

Helluo Librorum

FJSE
DE
LECTURJ

editor
Florentin Smarandache

2010

Helluo Librorum

FIȘĂ
DE
LECTURĂ

editor
Florentin Smarandache

**Editura CuArt, Strada Mănăstirii, nr. 7, Bl. 1C, sc. A, et. 3, ap. 13, Slatina, Judetul Olt,
România. Tels.: 0249-430018, 0349-401577, tel. mobil: 40 - 0721 – 204698.**

Director: Prof. Marinela Preoteasa

ISBN 978-973-7613-07-3

Coperta: Florentin Smarandache

Tehnoredactare computerizată:
Marinela Preoteasa

Editura CuArt, Slatina, 2010

HELLUO LIBRORUM

(Fișe de Lecturi)

= *prefață* =

Am fost un *lector benevole* de când eram copil în țară, un consumator de cărți - adică pe latinește *helluo librorum*, unul care se îndoaie cu citiri.

În atmosfera rustică a minunatului sat natal al meu, Bălcești (după Revoluție devenit “oraș” – bucuria bălceștenilor, încât m-a anunțat și primarul de atunci, Petre Manu, trimițându-mi o scrisoare în America), din clasele primare stăteam pe scara fânăriei sau în pățulul din curtea casei părintești, scufundat în foile de porumb, toamna după cules, și citeam din Colecția “Traista cu povești”, și mă fascinau Amintirile din Copilărie ale lui Creangă (1837-1889), pe care le învățam la școală, basmele populare românești, ori ale lui Petre Ispirescu (1830-1887), poveștile lui Andersen (1805-1875), sau ale Fraților Grimm {Jacob (1785-1863) și Wilhelm (1786-1859)}.

Țin minte că mă luam la-ntrecere cu prietenul și colegul meu de joacă Victoraș Răducănoiu: care citește mai repede. Iar taică-său ne ... arbitra! [Desigur, că important era care înțelege mai profund o carte...]

Pe urmă pasiunea să dezleg enigmatică din revistele rebusiste, plus probleme din gazetele matematice.

O parte din lecturile începătoare de-acum 35-45 de ani, din vremea preadolescenței, adolescenței și-a tinereții, dar și unele mai recente (după cum am reușit să recuperez însemnările acestea; unele pierdute, mușcate, prăfuite în podul casei, ori roase de șoareci – nu s-au păstrat din păcate nici jumătate, atâtea am mai găsit când m-am întors din America în 1992 pentru prima dată după patru ani de auto-exilare), le-am inclus în acest tom de compilații. Am selectat deocamdată mai mult lecturile literare (cu excepția manualului de psihologie, pe care l-am consultat pentru examenul de Psihologie a Copilului când eram student la Universitatea din Craiova). Spicuri din ziare, reviste, broșuri, cărți – tot ce-mi cădea-n mână.

Volumul acesta cuprinde citate din circa 1,000 de autori, în limba română, cu mici excepții în franceză sau engleză, și se întinde pe circa 1856 pagini. Lecturile și alegerile de metafore, expresii, idei sunt bineînțeles subiective – după gusturile mele din momentul acela. O adâncă mulțumire celor care au cules și corectat fișele mele scrise de mână, mărunț, pe caietele ori fascicule îngălbenite de vreme. Fiecare autor sau subiect începe la pagină nouă.

Este expus spre sfârșit și un eșantion din Atelierul de Creație al editorului, în stil experimental - vezi pp. 1755-1800, dar în special *Planul* conceperii unor scrieri (pp. 1796-1800).

Și astăzi obișnuiesc să citesc cu pixul în mână, notându-mi metafore care-mi plac din poezii, ori idei, aforisme și fraze scurte din proze, eseuri, teatru. Culegeam și expresii auzite din folclor. Pe cărțile științifice subliniez, și-mi notez pe margine vreo posibilă generalizare a unor noțiuni ori teoreme întâlnite, care ulterior mă vor ghida spre scrierea unui articol sau a unei cărți.

În afară de cărți, eram mort după fotbal (chibiț înrăit al Universității Craiova), dar și să joc în echipa clasei ca fundaș dreapta atât în Școala Generală (Chesa poreclit – Palca Victor pe numele real - era căpitanul de echipă la Generală, și mă băga la fotbal, iar eu îl ajutam la matematică), cât și în liceu, și apoi la universitate ca student. Și-mi mai plăcea să mă scald la Olteț, dar mai ales să mă duc la mare.

Lecturile au fost și surse de inspirație pentru propria-mi creație, imbold la scris. Precum mărturisea Theodore Parker: “Cărțile care te ajută cel mai mult sunt acelea care te fac să gândești cel mai mult”.

Tata-mi striga, tot văzându-mă cu ochii-n cărți:

- Mai ieși și tu, mă, afară la copii, să te recreezi!
- Lasă-mă, domne,-n pace!

Dar mama intervenea:

- Ce-ai tu cu copilul?! Nu-l pun la muncă, măcar să învețe.

Era câte-o carte pe care n-o lăsam din mână toată noaptea – pân-o terminam. Noaptea era liniște. Mă concentram și aprofundam mai ușor. {Ziua te mai perturba câte ceva, îți distrăgea atenția.}

Și pentru școală când învățam, în clasele primare, îmi spunea mama să dorm noaptea cu cartea sub căpătâi ca să-mi intre ideile în cap. Și mă culcam cu gândul la ceea ce învățasem în cursul zilei, cu câte-un manual sub pernă – să mi se întipărească mai bine în minte... .

Închei prin povața Sf. Augustin (350-430 d. C.) din “Confesiunile” sale (VIII.xii.29): *tolle lege, tolle lege* [ia (cartea) și citește, ia (cartea) și citește].

Florentin Smarandache
Februarie-August 2010

Cuprins

Contents

Cuprins	5
<i>A</i>	49
CONSTANTIN ABĂLUȚĂ	49
FILIPPO ACCROCCA	50
ION ACSAN	51
SALVINA ADAM	52
GABRIELA ADAMEȘTEANU	53
ARTHUR ADAMOV	54
Le professeur Torranne	54
La parodie	54
Tous contre tous	55
GEORGE ADE	57
ȘTEFAN AGOPIAN	58
Manualul întâmplărilor	58
Sara	59
IRINA AIRINEI	61
AHMED SULEIMAN AL-AHMED	62
MOUHAMAD AL-AHMAD	63
R. M. ALBÉRÈS (Rene Marill)	64
Métamorphoses du roman	64
Istoria romanului modern	66
GEORGE ALBOIU	68
FLORENȚA ALBU	69
Petrecere cu iarbă	70
ALBUME MEMORIALISTICE	73
FLORIN ALCAZ	74

GR. ALEXANDRESCU	75
VASILE ALEXANDRI	76
GRIGORE ALEXANDRU.....	77
IOAN ALEXANDRU	78
NICULAE ALEXANDRU-VEST	80
GEORGE ALMOSNINO	81
ROBERT ALTER	82
CHARLOS ALVAREZ.....	83
IONEL AMĂRIUȚEI	84
HENRI-FREDERIC AMIEL	85
GEORGE ȘT. ANDONIE.....	86
Istoria Matematicii în România.....	86
DRUMMOND DE ANDRADE	89
MIHAELA ANDREESCU	90
C. ANDRIESCU	91
Robert Musil și romanul modern, 1982	91
ȘT. ANDRIESCU	92
AL. ANDRIȚOIU	93
VASILE ANDRONACHE	95
TITUS ANDRONIC	96
A. M. S.	97
VASILE ANDRU	98
DUMITRU ANGHEL	99
MARIN ANGHEL.....	100
Păsări de lumină.....	100
I.A. ANGHELUȘ	106
JEAN ANOUILH	107
Ciocârlia.....	107
LIVIU ANTONESEI	108
N. APETREI.....	109
GUILLAUME APOLLINAIRE.....	110
Les mamelles de Tiresias.....	110

Pagini alese	112
Caligrame (1913)	113
LOUIS ARAGON	116
ION ARCAȘ.....	121
TEODORA ARDELEANU	122
ION POPA ARGEȘEANU	123
VALENTIN ARGEȘEANU	124
GEORGE ARION	125
Interviuri (Vol. I)	125
Ștefan Augustin Doinaș	125
Nichita Stănescu.....	125
Gheorghe Tomozei.....	125
Romulus Vulcănescu	125
Ioan Alexandru (Ardeleanu).....	125
Paul Anghel	125
Ana Blandiana (Doina Rusan).....	126
Emil Botta.....	126
Augustin Buzura	126
Nina Cassian	126
Al. Philippide	126
Dinu Săraru	126
Marin Sorescu	127
Adrian Păunescu	127
Al. Ivasiuc	127
Fănuș Neagu.....	127
Octavian Paler	128
Edgar Papu	128
Eugen Barbu	128
Marin Preda	129
Șerban Cioculescu	129
Ov. S. Crohmălniceanu	129
Franyo Zoltan	129

M. H. Simionescu	129
Aurel Baranga.....	130
Paul Everac.....	130
Interviuri (Vol. II)	131
Solomon Marcus	131
Nicolae Manolescu.....	131
Florin Mugur	131
Eugen Simion.....	131
Alexandru Oprea	131
TUDOR ARGHEZI	132
Cuvinte potrivite	132
CORNEL ARMEANU	164
VALERIU ARMEANU	165
GIOVANNI ARPINO	166
FERNANDO ARRABAL	167
L'architecte et l'empereur d'Assyrie	167
Et ils passèrent des menottes aux fleurs	168
Avangarda Literară Românească	171
MIGUEL ANGEL ASTURIAS.....	180
Domnul Președinte	180
Pluta meduzei	182
Paracliserul.....	183
Oameni de porumb	184
JOZSEF ATTILA	200
MAX AUB.....	201
Viața conjugală.....	201
W. H. AUDEN.....	202
LUCIAN AVRAMESCU	203
Ei, aș! Spunea poetul.....	203
GHEORGHE AZOP	205
SULEIMAN AWWAD	206
B	207

GASTON BACHELARD	207
GEORGE BACOVIA	208
Plumb	209
A E BACONSKI.....	214
PAUL BALAHUR	215
CEZAR BALTAG	216
Unicorn în oglindă	216
Poeme	221
CAMIL BALTAZAR	222
Reculegeri în nemurirea ta.....	222
TUDOR BALTEȘ.....	224
ANNA BANTI.....	225
Cămașa arsă	225
ION BANU.....	233
Filozofia antică	233
MARIA BANUȘ.....	234
AUREL BARANGA.....	235
Siciliana (farsă lirică)	235
ION BARASSOVIA	237
DAN BARBILIAN	238
CONSTANTIN BARBU.....	239
EUGEN BARBU.....	240
ION BARBU	241
OVIDIU BARBU	243
SAMUEL BARKLAY BECKETT	244
Murphy.....	244
JOHN BARTH	245
CHARLES BAUDELAIRE	246
Florile Răului	246
GEORGE BĂDĂRĂU.....	252
HORIA BĂDESCU.....	253
IRINA BĂDESCU	254

ION BĂIEȘU	255
Umorul la Domiciliu	255
Tanța și Costel	257
D. BĂLĂEȚ	258
ȘTEFAN BĂNULESCU	259
ION BĂNUȚĂ	260
MARTA BĂRBULESCU	261
VALERIU BÂRGĂU	262
VALERIU BÂRNA	263
NICOLAE BELLU	264
ANCA BENA	265
Autoportret	265
TJACINO BENAVENTE	269
Interesul poartă fesul	269
MIHAI BENIUC	270
Vă las ca frunza	270
Mărul de lângă drum	272
Toboșar al timpurilor noi	273
PATREL BERCEANU	278
YVES BERGES	279
LEV BERINSKI	280
NIKOLAUS BERWANGER	281
TOMA BIOLAN	282
LUCIAN BLAGA	283
Poeme	292
ANA BLANDIANA	293
JOHANNES BOBROSKI	294
J. A. BOCCANERA	295
DAN BODNAR	296
ETA BOERIU	297
Miere de întuneric	297
Diverse	301

BOGDANA BOERU	302
GEO BOGZA	303
Cartea Oltului	303
MARIANA BOJAR	307
DIMITRIE BOLINTINEANU	308
AURELIAN BONDREA	309
Sociologia culturii	309
JORGE LUIS BORGES	312
TEODOR BORZ	314
ROLF BOSSERT	315
PETAR BOŠCOVSKI	316
EMIL BOTTA	317
Ediție completă	317
Un dor fără spațiu	320
ION BRAD	326
Ora întrebărilor	327
PAUL BRAFFORD	334
RODICA BRAGA	335
VERONA BRATEȘ	336
CORNEL BRAHAȘ	337
GETA BRĂTESCU	338
CONSTANTIN BRÂNCUȘI	339
N. BRÂNDA	340
BERTOLT BRECHT	341
Opera de trei parale	342
BREMONT	343
HERMAN BROCH	344
Moartea lui Virgiliu	344
EMIL BRUMARU	348
BUCOVICIOR	349
P. BUCȘA	350
VALERIU BUCURIU	351

MIHAIL BULGAKOV	352
Maestrul și Margareta	352
Teatru.....	354
EUGEN BUNARU.....	358
MIHAI BURECU	359
LUCIAN BURERIU.....	360
AUREL M. BURICEA	361
ZOE DUMITRESCU-BUȘULENGA.....	364
Dicționar de mitologie	364
MICHEL BUTOR	365
Passage de Milan	365
L’Emploi du temps	365
La Modification, 1957	366
Repertoriu, eseuri	368
IGNAZIO BUTTITTA.....	370
CONSTANȚA BUZEA	371
Ploi de piatră	372
Diverse	380
CĂTĂLINA BUZOIANU.....	381
Novele teatrale	381
AUGUSTIN BUZURA.....	385
Absenții	385
C	391
Cabinetul Dr. Caligari	391
Caiet 32	393
Caietul debutanților 1977	395
Dan Bosoancă.....	395
Mihai Cupcea	398
Al. Deniforescu.....	399
Ion Dumbravă.....	400
Mihai Adrian Eres.....	401
Ion Istrate.....	402

Mira Lupeanu	403
Ion Mustață	404
Gheorghe Pârja	405
Gavrilă Pompei	406
Elsa Popescu	407
Liviu Ioan Stoiciu	408
Dumitru Udrea	409
REMCO CAMPERT	410
ALBERT CAMUS	411
Exilul și împărăția	412
Le Mythe de Sisyphe	415
Caligula - théâtre	418
L'Homme révolté	420
60 poeți canadieni	421
Înțelegînd zăpadă	421
CHARLES G. D. ROBERTS (1960-1943)	421
W. W. E ROSS (1894-1966)	421
RAYMOND KNISTER (1894-1932)	421
F. R. SCOTT (1899)	421
ROBERT FINCH (n. 1900)	421
A. J. SMITH (n. 1902)	421
ROY DANIELL S (n. 1902)	422
R. G. EVERSON (n.1903)	422
EARLE BIRNEY (n. 1907)	422
ALFRED GOLDSWORTHY BAILEY (n. 1905)	422
JOHN GLASSCO (n. 1909)	422
A. M. KLEIN (1909-1968)	422
DOROTHY LIVESAY (n. 1909)	423
RALPH GUSTAFSON (n.1909)	423
ANNE WILKINSON (1910-1961)	423
KAY SMITH (n.1911)	423
IRVING LAYTON (n.1912)	423

PATRICK ANDERSON (n. 1915)	424
PATRICIA K. PAGE (n. 1916)	424
MIRIAM WADDINGTON (n.1917).....	424
FRED COGSWELL (n. 1917).....	424
LOUIS DUDEK (n. 1918)	424
MICHAEL BULLOCK (n. 1918)	424
ELIZABETH BREWSTER (n. 1920)	424
RAYMOND SOUSTER (n. 1921).....	425
ELI MANDEL (n. 1922)	425
NICHOLAS CATANOY (n. 1925).....	425
ROBIN SKELTON (n. 1925)	425
JAMES REANEY (n. 1926).....	425
PHYLLIS WEBB (n. 1927	425
D. G. JONES (n. 1929)	426
HENRY BEISSEL (n. 1929).....	426
FRED CANDELARIA (n. 1929).....	426
STANLEY COOPERMAN (1929-1976).....	426
JAY MACPHERSON (n.1931)	427
ALDEN NOWLAN	427
LEONARD COHEN (n. 1934).....	427
GEORGE BOWERING (n. 1935).....	427
JOHN ROBERT COLOMBO (n. 1936)	427
LIONEL KEARNS (n. 1937).....	427
BARBARA CARUSO (n. 1937).....	428
TOM MARSHALL (n. 1938)	428
J. M. UATES (n. 1938)	428
MARGARET ATWOOD (n. 1939)	428
DENNIS LEE.....	428
MILTON ACORN (n. 1940)	429
GWENDOLYN MacEWEN (n. 1941)	429
PIERRE COUPEY (n. 1942).....	429
NELSON BALL (n. 1943)	429

MICHAEL ONDAATJE (n. 1943)	429
PETER STEVENS (n. 1944).....	429
ANDREAS SCHROEDER (n. 1946).....	429
MIHAI CANTUNIARI.....	430
MĂDĂLINA CANURĂ	431
TEODOR CAPOTĂ	432
MATEIU I. CARAGIALE	433
Craii de Curtea-Veche	433
ION CARAION	437
Jurnal I.....	437
Diverse	441
VIRGIL CARIANOPOL	442
Lirice.....	442
VIRGINIA CARIANOPOL	447
TEODOR CRIȘAN.....	448
ALEJO CARPENTIER	449
Recursul la metodă	449
LEWIS CARROLL.....	451
Peripețiile Alisei în țara minunilor.....	451
ALEJANDRO CASONA	453
Barca fără pescar.....	453
NINA CASSIAN	454
Disciplina harfei.....	454
CONSTANTIN CAVAFY	456
JEAN CAYROL.....	457
EMILIA CĂLDĂRARIU	458
Semnele luminii.....	458
G. CĂLINESCU	460
Cele mai frumoase poezii.....	461
AL CĂPRARIU	469
RADU CĂRNECI.....	470
MIRCEA CĂRTĂRESCU	471

Poeme de amor.....	471
FLORIN CÂNDROVEANU	475
LAURENȚIU CÂRSTEANU	476
MARIANA CEAUȘU	477
A. P. CEHOV	478
Trei surori	478
PAUL CELAN	480
LAZĂR CERESCU	481
DAN CERNESCU	482
AIMÉ CÉSAIRE.....	483
RENÉ CHAR.....	484
MARIN CHELU	485
GABRIEL CHIFU.....	486
O interpretare a purgatoriului	486
Sălaș, în inimă (volum)	490
PAUL DORU CHINEZU.....	491
CRISTINA CHIPRIAN	492
BUCUR CHIRIAC.....	493
ION CHIRIAC	494
SILVIA CHIȚIMIA	495
LI CHUNLIN	496
N. CIOBANU.....	497
VLADIMIR CIOCOV	498
ȘERBAN CIOCULESCU	499
PETRIȘOR CIORBEA	500
AL. CISTELECAN	501
G. CIUDAU	502
PETRU CÎRDU.....	503
G. CLADOVA	504
VIOREL COCOVEANU.....	505
JEAN COCTEAU.....	506
Mașina de scris.....	506

ION COJA	507
ROMULUS COJOCARU	508
VLADIMIR COLIN	509
Viitorul al doilea	509
DENISA COMĂNESCU	515
RADU COMĂNESCU, EMILIAN M. DOBRESU	516
Istoria Franco-Masoneriei 1926-1960	516
CONDEIE MUNCITOREȘTI	517
MIHAI CONDURACHE	518
I.CONSTANTINESCU	519
GHEORGHE CONSTANTINESCU	520
VASILE CONSTANTINESCU	521
VASILE CONTA	522
Introducere în metafizică	524
DANIEL CORBU	526
CONSTANTIN COROIU	527
CĂTĂLINA CORVIN	528
SMARANDA COSMIN	529
FLORIN COSTINESCU	530
TRAIAN T. COȘOVEI	531
Ninsoare electrică	531
GH. H. COTEA	540
COUTSOCHERAS	541
AL. COVACI	542
PETRU COVACI	543
VIORICA ANA COZAN	544
ION CRAIOVA	545
MIHAIL CRAMA	546
GHEORGHE CRĂCIUN	547
Acte originale. Copii legalizate (variațiuni pe o temă în contralumină)”	547
Sinuosul melc al dimineții	549
IOANA CRĂCIUN	551

DANIELA CRĂSNARU	552
Crîngul Hipnotic.....	552
PETRU CREȚIA	556
ANDI CRISTI	557
ION CRISTOFOR	558
TUDOR CRIȘAN.....	559
I CRÎNGULEANU.....	560
Cum învață ucenicii literari să scrie un roman.....	561
TIMAN CUVIARI	564
KAREL CVEJIN	565
D	566
Dadaism	566
Tristan Tzara (1896-1963).....	566
Primele Poeme.....	568
VASILE DAN	570
NICHITA DANILOV	571
MICHEL DARD.....	572
DAN DAVID.....	573
ION DAVIDEANU	574
RAZMIK DAVOIAN	575
CRIȘU DĂSCĂLU.....	576
ION DEACONESCU.....	577
DEGAS	578
SUZANA DELCIU	579
HORIA DELEANU	580
Teatru-Antiteatru-Teatru	580
Arta regiei teatrale	581
GERARD DE NERVAL.....	583
Poezii	583
TINA IONESCU-DEMETRIAN	585
OVID DENSUȘIANU.....	586
Desant '83	587

Proză scurtă.....	587
VALENTIN DEȘLIU	589
IOANA DIACONESCU	590
CRISTINA DICĂ.....	591
Dicționar mitologic.....	592
AL. DIMA	596
LEONID DIMOV	597
MIRCEA DINESCU	598
Proprietarul de poduri (stampe europene)	599
I. DIȚOIU	602
OCTAVIAN DOCLIN	603
ȘT. AUGUSTIN DOINAȘ.....	604
EUGEN DORCESCU	605
TRAIAN DORGOȘAN	606
FEODOR MIHAILOVICI DOSTOIEVSKI	607
Idiotul.....	608
SEGE DOUBROVSKY.....	610
AUGUSTA DRAGOMIR.....	611
ION DRAGOMIR.....	612
MIHU DRAGOMIR	613
NICOLAE DRAGOȘ	614
ȘT. DRAGOȘ.....	615
ION DRĂGĂNOIU.....	616
EMIL DREPTATE.....	617
Dreptul de autor	618
GEORGE DRUMUR	621
PAVEL DUMITRACHE.....	622
ANGHEL DUMBRĂVEANU	623
AUREL DUMBRĂVEANU	624
AUREL DUMITRAȘCU.....	625
GEO DUMITRESCU	626
Cele mai frumoase poezii.....	626

DANIEL DUMITRU	637
MARGUERITE DURAS	638
Moderato Cantabile	638
LAWRENCE DURRELL.....	639
Cleo	639
FRIEDRICH DURRENMATT	640
Vizita bătrânei bătrîne	640
M. DUȚESCU.....	641
£	642
UMBERTO ECO	642
Numele trandafirului.....	642
HENRIH EDOIAN	643
GEORGETA EFTIMIE	644
VICTOR EFTIMIU.....	645
Odă limbii române	645
ILYA EHRENBURG	646
FOUAD EL-ETR.....	647
PAUL ELDRIGE	648
CLAUDIA ELGES	649
S. ELI	650
MIRCEA ELIADE	651
În curte la Dionis	651
ODYSSEAS ELYTIS	653
Variațiuni pe o rază	653
LUCIAN EMANDI.....	658
MIHAI EMINESCU	659
G. ENESCU	660
RADU ENESCU	661
HANS MAGNUS ENZESBERG	662
PAUL ERDOS.....	663
M.A. EROS	664
N. EREMIA	665

SERGHEI ESENIN	666
EUGEN EVU	668
<i>F</i>	669
ION FAITER	669
NICHOLAS FALLETTA	670
The Paradoxicon.....	670
DAN D. FARCAȘ	671
De ce tac civilizațiile extraterestre	671
VIORICA FARCAȘ MUNTEANU	672
VASILE PETRE FATI	673
WILLIAM FAULKNER.....	674
KENNETH FEATING	675
Rapsodie americană 4	675
GHEORGHE FEDER.....	676
LI FENG	677
ANA FENOGHEU	678
FERNANDEL	679
IOAN FLOREA	680
MANOLETA DRAGOMIR-FILIMONESCU	681
MIHAI FORAI	682
ȘERBAN FOARȚĂ	683
Copyright.....	683
SIGMUND FREUD	685
Scrieri despre literatură și artă	685
MAX FRISCH	687
Correspondențe memorii, jurnale.....	687
Teatru.....	688
Biedermann și Incendiatorii/ O piesă didactică fără morală /Cu un epilog.....	689
NICOLAE DAN FRUNTELĂȚĂ.....	690
B. FUNDOIANU	691
<i>G</i>	692
GARAI GABOR	692

MARCEL GAFTON	693
ANTONIO GALA	694
Soarele în mușuroi	694
MATTHIEU GALEY.....	696
Journal.....	696
GARTH	697
ORTEGA Y GASSET.....	698
JOHN GASSNER	699
Formă și idee în teatrul modern	699
ALFONSO GATTO.....	705
MATEI GAVRIL	706
CARL FRIEDRICH GAUSS	707
ȘTEFAN M. GĂBRIAN.....	708
MIHAI GĂNESCU	709
GEORGE GEACĂR	710
OVIDIU GENARU.....	711
Iluzia cea mare	711
JEAN GENET.....	735
Les nègres	735
Les Bonnes	736
GERARD GENETTE	737
Figures II.....	737
MIRON GEORGESCU	738
PETRE GHELMEZ.....	739
Sonetele	739
DAN GHEORGHE.....	741
ION GHEORGHE.....	742
TUDOR GHERMAN	743
MAGDALENA GHICA.....	744
MARIUS GHIȚĂ	745
L GHIȚESCU	746
ZENO GHIȚULESCU	747

ANDRÉ GIDE	748
Journal.....	748
Falsificatorii de bani	749
JEAN GIRAUDOUX	753
Intermezzo, 1933	753
ALFREDO GIULIANI	754
J. W. GOETHE	755
Poezii și Poeme	755
Faust.....	758
OCTAVIAN GOGA	763
Cîntece fără țară.....	767
DUMITRU GOIA	778
MAXIM GORKI	779
Azilul de noapte	779
PETRE GORUN	780
VALERIU GORUNESCU.....	781
Osiile cuprinderii	781
JOSE AUGUSTIN GOYTISOLO	786
JULIEN GREEN	787
Journal.....	787
ALAIN ROBBE-GRILLET	788
La Jalousie	788
Dans le labyrinthe	788
L'Année dernière a Marienbad	788
L'Immortelle	788
Pour un nouveau roman	788
La Maison de rendez-vous	788
La Belle Captive	788
Gumele.....	789
L'année dernière à Marienbad	791
AL. GRIGORE.....	792
IOAN GRIGORESCU.....	793

IRINA GRIGORESCU	794
Frontiera grădinii	794
GR. GRIGURCU	798
DORIAN GROZDAN	799
ARIE GRUNBERG-MATACHE	800
ROMULUS GUGA	801
JORGE GUILLEN	802
AUREL GURGHIANU	803
DIMITRIE GUSTI	804
LASZLO GYORGY	805
H	806
GRIGORE HAGIU	806
BEDROS HARASANGIAN	807
Închiderea ediției	807
JAROSLAV HASEK	809
Peripețiile bravului soldat Svejka	809
GEORG WILHELM FRIEDRICH HEGEL	810
Despre artă și poezie	810
Poezia	814
MARTIN HEIDEGGER	817
De l'origine de l'œuvre d'art	817
HEINE	818
O. HENRY	819
HERMANN HESSE	820
HIJAZI	821
ILARIE HINOVEANU	822
Vînt de vis	822
FRANZ HODJAK	831
LIDIA HOLUȚĂ	832
BEDROS HORASONGIAN	833
Închiderea ediției	833
ION HOREA	834

VIOREL HORJ	835
HUANG HUAI.....	836
VICTOR HUGO	837
VICENTE HUIDOBRO.....	838
GUSTAV HUPKA.....	839
EMIL HUREZEANU	840
Lecția de anatomie.....	840
GABRIELA HUREZEANU	842
ION HURJUI	843
Poemia	843
I	848
M. R. IACOBAN	848
TR. IANCU	849
DINU IANCULESCU	850
FLORIN IARU.....	851
Cîntec de trecut strada.....	851
La cea mai înaltă ficțiune	854
HENRIK IBSEN.....	857
Peer Gynt	857
Nora – teatru.....	858
DUMITRU D. IFRIM.....	859
MIRUNA ILIAN	860
MARIAN ILIE	861
CORNEL ILIESCU	862
ELVIRA ILIESCU	863
NICOLAE ILIESCU	864
Depart, pe jos..., povestiri	864
Aproape de bariera de scînduri	871
HORVAT IMRE	872
NICOLAE IOANA	873
MIHAI OCTAVIAN IOANA	874
ȘTEFAN IOANID	875

EUGÈNE IONESCO	876
Le Roi se meurt	876
L'impromptu de l'Alma	880
Macbett.....	881
NAE IONESCU	882
Tipuri de viață spirituală și tipuri de cultură	882
V. IONESCU.....	883
N. IORGA	884
N. IRIMIA	885
GHEORGHE ISTRATE.....	886
PANAIT ISTRATI	887
Chira Chiralina.....	887
HORVATH ISTVAN	888
GABRIEL IUGA	889
BINIO IVANOV	890
AL IVASIUC	891
Cunoaștere de noapte	891
CEZAR IVĂNESCU.....	906
PAN IZVERNA	907
<i>J</i>	908
PHILIPPE JACCOTTET	908
ANTONIO JACINTO	909
ROLF JACOBSEN	910
EMMANUEL JACQUART	911
Theatre en derision	911
ALFRED JARRY	913
Ubu Încornorat (fragmente)	915
Onesim sau tribulațiile lui Priou.....	915
Ubu încornorat.....	916
Ubu Încornorat sau arheopterixul	916
Ubu înlănțuit	917
La Chandelle verte	917

EUGEN JEBELEANU.....	919
JEROME K. JEROME.....	920
Gîndurile trîndave ale unui pierde-vară.....	920
GEORG JOHANNESSEN.....	923
CONSTANTIN JORA.....	924
JAMES JOYCE.....	925
Ulise.....	925
Oamenii din Dublin	935
HANNE F. JURITZ	937
JURNAL.....	938
K	941
FRANZ KAFKA	941
L'absurde.....	941
Castelul.....	941
Pagini de jurnal și corespondență.....	943
ADINA KENEREȘ	946
Rochia de crin.....	946
RAINER KIRSCH.....	948
ANNEROSE KIRCHNER	949
EFTIM KLETNIKOV	950
ISMAIL KODAR.....	951
STEPHAN KÖRNER.....	952
The Philosophy of Mathematics/An Introductory Essay	952
MIKLUS KOVAČ.....	953
TOM KRISTENSEN.....	954
JANUSZ KRASINSKI	955
KUO MO JO	956
L	957
PÄR LAAGERVIST	957
NICOLAE LABIȘ	959
Poezii	959
KASSAK LAJOS	968

LETAY LAJOS	969
C.MIU-LARCA.....	970
GEORGETA LAZĂR	971
EMIL LĂZĂRESCU	972
P. I. LEBEDEV	973
PAUL LÉAUTAUD	974
Journal littéraire.....	974
LUBOMIR LEVCER.....	975
ION LILĂ.....	976
JULIUS LENKO.....	977
VALENTIN LIPATTI	978
Littérature en France depuis 1945-1975	979
Les Français à travers leur théâtre.....	985
Literatură (poezie) nouă	987
La robinet (Mircea Cărtărescu)	989
Eugen Suciu, 1979	990
Leonida Teodoru, 1981	991
Nina Cassian	992
MARIO VARGAS LLOSA.....	993
Casa verde.....	993
FREDERICO GARCIA LORCA	994
Doña Rosita, fata bătrână sau graiul florilor	994
CLEOPATRA LORINȚIU.....	995
ION LOTIEANU.....	996
E. LOVINESCU	997
MIRCEA LUNGU.....	998
DAN LUPESCU	999
IOSIF LUPULESCU	1000
MARIN LUPȘANU.....	1001
<i>M</i>	1002
AL. MACEDONSKI	1002
GEORGE MACOVESCU.....	1011

FLORIAN MADEVA.....	1012
MAURICE MAETERLINCK.....	1013
TITU MAIORESCU	1014
MALAIKA	1015
M. MALDA	1016
IVAN MALINOVSKI.....	1017
STEPHANE MALLARMÉ.....	1018
Une coup de des jamais n’abolira le hasard	1018
PETRE MANDARE	1020
NICOLAE MANEA.....	1021
ADRIAN MANIU	1022
THOMAS MANN	1023
Muntele vrăjit	1023
PETRE MANOLACHE	1025
NICOLAE MANOLESCU	1026
Romanul Textualist	1026
EMIL MANU.....	1028
NEAGU MARCEL	1029
EMILIAN MARCU	1030
SOLOMON MARCUS.....	1031
Paradoxul	1031
Introducere în lingvistica matematică	1033
Lingvistică Matematică	1039
RADU MAREȘ	1042
BORIS MARIAN	1043
KAMIL MARIK	1044
NĂSTASE MARIN	1045
ANGELA MARINESCU	1046
G. MARINESCU	1047
GIAMBATTISTA MARINO.....	1048
PIERRE MARIVAUX	1049
GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ.....	1050

Toamna patriarhului	1051
Un veac de singurătate	1052
VICTOR VALERIU MARTINESCU	1053
Cocktail.....	1053
MARTINOVICI	1055
HARRY MARTINSON	1056
MARX	1057
CONSTANTIN MATEI	1058
Altoi nemărginirii	1058
MATEJA MATEVSKI.....	1061
FERENC MATYAS	1062
TEODOR MAZILU	1063
ILIE MĂDUȚA.....	1064
ILEANA MĂLĂNCIOIU	1065
LUCIAN CODRIN MĂNĂILESCU.....	1066
GR. MĂRĂȘANU	1067
ION MĂRGINEANU	1068
NICOLAE MĂRGINEANU	1069
Memorii / Jurnale.....	1070
HENRI MICHAUX	1071
MICHELOUD	1072
TOMA MICHINICI.....	1073
DUMITRU MICU	1074
MIRCEA MICU	1075
ANTOINE ERNEST MIETÉ	1076
TEODOR MIHADEȘ	1077
VALERIU F. MIHĂESCU	1078
GIB I. MIHĂESCU	1079
Nuvele	1079
VASILE F. MIHĂESCU	1080
ȘT. MIHĂILESCU	1081
MIGUEL MIHURA.....	1082

Trei jobene	1082
BOZIDAR MILIDRAGOVICI	1084
HENRI MILLER	1085
Operele bolnavilor mintali	1085
YAN MIN	1086
ION MINULESCU	1087
Romane pentru mai târziu	1088
DESPINA MINCU	1103
ALEXANDRU MIRAN	1104
C. MIRCEA	1105
AL. MIRONOV	1106
I. MÎNZĂLESCU	1107
N. MOCANU	1108
OVIDIU MOCEANU	1109
O privire spre Ioan	1109
C. MODIRJAC	1110
MIRCEA MOISE	1111
GRIGORE C. MOISIL	1112
ION MONORAN	1113
V. MORAR	1114
C. MORARU	1115
M. MOȘANDREI	1116
DAN MOVILEANU	1117
SŁWOMIR MROZEK	1118
DAN MUCENIC	1119
N. MUCICHESCU	1120
Osîndii	1120
FLORIN MUGUR	1121
Piatră palidă	1122
ARMIN MÜLLER	1125
LELIA MUNTEANU	1126
VIOREL MUNTEANU	1127

DUMITRU MUREȘAN.....	1128
ION MUREȘAN.....	1129
MARCEL MUREȘANU.....	1130
ION MURGEANU	1131
DAN MUTAȘCU	1132
ROBERT MUSIL (1880-1942)	1133
Trei femei	1133
ALEXANDRU MUȘINA.....	1135
Postmodernismul, o frumoasă poveste	1135
OLIMPIU MUȘFELEAN	1137
<i>N</i>	1138
VLADIMIR NABOKOV.....	1138
- În <i>Secolul XX</i> , Nr. 228-230/1980.....	1138
ANGELA NACHE.....	1140
GH. S. NADIN	1141
IOSIF NAGHIU.....	1142
GELLU NAUM	1143
Năzuințe	1144
Gheorghița Negoita.....	1144
Maria Lilescu	1145
Adina Teianu	1146
Rodica Opreșan	1147
Gherghina Daniel	1148
Gela Deliu	1149
Gheorghe Florescu	1150
Constantin Capră.....	1151
Vali Pătru.....	1152
IULIU NEACȘU	1153
ION NEAGOȘ	1154
FĂNUȘ NEAGU.....	1155
In văpaia lunii	1155
Scoica de lemn – teatru	1156

Echipa de zgomote - teatru.....	1157
MIRCEA NEDELCIU	1158
Efectul de ecou întârziat	1158
Tratament fabulatoriu	1161
LUCIA NEGOIȚĂ	1165
MARIN NEGOIȚĂ	1166
GABRIELA NEGREANU	1167
EUGEN NEGRICI	1168
I. NEGRILĂ	1169
ANAIS NERSESIAN	1170
PABLO NERUDA.....	1171
ELENA NESTOR	1172
AGOSTINHO NETO	1173
A.S. NEWMAN	1174
Une Poésie des Discours	1174
AMARA NICOARĂ	1175
NORA NICOARĂ	1176
ANDREI NICOLAE	1177
EMIL NICOLAE	1178
ION NICOLESCU	1179
OTILIA NICOLESCU	1180
V. NICOLESCU	1181
FRIEDRICH NIETZSCHE.....	1182
Nașterea tragediei.....	1182
VIRGIL NISTOR.....	1184
CONSTANTIN NOICA	1185
Povestiri despre OM	1185
OLIMPIU NUȘFELEAN	1187
Ø.....	1188
N. OANCEA	1188
ION OARCĂȘU	1189
TUDOR OCTAVIAN.....	1190

CLAUDE OLLIER	1191
Eté indien	1191
B. OPRICĂ	1192
JERZY LESLAW ORDAN	1193
JEAN ORIZET	1194
Anthologie de la poésie française	1194
PUBLIUS OVIDIUS NASO	1195
P	1196
OCTAVIAN PALER	1196
Caminante	1196
SAȘA PANĂ	1205
Poeme și poezii	1205
VALERIU PANTAZI	1210
ALEXANDRU PAPILIAN	1211
Micelii	1211
M. R. PARASCHIVESCU	1212
Cîntece țigănești	1212
PLATON PARDĂU	1213
BLAISE PASCAL	1214
P. PASCU	1215
DAN PAVEL	1216
FR. PĂCURARIU	1217
IONEL ALIN PĂTRU	1218
ADRIAN PĂUNESCU	1219
Iubiți-vă pe tunuri	1219
Reputabila povară	1229
AL. PELEA	1244
GEORGES PEREC	1245
Alphabets	1245
PAVEL PEREȘ	1246
SAINT-JOHN PERSE	1247
PETRARCA	1248

CEZAR PETRESCU.....	1249
Act venețian	1249
LIVIU PETRESCU	1251
MARTA PETREU	1252
DOMNIȚA PETRI	1253
ȘTEFAN PETRCĂ.....	1254
DUȘAN PETROVICI.....	1255
G. PETRUȚ	1256
AL PHILIPPIDE.....	1257
T. PICĂ	1258
PICASSO.....	1259
UMBERTO PIERSANTI	1260
FLORIN PIETREANU	1261
ION PILAT	1262
ROBERT PINGER	1263
Le Libera	1263
Passacaille	1263
A. PINTILIE	1264
LUIGI PIRANDELLO	1265
Șase personaje în căutarea unui autor	1266
GH. PITUȚ	1269
VASILE PÎRVAN	1270
PLATON	1271
Euthydemos	1271
IOAN PLĂIEȘ	1272
ALEXANDRU PLĂMĂDEALĂ	1273
IOAN PLEȘ	1274
EDGAR ALLEN POE	1275
Poezii și poeme	1275
Poezia română contemporană.....	1281
FRANCIS PONGE	1284
ANAMARIA POP	1285

ION POP.....	1286
CONSTANTIN POPA.....	1287
DORIN POPA.....	1288
RODICA POPEL	1289
DUMITRU POPESCU	1290
DUMITRU RADU POPESCU.....	1291
Rază de cobalt	1292
FL. POPESCU.....	1306
ION APOSTOL POPESCU	1307
TITU POPESCU	1308
ARTHUR PORUMBOIU.....	1309
DELIA POTCOVARU	1310
IOAN POTOLEA.....	1311
OCTAVIO POZ	1312
MARIN PREDA	1313
Viața ca o pradă	1313
VASILE PREDA.....	1325
NICOLAE PRELIPCEANU	1326
De neatins de neatins	1326
JAQUES PREVERT	1329
CRISTINEL PRICOP	1330
CONSTANTIN PRICOP	1331
IOANA PROCA	1332
MARCEL PROUST.....	1333
Eseuri.....	1333
ELENA PURCĂREA	1334
TEODOR PURICE	1335
ADAM PUSLOJIC.....	1336
<i>Q</i>	1337
MARC QUAGHEBEUR	1337
RAYMOND QUENEAU	1338
Amicul meu Pierrot	1338

Zazie dans le metro	1339
Exercices de style	1342
Courir les rues	1343
Battre la campagne	1344
Fendre les flots.....	1345
R	1346
FRANÇOIS RABELAIS.....	1346
Gargantua	1346
DIM RACHICE.....	1350
RAHMAN	1351
STEVAN RAIČKOVIČ.....	1352
LUCIAN RAICU	1353
VIRGIL RAȚIU M.....	1354
EMIL RĂDULESCU	1355
ION HELIADE RĂDULESCU	1356
AUREL RĂU	1357
P. RED	1358
MICHAIL RENDZOV.....	1359
JEAN RICARDOU	1360
Problèmes du nouveau roman.....	1360
Le nouveau roman	1361
La prise de Constantinople	1362
L’Observatoire de Cannes	1363
Les Lieux-dits.....	1364
RAINER MARIA RILKE	1365
Versuri.....	1365
Din cartea imaginilor	1370
ARTHUR RIMBAUD	1389
Scrieri alese	1390
Proză	1394
MARIUS ROBESCU	1395
REMUS ROCA	1397

DENIS ROCHE	1398
Le Mécrit	1398
ION ROȘIORU	1399
IOAN RADIN.....	1400
ADRIAN ROGOZ	1401
Inima rezistentă	1401
Invarianțe fono-grafomatice	1403
TIPURI DE INVARIANȚĂ	1404
MONICA ROHAN	1409
I.ROMAN	1410
ȘTEFAN ROMAN	1411
IOANID ROMANESCU	1412
LUIS ROSALES	1413
MIRCEA ROSTOȘ.....	1414
DAN ROTARU	1415
JACQUES ROUBAUD	1416
€.....	1416
J. J. ROUPEAU.....	1418
TADEUSZ ROZEWICZ	1419
RAYMOND ROUSSEL	1420
Epaves	1420
TADEUSZ RÓŻEWICZ	1422
Cartoteca.....	1422
RADU SERGIU RUBA	1423
A RUJA	1424
RUKAI	1425
XU RULU	1426
MIRUNA RUNCAN	1427
IOAN A. RUS	1428
ROMULUS RUSAN	1429
America ogarului cenușiu.....	1429
ALECU RUSSO	1437

Cîntarea României.....	1437
GAVRIL RUSU	1438
LIVIU RUSU	1439
S	1440
ROBERT SABATIER.....	1440
VARIU SABĂU	1441
PAUL SAN-PETRU	1442
MESSER SANTO FRANCESCO.....	1443
JACQUES SARANO	1444
DOMINGO FAUSTINO SARMIENTO.....	1445
Facundo.....	1445
TOSKO SAROV	1446
NATHALIE SARRAUTE	1447
Les Fruits d’or.....	1447
Tropismes.....	1447
Martereau	1447
Entre la vie et la mort.....	1448
Vous les entendez?	1448
Portretul unui necunoscut	1449
Vous les entendez?	1450
JEAN-PAUL SARTRE	1451
Cu uşile închise.....	1451
Greaţa (La Nausée).....	1452
PIERRE OSTER-SOUSSOUÉV	1453
TUDOR DUMITRU SAVU	1455
MARCEL SĂMÎNȚĂ.....	1456
RADU SĂPLĂCAN	1457
GRIGORE SCARLAT	1458
FRANZ TH. SCHLEICH.....	1459
Secolul 20	1460
ALEXANDR SEKULIC.....	1461
GHIORGHIOS SEFERIS.....	1462

I SEGĂRCEANU	1463
MIHAIL SELEZNEV	1464
PETRU SFETCA	1465
WILLIAM SHAKESPEARE	1466
SIYAB	1467
C. SIMION	1468
Criza Ficțiunii	1468
E. SIMION	1469
POP SIMION	1470
MIRCEA HORIA SIMIONESCU	1471
Invățăture pentru delfin	1471
CLAUDE SIMON	1482
La Route des Flandres	1482
Le Palace	1483
Triptyque	1484
JAN SIMONOVİČ	1485
MIHAI SIN	1486
I. B. SINGER	1487
N. SIRIUS	1488
ÖSTEN SJÖSTRAND	1489
V. SMĂRĂNDESCU	1490
GH. SMEOREANU	1491
VIRGINIA SOARE	1492
WERNER SÖLLER	1493
SERGIU SOMEȘAN	1494
IOANA SORESCIAN	1495
G. SORESCU	1496
MARIN SORESCU	1497
Singur printre poeți (parodii)	1497
Cele mai frumoase poezii	1501
Ceramica	1507
Teatru, IONA	1510

Diverse	1511
KIERKEGAARD SØREN	1513
MARIA SPIRIDON.....	1514
KATJA ŠPUR.....	1515
MARIN STANA	1516
GEORGE STANCA.....	1517
Tandrețe maximă	1517
Poezie ecologică.....	1518
ION STANCIU	1523
MARIANA STANCIU	1524
NELU STANCIU	1525
VALERIU STANCU	1526
MIRCEA STĂNCEL	1527
NICHITA STĂNESCU	1528
Măreția frigului	1528
Epica magna	1531
Diverse	1537
MIHAI STĂNESCU	1540
ROLANDO STEINER.....	1541
SANDU STELIAN.....	1542
CLAUS STEPHANI.....	1543
LAURENCE STERNE.....	1544
The Life and Opinions of Tristram Shandy, Gentlemen.....	1544
PETRE STOICA.....	1550
PASSIONARIA STOICESCU.....	1551
Însomnurat.....	1551
Reverberata.....	1552
LIVIU IOAN STOICIU.....	1557
FRANZ STORCH.....	1558
MARK STRAND	1559
VLADIMIR STREINU	1560
CORNELIU STURZU	1561

EUGEN SUCIU	1562
OVIDIU SUCIU.....	1563
RADU SUIU	1564
PAUL SURER	1565
Teatrul Francez Contemporan	1565
DAN-TITUS SURULESCU	1572
Frontieriştii plătesc uneori cu viaţa	1572
Ş	1573
CORNELIU ŞERBAN.....	1573
AUREL ŞOROBETA	1574
ELENA ŞTEFAN.....	1575
AUREL ŞTEFANACHI.....	1576
CORNELIU ŞTEFANACHE.....	1577
ALEXANDRU ŞTEFĂNESCU.....	1578
ELENA ŞTEFOI.....	1579
RADU ŞUIU	1580
<i>T</i>	1581
IRINA TALPOŞ.....	1581
GRETE TARTLER.....	1582
VALENTIN TASCU	1583
ION PACHIA TATOMIRESCU	1584
DAN TĂTARU	1585
MIHAI TECLU	1586
B. TEODORESCU	1587
CRISTIAN TEODORESCU	1588
Maestrul de lumini.....	1588
DORIN TEODORESCU	1589
LEONIDA TEODORESCU.....	1590
VIRGIL TEODORESCU.....	1591
Poezia neîntreruptă	1591
V. TERZEA	1596
N. TITULESCU	1597

GERARD TITUS-CARMEL	1598
TEODOR TODUȚ	1599
ERNEST TOLLER	1600
Théâtre	1600
LIGIA TOMAȘA	1601
GHEORGHE TOMOZEI	1602
Istoria unei amfore	1603
STEVEN TONTIC	1608
VONTA TORȚA	1609
HELENE TOURNAIRE	1610
AMELA TRAVERS	1612
Mary Poppins	1612
C. TUCHILĂ	1613
RADU TUDORAN	1614
La nord de noi înșine	1614
TUKAN	1619
ȘTEFAN TUNSOIU	1620
MARCEL TURCU	1621
AUREL TURCUȘ	1622
TRISTAN TZARA (1896 – 1963)	1623
Œuvres complètes	1623
Poèmes simultanés	1624
Ciclu “Poèmes épars”	1626
Chronique	1627
Vivisection	1628
Le cœur à gaz	1629
Danse	1630
Indicateur des chemins de cœur	1631
Monsieur AA l’antiphilosophe nous envoie ce manifeste	1631
La deuxième aventure céleste de Monsieur Antipyrine	1633
Diverse	1636
La deuxième aventure de M. Antipyrine	1638

Suprafață boală	1641
Pe un rid al soarelui.....	1642
Ț	1644
NICOLAE ȚĂRANU	1644
GEORGE ȚĂRNEA.....	1645
IOAN ȚEPELEA	1646
MIHAI ȚICLĂU.....	1647
GH. ȚIPLEA.....	1648
GHEORGHE TOMOZEI	1649
RADU ȚUCULESCU.....	1650
HARALAMBIE ȚUGUI	1651
u	1652
DUMITRU UDREA	1652
RADU ULMEANU	1653
MIGUEL DE UNAMUNO.....	1654
Celălalt	1654
MARIA URBANOVICI.....	1655
DAMIAN URECHE	1656
DOINA URICARIU.....	1657
URMUZ (1928-1932)	1658
Poem petrolier (1934).....	1660
Cântec de revoltă, de dragoste și de moarte (1945)	1661
Ioana Maria (1937).....	1662
Noaptea tragică (1933-1965)	1663
Eu și palmierul (1945-1970)	1664
VLADA UROSEVIC	1665
MIHAI URSACHI	1666
G.G. URSU	1667
LILIANA URSU	1668
v	1669
MIRCEA VAIDA	1669
VAIRLAINE	1670

LUCIAN VALEA	1671
PAUL VALERY	1672
L. VASILIU	1673
IOAN VASIU	1674
NICOLAE VĂCĂRESCU	1675
MARCEL VÂRLAN	1676
ION VELICAN	1677
Cuvinte în balanță	1677
VALERIU VELIMAN	1680
DAN VERONA	1681
VASILE VERSAVIA	1682
IULIAN VESPER	1683
BORIS VIAN	1684
Cantilènes en gelée	1684
Qu’y a-t-il	1684
Chanson	1685
L’Ecume des jours	1686
DRAGOȘ VICOL	1687
STERIAN VICOL	1688
SORIN VIERU	1689
DANIEL VIGHI	1690
TITUS VIJEU	1691
Aniversarea unui crin	1692
ION VINEA	1695
Ora fîntînilor	1696
EVGHENI VINOKUROV	1699
PUBLIO VIRGILIU MARON	1700
MATEI VIȘNIEC	1701
Orașul cu un singur locuitor	1701
ANTOINE VITEZ	1703
GEO VLAD	1704
VASILE VLAD	1705

VIOREL GH. VODĂ	1706
Surprize în matematica elementară	1706
OCTAVIAN VOICU	1709
CONSTANTIN VOICULESCU	1710
Careul	1710
V. VOICULESCU.....	1712
BUJOR VOINEA	1713
MARIANA VOINEA.....	1714
HARITON VOIVOZEANU	1715
ILARIE VORONCA.....	1716
ANDREI VOZNESENSKI.....	1717
DRAGOȘ VRÎNCEANU	1718
MARIUS VULPE.....	1719
ROMULUS VULPESCU.....	1720
w	1721
RICHARD WAGNER.....	1721
BERTRAM WAN	1722
NORMAN WISDOM.....	1723
WALT WHITMAN (1865)	1724
VIRGINIA WOOLF	1725
Journal.....	1725
Valurile	1725
x	1743
LU XUN	1743
y	1744
WILLIAM BUTLER YEATS.....	1744
z	1745
HENRI ZALIS.....	1745
DANE ZAJC.....	1746
VASILE ZAMFIR	1747
LUCIAN ZATTI	1748
A. I. ZĂINESCU	1749

NICOLAI ZIDAROV	1750
HORIA ZILIERU	1751
MARICKA ZNIDERNIC	1753
ILEANA ZUBAȘCU	1754
Atelier de creație (<i>ciorne</i>)	1755
Limbaj schimbat	1756
Poante folclorice	1757
Sintagme deosebite	1759
Zicale	1760
Expresii deviate	1763
Noțiuni speciale	1764
Sinonime	1771
Teorie literară	1772
Eseiști români.....	1775
Exegeți români ai literaturilor străine	1776
Critică literară.....	1777
Istorie literară.....	1778
Diverse	1779
Zeități	1781
Citate celebre	1783
Butade, Idei (<i>originale, folclorice, sau compilate</i>).....	1784
Plan de scriere a unui volum.....	1796
Psihologie Școlară și Generală (Al. Roșca / I. Oprescu)	1801
Tema I: Obiectul și problematica psihologiei școlare	1802
Tema II: Activitatea psihică conștientă (Conștiința)	1805
Tema III: Dezvoltarea psihicului în ontogeneză	1807
Caracterizarea general a vârstei școlare mari (adolescența).....	1809
Tema IV: Procesul învățării	1810
Tema V: Factorii cognitive senzoriali ai învățării.....	1813
Tema VI: Factorii cognitive intelectuali ai învățării.....	1819
Tema VII: Factorii noncognitivi ai învățării.....	1828
Tema VIII: Factori de personalitate implicați în învățare.....	1837

Tema IX: învățătura școlară și oboseala.....	1850
La încheierea ediției	1853

CONSTANTIN ABĂLUȚĂ

- Vreau să scriu cu lucruri
- Viața nu se dă încă odată
- Ceasul de birou a stat, fruct oprit din coacere
- Și tace /ca un meridian
- Vântul mi-aducea nemărginiri
- Globul de cristal care suga secunde
- N-am decît //să întind mîna și să copiez aerul
- Lanuri de apă
- Și lumînarea scuipeîndu-și lumina-ntr-un colț

FILIPPO ACCROCCA

- Italia
- Pereții casei /sînt precum paginile /unei cărți deschise
- ...dorința este poate tatăl durerii

ION ACSAN

- Smulge beznei infernale /lumina frumuseții tale
- Stînci posace
- Cîntări gravate.
- Văluri de fluturi.
- Roșu topit.

SALVINA ADAM

- Rîdea pe dinăuntru

GABRIELA ADAMEȘTEANU

- La urma urmei
- Inspectîndu-se în oglindă
- Privirea cu care se măsura în oglindă
- Tramvaiul despica lent orașul
- Iubea Bucureștiul cu sufletul unui provincial
- Vizită plicticoasă
- Umflat ca niște vine groase pe o mînă bătrînă
- O stradă, vie de oameni și de mașini
- Înaintase firesc
- Peronul încremenit al gării
- Înghesuiți în duhoarea sălii de așteptare
- Crăuneau găini
- Răsuna de ecoul focurilor ei.
- Limbile ceasului încremeniseră
- Îi orbea întunericul
- Întunericul catifelat
- Copil sperios
- Palele fierbinți de vînt cu iz de asfalt încins
- Cuprins de adevărata febră a întîrzierii
- Rîs ascuțit
- Vatra publică foarte multă proză scurtă
- Au privit speriați în toate părțile

ARTHUR ADAMOV

- 1908-1970, de origine rusă

Le professeur Torranne

- 1953m scrisă în 1951; 21 pagini, 14 personaje
- A droite, la scène est vide; à gauche il y a des personnages;
 - Je suis le professeur Taranne, un home éminent. J'ai fait des nombreuses conférences à l'étranger.
L'INSPECTEUR EN CHEF: [...] Je vous demande de signer (montrant une feuille sur la table) une déclaration où vous reconnaitrez avoir été surprise nu par enfants à la tombée de la nuit
- Transform banalul în tragic?
- Limba literară; politețe ca în cărți
- Ceva mister (Eliade) lumea nu se mai cunoaște
- Decorul se transform pe scenă în chiar timpul reprezentării într-un altul
 - Vous êtes accusé d'avoir laissé trainer des papiers... dans le cabines de bains
 - Professor Taranne e ocupat numai de infracțiuni banale
 - În final un personaj ia toate obiectele decorului în timp ce altul se dezbracă

La parodie

- Indications sceniques:
 - Les changements de costume [de Lili] symbolisent le caractère
 - Comportement absurde des personnages
Le décor ne varie pas dans sa composition essentielle, mais seulement dans la disposition de ses différents éléments. Il présente les mêmes choses sous des angles de vue différents.
 - Il existe un horloge sans aiguilles
 - Il existe une salle de spectacle entièrement visible (pas de murs)
- Vous êtes la femme et je suis l'homme, nous sommes le couple.
- Din când în când personajele privesc la ceasul fără limbi și văd (?) cât e ora.
- Un personaj se cheamă "N":
N – Vous m'aviez promis de me tuer, tuez-moi.
LILI – Vous avez bien tort de vouloir mourir. Mais, si vous y tenez je veux bien. Je ne peux rien refuser à personne, vous le savez, et vous en profitez
N – Je suis mort
LILI – Mais si vous êtes mort, comment voulez-vous que vous tuez?
N – Frope-moi au visage
LILI – Je n'ai pas ces précisions. Vous autres hommes, vous êtes tous pareils. Je vous tuerai, c'est promis, mais à ma manière Faites-moi confiance
- Se trece de la un tablou la altul prin obscuritate
- Multe pause
- Mais neuf heures et demie, ça peut être aussi le matin. Nous n'avions pas précisé, non
- Je m'étais habituée à prendre des bains de soleil en pleine nuit, tout le monde en faisait autant, c'est délicieux.

- Indicații scenice: Le Directeur disparaît pour revenir Presque aussitôt une serviette au bras. Il est devenu le Gerant de l'établissement
- Apoi Gérant-ul iese și când se întoarce redevine Directeur
LE JOURNALISTE: [...] les correcteurs d'imprimerie ont sans doute la même impression que vous. Les lecteurs aussi, d'ailleurs.
- Elle ne peut pas ne pas venir
- Les titres ont plus de chance d'être [] que les articles de fond
N – Je n'ai rien à prendre, pas même la vie; je l'ai donnée à Lili, en échange elle me donne la mort
- Il pense trop, c'est ce qui le fatigue.
- Jocuri de scenă (numai foi pe scenă sub care doarme un om; zgomotul mașinilor de scris acoperă vocea unui orator)
- Se schimbă și fizionomia actorilor de la o scenă la alta (le albește părul, costumele se prăfuiesc)
- Din culise unele personaje scot capul și privesc la scenă
- Ceasornicul de la început spre sfârșit devine mai mare (deci și lucrurile se schimbă)
- Un personaj imobil (tolănit lângă un stîlp)
- Prostituata se uită la ceasul fără limbi și spune că este ora 10 fără 15
- Faruri puternice mătură scena
- Replici adresate de personajul N prostituatei:
- N - Frappe-moi
- [...]
- N - Piétine-moi (a călca în picioare)
- Personaje care mătură scena deși nu e nimic de măturat
- Un personaj vorbește cu spatele la public
- Se trece de la un tablou la altul făcând obscuritate
- Jocuri de scenă (fără cuvinte)
- Apare și-un cadavru pe scenă
- Personaje imaginare; sfârșit mai mult simbolic, ambiguu, incert
Lili – je vien...Je viens.. (Elle ne bouge pas)
- Are foarte multe personaje (10-15)

Tous contre tous

- 1953
- Printre personaje este și "La Radio"; are și muzică
- Cu refugiați
- Vol II îl începe cu "Note préliminaire" în care Adamov își comentează piesele
- Influențat de Strindberg (suedez); Adamov scie din 1945
- Créer des personnages Presque interchangeable, toujours pareils à eux-mêmes, en un mot, des marionnettes
- Personne n'entend personne
- Gaguri
- Afin de réussir la gageure, je cherchai désespérément des phrases-clefs qui, apparemment, se rapporteraient à la vie quotidienne, mais, au fond, signifiaient "tout autre chose"
- Rendre visible les motifs caches
- Personajele se transform (Rous...): din șefi, fugăriți
- O scenă se termină în suspend

- Un alt personaj asistă la scenă
- Situațiile se schimbă de la o extremă la alta
- Personaje așezate cu spatele la public (pe scaune)
- A quell titre voulez-vous qu'on vous tire?
- Personaje care șchioapătă (toți refugiații sînt șchiopi, spre a se deosebi de autohtoni)
- “Ping-Pong” scris fără a ști subiectul, închegînd explicații pe măsură ce înainta; prima dată a scris sfîrșitul
- Je regretted, je ne l'ai pas ratée, c'est la filet qui l'a arrêtée (despre o minge pe care o dăduse-n fileu)
- Jocul de ping-pong este comparat cu destinul; Arthur și Victor joacă; pentru că Victor nu nimerește în pătrățele renunță la ele; apoi Victor nimerește în fileu (se renunță deci la și la fileu); Victor scapă racheta din mînă (se renunță și la rachetă – jucînd cu mîna ind pe masă cînd pe jos), Arthur dă o minge prea sus Victor sare și se prăbușește mort; 91-a-nvins destinul oricum ar fi jucat)

GEORGE ADE

- SUA
- Când toți editorii au refuzat să-l publice, a hotărât să scrie pentru posteritate

ȘTEFAN AGOPIAN

Manualul întâmplărilor

- 1984, CR
- 90 paginuțe, 6 proze
- Stil normal, rapid, scurt, foarte puțină descriere, limbaj normal
 - Pentru ca batjocura să fie deplină și sfârșită
 - Armeanul Zadic se trezi și culese câteva broaște moleșite de căldură de pe el, apoi se sculă, dar nu ca oricare, ci mai întâi în patru labe
- În timpurivechi istorice (~1800), mult dialog
 - Treaba lui, spuse Ioan, dascăl la școala de la Colțeia
 - Spuse: Suntem și noi undeva într-un colț al Minții Angelice
- Sfârșitul unei proze: “și despre urma lor nu s-a mai știut nimic, decât aceste cuvinte (...)”
- Unul înșiruie o pagină întreagă cu meseriile pe care le-a avut
 - -Care-i ăla, care-i ăla, dar nimeni nu vroia să fie ăla
 - De undeva veni hangiul și se uiră la ei a plată
 - Am publicat “Catalogul planetelor din jurul butoiului” la Academia Regală Engliteriană
- Un câine care vorbește, ride, citește
- Două personaje se plimbă prin toate povestirile (Armeanul Zadic și Marin Ioan)

Sara

- Roman, 1987, Ed. Eminescu

▪ Surîzînd, Tobit spuse:

- Am băut rachiu și pe urmă am băut bere și cînd n-am băut am tăcut sau am vorbit despre logodnă, despre cîți bani face o logodnă în zilele noastre.

Oarecum însinșă Sara se așează și întreabă:

- Și cam cît face o logodnă, domnule, în zilele noastre?

Tobit își arcui spinarea, toată matahala care era se arcui puțin:

- Păi din cîte am înțeles de la Kinder face destul de mult, zîmbi de sub masca în care își îmbrăcase trăsăturile.

Suavă, Sara își plecă pleoapele peste privirea stinsă:

- Nu atît de mult pe cît prețuiește Clara, cît o prețuiesc eu.

Tobit nu-i răspunse, se ridică numai și-i întinse mîna, ea privi mîna lui în care ar fi încăput toată dacă s-ar fi străduit, apoi, ca și cum nu s-ar fi gîndit la nimic, nu la asta își cuibări degetele în palma lui. Porniră, ea mișcîndu-se țeapăn, ca o păpușă căreia cineva, nu știm cine, i-a trezit la viață numai picioarele, nu și restul, iar el la fel de țeapăn, ea spuse:

- Sper să fiu o nevastă la fel de bună ca orice nevastă.

Mergeau încă pe covorul din încăpere, pasîi nu li se auzeau, el spuse:

Nu trecu multă vreme și ziua hotărîtă pentru logodnă fu chiar ziua aceasta. Erau invitate puține persoane, cele mai apropiate desigur și Kinder le întîmpină cu un rînjet pe figură și tropăind de colo-colo. Oarecum de la sine înțeles Sara veni însoțită de Tobit și, pășind țeapăn la brațul lui, ea a spus cu o clipă înainte de a intra în salonul pe care îl stăpînea Kinder, avea să-l stăpînească:

- Sper să fiu o nevastă la fel de bună ca orice nevastă.

Și Tobit, neclintit în mișcarea lui și privind drept înspre ușile spre care se îndreptau a spus.

Și Sara, ca un mechanism, înaintea ușilor a spus:- Ai venit să-ți iei banii și iată că o dată cu banii îți vei lua și o nevastă, pe mine.

și în momentul acela, cineva care i-ar fi privit din spate, Spurck să spunem, ar fi văzut că ea s-a înălțat cu o palmă de la podea și că pășește ușor țeapăn prin aer; la fel de țeapăn Spurck le va spune:

- Te-ai înălțat cu o palmă de la podea ajungînd în dreptul umărului lui.

și ea va zîmbi și va spune:

- Mă pregăteam să intru în acest salon în care cea mai bună prietenă a mea se va logodi cu un ticălos.

Înălțată puțin, după cuvintele “Ai venit să-ți iei banii...” Sara nu așteptă un răspuns, răspunsul părea să-l știe “da, am venit să-mi iau o nevastă” și mai știa că ea va fi aceea, coapsele și șinii ei tresărîră de parcă atunci, în clipa aia, ar fi aflat vestea și ușile se deschiseră, Kinder, împreună cu Clara, îi întîmpinară și Kinder rînji, să-l lăsăm să rînjească, și Sara se prefăcu că nu-l observă, se îndreptă cu al mers, unduit parcă, spre Clara, își puse fruntea pe umărul ei și începu să plîngă stins și apoi din ce în ce mai tare.

Fără să dea atenție celor din jur, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, Tobit se apropie de cele două fete, privi fix spatele Sarei și, parcă simțindu-i privirea, Sara își ridică fruntea, surîse, apoi se întoarse spre Tobit și spuse:

- Putem ieși în grădină, dacă vrei.

Petrecerea a durat puțin, oricum mai puțin decât se aștepta oricine, Nagy de Șard, care privea cu jale spre Clara, Gertruda care privea cu jale spre Nagy, Tobit și Sara care se plimbau prin grădina mică stufoasă, vorbeau. Clara, înaltă și palidă, aștepta venirea preotului și apoi plecarea lui și a musafirilor și chiar a lui Kinder. Kinder însă se fîșia printre musafiri și rude și zîmbea. Iar când zîmbea își încrunta fruntea înaltă și albăpărînd că se gîndește la ceva important și distins totodată nu știm la ce.

Era o lumină plăcută care încerca să șteargă posomorala de pe fața musafirilor, apropiindu-i de ceea ce se întâmpla: logodna Clarei. Nepăsători parcă, așezați pe o bancă sub un copac pitic, Tobit și Sara vorbeau. Se apropie de ei baronul Spurck și grăsuliu și intimidat, le ceru voie să se așeze lângă ei, o făcu. Atunci le spuse despre înălțarea cu o șchioapă de la pământ a Sarei, așa i se păruse lui cel puțin, era în spatele lor și putea să vadă foarte bine. Sara nu-l contrazise, spuse pur și simplu:...

IRINA AIRINEI

- Nici vocea nu lasă umbre
- Văd prin ochii /ceasului
- Oră de oră arăți trecerea mea spre tăcere
- Inima mea e bătaia gongurilor cerești /al căror parfum dilată simțurile
- Putred ca universal /notei sol
- Dar, pe de altă parte, în vis nu e niciodată prea târziu
- Razele concentrice au voci de copil
- Ochii tăi alungiți de lira privirii
- Simțul este o curbă aparte. /Din el izvorăște, sentimental, /o furtună închisă în ploeape
- Secunde cosite de limbile timpului
- Zero albastru
- Să fie sunetul făcut din cristale

AHMED SULEIMAN AL-AHMED

- Trandafir al tristeții
- Să cînt pentru surzi
- Foc să verși peste sînge

MOUHAMAD AL-AHMAD

- Tristeți sub lună
- Cîntecul speranței
- Scăpînd o lacrimă
- Nori tăcuți
- Fluviu de daruri
- În ochii copiilor se aud/Bătăile inimii tale
- Corabie albă
- Fată /primind însîngerată înserarea pe sînul ei constelat
- Explozia metalelor
- Țărmul răbdării
- Zbaterea vîntului

R. M. ALBÉRÈS (Rene Marill)

Métamorphoses du roman

- 1966
- Moraliști: Gide, Malraux, Bernanos, Sartre, Camus
- Depuis 1935 le roman est passé de l'interrogation psychologique, sociale, morale et métaphysique à l'interrogation esthétique, inique, phénoménologique
- In s'intéresse aux formes romanesques, en évacuant le contenu psychologique et moral: Proust, Joyce, Musil, Kafka, Faulkner, Lowry, Durrell, Butor, Robbe-Grillet
- Sans solution le roman
- Proust: aventure spirituelle, intellectuelle, esthétique (un engagement de la sensibilité personnelle, une épopée intime)
- Écrire pour les lecteurs et les critiques
- Formes polyphoniques, musicales, stéréophoniques
- Proust (1919 célèbre) renonçait au fil conducteur d'une série d' "aventures", et livrait, dans un savant désordre d'impressions pointillistes, ces retours sur soi qu'un homme fait lorsqu'il écrit des Mémoires ou des Confessions... souvenir, peintures, style artiste; texte riche, impénétrable et nuancé; nonchronologie; évocations minutieuses, précises
- Le nouveau roman meurt: intellectualisme fabricant qui renvoie à la gratuité; n'est pas lu; personnages évanescents, mystérieux, invraisemblables, insaisissables; pas de sang, pas de chair, pas de passions, pas d'idées non plus; pas de drames, pas de conflits, pas de lyrisme; brutalité; techniques brutales; difficulté à lire; Claude Mauriac, "L'Alittérature contemporaine"; inhumain; sans psychologie, sans compréhension; sans morale; on décrit le décor, le geste indépendant, l'objet; création inachevée; complexité; étrangeté; ésotérisme; personnages sans passé, sans avenir; sans explications; sans jugements; sans profondeur; des fictions en train de s'inventer.
- Monologue intérieur: supprimer les présentations, les descriptions, les commentaires, et laisser la parole à la demi-conscience de personnages inconnus brutalement projetés devant nous et en nous
- Distorsions du style; intimisme subtil;
- Faulkner écrit des pages dans le style réaliste d'un idiot (pour évoquer un monde terne et sanglant vu par un idiot);
- Pensées confuses, brutales, prose lourde;
- Coupures des journaux (Dos Passos);
- Monde nonlogique et nonclairement enchaîné (Kafka); actes sans raison;
- La sousconscience parle;
- "Drame" de Philippe Sollers: les aventures, les repentirs et la vie phénoménologique d'un romancier qui voudrait écrire un roman;
- Une étude stéréophonique et stéréoscopique; jeux d'ombres; voix indécises; dépersonnalisation; monologues simultanés; obsession; mélange de la voix intérieure et du récit; délire; vocabulaire exaspéré; beaucoup de description;
- "Vizuina" (Kafka): redă monologul interior al unei...cîrțițe (abia mai tîrziu îți dai seama)
- "Le Chat Murr" (Hoffmann): le journal intime d'un chat;
- Sans intelligibilité; on ne sait qui parle, ni de quoi;
- "Finnegans Wake" (Joyce): la moitié des mots y sont inventés, forgés ou refondus par l'auteur

- Revenir cent fois sur ses pas l'achronologie;
- Proust: une accumulation de faits, d'images, de jugements, de personnages grotesques; pas de récit; pas d'intrigue psychologique ou sociale;
- Fresque absurde, fardée, gratuite (Robert Musil, "L'homme sans qualités"); affabulation; discours philosophiques et politiques pour décider de créer des "Soyez populaires François-Joseph" (!) l'homme qui n'a aucune opinion;
- Roman-babel = mélange des langues, références, personnages très différents, désordre en narration (Lawrence Durrell, Quatuor d'Alexandrie);

Istoria romanului modern

- Paris, 1968
- N. Balotă prefață
- Roman al romanului
- Proteism = tendințe de a lua forme diverse
- Romanul modern este un fel de roman baroc
- Artificialitate
- Năzuința romanului spre totalitate (lirică epică dramă) = artă totală (=sumă de procedee artistice)
- Illogic, ambiguitate, confuzie, enigma, nedeterminate, anarhie
- Descoperiri
- Scriitorii se documentează
- Obiectele (multe) minuțios descries
- Autorul intervine, simțe, participă la ceea ce vede
- Romanul = cel mai răspândit mod de expresie literară (sec XX)
- Romanul a devenit și el esoteric (=greu de înțeles, pentru inițiați), făcut de mari izolați
- A exprima inexprimabilul (Roland Barthes)
- Stil derutant
- Descrieri amănunțite de lucruri banale, neimportante, în comparație cu chestiunile importante neglijate (la A Rable-Grillet)
- Sfidări estetice
- Aceeași imagine (întîmplare) relatată de mai mulți
- Philippe Sollers scrie romanul "Dramă" al cărui subiect e romancierul preocupat de romanul pe care ar vrea să-l scrie (al cărui subiect cititorul nu-l află)
- Îndrăzneli, construcție artificioasă
- Editions de Minuit, Ed. Du Seuil (Paris) cultivă noul roman
- Romanul este cel mai răspândit mod de expresie literară (mijl. Sec XX) și cel mai gustat de public
- Romanul implică arta amănuntului, intimide, indiscreție
- Absența însăși a formei
- Îmbogățirea romanului prin tot ce nu era roman
- Raportul: operă-autor-timp-cititor
- Narațiunea întreruptă
- Romanul baroc (sec XIV-XVII): discursuri pe șapte pagini (în loc de dialoguri), nerealist, eroism, imaginație pură
- Eclectism =îmbinare mecanică de idei, concepții opuse
- Fără explicații (ale acțiunii personajelor)
- Faptul divers, anecdotă, elemental picant, reportajul, cotidian, neseriozitate a descrierii (a autorului)
- Tendința de mărturie, de viață trăită
- Folosirea invectivei și apostrofei la adresa cititorului
- Povestire dezordonată, halucinații, mizerabilism, dezgust
- Romanul artă: Proust, Joyce, V. Woolf
- Dens, parfumat (Laurence Durrell), estetism
- Prezentat un personaj într-un fel, altă dată total diferit (fizic), psihic, intelectual, etc.)

- Amestec al genurilor literare
- Inexplicabil (Kafka), ininteligibil
- Monolog interior la persoana a treia (Herman Broch): vorbește despre sine dar la modul “El”

GEORGE ALBOIU

- Cînd soarele marele măturător /îl impinge cu razele-n apă
- Sarea este osul mării, apa este carne ei
- Silim către prăpăstii ce stau mereu în floare
- Ziua și noaptea cerul m-apasă pe spinare /pe tine te apasă cîmpia către stele!
- Va veni vremea /cînd poezia mea se va deschide ca o magnolia trufașă deasupra iernii
- Vînd drumu-aceasta ce se tăvăleşte /la umbra gleznelor subțiri, subțiri...
- Îmi roade amintirea ca bocancul /pe un soldat ce-aleargă-ntre războaie /cînd dintre lacrimi îl pîndește tancul
- Ideile mici tresar în somn ca iepurii-ah, somnul profund al marilor idei.
- Și cărțile se-mbolnăvesc: /insect, praf, uitări, bacteria, /cu gîndul dacă nu le perii /și cărțile se-mbolnăvesc
- Am luat un vers /l-am culcat la pămînt ca pe un butuc /am luat toporul și am început să tai lemne /Săreau cuvintele ca așchiile, /lumina îmi ungea mușchii ca un fel de sacîz
- Iau de la capăt omenirea
- Cîinele mușcă întunericul
- *Poem aburind (idee)*
- Bocanci în greutate de mii de Km
- Zăpezi preistorice
- În buzunarele poemului suflă vîntul
- Melancolia umblă pe jos

FLORENȚA ALBU

- Intr-o fugă a limbii de sine
- Subfrunți
- Îngheț peste îngheț
- Noaptea-i a toamnă
- Domnule Mandarin-Mandarină
- Tu dormi, adormi
- Astfel chemai, mă chemai
- Domnule trist, vechi
- Signor
- Să nu fie judecători,/să nu fie, /să nu...
- Stelă (titlu)
- Atît de acum, atît de aici, atît de a mea
- Rugamu-ne vouă
- Pe cîmp de urît
- Cu vremea și devremea
- Închipuie-ți /închpuie-mi
- Mistuind, mistuit
- Aprogate aprilie
- Crezînd-o
- Se umple-nlăuntrul/de iarbă crescînd
- Frunză verde lacrimă....
- În viteza de alb
- Constelînd
- Moarte bună, femeie
- Ave!

Petrecere cu iarbă

- 1200 exemplare, Cartea Românească, 67 poezii, 152 pagini în total
 - Eu voi îngheța de la lacrimi /încolo
 - Cuvintele vor străluci urmîndu-mă
 - Eu voi îngheța de la cuvinte /în sus
 - Apa duce pietrele /și le face frumoase
 - Să mergem cu apele
 - Lume cu ochiul fiecărui
 - Caligrafii voioase
 - În ziua vinului
 - Oricum, să îngropăm culoarea /altfel, se va umple de viermi
 - Buzele noastre /înfloresc cuvinte otrăvitoare
 - Copacul /gătit de toamnă
 - Cerul rotește mări și cupole de mări
 - Aceste bulevarde impart /cu dărnicie, /în dreapta , în stînga, /singurătate
 - Pașii de grifon ai lumii /pe-acoperișuri coclite
 - Gurile voastre sînt peșteri /în care bat clopote
 - Îi smulg visele-n somn
 - Fug dintr-un vis în alt vis
 - Priveliști închise în vis
 - Ecou închis
 - Liber și mărginit îmi e zborul
 - Strigătul meu și al lor nu se ajung
 - Ochi joși
 - Talpa orașului
 - Ochii ning
 - Cer forjat
 - Stelele cad înfierîndu-ne frunțile
 - Tu, om de miazănoapte!
 - Mă tot aud căzînd, rîzînd, căzînd
 - M-ai susținut pe frunte
 - Vorbe, signor! Ce poate fi mai drojdie /ca vorba?
 - Zic plîns. Și nu mai știu să plîng
 - Cuvinte desfăcute din vertebre
 - Să cînte golul
 - Frunți curate de întuneric
 - Plouă în Istoria Angliei
 - Dar ce rîdeau acei bufoni?
 - De mult, /de multă ploaie, /un mileniu
 - Vinul otrăvind frumos, /clipa ruptă să rămînă
 - Roșu melancholic
 - Slavă leneșă
 - Ținutul ochiului meu
 - Năluca timpului
 - Oglinda timpului

- Laguna lunii
- Imaginea întoarsă-n ape, moare
- Fugă a timpului
- Paznic de noapte în insomnia
- Legile norilor
- Carnavalul norilor
- Floarea sătulă grăbește spre fructul greoi
- Țipăt de dragoste
- Lenea în salt a pisicii
- Lună în copacii de piatră
- Dincolo /de oră
- Om de miazănoapte
- Ziua arsă
- Se face noapte între păsări
- Îngheață aeru-ntre păsări
- Tu ții o iarnă miniaturală în palmă
- Pescari și pescuiți /pîndind la cer
- Stă locul înghețat, /pînă la cer înghețați
- Sarea lunii
- Ochi carnivore
- Voi lua pulsul acelui zbor
- Floarea mușcatelor /deschizîndu-se în țipăt
- Cornul iubirii
- Doi ogari albi-ochii ei
- Dau bună-ziua /ferestreu albe de sus
- Lumina ei asurzindu-mă
- Singurătatea albă
- Inventîndu-și ceasul și nașterea
- Risipă de sine
- Noaptea ploii (titlu)
- Cap de iarnă
- Grîul încolțit noaptea-sămînță a sufletului /crescut din el însași
- Numai uitare, între mine și voi!
- Vă treceți rădăcina /dintr-o vreme în alta
- Aceste cuvinte, obosite să fie!
- Foc verde
- Flăcări de iarbă
- Gîngăanii nuntindu-se / în pacea aceasta
- Muzică uscată (idea) Praf de vis
- Trompete albe
- Vis de iarbă
- Trompetele vîntului
- Oameni cu firea vîntului
- Odăi ale vîntului
- Zmei consacrați
- Dacă voi strigați, /aruncați după mine cu numele meu

- Lecție de zbor (titlu)
- Aceste aripi în care se nasc / cerul și frica!
- Foarte înalt, foarte departe, /foarte aproape, foarte adânc, /puncte cardinal ale ființei mele

ALBUME MEMORIALISTICE

- Păstrează (public) poze chiar de la bunici
- Manuscrise inedite
- Amintiri despre el ale altor oameni mari, sau care l-au cunoscut
- Scrisori
- Premieri, călătorii de-ale lui, desene
- Autoportrete, prezentări, biografii
- Studii despre arborele genealogic
- “cult al prieteniei” (N. Stănescu)
- N. Stănescu a scris și 25 poeme/zi, în zece zile = 100 poeme

FLORIN ALCAZ

- Pasăre transparent prin care intră vise /și bezmetice bezne

GR. ALEXANDRESCU

- Dă viață nopții și mișcare
- Umbra intră în mormânt
- Munții vârful îl clătesc
- Rîul înapoi se trage
- Piramide de verdeață
- Lună colorată
- Ceasuri dulci
- Azil de libertate

VASILE ALEXANDRI

- Tot românul e născut poet

GRIGORE ALEXANDRU

- Asfințit de codri
- Umbra altui veac
- *Rana nimbului (idee)*

IOAN ALEXANDRU

- Războiul dus de fiecare
- Oul rodește
- În ochii mari de aur în Bizanț /încapă lumea neîncăpătoare
- Zvon de toamnă
- Lumea din lume iarăși e retrasă
- Cămașa vînată de suferință
- Clopotul le unge fără moarte
- Clocotul ființei
- Crește holda de acum un veac
- Arta (...) ține de forța sa de realizare ca simbol
- Poezia să fie organic
- Nu-i o mintire întîlnirea lor ci o siluire
- Clopotu-n turn (..) /Atîrnă-n aer zvonuri arămii
- Șuvoaiele de trandafiri
- Tron muiat în albe nemuriri
- Zbor de aur
- Ochi atins de mirare
- Ning albătrimi
- O veșnicie ninge
- I-am hrănit sămînța cu cuvînt
- Carnea mea învinsă
- Tu ești doar amintire pe pămînt
- Despovărat de sînge
- Se schimbă frunzele-n păduri
- Poetul suferă pentru realitate
- Cuvîntul, la poet, este întrupat, îngropat în lucruri
- Poetul nu permite o dezvoltare artificială a limbajului
- Limbă proaspătă
- Limbajul lucrurilor
- Poeții gîndesc în continuarea naturii, o îngîină, o înfiază, o hrănesc
- Ce rost are poetul?
- Natura nerostită nu are pentru om realitate; fără nume, un lucru ori un ținut este sălbatic
- Lupta poetului este de a păstra pe om în stare de copilărie și naivitate, de deschidere și avînt
- Înnoirea trebuie să plece dinăuntru vechii realități, nu să se alipească străină ca un corp de adios
- Integrare a noului pe vechea tulpină
- Luptă mereu pînă ce noul concept se întrupează în realitate
- Poetul suferă pentru realitate
- Cuvîntul, la poet, este întrupat, îngropat în lucruri
- Poetul nu permite o dezvoltare artificială a limbajului
- Limbă proaspătă
- Limbajul lucrurilor
- Poeții gîndesc în continuarea naturii, o îngîină, o înfiază, o hrănesc
- Ce rost are poetul?

- Natura nerostită nu are o centru om realitate; fără nume, un lucru ori un ținut este sălbatic
- Lupta poetului este de a păstra pe om în stare de copilărie și naivitate, de deschidere și avânt
- Înnoirea trebuie să plece dinăuntru vechii realități, nu să se alipească străină ca un corp de adios
- Integrare a noului pe vechea tulpină
- Luptă mereu pînă ce noul concept se întrupează în realitate

NICULAE ALEXANDRU-VEST

- Ghicitorul în apele mele tulburi
- Cu ochi goi

GEORGE ALMOSNINO

- Păzesc un trup ce nu îmi aparține
- *Trup ieșit din vîrstă (idee)*
- Totul depinde de călimări/și această femeie nu poate trăi/decît îmbrăcată-n cerneală
- Și aerul se face mai roșu/acolo unde se întîlnesc/două mizerii încercuite
- Catastrophe banale
- Fiecare doarme/în secunda lui de libertate
- *Omul e cu mîinile pe oraș (idee)*
- O poartă înaltă/cît o femeie străină
- Fiecare se refugiază într-un orgoliu cu pene/într-un echilibru violent

ROBERT ALTER

- Iubind ca un leu (titlu, cronică)

CHARLOS ALVAREZ

- Spania
- Pentru cine moare înainte/sînt nemuritori cei care rămîn

IONEL AMĂRIUȚEI

- Venea din istorie, pleca în eternitate
- Ciobanii păzeau pe tîmpla Carpaților
- Cu două mii de ani povară în spate
- Respirăm prin fragede cuvinte
- Cuvinte parfumate, colorate
- Pămîntul întinerit de flori
- Cărările ne cheamă cu limbi însetate

HENRI-FREDERIC AMIEL

- (1821-1881)
- 16900 pagini de “Journal intime”, timid; celibatar; solitary; frică de femei; nesociabil; refugiindu-se în jurnalul său
- 175 caiete lăsate Bibliotecii Universitare Geneva
- 35 ani de jurnal (început la vârsta de 25 de ani)
- Nimic extraordinary în jurnal: detalii ne semnificative; atras de ideal, laș în real; descrie stări fizice și psihice
- Face din jurnal o meserie; triumful Eului
- Scriitură fină, regulată
- Caz demn de Freud
- Om șters, bolnăvicios

GEORGE ȘT. ANDONIE

Istoria Matematicii în România

- 1964, ed. Științifică, 418 pagini, volumul I
- Există matematicieni
 - Creatori = care fac descoperiri mari în matematică (Țițeica, Pompeiu, Lalescu)
 - Constructori, care aduc perfecționări
- Labaza filozofiei în antichitate sta matematica
- Matematicianul trebuie să fie întâi un fel de poet, căci în creația sa intervine simetria, analogia, simplitatea formulelor, omogenitatea etc.
- Etape ale creației: pregătire conștientă, incubatie, iluminare, desăvârșire
- Există psihologia creației matematice
- Adevărul mathematic este perfectibil (Emil Picard), își mărește mereu limitele
- Analiza obiectului înseamnă descompunerea, adică distrugerea lui (Lebesque)
- Matematicienii au o înaltă cultură generală
- Istoria matematicii în România este împărțită în etape după istoria patriei noastre
- Romanii (latinii) nu au marcat un progres simțitor în matematica
- 1521 primul text în limba română
- 1562 prima școală în care s-a predat matematica (în limba latină), pe timpul lui Despot Vodă
- În 1640(Iași) și 1679 (București) se înființează academii domnești în limba greacă
- Există multe manuscrise de matematică ce au fost găsite prin bibliotecile unor biserici și predate Academiei Române
- Există manuscrise și astăzi prin biblioteci (B A, Biblioteci de orașe) (manuscrise de acum 100-200 ani s-au păstrat). Unele manuscrise sînt donații; se scrie de către cine sînt donate
- Gheorghe Lazăr (1779-1823)
- 6 martie 1818, Gh. Lazăr înființează Școala națională de ingineri de la Sf. Sava (București)
- În 1813, Gh. Asachi deschide prima școală de inginerie în limba română (în Moldova)
- Gh. Țițeica, D. Pompeiu, Tr. Lalescu = inițiatorii școlii matematice române
- Analiza obiectului înseamnă descompunerea lui, adică oarecum distrugerea lui (Lebesque)
- Matematicienii sînt în general oameni de înaltă cultură
- 1860 prima Universitate în România
- 1948=reforma învățămîntului în România
- Stolnicul Constantin Cantacuzino (1640-1716), consilier intim al domnitorului Șerban Cantacuzino (Țara Românească)
- Nicolae Milescu Cîrnul (1636-1708) mare erudit
- Dimitrie Cantemir (1673-1723). Scrie "Descriptio Moldaviae", în 1715 (în latină) anexînd și o hartă a Moldovei din acel timp (primul român care a desenat harta Moldovei); știa 9 limbi
- Antioh Cantemir (fiul lui D. Cantemir) (1709-1744) născut în Moldova trăitor în Rusia, Anglia, Franța, este cel dintîi scriitor rus de satire și fabule
- Gh. Lazăr (1779-1823) n la Avrig (îngă Sibiu) înființează Școala națională de inginerie de la Sf. Sava, București.
- Petrache Poenaru, elev al lui Gh. Lazăr, a fost secretar al lui Tudor Vladimirescu la Cotroceni

- Gh. Asachi (1788-1869) n. la Herța, în 1813 deschide prima școală de inginerie în limba română; Gh Asachi = profesor de matematică la Iași, la această școală
- Costache Conachi (1777-1849) boier moldovean, poet
- Ștefan Bathory întemeiază la 12 mai 1581 universitatea catolică din Cluj
- Dimitrie Asachi (până în 1841) este primul care creează matematică (dar puțin)
- Urmează Emanoil Bacaloglu cu lucrări de matematici superioare tipărite în reviste franceze sau germane
- Ion Eliade Rădulescu (1802-1872) n. Tîrgoviște; trăiește la București; elev al lui Gh. Lazăr
- Simion Marcovici (1802-1877) a studiat la Pisa și Paris pentru studii literare (1820-1827) și apoi 2 ani la Paris pentru matematici
- I. H. Rădulescu a predat: gramatică, logică, filozofie, retorică, istorie, geografie, topografie
- Petrache Poenaru (1799-1875), n. la Bănești (Vâlcea) (Ghioroiu, zic cei din Bălcești) l prof. și inginer
- La 25 ani 1827 brevetează un fel de stilou (stilograf), în 1870 este membru al Academiei Române
- Ion Ghica (1817-1897) scriitor și om politic
- Farkas Bolyoi (1775-1856), Transilvania, prieten cu Gauss la Gottingen
- Emanoil Bacaloglu (1830-1891), de origine grec; a scris memorii interesante de matematică / lucrări științifice originale
- N. Șt. Botez (1843-1920)
- Constantin Cantacuzino (1850-1937)
- Ion Cantacuzino (1847-1911)
- Din 1795 Academia Franceză de Științe a adoptat metrul ca unitate de lungime
- Primul doctor în matematici a fost Paul Tanco, 1872, Austria (doctor în filozofie, dar aici intra și matematica)
- Ioan Popp (1829-1865)
- Neculai Culianu (1832-1915) este fondator al revistei “Recreații științifice”
- Constantin Climescu (1844-1926)
- Spiru C. Haret (1851-1912) doctor în matematici la Paris; a fost mathematician și filozof mathematician; este mai mult un om de cultură decât mathematician “Ale tale dintru ale tale”
- David Emmanuel (1854-1941)
- Constantin Gogu (1854-1897)
- Nicolae Coculescu (1866-1952); le-a avut elev pe George Coșbuc care era foarte slab la matematică – dar l-a trecut deoarece avea talent literar
- A existat revista “Recreații Științifice” (1883-1888), Iași
- La 15 septembrie 1895, 10 ingineri înființează “Gazeta Matematică”. Victor Balaban i-a dat numele de G.M.
- Prima româncă, doctor la Sorbona, femeie de știință: Constanța Pompilian (Zossima)
- La 1 Septembrie 1909, G.M. a fost transformată în societate
- Din 1902 se organizează concursuri
- Ion Ionescu (1870-1946): “Ion Ionescu a fost Gazeta Matematică și ăice Gazetă a fost Ion Ionescu; a condus G.M. din 1895-1946; a propus 626 probleme, a excelat în aritmetică și teoria numerelor, a publicat 77 articole; 154 note matematice
- Andrei G. Ioachimescu (1868-1943); inițiator al G.M.
- Vasile Cristescu (1869-1929); inițiator al G. M.

- Prima universitate este creată în 425 e.n. în Bologna, în 1750 Robert Sorbon ar fi creat universitatea din Paris (de unde și “Sorbona” dat universității din Paris)
- Abia în sec XX avem o școală matematică propriu-zisă de creație
- Gheorghe Țițeica (1873-1939) “ Muntele nu poate fi văzut de la poalele sale, în întreaga sa plenitudine” . În 1897 licențiat primul la Paris (dintre toți străinii, francezi); 1899 doctor în matematică
- În 1913 este mebru titular al Academiei Române în locul vacant rămas prin moartea lui Spiru Haret; a fost și un mare pedagog; are 96 memorii științifice. Există suprafețe Țițeica; rețele Țițeica; În gazeta Matematică a publicat 34 articole, 18 note, 121 probleme propuse; a fost și fire de artist (cînta la vioară), om de rafinată cultură; a scris și studii de critic literară și filozofie (ca elev)
- Dimitrie Pompeiu (1873-1954); doctor în matematică în 1905, Paris, în 1934 membru titular al Academiei Române; are 129 memorii științifice publicate în Franța, Germania, belgia, SUA, Japonia, Portugalia, Olanda; a creat funcțiile Pompeiu; i s-a publicat oopera matematică în 1959 (533 pagini) de către Academia RPR
- Traian Lalescu (1882-1929); minte excepțională; lucrări diverse în matematică doctor în matematică în 1908 , Paris; era matematicianul generalizărilor; a scris “Geometria triumphiului”; Traian Lalescu a predat și la Timișoara; a înființat “Revista de matematică din Timișoara” în 1921; are 222 lucrări în legătură în general cu matematica

DRUMMOND DE ANDRADE

- Cîntec /care trezește oamenii /și adoarme copii
- Cu frunte problematic
- Noaptea trece între tine
- Am rămas (...) departe de mine
- Tu treci (...) vertical
- Iubirea pe-ntuneric /e pururea tristă
- Noaptea a trecut toată-n tine

MIHAELA ANDREESCU

- Să evolueze alături vocabula abstract, distanță și cuvîntul cel mai încărcat de maturitate
- Univers depoetizat, cuvinte antipoetice
- Numai despre ce e departe, mai pot cuvînta
- Nu mă atinge. Noli me tangere
- *Osemintele vîntului (titlu)*
- Calcar și var, soare
- Toarnă din valuri, /Toarnă din valuri deasupra

C. ANDRIESCU

Robert Musil și romanul modern, 1982

- Musil [...] este autorul unui singur personaj
- Omul fără însușiri este romanul dus la limitele speciei
 - Dominarea intelectuală a lumii
 - Meditații despre irațional, imaginar, infinit
 - Concentrarea stilistică în vederea luminării stărilor interioare (Christoph Siegrist)
 - Închinare sadică a eroilor lui R. M.
- Gîndire sceptică a personajului principal Ulrich
 - Un cal de curse genial confirm lui Ulrich sentimental de a fi om fără însușiri (Musil)
 - Lipsa de însușiri a lui Ulrich se bazează pe capacitate sa de a gîndi (Judith Burckhardt)
- Incest (între frați), iubire mistică
 - O voluptate a ideii
- Criza romanului provoacă dezvoltarea lui
 - Cînd fiecare se laudă că a violat convențiile, nimic nu mai rămîne inviolabil; cu cît se împruținează convențiile, cu atît se împruținează și surprizele (Wayne C. Booth)
 - Negarea fără obiect
 - Antiliteratura are o singură șansă de supraviețuire: existența literaturii
 - O prezenta lumea dintr-o perspectivă neronească (Albérès)
- Ulrich = antierou (fals personaj principal)
 - Modificarea opticii despre narațiune, personaj și semnificație în roman
 - „Mișcările interioare”, cu toată încurcătura lor de neprevăzut, devin o preocupare centrală a marilor novatori ai romanului [sec. XX]
 - Nu știam ce voiam, știam numai ce nu voiam (Musil)
 - Stăpînit de gîndul de a întreprinde o experiență nemaiîncercată
 - Literature nu are sarcina de a descrie ceea ce este, ci ceea ce trebuie să fie; sau ceea ce ar putea să fie ca soluție parțială a ceea ce trebuie să fie (Musil)
 - În roman e loc pentru povestire, pentru comedie, tragedie critic, imaginație și filozofie și poezie (V. Woolf)
 - Personaje interiorizate în care se regăsește și autorul
 - Problema omului isteț, întors spre sine, aparent fericit și liniștit, în fața unei lumi de solicitări.

ȘT. ANDRIESCU

- Mă simt neputincios, naiv ca un măgar

AL. ANDRIȚOIU

- Există literatură angajată în socialism
- Să încolțească grâu în gură /pământul grâu mai răsună?
- O lună feudal varsă ceară /peste-ntrebări
- Întrebarea prinsă-n cuie /de litere suflate în tristețe
- El și în plînsulare melodie /că-i plodul meu ursit din poezie, /cu șold de liră și ochiu umbrit
- Naivi, sublimi, pierduți, peripatetici /ne-ntoarcem la Beiuș ca la o Mecca - /Și vom muri într-o bibliotecă
- Păcate sfinte
- Graiul dezgolit și stors de sucuri
- Vorace timp
- Îeșit din codrul limbii în dummbravă
- Cuvintele mi s-au rărit, rebele
- Frunză albă, de hîrtie
- Sîngle c-an ruguri fierbinte
- Femeie ...ești în literatură, /mai frumoasă și mai pură
- Dînd prin litere cu zarul
- De-acum mîna-mi stă pustie /numai ochiul larg mai scrie /pe văzduh, o poezie
- Pe-un drum invers
- Iubirea intră în pămînt (idee)
- Pornesc să-micaut rădăcina
- DCînd limba ceasului adoarme
- O trăsură (trăsătură) de unire
- Dau cu verbul iama-n fier și-n lemn
- Invie lucrurile ca-n Virgiliu
- După al poței mele calendar
- Otrăviți de poezie
- Să-nchid obloanele, străvechi coperte
- Hainele-i ușoare ca de vînt
- O lacrimă care-a căzut cîntînd
- Lume albă
- Dinastia azurului
- Ceas de chindie
- Luciu curat
- Pasăre liră
- Ferestre în spațiu
- Soarele, o roată-nsîngerată
- Te dezbraci de ani
- Răceală de lacrimi
- Viață de vie
- Adînc dăltuind
- Verde aprins
- Marmora orei așteaptă
- Plante ascunse

- Aripă desprinsă
- Pasăre înlănțuită
- Chemare spre zbor

VASILE ANDRONACHE

- O, fericire care vii întreagă /Născută fii ca toți să te-nțeleagă
- Te sculptează-n flori
- Și toată ești un nufăr ce s-a culcat pe lac

TITUS ANDRONIC

- Copaci. Obosiți de-atîta lumină
- Lumina oprită în sufletul meu
- Cad peste ape incinerate /margini de ceruri și curcubeu
- Lacrimă de plumb
- Opresc lumina lunii să nu moară /De sine ca în mare un recif
- Lumina taie temple
- Cocorii – un univers primar
- Golfurile seide
- Copilărie albă
- Miroase-a grîu timpul pînă-n părinți și oase
- Să poți trezi o pasăre cu-n gînd
- Frumoșii poeți aurari de cuvinte /Spală nisipul rîurilor lumii
- Preafrumoasă

A. M. S.

- AMERICAN MATHEMATICAL SOCIETY
- Definiție dată matematicii prin precizarea ramurilor sale este dată de “Societatea Americană de Matematică” prin așa numita “A. M. S. subject classification scheme 1979”
- 60 de domenii ale matematicii, cuprinzând 358 secțiuni și aproximativ 3600 subsecțiuni
- Există congrese internaționale ale matematicienilor împărțite pe secțiuni (în 1978 erau 19 secțiuni: logică matematică, algebră, teoria numerelor, topologie, analiză matematică,...)

VASILE ANDRU

- Să le bage vînatul în alice
- Își duce greșeala mai departe
- Ți-ai bătut cuie în sicriu
- Oase metalice
- În burta mașinăriei
- Încerca să-și alunge enervarea

DUMITRU ANGHEL

- Memoria lemnului
- Cerul sferelor
- Cerul cu cercul /Pământul cu pământul
- Cine a oboist să se ducă pe sine /vîrste, pînă la capătul lumii, /să vină.
- Drumul ne-ncape
- Văzul înăuntru
- Intru în imagine
- Umbrele stejarilor /se prăbușesc în noi

MARIN ANGHEL

Păsări de lumină

- Editura Litera, 1980, 64 pagini.
- Lucrare apărută în regia autorului, există totuși și tehnoredactor
- Pluteștea ceața-n văi precum o apă
- Rouă tremurătoare.
- Fărîme mici de soare
- O pasăre din ramul verde scapă
- Un fulg de rază se oprește-n pleoapă /Ca un sărut venit de peste zare
- O dulce –nfiorare. Cît ziua stă să-nceapă poveste
- Frumusețea n-are vină.
- Brazdă ce-nfloreste
- “*Nedezrupta continuitate (titlu)*”
- *Altoiul Romei te rădăcină (idee)*
- Ploi de sînge
- Ia-u strîns tăria
- La piept de foc.
- Copac rămas furtunii nu se frînge
- Coroana albastră
- Strămoșii toți, de-aici pînă-n hotare / Dorm pe sub glee, ca focile-ntr-o carte
- Curgîndsub soare.
- Floarea-și ia avîntul.
- Omăt verde
- Fulgi de soare.
- Același rîu, tăiem prin munți de vreme /neamului drag, nemuritoare steme
- Un aer cunecat cu tăcerea. Albastru fulger.
- Spărgînd al lui Zamolxis cer albastru.
- Rotund scut
- Am fost, sîntem și-om fi cît va fi lume.
- A Daciei moșie.
- Martori și stîlpi ai unei noi istorii
- Au biruit apus și miazănoapte.
- Un singur zid în iureșul furtunii
- În zălele de foc ale iubirii.
- Pe poarta cea de veci a nemuririi
- În noaptea firii.
- Și numai crăpături cît ține murul
- Cu pietre de ploi
- Din rana unei vremi
- Cît ține șaua verde dobrogeană /Pînă la pînza mării diafană.
- Sub vîrsul luminat al ciocîrliei
- Veghează-aici pe-un braț de Românie
- Arena sîngerase de bujorul.
- De-o mie / De ori învins, era învingătorul.

- Întîrzie un cer deschis
- Lumea ce demult i-a fost furată
- Pădure nevăzută de secure.
- Seri sure.
- Depărtări obscure
- Îi poleiește luna bolnavii.
- Turme curg
- Pustiul rai uitat parcă de lume
- Munți albaștri
- Umbră violet
- S-aude-o doină picurînd discretă
- Cu brîu de foc brăzda necunoscutul
- În alte zări aflîndu-și începutul
- Universal împietritul
- Cînd brîu de foc în juru-i înflorise
- Inima de frate.
- Zvonul de aramă
- A focului nălucă
- Pustia-și cere și-anu-acesta vamă
- Pe unde vîntul latră
- *Să țeasă un covor cu frați (idee)*
- Neagră iobăgie
- Pe cîmp, la Turda trupu lui lăsat-a /șă fie pîine unui vis spre lume
- Dus în noaptea zării. Sîngele se încheaga în zloată
- Corbii lumii roată /Țineau sobor în pînza depărtării
- Măcar o slovă de-nflorită carte...
- Neguri sparte
- Cînd fiecare ramură-i o floare
- In ceasul lumii ora înnoptase.
- Suspinul unui nai
- Urca un gînd albastrele terase.
- Îi prinsese inima ca-n clește
- Își va lăsa în urmă, fericirea.
- Sub tremurul luminii
- De sînge-i Arieșul.
- *Iobăgia securilor (idee)*
- Muntele unchiașul
- Suferințe vechi închise-n lacră
- Dimineață crimărie.
- S-au înfiorat stejarii
- A înflorit dimia oltenească /în pajiștea istoriei străbune
- Biete oase-n sînul țării. Somn de piatră
- Somn de piatră
- Mătasea ierbii.
- Cînd soarele îți mîngîie locașul
- Ridică noi cetăți în poarta zării.

- *Gest înflorit în fapte (idee)*
- Din noaptea amintirii.
- Pasăre de slăvi bolnavă
- Meșterise-n piatră visul.
- Albul ei surîde-n umbra serii.
- Ovalul ei surprins de veșnicie.
- Înfiorat de șoapta primăverii
- Vînt albastru.
- Valea cu dor,
- Cu plîns în floare
- Cu leagănul de frunze și răcoare
- În lemnul ce mai poartă amintirea /Pădurii de demult.
- În creanga unui fluier.
- O flacăra de doruri, călătoare
- Mărturisire mută dintr-o clipă.
- Fire cuminți purtîndu-și zorul
- Și crește-n cer a cîntului aripă...
- Firul de foc prin pînză se împarte /Statornicind în șir de semen zborul
- Ușoară ca o rază de departe.
- Nuc rotat
- În luciul vremiîn ești o mărturie
- Covor de vis.
- Zilele cu soare petrecute
- *Copiii păcii (titlu)*
- În friza amintirii
- Cuvînt de libertate ne-nturnată.
- Soarele arde
- Cunună de dreptate și frăție.
- În marea de albastru
- Floarea muncii-atot biruitoare
- Ei duc lumina păcii-ntre popoare
- Al tinereții soare.
- Urma albă.
- Lumină-adîncă
- În fiecare-n zări săgetătorul
- Muntele e tot o albă floare
- Mare călătoare
- Prin marea lumii.
- Flăcări arzătoare
- Din miile de vise numai unul
- Rîuri lungi de maci.
- Roua despletită
- Veacuri de săraci
- Cu brazde lungi de soare
- *Ani desculți (idee)*
- Pulberi de-albastră veșnicie

- Răscruce dintre rău și bine
- Alba destrămare
- Eu, om, port infinitul mare-n mine
- Filonul trainic cîntă să lumine.
- Aurul luncilor verde
- Să ducă mai departe el zidirea
- Cu aurul albastru.
- Spuzite sub stele
- Freamătul dulce de vînt
- Vînt înghețat prin aer
- Mîngîietori fulgi de nea
- Zvîcnind în neant urme neurme.
- Clipă de aur
- Un gol fără hotare.
- Despicînd miracolul tăcerii
- Vecie închistată
- Primordial atom.
- Goluri sparte
- Ploua cu miliarde de stele
- Prin sfîrșitul negru, fără nume, se-așează-n lumina ei, o lume
- Univers de primăvară.
- Albul pod fără oprir.
- Cu cerul ei de ape.
- Ochi de soare
- De veșnicie vrînd să se ascundă
- Pulsînd ardent înspre necunoașteri
- Vînt hoinar
- Sub ferăstraie lungi de lună
- Ferigi uriașe calcă dealul
- Țîșnesc văpăile mușcatelor
- Vîntul rostogolește / înălțimile /peste inimile noastre
- De cînd lumina m-a deschis spre lume
- Valul mării urcă-n spume.
- Ape postume
- Zmulgîndu-mă din noaptea mea, răzleață
- Inelul lumii-n mine, Înfloritul.
- Iarbă caldă-nrourată.
- Raiuri verzi
- Liniștea urzită-n veșnicie. Pierdut în nemurire
- Omenească oază
- Dincolo de senzații
- Neștiutori ca mugurii și floarea
- Zorii cei de sînge
- Din risipirea nopților năînge
- Da, -va veni și vremea cînd pe-o rază /Vom rătăci prin vaste constelații
- Lumile fărîmii (mici). Lut tare.

- Țărîna parfumată
- Mai duc prin ani înaltului solia
- Nebunul vînt suia-n azur fanfare
- În fraget alb dansau cu primăvara
- Albastre triburi
- Verzi plane-n cîmpuri necuprinse
- O, caii vremii.
- Unde mă cere inima-mi vioaie
- O floare / De cei ce vin în urma-afî cileasă
- O! caii vremii; tot aleargă-aleargă; /se risipesc mereu prin lumea largă
- Dealul cu maci /doarme de mult sub lună. Amintire albastră. Floarea unui luceafăr. Liniștit de lut
- Fosforescente ape.
- Un steag ca o cîmpie de stele
- În marea de verdeță /îșnită înspre soare / Scheletul ros ape. Visul ierbii! Val lînced
- În risipire-albastră / de vînturi și de floare
- Un nechezat prelung / mai amețește zarea
- Un cer mutat aiurea / sub pieptul unui nor
- Un freamăt și un foșnet / curgînd prin crengi ușor
- Călătoreau sub nimbul unei stele
- Lumină dulce-amară.
- Eram în scutul somnului
- La capătul timpului eu însumi scăpăram...
- Steaua era o pulbere roză
- Sîngele stelei / pe umerii zorilor goi
- Ochiul tău se deschisese spre mine
- Pasărea gîndului aleargă spre tine
- Pustietatea își frînge palmele
- Noaptea cea duioasă ca o mamă
- Pleoapa obosită trage storul
- Se deschide-n vis o altă lume /ziduri pier topite în lumină
- Da Vinci înflorit
- Villon poet nefericit
- Voi lua cu mine amintirea ei
- Pulbere de mai sub stele
- Voi tresări sub pașii dragei mele
- Ești pasărea /Voi fi auzul tău
- O pasăre de lună
- Mîrezme verzi de sălcii și sulfină
- Părăsindu-și ceața
- Clocotitoare viața /zvîcnea de pretutindeni în lumină
- Barca tristă geme...
- Barca (...) / cu fața prinsă- pulberi și plesnită
- L-au fost urmat în luptele purtate
- Am fost citit sentința
- S-au fost dezlănțuit

- Crescu din mîna truditore foarte
- Ducînd în neant urme neurme
- Un zbor înalt de vîers ce vas ă vie
- Uneori cîte-o vîntoasă

I.A. ANGHELUȘ

- Noaptea se limpezește sub foc de lună
 - Poetul pune urechea sa /pe pieptul țării
- ,

JEAN ANOUILH

Ciocîrlia

- Căci ce-nseamnă oare a guverna lumea – cu bîta sau cu cîrja episcopală – decît să-i faci pe niște proști să creadă că gîndesc ei înșiși ceea ce-i determinăm noi să gîndească?
- (domnule) pe Bedford-a, pe Glouscester-a
 - Nimeni n-a putut spune niciodată de unde începe exact deșărtăciunea...
 - Effect psihologic
 - Dragostea nu e o meserie pentru femeile cinstite
 - Niciodată nu știi prea multe
 - Totul e să-ți fie frică primul, și înaintea luptei
 - Omul e făcut din contradicții, menseniore. Foarte adesea se întîmplă să ucizi ceea ce iubești. Ador animalele, dar iată, sînt vînător
 - Cu cît e mai nevinovat, cu atît e mai de temut... (=dușmanul)
 - Ai simțit că trebuie să iei asupra-ți nenorocirea celor din jur
 - Am înjurat de bucurie
 - De ce mă chemați cu vorbele astea blînde, mesire?
 - Ajutorul divin e bun, dar e suspect
 - Detest să fiu iubit. Asta îți creează obligații
 - Un gentlemen e întotdeauna gata să moară, cînd e nevoie, pentru onoare sau pentru regale său, dar numai oamenii din popor mor pentru orice fleac.

LIVIU ANTONESEI

- Și dragostea s-a dovedit ca un butoi gol /în care pe tine singur te-ai iubit
- Balansul pendulei ca un cercei femeiesc /care spune mereu /Nu Nu
- Dragostea trebuie plagiată zilnic
- Lăstunul cu coada lui de pian
- Rîd ca un afiș
- Lumea e rădăcină de intrigi
- Anotimp al trupului

N. APETREI

- Alba pace
- Cîmpuri blonde
- Gruel spic de grîu
- Țara-i un șantier
- Eroii zilelor de azi

GUILLAUME APOLLINAIRE

26 August 1880 9 November 1918

Les mamelles de Tiresias

- Dramă suprarrealistă, 1917, 50 pagini, în două acte și un prolog. Maximum 30 rînduri pe pagină
- Intrarea la piesă a fost gratuită,
- Fantezii teatrale
- Tiresias = personaj legendary teban orb care povestea; s-a născut bărbat, și-a schimbat sexul timp de 7 ani, apoi a redevenit bărbat
- Scandal la reprezentație
- Cică: prima piesă cubistă
- În 1947 Francis Poulenc a compus după textul lui Apollinaire o operă bufă
- Piesă în versuri
- Are o prefață de 5 pagini
- 1880-1918
 - Îmi e cu neputință să decid dacă drama aceasta e serioasă sau nu. Scopul ei este să intereseze și să amuze. E scopul oricărei opera teatrale
- Scrie piesa pentru repopularea Franței decimată de război și de emanciparea femeii.
- Fabulă: un bărbat care face copii
- Sînii bărbatului Tiresias sînt figurați din mingi de cauciuc
 - Nu se mai fac copii în Franța pentru că nu se mai face destulă dragoste.
 - E legitim, cred eu, a aduce în teatru estetici noi și frapante
 - Pompa mizonscenei
- Dedică poezii actorilor care i-au interpretat piesa
- 12 personaje, sînt prezentați și actorii de la prima reprezentație
- La prolog în fata cortinei lăsate iese Directorul Trupeii
- Poporul din Zanzibar (ca personaj) este reprezentat de un singur actor (personaj colectiv și mut
- Corurile (ca personaj): 4 actori
 - Dar am găsit cu un trist fior/ Arta teatrală fără grandoare
 - Venit-a timpul timp
 - Ei sting stelele cu lovituri de tun
 - Ai ucis chiar și constelațiile
 - Trebuie să aprindem iarăși stelele
 - Se-ncearcă aici infuzii de spirit nou în teatru
 - E drept ca dramaturgul să poată-a se sluji/ De orișicine miragii ce-i stau la îndemînă
- Tereza se înclină cu dosul la public
- Zgomote foarte multe după fiecare replică aproape, făcute cu tot felul de instrumente (revolver, cimpoi, tobă, etc.)
- Fără punctuație
- Tereza pierde sînii, îi crește barbă și mustăți, sînii (două mingii una albastră și alta roșie) le aruncă în sală;
- Personajele vorbesc la megafon
- Soțul aruncă florile în sală

- O femeie coticodăcește
- Un bărbat intră imitînd zgomotul locomotive în mers
- Încep să mă satur să zac într-un mort
- Bărbatul este îmbrăcat în femeie
 - Eu sînt o cunsecade femeie-domn
 - Precum a mea nevastă e un bărbat-cucoană
- Actorii se strîmbă la spectator
- Replici rostite, apoi se agață o pancartă cu aceste replici scrise
- Chioșc = personaj, care se deplasează pe scenă (o gheretă), vorbește
- Jandarmul se îndrăgostește de soț (care fusese îmbrăcat femeie)
 - Noi nu mai vrem copii /De-ajuns e Zanzubarul că-l populezi cumii/De elefanți maimuțe struți sau țințari sau șerpi
 - Soțul naște copii, pentru că femeia nu mai vrea
 - N-ar fi cumva instinctual patern maternizat
- Țipete de copii pe scenă, în sală, în culise
- O carte-pancartă cu mai multe file, cîte un cuvînt pe filă
- Rîde la megafon pe cele patru vocale: a, e, i, o (indicație scenică)
 - Și-un premiu literar
 - Compus din 20 de lăzi cu dinamită
 - Jurnalistul iese dansînd
 - Iar restul îl invent
 - Un creier ca să n-aibe nevoie să gîndească
 - Voi spune că te-ai însurat/cu o femeie triplu-nsărcinată
- Un copil din leagăn începe să vorbească
 - Iubiții mei părinți într-un singur om
 - Un mare foc distrus-a cascada Niagara
 - Dar Principesa de Bergame/Mîine se cunună cu-o madam'
 - Nu mai sînt abonat la telefon/Mă dezabonez
- Face 40050 copii într-o zi
- Craniul luminat electric al cărturăresei
- Personajele mor, învie
- Dă drumul la baloane în sală

Pagini alese

- Fără punctuație
 - Când termini jucăm niște table. Un șef de orchestră pe care-l doare în gât
 - Există faptul că am tocat în tranșei tot ce era Nietzsche, Goethe și Köln
- O poezie nu are nici un fel de titlu
- Proză, versuri, proză amestecate (“Onirocritică”)
 - 3ăcar odată....
Dtîta cît...
Pupînd-o....
-ubito,.....
Dtunci.....
- O poezie are forma unui cal f. frumos, alta de ochelari, de om, măr, casă, dreptunghi

ALBĂSTRIȚĂ

Tinere
De douăzeci de ani
Care-ai văzut spăimîntătoare lucruri
Ce crezi de oamenii copilăriei tale

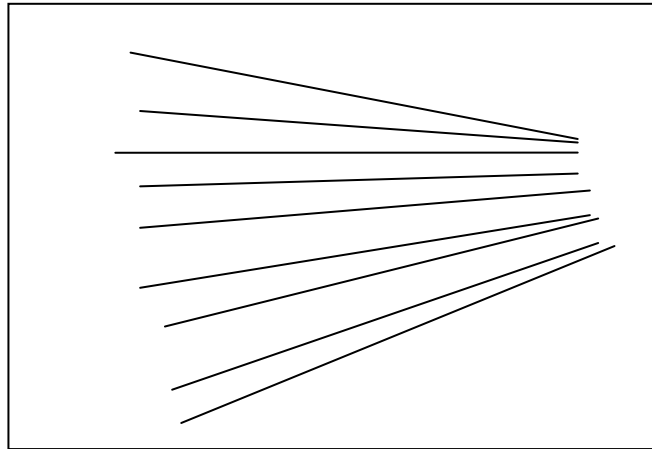
Tu
ai
văzut
moartea
în
față
mai
mult
de
o
sută
de
ori
nu
ai
habar
ce
este
viața

Tu lasă moștenire cutezanța
Celor ce vor veni
În urma ta

[...]

Caligrame (1913)

- Poezia “Țintă” are versurile distribuite astfel:

- Poezia “Plouă”

P
l
o
u
ă

c
u

g
l
a
s
u
r
i

d
e

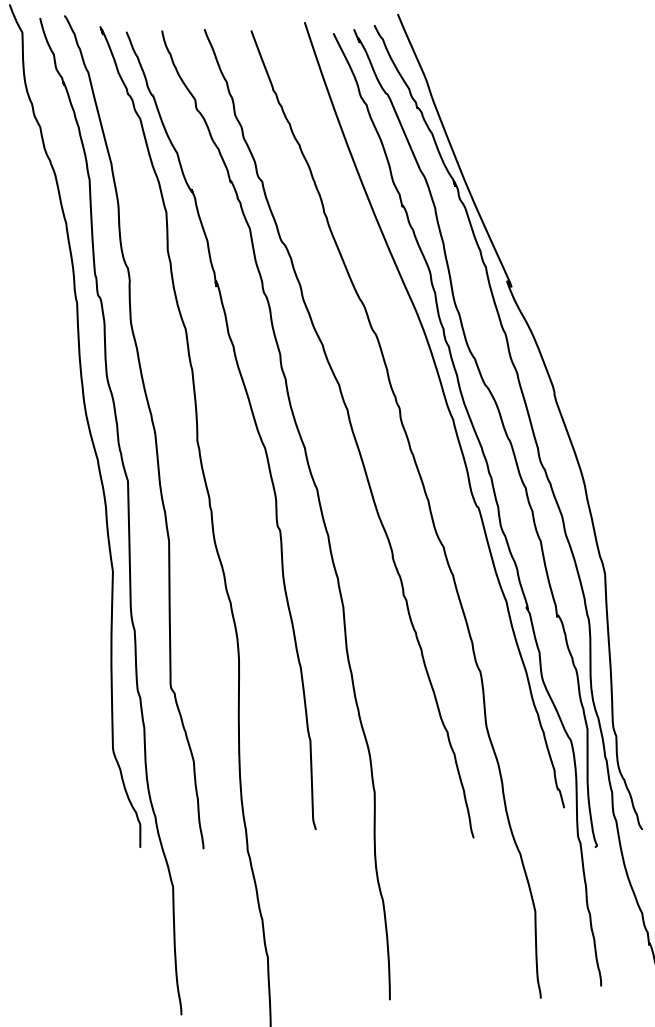
f
e
m
e
i

c
a

ș
i

c
u
m

m
o
a
r
t
e
a

[.

INIMĂ COROANĂ ȘI OGLINDĂ

U
T R N I M
S Ā Ā I A M
R Ā T A M
R Ā A E
R Ā A P
C A A
A L R
F E
O A
I F
I

(= Inima mea pare a fi o flacără
răsturnată)

C
T R A P E
OȚI EGII RE I R
RÎND PE RÎND
RENASC ÎN INIMILE POETILOR

ÎN
LE A
RI CEAS
GE TĂ
FRIN O
RĂS GLIN
NU DĂ
ȘI SÎNT
RII ÎN
GE CHIS
ÎN EU
PUE CEL
CHI VIU
ÎN ȘI
ÎȘI ADE
CUM VĂ
RAT

(= În această oglindă sînt închis eu cel viu și
adevărat cum își închipuie îngerii și nu răsfrîngerile)

C A
 R T
 A A
 V
 DU
 RE
 ROASĂ
 PE CARE O
 PORȚI
 ȘI CARE TE
 ÎMPODOBE
 ȘTE O CIVILI
 ZATULE
 SCOA VREI
 TE-O SĂ RES
 DACĂ PIRI
 BINE

(= Cravata dureroasă pe care o porți și care te împodobește, o, civilizatule, scoate-o dacă vrei să respiri bine)

LOUIS ARAGON

- Poet francez, n. 1897
- Poet al fidelității
- Poet comunist, angajat
- La început; ermetic; patriot
- Drum lung, greoi, crize, prăbușiri, elanuri
- Scrie despre actualitatea imediată
- Scrie despre rezistența franceză, accesibilitate, patetism, speranță
- Tematica nu e întinsă; romane “Comuniștii”, “Romanul nesfârșit”
- Poezii din mai multe volume; 150 pagini, 38 poezii, 1958
- Versuri fără rimă, ritm, prozaice, unele cu rimă
- Un titlu al unei poezii are 19 cuvinte
- Poem de capă și spadă (titlu)
- “L’amour est seule perte de liberte qui nous donne la force” (Amorul este singura pierdere a libertății care ne dă forță)
- Cavalerii uraganului.
- Cuvinte de metal
- Picioarele nopții (idee)
- Arbori de fier
- Flori suspendate
- Peisajul și-a pus coliere de fum
- Leoparzi de foc
- Scuiță fier
- Tunetul hohotului de râs al furnalelor, /tunetul de aplauze al apelor barajului
- Botul clădirilor
- Pînă-n /fundul nopții cărbunelui
- Mari oameni ciudați circulă printre umerii pămîntului /și sub mîinile lor aspre /pocnește familiar șoldul viitorului
- Cerul și muntele /se string într-un acordeon la venirea serii
- Vom urca iar spre orașul socialist
- Un fotograf roz e singurul care are lacrimi în glas
- Căluțul nu mai înțelege nimic
- Voce aeriană
- Gustul ce-l dă biciul finului unui cal (idee)
- Fecioare de aut
- Cuvinte radiofonice
- Cheia acestui rebus: Faldul primăverii
- Mai=lună de metamorfoze (idee)
- Tancurile iubirii
- Drepti ca spade
- Sîngele ce-n roșu sărutu-l conturează
- Sub al pădurii scut
- Căldura umbrei
- Sînge gros
- Ceas hidos

- Miros de nea
- Aceste zile tac sub ticăloșii
- Inimi mute
- Balada celui care cântă în cătușe (titlu)
- Din cătușe scrie glasul
- Schimbi destinul cu-n cuvînt
- Sîmpie stearpă
- Un alt zar nu vrea să-ncerce
- Ploaie cruntă
- Romanța celor patruzeci de mii (titlu)
- Căi de vînt
- Refrenul înflorește și-mpușcat
- Sclavii goniți de soartă
- Noapte de cosciug
- Ce pumn de fier răsună azi în poartă?
- Pe geam, zvîrlim amarul/și inima ce n-o putem lua
- Focul dă să fugă cenușă
- Vinează umbrele
- Trandafirii iernii (titlu)
- Undă verde
- Un cînt sleit
- În ochi răsfrîng luciri de spadă
- Umbra pălește
- Uitea-veți voi securea stînd la pîndă?
- Negre taine
- Străine vorbe
- Amintiri al luat cît încăpeau desagii (idee)
- Moartea e a lor știință
- Arse pietre
- Sîngele a-nflorit (idee)
- Ochii fetei s-au stins
- Bezne de scrum
- Umbre reci
- Sîngele Parisului zvîcnind
- Decolorări caudate
- Poetul, partidului său (titlu)
- Sensul fierbinte al baladei
- Nădejdea vin se zbate
- Precum o poartă noaptea gemu
- Cascade de palaver
- Omenеști cuvinte
- Spaima, eternal lor feudă
- Noapte ucigașă
- O geană de zi se trezi
- Regii umbrei
- Aurora, cu mîinile-i de-aramă

- Freamăt de aortă
- Năpîrcile-amăgirii
- Guri de iad
- Pălmuiți de soare
- Frunți de ceară
- Vis rău
- Ceruri fără milă
- Sînge irupt de pretutindeni
- Din curcubeul zării demult am trei culori
- Să-nnod un fir de cîntec din mohorîta-mi frază
- Ecou durerii
- Căzută dintr-un vers
- Cioburi de suspine
- Flori de fier
- Privy plouate
- Aici, Olimpiada torturii
- Îngroașă noaptea
- Ctîncenă văpaie
- Zvon de apă
- Paru-absenței să-l beie
- Dulci lumini
- Răsufletul grădinii
- Țărm de pace
- A pașărilor rugă
- Lut semănat cu oase, cer de aripi și azururi
- Pasăre-n migrare
- Parisu-mpușcat trei ani
- Armele albe-al remușcării
- Cuvînmte logodite
- Banale ca ploaia, ca ea susurînd
- Rîu cu bucle
- Împletind culori
- Țărănci cu mărginite zări
- Rochia lor de piatră
- Al timpului șuvoi
- Ceresc arc
- În castaniu se-ngîină
- Radio-Moscova (titlu)
- Vara prinde-n codru-a murmura
- Inima-mi răscoală
- Cuvinte mari
- Apele cerului
- Amora-nfloreste
- Timpul stagnează
- Sub pintenul soarelui
- Vi-i atît de neagră privirea, căs-ar spune că urmați un alai funerar

- Sete-n gîtlejuri de plante
- Cuvinte străine de-mi încurcau pașii (idee)
- Ploaie, cu mâini de torente
- Ploaie cu degete bine de cîntec
- Piepten lichid
- Ah, plouă să dea peste margini în cupa cea largă a zorilor
- Ploaie la fel de duioasă ca dragostea
- Foșnet pe care să-l semui femeii iubite (popor)
- Carte î stare a deschide visărilor poarta (popular)
- Scrise în sorți
- Consecințele fără de margini ale imensei partied de șah ce o să dea viitorului cheia
- Pietre rămase-n gînd
- Ochii-ți sînt tulburat ocean
- Cer arcuit (...) pe lan
- Ochi cumiști
- Noptos
- Albastru îndoliat
- Pierdută în legend
- În joacă vîntul țese o centură /De amintiri, degetele-i moi
- Val ameșit de dor
- Cînt frînt
- Foc istovit
- Mai păstrează noaptea obscurul gust de mure?
- Privindu-și mîna cum li se preface-n fum
- Pene ning
- Aripă muiată-n mare (idee)
- Gonit de timp (idee)
- Accente triste de exil
- Pălise ultimul amurg
- Pentru gropile uitate
- Cîntecele ci s-au stins
- Zugrăvită-i-a țărîna
- În culori de oseminte
- În culori de noapte
- Iarba morților, înaltă
- Ascultați: răsună toba /Vremurilor ce vor veni
- Sînul oceanului
- Marama fericirii
- Frumusețea diavolului (titlu)
- Viitoru-aduce trecutului tribute
- A veacului sertare cu de-alde voi sînt pline
- Din propriile neliniști făcîndu-și locuință
- Secate-s ale noastre fîntîni de apă vie
- Luminile din lucruri pierdută sin țarie
- Al vieții ghem
- Uitarea se-nnoadă

- Dominouri de oase
- Zvon de inimi
- Nisipul peste lacrimi și răni s-a așezat
- Sânge de struguri (idee)
- Vântul călca
- Să fie dulce umbra
- Cum totul nu se schimbă, și totul e schimbat
- I-a subliniat statuia Decembre și zăpada
- Gest de aramă
- Umbra filfîie
- Podurile s-au lărgit în umeri (idee)
- În vorbe a-ncăput
- Prin mîini atît de iute istoria ne zboară
- Noi am făcut din spațiu a noastră colivie /Dar gratiile sale, în noi, s-au micșorat
- O dragoste ce-i smulsă din lanțu-i de sclavie
- Năframa nopții
- Exemplele durerii
- Cu cît poemul e maiscurt /u-atît pătrunde mai adînc în carne
- Pași răniți
- Mă plimb/Cu un tăiș de umbra în mine
- Țipăt încovoiat
- Viața e plină de așchii /și este totuși viața
- Cunoști oare numele rușinii

ION ARCAŞ

- Elastic raze

TEODORA ARDELEANU

- Zborul meu desenează patria
- Ochii loviți de lumină
- Întunericul din părul meu
- Întineresc amintirea
- Pe sângele meu navighează /corăbii pline de vise
- Copilul împinge cu privirea corăbii /pe oceanele vieții de mai târziu
- Viața arde

ION POPA ARGEȘEANU

- Săgeată vagabond
- Pustiuri ard nisipuri
- Muzici ireale
- Zilele se-nchid
- Prin brațele luminii
- Floare de sete primenind izvoare
- Mări solare
- Pădurea se răsfăță în zvon de căprioare
- A părului lumină
- Este stors ca o lămâie
- Vis înalt
- Inginer de drumuri și șanțuri (beat)
- A citi în suflet
- S-au dat la fund
- Ceva nedefinit

VALENTIN ARGEȘEANU

- Mă privești din fiecare obiect/Te simt în orice formă a materiei

GEORGE ARION

Interviuri (Vol. I)

- Interviuri luate în revista Flacăra, 1979

Ștefan Augustin Doinaș

- Sufletele sensibile descoperă poezia științei și tehnicii. Poezia se servește pe sine însăși și servește și societate.
- Să devină hrana lor spiritual
- Un poet bun este acela care nu accept să publice o poezie proastă.
- Camera de lucru și-a pierdut pereții (poetul nu mai poate sta izolat în universal lui).
- Cartea, această orgă care cântă fără sunete.

Nichita Stănescu

- Poezia e o taină și o lucrare de sine stătătoare.
- Nu sînt un poet abstract
- Locuiesc în trupul meu cu chirie.
- Să punem șapte coroane nu pe capul poetului, ci pe verbul versului.
- Am pus mîna pe condei ca pe o pușcă.
- Servitor al limbii.
- Să mă ierte Dumnezeu, dar anumiți cai nu pot fi încălecați.

Gheorghe Tomozei

- Înainte de cum se poate trăi am învățat cum să murim.
- Un poet nu poate fi mare decît postum.
- În fața Patriei nu vorbești cu cuvinte, ci cu truda ta, cu faptele tale.

Romulus Vulcănescu

- Pentru mine, literatură e ficțiune pură.
- Nu cred în literatură-reportaj.
- Cred că gazetăria e obligatorie— ca școală — scriitorului.
- Deși par că-i dau brînci naturii; nu vreau să-i dau decît exemplu.
- În orice epocă, artiștii au fost obligați să fie autoconformiști.
- Nu există artă fără politică. Orice este artă, artă adevărată, este și act poetic.

Ioan Alexandru (Ardeleanu)

- Civilizația tehnică, în loc să îndepărteze publicul de poezie, îl apropie și mai mult de ea.
- Poetul nu are voie să meargă după gustul publicului
- Am trăit așa cum mă arată cărțile.
- Arta lucrează cu sufletul omului.
- Omul n-a fost biruit și nici natura.

Paul Anghel

- Marii creatori ai literaturii române au fost niște neîmpăcați cu ei înșiși.

Ana Blandiana (Doina Rusan)

- Uneori trebuie să te dai cu un pas înapoi ca să vezi mai exact tabloul.
- Istoria nu va trece cu vederea compromisiunile făcute cu tine însuși.
- Responsabilitatea față de cititori are importanță numai după ce ai devenit tu însuși cititorul de care te temi cel mai mult.
- Singura scuză a existenței poeziei este faptul de a fi inevitabilă. (Scuză-mi autocitatul).

Emil Botta

- Scrie despre natură mult; apoi, asemănător cu basmul.
- Poezia, de la origini până azi, acolo (în folclor) își află izvoarele.
- Scrie cu sîngle și vei vedea că sîngle e spirit.
- Scriitorii din veacul trecut sînt acum statui (Un înțelept)
- Dar oare geniul se învață?

Augustin Buzura

- (din Maramureș), 3 romane.
- Trecutul oricum rămîne viu și imobil, important mi se pare să uităm prezentul, pe care într-un fel sau altul îl putem influența.
- Scriu fiindcă îmi plac enigmele, fiindcă îmi plac lucrurile dificile
- Fiecare om e un univers care poate fi distrus cu vorbe.
- Profesiunea de scriitor = un mod de acțiune asupra mediului.
- Locul scriitorului de astăzi este pe barricade.
- Oamenii mai trebuie pregătiți și pentru înfrîngeri.

Nina Cassian

- Orice artist simte nevoia de a comunica. Actul creației e ofertă și ofrandă.
- Graba de a descalifica un artist de valoare pentru unele erori comise în viață nu reprezintă întotdeauna o judecată “curată”, ea poate ascunde, și satisfacția joasă de a descoperi fisurile statuiilor.
- Artistul trebuie să se deosebească de semenii săi. E o datorie. Poet revoluționar = care accept convențiile, inerția.
- Într-un fel sînt un poet lipsit de imaginație. Nu am scris decît ceea ce am simțit.

Al. Philippide

- La origine grec.
- Ce a făcut viața cu d-voastră (A.P.)
Confort interior.
- Poezie plină de neliniști, de confruntări, frămîntări.
- Două suflete trăiesc în mine (Goethe, Faust).
- *Țăranii, își lăsa ca avere fiilor: limba română (idee)*
- Tehnica, procurîndu-ne confortul material, ne oferă timp pentru meditații, pentru literatură și artă.

Dinu Săraru

- Cuvintele au însă nevoie să sune la adevărata lor încărcătură de adevăr și de emoție.
- Alți scriitori trec dincolo de realitate și fabulează
- O tristă realitate a vieții noastre literare o constituie “biserițele literare” (George Arion)

- Muți scriitori se pierd în nimicuri.
- Uneori apar dueluri în presă.
- Intervenția unui scriitor în presă trebuie să pună măcar un primar pe gânduri.
- Scriitorii trebuie să fie ca niște buldozere care pregătesc terenul pentru o pădure de idei și sentimente.
- Avem nevoie de o școală a sentimentelor

Marin Sorescu

- Criticii au ticuri și etichetează un autor după prima sa apariție.
- Poezia devenind un fel de simbol al celor mai înalte experiențe.
- Are mare audiență la public.
- N-aș intra în panică dacă nu m-ar citi nimeni.
- Trebuie să arzi puțin și tu ca să ardă și alții pe lângă tine.
- Din istoria citită “am învățat să fim veșnici”
- E greu să te judeci singur. Totuși, trebuie să spun că, dacă n-aș fi scris nimic, mi-ar fi plăcut să fi citit aceste cărți scrise de altcineva.

Adrian Păunescu

- Puterea este expresia înălțării omului spre condiția sa de esență. Omul, prin natura lui, trebuie să fie un învingător.
- Natura mea interioară este – la ora de față – a unui luptător care cântă, nu a unui cântăreț care luptă.
- Nu mă pot angaja în acțiuni dinainte pierdute.
- Mult mai periculoși, mai duri sînt uneori cei care vorbesc în șoaptă. Pretutindeni există o luptă.
- Cele mai triste lucruri din lume sînt înfăptuite de învingători.
- Eu fac cu versul meu să țîșnească apă
- Sărbătorile noastre au gust de lacrimă
- Salvarea pămîntului este în el însuși.

Al. Ivăsiuc

- Să ne iubim strămoșii abstracți și să iubim mai curînd rudele noastre vii.
- Înainte de toate trebuia să mă lămuresc pe mine despre mine.
- Am trăit de la subiectiv la obiectiv.
- A început să scrie tîrziu.
- Un om care nu are nici o urmă de utopia în sufletul lui este sărac sufletește.
- Arta se ocupă cu imaginarul, care împlinește realul.
- Orice om normal e patriot.
- Uneori vorbim atît de mult de patriotism ca și cum ne-ar lipsi.
- Cît mai multe idei – cît mai puține vorbe goale!
- Uneori, am impresia că volumele noastre trăiesc într-o lume de semen. Mi-e frică uneori cît sînt de încifrat.
- Arta își propune să modifice, nu numai să încînte.

Fănuș Neagu

- Violent, n. 1932; îi place natura; scrie prea metaphoric.
- Omul modern se întoarce la natură. Limba sufletului.

- Năluca unei iubiri poate e mai frumoasă ca iubirea
- Învingător asupra ta însuși, înseamnă că ai scăpat de un dușman.

Octavian Paler

- A scrie înseamnă a-ți ordona obsesiile (Jean Grenier)
- Țărnul ca sfârșit al erorii. Sînt un anticălător.
- Nu e nevoie să călătorim lumea ca să rătăcim.
- Ne putem rătăci și într-un cuvînt.
- Am spus adevărul despre ceea ce sînt: mitologic.
- A emite o judecată lucidă e nevoie să ne distanțăm în timp de un eveniment (susțin unii)
- Pentru fericire e nevoie de luptă.
- Arta modern își caută demiurgii în omul obișnuit.
- Arta = o formă de luptă pentru adevăr și tot ceea ce dă vieții un sens.
- Arta e o rană transformată în lumină (Braque)
- Arta este omul adăugat naturii (Van Gogh)
- Există și o singurătate care nu e decît o formă de a iubi în tăcere, fără zarvă.
- Verbul meu principal este a simți. Simt, deci exist.
- Centrul universului e acolo unde inima iubește fără condiții.
- Metropolele europene cunosc singurătăți în plină stradă.
- Singura înțelepciune adevărată e să aparții timpului tău, orei pe care o trăiești.

Edgar Papu

- Cînd scriam aveam impresia că era așezat (n.a. T. Vianu) asupra paginilor mele.
- A căutat să se construiască pe sine însuși (T. Vianu)
- Există o inflație în creație.
- Cultura nu se va termina niciodată, așa cum nu se termină universal infinit din concepția modern.
- Scrisul e un mijloc de umanizare.
- cultură nu se compune numai din creatori, ci și din receptori.
- Dincolo de memorie, către fantezie.
- Orice om este un ratat față de aspirațiile lui (Mihai Ralea)
- Nu poate exista fericire în afară de bunătate.

Eugen Barbu

- A învățat foarte bine în școală, scrie de la 14 ani.
- Romanele se invent
- A debutat la 31 ani, cu “Groapa”
- *Nu mi-am apărut cartea (idee).*
- Cartea se apără singură sau nu există
- Sunt un autor care riscă.
- Dar cînd sunt încolțit mușc rău.
- Nimic nu-i nou sub soare.
- Toate romanele mele sînt politice
- Indiferent de concurența televiziunii, teatrului, cinematografului romanul se va citi întotdeauna. Romanul e un prieten pentru cei singuratici.
- E de neconceput ca un scriitor să nu iubească artele suror .
- Și scriitorul care nu e artist e, de fapt, un publicist.

- Prefer să n-am success de librărie, dar să scriu cărți solide.
- Lumea adoră victima literară
- Timpul este cel mai prețios capital al scriitorului.

Marin Preda

- Toți marii scriitori sînt și conștiințe mari.
- Există legătură între TV, literatură, teatru, etc.
- Natura e mama noastră. (Sadoveanu a descrie natura).
- Îmi măsoar cuvintele.
- Românii sînt admirabili cititori.

Șerban Cioculescu

- Plăcerea de a vagabonda spiritual.
- Critica = un instrument de cunoaștere.
- N-am elogiat niciodată ce n-am înțeles și n-am gustat.
- Cer poeziei celei mai ermetice să aibă totuși un sens și valori estetice, un fior poetic, o vibrație muzicală.
- Intelectualizarea excesivă devitalizează poezia, o face antipoetică.
- Redescoperirea superealismului de generația de la 1960 și cea următoare.
serie de scriitori care scriu cu spatele la public (nu sînt înțeleși)
- Apelul conducerii de a crea o Epopee națională.
- Cornel Regman = critic literar contemporan.
- N. Manolescu, Paul Georgescu,
- Al. Piru, Eugen Simion, G. Dimisianu, M. Ungheanu, Ov. S. Crohmălniceanu, D. Micu, Lucian Raicu, Dana Dumitriu, Georgeta Horodincă.
- Munca mă împacă cu existența și îmi fortifică optimismul native.
- Nu cred în "moartea cărților" (cum ziceau filozofii pesimiști)
- Eu cred că biblioteca nu falsifică raportile omului cu realitatea.

Ov. S. Crohmălniceanu

- Este inginer constructor; apoi numit conferențiar la catedra de limba și literatură română din București.
 - Rămîn un spirit rațional, cu gust spre claritate și ordonarea ideilor.
 - Romanul se apropie iar de realism.
 - Poezia nu trece printr-o perioadă de declin.
- Scrie nuvele științifico-fantastice: "Îmi place această formulă în care se împacă spiritual meu mathematic cu înclinarea spre literatură".

Franyo Zoltan

- N. 1930, Timișoara
 - Eu nu locuiesc la Timișoara, ci trăiesc aici
- Traducător; a luat premiul Herder.
Traducerea este și un act patriotic.

M. H. Simionescu

- Prozator, din Tîrgoviște.

- Nu sînt de loc un tip livresc.
- A face e verbul meu preferat.
- Cărțile m-au învățat să citesc corect realitatea.
- Mizantrop, îngropat în cărți, scrie cărți inspirate din cele pe care le citește.
Sînt un scriitor ca orice altul, bolnav de dragoste și curiozitate.
- A debutat după 40 ani.
- Publicarea prea tîrziu a cărților nu e bine pentru că, deoarece nu contribuie la dezvoltarea ei (George Arion)
- Nu toți cei ce au o experiență extraordinară de viață devin scriitori. Trebuie să învățăm să fim oameni, să învățăm a comunica prin scris.
- Nu istoria, ci interpretarea ei imbecilă a fost obiectul satire mele.
- Literatura mea e ca o radiografie
- Cînd scriu, rîd adesea de unul singur.
- Cartea literară e viață ridicată la un anumit grad de generalizare.
- Unii zic că face antiliteratură
- Eu lucrez la înțeleptirea cititorului meu.
- Hîrtia este memoria omenirii (Mircea Malița)
- Se joacă în literatură
- Poezia mea pornește de la fapte și se întoarce la ele (D. R. Popescu)
- Cînd nu ai un răspuns al tău te ascunzi după clasici și te explici cu ajutorul lor.
- Evocă satul; sete de dreptate (justiție); tragic.
- Creația are un aspect parcă hormonal, ca o senzație,
- Istoria e demagogie dacă nu e populată de eroi.
- Miturile ne pot deveni contemporane dacă le vezi într-o lumină de azi.

Aurel Baranga

- Dacă mă judec în absolute, sufăr, dacă mă judec prin comparație, sînt mulțumit (Pascal)
- Fiecare piesă a mea a fost o bătălie.
- Nimic din ceea ce am scris nu e rodul fanteziei.
- Nu am imaginație.
- Fiecare replica am cules-o de pe buzele contemporanilor.
- N-am fost și nu sînt decît un greșier al epocii.
- Omul e singura ființă care știe să rîdă.
- Ce e scrisul decît un act de îndrăzneală creatoare și civică.
- Scriu pentru oameni.
- “Fiecare om care se culcă seara știe că se trezește dimineața în patul său” (citat)
- Prezentul nu e dictat de calendar.
- A împărțit premiul U.S. al său la 7 văduve de scriitori.
- Este cel mai jucat dramaturg de azi.
- Sînt un om chinat și trist (deși scrie comedii).

Paul Everac

- Scriitor incomod; a fost avocat; este gazetar.
- Mă ocup de fenomene, nu probleme.
- Un autor perfect cum e Racine, e un autor “ocazional”.
- Teatrul lui nu e nici proză nici poezie.
- A avut insuccese în dramaturgie.

- Arta poate fi ferită de aristocrație “aristocrizînd” publicul. Imitația perfectă ruinează o cultură.
- Tentația parodiei în teatru
- Cred în el (în teatru pe care-l-a scris).

Interviuri (Vol. II)

- 1982

Solomon Marcus

- Oricît de abstract ar fi, matematica e contaminată de idei și structuri extramatematice
- Din păcate, matematicienii nu pot să placă precum poezii
 - “Poetica matematică” a fost tradusă în cîteva limbi; a fost recenzată favorabil, dar și depreciată; a dus la multe cercetări în rîndul teoreticienilor literaturii, dar și de matematicieni; a șocat
 - Matematica nu se poate despărți de politică
 - Există Secția de studii sistemelor (Universitatea București) unde lucrează și Solomon Marcus
- Sînt convins că o nouă renaștere ne așteaptă
- Solomon Marcus este preocupat acum de formarea tineretului
- *Nu există matematică pură după cum nu există nici fericire pură (idee)*

Nicolae Manolescu

- Am polemizat (...) cu mine însumi
- Fiecare on se situează în felul lui în istorie: eu m-am situat scriind
- Cîtă revoluție, atîta istorie
- Epoca îmi comandă cartea
- Aceeași carte o poate prezenta diferit în epoci diferite

Florin Mugur

- Scrie poezii de basm, fabuloase, versuri blajine
- Era și nu era mulțumit
- De ce sînt unii poeți superiori operelor lor?
- Îmi place gloria, care e o formă a prieteniei
- Se poate spune că orice poet, dacă ar renunța la poezie, ar muri
- FM se repetă, a devenit monoton
- Nu e deloc ușor să fii bun.

Eugen Simion

- Republica liberă a literelor
- Scriitorul nu poate avea putere decît prin cărțile lui
- Nu cred în modestia talentului (cel talentat nu e modest)

Alexandru Oprea

- Manuscrisul în nesfîrșitele variante ale unei capodopere este pentru noi la fel de scump ca și steagul purtat de voievozi pe cîmpul de luptă
- Unele istorii literare, fiind prea literare sînt mai puțin istorice.
- Uneori, întrebarea poate fi mai important chiar decît răspunsul

TUDOR ARGHEZI

Cuvinte potrivite

- Nu-ți voi lăsa drept bunuri, după moarte,
- Decît un nume adunat pe-o carte.
 ("Testament")
- Cartea mea-i, fiule, o treaptă.
 ("Testament")

- Oseminte vărsate-n mine.
- Sudoarea muncii sutelor de ani.
- Din graiul lor cu-nedemnuri pentru vite
- Eu am ivit cuvinte potrivite.
 ("Testament")
- Făcui din zdrențe muguri și coroane.
- Veninul strîns l-am preschimbat în miere
 ("Testament")
- Durerea noastră surdă și amară.
- Din bube, mucegaiuri și noroi
- Iscat-am frumuseți și prețuri noi
 ("Testament")

- Rodul durerii
- Slova de foc și slova făurită
- Împărechiate-n carte se mărită,
- Ca fierul cald îmbrățișat în clește
 ("Testament")

- Bordei de soare.
- Nu mai înalt decît o floare
- Și îngust cît o ureche
- Să-ncapă
- Cerul tău și nesfîrșitul.
- Fluture blajin. Aleanuri literare.
- Frunza toamnei...velniță.
- Un deget cerul fericit l-arată.
- Cuvinte-n manuscris și de tipar,
- Trecînd print imp călare.
- Copacul, darnic cu găteala lui.
- Cînd se tulbură-n fund lacul.
- Plugule...
- Ca să frămînti a seșurilor coaje.
- Șesul blajin și gros
- Munte-ndepărtat cu piscul în Tărie
- Și neclintit în visul de azur

- Bici de lanțuri. Cădelniți de izvoare. Șălaș de sori.
- Hotarul marilor mistere. Somn funerar.
- *Tîrziu de toamnă. (titlu)*
- Fumegoase oglinzi. Liniștea-i ecoul buchetelor pribegi.
- Se-nchide înserarea ca o carte.
- Aș putea vuia cu tovarășie
- Să o iau părtașa gândurilor mele.
- Ne-ncercat de slavă.
- În mine însuși tu vei fi trăit.
- E pardosită lumea cu lumină
- Și oamenii de ceruri beți
- Învierea sufletului de izvor.

- Fluierul de sticlă al cintezii.
- Chemarea pruncului în vînt.
- Sorcova luminii în brațe i-o arunc.
- Cerul scund și plopul nalt. Ceasuri fără număr.
- Muți ca niște cărturari.
- Peste zarea, uriașă
- Creastă și suie un hotel
- Să-l îmbrace cu lumină.
- Frumusețea lui meschină
- *Cerul îmbrăcat cu azur (idee)*
- Cu acuarelă suferindă
- Fată vie
- Cu sînii tari, cu coapsa fină
- O a văzut din cer pre ea.
- m-am strecurat cu noaptea în cetate
- Steagul nopții, desfășat cu stele.
- Cu parul de tutun.
- Cu ochii de lăstun
- Gustul otrăvit și tare.
- Unde dă beznă, eu frămînt scînteii.
- Unde-i tăcere, scutur cătușa.
- Mi-aleg poteca strîmtă ca să trec,
- Ducînd în cîrcă muntele întreg.
(Psalm (sînt vinovat că am rîvnit))
- Tîlhar de ceruri.
- E umed fiecare gînd
- Și orb!
- Sufletul bolnav de rîie.
- Convoaie duc toamna-n mormînt
- Din negură fulgerul sare.
- Satan gol.
- Sufletul geme mușcat de trecut
- Puternicii beznei și aii pădurii.

- Abia se scoală vîntul.
- Văzduhul se închide cu lacăte și zăvoare.
- Lumina-și cară matcă în nămolul alb al ceții.
- Tăcerea se închină. O casă-și lasă pleoapa.
- Cenușa visărilor noastre
- Se cerne grămezi peste noi.
- Pămîntul e una cu cerul.
- Aerul rece ca fierul.
- Aerul o strînge.
- Tu ți-ai strecurat cîntecul în mine. (Morgenstimmung)
- Fereasta sufletului.
- Cîntecul tău a umplut clădirea toată.
- Cu cîntecul...
- ...pipăia mierele pe clape.
- I-aduce lapte noaptea în pahar.
- Un fir de iarbă s-a ivit,
- Și vîrful lui în infinit.
- Umbra mea de fum.
- Prins adînc între vecii de ciață.
- Stelele vin și se aprind pe rînd.
- Trimite, Doamne, semnul depărtării.
- Cu tăcerea gîndului
- Și-mi simt sculate aripi de cocor.
- Lacăte, cine te-a închis
- La ușa marelui meu vis? (Descîntec)
- Ciorchini de stele.
- Lacătul tăcerii să-l descui?
- Dormind într-un poem de floare.
- Te-ai aruncat în plasa vere-a zilei.
- I-am văzut sufletul trecînd.
- Picior stafidit.
- Trupul ei văduv de durere.
- Și luna și-a făcut puf.
- Stelele deșteaptă nucii.
- Pe-al cerului pieptar.
- Toată iarba de pe cer.
- Într-o nouă tinerețe
- Zilnic cerul nopții crește.
- Palid așternut e șesul cu mătăasă.
- Vin îngroșat.
- Rîu de soare.
- Frunza bolnavă.
- Să-și îngroape umbra-n umbra lor.
- Cerul la gust i-ajunge ca un blid.
- Cer cald.
- Nămoluri fierte, grele, de asphalt.

- Iarba face cuie.
- În duminica timpului.
- Timpuri fără grai.
- Te poartă-n ea lumina și te-a crescut pământul (Cîntare).

- În fiecare sunet tăcerea ta se-ascunde.
- Logodnica de-apururi, soție niciodată.
- Ruga mea e fără cuvinte.
- Cîntecul, Doamne, mi-e fără glas.
- Din veșnicia ta nu sînt măcar un ceas.
- Ochiul mi-e viu.
- Săgeata nopții zilnic vîrfu-și rupe.
- Brîie de lumină. Săcurea plugului.
- Oțelul rupe de la fund
- Pământul greu.
- Răzimat în aer. Noaptea pe șesuri se desface lină.
- Vîrf de caer
- Urzit du fire de lumină.
- Luptînd în fundul zării cu norii mari din cer.
- Țîțele-i de fier.
- Furtuna cu fruntea să despici.
- Strop de stea.
- Înfricoșată-n fața cereștilor pereți.
- Inel de foc .
- Adînc tablou.
- În recea mea-ncrunțată suferință.
- Și anii mor
- Aici sub tine.
- Înger de povață.
- Hipnoza nopții suflă boare.
- Cu obrajii șterpi.
- Carnea triumfală.
- viață goală.
- Veacuri oarbe.
- Să ne privim trecutul în față, liniștit
- Cînd urma lui de umbră începe să ne doară. (“Poate că este ceasul”)
- Noapte aprinsă cu foc de aștri.
- Păstori decrizanteme, profeți pentru furnici.
- Deasupra-ne vulturii plateau în cer albaștri.
- Să ne facem din noi un adăpost.
- Un fum ma roditor.
- Îmi voi ucide timpul și visurile.
- Cîrpi-voi pe-ntuneric mantaua vieții mele.
- Cerurile reci
- Vor strecura prin găuri lumina unei stele.
- Tatuat cu fulger.

- Să bat noroiul vremii.
- Să rabd și eu în mine, povară, două vieți?
- Schimbat prin moarte-n pâine.
- Să mă frîngă-n soare
- Ziua care trece și mă rănește-n treacăt.
- Îmi înconvoaie crinii.
- Și inima urmează s-atîrne ca un lacăt\cu cheile pierdute la porțile luminii (“Nehotărîre”)
- Deschide-mi-te suflet.
- Orbit-a viața.
- Durerea mi se pierde-n fum.
- Într-aste drumuri fără drum.
- Te drămuiesc în zgomot și-n tăcere.
- Te pîndesc în timp.
- Drum de apă.
- Dorm statui lîngă statui.
- Cum nici pămîntul știe pe-ale lui.
- Prin aer, timpul-i despărțit de ore.
- Tăcerea vocile și le-a pierdut.
- Și-arată veacurile temelia.
- Potrivind....
- Vorba-n fluier.
- Te alinți cu zări ce mint.
- Carne bolnavă. Sînge scie.
- Ațipit-a ziua-n ramuri.
- Se trezesc din nou visînd.
- Aripile dorm închise.
- Timpul cel adevărat.
- Miezuri vii.
- Ești ca un gînd.
- Deasupra nopților s-a-ntins
- Legenda ideală.
- Se varsă vis în cupe noi.
- Ochii lui, de patru timpuri pline,
- încremeniți pe zare.
- Un gînd mi se aține
- Soarele...
- Cuvînt de sine, pre- foc și prea-i lumină.
- Misterul, cu slove negre scris.
- Ca-n mine pune golul.
- Visul dîndu-i margini.
- Biserica...
- Cu turla leșinată-n aer, se înconvoaie-n osteneală.
- Istoria și arta nu stau auzul să și-l plece ție.
- Timpul trece pe lîngă oră.
- Poate mai bate încă secunda de atunci.
- rază frîntă-n geam.

- Vremea a crescut.
- Ziua pe lampa ta se crumă.
- Ceasul cunoscut.
- Femeie răspîndită-n mine ca o mireasmă-ntr-o pădure,
- Scrisă-n visare ca o slovă, înfiptă-n trunchiul meu: săcure.
- Cămin al dorurilor mele. (“Psalmul de taină”)
- Țărmii-mi cresc în jur cît noaptea.
- Undele suferinței.
- Suspinul iubirii.
- Tu ce-nfiori pe șesuri plopilor.
- O plasă caldă de răcoare.
- Șă-i sărute focul gurii.
- Te-ai pierdut din drumul lumii ca o săgeată fără țintă.
- Destinul ce-ți pîndi făptura.
- Crește îndoit.
- Izvoare-nnăcrite.
- În bolta visărilor.
- Să urce-nrăsărit.
- Cerul bătut și-njunghiat.
- Salvatecă putere.
- La frămîntatul suferințelor cu foc.
- Lumina primește să-mi lumine.
- Bijuterii de rouă.
- Pomii pun coroane și nimburi pentru mine.
- Îndesește pînza mereu pe sită.
- Îmi crește-n suflet iarăș o strună de vioară
- Sînt toit cu visur, a uoe cu stle.
- Nu știu clesul umii de unesă-l încep.
- Împrejmuit cu noaptea.
- Viață de foc!
- Ne urnea vecia ca o roată.
- Viețuiam cu zarea launloc.
- Visul ne era patul.
- Se-nseamnă timpul c-o bătaie.
- Stelele urmașe
- Singura lumină
- Ce-o altoiește cerul pe pămînt.
- Pas tînăr.
- Codri de stele.
- Păscînd, prin univers.
- Limpede cer.
- E o stauie de-ntuneric, sfîntul.
- În ochi tu nu duci moartea.
- Tu nu cunoști otrava gîndirii și-a vegherii.
- Aplec eternitatea spre tine.
- Copil abia-nflorit.

- Cu ochii-nchiși în zîmbet.
- Cu fruntea răsturnată.
- Cu-o frunte dau în soare, cu celelalte-n noapte (“Portret”)
- Plopi negri și severi.
- Fulger negru.
- Aici, unde-a murit trecutul.
- Mă plimb cantr-un mormînt.
- S-ascult cu tace lutul.
- Înfășurat în vînt.
- Hotare de fum.
- Zale de stele.
- Adîncuri înmulțind cu înălțimi
- Rechea lui, închisă pentru graiuri
- Cocoloșești o-mpărăție mare
- Ca o foiță de țigară.
- Încaleci pe lespezi de munți.
- Bazar de zări.
- Musca mută a timpului rupt.
- Aștri defuncți.
- Orașe grămădite în crepuscul.
- Cîmpii închise...
- Sub clopotele cîtorva pahare.
- Tîmpla cerului.
- Lumini de ceară.
- Acvila amintirii.
- Mai colindă o umbră albă prin tăcere.
- Norul ce mă risipise s-a spart!
- Încremeninte-n cîte o mișcare.
- Noapte sunătoare.
- Murmure cu silabe de lumină.
- Tăcerea să nu învii.
- Întunericul întins în tine.
- Mîngîie-l cu palme de granit.
- În mine se deșteaptă o-ntreagă omenire.
- Belșuguri de parfum.
- Eroul meu din suflet.
- Cîte-o grădină veche, surpată-n suvenire.
- Spinii frunții.
- Dreptatea luminii viitoare.
- Cu sufletu-n beznă și degetele-n soare.
- Un suflet se strecoară-n mine, ca o rouă.
- Le datoresc lumina și faptul crud că sînt?
- Caii mergeau de obicei
- Unde, nu știau nici ei.
- Hamurile nu mai știau ce mînă.
- Dihania nopții. Oameni de cositor.

- Fată
- Despieptănată.
- Ce dormea ca dușii
- De pe lume.
- Mocirli de sudoare.
- lingură grea, cît lopata.
- Ispășesc...un vis.
- În blidul fierbinte
- Își duc parcă sîngele lor.
- Gem și zbier ca un mut.
- Văzduhul mă ustură.
- Ca o fiară bolnavă de rugină.
- Clăbuci de lumină.
- Șchiopătoare de vulture.
- Merge-npiedicat ca un compass.
- Gheața ca de piatră și piatra ca de gheață
- Nici orologiul turlei nu știe ceasu-i cît.
- Tot somnoros mai bate
- Cu orele-ngîinate, din timp redeșteptate.
- Îi e-nnădită fruntea parcă din două frunți.
- Cîinele și-aduce aminte că e fiară.
- Furnicare toți ochii.
- Fraged surîs.
- În ochii-i deschiși, o lumină
- A satului unde-i născut.
- Coșul ei cu soare.
- Znopi de ochi galbeni.
- Garoafe de noapte.
- Sînul ei ca mura.
- Cine ți-a frămîntat carnea de abanos
- Și ți-a băut oftatul mincinos?
- Cine ți-a îngropat capul
- Nebun.
- Te-a-nfrigurat fierbinte pînă-n oase?
- Curvă dulce.
- Clopotul toacă și bate.
- Broaștele, nu știi de unde,
- Calcă-n clapele afunde.
- Ploșnițele cu opinci.
- Bezna rece.
- Țăpos ca un cui.
- Licărea ca sabia.
- Șoapte moi.
- Urechile, ca doi melci.
- Ți-este mina
- Ca smîntîna.

- Ochiul tău înjunghie.
- Fata de cum te-o vedea,
- Ca din vînt rămîne grea.
- Nevinovat ca un trandafir

- Noroaie de sînge.
- *Cîntec mut (titlu).*
- Cald ca subt un şal.
- Vorbeau pe deşte.
- Trepte de cleştar.
- O lună cît o cobză de argint.
- Zăbrelile s-au îndopat cu faguri de cer.
- Atîrnau candelile de stele.
- Unde-i sufletul lui?
- Se uită speriată ca o căţea bătută.
- Mută ca moartea.
- Are la ochi un geam.
- Şovăială dulce.
- Vărsaţi în univers (morţii).
- Norii urmăreau convoiul.
- Întinzîndu-şi pe stele noroiul.
- Ploaia bătea-n coviltire cubice.
- Cetatea cerului.
- Carea cu lanţuri.
- Pe cer scînteiau stelele de mei şi orz.
- Copită mută.
- Abecedarul
- Începe cu zarul (la hoţi)
- Bube-dulci.
- Trec repede ca ţigarea.
- Doi dumicaţi de jar.
- Relele coapte.
- Frica
- Se bea cu apă-de-nimica
- Îşi desface dragostea.
- Ca nişte aripi, unerii s-au frînt.
- Ochii lui caută a sfînt.
- Glasul lui mut.
- Măceş cu ghimpi fierbinţi. Cu soarele-n păr.
- Bolnav de mirezme, cîntece.
- Ora de bronz şi de fier.
- Oră de catifea.
- Ora de pîslă bate.
- Vreme bătrînă.
- Ora de hîrtie.
- Vulturii..

- Rîd în coruri grave de metal.
- Pușca ei de gheață.
- Și slava lui țărîină a căzut.
- Închis în turnul morții
- Gîndurile-l dor.
- Pămîntul antic s-a civilizat.
- În așternutul undei ondulat.
- Pe coaja bulevardului de smoală.
- Abdicați din funcția divină.
- Stau de vorbă-n cîntece cu voi.
- Nins... de lumini.
- Trupul
- Ce tremură de fin ce-i.
- Ochii de catifea.
- Al liniștii ecou.
- Luminile te cheamă.
- Pe cînd sufletul coboară/ Melancolic, pe-amintiri.
- Bat secundele ce-n turmă
- Nencetat au tot murit.
- Timp viu.
- Genunchii copti ca grîul.
- Rîul
- Își lasă pleoapa-n jos.
- Umplînd cu-o sărutare
- Piocul sfîrșește-n punctual unde începe.
- Nu mai străbat destinul meu la pas,
- Ci furtunos de-acum și iute.
- ("Psalm (Pribeag în șes, în munte și pe ape)")
- Cîntece grele.
- Leacuri vechi pentru dureri mai noi.
- Zmăltuindu-ți ochii, luai tipar verbena.
- Drept pleoape, foi adînci de trandafiri.
- Îarbă nouă ce-a-nțepat lumina.
- Femeie scumpă și ispită moale! ("Jicnire")
- *Graiul nopții (titlu).*
- Tari silabe.
- Slabe silabe.
- De cîntecul tău cu chemări străine.
- Ochii...
- Ca niște luceferi.
- Înghețați de uimire.
- Privesc în suvenire.
- Umbre atîrnă de batiste.
- Zugrăvite-n vînt cu fum.
- Povară mi-e mintea.
- Sfinții cu nimb de foc.

- Cîntările surîd în cor
cu clopotele, s-au topir
- La ceruri brațul i se fringe.
- Sfîntul sînge.
- La moara adormită.
- Văzduhul cîntă încet cu toți cocoșii.
- Palide-oseminte.
- Bancă-n frunze.
- Un luminiș în mine părea că s-ar fi stins.
- Mă-ndrept încet spre mine și sufletul mi-l caut
- ca orbul, ca să cînte, spărturile pe flaut. (“Toamna”)
- Apusul își întoarce cirezile prin sînge.
- Frute vinovată.
- Să-nvingem iarăși vremea.
- Să-nviem adîncul izvoarelor de rouă.
- Am gros bătut.
- Grea pe Frunze.
- Călcîiul ciocanului
- Păzită de doi sfinți.
- Pătat e de sudoare.
- Nopti palide, ca luna.
- Parfum de vis.
- Sînu-abia deschis.
- Gîndirea-i arătură.
- Lîngă morții viitori
- Vorbe
- Se-nnădesc
- Se-nmormîntă noaptea.
- Morți ieșiți din legi.
- Sufletul răzleț se-mbracă
- În sicriu.
- Eu sînt mortul, eu groparii.
- Vîntul treieră stejarii.
- Ploaia plînge rătăciții.
- Iubirea noastră a murit aici.
- Tu frunză cazi,
- Tu creangă te ridici.
- Plopi adînci.
- Tu curgi, fîntînă, pe trecutul meu.
- Cu ochii, rîpi de umbră.
- Speranța mea mirată
- Țărnul lumii.
- Planete ca mingea.
- Nainte de-a lăsa condeiul să zacă,
- Uscat, ruginit și frînt (“Epitaf”)
- Dragostea se-așîță.

- Sînul scris,
 - Strugure,
 - Dudă sau ghindă
 - *Plugarii fulgeră și ară cîmpurile (idee).*
 - Început dulce.
 - Crengi cerești.
 - Lemn sfînt.
 - În cer era tîrziu.
 - M-am întors prin timpuri, pe unde-am scoborît.
 - Doru în umbră legate lebezile-n puf de undă.
 - Stele furnicar.
 - Se-acopere de lună
 - Lebezi, așteptați ca pîinea să v-o dea semănătorii.
 - Plîngeri de viori și fluier. Lac mărgăritar. (“Caligula”)
 - Lovind unda.
 - Folosiți-vă de cîntec, de lumină și de taină,
 - Cupe omenești de goluri, pline-n viață cite-o clipă. (“Caligula”)
 - *Stinse scînteii (titlu)*
 - Începe să semene a vis.
 - Lumină aurie.
 - Se întorc să urce pe zări.
 - Cernute-n amintire
 - Îcoana lor e vie.
 - Din fosta-mpărăție azi a rămas o hartă.
 - Aducerile-aminte biletul ți-l trimit.
 - Aripile mînjite, din timpuri, cu lumini.
 - Crăpate de lumini.
 - Văzduhul miroase a vechi prin noapte.
 - Un cer spoit cu lapte.
 - Pat adînc.
 - Pe jaruri carnea noastră, devine, să se culce.
 - S-apropriem vecia mai repede la noi.
 - Timpul tu sparge-l cu potcoava.
 - Movili de crizanteme
 - În ulițele-nnalte, e noapte ziua-ntreagă.
 - Silitoare, iarna, ca un școlar supus.
 - În mîndria tăcerii.
-
- Tămîie arsă.
 - Cum a intrat în mine țara toată?
 - Cum a-ncăput o țară-ntr-o lopată?
 - Pădurile într-un ghiveci de lut?
mare-ntreagă-ntr-un pahar băut?
-
- De cînd mă știi, am luat asupra mea

- Povara-ntotdeauna,
- Doamne, cea mai grea.

- suferință între altele două
- N-am socotit-o suferință nouă.

- Să vă ridic la cer prin uragan.
- Gingaș ca un lăstun

- Rîuri de ochi și brîie lungi, de pleoape.
- Tremură-n zid ca unda unei ape.
- ZID, ANINAT, ARS, LACATE

- Golul pătrat, numărul sterp și sensul nul
- Cad în asfințit.
- Doi ochi mocnesc scînteia-n neființă.
- Soarele-aninat de o ureche.
- Muntele-i strîmb.
- Valuri de cîrpă.
- Uscate stele.
- Cîmpie de oseminte.

- Mi-e ca o coajă de pîine arsă gura
- Limba mi-i ca piatra de ascuțit coasa.
- S-au lăsat pe mine păreți, bîrnele, și toată casa
- Se strînge cosciug.
- Am în gîtlej lacăte sparte.
- Zale moarte.
- Bivolul cu coarne de jar.
- Îi pîlpîie ochii a fum de feștile.
- Și-mi dă, cu moartea călare pe bivol, tîrcoale.
- Icoana singură surîde ca o păpușe.
- Buturugă de tăciune.
- Mă-nneacă norul.
- Sculîndu-te cu soarele pe tine.

- Nu se sfîrșise încă-n amorțire
- Ziua de ieri din amintire.

- De cobiliță dusă în spinare
- Mi-atîrnă zilele în cîte o căldare
- Și calc încet, să nu le vărs din mers.

- Eu ce mă iau cu viața mea la trîntă?
- Mai bate hora și aleargă.
- Curge vîntul

- Pietriș de plumb.
- Te-aud, vîntule, că ari
- Prin ogoare, prin prăpăstii și stejari

- Roiuri de omizi.
- Stupii plini îs cu puroi.
- Seceriș de mucegai
- Ochii stelelor se zbat
- În urdori de-argint umflat.
- Și grădini lîngă grădini
- Stau ca niște rogojini.
- Cu arșița bolnavă de țărîină.
- Cu graiul nădușit.

- Peliticăn buze, limba lor trîndavă
- Frămîntă vorba grea, ca o potcoavă.

- Cîntecul lui, de care țara toată
- Era învăluită, ca-ntr-un vis.

- Nins de fluturi.
- Țărîmul de subt lună.
- Cu sfiala dulce-a tinereții.
- Ca un fulger purtător de soare.
- Șimți din sînge, flăcări că se-adună.
- Frunza suna ca zalele.
- Șuier de urale.

- Tu, Țară, - așteaptă cîntecele iar
- Să se strecoare-n ramuri liniștite.

- Ce carte știu e din țărîină.
- Școala mi-e cîmpul, dascăl mi-e pădurea
- Și iscălesc frăția cu securea.

- Se și trezea
- Ziua de aur în grădină.
- Coasele cum zboară.
- Și nu mă vinde pe hîrtie.
- Îa-ți drumul cît mai ține soarele,
- Să nu-ți rămîie pe la noi picioarele.
- Livada din iaz.
- Izvoarele și țara, noi, de-a dreptul,
- Le-am dobîndit cu sufletul și pieptul.
- Țara ți se fură.

- Un duh al gândului.
- Drumețul intră, poarta mea îl lasă.
- Eu am bătut și fără să mă bat
- Am bulgări tari de jar și de lumină.
- Cenușa li-e câștigul.
- Brîu
- De rîuri.
- Țara s-a umplut de cruci.
- Carne ape ei e vînată și creață

- Împleticiți în ceață.
- Negură pustie.

- Casele, cătunele,
- Au rămas ca niște babe.
- Fetele îmbătrânite nu mai știu să se mărite.

- Cătunul s-a mutat tiptil, din zare,
- În cimitirul lui mai mare.

- Drumuri moarte.
- Nori de muște.
- Să fugă apa.
- Înghete-te căldura și arză-te răcoarea.

- Blestemul te ajunge și se ține
- Ca umbra după tine
- Că te-ar zvîrli din el pămîntu-afară.
- Șă-mi bată-n tîmple inima și mie.
- Au stăvilat voinicii la graniță, năpasta.
- Oloagă pe-o aripă.
- Șarpe tîrît.
- Blestemele-npletite laolaltă.

- Cui cer aceste ziduri răzbunare?
- Înfrîngeți bucuria.
- Trași de miros.
- Mila de lumină.
- Trezit în jar, mocnește în tăciuni.
- Crescînd blestemul, s-a făcut furtună.
- Tipare de șold șerpuitor.
- Țarină bolnavă
- De bălărie neagră și otravă.
- Zarea de plumb.

- Ca paie-n văpaie ard clopotele-n turlă

- Și blestemele mute s-au întâlnit și urlă.
- Goală de tot și dinlăuntru goală.

- Se pese-n calea negurii cu coarne
- Și găurindu-i pîntecul în zmîrc
- Și împlîntîndu-i sabia în carne,
- Au curs din ea otravă, muci și zpîrc.
- Suie în april.
- Cuvinte-ncîrligate.
- Gîtlej găunos.
- Și-ngheață inima ca-n piatră.
- Trei biete mahalale muncesc să se dezgroape.
- Cadavre schioape.
- Țărancă ofilită.
- Țări de cimitire.
- Fărîmă de făclii.
- Sus, un pustiu cu stele.
- Sugîndu-i buba ochilor umflată.
- A doua zi, lumina
- Cernea cu stele mute, de candelă, grădina.
- Morții zac dedesubt.
- Vorbe înflorite

- Tit așteptînd pomana de-a fi nemuritori,
- La ușile-amintirii în cîrji de cerșetori
- Văzduhul posac învelitoare.
- Bătuseră ploi negre trei ani de nopți.
- Clipa (...)
- Creștea cît veacul.
- Secundă oarbă.
- Tu ai crescut cu moartea lalolaltă.
- Te-au ucis mereu pe jumătate.
- Muriseră și pomii.
- Se găsesc pe cîte toate
- Slovele mele culcate.
- Și dintr-unele tipare
- Mi-a-ncolțit și cîte-o floare.
- Biciul rece-al apei vii.
- Hore pure
- Toamnă-nfierbîntată.
- Aprins de amintire.
- Împrejmuiindu-ți liniștea cu aștri.
- Păsări sfinte
- Parfumul
- Care preschimbă inimile-n flori
- Litera cea sfîntă.

- Pietre de rouă.
 - M-am născocit din ape de azur,
 - Am înghețat subț țățuri de lumină.
 - Buzele mele cîte m-au sorbit.
 - Pomii nădejdiei cu frunza bolnavă.
 - sută de veacuri, cusute-n cotoare.
 - Poteca de suflete.
 - Puterea dospește-n grăuntele mic.
 - Ascuns te-am găsit în Cuvînt.
 - Sfarmă Cuvîntul: cuvintele-s goale.
 - Bărbatul drept, tovarăș, cu oțelul.
 - Unelte de slugă.
 - Am stat opt veacuri strajă aceluiaș izvor.
 - *Inscripție pe mormînt (titlu)*
 - Cel care s-a ascuns aci de lume!
 - Și n-a fost pe lume trunchi
 - Să nu-mi cadă în genunchi.
 - În altar sfîrșesc și-ncept
 - Cele ce nu se pricep.
 - Luntre-a visului vioaie.
 - Ușoară-n val, ca luna.
 - Scula asta are mare căutare: (toba)
 - Niciodată globul n-a sunat mai tare.
 - Drum mut.
 - Pămîntul mort trăiește-ntre stafii.
 - s-a iscat din morți poetul,
 - ca un cerc dintr-un pătrat.
 - Zilele lui mă cunosc.
-
- În pîinea de astăzi e grîul de ieri.
 - În ziua de-acum e ziua de-atunci.
-
- Apropriindu-i pasul înalt, de zburătoare.
 - Mersul s-a dezlipit de lut.
 - Ochii...
 - Deschiși cît zarea largă.
 - Lumina mea se uită la voi și nu vă vede.
 - Prin spațiile mele înoți ca-n balta lină
 - Și-mi dai caricatură, pe cînd îți dau lumină.
 - Zarea azi atît de goală.
 - Parfumul altuia îi poartă.
 - Dezgropi pe om din beznă, faci stelele să cînte.
 - Cer inima și viața zidite-n temelie.
 - Porți în tine toată omenirea.
 - Copila diafană (...)
 - Plăpîndă libelulă.

- E crudă ca lăstarul de crin.
- Ciorchini de stele.
- *Aprinsă de-o idee.*
- O floare, fragilul tău surîs.
- Ofranda de răsplată e poezia lui,
- O alta, mai suavă și mai cinstită, nu-i.
- Moare pe încetul.
- Umblă orice zi să te răstoarne.
- Vieții prea puțin de viață-i pasă.
- Și-a înmuiat condeiul de-a dreptul în luceafăr.
- Să nu-i culcați nici umbra.
- Timp rănit și-nvins.
- Cu ochii-n mii de stele.
- Fir de fum.
- Flăcăul soare.
- Vărul soare (...)
- A orbit și nu te vede.
- Fetița
- Un pițigoi de trup.
- Pare luna-ntr-adevăr
- Că-și începe secerișul.
- Nu-i nimic gingaș ca viața.
- Timpul să le fie plin
- Ca o butie de vin.
- În toate ogoarele
- Să le fie soarele
- *Iarna susurîd țurțurii (idee).*
- Tăceri de mînăstire.
- Băraganu-i între zări.
- Bolțile stăteau să pice.
- S-a strîns haosul să urle.
- Șesul crește pas cu pas.
- Tărițe de zăpadă.
- În vînața lumină ștearsă
- De faclă și feștilă arsă.
- Văzduhurile sure, din burette.
- Baba moartea.
- Calcă mut.
- Ce dă carnea, ia pămîntul.
- Timpul cît era domol
- Leneș se-ntindea la soare.
- Acum, vîntul strînge iute
- Boarfele din crăci, pierdute.
- Storci aur, și se scurge sînge
- Ciuliți în ascultare.
- Tu nu știai că sîntem într-unul singur doi.

- Petec de noapte.
- Lăsînd să treacă un fum, ca un simbol.
- Călcare pe vecie.
- Zarea, închisă din apus.
- Privirea ta tîrîsă și-mpiedicată-n tină.
- Tu ți-ai învins pămîntul, mormîntul și destinul.
- Subt cingătoarea frunții.
- Ai biruit țărîna.
- Pături de mistere.
- Și cum putea clădirea veciei s-o răstoarne
- Plăpînda ta făptură, de-abia-nchegată-n carne.
- Cu luna prinsă-n plop.
- Vioi ca o lăcustă.
- Valuri răzvrătite.
- De cîte ori stăpîinii și vremea te-au mințit.
- Chemarea înălțimii ca spicul se-mplinea.
- La gura veciei.
- Curcubee negre, de nopți.
- Lupta cu sineți.
- Încăiereat cu umbra lui în singurătate.
- Tăcerea își oprise și sufletul și-aștepta.
- Așa e înălțarea, și prețul se plătește
- Cu chin și suferință și slavă, omenește.
- Mîna lui ...
- e-o floare.
- Vorbește tăcut.
- Un gînd cum se descuie.
- Plînge adînc vioara.
- Cătuș de aur.
- Mîna... întărește graiul.
- Vinăt fir de ceață.
- Frumusețe de salcie.
- Ochiul = bijuteria cu pleoape calde.
- Mîntea = bolovan de cocă.
- Te-ai despărțit în "simțuri" ca să te scapi de ele.
- Îmbulzirea tăcerilor depline.
- Zilele-nclîcite în restul unui vis.
- Trecuse parcă timpul de partea cealaltă.
- Zvîrcolit ca rîma.
- De cîte ori nădejdea de om nu ți-a murit!
- Cobori și urci în tine ca printr-un turn o scară.
- Grai orb.
- De ce nu poate gîndul, ascuns în el, să tacă?
- Făptura ei de aur (a tainei) dă floare de lumină.
- În fiecare noapte, simțim cu noi în pat
- Cîte un mort culcat.

- Ne-am întâlnit cu moartea la capătul de țară.
- Și boul cară greul pământului.
- Cine-i înveștmintă pe crini împărătește?
- Izvoarele și unda lor cine le păzește?
- Limbă plugărească.
- Tîlmăcirea-n aur a limbii.
- De cum păsește insul din treapta lui afară.
- Lanțuri de slugi.
- Nasul surd și mut.
- Li se trezea beția de prinți și de prințese.
- O negură se-ngroașă, o negură se sparge.
- Lacrima-i tot sînge.
- Un om de fier, mașina.
- Secunda-ntrece veacul și timpul se-ncovoaie.
- Tu omule și frate, să-ți fii stăpînul tău.
- Un mugure de foc, ca un altoi
- Pe vîrful unui fir de lumînare.
- Văpaia grînelor aprinse.
- Cîrd de pofte.
- Codri de hectare.
- Suferință mută.
- Ticăloșit de crima îndoileii.
- Trup se-ngustă un sac de oseminte.
- Ești gata, generale? Că gloria te-așteaptă.
- Tăcerea din sicrie.
- Litera de fier.
- Cucurigu! sus, pe claie;
- jos în ploaie, cucuvaie.
- Zdrențe de idei.
- Timpul s-a întors pe dos.
- Spaima mută că se se strică.
- Bube lăuntrice.
- Lăuntricul mister.
- Tremură moșia de spic, cît ține văzduhul.
- Buzele-i sînt parcă-nghețate și cusute.
- Grădină peste claie.
- Sărăcie neagră.
- Neliniște de foame.
- Cu geam la ochi.
- De ce avem atîtea închisori
- De parcă-n-am avea niciuna?
- Să fii zilnic roșii, cu sărbători de sînge.
- Gîndul lipsit de disciplină.
- Și țara luată cu chiria.
- Muget lung de bucurie.
- Se dăruiesc de-a-ntregul numai ție.

- Doamnă (...)
Zugrăvită ca un peizaj.
- Când fața-ntreagă s-a zbîrcit
- Ca un ciorap-mototlit.
- Avea un aer țeapăn și mirat
- Ca un cadavru preparat.
- Frumos ca un păun între curcani.
- Se răsucea-n saloane ca un fus.
- Valuri mari de foc.
- Se auzea un zgomot înfundat
- Amestecat spre ziuă cu lătrat.
- Ați scuipat pe lege.
- Brățări de lanțuri grele.
- Vorba lui și vocea loveau ca un cuțit.
- Te duci și pe furtună cu moartea la-ntîlnire.
- Fete curate.
- Goluri dese.
- Fum prăbușit.
- Le-am spus
- Să-și dezlipească ochii și să se uite-n sus.
- Uscîndu-se de sînge.
- Sorbită de pustie.
- Znop de soare.
- O mie de stăpîni cu chei,
Care descuie țara și-o încuie,
- Ca un cosciug bătut în cuie.
- Creionul cînd se joacă să adune.
- Dreptatea ce-o face chiar pămîntul.
- La ce folos că-mi strălucești, tu soare.
- Ni-i vătămată inima de viață.
- Blestemul dreptății are puterea morții.
- Trăiască putregaiul!
- E o tăcere moartă, care-a-nghețat și zace.
- E frig în suflet.
- Șoimul gol, dezbrăcat de pene.
- Fețe de noroi.
- Odihna ce pleoapa nu-mi ajunge.
- Undele holdei.
- Luna (...)
Intra ca un taur cu cornu-n stihie.
- Împărăție de beznă și lut.
- Usca-s-ar izvoarele toate și marea,
Și stinge-s-ar soarele ca lumînarea.
- Topească-se zarea ca scrumul.
Viermii să treacă pribegi
Prin stîrvuri de glorii întregi

- Pe sîrma tăioasă a veciei.
- Să suture aerul greu, ca oțelul.
Să șchioapte ziua ca luntrea dogită,
- Să-ntîrzie ora în timp să se-nghită.
- Să lingă lumina.
- Coboare-se cerul.
Și strugurii
să lase în gură coptură.
- Să-ți sece obrazul.
Eu sînt acel pe care l-am visat,
L-am căutat și-am vrut să-l nascocesc.
- Drum și peste cer.
- Noapte groasă.
- Rugina-n el să nu-și puie altarul.
- Eu știu cădea cînd visul a murit.
Înălț cîte-o statuie
Tăcerii.
- Cine umblă fără lumină .
- Din streășina lunii.
- Au murit și numărul din poartă.
- Mi-e limba aspră ca de cenușe.
Gîndurile mi-s amare
- Ca izvoarele de sare.
- Parcă-mi crește-n sîn o fragă.
- Zvîcnire de răsună.
- Gînd ascuns de ploaie.
- Ochi cît un bob de rouă.
Sîinii, ca doi pui de mierlă
Cum își pune largul vînt
Aripile pe pămînt.
- Infinit! Infinit!
Adună-ți bolțile deodată
În vuiet prelungit.
- O să ai nevoie, poate,
Cîndva, de lacrimile toate,
Drumul s-a strîns din lume ca o sfoară,
Gheme de drumuri zac în eleșteu.
- Cerc strîmb.
- O lacrimă e și sudoarea.
- Strînge-ți lacrima.
- Lacrima te doare.
- Unul apasă, altul rabdă-n el.
- Tu gemi că ești puternic, el geme că-i sărac.
Cînd schimb pe cel mai mare, de sus, cu cel mai mic,
- În cumpăna întoarsă nu s-a schimbat nimic.
 - Dau buruienile deoparte, de otravă.

- Vorbise vîntul într-un lan de orz...
- Are ochi și nu vede.
- Păduri (...)
- Cu porți de neguri și lăcate.
- Că din scînteii sleite și surcele
- Poți întocmi din nou un cer cu stele.
- Muguri de floare.
- O melodie parcă i-a prins și-i înfășoară.
- Lumină de fîntăină.
- Ți-e gura rază-nchisă ca un plic.
Cu lumină el le-a lins
- Și le arată doar pe dinafară.
- Că înlăuntrul lor e noapte chioară.
Sufletul meu e cîine credincios,
I-am dezlegat adeseori din lanț.
- Ranile lui sînt și-ale mele.
- Du-te, lună, ia-ți veșmîntul.
- Muncesc în mine aripi să-ncolțească.
- Copite cu nimb îngeresc.
- Pomul se scoală, se-apeacă.
- Mă arde înghețul.
O lacrimă prinsă-n pictură
- Școala spoită cu lună.
Se umflă luna-nblid, fugară,
Și dă din cer, ca laptele, pe dinafară.
- Hrănit cu raze moarte.
- Zarea cade zbîrcită ca un steag.
- Pierde-te în mine ca un vîslaș în mare.
- Rod sec.
- Mă doare gîndul.
- Mă dor momîntul, spinul.
- Ia lumina din cui
Și-o mută tocmai într-un gutui.
- Abur de aur. Funii lungi de stele.
- Ceața-n sac.
- Spumă de lumină.
Să-mi fie verbul limbă
- De flăcări ce distrug
Mintea mea croiește.
- Îngropînd în maluri cerul.
- Va tăia din dungă luna.
- Fundul mărilor de ceruri.
- Îngropînd în maluri cerul.
- Mîini de umbră.
- Comori nepipăite mici în vis.
- Tresat în tine ochii atîtor mari mister.

- Raza de curcubeie.
- Sleindu-se-n tăcere.
- Clopot de glas.
- Înmormîntează-ți glasul.
- Aprinde-ți două unmbre de fiecare lumină.
- Fii nouă deopotrivă și soră și străină.
Fii ca o apă pură, în care se ascund
- Nămolurile negre cu pietrele la fund.
- Palma țării.
- Gonit de rătăcire.
- Cîntecul viorii ce doarme nerostit.
- Îzvor de omenire. Sădite în azur.
- Azurul se încheagă.
- Dropii de beznă se tîrăsc îngenunchiate.
- Oprită-n marea moartă a nopților din sat.
- s-a răsucit lumina-n sine.
Cerul dezumflat și-a strîns burduful
- Spaimă liniștită.
- Viole mute.
- Din vâlul nopții rupi o stea.
- Cu mina bălăcînd în undă.
- Deschis în tăcere.
- Flacără fostă albastră.
- Grea putere.
- Îmbătîndu-se cu ochii.
- În zarea durerilor.
- Și suferința veche, pe cea de-acum se-ascute.
- Umbră curată.
- Sunați în amintire.
- Luna îmbrăcată-n ceață.
- Am răzbit în munte.
- Adăpost cu vînt.
- mi-e foame de nisip și lut.
- Lumina ochilor moartă.
- Moale ca o mînușe.
- Catifea stelară.
- O umbră de umbră.?
- Sînt un trecut?
- Viscol de alge.
- Boabe de sînge.
- Praf de mătase.
- Ziua de ieri s-a ținut după mine, crezînd,
Ca un cîine flămînd...
- Toamnă de suflet.
Zilele albe, iată, au început să plece,
- Ca niște bărci tăcute, pornind fără lopeți.

- Lumina se răstoarnă.
- Sfinte tremurături.
- Nu se teme de cuvinte, cel cu degete-n urechi.
- Sfărîmat în lutul vremii.
- Așa e jocul, începe cu moartea.
Îmi atîrnă la fereastră
- Iarba cerului, albastră.
Sufletul, ca un burete,
Prinde lacrimile-ncete.
- Scama tristețelor mele
Se-ncurca noaptea cu ele
Hamurile nu mai știau ce mînă.
- Moceile de sudoare.
- În blidul fierbinte (...)
- Își duc parcă sîngele lor.
- Ispășesc ori un furt, ori un vis.
- Greu și zbier ca un mut.
- Văzduhul mă ustură
- Ca o fiară bolnavă de rugină.
- Merge-npiedicat ca un compas.
- E ghiața ca de piatră și piatra ca de ghiață.
- Nici orologiul turlei nu știe ceasu-i cît.
În beciul cu morții,
- Ion e frumos.
- Coșul ei cu soare.
- Znopi de ochi.
- Cinte ți-a dezlegat părul.
În brațele lui noduroase, păroase,
Și te-a-nfrigurat fierbinte pînă-n oase?
Cine ți-a îngropat capul
Nebun.
Broaștele, nu știi de unde,
Calcă-n clapele afunde
- Ploșnițe cu opinci.
- Unelte crude.
Fata de cum te-o vedea,
Ca din vînt rămîne grea.
- Nevinovat ca un trandafir.
- Noroaie de sînge.
- O lună cît o cobză de argint.
- Zăbrelel s-au îndopat cu faguri de cer
Și atîrnau candelă de stele.
- Odaia cu mucegai
A mirosit toată noaptea a Rai.
- Mută ca moartea. Vărsați în univers.
- Norii (...)

- Întindeau pe stele noroiul
- Ploaia bătea-n coviltire cu bice.
 - Cetatea cerului
Pe cer scînteiau stele de mei și de orz.
 - Abecedarul începe cu zarul (la hoți)
Rele coapte.
 - Doi dumicați de jar.
 - Frica
Se bea cu apă de nimica.
 - Măceș cu ghimpi fierbinți.
 - Cu soarele-n păr.
 - În glasul lui de mut.
 - Ochii lui caută a sfînt.
 - Bolnav de mirezme.
 - Vulturii
Rîd în coruri grave de metal.
 - Oră de bronz, fier, hîrtie, praf (idei).
 - Pușcă de gheață.
 - Seata risipită e ca un fum oprit.
 - Statuia i se pare-nghețată-ntîmp străin.
 - Cerul, plecat ca un perete. Ștejari mari ca norii.
 - Funingine de aur.
 - Și-a făcut în noapte o gaură cu dalta.
 - Luna-și urca prin brazi pătrarul.
 - Un vulture se oprinse-n văzduh ca o făclie.
 - Beteală de flăcări.
 - Umbra dintre cedri ardea ca o văpaie.
Vrui, cititorule, să-ți fac un dar,
 - O carte pentru buzunar.
 - Suflete de molecule.
 - Nițică scamă de zare.
 - Sub bezmetica lumină.
 - Litere schelete.
 - Mii de sute.
Ce belșug și ice risipă
De comori într-o aripă.
 - Fragede stele.
 - Un păianjen ca un neg.
 - Ierburi scunde.
 - Vă voi apăra de stele.
 - Aprinse cu o floare.
 - Au scos din cer îngerii icoanele.
 - Soiuri de lumină
Făcută făină.
 - Pulbere de lună.
 - Țărîină de soare.

- S-a-nnecat pe jumătate
În nemărginirea-albastră.
Ochii ca niște dode.
- Pasărea aspră, de Tărie,
s-a sfârșit ca o farfurie.
- Vine noaptea! Grăbește-te să mătur.
- Să-ți răspundă liniștea.
- Altar de fum.
- Rumeșind/știhuri mute.
- Ștrânsă-n verde.
- Une dormi, aci, departe?
- Într-o pagină de carte?
- Sîmbure de ceață.
- Se deșiră noaptea-ntreagă, ca un ghem.
- Raza bate-n loc și coase.
- Vîntul, mai înalt ca teii
Iute și nebun, ca țapul.
- Numai umbra-i grea de lene.
- Iarna blajină
A intrat în voi.
- În streșinile mele
Vrăbiile au adus perini și saltele.
- Pisica bătrînă și-a pus ciorapii de lînă.
- Melc urduros.
- Pămîntul se ghemuie ca un arici.
- Rîurile trec prin mine.
- Să beau
Întuneric
- M-am copilărit.
- Petecul tău de viață mic
Nămolurile tainelor toate
Zac în mine răsturnate
Munții lunii
- În aromate, calde promoroace.
- Tu miroși ca marmura și apa din fîntînă.
- Ochii tăi s-au pus pe slove și cuvinte
Ca niște albine albastre, însetate de mirodeniile sfinte,
- Și sugînd mierea cărții s-au îmbătat cu ea.
- Sîmburii cămășii.
- Pămîntul umblă după tine să te soarbă.
- Metale
Vegetale.
- Vitele pasc și rumeșă lumină.
În ape
Stă scufundat un clavecin cu două clape.
- Sprinten aer.

- Nu știam că mă voi vindeca de miere cu tine
Olumbuită ca într-un nămol de cositor fiert.
- Cîntece cu gura-nchisă (ciclu).
- Stihuri fără chip.
- Graiuri desfăcute.
Stihuri încălțate
- Croite măsurat și-mpodobite.
- Limba (...)
Vreau s-o las să umble de acum desculță
- Vremea s-a-ngroșat.
- Mai multe ape
- Clocotesc în mine.
- Prin pasurile sufletului.
- Singure vin lucrurile din trecut.
- Vin din buruienile vremii.
- Din catifeaua putregaiului.
- Stele întîrziate încolțite în pămînt.
- Fumul vremii albastru
Cînd mi-a răsărit pe dinainte
Rîul mi-a spus:
Tărcat cu dungi egale de lumină.
- Toate paginile cărții erau albe.
- Gîndul meu ca trandafirul.
- Graiurile mele
Să-ți vie ca niște inele.
- Zmalțuri de zile.
- Un semn tulbure de lumină.
- Cuvintele mele sînt întortochiate
Și s-au îmbătat.
- Bolnave de rîs.
- s-au stricat cuvintele mele!
- Umblă prin mocirle cu stele.
- Cuvintele să nu mi le dezmuierezi
Șoldul tău de vioară.
- Graiul apelor din vînt.
- Căutătură galbenă în cais.
- Drojdii de țărînă.
- Pămînt viu.
- Și neștiuta miere și lumină
- Pomii-n grădină
- Și scutură soare.
- Nucule, suflete scuturi.
- Ziua intră în seară.
- Umbra strînge orele aplecată.
- Slova vorbelor tocite.
- Înțeles otrăvit.

- Un strigoi
- Pune-n negreală noroi.
- Ochii mici ai literii
- Sticlesc ca ai viperii.
- Voie dă-mi să spînzur graiul.
 - Vîntul strigă.
 - Vîntul gol îl chiuie și-l latră?
 - Luna spartă.
 - Ca o licărire de icoană.
 - Zîmbet întristat.
 - Nădușeala nopții curge pe geamuri.
 - Plouă-n golurile din ramuri.
 - Noaptea s-a-ntunecat cu alte nopți în fund.
 - Atîrnă noaptea neagră, toată, ca un steag.
 - Descrește ca o făclie.
 - Flacăra lui de ploie tîrzie.
 - Ora e umedă și recși o să plece.
 - Copacii goi
- Care țipă noaptea în vale la noi.
- Petec de brazdă.
 - Timpul nici trup, nici os.
 - Pepeni goi.
 - Zdrențe de ceață.
 - Dicolu de literă și pavilă.
 - Vînt mic.
 - Umple cerul cu țărînă.
 - Pune zările pe fugă.
 - Cîntec de boală.
 - Sufletul îmi umblă beat.
 - Pe subt veac și peste leat.
 - Am crud, fierturi de jar.
 - Șade-o maică-ntr-o icoană.
 - Sălciile se închină
- Babe mici, din rădăcină.
- Toarnă-n gol un clopotar.
 - Veacuri mor.
 - Un zbenghi de floare.
 - Fraged sunet.
 - Lac alb de lumină.
 - s-au pierdut, intrînd în cer.
 - Ea, pierdută-n hora ei.
 - Ați intrat
- În lumea numărului pătrat.
- Clopotele spînzurau de prisos.
 - În drojdiile nopții uleioase.
 - Păsări rotunde.

- Timpul otrăvit, răzimat de morminte.
- Un copil călcat de noapte.
- Sîngele meu nu-i al meu.
- Mi-e teamă să zic “mie” și să zic “eu”.
- Inima mi-e drumul cu ploile.
- Drumul sterp dintre copaci.
- Mă bate vremea, mă bate ziua, mă bate clipa.
Stihuri, zburăți acum din mina mea
- Și șchiopătați în aerul cu floare.
Ca păsările mici de catifea
- Ce-ncep în mai să-nvețe și să zboare.
- Stihuri, acum, porniți, vă scuturați
Ca frunzele-aurite, pentru moarte.
- Întuneric alb.
- Zi ușoară, de zăpadă.
- Ziua cenușie, vînată și tristă
Își cocoloșește soarele-n batistă.
- Soarele rămîne spînzurat.
- Atîta cer pentru atîta sat!
Gerul îi ustură urechile
- Tocită-i pana-n slava ta.
- Singurătatea-n zale mi-a străjit covorul.
- Prin mîinile tăcerii de viață.
- Plînsele lacrimi sînt mîrgăritare moarte.
- Copilul din tine trebuie să trăiască
- Cît mai sunt pe lume viu
Nu trăiesc decît să sriu
- Grămadă peste claie
- De ce avem atîtea închisori, /De parcă n-am avea niciuna?
- Dar Stan e gol, pe cît îi plin jupînul
- Era și nu era o răzbunare
- Cărări nemaibunmbalte
- Nicio frică
- De lumina ochilor-ne moartă
- O umbră de umbră?
- Mii de sute
- Caut vremeaL nu e vreme
- Nu o mai am cunoscut
- E gheața ca de piatră și piatra ca de gheață
- Nici orologiul turlei nu știe ceasu-i cît
- Flămînzi, ei nu știu de foame
- M-am copilărit
- Launloc
- Jurîmprejur
- Nemaîncepută
- Încotro

- Atotfăcătorul
- Zeci de dumnezei
- Focul străin a fost să-nceapă
- Nemaîîncercata
- Dezlegat de lut,..)
- Menaisătui
- Ceștia
- Celui-ce-va-să-vie
- Nemaîștiute
- Cu luna-n ceruri lipsă
- Neom
- Nefemeie
- În anii nouă sute șapte
- Toți cîți ai căror ochi mai plac
- Jurîmprejur
- Femeie, nefemeie
- Dintrodată
- Ține adevărul ascuns în el., și-l toce
- Nu le poți mai da de nas
- Vre un cătun
- Nu mai găsește parecă-nțeleș
- Binecuvîntatele
- Fetele îmbătrînite / Nu mai știu să se mărite
- Goală de tot și dinlăuntru goală
- Ceștia
- Trecuse parcă timpul de partea cealaltă
- Nu le-a fost a bine
- Scoboară
- Nevreme
- Netimp
- Cu toți cîți în tine s-au fost zugrăvit
- Ți-e cînd și prea devreme, ți-e cînd și prea tîrziu
- Moare pe încetul
- Cellalt
- Sîni albi, de-abia rotunzi
- Dar firul ei, din cîte fire
- Ce-ți are/Sufletul
- De tine o am ascuns
- Niciuna
- Launloc
- Niciun
- Nicio
- De cîte ori și ce și cît mi-ai dat
- Nicidecum
- Subt
- Cineștie

- Și-atunci și-acum
- Eu le-am întors și le-am tot fost sucit
- Era ca de vioară și nu era vioară
- Ce lungă mi-e poteca și îngustă!
- Bătu-te-ar să te bată
- Niciunui
- Buădimineața
- A fost vecinii de zări să fiu
- Și murmură parcă și parcă și rîd
- De pre
- El nu este de pre pămînt
- Parecă (parcă)
- S-a tot risipit
- Nemaîștiute, nemaîîncercate
- Benecuvîntatele
- Atoateștiutor
- Au vine din psaltire?
- De o cam dată
- Sineși
- Fință
- Vre (avrea)
- Nu o mai am cunoscut
- Launloc
- Nicio, niciun
- Fieșcare
- Care pe care
- Preste
- Cum nici pămîntul știe pe-ale lui
- Într-aste
- Un copaci
- În niște zid
- Cuvîntul e măsurat cu versul șo colorat su rimă
- Alb iese diferit dr incolor
- De multe ori e mai multă poezie într-o pagină de prozator decît în 50 de poeme
- Spațiu de orchestră
- În folclor poezia se ivește de la sine (idee)
- Românul se naște poet (proverb)
- La examenul din miezul nopții
- Poezia, o umbră ascunsă în frumuseți grăite
- Poezia vine de la sine
- M-am jucat cu materialul vagabond al cuvîntelor date
- Cuvinte virginale
- Plăcerea jocului
- Cuvîntul e

CORNEL ARMEANU

- O floare pe-un mormînt
- Flori de soc.
- Caval în amurg.
- Lăcrimînd pe-un amurg
- Morţi vii.

VALERIU ARMEANU

- Nu trag pe sfoară/decît cuvintele fără rost
- sonată/pentru apa de ploaie
- Mi s-au alteraat cuvintele//între două stări de asediu
- Iată-mă om care pînă şi moartea/şi-a ratat-o
- Odihna lacrimii
- Ducea în spate o colibă de pescar
- Pieţe ale neantului
- Măruntaiele nopţii
- Plîns de copil
- Pădure de smalt
- Grumazul focului
- Chilie de var
- Mîinele vine spre azi
- Respiraţia tîmplelor
- Vibraţia cosmosului

GIOVANNI ARPINO

- Italia
- Îngînarea soarelui cu frunza

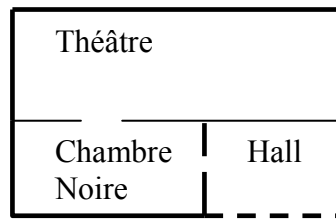
FERNANDO ARRABAL

L'architecte et l'empereur d'Assyrie

- Psycho-farce
- Sans happy-ending, pas de meurtre du villain
- - Vous permettez que je pleure avec vous?
- C'est bon, mais ce n'est pas une reuse de guerre, non?
 - Allons bats-moi
 - La morale est limitée au nord par la mer Caspienne
- Un personaj face să cadă noaptea, să dispară noaptea (fantastic mistic)
 - Je te fais cadeau de mes rêves
 - J'en ai assez de voir des femmes à qui l'on plante des roses dans le cul
- Personajele se joacă, se deghizează, Își închipuie că sînt altcineva
 - Je me retire de la vie
- Unui personaj i se aduce olița de noapte, se așează pe ea, dar nu face nimic că e constipate
 - Elle était très blonde
- Piesă barocă
 - Son cher ami
 - La justice? Quelle justice? Qu'est-ce que la justice? C'est un certain nombre d'hommes comme vous et moi qui le plus souvent échoppent à cette même justice grâce à l'hypocrisie ou à la ruse
 - Mieux vaut un petit chez soi qu'un grand chez les autres
 - Je désire que... je désire...enfin...que tu me manges...que tu me manges. Je veux que tu sois a la fais toi et moi
- L'architecte mange (au proper) l'empereur
- Cadavrul arhitectului este arătat gol pe scenă (spre sfîrșit)
 - Qui va me donner le fonet quand je le désirerai?
 - Le manger comme ca, sans sauce... un peu de self era meveille
- Taie o halcă de carne din piciorul împăratului și o mănîncă
- Mănîncă pînă rămîn doar oasele din împărat
 - Empereur ou es-tu? Comment oi-pu te manger si facilement?
- Arhitectul se transform în împărat-arhitect (ia hainele lui)
 - Vive moi! Vive moi! Vive moi! Et merdre pour les autres!
 - Fi! Fi! Figa! Figa! Fi! Fi! (vrînd să cînte "Figaro"!)
- Un schelet pe scenă, oase desfăcute
- Teatru sadic (= plăcerea de a-i face pe alții să sufere) și masochist (= plăcere sexual prin dureri fizice și umiliri)

Et ils passèrent des menottes aux fleurs

- Theatre de guerilla
- L'auteur écrit (motto): "Dans les pays où sevit la dictature, j'autorise la représentation de ces pièces par des troupes clandestines, sans les formalités d'usage."

- La pièce commence avant le début de l'action, avant que le spectateur prenne place
- Au début: Hall: lumière
Chambre: pénombre
Théâtre: obscurité complète
- L'air sera lourd de parfums orientaux
- Un personnage muet (Pronis)
 - Même les premiers hommes sur la lune ne se souviennent pas de nous...
- Quant quelqu'un rêve il sort de la cage (il était en prison) et met un masque, et il se croit un autre
 - Comment est-il possible qu'au moment où l'homme foule le sol de la lune et qu'il s'apprête à s'élancer vers les plus lointaines galaxies il y ait des hommes qui ne voient pas l'horizon?
 - La reine du Tango
 - Avec moi, même les morts du pôle nord bandent
 - On donnera du caviar à la giraffe et du champagne à l'hippopotame
 - On célébra des noces entre homosexuels?
 - Ils se sont fabriqué un vagin et avec leur sperme, c'est-à-dire la poussière de lune, ils ont irrigué intérieurement leurs parties les plus intimes, leurs prostates vibrèrent
 - [Elles le caressent au passage, lui baisent le sexe, et le derrière.]
 - [Elles le déshabillent.]
 - [...Celui qui joue le rôle du fonctionnaire mange l'œil (simulacra avec une grosse olive noire)]
 - Lelia...j'ai mis une grenouille vivante dans ma culotte
 - [Elle la montre]
 - Amiel – Pouvra-t-elle mourir de chaleur.
 - Lelia – Non, tu sais, de temps en temps, je pisse dessus et elle bondit de joie
 - Je ferme les yeux et tu me donnes un coup de poing dans la figure mais sans me faire trop de mal!
 - Lelia (...) si tu caresses ma poitrine gonfle
 - Monsieur le camarade

- Il avait rongé ses bras avant de mourir
 - Laisse-moi lui arracher les yeux
 - [Fatidia, qui, en effet, est en train de sucer le sexe immense du Crist..]
- Cruzimi: se scot ochii, se calcă în picioare, unui personaj
 - O Seigneur regarde-moi je suis sans testicules
 - Je rêve que je rêve! Et je connais même des coïts de rêves
 - Le personnage muet (dans la réalité théâtrale) rêve et parle (dans le rêve)
 - Il est interdit de rêver à voix haute. Salauds!
 - J'ai souffert de la persécution rouge dans ma propre chair
 - Tout est clair et très clair
 - [...L' "épouse" (...) commence à déféquer. Bruits de pets.]
- Beaucoup de changements de lumière
 - Il y a un micro. Ils entendent notre conversation
 - Vous n'avez le droit de parler que de ce qui concerne votre famille.
 - Vivre au rythme de ton sang ardent
- Une pièce dans la pièce
- Répliques qui se répètent
 - Il n'a jamais voulu nous expliquer pourquoi il est devenu muet
- Une femme lave les dents d'un homme
- Un acte sexual sur la scène (déshabillés)
 - Les maladies n'ont besoin de rien d'autres puisque de toute façon il vont mourir. Nous préférons donner une meilleure nourriture aux gardiens et aux prisonniers qui collaborent avec nous-ce sont des gens sains-pour éviter qu'ils ne tombent malades.
 - Quant à ceux qui sont enrhumés ici à cause de leurs idées, de leurs opinions hostiles aux principes qui régissent notre pays, je jure sur la tête de ma mère qu'ils sortiront aux cris de: Vivre la patrie.
 - Cette vibration intérieure lui a permis de survivre
- Personnages pendus par les pieds
 - Qui a inventé la prison?
 - Forcer le talent à se dégrader
 - Apprends à souffrir
 - Je vais tacher mes joues avec le sang de ton dos
 - [Elle monte à cheval sur lui]
 - Puis-je vous mettre un doigt dans le cul?
- Personnages complètement nus
- Pour que les condamnés à mort ne crient plus avant d'être fusillés "Vivre la Liberté!" on leur met une muselière sur la bouche
- Le sang s'écoule dans une cuve
- Incarcéré dans les prisons espagnoles en 1967
- Déclaré anti-patriote (anti-Franco)
- Armature métallique des combles (= acoperişurilor) (décor)
- Récit, jeu, dans, acrobatie, agressivité, sexuel, bandes filmées, dispositifs
- Il arrive à perdre le sens de la mesure
- Théâtre expérimental
- Il écrivait une pièce par mois (à 50,100 pages)

- Cette reunion, sous forme de piece de theatre ou si vous preferez de spectacle dans la rue, a été autorisée.
- Parfois je rêve que je rêve...
- La Terre me semblait être un cul de femme rond et joli
- Pourquoi de théories et des faits généraux?
- Nous pensons que l'émancipation de l'homme sera totale ou ne sera pas.
- Les réserves imposées au plaisir excitant le plaisir de vivre sans reserve
- Un home porte une tête de mort à la main
 - Quand l'Etat entend le mot culture, il sort ses polices
 - La Nature n'a fait ni serviteurs ni maitres, je ne veux donner ni recevoir de lois.
- Les fragments et idées répétés d'une pièce a l'autre
- On met des couronnes d'épines
 - L'État c'est chacun de nous
 - Nous ne voulons pas enformer nos rêves dans des caSges
 - C'est pour moi que je fais la Revolution
- Un jeune Amène en brouette (= roabă) une fille
- Il écrit directement contre la dictature espagnole
 - Il ne sacrifie pas seulement sa vie, mais aussi celle des Espagnols. Il a dit qu'il etait pret a assassiner la moitié du pays si c'était nécessaire...
 - [Le voix enveloppent le public.]

Avangarda Literară Românească

- Antologie, studiu introductiv și note bibliografice de Marin Mincu, editura Minerva, București, 1983
- Există și neoavangarda
- Există avangarda care este different de experimentalism
- Avangarda are caracter distructiv, demolator, nihilism
- Experimentalismul este stilul culturii actuale
- Avangarda: polemism, frondă, negativism, revolutionarea formelor de expresie, coabitarea pașnică a unor tendințe divergente, ambiguitate, opozantă
- A existat constructivismul (Germania)
- Urmuz a scris “antiproze”;
- Avangardistul lucrează asupra formelor de expresie
- Lautréamont = precursor al avangardei franceze.
- Avangarda = spargerea convențiilor
- Parodie lucidă a temelor, motivelor, personajelor convenționale ale procesului de literaturizare; folosire a dicteului automat, combinări aleatorii (de ideim cuvinte); asocieri de limbaj’ dezagregarea sintagmelor convenționale ale limbii; răsturnare a procedeelelor folosite; câmpuri semantic opuse unite; contraziceri în text;
- Dadaiștii au vrut să renunțe la literatură
- Să nu lucrezi numai asupra limbajului ci și a conținutului ideii
- Distrugerea chiar și a limbajului;
- Asocieri de imagini șocante; rupturi de sintaxe; invazia cotidianului în discursul poetic
- Formele (de basm, credințe, etc.) asociate în noi ambiguități
- Demistificare, desacrolizare;
- Picture metafizică a lui De Chirico;
- Dinamitarea gramaticii, sintaxei propozițiilor (frazei)
- A experimenta posibilități noi de expresie;
- Violentarea sintaxei poetice, folosirea unor elemente argotice, a oralismelor, a citatelor în alte limbi
- Revoluție în lexic (= introducere de cuvinte (termini) tehnici în poezie, științifici: “metronome”, “radiografie”, calcul integral”, de specialitate, etc.)
- Ieșirea din gramatică (= greșeli gramaticale) intenționate
- Descojirea de danteluțe ornate
- MOLDAV lucra asupra conținutului
- URMUZ lucra asupra limbajului
- Asocieri bizare; lipsă de înfrumusețări în literatură
- Raporturi inverse, parafrazări, elipstic;
- Cuvântul figurant nu există; suspans lingvistic;
- Viciere a limbajului (voită)
- Vocalele inventate, expresii ambigui: “Hau! Hau! / rota dria dau / simo selvo valen / fată cu păr galben / vermo sisal dur / aici împrejur” (Geo Bogza) (“Descîntec”)
- Geo Bogza a publicat un volum cu amprente sale digitale
- Cărți scrise într-un singur exemplar sînt citate la opera autorului (specificînd că este exemplar unic).

- Geo Bogza scrie la o poezie “Din “Album de convalescență” tipărit într-un singur exemplar ce se va pune la licitație după moartea autorului”;
- Introducerea de nume proprii, cifre în poezie.
- Poezie de Geo Bogza:

a	xx
i	i
t	u
n	l
î	u
p	c
s	a
ă	e
R	v

se anunță

	p
	o
	e
p	z
e	i
n	a
e	
t	
r	
a	
n	
t	
ă	

- Versuri de Geo Bogza:
 “Arcuși isteric
 Solfegiind pe trupul tău de fecioară
 De vioară
- “Toamana aceasta lungă e ca o coadă de conată...
 E atîta umezeală, atîta frig cînd plouă. Cît mi-e de
 Milă de bieții stîlpi de telegraf. Dacă aş avea bani mulți
 Aş cumpăra pentru fiecare cite un prezervatin, (...)
- Permiteți-mi domnișoară să vă ofer sufletul meu cu autograph (G. B.)
- Poemul “Eleonora” de Ion Vinea:

“Tu o
 Ah tu Ah tu
 TUUUUUUU
 Ah-tu Ah
 TUUUUUU UU
 Ah-tu ah-tu ah-tu ah-tu ah
 (-----.....)
 TUUUUuuuu
 EELEeoo noo ra”

- Versul “Ioanamarina” (C. Nisipeanu);
- Virgil Carianopol are un volum intitulat “Virgil Carianopol” (1933);
- “cîntec din rusia” (V.C.); “odată s-a oprit la curve” (V.C)
- Intervenția direct a autorului ca personaj (sau ca narrator) în roman;
- “Și omu sînt eu” (V.C.)
- Îngrămădirea unor stiluri foarte diverse în aceeași scriere (Victor Valeriu Martinescu)
- Cartea “Cele dintîi știri despre Victor Valeriu Martinescu” de Victor Valeriu Martinescu; sau “Astăzi la 53 de ani” (de V.V.M) în 1933, 1944;
- A face, imediat și marcelproustian” (V.V.M)
- “(La 21 de ani, / cînd numele și prenumele meu au trecut peste capetele lumii” (V.V.M))
- “de ce am 23 de ani?” (E. Ionesco)
- “Înainte de a fi celebru eram un ins mult mai simpatic și mai puțin greșos (...) De cînd m-au înjurat prin gazete domni ca Pompiliu Constantinescu și ca proasta aia de Ionel Jianu, mă simt săltat peste măsură și caut, avid, alte înjurături prin gazete.
Răul cel mai mare e că am devenit mult mai deștept decît pot fi și orice obiecție, orice critică, le iau drept ologiu, invidie și neînțelegere a marelui meu geniu.” (E. I., 1934)
- “Adorați cititori! Trebuie să vă convingeți odată că explozia unui coș de fabrică nu este mai mult sau mai puțin catastrofală decît explozia unui coș de obraz.” (E. I., 1934)
- “Tot am să găsesc eu pe cineva, căruia să-i placă al meu stil!” (E. I.)
(...) Onorat public, / apreciază-mă. (...)
(...) Iorga e tot atît de prost cît oricare dintre dumneavoastră.
- Arlechinism;
- “Tu, becule ai un tubercul de os, / tuberculosule.” (Tașcu Gheorghiu, 1932);
- “Maltratat despre oamenii grași” (T. G., titlu de poem);
- Respingerea a ceea ce a fost creat pînă la tine;
- Inedit; surpriză; încălcarea logicii;
- “Totuși cravata nu poate să înghită / pentru că femeia nu plouă / și nici eu nu plou” (Gellu Naum)
- Forțarea limbii și siluirea sintaxei dincolo de limita admisă;
- “Pipăie chiloții străvezii ai istoriei (G. N.)
- “Ar putea să fie un popă sau o cravată” (G. N.)
- “Se fotografiază în cămașă” (G. N.)
- “Maiorul albastru (G. N.); “dacă ai avea creieri de tutun ai deveni tristă;
- “De ce plîngi bere?”
- “Se poate numi poet numai acela care deformează cu poezie.” (G. N.și Virgil Teodorescu)
- “Un lup văzut printr-o lupă.” (Gherasim Luca, 1945; volum la editura “Negația negației”, București.
- Există revista “Muci” 1930-1940
- Versuri în franceză de Gherasim Luca (în România):
“pas pas paspas pas /
paspas ppas pas paspas/
le pas pas le faux pas le pas / (...)
le mauve le mauvais pas /
paspas pas le pas le papa / (...)
passé passé il passé il pas pas / (...)
passion passioné né né /

il est né de la né /
 de la néga ga de la néga /
 de la négation passion /
 gra cra / (...)
 passionné nez passionném je /
 je t'ai je t'aime je / (...)
 émerger aimer je je j'aime/
 emer emerger é é pas /
 passi passi éééé ém /
 éme émersion passion passionné é je (...)"

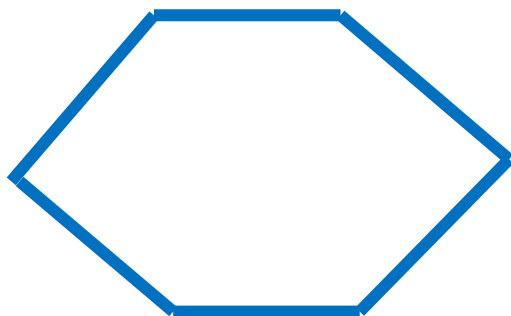
- "Cu scînteietoarele și multiplele ei podoabe, Rană înaintează către icatrice. Dar icatricea nu este decît un ideal, un fals, un absolute." (G. L.)
- Interesante exhibițiile poetico-lingvistice ale vâlceanului meu George Anca
- "Une cuiller le sein de l'aimée sur perdrix (= potîrnice) /
 mes levres pâles perdrix /
 comme l'encre pâle perdrix comme l'encre pâle /
 mes lèvres coupees en predrix /
 perdrix diamante" (...) /
 remplis d'un air chaud d'un /
 air chaud d'un air chaud /
 d'un air chaud d'un air chaud (...) /
 propos de propos de propopopot de pot /
 de popos de pot du poteau à pot à propos de (...)
 la jamjamjamjambe ne se cassejamjam /
 qu'à l'intététététérieurterieur (...) /
 ta vovovovoixixix ta/
 ou le vavavavavase où tu tiitiitiititii (...) /
 ssssss ss ssssss ssss / (...)
 sss sassa a aaass sassasss sars sss / (...)
 desadesadesade ssdesadss ds dssd sd (...) (G. L.)
- Jocuri absurde de limbaj; răsturnarea regulilor; limbaj familiar;
- Limbaj bâlbîit; spargerea simbolurilor;
- "Epitaf pentru omul bou" (poem, Paul PAun, 1932);
 "Aici zac eu
 Omul bou
 De ochii mei cît un ou
 Ați rîs la muzeu (...)
 M-am îngropat pe întuneric
 Într-un foc cît o biserică"
- "Sifonul nu juca bile cu inima lui,
 sta în antreul turcului cu brîul de gît
 cum se legase de grindă cît
 ulița turcească era cu papucii în cui
 Cîntecul de noapte se grămădise în
 buzunarul cel mare,
 am luat cîntecul și l-am întins la geam

- nimeni n-a vrut să mă întrebe ce uscam
dar cîntecul era pentru sifon, nu pentru soare (P.P., 1931)
- Avangarda nu e privită bine de contemporani;
 - Unele texte au un aspect teribilist
 - Se folosesc și litere din alfabetul străine (grecești, rusești, etc.)
 - “și OPULENȚA FLOARE DE CHIT !”(v. Teodorescu, Acad.)
 - Virgil Teodorescu:

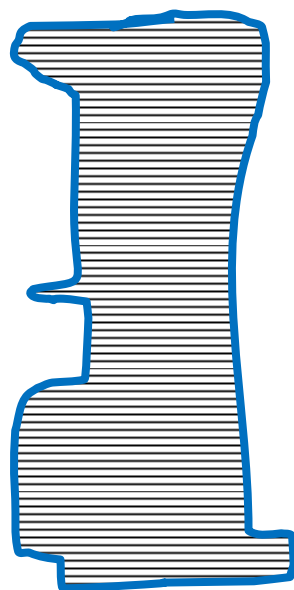
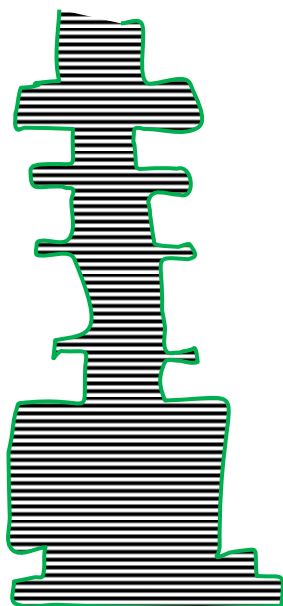
POEM DE LEOPARDĂ
(Text bilingv)

Sobroe algoo dooy toe	Peste cîteva zile îți vei găsi
founod	umbra...
Sobroe algoo dooy toe	Peste cîteva zile îți vei găsi
founod woo oon toe	umbra care ar orbi fără
Negaru Hora urboe	polul Nord
Revoulud finoe wilot	
(...)	(...)

- “Urăsc poezia pînă în clipa în care va fi făcută de toți” (V. T.)
- “Negru ca un kilometru” (V. T.)
- “Desigur Vineo, - asta e steaua ta,
o stea de întîia mărime,
pe care pînă acum n-ai văzut-o niciodată.” (Ion Vineo)
- I. V. la o poezie culege toate versurile cu caractere de literă diferite
“staaaAAAI”
- “Vîntul e pătrat invers 50 lei util gazometru / interstițial cheamă hornar pentru esofag / ein zwein pentru sept huit dieci (...) (Ilarie Voronca)
- “Euridice mă duc să mă culc.” (Ilarie Voronca)
- “Felinar plimbă la braț cu ceai dansant în prezervativ vocal ieșire în caz de incendiu și un înțel consumă cauciuc în prolog cross-country-ul patriotic este la Cap. III bis ceremonios abcdefghijklmnoprsșttuvxz și continuă mîine joi punct și virgulă (...) cumpără-mi fascicula 326 din intestine piaptănă-te recomandabil dictando total 171.684 costită de poet dentific messenger messenger spriechst-du deutsch? Eu masaj tu masaj noi voi ei noi ei voi masaj” (Gh. Dinu = Ștefan Roll)
- Prin înserarea de zincogramă / goarne de glicerină / silabele trupului tău și silueta desfoierei de cacao” (...) (Ș. R.)
- “munții-nspre apus / sfertul de centaur/ și țările de jos în sus” (Ș. R.)
- “Fe/cioară Maria profesiunea de sfîntă/azi nu mai e rentabilă (1925 Mihail Cosma = Claude Sernet, traducerea lui Tzara);
- “totuși satelele au murit de febră tifoidă” (M. C.)
 - Grafica unui poem de M. C. (aproximativ un romb)

- Primul vers al poeziei “Hands up” de M. C. : “7 Janvier 1930”;
- “Quelle heure est-il? – Il est silence et demi” (M. C.)
Al șaselea vers: “Pavia, le 15 mai 1927)” = probabil coordonatele scrierii acelor versuri;
ultimele versuri: “A Robert Desmos, en souvenir d’une nuit quand il voulut casser la coupole. Habib Benglia le retenait.” (un fel de poem-jurnal (M. C.)
- “Allez-y, Alésia!” (M. C.)
- Poetul Virgil Gheorghiu se duce în vizită la E. Lovinescu cu părul vopsit roșu;
- Suspans ligvistic;
- Grafii ale unor poeme de Virgil Gheorghiu:

- “Strada. Să-mi prepar puțin glasul. Strada. Iertare. Lucrul e serios. Strada. La capăt e o doamnă. Nu mă uit și dispăre.” (...) (V. G.)
- “Reportaj din exil” (titlu) “Flămânzi 17 decembrie 1936 (Sașa Pană);
- “Alfabet” (S.P.)’ capitol în care cuvintele cheie încep pe rind cu a, b,...

- “Temerarule domn, călare pe iapa galbenă a situației, - te salut!” (M. R. Paraschivescu, 1932)
- “Scheletul din răchita răcoroasă
Leagănă vîntul clănțănind dinții (T. Tzara, 1913)
- Zdruncinare a academismului; împotrivire față de fraza gramaticală;
- A sfărîma legile; “greșeli” gramaticale; ciudățenii;
- Există curentul “constructivism”, “abstracționism”
- Îndrăzneli; particularism;
- “Cetitor, deparazitează-ți creierul! / strigat în timpan / avion / t. f. f. – radio / televiziune / 76
h. p. / marinetti / breton / vinea / tzara / ribemont-dessai-gues / arghezi / brîncuși / theo van
doesburg / ùraaaa ùraaaaaa ùraaaaaa arde maculatura bibliotecilor / a. et p. Chr. n. /
123456789000.000.000.000 Kg. / sau îngrașă șobolanii / scribe / apțibilduri (...) (Sașa
Pană, 1928)
- Spiritualism (idei de spirit): răsturnare a ordinei;
- Poezie agresivă; parafrazări;
- JOS CU POEZII! JOS ZIDURILE! SĂ VIE CEL CU O MIE DE OCHI, O MIE DE
URECHI, O MIE DE PICIOARE (...) (Paul Sterian)
- Există și poezii “abstracte”, “intelectualiste”;
- Extreme; anomalii; destructurare; straniu; desființare;
- Nu poeziei didactice;
- Transformarea descoperirilor științifice-tehnologice în mijloace de producere artistice
- Delirul de interpretare; hazard; mirism
- Revoltă artistică; invenții delirante; inconștiente;
- Simulacru (= aparență înșelătoare); artificii, isterie; viciul;
- Tablouri pictate cu ochii închiși; nebunie;
- Interpretare a unor obiecte într-o stare de somnambulism
- Calitate mediumnică, supraautomatism; nihilism;
- Grafologie (= modul de scriere, caracterele folosite); negația;
- A desena un desen peste un altul;
- Automatismul mîinii în grafie;
- A reda cunoscutul ca pe ceva necunoscut (= cubomanie”: se decupează figurine din ziare,
reviste, etc. și se amestecă; se lipesc apoi prin hazard pe o coală (planșă) unele lîngă altele,
sau peste altele sau printre altele după imaginația autorului (Gherasim Luca).
- Colorarea unui carton și apoi pictarea acestuia cu ochii închiși (Trost) (= “mișcări
hipnogogice”)
- Pictură: pt. “maniacii indescifrabile” se folosește fumegarea, petele, scurgerea anumitor
lichide pe o suprafață verticală; imaginea este ulterioară operației și nici o intervenție căutată
nu este posibilă. (Trost)
- Descîntece
- Cică azi ar fi un experimentalism (M. Mincu)
- Urmuz a păstrat conturile vagi ale narațiunii *nemergînd mai departe* cu desființatul;
- Asocieri de termeni neopuși dar care n-au nici o legătură unul cu celălalt;
- De ce n-ai venit /
De trestie (“Limbă și Lit”, din folclor);

De ce trage clopotul? /

De lanț (Ll);

De ce ai adus calul aici?/

De căpăstru (Ll);

Avem ciorapi pentru femei de naylon (Ll);

Lac albastru /

Cal albastru /

Joc albastru (Ion Bănuță;

Foaie verde lemn uscat (Ll)

Și-am zis verde de albastru/

Ma doare un cal măiastru

Și-am zis pară de un măr

Minciună de adevăr. (N. Stănescu)

- Micropovestiri (Urmuz)

“Într-una din zile, Grummer, fără a anunța pe Algazy, luă roaba și porni singur în căutare de cîrpe și arșice, dar la înapoiere, găsind din întâmplare și cîteva resturi de poeme se prefăcu bolnav și, sub plapumă, le mîncă pe furiș... Algazy, simțind, intră după el acolo cu intenția sinceră de a-i face numai o ușoară morală, dar cu groază observă în stomacul lui Grummer că tot ce rămăsese bun în literatură fusese consumat și digerat. Lipsit astfel pe viitor de orice hrană a lui mai aleasă, Algazy, drept compensație, mîncă toată bășica lui Grummer, în timp ce acesta dormea....

Desperat, a doua zi, Grummer – rămas fără bășică singur pe lume – luă pe bătrîn de cioc și, după apusul soarelui, îl urcă cu furie pe vîrfurile unui munte înalt.... O luptă uriașă se încinse acolo între ei și ținu toată noaptea, pînă cînd, înspre ziuă, Grummer, învins, se oferă să restituie toată literatura înghițită.“ (“Algazy & Grummer”)

- “După furtună”

“Contrariat, își scoase atunci spada și năvăli în curtea mînăstirii.... Fu însă repede înduioșat de privirea blîndă a unei găini ce îi ieșise întru întîmpinare și care, cu un gest timid, dar plin de caritate creștină, îl pofti să aștepte cîteva momente în cancelarie... (...) sărută găina pe frunte și o puse la păstrare în loc sigur (...) După aceea își numără gologanii și se sui într-un copac spre a aștepta sosirea dimineții.

(...) El (= un om) (...) se găinăță (...), apoi s-a căsătorit cu găina”.

- “Fuchsiada” (Poem eroico-erotic și muzical, în proză)

“Fuchs nu a fost făcut chiar de mama sa... La început, cînd a luat ființă, nu a fost nici văzut, ci a fost numai auzit, căci Fuchs cînd a luat naștere a preferat să iasă prin una din urechile bunicii sale, mama sa neavînd deloc ureche muzicală...

(....) constată cu regret că două din sunetele ce îl compuneau, alterîndu-se prin trecere de timp degeneraseră: unul, în o pereche de mustăți cu ochelari după ureche, iar altul, în o umbrelă – care împreună cu un sol diez ce îi mai rămăsese, dădură lui Fuchs forma precisă, alegorică și definitivă...

- “O masă fără picioare, la mijloc, bazată pe calculi și probabilități (...) sute de arme vechi încă pătate de sânge eroic.
 (...) soția tunsă și legitimă a lui Stamate.
 “Stamate și pîlnia” = “roman în patru părți” are 4 pagini
 (...) reluîndu-și ocupațiunile cotidiene și poziția verticală
 (...) Pentru Stamate, pîlnia deveni atunci un simbol. Era singura ființă de sex feminin cu un tub de comunicație ce i-ar fi permis să satisfacă și cerințele dragostei, și interesele superioare ale științei.
 (...) Mai întîi își îmbrățișă soția devotată și, după ce îi dădu în grabă o vopsea o cusu într-un sac impermeabil, în scopul de a păstra mai departe, intact, tradițiunea culturală a familiei.
- “Ismail este compus din ochi, favoriți și rochie și se găsește astăzi cu foarte mare greutate. Înainte vreme creștea și în Grădina Botanică, iar mai tîrziu, grație progresului științei moderne, s-a reușit să se fabrice unul pe cale chimică, prin sinteză.
 (...) Turnavitu nu a fost multă vreme decît un simplu ventilator pe la diferite cafenele murdare, grecești de pe strada Covaci și Gabroveni. Nemaiputînd suporta mirosul ce era silit să aspire acolo, Turnavitu făcu mai multă vreme politică și reuși astfel să fie numit ventilator de stat, anume la bucătăria postului de pomieri “Radu-Vodă.”
 (...) Turnavitu ia odată pe an formă de bidon (“Ismail și Turnavitu”)
- “(...) reuși să plătească și chiria, ajutat fiind de cele două bătrîne rațe ale sale (“Plecarea în străinătate”)
- Se mai știe despre Cotadi că se hrănește cu ouă de furnici, pe care le introduce pe o pîlnie, dînd în schimb afară sifon (...)
 (...) capac de pian, pe care îl are înșurubat la spate, deasupra feselor (“Cotadi și Dragomir”)
- Idee: nu vede rostul învîrtirii planetelor gratuit, doar ca să se uite alții la ele, fără a vrea să se procopsească
 - (...) Maternitatea cerească
 - (...) Lapte contrafăcut cu apă gazoasă de lăptăreasa căii-lactee (“Puțină metafizică și astronomie”)
- Demitizare, scamatorii.

MIGUEL ANGEL ASTURIAS

- Povara somnului
- Dimineața o pîclă albă
- Buze de aur

Domnul Președinte

- Scris 1922-32, găsit 1946
- 330 pagini, scris în aproape 10 ani
- Facultatea de drept; public peste 2000 de articole
 - Uneori, pasul greu al unei patruli tîrînd, în lovituri, pe vreun deținut politic, armat de cîteva femei, care ștergeau urmele de sînge de pe jos cu batistele muiate în lacrimi. Alteori, horcăitul unui slăbănog rîios sau gîfîitul unei surdo-mute însărcinate, care, simțindu-și copilul în pîntece, plîngea de teamă.
 - Chipurile slute ale tovarășilor lui de mizerie
 - Părea că-l fac și pe el să rîdă propria lui foame, spaima și durerea, care-i țîșneau printre dinți într-un rînjel vessel, și atunci milogii umpleau văzduhul de chiote și hohote de rîs... și iarăși chiote... și iarăși hohote de rîs...
 - Unde loviturile de copite ale catîrilor și ale șefilor m-au făcut om...om, cu slujbă de cal
- Cerșetori, bețivi: Muscă, Piață, Labă-goală
 - Acoperită de muște ca o bucată de carne la măcelărie
 - Țipătul de cobe al unei pasăre
 - Și-i lovi părțile bărbătești
 - Alții huzurind în belșug și bucurîndu-se de toate privilegiile trîndăviei;
 - Domnii pîntecoși
 - Pe lîngă el treceau porți
 - Curbăîncurbădecurbăînchisă
 - Atmosferă de cîrciumă. Scuiat înnegrit de tutun. Măruntaie. Oboseală sălbatecă. Toropeală. Moliciune. Amiază tropical. Cineva trecu prin visul lui în vîrfurile picioarelor, ca să nu-l deștepte...
 - Fericirea nu are gustul cărnii.
 - Dar fericirea nu durează mai mult decît o picătură de ploaie sub soare...
 - Femeia e o pasăre care nu poate trăi fără colivie
 - Palid ca în ziua cînd va fi înmormîntat
 - Pentru a ajunge ceva în țara asta, e nevoie mai mult de vorbire decît de știință
 - Un nevinovat rău văzut de guvern stă mai prost decît un vinovat
 - Străzile începură să alerge pe străzi (...)
Străzile se arătau pe la colțuri, întrebîndu-se unde-o fi locul crimei și, ca zăpăcite, unele alergau către cartierele din centru
 - Fiu al poporului, părintele patriei
 - Patria ar fi rămas orfană de tatăl și ocrotitorul ei.
- Oratori inculți

- Venim astăzi să sărbătorim pe multilustrul ocrotitor al claselor nevoiaș pe cel care veghează asupra noastră cu dragoste de părinte și ne conduce țara, așa cum am mai spus, spre culmea prpgresului
(...) Trăiască patria! Trăiască Președintele constituțional al republicii, șeful partidului liberal, binefăcătorul nației, ocrotitorul femeii lipsite de apărare, al copilului și-aleducației!
- Edictează norme obligatorii
- Expresia “era frumos și rău ca satana” se repetă de multe ori cînd e vorba de personajul Chip-de-înger
 - I se răcea în brațe.. Se răcea...Se răcea...
 - Păcat că mai poartă pantaloni și se numește bărbat
 - Pîine mîncată pe ascuns e gustoasă, spun înțelepții
 - Ochii lui de vasilic
 - - Vîrsta? – Nu am vîrstă
 - - Scîr-pî, boa-pa, so-po...
 - - Io-po? Da-pa, dra-pa, gă-pă...
 - - Tîr-pî, fă-pă..
 - - Ba-pa, tu-pu...
 - (pe păsărește)
 - Zgomot de copite și roți, de roți și copite
 - Suprimarea unui semen constituia adeziunea cea mai completă a cetățeanului la regimul Domnului Președinte
 - Să fie militar pentru a menține la putere o clică de îlhari, exploatatori și vînzători de patrie speriați de propria lor importanță
 - Pînă și durerea de măsele îi fugise de spaimă
 - Cetățenii care doresc binele patriei sînt departe, unii cerșesc în țară străină, alții putrezesc în vreo groapă comună
 - Amorul e orb, surd, ticălos și înșelător
 - Ți-am spus și răspuns
 - Nu trebuie să dai nimănui nici o speranță
 - Murise fără să înceteze de-a exista
 - Ah! Să fii om, cînd ai putea mai bine să fii arbore, nor, libelulă sau pasăre!...
 - “Tăcere!” spune unul pe jumătate bătrîn, pe jumătate scund, pe jumătate chel, pe jumătate nebun, pe jumătate răjușit și pe jumătate murder
- Domnul Președinte e supraom, pacifist, cel mai desăvîrșit om de stat al tuturor timpurilor
 - Gîndesc cu capul Domnului Președinte, deci exist...
 - O hartă reprezentînd Republica, mare cît un căscat
 - Suferințele consumă mult decît anii.

Pluta meduzei

- Personaje: Cățăătorul, Metrul, Te, Pasărea, INSUL II, III, ..., IV, dar nu I
 - Domnule Metru
 - Ne-am îndepărtat atât de mult de maimuță, încât acum nimeni nu se mai poate cățăra într-un copac
- Se urcau cu racheta în copac!
 - Ce mai face cosmosul?
 - Când coi avea un calorifer în burtă și-o pernă moale în loc de ficat, toate supărările să intre în el ca un puf, amortizându-se....
 - Cufundați-vă pentru o clipă în degustarea de sine
 - După o zi întreagă petrecută cu tine însuși, devii foarte țeapăn cu tine
 - - Îmi țin respirația
 - - Cît?
 - - O veșnicie
 - Nu, eu regret la 9
 - Domnul cățăător
 - Mă simt ușor, ca o gaură de flueier
- Mult fum pe scenă
 - Să mă nască soția pe mine, într-un fel
 - Hai să ne sinucidem
 - Există tristețe la toate nivelurile
 - Va zbura colorat
 - Să ne suprapună peste visele noastre
 - Un aparat de scos din încurcătură
 - Cică aerul pe care-l dai afară e mai ușor decât aerul...
 - Mă ...urinez pe toate calculele lor!
 - Sînt lucruri care s-au mai întîmplat
 - Pietrele sînt mai însuflețite decât par
 - Mai mort decât pare
 - Mai bine îți făceai pomană cu el cînd era viu
 - Cică-o să ni se reducă rația de pămînt
 - Prea mult pămînt cară copacul în sus, prin trunchi, furiș pe sub coajă și-l varsă în vînt...
 - Voi nu știți cum e iarna aici, că-ți vine să intri unul în gura celuilalt să te-ncălzești, să nu-ți degree inima, ca iepurele pe arătură?
 - N-avem timp să facem umbră pămîntului
 - Noi nu ne mai corespundem nouă înșine...
 - L-a apucat deodată frica și s-a dus și s-a pîrît
 - Acum ne interesează microbii din cer...

Paracliserul

- Tragedie în trei tablouri
- Aprox. 30 pagini
 - Pietrele astea sînt îngrozitor de noi! Îngrozitor de neafumate. Rînjesc ca niște dinți de drac
- La îndicații: Senzație de prea mult spațiu și prea puțin timp
 - Pustiul parcă e mai mare cînd te plimbi prin el
 - Murim dezorganizat, asta e
 - Sfinților, primiți-mă în rîndul vostru măcar ca figurant
Voi sînteți bătrîni, poate-au început să vă doară anii
- Decor cu multe lumînări care ard
 - Vezi să nu ni se termine speranța
 - Cînd se-nterupe istoria, apar monștri preistorici
 - Gătît cu vise noi
 - Eu am însă catedrala mea... Cine mi-ar pute-o împușca?
 - Te rogi atîta timp să ți se arate Dumnezeu, și cînd ai ajuns lîngă el, nu-l mai vezi
 - Potop uscat
 - De-am putea cel puțin ploua înapoi măcar potopul
- Plutește pe un nor personajul, îi dispare jumătate de trup, apoi își dă foc hainelor.

Oameni de porumb

- Pământule un dar al cerului
- Flăcările devin tigli auriți
- Întîlnirea ființei omenești cu dublura sa din adîncuri
- Dragoste pentru cei de jos
- Să inventăm o limbă. Să descoperim cuvîntul exact
- Semnul cu sens, și valoare estetică protest în fața zonei de umbră a adevărului
- Răuk are importanța lui
- A stinge toate luminile fără cruțare și excepție
- Doarme cu întunericul
- Picura noapte din adîncuri
- Vorbă cu noduri oarbe
- Vis care nu întîlnește întunericul
- A se lipi de cer
- Pământ gol, pământ visător
- Apă verde de veghea pădurilor sacrificate
- Rîu cu apa stătută de atîta trezire
- Pădurile, bunice ale întunericului
- În om era un mort (delăsarea, apatia)
- Glod
- Aerul lui X mirosea a...
- Avea ochii înghesuiți între gene
- Corp gol
- Limpezimea nopții picura...
- Respire ca și cum ar fi suflat în foc
- Soarele ce dogorește îl arse pe dinăuntru
- Pământ lipicios de frig
- Își simțea trupul desprins de cap
- Pentru a nu simți frica mergi fără cap, fără trup
- Zdrențe cărunte de lună
- Ceea ce spunea era munte
- Turme de nori treceau peste el. Sute de copite
- El înceta să mai fie doar el. Devenea șuvoi de simțuri
- Treceau dincolo de viețile lor
- Strigăte și stînci
- Miros de bărbat
- Apa rîului care atunci cînd curge doarme, dar în bălți deschide ochii și se scutură de vis
- A sfîrși ca un știulete decolorat în mijlocul unor pămînturi îmbelșugate
- Pămînturi mîndre stropite de sînge; sclipirea lanurilor de grîu
- Ceruri de frișcă, rîuri untoase
- Negricioase pămînturi arse
- Setea fierbinte a pămînturilor părăsite

- Pentru ... nu există taine X merge pentru toți cu care au mers, pentru toți cei care merg și toți cei care vor merge
- Întuneric dur ca zidurile
- Miros de pământ ud
- Puterea lui erau florile
- Dansul lui erau norii
- Piață borțoasă de apa plouată
- Chinga (strInsoare)
- Strecurându-se ca șopârlele
- Soare îndepărtat
- Munte măsliniu
- Culoarea noialului
- Om cu fața de coajă de copac bătrîn, cu un țugui de păr în frunte, cu pupile de-abia vizibile prin desişul genelor
- Îşi ia alte mirosuri
- Asudă a cal de munte
- Mirosul nopţii
- Cîinele care caută apă nu e turbat
- Cai neţesălaţi
- Răscoli pămîntul ca şi cum şi-ar fi îngropat acolo mersul şi-l căuta ca să meargă
- Îşi înalţă botul lătrînd
- Spasmele agoniei
- Durere fără durere
- Doar că mă gîndesc şi mă ia cu ameţeală
- Un galben intens se aşternu peste amiază
- Muntele surzilor
- Plîns de spini printre cactuşi
- Cu sexul întărit
- Femeia prosteşte toţi bărbaţii
- Cadavre de tenebre
- A se bîîi (în întuneric)
- Soarele i-a crescut părul
- Vara fu primită cu miere de figure unsă pe ramurile pomilor
- Ghirlande de siminoc în părul fetelor
- Femeile să fie fecund, bărbaţii virili
- Scăpărătorii de cremene seamăn SCÎNTEI DE LUMINă În AERUL negru al nopţii
- Aprinseră focuri cu care să poată vorbi despre căldură
- Forţa galbenă a focului
- Lăcusta usucă umezeala cerului
- Noroiul se încreţeşte an de an şi capătă chip de bătrîn
- Alimentau focul cu crăci spinoase
- Susur de apă ce cade pe un sol poros
- Încolăcirea flăcărilor
- Bărbaţi în lumină, bărbaţi în întuneric
- Mişcări senile
- Adolescenţi cu capul cît un bostan

- Ungeau cu sânge de ardei iute
- Fierbea făcînd bulbuci ca de ploaie
- Jupoane
- Ai sufletul alb de turturică
- A zburat rîndunica gîndului meu
- Stea născătoare de grindină
- Arbore al vieții ce dă culoare sîngelui
- Întrețineau gîtlejurile
- Viermii lacrimilor sale deveniseră déjà fluturi
- Degetele adormite în aer
- Gură umedă
- Fugă ca apa ce se prăvălește printre stînci
- Rădăcini albe cu reflexe unduioase în apa agitată
- Adîncul unei lumi întunecate
- Bău rîul
- Luna somnoroasă. Lună moartă
- Lovitura lb. de fier pe trunchiurile copacilor
- Bătrîn dărîmat de prea multă muncă
- Zăngănindu-și pintenii
- Și-a pierdut toată căldura din trup
- Își smulse lacrimile din pleoape
- Fiul lui rodește prin alte părți
- Fuma, încercînd să-și împrăstie amărăciunea
- Limbi străpunse de spini
- Tăcere de sânge închegat în gură
- Un frig ascuțit îi pătrunse în oase
- Cal năpîrlit
- Fete de bufnițe
- Tăișul satîrilor nu putuse face bucăți și blestemul
- Cîini milogi
- Se pierde cu firea din te-miri-ce
- Rîu de oameni
- Cenușă de focuri stinse la umbra copacilor
- Grămezi uscate de Frunze
- Pelerine care treceau în fiecare an, în procesiunea lor de lumînări albe, printre copaci în floare
- Steluțe, artificii, imnuri de slavă. Strigăte de reclamă!
- Desprins de lumea din jur
- Flori de candelaria
- Masă compact de întuneric
- Prietenii cerului luați în colțurile ochilor
- Lumină verzuie
- Zbor de păsări sîcîitor și dezordonat
- Lumină de os mort a licuricilor
- Se aventură în masa de scînteii zburătoare
- Sclîpirea de feștilă a licuricilor

- Lumina de început al lumii, claritate în care tote se vedeau fără formă precisă
- Lumină apoasă
- Din mușuroaiele furnicilor ieșea întunericul
- Rămase ca bătut cu parul
- Se măcina pe dinăuntru
- Muc de lacrimă
- Își înghițea lacrimile
- Pentru morți nu mai există aproape și departe
- Vede prin alți ochi
- Geană albastră de cer
- Au pierdut viața din carnea lor
- Ochii ca sorii
- Geană albastră ce cer
- Rîuri de aur.
- Înebunit de bătaia vîntului
- Focul este ca apa cînd se revarsă
- Nu-i chip să-l oprești
- Lichid de cristal
- Luceafărul dimineții
- Pămînturi noi, cu adevărat virgine
- Cu chip de sfînt
- Norii se cățarau pe crestele munților
- Verdele cade din cer
- Cu ochii tociți de atîta privit
- Cu ochii deschiși în întuneric, ascultînd biciuiala cerului, înbufnarea tunetelor
- Umezeala sfîrcului cu lapte
- Pămîntul era un sfîrc mare de lapte supt de înfometați
- Să-l înșeli pe bogat e legea săracului
- Foc mititel
- Zvîcnire de pește
- Soare deocheat, urduros
- Cu gînd ascuns
- Rîs rece, tăios
- Obrajii sărați de-atîtea lacrimi cîte curseseră peste el
- Nebunii și copiii spun adevărul
- Sperietoare de păsări
- Mîna ce rupe în două sunetul clopotelor pentru a învechi mortul
- Răsuflare voit liniștită
- Sforăit fonf
- Foc născut din scînteii
- Setae rădăcinilor pline de pămînt
- Roua nocturnă
- Năvălire a focului
- Un licurici era gata de cules
- Claritatea incendiului
- Aur vi, aur polen, aur aer

- Omul bea întuneric din luminal impede
- Lichid luminous care înghițit învăluie totul în negru, îmbracă în doliu pe dinăuntru
- Searbăd, fără chef de nimic
- Răsuflarea mai întreține focul singelui ce se stinge în vene
- A improviza luminișuri
- Totul plutea într-o mare de fum
- Cîinii ce lătrau a pustiu
- Cer de carne vie
- Zeama colorată mustețe prin înveliș (sîngele)
- Cu mînia înghețată în ochi
- Liman
- Umbrele dispăruseră una după alta în noapte
- Apele rîului, piuind în băltoace, ca niște puișori
- Întuneric albăstrui, călduț
- Sărat de plîns
- Ochii ieșiți din orbite, bulbucăți, îngrozitori
- Cu ochii dați peste cap
- Stele fugare
- Ochii sufletului
- Cîinii se traseră înapoi spre noapte
- Flacăra nou născută
- Stinse focul fără să-l consume
- Nas de lemn de nuc
- Ce verde te faci cînd mori
- Trupul care se topește nu mai e bun de nimic
- Tăcere măsurată în lacrimi, note grave în ritmul absenței
- Iubire trecătoare
- Fără altă apărare decît plînsul
- Algebra de stele a corpului albastru
- Îngropîndu-și pașii în pămînt
- Umbră a umbrei lui
- Să te culci fără să știi dacă mai apuci dimineața să te scoli cu bine și să nu știi dacă mai apuci noaptea
- Lună roșie
- Lună însîngerată
- Copacii închinîndu-și crengile unii spre alții
- Păsări de noapte
- Lasă în aer miros ușor de răni adînc de cuțit
- Întunecime de miere neagră
- Lumînare de seu
- Căprioară virgin
- De ce miroși a floare de portocal dacă nu ești portocal?
- M-am înălțat să-ți miros răsuflarea
- Se întoarce o umbră prin stufulișul întunecos
- Sapă voința domnului în paitră vie!
- În viață ce nu-i sperietură n-are nici o valoare

- Ploua cu stele
- Nisipul are culoarea visului
- Se opera sub urechile verzi ale copacului
- Vede în bucățele tot ce înainte vedea la un loc (ca printr-o oflindă spartă)
- Vis neterminat
- Lăptos, palid-verzui, mirosind a sudoare
- Călare pe mîrtoagă
- Minciunile și pălăvrăgelile sînt făcute pentru muieri
- Diii, mîrlane! (la cal)
- La război ca la război
- Gînd aprins
- Rîpele sînt găurile care au rămas în figure
- Zgomot rotund, monoton, profund
- Umbre ce-și vorbeau cu strigăte
- Răspunse prin tăcere
- Îi țîșni strigătul pînă și pe nas
- Cine simte frica în față fuge înapoi
- Își gîtui strigătul
- Ochi de frică pentru tot ce se întîmpla în jurul lui
- Stele ude. Nori rătăcitori
- Viața dacă o pierzi, n-o mao capeți a doua oară
- Tufăriș pitic
- Suflete chinuite
- Luptă roșie
- Reflexe violete ale lunii agățate între munți, pe cerul adînc
- Umbra, șefului urca mereu
- Și-a spălat otrava
- Ciorăvăiala copacilor printre crengile zgîlțuite de vijelie
- Impunsături seci ale copacilor
- Mirosul crengii rupte
- Gîndul i se încheagă în vorbe
- Plesenea pămîntul
- Plîngea cu lacrimi de cer
- Culmi înalte stînd să se prăbușească
- Luna ardea ca un bulgăre de foc
- Lună fără sînge
- Singurătate de oglindă nesfîrșită
- Păsări relicve
- Aburi de plante
- Vuietul neînterupt al frunzișului spulberat de vînt
- Tristețe de lună rece, adîncă
- Trunchiuri tapetate cu mișchi
- Stropit cu picături de lună albă
- Coviltir de ramuri împletite
- Și omul curajos fuge
- Umbrele trunchiurilor de brad proiectate de lună în fișii de întuneric

- Penumbra
- Vîntul biciuia prin ripe, copacii ce grămădeau, strigîndu-se tot mai mult unii într-alții pentru a forma laolaltă ziduri de scoarță și nervure
- Înaintau ca ceva fluid, inexistent
- Mișcare de corpuri inerte care nu mai lasă în urmă-i decît un ușor fum alburui
- Senzație auditivă de mare înfuriată
- Noaptea, /oasele scot flăcări în cimitir
- Femeile diamantine. Masculi încinși
- Un arbore se visase luceafăr
- Înotător pe uscat
- Val verde, fisîitor, scrișnitor, asurzitor ce-i învelea treptat izolîndu-i, protejîndu-i
- Frunze pe tulpini
- Albi de praf și de lună
- Umbre stropite cu cerneală din călimări negre
- Cămașă linsă de lună
- Ani apasă corpul bătrînilor
- Mortul nu era mort, ci omorît
- Pact cu diavolul
- Limbajul frunzelor
- Lumină putredă
- Luna atîrna pe un car scobit, plîngăcios de umezeală
- Cerul împrospătat cu stele coboară din creangă în creangă
- Lumină lichidă răspîndită printre stînci
- Mare vegetală
- Miros pătrunzător
- Coborau amețiți de tot ce-i înconjura
- Vîntul sfîchiuia singur
- Faianță sticloasă
- Copaci stufoși
- Flacără verde a pămîntului care pătrunde luminînd și hrănind carnea celor ce pleacă în pămînt
- Somn ce le stăpînește creierul
- Ochi ficși, înghețați, rotunzi
- Sînt ca licuricii stingîndu-și și aprinzîndu-și ființa
- Întepăturile frigului
- Aer dulce
- Freest-te de incendiu pe ploaie, că apa ia foc
- Lumină vie de sticlă
- Tufe de mărăcini savurau focul ce ieșea prin toate părțile
- Flăcări în formă de îni însîngerate apăreau pictate pe pereții aerului
- De cîte ori rîdea, luna intra în gură
- Din rădăcina plînsului izbucneau strigăte disperate
- Cu zîmbet de nori printre brazi
- Păsări care zboară jos
- Scursuri
- Cu urechea ațintită fără să mai răsufle

- Aerul îl îneca
- Așchii de nerv în vene
- Vulcan de apă
- Zguduitură de pământ care clătinase totul
- Mâini osoase
- Scufundat în orbita morții
- Greutatea cerului pe umerii săi
- Se refugia sub copacii de pe drum ca să nu-l sfârșime greutatea cerului, atmosfera, norii, stelele, păsările
- Simțea aerul rece al nopții ca pe o plaoie
- Prin vuietul fugar al crengilor zbuciumate de vânt, pădurile alunecau fugare
- Un cintezoii luă pădurea cu el într-un tril. O mierlă într-un tril, o aduse înapoi
- Arșița soarelui îl trezi
- Și vorbesc și vorbesc de nu se înțelege nimic din ce spun
- Rîuri care se revarsă din matcă
- Rugăciuni greoaie
- Vrei să te vindeci ca să vezi toate florile?
- Floare ascunsă în fruct
- Aer care să nu fie lipicios
- Orbire albă.
- Ceas de soare, ceas de nisip, ceas cu arc
- Își mesteca gîndul
- Sufletul său ascundea înăuntru chipul femeii
- Pat tremurător de păsări
- Cuvintele căzură peste liniștea trupului
- Întunericul merge de la o noapte la alta
- Încotro mergeau cu picioarele fără sprijin
- Insule verzi
- Pastăvegetală
- Merge sărind
- Întunericul iese din casă cu dinți negri
- Mugete cavernoase
- Verde păienjenii
- Pojghița de întuneric din ochi
- Luna se naște oarbă și strălucește ca să ne vadă, dar nu ne vede
- Mări necunoscute
- Am pierdut strălucirea păsării care a furat lumina și ne-a lăsat în noapte
- Întoarcerea armatelor visului care vor veni învinse din cetăți
- Somnul este marele lac
- Să-i mențină inima în bună stare
- Floare de foc
- Murmur interior pe buzele lui, între dinții lui
- Salt mortal al apei printre stînci
- Nu era om, era zgomot de apă
- Pîlniile urechilor
- Pînză de apă ce vibra fără zgomot

- Doi muguri de lacrimi
- Păsărica părea p frunză căzută
- Mică de tot. Plină de nerv. Țopăi
- Îi fugiră ochii
- Ferăstruici deschise de pe chipul său (ochii)
- Copacii sînt duri în partea de jos și suavi în partea de sus
- Vizuină aeriană
- Timpul trece fără să se simtă
- Cum întotdeauna avem timp, nu simțim că ne lipsește întotdeauna
- Porțelanuri vii
- Natura produce aceste flori în locuri pe care nimeni nu le vede
- Imprudenții nu se vînd niciodată
- Fructul dragostei lui (copilul)
- Floarea invizibilă ochilor
- Întunericul plînsului
- Dragoste uitată
- Rafale bruște ale vîntului schimbător
- O mare de făclii
- Sfîntul simbol al suferinței
- Ce culoare are plînsul?
- Apă de flori pentru fetița în floare
- Apă sfințită
- Șcăldat de șuvoiul lăptos ce curgea din rănilor lunii
- Vase de vis și uitare
- Puterea soarelui
- Plînsul de bețiv ce nu reușește să uite dezamăgirile vieții
- Plăcerea surîzătoare a fericirii
- Cerul se mișca. Frig electric
- Pe femeia iubită cu adevărat nu o vezi; e floarea orbilor, a celor orbiți de dragoste
- Le șterse cu mîna inimii
- Un salt frumos de apă
- Frunze cărnose
- Pt. el lucrurile se materializează de la distanță, în aer
- Zbîrcituri de pămînt uscat
- Colțurile gurii pleoștite
- Jucăușe, limbute.
- Limbi roșcate
- Suflă în foc
- Fiecare tăciune își revărsa peste munți povîrnișuri trandafirii
- Prospețimea aerului
- Noaptea scufundată în apele sale de lac întunecat pînă la înălțimea munților din jur
- Focuri de artificii
- Tăciunii nu mai sînt de nici un folos
- Își purta fiii ascunși în buzunarul sufletului
- Flăcările lumînărilor înalte se bat în duel de limbi de aur
- Îl furnică prin mîini de fericire

- Rîsul déjà cicatrizat de vechi ce era
- Fantome prăfuite
- Devenise un om care nu mai era om
- Dragostea cu parale e mai bună ca a făr'un gologan
- Dragostea nu se are bine cu sărăcia
- Dragostea-i un lux.
- Dragostea săracului e suferință, a bogatului e plăcere
- Speranța nu moare în sufletul omului nici dacă i-o omoară altcineva
- Nici nu pot să-ți spun tot ce simt în sufletu' meu
- O căutam ca să n-o găsesc
- Trup îndesat
- În lumina violet a zorilor
- Drum umbrat de copaci groși, înalți cu crengile întinse
- Izvoare născute din stîncile sclipitoare de apă și nisip
- Femeie chinuită
- Să se îndepărteze de lumea vizibilă și să-și guste fericirea de orb
- Cu vocea ca sugrumată
- Ca o pasăre ce-și deschide și închide ciocul după ce a băut apă
- Brațele lui scurte pe care și le mișca precum o păpușă
- Un ochi fără pleoapă
- În fața paharului toți sînt egali și bărbați
- Ochi de cal însetat
- Cu buza de jos răsfrîntă
- Și pămîntu-i băutor
- Munți sterpi și nisipoși.
- Vegetație arsă
- Spuza după-amiezii căpăta culoare de foc lichefiat desenînd rigide spectre de stînci albe
- Sălcii plîngătoare ce rîdeau singure
- Părul fîlfîindu-le pe față
- Nu e rău, e foarte rău
- Capul tulbure după beție
- Foarte rău e răul cel mai rău
- Influența ciudată a legii
- Spălîndu-se unul pe altul cu ochii
- Privea fix, vrînd parcă să pătrundă în ceea ce fiecare din ei ascundeau înăuntru
- Forța suficientă din lăuntrul omului de a înfrunța viața
- Femeie pe care el o purta în sufletul său
- Mai ușor decît rîurile, mai ușor decît păsările, mai ușor decît norii
- Umbră verde-închis
- Izvoare stîncioase ce-și împrăstie firele de apă ca să brodeze cîmpul de flori minunate, begonia cu petale în formă de inimă, ferigi
- Mîzgăliturile literelor
- Sosea odată cu stelele serii
- Limba lui aspră, caldă, uscată îi traducea disperarea și agitația
- Acompaniat de chitara spamei

- Vîntul se juca cu ușa fără să o trîntească
- Uitare apăsătoare pe țărîmul visului morții
- Pămîntul este sămînța ce cade din stele
- Femeia umblă mereu după o situație mai bună
- Mutră de martir
- Congelat în tăcere
- Părul negru ca o pată de tuș pe craniul lucios
- Chop fără expresie
- Trup fără consistență omenească
- Ea o să-l cheme cu cînt de porumbiță, gungurind
- Cuib de puf și sărutări
- Orice femeie atrage ca o prăpastie
- Se ști puțin și se pătimește mult
- Cu ochi mici de vulture
- Înălțimea obosește inima
- Frigul doare adînc în carne și oase
- Și curajul celui mai îndrăzneț este sfîșiat de liniște.
- Liniște datorită înălțimii, departe de zgomotul lumesc. Prin ceața static sau mișcătoare nu se aventurează păsări
- Ploi călătoare
- Senzație de lume moartă pe care o dă liniștea
- Am luat cu mine cele necesar pentru binecuvîntarea pietrei
- Răul nu vine singur, de obicei e însoțit de ceva și mai rău
- Zadarnice refugii în păcat
- Însuflețit de speranța regăsirii
- Scrisorile parcă zboară
- Se vîrî drept în bodegă ca într-o băltoacă întunecată
- Conversația din obligație este obositoare
- Ochii ei de miere neagră
- Noaptea era umedă
- Nepriceput la vorbă
- Vînt flăcăiandru
- Cu capul dat pe spate, pentru ca cerul să îi sărute părul
- În ochi, o reproducere în miniatură a lumii
- Au în pupila lor toată pescăria vieții
- Adaugă, din recolta imaginației sale, urechi și coadă de minciuni
- Talie de trestie
- I-a spus că se va arunca în mare și s-a făcut marinar
- Nu reușea să-și stăpînească imaginația după cîte ub=n chef
- Îi furase povestea vieții lui
- Rachiu te face să dai din tine ce nici n-ai crede
- Se pierdu într-o sclipire de faianță
- Cărări umflate de umezeală
- Pămîntul pare coajă de cartof putrezit de apă
- Pîrîiașele zburdă ca niște animale vii
- Stele lustruite, ape tăioase pe bolta cea adîncă

- Suferința îl gîtuia
- Oră confuză
- Albastrul mort al focului îngropat în sobe
- Pînza somnului
- Sute, mii , milioane de fulguleți de vis plateau pe aripile ușoare ale vîntului, strălucitori în soare
- Femeie pe care o văd numai îndrăgostiții
- Nori ca niște iasomii pe cer
- I se umplură de recunoștință ochii de coyot (cîine)
- Ochi de sticlă, imobil și fatal
- Altă lumină
- Contemplarea infinitului
- Dansator grotesc
- Ființe care se sacrifică pentru ca legenda să trăiască
- Victimele n-au nici o importanță
- Au dispărut zeii, dar au rămas legendele
- Fumul țigării se făcu ghem în aerul de munte
- Mașină somnambulă
- Omul de multe ori crede că născocеște ce-au uitat alții
- Limba ta ca de clopot (urlă)
- Cocoșii își croiesc drum cu pieptul
- Omuul acela se înfruntase cu aerul strălucitor de scînteii și rău o mai pățise
- Ceața i se strecura în păr
- Nu e bine să respire ceață
- Lume albă de nori mișcători
- Să-și lege de oase sufletul
- Atîrnat în gol
- Furtună de accente
- Femei rătăcite în trecutul lui
- Stîncă înfiptă deasupra abisului amețitor
- Imaginea absenței
- Închide sufletul
- Gînduri nesăbuite
- Drum mai ferit
- Ce-i scris nu-l ia vîntul, dar-l înghite timpul
- De-o parte vis întunecat de vulcani și la răsărit nisipuri de foc
- Foc de tăciuni mari
- Somn care mai dăinuie încă în ochi deschiși
- El se află în afara timpului
- Nu-i plăcea să vadă sfinți nebinecuvîntați
- Voce cavernoasă de ofticos
- Drumuri lăturalnice
- Nepădită de iarbă
- Oglinzile sînt ca o conștiință
- În ele omul se vede cum e și cum nu e.
- Cal care se privește în adîncul oglinzii încearcă să-și ascundă intențiile

- Ca o stea pe cer
- Falsă monedă cu care-mi plătești
- Vîntul stîrnește frunza: o adună și o împrăștie peste cîmpii
- Își îndulci vocea
- Ca un cocoș fără pene
- Animalul din el a murit
- Cuvîntul acela negru
- Cadența tăcerii îngreunată de gîndul care-l sîcîia
- Lasă-mă să rîd
- Cearșaful de hîrtie plin de litere (ziarul)
- Ce bine-i să te simți iubit
- Ne-a zdrobit lumina vieții în trup
- Ne-a secăt izvorul
- Să nu ți se pară la bătrînețe că ți-ai pierdut viața trăind-o degeaba
- Își simțea trupul ca un fruct strivit
- Haine ponosite
- Cît e de săltăreț sufletul la orice dorință a trupului, cînd ești tînăr! (invers la bătrîn)
- Începe să vrea să zboare
- Un fel de-a fi al lui
- Își plimba nările cu răsufierea lor
- Apa mergătoare a rîului
- Rîu stîncos
- Susurul apei care forma vîrtejuri la cotituri
- Munții își ciocnesc frunțile.
- Rîu învolburat
- Ecou adînc
- Cascadă nevăzută
- Abisuri somnolente
- Copaci lăptoși
- Liniștea era mai adîncă atunci cînd cînta mierla pentru că se auzea și mierla și liniștea
- Neliniște vie
- Speranța se hrănește cu așteptare
- Trup de lujer de floare sălbatică
- Clipe lungi
- Plîns elementar
- Rănită de scînteie
- Trunchi nefericit, pustiu de crengi și flori și pe tine te-a vestejit durerea
- Femei înecate în ani
- Copiliță, cărbune de foc
- Amour-i amor cînd așteaptă
- Tristețea e ca cenușa bucuriei
- Adormiți copaci uzi
- Figură chinuită
- Timp aveam mai mult ca viață
- Ploaia se răpăia pe acoperiș
- Ochi de sfinți

- Cal țintat
- Nisipuri fine care usucă totul în jur
- Pământ gol și ars de aer
- Neagră remușcare
- Să moară într-un colț unde nici moartea nu prinde rădăcini
- Frunze ale unei toamne sepulcrale (de mort, mormânt)
- Aurită sărăcie
- Strigăte în deșert
- Sunet violent
- Lumea clipea afară
- Stelele străluceau pe cer ca niște grăunțe de aur
- Perle de soare înghețat
- O aglomerare de lucruri inutile
- Tăcere visătoare
- Atitudine de semi visa și semirealitate
- Imagine nestatornică, format din pete ce se uneau și se separau
- Geană de curcubeu
- Nori apăsători de ploaie
- Părtaș la fericire
- Metalul pierzării (aur)
- Fără a-și mai aminti să trăiască
- Cu dansuri îndrăgite
- Adoră ceea ce ai ars, și arde ceea ce pînă acum ai adorat
- Clinchet metallic
- Sunet venit din-năuntru lui
- Vîntul mătura totul
- Fire de muzică din fluier de trestie
- Mîna lui de frunză
- Prăvăliri de pietre
- Carne de fruct necopt
- Corp într-o luptă fluidă cu vîntul
- Pofte mai adînci și mai senzuale ca întunericul
- Apă încremenită
- Somnul rece al nopții
- Usucă umezeala cerului
- Defile de apă
- Substanțe ca de foc
- Pămînturi de înțelepciune
- Lumea întreagă pe urmele ei
- Lacrima e conducătoare de nostalgii
- Imensul întuneric verde
- Se pierde în infinit
- Toamna: anotimpul pămîntului
- Dinții focului
- Litere cu piciorușe de muscă
- Umbra caldă de femeie curată

- Puțurile fără fund ale ochilor
- S-o înghită cu ochii
- Apa are rădăcină adâncă
- Cuvântul devine plîns
- Rîsul îi înflorește gropițele de o parte și de alta a gurii
- Tremurătoare lume de cercuri concentrice
- Carapace de om
- Ochi picurători
- Coborîse să-și întâlnească întunericul
- Erupții albe de Vulcan
- Acul de albină cu miere aurită
- Cu ochii săi arzători de foc lichid
- Lumi ascunse sub munți
- Ochi scobiți prin urechi adînci
- Ceață otrăvitoare
- Străfunduri tenebroase și umede ale ființei
- Imaginea reflectată se desparte de chipul adevărat
- Fulger de sidef
- Ciocnire între soare și om
- Oasele lor sînt de piatră luminoasă
- Înălțimi cu păduri înghețate, scufundate în aburi ce formează o întunecime albă
- Foc verde de Frunze
- Alba întunecime a ceței
- Lumina le produce o castă somnolență
- Grote luminoase
- Părul meu pieptănat cu apă
- Eu sînt în jurul tău, tu în jurul meu
- Drept este arboreal, cerul. Lumea ta
- Măduvă de trestii mlădioase
- Ceața celor dispăruți
- Interiorul auzului secret al pietrelor
- Beau zborul păsărilor ca să nu fie învinși în cer
- Floarea aerului
- Fulgere de soare prin copaci
- Ape vegetale
- Cerc de apă
- Pînze de ceață oarbă îi ieșea din piept inima
- Mai rău decît să nu faci nimic, este să faci lucruri inutile
- Oglinda lichidă de la mal
- L-au secăt pe dinăuntru
- Solemnitatea liniștită a palmierilor ce intrau încet în amurg
- Concentrarea apelor adînci, de culoarea sticlei
- Întuneric navigabil
- Un mare nimeni
- Pămîntul cu porii deschiși
- Blîndul întuneric alb

- Aer ceremonios
- Sub formă de om
- Adâncul întuneric alb din jurul stîncii
- Surîs cristalin de spumă printre buze răsfîrnte
- Zdrențele frunzei tîrîte de vîntul împietății
- Se topi în liniște pentru totdeauna
- Între cer, pămînt și neant
- Cu trupul de aer
- Apăsare și singurătate de plumb
- Riduri cu forme de fier forjat

JOZSEF ATTILA

- RPU
 - Cum salcia pletoasă umplută de țințari

MAX AUB

Viața conjugală

- 1939

- Dacă nu-ți face gimnastica se scufundă lumea, băiete
- Acum, nici lăptarul n-are respect față de muze
- Cum se numea Soldatul Necunoscut?
- Revoluționarul de cafea
- Ce voia muscoiul ăla de balegă?
- Acum guvernele s-au transformat în simpli polițiști
- Dictaturile fără poliție nici nu pot fi concepute
- Trebuie să suporti și lectura creațiilor lui
- Poruncește cine poate
- (Rîde și plînge în același timp)
- Există oameni cărora alcoolul, emoția, le stimulează judecata
- Trăiesc în așteptarea propriei mele depășiri – Nu e narcissism, ceva mai adînc: certitudinea că nu pot comunica cu nimeni
- Atent la ale tale, înțelege
- Doar ceea ce te privește pe tine
- Vorbim în gol despre golul nostrum dureros.
- Toate acetele puterii sînt putrede și oricine se apropie de ea putrezește
- Simți în tine neliniștea puterii, dorința de a comanda, voința ca lumea să se orînduiască după cum poftești
- La lumina singurătății și a rațiunii, se prefăce în nimic furia ta negativă
- Un bărbat de împrumut
- S-a dus. /Nu știam./ Pe lumea cealaltă
- INSPECTORUL: (...) ne interesăm de viața celor care au certă influență asupra opiniei publice
- Dictaturi

W. H. AUDEN

- Când plîngea, copiii mureau pe străzi

LUCIAN AVRAMESCU

- Am cheltuit chiar aurul din nimb / și-ntreg biletul trecerii-n Olimp

Ei, aș! Spunea poetul

- Editura Eminescu, 1979
- O femeie ca o pădure înmugurită cîntă
- Suflînd tragic în destin /ca în puf de păpădie
- Ridic monument pentru o rană
- Ochii ca o cădere de fluturi
- Supracoasă = mașina de tuns iarba
- *Nigunda Fără Vară (titlu)*
- Sabină troienită, desculță arătare
- Ți-e frumusețea, proato, pustiu muzeu ratat
- *Expoziții de melancolie (titlu)*
- Doamnă ți-aș curta căliul săruîndu-l cu un crin
- Doamnă, doamnă, cea mai doamnă înflorire-jur de inemi
- De din unde vii în mine
- Noi coloniști de ceruri
- Să urc sisific piatra, s-o iau din nou la rind
- Arama cărnii tale ce nu cunoaște lege /decît pe-aceea blîndă
- De-a fi și de-a plăcea
- *Bîrfîndu-l pe Ulise (titlu)*
- Eu m-am născut cu veacul celălat /înfîpt în gît ca o amigdalită /maneta sus se schimbă-n clavecin /și-njurătura-i crin trect prin sită
- Spun tramvaiele în stații /un metallic “Bună seara”
- O, doamne-i primăvară și-mi vine să sărut , /trecînd nebun la stopuri, în bot o limuzină
- Îmi scot maieul vieții
- Niciîndul pierdut și Niciîndul atins
- Nefiînd copil de popă /co doar vrednic fiu de sapă /socrului i-am săpat groapă
- Fă-mă doamnă noul crai de Curtea Veche
- Cariotida asta care fuma Snagov
- *Cîntec pentru Anaioana (titlu)*
- Care poate și nu poate plînge
- Oh, genunchii, ei ce-au fost cîndva /iezi nebuni pe pajiștea plăcerii
- Cînd vorbea cădeau lăstuni /mari melancolii din vis /parcă săruta pe tălpi /îngerii din paradis //Cînd își pogora în jos /codrii e adînci de gene /mă făceam un mînz frumos ce-o păștea din buruiene //ce făcea ce nu făcea /era mîndră ca o stea (“Ea☺
- Să refacem în urcuș /rostogolirea grea de vorbe
- De trei zile pădurea stă în genunchi
- Pămîntul vechi iubito miroasea a muzeu
- Ți-au tăiat meninge /doctori de nimic /vrînd să-ți scoată visul /ca pe-un apendic
- Surîsul se declină
- Africi
- Eu eram un cer de seară /tu erai un cer de zori

- Eu eram un pom mai roșu /tu erai un pom mai verde
- Ei, aș! Spunea poetul..., clipind suav din rime /pe el ningeau valpurgic bilingvi nămeți de carte /și-n timp se s-antrena victorios în scrime /se strecura spre dînsul sublimă Doamna Moarte
- Ei, aș! Spunea poetul, făcînd apologia /unei ferestre seara, lumii ce-o împarte
- Ei, aș! Spunea poetul, dînd un banchet cu prunii /înnebunit cu totul de-argintul lor aparte
- Ei, aș! și iar ei aș, blind repeat spre seară /sigiliul acesta înverșunat în parte /dar îi lua măsura cuvintelor în ceară /și se lipea de dînsul sublimă Doamnă Moarte
- Unde tronau califii cu sufletu-n papuci
- Datori mai mult spre cerul ierbii /și mai puțin spre fiecare
- Ah, doamne sfînte, ce nebun frumos
- O ură luminoasă
- Bătrîn este Ulise, îi cad pe buze fluturi /și vulturul privirii e mort demult în el
- Miriapozi de rouă
- Ce doare multmai aprig, muțește și mereu
- Are-un fel de iarbă în privire
- Un vînat mai soi și mai noptatec
- Mi-e inima în piept o întrebare
- O plătim n-am mai plăti-to
- Și mă gîdilă-n păsele /de jungher țîțele tale /și mă scoate din scriptură /sînul tău de anafură
- Ca Robinson Crusoe expert în naufragii
- Aventură nudă
- Mîna mi-e columbă și degetele crini
- Cerul se uită strîmb la noi
- Poeții joacă fotbal cu vorba-n stadioane /și nu maim or de friguri și de melancholic /cuvîntul singuratic e dat jos din icoane /iar vis-i o rușine, o plagă și-o mumie
- Sub prea adîncul lumii noastre soare
- Cînd veteranii multor războaie mondiale /se întorceau acasă cu sufletul olog
- Boturi ierboase de viței
- Cu sînii roz
- Cu buzele arzînde
- Își pogora în jos /Codrii ei adînci de gene

GHEORGHE AZOP

- Mai mai și mai mai și mai mai!!!
- Mai sap în destin o tranșee;/Mai mîngîi vedenii oricînd
- Că-n inima asta ciudată /Mai port un hamal și-un poet
- Trotil de Murfatlar
- Îți cer iertare că te port în gînd

SULEIMAN AWWAD

- Se retrage în suflet
- Foamea= rouă amară
- Omul este stăpîn vîrstelor sale

GASTON BACHELARD

- 1884-1962
- On vit, alors, en retard, les instants qu'on aurait du vivre

GEORGE BACOVIA

- Bacovia was born George Andone Vasiliu
September 17, 1881May 22, 1957

De-atâtea nopți aud plouând
Aud material plângând.
Căramidă rea
Dă Doamne să stea!

Și parcă dorm pe scânduri ude,
În spate mă izbește-un val,
Căramidă rea
Dă Doamne să stea!

Sunt singur și mă duce-un gând
Spre locuințele locustre.
Căramidă rea
Dă Doamne să stea!

Plumb

- 154 pagini, 35000 exemplare.
- Sicrie de plumb. Flori de plumb
- Amor întors. Aripi de plumb. Coroane de plumb.

- Somn vecin cu moartea (Adriana Murescu - critic)
- Somn de plumb (Adriana Murescu)
- Suflet vibratil (Adriana Murescu)
- Prizonier al unui univers real (Adriana Murescu)
- Somn negru (Verlaine)
- Buciumă toamna (G.B.)
 - Tîrîie ploaia
- Apă tristă
- Copaci albi, copaci negri (vers G.B.)
 - Copaci goi
- Cînd ninge, orice copac rămîne negru în contrast cu zăpada care nu-l acoperă pe tot trunchiul (G.B.)
 - Regretele plîng.
- Încrămenețirea iernii (proză G.B.)
 - Frunze albe, Frunze negre
 - O creionare a iernii
- Tîrg înghețat. AMurg de argint.
 - Curg pe-nnoptat
- Cerul e un cavou (Adriana Murescu)
 - Aud material plîngînd
- Noapte udă, grea, goală (Adriana Murescu)
- Pămîntul mormînt (Adriana Murescu)
 - Toamnă putredă
 - Ureche interioară.
 - Marș funebru al ploii.
 - Gol istoric
 - Plumb de iarnă. Zare grea de plumb.
 - Ninge gri
 - Te-nneci afară prin ceață
 - Triste felinare.
 - Ziduri vechi
- Destrămarea materiei (Adriana Murescu)
- Neliniște nocturnă (Adriana Murescu)
- Prizonier al lumii-mormînt (Adriana Murescu)
 - Amurg pustiu, de humă. Sinistre șoapte.
 - Departă ploii s-apeacă la pămînt
- Pustiu bacovian, adînc eminescian (Adriana Murescu)
- Viața mea în noapte. Neînțeleas adînc.
- Alb aprins. Geamuri triste se aprind.
- Scîrțîie toamna din crengi ostenite.

- Grădina adormită. Notății concentric (Adriana Murescu)
 - Discordant. Înfrorător. Murmure stranii.
 - M-adoarme un gând.
 - Jocuri de umbră
 - Raze pale
 - Noapte deplină. Sună aroma
- Amurg violet
- Luminozitate omogenă (Adriana Murescu)
 - Scînteii de vis
 - În delir. Noapte murdară
 - Chiot de doamnă
 - Mi-e dor de-un cîntec plin de jale (Ștefan Petrică)
- Sălbatică răscolire a naturii (Adriana Murescu)
 - Din adîncuri/pămîntul la dînsul ne cheamă
- Ne căutăm și nu ne regăsim (Adriana Murescu)
- Nu mai încap în suflet (Adriana Murescu)
- Să mă ridic spre poezie (Adriana Murescu)
 - Străzi deșarte copacii [...] oftează
 - *Frunzele somnului cad grele (idee)*
 - Satanice ecouri. Amintire obsedantă
 - *Note de toamnă (titlu)*
 - Frunze liberate
 - Amurguri violete. Plînsori de piculine
 - Cad regrete. Parc părăsit.
 - Crengi schelete. Vînt de gheață
 - Amurg de metal. Copaci [...] de cristal
- Aurul topit al soarelui (Adriana Murescu)
 - Tonuri de aur, se stinge. Voce metalică (Adriana Murescu)
 - Palat mort.
 - Visul se răsfrînge [în apă]
 - Amurgul pune culori pe lebede.
 - În golul tău e nebunie
- Vară lăuntrică (Adriana Murescu)
 - Ceasuri solare
- Intensă viață cerebrală (Adriana Murescu)
 - Metallic s-aud
 - Se uită în zări catedrala
 - Culori pure (Adriana Murescu)
 - Nopate plină de păcate
 - A murit chiar visul meu final.
 - Noapte glaciara
 - Lacrimi roze. Cîntec de mort.
 - Lacrimi de sînge
 - Amurgul ptrunde încet prin geamuri
 - Bolnav amurg.
- Oglinzi suprapuse (Adriana Murescu)

- Cer de plumb. Noapte amară.
- Muzeu fioros. Plîngea cavernos. Tremuri satanic.
- Gînd de argint(Adriana Murescu)
 - Fîlfiie pe lume violetul
 - *Umbra e ca un baraj (idee)*
 - O rază galbenă se uită-n jos.
 - *Plumb de toamnă (titlu)*
 - Ecouri de revolt
 - Muzica îndulcește durerea (Adriana Murescu)
 - Sufletu-mi mut
 - Grele tălângi
 - Plouă în inima mea (Verlaine)
 - Cîntecul ploii (Verlaine)
 - Plîns interior.
 - În gîndu-mi trece vîntul (Eminescu)
 - Plîngi în abise
 - Lume goală de vise
 - Pictură parfumată.
 - Primăvară de visuri
 - Floare somnoroasă. Plîns de ape. Floare goală
 - Se pătează de culori
 - Sîngele bolnav este echipamentul suferinței (Adriana Murescu)
 - Aripi de veselie. Foi de sînge
 - Albe statui feminine. Forme fine
 - *Poemă în oglindă (titlu)*
 - *Bate toamna în oglindă (idee)*
 - Toamna din oglindă
 - Plînsul toamnei
 - Poemă în flăcări a revoltei viitoare
 - Ochi bolnav. Roze albe
 - Alb = deschidere spre infinit, muzică sentimental
 - Vals de voaluri albe
 - *În geamul tău voi suna (idee)*
 - Toamnă putedă, udă
 - Vîntul bocește.
 - Turnuri depărtate. Vîntul singur plînge
 - Umbra mea se adîncește
 - Toamna-n grindă și-acordă viaora
 - Frunziș smuls. O pasăre cade.
 - Frunze de metal
 - Lampa plînge.
 - Totul va cădea în vis.
 - Lampa obosită a clipit.
 - Te cauți mult (Eugen Jebeleanu).
 - Îți cade în suflet umbra vieții lungi
 - Un om în amurg

- Toamna despletită
- Mii de fluier cîntă
- Dorm umbre negre prin unghere.
- Tremură-n oglindă
- Dulce pace (Eminescu).
- Crengi cu sunet
- Verde pal. Dormim în umbră
- Jalnică horă. Frunzișul încearcă o horă
- Plîns în noapte.
- Satanică oră
- Toamna a țipăt.
- Ecouri (...) de plîns.
- Toamnă literară. Stai triste
- Serenadă rătăcită
- Cer de safir.
- Trecerea în gol vibrează cu zvon
- Ninge trist.
- Vîntul fluiera pustiu
- Gemînd între făclii.
- Făcliile își tremurau lumina.
- Noapte de vecie
- Fior musical (Adriana Miteșcu)
 - Valsuri în alb (Adriana Miteșcu) Noapte infinită.
 - Aer triumphal
 - Rațiune aurită
 - Acidă ironie (Adriana Miteșcu)
 - Imagine ciuruită.
 - Lună blondă. Golul toamnei
 - Serenada cea din urmă. Pierdut în zare.
 - Fereastră melancolică. Vînt umed
 - Cîmp cu ape
 - *Nu mai încapi de alții (idee)*
 - Ruină-n amurg.
 - Lacrimi ce nu curg.
 - Note dulci de flaut.
 - Ton de violin
 - În surdină.
 - Noapte ce suspină.
 - Vals clar (Adriana Miteșcu)
 - Vibrare de violete. Verde crud.
 - Mugur alb, pur.
 - Vis de-albastru.
 - Al vremurilor joc.
 - Fluier de răchită.
 - Doină pastoral.
 - Ferestre deschide.

- Hemoragia naturii
- Înima plînge. Fiori de nebunie. Umbră rece.
- Amețire de toamnă. Foșnet uscat.
- Sclipiri de toamnă.
- Foșnet uscat.
- Sclipiri de iarbă crudă.
- Poeți triști
- Mă prăfuiise timpul.
- Vedeam ce nu se vede.
- Ecouri bocitoare.
- O umbră ești acum.
- Amurgul licărește
- Suspină valsul.
- Planul sunetelor (Adriana Mănescu)
- Înstrăinare de sine (Adriana Mănescu)
 - Sclavă plăcerii
- Moartea sufletului exprimată prin moartea visului final (Adriana Mănescu)
- Gol lăuntric (Adriana Mănescu)
 - Aer tare.
 - Oglinzi de apă.
 - S-a stins un glas
 - Vreme de plumb
 - Tablou antic
 - *Se uită luna printre ramuri (idee)*
 - Oraș de piatră.
 - Dungii de ploaie se-ntretaie
 - Sufletul mă doare ca un trup (Al. Philippide)
 - Buze de sînge.
 - Ecou rece.
 - Pală rătăcire
 - Sete de iubire.
 - Coborît din alte zări.
 - Șoaptele pădurii
 - Foșnet de somn.
 - Vis înalt.
 - Vîntul face-un salt.
 - Frunze ude.
 - Fulgi de zăpadă rătăcitori.
 - Ploaie de gheață.
 - Roze ude.
 - Poemă de foi.

A E BACONSKI

- Cuvîntul nu există în poezie printr-o valoare în sine
- Hogarth: numai linia curbă e estetică (este o naivitate)
- Frecvența mai mare sau mai mică a cuvintelor în poezie, sau vechimea lor în acest sens nu pot constitui criterii sau grade, iar utilizarea îndelungată nu le afectează expresivitatea
- Ceea ce uzează este asociația, împrerecherea cuvintelor, care tinde să constituie clișee verbale, demonetizate prin exces și lipsite treptat de orice valoare expresivă
- Vocabularul poetului e întodeauna al vremii sale
- Poetul caută vorba capabilă “să exprime adevărul”, nu vorba frumoasă (idee)
- Cuvintele în poezie sînt anonime ca notele muzicale
- Înteligență artistică, științifică

PAUL BALAHUR

- Dormi în pacea /unui țipăt într-o amforă
- Sînt încă un copil
- Deschide lumina /la gît, să respire
- Taurul nopții.
- Și-mpietrește vîntu-n Frunze
- Ca și cum am purta “ochelari colorați”, citim lumea cu ajutorul cuvintelor

CEZAR BALTAG

- 26 July 1937 - 26 May 1997

Unicorn în oglindă

- Editura Eminescu, 128 pagini, 59 poezii, 1130 exemplare, 1977.
 - Lector Nicolae Oance
 - Prima poezie = ultima poezie.
 - Versuri fără rimă, moderne, (fără punctuație), strofe .
-
- Toate drumurile se bifurcă
 - Când focul se desparte de sine
 - El poate fi băut.
 - Pînea care se fringe în două devine soare.
 - Ecou, hai să mergem de mîină!
 - Oglinda a despiciat lumea.
 - Chipul/umbrei tale.
 - Coasa umbrei.
 - Zăpada /refuzului.
 - Tîrzia brătară.
 - Osia de neant a vitezei.
 - Număr orb, alb, vitreg (idei).
 - Și unele să se roadă/pîină va învia pulberea/tălpilor.
 - *Ea (titlu).*
 - Lumina maternă.
 - Înlănțuire a mersului.
 - Îl port în spinare pe buddha/și nu pot să-l nasc.
 - Cîntar al durerii.
 - Jurămîntul tău a ajuns în inima mea.
 - Din lumea albă/în lumea neagră /printr-o fîntînă a trupului.
 - Un șarpe fără sfîrșit /mai orbitor decît soarele.
 - Inele ale întunericului (șarpele).
 - În tunelul trupului.
 - Se luptă în mine /șarpele și Pasărea /într-un neîntrerupt strigăt de furie/pietre și solzi.
 - Zilele sar de-a lungul întunericului/ ca niște scînteii.
 - Un punct albastru abia zărit.
 - Mai înnegurate de somn.
 - Mireasă leneșă.
 - Cerul s-a îngreunat parcă.
 - Meduza = rochie de voal fără trup, clopot de albuș plîns, umbrelă luminoasă.
 - Valul care m-a îmbrîncit.
 - Mosoarele focului tac.
 - Ca o ușă de apă.

- Lapte de jăratec.
- Rug hohotind.
- Ceas topit.
- Nu poți înota/de două ori/în același/ cutremur...(în seară)
- Încerc să ies din propriu-mi timp/și nu reușesc.
- Iar dacă plec din fața oglinzii/glinda mă uită,
- cu moartea mea/lipită pe față.
- Acesta e poemul/pe care nu-l pot rosti singur.
- Trebuie să plec mai departe/în adâncul tăcerii.
- Ovaluri de zbor.
- Ar trebui un fulger/ca să desferece porțile/silabei de piatră în care am fost zidit/de la facerea lumii.
- Îi lipsește dimensiunea infernului//Dați-i un măr.
- Cerul = /o mișcare oarbă care rămîne zărită.
- O casă în cer/nemișcată/ca o lebădă mare.
- O lebădă cosmic plutind/sau poate trecînd sau poate stingîndu-și luminile/și ascunzîndu-se.
- Există o crăpătură a lumii.
- Ea trece ca o corabie/cu catargele evaporate.
- Nervii ei sînt raze, inima ei/e un nod de lemn/împrejurul ei e o secetă/înăuntrul ei e o fîntînă./ în fîntînă doarme un șarpe.
- Auzul ei e o iederă. Vorbele ei sînt vrăbii.
- Pleoapa /se știe vinovată de beznă.
- În spatele pleoapei/stă semizeul.
- Pleoapa = perdea de carne.
- Cortină zîmbitoare.
- *Pleoapa = sicriul pupilei (217dée).*
- Îmblînzesc ghicitoarea, spune pleoapa,/îl obișnuiesc pe ochi cu infernal.
- Gliga de seară poate să cadă.
- Stalactita /care întinde spre tine /secunde în întîrziere.
- Cu un fir de nisip /mai tîrziu?
- În scutecul drumului...
- De fapt dealul nu e nimic/altceva decît drum/înăuntrul/drumului.
- O frînghie întinsă /la un capăt tu /la altul tot tu /și la celălalt nimeni.
- Se mai zbate doar iluzia unui sunet.
- Aud un crivăț de aripi.
- Vibrează extazul setei /pe o stîncă de țipete.
- Respirația/sfoară în desfășurare ce curge.
- A zburat șoimul alb din palma /destinului meu.
- Dar /leagă-te la ochi/să nu-i trezești cu privirea.
- De o mie de mii /de ori.
- Umbra extreme de înaltă a unui /sunet.
- Seară /nelegată de litere sau / cuvinte.
- Stejarul din viitor/de care se reazemă umbra.
- Jghebul /vederii.
- O minge de arșiță goală.

- Trebuia să rostesc un cuvânt /dar gura-mi zburase/și cuvântul mă căuta cu uimire/ dincolo de eoni.
- Dacă nu-mi dai un chip /zise umbra/am să mă pun pe râs.
- Lumina se aprinde înalt/în cel ce orbește.
- *Memoria unei flori. Elegie pentru zbor (titlu).*
- Dar soarele ? E vedere? /sau întuneric?
- *Balanță oarbă (idee).*
- Tăiș înalt.
- Rîul este șarpele care se tîrăște/galaxia este pasărea care zboară.
- Fierăstrăul (...) /un biet melancolic /care face mult rumeguș.
- Cît de tare te încălzești tu, /îndureratule!
- S-a aprins stea.
- Urciorule, unde e apa ta?
- Sufletul/îmbrăcat într-un trup /trupul/zidit/într-o haină.
- De ce nu pot să îmbrac și să /dezbrac același trup/de două ori?/întreabă sufletul/și apoi zboară.
- Eu sînt la mijloc./spune trupul/între haină și suflet,/ulcior unuia, apă celuiilalt.
- Potolesc apa.
- Plec din fața oglinzii /oglindea/mă uită.
- Pragul odihnește casa.
- *Trepte fără prag (titlu).*
- Inima odihnește sîngele tuturor.
- Sînt născut de o enigmă/depend de acul cîntarului.
- (poate am să ajung totuși la întîlnirea cu stelele!)
- Sufletul /o corabie pe asphalt.
- Frunzele /se duc după vîntul /care le cheamă /deși știu bine /că rămîn acolo unde /le duce el.
- Vîntul nu poate șterge / umbra ta de pe trotuar.
- Lacătul vazduhului. Amurg auriu.
- Pleoapă este liniștea mea.
- Și degetul lui alfa să arate lumina.
- Ploaia să bată în toate ușile.
- Rănile soarelui.
- În fîntîna de o vîrstă cu drumul.
- Lumina tăioasă /înviată în păsări, nechezată în cai.
- Lacul de /sînge alb.
- Cum se scutură sufletul tău/ca o sită dintr-o mînă/în alta dintr-o mînă/ în alta.
- De la o vreme vorbesc zăpadă/rostesc ninsori pe dealuri de humus/șoptesc amiezi și fîntîni troienite/dar cuvîntul nu-l mai ating.
- Silabe în spiral.
- Paraboloid umblător.
- Tot c eating tot ce văd tot ce rostesc/începe să ningă.
- *Pleoapa norului (idee)*
- Trezește izvoarele.
- Nimic nu explică zăpada. Nici grîul.
- Imprudentul care ar înainta acum /ar orbi lovindu-se de liniște.
- Suflet /dublu, mister al Gemenilor.

- Zonă de margine a stilului.
- Timpul într-un ceas de nisip/e gravitația.
- Moare gravitația.
- Un divorț măsurat de Frunze.
- Lac geometric.
- Zăpada ca o ecuație.
- Însetat de mine însumi.
 - cumpănă cu corn (șarpele)
- Hohot de țărână.
- Să chemi focul la dans.
- Constată cu surprindere că veșmintele lor/nu au putut niciodată să-ți ascundă/aripile.
- ...un pai de care se sprijină/universal.
- Osia știe/ceea ce roata/nici nu bănuiește.
- Roată oarbă.
- Și umbra/atunci/a înțeles/înălțimea de la care cad/îngerii.
- Apă sunt pleoapele mele/le-ai tulburat/iarbă este părul/l-ai smuls/asphalt este carnea/l-ai mers.
- Cuvântul acesta scapă/din atracția universal.
- Ungheru de fum/ supărat
- Soarele /păianjen albastru/care a tors lumea.
- Cineva înfășoară/apele unui iaz mare/ pe un mosor.
- Ca o planet numai fruntea.
- Simțurile /cinci vrăjitoare arzînd.
- Inima-un cal alb/care paște.
- *Dialog de piatră (titlu).*
- Îmi izbește auzul.
- Treaptă de tunet.
- Roata a înotat /din parabolă în parabolă/pînă la fulger.
- Toate sunetele mă refuză.
- Se luminează de ziuă/cu viteza nesomnului.
- Drum de raze.
- Inima ta, mută ca o nicovală/pe care bătaia ciocanelor a încetat.
- O apasă umbra unui paradox ciudat.
- O valuri/întrebătoare.
- Dincolo de leagăn, dincolo de lespede.
- Pe o punte de tunet.
- Toate valurile s-au întors în mare.
- Ar trebui un prag suspendat/dincolo de care/să fie cerul albastru.
- Lumînarea țipă ca și cum ar vrea/să evadeze din flacăra.
- Soarele e un măr căzător/în direcția lebedei.
- Moartea e un actor în întuneric/ el poartă pe umeri/tăcerea unei uși.
- Cineva a locuit în tine/cineva pe care nu-l cunoști/dar pe care nu-l vei uita niciodată.
- Strigătul lui fără umbră.
- De ce înserezi/tot mai /singur/cu craniul în soare?
- Tata a săpat o fîntînă/pentru întoarcerea ta.
- O zîna de lut ți-a îmbrățișat pieptul.

- Fața ta a devenit clopot/și cerbul din inima ta a căzut /în genunchi.
- Pe cataractele singelui tău s-a așternut/mut marea liniște.
- Frigul să-ți șteargă lacrima de copac/împietrit.
- Să umple de viscol această tăcere.
- TU te-ai oprit să privești. Noi am curs/mai departe.
- Somn (...)/cu totul și cu totul de aur.
- Fecior de împărat în/veșmînt de pasăre /unde ești?
- Ciocănitorele zboară scurt.
- Un semn/pentru zboruri neterminate.
- O coroană de sînge pentru crinul alb.
- Un frîu de sînge pentru calul alb galopînd.
- Zăpadă neîncepută. Între două rîuri de zăpadă.
- Dorință pură adîncînd imposibilul.
- Moartea merge odată cu drumul/nu o trezi.
- Eu sînt un cîmp înzăpezit.
- Dar eu chiar pentru ardere am venit în foc.
- Zăpadă mărește-ți numele!
- O apă de flacăra. Galopînd în oglindă.
- Un crin alb galopînd către flacăra.
- Oglinda e poarta în care un cal alb/întîlnește un cal alb.
- Auzul e în foc.
- Limba e în foc în ziua care curge.
- Inima focului trimite sînge de foc/ în arterele focului.
- Zăpadă, arată-mi oglinda ta.
- În urechea lui arde o fată.
- Foc de zăpadă.

Poeme

- 1981
- Tare-s supărat pe lume /că eu trec și ea rămîne /călător lunecător /azi fecior mine urcior
- Când s-a roade toiagul
- Ba te vîn tul
- Se rosto gol eş te
- Fără numele este fecioară
- Adîncimea psihică, puterea de intuiție și expresie
- Toamnă risul tău înalt
- Cine arde vede tot
- Poemele respiră nedeterminat
- Tăcerea unei uși
- Inele ale întunericului
- Spirit căutîndu-și oglinda în real
- Fiică a rîului
- Dafîn
- Își construiește în ele oglinda sa
- Subteranul prăbușește edificiul de deasupra
- Adîncimea psihică, puterea de intuiție și expresie
- Există un dialog sacru în care coaja cuvintelor și miezul fierbinte al înțeleșurilor se caută și își răspund

CAMIL BALTAZAR

Reculegeri în nemurirea ta

- 1972, Cartea Românească (1902 -), 140 pagini, selecție, 56 poeme
- A cântat dragostea
 - Astă-noapte a plîns un pui de ciută, /De-aceea dimineața e limpede și cristalină
 - Ți-i trupul tot un cîntec de lumină
 - Copacii Frunze și-au lipit de nud, /Să nu observe cum sîinii le tresaltă
 - Întoarcerea poetului la uneltele sale (ciclu)
 - Zîmbet umed
 - Azurul nu e acuma oțel?
 - Să-mi umpli ograda inimii cu liniștea /Mîinilor tale, de tristețe înserate
 - Curînd rochia ta a fost crainic de bucurie
 - Luminoasă plînsoare
 - Mătasea sufletului tău
 - Melodii galbene
 - Apa ochilor tăi
 - Cîntec prăfuit
 - Tristețe brună
 - Cu Frunze de soare și de castani
 - Melodii albe
 - Seara e galeșă, /Stelele sînt de puf /și liniștea e de mătase brumată
 - Taci; /Apleacă-te pe marginea fîntîinii, /Au rămas acolo /Cioburi de stele
 - Soarele întîia dată s-a rugat
 - Pleoapele tale: porumbeii cei mai vineți
 - Stelele au fost căprioare de curînd născute, /Mîinile tale au grăit cîntare
 - Știu căvei bate cu bătaie de stele albe-n geam
 - Plînset despletit
 - Și te vei închide apoi, amar, în mine
 - Te voi jeli atît de frumos în amintire
 - Învierea de alb
 - Li-s inimile păsări grăitoare
 - Vei trăi în mine, cum în leat
 - Turnuri sprintene
 - Du fiecare floarte cîntec de planete
 - În somnoros rădvan, stelele, stinse, /Au mers în suflete să ni se culce
 - *Seară de zăpadă (titlu)*
 - Tăcere în care luceferii cresc
 - Ca o poemă ce se scrie singură aici, cu simplitate, /Pe hîrtia aceasta stelară, precum prezența ta
 - Ciocănesc versul, dinte lîngă dinte, /Să-i dau sunet și zimț de unic ban
 - Îmi ții tristețea trează
 - Vers alveolar
 - Zăbovind între vorbe ca între albastre pleoape
 - Mîini aș fi voit să ridic, să sui /Clipa în sulii de veac

- Prezența ta, ce realitate de vis, /Ce integral auroră magică
- Și sînger de tine, cum sînger de arta mea
- Conturul gurii, material meduză
- Cînd cioplesc, aici, un ciot de cuvînt
- Săruri fosforescente
- Ochii, pe care cu gene de suflet îi îmbraci
- Sîngele versului, ca o cascadă
- Tu mă sui cu un cap mai departe /De mine și mai aproape de moarte
- Să fim o singură făptură, un mic flaut, /În care, căutîndu-mă pe mine, /Pe tine să te caut
- Prezența ta hărăzește personalitate primăverii
- Vorbele ce mi se dezghioacă-ntre buze
- Ți-i dragostea o rouă
- Cînd vie ți-i prezența, /Nu poți să fii trecut!
- Mi-e gura scrijelită /De-aprinsul tău sărut
- În cerul serii, luna-i crin
- Ești o vulcanică văpaie
- Sub seară de tuci /Cu luna-n clăbuci, /Cu stele sparte
- Mîini bucurate
- Și precît ar voi să trebuie
- Undoiare (=unduire).
- Tu grăbeai
- Frunze de soare și de castani.
- Florile au rourat peste straturi
- A vorovi (=a vorbi, formă veche))
- Am să-l doresc din nou și aprig
- Martură (=martoră)
- Dragosti grele
- O sfișiere o a durut
- Gonit-o-a pre ea
- Îmbobociri de-ntîie primăvară
- În cercuri mari undinde
- Un nimb ți-au fost încins
- Ți-ai sumes rochia
- Să fii înaltă și adevărată
- Un teritor (=teritoriu) minuscule și regesc
- Dealungită pe viața mea
- Curăție (=curățenie)
- El viază
- Înfrățire

TUDOR BALTEȘ

- Dincolo de hotarul clipei
- Cîmpii lunare
- Scînteietoare lumina /verde verdele ierbii

ANNA BANTI

Cămașa arsă

- 1975, 220 pagini, 65130 exemplare
- Căsătorie silită care se confundă cu un viol
- Se pierde în căutarea de sine
- Spațiul se dilată după voie.
- Personajele nu atîrnă mai greu decît umbrele pe care soarele le proiectează la picioarele lor
- Acolo unde ești prima, ai mulțumire și fericire (Marguerite Louise d'Orleans)
- Nu vede fereastra deschisă, se izbește de geamuri
- Așteaptă întunericul pentru a se lăsa în zbor razant
- Data nașterii sale e o greșeală
- Istoria a murit cu morții ei
- Voce declamatorie
- Nerăbdătoare să se producă
- Un drac de fată.
- Culori sănătoase
- Își consumă timpul.
- Izbesc cerul
- A pus lab ape el
- Istoria este obișnuită să nascocască și uneori, nascocind, descoperă adevărul
- Lucrează imaginația
- Cuvinte care și-au păstrat sunetul dar și-au pierdut înțelesul
- Vorbesc portretele sale.
- Culori delicate
- Scăldat în lacrimi
- Copila cade din nori
- Chip de îndrăgostit care suspină
- A se simți îndrăgostită și minunat de nefericită
- Nu știu ce vor, dar vor numaidecît
- Lăsați-vă reînvățați
- Acumulări de ambiții deșarte
- Cu cît soarta ei este mai întunecată, cu atît aspiră mai sus
- Bocește oalele sparte
- Eternal gest al femeilor fascinate de pietrele prețioase
- Amorul nu e totul în căsătorie
- Plînsul abia i-a înroșit pleoapele.
- Italienii iubesc cu înfocare
- Galopează în închipuiri îndrăznețe
- Focuri care nu mai au cu ce arde
- Dantele vaporease
- Ecou; unui nume
- Prezentul există
- Știe să plîngă la comandă
- Șarpe trezit din letargie

- Cărări pătate cu soare lichid, fulgeră goanna nebună a unei căprioare surprinse
- Castele rătăcite
- Încercînd să le citească sentința din ochi
- Un semn al cerului. Greșeală fără margini
- Foșnet de fuste.
- Zîmbet mioros
- Îl rode ape dinăuntru
- Nu-i place felul cum îl fixează
- Își recompune demnitatea
- Noaptea trecută l-a vizitat imaginea lui X
- A zbutat la ceruri
- Frumoasă ca o floare.
- Castelani
- Nocerii roz ai visului
- Nu a terminat de crescut
- Mîngîiere de a fi compotimită
- Pași și amintiri pierdute
- Gata să prindă viață
- Basmul poate să reînceapă din locul de unde s-a interrupt.
- În pas de dans
- Rochia-i de argint
- Piruetă grațioasă
- Răsună ca un clopoțel
- Sesam deschide-te
- O mare liniște a coborît în sufletul ei
- Pfta de viață clocotește în ea.
- Spaima care strînge stomacul
- Afișează o bună dispoziție
- Fruntea arde
- Gamete dezarticulate
- Să-și dezbumbe corsetul rigid
- Apăsătoare rochie de nuntă
- Adiere caldă a primăverii.
- Corp fluid
- Lampă de noapte
- Umbre caudate
- Se pierde printre cutele cearceafului de parcă s-ar fi sustras prin magie, zburînd cine știe unde
- Girul lung și elastic are delicatețea unui lujer
- Se privește goală în fața oglinzii
- Adoarme și se prăbușește în coșmar
- Fantezia scăpată de orice control
- Rochie din țesătură ușoară de argint
- Femeie nemăritată și castă
- Mare regeneluat în seamă
- La revărsatul zorilor
- Pradă somnului

- Varsă lacrimi fierbinți
- Lacrimile curg atât de limpezi încât ochii nici nu au apucat să se înroșească
- Louă lacuri albastre din care apa se revarsă ușor
- Un surîs îi tremură pe buze
- Lacrimile măresc grația obrazilor palizi
- Farmecul gesturilor.
- Amor imposibil
- Mîndră de prețioasa ei durere
- Plăcerea de a fi nefericită din dragoste
- Trecutul ei o strînge
- Albe de soare
- Sîni mici și șolduri înguste
- Plăcerea de a suferi pentru un bărbat
- Întinderi nesfîrșite de maci de ai crede că iarba a luat foc
- Turla neagră pe un cer de smalț
- Clopote se rotesc în văzduh
- La apus soarele se face de cristal
- Stele scînteiază atât de jos de-ai crede că le atingi cu mîna
- Noapți luminoase
- Necunoscutul, plin de surprize
- Infinitul azur fulgerînd de lumini metalice
- Un sentiment de putere nemăsurată, de parcă ar descoperi în marea larg deschisă propria ei eliberare
- Timpul se dezlănțuie într-un șuvoi care răstoarnă
- Cioburile trecutului ei
- Imagini retezate care saltă, se învîrtesc, dispar.
- Fata care l-a sedus i-a rămas multă vreme în sînge
- Om ascuns
- Poftile m-au învins
- Demn de o fată pură
- Banchetul acesta este o înmormîntare
- Singurul subiect de discuție e ziua de mine
- Cămașă de nuntă
- Șoptind cuvinte neînțelese
- O privire pe scenă
- Răsfoind pagini lucioase
- Hotărîrile istoriei
- Creatură indescifrabilă
- Frunzele stau să se sfărîme de uscăciune, cîte una îngălbenită se împleticește și cad
- Delicioasă umiditate
- Plîngi, dorești să mori, dar viața continuă
- Furia strîmbă fața.
- Joc înflorit
- Ochii ei limpezi
- Are toate defectele

- Cerul nostru înălbit de lumină prea puternică și crudă care orbește ochii și arde carnea fragedă
- Sînge ales
- Pătrunde prin ferestre fără să te poți apăra
- Își lasă aici inima și ochii
- Suflul pămînturilor
- Pădure pictată.
- Mugetul cornului
- Brazilii ȋes peste capul meu un pavilion verde pătat de lumini tremurătoare
- Minute și secole au aceeași măsură
- Sîngle care îi curge prin vine este seva care, străbătînd rădăcinile profunde, urcă din bunul meu pămînt.
- Cavaler acoperit cu zale
- Mînuiește arcușul din gemetele sufocante ale viorii se formează imagini, izbucnesc cuvinte pe care pana le fixează ca pe niște flori în ierbar, pe hîrtia ușoară
- Suspină împreună cu vioara
- Lumina indiscretă a dimineții
- Se răsucește în soare
- Cîte subîntelesuri amoroase n-a descoperit ea printre rînduri
- Care nu se află niciodată unde trebuie
- Fugea ca vîntul și furtuna
- Aburi de caniculă
- Cîmpie decolorată
- Zare umbrită de ceață
- Salcîmi subțiratici
- Soarele încinge, aerul arde ca focul
- Căldura o sufocă
- Privește cerul alb care o strivește
- Undă de duioșie
- Cities în ea ca într-o carte deschisă
- Dumneata ești nefericirea mea și eu sînt nefericirea dumitale.
- Aer liber
- Nu este surd mai rău decît cel care nu vrea să audă.
- Ceasul nopții.
- Umbre de speranțe
- Un continuu du-te-vino
- Se dedică vieții.
- Ispite lumești
- Dă în clocot în căldarea vieții sale ratate
- Înfrîngerea este cu atît mai amară cu cît scopul urmărit este trivial
- Înserarea vine repede
- Are mintea în flăcări.
- Furie seacă
- Folosește haine de împrumut
- Plăsmuiește în mintea sa un întreg roman
- Pune șaua pe el

- Uită că timpul; trece
- Puțul veșniciei sale amărăciuni
- Lumină dulce și limpede
- Lumina adevărului
- Posibilitatea de a-și alege propria soartă
- Libertatea lesnicioasă a anonimatului
- A muri la marginea unui drum
- Nu este omul jumătăților de măsură
- Mulțimea celor fără nume care nu aparțin nimănui.
- Renaște
- Domnișoarele zumzăie ca niște viespii înveninate
- Dilatare a întregii sale ființe
- Eternitatea e aproape
- Pretenție de sfințenie
- Nedemnă de nașterea ei
- Au aerul unor victime nevinovate
- Viața se scurge; timpul s-a înțepenit
- Poartă pecetea morții.
- Nevoie imperioasă
- Oglinda fermecată a unui roman
- Întrebare rămasă suspendată într-un abis
- Prea multe înțelesuri și prea multe îndoieli într-un singur cuvânt
- O rază de speranță
- Numai moartea poate să-l scape de necazuri
- Zvîrcolindu-se printre pături
- Nu vreau să se vorbească de mine nici de bine, nici de rău
- Ispită infernală
- Să dăm fiecăruia ce i se cuvine
- Piele de mătase imaculată
- Regale comite adultery după adultery
- Fiori de plăcere
- Figură angelică
- S-a născut într-un moment neplăcut
- Trăzniți de soare
- Oglinzi sparte
- Din tablouri privesc fantome încețoșate
- Figură cețoasă și plină de sânul acela descoperit
- Zevzec
- Lacom, ochiul străbate
- Imagine imposibilă, închisă în fastul ei
- Veselie care îi eliberează de toate gândurile întunecate
- I se aprinde o scînteie de înțelegere
- Visează limpede, ceea ce treaz nu vrea să-și aducă aminte.
- Ochi pătrunzători
- Fixează golul și nu știe să privească
- O ploaie de bucleblonde.

- Ochi celești
- Pure sunete care străbat creierul
- Între vis și viață
- Inteligență vie
- Boala a maturizat-o
- Își ordonează amintirile
- Înflorește în linii plăcute și forme pline (femeie)
- Nimfe goale
- Fluxul singelui
- În inima lui îi lua apărarea
- Pe figure nedumerite plutesc umbre de zîmbete timide
- Îngroziți de golul de sub ei
- Lumină dănuitoare
- Protestează pe înfundate
- Distanțele nu există pentru morți
- Tăcere lividă.
- În ceața oboselii
- Doarme un somn negru
- Cine oaie se face, lupul îl mănîncă
- Se încrucișează glumele
- Slabă străvezie, gît lung, profil de oaie
- Vizitată de fantome.
- Își deschide inima
- Fără să risipească imaginea aceea
- Facultate de a percepe imagini
- Cum o pasăre trece printr-un nor fără să-l risipească
- N-am iubit pe nimeni pentru că nimeni nu mă merită
- Nu există amoruri externe
- Nu iubești un bărbat sau o femeie pentru calitățile pe care le are, iubești iubirea pe care îți faci aluzia că ai aprins-o, așa încît nu te îndrăgostești de tine însuși.
- Aurari
- Merge mai departe orbește
- Frica este bezna ochilor închiși din care pot ieși forme inexistente
- Lacomă de viață
- Presentimentele veștilor neașteptate
- Este o grea povară să capeți la un moment dat conștiința propriei valori: umilința este mult mai comodă și n-o recapeți dacă te prefacă că o ai.
- Devorată de veninul nenumăratelor sale insuccese.
- Bolnavă de otrava ambiției.
- Bolnav de melancolie
- Nerăbdători să muriți din prea multă dorință de a trăi.
- Nu clocim uri fără să le dăm pe față
- Muzică sacră
- Somn liniștit
- Îi stă în inimă
- Am suferit în tăcere

- Copilul s-a născut nu din pîntecul ei, ci răsărit din mîinile ei ca o floare
- Gura strîmbă de supărare
- Omul acela îi face teamă
- I azvîrle din nou în trecutul ei absurd
- O rănești în adîncul inimii
- O lungă zi monotonă.
- Viața continuă cu muzică
- Se descoperă noi sfinți (fig.(
- Bună ca pîinea caldă
- Au o bogăție de sens
- Respiră aerul care-i convine
- Se retrage în tăcere
- Se reculege
- Printre marmure.
- Fluxul imaginar
- Fără să vrea re trăiește trecutul
- Virtutea nu are valoare dacă nu este confruntată cu prilejurile de a păcătui.
- Nevoie de adevăr
- Uscată ca o creangă moartă
- Caii devoră drumul
- Înflăcărarea unei fetișcane
- Inima ei stă să plesnească
- Realitatea zilei de mine
- De parcă în ea ar fi trăit o întreagă viață
- Semnînd cu sigiliul ei de față
- Tensiunea voinței
- Doamne ferește!
- Pîraie ale căror murmure dulci se preschimbă în scrîșnete amenințătoare
- Lumina e crudă
- Ore leneșe împlinesc zile de nesuportat
- Lacrimile țîșneau din ochi ca o vînă de apă
- Viața este acum o ulicioară îngustă prin care trebuie să umble în vîrful picioarelor, avînd grijă să nu-l supere pe cel care stăpînește strada principal
- Însetată de plăceri.
- E învățat cu soarele
- Viața e tot viață
- Cuvinte ambigue
- Are tot timpul să reflecteze
- Nu există sinonim perfect
- Urzește intrigi
- Armată domestic
- Privire interogativă
- Prudent neutralitate
- Ajută-mă să văd limpede ceea ce este întunecat
- Perete aspru
- Înalta sa figură

- Aerul apăsător din grotă
- Vîntul marin
- Eternal chemare
- A făcut pîinea, a aprins focul
- Înlăcărarea mutelor sale convorbiri
- Fiecare copac, fiecare spic răsar desenate foarte précis, cu un fel de grijă plină de dragoste.
- Un paradis făcut anume pentru el.
- Spiritual său, se gîndește, visează într-un copac
- Țărm stîncos pe care micile valuri îl mușcă înfuriate ca niște pisici turbate
- Paturi uriașe din Frunze
- Odihnirea sufletului său
- Se înlătură praful de pe cronici
- Răspuns cu dublu înțeles
- Mare căpitan fără oaște.
- Avem nevoie să viseze
- Aprind curiozitatea
- Limbaj libertine
- Semnătură înflorată și greu descifrabilă
- Mesajele disperării
- Vocea aceea îndepărtată și totuși prezentă
- Nu știam ce înseamnă marea
- Era greu s-o iubești
- Pedepsa de pe urmă
- Domnul ne-a învățat că toți sîntem frați
- Nu-mi iubesc aproapele decît cînd este în suferință
- Lasă lucrurile în voia lor
- Să nu se îndîrjească.
- Seamănă zîzaniei
- În orice lucru vor să cîștige
- Mintea mea și-a lepădat vîltoarea
- Aerul e cristalin, lumina curată
- A murit singură și uitată
- Îubea dragostea
- Nume rostit în grabă.
- Gînd filial
- Nume fără chip
- Vorbele umblă

ION BANU

Filozofia antică

- Ideea apei inițiale (zic babilonienii: mileniul II î.e.n)
- Zeii au fost creați
- Scriere cuneiformă = cu litere în formă de cuie (la orientalii antici)
- Filozofia la început a fost idealist; idealismul la început fiind religios
- La început a existat medicina magică
- Thales, Pitagora = filozofi și matematicieni
- Există și gândiri antiteiste
- Cei ce jefuiesc sînt peste tot în frunte, dețin puterea
- Există însă teama de divinitate (Andre Aymard)
- Spirit prometeic = de revolt împotriva zeilor
- “Poemul lui Ghilgameș” scris în Mesopotamia (sec. VII î.e.n)
- S-au scris legende tot în acest timp

MARIA BANUȘ

- Păsări minuscule
- Astrală distanță

AUREL BARANGA

- Aurel Baranga a scris 20 de piese, dintre care 10 sînt reprezentative
- O piesă o scria cam în 3 luni, aprox. 35 pagini
- O piesă în trei acte o scrie într-un an, aprox. 80 de pagini
- Prima piesă scrisă e jucată la 33 de ani; a mai scris poezii; a publicat și la <Litera> – “Alge”, 1975
- A scris în anii 50 piese cu tematică proletară (“Mielul turbat”)
- Altă piesă de 75 pagini scrisă în 17 luni

Siciliana (farsă lirică)

- A fost pregătită în cel mult 17 luni de către actori
- Spectatorul nu trebuie să observe trucul farsei
 - - Mă Bebe, bagă-ți mințile-n cap și rămîi repetent...
 - Dar ce, eu n-am vrut? Am făcut toate eforturile, n-am învățat nimic...(dezolare) M-au trecut...
 - Psihicul e bolnav
 - Suferința mea, domnișoară, poartă semnele unei maladii pe care manualele și tratatele dumitale n-au înregistrat-o: agronomia
 - - și dumneata ce faci?
 - Febră
 - Și contra febrei?
 - Scandal
 - - Mama dumitale ce face?
 - Tensiune
 - Credeți-mă pe mine, sînt afon, dar mă pricep la muzică
 - Dar e atît de perfect, încît nu se poate ca pe undeva să nu fie fals
 - Sînt un poet ratat. Sau, dacă vrei, un ratat poet
 - Plecați la țară, vă căsătoriți, stați două săptămîni la locul crimei (...)
 - Nikolae o montează pe bătrînă, bătrîna îl pune pe bătrînul în frigare
 - Copilul a înnebunit de febră, a spart termometrul
 - Doamna doctor, tovarășa doctor, telefon...
 - Nu-mi face plăcere, dar te omor
 - Musafirul e ca peștele, dacă stă prea mult, miroase...
 - Fericit, că-mi vine să beau cucută
 - Domnule – că tovarășe nu pot să-ți spun –
- Un personaj vorbește ardeleneste (“șampionat”, mi-o luat”,...)
 - - Servus, te!
 - Rețiproca!
 - Tu, nudă, și el gol
 - Mă rog frumos
 - Logodnica soțului logodnicei dumitale
 - Eu nu vreau să mă apăr, sau să-mi ușurez sarcina
 - Ești o ficțiune
 - Acest termen, care-mi jignește timpanul
 - E atît de bine să știi să pierzi...

- Vanitatea de a nu avea vanități
- Maimuțe electrice și copii de sîrmă
- Am oierdut o prietenie, la care țineam, și m-am ales cu alta, pe care n-am dorit-o
- Îmi vine să mă iau la palme
- Citește-mi Mersul trenurilor
- Imbecile absolute
- Viitoarea mea fostă soție (=după divorț)
- Dac-aș avea putere, aș interzice natura
- Vom colecționa amulet false, vom scrie ilustrate convenționale, perfide, destinate să-i îmbolnăvească pe cei ce n-au putut pleca, vom umbla...
- - Împarte cu el toate necazurile și toate bucuriile...
- - Mai ales bucuriile!

ION BARASSOVIA

- Pulbere antică
- Grămadă de somn
- Mă revărs în mare
- Gîndurile îmi sînt pictate
- Sorb amurgul
- Îmi răsfrîng chipul

DAN BARBILIAN

- Matematica este arta de a gândi prin teoreme iar axiomatic arta de a gândi prin doctrine

CONSTANTIN BARBU

- Ființa locuiește în cuvânt

EUGEN BARBU

- Scriu poezie când sînt trist
- Poezia e pretutindeni
- Scriu poezie când sînt trist
- Poezia e pretutindeni

ION BARBU

- Ideea învierii lui N. Bălcescu
 - De vrei să placi Domnului, poleiește-ți masca facială
- Legătura între matematică și literatură: adâncirea fiecărei teorii în parte fără a pierde din vedere omogeneitatea și unitatea întregului
- Un lucru al artei e în primul rînd un lucru moral
- Urmînd exemplul expresiei matematice, Ion Barbu a dat expresiei poetice acea concentrare care o eliberează de orice element neesențial; atitudine lirică în fața matematicii; era un mare contemplativ care nu înceta nici o clipă să se mire în fața structurii matematice a universului.
- El nu concepea altă atitudine față de știință decît aceea a pasiunii și dăruirii totale. Plin de dragoste față de studenții care iubeau matematica el își manifesta deschis dezaprobarea față de ceilalți. Dă importanță însușirii creatoare a științei, activității de descoperire.
- Problemele de matematică îl urmăreau ziua și noaptea. Detesta viața social fragilă și nesincară
- Temperament în continuă fierbere și agitație, paradoxal.
- Era agresiv
- Impetuozitatea, violența nu erau decît forme de apărare. “Nu viu la cafenea nici săfac afaceri, nici să stau de vorbă, viu să-mi fac munca mea de mathematician care are, din păcate, nevoie de excitantul cafelei; mă costă bani și sănătate, dar nevoia e imperioasă”.
- Temperamentul în continuă fierbere lua proporții de anvergură. Caracterul lui nu cunoștea stări intermediare, afectele moderate.
- Mergea la multe congrese unde ținea lucrări. Se adîncea mult în trecut.
- A avut hepatită
- Își schimba ușor unele păreri
- Moare bolnav de ciroză hepatică la 65 ani în 1960
- Avea temperament exploziv, excesiv; în literatură a avut un drum în zig-zag.
- Cînd se fixa asupra unui moment îl storcea de tot ceea ce credea el că este mai interesant, apoi trecea cu aceeași fervoare calculată, perfectă și cam exterioară.
- Plăcerea lui era de a sări dintr-o extremă în alta. La fel era și în relațiile sociale.
- Era omul cel mai apolitic din cîți am cunoscut în viața mea.
- “Într-o cultură un critic este indispensabil”.
- Puterea criticii de a da o existență realităților literare.
- A renunțat la poezie și s-a apucat de matematică
- I se părea că limitele matematice sînt mult mai largi decît ale poeziei
- Era un geniu
- Barbu era într-o neștiință totală de această facultate care îl caracteriza: geniul “spre deosebire de alții care făceau politică acestei facultăți
- Poetul nu trebuie neapărat să-și explice opera, dar poate foarte bine acest lucru. Poezia, întocmai ca un fenomen fizic, participă la misteriorul vieții
- Stările de raritate și de vis ale poeziei pot fi reduse la un model rațional
- Dacă o poezie admite o explicație, rațional admite atunci o infinitate
- O exegeză (explicație, lămurire) nu poate fi în nici un caz absolută.

- Un poet prevăzut cu oarecare matematici poate da nu una, nu două, ci un număr mare de explicații unei poezii mai ascunse. Dar tocmai de aceea, din cauza acestei mari libertăți în construirea explicației se cuvine ca preferința noastră să fie călăuzită de o alegere.
- Și face alegerea în vederea unei cuprinderii spiritual cât mai mari
- Orice comentare în textul însuși al poeziei ar fi o procedură școlară, oratorică, în orice caz antipoetică.
- În matematică fizionomia unei pagini ar fi sălbatică și respingătoare, dacă s-ar restabili în vederea unei calități totale, încheieturile cele mai mici ale raționamentului; cheia se poate găsi pe cale de gnoză, analiză (trecerea peste mai multe verigi de-odată
- Simbolurile viitoarelor noastre sentimente pot fi bine preexista
- În vremea mult mai complex în care trăim, se poate ca conștiința unui poet să aibă neșansa să întâmpine conștiințele mai înapoiate ale contemporanilor. Atunci se produce neînțelegerea.
 - Rîs al pietrelor de-a dura

OVIDIU BARBU

- Timpul pleacă
- Mare-nspumată de dragoste
- Blînde ierburi
- Valuri înalte, cu numele noastre pe creste
- Nor de lumină
- Însingurate epave

SAMUEL BARKLAY BECKETT

- (13 April 1906 – 22 December 1989)

Murphy

- Roman, 1947, 250 pages
- Le soleil brillait, n'ayant pas d'alternative, sur le rien de neuf
- Autrement dit, dit autrement Neary
- En faveur du petit (tel qu'il est décrit au sixième chapitre)
- Que le diable vous emporte! Dit-il
- Il est en train de la faire, répondit-elle
- Je ne veux pas dire ce que toi tu veux dire
 - Age Sans importance
 - Tête Petite and ronde
 - Yeux Verts
 - Teint Blanc
 - Cheveux Jaunes
 - Traits Mobiles
 - Cou 36.9 cm
 - Bras 28.9
 - Avant-bras 26.1
 - Poignet 15.2
 - Poitrine 90.0
 - Tour de taille 67.0
 - Hanches, etc. 92.0
 - Cuisse 55.0
 - Genou 30.2
 - Mollet 29.7
 - Cheville 20.3
 - Cou-de-pied Sans importance
 - Taille 163.0
 - Poids 55.9
- Maison Madeleine de Miséricorde Mentale (l'auteur l'appelle la M. M. M. M.)
- Le lundi, Mademoiselle Carridge demanda où il était. "Parti pour des affaires", dit Célia. Le mardi, Mademoiselle Carridge demanda pour quand elle attendait son retour. "De jour en jour", dit Célia. Mercredi, Mademoiselle Carridge reçut un nouvel envoi [...]
- Mon cul

JOHN BARTH

- Poezia postmodernistă = o poezie a momentului citadin, cotidian, un nou realism, fabulație, imagism expressionist sau suprarealist, ironia și parodia (autoparodia), discurs metapoetic
- (generația 1980)
- Există senzația epuizării mijloacelor

CHARLES BAUDELAIRE

- 9 April 1821 - 31 August 1867

Florile Răului

- Poeme alese.
 - A fost un dezechilibrat; prețuit, disprețuit
 - A scris doar versuri și poeme în proză; scrie greu, fără imaginație (groaza de mediocritate).
-
- Drum gloduros.
 - Lacrimi sterpe.
 - Mrejile.
 - Pe pînza care-o țese destinul nostrum laș.
 - Natura e un temple.
 - Prin codri de simboluri petrece omu-n viață.
 - Tulburi cuvinte.
 - Lungi ecouri unite-n depărtare.
 - Parfum, culoare, sunet se-ngîină și-și răspund.
 - Ton de flaut.
 - Lucruri infinite.
 - *Tămîia ciută (idee).*
 - Oricît de vrednic m-aș purta
 - E Timpul scurt și ărta lungă.
 - Mormînt celebru.
 - Inima-mi bate-un marș funebru.
 - Atîtea juvaeruri sînt
 - Uitate-n beznă și-n pămînt.
 - Atîtea flori dau în zadar
 - Parfumul lor subtil și rar.
 - Natura (...)
 - Năștea mereu caudate făpturi.
 - Pietrosu-i trup în jocuri cumplite înflorind.
 - *Satul doarme (idee).*
 - Soarele
 - Se-ntinde pe cîmpie cu mîinile la frunte.
 - *Imn frumuseții (titlu)*
 - Vii din înalteceruri sau ieși din adîncime.
 - *Frumusețea se potrivește la fire cu vinul (idee).*
 - O amorfă ți-i gura.
 - Luneci din cer.
 - (Frumusețe)
 - Stăpîină ești și nimeni stăpîna nu-i pe tine.
 - Orbitul flutur zboară spre tine, lumînare.
 - Spre-un infinit de-a pururi drag și misterios?
 - Sorb cu adîncire. Ostrov.

- Corăbii
- Ostenite de valuri și lumină.
- Plete peste umeri în valuri răspîndite.
- Buclee
- Parfum dulceag.
- O lume de departe, pierdută, moartă-apropape.
- Duhul altor oameni în muzică înoată.
- Sorbind din plin culoare și sunet și parfum.
- Corăbiile-n aur și-azur înaintează.
- Scufund în tine capul meu dornic de beție.
- Cînd viermii te vor roade cu sărutări haine.
- Inima geme.
- Lume plumburie.
- Noapte-i plină de spaime și blesteme.
- Un soare fără vlagă pe cer stă.
- Soare de ghiață. Somn tembel.
- Așa de-această-i vremea pe nestîrnita-i cale!
- În coama părului tău greu și gros.
- Vei căpăta o groapă și-o leneșă minciună.
- Din inima-ți va stoarce voință.
- Mormîntul, bun prieten al sufletului meu.
- Tezaur de plăceri.
- Iubită-ntre iubite.
- Ne lumina plătînd.
- Roze amuguri visătoare.
- Sîn dulce.
- Țărm stîncos.
- Cît de frumos e-apusul în serile senine!
- Ce adîncime-n spațiu și-n suflet ce delir!
- Îți sorbeam suflarea.
- Cearcăn.
- *Noaptea crește lin (idee).*
- Îmi văd din nou trecutul în poala ta pitit.
- Știu să-mi aduc aminte de clipele senine.
- Pe cer se urcă iarăși întineritul soare.
- Cînd inima culesul și-a isprăvit, ne pare
- O boală viața.
- Suflet ce nu cunoaște ceața!
- Mă scufund în ochii tăi limpezi ca-ntr-un vis.
- Și-ncet s-adorm la umbra ce-ți lunecă din gene.
- Mai bine cu-o minciună să mă îmbăt.
- Suflet solitary.
- Inimă, uscată pe vremuri.
- Porunci domoale.
- Plasmă.
- *Făclia vie (titlu)*

- Pătruns de duh e trupu-i ca plasma îngerescă.
- Privirea wi ne-mracă în luminous veșmînt.
- Fantoma ei în aer ca o flacăra dansează.
- În fața mea merg ochii cei de lumină plini.
- Magnetizați de-un înger.
- Născociri savant.
- Ce-n ochii mei presară scipiri de diamante.
- Flacăra pălește.
- Rază nestinsă.
- *Armonie în amurg (titlu).*
- Visează-asemeni unei cădelniți o floare.
- Vals trist
- *Vioara plînge (idee).*
- Frumoas și grav e cercul.
- Un suflet blind pe care minciuna-l doare.
- Soare în zare s-a înecat în sînge.
- *Ne-om sscufunda în noapte (idee).*
- Aud (...) o moarte răsunînd.
- În mine iarna toată va năvăli.
- Un bulgăr roș și rece va fi inima mea.
- Ciudatul zgomot sună profund ca o plecare.
- Ieri era vară și toamnă e acum.
- Azi toate-mi par amare.
- Un apus frumos.
- Mormîntul așteaptă, e flămînd.
- Din toamna pe sfîrșite să gust o rază dulce.
- Oceanul orașului murder.
- Gînduri mici.
- Vrednic de iubire tot ceea ce iubești.
- Tărîm plin de miresme cît de departe ești.
- Viori ascunse vibrînd după coline.
- Stele sfioase.
- Lupi hoinari.
- Sinistru.
- Pe-o noapte de catran și zgură.
- Spleen (titles)
- Februarie
- Din urma-i plină toarnă un frig întunecos.
- Negre cimitire.
- Plînd clopotele-afară.
- Un ciot aprins îngîină pendula răgușită.
- Cimitir muced.
- Șterse oglinzi.
- Portrete gălbui de-al vremii scrum.
- Stins parfum.
- Zile schioape.

- Sub ninsoarea vremii ce stă să ne îngroape.
- Plasmă caldă și vie.
- Uitat de mult pe hartă.
- Desfrîinate gâteli.
- Tînăr și totuși prea bătrîn.
- Clocite ape.
- Cer sund și negru (...)
- Ne toarnă-o zi mai tristă ca noaptea și cețoasă.
- Cu aripi șovăitoare.
- Ploaia
- Ca gratiile unei immense pușcării.
- Prind clopote să sară.
- Tunete de orgă.
- Speranța-nvinsă plînge.
- Rîs crud.
- Stelele se sting.
- Lumina lor îngîină un cîntec cunoscut.
- Eu vreau tot ce-i negru și gol și șters și mut.
- Răsar din amintiri.
- Cadvru drag.
- Cei- pentru unu-ngropăciune
- Pentru-altu-i viața și norocul.
- Teamă-n mine semeni.
- *Groză plăcută (titlu).*
- Vinăt cer.
- Coboară-n tine.
- Cer sfîșiat, plin de ruine.
- *Norii sînt dricuri care duc visurile mele (idee).*
- *Joacă în lumină (idee).*
- Buze albe.
- Inima răscoptă
- La focul veșnic se prăjește.
- În umbră l-a-necat.
- Ceasornicul șoptește.
- Lut întunecos.
- În sufletele voastre mi-ați ridicat altar.
- Cu rîsul temerar.
- Un loc în cer.
- Piatră moale.
- Pe coama văzduhului.
- Durerea pe veci slăvită fie!
- *Sunete dulci de trompetă (idee).*
- Cules de vie sfîntă.
- Bard sfios.
- În țara ta albastră și caldă.
- Vînt moale.

- *Visuri veşnic înflorite (idee).*
- De suferinţi muncită.
- Absent cocotier.
- Triumphal covor.
- Sînii veseli şi sprintări.
- Braţul s-ar lăsa rugat.
- Cu rimate trufandale.
- Strada în jurul meu mugea.
- Picioare statuare.
- Eu mă-mbătam privind-o.
- Beam
- (...) cu vînat de uragane plin
- Plăcerea ce ucide şi vraja care doare.
- Făptură fără drum.
- Cu o privire m-ai renăscut.
- Abia în veşnicie te voi vedea de-acum ?
- Nu-mi cunoşti cărarea.
- Cadaverige hîrtoage.
- Dormindu-ţi somnul de miracol!
- În tabloul meu încape
- O molcomă monotonie.
- Ca lungi perdele de cristal.
- Zidurile de metal.
- Domoale lacuri. Albe colonnade. Maluri viorii.
- Oglinzi orbite.
- Pe coama cerului.
- Zidar de visuri.
- Un ocean domesticit.
- Pămînt amortit.
- Să ne-avîntăm călări pe vin
- Spre-un cer feeric şi divin.
- În cleştarul albastru al dimineţii.
- Spre raiul visurilor mele.
- Mă tot plîngeam naturii.
- Caricatură.
- Pe inimă pumnalul gîndirii ascuţeam.
- *Amiaza mare se aduna deasupra-mi (idee).*
- Cu părul în răscoală şi ochii în pustiu.
- Înaripatu-mi suflet.
- De soare îmbătat.
- Tărîm visător.
- Molcom murmur.
- Temple de umbră.
- Cu rochia desfăcută în adieri uşoare.
- Largi găuri erau ochii.
- Nici dreptul de groapă nu ţi-au dat.

- De vrajă era cerul.
- Figura mea în ştreangul simbolic atârnată.
- Paturi largi ca un mormînt.
- Inimile ard.
- În oglinda minţii.
- *Focul trăieşte (idee).*
- Vom schimba un fulger din iubirea noastră.
- Flăcări moarte.
- Măsoară lumea după întinsele-i porniri.
- O, la lumina lămpii ce mare a pămîntul!
- Cît e de mic pămîntul văzut în amintiri.
- Crîncene chemări.
- Magi înecaţi în ochii unei femei frumoase.
- Se-mbată cu lumină.
- Soarele ce-i coace.
- Sălbatic înger.
- Inimi umplute cu pustiu.
- Cu speranţa mai tare ca oţelul.
- Ni-i sufletul o navă spre Utopii pornită.
- Beţiv fantastic născocitor de-Americi.
- Abisuri amare.
- Nobile istorii.
- Mare viorie.
- Citim în ochii voştri adînci ca nişte mări.
- Juvaeruri de aştri.
- Picturile-amintirii.
- Cetăţi de nouri, de vînturi alungate.
- Fraţi ce gîndiţi că tot ce-i departe e frumos!
- Pietre de lumină.
- Năvală dînd în ceruri.
- Otrăvile puterii ce-aţîţă pe tiran.
- *Timpul – vrăjmaşul care nu pierde niciodată (idee).*
- Cu ochii ţintă-n larguri.
- Pe întinsa întunecimii mare.
- Veniţi să vă îmbete cu liniştea-i ciudată.
- Sînt stafii din felul întrebării.
- În hăul cel fără de ecou.

GEORGE BĂDĂRĂU

- Mai pot conversa cu pereții
- Dragostea umblă prin lume legată la ochi
- Mângâi cuvintele pe partea lor tăioasă
- Spațiu închis în oameni =deplasarea
- Limbaj colțuros

HORIA BĂDESCU

- Tresare pleoapa zorilor
- Cămașă de razboi.
- Vînturi bărboase.

IRINA BĂDESCU

- Obiecte saturate de amintiri
- Încălzită de culori

ION BĂIEȘU

Umorul la Domiciliu

- Editura Sport-Turism; 320 pagini; 7,75 lei; 1981; 90 scenete (povestioare hazlii) avînd cîte 1-2-3 pagini fiecare
 - Numele, prenumele și renumele
 - Unde se află rudele și de ce
 - Da, fără nici un cuvînt. Fără nici o înjurătură
 - Familie beată
 - La ușă ne-a întâmpinat un cîine lup alsacian care mirosea puternic a alcool
 - Soția a zbierat la mine în timp ce mă descălțam: “Mai încet nesimțitule!”
 - S-au jurat pe troleibuzul 87
 - Te disprețuiesc profund și definitiv
 - Pe cine înjurau? / -Pe mine
 - Eu am luat dicționarul encyclopedic (trei kile și două sute)
 - Ce se poate face într-o duminică în care n-ai ce face?
 - Și dacă n-ai idée, ai neamuri
 - O impresie bună, favorabilă, poate înlocui un merit adevărat
 - *Minte-mă frumos (titlu)*
 - Decît să spun adevărul, prefer o minciună. Mi-e mai simplu
 - Excellent făcut fizicamente
 - Hai, dom’le, insist fiul, fă-mă geniu, ce dracu!
 - -Vedea-te-aș anonym!
 - Dacă mă iertați dumneavoastră, nu mă iert eu.
 - Chinuit de infinit, obsedat de angoasa timpului și a morții
 - Caut un bou urgent pentru furat
 - Pentru că furase un ou, a fost nevoit să fure boul (ca să păstreze proverbul)
 - Directorul direcției părculețe din cadrul nu știu cărei instituții
 - -Scrie versuri?! Bravo! Ce i-o fi venit? La noi în familie n-a avut nimeni aplicații aiurite
 - O piesă jucată o dată și jumătate
 - Casa șecspir
 - Dumneata ce cultivi anul acesta? /-Un pepene
 - Glasul ei dulce-mincinos
 - Dacă se supără, le trece.
 - Întrebarea numărul doi și jumătate
 - Patru artiști plastici
 - Varza roșie conține oțel, te face ca lemnul
 - Multă sănătate și etîcî
 - E o adevărată artă să fii bolnav
 - Colegă de creșă
 - Din această clipă, condeiul scriitorului trece în mîna cititorului
 - Gestul dv. e cu atît mai frumos, cu cît e mai frig afară
 - Casa de filme numărul 2,5
- *Încocoșabilii (titlu)*

- Stimată adunătură!
 - Morți sau semi
 - Subsemnatul Cutare, /Cutare
- I. Băieșu are cîine pe care și-l plimbă
 - La început ea a intrat în vorbă cu cățelu
 - Ce este oare viața fără metafore, fără posibilitatea de a transfigure ceva, un obiect, o întâmplare, o idee, o...

Tanța și Costel

- Nu pot să mă despart de personajele mele
- Rîsul mecanic pe care ți-l stîrnește un căscăund care, se împiedică pe stradă și cade în nas
- - Da de ce mă-ntrebați?
 - Așa din curiozitate
- Mă ce căldură! Mă ce căldură!
- Nu e periculoși?
- Umor cotidian, banal, monoton
 - - Îmi dați voie să-ți zic tu?
 - Spune-mi cum îți face plăcere!
 - - Pot să mă mărit și cu Mahomed
 - Care Mahomed?
 - Nu știu [...]
 - Și să le mai tămîină timp suficient ca să se plictisească (I.B.)
 - Revelioanele petrecute în pajama (I. B.)
- Naivitate, simplitate
 - Fac plajă pe Ciorogîrla
 - Am un coleg care a avut patru părinți: doi naturali și doi adoptive
 - Bă ș ice fată bună! Bă ce drăguță! Bă ce educată!
- Ca un leitmotiv se repetă “Bă ce căldură! Bă și ce căldură!”
 - Nu pot să mă concentrez deloc asupra fripturii
 - Dacă îl recunoașteți ca soț
 - - Ai putea să-mi spui și mie că sînt drăguță....
 - Drăguță nu ești, ești drăguțucă
 - Păi ce, e mama mea? E mama lui frate-meu. Eu sînt înfiat.
 - Mă ce delicată e! Mă ce delicată e!
- Beat, Costel cade sub masă la nuntă
- Monolog în teatru, mai lung
 - Cine-ți dă d-tale voie să fii atît de binevoitor și amabil?
 - Dar nu te impresiona prea tare că te doare ficatul
 - Am ajuns să cred pînă și în literatură
 - Freamăt de curiozitate ca o pădure de conifer
 - Mi-am zis pe interior
 - Bestia, m-a sărutat fără pic de rușine
 - Eu sfaturi ți-aș maid a, dar n-ai mașină
 - Pisica am pus-o în geamantan
 - Nu te indigna fără punct și fără virgulă
 - Că au neamuri cît pentru trei concedii
 - Plînge tu ca să n-adormi de-a-n-picioarele
 - Privirea lui blîndă și impresionistă
 - Și adu-mi aminte mine să-ți fac diferite urări festive și personale!

D. BĂLĂEȚ

- Într-o pădure cresc ecouri
- Adâncuri de vremi
- Streașină de codri
- Soare al vieții
- *Izvoarele tremură (idee)*
- Plai roit de stele
- Augustele iubiri (volum)
- Răsărit-au deodată stelele /în hore mari de roiuri
- Vulturii se văd rotindu-și laudă
- Inima noastră e floarea /cuvintele noastre-s parfumul

ȘTEFAN BĂNULESCU

- Salcie-curvă de boltă

ION BĂNUȚĂ

- Toamna tremură-n zăbrele
- Cer omenesc. Cal vertical
- Să trag marea din mine la mal

MARTA BĂRBULESCU

- Dincolo de suflet
- Fată de cuvinte
- Își sapă rana în crini
- Sub zidul poeziei
- Șerpi albi.
- Crengi vecine

VALERIU BÂRGĂU

- Ultimele sunete se retrag grăbite în inimile / oamenilor
- Greierii înălțînd baricadele nopții pînă la acoperișuri
- Cerul lovit de spinările leilor asurzește
- Trec notarul amintirii
- Ca într-o casă a cuvîntului
- Ridurile tabloului
- La picioarele secolului
- Urnind din somn orașele
- Legile gravitației înscrise în semințe
- Aromele cîmpurilor interioare îmi deschi porii
- Timpul ți-a pus mîna pe umăr
- Lumea în clorofilă vine
- Lanul în care picură stelele arșița
- Țara se umple cu prunci
- Călătorind aude poetul pe marea cîmpie /de sînge
- Drum prin cărțile cu suflet (titlu de articol)

VALERIU BÂRNA

- Semănăm grâu de aur și culegem rugină

NICOLAE BELLU

- Mai vreau cafeaua neagră cu-arome de păcat

ANCA BENA

- 1957-1977 CUTREMURUL DIN 04.03.1977

Autoportret

- 1979, 77 pagini, 30 poezii, 2 eseuri
- Imagini dense
- Să dezvăluim sufletelor lipsite de ochi
- Materia mohorâtă, întunecată sau murdară a existenței
- Albastrul vis al dragostei
- Luminile talentului
- Pacea magică a cîntului de leagăn
- Ochiul care privește înăuntru
- Adevăr ascuns ochiului de rînd
- Dezrădacinarea prin călătorie
- Poeta pătrunde dincolo de coaja subțire a realității
- Biblioteca plină de eroi
- Umbre romantic
- A sa cunoscutului demnitatea necunoscutului, finitului strălucirea infinitului, prelungind realitatea cunoscută în toate direcțiile posibile.
- Munți de nostalgie
- Om de litere
- Nu știu alții cum sînt, dar pentru mine nu există voluptate mai mare ca aceea de a mă afunda între paginile unei cărți, de a citi ore în șir, pînă la pierderea completă a noțiunii de timp și loc, pînă la transpunerea totală în lumea de dincolo, de dincolo de cuvinte.
- Posteritatea îi iubește pentru sufletul închis de ei în piramide.
- Mă tulbur pînă la granița lacrimilor
- Prietenii mei, personajele...pe care nu-i pot îmbrățișa decît cu gîndul
- *Cărțile = fiecare o porțiță către un alt colț de lume (idee)*
- Căci e minunat cum o, carte străbate ca fulgerul spațiile și timpurile! spuneți-mi un pod care unește mai multe maluri decît o carte
- O carte (...) un izvor cu apă proaspătă și limpede a înțelepciunii
- Un gînditor întinde mîna și mii, zeci de mii de necunoscuți i-o strîng, și asta e minunat! Și totul cu ajutorul unei cărți...
- Aceasta e dorința mea: să strîng mîna necunoscutului
- E minunat să descoperi că undeva, la un capăt de lume, se află cineva care îți seamănă, ale cărui gînduri se întîlnesc cu ale tale.
- Literatura a devenit pentru mine o necesitate vitală
- Lungile ore ale călătoriei în țara de dincolo de file
- Din ce a fost, nimic nu mai ajunge /Să cheme albă sevă-n trandafiri
- Cu pași înceți ne socotim, /Egal și îndelung, urcușul către stea.
- Cu tremur și cu teamă aflăm drum
- Numele tău /topit pe buzele mele
- A primit botezul luminii
- Între somn și mormînt

- Carpații i-au dat trup /și marea i-a fost glas /de baladă și-alean
- Ferestrele sufletului tău sînt murdare: /nu ai plîns niciodată. /Lasă lacrimile să-ți spele ochii /și-ți vor limpezi sufletul
- *Laudă lacrimilor (titlu)*
- Cînd inimile își ies din minți
- Agonia cuvintelor
- Vă curăța gura amară /de pe sufletul vostru
- De dincolo de orice durere
- E plină de morminte Grădina Iubirii
- De ce nu mai e nici o iubire vie /în Grădina Iubirii?
- Lumina e dulce
- Pe morminte au răsărit flori
- Și curge-n sus nisipul în clepsidră
- Sînge nou pulsează-n trup de muguri
- Sub frunte iar îmi înfloresc grădini
- Apusu-nvăpăiază ruguri
- Din mine urc tăcut: e primăvară
- Violet de seară.
- Orga copacilor
- Cioburi de soare îmi sgîrîie obraji
- Aerul pădurii îmi amorțește creierul
- ...niciodată /nu poți găsi undeva /ceea ce este pretutindeni
- În căușul palmelor de munți
- Poate totuși, am să las și eu / vreo fărîmă de fildeș în urmă
- Fluturare de gînduri
- În labirintul adolescențelor noastre
- Rătăcesc prin amintiri îngălbenite
- Îndrăgostiții /alunecă în iubirea lor
- Îi toamnă-n primăveri.
- Izvorîte sub frunți
- Ecou obosit.
- Ascunziș de gînd
- Chemarea îmi e goană printre ploi
- Aleargă toamna /în gri și umed.
- Nu, Nor, /Tu brațe de zăpadă nu-mi întinde: /zbor mult prea jos ca să măpoți cuprinde
- Nu, zi, / cu brațe de lumină, încet, să nu mă-nvălui, /Nu caut decît umbră, urma să nu-mi dezvălui
- Da, Noapte, /Ascunde-mă, mi-e ruga, de lumea de suspine, /Ca, umbră printre umbre, să mă întorc în mine
- M-am întîlnit cu Singurătatea.
- Cînd ochii îmi erau făcuți numai de zîmbete
- Ca și cînd m-ar fi descoperit mie însămi
- M-a reîntors spre mine însămi
- Mă conducea de mînă /încetișor, /prin labirintul sufletului meu
- Deschid porțile lucrurilor
- ...eu nu voi fi nimic, niciodată nimic /fără ochi puri ai căprioarelor

- Pleoapele mi se deschid spre interior
- Spre mine însămi trebuie să-mi îndrept pașii / cu picioarele goale, prin spini și pe jăratec /pentru a găsi /ochii puri ai căprioarelor
- Sînt ochii ce știu privi drept /în alți ochi
- Sînt ochii ce știu să plîngă /cînd inima se topește de bucurie
- Ca doi pescăruși îmbrăcați în alb.
- *Nebunii rîd, înțelepții plîng (idee)*
- Liniștea m-a îmbrățișat
- Inimi refuzate
- Tărîmul păsărilor albe /care zboară în noi
- *Buzele învață ochii să zîmbească (idee)*
- Obrajii /îmbracă roșeața /emoțiilor copilărești
- *Dansul mîinilor (idee)*
- Arcul curcubeului.
- Nor vibrant de săgeți otrăvite
- Și lacrimile-n ochi îmi par inutile
- Caravana orelor /Măsoară prelung deșertul nopților
- Sînt cu toată ființa îndreptată spre mîine
- Vine /să-și strivească victimele și să le ducă /spre infinit
- Pîntecele avioanelor / lasă să cadă copii lor hidoși
- Morții nu mai au nevoie de morminte
- De secole e moartă vara
- Seri care miros a frunze moarte /și a iubirii bolnave de uitare
- Toamna inimilor
- Singurătatea a venit să mă sărute pe frunte
- Cînd coborîm /în adîncurile interzise /zăvorînd în urmă-ne toate porțile...
- Privirea îmi va trece /dincolo de linia orizontului
- Albastrul viitorului meu
- Vîntul îmi va pleca din păr.
- Orga pădurii
- Voi deschide, cu tine, /porțile vieții mele
- Marea /care îmi va fi furat albastrul
- Albastrul visurilor mele (titlul)
- Binecuvîntarea soarelui / ca mierea pe buze
- Ecoul aplauzelor adoarme în fotoliile goale...
- Arena miracolelor.
- Beția aplauzelor
- Personaje cu vieți efemere
- Aerul e greu de spirit
- Vieți lungi de o seară
- Fruntea prea grea de gînduri a Prințului Danemarcei
- O mîină străvezie, de spirit.
- Reflectoarele au orbit
- Actorii = titani cu o mie de vieți
- Sub ploaia de lumini
- Natura își trăiește adolescență nouă.

- Soarele are dulceața obosită.
- Ferestrele sufletelor
- Bunicii se minunează că i-a mai ajuns din urmă încăo primăvară
- Șuviță de păr cu care se joacă vântul.
- Ziduri bătrâne
- Și nicăieri nu mai e loc pentru umbră, pentru că totul acum luminează și culoare și tinerețe
- Explozie de verde a mugurilor
- Ecourile bățăilor de inimi din noi.
- Adolescența noastră a rămas închisă înăuntru.

TJACINO BENAVENTE

Interesul poartă fesul

- Cei din împărăția năzbîtiei
- Toată averea noastră e persoana noastră
- Modestia e neghiobie, și lauda de sine sminteală
- Dacă e să ne bizuim pe adevăratele noastre mijloace, nu avem pe ce ne bizui
- Înainte de a cere, trebuie să ai ce oferi
- Ca să urci, orice scară e bună
- Faceți-mi favoarea să nu mai veniți prin casa mea
- Trebuie să știu mai întîi cum se suferă cînd iubești cu adevărat
- Dacă ar fi să judeci stăpînul după servitor...
- Toți purtăm în noi un mare stăpîn cu gînduri trufașe, capabil de tot ce e mai înălțător și mai frumos. Iar lîngă el, scriitorul umil, care se tretează la fapte josnice și care face tot ce-l obligă viața..
- Stăpînul gîndurilor înalte, al viselor frumoase
- Totdeauna există ceva în noi care vrea să se simtă superior nouă înșine
- Muzica servește pentru a disimula cuvintele și cuvintele pentru a disimula gîndirea
- Stăpînul are o foarte grețosă figură și servitorul o foarte grațioasă nerușinare
- Astăzi mai omoară doar nebunii și îndrăgostiții
- Un stăpîn e totdeauna vrednic de ură
- Viața e o galeră cumplită iar eu am vîslit destul
- Timiditatea bărbatului le face pe femei să fie mai îndrăznețe
- Cîteodată trebuie să zbori spre cer pentru a stăpîni mai bine pămîntul
- Mireasma florii-n noapte la dragoste invită
- Bogăția domnului Polichinela e o insultă la adresa umanității și a justiției
- Pe Silvia n-ar fi mai bine să n-o liniștești ?
- Judecata e conștiința adevărului
- În farsă nu totul e farsă
- Decît să trezești oamenilor afecțiune, mai bine sătrezești interese.

MIHAI BENIUC

Vă las ca frunza

- 88 poezii, 109 pagini, ed. Facla, 1978, 4390 exemplare
- Mugurii din vise.
- Moderna glie
- Cu soarele stă-n brațe stejarul românesc
- Acum el doarme-n liniștea eternă, /Eu nici în pat la mine nu mai pot.
- Vă las ca frunza-n urma ei copacul, /Ca sărăcia-n urma lui săracul,
- Dar voi sînteți a țării rădăcină /Ce mugurii-i împinge spre lumină
- Mă simt legat de doină, /De cîntecul, al nostrum, bătrînească
- Ovidiu – cîntărețul omorurilor tinere.
- Valuri verzi cu spume la gură
- Acele mîini /Venite parcă di sufletul meu
- “Dreptate?” – O să mă-ntrebe peștele prins /În năvod.
- O frunză-n pom atîrnă ca un minuscule scut
- Vreeun bătrîn ce-și poartă pe umeri gîrbovi anii
- Eu știu că rădăcinile nu mint
- Vifornița cu tălpile-i ne calcă
- Întinde timpul către viitor./Să vezi cum cei din jur prind să dispară /Ori rage-l îndărăt către trecut /Pîn’ce s-arată răposatii iară.
- Albine-vise.
- Lacrimă de sînge.
- Să te consume timpul.
- Încep să mor în propriul meu trup
- Tu ogorește bine a sufletului glie /Tăind în carnea-i sumbră tot mai adîncă brazdă
- *Sînt cine sînt, și-atîta cît am fapt,*
I s-a dat nume fără dă-l întrebe cînd l-a botezat (idee)
- Și din nou la poarta nemuririi. Am venit cu coada ruptă-a lirei
- Cu ochii stinși de veac.
- Nu-mi caut nume printre constelații,
- Vreau să rămîn aproape de pămînt.
- Gîndul tău nu lasă umbră, /Visu-ți fără zgomot umblă.
- Apele se umplu cu năluci
- Și-n stropu-ncins răsfrînge infinitul
- Fîntîna de cuvinte-i fără fund, /În ea s-au aruncat mărgăritare/Și giuvaiere ce-n adînc s-ascund /Și nu cred că le află fiecare.
- *Cînt cu aripa (titlu)*
- Confortul meu acum-i carte /Un ceas de liniște-n tumult
- Cine nu trece prin purgatorial vieții/N-ajunge în infernal poeziei,/Căci paradisul nu se dă.
- Pontif = om care-și dă aere de superioritate
- E clasa celor muți ai lumii-ntregi, /N-ai lanțuri ca pe ti=oți de mîini să-i legi. /Nici temniți ca să-i bagi pe toți la beci.
- Are-o brumă de present.
- Nedesbrăcînd femeii-ntreagă haina /Ea-i mai frumoasă și mai mult iubită.

- Breviar = expunere sumară a unor principia, problem dintr-un domeniu.
- Cu mine însumi stînd, pe voi v-ascult
- Iarba vorbește cu vîntul.
- Cuvîntul ierbii
- Apoteoză = zeificare, divinizare; trecerea unui erou în rîndul zeilor
- L-a-nfățișare floare e ca floarea, /Dar dac-o storci, e sucul ei amar.
- Mă string în mine însumi ca o oglindă
- Și facem din păduri o liră/Prin care dragostea respiră
- Prea-n multe inimi mi-e gravat cuvîntul
- Veniți! O să vă facem noi primire/culcați-vă direct în nemurire
- Cimitir de amintiri
- Și insul n-are eu.
- Codrul chelește
- *Soarele e singur care n-are umbră (idee)*
- De fulger biciuit
- Acuma stele se desprind și mor.
- Cuvintele-mi cad ca sudoarea de pe frunte / Cu refletele lumină de-afară,
- *Părul cărunț amintește viscolul de zăpadă al țării (idee)*
- Spre viitor ei calea o vor sparge
- Dar poate vom vorbi prin rădăcini /sub lut, sub bălării și pe sub spini.
- Ce risipă de vase e azi umple floarea!
- O viperă-inel de dans și sîșiieli.
- Garoafa roșie pe gînduri sta
- Drumuri trepte
- Potop de sînge
- M.B folosește « ci » în loc de « și »
- De-a-stăpîni dreptatea pe pămînt
- Salcă (= salcie)
- Stelă (= stea)
- Dădătoare (= dătătoare)
- Neamul nost' (nostru)
- Ei nici nu știu numirea lor, frumoasa
- M-a trimis crezînd că va s-adun
- Ispășitul țap
- Ca un/De crime sîngeroase căpcăun
- Sîinii ce rotundul scotu-și
- Să spuie
- Viitorii cei maimari
- Ce, cu gravuri, o liniște dau, calma
- Umbra ceealaltă
- Balaurii cu capetele șapte
- Să darme (=să dărîme)
- Au n-am eu dreptul
- Arător
- Am vreo zece

Mărul de lângă drum

- 78 poezii, ed. Tineretului, 26100 exemplare
- Născut în 1907, comuna Sebeș (Arad), familie de țărani
- Debut: 1928; deb în volum 1938
- 13 volume de versuri + 6 volume de proză sau dramaturgie
- Antologie din creația lui (1935-1962)
- Cred că n-are copii, e căsătorit
 - Când voi izbi odată eu cu barda, /Această stîncă are să se crape /Și va țîșni din ea șuvoi de ape! Băieți, aceasta este arta!
 - Exemplele-s făcute pentru proști
 - Din serie de vrei să te cunoști,/Fugi de cărări și sue itra în temple
 - Cioplim din beznă forme de lumină
 - Aici cu Dumnezeu la cot
 - Va înflori viață din viață
 - Și mă duc, mă duc mereu pe-un drum /se se pierde-n depărtări de fum
 - De-acolo voiam să ating în copilărie cerul cu mîna
 - Da, peste mine Timpul trece ca peste Piramide
 - Vă mai cunosc doar în copiii voștri
 - Azi, abia dacă maieste ceva sfînt pe lume!
 - Nu afară, în mine sînt urmele copilăriei
 - Viața urlă în mine ca un lup flămînd, /Rătăcind prin pustiul codrilor
 - Struguri putrezi de copti
 - Doar moarte-i mai presus decît viața
 - Cu visurile numai zdrențe
 - Mătreața de stele a cerului (idee)
 - Îmi pun în schimb
 - Urechea pe inima țării /Și-aud bătăi neregulate prin gamete surde.../Freamătă pădurea românească, /Ca-n preajma vijeliei!
 - Mestecă prin somn cuvinte fără sens
 - Pe Eminescu noi, poeții tineri, /zadarnic încercăm, nu-l vom ajunge
 - Durerea românească-i mult mai mare /Și n-o cuprinde toată nici un cîntec

Toboșar al timpurilor noi

- Poeți, poeți!/Vă puneți urechea pe inima țării /Și-i ascultați bătăile neregulate /Spuneți-mi ce e aceasta? /De ce-i bolnavă pare țara noastră? /A putrezit ptejarul românesc? /Îl rod la rădăcină viermii tainic /De-și clatină coroana a cădere? // De ce atâtea crengi uscate-n vîrf, /Atîta vîsc/ Și-atîtea Frunze veștede? Ce-nseamnă tînjirea asta?
- Eu nu am darul versului decît în mică măsură. /Prefer să spun în proză ce gîndesc
- Nu cu penița, /Cu ascuțișul coasei /îmi scriu poemele sălbătice. /Cuvintele-mi zboară, de foc și de plumb/ Ca gloanțele din flinte!/Să lase rană vie orice vers al meu /În cititor
- Să plesnească odată gogoșa prezentului, /Ca să vedem ieșind din ea /Fluturile vieții noi
- Zăpezile uitării
- Vîntul plîngînd
- Nu caut tristeților leacul
- Vîjîie trecutul ca o scoică
- Albă vijelie de zăpadă /Pe cîmpia sufletului meu
- Bun la inimă ca pita
- Cu fruntea răzimată-n cer (titlu)
- Tîrăsc în urma mea trecutul
- Un alt fecior cu frunte de zăpadă /Va duce mai departe drumul meu!
- Hei! Fraților, la mine-n sînge /Istoria contemporană plînge
- Nimica nu mai am de spus
- Mai sărac sînt eu ca toți poeții
- Pomul morții iată c-a-nflorit
- Muntele durerilor umane
- Păduri cu veacuri grele
- Sabie de foc
- Nu puteți, degeaba-i orice trudă/Să legați cu lanțuri primăvara
- Zilele-s ca para.
- Viață ce arde
- Rumene lumini
- Noi înșine, nouă poruncă, /Știm drumul: Nainte!
- Pînza serii
- Frunze tremură din gene
- Prin tăcerile ca fumul
- Brazii-nalți /Mîndrii stau scoțîndu-și pieptul!
- E slobod să mai cînt?
- Și cu dreptate două mii de ani
- Legendele lui Horia-mi curg în sînge
- Prin țărnuț vostru-nțelenit de ură/Tot am să-mi tai cu cîntecul vad!
- Ați priceput: cu mii de cai putere/Se ctapă zorii unei alte ere!
- Ca în exil mă simt în țara mea!
- Un om așteaptă răsăritul (volum)
- Și drumurile duc în întuneric

- Diamante-stelele - /Zgîrîe sticla albastră a nopții
- Cucuvaie fosta-am pînă ieri, /Iar de astăzi, iată-s ciocîrlie
- Roșcovane lanuri
- Azi toamna-și tremură cu drag lumina
- Eu sînt poetul cîmpului ce vezi?
- Munci de jar
- Struguri grași
- S-a pregătit peste trecut un zid
- N-am putut să cînt în cîntec
- Fie versul cît un fir de iarbă/ Ce-l răsfăță-nțîia oară vîntul
- Fie versul cît o buburuză /Gata să-și ia zborul de pe mîna
- Fie versul cît un strop de rouă
- Păr cărunt /Ca sarea din adîncul ocnei scoasă
- Pe inima mea bruma nu se lasă
- Furtuni / Cu flori
- A fabricilor steaguri mari de fum
- Ploaie jucăușă
- Zarea își deschide largă ușa
- Vorbe șubrede
- Muceda-i coroană
- Ci n-a plîns lacrimi după domnitor/Din inimă vreodată vrun popor
- Noi legănăm muncind cu trudă, /Pe toți copiii care plîng
- Non multa sad multum
- O nouă greutate biruită
- Părul nins de floare (idee)
- Geamănă ca două foi de carte
- În mine cine dă, lovește-n tine, /Iar de te calcă cineva-n picioare, /Pe mine mă strivește și mă doare!
- Uniți sîntem pe viață-n rău și bine
- Sînt mărt de lîngă drum și fără gard. /La mine-n ramuri poame roșii ard. /Drumețule, să iei fără sfială, /Căci n-ai să dai la nimeni socoteală! /Iar dacă vrei s-aduci cuiva mulțam /Adu-l țărîinii ce sub mine-o am. /E țara ce pe sîntul ei ne țune, /Hrănindu-ne, pe tine și pe mine
- Eroi ce rumeniră-ți zorii /Victoriilor proletare
- Aud cuvintele-n cadență /în grele ritmuri, rind pe rind
- Știu, între mii de glasuri sînt un glas
- Sub luciul mort al lumii
- Dușmanul să rămînă doar cuvînt
- Grîul-soare
- Să simți cum bezna-n țandări se despică
- Să chiote Carpații bucuroși!
- O zi ca spade strălucind în soare
- Copaci copți
- Cînd geme scurt a morții grea secure
- Ca fruntea soarelui
- O zi ca o cometă într-un veac

- La ce cuvinte, cînd vorbește fapta?
- Ce-i patria? – Durerea mea de-acum
- Eu te-am primit în trupu-mi cu alai/Măi timpule, fălos că-mbătrînesc
- ...Dar, timpule, tu frate, /Să știi că fără milă ne vom bate
- Am stat cu moartea la taifas (titlu)
- Timpul = Cal Troian introdus în cetatea corpului (idee)
- Tineri, plini de foc
- Eu pot să cînt din tulnic de molid, /Dat și din coșul unei fabric cînt
- Fii val năvalnic ce doboară stînci
- Ca ciocîrlia către soare, drept
- Amintirea printre ziduri latră
- Privirea grea
- Para nuclear
- Primăvara cu picioare frînte
- Umbra stă ca sentinel-npost
- Poate că din tot ce sînt rămîne /Doar iubirea pentru țara mea
- Nu cenușă, abure, ci lavă / M-am vărsat eu peste veacul meu
- Douzeci ani de argint; cinzeci ani de hîrtie (idei)
- Numai poezia-i tînără și-acum
- Cad în cupă stele
- Vînturi tari
- E timpul despățirilor mai mari /De fosti prieteni, de idei greșite
- Furtună, ia-ne-n brațe cu putere, /Vom trece peste largile genuni!
- Vom sparge orice scoică de tăcere
- Firimituri de noapte
- Prefața veacului
- Lumină fără moarte
- Ghearele gravitației
- Fericire în suferință
- Uscățime de argint
- O, armonii mocnind în sfere
- Nu metafiziceke schele /Puteau să suie către stele
- Lumina trece-n ani și fapte
- Legi aspre, calculi precise/ Pun aripi de oțel la vise
- Luminos mai e nisipul
- Nevindecate nostalgii
- Pădure de furtună
- Rînduri de vieți
- Săgeată frîntă-n drum spre viitor
- Moare steaua.
- Sîngerează glia
- Ospăț de sînge
- Cum pot să stau alături de vreme
- Hohoteau munții, nechezau șesurile
- Vin către voi, măi frații mei de mine
- Mă salută crestele bătrîne

- Mă ucidea cu laba lui trecutul.
- Păduri de flamuri purpurii
- Infernul n-a fost circ, nici promenadă
- În noapte au înnoptat
- Dureroasă rimă
- Geologia sufletului meu /oriunde o atingi suspină-adînc și greu
- Sînt scoică azvîrlită pe o plajă
- E dincolo de cifre viitorul
- Distanțele-s de drumuri cucerite
- Numele cîntă
- Pasăre cu penele albastre
- Pămînt cu soare
- Bătrîna noapte
- Mărgeanul unei stele
- Ferice ram al visurilor mele
- Mirare-nvăluită-n noapte
- Zboruri prin fîrtună
- Știința, poezia și viața /Le-am străbătut ca pasărea văzduhul
- În inimă lui M.B e Lenin
- Racheta își taie spații
- Anuifugari
- Cîntece minunate de durere
- L-antrebări doar vîntul mai răspunde
- Garoafa plînge, suspină
- Și ochii mei se pierd pe urma lor
- Prin înserarea ce cu stele plouă
- De lumină grei
- Ce scurtă-i viața și ice lung e drumul –
- Plecații vor veni
- Ne-am înfrățit cu răsăritul
- Suspină frunzele-n lumină (idee)
- Căzuse noaptea ca năvodul
- A morții mască grea de jale
- Stelele ard
- M-a sărutat pe față bătrînețea
- Ești umbră și cauți o umbră
- Mă-mpinge timpul din viață-afară
- Copac ciung
- Cerul cucerit (titlu)
- Cer mitologic, theoretic
- Poezie originală, direct, sinceră, consecventă
- Un poet exemplar al construcției socialiste (G. Călinescu)
- Transformarea acestora sub ochii cititorilor (G. Munteanu)
- Confesiune; multe poezii despre partid
- Cîntec plin, tare în vîrfurile luptei
- Poet eruptiv; vis-conștiință, cis-crește

- Temperament volcanic
- Rezultatul unor ceasuri lungi de interiorizare
- Chemat de necunoscut
- Examene de conștiință; simboluri memorabile
- Geografia poetică a timpului (G. Ivașcu)
 - Am să fiu ce vreau să fiu
 - Ca țăranul printre snopi de grâu /voi intra masiv și greu în vreme, /cu un car cât dealul de poeme

PATREL BERCEANU

- Și totuși poetul e cea mai economică mașină a veacului/priviți cum se alimentează cu sine priviți-i zîmbetul

YVES BERGES

- Littérature-refuge

LEV BERINSKI

- URSS
 - Apusul cu prea blîndă mînă sa /Pămîntul trage-ncet sub orizont
 - Stingerea uscatului în mare
 - Cădea uitarea
 - Lunare lunci
 - Ierbi amețite-n zbor
 - Păduri și dealuri urcînd din abis
 - Adînc dechis
 - Identică numai cu ea înșăși

NIKOLAUS BERWANGER

- Neamț, Sibiu, RSR
 - Conștiința prea multora/e curată/căci n-o folosesc
 - Un om /e plin /pînă la revărsare /de iluzii
 - Începînd de azi /voi trăi doar printre rînduri /după milioane de ani /s-ar putea /să mă descopere /ca fosilă intelectuală /impecabil conservată /și tipică /pentru o anumită /etapă istorică.

TOMA BIOLAN

- Ochi arși
- Ce lentă vremeire
- Cu flori de carne albă viscolește
- Libertatea e crescută de mică
-

LUCIAN BLAGA

- May 9, 1895 – May 6, 1961
- Tăcute seve. Păstoase.
- Culori lucii.
- Mătăsoase nisipuri.
- Boabe de aur. Visuri tenace.
- Cer de înălță lumină.
- Popoare de frunze.
- Albul de narcise.
- Își bate cântecul fierbinte
- Verde linte.
- Puteri de aripi.
- Lebădă divină
- Pomii simt dureru de muguri
- Aprindem ce-am uitat.
- Ceasul care nu apune
- Basm arborescent.
- Tu te ascunzi /în dosul pleoapelor mele
- Ceasul înflorește.
- Turnătoria vremii
- Veste de viață.
- Rîndunica /țese pînzele de vară
- Uitare în albastru.
- Curcubeie /rouă să beie
- Îngînînd înălțimile.
- *S-a mistuit cîntînd (idee)*
- Aer curge. Prund.
- Străfundul ceasului.
- Stă de vorbă cu tăcerea
- Prezîină.
- Pătrunsă de soare.
- Frunza visa.
- Invizibile semințe.
- Umblu prin legendă.
- Unghi săgetat (zbor de cocori).
- Cercul cel mare.
- Lumina ce largă e! /Albastrul ce crud!
- Noi creșteri.
- *Smalț pe frunte (idee)*
- Sfert de zare.
- “Munții s-au făcut” din greul plumb al norilor (idee)
- Zile de-nceput.
- Zile ale facerii.

- Aer de cleștar.
- Argintul de vest (apus de soare)
- *Adulmecă zări depătate (idee)*
- Lumea [...] un senin veșmînt.
- Liniștea iese din munte.
- Vis de faun.
- *Creaturi de vară (titlu)*
- *Cîntecul spicelor (titlu)*
- Zeul din zare.
- Tăiate din lună.
- Zăpadă pură.
- Împărăția lui e întunericul.
- Sori tineri.
- Albe uitări.
- Viscol de căldură.
- Fierbinte nea.
- Amintirile de aur [...] ard sub scrum.
- Apă clară. Ochi de ploaie.
- Cînd nu e nimeni să ne vadă, ne oprim.
- Cenușa a împietrit.
- Să te pierzi /prin moarte
- Te aprinzi visînd.
- În gînduri mierea.
- Din amintire beau
- Rănă în spațiu.
- În întunericul meu locuiești.
- Izvor viu.
- Amintiri se torc.
- Florile preferă mirosuri.
- Fiu al toamnei.
- Fluturi încremenit.
- Zbor răpus
- Cîntecul mi-l bei.
- Unmbar genelor.
- Lemn sfînt.
- Viori sub arc.
- Foc călător.
- Munți de nori.
- Două inimi se făcură una.
- Pocnea să-nflorească.
- Flori calde și rotunde.
- Iureșul culorilor.
- Pomi scriși în frunză rară.
- Suferința zorilor
- Le culeg din ceas.
- Bucuria sfîntului

- Sîni ca struguri.
- Alb mesteacăn.
- Ochi de soare.

- Tăcute seve în lumină.
- Arcade cu flori.
- Fulgerele joacă.
- Culori luminate.
- Liniște lungă
- Floare aleasă
- Apa desparte întunericul.
- Înțelesul pămîntului.
- Oră din oră.
- Arc de viitor.
- Oglinzi înșelătoare
- Petalele poeziei.
- Lacrimi uscate.
- Fluturi de întuneric.
- Altarul poeziei.
- *Mă cheamă timpul (titlu)*
- Flori de cais.
- Cai albi.
- Lauri de cais.
- Cîntec care niciodată nu a fost cîntat.
- Dulce vînt.
- Flori de crini.
- M-ar dibui prin vînt.
- Oglinzi ce nu mint.
- Pene de argint.
- Din sămînță și din muguri /te ridică
- Să întinerească apa.
- Visează tinerețe.
- Foce stea.
- Sîngele își știe visul.
- Sufletul se naște.
- Firele destinului.
- Fabula [...] naturii.
- Rază de lună.
- Înflorești în surîs.
- Steaia ia foc în cădere.
- *Stea în armură (idee).*
- Aur fin.
- Își aprind rugul de dragoste.
- Îubirea țîșnește.
- Plopi albi.
- Sfirșitul e cenușă.

- Înaltul lumii.
- Tîmplă fierbinte.
- Pulberi aurii.
- Mătasea pămîntului. (iarba)
- Rîsul tău de rai.
- Suflet de vară.
- Scrum de clorofilă.
- *Treapta ce ți se cuvine (idee).*
- *N-am culori să te vopsesc (idee).*
- Inima fructului.
- Copacii (...) clipesc din pleoapele verzi.
- Calea înserării (a dimineții...)
- Oglindă calmă
- Ochii bătrînilor aștri.
- Legea pămîntului.
- C-un strigăt... atingem luna.
- Ți-a întors țișatul.
- *Cîntecul vîrstelor (titlu)*
- Madrigal. Intecul focului.
- N-are amintire și nici speranță.
- *Drumul ce mai are o prelungire oriunde (idee).*
- Soare antic.
- *Fetele = ulcioare vii, de neînvins (idee).*
- *Le vezi cu gîndul (idee)*
- Rîul piere în nisipuri.
- Nu mi-e destulă viața.
- Lumina e doar o legebdă.
- Amară vreme.
- Ne ghicim
- *Drumul ne știe țintele, vîntul ne cunoaște sărata lacrimă (idee)*
- Îndoielnica noastră fire.
- Ne cunoaștem golul.
- Ne răstoarnă-n infinit.
- Ne adăpăm inima.
- *Traduc cîntecul suav al inimii mele (idee)*
- Ochiuri lucii (în apă)
- *Pămîntul are stele și înăuntrul lui (idee).*
- Priveliște...negrăită.
- Hora flăcării.
- *Fructul dulce îmbrăcăm sîmburul amar (idee)*
- Vară moale.
- Să nu-mi depășești orizontul.
- *Mă deschid cerului (idee).*
- Vîntul răsfoiește o carte
- Nici un loc n-are pleoapă.
- Capăt al osiei lumii.

- *Cîntecul somnului (titlu)*
- *Apa vede totul (idee).*
- Spațiul mut.
- Uiți de tine ca de-un cuvînt.
- Margine de timp.
- Îți rotești privirea.
- Oglindă netedă.
- Țărm ghicit în zare.
- Orice amintire-i doar urma unor răni.
- Stăm în necuvînt.
- Moartea lucrează pentru noi.
- Pierd o lume cînd adorm.
- Punți de somn
- *Cetate în noapte (titlu).*
- *Miresmele de tei curg (idee)*
- Pulbere de lună.
- Flăcări de culmi
- Brațe de lavă.
- Silești himerele să se-nopteze.
- Creezi istorie.
- Simți că ești.
- Zeițe de mare.
- Diafane ca apele.
- Miresmele fierbinți ucid
- Să-mi învelesc inima bolnavă.
- Vînt dinspre mare.
- Goluri albastre.
- Oameni în umbră s-a retras
- Amurgul meu.
- Timpul curge prin albastru.
- Jinduind la cîte-un astru.
- Curge timpul prin înalturi.
- Visul, aur prins în palme.
- *Cîntec sub stele (titlu)*
- Fulgerul trăiește “de la mine pîn’la tine”
- Roua e sudoare.
- Coboară-n lut. (mor)
- În noi cresc grădinile.
- Tîlcul florilor.
- Ne prelungim pe sub pămînt.
- Bate-o inimă în lucruri
- Născătoare de lacrimi.
- Fără ochi se uită-n lume.
- Glas de seară.
- Un gînd se uită lung.
- *Va veni o zi (idee).*

- *Am fața nimănui (idee)*
- Lame de mătase.
- Inima timpului.
- Vîntul întinerește pădurile.
- Frămîntă umbra.
- Iubitele flori.
- Rază cerească.
- În lumină să stea fără mască /voi, curgător aur crud.
- Ești nimic și ești de toate.
- Roata stelelor.
- Vremi trecute (...) pămînturi viitoare.
- *Drumul tău e în tine însuși. (idee).*
- Cerul tău.
- *Mă pierd în toate (idee).*
- Adîncul tău.
- *Privighetoarea caută vizuină în sufletul meu (idee).*
- Te doare întrebarea.
- Atinsă de razele solare.
- Sacră strună.
- Cerul (...) cu tăria sa albastră.
- Zîmbetul e mereu deasupra noastră.
- Îmi umplu ceasul.
- *Primejdia a îmbrăcat armură (idee)*
- Luciul marmurei.
- Caut muguri.
- Dulce chin.
- Amară plăcere.
- Umbra albăstruie.
- Între moarte și înviere.
- Voluptățile nopții.
- Floare de rînd.
- Mireasma răsuri.
- Moștenitori ai iernii sîntem în primăvară.
- Aurie ardoare.
- Nescrise file.
- Murmur de vale.
- Aureolă de sfînt (se înconjoară floarea, capul păpădiei).
- Cuvînt acoperit de cîntece.
- Cîntec în doi.
- Scutul amurgului.
- Ochii lumii (soarele) aruncă umbre peste tine.
- *A căzut smalțul de pe fluturi (idee).*
- Oglindă din adînc.
- Ceruri și pămînt se îngîină (vers, neînțelegere).
- Cupe de flori.
- Îmi văd soarta.

- Înaintăm prin aur răvășit. Aer falnic.
- Ne doare-albastrul.
- Văi de aur.
- *Umbra mă cuprinde (idee).*
- Tîrziul ceas.
- *O stea cade din țării (idee).*
- *Cîntec în noapte (titlu).*
- Pietre-n cale.
- Ceas lung.
- Departe de tine ca o poveste.
- *Frumusețea aduce înțelepciune (idee).*
- Chip de mătase.
- Joc de aur.
- Foi de faur.
- Extaz de seve vertical.
- Vîrstele pămîntului.
- Reacții caudate.
- Vis cannibal.
- Răzbatem prin desîș.
- Mergem înainte.
- Ceața se destramă.
- Miresme tari.
- Rîu bogat.
- Rîul timp.
- Ne oglindim în ape.
- *Hrănește visuri neîmplinite (idee).*
- Aducem jertfe zeilor.
- Dragostea însoțește albe pietre.
- Pași deopotrivă.
- *Zodia cumpenei (titlu)*
- Greu e sufletul.
- *Cîntecul așteptării (titlu)*
- Floarea morții.
- Amintiri sîngerînd de ghimpi.
- Dragostea albă.
- Coordonatele prezentului.
- *Ființa se prelungește pînă la stele (idee).*
- Geană de umbră.
- Nimic (...) nu te mărginește.
- Cotă departe (privesc viitorul)
- Locuiesc într-un cîntec de pasăre.
- Corn de vînătoare.
- Ere de argint.
- Arhaice izvoare.
- Frunți de cerbi.
- *Strigi din fundul văii (idee).*

- Inima țipă.
- Ne vom încorda săgeata.
- Sămînță' naltă.
- Muguri fragezi sfarmă (coaja) scoarța.
- Cocorii desfășoară ieroglifă.
- Zare necerească.
- Văzduhul plin de freamăt.
- Nisip pur.
- *După furtună (titlu)*
- Leagă mal de mal.
- Au și lucrurile cîntăreții lor.
- Podului îi cîntă numai apa.
- Îi vezi în lumini de-o clipă.
- Prin istorie adie un miros de otravă.
- Depărtate cetăți.
- Pune pietre de hotar în timp.
- Ajung la tine cuvintele dar nu și înțelesul lor.
- Întreține flacăra.
- Privirea pierdută în secole.
- Pînzele ploilor.
- Dau glas ceții.
- Mi-au secăt (...) în inimă apele.
- Picurii cerului.
- Lacrima norului (ploaie).
- Cerc îngust din care X (lucru) nu mai scapă.
- Firicel de apă.
- Conversiuni de aur.
- Pămîntul este mumă.
- Toamnă de cristal.
- Aداuga vara întreagă (ploua).
- Raiul vîntului.
- Fumuri albe.
- *Soarele taie pomilor umbră (idee).*
- Suflarea îngheață.
- Greul văzduhului.
- Orice suferință se schimbă în cîntare.
- Cîntă lacrima.
- Lucruri sîntem printre lucruri.
- Slava minții.
- *Drumul nostru duce în veci (idee)*
- Timp greu.
- Cărruile nimănu.
- *Țărîna măsoară timpul cetății (idee).*
- Țesătorii vieții și-ai morții (părinții)
- Au pus în mine soarele și noaptea.
- Unic soare.

- Gîndul doarme în mine.
- Undele timpului.
- Să colorize ceasul.
- Alte amurguri sînt la rînd.
- Inimă prin lumi bătînd.
- Cu ciocul de ceară.
- Frumusețea ta-i o poezie/ pe care n-am făcut-o eu.
- Orele se ridică.
- Orgă. Lumini de înviere.
- *Își caută viitorul (idee)*
- Își destramă în vînt ființa toată.
- Vin contur
- Coarde de argint.
- Dulce pierdere de sin.
- Umbre veșnice. Vieți ce vor veni.
- Drumul inimii.
- Cîntecul consumă material.
- *Zvonuri uitate (titlu)*
- Tac ca roua. Izvor sonor.
- Zări largi.
- Glorii aurii.
- Drumurile vîntului.
- Țări de piatră.
- *Sufletul s-apeacă soartei (titlu).*
- Pomul sfînt.
- Firul stelei se mai toarce.
- Anii se sfarmă.
- Timp tulbure.
- Loc sfînt. Omul nu-i decît măsura/unui drum de împlinit.
- Stele calde nasc.
- Inimi în lumină.
- Aripi nevăzute se-auzeau în poarta lunii.
- Chemarea unor ierburi.
- Fluviu de sînge.
- Toate drumurile s-au retras.
- Ochi iscoditori.
- Omul trebuie să fie un creator, - de acum renunț cu bucurie la cunoașterea absolutului
- Literatura aforistică e sarea gîndirii
- Adevărata epidermă a ființei noastre este orizontul

Poeme

- Își sînt asemenea prin ceea ce n u sînt
- Ești nimic și ești de toate
- Cîntecul consumă material
- Țărm ghicit în zare
- Necuvînt
- Frumusețea și moartea lucrează peste noi
- Neîmplinire lăuntrică
- Dat fără o rouă făptura e moartă
- Intra-voi iar în veghea lor
- În ciclul elementelor
- Avea-voi fața nimănui
- Înțelepciune de grădină
- Apa uitării
- Echinopțiul de primăvară umflă mugurii
- Focul utopiei
- Piatră de hotar ape care aspiram
- Aburii băuturii
- Cu inima gămălie
- Ambiții rănite
- Cu fața de pergament (bolnav)
- Amintire albă
- Sîngele îmi suna în urechi ridicat de simțire
- Buruieni exotice!
- Calme în afără, mișcat înăuntru
- Mai presus de hotare și timp
- A bătut ceasul acesta
- Fugeam de mine însumi
- Mințile aimple văd mai exact situațiile de ansamblu decît mințile complicate
- Cineva în mine începuse să cînte
- Contaminat de bucurie
- Ceea ce n-a spus el nu mai poate spune nimeni
- A-toate-știutori
- Dialog între surzi (fig)

ANA BLANDIANA

- Prea trecătoru-mi paradis
 - Gimnastica gândirii
 - Omul altuia ne sîntem țară
 - Epicul = pastă de cuvinte ritmată și rimată
 - Golul dintre cuvinte
 - În poezie, ca și în matematică, s-a făcut, dar într-un timp infinit mai lung, drumul de la lucruri la simbol, de la numărul de obiecte la cifra nudă.
 - În poezie s-a renunțat la cuvinte, în plastic la culoare, în muzică la melodie
 - Puterea de sugestie a devenit definiție și unitate de măsură a artei și a poeziei
 - Raportul dintre ceea ce se înțelege și ceea ce se spune să fie cît mai ridicat (idee)
 - A pune puțin și a subînțelege mult
 - Tăcerea ^{diferită} de liniște
 - Moarte informațională
 - Arta = tendință spre perfecțiune (absolute) care nu există decît dincolo de marginile realului (inexistent, neființă)
 - Arta care atinge perfecțiunea dispare
 - Poezia nu e o chestier de formă, ci de absență a formei
 - Poezia coboară în adînc, tragerea cuvintelor în ele însele
 - Epicul = pastă de cuvinte ritmată și rimată
 - Golul dintre cuvinte
 - În poezie, ca și în matematică, s-a făcut, dar într-un timp infinit mai lung, drumul de la lucruri la simbol, de la numărul de obiecte la cifra nudă
 - În poezie s-a renunțat la cuvinte, în plastic la culoare, în muzică la melodie
 - Puterea de sugestie a devenit definiție și unitatea de măsură a artei și a poeziei
 - Raportul dintre ceea ce se înțelege și ceea ce se spune să fie mai ridicat
 - A spune puțin și a subînțelege mult
 - Tăcerea =/ (diferită de liniște
 - Moarte informational
 - Arta = tendință spre perfecțiune (absolute) care nu există decît dincolo de marginile realului
 - Arta care atinge perfecțiunea dispare
 - Poezia nu e o chestier de formă, ci de absență a formei
 - Poezia coboară din adînc, tragerea cuvintelor în ele însele

JOHANNES BOBROSKI

- Vulturul-pată de noapte
- Ușa /mi se scutură de vînt

J. A. BOCCANERA

- Incendii violente
- Oraș de fum
- Cioburile acestei lungi nopți de calvar

DAN BODNAR

- Privind cu lăcomie
- Cînta o toamnă rece
- Din pian săreau note (idee)
- Mă doare-acum suflarea
- Am adormit în sîngele meu
- Ștergi o frunză de nervuri
- Aș naște o floare de spume
- Iarna mă sărută (idee)
- Fuga luminii
- Un strop de țărînă visînd
- Fluviul /ți-l pun în brațe
- Iuite palide
- Eu înot într-un alcool prea tare
- Sar păsări din mine să te sărute
- Bach cîntă la orga fragilă din mare
- Tremură cuvintele
- Durere cuprinsă de unsoare
- Înimi înecate
- Mă cheamă marea în alte catrene

ETA BOERIU

- 25 februarie 1923 – 13 noiembrie 1984

Miere de întuneric

- Editura Dacia, 1980, 116 pagini, 45+ 10+12 poezii.

- Lunecă-n șoapte umede
- Cîte umbre pe zid de cuvinte/în mucedde flori răstignite
- O bura iarba cu lîna de miei s-a-ncîlcit.
- Negura-n spume cu merii.
- Cuvinte smolite.
- Mireasma de flori, duhul de trup (idei), îngerii de stele.
- Potopul luminii.
- De unde să-ncep despărțirea fr trup,/saltul mortal în lumină?
- Moale rășina picură plumbi.
- Vîntul de seară ușor ca cenușa.
- Noaptea cu fire de lună.
- Umbra mă strînge de stele
- De unde zvîcnirea ce leapădă bezna?
- Văz lacom. Lumina ferind.
- E neculeasă noaptea de lumini.
- Se-ntunecă devreme-n vizuini/și-n noi.
- Șuvițele Gorgonei împletite/cu șerpi
- Cuvinte = șerpi.
- Bucle veninoase.
- Stele coapte.
- Era văzută de departe-o noapte.
- Un vînt cu gust de struguri. Dulci himere.
- Pestele ca pe-un strat pufos de iarbă.
- Calea mea de lapte.
- Eu am fost pămîntul/și-am copt – cum dogoreau mia-duc aminte/pe suflet multe pietre încinse/zorind să se-mplinească în cuvinte.
- Un gust de flori, o sevă de lumină.
- Am copt la sîn pe limba mea de leagăn.
- Miluită eu însămi cu flori.
- Rădăcina oarbă de multă țărînă.
- Ghemuindu-se-n poala luminii.
- Muguri deasupra rotunzi și cărnoși.
- m-adună. Mă conține, mă revarsă /fără sfîrșit într-un pămînt fecund.
- Limbă arsă
- Ningînd polen.
- Cînd cercul mi se neagă.
- Cuvintelor dulci și-amare-năuntru.
- Cu încă lumina încernită /ce flutură-n noi speranța aurorii.

- Spuma de sînge a sărutului nostrum.
- Vorbe flămînde să spună.
- Să nu-i zbucium firii petale crude.
- Rumegușul cuvintelor.
- O mie de alte asemenea lucruri /să nu le mînjim cu vopsele.
- Putred amurg înăuntru. Lacrimi stătute.
- Ore coapte la sîn.
- Sîmburii nopții amari.
- În istovirea propriilor iluzii.
- Un gust suav de vise ne sufocă.
- De multe sînt iar bîntuită.
- Cuvinte, cu foșnet și murmur de an.
- Dulce ca miezul de pîine. Inimă rumenită.
- Cîteodată/se sfîșie-atîta lumină de sus.
- Cioburi de aur. Iarbă sticloasă.
- Mișună ochi pe sub pietre în prund.
- Iedera plină de carne. Fructe de flori.
- Clatină vîntul cuvinte de leagăn /pentru cei care mor, pentru cei ce nu dorm.
- E multă sudoare de lacrimi pe jos
- *Strigă după noi gîtuită cenușa (idee).*
- Ramuri de lună. Fruntea orașului veșted.
- Se scutură răni.
- Cîte Frunze de suflet atîrnă prin pomi!
- Impinge adînc în orbită/ochiul, să moară puțin.
- Cîte trepte coboară gonond înspre noi.
- Adaos de beznă. Speranțe strigînd.
- În ochiul de ieri. Cerșind mîngîieri.
- Alunecă zi, alunecă timp.
- Ferește zăpezii lumina să-i smulgi /cu ochiul tău negru și las-o să cadă.
- Palizi la carne ca huma
- Tremurînd ca hîrtia.
- Smintit de lumini.
- Moale și dulce zefirul.
- Luminoși să-nnoptăm numai noi peste zi.
- Gîndul ce încă mai stoarce /de miere-amintirea cu gust de otravă?
- Lacrima proaspătă încă, uscîndu-le vîzul.
- Dogoarea/luminii
- Ca luna pe ochi.
- Afară, deasupra, e numai venin /de soare în gușa răscoaptă/a zilei.
- Ștanțe pentru cel de-aceeași lacrimă.
- Multe sub pleoape cuvinte, cuvinte.
- Viespar de flori.
- Inima noastră crăpată în două.
- Durăm zgribuliți sub cornul de umbră /al vîrstei rotunde.
- O zgardă poleită cu speranțe /ne gîtuir atît cît să trăim
- Sămînța de stele.

- Sînii/se umflă, ca iasca-n păduri, de vremi.
- În nimbul me însumi.
- Spînzură visul.
- Cînd toți în Frunze se-ndesesc.
- Și nu știi no ice-am isprăvit /de creștem fără de sfîrșit.
- Mereu stînd altora în drum.
- ...și numai noi/prin cer din colț în colț cum dăm/ne destrămăm, ne destrămăm.
- Stol de crini. Cuiburi negre spînzurau prin pomi.
- Nor de aur. Lacrimi colorate /de curcubeu.
- Încenușim și ne rămîne ochiul/mai firav bucuriei și mai strîmt/pentru lumina ierbii, răsturnată/lumină către ceruri din pămînt.
- Păsări fără aripi îndeajunse. Lacrimi brune.
- Valuri de lumini. Desprinși de trup.
- Sufletul nostrum mirosind a nord.
- O gaură e cerul de cărbune /../ lipindu-i stele astupăm lacune.
- Liman de aer. Cu vorbe nădușindu-ne în gură.
- Pulberea stîrnită de culori.
- Toamna ta cu toamna mea /vînat cer, vînată stea.
- Iarba de miere năclăită. Bucuroase viespi.
- *Vîntul trăgînd în piept sufletul nostrum (idee)*
- Fructe/de mult prea dulce putrezind.
- Ca morții să-i simțim mai bine gustul.
- Cine-ar fi spus că minuend cuțite/de luciu de vor jupui ceilalți /și cine că pășind din brumă-n brumă, /stîrpiți pe dinafară de culori, /la starea noastră cea dintîi de humă/întorși, dura-vom lăcrămînd.
- Ferește cu lacrima să pătrunzi /în frageda carne de fulgi a zăpezii.
- Culoarea de mine-n petale-așteptînd.
- Gura de floare. Sînul zăpezii. Stropi de soare.
- Începe o tînă ră zi din zenith /să bucure crîngul
- Lacrima-nghite și ochiul smolit /întinde-l luminii să-l spele cu apă.
- Delir/de crini. Boare culeasă din cupe de crini.
- Cu gust și miros de ninsoare.
- ...țîntuindu-l pe coală de viu /în cuvînt.
- Așteptîndu-și cu teamă dezghețul. Bezna sticlind.
- Lacrima coaptă. Să sufle de pe el rugina.
- ...o goană /de zumzete pune pe fugă fluturi.
- Frunze răspunzînd prin vînt culorii.
- Murindu-mă ție și clipei aceste.
- Albastru sfișietor.
- Sub pămînt străvezindu-ne duhul
- Zîmbind înfloarei de lumină amurgul.
- Strîngeam bucurie la piept.
- Stropită pe față și-n păr cu lumini.
- Plîngeam cuvinte de rouă.
- Nor de petale. Ceață de flori.
- Învăț-mă lumina ta.

- Și mi te-aduce iar dintre lumini /la mine-n beznă unde sînger.
- Învăță-mă-nlumina ta să ard.
- Să ard înăbușit, să nu dau glas, /nici rug să fiu, ci să mocnesc în mine.
- Învăță-mă-n lumini să te-ntîlnesc.
- Ochi veșted/de beznă .
- Și tu întîrzii-n mine să cobori /și din lumină să te faci țărîină.
- ...tu nu mă lași s-ating/cu noaptea mea auzul și lumina.
- Cu ochii sărutînd lumina.
- E mult prea multă toamnă lîngă mine.
- Păduri de gene. Se răsucesc cuvinte
- Aripă ruginite.
- ... cînd în mine /morman se-adună florile uscate.
- Blînde la muguri. Miezul de lapte.
- Și floarea sunt eu și din mine se scurge /viața pe marginea cupei și moare.
- Mugind de cuvinte. Îubind pe tăcute.
- Cu multe petale se clatină pești/împinși de lumini prin acvariu.
- Cînd noaptea ca o vulpe ne înhață /vicleană dibuindu-ne din urmă.
- Ape tulburi de dorinți.
- Îți zbori înalt săgeata să vorbească/în lume despre noi și despre lucruri,/o, arc al meu, nevolnic să zvîcnească.
- Ziua (...) mai suge lumina șopîrla.
- În pulpa /verii bătrîne/un vierme se gudură moale.
- Leșul cetății.
- Plînsul lor de floare. Limpezi stropii / de curcubeu.
- Fumegă osul de crin parfumat.
- Sub multa povară de cer luminat.
- Mireasma scutură pinii.
- Noi, purtătorii de inimi, blajinii.
- Păzesc o toamnă țintuită-n cuie /de ploi.
- Aripă străvezite/încă strigînd culorile de fluturi.
- Grămezi de bucurii ca o mătase.
- ...boabe mari de lacrimi/strigînd pe limba lor singurătate.
- Și nu știi șoapte, nu știi cînt să-mi leagăn /singurătatea tulbure de mine.
- Cerul alb la față.
- Lîngă iarna mea de smoală.
- *Vînt răătăcit pe străzi, proaspăt coborît din ramuri (idee).*
- Cu turlă sus trăgînd în piept văzduhul.
- Buimăciți muguri.
- A fost de-ajuns ca să-nfloresc-o mierlă.
- Decît inima noastră nimic /mai roșu. Și totuși înghețată /mușcatele ard peste noapte.
- Cheag de suflet.
- Țurțuri de lacrimi în roșie /inima noastră se-nfig.
- Sîinii Arianei mulși de lacrimi. Abur stătut.
- Miresme acră.
- Iată, acesta e sufletul meu, /luați și mîncăți fără frică. /Zile și ani l-am ținut sub pecete, /astăzi cuvîntu-l despică

- Și ploaia eram noi
- Măcel /de crini
- Mi se strives cuvintele de flori, / nespusele se istovesc la tîmplă
- Ci-n ladă nu erau decît cuvinte
- Pe mine întîlnindu-mă cu mine.
- Cellalt (=celălalt)
- În de gînduri noian
- Moalele rășina picură plumbi
- Ca mult demult cînd eram miri
- Nu știu ce să le cînt

Diverse

- Valuri perechi porumbeii
- Cuvinte dulci și amare-năuntru
- Speranța aurorii
- Vorbe flămînde
- Rumegușul cuvintelor
- Iubind pe tăcute
- Mugind de cuvinte
- Mireasma scutură pinii
- Acele negre î sulii ne trag
- Am văzut amintirea luminii prin meri /scuturîndu-se jos rădăcinii
- Ghemuindu-se-n poala luminii
- Zarea de cenușă
- Iarba /de miere năclăită
- Bucuroase viespii
- Vîntul /trăgînd în piept sufletul nostrum
- Mai vîrtos să suferi
- Pomii erau albi cum e hîrtia
- Cuiburi negre spînzurau prin pomi
- Să ne-nceștăm cu gingășie /în noi
- Păsări fără aripi îndeajunse
- O gaură e cerul de carbune
- Peisajul cerului
- Lacrimi brune
- Iarba / de miere năclăită
- Vîntul /trăgînd în piept sufletul nostrum
- Roind de bucuroase viespii
- Cu triluri de cîință
- Măcel de flori

BOGDANA BOERU

- Dulăul /latră zilele din an
- Pasăre de lut (titlu)
- Cuib de pace

GEO BOGZA

- February 6, 1908-September 14, 1993
- “ORION” – Ed. Minerva, tiraj 15630
- A scris “Jurnal de sex”, “Poemul invectivă”;
- O antologie din creația autorului;
- A modificat multe poeme;
- A scris “Poem ultragiat”
- Orion=constelație ce apare numai în septembrie-martie
- Are 272 pagini, aprox. 240 poeme+4 poeme foarte lungi.

Cartea Oltului

- Editura Minerva, 1976, 312 pagini, 69430 exemplare., Lector Chira Dumitru.
- Subintitulată “Statuia unui râu:.
- În 1939 călătorește în lungul Oltului cu bicicleta și scrie această carte (spune la început)
- Are apoi o inspirație” (mică prefață).
- Atît de mult iubea viața, încît arse tot timpul ca o flacără înaltă și albă, chiar și atunci cînd știi că, prin această neobișnuită risipă de sine, își grăbește sfîrșitul.
- Cartea e împărțită în 7 capitole (“trepte ale Oltului”) începînd de la izvor pînă la vărsare. (“Oltul izvorăște din Hășmașul Mare /sau treapta mineral a existenței lui”, Oltul se îndreptează spre miazăzi /sau treapta vegetală a existenței lui”, etc.)
- “Oltul străpunge Carpații /sau treapta marii istorii”
- (...), “Oltul se varsă în Dunăre/sau treapta întoarcerii în cosmos”)
- Fiecare din cele 7 capitole e împărțit în paragrafe (1, 2, 3, 4, 5,..)
- La sfîrșitu are un “Index alfabetic de chipurile lumii pe care a străbătut-o Oltul” (sînt metaforele din carte scrise în ordine alfabetică).
- Mărturii de piatră ale unor vremi intrate în uitare.
- Însetate de absoul.
- Povestește legend despre Mureș și Olt.
- Mureșul străbate visător Ardealul
- Căutînd primejdiile, provocînd soarta.
- Stil baroc, al expresiei, metaforei.
- Străluce.
- Oltul coboară asupra cîmpiei și a oamenilor, ca un călător temerar, spre o foarte mare a lui aventură.
- Unul în spatele altuia, mereu unul în spatele altuia.
- Ceahlăul = o navă spre eternitate.
- Nebune reliefuri
- Vederea cuprinde o uluitoare horă de spații.
- Înt-atît, totul se află, aici, sub semnul marilor depărtări
- Abia mai înotam în altitudine.
- Doar privirea le pîlpîia
- Mai descrie și oameni prin părțile locului
- Iar acum, într-acolo, bîntuiți de spaime, urcau.
- Picioarele femeilor, vîrte în opinci, păreau trunchiuri de copac, grosolan cioplite cu toporul.

- Aluneca din viață spre moarte.
- Mort, părea și mai mare.
- Oceanul de mnti
- Oltul se pregătește să ia ființă
- *Locul = un ochi descrie spre infinit (idee)*
- Vor fi Olt.
- Memoria morilor
- Norii pot da lecții celor mai dezlănțuite imaginații.
- Mai mult extraordinary.
- Nesfârșite cortegii de fantasmе iau ființă din neființă.
- Vertiginoasa trecere a unui chip în altul.
- Inapte pentru zbor.
- Imaginații, chiar aiureli din imaginații (!)
- Niciodată nu trece prea mult timp fără execuții de nevinovați
- Norii pot tot.
- Să scufunde în reverie.
- În unele zile, norii pot spune povești de dragoste.
- Mii de chipuri și nechipuri.
- Întreaga pădure devine o colivie dementă
- Prinși, ca într-o nebunie a firii.
- Index:
- Abisuri la care ochiul abia poate ajunge
- Acum, sîntem fructe (stropii de apă)
- Adîncimile insorlabile ale viitorului
- Afluentul de piatră
- Alba pădure de stafii
- Amara întoarcer în sine însuși.
- Amețitoarea horă de vulcani stîncoși
- Amintirile fabuloase ale norilor.
- Ani de nopți.
- Ani de zile
- Apa întunericului
- Apele știu și pot să filozofeze.
- Apriga bătaie dintre rîuri
- A trăi înseamnă a merge
- Balaurul veșnic flămînd al depărtării
- Balaut improșcînd cu veninuri electrice
- Brazii acultă cîntecul apelor
- Bufnița de argint a lunii
- Buza cerului
- Capete grele de gînduri și de tristețe.
- Cerul se pregătește pentru frumusețea nopții
- Chemarea clopotelor
- Continente de păduri
- Crește muiate în azur.
- Crucea cerului

- Cucuvele isterice
- Cutremure de aer.
- Deșărtăciune a deșărtăciunilor
- Dinastii geologice
- Dinozauri de piatră.
- Discursul ploii
- Dintele neîndurător al vremii
- Duhul muntelui se ridică din genuni
- Ecoul secret al universului
- E frumos să fii un strop de apă în univers!
- Eșarfe sonore.
- Fantastice broderii de fulgere
- Fantastical vis subteran
- Faruri cosmic
- Fereastra infinitului
- Fluvii vertical
- Fluvial de piatră
- Fructe uriașe ale pământului
- Furtunile istoriei
- Glasuri de dincolo de moarte
- Greierii pregătesc evadarea întregii omeniri
- Hălci de Vulcan
- Hergheii apocaliptice
- Hippopotami de granit
- Infernalul jăratec sonor.
- Inginerii epocii de bronz.
- Isteria metalică
- Împărăția nuferilor.
- Împărății de apă
- Kilometric de întuneric
- Leagănul de paiță al legendei
- Legi de o simfonică grandoare
- Lentil fluide
- Liniștea se întoarce palidă ca o stafie
- Locomotive muribunde.
- Lumea eternității
- Lunga poveste a fiecărui om
- Luna exaltă lumea pînă la nebunie.
- Marele fluviu pătrunde în cer.
- Marele somn al pământului
- Munții ajung la porțile nebuniei
- Neagra măreție a furtunii
- Noaptea și prenoaptea vremurilor
- Nunțile pădurilor cu munții
- O dimineață care oprește timpul în loc.
- I noapte din altă eră a lumii

- O spadă nevăzută retează captele munților
- Oceanul de piatră
- Oceanul de brazi.
- Oglinda sfârșitului
- *Oameni himerici (idee)*
- Păstorii dorm legănați de munți
- Plutașii sînt martorii ultimelor clipe ale Oltului
- Pomul vieții
- Praful greu al istoriei
- Prăpăstii mîndre de abisul lor.
- Privirile ating infinitul
- Profunda pace mineral
- Reparația istorică a Ardealului
- Rîul de flori
- Rîul de stele
- Scheletul sonor
- Seara coboară ca un început de poveste
- Secude vegetale
- Secrete spații subterane
- Sfișietorul țipăt al brazilor.
- Șingele mineral
- Sînul imens al mării
- Solemna singurătate a sfârșitului
- Spaima dilată ochiul firii
- Sub semnul poeziei.
- Suflete rătăcind în așteptarea întrupării
- Surîsul de înecată al lunii
- Șerpi și caracatițe de foc
- Tauri lichizi
- Traista emigranților.
- Turme de elefanți ieșite din minți
- Un fir de apă pornește în lume
- Un muget de piatră al pămîntului
- Universul e muzică
- Veninuri electrice
- Vipere fluide
- Visele colorate ale cailor de mare
- Vulcani noroioși
- Zimții întunecați ai munților.
- Dintre toți cerșetorii, cei mai de plîns sînt cerșetorii de laude
- Deschid cartea vieții mele
- Polen dulce

MARIANA BOJAR

- Iubită de culoare
- Păsăreasa
- Pisica se freacă de umbră

DIMITRIE BOLINTINEANU

- Argintoase lacrimi
- Luna doarme pe un nor
- Argintoase lacrimi
- Luna doarme pe un nor
- Munții vârful își clătesc
- Rîul înapoi se trage

AURELIAN BONDREA

Sociologia culturii

- EDP, 1981
 - Artă devansează știința (G. N. Volkov)
- Știința ajută arta (de ex literatură)
- Religia = formă de reflectare mistică a realității, întemeiată pe credință
 - Știința nu înregistrează o dezvoltare “linear” (P.P. Gajdenko)
- Educație = socializare a individului
- Structură internă /externă (=relațiile cu alte sisteme)
- Producători și consumatori de cultură
- Cultura este un sistem social
- Cultură a clasei dominante și cultură a clasei dominate
- Cultură urbană și cultură rurală
- Cultură țărănească și cultură muncitorească
- Etc.
- Societatea cuprinde
 - Sistemul economic
 - Sistemul politic
 - Sistemul comunicației sistemul culturii
 - Sistemul familiei
- Fenomenul cultural este un fenomen social
- Sociologia culturii: sociologia artelor, sociologia literaturii, sociologia științei, etc.
- Caracterul de clasă al culturii
 - Istorismul culturilor
 - Caracterul profund național al culturilor
 - Caracterul socio-dinamic al culturilor (transferul elementelor culturale ale unei clase la o altă clasă și chiar la o altă clasă și chiar ale unui popor la un alt popor sau națiune)
- Conștiința social determină existența social și reciproc
- Cultură, în sensul larg al cuvântului, reprezintă acele produse ale activității sociale care intră în circuitul ulterior al vieții sociale, condiționează procesele particulare, și modelează o parte a realității noastre (M. Kalab, Zdz. Strykowski)
- Există și filozofia culturii, istoria culturii, antropologie culturală, etnologie, etnografie, teoria culturii
- Transmiterea și asimilarea creațiilor culturale
- Cunoașterea școlilor, curentelor, tendințelor culturale, receptarea culturii universale, afirmarea în lume a culturii naționale
- Axiologia studiază: nașterea, structura, evoluția, cunoașterea, recunoașterea valorilor, receptarea lor practice-critică, ierarhizarea valorilor
- Comportamente psihice culturale
- Percepția, motivația, voința, sugestia, dispoziția, sentimental, convingerea, conștiința etc. duc la întemeierea sistemului teoretic și aplicativ al individului
- Sociologia artei și literaturii analizează: principiile, metodele și tehnicile artei și literaturii, difuziunea, receptarea lor, raporturile creator-artă-public, statutul și rolul creatorului, valoarea și valabilitatea operelor, premiile, critica artistică și literară

- Cultura are sens etnologic (mod de viață, obiceiuri, credințe ale unor grupuri), sens intelectual (cunoștințe și experiență acumulate). Sens psihologic (elemente psihice) (Eduard Sapir)
- După E. Durkheim cultura este un fenomen de solidaritate social
- Forma să aibă fond
- Teoria autonomiei valorilor (T. Maiorescu)
- D. Gusti: Omul e cetățean al unei lumi reale dar și al alteia suprareale (cum ar trebui să fie lumea reală)
 - Cea mai mică arie cultural este un individ (P. Sorokin)
- Sistemul artelor cuprinde subsistemele: pictură, arhitectură, sculptură, muzică, literatură, teatru
- Sistemul etic cuprinde: legile și morala
 - Cea mai integrată știință este matematica, cel mai puțin integrate sînt științele sociale
- Deculturalizare (transformarea culturii în consum)
- Societatea burgheză este exprimată prin romanul modern (G. Lukács)
 - Aspirațiile cultural ale oamenilor, sentimentele și gândurile lor, talentele și capacitatea lor afectivă devin mărfuri (G. Lukács sociology marxist)
 - Manifestarea individualismului ca formă de realizare umană
 - Criza individului ca problem a personalității
- Cultura is obiectivă și subiectivă
- Caracterul partit al culturii
- Raportul: cultură-ideologie-conștiință
- Political își subordonează culturalul
- Politologie = știința politicii
- Relația natură-societate-cultură
- Cultura este acel moment în care umanul se desprinde de biologic (André Malraux)
- Este extrem de dificil să spunem unde se sfîrșește natura și începe cultura (Claude Levy-Strauss)
- Cultura = umanizare a naturii
- Albert Vierkandt consider că au existat perioade istorice aculturale (la anumite comunități); analog Jose Ortega y Gasset.
- Alții susțin că există continuitate a fenomenului cultural
- Omul face parte din natură (Antonio Gramsci)
- Dubla natură a omului: cea biologică și cea social (Branislaw Malinowski)
- Cultură
 - Națională
 - universală
- se neagă de către socialism arta pentru artă
- cultura e produs al interacțiunii dintre societate și personalitate și e eficientă numai dacă contribuie la formarea personalității (Talcott Parsons)
- cultura = atitudine activă novatoare față de lumea înconjurătoare (Alexandru Tănase)
 - Existența valorilor presupune conservarea, transmiterea, difuzarea și recunoașterea lor socială
- Valoarea nu există în afara subiectului care apreciază
- Civilizația (progresul material și etnic), cultura (expresie a spiritului) (în Germania)
- Difuzarea culturilor (între ele)

- Integrarea culturii în procesul existenței umane
- Asimilarea critică a valorilor cultural (proxiologie)
- Industrie cultural (Edgar Morin)
- Cultura de masă este o formă de valorificare a existenței (Alain Birou)
- Cultură
 - clasică (umanistă)
 - mosaic (modern, eclectică) (Abraham Moles)
- Cultura
 - individuală
 - unei societăți
- Funcțiile culturii de masă (Ion Jinga): instructiv-educativă, dezvoltare a creativității, intercomunicare umană, recreativ-distractivă
- Aspect
 - semantic
 - estetic
- Evoluția de la forme la fond
- Transculturare = trecerea de la o cultură la alta, extirpând cultura precedent (Ortiz)
- Deculturare = extirparea unei culture (Ortiz)
- Aculturare = dobândirea unei alte culture (Ortiz)
- Cultură instituțională (promovată prin instituții)
- Profesionalizarea culturii
- Reacțiile, opiniile indivizilor (nehotărâte, aleatorii) au tendința de a se remodela după cele ale grupurilor (Bernard Voyenne)
- Cultura poate deveni o important forță de producție
- Principiul libertății de creație în cultura socialist (!)
- Arta = manifestare a originii divine a omului (Platon)
- Arta = expresie a simțului înăscut al frumosului pe care omul îl moștenește de la animal (Darwin)
- Arta = sublimare a instinctelor sexual (Freud)
- Arta = apariția sensibilă a unui concept intelectual (Hegel)
- Arta = obiect al plăcerii universal dezinteresate (Fichte)
- Arta = singura realitate autentică a eului (Schelling)
- Arta ca expresie a abstractului, ca joc, ca evadare (Schiller, Fourier, Spencer)
- Arta = mijloc de contopire a individului cu colectivitatea (E. Fischer)
- Arta = dragoste în fața universului (J.R. Best)
- Arta = formă specific de cunoaștere (V. E. Mașek)
- Arta = un fel de a trăi (R. Garaudy)
- Legea celor trei stări în evoluția spiritualității: starea religioasă a societății, starea metafizică, starea științifică.

JORGE LUIS BORGES

- **Jorge Francisco Isidoro Luis Borges Acevedo** (24 August 1899 – 14 June 1986),
 - La complexité presque inextricable des artifices du roman
 - Eu, care am fost pe rînd atîția oameni
 - Curtea e panta /pe care se revarsă cerul în casă
 - Am gustat nenumărate cuvinte
 - Emirii mă caută să-mi umple gura cu aur
 - Acuma luna /Oglindă a rămas pentru trecut
 - Tîpla nu-ți zvîcnește
 - Cristal de întristare
 - Arta uitării
 - Plînsul de gîtară
 - Sînt pe lume-atîtea lucruri rare
 - Mi-ai șters clipa (idee)
 - Plăcerea de-a fi trist doar mi-ai lăsat
 - Să-nmoaie îndîrjirea
 - Cîmp sterp
 - Stăpîn pe o poveste
 - Cal nervos
 - Uitarea vremii i-a-ngropat
 - Războiul s-a aprins
 - Cal focus
 - Pion viclean
 - Hainul timp
 - O zi de om
 - S-au fixay suiș și prăbușire
 - Timp terestru
 - A țese visul
 - Marea... pămîntu-l sapă-n temelie
 - Cine-s eu? Voi ști /Cînd se va scurge cea din urmă zi
 - Spre înăuntru merg pe străzi
 - Pașii mei care duc de la viață spre moarte
 - Perspective albastre peste umerii zvelți ai zgîrie-norilor
 - Cad portocalele galbene ale înserării
 - Cîntecul umflat de seva a o mie de rădăcini musicale
 - Murmur care urici inelat
 - Gîfîitul automobilelor
 - Străzile merg cu mine în sens contrar
 - Ochii pipăie familiarii obraji ai caselor
 - Se duce seara cu tălpile trandafirii
 - Umbră-nsuflețită
 - De dorul de cîntec
 - Chipul meu... fuge multiplicat de vitrinele care-l absorb
 - Plesnește biciul freneticei bucurii
 - Curg vînturile care-aduc noaptea

- Cade vîjîind ca o piatră-n aerul cald
- Proptit de ziduri cîntul meu de om

TEODOR BORZ

- În cotloane înfloarea /în relațiile interumane
- Cîntecul ei face /aerul respirabil
- Ghiocelul e un protest al naturii /îpotriva violenței
- În vers liber
- Inima se clatină
- Cîte /amintiri ce n u sînt ale mele
- Lucrurile își pierd conturul și devin somnolente
- Dragostea e o metaforă prea concretă /pentru un pămînt prea concret

ROLF BOSSERT

- (Sibiu)
- Ce caut eu /în acest verb?
- Am cutreierat mult printre rînduri: fiecare cuvînt /o baracă plină de rufe nîcîcînd albe

PETAR BOŠCOVSKI

- Iugoslavia
- În pleoape el are /zbor de pasăre-nchis

EMIL BOTTA

- În orbul ochilor se zbat vrăbiile, /ciugulindu-mi lumina săracă
- Constructor de vrăbii
- Împărat milog
- Și sunetele cad /ca imense coloane, /ca păduri de marmoră
- Visam să fiu /îngropat de viu în cîntec, /devorat să fiu de monstroasele cîntece
- Stelele =fructe coapte
- Mai învățat știința ciocîrliei /care trece vămile veciei
- Deșertul acestui caiet /în care a călugărit un descrierat poet
- Viața i-a fost ca un pahar /în care mesteci al întîplării zar
- Lumina se plimbă

Ediție completă

- Post mortem, Editura Eminescu, 1979
- 736 pagini, 12000 exemplare
- A scris între anii 1937-1978; 8 volume, 471 poezii
- Domnul Amărăciune (titlu
 - Noaptea se umflă
 - Numele meu a fost scris pe o apă /care curgea în oceanul înfuriat. /Acum, plimbîndu-mă pe plaje aurii / mă aud chemat
 - Stelele se așează pe umeri
 - Cuvintele sloiuri de gheață
 - Rîu de tristețe curgea. Frunze culcate
 - Lucrurile au culoarea eternității
 - Urma îndrăgostiților s-a pierdut pe cer
 - Umede brațe
 - Ochii în flăcări
 - Stele cu ghimpi
 - Iluzii, mi-ați furat echilibrul, /pămîntul se clatină ca un trapez
 - Arborii mor în somn. Diademă de dureri
 - Unul în brațele altuia dormeau /pămînt și cer, înfrățiți ca niciodată
 - Scafandrii scotocesc mereu prin ale Atlanticului arhive
 - Stele vechi. În memorie fierbeau cifrele
 - Să ne soarbă ca pe un vin buza însetatului larg / și zarea să atîrne de catarg
 - Lumină roasă de furnici (idee)
 - Al meu un alter-ego
 - Stele ascunse-n telescop. /întorceți-vă-n cer
 - Copaci, întorceți-vă în mugur, în boabe, /și voi oameni, în pietre
 - Ramuri atente. Toamne despletite
 - Straiele nopții. Lan aerian. Vînt de granit
 - E un magnific poet/ care și-a exilat viața într-un carnet
 - Ursul în bîrlog siflă-n lumînare
 - Fratele Nimeni și vărul Nicăieri
 - Pumnalul singurătății mă va străpunge pînă la os

- Pitit sub scutul frunții
- O inocență / strălucea printr-o totală absență
- Tăcute aplauze
- La bariera luminii
- Arbore înfumurat
- Cavaler gîndac
- Numele meu e Dorință,/ de aceea cînt cu oarecare ușurință
- Arbori în delir.
- Elogii insultătoare
- Copacul iluziei
- Ruinele adolescenței
- Acum pădurea s-a mutat în cer...
- Lira copacilor
- Urcior șchiop
- Te întreb cu limba durerii
- Le-am sorbit lumina
- Sînt copia umbrei
- Se preotește verdele codru
- Claritate a nopții
- Cenaclul de umbre
- Ochii stelelor ascuțiți de visare. Băltoaca lumii
- Exil printre oameni.
- Tristețe senină
- Ascunsu-le în tăcere
- Sufletul se-nbătase de moarte
- Tinerețe moartă
- Pahare de rouă
- Mi-e dor a mă pierde
- Cum să fie cu puțință din moment ce chiar este cu puțință? (Al. Pascu, un articol în “Viața studentescă”)
- Intr-un. Mutilat
- Mai sînt litere în alfabet (Octavian Țireanu, articol social, Viața Studentescă)
- Jean-Jacques Rousseau se plimbă prin Jean-Jacques Rousseau. Plimbarea nu e pentru el decît pretextul motrice al interesului față de sine (Andrei Pleșu)
- Un afluent al meu, o surioară (E. Botta)
- Grandioasă în umilitate
- Atunci am dat / cu strigătul de pămînt, /țandări făcîndu-l (Emil Botta)
- Am trecut în regimul vegetal
- Mireasă de argint
- Alai luminat
- S-a sinucis etajul III
- Eu, cu aerul meu de astrucat / voi juca rolul mortului /adevărat
- Lacrimi cît pumnul
- Meseria de muribund (Heine)
- “Acum ai crescut, /zice mierla, /ești acuma slujbaş al durerii, / meseriaș al durerii
- Cu orbitele grele de gol

- Acum te aud, /rapsod al singurătății!
- Munți de foc
- Tristele trestii
- peste asuprite morminte /secoli de frunze s-au scuturat
- unde sînteți, /refugiile mele?
- Și ochiul ca ocna de soare
- Țăcem în cor
- Ochiul dilatat de spaimă
- Orchestra de iarbă
- Geografii împietrite, /moarte istorii
- Piatra scumpă a iluziei
- Bile de gheață, stelelor, /am înghețat jucîndu-mă cu voi /Jocul – pedeapsă, jocul – infernal!
- O dată, /Lumină, /mai sărut pletele tale nebunește
- Piciorul e mut
- Munții cad peste noi /și se frîng în cădere /și ne frîngem și noi /asurziți de tăcere
- Stele de sînge. Cu verb de foc
- Eu am întins brațele ca o răspîntie
- Cuvînt furat
- Înfrînt glorios
- Cu prostia cuvinte arunc
- Realul meu imaginar
- E ora cînd răsare /fratele meu
- Zugrăvită de vis
- Cerbii cu glasuri de om/ își clătesc aătarea în ape
- O leoaică ciocîrlie
- Ah, alergare și zbor, vă iubesc nemișcarea!
- Un fulger spînzurat
- Vezi țipătul, val /pe gură închegat...

Un dor fără spațiu

- Volum (1976-1978)
 - Priviri nesătule
 - Vorbă de zgură
 - Rătăcind în vise
 - Strângînd și aprinzînd /arcu triumhiului
 - Divizii de oase
 - Moșia de sînge
 - Eminescu se credea Eminescu
 - Înger al Morții
- Sufixul pus la început
- Prefixul pus la sfîrșit NEPOȚI-stră
 - Pe mîna cămilelor m-au dat
 - Ciolanele /au înflorit. O particulă de iluzie
 - Strîmbă dreptate
 - Acum plagiez liniștea
 - Iubirea m-a luat în robie!
 - Uscată-i lumina
 - Și privindu-l prea des, /cu ochii prea tulburi, /l-am întunecat
 - Munte /cu albă iarbă pe creștet
 - Ploaia se repetă
 - Roata furtunii
 - În castelul meu interior/ dezbrăcat de glorie
 - Frumusețea este o Stea /după umila părere a mea
 - Ghețarul ochilor.
 - Soare de coral
 - Blonde iubiri
 - Sînt un astru,/am strigat în gînd
 - Ca o molimă, /plînsul /se va lăți, /se va întinde
 - Cioburi de lună
 - Eu sînt Pasărea-Liră, /Lira lui Orfeu
 - Dă tăcerii /ce-i al tăcerii /amarnicul preț al cenușii
 - Oh, de-ar avea un amurg luminat, /de-ar fu ca un susur ferice, /săracul de el, /cerșetorul, /înfioratul meu cîntec
 - Plumbii cuvîntului
 - Viața ce-a murit-o, /moartea ce-a trăit-o
 - Ochii pe care-i zăresc: /egalii lui zero
 - Și cad și recad.
 - Pe calea nimănui
 - Suferința era / și nu exista
 - Florile s-au întrecut cu Euclid /în savante geometrii /și florile sînt la pămînt /aproape moarte, /le-a pedepsituclid, să știi
 - Arhipelagul București /se compune dintr-o sumă de insule
 - Aburoasa lumină
 - Era un timp atemporal

- Astăzi, /plecat în mine însumi, arhanghelu de clor, /văd orele cum cad, fructe ale depărtării
- Dureri vegetale.
- Timpul arde în prerii
- E plîns infinitul
- Fii foarte atent la orele noții /cerul greu de stele să nu cadă Ploaia tactului interior
- Prin pucul de foc al arterelor
- Singurătatea a șaptea
- Romanul e un exercițiu în abis
- Ploaia m-a informat despre duhuri
- Cînd se retrag oglinzile de alcool
- Pliscul aplauzelor
- Singurătatea le pusese un căluș în gură
- Mă voi prăvăli ca un buștean /sub ghilotina somnului greu.
- Cer pleoștit
- Păianjenul frigului
- Oeizorul se apropie tiptil /și sapă la rădăcina brazilor
- Copacule, dacă nu știi să zbori, /nu mă urma: Să nu-ți pierzi cumpătul, să nu luneci, să nu mori
- Diminețile îmi spală fața
- Cuvinte aliniate
- Viețile care nu s-au născut /cerșesc halucinate un sărut
- Sîngele toamnei
- Paseri purtînd în plisc o legendă
- Unde-mi sînt punctele cardinale?
- Să nu deștepți stelele (idee)
- Sinucisule în bibliotecă, /moartea erudită, rarisimă, te-a decavat.
- Era o tăcere care te-a asurzit
- Îmi sună fuga-n auz
- Cum, în moarte, fericirea e fără hotare
- ...Măsoară / timpul care începe să ardă, să doară
- Veni și noaptea pe albastra-i plută
- În locur, una cîte una, /stelele cad, se clatină luna
- Nebună zi. Marmura lumii
- Moarte elegantă
- Moartea e vecină cu noi
- E mare lucru să știi purta cu naturalețe / aripile superbe, ale îngerului!
- Mi-a dat întîlnire
- Cuvintele mele se țirau în lanțul ocnașilor
- Doamne, judecă-l /supă legea florilor /și carceră fă-i /pe aripa norilor
- Liră pe jumătate cufundată în somn, /deșteaptă-te, liră!
- O, sînt arderi în stele, /focuri întreținîndu-mi în suflet vecia
- Răsfoindu-mă ca pe o cărțuție
- Moartea e o stare de fum
- În păduri te amesteci cu noaptea
- O bucată de lume

- Mulțumim duminică, /că bună recoltă de stele mi-ai dat.
- Și-mi repetă pădurea: “Dormi liniștit, /moarte ușoară!
- Noapte tare
- Soldășime de stele
- Să se joace cu marea
- Nisip înbujorat de soate.
- Mai pustiu decât moartea
- S-a lepădat de sine
- Un somn de pământ
- Scandalos de frumoasă
- Cîntec de jar
- Tatăl meu /este mult prea mort, /el nu poate vorbi
- Treaptă cu treaptă /în lutul meu am căzut
- Ah, de lumină tare mă tem, /sub regatul ei tare-o duc greu, /suflete, fătul meu
- Viu de mai sînt, usucă-mi viul
- Vei fi judecată /după legea florilor (titlu)
- Ești durere iubito.
- Păduri ale amarului meu
- O eroare genială
- Carpatică noapte
- Azut fără îngeri
- Sfere moarte
- Păduri de răceală
- Iubită de moarte
- Astrele iubirii
- Înghețat în lumină vei sta
- Unchiașul munte
- Nebun, nebun de durere, /pădurar și poet cu stelele-n traistă
- Noapte oceanică
- O, de m-aș pierde /în palatul nebulos al Creațiunii!
- Brumă de cer
- Oh, singurătate de argint, /spînzurato de cumpăna fîntîinii
- Zăpada moare (idee)
- Exiluri cerești
- O, decât munții pletoșilor geți, /mai înalte-s iubirile noastre
- Viscolul bate a vis, a părere...
- Noaptele ard în ceruri (idee)
- Ape nemernice
- Printre dureri, /iubirea o caut mereu
- Coama luminii.
- Mări delfinii
- Imagini îndoliate
- Albă ca noaptea
- Cum cîntați de pierdute, voi paseri
- Cușma de stele
- Cu ochii clocotiți

- Note nebune
- Mărăcinele nopții
- Murmurau a dragoste crengile
- Dialog de aur
- Zidul uitării tot crește și crește
- Apa durerii
- De profesiune mierlă
- O, Vis, comedie a somnului
- Anii în cădere-or lovi/ ale îngerilor dalbe scaturi
- Leagăn sărat = marea (idee)
- Laurii visului fruntea-mi încing
- O gură cu zîmbet de ceară
- Aruncă-mi în obraz sufletul tău.
- Mare de stele
- Stelele, vîrguri cu dor
- Se apropie depărtarea, /cerul e sincer, transparent...
- Roua e un imn, aurora e o elegie
- Mihai dormea dincolo , mort
- Satiră duhului meu (titlu)
- Extazele apei
- Singurătatea /cunoaște umbra Poetului
- Paradisul eroilor
- Drumul meu e un șuvoi de sînge, un drum fierbinte
- Ne-om îmbrăca în lumina ei rece
- Lumea ca voință /era un șarpe, era vipera, /ca un guler de oțel /așa era
- Aer crud
- Muncit de săbii
- Vai mie
- Aruncatu-s
- Și eu, și eu
- Lasă, mai lasă
- Mieii și mialele
- De aur scripture
- De platină frunze nu amMi-a șoptit cel glas feciorelnic
- Bine, ce bine am spus mohorît
- AFARĂ a fost aruncat ÎNĂUNTRU
- Cucerit și cucaitor
- Rostește-te, the rostești
- A venit cucul, singur cuc!
- Ia-n auzi-i rîsul
- Nu-s astre-n cer cîte visez iubit
- Pumnareta, Pumna, Pi
- Selenologi
- Am lăsat săgete și arc
- Nici s-a pomenit . Aurelia (titlu)
- Despre mierla-perla

- Umblu creanga /prin codrii Eminescului
- În subpământ. Mă iartă în iad
- La răsărita soarelui
- Primăvărateca
- Extra-ordinara Aroganță
- Alei, îmi spui, alei, murg de lemn
- Îmi ciripi ciripitoarea
- În cea de-a șaptea singurătate
- Mereu, tot mereu
- Zefir aprilian
- Păsăre-anti
- M-am făcut zburat
- Apostolește
- M-am prea săturat
- La stîlp al infamiei /m-au legat
- Cînd rîndul veni, al soarelui
- Dați-mi, corbi, liniștea,/liniștea, liniștea /cît mai am timp
- Fac doi copaci doi
- Îngerime
- Brazii-piramide
- Într-o lume altă
- Au mai adaos
- Augus al nost
- De minuni făcătorul
- A o face
- Tot mai doare-l rana
- Mi se părea că sînt cel copac
- De ce nu, Moarte, de ce nu vii?
- Și nu văd, /o, nu văd cohorte de îngeri
- Să tot strig, /de la cucurig
- Zee Primăvară!
- Cînd un opel de făcu/opel repetat
- Însetoșatul de auroră/suflet, fătul meu
- Frunzuleană
- Mai lunar decît luna din cer
- Te du, du-te, treci!
- Sclav cerului fire-aș să fiu
- Lui, numai lui să mă plaec
- Și nici se gîndește să piară
- Și iară și încă și iară
- Va spune, va
- Pretutindenii și nicăieri
- În unda-le clară frumusețea să-ți spurci
- De ore-veacuri, clipe-decade
- Sînt pentru cine
- Doru-mi-l

- Nebun uriaș, uriașă făclie
- Tăcere limbută
- Ohoho
- De-ajuns ar fi fost fi /să arăt
- ...
- Nu-i nimeni în jur, /nu e nime
- Și ramuri, ramuri, ramuri
- Printre lumine
- Am nemurit-o
- Întraripat
- Poetul quasi adormit
- Nenumărații
- O stea-logostea
- Nu copac îmi pare
- Frumoas de nespus
- Eu am brut să-l tai, copacul
- Fratele meu, fra!
- Un dor pentru care /pierirăm, pierim
- Se îmbat
- Sor (soră)
- Afla-l vei
- L (titlu)
- Apa, apa care dormea
- Acum și aici
- Neptunian alai
- Arhitrist
- ? (titlu de poezie)
- Vai mie, vai nouă
- Nepace
- Vi, of,ci, i, of, vi
- Măi umbră, măi frate
- Neunde
- Aerul, tremurătorul, copilul, clarul
- Luceferei
- Atunce (=atunci)
- Vino, nu veni... (titlu)
- Țărmuri subterane
- Pămînte
- Sub...
- În...
- Ne...
- Decît cerul frumoasă e mai,/iscusită e mai decît îngerii
- Singurătatea devorată
- Industrie a versului
- Atrasă hipnotic de moarte
- Maică jale, măicuță /regină a nopților mele

ION BRAD

- Obraz însîngerat
- Lumina foşneşte
- Cu creştetul în univers
- Mările toate-s acum/poveşti de fum
- Cenuşă solară
- Umbră colorată
- Cărările de care mă anin
- Cai negri
- Biciue noaptea
- Spume de sînge
- Zeu uitat din altă zi
- Un veac se trezi
- Oţelite priviri
- Luna frunţii
- Turnul de stele
- Mă ninge veşnic / gîndul
- Alintări de mare
- Nimfă despeltită
- Cu aripi de furtună
- Joc de stele
- De unde să-mi iua înapoi timpul ucis
- Albă furtună
- Nelinişti de muguri
- Cai de fulgere
- Scuturat de mistere
- Cădere de icoană
- Priviri încinse
- Drumul spre Univers
- Năclăit de sîngele soarelui
- Întunecat de atîta absenţă
- Prin livezi vor înflori mirări
- Ridurile sufletului
- Noaptea (...) pădure neagră de destine
- Sapă /în trupul meu (...) o groapă
- Linişte a neliniştii
- Pădurea undelor
- Ochi de Frunze.
- Margine de somn
- Vorbesc statui
- E cerul temple gol
- Omenirea din mine
- Cu buzele în sînge

- Profetul plînge
- Tu ai vrut-o, eu am vrut-o
- Amiaz
- Stelele.zîmbetul. Ochii.Uimirile./Florile.Tremurul.Deznădăjduite....
- Un cer mai mult decît albastru
- Vedea-ne-vom
- Răspund vârtejului că vas ă viu
- Undeva, mai sus de ciorile
- Flutur
- Du-ne, adu-ne.
- De care fugim, tot fugim, tot fugim?
- Ar vrea să nu ted ea și iar te ia
- Und'te cer?
- Strănopti
- L-am decis
- La locul-nenorocul, /La ceasul-frînge-pasul
- Au n-a fost cumva să răsără
- Speriat că l-a fost prins un somn
- I fost-a fost o noapte de tăiesre
- O am adus
- Cu de aur găleată
- Anno domini 1848 (titlu)
- Mai mult decît frunte
- Mai mult decît lacrimă
- Ai destrămării aceștii
- Versuri o mie
- S-o înviu
- Anti-mister.
- Anti-furtună

Ora întrebărilor

- 6 cicluri, 224 poezii, 250 pagini, 32120 exemplare, Editura Minerva, București, 1979
 - Adevărurile nu se spun în piață (Napoleon) (idee)
 - Nisip ori sînge ne măsoară timpul?
 - Sînt veac ori munte? Clipă ori cîmpie? /De cîte mii de ani îmi caut chipul /În apele istoriei?
 - De cînd alerg spre mine /și tot nu mai ajung!
 - Țipătul lor neauzit /Se izbește de geam
 - S-a trezit în sufletul meu/Vre-un strămoș oboist
 - Apa rîului-nămoloasă oglindă
 - Morții plutesc în văzduh ca un suspin
 - La crucea veacului nu mă închin
 - Cenușa mea e-n răscoală
 - Pulberea radioactivă /Pe tîmple-mi coboară
 - Cine mă otrăvește cu soare
 - Dați-mi un strop /Din sîngele îngerului /Care-a ucis copilul din mine!
 - Anti – mister. Anti-furtună

- Lîngă neant am ajuns grănicer?
- Prin sateliți sînt spionați și sfinții
- La organii din noi
- Oprește la timp, Lucifere, /Acele perfide jocuri de sfere
- Țară cu buze crăpate de sete
- Norii, Frunți încruntate deasupra pămîntului
- Marea, /Cămașă însîngerată pe umerii stîncilor
- Vatră de stele
- Silabe de Frunze
- Cuvintele, /Semințe carbonizate
- Cuirasat cu toate tunurile îndreptate /Spre tîmpla ideilor
- Să mă exileze pe-o lacrimă..
- Fericit sînt, o zeu, că nu mă puteți închide /Nici în nori, nici în mări, nici în cuvinte
- Imperiul fricii
- Vierme la rădăcina ideilor
- Rotund ca țara copilăriei
- Pasărea plugului
- Fîntîna de flăcări
- Ceasul cînd veninul înfrîngerii îl bei?
- Care e ziua zilelor, măreață? /La început ori la sfîrșit de viață?
- Furtună încordată
- Mă adun de nicăieri
- Să-mi înflorească somnul cald în oase
- Mă purifici de demoni, de noxe, /Sau numai de mine însumi>
- Sînt ploi, sînt lacrimi, ori numai stele/În plînsu-mi?
- Unde-mi ascunzi ridurile sufletului/Tăiate ca-n stînci?
- Sînt cercurile-nalte ori adînci?
- E cerul temple gol?
- Sînt un singur îns/Sau omenirea se privește-n mine/Cuamintiri, cu dor de altă viață?
- Perfecțiunea-i arșiță, pîrjol?
- S-a născut într-un timp fără timp
- Al cerului ce naște în mistere /Noi galaxii cu plete de mistere
- Cua oase de luceafăr și de lut
- Copil plătînd/Ca o glicină, /Cățărat pînă-n pomul din gînd/ Unde șoapte tot o să vină,
/Tot o să vină...
- Umbra colorată
- Monștrii din adîncuri, ce pîndesc...
- Însurarea aninată de cărări (idee)
- Mă-nchid în mine însumi ca un stup/Cu albinele întoarse din vecie
- Și eu am dreptul să plîng
- Nu eu ți-am scris cărarea cu sîngele din vine?
- A semăna pămîntul cu lacrimi roditoare?
- M-ai împins în vîrsta minorilor de sare
- Jivine ascunse-n noi de mici
- Toți anii ce fugiră tu înapoi adu-ni-i
- Apa verde.

- O brumă de țărână
- Pământul ars de lacrimi din nous ă-mi fie drag
- De-afîta lumină /Toți am ajuns transportați
- Ziua e-o simplă radiografie /Cu umbre fierbinți
- Mări solare
- Curg clopotele oilor pe munte
- Fruntea se lovește de recele amurg
- În noi, vegheată bine, cît de vie-i/Cetatea sfîntă a copilăriei!
- Lumina ce mă doare
- Fructe suferinde
- Să-mi ucidă somnul
- Strop de uimire
- Frunza verde a mării
- Tors în lumină de ursitoare?
- Te caut în mine. Te strig și te cer/Ca pe-o credință care mă doare
- Dealuri răzvrătite de lună
- Un an de nopți
- Să-mi roureze ochii
- Lumina să-mi mai sune un clopoțel subțire /Cînd inima va bate ca într-o amintire...
- Cu tîmpla lîngă soare dinspre pămînt să-ngheț
- Singurătate, unde-ți este chipul?
- Întors din uitare?
- Cebine e cînd poți să plîngi/în voie, ne-ndemnat de nimeni, /Precum în clipa nașterii
să plîngi/La capătul învierii tale
- Copilul cărunt (titlu)
- Verde speriat
- Cu melancolie m-a rănit
- Fulgerele ancorează insulele /Cu fumii de foc
- Cu lacrimi de rugină roșii
- Aripule lunii
- Apusul moare – bou înjunghiat
- În jural pădurii de pini!
- Pe cîmpul ideilor
- Neaua = doliu alb (idee)
- În lumea de confuzii
- Mă-ntîmpină pădurea cu zboruri colorate
- Izvoru-și zicea copilărie
- Cu străbunii vorbin în limba alunilor
- Aici numai răsar ciocîrliile /Decît amintind pe copiii din noi.
- Noapte albă (titlu)Cum micșorează timpul din amintiri totul
- Catedrala dudului în care-mi lovesc fruntea de bolți
- Plopi ne,iniștriți
- Oprită mi-e întoarcerea în toate..erii /Măresc neliniștea nopții din mine
- Soarele ce moare în amurg
- Peisaj intim (titlu)
- Îmbătrînitele copilării

- Terase logodite cu piersici și cu vii
- Stoluri bête
- Pace rea
- Timpul doarme printre minutare
- Icoane ce plîng pe sticlă
- Sîngerăș timpul
- Cîmpul – mare în spumă
- Plouă tragic ori plouă în glumă?
- Plouă invers, din pămînt în cer
- Liniște strîmtă
- Coaja de clipe
- Grădini prea depărtate /între pămînt și vis
- În fața mării, toți devenim copii: /Călărim caii valurilor, imaginary
- Jucăm mingea soarelui încă din zori.)facem plajă)
- Nesărutate de soare
- Strofe-blocuri
- Leagănul lumii e marea
- Mare- poem
- Pădure aprinsă la față de brumă (idee)
- Soarele pierde cîte-o amintire de jar (titlu)
- Vîntul ține discus (idee)
- A eșuat în mare, ori în cer?
- M-a pedepsit lumina
- Fruntea o friză
- Gîdele timpului
- Cer interzis
- Tu ești gigantul răsărit /Cu sîngele în asfințit?
- Ore ucise, ce nasc, cîntă, mor, pustii, de vis (idei)
- Ora-vecie
- În mine, Ulise...(titlu)
- Prea multe fulgere-n tîmplă?
- Brațe fecioare
- De visuri corabia-mi sfărîm?
- Sînt prea multe întrebări ucise /De șerpai care colcăie în vise
- Pomul ce n-a mai crescut pînă la gînd
- Zăpezi tăcute zboară prin cuvinte/ Topite-ncet de amintirea ta
- Goliciunea mineral
- Vipera gîndului
- Timpul=văduv bătrîn
- Orașele ni le-amăgim cu soareMișcarea însăși e-o eternitate?
- Din nou m-oi certa că-s smitit, /Cu capul în infinit, /De nimeni chemat, de nimeni iubir.
- Sînt rugul ce arde invers /Cu creștetul în univers / Aureola-i prinzînd /Rădăcini sub pămînt
- Prea mult te-am îmbrățișat doar pe tine / Timp care arzi renunțare ce vine?
- Mi-e inima arsă /Mușcată de lupi nesătui

- Nu mai știu să mor, să-nviu...
- Cînt în mine, singur-cuc,/Toate cîntecele lumii
- Umbrele acestea aduse de spate
- E război în noi? Epace?/ Plîns ori cîntec?
- Cu fructe marei, pulsînd ca inimi vii
- Văd un om spînzurat de-o firavărază
- Oare tu m-ai strigat? /Oare eu te-am strigat /Peste-ntunericul ce ne desparte?
- Tremor în mine de singur, de frig, /Zăpezi nevăzute stau să mă-ngroape..
- Cînd toate minutarele te-acuză /Că treci pe lîngă timp și cini nu-l vezi
- De unde să-mi iau înapoi timpul ucis?
- Ceasul galben al toamnei
- Pentru sfîrșit ori pentr-nceput /Ard în cuvintele care se-ngaimă!?
- Un țipăt ne izbește în pupile
- Cînd știai tu să te sperii
- Să nu murim de tot
- Umbra șoaptei
- Astăzi îmi lipsește eul
- Și-au aprins gutuile în pom /Felinarele pîlpîitoare
- Caldă ca un sărut
- Luna = ciută albă
- La picioarele zilei : satul și apa
- Seara cînd rezemat de lună aștept /Stranie apariția ta
- Cînd calcă ea gîndești că scrie
- Și pergamentul luncii-i tipătir /Cu pași nemuritori, de poezie...
- Cristalizată liniștea-n zăpadă
- Ecoul (...) schelălăind (idee)
- Cînd nu mă-mpiedic de nimic mărunț, /Știind pe mine însumi că mă înfrunt
- Acum e timpul cel mai înțelept /Cînd sînt grăbit, dar pot să mai aștept...
- Și mute aripile-i bat
- Ară vîntul prin văzduh pustiu...Pe-o noapte de gînduri reci
- Cu stele lipsă
- Sahara de zăpadă
- Să-ți scutur clopoței din rîsul tineresc
- Sufletu-mi era trimis departe
- Pe crucea ta, soare
- De ce-s atît de singur în mine ? E tîrziu ?
- De sine însuși, ca un mort, s-ascunde ?
- Cioplite de uitare
- Surd, tot bat
- Ochii taie în carnea celor pe care-i privești
- Coborîte pînă lîngă frunte
- Îmi crește plînsul
- Numai plînsul de mine ți-l aud
- Oglindă nevindecată
- Soare negru
- Acolo, în cimitirul din sat, /Mai am o rădăcină

- Ceasul ce doare
- La țara cît un leagăn
- Privirea mi-e rănită într-o floare
- Picioare fecioare
- Popor de flori
- Lacrimile nopții plîng pe geam
- Cărturar tremurînd de soarta cuvintelor
- Mai mult popor e dedesubt /Decît se vede în lumină
- Apa, gușter speriat
- Morile macină timp și grăunțe
- Întuneric mut
- Șerpi cărările fug în pămînt
- Azi cînd pîrîul glasului tău bun /Și-ascunde limpezimea sub pămînt
- Nu scriem azi precutul. El se scrie /În pietre de cetăți de-o veșnicie
- Unde te-ascunzi, numele meu ?
- Pe cei ce-n mine s-au întors
- Zidește liniștea
- Unde se reazimă lumina /Pe frunțile ascunse-n piatră
- Și suflutele vin din vulturi /Să-și numere în pietre morții
- Îngropat în baladă
- Dacii și-au ascuns curajul în noi
- Iancu nu încapă în statui
- Cer invers. Se zbate apa la izvoare
- Sub ochii mirați ai timpului
- Infinit /limită (urcare, putere, drum) al treptelor
- Nemuritoare ca lumina
- Că doar oțelul din cuvînt /Pulsează nevăzut rachete
- Oștirea grînelor
- Flacăra frunților
- Leagănul mutat sub fruntea mea
- Un nume – azvîrlit în groapa comună /La cimitirul uitaților
- Lacrimi de stea
- Și-adună frunțile noastre /în muzeu
- De mai departe de moarte
- Cîntec de piatră
- Am logodit timpul cu statornicia
- Lucrurile nu mai au dimensiuni și culori
- Trimite-ți păsările din cuvinte
- Trăiește-ascuns în noi, în fiecare, /Un ceas al răsăritului de soare, (Răsărit interior)
- O, sens al vieții noastre, Viitor !
- Întrebările = albine
- Culege stele
- Iezii rîsului
- Cînd își asmute fistuna spre mine dulăii
- Boii își rumegă așteptarea domoală
- Soarele avea emoții

- Miezul trezit al cuvintelor își plesnea castanele coapte
 - La societăți literare, /În căieram ideile pe câmpul tău, Poezie !
 - Civilizațiile morților
 - Ochi negri
 - Frunte arsă
 - Se-namță plopi de rugi la Dumnezeu
 - Ochii de copil învie timpul
 - Pofte vinovate
 - Tristețea de-a învinge
 - Cărările care se-ntorc în noi
 - Vorbea frumos, nimic de zis. Pădurea /Îi preschimba cuvintele în frunze
 - Puterile din pietre
 - Marea ghemuită-adânc în mine
 - Pământul orb
 - Carnea de luceafăr
 - Pat stelar
 - Pustiul pe care-l lasă frumusețea
 - Un hoț de orizonturi
 - Cerul limpede ca un refuz
 - Ce îndoială mă sapă /Umplându-mi de monștri cu aripi tot somnul ?
 - Nu știu de m-am născut
 - Războiul cunoașterii
 - Univers tradus în metafore și ritmuri
 - Catifelarea limbii
 - Sînt universali prin specific
 - Dificultate diferit de inaccesibil
 - Idei înalte
 - Albul poeziei
 - Univers tradus în metafore și ritmuri
 - Catifelarea limbii
 - Sînt universali prin specific
 - Dificultate diferită de inaccesibil.
 - Idei înalte
 - Aburul poeziei
-
- Țărnu de străzi eliberate
 - Cuvîntul se zbate la țărnu

PAUL BRAFFORD

- Logicien, informaticien et écrivain français contemporain

RODICA BRAGA

- Totul la distanță, micșorau, sfărâm, au înțelesul simplu al lucrurilor
- Ca într-un loc necunoscut unde i-a vărsat un tren de noapte
- Albul prea bătrîn al zăpezii
- Un surîs adăpostit în oglindă
- Niciodată nu vom afla cu certitudine tot ce-am pierdut
- Mereu va rămîne ceva în loc

VERONA BRATEȘ

- În afara cercului (volum)
- Mereu am vrut să fiu un pin/ aplecat deasupra abisului
- Oaspete așteptat, dar care nu va sosi niciodată.
- Frasinul = copacul iubirii la vechii germani
- Norii atîrnă și voalează cărarea
- Cîntul chinuie frunza, primăvara deschide bobocii
- Dau rădăcini.
- Noaptea cîntă.
- Mișcarea metalelor.
- Ochi noptoși, ochi umbriți.
- Lacrimile nopții.
- Vreme care înghite zilele.
- Nisip trandafiriu.
- Frunte de poet.

CORNEL BRAHAȘ

- Balcania (=peninsula balcanică
- Stri stri strigătele de luptă

GETA BRĂTESCU

- Ressu dădea, printr-o foarte mare strictețe, o foarte mare libertate
- A DESENA PROVOACĂ INFINITUL OGLINZILOR PARALELE

CONSTANTIN BRÂNCUȘI

- Lucrurile nu-s greu de făcut, totu-i să ajungi în starea de-a le face!

N. BRÂNDA

- Visuri create cu lebede sacre
- Ca o terapie a linștii
- Constelație a înțelepciunii
- Foc purificator
- Lecture din poeți serifici îmi încoronează ultimele singurătăți
- Lumini fără umbre
- Soare curat
- Timp ireal
- Vid / de fier plesnit de frig
- Îmi aleg un țipăt
- Cor de îngeri

BERTOLT BRECHT

- 1898-1956
- Teatrul epic (prin >1924); psihologie
- Brecht puneși cîte un text de povestire în teatru (“Omul e om”)
- Monolog de 2¼ pagini
- Multe poezii (de 6-8 strofe =24-30 versuri)
- Personajele au monologuri lungi; (A: o pagină; B: o pagină; A: o pagină; etc.)
- Actorul prezintă personajul pe care-l interpretează fără să se identifice cu el; spectatorul poate arunca asupra presei o privire critic și obiectivă
- “Mama curaj și fiii săi”, partitură ce seamănă mult cu un monolog lung (=comentariu la evenimente din jur) al Annei (In aceasta constă epicitatea piesei)
- Antierou (se arată slăbiciunile lumești ale “eroului”)
- Autorul respinge existența eroilor în piesă
- Eliberarea spectatorului de supunerea oarbă față de ceea ce se petrece pe scenă
- Faptul dramatic e povestit
- Sentimentele sînte trezite prin rațiune
- Fiecare scenă e de sine stătătoare, nu se explică în funcție de cea precedent; Evenimentele se succed linear, nu circular iar în locul acumulării progressive în desfășurarea faptelor, apare montajul
- Universal teatrului lui Brecht este în continuă transformare
- Un personaj e mut
- Acțiunea în 1624 (“Mama curaj...”)
- Doi oameni trag la căruță într-o piesă
- Autorul descrie acțiunea: Trei ani mai tîrziu. Anna e prizonieră împreună cu resturile unui regiment finlandez. Izbuteștesă-și scape căruța și faya, dar îl pierde pe Schweizerkas, cel mai onest dintre copii (=rezumatul scenei)
 - Mulțumește Celui-de-sus că ești mută
 - Ce caută polonezii să-și bage nasul în treburile Polonei
 - De cerșetori va fi nevoie întotdeauna
- Războiul început în piesă nu se termină nici la sfîrșitul piesei
- Sînt multe cîntece în piesă
- Fiecare scenă este povestită înainte de autor ca la romane vechide pe timpuri (în asta constă epicitatea teatrului să)
- Faptul dramatic e povestit
- Spectacolul nu trebuie să fie atras de acțiunea piesei, ci să reflecteze
- Personajele se chimbă pe parcursul piesei
- Brecht e împotriva stilului grandioase, monumental, eroic
- Omul nu este central universului
- Stil simplu (nemetaforic, nemetaforizat), anti-estetic
- Dezintegrare a limbajului, persiflare
- Brecht a studiat lumea decăzută, prin asta s-a distins de ceilalți care reprezentau în teatrul lor numai lumea de sus, societate înaltă

Opera de trei parale

- Începe astfel: Pentru a preîntîmpina înăsprirea mereu crescîndă a sufletului oamenilor, omul de afaceri J.J. Peachum și-a deschis o prăvălie, în care drojdia nenorociților capătă o înfățișare capabilă să miște inimile, pe z ice trece tot mai împietrite.
MAGAZINUL CU ARTICOLE PENTRU CERȘIT AL LUI JONATHAN JEREMIAH PEACHUM
- Lucrurile văzute pe dos
 - Vinde-ți fratele, om ticălos,
Și tîrăște-ți soția-n noroi!
 - Zodia porcului
- Există “regale cerșetorilor”
- Indicație de regie: (“De sus coboară o stinghie cu trei lămpi și o tăbliță pe care scrie☺
Cîntecul ÎN LOC SĂ
- Un personaj se întorce spre public și spune că se va căsători cu d-ra Polly Peachum
- Personaj “Jacob-Sfarmă-Țeste”; f. multe cîntece;
- Un personaj (Polly) face conversația ca să-și imagineze o scenetă pe care ei o joacă
- La fiecare cîntec care se cîntă pe scenă o tăbliță cu numele cîntecului
- Paradoxuri: șeful poliției și regale criminalilor sînt prieteni
- La sfîrșitul primului act scrie pe o tăbliță
- Personajele își schimbă caracterul pe parcursul piesei
 - Pe Bertolt Brecht, cel însetat
De-a ști l-ați cunoscut
- O scenă se reia dintr-un act în altul, dar totul diferit (cu replici pe dos: dacă A se certa cu B, acum A cu B se măgulesc)
- Criminalul va deveni la sfîrșit nobil(!)
 - Astfel acum, cu bine-am sfîrșit!
Frumos ar fi de-ar fi așa și-n viață! (finalul piesei)

BREMONT

- Mai există în poezie lucruri inefabile, plăcerile ascunse ale inimii

HERMAN BROCH

Moartea lui Virgiliu

- Filozof, atras de matematică; 1886-1951; austriac, emigrant
- Roman modern `500 pagini;
- Simbioză de poezie și filozofie.
- Afirmat târziu.
- Introduce știința în literatură
- Prezintă dezagregarea valorilor culturii germane (“Somnambuli”)
- Sprijinirea pe convenții
- Construcție epică poliformă, asociații libere, eclecticism stylistic (Joyce)
- Intervențiile directe ale autorului în narațiune.
- “roman gnoseologic” (= teoria cunoașterii) (H. B.)
- Literature = cunoaștere extra-științifică a lumii
- Coincidență între planul real-istoric și cel subiectiv simbolic.
- 600 pagini, 7 personaje, timp: 18, 3 scene (locuri, spații)
- Are 4 părți: Apă - sosirea, Foc – coborîrea, Pământ – așteptarea, Eter – întoarcerea acasă.
- O sinteză a filozofiei, esteticii și eticii lui H. B.
- Analogii între poezie și religie.
- Proză lirică și muzicală, uneori poezie versificată
- Îmbinare de cuvinte cu sensuri opuse sau a unor expresii cu sens pleonastic (“mai esențial”, “cele mai infinite”)
- Frazе ample, lungi (printre cele mai lungi din literatura universală), încărcate
- Dificultate de traducere.
- Roman alcătuit din 15 povești (“Nevinovații”).
- Sceptic privind eficiență în proză
- Introduce fragmente din operele lui Virgiliu (poet latin) în carte.
- Nu există analiză psihologică, nu descrie exact personajele
- Prin constrângere arta devine ne-artă
 - Pe fruntea lui stă scris semnul morții.
 - Fugind de moarte, căutînd moartea, căutînd opera, fugind de operă.
 - Numai minciuna aduce glorie, nu cunoașterea!
- Monolog interior (cam toată cartea)
 - Cîntecul fără nume al băiatului fără nume.
 - Pervertirea omului în antiom, determinată de golirea ființei, de preschimbarea ființei într-o simplă viață superficial a poftelor.
 - Toate acestea duraseră numai cît o scurtă bătaie de inimă, totuși destul de mult ca să oprească bătaia inimii.
 - În mersul cel mai mizerabil al mizeriei.
 - -:”Despuiatule, despuiatule, despuiatule de toate!” –
 - Disprețul luptă cu disprețul.
 - – Drumul tău e poezia, țelul tău se află dincolo de poezie...
 - Să respiri, să te odihnești, să aștepti, să taci.
 - Fugă, oh, fugă! Oh, noapte, ora poeziei
 - Fericit – lipsită de fericire

- Amărit și hăituit și aici
- E un delir sentimental, nostalgic, meditative, f. metaphoric.
 - Fiecare om e amenințat de vocile indomitabile și de tentaculele lor, de ramurile vocilor, de vocile ramurilor, care-l încolăcesc încolăcindu-se, care cresc unele din altele [...]
- La un moment dat rîndurile sînt expuse ca versuri
 - Devenind mereu mai atemporale și mai atemporale
 - Către creaturalitatea și extracreaturalitatea lui
 - Hazardul acestuia dispărînd în fața / misiunii eliberate de hazard
 - De la nerăbdare spre nerăbdare
 - Hăituit și iubind și iarăși hăituit
- Dialoguri la mijlocul rîndului
 - “Mă doare-n cot de visu tău..îi plătește șase.”
 - “Capătă vin și el.”
 - “N-are nevoie de vinu tău.”
 - “Nu te privește pe tine, mortăciune [...]”
- Stil baroc; acțiune minoră;
 - Creația poetică este degradată în progresie de literatură
 - Tu, cea mai depărtată apropiere, cea mai apropiată dintre depărțări.
 - – Oh, Plotia! neuitat-o de neuitat!
 - Ce readuce din ultima stingere a destinului noul destin, ce readuce din ultima ne-iubire iubirea.
 - Ființa neuitat-uitată a Plotei
 - Nevinovat și totuși vinovat
 - Vai umilitului care nu-și suportă umilirea
 - Cele mute își pierdeau muțenia, cele rigide își pierdeau rigiditatea, timpul devenea din nou mai moale și mai viu
 - Dintr-un niciunde
 - Sunetul pluti în indistingibil, chiar dacă nu în infinit, vocea de băiat, înceată, îndepărtat-apropiată
 - Speranța mea să fie însoțită de speranță, și chiar singurătatea inimii tale este speranța de odinioară a începutului tău.
 - Cîntul ce-a răsunat din tine este mai mare decît tine
 - Castitatea închisă în castitate.
- O carte de somnambul, de adormit
 - Bogăția / N-o prețui nicidecum, iar în schimb să iubești sărăcia (Vergiliu)
 - Oare acea voce universală, puternic-șoptitoare, blind-bubuitoare, poruncitor-bună, nebănuită în apropierea îndepărtată, pe care o auzise fără s-o poată auzi, nu se ascunsese și ea înapoia acestora?
 - Din pre-început
 - Venind din cele vizibil-invizibile
 - Voce a vocilor, în afara oricărei limbi
 - “Deschide ochii spre iubire!”
 - Voalat de lacrimi fără lacrimi
 - Acolo stătea în fața lui un înger, aproape un înger, mai curînd un băiat, totuși un înger.
 - Și se refugie înapoi în somn
 - Lumina durea

- Tot ceea ce scrisese vreodată, tot ceea ce ar mai scrie, trebuie să rămână neterminat
- Realitatea este iubirea.
- Nemuritor numai adevărul, nemuritoare moartea într-un adevăr.
- A vorbi despre cinste în artă e întotdeauna ceva cam hazardat.
- Tot ceea ce cîntase era gol, goală chiar și Eneida, poemul, ca și poetul fiind limitate la propria lor sferă rece.
- Te-ai căutat mereu, ca să mă găsești pe mine, și găsindu-te pe tine m-ai căutat pe mine.
- “Cel ce numele singur și-alege, acela e-un răzvrătit contra soartei...”
- Nu m-ai chemat niciodată, chiar de-ai crezut că mă chemi, ți-am fost doar impus; ți-am fost dator, în timp ce-ți slujeam...”
- “Ieșirea, intrarea sînt una, copilul ce-ai fost la-nceput ești la urmă, o stare ce-și află refugiu-n iubire.”
- De ce trebuie să nu rămînă așa, să rămînă pentru totdeauna așa ea venise prin oglindă (= închipuire)
- Aud cele necîntate
- Tu cauți în tine întunericul, a cărui lumină te modelează
- Fiindcă tu însuși ești ele, totuși în preajma mea îți ești ție însuși în preajmă, și ajungi la ele.
- Eu sînt în tine, și totuși tu pătrunzi în mine; destinul tău crește în mine și de aceea te cunosc în cele de negăsit?!
- Născut și născînd
- Chipului dur-delicat al Cezarului
- Mor și nu știu nimic despre moarte
- “Unirea noastră e fără timp, fără timp ne e știința
- Mă constrînge de-a dreptul să-ți apăr opera de tine însuși
- Artei nu i se poate impune prin constrîngere nici un fel de datorie, nici aceea de a sluji statul, nici oricare alta.
- Arta nu e legată de nici un timp.
- Între invizibilitate și invizibilitate
- Omul e despărțit de om prin lupta pentru putere
- Ridicula anulare a morții prin glorie
- Vorbise tăcînd.
- – Desigur, o, August, arhitectura înflorește [...]
- În spațiul aspațial al cuvîntului
- Cine iubește se află dincolo de limitele sale
- Acolo unde a izbutit Platon, filozofia a devenit poezie....
- Să-i caut în trecutul îndepărtat și în cel mai îndepărtat
- Datoria omului față de datorie
- Foarte multă filozofie (despre artă, timp)
 - Timpul nu e altceva decît modificarea cunoașterii
 - Timpul e modelat de om în cunoaștere
 - A cunoaște suprapămîntul împămîntesc
 - Alegoria poate fi exprimată numai prin alegorie
 - - Alegoria realității și realitatea alegoriei
 - N3-lumina căpătase culoarea leului
 - Orice întemnițare e pentru noi o nouă eliberare

- Numai ca simbol cele muritoare pot să se încadreze în cele nemuritoare
- Încă lipsit de lumină, totuși plin de lumină.
- Pînă și golul nu trebuia fragmentat.
- Chipurile lor păreau pentru vecie, fără să piară.
- Liniște în interiorul liniștei.
- Spațiul ne-amintirii includea mereu alte zone ale spațiului amintirii și ne menținea totuși în acest spațiu al amintirii, ba chiar cele două spații se reuniau tot mai intim într-un al doilea spațiu a; amintirii înăuntrul celui dintîi, într-un spațiu al unei transparențe superioare a amintirii, al unui infinit superior al amintirii, în așa măsură dedublare a ființei într-o nouă unitate.
- Așteptarea lipsită de așteptare.
- Incontestabil și mereu mai incontestabil (pleonasm voit).
- Dedublare înăuntrul dedublării, oglindire înăuntrul ogîndirii, invizibilitate înăuntrul invizibilității.
- Venind din cel mai lăuntric lăuntru al spațiului pămîntesc al uitării.
- În știința fără știință a celui de-al doilea infinit.
- Pe orizontul orizontul auriu-plumburiu, plumburiu-auriu al apelor.
- Să transforme în invariabil variabilul ce rotea de jur împrejur.
- Dorință dureros-îndurerată.
- Mai nudă și mai nudă.
- Incomensurabilul se alătura incomensurabilului.
- Pierise fără să se piardă, rămasă în al doilea spațiu al memoriei, infinit de uitată, infinit de neuitată.
- Fără a fi rămas, rămînea.
- Neliniște neliniștită.
- Fîntînă în fîntîni.
- Acopereau nemăsurat cîmpul nemăsurat al pămîntului.
- Neființa născătoare, deschisă pentru privirea celui lipsit de privire – orbirea văzătoare.
- Dincolo de grai.

EMIL BRUMARU

- Fecioarele se încurcau în gene
- Acul lucid de spaimă-al unui ceas /Mă caută stăruitor prin lume
- Vom juca billiard cu săruturi
- Și trec femei cu trupuri lungi
- Femei cu sîni licențioși /Umflați de-un înger pneumatic
- Nebună ca o balalaică
- Nu crini ci viperi porți în gură!
- Sînii îndopați în silă /Cu zahăr
- E ora cînd ciorapu-i mai întins, /Mai leneș, mai usic de jartieră
- Nu vom trimite plicuri din ce în ce mai mari, /La început cît numai o petală, Apoi cît frunza crudului arțar, /Pe urmă, oh, cît tine-n pielea goală!

BUCOVICIOR

- Zorii dezleagă livada /de singurătate
- Gărgărițele adună întunericul /în sicrie de somn

P. BUCȘA

- Dreptul de-a visa
- Zbor dezlănțuit.
- Foame de real.
- Adâncimi de munte, înălțimi de mare.
- Lumină plînsă.

VALERIU BUCURIU

- Mutînd lumina-ntreagă pe pămînt
- Stelele poartă bombe
- A nevoie de flori
- Vîntul a purtat pasărea prin vreme
- Păstrați în suflet corola ce a deschis lumină

MIHAIL BULGAKOV

Maestrul și Margareta

- 1966, apărut după moarte
- 542 pagini, dese, format mic
- 1891-1940
- În 1919 începe să scrie
- Al. Sincu eseist
- Conflict între haos – și ordinea pietrificată; haosul = mobil, violent, distructiv (viforul, negura, îngrămadirea maselor, războiul, spațiul nemărginit, boala, moartea); paradisul steril = spațiul închis, birocrăția, temnița, izolarea, masca, confortul meschin
- Refuză ispita manicheismului, ce mutilează prin schematizare
- Alege ciocnirea extremelor, un purgatoriu de-a lungul căruia fiecare capătă ce i se cuvine
- Derută
- Antispectacol
- Liberați de conjunctură
- Lumea e o mascaradă în care totul este contrafăcut, toți vor să pară ceea ce nu sînt, se înșeală reciproc, dar nimeni nu se cunoaște pe sine
- Fantastic
- O lume pietrificată nu e coerentă
- Dracul ajunge, fără vina lui, înger păzitor al binelui
- Miraculosul pătrunde în cotidian
- A mai scris “Diavoliada”, “Inimă de cîine”, “Ouăle fatale”
- Gaguri în genul lui Breugel: un președinte își pierde capul (propriu) și i-l găsește dracul; altul exclamă că să-l ia dracu (și dracul îl ia într-adevăr)...
- Satiră, umor...
- Maestrul respinge titlul de scriitor
- Nimic nu rămîne gratuit, conexîndu-se cu întregul
- Maestru=professor de istorie
- 32 de capitole a câte 10-40 de pagini; are și un epilog
 - Ochiul drepr-negru, stîngul-verde
 - Declară cu glas tare, plin de voioșie: O să vi se taie capul!
 - ăsta nu-i turist, ci spion. E emigrant rus, care s-a strecurat în țară
- Ultimele 3-4 rînduri de la sfîrșitul unui capitol sînt reluate în capitolul următor
 - Centurionul Marcus [...] poreclit Moartea-Șobolanilor
 - - Numele?
 - - Al meu? Se interesă grăbit arestatul
 - - Unde locuiești?
 - - nicăieri
 - Orice stăpînire e o silnicie, o asuprire a omului
- Despre Isus Hristos
 - Își tuflă glug ape capul său
 - Nici ăla, cum îi zice...din Kiriati
- Golgota
 - La dumneavoastră orice cauți nu găsești

- Dar, vă implor, acum la despărțire, credeți cel puțin în existența diavolului!
- Un motan uriaș, gras cât un porc, negru ca tăciunele (“diavolul☺
- - Motanii n-au acces în tramvai! Nu-i voie cu motani. Z-zît! Dă-te jos, de nu – chem. Miliția! Atît pe încasatoare, cît și pe călători nu-i uimea întîmplarea în sine – că un motan se suie în tramvai, ci faptul că motanul intenționează să ia bilet.
- Atunci, Ivan își spuse cu hotărîre:
 - Sigur că da, e la rîul Moscova! Înainte, marș!
- Archibold Archiboldovici
- Sigilarea tuturor hîrtilor sale
- Un om în izmene poate circula pe străzile Moscovei numai într-un singur caz – dacă merge însoțit de reprezentanții miliției, și anume, cu o singură destinație: secția de miliție!
- Bărbatul cu bărbuță
- Aoleu! Gîndi speriat Riuhin. E într-adevăr normal!
- Dar, după cum vă dați seama și dumneavoastră, nu primi răspuns
- Se bețivise
- Folosește aiurea, unde vrei și unde nu vrei, mașina statului!
- Dedublarea unui personaj
 - Hlizindu-se dulceag
 - Da, prea de tot, chiar prea, prea de tot
 - Redăm textual răspunsul lui Nikanor Ivanovici
 - Tot descheindu-și și încheindu-și gulerul cămășii și făcîndu-și cruce
 - Aghesmuți încăperea
 - Scoți, în răstimpuri, un fel de muget gros, de om chinuit
 - (Aici șoferul rosti cîteva cuvinte nepublicabile..)
 - Fir-ar să fie de... și șoferul trînti din nou niște vorbe de rușine
 - (cuvinte ce nu pot fi reproduce)
- Pe unul îl ia dracu și i se vede doar costumul care scrie și vorbește
- La o filial toți angajații cîntau fără săvrea
 - “ADINEAURI AM FOST TATIAT DE TRAMVAI LA PATRIARȘIE STOP
ÎNMORMÎNTAREA VINERI ORELE 15
STOP VINO STOP
BERLIOZ.”
 - (telegram trimisă de mort!)
 - Bolnavi condamnați la moarte
 - Să te muți pe lumea cealaltă
 - Viitorul răposat ședea nemișcat
 - Plecă molfăind cu gura-i știrbă
- Un vrăbiov se găinățează într-o călimară
- Sfirșitul părUn vrăbiov se găinățează într-o călimară
- Sfirșitul pății întîi: a sosit timpul să trecem la partea a doua a acestei istorisiri adevărate. Vino cu mine, cititorule!
- Volumul doi e numerotat în continuare
 - Trebuia să-l uide cu orice preț, da, să-l uide! Dar el nu se lăsa uitat, asta era durerea ei!

- Maestrul = prof de istorie, scria despre Pilat Margareta îl iubea pe maestro
 - Se gîndea la ale ei
- Dialog în care un personaj se gîndește ce i-ar răspunde altul, apoi continuă din nou, ș.a.m.d.
 - Val de așteptare și emoție
- Margareta se întrebă în gînd și i se răspunde real
- Capitolele au cîte un titlu
- Margareta zboară, un om transformat în vier zboară și el
 - - și tu, tanti, unde ești?
 - - Eu nu sînt
(=era invizibilă)
 - Bărbați în frac și femei goale, care-i însoțeau
 - Nepricepînd ce se petrecuse
 - Dușul de sînge (=în iad)
 - Pardonabil
 - Manuscrisele nu ard (maestrul își arsese manuscrisul romanului)
 - Nu mai vreau nimic de la viață
 - Iertați-mă, tu ești...dumneavoastră sînteți....
 - Dacă are dată hîrtia își pierde actualitatea
 - - Iată cui am să-i dau drumul cu multă plăcere – zise Woland, uitîndu-se în scîrbă la Nikolai Ivanovici
 - Strîngîndu-i mîna cu efuziune
 - Atotputernicul Woland era într-adevăr atotputernic
- Părți din manuscris sînt redată în carte (capitol)
 - Ziua namiaza mare
 - Pe scriitor nu-l apreciezi după legitimație, ci după scrierile lui!
 - Din care atît de bine se soarbe narzanul, sub unbrarul...nu, anticipînd, vom spune: din care atît de bine se sorbea narzanul
 - Ce s-ar fi făcut binele tău dacă n-ar fi existat răul
 - Messier (= ise zicea diavolului)
 - - Ah, pentru o treabă bine făcută jignirea este o răsplată obișnuită!
 - Ne-ai ucis, sîntem morți
- Maestrul și Margareta amanți; mor; sînt luați de diavol (Woland)
 - Frica este cel mai grozav dintre vicii
 - Cel care iubește trebuie să împartă soarta celui pe care îl iubește
 - Veselia lui înăscută

Teatru

- 1891-1940; fost medic
- Comedii; acțiune rapidă; mai multe variante
- Piese mici scrise la început, pierdute
- Obiecte emblematice, simboluri pe scenă; își regiza piesele
- Ponegrit de staliniști; răstălmăcit; dorința perfecțiunii
- Conflict dintre haos și ordine pietrificată
- Opoziția între familie și istorie; 297 cronici îl criticau și doar 3 îl aprobau; lipsa artificiei
- Concentrare, polarizare; instrumente, muzică pe scenă
- “Insula purpurie”, 4 acte cu prolog și epilog
- Un personaj atîrnă pe sus printre sfori (e la teatru)

- E Vaska Dîmogațki, care public în diverse revistute sub pseudonimul Jules Verne
- Vom avea ciuciu cu spanac în loc de spectacol!
- Dragă cetățene Jules Verne!
- Dă-l dracului de bal!
- Organismul dumneavoastră nu este necesar
- Teatru în teatruL se joacă o piesă numită “Insula purpurie”!
 - Cetățene autor
- Dă replici din autori cunoscuți, versuri (Gogol, Pușkin)
 - Toc-poc! La pușcărie! Judecată! Toc-poc! Să fie spînzurați. Ei fug! Vin europenii. Toc-poc! Negocieri
 - Auzi...”Artist al poporului”...Bețiv al poporului, asta e!
- Indicație: costume făcute după ilustrațiile din cărțile lui Jules Verne
 - Să fie spînzurați cu drepturi cu tot
 - Merți, eu m-am mai săturat și alaltăieri. Sînt sătul
- Există perle uriașe, papagali monstruoși
 - Îi iert și pe bandiții ăia doi care s-au înecat
- Harapii albi asupresc băstinașii roșii
 - Harap emerit al popprului
 - E prea cal ca să vă repet de zece ori același lucru
 - Generale, nu-i sănătos să cînți pe căldură
 - Ochii ăștia profund ideologici
 - Apă de foc (=whisky)
 - Jur pe pantalonii din flanelă ai mătușii mele!
 - Ce se mai izmenește
- Se autocitează
 - Echipaj, ta-ra-ta-tam-ta-ram
 - Șapte sute...cinci sute cincizeci de ruble....
- Se aude o muzică macabră și corabia intră în galop
 - Înainte, o sută de mii de draci și unBelzebut!
 - Să fiu de trei ori afurisit
 - O piesă arhiideologică
 - Un talent uriaș. Un idiot sadea...
 - Dacă-m îmi organizezi o revoluție internațională în cinci minute – ai înțeles? –te îmbrac în aur!...
- “Zilele Turbinilor”
 - Călătorie revoluționară, Lenocika. Mergi o oră, stai două
- Cîntă un menuet de Boccherini
 - I-ași trimite în....
 - Domnule frate al soției mele
 - Îți ții discursurile ca o preastimată cizmă
 - E un mit, o ceață întunecată
 - Chiar dacă țarul e mort, trăiască țarul. Ura!...Imnul!
 - Un sindicat de asasini ai țarilor
 - Iubiți-mă în gînd
 - Ce porc sînteți totuși, Leonid!
 - Nu-i frumos din partea dumneavoastră, Lena, nu-i frumos din partea ta, Lena.

- Nemții (ca personaje) vorbind în germană
 - Cine-i aici tovarăș cu tine?
 - Stimate cetățean
 - Cetățene ministru de război
 - Subofițer Turbin, lasă dracului eroismul!
 - Ce să-mi mai mulțumești?... Din mulțumiri nu-ți faci manta
 - E un paltonaș, fără de partid
 - Secretele dumitale murdare
 - Pentru ce? Pentru patrie?! Astă să fie patria, cea care m-a azvîrlit în rușine?...
 - De orice se atinge – poc, cioburi! Dacă ai mîncărime, sparge și tu măcar servicii complete!
- Bagă replici din Cehov (“Unchiul Vania”)
- “Casa Zoicăi”
 - Dimineața ești la locul dumitale
 - Și acum, dragul meu, marș! Trebuie să mă îmbrac
 - Gandzalin [=un chinez]: Tu dacă ai să omoli, pe tine comunistă poliție te ia. Ai săvezi!
 - Gandzalin: La levedele Manuișka! Cînd te măliți cu mine?
 - Manuișka: I-a te uită! D ace, ți-am făgăduit eu așa ceva?
 - Gandzalin: A, Manuișka! Păi cine a spus?
 - Gandzalin: Buna fata, Manuișka! Gustoasă fata, Manuișka!
 - [...]pe lîngă grădina zoologică și văd un anunț: aici este expusă o fostă găină...
 - Je vu salin!
 - Pardon, pardon, ș ice-i cu asta? Dacă am fost executat la Baku, acuma gata, nu mai pot nici să dau o fugă pînă la Moscova? M-au executat din greșeală, fără nici o vină.
 - Faci pe nebuna!
 - M-am convins că n-am stofă de careerist și am hotărît să avansez pe linie de partid
 - Păi ce-avem de pierdut în afară de lanțuri?
 - Kieske vu dît, madam?
 - Așa să fie fundul meu?
 - Este un fund absolute perfect, doamnă
 - Odihniți-vă, tovarăși, conform codului muncii
 - Madmoazel Liza
 - Fiindcă regimul ăsta a creat niște condiții în care un om cinstit nu poate trăi
 - Mulțumesc, Allocika, pentru scandal!
 - Eu zic să suferiți puțin...
 - Încetișor, Boris Semionovici, că vă aude proletariatul de jos
 - Un singur lucru nu poate inventa capul meu: cum să transformi banii în dragoste!
- “Cabala farsierilor” (despre Molière)
 - Franțuz de origine și imbecile de profesie
- Un personaj: Fratele devotament
 - E adevărat, mărite monarh, că un regat nu poate exista fără denunțuri?
 - Poate v-am lingușit prea puțin? Poate nu m-am gudurat destul?... Majestate! Unde mai găsiți un lingău ca Molière?
- O femeie aproape goală pe scenă
- Mai multe cortine

- Abuzul administrative
- Densitate
- Motivul puterii abusive, arbitrare

EUGEN BUNARU

- Să depun un sărut de atlet /La baza piramidei perfecte
- Aer năuc.
- Aer ȕuguiat.
- Sînt totuși eu însumi:profil al tăcerii
- La școala amețitoare a stelelor.
- *Aventură în interior (titlu)*
- În raza de fascinație a cuvîntului
- Răsăritul = întîmplare cristalină. Odă de lacrimi.
- Noaptea e un motiv romantic
- Poetul scrie fără ochi, fără mîini, fără picioare /Aproape pe brînci ca un strămoș
- Înaintînd ca o barcă nu prea departe de Marea Iubire
- Sub piatra lunară a cuvintelor
- Un om miroase a om
- E o seară cum celelalte (cum)
- De la margini spre margini

MIHAI BURECU

- Aripă vie
- Cîntul o orgă răsună
- Ochiul luminii se-ntoarce în noi
- Potop de eaze
- Mă citește o carte
- Cad rimele grele, decapitînd /patimi
- Inconștientul, aparent de nepătruns ca o junglă
- Munci de sisif (foarte mari, multe, exorbitante)

LUCIAN BURERIU

- DeBARcări, bomBARdamente
- Ad-apă apa, stîncile-n-amiază
- Îți explodează romul în pahare
- Cu spatele la cer
- Vindea otravă-n cîntec pe fluierul lui Pan
- Izvorul se uimește de păduri
- Mări muiate-n carte

AUREL M. BURICEA

- N. 1943, Com. Ulm, Jud. Brăila, prof. de matematică
- 1979 debutează în Daci: Sarea neagră a nopților
- Cronică de Paul Dugneanu în revista Luceafărul.
- Caută în metaforă punctual de contact între poezie și matematică.
 - Tăcerea este semnul durerii.
 - Trecutul colindă prin mine.
 - Fluturul/ căzut în extaz.
 - Frunte grea de vise.
 - Izgonit din realitate
 - Roua singurătății.
 - Gratiile cerului.
 - Pîinea zilelor.
 - Sorii respiră.
 - Păsările visează în rădăcini amare.
 - Coviltir ciuruit de stele.
 - Morții și-au încălzit respirația/cu lumînări topite pe cruci.
 - Cenușa lacrimilor.
 - Sorii plîng în ochi de cîrțițe.
 - Veac exploziv.
 - Perdelele galbene ale toamnei
 - Arbori de uranium și flori de laser.
 - Zăpada copilăriei.
 - Rîul curge-n amurg.
 - *Ziarele îngălbenesc (idee)*
 - Ochi încropiți (de somn)
 - Pleoapele duioșiei.
 - Răni de vînt.
 - La marginea somnului
 - Planuri pentru toamne.
 - Tăcerea meditînd la pădure
 - Coji de întuneric.
 - Pămînt neînvins
 - Timpul cuvintelor.
 - Bolnav de rușine
 - Marea inimii.
 - Praguri de ceață.
 - Lumină ascunsă.
 - Dincolo de gînd.
 - Piață albă
 - Vocea unei viori
 - Ploaie subțire
 - Se naște o inimă.
 - Țipătul frunții.

- Amiaza unui țarm.
- Sîn matern
- Forma dorită
- Există în și prin poezie.
- Rîs de aur.
- Ființa vremii
- Chin de a ști totul despre sine.
- Munte de ceară.
- Zîna lunii.
- Băuturi binefăcătoare.
- Porcii își mănîncă prețul
- Folosește lumina pentru a scoate valoare
- As bea pînă aș cade în picaj (în cap)
- Poeții dau izvoarelor un sens.
- Ziua așteaptă să inunde.
- Oala ți-a pus capul
- A rămas singur cu pozele sale.
- Chinul lui Dumnezeu. Pîinea lui Dumnezeu.
- Crez aprins. Strigăt al florilor. Proaspătă lumină.
- Amfiteatrul țării.
- Brazda frunții
- Vise înalte.
- Floarea țării.
- Ape cristaline.
- Ceas ales.
- Faguri de lumină.
- Cuib de legend.
- Curcubee aprinse.
- Limpede luceafăr.
- Urcă print imp.
- Zbor pur.
- Tărîm înalt.
- Unda luminii.
- Glasul se arcuiește.
- Flacăra nestinsă.
- Ochiul zării.
- Dor de viitor.
- Rază blîndă.
- Zăpezi de somn
- Troiene
- Numere al timpului
- Luminează memoria morții
- Munte de sare.
- Neplînse lacrimi
- Cuvînt de vis.
- Magică oglindă.

- În flacăra iernii
- Cumplită libertate /de a fi pretutindeni
- Magnetic privire
- Puncte cardinal pulsînd
- Rana concretă /a acestui veac
- În disperare de spațiu
- Să bes /iubirea mea albă
- Setea de alb (titlu)
- Albul respiră /tinerețea mea
- Numere metalice
- Satul visează /sub aripa unei balade /cu gîtul retezat /de secera ȕumii
- Ninge magnetic, trist

ZOE DUMITRESCU-BUȘULENGA

Dicționar de mitologie

- Sensurile plural ale miturilor
- Hesiod – poet
- Acordându-i valori (mitologieie) dincolo de înțelesuri banale, commune.
- Orfeu – metaforă generalizată a spiritului romantic.
- Zona miturilor = zonă a absolutului (romanticii)
- Căutînd adevărul pînă la izvoarele lumii
- Au repopulate lumea cu făpturile basmelor
- Civilizația Maya proprie aborigenilor din America
- Miticul devine o modalitate de legătură între real și absolute
- Mitul îmbracă tot mai multe forme
- Situații arhetipale întruchipate de personajele mitice
- Ulise = aventura de cunoaștere a omului în treptele ei succesive
- Întîlniri lăuntrice
- Scriitorii au apelat la mitologie: demitizînd eroii mitologici și mitizînd personajele commune
- Mitul și mitologiile = expresia frumoasă a copilăriei omenirii
- Fantezia noastră n-are limite (George Lăzărescu)

MICHEL BUTOR

- Néscut 1926
- Toute invention est une critique: de la littérature, de la réalité, de la critique. Puisque toute critique est une invention, qu'il s'agisse de biographie, ou l'érudition. Le texte, toujours en quelque façon inachevée, appelle l'invention de la critique. Enfin il y a les transformations que l'œuvre suscite prise en elle-même (les mises en abyme), prise dans d'autres (citations), prolongée par d'autres (œuvre ouverte) («Répertoire III»)

Passage de Milan

Un immeuble de sept étages, pris de sept heures du soir à sept heures du matin, chaque heure correspond à un chapitre et dans chacun des chapitres on étudie quelques-uns des éléments superposés de l'immeuble.

L'Emploi du temps

Première partie: ce qui s'est passé pendant un mois est raconté sept mois plus tard par le narrateur; second partie: ce récit est perpétuellement interrompu par des références au présent, à ce qui se passe pendant que le narrateur écrit; troisième partie: un troisième mois intervient et ses apparitions vont être racontées en commençant par la dernière.

«Degrés»: couleur stylistique, de longues citations

«Nobile»: on évoque les cinquante États de l'Amérique les uns après les autres dans l'ordre alphabétique: il existe deux temps: le

Temps de la description et le temps de l'histoire des États-Unis.

- Coïncidences de nombres, situations; symétries, asymétries
- Contrepoint temporel, discontinuité temporelle, vitesse du récit, propriétés de l'espace, transformation des phrases, structures mobiles («Répertoire II», pp. 89-99), caractères, figuration, page dans la page, diptyques (= normal, logic, fără intermediar, de-a dreptul)
- Echos, allusions, ouvrages cités, vocabulaire alchimique
- Il a écrit «Essais sur les Essais»
- «Illustrations II»: les textes traités deviennent personnages, qui dialoguent
- De l'insistance sur le fait qu'on tourne les pages.

La Modification, 1957

- Cel mai citit “nouveau roman”.
- Jocul neînțeles al destinului
- Revolta literaturii împotriva literaturii
- Pentru ca evenimentul cel mai banal să devină aventură trebuie, și asta e destul, să începi să-l povestești (Sartre).
- Omul este un obiect acționat de (destin, societate, timp, etc.)
- Neintervenția autorului
- Accidentalul, dispariția comentariului autorului;
- Rolul întâmplării
- A mai scris poezie, eseuri
- *Portretul artistului ca tânăr maimuțoi (titlu de roman)*
- Ură pasionată
- Roman alcătuit din două romane: unul realist + unul simbolic (“le nouveau roman”)
- Expunere la persoana a doua plural
- Tratarea simbolică și mitologică a unui subiect
- Roman experimental, limbaj inedit
- Skepticism social și istoric, pesimism
- Reificarea (= transformarea omului într-un obiect, o marfă)
- Alienarea (= înstrăinarea) umană
- Deziluzii, incertitudini, eșecuri
- Unele cărți au subtitluri (ex: “studio stereodonic”)
- Realitate discontinuă
- Lectura poate începe la orice pagină și sfârși la fel (în “ 6.810.000 litres d’eau par seconde”, 1965); analog pentru un libret de operă (“Votre Faust”, pe muzică de Nicolas Pousseur) care la fiecare spectacol – după voia spectatorilor, consultați într-un plebiscite – poate avea o altă desfășurare și alt deznodământ.
- Les Editions de Minuit (Paris) au publicat în specia; “nouveau roman”-e, uneori și Gallimard
- Personajul central este aproape unicul al cărții
- Scrie la persoana a doua plural:
 - Vous avez mis le pied gauche sur la rainure de cuivre, et de votre épaule droite vous essayez-en vain de pousser un peu plus le panneau coulissant.
Vous vous introduisez par l’étroite ouverture en vous frattant contre ses bords, puis, votre valise couverte de granuleauxcuir somber couleur d’épaisse bouteille, votre valise assez petite d’homme habitué aux longs voyages, vous l’arrachez par sa poignée collante, avec vos doigts qui se sont échauffés (...).
 - Vos yeux sont mal ouverts, comme voilés de fume légère, vos paupières sensible et mal lubrifiées, vos tempes crispées (...), vos cheveux (...)
 - Si vous êtes entré dans ce compartiment, c’est que le coin couloirs face a la marche à votre gauche est libre, cette place même que vous auriez fait demandé à normal (...)
 - Un homme à votre droite, son visage (...)
- Tradus prin persoana a doua singular (Georgeta Horodincă):
 - Ai pus piciorul stâng peste șina de alamă și cu umărul drept încerci în zadar să dai puțin mai la o parte ușa glisantă.
Te strecoari prin deschizătura îngustă frecându-te de marginile ei, apoi valiza dumatăle de piele zgrunțuroasă (...)

- (...) Nu, nu e de vină ora, nu prea matinală, de această slăbiciune neobișnuită, ci vârsta care să te convingă de puterea ei asupra corpului dumitale (...)
- Ochii îți sînt somnoroși, ca împăienjeniți de o ceață ușoară. Ai intrat în acest compartiment pentru că locul din colț dinspre culoar (...)
- Un bărbat în dreapta dumitale, obrazul lui la înălțimea umărului dumitale (...)
- Din cînd în cînd are și fragmente mici la persoana a treia:
 - Deodată, toate privirile se întorc spre ușa pe care cu un singur brînci din umăr (...) o deschide un bărbat voinic, roșcovan (...)
 - Linia ferată sapă în interiorul ei un tunel care se restring în asemenea măsură, încît dumneata nu mai vezi de loc cerul, încît solul (...)
 - Sigur, nu era gingășie în privirea ei atunci, dar la drept vorbind ce nevoie avea să se scoale, cînd ai fi putut foarte bine să te descurci și singur, așa cum fusese înțelegerea (...)
 - De unde știa ea că de data asta n-ai putut să reții loc?
 - Hai du-te și dumneata; această carte care te încurcă, vîr-o în buzunar și ieși din compartiment, nu că ți-o fi cu adevărat foame, doar ai băut o cafea adineauri; nu e nici măcar rutina, fiindcă ești în alt tren decît acela cu care ești obișnuit, fiindcă te supui unui alt orar (...)
 - Aici este, aici este compartimentul din care ai plecat, acesta e bărbatul cărunt (...)
 - Vei coborî din nou pe peron la Cecilia, care-ți va spune poate din nou:
 - Așadar, cînd mai vii?
 - (...) și dumneata îi vei putea răspunde (...):
 - Din păcate, abia pe la sfîrșitul lui decembrie, dar le vei spune cu totul altfel (...)
 - Luaserăți masa în prima serie și vă căutați locurile voastre la clasa a treia (...)
 - Și cine ți-a spus că e din Roma?
 - Ți-o închipui originară dintr-un orășel din Alpi (...)
 - Veți merge de-alungul mării și cum cineva va fi vrut să se stingă lumina, dacă vei fi reușit să-ți găsești în vreun compartiment un loc în colț (...)
 - Cecilia, știai bine, se va fi trezit mult mai devreme ca dumneata, își va fi luat cu siguranță micul dejun, săturîndu-se să te aștepte.
 - Gen de lăsare liberă a rîndurilor:
 - Pe care nu-l vei mai întîlni probabil niciodată,
 - Cel căruia îi spui Pierre, (...)
 - Împărați și zei romani, nu v-am studiat eu oare cu sîrguință. Nu v-am făcut eu să apăreți uneori la vreun colț de stradă sau de ruină?
 - Studenți de toate culorile
 - Scrisă la timpul present.

Repertoriu, eseuri

- O nouă teorie a literaturii
- Metatext, text-obiect
- Structură în abis
- Funcție prospectivă și euristică (=servește la descoperirea de fapte) a literat.
- Citire intertextuală
- Literatură a literaturii (Irina Mavrodin, prefață)
 - Cărțile ne redau lumea, dar ele ne redau o lume falsă
 - La moartea oricărui scriitor, oricât de puțin cunoscut ar fi, se caută hîrțile lui, ce se cer rînduite, identificate
 - Opera cea nouă este un germen care se dezvoltă pe terenul lecturii
 - Opera în operă
 - Noi scriem mereu în interiorul literaturii
 - Opera trebuie să fie continuată la infinit de cititori [...deci] va trebui să se prezinte de la sine ca neterminată
 - Operă deschisă
 - Scrierea este un caz particular al desenului
 - Anumite cuvinte sînt mai mult văzute decît citite
- Există cărți microfilmate (volum mai mic)
 - Desenul este ceea ce ne permite să vedem un lucru într-un loc unde el nu se află
 - Un cuvînt nu exprimă niciodată în întregime obiectul său
 - Trebuie să uităm continuu ceea ce era adevărat ieri, pentru a nu mai reține decît ceea ce este adevărat astăzi
 - Limbajul de toate zilele se tocește mereu, iar această tocire permanentă duce inevitabil la pierderea treptată și la schimbarea sensului cuvintelor
 - Romanul este și trebuie să fie poetic nu numai prin pasaje, ci în totalitatea sa
 - Structurile muzicale au aplicații romanești
 - Există timpul aventurii (=acțiunii cărții), timpul scrierii, timpul lecturii
- În sec XVIII exista romanul epistolar
- Avantajul dispunerii textului în pagină (la Mallarmé)
- Asupra « fizicului » cărții și al paginii [Claudel « Positions et propositions » (« La Philosophie du Livre »)]
 - Civilizația cărții ar putea prea bine să fie urmată de o civilizație a înregistrării
- Unii autori scriu numai pentru ei
 - Nu pot fi definit cu ușurință ? Cu atît mai bine !
 - Grație pictorilor, am început să compun poeme noi
- A scris o carte : « Histoire Extraordinaire »
 - Pictura și-ar urma cursul și fără mine ; eu însă nu pot trăi fără pictură
 - Opera deschisă
- Se declară împotriva scrisului îngrijit
 - Am de lucru pentru încă o sută de ani
 - Criminali de geniu
- Constantin Constantius (personaj al lui Kierkegaard)
Singurul lucru care s-a repetat a fost imposibilitatea unei repetiții (Kierkegaard)
Copilul este incapabil să se descurce și totuși iese mereu din încurcătură (Kierkegaard)

- Literatura
 - Viața viitoare
 - lumile necunoscute
 - vizitatorii neașteptați
 - Un uriaș război între civilizații galactice
 - Literatura științifico-fantastică reprezintă forma normală a mitologiei zilelor noastre
 - Să le întrebuițăm [=cuvintele] întotdeauna într-alt sens decât acela care ni se prezenta mai întâi (R. Roussel)
 - Bîlciul lui Roussel)
 - Operă de exilat și de om în afara legii [=a lui Joyce]
- Joyce a orbit, cărțile interzise
 - Un om obișnuit, poate, dar fără îndoială nu ca toți oamenii obișnuiți
 - Mai mult femelă decât feminină
 - Limbajul din “Finnegans Wake” este fără îndoială cel mai mare effort care a fost făcut vreodată de un ...pentru a transcende limbajul plecînd de la limbajul însuși
 - Ca un collideorscope (Joyce) (Kaleidoscop, și corridor!)
 - Orice vis este o interpretare a realului
 - Un om priceput la multe, dar care nu s-a realizat în nici un domeniu (Dostoievski)
 - Pentru a te schimba nu e sufficient să te acuzi
 - Nu te poți libera de trecut decât dîndu-i ceea ce i se cuvine
 - Ori de cîte ori eziștă străduință pentru stil, există și versificație (Mallarmé)
 - Romancierul este o persoană pentru care nimic nu e pierdut (Henry James)

IGNAZIO BUTTITTA

- Cuvintele nasc cuvinte
- Acordez chitara...
- Înt în colivie
- Piept sterp
- Nota joasă a sunetului Fulgere din ochi
- Vîrfurile copacilor
- Putedra apă a mlaştinii
- Stele stinse
- Se lasă Cortina
- Inima se umple, se goleşte
- Ochi care udă
- Ploaie de singe
- Se deschide cerul
- Soarele îmbracă copacii
- Aripi de paie
- Adîncime albastră

CONSTANȚA BUZEA

- Gîduit de emoție
- Lumină pătată
- Lipicioasa șoaptă /din telefon
- Înecul lumii definitiv
- Șansa ce le umflă pulpanele
- Șoaptele care /zgîrîie somnul
- Fîntîna timpului
- Foșnește cu numele tău
- Frigul desfigurat al unei oglinzi
- Mama a născut o dată cu fiul și soarta lui
- Florile suie în crengi
- Sentimentele ies din numele lor
- Cireșii lăcrimează
- Creanga cere creangă
- Pădurea căzînd a strivit iarba
- Senină sfială
- Ies păsări din gură
- Golul intim
- Ochiul rîului nestatornic.
- Sufletul rîului
- Ocean de aer asurzitor

Ploi de piatră

- 1979, Editura Albatros (Oradea), 8700 exemplare broșate, 100 pagini, 71 poezii (un singur ciclu), costă 6,25 lei
- Poeziile au câte 1 sau 2 pagini
- Poezii cu rimă, fără rimă, moderne
 - Întunericul se uită la mine
 - Mă pregătesc /să sufăr
 - Albastră mi-e tîmplă
 - Negre tunele îmi caută /inima
 - Toșul mă va părăsi
 - *Spiritul brazilor e verde (idee)*
 - Am ținut fruntea sus /în puterea ochilor mei
 - Picioarele rîului
 - În fața nimicului /stă mereu cineva
 - Degetele avide să mă atingă
 - *Orice mișcare /e o schimbare de soartă (titlu)*
 - Pierderea se vede ca un gol
 - Prăpastie tînră = pierderea
 - Sufletul meu însoțește trupul celui dispărut
 - Peron cu prăpăstii
 - Poem dus pe brațe
- *Luna va reveni pe pămînt (idee)* (adică oamenii o vor cunoaște bine)
 - Topit în spatele oglinzii
 - *Tunet în inimi (idee)*
 - Accentul picăturii
 - Vulcanul revoltat adînc
 - Cuvinte însîngerate
 - Suflarea gurii
 - Taina fricii
 - Inelul apei
 - Auz de fîldeș
 - Odihnă călătoare
 - *Suflet rămas în lucruri, după ce ai plecat (idee)*
 - *Plopii stau deasupra întregii lumi (idee)*
 - Seve amare
 - Versuri orb
 - *Roz în umbră (titlu)*
 - Strai de lînă
 - Sufletul îmi plînge singur
 - *Iertați de iluzii (titlu)*
 - Florile ierni (cele de gheață)
 - În dreptul gurii tale raiul /s-a deschis
 - Fructe roșii culese /din sîngele lor irosit
 - Vinul din buzele noastre va izvorî
 - Furtuna de mare vorbește

- Cald viscol de apă
- Furtuna ucide culorile mării
- Pietre sălcii
- Lume lichidă (Ocean)
- Păsări de tablă
- Pe zare o insulă /cade din soare
- Zile de nervi
- Orașul în aburi se plimbă
- Iluzii de aer
- Încă un învins nu este o noutate
- *Lumea strivită între pleoape (idee)*
- Bolile cântă
- Retrage-te, dar nu te preda
- Deviezi săgețile
- *Arene sălbăticate de somn (idee)*
- Liniște /ca un șarpe împăiat
- Nu te ascunde în fum /nu te îneca în muzică
- Sîn plin
- *Cuvîntul aruncat /se va întoarce (titlu)*
- Chinul dintre oaze
- Sete orbitoare
- Un cal de foc pe cer
- *Pe cal îl doare iubirea mimată a călărețului (idee)*
- Cuvînt viu
- *Pomul vesel (titlu)*
- Mirosind a serum
- Moartea în viață
- Pomul râde ca o paiată
- Spre cerul deschis Titlu)
- Tabloul fără ramă al naturii, lumii
- Luna trage umbre de bărci pescărești
- Povești de zăpadă
- Păsări și pești de frunze
- Lapte cald
- Albe cirezi
- O carte nescrisă
- Faptele pământului dorm
- Zăpadă fierbinte
- Argint de polen
- Vînt uscat
- Ziua de moină
- Ninsă copilărie
- Stai îngropat în viața ta de viu
- *Leagă pod la rîuri (idee)*
- *Singur în fața lumii (idee)*
- Stafiele albe /de abur

- Toamna se văzu ca o jertfă de miel
- Nori de plumb
- August nu vede
- Părinte de vînt
- Buze arse
- Norii (...) /ieșiră din vară
- În goluri era frig
- Drumul țintat al caprelor
- Mesteceni de lapte și sare
- Tăcînd, el se mănîncă
- Trec tălăngi unindu-se să plîngă
- Va înverzi aripa ta căzătoare
- *Te închide această imagine (idee)*
- Gol înalt
- Somn mare
- Turn umbros
- Cenușile mării
- Străbate veacul lor de uitare
- Surpare de soare
- Pleoape stinse
- Al vieții rever ridicat
- Umbra ta legată de picioare
- *Singur ca un ceasornic (idee)*
- Un animal de adîncime plînge
- Pătat de umbră
- Apă strîmtă
- Matcă pură
- Umbră fără gură
- Cal de mare
- În rama unui neam
- Erai o umbră
- Paianjenul susură somn
- Fîntînă de sînge
- *Te lovește în somn (idee)*
- *Te mușcă nimbul (idee)*
- De lumini păscut
- Rămuroase minți
- Între leagăn și sicriu
- Clipă împădurită
- Fruct în declin
- Mirosul teilor dă somn
- Hipnotici șerpi se ridică /în somn
- Lacrima (...) s-a rupt
- Pămînt cald
- Fiu de sfînt
- *Din nimb s-a născut un fiu de sfînt (idee)*

- *Două întoarceri din același loc (titlu)*
- Doi morți într-un mormânt
- Răcorea lumii
- Cauți /loc de durere
- De milă luna cade pe pământ
- Se face puț de aer respirând
- Norii din ape respiră
- Anul coboară /trepte-n argint
- Vulcani vii
- Nu știu nici să sufăr
- Vărateca înfrigurare
- Păsări vinete
- Păcat împăcat
- Plouă cu fructe cazute
- Pupila de frig
- Râni vor pluti pe cer
- Naiv ca toamna
- Vîrfuri necioplite
- Liniștea ruinelor
- În urma bucuriei
- Timp întăritat
- Păduri de vînt
- Le făcu de petrecanie
- Oglinzi cețoase
- *Locuiesc într-un mort (idee)*
- Topitul sufletului
- Omul se pierde-n sine călător
- Cresc fragi în coarne de căprior
- Lumina munților (mării)
- Argintul zăpezii
- Veninul pe corali închheagă flori
- Plutește marea printre nori
- Mare fără sînge
- Muntele plînge
- Munți plutitori și împietrită mare
- Seri îngîinate
- Aerul respiră
- Liniștea din care rup
- Murmur alb
- Țesute /dintr-un pământ de cuib de rîndunică
- Pomii roditori par niște plute
- Nunți de flori
- Ruginind de frică
- Clipe mute
- Zimți de vînt
- Ne-apropiem de vară

- *Colivie deschisă (titlu)*
- Pat cald
- Îmbrățișare pură
- Păsări roz lovite de moarte
- *Păsările își fac adăpost în tine (idee)*
- *Șarpe al casei lipsit de venin (titlu)*
- Treci peste puls
- Sterp ca un înger
- *Amețitoare ca moartea (idee)*
- Îmbolnăvire (...) /care de la tine va pleca luînd /numele tău
- Crengi ducîndu-și fructele de mînă
- Frunze liniștite
- Prunc lepădat
- Cad peste timp
- Lucruri pline de lacrimi
- Simțurile plîng
- *Povara umbrei (titlu)*
- Dincolo de limită /se zărește altă limită
- Catargul tău
- Planete de gaz
- Toate de pe tine sînt vechi
- Ploi de piatră (volum)
- Nervi /uciși în pace
- Gruel pămînt
- Frăgeziune de timpan
- În spitalul norilor adînci
- Aștept să-nfrunzesc în oglinda de vis /a memoriei
- Surîsul gloriei
- Provinci mai joase de crengi
- Cîntă curat
- Pendulă divină
- *Urmărit pînă-n somn (titlu)*
- Încercînd să îndure seninul
- Dor de mine
- Cetate de geam
- Izvor nepereche
- Dor senin
- Cuvintele vin întomnînd /Frunze, pămînt
- Varsă anintiri
- Vămi de vînt
- Castanul /își ține creanga-n ceruri ca un sfînt
- Sticlă aburită
- Alunecate în timp
- Clopot care cheamă
- Ochiul deschis în vid
- *Șarpele scris(titlu)*

- Răstignind cuvîntul
- Durerea naște poezie
- Auz ce se usucă
- Lună pustie
- Trecut prin vocea lumii
- Figura mării
- Însinguratul plîns al mumii
- Un cer senin ne ține /(...) la distanță /egală pururea de sine
- Oglindă care minte
- Solzi de fluturi
- Ferește-ți gura (...) /de cuvîntul altei guri
- Munte nins
- Epava unui dor
- Ceul nu-l vei înșela
- Vulcan sub mare
- Veninul risipit în vis
- Păsări se desfășoară în sinea lor
- Ninge pămînt asupra cerului
- Crengi norocoase
- Munte nins cu brazi
- Cuvintele mele-n exil
- Cuvintele = blînde rumegătoare
- Nimic de plîns lîngă tăcere
- Se născu adus /mereu în lumea care piere
- Cuvintele rezistă numărînd /clipele pînă la răscumpărare
- Turme de miei ling mîna mea de sare
- Amețitor de lin
- Otrăvit de foc
- Geamul se uiră în zare
- Ninge în lume
- Ceața își trage bărbia în piept
- Înfrigurînd arborii în așteptarea unui alai
- Cerul limpede de după ninsoare
- Amorțitefrazе în aburul gurii
- Peisaj interior
- Ceața pune măști de bătrînețe pe chipuri
- Uitarea de sine
- Cad cărți cu fața în jos
- Oul cenușii (se naște din cenușă)
- Toamnă orfană
- Cale ștearsă de lumină
- Anotimp galben
- Linia vieții-n palmă doare
- Înalți cocori
- Mirosul finului albit
- *Ne grăbin să strîngem frunza /din calea presimțitei ploi (idee)*

- *Amintiri pline de pietre (idee)*
- Migrările cuvintelor
- Să ne ferim de tot ce vine /din cerul pașnicilor zei
- Trecerea prin liniște
- Să intru în cuvânt
- Cum intră rădăcina în pământ
- Somn rece
- Zăpadă orbitoare
- Vîslind încet prin ceață
- Lîngă fereastră vin grădini
- Șiruri clare
- *Acolo nu e loc pentru toți (idee)*
- Florilor (...) /le-au fost strivite gurile pe liră
- Fiarele s-au încălzit
- Păsări degerate
- Cărți bine închise
- Spaima zăpezii ce vine
- Ne tremură în gînd
- Greier de fîn
- Fuge negru căzut pe hîrtie
- Pasăre pură
- Noapte cu soare
- Frunze de tablă
- Cu sufletul palid pe gură
- Ploaie în așteptare
- Fragedă nuntă
- *Șiruri de cocoare alunecă înspre capătul lumii (idee)*
- Nori încremeniți în plumb
- Cerul înămolit într-un grind
- Iluzia palidă intră la retopit
- Colecția rece a lumii
- Greutatea pămîntului
- Fluturi rupți în bucăți izbindu-se singuri de geamuri
- Colecție /de aripi
- Din ceață o să coboare /ziua de mîine
- Scrie pe soclu marea tăcere
- Lebdă lină cu o salcie inimă-n ea
- Vara-i vînată
- Carnea ei vorbește
- Frunzele toate cad peste mine
- Viață strivită pe minutar
- Saci de fum
- Transcrieri de urlet de cîine
- Ninsori de iad
- Toamna (.) mă lovește
- Călătoare ziua

- Pui de cuib
- Te plîngi de plîngeri
- Lebede cîntînd ca niște înger
- Cu piele de argint
- Fruct sărac
- Tiparul vieții arse
- Gri disperat
- În cădere îl aștept
- Mi se scrie-n sînge frigul
- Clăi de somn
- Blînzi ca ochii unui cal
- Fiara fricii
- *Mor de mii de ori (idee)*
- Simțurile ca șerpi
- Frica surînde împrejurul fapturilor /și-n sinea lor
- Fragmente dintr-un cer cu nori
- Așteptînd culesul, mori /dacă te naști nepriceput
- Vii cu flori
- Mînjindu-ți sufletul cu lut
- Trupul rănindu-l cu ninsori
- Dacă n-ai strica săgeți /(...) sfintecarea ta /Arcul naștere de vieți
- Gol locuit de viață
- Cerul care cade pe pămînt
- Cădere din cădere
- Ce albastră /e nepăsarea
- Curajul frunzei
- Livezile înaintau pázite
- Pomii ciuguleau ca niște păsări
- Din lumina lui gustau la cină
- Din gura lui deschisă se prelingeau armate
- Somnul fricii
- Între înger și gropi
- Dinții sînt dulci
- Ochii se întîlnesc într-un punct, la infinit
- Visează pămîntul clipa
- Demnitate de măr domnesc fericit la ospăț
- Creangă stearpă
- Bucuria mușcă
- Secera lunii
- Trecînd peste vîrfuri să le guste
- Sînt (...) infinit
- Închid /frunzele ochilor
- Stinge-te cu credința că va mai veni /pasărea
- Una te umple, cealaltă te golește
- Pădurea (...) rumegă /astrele
- Pădurea (...) /trage zăvoarele

Diverse

- În largul dintre/douăfrunze
- Cununa de măracini
- În şanţul dintre iad şi paradis
- Cerul n-a fost văzut /Decît în gînd
- Cuvintele abia le mai salvez /Fiară rănită-i unul, altul peşte
- Rămas în raza /Unui măracine
- Era viaţa un castel în gri, /Una din odăi n-avea lumină
- Plopul cel adînc în rădăcină
- Fila rămîne indiferentă
- Fruntea a retez şi se-ncrunta
- Mi-am prins de ramuri ochii grei
- Aupra ei (filei) omul se apleacă foarte adînc
- Om alterat de groază
- Planet alterată de război
- Lumina ochilor lui /Prin care el revărsîndu-se lent / Se goleşte de timp
- În liniştea nopţii îmi vine să plîng /peste cadavrele mîinilor mele
- Timpul din care /nimic n-am putut să păstrez
- Să cadă din trup iluzii şi vise (idée
- Cercuri de foc
- Eu sînt vîntul fără apărare
- Un frig frumos clădeşti
- Doar parfumul te-ar mişca
- Aşa cum stai, inspiri singurătate
- Figure de flori (titlu)
- În răutatea ta strălucitoare
- Şi iarăşi toamna se lovi de noi, /Şi crengile golindu-se în treacăt
- Mi-e teamă de cuvinte, de frigul lor sărat
- Singurătatea e spaţiul de germinaţie al poeziei
- Semănător de oameni
- Singurătatea e spaţiul d germinaţie al poeziei
- Semănător de oameni

CĂTĂLINA BUZOIANU

Novele teatrale

- Teatru, 1987, Ed. Meridiane
- Kathakali
- Peter Schuman “Strigătele și șoaptele” – teatru
- Peter Cheeseman (teatru)
- Tadeusz Kantor “Clasa moartă” (polonez)
- Ellen Stewart, directoarea celebrului teatru “La Mama”, New York, USA
- Voce
 - Guturală
 - Natural
- Personaje cu fețe pictate (Opera în stil Beijing)
- Personaje machiate și îmbrăcate în culori în funcție de caracterul lor
- Machaijul mecanizat, dezumanizarea, chelia clasică (Grotowski)
- O fată ieșind goală pușcă dintr-un contrabass.
- Grămezi de obiecte, oameni scheletici, goi, mumii.
- Actori goi, drogați, făcând dragoste în scenă (Living Theatre)
- Teatrul descătușat de convenții
- Monștri în arenă; actori pășind ca doi cosmonauți pe sol (Peter Schumann)l potop pe scenă; păpuși uriașe, bizare, greoie; o monstruoasă pasăre Arhepterix acoperind arena; reinterpretări ale mitologiei; strigăte de disperare; (“Strigătul poporului pentru carne”, “Pîine și păpuși”, “Sfînta Ioana”, P.S., Avangarda anilor ’70); cacofonie muzicală organizată; actori fără chip (capul bandajat, sau în ciorap); o femeie curăță cartofi pe scenă cîteva minute; cratițe înșiruite pe sîrmă se levesc una de alta scoțînd sunete; aomeni avînd în cap căște de hîrtie (reprezentau casele); mimică; momii cu fețe desenate; la închisoare i se aduce Ioanei un castron cu mîncare, cînd să-l ia, castronul legat cu o sfoară era tras, Ioana era și ea legată cu o sfoară;
- Romeo și Julieta legați la ochi căutîndu-se într-un fel de baba-oarba; statui legate la ochi; teatru în parc; actori din mai multe țări, fiecare vorbind în limba lui (Ellen Stewart, directoarea teatrului “La Mama”, New York).
- Principiile comunicării literare: tematic, simbolic, ideologic stilul (Corti)
- Spațiul teatral este un spațiu metafizic
- Kathakali = teatru Indian dansat; are un singur element de décor: o perdea de mătase, viu colorată
- Costume supradimensionate în Kabuki
- Teatru medieval e teatrul misterelor, relogios, en rond; moartea: un schelet cu sacoșa în mînă;
- Shakespeare nu dă minuțioase indicații de regie
- Balet mecanic
- Teatru sărac:
 - Comunitar
 - Baroc
 - Naturalist
 - Expressionist
 - Absurd

- Antiteatru
- Café-teatru
- Dinner theatre
- Teatru de cabinet politic
- Teatre studențești în pivniță
- Teatre ale marilor demonstrații populare
- Tatrul kinetic (de mișcare, cu motoare, lumini)
- Teatrul de animație
- Teatre de umbre
- Re-gînduri, re-cream, re-scriem, re-teoretizăm
- Actor-manechine (Eugenio Barba)
- Practici indiene străvechi în teatru (Grotowski)
- Mituri, carnaval, circ în teatru
- Cer bîntuit de fantome, pămînt infernal, imobilitatea trupurilor, personaje-fantomă
- Teatrul fără décor, fără costume (= spațiul gol, costum anonym)
- Teatrul fără text și fără sunet (= pantomime)
- Gordon Craig, regizor
- Cîmp plin de sperietori de ciori
- Publicul stă pe scenă, actorii în sală, acțiunea prin loje, sală, ferestrele sălii deschise spre stradă lărgiau perspective (Dragoș, GolgoTiu, Teatrul Bulandra, București);
- Rău
 - Cotidian
 - Universal
- BECKETT (1906-1989)
- Nu se întîmplă nimic în “Așteptîndu-l pe Godot”
- Piesa are puterea unei adaptabilități infinite
- Un copac dă o singură frunză
- Nu se cunoaște locul
- Piese mai puțin dependente de cuvinte
- În “Eu nu” vorbește Gur (se vede doar gura unei actrițe, în rest fața e umbrită)
- La bătrînețe (~80 ani) a scris piese într-un act care durau între 5-20 minute (lumină, sunete, obiecte)
- A trăit retras, departe de presă, publicitate, neparticipînd în public, neparticipînd la întruniri oficiale, nedînd interviuri
- În “Atunci” vedem doar fața eroului
- Universul beckettian: singurătate, șanse pierdute, despărțire
- Expresivitatea nemișcării și a tăcerii actorului
- Peste 100 de volume de exegeză critică i-au fost dedicate (1962-1984)
- Singurul autor care scrie piese de cinci minute
- Vorbește simplu, fără fraze mari, în termeni exacți, despre lucruri concrete.
- Dorea o literatură fără cuvinte
- Nu dă răspunsuri , nu acuză
- Infirmitate, degradare, dispariție fizică
- Corpul uman ca obiect teatral
- Și-a regizat piesele
- Piese pot fi dilatate (în timp) de către regizori

- “Eu nu”, piesă scurtă, 6 pagini (18 minute); personaj: o gură (actorul îmbrăcat în pelerină neagră cu glugă, sex nedefinit, doar gura luminată, restul feței în umbră); numai Gura vorbește; 40 linii/pagină;
- El a dispărut...fără urmă... imediat după ce și-a încheiat nădragii... ea la fel...opt luni mai târziu...aproape la țanc.... Deci fără nici o iubire....de asta a scăpat... nici o iubire...
- Monolog interior, semicoerent, monoton
- “Atunci”: un personaj (I se vede doar chipul) f. bătrîn; vocile sale se aud de pe trei benzi diverse, înregistrări diferite A, B, C; se aude respirația încet, regulată; fără virgule, fără puncte.
- “Ohio impromptu”, personaje: A- Ascultătorul, C – Cititorul; 3 pagini vorbește doar C (de fapt citește); A bate în masă; bătrîni cu părul lung și alb
- “Solo” 3 și ¼ pagini; un singur povestitor tot timpul’ cică “Pauza 10 secunde”
- La fel în fiecare noapte. Treaz. Âosetele. Cămașa de noapte. Fereastra. Lampa. Se îndepărtează pînă unde bate lumina (...)
- Nu există întuneric deplin
- “Cascando”, 4 pagini, “piesă radiofonocă pentru Muzică și Voce/Muzica: Marcel Mihalovici”: personaje: CEL CARE VORBEȘTE. VOCE, MUZICA;
- Unul deschide și închide Vocea cînd uzica (probabil aparate de radio)
- “Cuvinte și muzică”; 6 pagini, piesă radifonică; personajele nu sînt trecute la început; “personaje”: Muzică, Cuvinte, Croak, Muzica de John Beckett; orchestra își acordează instrumentele pe scenă;
- Lenea este dintre toate pasiunile pasiunea cea mai puternică (destul de încet pentru a lăsa să se audă gemetele și protestele lui CUVINTE: “Nu” “îndurare”, etc)
- Spunînd iubire înțelegem iubirea?
- CROAK: (Gemete)
- Foarte multe pause în text; limbaj sărac, repetat;
- Fără sen, înșiruire de vorbe;
- Nici cuvinte nici înțeles/ S-a terminat să ai nevoie
- Dacă tot trebuie să vorbești, măcar să o faci astfel încît să nu spui nimic (Maurice Nadeau)
- Décor făcut de Alberto Giacometti la “Așteptîndu-l pe Godot” (Teatrul Odeon, Paris)
- Teama de gol și nevoia de a dialoga cu el;
- A fi artist înseamnă a rata, cum nici un altul nu-și permite să o facă, ratarea aceea fiind pentru artist lumea lui – cînd i se sustrage află abandonul, meșteșugul, buna gospodărire, traiul ... (S. Beckett)
- Giacometti ani de-a rîndul ratase tot ce încerca
- Nu lucrez decît de dragul experienței din timpul lucrului (Giacometti)
- Giacometti zicea că sculpturile sale sînt ratate
- Izolare de lume
- Scenă abstract
- Un volum al lui Beckett” “Texte pentru nimic!”
- S. B.: foarte tăcut, foarte închis; refuză căutarea de simboluri în opera sa; nu-și explică opera, zice că nu știe; alogic; piese negative; caraghios; tulbură publicul; pessimist; auster;
- “Act fără cuvinte”: un personaj își taie unghiile cu foarfeca stă pe un cub mic, fuge cubul, coboară altul pe cabluri, coboară și-un copac, o carafă cu apă, încearcă să le prindă și nu poate că fug, vrea să se sinucidă, iar nu poate, etc.

- S. B n-a criticat pe nimeni; descurajant; nu vorbea despre cărțile sale; situații limită; uscăciune; ariditate; figure ilar-respingătoare, grotesc-macabre' prezintă un mod de a muri; lume fără evenimente; nemișcarea;
- Piesa "Eleutheria": scena împărțită în două: în stînga a familie discută îngrijorată despre soarta fiului; în dreapta fiul stă în pat nemișcat iar în final se întoarce cu spatele la public.
- A creat împreună cu Alan Schneider un film numit chiar "Film"
- S. B. a fost refuzat de editori, directori de teatru; scrie despre nimic; simplitate dezarmantă; artă minimal (dar nu în sens negativ); confuzie interior-exterior; ostilitatea lumii exterioare; riguros la detalii;
- "Răsuflarea", piesă de teatru, are 1 pagină!
- Nimic pe vertical, toate zac împrăștiate pe scenă; fără nici un personaj; inspirație (lumina se intensifică), expirație (lumina slăbește)
- "Du-te-vino", piesă de teatru, 2 pagini (!), 3 personaje feminine : Flo, Vi, Ru (!)

AUGUSTIN BUZURA

Absenții

- Roman, 272 pagini, 1970, Editura Dacia, Cluj
 - Din partea asta sînt mai pentru dumneavoastră
 - Ape fecioare
 - Acum s-a consacrat viitorului, vieții de apoi
 - Înconjurat de nulități și-a consolidate scaunul
 - Ochi critici
 - Oamenii slabi au nevoie mereu de aprobări, de cor, le e frică să hotărască singuri, joacă în orice împrejurare pe teren străin.
 - Balena e suma peștilor mîncăți (Paul Valery)
 - Ne despărțim atît de rar și greu de patrupedul din noi
 - Seri (...) torturate de amintiri și de imagini bizare, desprinse parcă din tencuiala milenară a casei
 - Să stau ca un dulap, asta vreau
 - Nu mai știam cum să împing de timp
 - Cine a îndrăznit să obosească
 - N-am fost pe front și totuși am fost
 - Vagabondez dinr- existență în alta
 - Pămîntul se rotește aiurea, de n ani, și n-a avut norocul să o ia razna
 - Incomodant
 - De fapt, m-ar îngrozi să fiu idee și să stau măcar cîteva secunde în capul tău...Aș ieși frămîntată, bătucită măr...Uit adesea doar un singur lucru: anii care seamănă prea mult
 - Timpul după moartea ei se scurgea aproape gol, alb
 - Ce vrei idiotule? îmi spuneam
 - Spărgeți-vă capetele și așa nu vă mai flesc la nimic
 - Mi s-au tăbăcit circumvoluțiunile
 - Ameninți cu tăcerea?
 - Trăiesc spre a mă vedea cum mor
 - Numai să nu rămîn cu mine însumi
 - Unicitatea obiectelor mă înspăimînta
 - Peste tot rămîneam cu mine însumi
 - Mă jucam de-a gîndurile
 - Se derulă calm, dureros de calmă
 - Privirea neutră a măgarului
 - Femeia goală, învăluită într-o stranie singurătate
 - Să văd la scara firească
 - Șeful stației, mic și important
 - Pregătit pentru a definitivă retragere în mine
 - Mă degajam cumva de propria-mi greutate
 - Glasul preotului se încurca printre cuvinte
 - Automat domestic
 - A mă refugia din timpul present

- Tone de sfaturi
- După câțiva pași în jurul meu
- Scumpa mea timpită
- Pe măsură ce ne îndepărtăm de epoca ferice a coborîrii din copac, simțurile se diminuează, iar mirosul, practice, a chiar dispărut
- Cuvintele ce se desfășurau material
- Trebuie să se refugieze în Cosmos
- Aici totul se transformă în armă
- O chiar uitasem
- Mă încurcam continuu în imensa țesătură a întrebărilor
- De mi-aș putea fi folositor măcar mie însumi
- Vorbe deștepte
- Lașitate grețosă
- Uite, aici unde se zice că aș avea creier
- Răsuflu aerul fabricat de ei
- Țin cu orice preț să fiu un cadavru vessel...
- Viața noastră a fost o farsă de prost gust
- Secvență ciudată, ca o fulgerare de blitz
- Răscoliți-vă memoria
- Așadar, a venit vremea să dispun de mine însumi
- Acum e ceasul vrăjilor de noapte /Cînd cască cimitirele
- De ieri sînt altul
- Dorea probabil să mă înmormînteze moral
- Să tragă între noi un penibil semn egal
- Un om care o viață întreagă și-a bătut joc de el însuși
- Dornici de o discuție gratuită
- Dau fiecărei zile cîte-un picior în dos
- Femeile au slăbiciunea de a confecționa calități celui profund iubit.
- Cu o voce de capră în agonie
- Coloana se tîra încet
- Distanța dintre mine și cer se modificase
- Un străin ce se fixase trainic în mine și mă neutralizase
- Fiecare-și trăiește diferit moartea
- Nu găsim un cuvînt care să ne spună amîndorora același lucru
- Nici un drum, nicăieri drum, nimic drum
- Toate sînt nicăieri
- Eu cărîndu-mă pe mine însumi!
- De cînd te suportă pe tine, așa, fără nici o obligație...
- Caut imaginea celui care aș fi putut fi
- Urăști totul
- Astăzi îmi dau seama că, de fapt, n-am trăit niciodată, că, în momentul de față nu exist....
- Tu, care circuli ca moartea
- Lumea merge cumva înainte; sînge cleios
- Ți-am găsit eu scuze mult mai bune, în mine, deși multe sînt neîntemeiate
- Nu mă mai suport, asta-i tot

- Plăcerea de a te vedea pe tine însuși cel de peste două decenii
- Un salt în timp.
- Să mă apropiu pînă la contopire
- Cînd vrei să rupi cu toate, să ieși din tine însuși
- Trăisem cumva în viitor
- Valuri absurd de timp
- În afata biologicului
- Linii extraordinary de drepte, întinse spre infinit
- Minciunile mici și marice i se oferiseră pe post de adevăruri incontestabile
- A fi puternic era singura mea șansă
- Un învins care se confunda cu lucrurile din jur
- Îmi dau totdeauna seama de propriile-mi dimensiuni
- Moarte psihică
- Cît de puțin știi despre tine însuși
- Sentimentele sînt indescriptibile
- Ierburile suffocate de negru
- Se afla în fața gestului decisive
- Ajunsese să creadă ca el însuși se transformă în cuvinte
- Un tunel sus, amețitor, care sporea senzația de cădere, de prăbușire iminentă, în car
- Care era el cel adevărat?
- Îi sporeau durerile
- Ochi interior
- Nici să mor n-avem chef
- Cînd sensibilitatea îmi atinsese curbe mazime
- O confruntare cu marea mea micime
- Dincolo de imediat
- N-aveau imaginea reală a timpului
- Să procurăm uniforma cea mai uniform
- Nu prea am umor cu femeile, le invidiez imbecilitățile
- Îmi ating visul cu mîna
- Pînă va dispărea mișcarea intermoleculară, deci și timpul
- Cu cît nu pricepe nimic, cu atît i se pare mai interesant lucrul
- Scrii mai neologistic
- A-l reînvăța pe om să gîndească este treaba cea mai dificilă. Biologicul atîrnă fantastic...
- De acolo, de sus, toți arată altfel...
- E bine să te mîngîie puțin moartea pe la nas
- Cuvintele se încrucișau
- Să ieșim cumva din noi
- *Ploaie agresivă (idee)*
- Circulau oameni mărunți, uniformizați de noapte
- Reclame stranii
- Crezi că aș putea ajunge cumva om?
- Transferat total în lumea sa obsedantă
- Cuvintele sale, imediat ce treceau la mine, se materializau într-un fel de pete colorate care se așezau greoaie pe pereți, transformînd cenușiul lor murder într-un mosaic fantastic odihnitor

- Așteptându-i vorbele
- Mizeria era în elemental ei
- Vorbea mai mult din plăcerea de a se asculta
- Cumplită moară de minciuni și indiferență!
- Aș fi putut găsi pe cineva (...), un el sau ea
- Reușisem să mă desprind de propriul meu organism
- Eu îmi sînt propriul meu început și sfîrșit
- Oamenii nu pot să gîndească într-un singur fel
- O să-mi ajungă aerul
- Nici brute perfecte nu puteți fi
- Toate unitățile de măsură sînt mari și mici în același timp.
- Beat țandări
- Becul ce atîrna într-o splendid țesătură de păianjeni
- Să fac un transfer de dureri
- Mizerabil trebuie să arăți, privit dinafară!
- Spațiu mort
- Toți sînt dispuși să acuze și o fac cu o plăcere perversă
- Gălăciosul meu pat
- În orașul E
- Apele begite ale Oltului
- Toate începură să se petreacă în afara mea
- Blindat cu numeroase zîmbete de circumstanță
- Iubirea numărul 4
- Nu e vina lui că e așa cum e
- Mă plimb puțin în timpul trecut
- Sub zodiac lui DACĂ
- Dureros de viu; sînt mort de curios
- Adunînd și scăzînd timpul pierdut
- Să-mi acordez vederea
- Să te adăp di izvorul inteligenții mele....
- Sînt sătul de mine
- O, sînii tăi de-ar fi ciorchinii care atîrnă și suflul gurii tale mirosul merelor
- Pentru mine orice rahat e un eveniment
- Somnul cotidian al colegilor mei
- Dorința de dominare a atîtor cretini
- Plasticitate psihică
- Sînt un Nimic lucid, conștient
- Mă distrez de mine însumi
- Lumea ta s-a redus treptat la mine
- Cărțile pștale adunate cuminte într-un plic
- Să cerșească putere; discuție științificească și ideologicească
- Un țipăt niciodată stins în minte
- Știința pretinde renunțări
- Elasticitatea gîndirii sale; grafice moarte
- Trebuia lăsat acolo, în mă-sa
- Fără cultură, spoit cu tot felul de stanioluri, necruțător

- Și vreau doar atât: să dispun de mine însumi
- Picioarele întinse provocator...
- Nici viața nu e viață, nici moartea nu e moarte...
- Foaie verde de-ntrebare
- Poți să alegi între mine și mine
- Prostia e contagioasă
- *Suflet purificat prin suferință (idee)*
- Mă întind în fața
- Să-ți ofer un concert de arcuri ale patului meu
- Patul (...) primindu-mă în brațele lui
- Patul are urechi muzicală (idee)
- Să mă salveze de mine însumi
- Cine a învățat să trăiască în patru picioare nu concepe că se poată trăi și în două picioare
- Să mai înșel puțin timpul teribil de present
- Geamul devenit involuntary insulă salvatoare
- Nu sînt decît propria mea victim
- De nu știu cîți ani m-am chinuit să trec de la minus zero, la plus zero
- Depozitele tale de vorbe frumoase
- În afara cuvintelor; un whisky theoretic
- Trăiesc cumva în viitor
- Să vezi și dincolo de cărțile cu care te-ai încercuit
- Dați-mi înapoi Dumnezeu!
- Parcă îmi place cît de deștept mă fură
- Mă obligă să gîndesc cum vor ei
- Obişnuiesc să spun adevărul cam la atreia frază
- S-au întîlnit cu absolutul
- Încep să nu mai fiu eu
- Să-ți deparazitez puțin creierul
- Momente de comunicare totală
- Bețiv de geniu; un încercat bețiv
- Concertul "Șapte idei nobile și-o macaroană găurită"
- Ascultă liniștit suflete al meu....
- Mai multe se trag din oameni
- Au toate șansele să trăiască degeaba
- Molusca aia oribilăfață de care mă simțeam totuși om
- Am dispărut spre a mă redescoperi altfel
- Nu există să pier, spuse
- Le pipăiam cu privirea
- Mi-e frică de timp
- Pămîntul se va învîrți la fel de neinspirat în jurul Soarelui
- Intoxicat de mine însumi
- Să ajung să dispun de mine
- Te-ai bețivit, ordinarului!
- Căutătorii de adevăr; tata Freud.
- Cea mai bună echipă de oină, cea mai primă gazetă de perete

- Te irită proștii? Ei nu vor dispărea nici în orînduirea ce va urma după communism
- Să-ți vînd o explicație
- Ești un soi de rană deschisă ce nu se poate cicatriza
- Am constatat că sătul gîndesc într-un fel, iar flămînd în altul
- Un zîmbet de serviciu
 - Să nu-ți spargi mintea
 - Noi n-avem dreptul la puțină nebunie
 - E vremea să fac puțină ordine în mine
 - Știu, există o lume în mine, neclară, liberă, cu parametric dificili....
 - Să încerc un fel de armistițiu cu mine însumi
 - Crize de luciditate
 - Dezavantajul de a ști destul de mult în comparație cu etalonul
 - Oamenii, după ce începi să-i cunoști mai bine, te cam decepționează
 - Eu mă străduiesc să fiu ...eu
 - Am făcut o nouă și banală plimbare prin mine
- În personajul principal sînt doi eu-ri
 - Vidul compact creat de somn
 - Cuvintele se legau de el
 - Vorbele materializate
 - Am prea multe motive să mor ca să o mai și fac
 - Mă distrez trăind

Cabinetul Dr. Caligari

- FILM, 1920, Berlin
- Scenariul: Carl Mayer, Hans Janowitz; film mut
- Regia: Robert Wilne
- Un monstru bolnav și de rău augur, maniac
- Sadism, autoiluzionare
- Atmosfera de demență, stranie, macabră, grotesc
- Dezechilibru; film ciudat
- Melodramă grotescă a unui nebun obsedat de ideea că directorul azilului de nebuni în care se afla internat este un maniac criminal
- Drame macabre de tip Grand Guignol [=marionetă veselă]
 - o Teroarea dorinței
- Tema tiraniei
- 42 pagini (format mare) scenario
- Dr. Caligari: un infirm sinistru, cu părul alb
- O mansardă, ai cărei pereți înclinați se întîlnesc sub cele mai neobișnuite unghiuri; fereastră trapezoidală; lumină în formă de stea; acoperișuri caudate; coșuri caudate; case înclinate ciudat într-o parte (pictate)
- Fereastră triumfiulară
- Film realizat numai în studio; decoruri pictate
- Mers ciudat
- Pereți pictați cu forme fantastice în care predomină unghiurile ascuțite
- Birou pictat cu caudate simboluri cabalistice
- Personaj disproporționat de lung
- Un tip anormal dezvoltat
- Afiș pictat cu siluete groțeste
- Om scheletic
- Pălării de formă conică
- Dungii oblice la îmbrăcăminte
- Unul machiat: gura în formă de inimă, triunghiuri pictate pe obraji, etc.
- Privire diabolică
- Personaje foarte tulburate
- Forme (obiecte) ascuțite
- Polițiști cocoțați pe scaune foarte înalte
- Picture cu modele ascuțite
- Ferestre oblice
- Scris sinistru
- Modele spiralate pe pereți

- Zidul pușcăriei e văzut cu benzi neregulate albe și negre; o fereastră strâmbă
- Desene zimțate pentru a reprezenta iarba și forme uscate pentru a reprezenta copaci
- Model negru format din arabescuri desenat pe podea
- Scrisuri pe pereți, pe ramurile unui pom
- Copac desfrunzit
- Desene ascuțite, cuvinte pe zid
- O femeie cîntă la un pian imaginar cu brațele întinse drept în față
- Un nebun mîngîie o floare
- Un nebun ține un discurs unui public imaginar.

Caiet 32

- (Revista Școlii Gen. 32, Craiova)

Nr. 3/1980

- Cerul țării scăldat de cântec și stele (Vîlcu Daniela, Cls. 6)
- Purtăm în noi un băragan, o Dunăre, o zare carpatină.
- Ca un val, vârsta, se așterne pe fața mea.
- Din îmbrățișarea unei zile cu alta.
- Să zidim visare. Navă spre frumos.
- Tâmpilele-ți de grâu.
- Când primăvara se vrea cântec, iar ploaia se vrea râu.
- Joc de fluturi. Geana bucuriei.
- Culorile pâinii. Grele de iubire și cântec.
- Bucuria se aude fremătând. Pulsul câmpiei.
- Cu griul în privire. În cristalul ploii.
- Se limpezesc zboruri.
- Privighetoarea își caută un cântec.
- Te-nbujorează zarea cu maci și cu lumină.
- Timpul / bate / radicând mai presus decât gândul / artera timpului își întinde strigarea în larg.
- În visul primăverii
- Plutesc pe valurile vieții. Leagăn de bucurie.
- Țară care niciodată nu și-a trecut al său hotar.
- Soarele acum este o iluzie.
- Cu viteza luminii interne. Omătul moare încet.
- Cupe de lumină. Copilul are sufletul / ca o grădință.
- Copilul e ca un vis nesfârșit.
- Cunună împletită / Ce stă mereu pe munți / E pădurea.
- Atîta timp cît țara mă străbate / și soarele îmi arde în cuvânt. De două milenii cresc în mine / Chipuri legendare de eroi. În ochi lumina păcii țin.
- Peste-a nopții haină neagră. Mică stea sub Beteliile luminii. Cântă acum bucuria.
- Filele timpului. Focul nestins al jertfelor.
- Razele par filtrate prin miere. Castel de nea.
- Frenezia fulgilor. Griji nomade.
- Pe scara fără sfîrșit a vremii. Secolul își face loc pe brînci (Eleodor Dinu). Zei năîngi. Foamea ca un șoarec roade. Cearcănu-ndoielii (Dan Lupescu).
- Secundă azurie cu sunet de zăpadă.
- Atît de-nalt încît nu poate să mai cadă.
- Bubuit de ape. Imensitatea albă un negru punct divin.
- Cade timpul mult dincolo de sine
- Sînt tot numai lumină.
- Stelele lasă loc doar cîntului să treacă.
- Ronțăie vânt.
- E-o-nbrățișare ziua (Matei Constantin).
- Zori rumene / Turme de jar.

- Se-aude-n iarbă vîsla / Pendulului solar
- Plug îndrăgostit. Năvodul de speranțe / Spre time eu mi-l trag.
- Nisnsoare de crini
- Rază de cîntec.
- Oameni metaforă (Marin Sorescu)

Caietul debutanților 1977

- Editura Albatros, 1978
- În fiecare an editura Albatros alcătuiește un concurs de debut în poezie,. Primilor trei le public volumele. La alții care întrunesc considerații li se public cîteva poezii într-o carte special (în anul următor) (aceștia avînd și unele debuturi anterioare în reviste; li se dau și data și locul nașterii)

Dan Bosoancă

- Ninsoare de crini
- Plin de ploi
- Ochi de pămînt
- Ochiul lumii, orb de așteptare
- Pădure violet
- Trecea înfășurat în noapte
- Apă moartă
- Galopa mereu prin ochii mei
- Simțind cum ochii cailor mă dor
- Seara cîmpul mirosea a dor
- Ceață albă
- Cîntec fulgerat de coasă
- Rana morții
- Casele aveau ochi de cucuvea
- Noaptea îngropa casele în neguri
- Cerul scutura cîte-o stea peste vîrsta mea
- Mîini bătute /De împotrivirea cîmpului răpus
- Intrasem în cuvînt /Pînă la suflet
- Timpul cioplea din suflete uitarea
- Singe ars de lumină
- Soare mare
- E-un cîntec în iarbă frumos
- Bocind printre cuvinte
- Pămîntul ne curge prin os
- Ochiul se-ntoarce împotriva mea
- Ninge cu fluturi moi și răstigniți
- Vîrsta este /Călătorie-n jurul nostrum
- Intrarea în cîntec
- Pe-o margine de ziuă
- Jucîndu-se stelele-n băltoace
- Cîntec uriaș
- Mai duc parcă pe umeri o insulă fierbinte
- Șerpilor au gurile aprinse de soare
- Pe marginea lumii
- O trestie de sunete
- O plută de priviri
- Îmi rănește privirea

- Un plîns de rîu uscat
- Țipătul unei păsări /umbrește seceta luncii
- Amiaza jefuită /de single luminii
- Plutind spre moarte
- Sfirșitul verii /scrie în iarba fumegîndăș /message galbene
- Seceta doarme pasăreera vîntului
- Nisipul fierbe-n cuvînt
- Nor de ecuații fără soluții
- Crește cenușa nopții
- Lumina pe care o aud oftînd /sub pașii străinului
- Plîns limitat
- Anotimp retras în semințe
- În lumina ochiului verii
- Pescarii au pescuir luna
- Năvoadele se rup de milă
- Cuvintele nu mor niciodată /în plasa roșie a timpului
- Păsări din infinit
- Sîmburi de adevăr
- Gust de veșnicie
- Zbor fără margini
- Steaua polară doarme /în coarnele unui berbec
- Trestii de noapte
- Oboist de lacrima falsă
- Trec în chip de-ntrebare /spre somnul semințelor
- Fumegă sufletul luncii
- Înecată /în noaptea nunții
- În aburii otrăviți ai somnului
- Ochii /arși de singurătate
- Melci rătăcind prin cuvinte
- Lacrima din stea
- Din firele gravitației
- Petale de iluzii
- În ceața groasă a tăcerii
- Dincolo de colina cu îngeri /soarele e mort pentru cei ce vin
- Cu un crin lîngă inimă
- Fluturii urlă
- Grații de-ntuneric
- Prin pînza de păianjen a nopții
- În urma ta rimpul încărunțește
- Teama de cuvinte
- Păsările s-ar trezi din visarea floral
- Cîntecul ce dospește în gușă iubirea /n-ar mai aprinde cuvinte /făclia dimineții
- Să ating cu inima /frunzele căzute-n extaz
- Sorii toamnei plîng
- Sub polen de lună
- Pleoapa amurgului

- Tăcerea este semnul durerii în fața bazei doi
- Mugurii ce ne îmbună
- Stea rătăcită în oglinzi
- Îmi acoperă fruntea melancoliei
- Cioplită din lemn de dor
- Cu acoperișul spart de (...) lună
- Picături de otravă urcă somnul în crini
- Un munte de vis / aud cum se prăbușește
- Cuib de plîns
- Nori de corbi Prin mugurii acestei dimineți
- Ochi de ceară
- Cu mantia ciuruită de stele
- În pustiul umed al nopții
- Rouă de sunet
- Îngenunchează /pe mormîntul cuvintelor
- În timpane cresc aripi negre
- Lacrimile se fac lebede
- Lipesc fruntea de geamul rece /al veșniciei

Mihai Cupcea

- Ascultă slava din apă ivindu-se
- O mîngîiere ce ramuri înclină
- Sens doinitor
- Mîini coborîtoare
- În muncă
- Sufletu-i alb
- Limpezimi dureros lucrate
- Rugul a coborît în rod
- Cuvînt încins de ură
- Cu tîmplele arzînd în boală
- Tu doină, apleacă-te peste brațe
- Clipă pustie
- Abori ce înalță iubire și mîna spre azur
- Iată sîngerînd în rîuri toată podoaba zorilor
- Cîntecul a trecut învelit în roua ce l-a băut
- Trandafirii noapte au fulgerat /și semnul a prins lut
- Precum o copilărie furată
- Adaug la glorie /o altă lume și altă generație mai vitează
- Lucru în cuvînt să-l dezmierd
- Stele în țipăt fecioresc
- Privirea trece ușor într-o altă vară
- Stau între zări/singur ca o lumînare
- Pomii suie-n desfătare
- Mor locuri între gene
- Trec drept, flacăra-n cuvînt
- Patria mea//fără vîrstă
- A cei
- Codrii îmi aapără rîul și munții cîmpia
- Cuvîntul din poartă în poartă umblă
- Mugurii aplaudă clipa de effort
- Sîngle-i adevăr
- (Patrie) întreg cobor întru tine

Al. Deniforescu

- Au cîntat în prag cocoșii vineți
- Urșii sîngelui trudesă tăcerea
- Bătrîne cărți
- Reci cuțite taie smaltul apelor curate
- Iarbă albastră
- A săpat și a găsit un țipăt românesc vechi de două mii de ani
- Flacăra unei păsări
- Cuiul celui mai frumos cuvînt
- Blidul lumii
- Mîinile /de coajă bătrînă din copaci
- Gloanțele-nșiraseră /sîrme ghimpate de zgomot
- Viile răsuflau nervoase
- În fiecare dimineață mureau pe un lătrat de piatră/cîinii mirosind a lună
- Strugurii creșteau pe dinăuntru viilor
- Ștergîndu-le sufletul /de carne /și de oase
- De prin sălcii picurau /mugurii de întuneric
- Vîntul făcu un salt mortal
- O spaimă cu pene căzute-n fîntînă
- Cu ochii umeziți de iarbă
- Cu zborul prăbușit într-însii
- Cu crucile cărate în spate
- Dincolo de umbra vocii
- Viața lor nevețuită
- Un ceas de frunză
- Vreo 11000 de țărani se îndreptau spre izvorul Patriei
- Ceas de pămînt (foc, cuvînt, singe)

Ion Dumbravă

- Adeseori hrăneam cu stele caii (ciclu)
- Pepeni copti explodează /pe coasta minată
- Lumină fiartă
- Salca își soarbe propria umbră
- Iepuri se mută cu somnul
- Găleșile coboară ca în inimi de stele
- Meri buimăciți de culoare
- Șerpuirea somnolent a drumului (idee)
- Coaja patriei a putrezit de-atât adînc (idee)
- Steaua se topea în ploaia lor caldă
- Gustul clipei căzute (idee)
- Flacăra-i fugară
- Clipa pîlpîind în turnul orei /și pregătindu-l tainic de surpare
- Pornește fără frîu cîntul privighetorii
- Cîntec (...) curat precum grîul /Luminat de albine și de roua sudorii
- Soarele cob oară greu pe umeri
- Se umplu de cîntec ulcioarele
- Lumina învechită
- Lumina toarce amiaza
- Pași înalți de vînturi
- Cerul cu umbletul de nori
- Mureșul – Duh albastru al munților
- Ostenite apele noaptea /se cuibăresc pe sub sălcii
- Cuiburi de somn pe maluri albite de liniști
- Pași țesuți
- Se scutură de iarnă
- Umbra luntrii putrezind adînc
- Valurile își scutură lîna
- Rana cît o șoaptă
- Caut iar prin buzunarul frunții
- Am adunat în pumni nisipul ploii (titlu)
- Pe arșiți am călcat
- Albine bête
- Îmi ard în singe încă sărbători
- Drumurile curg
- Conturul cuvintelor
- Marea carte albă

Mihai Adrian Eres

- Păstrînd legănatul în pupile
- Puternic trecut de cuvinte / ce va păși peste trupuri
- Dincolo de orizonturi
- Vom opri privirile curioșilor
- Îi vom trimite aproape de ziuă
- Rîu rotit în pietre
- Vîn rotund
- Mînzul legat de o floare
- Sporește liniștea pe umerii tăi
- Păsări cu zbor albastru
- Orologiul din turn/cu sunet dezbrăcat
- Noaptea a-nceput să moară
- Conduceau luna
- Nu mai sînt cuvinte (titlu)
- Rîuri despletite de luturi
- Și iată-mă singur în noapte
- Apa stîrnind visele (idee)
- Tristețea e liberă /să zburde peste iubirile uitate
- Corăbiile plutesc pe albastru (idee)

Ion Istrate

- A plecat spre moarte
- Amare mări de ceară roșcată
- Lacrimă trandafirie
- Să ne bucurăm de noi
- Printre căderi de îngeri
- Delir de toamnă
- Lacrimă de piatră
- În labirintul acestei clipe
- Lumină înveninată
- Trec anii/ în zbor pe lângă noi /ca niște păsări nemișcate
- Zile arămii
- Către un atunci /către un într-un /tîrziu
- Pierduți (...) în frigul necunoscut din pupile
- Ochi de sticlă (titlu)
- Ochiul de sticlă al spaimei
- Ochiul de sticlă /ce clipește diform în adîncul mării
- Soarele rămăsese afară /clipind speriat
- Fata mea de poezie

Mira Lupeanu

- Legea pietrei
- Somn de stea în coapse-o doare
- Floare de lumină
- Inima-nvață să zboare
- Floare fără rădăcină /Căutam și-n cer grădină
- Cu argintul pur în plete
- Aripă de fulger
- Om cu mâini de humă
- Drum plat
- O limită subțire, efemeră
- Oprit în el
- Simt azi ciocîrlia de cîntec în mine
- Fir din mătasea luminii
- Vis solar zbor cald
- Rămîn tot umbră călcată în picioare
- Țin, uite, în palme, bucuria ce-am fost
- Mi-e dor (titlu)
- Simt pașii grei care mă calcă strîmb
- Și aripile care mă dezleagă
- Ascunzîndu-te-n zîmbet
- Mi-e dor de ziua unui cer înalt
- Să îți smulgi cercul inimii strîmt
- Păduri în nori
- Parfumuri rzi
- Vai de vis
- Îmbujorați de viață
- O mare de senin
- Ape rare
- Vor inunda covorul șoaptei pure
- Oprește dimineața
- În cetina brazilor /se-ascunde-o dimineață /înfășurată-n rouă, ploi și ceață
- Vîntoasa aripă a parfumurilor
- În cerc de aur
- Pasărea sîngera văzduhul cu penajul ei de purpur (idee)

Ion Mustață

- Aer înghețat
- Țărnu copilăriei
- Țărnu fără întoarcere
- Cireșele miros a copilărie și-a vară
- Cer de zăpadă
- Copacii se destramă în fum
- Hulubii au aripi de scrum
- Ochii parcă vor să vadă /dincolo de noi
- E noapte mereu, tot mai noapte
- Ceasul din perete bate în șoapte
- Să vii să-mi săruți și cuvintele
- Brațul alb peste anotimp îl îndoi
- Cumpăna cerului
- Să rîdă cu soare pentru amîndoi
- Mestecenii albi suflă dulce în viscol
- Lacrima nopții
- Pamele au mîngîiat destul ziua
- Stelele, cuie de aur, țin noaptea, deasupra, /somnul își pierde pașii în noi
- Se îmbrățișează copacii tineri
- Defilăm peste grijile cotidiene
- Picură rar la streșini liniștea
- Pietrele bulevardelor respiră ușor
- Ancorele cad obosite de drum
- Zorii își filfîie steagurile aproape
- Tremură dimineața în haine subțiri /alergînd desculță pe străzi
- Explozii de ură
- Invidia galbenă
- Îmi încălzesc zîmbetul
- Să mai punem un etaj de răbdare
- Tramvaiele aleargă pînnă și-n singe
- Pămîntul își răcorește fruntea înaltă /sorbînd lacom sufletul apei
- Vrabiele care ciugulesc dimineața
- Odihna învelește tăciunii din sobă cu liniște și busuioc (idee)
- Mă întorc alb de colbul cărărilor
- Petale roșii de neliniște
- Îți voi mîngîia zîmbetul
- Scăldată-n păcat
- Greierii toacă încet întunericul /zorii au ieșit din pliscul cocoșilor
- Gustul dulce-al plecărilor

Gheorghe Pârja

- Caută-mă-n somnul cuvintelor din carte
- Eu mă cufund în somnul dinspre tine
- Prind caii împróscați de lună
- Craiul de ferigă
- Un viscol se învinge-n singe
- Un păr din d-zeu
- Îmi arunc peste privire /Numai hainele de mire
- Bete-mă cu cer de flori
- Vifor în lumînări
- Lumină albă să mă-nbete
- O rugăciune /S-a rotunjit ca sânul unei fete
- Ceasul de răscruce
- Coboară frigu-n-caier la fete-n șezătoare
- Stîlpîi de la casă se răsucesc de dor
- O pasăre se naște din cîntare
- Pasărea prunciei
- Sora mea se pieptănă în lună
- Sac / Măcinat la morile ucise
- Ceasul stelei bate în fîntînă
- Mama s-a făcut poveste/Tot țesînd cămașa mea de in

Gavrilă Pompei

- O boarede aur
- Cercuri de roua
- O umbă de pas fumegînd
- Să se piaradă-n copii
- Nevestele românilor torc neodihna morților tîrzii
- Fierberea brazdei
- Le seamănă-n sînge /cuvîntul
- Încinsă cu flacăra zilei
- Se vede cum curg rădăcinile în inima vajnicului /nostrum popor
- Sublimul cînt al ierbilor ne doare
- Munții noștri cresc
- Zarul speranțelor
- Alt univers
- Un pas făcut altoi de vis
- Marele gol
- Gîndul întrebînd rădăcini
- Rîu aprins ce crește în nervure
- Șoaptele iubirii îmbată păduri

Elsa Popescu

- Ceață fierbinte
- Iarba mirosea rîu
- S-a rupt din păduri nechezatul /Marea s-a rostogolit
- Solzii umbrei
- Se ducea ziua la picioarele lui
- O lumină grea de ploaie
- Picioarele în fugă încă /I se desfac în rădăcini (ale cerbului)
- Palmierii adorm goi
- În plasa mării deasă
- Bat clopote-n pămînturi
- Se dezveleau din ceruri
- Cerboaicele albe
- Roua laptelui
- Să-nsămîntăm văzduhul / cu părul nostrum luciu

Liviu Ioan Stoiciu

- Iluzii = păsări roșii
- Cîștigă în singurătate
- Toamna, cînd se deschide tăria în strugure
- Eu sînt un desen animat
- Dimineața oamenii au stări de balans
- Ceai dansant
- Picul de rouă cade să îmbrace sînul tău
- Se uită unul /prin altul
- Ploile (...) /Căzute din mintea mea
- Să anunțe /viitorul
- O poezie /care trebuie scrisă
- Îți auzi în subconștient degetele mîinilor /pocnind la încheieturi
- O tichie a înțelepciunii
- Sufletul trece din realitate în vis abbsolut
- Să trag aer în piept /exagerat /și un gol să rămîie

Dumitru Udrea

- În arbori scrie vremea prin cercuri desenate
- Cu nopți albite-n lampă
- Ceasul din cocoși
- Fiul cel din mine coboară în strămoși
- Păsări de iubire
- Curge luna la fluturi să se spele
- Inimă arsă
- Bolta = căuș /în care string stele
- Pământul confuz /A căpătat zbor de pasăre
- Bate clopot din luceferi
- Grota mea din suflet
- Prin somn (...) Fuga cailor în stele
- Strigăt mut de amintire
- Tulbure fântîni respiră
- Soldații bătrîni /Ruginesc baionete /Cu aduceri aminte
- Anii rup din lumină
- Rostogolișul de toamnă
- Jefuiesc gîndul femeii
- Arși de rouă
- Zvonuri de lumină
- Ochi de iarbă
- Aștept ca din fantasme /Caii iarăși să mă fure
- Pe altarul dintre vise
- Adîncimi rotunde
- Suie grot ace mă naște
- Lîngă muntele din inimi
- Somnul arde-n licărire
- Un astru fără nume /Cade într-un ochi de șarpe

REMC0 CAMPERT

- Olandez
- Moartea e o emoție

ALBERT CAMUS

- 1913-1960, Algeria; limba franceză, facultatea din Alger, la 24 ani scrie romane
 - La philosophie de l'absurde = doctrine personnelle
 - Ses termes: "l'absurde", l'homme absurde, la révolte, la liberté, la passion
 - La vie vaut-elle d'être vécue? (non-sens de la vie)
 - Le caractère machinal de l'existence sans but
 - Le sentiment de l'étrangeté de la nature, de l'hospitalité primitive de monde
 - Tous les jours d'une vie sans éclat sont stupidement subordonnés au lendemain
 - La certitude de la mort (...) qui nous en révèle l'absurdité.
 - Ce monde est absurde, ou plutôt «people d'irrationnels»
 - Les raisons et les espérances donneraient un sens à la vie
 - Vivre, c'est faire vivre l'absurde (A. C.)
 - Le révolte = un confrontement perpétuel de l'homme et de sa propre obscurité
 - L'homme est l'esclave de l'habitude ou des préjugés
 - Il connaît lucidement sa condition sans espoir et sans lendemain l'homme est sa propre fin et il est sa seule fin.

Exilul și împărăția

- 15 povestiri (nuvele); 366 PAGES, 1968, 90175 exemplare
- Traducerea Irina Mavrodin
 - Între da și nu; caută să împace contrariile
 - O cursă de la mine însumi la mine însumi
 - În jurul meu, un million de ființe trăiesc și pînă atunci și de a căror existență nu știusese nimic. Trăiau. Eram la mii de kilometri de țara mea.
 - Repede, la întîmplare, arăt pe lista de bucate, indispensabilă
 - Pentru mine, un fel de mîncare
 - Gura obscenă a femeii care rîde în fața mea
 - O țară în care nu mă plictisesc e o țară care nu mă învață nimic
 - Stil vioi, fraze scurte, simple, fără metafore și întortocheri;
 - Nu mi se putea vorbi. Dar mi se zîmbea (era străin)
 - Încercînd să-mi descoper aici o patrie
 - Puțină ironie
 - Am pierdut- o bună bucată de vreme citind instrucțiunile în legătură cu modul de întrebuințare a unei paste de rasp e care, de altminteri, o foloseam de o lună.
 - Am numărat crăpăturile pachetului
 - Continuînd să fiu propriul meu prizonier
 - În magnificenția naturae, rsurgit spiritus (în măreția naturii, reînviază spiritual)
 - Privire goală
 - N-avea decît un viciu: să se facă ascultat
 - Îl osîndeau la tăcere
 - Tot făcînd pe bolnavul, într-o bună zit e poți simți cu adevărat bolnav
 - Are multe povestiri cu dedicație
 - Cît poate fi de pustiitor excesul de bunuri natural (RRgerue)
 - Țara aceasta nu dă lecții (Algeria)
 - Orice adevăr își poartă în el amărăciunea
 - Bogăția senzuală
 - Fetele cu pulpe fragede
 - Omul poate să fugă de propria-i imunitate, eliberîndu-se fără durere de el însuși.
 - Vara Algerul e pustiu; rămîn doar săracii
 - Iarna se poate face plajă; se face nudism,
 - Să-ți reții dorința spre a face-o mai ascutită
 - Rîsete înflorite
 - Poporul copilăros al aceste țări
 - Duminici sinter la Alger
 - În afară de bucuria simțurilor, distracțiile acestui popor sînt inepte
 - Popor fără religie, fără idoli
 - O anumită intensitate a trăirii nu e cu puțință fără nedreptate (“Vara la Alger”)
 - Cultul și admirația trupului
 - Există poezie dură, carnal, fără duioșie
 - Barbari ce-și petrec viața tolăniți la soare
 - Îți recunoști întotdeauna patria în clipa cînd o pierzi
 - Pentru desfrîu trebuie să ai vocație

- Speranța = răul cel mai îngrozitor (idée a grecilor antici care scoteau din cutia Pandorei toate relele umanității; speranța au scos-o ultima)
- Nunta omului cu pământul
- A. C. povestește fapte reale, călătorii, amintiri, imagini
- Dedică eseuri lui Jean Grenier, iar J. G. scrie despre A. C.
- Anumiți țărani din Spania ajung să semene cu măslinii de pe pământurile lor.
- Grația ei senzuală
- Femeile cu sînii liberi în rochiile ușoare
- Pasiunea de a trăi
- Italia e pământul incesturilor mărturisite
- Cufundată în frumusețe, inteligența se adapă cu nesăț
- Țîșneau liniile mai apăsate ale chiparoșilor verzi în apropiere, negri, în depărtare Orice negație închide în sine înflorirea unui da
- Înțeleptul ca și idiotul exprimă puțin
- Hotărîrile nebunești și disperările duc către alte vieți
- În acest mare temple părăsit de zei, toți idolii mei au picioare de lut (“Deșertul”)
- Îi plăcea să se știe iubită
- Se strînse toată în palton
- Cu forme ispititoare, trezind încă dorinți-simțea asta din privirile bărbaților.
- Văzu mîinile descarnate și chipurile arse de soare ale arabilor.
- Cînd ești tînăr nu e greu să fii fericit, dacă se întîmplă să locuiești într-unul din orașe; e de pe malul mării (în Algeria)
- Adevărata lui pasiune este banul
- Căldura ucidea pînă și obișnuita și plăcuta senzație de plictiseală
- Numai ochii îi rîd
- Viața nu-i ușoară pentru nimeni
- Se simți dintr- dată nefericită
- Stăpîni în zdrențe, dar liberi, ai unei caudate îmărății
- Știa că Marcel are nevoie de ea și că ea are nevoie de această nevoie
- Se aruncă cu deznădejde către un trup de femeie
- Îl strigă cu toată ființa
- Nuvelele sînt attractive; atmosfera din nordul Africii, Spania
- Aprinse lumina, care o pălmui în față
- Renegatul sau un spirit confuz
- Ce învălmășeală! Trebuie să-mi rînduiesc gîndurile
- De cînd mi-au tăiat limba, o altă limbă, nu știu, mi se svîrcolește într-una sub țeastă
- De cînd mă știu tot rabd
- Pe vremea cînd eram acasă, în satul acela din Masivul Central, lîngă taică-meu, un necioplit, lîngă maică-mea, o brută, și vinul șisupa cu slănina cea de toate zilele, și vinul mai cu seamă acru și rece, și iarna fără de sfîrșit, troienele de zăpadă, ferigile scîrboase, oh, voiam să plec (...)
- Soare sălbatic
- Cuvîntul pe care-l rostogoleam într-una pe limbă
- Ar fi putut atît de mult și îndrăzneau atît de puțin
- Da, sînt puternic, eu de care tuturor le era milă!
- Soarele izbește în piatra sub care mă aflu

- Nu există stăpîni buni
- Sînt beat de foame și de ură
- Loviți-mă în pîntece, așa, loviți-mă în ochi
- Femeile nu prea lucrează în Africa
- Mînia și neputința dor uneori atît de mult, încît nici să strigi nu mai poți
- Deandăratelea
- Sfîrșitul este nebulos, fără să spună ceva concret
- Unele sînt mai mult monologuri
- Mă simt legat de lume prin toate gesturile mele, de oameni prin toată recunoștința mea
- Nu-mi place să cred că moartea dă într-o altă viață
- Nu descoperi absurdul fără să fii ispitit să scrii un manual despre fericire
- Trăim din idei admise
- Un portret care este al tuturor și al nimănui
- Multă psihologie
 - Există în oameni mai multe lucruri vrednice de admirat decît de disprețuit
- Prezintă poziția omului absurd și revoltat

Le Mythe de Sisyphe

- 1942
 - Taina existenței umane nu constă în a trăi, ci în a ști pentru ce trăiești (“Frații Karamazov”, Dostoievski)
- Un adevăr profund subiectiv
- Proze filozofice
- Omul care nu crede nici în Dumnezeu nici în rațiune (Irina Mavrodin)
- Expunere nesistematică
- Omul absurd
- Descrie absurdul
 - Nu există decît o problemă filozofică cu adevărat important: sinuciderea (AC. Camus)
 - Universul se sprijină pe absurdități... Nu pricep nimic și nici nu vreau să pricep. Mă mulțumesc doar cu faptele. De mult mi-am pus în gând să nu mai înțeleg nimic. (Ivan Karamazov)
- Raționament absurd
- Sinucidere
 - fizică
 - fiziologică
- Evadare în irațional
- Revolt metafizică
 - A trăi, înseamnă a face să trăiască absurdul (AC)
 - Ești întotdeauna liber pe seama altuia (“Caligula”)
 - Dar o lume fără lege este oare o lume liberă? Iată întrebarea pe care o pune orice revoltat... libertatea absolută își bate joc de dreptate. Dreptatea absolută neagă libertate. Pentru a fi fecund, cele două noțiuni trebuie să-și afle una în alta limitele (“Omul revoltat”)
- A trăi fără finalitate și fără speranță
 - O sensibilitate absurd
 - Așa numita rațiune de a trăi este totdeauna și o excelentă rațiune de a muri
 - Sinuciderea e o soluție împotriva absurdului
 - Prinți ai spiritului
 - Marile opera se nasc adesea pe neașteptate, la colțul unei străzi sau la intrarea în restaurant
 - Viață mașinală
 - În adîncul oricărei frumuseți zace ceva inuman
 - În psihologie ca și în logică există adevăruri, dar nu adevărul
- Grijă:
 - plictiseală
 - groază (Heidegger)
- Jocul aparențelor
- Neantul pare singura realitate, imposibilitatea de a cunoaște, disperarea fără scăpare (Jaspers)
- Raționalismul cel mai universal se izbește pînă la urmă de iraționalul gîndirii umane (Șestov); refuză rațiunii propriile ei rațiuni
- Nici un adevăr nu-i absolute (Kierkegaard)

- A gândi înseamnă a învăța din nou să vezi (Husserl); neagă metoda clasică a rațiunii, dezamăgește speranța; mijloacele au mai multă importanță decât scopul
- Speranța nu-și are locul, rațiunea e neputincioasă, haos, irațional
- Absurditatea se naște dintr-o comparație cu realitate
 - Absurdul nu poate exista în afara unei minți omenești
 - Absența totală de speranță, refuzul continuu, insatisfacția conștientă
 - Un om fără speranță și conștient de acest lucru nu mai aparține viitorului
 - Gîndire mistică
 - Singura ieșire adevărată se află tocmai acolo unde nu există ieșire pentru judecata omenească
 - Altminteri, de ce am avea nevoie de Dumnezeu? Omul nu se întoarce către Dumnezeu decât pentru a obține imposibilul. Cît privește posibilul, oamenii îi pot face singuri față (Șestov)
- Dovada existenței lui Dumnezeu este tocmai imunitatea sa (Șestov)
- Gînditor: raționalist, iraționalist
- Rațiunea are domeniul ei propriu, acela a experiențelor umane
 - Legile naturii pot fi favorabile pînă la o anumită limită, care o dată trecută, ele se întorc împotriva lor însele, dînd naștere absurdului
 - Pentru credincios eșecul său este și triumful său (Kierkegaard)
- Important nu e să te vindeci ci să trăiești cu bolile pe care le ai (abatele Galiani)
 - De vreme ce nimic nu e dovedit, totul poate fi dovedit
 - Stimularea voluntară a sufletului făcută de Kierkegaard în “Jurnalul” său
 - Moartea nu-i cîtuși de puțin sfîrșitul tuturor lucrurilor (K)
 - Măsură omenească
- Sinucidere filozofică = mișcarea prin care o gîndire se neagă pe a însăși și tinde să se depășească
 - Fenomenologia refuză să explice lumea, vrîndu-se doar o descriere a experienței trăite
 - A trăi înseamnă a face să trăiască absurdul
 - Libertate metafizică
 - Om: absurd or/și împăcat
- Refuzul de a spera, indiferență față de viitor
 - Adevărata onestitate mi-ar impune să nu fim onest
 - Iubire totală
 - Geniul nu-i decât inteligența care-și cunoaște hotarele
 - Există oameni făcuți să trăiască și oameni făcuți să iubească
 - Știu lucrul ăsta atît de bine încît mi-e cu neputință să-l exprim (zic unii)
 - Un om este și mai om prin lucrurile pe care le trece sub tăcere decât prin cele pe care le spune (Eschil)
- Individual apare derizoriu și umilit
 - Omul este propriul său scop. Și el este singurul scop.
 - În anume clipe fiecare om s-a simțit egalul unui zeu
 - Nu înfrumusețează decât ceea ce iubești
 - Fericire metafizică
 - Un chin țîșnește acolo unde un altul moare
 - A crea înseamnă a trăi de două ori
 - Indiferența clarvăzătoare

- Nu se mai pune problema de a explica și a rezolva ci de a simți și descrie
- Opera de artă înseamnă moartea unei experiențe și totodată multiplicarea ei
- Filozoful se închide în sistemul său
- Artă detașată de autorul ei
- Marii creatori sînt monotoni
 - Opera întruchipează așadar o dramă intelectuală
 - Dacă lumea ar fi inteligentă arta nu ar exista
 - Expresia începe acolo unde sfîrșește gîndirea
 - Marii romancieri sînt romancieri filozofi, adică contrariul scriitorilor cu teză
 - Mă vor omorî spre a-mi afirma nesupunerea, noua și teribila mea libertate (Kirilov, personaj de Dostoievski)
 - Creația este cea mai eficace școală a răbdării și lucidității; [...] revolta tenace împotriva condiției sale.
- A. C. e împotriva romanului cu teză
- Creația absurdă: revoltă, libertate, diversitate
 - A crea înseamnă a da o forță propriului destin
 - Inutilitatea vieții
 - Sisif, proletar al zeilor, neputincios și revoltat, își cunoaște condiția mizerabilă în toată amploarea ei
 - Nu există destin care să nu poată fi depășit prin dispreț
 - Victorie absurd
 - Neliniște supranaturală
- Sisif și-a permis unele libertăți față de zei și a fost pedepsit în infern să ridice mereu un pietroi pe vîrful muntelui care apoi se rostogolește, și iar îl ridică etc.
- Absența de deznodămînt în opera lui Kafka

Caligula - théâtre

- 24 personnages, 4 actes, ~ 150 pages
 - Les chagrins ne sont pas éternels
 - La nature fait bien les choses
 - On croit qu'on choisit et puis on est choisi
 - Un empereur artiste, cela n'est pas convenable
 - Caligula : Oui, je voulais la lune
Hélicon : Ah. Pour quoi faire ?
Caligula : Eh bien !... C'est une de choses que je n'ai pas
 - Caligula : Tu penses que je suis fou
Hélicon : Tu sais bien que je ne pense jamais. Je suis bien trop intelligent pour ça
 - Je me suis senti tout d'un coup de besoin d'impossible. Les choses, telles qu'elles sont, ne me semblent pas satisfaisantes
 - Caligula : [...] Ce monde, tel qu'il est fait, n'est pas supportable. J'ai donc besoin de la lune, ou du bonheur, ou de l'immortalité de quelque chose qui soit dément peut-être, mais qui ne soit pas de ce monde
 - Si je dors, qui me donnera la lune ?
 - Hélicon : [...] A quoi donc juis-je t'aider ?
Caligula : A l'impossible
- Vocabulaire simple
 - Je n'ai jamais eu d'autre dieu que mon corps
 - Caligula : [...] Gouverner, c'est voler, tout le monde sait ça
 - [...] je viens de comprendre enfin l'utilité du pouvoir. Il donne ses chances à l'impossible.
 - Je n'aime pas les littérateurs et je ne peux supporter leurs mensonges. Ils parlent pour ne pas s'écouter.
 - L'amitié ne fait rire
 - Ce monde est sans importance
 - Les hommes pleurent parce que les choses ne sont pas ce qu'elles devraient être
 - Si je ne puis changer l'ordre des choses, si je ne puis faire que le soleil se couche à l'est
Caligula : Ce que je désire de toutes mes forces, aujourd'hui, est au-dessus de dieux. Je prends en charge un royaume où l'impossible est roi.
 - Caligula : Je veux mêler le ciel à la mer, confondre laideur et beauté, faire jaillir le rire de la souffrance
 - Le seul homme libre de cet empire ! (=Caligula)
 - Il transforme sa philosophie en cadavres et, pour notre malheur, c'est une philosophie sans objections
 - Nous nous battions pour rien
- Caligula appelle les hommes sa « ma chérie »
 - Vous verrez, d'ailleurs, qu'il est plus facile de descendre l'échelle sociale que de la remonter
 - Il faut un jour pour faire un sénateur et dix ans pour faire un travailleur
 - La servitude leur conviendra
 - Vous avez fini par comprendre qu'il n'est pas nécessaire d'avoir fait quelque chose pour mourir
 - Tu viens de prendre une occasion de te taire

- Caligula donne a Mereira en poison et lui dit : « Ne me remercie pas. »
 - Ce que j'ai de meilleur en moi, c'est ma haine
 - Caligula : [...] Il n'y a que la haine pour rendre les gens intelligents
 - Tous les hommes ont une douceur dans la vie. Cela les aide à continuer. C'est vers elle qu'ils se retournent quand ils se sentent trop usés
- Caligula se fait Vénus, rougit ses ongles du pied
 - Enseigne-nous l'indifférence qui fait renaître les amours...
 - Caligula : Pour un homme qui aime le pouvoir, la rivalité des dieux à quelque chose d'agaçant
 - Caligula : J'ai simplement compris qu'il n'y a qu'une façon de s'égalier aux dieux : il suffit d'être aussi cruel qu'eux
 - Caligula : [...] Mais un tyran est un homme qui sacrifie des peuples à ses idées ou à son ambition
 - La haine ne comprend pas le destin et c'est pourquoi je me suis fait destin. J'ai pris le visage bête et incompréhensible des dieux
 - Un homme d'honneur est un animal si rare en ce monde
 - Tu es intelligent et l'intelligence se paie cher ou se nie
- Caligula punit les innocents et ne punit pas les coupables (les conspirateurs)
 - Oui, c'est là que tout commence. Mais c'est là aussi que tout finit
 - Je souffre aussi de ce qu'il souffre. Mon malheur est de tout comprendre
 - Tue-le lentement pour qu'il se sente mourir
 - Sa maladie n'est mortelle que pour les autres
 - - Jupiter, prends ma vie en échange de la sienne
 - - Va, ami. (...)
 - - Mais où m'emmènent-ils ?
 - - A la mort, voyons. Tu as donné ta vie pour la mienne
 - La bêtise rend sage (idée)
 - Du ciel ! Il n'y a pas de ciel
 - Tous les jours, je vois mourir un peu plus en toi ce qui a figure d'homme
 - Je croyais avoir atteint l'extrémité de la douleur
 - L'amour ce m'est pas suffisant
 - Je sais que rien ne dure
- Caligula est un idéaliste
 - Je vis, je tue, j'exerce le pouvoir délirant du destructeur, auprès de quoi celui du créateur paraît une singerie.
 - Rien dans ce monde, ni dans l'autre, qui soit à ma mesure

L'Homme révolté

- Essais, 1951
 - Si rien n'a de sens et si nous ne pouvons affirmer aucune valeur, tout est possible et rien n'a d'importance
 - L'assassin n'a ni tort ni raison
 - Qu'est-ce qu'un homme révolté ? un homme qui dit non. Mais s'il refuse, il ne renonce pas.
 - Nici un artist nu tolerează realul (Nietzsche)
 - La fonction menteuse du langage
- L'art exprime les valeurs privilégiées de la classe dominante (Marx)
 - L'artiste refait le monde à son compte
 - La puissance de créer
- La littérature de dissidence commence avec les temps modernes
 - L'art, quel que soit son but, fait toujours une coupable concurrence à Dieu. (Stanislav Fumet)
 - L'activité romanesque suppose une sorte de refus du réel
- La force du refus (de l'artiste)
 - Aucune art ne peut refuser absolument le réel
- L'art : formel ; réaliste
- Littérature de propagande
- L'art nihiliste
- La création suppose une tension ininterrompue entre la forme et la matière ; si l'équilibre est rompu, il y a dictature ou anarchie, propagande ou délire formel ; dans les deux cas la création est impossible ; soit qu'elle cède au vertige de l'abstraction et de l'obscurité formelle, soit qu'elle fasse appel au fouet du réalisme le plus cru ou le plus naïf, l'art moderne, dans sa quasi-totalité, est un art de tyrans et d'esclaves, non de créateurs.
- La vraie création est révolutionnaire
- A. C. veut une unité entre la forme et le fond
- La stylisation
 - La création veut dominer le destin tout entier
- Révolution : créatrice , nihiliste
- L'idée que rien n'a de sens (les fascistes_
- L'instinct de domination

60 poeți canadieni

Înțelegînd zăpadă

- Editura Univers 1977, 240 pagini, 6300 exemplare. Traducere, prefață, prezentări și antologare de Virgil Teodorescu și Petronela Negoșanu
- Există două curente
 - o Păstrează tradiția engleză
 - o Autohton (din 1870-1880)
- Meticuloși moderni și intelectuali boemi (există neodadaism)
- Înclinare spre baroc, spre grotesc, spre abstract și discursiv, gesturi retorice, filozofări, polemizări, forță de sinteză
- Revenirea trubadurilor (poeți-cîntăreți pelegriini, șansonetelor, songurilor (melodii populare))

CHARLES G. D. ROBERTS (1960-1943)

W. W. E ROSS (1894-1966)

- Imagist
- Dacă viața s-ar întoarce supă moarte
- Sau n-ar pleca spre moarte

RAYMOND KNISTER (1894-1932)

- Cînd brazda speranțelor voi întoarce

F. R. SCOTT (1899)

- Prăjiturile sînt dulci, dar mai dulce-i sentimentul /Că ești printre literați
- O Canada, o Canada, oh, ar putea /Trece vreo zi fără apariția unor noi poeți
- Acest lift nu funcționează în ziua Înălțării

ROBERT FINCH (n. 1900)

- Marele mister al omului este Omul
- Cîmpul timpului și al spațiului

A. J. SMITH (n. 1902)

- Explozie de flori
- Cuvinte proaspete
- Aripa fanatică
- Prima-sa-ultimă oră

ROY DANIELL S (n. 1902)

- Senin ajuns pe culme, deasupra încăierării
- Șuvoaiele de apă dantelau orașul

R. G. EVERSON (n.1903)

- Liliacul a intrat ca un nățîng în odaia mea /cum am intrat eu în secolul nostru /fără să mai găsesc vreo ieșire
- *Eu = muzeu de oase (idee)*
- Dragă, /purtați de ani / nu știm unde sîntem

EARLE BIRNEY (n. 1907)

- Oasele tancurilor
- Oameni bătrîni în ceață
- Mă gîndeam că noi cei închiși în acest mormînt al timpului, /am putea invia ca Lazăr în lumina bunătații dacă cei binevoitori ne-ar prinde de mîna
- Coșmarul lui Adam
- Stradă leneșă
- Ochii erau copacii /de care băieții se rezemau
- Veselă ca mătasea

ALFRED GOLDSWORTHY BAILEY (n. 1905)

- Apa murmura /lovindu-și piepții informi de țarm
- Toanele valurilor
- Soarele (...) îmi inundă-ochii

JOHN GLASSCO (n. 1909)

- Muzica din creierul meu s-a oprit
- Gata să mor cum se cuvine
- Mi se pare că m-am ucis pe mine /Crezînd într-un alt Dumnezeu
- Cuvintele care duhnesc a Dumnezeu

A. M. KLEIN (1909-1968)

- Bulevardele vrăjite ale sufletului meu !
- Tu populezi pupilele ochilor mei
- Imagini costumate
- Pășuni ale memoriei
- Ca niște oglinzi care se reflectă una într-alta la infinit
- *Muzica inventează dragostea (idee)*

- Pline de flori inexistente

DOROTHY LIVESAY (n. 1909)

- Sărbătorind toamna /roșie portocală galbenă
- Tineretul în jachete de blue geans /și cu păr lung /mai revendică o dată /dreptul la dragoste
- Te întorci /reîntoarce-te
- Trează aud /efervescența /viselor tale /frământându-mi perna
- Cresc o dată cu ploaia /și mor cu ea

RALPH GUSTAFSON (n.1909)

- Pământul începe să se danteleze crestat
- Țări de fier
- Trandafiri /Sfioși, provinciali
- Cîmpiile de zăpadă din fața mea rețineau /Ca pe niște cioburi de diamante soarele
- Satul luneca la vale
- Pescăruși albaștri de pradă sînt încărcăți de istorie
- Spre țărm peștii își afirmă simțul /Pentru umor
- Coboară-l /jos pe Dumnezeu!
- Cer sărat
- O, o, (un vers)
- Scoicile păstrează vuietul mării
- Farul surprinde vagabondajul sirenelor

ANNE WILKINSON (1910-1961)

- Ne atîrnau inimile de o ramură verde verde
- Lămîiul privind zarea cu ironie
- Prezentul lucrurilor trecute
- Vomită viața de dragoste

KAY SMITH (n.1911)

- Cînd o fată își coboară privirea din norul ei de păr
- Sîn înmugurit
- Cioplește raza unei stele în despicătura inimii

IRVING LAYTON (n.1912)

- în România; în 1913 pleacă în Canada.
- Era însă prea tînăr pentru această mîndrie
- Mulțumesc cerului /că nefiind Isus Cristos /Nu sînt obligat să-i iubesc
- Te-am conceput « /Între întuneric și răsărit. /Tu ești poemul meu cel mai iscusit, /La care am lucrat neobosit. /Ce-am putea face cu un poem /Decît să-l dăruim lumii ?

PATRICK ANDERSON (n. 1915)

- Boxerul de piatră își ascute pumnul
- Luna în goană după popularitate e o fantomă greoaie
- Zăpadă arhitecturală
- Păienjenișul de-ntuneric
- Din gura sa plină de nisip, izbucnește o floare ca o șarjă

PATRICIA K. PAGE (n. 1916)

- Coborîre spre apă
- Gheața incandescentă a sării
- Cuvintele lor /multiplicate de ecou, se dilată și cresc

MIRIAM WADDINGTON (n.1917)

- Gura mea e tăcută /plină de cuvintele tale
- *Pieptul tău = sicriu (idee)*
- Tremurile /(...) aleargă peste noi
- Privirea /mea ajunge /de aici la Paris

FRED COGSWELL (n. 1917)

- Trupurile noastre suple se-ncordau să rupă haina

LOUIS DUDEK (n. 1918)

- Dacă scrii într-un poem “Iarba e verde”. /Toată lumea te-ntreabă: “Ce vrei să spui cu asta? /Că natura este ignorantă?” Tu răspunzi: /”Cugetînd mai adînc – tinerețea trebuie să moară: Dacă scrii într-un poem: “Iarba e roșie”, /Toți înțeleg ce-ai vrut să spui (Poezie pentru intelectuali)
- Întuneric /inchiziție

MICHAEL BULLOCK (n. 1918)

- Zăpadă îmi mănîncă mintea
- Un cîntec alb ar înflori pe plafon /și cineva cu o pălărie albă l-ar prinde ca într-un coș
- Tu ai furat florile din grădina mea /și pămîntul a-nceput să plîngă

ELIZABETH BREWSTER (n. 1920)

- Am scris poezie pentru a mă înțelege mai bine pe mine și lumea înconjurătoare
- Nu poezia ci viața e creația supremă
- Mușcătura vîntului

RAYMOND SOUSTER (n. 1921)

- *Aruncă poemul pe ușa afară (titlu)*

ELI MANDEL (n. 1922)

- Aerul era plin de bîzîit și zboruri
- Zumzet de albină care devenea miere
- Se prăbușea în soare
- Chiar și o coajă de banană sau de nucă /Poate fi un poem
- Ce clopot răsună /în arena zgomotoasă a minții tale

NICHOLAS CATANOY (n. 1925)

- Brașov, România
- Texte de sare
- Aerul dospit
- Inima polară
- Pleoapele /grele de nadir
- Fereastra mea / bolnavă de zbateri albe
- În ochii tăi//Rugul /solar //Și psalmul /florilor /de cireș

ROBIN SKELTON (n. 1925)

- Mușc din munți
- O urmă e fiecare drum și /fiecareoraș e un sfîrșit al meu
- *Planetă înecată în aer (idee)*
- Mă împlinesc ca într-un cînt
- Sînt dioptria aerului prin care /trece vîntul
- În lumea pe care am creat-o noi nu sîntem

JAMES REANEY (n. 1926)

- Deasupra mea soarele atîrnă /De un copac
- Și încearcă să vadă /Prin pămînt /Soarele
- *Autobiografia unei marionete (titlu)*
- Un nor parcă împletit de mînă

PHYLLIS WEBB (n. 1927)

- Un cal pe cîmpie cu copita /agățată de ecoul pădurii
- Geniul nu-i o sperietoare !
- Lumea e rotundă
- Un nebun captive îmbrățișînd o frunză

D. G. JONES (n. 1929)

- Credeam că există limite, legi /Newtoniene ale emoției
- Merele căzînd din pom nu lovesc niciodată pămîntul
- Dorința e doar o durere, /O absență. Ea stîrnește /Visul limitelor și crește în gravitate pe măsură ce se întrupează
- Muzica apare unde nu-s cuvinte
- Buzele lor care șopteau vorbe uzate
- Imobilizate ca niște pietre
- O ploaie de soare

HENRY BEISSEL (n. 1929)

- Masca e adevărata mea față
- *Cîntecul soarelui într-un trandafir roșu (titlu)*
- Amurgul înțepîndu-și degetul
- Cu o strălucire roșie ca inima mea
- Acolo unde zgomotul luminii de chircește sub pași
- Jos cu cea ce trebuie dat jos, jos, jos!
- Sperma curge /mai densă decît sîngele
- Oprește-l să zică ceea ce nu vreau să auzim
- Suferința îl face pe om puternic și înțelept
- Dincolo de această lume
- Oricare din noi învinge pe cineva

FRED CANDELARIA (n. 1929)

- Pasiunea transcende spațiul
- Cîntecul păsării de pe ram /e gresie față de dinții tigrului
- Îndrăgostiții sînt matematicieni
Obsedați de ecuații
Pentru a exprima infinitul,
Parcurgînd ani lumină în explorări instantanee
.....
În cercetările ei fără sfîrșit
Pentru a rezolva un x
- Un copil depune sărutări albe
- Mîna de fier a iernii
- Arcul și coarda unui sîn fraged
- Teoreme ale dragostei fără axiome

STANLEY COOPERMAN (1929-1976)

- Creierul meu /e ca o tiparniță pentru /inventare
- Ochii mei /sînt plini de viermi

- Ce ai face /dacă aş traversa trupul /tău /privind /limea prin /găurile buzelor tale /şi făcînd semn cu mîna / din gîtul tău
- A fost sfîşiat ca un steag
- Ca vîntul /dintre cuvinte

JAY MACPHERSON (n.1931)

- Să facă din noi oglinzile lor
- Plasa de stele

ALDEN NOWLAN

- Toate acestea m-au creat
- Ultima scînteie a pasiunii

LEONARD COHEN (n. 1934)

- E important /să-ţi înţelegi locul într-o legend
- Trupul unui Dumnezeu fizic...
- Rugăciunea este un cuvînt ceremonios

GEORGE BOWERING (n. 1935)

- Încărcîndu-şi bateriile cu ură
- *Întuneric în jurul luminii (titlu)*
- Nu e între noi decît /întuneric?

JOHN ROBERT COLOMBO (n. 1936)

- Monştri metalici
 - Frumoasă ca o pictură
- Stil de poezie:
1. (un fel de jurnal de călătorie)
 2.
 3.
- Răul pare fascinant
 - Ceea ce facem de-a lungul unei zile /e de a ne amesteca în lăturile celuiilalt
 - Cînd toaote poemele din toate antologiile devin dintr-o dată /imagini ale imposibilului
 - Pe neaşteptate frazele te trag
 - Şi orele ce vor veni /Vor fi cuprinse toate-n ora asta
 - E încă atît de puţină dragoste /atît de puţină /în lumea asta

LIONEL KEARNS (n. 1937)

- Această viaţă inumană
- Poetii lucrează la cibernetica lor /vrăjitorie

- Dar unii dintre noi cu mai multă imaginație cred că cititorul este rugat să complete el însuși poemul pe spațiul rămas liber în pagină

BARBARA CARUSO (n. 1937)

- Zăpada /sub picioarele mele /a început să vorbească
- *Al treilea război mondial (titlu)*
- Dimineața veni săltînd în odaia mea /se-mpiedică de un scaun /și se prăbuși pe pat. /Am aruncat în ea cu deșteptătorul. (Anti-poetică)

TOM MARSHALL (n. 1938)

- Persistența celui mort în cel viu
- Izbucnind ca o flacără /îndărătul ochilor
- În căutarea unui eu aproape unde-i acum bunica ta de orez și stafide?

J. M. UATES (n. 1938)

- Constructori de ger
- Dacă lucrurile pot muri, au existat vreodată?
- Eu merg în umbră, cu excepția propriei mele amieze
- În spatele fiecărui cuvînt curge un con de întuneric
- Ochii de atunci în forma de acum
- Un roi amorf de ochi anonimi
- Buruieni de foc
- Visul peștelui seamănă cu sunetul alb /al rupturii

MARGARET ATWOOD (n. 1939)

- Chiar și ochii mei /pasivi, transform /tot ce privesc în albul și negrul /șters al unei fotografii de război
- N-am putut /ajunge niciodată. /Numele meu /ajungea întotdeauna înainte
- De ce femeile sînt flori cu tentacule reci

DENNIS LEE

- Ținutul meu este abisul tău; și apoi respirația mea
- Ascultînd cuvîntul care se plimbă dincolo de liniște
- Fierăstrăul luminii
- Tăcerea acestui zero
- Modestul meu oraș răstignit pe cer, /într-o glorie mediocră
- Dacă o țară n-are trecut, /nu poate fi o țară
- Să fim propriii noștri oameni!

MILTON ACORN (n. 1940)

- Privirea mamei mele /era ca un câmp galben de ovăz
- O văd cum își târăște zilele ca o sanie poticnindu-se în pietriș
- În viermuiala socotelilor din Europa
- Rugăciunea mea adâncă un bluestem

GWENDOLYN MacEWEN (n. 1941)

- *Primul poem după ploaie (titlu)*
- Rămîne în cutele memoriei

PIERRE COUPEY (n. 1942)

- Creierul său speră să alunece /în gura sa /profetică

NELSON BALL (n. 1943)

- Mașina strănută
- Sfișie cerul /ca pe un cearceaf

MICHAEL ONDAATJE (n. 1943)

- Rîuri de sori
- Descrierea e o pasăre
- Jungle de serve
- Să promovăm noi cristoși

PETER STEVENS (n. 1944)

ANDREAS SCHROEDER (n. 1946)

- Ușa pare închisă. Dar /cum să spun dacă sînt /înăuntru sau afară, /Nimeni nu indică prezentul: între, /între
- Eu niciodată în central meu, /ci între
- Călătoria prin /spațiul dintre două lucruri /îmbătrînește
- Sosim de pretutindeni, undeva
- Tu care, de atîtea ori, /Sosești în urma vîntului /Pe propria ta urmă...
- Să-mpăunezi cu greutatea ta-i minte zbîrcită
- Trecerea spațiului între două lucruri
- Între temple și tîmplă /Eu sînt distanța mereu aceeași
- Lăsați-mă să vorbesc strîmb, voi ascultați /drept
- Nimic nu este ce este, întotdeauna /apare altceva
- Creștem, mari, mai mari, apoi /ne răsucim și ne închidem

MIHAI CANTUNIARI

- Buza prăpastiei s-o prindă-n copaci
- Să încheie nopțile la gît
- Să netezească valurile
- Ne-am risipit /ca păpădiile carnea prin aer
- Țipăt mic /sfredelitor, plătînd / (ac rupt în patefonul nopții)
- Pe Frunze moarte /toamna ne trimite /sfîșietoare cărți de vizită
- Doar tu /nu vrei să naști, de-atîta timp /însărcinată c-o speranță
- Cruda sărutare

MĂDĂLINA CANURĂ

- Niky Lauda se plimbă pe trotinetă
- Ruginește o mașină poetă
- Prntru cine să tăifăsuiesc /ore întregi cu oglinda?
- Îl voi iubi fulgerător

TEODOR CAPOTĂ

- Iubirea de țară e sângele, seva /prin care istoria urcă în noi

MATEIU I. CARAGIALE

Craii de Curtea-Veche

- 133 pagini format mic, 1929
- Patru capitole a 20-40 de pagini
 - Bastard, încăpăținat
 - Giuvaergiu al textului, sacerdot al singurătății și visului
 - Meticulous ca un aurar; a lucrat : 1910-1926
 - Suflet de copil, posomorât, protocolar
 - Autosugestie de hidalgo
- Poet în roman, 1885-1936
- Frazе scurte și foarte scurte; fluide; limbaj bogat, plastic, poetic; calofil
 - Deșurubat de la încheituri, cu șalele frînte, mi se părea că ajunsese în stare de piftie. În mintea mea aburită miși frica să nu mă fi lovit dambalua
 - Sonoră, fără poticneli
 - La perfectul simplu verbe, persoana întîi
 - Luîndu-mi, în cuvinte mișcătoare, rămas bun de la în veci neuitatul meu prieten.
- Personaje: Pirgu, Pașodia, Pantazi, eu (e povestitor), Roșelica
- Psihologie; balcanism
- Cuvinte mai rare (circa, chimiță, giolar, rișcar, borviz, se chirchilea...)
 - Gore Pirgu era o lichea fără seamăn și fără pereche
 - Bun nu era decît de rele
 - Simțea o atragere bolnavă numai pentru ce e murdar și putred. Pirgu avea în sînge dorul vieții de dezmațare țigănească de odinioară de la noi, cu dragostele la mahala, chefurile la mănăstiri, cîntecele fără perdea, scîrboșeniile și mășcările.
- Țesătură de cuvinte
 - Din tuspătru era singurul care nu ducea la băutură
 - Ne margineam să aruncăm scurte priviri cotoiești cucoanelor de la mesele vecine caei, cam de obicei, ne răspundeau și ele cu ochiade șirete.
 - Cu căutătura-i turbure și posomorîtă, Pașadia dezbrăca o duduie ovreică, așezată fața lui, ceva mai departe .
 - S-a zaharisit
 - Poatia aceea mărunță ce se tîra și se gudura rînjind (= Gore)
 - Unealtă de dezalcătuire
- Metaforică, dulce, simpatcă proză, fin ironic
 - Din ațîțarea la desfrîu, căruia își închinase trupul și sufletul, își făcuse faurul ruinei cîtorva feciori de bani gata și al căderii mai multor femei; mulțumită lui, nume cunoscute se mînjiseră de necinste. Rar se petrecea murdărie în care să nu fi fost amestecat și dînsul, și adesea numai dintr-o crudă și fără să țin pofță de a-și bate joc [...] Se năstea întrebarea c ear fi trebuit dar să mai facă Gore Pirgu ca să treacă drept băiat rău?

- Trezita asemănare a femeii cu floarea – o floare neagră de tropice, plină de otravă și de miere
- Cuvinte rare: miambul, bulibașă mehenghi, marda opacită și pocălțită
 - Strașnică muiere
- Arhaisme
 - Nenorocitul acesta atît de bogat
 - Mă simt mișcat, mișcat adînc
 - Pe dată, Pirgi se aprinse de o mînie grozavă de care, ca să se ușureze, icni pe nerăsuflăte un potop de scribe, trecînd de la înjurăturile surugiești la ocările de precupeață și la blestemele de chivuță
 - Tuspatru deterăm un pas înapoi
- Expresii vechi, familial, sensual, sexi, in pic porno
 - Gata să reia de-a capul prietenoasa-i întîmpinare
 - Pena! Pena! Corcodușă!
 - Pe rogojină, ca sub pologul de horbotă, ploaia de ruble acoperea lacome Danae.
 - Un alt eu-însumi
- Motto-uri din clasici francezi la începutul capitolelor
- Vorbirea veche: coloare, vițiu, mosafiri (culoarea începutului de secol)
- Cultivă paradoxul
 - Stăin nu era. A român nu semăna iarăși: prea vorbea frumos românește, la fel ca franțuzește, poate ceva mai cu greutate.
- Locul acțiunii (liniare): București, cîrciumi
 - Prietenul necunoscut
 - În fața frumosului, lămuri el, singurătatea devine apăsătoare
- Spații albe printre paragrafe
- Melancolie
 - Florile ca o pajiște sau scînteind ca o mașină de licurici
 - Aer înghețat, împîclit de fum
 - Mirosul salubru de vîsc marin
 - Cît mă ciuda pricina tristeții
 - Legasem dar iarăși prieteșug
 - Tot ce Bucureștii avea mai moțat
 - Cirezi tîmpe de malaci
 - Mutra obraznică de marțafoi
 - Pirgu plecă și se întoarse de mai multe ori, din ce în ce mao beat.
 - Nebunie slobodă
 - Greaca ursuză și sanchie (grecoaica)
- Multe denumiri (nume proprii, etc.)
 - În materie de dame Pașadia era nul
 - [femei] otrăvuri, rable de pripas, trexitură și răsuflătură
 - Simțurile sale, ce arătau respingere tocmai de ce e venust și pur, nu se mai deșteptau decît la beție și atunci îi trebuiau femei schiloade, știrbe, cocșate sau borțoase și mai ales peste măsură de grase și trupeșe, huidume și namile rupînd cîntarul la sfîntul Gheorghe, geamale, baldîre, balcîze. Iar de grețoseniile la cari se deda cu ele, vorbea atît de zdrențaros încît ar fi făcut să se rușineze, dacă l-ar fi înțeles, porcii, chiar și maimuțele.

- Nu scuipați, rînjea el, că-i piere gustul. Ce vreți dacă am boală, dambla?
- Însotitorii și-i dejuga, fără să mai ceară încuviințare, de-a dreptul la masa noastră
- Fără a vorbi una boabă romînească
- Popnel (personaj)
- Umbli după marcoave, după ștealfe?
- Era dat în paște, dat dracului
- Mai primejdioasă javră și mai murdară nu se putea găsi
- Lumii de mardeiași, de codoși și de șmecheri, de teleleici, de tîrfe și de tațe.
- Sau de sînge de iepure, să dai cu căciula-n cîini\se pupa cu ei în gură apoi îi lua la înjurături și la palme.
- Tămbălăul care se umfla sălbatic
- ...Pașadia se oțerea, se scutura ca după un vis urît
- Ne despărțeam în sfîrșit ducîndu-ne fiecare leșurile
- Nimic forțat, totul curge
 - Mult bogat și singur
 - Se duse afund
 - Despre acestălalt
 - Dacă nu sînt însă eu mîndru de neamul meu, el trebuie să fie de mine
 - Coconașul sclivisit, cu mîini de femeie
 - Povestirea se lumina mistic
 - Cu o țigancă am gustat întîia oară dragostea
- Prea multe dulcegării, după 50 de pagini devin normale, mai puțin dulci, ori prea zaharoase
 - Deodată o cocoană foarte mare se deșteaptă în păpușă
 - Una din cele mai de ispravă mahalagioaice prietene cu mama
 - Să vezi singur cum își bagă hăndrălaul pe fereastră
 - Asta covîrșea orice măsură
 - Ni se puse un junghi la inimă
 - Cel mai de pismuit noroc
 - Boșca feciorii cu merindele și taraful nou de lăutari
 - Samsar, geambaș și mai ales altceva
 - De mahon de toată urîtenia
 - S-o vezi în doliu, diavolița, pică, pică! Parșivă muiere, mon cher, pe onoarea mea! Mișu trăgea să moarăși noiîn odaia de alături...tu compreds? – lipitoare nu altceva, m-a dăulat
 - Academia de billiard
 - Ce-ți faci capul ciulama cu atîta citanie, voi să ajungi în doaga lui Pașadia?
 - Slujindu-l, pentru a nu mai știam cîta oară
 - Savantlîcuri
- Multe truism, grecisme (=balcanism)
 - Se fleorțăia: “ti cu floli la pălălie (...)
 - Încanaliarea
 - Avea un “vino-încoace” căruia nu era chip să te împotrivești și dichisurile toate, și tabieturile, și ocheadele.
 - Sucise în același timp capul a doi tineri, niște guguşteni amîndoi.
 - Cînd avea cîrlig la vreuna
- Adevărat culegător de folclor

- Își da poalele peste cap numai la întuneric
- Rea de gură, rea de muscă, rea de plată, pălăvatică și haihuie
- Un soi de brotac cu ochi boboșați, bondoc și bont
- Coardele încăluzate porniseră să îngîne amara destăinuire (“ale viorii”)
- Mulți morți în final
 - Parcă duse în el strechia
 - Îl giugiulea, îl pupa, îi băga limba în gură
 - Cu dibăciea lui codoșească
 - Încăibărați în cehlfăneala cea mai desnădăjduită
- Scris cu grijă
 - Cheflii de meserie, desdrumații
 - O viață lungă nu mi-ar fi ajuns întreagă pentru a pătrunde sufletul omenesc în toată ticăloșia de care e în stare
 - Se despoaie de tot puținul ce avea pe dînsa
 - Nu-mi venea să cred că șlampăta lăiață de adineaori era aceeași cu pupuica spilcuită
 - Pe ciorapul bine tras
 - I se vinde rob cu zapis ca la osmanlîi.

ION CARAION

Jurnal I

- Editura Cartea românească, 500 pagini, 1980 (extrase din periodicele vremii)
 - Un scriitor se face într-o viță.
 - Fiindcă scriitori încep mai ales din posteritate
 - Scriitorul nu-și aparține sieși. Cu cât e mai mare, cu atât opera sa nu se termină niciodată.
 - Câtă eternitate ne căznim să punem în ceea ce scriem?
Iată proba de foc.
 - Gloriile sînt flori de pădărie
 - Iar o țară fără scriitori e un deșert fără apă.
 - Nimic nu pare mai vulnerabil decît poezia
Însă nu poți birui împotriva poeziei.
 - Poezia nefiind monedă, cu ea nu se cumpără și nu se vinde. Cînd poezia ajunge de cumpărat și de vînzare, a și murit. Sau e moartă de mult, ea care știe să și învie.
 - (...) e imposibil să ucizi cuvintele.
 - Cuvintele poeziei nu sînt slugi.
 - O salată lirică de ciupeli din cine vrei și nu vrei
 - Timpul trece, deși nu este
 - A tipări cărți nu înseamnă a fi scriitor
 - Gheorghe Vasilescu e un ...nimeni
 - Dictatură personal
 - Iată fișa de temperatură a unui fragment de secol
 - Orice lege nouă costă în mod cert o libertate veche (Ștefan Zweig)
 - Cartea aceasta nu e o carte; cine o atinge (Walt Whitman)
 - A fost Minulescu un cîntec neauzit la vremea lui
 - Tradiția artistică sărăcește și distruge arta (Ion Minulescu)
 - În artă un nou născut nu devine matur decît după ce începe declinul epocii care l-a produs (I. Minulescu)
 - Foaie verde de eu însumi (A. Păunescu)
 - Un ou al unei păsări necunoscute port în corp (A. Păunescu)
 - Accidente pe calea ferată a timpului.
 - Viitorul acestei poezii a și trecut (I.C despre A.P)
 - Nu mai există morți, fiindcă noi sîntem morți (Pierre Emmanuel)
 - Gara sa de plecare e din altă epocă
 - Debitează copilării apretate
 - Critica premiază cărțile
 - Să impui idei
 - Cărți mai mult moarte
 - Se încurajează filozofia corupției
 - O cultură se face cu personalități, iar o personalitate se face într-o viață
 - Artistul e un creator creat
 - Declar că mările sînt ude /și infinitul, ud...
 - Majuscula e întotdeauna cu mister

- La anumite molusce creierul se situează în picioare și la anumite crustacee descoperi că ele au limba în coadă.
- Poetul întâi crează și apoi crează
- Nu-l vede nimeni pe poet /Unii nu-l văd pentru că nu au vedere. /alții nu-l văd pentru că nu sunt.//Toți însă spun în cor:/Poetul nu este de băut, deci nu-l înțelegem! (N. Stănescu)
- Așezat în genunchi /la mine în noroi (N.Prelipiceanu)
- Mă uit câteodată la omul ăsta/în care-s închis mai demult/mă uit cât de simplu se vede de-afară (N. Prelipiceanu)
- Întrebări cu răspunsul zidit în ele, ca miturile
- În realitate poetul stă retras /în spatele celui care vorbește (N. Prelipiceanu)
- Cine se ocupă cu arta /se ocupă cu neantul (Dan Laurențiu)
- Pentru fiecare poem/mă simt mai vinovată decât înainte (Passionaria Stoicescu)
- Lecția despre urcuș /se învață stînd în genunchi (P.S.)
- Mirosea verde aerul a copilărie (P.S.)
- Închisă-n cerul de sub geană/trec pe pămînt nepămînteană (P.S.)
- Sînt și a mea numai/a tot ce mă-nconjoară? (P.S.)
- Peste noroaie vă răspund c-un nufăr (P.S.)
- Orice artist începe de la conflictul su sine și cu lumea, sau de la acordul cu ele (P.S.)
- Conținutul desenat de venele mele/nu va fi scos niciodată/la licitație (D. Crăsnaru)
- ...refuz să accept că vorbele/ar fi cea mai ieftină /monedă de schimb (D.C.)
- Etrează /ca orice conștiință bolnavă (Radu Cosașu)
- Doar poezia și mama ta mai accept copil (RC)
- Cînd ziarele more, oamenii nu se duc la cimitir (RC).
- Cum de nu înțelegi că a citi înseamnă a trăi? (RC)
- Pot păstra și vîntul (RC)
- Doamne, știu că nu ești decât o metaforă (RC)
- Fuga nu duce nicăieri (Cristina Tăcoi)
- Prin mîna mea fierbinte trec secole de-a rîndul (Michael Crama)
- Fără noi ar fi fost iarnă și munții sluți (MC)
- Simțeam, subțire, sub picioare /mustind pămîntul e eroare (MC)
- Nebunul care bate marea cu bice (MC)
- Mărșăluiesc alături armate de-ntunerice /și sîngele prin șanțuri se tîrîie blestemat (MC)
- Iluziile vor flutura la geam ca florile-n glastre
- Cine zice dumnezeu a zis și dracu.
- A-ți întoarce fața de la veselie muncitorilor /e o regină așezată în ochi (Valeriu Bîrgău)
- Tărîm ce arde idei în loc de gaze (VB)
- Poetul umblă ca un incendiu pe sub pămînt (VB)
- Marele echilibru începe întotdeauna de la pămînt (VB)
- Cuvîntul e dus în spate pînă la fîntînă și/spălat de rănilor fiecărui secol ca de pelagră (VB)
- Cartea începe din toate părțile deodată și în loc să continue, începe iar.
- *Vitregia unei limbi care nu este de circulație internațională condamnă la anonim (idee)*
- O poezie nu se face nici mai greu nici mai ușor decât o catedrală, decât cu o floare.
- Revoluția a început prin poezie (Macedonski)
- La ce să? Sfîntul Nimeninumaștie (E. Jebeleanu)
- Grumazul tău să fie turnul /cuvintelor (EJ)
- Capul mi-e un clopot (EJ)

- Nu tot ce nu se vede e fantasmă (EJ)
O, Doamne, care ești în mine /îată crucea (E.J)
- Veronica Porumbacu moare la 4 martie 1977.
- Trăia ca și când se retrăia:
Lacrimas a devenit spirit.
- Astăzi sînt singură ca un punct; (Veronica Porumbacu)
- Astăzi vorbesc violet (VP)
- Au oboist florile în păr /și-au coborît în lucruri (VP)
- Prin minte trece soarele ca printr-o frunză (VP)
- Înainte, vid /îndărătul meu, vid. (VP)
- O linie de frăție /înter negru și negru (VP)
- Modești ca lucrurile de toate zilele (I. Caraion)
- Poezia nu se naște pentru utilități
- G. Bacovia: 207 edite +64 inedite (poeme)=271; proze; interviuri.
- Existența cu adevărat puternică a unui artist începe (...) după moartea sa. Postum.
- Am fost caricature vremurilor prin saloane... Nu vreau să-mi amintesc...
- Neputerea sa e puterea lui.
- Literatură a literaturii
- Să socotim cu veacuri nu cu ani (Al. Philippide)
- M-atîrn de tine, poezie, / ca un copil de poala mummi, /Să trec cu tine puntea lumii/Spre insula de veșnicie (AP)
- Orice text e un personaj
- La “contem” și “Rom. Lit.” semnează cronici N. Manolescu
- Poezii și antipoezii (A.E.Baconsky)
- Anotimp interior
- Femeia a îmbătrînit cu altcineca (AEB)
- Melodie /bătrînă și singură (AEM)
- Zei împăiați (IC)
- Cuvinte laminate se alungesc și devin fluierături...altele sînt /expuse în lăzi de gunoaie printre care se arată bătrîni goi și hidoși/ori fixate în cuie mari pe panouri laolaltă cu cîrpele ... (AEB)
- Și eu sînt prin excelență un consumator. Pînă și în artă (AEB)
- Poeme sortite consumului purtînd seria /anul și marca, poeme perfect funcționale/care nu se citesc ci se consumă cotidian (AEB)
- Dintre toți cei ce au încercat să îmbunătățească /unii înnebuniră cu-adevărat (AEB)
- Progresul nu iartă pe nimeni (AEB)
- Măcel demagogic (AEB)
- Să fii oboist de zbor fără zbor (AEB)
- Baconsky a murit pe strada Bibliotecii (I. Caraion)
- Apele noastre ard
- Orișice carte este prin ea însăși un spectacol
- Romanul unui poem
- Adevăruri lăsate-n pielea goală și iteodată lovite cu biciul.
- Picioarele ei /ca două lungi strigăte ale nopții pe nisip (Virgil Mazilescu, Cr.?)
- Într-un timp / care de mult nu mai era al nostrum (VM)
- Sîntem fericiți ca trestiile (VM)

- Am avut vreme destulă să uit din creier pînă în degete (VM)
- Sînt singur am inventat poezia și nu mai am inimă (VM)
- În stînga am cuvintele în dreapta puterea (VM)
- Urechile lui în flăcări (VM)
- Bunica noastră cea de toate zilele (VM)
- Incisive ca un lătrat (VM)
- Cu tunet cădem fiecare din sufletul altcuiva (VM)
- Tare e scurtă viața și cînd e ceva mai lungă (I. Carion)
- O, ce trandafiri de cuvinte (Gh. Bălan)
- Cine nu ride a murit, chiar dacă nu știe că e mort (I. Caraion, pusă în gura personajului Giordano Bruno)
- Angele Vannier – poetă oarbă
- Milton – Poet orb.

Diverse

- Setea îmi potolește apa
- Să-nnumărăm Poezia face trotuarul /noroi
- Tu-tu-tu-tuuuu, tututuuuu tu
- Toto-loto.
- Nedimineată.
- Înghemuită
- Dumnezeu-care-dă –morală
- La marea sală mare unde /cetatea... Anglii (=Anglia)
- A vă povesti țin.
- Îmi farmă (=sfarmă)
- Nefoșnet și nedumeriri
- Non-timp
- Plecăm din noi, din lucruri, din cețuri și din șoapte.
- Cîntece negre
- Imediat ce pui o culoare lîngă un substantive /el e bun de mîncat
- Viața e doar un satelit al omului /omul e mai mult
- Să scrii în relief, plasticizare, pregnantă mare (să simță și un orb)
- Poezia-i un coșmar pe acoperișurile căruia /se ceartă barza albă cu barza neagră /dîndu-se de-a dura-n oul hazardului
- Versuri repetate; strofe repetate, cuvinte repetate
- Cu apele-adormite-n-n mine /de cine știe cîte veacuri
- Versurile la care ții cel mai mult sînt ultimele
- Clopotul tăcerii
- Comprimat pînă la metaforă
- Versurile la care ții cel mai mult sînt ultimele
- Clopotul tăcerii
- Comprimat pînă la metaforă
- Eternal pulverizare și realcătuire a universului
- Cititorii citiți lipsesc, iar cei necitiți abundă
- Unii scriu din riscul de a înceta să existe nescrind
- Cărțile n-ar trebui să se vîndă, ci să se dăruie
- Cine a suferit puțin, înțelege puțin
- În fiecare cuvînt e un armăsar ce te poate lesne trînti și mesteca în picioare
- Jucăm prea des la loterie

VIRGIL CARIANOPOL

Lirice

- 1973, Scrisul Românesc, 1690 exemplare = 1550 +140 Broșate, 91 poezii, 104 pagini în total
 - Sînt întrebă de semeni/ Din se face-o poezie /Ș ice se pune-n ea anume, /Ca să reziste la vecie.
 - Un pod pentru contemporani
 - Întind idei în loc de fier
 - Un sac cu vis
 - N-am putut cu tine pînă astăzi /Un pahar de lim=niște să beau
 - Și m-am tras în mine așteptînd
 - Bînd lumină multă ca nebun
 - Izvoare de lumină
 - I-au strîns grăbiți lumina
 - L-au scuturat de stele cu prăjina
 - Atît îi este-naltul de frumos
 - Să nu coboare din vecie jos
 - Ce zarvă este în adînc, în mine, /Se strigă, aleargă, se presară flori.
 - Se mută sentimente , se răstoarnă, /S-aruncă gînduri care-au stat frumos, /Se șterg de praf vechi amintiri, uitate, /Se pun alți idoli, și-alții se dau jos
 - Vreau să vorbesc cu celălalt din mine /și nu-l mai pot de larmă auzi!
 - Ploi de ghiață
 - Cînd umbrele îi aștermneau covoare
 - E toamnă, toamnă, iarna e pe-aproape, /Cu vîrfurile arborii-o zăresc
 - Dragostea a plecat. Inimile-au rămas goale
 - Fără glas, fără putere te strig
 - Vorbe s-arunc în focul ce arde
 - Noaptea de-abia-nchide ochii.
 - Păduri te iau cu brațul lor de fier
 - E-o frumusețe de-nceput de lume: /Pîraiele sînt toate numai cînt /și stelele cu sulite în mînă /Se sprijină cu ele de pămînt
 - Azi noapte luna am văzut-o goală...Își aruncase hainele pe-un nor
 - La scrisul meu doar eu să fiu aș vrea
 - Ajută-mă să nu mă risipesc
 - *Scrisoare poeziei (titlu)*
 - Sărut mîna, doamnă poezie
 - O-nvăluie-n trecut
 - Cu părul lung de vițe pe streășinie căzut
 - Știe să-nțeleagă pe toate-n limba lor
 - Stă tîrziu pe prispă, privind la viitor
 - *Luna stropește pomii cu lumini (idee)*
 - Gardul putred /Ce-a început să plece, de singur, la cvecini
 - Acest oraș de care ne e trecutul plin
 - În sînu-acestui bun pămînt
 - Nu am călcat pe vis și soare, /Nu mi-a plăcut să mă aplec.

- Când și când ceasornicul iubirii,
- Întorcându-l numai după timp
- *Vorbele s-au rătăcit (idee)*
- Trecutul ce murise-n noi.
- Nori de visuri
- În mormîntul care-l are-n mine
- Undelemnul cîntecului meu
- Să-l iubesc, iubindu-l, mă-nvățai.
- Torcea /lîna unui somn
- Oricare brad mi-e frate, oricare rîu mi-e domn
- Săltați-vă spre-nalturi, așa ca-naintașii
- Muică, noi sîntem un neam /Ca frunza zbătînd pe ram /Dacă n-avem Jiu de soi /Trăgeam Oltul mai spre noi
- *Luna = roata pîinii noastre (idee)*
- Muică sîntem neam de piatră /Cînd e vorba pentru vatră
- A turnat în noi oțel
- Dunăre dacă n-avem, /Jiul, Dunăre-l făceam
- Sînt astăzi doar un fir de apă /Ținut de rădăcini în frîu
- *Pomii se dezbracă, și pleacă (idee)*
- Plîng pomii toți cu lacrimi de Frunze
- Tu, viață, care ești stăpîna noastră
- Ce tînar sînt la vîrsta mea de ceață!
- Mai umblu beat de cîntece prin viață /și sar în coama fiecărui gînd
- Colind adînc prin grotele din mine /Și fac iubirii, din cuvinte drum
- Tututror mereu mă dăruiesc
- Am umblat de cînd mă știu /Numai prin iubire și prin vis
- Muntele gloriei
- Cuvîntul e topor
- Cînd scrii voindu-ți urma neuitată /Și gîndurile vrei să le faci munți, /Cuvîntul e vioara fermecată, /Depinde doar pe ce vioară cînți
- Încep să cadă zilele din viață
- Suflăm în lampa care este-n noi
- Munți de gînd
- Să-mbrace mănăstirea-n vis.
- Lucara adînc
- Din înălțimea lui, de lîngă stele, /Muia penelul în culori de cer
- A aprins pe ziduri viață
- Locul lor de vis
- Cu fața spre lumini
- Popoare-ntregi de iubiri și de flori...
- *Frunzele ne-au ținut umbrele (idee)*
- Mama /Se ducea la cimitir și-l chema mereu înapoi
- Te-aș nemuri ca un zeu
- Te-aș veșnici ca un zeu
- Vremea nu s-ar mai atinge de tine
- Goarne nelumești.

- Brațe de gând
- Ți-aș așterne înainte vieți
- Vreau și eu să-nnec în cânt /Acest farmec de pământ
- Doamne fă, că nu-ți e greu, /Să mai pot cînta și eu! /Mai fă loc, pînă nu mor, Și privighetorilor!
- E orice om cîte-un izvor
- Ne vărsăm cu toți, pe rind, /în marea timpului, curgînd...
- Uneletele primăverii.
- Păsări înalte
- Văruiește țara /cu toate culorile
- Ia soarele și-l stoarce /De toate puterile
- Vegheat de stele
- Aleargă stins.
- Grăunțe de stele
- La ora cînd tîrziul a sosit
- Iubirea sfîntă
- Eu n-am voit să fac din mine treaptă /Pe care alții să pornească-n sus
- Railul românesc
- Spre azi veneau
- Rădăcina neamului mi-e patria
- Lupa mărește visele (idehe)
- Munții toți care-i aveam în gând
- Timpul nencetat, /Pe toate le-a sucit și le-a schimbat
- Prea mică-i astăzi lumea pentru o viață
- Omul dă lumină
- Eternitatea...Iată ce trebuie înfrînt. /Acel care cioplește numai un pic vecia, /Lărgeste lumea-ntregă cu încă un pământ
- *Inima pîlpîie /arzînd cîte-o amintire (idee)*
- Biata sobă
- Viața curge din noi
- Arcuri sînteți voi, femeile! /În șolduri, în vorbe-n priviri,/ Arcuri aveți din care aruncați /Săgeți de iubiri
- Inimi mici de Frunze
- Cu cocorii-odată visele plecau
- Stau cu parcul singur
- Vîntul cu aripi moi /Se zbătea să scape încurcat în arbori /și făcea să cadă peste mine foi
- Luna goală, goală
- Cînd moartea-i cheamă
- Nu e nimenea sortit /Să moară cum a trăit
- Numai timpul cumpănește, /Numai el îndreptățește, /Pe el nimeni, cît ar da, /Nu îl poate cumpăra
- Ca orișice bețiv de soare /Sînt socotit un pierde-timp
- Cînd pleacă gîndul și mă lasă, /Mă răfuiesc cu Dumnezeu
- Am două lumi de necuprinderi: /Cea din afară și din adînc
- Tîlmoci de vremi
- Poezia e lumina /Ce arde-n orice anotimp

- La gânduri ușa o descui
- Este-n tine încă unul. /Cel adînc, necercetat. /Caută-l. Întotdeauna /El, ești cel adevărat
- Adîncurile vieții.
- Fluviul vieții
- Numai de pe vîrful altor timpuri /Poți vedea ce n-ai putut să vezi
- De furtuna vieții viscolit
- Treci cu plugul peste chipuri (vreme)
- Și zi de zi, pînă la marea moarte, /Murim mereu, mereu cîte puțin
- De plîns e-acel în care moartea intră /Și sfîșie bucată cu bucată.
- Am fost de soare /și n-am ajuns să luminez
- Să nu tulbur pe-alții spre înalt,/Am urcat prin mine ca niciodată /Și-a strîns toate covoarele
- Fiecare casă pare cîte-un moș /Care stă pe gânduri, pufăind din coș. Iarna face faguri
- Trec și eu, pentru prima dată-n viață, /Hotarul țării noastre, spre lumini
- M-am bătut cu vîntul pînă l-am învins
- Tot sînt numai foc
- Soare viu
- Sînt de cînt înfometat
- Harfa de raze
- Chiuie furtuna
- Scîncește vîntul ca un prunc
- Furtuna din adînc
- N-aș fie eu de mi-aș întoarce calea
- Vîrful timpului
- Dă pomilor profiluri și cuvînt
- Satele care se țin de mînă
- Cu nopțile pe față
- Din marginile vieții
- Cuminți ani
- Mă-mpart la toți, fără nimic să vreau
- Iau soarele de îna unei raze /Și-l trag în noaptea mea s-o luminez
- Mereu cobor în inimă și singur /Sădesc lumini pe zeci și zeci de ori, /Avînd răbdarea să aștept decenii, /Pînă să crească și s-ajunfă mari.
- Pătrund în somn ca într-un rai deplin
- Șir de-aripe
- Un an de gânduri
- Ard mii de visuri pentr-un cîntec
- Cine n-are amintiri de tînăr, /o să fie singur mai tîrziu
- Pămîntul, tăcut, /Făcuse loc altui început
- I-am adunat urmele de tină /și i le-am spălat cu lumină.
- Cînd am plecat, cu suspine, Toate crucile dimprejur întorceau capetele după mine...
- Au rîs lumini
- Se face toamnă-n slavă
- *Se usucă culorile (idee)*
- Voi scri, voi rupe și-apoi iar voi scrie, /Nemulțumit mereu
- De tot ce scriu

- Fereastra bătută cu zăbrele
- *Toamna doarme (idee)*
- Tăcerea ce se coase pe gherghet.
- Flăcău de vînt
- Somnul atîrnînd chintale
- Răscolind prin mine
- Se scoală ca din morţi
- Prins de vis
- Sub paza lutului intrînd
- Atunci cînd n-om mai fi, cîndva /o strofă ne va lumina

Omule prin timp să treci

VIRGINIA CARIANOPOL

- Melancolia /Doamna oglinzilor mele
- Caii/cu galbene boturi de lună

TEODOR CRIȘAN

- Ca marea-n scoică, sufletul în piept
- Noaptea-mi treieră stelele, luna (idee)
- Orașul cu nume de floare
- Trenul distanțe mînca de zor
- Înafară de timp

ALEJO CARPENTIER

Recursul la metodă

- 1974, roman
- 222 dictaturi în America Latină, 535 lovituri militare de la independență
- Realism magic, baroc; ~300 pagini; scris în 2 ani
- N. 1904, Cuba
- Arhitectură luxuriantă
- Prăpastir între declarații și fapte
- Zice că are imaginație săracă.
- Realism politic, roman supraistoric, destin colectiv
- Foarte multe fraze în franceză, citări, nume de reviste, străzi, localuri, personalități (istorice, artistice), etc. ; aproape roman-document nereal
 - Dumnezeii mă-si!... Mama lui!
 - Generalul ăsta de căcat
- Cîte un motto la fiecare capitol
 - Poponar
 - Ludovic al nu știu cîtelea
 - Denomene metapsihice
 - De-aia i-au regulat așa, de le-au mers fulgii
 - Ideologii dăunătoare și subversive
- Crime, masacru, încercare de a cumpăra presa
 - Băgați în căcat pînă aici (semn cu mîna la creștetul capului)
 - Orice general plecat pe front e încornorat, mai ales dacă e bătrîn....
 - Mulatra și metisa se nasc cu Dracu-ntre picioare și cine-a-ncercat odată....
 - Du-te-n aia mă-tii.
 - Răposata Doña Hermenegilda, considerată atît de sfîntăș, obosise de cît frecase scula unui tînăr ofițer de husari, celebru pentru proporțiile excepționale cu care-l înzestraseră natura...
 - Nu sînt douăzeci și doi de oameni în toată țara care să dea douăzeci și doi de pesos pe ceaslovul ăsta mai greu ca laba unui mort....
 - Am căcat-o
 - Innesare de noțiuni
 - “Nu” -, pentru a simplifica mecanismul votării și de la nord la sud, de la răsărit la apus, în orașe, sate, în munți și la cîmpie, glasuri misterioase, glasuri tănuite, glasuri perfide începură să șușotească cun că autoritățile comunale sau municipal vor ști ce-a votat fiecare, deși votul e secret. Cu tehnica de azi e ra posibil. Aparare de fotografiat ascunse în spatele draperiilor din cabinele de votare se declanșează automat cînd cetățeanul întinde mîna spre urnă, iar unde nu existau asemenea dispozitive, în spatele respectivelor draperii o să stea ascunși niște oameni. Fără îndoială că o să se cerceteze și amprente digitale de pe cartonașe, ca să nu mai vorbim de faptul că în localitățile mici, fiecare cunoștea opiniile politice ale vecinului său și douăzeci de voturi împotriva însemnau douăzeci de indivizi identificați fără eroare posibilă. O teroare crescîndă puse stăpînire pe funcționarii publici – care erau mulți. Acum, vocile misterioase insinuau, pe un ton mai ridicat, prin bodega, cîrciumi și cabaret, că marile intrerprinderi miniere, bancare, bananiere, industrial, etc. îi vor concedia pe toți cei care vor vota împotriva rămînerii la

putere a Primului Magistrat. Țăranii poptrivnici regimului o să aibă de-a face cu garda rurală. Învățătorii or să fie dați afară din școli. O să se revizuiască cu rigurozitate declarațiile de venituri ale unor negusatori care – să ne-nțelegem – oricum, înșelau întotdeauna fiscul. Se amintea, în acest moment oportun, că oricărui străin recent naturalizat i se putea retrage cetățenia și putea fi trimis în țara sa, dacă aparține urâtei categorii a indezirabililor anarhiștilor sal alți isti...Așa încît, plebiscitul se sfîrși printr-un enorm și multitudinar “da”, atît de enorm și de multitudinar, încît Primul Magistrat se simți obligat to să accepte 4781 voturi contra – număr ce-i ieșise la zaruri Doctorului Peralta – pentru a demonstra totala imparțialitate, cu care lucraseră comisiile de numărare a voturilor... Din nou discursuri, marșuri triumfale, focuri de artificii și rachete multicolore. Dar Președintele era oboist. Și-n afară de asta, mîna lui dreaptă îl slujea din zi în zi tot mai puțin, din cauza unei caudate și dureroase amorțeli, i se înțepenea, mușchii nu-l mai ascultau, simțea junghiuri în umăr și nu-i mai ușurau durerile nici masajele, nici medicamentele și nici știința întru ale buruienilor pregătite de intendenta Elmira care, fiică de paracliser, era tare pricepută la buruieni și rădăcini, leacuri aproape întotdeauna mai eficiente decît o serie de medicamente – de înaltă școală – anunțate în presă cu frumoase alegorii despre convalescența și sănătate redobîndită. Un medic American, venit special de la Boston, a pus diagnosticul artrită – sau ceva asemănător, cu un nume nou, din astea de care sînt pline revistele cu figure mitologice pe copertă, ca să-i sperie și să-i încurce și mai tare pe bolnavi -, adăugînd că în țară nu existau anumite aparate electrice modern, singurele în stare să-l vindece. Guvernul îl rugă în plen pe Primul Magistrat să plece în Statele Unite pentru a-Si redobîndi sănătatea atît de necesară tuturor. În absența sa, se va ocupa de problemele de stat Președintele Consiliului de Miniștri, în strînsă colaborare cu Generalul Hoffmann, însărcinat cu apărarea națională, și cu Președintele Senatului...Și astfel, Primul Magistrat se imbarcă pe un luxos vapor al companiei Cunard Line. Ajuns, însă, la New York, simți dintr-o dată o teamă irațională, aproape copilărească – era poate oboist, cu nervii zdruncinați de recente evenimente – în afța medicilor americani vorbind într-o limbă străină, comportîndu-se rece, obișnuiți prea mult să recurgă la bisturiu, să taie fără să fie întotdeauna nevoie, înclinați spre metode brutale și noi, cu consecințe puțin experimentate, atît de diferite de metodele blînde și încurajatoare ale cpecialiștilor francezi sau elvețieni – se gîndea la Doyen¹, Roux², Vincent³, de fapt maeștri ai celor de....

¹ Eugene Louis Doyen (1859-1916), celebru chirurg francez.

² Emile Roux (1853-1933), medic francez, discipol al lui Pasteur.

³ Probabil Hyacinthe Vincent (1862-1950), medic francez, autor a numeroase descoperiri în domeniul bacteriologiei și epidemiologiei.

LEWIS CARROLL

- 27 January 1832 – 14 January 1898

Peripețiile Alisei în țara minunilor

- Carte pentru copii: 1965; tiraj 70.120 exemplare; 132 pagini.
- Sen Alexandru face o mică prezentare a autorului.
- Numele adevărat al autorului **CHARLES LUTWIDGE DODGSON**, profesor de matematică
- Om ursuz, cârcotaș: a mai scris “Prin oglindă”
- În carte “nimic să nu fie ca în realitate, totul să pară cât mai sucit, cât mai fără noimă. Parcă ar fi tăiat în bucățele nenumărate basme, le-ar fi amestecat într-o pălărie și ar fi scos bucățelele la întâmplare, avînd însă grijă ca nici una să nu se potrivească cu cealaltă.”)Sen A).
- A publicat și “înfricoșătoare și neînțelese tratare de matematici superioare”
- L. C. consider povestea ca pe o “fugă din plictisitoare realitate”
- Cartea începe cu o poezie: introducere la basm
 - Ce rost o fi avînd o carte fără poze și fără dialog?
- Are multe paranteze în expunere.
 - Oare pisicile mănîncă lilieci?... iar uneori greșea și spunea: oare liliecii mănîncă pisici?
Dar cum tot nu știa ce să răspundă, n-avea importanță cum punea întrebarea.
- Alisa găsește o sticlă pe care scria “Bea-mă”
- Ea trimite daruri propriilor sale picioare (!):
 - “Dominei Sale
Piciorul Drept al Alisei,
Pe Covorașul de lîngă sobă,
Lîngă Vătrai,
(cu drag de la Alisa)”
 - Vai de bătrînețele mele ! Vai de blana și de mustățile mele.
 - – De, în clipa asta nu prea știu, domnule, cine sînt; atîta știu – cine eram cînd m-am dat jos din pat azi-dimineață, dar cred că de-atunci m-am schimbat de cîteva ori.
 - Domnul Omidă
 - Sînt multe desene, planșe pentru copii, colorate;
 - Sînt poezii în cadrul cărții;
 - Ești bătrîn, taică Will
- “Văd ce mănînc” nu e totdeauna cu “Mănînc ce văd”
- Regina poruncește: “Masacrează Timpul! Să i se taie capul!”
- Povestea are și puțin umor.
- Cărțile de joc sînt oameni (tot pachetul de cărți)
- Alias mîncînd sau bind ceva crește sau se micșora în înălțime.
- Regale și regina sînt înfățișați ca personaje negative (deși existau atunci în viață și rege și regină).
- În mai puțin de nici o clipă.
- “Orișicine pe lume are o morală, da trebuie să știi s-o găsești” (falsă morală)
- Din Falsa Broască Țestoasă se face supă falsă de Broască Țestoasă.
- Cu glas adînc și găunos.

- Broasca Țestoasă a învățat la școală: “diferite ramuri ale Aritmeticii: Ambiționarea, Căderea, Îmbulzirea și Împocirea.”
- Sînt scrise cîntece
- Poezii aiurite.
 - Uitați-vă la poză dacă vreți să vedeți cum) (indicații date de autor cititorilor)
- L. C. are umor
 - Unuia dintre jurați îi scîrția condeiul.
 - De zăpăcit ce era, mușcă o bucată mare de ceașcă, în loc să muște din felia de pâine cu unt.
 - N-ai dreptul să crești aici – zise Bursucelul.
- Bursuc îmbufnat.
 - Ești un biet prostănac – zise Regele.
 - Unul dintre cobia aplaudă guișînd.
 - Mai jos ca acu’ nu pot sta, că stau pe podea.
 - După ce-și încrucișă brațele la piept și o privi pe bucătăreasă atît de crunt, încît mai să-i iasă ochii din cap, rosti cu adîncă:
Decapitați-l! dați-l afară din sală! Suprimați Bursucelul! Umflați-l! Radeți-i capul!
 - -Ce știi?
 - Nimic
 - *Asta e foarte important (idee)*
 - Orice persoană care are o înălțime mai mare de un kilometru este obligată să părăsească sala de judecată (Regulamentul Patruzeci și doi).
 - Un regulament regulamentar.
 - Citește pînă se termină, apoi te oprești.
 - Alisa visase aceste peripeții pe cînd stătea cu sora ei pe iarbă.

ALEJANDRO CASONA

Barca fără pescar

- Poți târîcu tine spre ruină multă lume
- Cunosce doar o singură formulă de luptă: sau totul sau nimic
- Cavalerul în negru (=diavolul) apare ca personaj
- Ușă glisantă
 - Diavolul este un personaj în carne și oase. Este o idee abstract
 - Tot ceea ce legea îți cere să respecti, ai nesocotit; tot ceea ce ți-a interzis, ai făcut
 - Îți vîd a din nou în mîini hăturile puterii și ale banului
 - Inima e o afacere cu atîtea facilități e totdeauna suspect
 - Misterul nu e prevăzut în Constituție
 - Toți, în mod eroic, veniți să-l ajutați pe învingător?
 - Oamenii care cumpărați totul și vindeți totul
 - Cît costă să-ți smulgi din urechi un strigăt de femeie?
 - De cînd există o farfurie mai puțin, masa e prea mare
 - Blestemată, blestemată casa de femei singure!
 - Totdeauna trebuie să-i ierți pe cei care suferă
 - Durerea săracilor e foarte mîndră
 - Mut ca un par
 - Dacă marfa nu le intră în ochi, trebuie să le-o bagi prin urechi
 - Pentru mine nu există altă parte. Totdeauna sînt în aceeași parte
 - Ca și cum vîzîndu-i fericiți pe alții, ar spori nenorocirea ta
 - O să împlinescă șaptezeci de ani de tinerețe
 - Aveți ceva de uitat? pe orice necunoscut îl privești ca pe un posibil dușman
 - Fiindcă iubește, știe să se facă iubit
 - Oamenii ar trebui să sosească mereu. Și n-ar trebui să plece niciodată
 - Ceea ce nu poate continua, e mai bine să se termine la vreme
 - Era o zi prea frumoasă ca să se termine bine
 - În viața unui om se află viața tuturor oamenilor
 - Eu nu știu să mă despart
 - Singura mea lume e ce a voinței

NINA CASSIAN

- “Și” -/cuvînt pe care mult mai mult pentru călări/între două cuvinte
- De măr, nu te vindeci
- Acum/ce cuvînt să dresez?
- Pădurea e plină de lecții de morală
- Numele e ceea ce omoară
- Lîngă trupul tău, mult sărutatul
- Ca să re-/cadă curî
- Motto (titlu de poezie)
- Mă-apropiu
- De mi-e a somn-tu ești cearșaful dulce /De mi-e a cîntec – ti mi-l dai pe “la”

Disciplina harfei

- 1965, Editura pentru literatură, 160 pagini, 99 poezii, 3680 exemplare
- De la acest creion pornește un drum de grafit, /și pe drum o literă ca un cîine, /și iată un cuvînt ca un oraș locuit/în care, poate, voi ajunge mîine (“Poezia”)
- Pe infinite orbite m-am desprins să exist /în jurul iubirii, în jurul durerii
- Unica vîrstă-a poeziei-adevărul
- Marea arunca-mpotriva noastră /sărutul ei suflet
- Trupurile se retrăgeau în sine
- Simțind cum intru adînc /în Timp-și îl ar
- Mereu îmi aflui perechea. /Iată zîmbetul meu /oe buzele altora
- Vindecîndu-l de sonete sparte
- Sparg luna cu umărul, mi se sparge părul
- Supă care mă uit la luna /cu ochii lui albaștri
- Și malul e-o plutitoare corabie /mînată în larg de-un poet
- Hărți de apă
- Și locuiesc în tot ce construiești, /dar, mai ales,/locuiesc în voi, semenii mei
- Ca poetul care-mbrățișează lumea/ cu-o singură poezie
- Apoi, o dată cu moartea, se înalță în văzduh, /plin de răspunderi și de datorii
- Arteziana /poemului
- Atîtea sobre munci mi-așteaptă efortul /încît mi se pare risipă /însuși surîsul dat ție, iubitule...
- Decorului, intens îi bate pulsul
- Și peste hîrtii, pașii poeziei.../Timpule, îmbie-i /să-nnopteze aici
- Vorbe se hîrtie
- Umplîndu-mi de noapte ființa,/spărgîndu-mi căldura, /și sîngele meu prefăcîndu-l /în cioburi..
- Amintirile sînt cruci
- Și-ai devenit transparente /buzele noastre-n sărut
- O, în cîntec m-aș fi dus /ca o pasăre pe vînt. /Nu puteam ajunge sus, /nici pleca de la pămînt
- Un rîu de emoții
- La curbele violente ale timpului
- Și părul tău întunecîndu-se /ca să coincidă cu venirea serii
- Totu-n jur era urgent:/arta, dragostea și ura
- Cîntam, suind apoi pe propriul meu glas

- Aer rotund
- Doar timpul continua să urce, /necunoascut și cunoscut
- Omul /care-aduce ploaia (titlu)
- Arsura privirii
- Vuia infinitul
- Înoată-nbrațe la femei
- Ochii tăi continuați în aer/curentează lucrurile casei/sub pacea nedecisă-a frunții sale/cînd sîngele-i pornit să se răscoale
- Și-așa, ești pretutindeni unde sînt /pe-acest blajin, necruțător pămînt
- Vom decora pădurea cu emoții, /și zăpada cu gesturi incandescente
- Nu te mai lovesc cu sărutări
- Ochiul meu se umple de amurg
- În Noua Zeelandă /o pasăre s-a dezvățat să zboare/cînd aude gongu-n lună
- Te desfaci de mine
- Te-ai întors de la mine - /furîndu-mi adolescența, /întîia iubire,/întîia durere, /întîiul sărut cu gura închisă
- Cu cine să mă mai întrec eu acum /în goana spre moarte?
- Sînt furtuna. /Mi-e trupul compact /și puternic.//Din cînd în cînd, /dramatic pulsînd, /sîngele meu de lumină/curge/ prin fulgere, /în pămînt
- Deformate de viteză
- Frînghiile ploii
- Ești nemuritor ca mișcarea
- Întregi ne iubim la lumina ideilor vaste, /cu timp ospătîndu-mă
- Doar timpul intrînd și ieșind din noi
- Dar trebuie să las sunetele la locul lor,/să-mi întorc fața de la culori
- Laolaltă, zile cu nopți tricotînd, /în propria mea viață m-am îmbrăcat tihnit. /Un singur loc îl las descoperit, /pe-acela oameni-l vor acoperi cu pămînt (“Epitaf”)
- Pe lume, nimeni nu-mi părea /mai vertical.
- O, noaptea mea pe care-o chem/să se fixeze în poem,/prin ger eternizîndu-și nimbul!
- Inmormîntat în compacta plectiseală
- Faust nu e mai înalt ca mine și ca tine; /într-o mulțime, Faust are înălțimea mulțimii
- La gît fularul roz al poeziei
- Un dor de verticalitate
- Cînd despice timpul
- În cuie străvezii sînt răstignit /pe crucea spațiului și-a timpului

CONSTANTIN CAVAFY

- (1863-1933), grec, poet, homosexual, a scris doar 150 poeme (o culegere): elenist, mitologie, istorie, viziune pesimistă asupra lumii
 - “O zi monotonă este urmată de o altă zi monotonă, identică”
 - “Prostia zilnică a relațiilor umane și a mulțimii”
 - “indiferența, nimicnicia, rutina demne de dispreț îți împiedică fără încetare drumul”
 - Funcționar într-un minister, însetat de absolute.
 - Tui ești făcut pentru a îndeplini lucruri mari și frumoase, dar mereu soarta îți refuză încurajările și succesele
 - Nu există pentru tine nici vapor nici cale care să te poată conduce undeva. Nu spera nimic. Tia-ai irosit viața în întreaga lume, tot cum ți-ai irosit-o în acest colț de pământ.

JEAN CAYROL

- A entamé une Poésie – Journal, forme originale mariant poème et journal intime
- Poésie blanche (minimaliste): économie de la langue, rareté du signe sur la page, prose et poème mélangées

EMILIA CĂLDĂRARIU

Semnele luminii

- Dacia, 1980, 76 pagini, 41 poeme
 - *Ieșind din metaforă (titlu)*
 - Urmez traseul vântului
 - Sub timp
 - Iarba virginală
 - Suflete de rîuri
 - Alei! Ce fierbinte tăcere-a strigării!
 - Alei! Cît ne-am haiducit!
 - Acum se pierde mierla în cîntări,
 - (Cu pașii voștri cuvîntători)
 - Pletele lungi, ale ierbii roșcate
 - *Suflete de munți (idee)*
 - Evoc țipătul ei fosforescent
 - Agonii/Cu nume de șerpi și de vulture
 - Lac absent
 - Uitătură grea de amintiri
 - Stele zdrențuite
 - Pînă la ceasul repede
 - Băltoacă pîntecoasă
 - Cel mai vis
 - Dincolo de lacrima rece și verde /A munților
 - Acolo, pe unde verdele sună a bocet.
 - Corzi de ramuri
 - Plouă zăpezi /Cu stele de sudură
 - Cînd fumegă altare /În sanctuarul inimilor noastre
 - Duhurile pietrelor ucise
 - Numai părul de vînt al copiilor /Va fi statornic/Nestatornic
 - Iscodesc oglinda, /Căutîndu-mi numele
 - Rămîne lucrurilor privilegiul /Fugii din propriile limite
 - Și-a fost o primăvară /Ca un cuțit de-argint
 - Noi, oare-n ziduri, ce ziduri /Din noi?
 - Surîs înstelat ca o lacrimă
 - ...Hore de prunci în inimi./Hore, în versul meu.
 - Peisaje albastre
 - Somn transparent, /Încît se vede-n el. Dormind pe flori, /Copilăroasa ciută...
 - La praznicul luminii
 - De sub priviri pleca un drum
 - Plecați venind, veniți plecînd /lăsînd solare daruri!
 - Apă bătrînă
 - Și ca nealta
 - Preadeajuns
 - Adunate de-asupra căușelor văii

- Alei! (=strigăt)
- Obrazele ne-ntoarce (=obrajii)
- Uitat în somnie
- Vulturoaica de creste
- Fotografie a la minut
- Jelalnic
- Și nici băgam de seamă
- Atoateziditoare
- Nemaștiut
- Eh, ce flămîndă veselie
- Vie-vă visul vostru cel mai vis
- Socralitatea cinei
- Nemăsura limitei umane
- Ei, da
- Ape păbușinde
- Aș șovăi înainte-le
- Ideogramă (=diagram ideii)
- Somn...somn...
- Întîmpinîndu-mă
- Imnica izbîndă a luminii
- Fiii fiilor
- Îmbucurare
- Spre-a umple de contur /Mereu un altul, spațiul
- Plecați venind, veniți plecînd
- Somn din adînc de veac
- Ghețuri pure.
- Pămînturi rotunde.
- Cerc de raze
- Ceas neștiut
- Plecat în neființă

G. CĂLINESCU

- Stilizarea conduce în chip fatal la absurditate
- Rezistența luminii la umbră
- Gerard de Nerval a izbutit să vadă în soare un pretext de melancolie (privindu-l fix, te orbește, producând impresii de întuneric)
- Păunul trage după sine o grădină
- Ochi vegetali
- Mugetul melancholic al boului
- Mers tîrît ca de negură căzută la pămînt
- Crescînd, iarba cîntă în cor.
- Floarea are o limfă (sînge verzui), o carne rece.
- Carne floral
- Floarea își evaporează esența
- Meduze cu șerpi în cap.
- Păr torențial
- Aud cum crește iarba
- Aud muzica sferelor
- Imi privesc fotografiile vechi...: Ce-i cu voi, băiețași? Pentru ce purtați numele meu?

Cele mai frumoase poezii

- Curiozitate universală (Al Philippide
- Îndrăgostit de monumental și de grandios
- Are vocația severă a cercetării științifice
- O putere de expresie incomparabilă
- Gîndește poetic
- Universal
- Mînuiește abstracțiile cu subtilitate și adîncime
- Dezvoltă o argumentație plină de metafore
- Stil colorat și încărcat de imagini
- Stil precis ca o figură geometrică
- Stil plin de modulații neprevăzute și surprinzătoare
- Însușirea scriitorului de a ridica în supradimensional aspecte ale realității zilnice (raportînd cotidianul la întîmplări extraordinare, fabuloase din istorie, legendă)
- Mijloace de investigație
- Rămase pe loc, în urmă
- Trăiește ascuns ca o pasăre de noapte
- Închipuirea sa călătorește prin ere
- Nu se dezlipește de prezent și de el însuși
- Cutreieră metaforic legende și istoria, dar se întoarce mereu în prezent
- Poezie adevărată
 - Mătușa des clipește ca pasărea de noapte
 - Cu pelerine de zăpadă
 - În viață-am fost plin de contraste
 - Eram bărbatul care-n singurătăți petrece
 - Nesuferind cîmpia, fugeam de cei de jos
 - Să scriu pe cer eclipse eu mă credeam ales /Pe sus scoteam un țipăt de nimeni înțeles
 - Somn de cărbune
 - Cifre nebune
 - Clătitu-s-a-n beznă al mărilor pat
 - Negre vrăbii
 - Păduri sumbre
 - Populată de fum și de umbre
 - Cedrii se nasc ca un cînt
 - Eu însumi nu știu cine sînt
 - Făclia unui crin
 - Patul mîrîia pe labe groase
 - Pendulul vîjîia festiv
 - Oglinda ardea
 - Fierbeau istorii fabuloase
 - Tavanul se urca prea sus
 - Globul de cer izbit de ramuri
 - Plateau în melodii cu ci de pești
 - În apa unui bal
 - Otilia, tu ești un microcosmos

- Se naște-vor
- Sînt primul lui cuvînt
- Plin de semințe vînt
- În cap îmi crește
- Casă moartă
- Lumina curge
- Pe frunte-i trece o ceață
- Subgroasele petale a nu știu cîte rochii
- Mușuroi de chei
- Cu-a degetelor lene
- Tristețea este steapă
- Moartea e-n scrinul dumitale
- Cu ochi de părinte îmi faci rugămintे
- Și mori și mai sus de călcîi
- În scripetul luminii celeste (cerești, frumoase) /Eu sînt așezat pe-o scînteie
- Bolta e stropită cu lapte /în lapte-s de stele fragmente
- Pămîntu-i pe cer diamante
- Strălucitoare e sarea
- Grindina vine călare
- Fluturul ce-n aer scrie
- Greierii cîntă-n sicrie
- Căldura se-mpacă cu gerul
- Bolta se umflă dse pește
- Zvîcnind material crește
- Tractorul ia de hățuri
- Mările usucă
- Plînsetele pădurii
- Inima ta cîntă și single tău arde
- În mine dogorește un sîmbure de foc
- Asemeni salamandrei în flacără mă joc
- De somn și de tristețe să nu te lași învins
- Mă voi scălda în soare
- Stropit de licurici
- Floare nouă
- Spăla-mi-o-voi cu rouă
- Împodobit cu fluturi în plete
- Omul ce-n laț prinde vîntul
- Din toate el stoarce puterea
- Flacăra-i caldă ca viața
- Frumos cîntă din stîncă /Izvoarele cînd cad
- Dea stelelor pleavă
- Egali în muncă grea
- Țesături de fum
- Copacii cresc cu coarne uriașe /Acoperind orașe
- Frunză cărnoasă
- Floarea (...) /plină vîrf cu miere

- Potop de fluturi
- Nespus de-ngîndurat?
- Prea multe întrebări în c=ochii limpezi număr
- Cîntă-n bălți buhii
- Flori de zăpadă
- Cu-ai rațiunii dinți
- Soare cu coame roșii
- Insect aurie /Bîzîe de bucurie
- Tai pășunea mătăsoasă /Dintr-o clipire de coasă
- Lună /ce numai noaptea te deschizi
- Întunecată de omizi
- Într-a cerului grădină
- Greierii suspină
- Tu lustruiești solzii de pește
- Să fiu cu umbra laolaltă
- Spirale pline
- Păsări fabuloase
- Împușcat de foc
- Aerul /Pămîntului în flăcări aliment
- Pe fundul tău (al aerului) căzuți ca-ntr-un ocean
- Și fiecare a zbura învață
- Ecou de bronz
- Degetele noastre se răsfață /Pe-o liră
- Odaia /rămîne ca o punte îngustă
- Volumele din rafturi zducnesc, și după zbor /Se-ntorc ca porumbeii la locurile lor
- Un brad frumos ca un fecior
- Înăbușită fierbe cerneală-n călimară
- Se elatină-n oglindă desigur de păduri
- Ca piersica prea coaptă e fața-i purpurie
- Pe dinți de clavecin
- Slova /arsă
- Prin sfere dau o raită, mă urc și mă cobor
- Trei genii mă păzesc cu săbiile scoase
- Soarele coborînd în ocean
- Floarea se desface sferic
- În curcubeie înfășat
- Subțiri ca niște sulii
- În haină îngerească
- În aerul mortal de tare
- Stînd înțelept la pîndă /pe lîngă catastrophe
- Zburînd spre cercurile-albastre
- Groasă rouă
- Beție de parfum
- A nins măreț
- Cu pelerine de zăpadă
- Picioarele pun în compass

- Bradul (...) /Șovăie într-un picior
- Ce este oare viața?
- Ard crăcile de brad ca paiul
- Se clatină pășunea
- Dimineața /cînd piere de pe cer imensul lapte
- De rouă mi-e jilava chică
- Din esența lor, /(...) albino scoate miere
- Așa desigur sînt făpturile cerești
- Intraripate
- Gustîndu-i amețit (...) căldura
- Buza-ți trandafirie
- Mîna ta cea copilărească
- Frunze de lumină
- În raiul tău suav mă-nmbii și mă sfințești
- Neprihănită, goală, zvîcnind fără veșmînt
- Frunza /ca o gură mută
- Degetele-ncet eu prin aer le resfirai ca pe liră
- Jalea mea este mai neagră
- De tine încîntată
- Zîmbești între oglinzi
- Așa gingașe crime
- Ca să nu-ți tulbur somnul /Eu nici nu mai respire
- Pripită ca furtuna
- Un dans de fantezie
- Eu Țes lumi din nori (care se destramă)
- Solarul rug
- Cu diamante grele /ploua în cîte-o cară
- Mă scuturam ca pomul
- Te căutam în unde /de ape și oglinzi
- Viață vie
- Te chem. În veacul meu
- Tu ai descis din vis
- Se-aude pînă-n stele
- Aștrii mereu mă trag
- Pe furiș chiar plîng
- Ce este această lume / Otilia să-mi spui
- Neantul face glume
- Consult toți filozofii
- Cu părul ca vanilia
- Prospețime mării
- Cu-obrajii plini de rouă, /Ca merele cînd plouă
- Suflarea dulce
- Să aibă carnea de migdală
- Să lase-n urmă val
- S-au închegat metale /și-au bubuit vulcani
- Ești rudă /Cu munții cei stîncoși

- Mări crispate
- Ca iarba fremeți
- Vorbe milenare
- Tochite de vechime
- Eu mor și înviez
- Rămîn de-apururi tînăr
- În viitor eu cresc
- Ascunsă pe sub pietre din fluier cîntă gîrla
- Desfășurîndu-ți părul în aer ca un fum
- Cîntînd ca un ecou
- Mă înveselești cu părul
- Iubirea mea-i făcută din grijă și-ășteptare
- Ca s-ajungi la mine
- Tu zbori peste-un abis
- Ca mărul abia rupt
- Mirul gurii
- Tale
- Are gust /De cărnuri vegetale
- Al cîntecelor cînt
- Pe pîntecele gol, /Pe-acel sigil de sacru
- Femeia e datoare, precum Selomo scrie, /Bărbatului puternic să-i fie bucurie
- Să-și desfășoare părul stufos pe-al lui obraz
- Să-i dea din rodul gurii și-al sînilor, din tot /ce-ascunde rușinoasă întru al ei chivot
- Ochi de mari safire
- Frumoasă peste fire
- Ierburi moi
- Cel ce-a dat suflet lumii
- Pe aseară cîteodată mă plimb prin vis agale
- Fată crudă, crescută proțește
- Am fost ursit de chloto să dorm cu capu-n carte
- (poezia "Chloto)
- Vin bătrîn
- S-a-nturburat izvorul
- Cu chiciură pe-obraz
- Jocuri idolatre
- Că știi că sîinii tăi într-una îmi dau bolduri /Ești netedă la umeri și plină pe la șolduri
- Ca să se-mbete somnul
- Bronz răsturnat de pe soclu
- Thetis (zeița mării) aruncă pe țarmuri pletele-i îngrozitoare /Vrînd să le-apuc rămîn cu suvițe de alge
- Mii de sirene cîntă în scoica urechii mele
- Puzderii de pești ca pete de smoală
- Trasă de mîinile verzi ale mării
- Gutuie sîinii, acrișori la gust
- Subțire, crudă, încă un arbust
- Trosneau picioarele precum se rupe /o cracă de stejar

- Război de fier
- Ne-am zugrăvit cu ude flori de mac
- Dulceața de sub limbă-ți și umezeala gurii
- Obrazul tău e coajă de măr crețesc, cărnosă
- Scris cu albastre vine
- Sînt fecior de dumnezeu
- Amară-i viața /Mai șubredă decît ața
- Domnițe ochioase
- Unde e ziua de ieri?
- Dințoase conifer
- Greoaia undă creață
- Și peste vale-apasă o liniște măreață
- Invadat de lene și de melancolie
- Drumu-mi negru ca de cărbune
- Cataracte nebune
- Muzică adîncă
- Coborînd din stînci care fugeau în nori
- Inaudibil
- Cîțitorului (titlu)
- Nu-ți dăruiesc aci decît niște poeme /Din cele mai modeste
- Poeme = statui abia-ncepute
- Pe-un corn de plug
- S-ar umple de-o sudoare ca boabele de struguri
- Părul gros ca alga
- Cu răsuflarea lipsă
- Aș mușca din coșul de zăpadă
- Întunecatul vin
- Măreț ca o statuie
- Cu somnul greu pe gene
- Eu însă, om al lirei, cînd trag coardele mele, /Cu capul amețit trec dincolo de stele(“Parafrază horațiană”)
- Intrăm cu tinerii în horă /să-ntîrziem măcar c-o oră senectutea
- Să-ți gust de-aproape suflul pur
- Este zmislit din aer
- Soarele, imensul sfeșnic
- Viața noastră este fumus
- Învîind cînd altul moare
- Pășind sigilat de destin
- Gonindu-mi iute secreta visar
- Contemplînd ale soarelui funeralii
- Răsfoind teatral cîte o carte
- Priveam lumea noros și indirect
- La suflet sînt îndoit
- Focoasa căldură
- Se-ngrămădesc în mine păduri
- Cînsd spiritual mi-e de problem fecund

- Nu mai am vanități de Eu
- În viață am fost plin de contraste
- Războinic ca un samurai
- Tăios și rece ca securea
- O salcie plîngînd pletoasă
- Un măr domnesc cu carnea bună
- Păun cu coada zugrăvită
- Poet ca regale David
- Renaște-voi printre statui
- Voi saluta ziua de mine
- Cioplindu-mă din fantezie
- Mîncat de-a toamnelor otravă
- Obrajii reci de piatră
- Cîte-o roză-așa-i de lungă, /că parcă vrea să mă ajungă
- La mica Lună în genunchi
- Uns /Spre-un țel de nepătruns
- Părea absorbit de-un nor
- Drept pradă /Luam tinere copile
- Călcînd pustietăți
- Din valea-ntunecoasă /Striga divinul Timp
- Chica mea / Se-nvolbura în vînt
- Furtună naltă
- Puhoaie de ani
- Nu voi pieri cu totul prin ce-am scris șiam cîntat/îmi va rămîne chipul într-un basalt sculptat
- Peste meridian trecea lira-mi în vaer (poezia “Mai tare decît bronzul”)
- Deasupra-i nori de ani vor alerga într-una
- Aprinsă ca și luna
- Se topesc de soare
- Ușor
- Ca un salon de păpădie
- Am ridicat un monument care e un castel de forță
- Arsă de Soare
- Fiind gata să ia foc la o rază de lună
- La o ploaie repede slova se spală
- Nu va fi-n stare nici un arheolog /Să dezgroape poemele mele din glodosul epilog
- Dar asta-i unicul meu document, printr-un vers
- Dovedesc că am existat cîndva în univers
- Mi-am pus sufletul într-un caiet care-adie
- Fragil ca un tablou de păpădie (poezia “Exegi monumentum”)
- Pluțiți spre viitor
- Inimă de foc.
- Lac pacific
- CHRONOS = zeul timpului
- Deschisu-v-am la toți grădina tinereții
- Unde-i el cu trăznet să mă certe /Și-apoi ca după ploaie , să rîdă și să ierte?

- Cîntecul meu a stat dospit pe sub pămînt, /încît acum se-aprinde scoţînd văpăi în vînt (poezia “Cîntecul întîrziat”)
- Sînt azi copac robust, încovoiat de mare
- Îmbălsămat de timp.
- Arde grîu-n flăcări
- Din al oglindei luciu /De apă-adîncă
- Uitarea se desface
- Un fel de vis de opium trece
- Plopi de-argint muişti în soare
- Săturat de flori
- Pe rind orice ore rănesc
- Iar ultima vecinic omoară..
- Tot sufletul mi-este o vioară
- Poezia este o operă de creaţiune
- Reguli în artă nu se pot da, reregula contrazicînd principiul libertăţii
- Cine nu are talent, nu va putea crea
- Există în poezie un murmur al iraţionalităţii
- Versul îşi bate limbile în gol ca un spor de sonoritate
- Urechea se lasă în voia legănării purelor silabizări
- Poezia trebuie să cadă din cînd în cînd într-o verbalitate pură
- Aer hermetic
- Iniţierea simbolică în mistere
- Univers metafizic
- Coagulează vinul dînd un sens, confuzie de noţiuni
- Acel absurd care are un sens, o orientare
- Singura mea stea a pierit //Soarele negru al Melancoliei
- Căderea în poezie
- Transformarea unui eveniment într-un absolut
- Lume absolută, nemodificabilă, sustrasă lumii fenomenale
- În cîmpul percepţiei e poezia
- Poezia rămîne un act de libertate şi creaţie

AL CĂPRARIU

- Toamna respiră
- Mi-e dragostea plantă străveche
- Privire hipnotică
- Cerbii amintirii gonesc să se-ngroape
- În noaptea pupilelor tale rotunde
- Murmură inima ca o lăută
- Carul zilei
- Cu albatroși căzuți din mit
- Crîngul amintirii
- Zăpezi = moarte
- Alb orbitor
- Prinzînd destinul
- Steaua ta
- Străbunii-s zei, iar fiii ursitoare
- Un adevăr /ce nu mai rimează pe inima ta
- Tăcerea / e floarea de foc a modestiei
- Aer virgin de la munte
- Corul celor care tac
- Fericirea îi logodește cu destinul
-

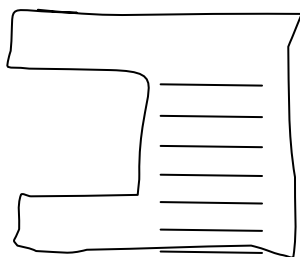
RADU CĂRNECI

- Sunete cu strălucire
- Vîrf de gînd
- Boabă de întuneric
- Obosit de căutări
- Margini de mare
- În spații atomii luminilor plouă
- Doare apusul
- Floare crescută în zid
- Ochii îmi cad ca două fîntîni
- Umbra ta pe-un gînd călare
- Auriul visului.
- Apa frunzei
- Oceanul vieții.
- Lumină în lumină (floare)
- Cuib de foc.
- Brazda frunții
- Munți prinși în horă.
- Aprins de mare în amurg.
- Ce zei-dumnezei sînt norii pe cer
- Iubirea aceea
- Pasăre –zee..
- Se înfirăDrumul începe din sămînța căzută-n pămînt
- Ce zei-dumnezei sunt norii pe cer
- Deasupra o pasăre pe umbra ei plutind
- Grădină în formă de vis
- Nu învățați. Poetul pe dinafară /El se află înăuntrul vostr (citat din memorie)
- O lume-mi fac și-o guvernez frumos
- Necuprinsele depărtări
- Oprește-te mie!
- Ca boala căutînd un om
- Mîinile te caută oarbe
- Sanctuar de timp
- Secolul a îmbătrînit, se clatină
- Trandafiri cîțători
- Blînde bocete
- Dați fiecăruia măcar un vers /atunci vor veni și privighetorile
- Eu sînt mereu risipitul
- Un ochi ce mă veghează la timpul viitor
- Nu mai am putere să mor ca altădată
-

MIRCEA CĂRTĂRESCU

Poeme de amor

- 1983, Cartea Românească, Bucureșt
- Postfață de Zoe Dumitrescu Bușulenga: “Postfață Întârziată”
- Să ne iubim, chera mu, să ne iubim per tujur
- Cîrlionții de floria ai coiffurii
- Să ne iubim, să ne amăm, să creștem și să ne înmulțim
- Șă fim tandri, loz necîștigător, să fim tandri, băător de covoare,
Șă ne iubim, robinete, să facem excursii, mapă de plicuri.
- Să fim tandri, bîigui poligonul cățelu lipindu-și irișii
De șoldurile voluptoase ale autobazei din filaret
- Iau interviuri pînă și trusei mele de bărbierit
- Un poem are forma

stil proză (enumerații):

- Moartea ce mai statistic rosto
oglundindu-și buclele prin fundațiile și canalele și metrourele și anemia și stressful albastru al
magazinelor de radiouri, televizoare , pick-up-uri, casetofoane, microfoane, discuri, căști,
șteckere, prize amestecate în saliva unei nostalgii de culoarea locomotoarelor de serviciu
încremenite lîngă persanele gării obot.
- Era crima perfectă din zece mine mititei
era ali-baba și cei douăzeci și patru de ani
- Laitmotive banale
- Teribilisme erotizante (ZDB)
- Aș vrea să infestez ca un virus imaginația sa
- Analizarea în poezie a propriei poezii
- Prin aerul plin de stele și plutonieri
- Ah, ce vreme nasoală...
Ce timp scîrbos...
- Parcată sub țîța ta stîngă
- Dracu știe de ce același cîntec din vestul sălbaticL “do not berry me far în thelone preery
Where the coyotes howl most scornfully asa asf
- Apoi gauloisele tale și black & goldul meu
- Cotidianul, banalul:
 - Am stat chiar la hotel, într-o cameră cu televizor
Și ne-am distrat excellent.
 - Lasă-mă să îți sărut micașistul, că îți sparg vitrinele, că îți

- Oselenizez mirosul, gustul și pipăitul
 (...)lasă-mă să îți traduc vertebrele cervical în franțuzește (...) să-ți ofer un sandvici
 cu șuncă în pasajul mercur
- Poeme lungi și late
 - o Bestie, pistruiat-o și fufo,
feregea peste maxilare de tinichea,
gîsco!
 - o "Cît o fi ceasul?
Pisica nu știa, ea privies (...)
 - o Pulpele tale: .strein; . joi dupămasă
 - Prea verbos
 - o Ah, nikakda, grăi păsăruica pe roate
 - o Ai fost proastă
 - o Trecătorii erau roșii ca într-un effort sexual
 - o Sezonul cel mai favorabil dragostei și je m'en fichismului
 - o *Nimic despre tehnica de supraviețuire (titlu)*
 - o M-am dat jos din mașina 109 cu o stație mai încoace (...)
 - Scene banale cotidiene:
 - o Unii vroiau să parcheze un camion
Am stat și m-am uitat la ei:
- bagă tare!
dă-i, dă-i, dă-i, dă-i...
încă puțin... mai, mai, mai, mai, mai, mai...
stai așa! Ceva mai la stînga...așa!
dă-i că merge...încă, încă, încă puțin...
Aaatît!
Stop!
Asta e.
 - o Îmi amintesc așa de bine cu ce vei fi îmbrăcată:
cu puloverul crem pe care ți-l vei cumpăra abia la anul(...)
 - o O pace deasupra păcii mișcînd ca un bărbat deasupra femeii
 - o Alta borțoasă zicea otomobile
 - o Îți privești cu o privire ciudată
 - o În înflorată iie și totuși deflorată
Logodnică de-a pururi, soție niciodată (vers scris cursive, de Eminescu)
 - o Tu porți inele cu piatra plombelor din dinții mei
 - o Cum lupți cu Alejandra; .darling;
 - Versurile din alți poeți sînt trecute cu litere cursive
 - o M-am cultivat pentru tine
m-am adolescentinizat pentru tine
m-am bogomilizat pentru tine
 - o Citind alternative Valentin Rasputin, Nichita Stănescu și jurnalul Virginiei Woolf
 - o Cine mănîncă și be ape scoarța ta cerebral umplînd-o de pete de vin și de firimituri,
iubite cititorule?
 - o Nu cumva scrie (et in arcadia ego?
 - o Gata, îmi vine tramvaiul, te-am pupat, pa...

- La revedere, Mircea.

- Puțin stil teatru:
 - o Nu-și pierde decât spre bătrînețe din elasticitatea care ... (asudă și se rătăcește din ce în ce), ... care, mă-nțelegi (...)
- La un poem scrie: “Poemul de față se referă tocmai la momentul în care maimuța noastră, concentrîndu-și eforturile, reușește, de bine, de rău, să înjghebe acest sonnet”.
- Versurile par fără legătură între ele, nesudate
 - o Erai cea mai frumoasă femeie din lume
 - o Triști erau dinții tăi albaștri
 - o Erai cherchez la femme gata oricînd de un dulce bairam
 - o Fii atent ce poantă:
în fine, tipul și tipa
sînt în piața victoriei, lîngă muzeul antipa
și tocmai cînd totul merge țaș, merge brici
 - o Și pe ea, cu un teribil sexy glas
se ivi o domnișoară de pexyglas
 - o Madam, domnișoară, dumneavoastră și tu,
voulez-vous?
VOULEZ-VOUS?
- Într-o notă în subsol se scrie:
- Apoi imită stilul popular:
 - o ochișori și tu guriță
duceți-mă la ușiță
la ușiță de ietac
fiindcă altfel seama-mi fac.
- Dadaism:
 - o Pa, pa, pa, vu, ke, ga, di
ke, ga, di, vu, ke, zo, ni
voi să fiu amurezată
voi să fiu și dezmiardată
de-un hultan de beizade
cu ochi lungi de peruse
de o mutafaracă
ghenecolastru sadea
pa, vu, ga, di, ke, zo, ni, pa.
- Versuri din cîntece populare:
 - o Iuiuiu, murguțul meu
du-mă unde-i gîndul meu
mai din vale de ciceu.
- Versuri stil teatru, cu două personaje: MAIMUȚOIUL, FEMEIA
 - o Mînuie de un Hercule modern
- Apoi stil de compunere școlară: “Cît de frumos e orașul București, capitala țării noastre, perla Peninsulei Balcanice! Eu m-am născut în acest oraș și am avut ocazia să-i cutreier străzile largi, asfaltate, parcurile umbroase (...)
- Are citate pe la poeme
- Cuvinte repetate în prostie; fără a ține cont de estetică

- Cititor ipocrit, semen al meu și frate
 - Tovarășe sergent, vă rog \să-mi permiteți să raportez: (...) m-a prins când am vrut să bag coniac în cazarmă
- Iar logodnica mea, cutia de ghete
s-a dus după altul
- Document olograf:
- Dragă iubitoare,
sunt tuta sola în camera mea cu icoane pe sticlă. sunt ambetată.
ci vino tu. stare măreață a sufletului , pe motocicletă, pe bițeclu,
pe limuzină. mangafaua a plecat la fetești. de ce nu vii tu? Vină!
mi-am făcut unghiile cu sidef. Am chef, arhonda, am chef...
- P.S. Adu și banda cu Kenny Rogers.
auguri, mița. strada blănarului 16 bis.
- Domnule Tamburine, spune-i lui Galileo să mălase săplec
 - Când a trebuit să cobor pînă la administrație ca să plătesc lumina și apoi să merg la PTTR-ul de vizavi de magazinul Tineretului și liceul Caragiale ca să plătesc telefonul
- Printre versurile sale înserează apoi 10 versuri dintr-o altă carte adăugînd: “(din The Guinness Book of Records of My Heart)”
 - Sonetele au 14 versuri (classic)
 - Spun bancuri cu un American un rus și-un român
 - Pe c.a.rosetti; .nnu...
 - fantastic

FLORIN CÂNDROVEANU

- Zăpada căzută printre copacii cruzi /poartă refrenul sîngelui tău
- În liniştea moale a împăcării
- Vom dansa încontinuu

LAURENȚIU CÂRSTEANU

- Această mișcare absurdă /sub tImplă
- Grea mișcare.
- Murmurul pietrei
- Aer-lumină
- Zîcniri portocalii /pur galbeni
- Nopti sterpe
- Ținutul plantat cu mirese /în loc de salcîmi
- Cuvîntul se dezlipește încet /de pe gură.
- Greieri ca niște fulgi otrăviți
- Înalte arome
- În adierea lunii

MARIANA CEAUȘU

- Mîinile ei înfloresc

A. P. CEHOV

Trei surori

- 14 personaje + crainicul (pentru adaptarea radio)
- Omul e dator să muncească
- Dragostea în piesele lui Cehov nu ajunge la împlinire
- Aparent nu se întâmplă nimic
- Aspirația către o altă viață
- Sofisticărie
- Piesă a unei lumi ce stă să moară
- Amestec de tragic și comic (noutate la Cehov)
- Ratare, fără bucurie
- Personajele nu se realizează
- Mediu burghez
- Vă plîngeți că știți prea multe
- Cultul cuvîntului (commentate de Margareta Bărbuță pe disc: pînă la această replică)
- Surorile curtate de ofițeri
- Un personaj surd
- Aici te cunoaște toată lumea și ești străin
- Tacî, te rog. Ba nu, vorbește-mi!
- E o muncă fără poezie, lipsită de idei
- Vise neîmplinite
- Nici peste un million de ani viața nu se va schimba cu o iotă. Ea își urmează legile ei necunoscute
- Mie mi se pare că omul trebuie să aibă o credință sau să caute. Altfel existența lui e goală
- Fericit cel ce nu face deosebire între iarnă și vară
- Nu Bolik e bolnav, ea e.
- Mici intrigi amoroase
- Nu voi îngădui însă niciodată ca altul să fie fericit în locul meu
- Obsesia de a se muta la Moscova
- Poate că nici nu mai sînt om
- Nouă ni se pare că trăim
- Personaje tipizate dar nu suficient
- Iubirea vîrstă nu cunoaște
- Monotonie, nu se întâmplă nimic
- Citadin, banal, cotidian
- Urăsc și disprețuiesc tot ce mi se dă de muncă
- Am impresia că mă scufund, că mă depărtez de viața adevărată
- Nu se căsătorește omul numai din dragoste, dar și ca să îndeplinească o datorie
- Cînd citești în cărți ți se pare că toate sînt învechite
- Personajele se plictisesc (și spectatorii)
- Descriere a societății ruse (țariste)
- Piesă foarte lungă
- Avîntați-vă puișorii mei cît mai sus
- Ni se pare numai că trăim

- N-am iubit niciodată
- Dacă voi muri voi avea ca și el (=copacul) parte de viață
- Melancolică
- Surorile rămân tot singure și nemăritate
- Muzică militară

PAUL CELAN

- (Sibiu)
- Cu toate gândurile am mers /afară în lume

LAZĂR CERESCU

- La început matematica a fost poezie, azi e culoare
- Cifrele sînt notele muzicale ale absurdului
- Păsările se apără prin cîntec să nu moară
- Artă depășește lumina soarelui : luminează fără umbră

DAN CERNESCU

- Stînca are și / tăcere

AIMÉ CÉSAIRE

- Un buchet de păsări
- Stele-n stradă au înflorit în plină amiază /și foarte /jos își atiră fructele

RENÉ CHAR

- 1907
- Poèmes en prose, mystère verbal, poésie difficile d'accès
- 1947 "Le Poème pulvérise", 1948 "Fureur et Mystère"
- Strophe avec refrain initial qui domine l'obsession (gen Adrian Maniu, multă natură)

MARIN CHELU

- Realitate chiar brutal
- E libertatea conținutului, dar și primatul formei
- Poezie crescută organic
- Atunci când eram pasăre migratoare /cu trupul în formă de inimă arzînd
- Caută răspunsuri la întrebări vechi sau noi
- Limbaj asociat cu învăluiri metafizice duse uneori pînă la exces imagistic

GABRIEL CHIFU

- 22 martie 1954

O interpretare a purgatoriului

- Editura Eminescu, 1982, 116 pagini; 8,75 lei; 77 poeme în 2 cicluri; lector Daniela Crăsnaru.
- Realul, când include omul, nu mai este numai ceea ce este omul, ci și tot ceea ce îi lipsește (Roger Garandy)
- Volumul are motto-uri
- Poemele au motto-uri
- Treptele de la istorie erau clapele unei orgi. /Când pășeai pe ele orga intona o missă ori un imn, /potrivit stării tale sufletești
- Ferestrele încăperilor de la subsol se deschideau /într-un secol.
- Labirintul unui vis unde fusesem închiși.
- Te-ai scăldat goală în râu, Melanie.
- Cel din Deimos a construit un apeduct /cu care capta lacrimile/și le transporta la rădăcina unei flori /răsărite în vis.
- Cel din insula Mahé a materializat /sentimente din orice sentiment /care îți bîntuia inexprimabil sufletul/el fabrica obiectul echivalent/pe care puteai să-l privești și să-l pipăi.
- “Capacul acesta nu te doare, dar nu poți /scăpa de el.
- Transformarea unui trunchi ruinat/în cerc.
- Te-ai iubit cu clopotul unei catedrale /și i-ai născut o muzică/pe care o deslușesc și cei fără auz.
- Cum să deschid Timpul /și să privesc Dincolo ca prin fereastră.
- Cum să scoată aur din cuvinte
- Ne-am îmbolnăvit de frumusețea ta.
- Dintr-o joi saream în duminica lunii viitoare
- Ca vapoarele în mare așa se scufundau/în corpul tău teii și trandafirii.
- Mireasma ta a înfrînt o oștire/pe cîmpul de la Austerlitz.
- Nu a curs sînge, ci o lavă de polen, și arome s-a vărsat.
- Visele depuse în largul mării/prin solidificare și stratificare/au format o insulă.
- Caracteristic: pe o stradă a lui e seară, /pe cea vecină e dimineață, /într-o curte e miezul iernii, iar în cealaltă /s-au copt piersicile.
- Ziduri din arome îndesate una în alta
- *Trecerea timpului peste Constantin (titlu)*
- Întrebarea a cărei flacără l-a consumat /ca pe o lumînarea pe magicianul neîntrecut Ermogene.
- Vulturii cu corp multiplu
- O liniște atît de intensă /încît urechile noastre nemaifolosind la ceva/s-au atrofiat, au căzut cum cad din pom /frunzele uscate. /Eram închiși în liniște ca într-o temniță.
- O beznă fecund, o beznă fericită
- Dacă vechile gânduri nu mi-ar izbucni/din tîmplă ca iarba./aș crede că mă aflu iar în pîntecul mamei.
- E o beznă deplină că ochii /trebuie să se lovească de lucruri/ca să le vadă.
- Căpșuni înflăcărâte
- *Descrierea unui sfîrșit al tău (titlu)*

- Boala ai luat-o de la un număr par
- Am învățat să vedem cu pielea
- Pom cu fructe însuflețite și vorbitoare.
- Când mugurii s-au deschis/nu flori, nu inocente Frunze au țîșnit,/ci litere./Pomi încărcăți de litere care foșneau/la trecerea vîntului beat printre ele. //Ce semn e acesta? Cum să-l decodificăm? //Am grupat literele/de pe o ramură simplă într-un cuvînt,/cele de pe o creangă într-o frază,/cele dintr-un arbore într-un mesaj. (din “O primăvară plină de semen”)
- În fața simțurilor noastre împreunate /marea roșie se dă la o parte.
- Buzele (vărsate unele în altele)
- E piciorul pe care-l /așează luna în iarbă,/cu care luna merge dintr-un sat în altul.
- Vase comunicante, invizibile arte de sînge /leagă corpul tău cu arborii, cu florile și cu vulturii. /Cît țin hotarele făpturii tale /și cît înțeleg eu din tine?
- Se întocmesc harta corectă a făpturii tale.
- Voi stabili influența zîmbetului tău
- Asupra strălucirii lunii.
- Are o aceeași poezie la începutul și la sfîrșitul unui ciclu.
- Triunghiuri repezi
- *Cîntecul desprinderii de Unu (titlu)*
- Femeie cu trup de cuvinte
- Ești adevărată
- Părul tău nu încapă în cameră, /curge prin lume numindu-se rîuri./Aromele care izbucnesc din pielea ta /sînt un vînt ce mă silește să plutesc /prin casă.
- Neființa se varsă în lume
- În sobe ard bușteni arhaici, /în căni vin vijelios.
- Zăpada a îngropat și turla de biserică /și șoimi în zbor.
- Mama-noastră-care –judecă-purifică-și-corectează.
- Boabe de grîu cît urșii de mari.
- Privirea mea îți tocește trupul.
- Acest oraș ce comport ca o ființă
- Străzile lui cresc/cum îi cresc pomului crengile
- Hotarele dintre /trezie și închipuire au fost spulberate, culminînd /cu sfîrșitul meu cauzat de o lume imaginară care a zburat/printr-un văzduh real
- Un fluviu a început să curgă prin pustiu.
- Am văzut numai vîntul/dormind încolăcit pe crengile literei E.
- Voi răsări la primăvară, verde, /răspîndit în toate, voi uni cu sufletul meu/păsări și plante într-o singură făptură/cu fruntea ridicată spre cer-mă vei/recunoaște.
- După o noapte de iubire/un fel de rouă acoperea trupul tău.
- Ploaia îmbătrînind.
- Într-adevăr – muzica unui flaut a împietrit /și toți am urcat pe ea ca pe o scară /pînă la stele.
- Există zece mii de timpuri
- Astfel m-am ivit eu o ființă din petece. /Trăiesc în toate aceste timpuri deodată. /Se întîmplă ca pentru brațele mele să fie /seară, iar pentru corpul meu dimineață. /Pieptul meu să stea în viscol, /iar picioarele mele în arșiță. /Corpul meu să fie tînăr,/iar sufletul meu să fi murit demult.
- Lacrimi cît vulturii
- În copaci înverzeau anti-frunzele

- De tristețe /se prăvăleau păsărele din zbor...
- *O călătorie pe fluvial Eta (titlu)*
- În zori privirea /ni s-a lovit de ținuturi noi.
- Un an și încă
- Am întrebat-o /unde e bărbatul ei, adică eu.
- Își flutura apele pe străzile orașului.
- *Aparate electrice pentru uz cotidian (titlu)*
- Aveam un aparat de fotografiat/cu care reușeam să pozez dar/inefabilul //aveam un computer cu care calculamrelația de transformare / a unei femei frumoase în/notă muzicală //Aveam un telefon/la care formînd diferite numere/îmi răspundeau diferite /vîrste de-ale mele din trecut și din viitor.
- Oglinda/a înghițit pe cel ce se privea în ea.
- Hiperlumina, ahiraza
- Sub raza tandră/a privirii tale /s-a copt și zmeura/a înflorit și ghiocelul (“Luminoasă Melanie”)
- O aromată energie electric
- Teiul din Eboli a înflorit eronat
- A mutat un munte
- Purtau o rochie/împletită din ghemul unei lacrimi și din/amintirea cifrei 2.
- Păr migrator, labirintic
- Titlu de poezie: “Colina interzisă; secretul propriului sfîrșit; tentația miresmei”
- Cifre melancolice
- Un trandafir magnific ivit în visul nostrum
- *Istoria lui Arenad omul-apă (titlu)*
- Titlu de poezie: “Importanța și funcția muzicii în viața pe care am dus-o alături de Melanie”
- Un romb cu diagonalele triste
- Dicționarul de sentimente
- Melancholia în care se dizolvă bărbatii orașului toamna
- Contragreutăți
- *Cîteva din cele 704 feluri de ploi (titlu)*
- Ploaie metafizică
- Se găsesc multe numerale în poezii
- Gînduri colorate
- Se vindeau și alogoritmi: cum să devii/piatră, iarbă și chiar not. Povești: a fetei căreia îi înfrunzise părul/iar trupul începuse să-i curgă. /A corăbiei de lemnul căreia se tocea orice mare./Melodii elegice –oricine le asculta /se destrăma fizic, ca o păpădie. /suflete de motoare, sirite de mașini cibernetice -/le înlocuiai în tine și-ți creșteau roți.
- Îngerii/ambalați în cutii de sticlă, /.../ erau atît de plăpînzi încît chiar cu privirea /îi zdrobeai. Dacă îi țineai în mînă/se topeau ca un bulgăr de nea.
- Fluviu mototolit
- Îmbrățișarea ploii cu un triumghi /echilateral
- Focurile care ard mocnit/în carnea femeilor albe și brune
- De cîte ori suspină într-o vară o gladiolă
- Speranța este un personaj la modă
- O mașină și încă una /șifonează liniștea
- Sîinii ei grei asfixiază secunde

- Radiografia cuvîntului
- O realitate de celofan cu foşnetul ei insidious /îmi sparge timpanul.
- Trece pe străzi un vis de Eugenio Montale
- O victim rară-/un poet lovit, doborât de mireasma bătrînului tei.
- Cătuşele pentru cîntec.
- În aprilir cînd respiraţia morţilor sparge asfaltul
- Eu şi prietenii mei străini/ca nişte castraveţi muraţi la borcan
- Noi construim un motor cu care măsurăm/adîncimea indiferenţei
- *Rugina călare pe epsilon (titlu)*
- Inima mea ochii mei-luaţi-le Dumneavoastră/mie nu-mi trebuie le puteţi folosi.
- Melancholia spărgînd geamurile/îndoind table trenului de calafat.
- Un cuvînt beat la volanul maşinii sale / îl striveşte tocmai pe cel care-l rostise
- Şi precis am să sfîrşesc prin a ajunge /sau iepure social mestecat de un lup /sau lup social mestecat de un iepure
- 23957 (nr. De telefon, titlu de poezie)
- Dragă 23957
- Idee din Pitagora
- 9 îl vorbeşte de rău pe 10
- Din gură îmi ies nu cuvinte ci chiar /lucrurile numite de cuvînt
- Primăvara în locul braţelor am/doi salcîmi cu Frunze verzi
- Respiraţia mea sparge ferestrele cu jaluzele
- Titluri de poezii foarte mari (şi de 2-3 rînduri)

Sălaș, în inimă (volum)

- Un ins care se mișcă pe dinăuntru nu pe dinafară
- Poet fericit, la care cuvinte răspund când le cheamă
- Un romb cu diagonalele triste
- Dicționarul de sentimente
- Nu a curs sânge, /ci o lavă de polen și arome s-a vărsat
- *Cîntecul desprinderii de Unu (titlu)*
- Titluri de trei rînduri
- Triubghiuri repezi
- Cifre melancolice
- Unde am zărit-o pe mama tocmai când mă năștea
- Timp Albastru
- Astfel m-am ivit eu. O ființă din petece.
- Trăiesc în toate aceste timpuri deodată.
- Se întîmplă ca pentru brațele mele să fie /seară, iar pentru capul meu dimineață. /Pieptul meu să stea în viscol, /iar picioarele mele în arșiță. /Corpul meu să fie tînăr, /iar sufletul meu să fi murit demult

PAUL DORU CHINEZU

- Alcoolul nopții /îmbată cuvintele
- Toamna / e o prelungire a părului tău filfiind
- Peste dimineți străine
- Bariera de flutiri a timpului

CRISTINA CHIPRIAN

- Oprit e timpul /sau curge mai departe prin ochiul tău

BUCUR CHIRIAC

- Limbajul /ca un dumnezeu al psihicului nostrum
- Timp adormit
- Privesc peste cerul trecutelor ploi
- Amintire e doar printre noi
- Mă strecor pe sub porțile timpului spart
- De s-ar sparge visul (titlu)
- Prin păduri de neguri
- Mineral corodit
- Pescăruși să vină dorul să sfișie

ION CHIRIAC

- Cearcăn de lumină
- Căderea în rădăcini
- Îmi simt pe lucruri sufletul prelins
- Coni de flori
- Calea ferată /ar putea fi o scară orizontală /trîntită la pămînt /după ce a urcat toată lumea la cer
- Prin sînge de maci
- Pe cerul pe care a mers
- Îi cerul bătrîn pe copaci
- Obrazul pămîntului, şterd

SILVIA CHIȚIMIA

- Circuitul viselor în natură
- Știința versificației
- Bărbați vestejiți de nepăsare

LI CHUNLIN

- RPC
- Dispre mîine sosesc doar gînduri bune

N. CIOBANU

- Densitate imagistică

VLADIMIR CIOCOV

- Sîrb, RSR
- Mă văd cum nu mai sînt
- Zăpadă de linişti
- C-o falcă de nădejde-n mînă
- Bolta sufletului
- Ghem de vicii
- Vase arse
- Gătita pentru somn
- Ţi se pare că întunericul adoarme şi viseavă
- Păduri de noapte
- Lîngă abis
- Valuri obosite
- Păduri de întuneric
- Valul nopţii
- Nici nu mai sînt al meu
- Topit cu visul
- Mi-ai ucis scrisul, m-ai lovit cu suferinţa
- Adio celui care-am fost (titlu)
- Jăratecul ce arde fără glas
- Pe cerul inimii
- Fug de cele ce sînt

ȘERBAN CIOCULESCU

- Facu-ți-voia
- Apărută mai an la aceeași rubric
- Poezia armatică = exprimarea se caracterizează printr-o serie de aluzii simbolice pe care poetul le obține cu ajutorul cuvintelor deviate de la sensul lor obișnuit
- Poezia armonică = exprimarea se caracterizează printr-o serie de aluzii simbolice pe care le obține cu ajutorul cuvintelor deviate de la sensul lor obișnuit

PETRIȘOR CIORBEA

- Deschid porțile solemne ale rostirii
- Bulgări de soare

AL. CISTELECAN

- O lucrare în care s-a pus mult sentiment
- Iluzia unui joc între poli
- Unitatea contrariilor
- Carul poemului
- Poemele alimentându-se dintr-un eveniment tragic
- Abstragere din neant a ființei iubite
- Poemele au o neascunsă autenticitate biografică
- Recuperare a ființei din moarte
- Porțile meditației sînt larg deschise
- Ordinea lumii

G. CIUDAU

- Să-ți picteze cu pistrui obrazul de lapte.
- Inimă pustie

PETRU CÎRDU

- Noaptea femeile-s tulburi
- Ultimul dans e-ntre silabe
- Așterneți-mă repede inimile
- Fata cu buzele-n spiral
- Poetul (...) defrișa sînii ei pieziși
- O femeie ronțăia din frumusețea unui poet
- O noapte stearpă
- Iubirea s-a făcut bătrînă
- Lecție de existență
- Fete cu pîntec roditor
- O muzică coboară-n ei / pînă la oase
- Vin stellar
- O fată rămîne grea /de-acest cîntec
- Imperiul simțirii
- Mi-e dor de-o tînă ră eroare / străbătută de tine
- Cu destinul refuzat

G. CLADOVA

- Timpul alunecă pe păr și pe tîmple
- Pe urmă cad ploile, multele

VIOREL COCOVEANU

- Ceas alb, de februarie încet și potolit

JEAN COCTEAU

Mașina de scris

- Margot face gimnastică și, în loc să numere, strigă cât o ține gura: Golani! Porci! Cretini! Ticăloși! Imbecili! Golani! Porci! Cretini! Ticăloși! Imbecili!
- Ferește-te! În orașul ăsta, oricine bate la mașină devine suspect
- Ești adorabil când te superi. Hai, mai supără-te!
 - E imposibilă fata asta!
 - Să fim imposibili
- Îmi plac copii ăștia pentru că sînt neîndemînatici, poznași și insuportabili
- N-are urechi decît pentru a auzi ce spune el!
- Maxim era bolnav și profita de acest lucru
- Bine încheagată piesa, clară, mister, fină, intrigă, sensibil
- Când Maxim e acasă, mă enervează. Nu-l pot suferi. Când e departe, îi găsesc toate calitățile
- Scuipe pe întregul univers!
- O iubești pentru c-o iubești sau pentru că ea te iubește?
- Îmi sînt dragi vinovații
- Dragă domnule copoi
- Nu mă gîndeam decît la ură
- Lăsați-mi posibilitatea de-a mai face rău
- Îmi petrec timpul dispărînd
- Ești prea femeie ca să mă înțelegi
- Nu e un mincinos. E minciuna însăși
- Trăsura noastră de nuntă va fi duba poliției
- Cu cît te înfurii mai tare, cu atît îmi pari mai măreț!
- Există femei proaste care iubesc și care cred
- Nu ești o ființă rea. Ești mai mult
- Nimeni nu cunoaște pe nimeni
- Cei care nu fac nimic se laudă. Cei care tac, fac
- Ura mi se revarsă din suflet ca un fir de mătase
- Faptul că nu sînt în stare să fac rău nu mă dezvinovățește, ci dimpotrivă
- Familia noastră e o familie care se ceartă și se iubește

ION COJA

- Țărm uitat de mal
- Soare (...) picurînd pe noi cu floare

ROMULUS COJOCARU

- Sîntem și noi /cîte puțin din toate
- Ochii mi-au lăcrimat de atîta soare
- Păsările intrau în suflet
- Cerul era o haină pentru pămînt
- Inimă hrană la păsări
- Liniștea unei iluzii
- Timp conservat
- Timp alb pentru zile negre
- Visează prin crengi și prin ruguri
- Arbori uzi
- Bucuria apei
- Lacrima ierbii
- Pasărea înflăcărată a soarelui
- Te-ai dus cu zările toate
- Aburit ca un pahar
- Catarame de argint
- Plumbii reci ai ploii
- Vînt tăios
- Clocoteau noroaiele
- Rîul urla ca scos din minți
- Valuri de smoală întunecau
- Apele mi-au uchiș calea
- Sălcii tinere
- Secerile ploii
- Căderea unei stînci închise poteca
- Geană a soarelui
- Aromele ierburilor
- Stele calde
- În afara timpului
- Porțile adîncului
- Prescriere = a indica un mod
- Strălucesc ca neaua
- Istoria este biografie desfășurată a morților

VLADIMIR COLIN

Viitorul al doilea

- Desișul pădurii virgine
- Șerpi vegetali (liane)
- Lemn putrezit
- Încremenea înaintea pietrelor mascate de delirul vegetal al pădurii
- Chipul parcă lipsit de viață al călăuzei
- Melodia zgomotoasă a pădurii răsună nedeslușit
- Neliniștitor glas al vieții și al morții
- Răceala pietrei
- Luna se juca printre morminte
- Mi-am risipit într-o noapte muniția de spaimă pe toată viața
- Atât de repede se poate călători în trecut
- Drumul aurului
- Luna îl scosese din beznă
- Îmensul marcaj sîngeriu al lunii
- Ierburi argintii, vag suflete cu purpură lunară
- Joc subtil al pietrelor ce alcătuiesc pereții
- Fii ai soarelui
- Credință neroadă
- Cîntă cînd aurul strălucește
- Au făcut pînă și din aur moarte
- Focul nu mai arde strălucitor
- Aurul vieții, argintul Lunii, arama Pămîntului
- Ne stingem în întuneric, nevăzuți, neauziți
- Toate ușile se deschid ;a sunetul aurului
- Glasul pășdurii
- Stelele scăpărau în jurul lunii însîngerate
- Tulburat de o imensă așteptare
- Tăcere mineral (tăcerea pietrelor)
- Orașele se goleau de framătul vieții
- Totul murise, chiar numele cetății
- O moarte caldă
- Monstru de piatră (statuie)
- Fiecare avusese la dispoziție un anumit număr de ani
- Impalpabilul balaur al timpului
- Straniile focuri stinse
- Ochi de rubin ai păsării sfinte
- Expresie a liniștii
- Metal neîntunecat de vreme
- Mîini pioase
- Semnele descompunerii
- Tăcerea i se părea amenințătoare

- Violent colorați
- Frumusețe barbară, primitivă și rafinată
- Umbre neliniștite
- Apă densă
- Stranie liniștă
- O putere stranie se strecura în ființa lui
- Miezul crud al făpturii
- Îl cutreieră bănuiala
- Pășea de parcă n-ar fi avut greutate
- Teama celui alt (de celălalt)
- Teamă atavică (Atavism = apariție a unor caractere neobișnuite de la strămoși îndepărtați)
- Unind pământul cu cerul
- Alee verde
- Ca o floare de câmp m-am născut
- Ascultând ecourile stinse ale propriului său glas
- Sumbra coloană de fum
- Băteau tobele marilor dezastre
- Glorioase amintiri, străpungând negura vremilor
- Bătrâni ca vremea
- Privirile ochilor calpi
- Prețios lemn roșu
- În lumina din care căzuse
- Istoria defila într-o solemnă paradă
- Beznă otrăvitoare
- Lumina zilei născînde
- Ochi albaștri îl priveau fără să vadă
- Omul pe care-l încearcă invidia își face sieși rău
- O rază de aur
- Mască de aur pe față
- Juca în sulul de lumină
- Am ascultat tăcerea
- Transformările ulterioare o cruțaseră
- Privește în imensa prăpastie a deznădejdiei
- Asupra intrărilor și ieșirilor din viață
- Bucurie sau durere în sfere îndepărtate
- Îngerul morții
- Înconjurat de o stranie zonă glaciară
- Mumificată de aerul înghețat pe care fusese silită să-l respire în preajma lui
- Constantă banalitate
- Spațiu nedefinit
- Prunc gol
- Zîmbeau stereotip, sfidînd timpul
- Timpul nu se lăsa sfidat
- Irezistibil sentiment de triumph
- Straniu motiv
- Răscruce a vieții (:se poate transforma în cruce)

- Umbrele cu capul printre stele
- Vagă contingență cu viitorul
- Aer misterios; sfere selenare
- Frescă abstract
- Ochi dilatați
- Cauzele mici produc efecte mari
- Proverb: nimeni nu-i profet în țara lui
- În aprecierea unui adevăr nu trebuie să se dea atenție cui îl rostește
- Mărunți și inapți să priceapă tot ce depășește realitatea imediată
- A sonda adâncurile dezamăgirii
- Să contemple cioburile fragile statui pe care întâmplarea i-o ridicase
- Tot mai spectaculoase deveneau salturile apropiate de zbor
- Stele însuflețite ale unui neobișnuit joc de artificii
- Ținând în mâini un soare orbitor
- Oameni infinitezimali
- În țesătura marelui covor al vieții
- Animația străzii
- Mirosul salcîmilor în floare
- Strigătul unei femei
- Vacarm nedeslușit
- Bucurie răutăcioasă
- Liniștea era a certitudinii
- Pompoasă statuie
- Contact cu invizibilul
- Privea rătăcit
- Prezența lui pe cer devenise inutilă
- Alunecă lin prin văzduh
- Cîntecul discordant al vieții
- Sărutări violente
- Tentativă de a supune soarta
- Veșnica prăpastie a deznădejzii
- Neprevăzutul m-a găsit descoperit
- Ca o apă neagră, tăcerea s-a întins în jurul meu
- Strălucea indiferent
- Am putut sonda adâncurile singurătății
- Un fior înghețat
- Tăcerea era totală, oarbă
- Privirile să lunece
- Îngerescul tremor al steleor
- Noaptea începutului
- Marii ploi de aur ai luminilor
- Frunze speriate ale steleor
- Glasul mi se rostogolește prin spații
- Milioane de șuvițe sonore care se izbesc de stele
- Măruntaiele lumii dispărute
- Jocul întâmplător al naturii

- Nu mai știam unde începea realitatea
- Am zîmbit încurcat
- Teama că imaginea albă se va dovedi o iluzie optică
- Culoare impalpabilă
- Simțămînt neplăcut
- Caudate puteri
- Încătușat
- De forța nevăzută
- Apele pietrificate așe chihlimbarului
- Ciupercă blestemată
- Numai otrava își allege mantia aurită, știe cănuimeni nu se atinge de ea
- Mustind de apă verzuie
- Minciuni de violet și aur
- Defileu stîncos
- Panglică albă a șoselei
- Toamna risipise aur și singe peste meterezele vulcanice
- Car blindat
- Semnale ale vieții
- Trunchi uscat și răsucit
- Taină tulburătoare
- Cuvintele răsună în liniștea mea
- Deplasez ecouri
- Trunchiuri sfîrtecate
- Apă tăcută și răbdătoare
- Singurul sunet străpunge liniștea, fără s-o tulbure
- O pasăre a ciripit, zburînd către celălalt mal
- Material inuzabil
- Afundat în trecut
- Treunii rîu e sus
- Coborîrea înseamnă pentru mine depărtare
- rîul, piatra și liniștea
- Bolovan rotunjit de apă
- Luna plină a feței lui
- Cîntecul undelor
- Priveliștea este gravă, sălbatică revărsare de forme
- Cute de piatră
- Țara de piatră a strămoșilor se hrănise cu legend
- Înflorise ca o plantă de seră
- Născut sus cerul albastru
- Pătrunși de liniște
- Prezentul își pierduse puterea
- Natura încă nu-și începuse opera de creație
- Gol al spațiului
- Mă identificasem cu piatra
- Atenția frunzelor
- Venea dintr-o lume care uitase să trăiască

- Pacea increatului
- Suiam aproape tîrîndu-ne
- Suprafață dură
- Piatră trandafirie
- Suprafața e șlefuită la gura văgăunii
- Deschidere întunecată
- Fîșia de lumină a străpuns
- Peștera prindea să se lărgască
- Retrăiesc încîntarea clipei
- Naivă speranță
- Immense fosile pietrificate
- Întîlnire peste ani
- Trăind fabulous
- Încovoiați sub greutatea bolții de piatră
- Mirosea a rocă, a umezeală, a întuneric
- Ochii mei cunoșteau o lumină de care ochii lui păreau lipsiți
- Stăteam în genunchi, indiferenți la întuneric
- Linii punctuate de stele
- Tărîmul miracolului
- Universul nu mai cunoștea legi
- Întunericul era compact
- Simplu effect de lumină
- O răsfrîngere într-o imposibilă oglindă
- Joc al hazardului
- I-a proiectat lumină
- Piatra incapabilă să tulbure fața unei ape adînci
- Imaginea nu avea adîncime
- Aripile miracolului
- Mi-am apărat ochii de arsura lumii
- Ecourile unei muzici grave
- Împrumută melodie cuvintelor
- Ni se vorbea și nu auzeam
- Parfumul poartă o informație
- Punerea în lumină a însușirilor sale
- Intervenția hazardului
- Intuiția poetului
- Ipostaza savantului
- Redat propriei mele biografii
- Neplăcut impresionat
- Imaginea îndepărtată în timp a unui om de viitor
- Lanț viu
- Uitîndu-se dincolo de noi
- Sacră prin însăși depărtarea ei în timp
- Veșnicul munte al legendelor
- În zina înălțimilor lui glaciale
- Suflul spațiilor

- Un mare semn de întrebare desenat pe cer
- Veșnicele, multicolorele zăpezi
-
- \\\
-

DENISA COMĂNESCU

- Un coș cu vise și maci
- Creierul meu e o cursă de șoareci
- Tineri trăgînd de inelul poeziei /ca de-o grenadă
- Melancolia devine o jumătate de măr putrezit
- Soare bolnav
- Bucuria /care vine /cu picioarele de zahăr prin rîu
- Brazda se răstoarnă în durere
- Oftări de fîn în aer mi se par

RADU COMĂNESCU, EMILIAN M. DOBRESCU

Istoria Franco-Masoneriei 1926-1960

- Editura Tempus, 1992, București
- Păstrarea secretului profesional
- Disciplină redutabilă
- Uniformă proprie
- Cod etic propriu
- Simbolică aparte, parole special (pentru a se recunoaște)
- Lombaj secret
- Ritualuri conservatoare
- Semen distinct lor
- Mituri aparte
- Masoneria operativă sec X-XVII
- Moasoneria speculativă sec XVII-XX bazată pe idealuri și pe o doctrină cultural comună
- Membrii depuneau jurământ de castitate
- Agentul penetrării
- Arta manipulării maselor
- Succes propagandistic
- Mijloace de spionaj
- Influență ocultă a masoneriei
- Agitator (masonici)
- Politicieni abili
- Întocmeau fișe personale tuturor adversarilor (obținute prin delațiune, urmărire...)
- Aveau tribunal secret
- Puteri paranormal
- Limbaj diplomatic (ascuns, neexact, dictat de interese)
- Formidabilă disciplină a muncii
- Continuarea marșului diplomatic
- Întreprinzător
- Tehnică de penetrare prin ajutor și consilieri dați altora
- Propagandă
- Ideologia are efect asupra oamenilor neinformați
- Trafic de influență (folosirea numelor unor persoane celebre în susținerea unor idei, etc.)
- Activitate subversivă în tabăra adversă
- Obsesia cifrelor și a datelor semnificative (10 ani de la publicarea primei poezii, etc.)
- Folosirea gloriei tale științifice (în impresionarea altora)
- Ideile se dezvoltă și rodesc în meditație și tăcere, într-un fel de colocviu cu tine însuși
- Discreție
- Optimism (încredere în izbândă)
- Ceremonial masonice
- Unitate (în acțiune)
- Lucrat cu eficiență
- Aooptat oameni importanți din orice domeniu
- Capabil să exercite o influență ocultă asupra lumii.

CONDEIE MUNCITOREȘTI

- Noiembrie 1979
- Foaie volantă a cenaclului literar artistic “Condeie Muncitorești” editată de comitetul sindicatului electroputere
- Are 4 pagini (sub formă de ziar)
- Colectivul de redacție :
 - Ion Prunoiu – Președintele cenaclului
 - Paul Nistorescu – Vicepreședinte
 - Barbu Stanciu-Dolj – Secretar literar
 - Ion Ferariu – Tehnoredactare
- Mai publică și Mihai Duțescu, Gheorghița Firan
- Publică cei din redacție, George Călugăru, Petre Invancu, Andrei Stanciu, Lucian Drîmb, Ion Nijloveanu
- Majoritatea (99%) sînt poezii patriotice obișnuite
- Au scos și un volum colectiv la Scrisul Românesc
- Ion Prunani a scos un volum individual de poezii “Floare de pămînt” tot la Scrisul Românesc
- Mai publică epigrame, cronici la volume de poezii, articole sociale despre țară și partid
- Pe o pagină întreagă publică 7 poeți
- Mai publică Nicolae Firuleasa, Dan Bucur Mănătoru, Gheorghe Drăgușin, Florea Văleanu, Paul Nistorescu, Ioan Oprea, Mircea Ursei, Pompil Drăghici, C. Răduț Argetoaia, Valentin Bleoancă
- Tiraj 2000 exemplare (a zis G. Călugăru)

MIHAI CONDURACHE

- Convorbiri cu trecutul
- Trăia cu fața spre trecut

I.CONSTANTINESCU

- O nouă ordine literară

GHEORGHE CONSTANTINESCU

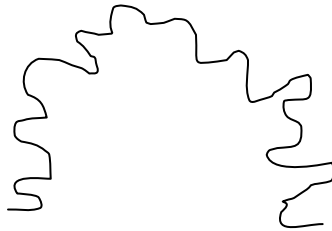
- Toamnă cu briciul de argint
- Toamnă cu fustă de foc
- Mireasmă de vînt
- Cu umbră de moarte
- Aerul tăiat de vînt
- Somnolența unui râu
- Mi-e dor de mine
- Cîntec mic
- Primăvara ți-e mireasă

VASILE CONSTANTINESCU

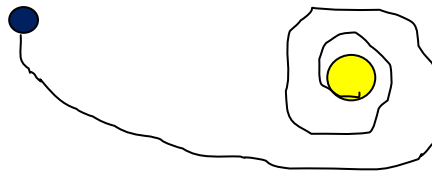
- Ca un foc ce nu este fierbinte, /ca o nevăzută lumină / ceva se petrece în cifre
- Un înger pe lună a aprins felinarul
- Pretutindeni în cer /sînt bariere – roșii hieroglifice-n memorie
- Spațiul sublunar
- Valoarea este punctul în care se întîlnesc (...) poezia și critica literară

VASILE CONTA

- 1845-1882 (Județul Neamț)
- 1872 doctor în drept la Bruxelles (Feuerbach (=materialist))
- Prima lucrare: “Teoria fatalismului” 1875-1876
- V. Conta = materialist, socialist, ateu
- Există “științe pozitive”
- Există “filologia comparată”
- Diferențele între rase sînt datorate mediului
- “faptele istorice nu sînt rezultatul întîmplării” (V. C. este împotriva “întîmplării”)
- Crizele comerciale sînt necesare; ele se întorc periodic
- Legile fenomenelor sociale ca și cele ale lumii fizice propriu-zise sînt exacte, inflexibile și, prin urmare, fatale
 - Lumea întregă, sub orice față ar fi privită, este generată de legi fatale și natural
- Lumea fizică și lumea morală
- Nu există lucru fără să aibă însușiri sau proprietăți
 - Nu e materie fără forță, nici forță fără materie
 - Metamorfoza materiei care îmbracă în spațiu și în timp o infinitate de forme trecătoare
 - Sufletul deci nu e altceva decît proprietatea creierilor
 - Sufletul stă în creier și în dependențele sale
 - În genere creierul cel mai greu este și cel mai inteligent
- Sufletul este o proprietate a materiei
- Un om este cu atît mai inteligent cu cît creierul are o masă mai mare și are mai multe circumvoluțiuni (cute) pe creier, mai adînci, mai lungi
- Conștiința este un nerv în creier.
 - Nu pot exista idei și cugetări fără simțuri
 - Numai prin exoeriență aflăm că noi auzim cu urechile
 - Chiar golul are dimensiuni
 - La drept vorbind, noi nu percepem niciodată spațiul infinit
- Pentru a percepe infinitul trebuie să avem creierul infinit de mare. Și după cum sînt sălbatici care nu pot număra mai departe de 5 și orice număr mai mare îl numesc mult, tot așa noi avem o limită dincolo de care desemnăm, lucrurile prin infinit.
- Înfinit = conștiința neputinței noastre de a trece o limită oarecare
- Nesfîrșitul a fost uneori personificat sub numele de Dumnezeu
- N-a putut vreodată să existe o forță cu totul neatîrnată și lăsată numai în voia lucrării sale proprii
- Echilibrurile sînt relative
 - Toate luptele particulare se sfîrșesc cu echilibruri particulare
- Nu există echilibru absolute
- Orice luptă cauzează o transformățiune
- Forme:
 - Evolutive (cresc și descresc)
 - Neevolutive
 - Legea undulațiunii universale: totul crește pînă la un punct și apoi scade:

- Din faptul că material este nesfârșită rezultă că aceasta se metamorfozează veșnic, fără a trece vreodată de-a doua oară pe calea déjà parcursă
- Soarele va deveni cu timpul un corp stins, fără lumină, nici căldură
- Planetele nu se învârtesc veșnic în același cerc
- Când se vor răci, planetele vor cade în soarele care este și el răcit căderea este în formă de spirală

- Kant, Schelling, Hegel, Feuerbach (filozofi germane)
- Și națiunea crește și apoi descrește (calitativ)
- Instinctual sociabilității
- Fiecare efect este o cauză, fiecare cauză a fost mai întâi efect
- Subdiviziunea merge până la nesfârșit
 - Tatăl cu fiul sînt o singură ființă prelungită
- Orice schimbare de mediu transform ființele organice
- Exercițiile intelectuale dezvoltă creierii; antrenamentul dezvoltă mușchii F. Flandin: în 15 luni de zile a dat unui cîine o doză de acid arsenic (otravă), și a mărit mereu doza, ajungîndu-se ca acest cîine să se adapteze la această otravă (în stomac i se îngroșase membrane care nu absorbea otravă, eliminînd-o)
- Otrăvurile chiar se întrebuintează ca medicamente în doză mică
- Organul este determinat de funcțiune; dacă dispare funcțiunea dispare și organul
- Price mișcare produce o schimbare în forma materiei
- Omul are cele mai numeroase organe și, totodată, ce mai bine diferențiate
- Hermafrodit = ființă care posedă ambele sexe
- Emigrația reîntinerește familia (trebuie încrucișări cît mai variate)

- Încrucișarea care se face într indivizi prea asemănători unul cu altul conduce la degenerare. Căsătorii între membrii aceleași familii produc monstruoșități parțiale. Familiile domnitoare, dinastiile degenerază, rezultatul: mulți debili mintali.
- Simpatie sexual
- Copii născuți din părinți diferiți sînt totdeauna mai viguroși, mai frumoși și mai inteligenți decît copii născuți din părinți care seamănă prea mult unul cu altul
- Pe insule organizarea plantelor și a animalelor este mai puțin înaintată și mai puțin perfectă decît pe continente (Darwin)
- O rasă nouă se va constitui cu atît mai bine cu cît va fi rezultatul mai multor încrucișări și emigrațiuni făcute într-un timp scurt, din emigranți aproape de punctele culminante ale lor și curentul de emigrare va merge de la răsărit la apus.
- Un individ poate transmite copiilor săi trăsături ale strămoșilor săi pe care el nu le are
- Copilul poate semăna și cu rude laterale
- Pe cînd populațiunea crește în progresie geometric, mijloacele de subzistență nu cresc decît în progresie aritmetică (Malthus)
- Teoria selecției natural (a lui Garwin) = rezistă cei mai tari, mai rezistengeometric, mijloacele de subzistență nu cresc decît în progresie aritmetică (Malthus)
- Teoria selecției natural (a lui Garwin) = rezistă cei mai tari, mai rezisteți
- Lupta pentru viață perfecționează speciile
- Emigrarea est un lucru pozitiv pentru că împrospătează noua specie (rasă) în care se duce
- În viitor specia omului va merge și mai repede spre unificare și omogenitate (să fie o singură rasă), deoarece aceștia se încrucișează între ei.

Introducere în metafizică

- Individual este o societate
- Boala în corp este un fel de dezorganizare a corpului
- De la începutul său, omul a avut idei metafizice
- Sentimental religios există în germene și la animalele superioare (nu numai la om)
- Frica de
 - cunoscut
 - necunoscut = sentiment religios (lupii fug de flacăra)
- Idea metafizică de zei
- Dumnezeu = cea mai înaltă idee metafizică
- La sălbatici = inima este considerată ca sediul sufletului
 - Educatorul nu face altceva decît îndreaptă ceea ce natura a creat
 - E educa este mai greu decît a studia; de aceea sînt puțini educatori în mulțimea de învățați
- Schopenhauer (a privit femeia cu pessimism)
 - Amorul nu este decît voința de a trăi specia (Schopenhauer)
 - Du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas (Napoleon)
 - Așa e făcut omul ca să critice întotdeauna pe semenul său. Într-un singur caz, el judecă și vede lumea cum trebuie – atunci cînd privește prin prisma propriei sale nenorociri (V. Conta)
 - Visători, voi nu mai aveți o patrie!
 - Plînsul are darul de a curăța sufletul
 - Mediocritățile sînt întocmai ca tăciunii, care scot fum mult, fără să încălzească și fără să lumineze
 - Din timpurile cele mai vechi, dreptatea a fost simbolizată printr-o femeie legată la ochi

- Stilul e omul (Buffon)
- Stilul a fost creat tocmai pentru a ascunde goliciunea cugetării la mulți, care soiesc să pară ceea ce nu sînt
- Artistul este un anticipator “în privința gustului”, după cum învățătorul de geniu este un anticipator în privința adevărului
- Aceeași bucată de muzică poate pricinui, în același cap, felurite imagini, dacă o ascultă în felurite timpuri
- Adevărul este relative
- Orice necunoscut trebuie cercetat mai întîi de arte, ca niște iscoade trimise înainte, și mai pe urmă de științe
- Un nenorocit se naște din fericirea altora
- În omenire au fost mulți învățați, dar prea puțini filozofi!
- Sfinx = (fig.) unul (ceva) care stă fix și nu clipește
 - Unde este multă libertate, este multă rătăcire (idea Schiller)
 - Amorul este un castel clădit pe iluzii
 - Poezia = idee + formă
 - Poeziile reprezintă sufletul meu, divizînd pe această copilă nevinovată (Petrarca, Italia, 1327)
- Petrarca a iubit pe Laura
- Dintr-un minim de cultură, dă un maximum de producer (= talentul)
 - Răutatea întunecă spiritual întocmai ca norii lumina
 - Cînd plîge, își ușurează sufletul de greșeli, pentru a face loc altora (femeia)
 - O carte bună înlocuiește o prietenie, - o prietenie nu poate înlocui o carte bună
 - Cu aripile cugetării poți zbura spre veșnicie
 - Oficialitatea în artă, știință, și învățămînt a fost introdusă anume pentru a încuraja mediocritatea
 - Inteligența lucrează uneori fără știrea noastră
 - Excepțiile de inteligență se datoresc mai ales corcirii și apoi și schimbării de patrie
- Orice corp apărât dincolo de o limită explodează
 - Orice corp fizic face parte dintr-un corp mai mare, avînd în alcătuirea lui alte corpuri mai mici
 - Orice corp imprimă forțele sale celorlalte corpuri cu care vine în atingere imprimînd mișcarea lor exterioară și interioară

DANIEL CORBU

- Pe această stradă a trecut
al doilea război mondial
- Pianele se iubesc pînă dimineața
- Cu siguranță zilele se vor purta cu dantelă
- Viața îl ținea deasupra
- Dulce povară
- Ușoara irealitate a legendei
- Fir de speranță
- Năucitor realism
- Lipindu-mi pe buze un surîs derizoriu
- Ce stele să respir /ce ce căderi să aleg
- Poetul ce-și cară în spate //micul imperiu real-iluzoriu
- Zăpezi de pădăii
- Luna-și ceruse toți galbenii în ape

CONSTANTIN COROIU

- (...) Și adevărul are grade de comparație

CĂTĂLINA CORVIN

- Rădăcina unui poem.
- Vînt de singurătate
- Mormînt /De stele
- Plete cărunte /de copaci
- Ardeau diamante
- Pe frînghie / De vis
- Cînta / Doar lacrima
- Stelele nu îndrăznesc /nici să respire
- Susură/Iarba / în glie
- A pus Luceafărul /De pază /Peste noapte

SMARANDA COSMIN

- Soarele pare o surpare de văz
- În agonia focului
- Parfum amărui
- Pigmentată de-amurg
- Curbura perfectă a lunii
- În spațiul /dintre două tăceri
- Gura amorfă a umbrei. Raza ochiului tău
- Plasma amară de finn.
- Lancea voastră de abur
- Între buză și cântec, totdeauna hoitul /De flaut al zădărniceii
- Cîini vineți alergau / Cu melancolia haitei feroce
- Plictiseala limfatică a fonemelor
- Bărbatul mi-a plecat /Între două ninsori.
- Săgeți fumegînde
- Trag lumina la mal
- Doica plopului
- Torsul ei de lemn
- Fiul de brumă
- Copilul ei vegetal

FLORIN COSTINESCU

- Plopii cresc din foşnet

TRAIAN T. COȘOVEI

Ninsoare electrică

- 1979, Editura Cartea Românească, 43 poezii (organizate în 3 cicluri: Nichel 15+ Mica disperare cu ochi albaștri 12+ Bunicul, Entre deux Guerres 16), 108 pagini, coperti lucioase, pe ultima copertă scrie mare: DEBUT
- Are poezii cu dedicație (lui Nicolae Manolescu, ...etc.)
- Fiecare ciclu are câte un moto (citate filozofice (despre ciclu), ideea generală a ciclului) sau mai multe (două) [deci încă 6 pagini goale]
- Poezii de 1-5 pagini
- Predomină cele de 2 pagini, apoi 1
- Titlurile poeziilor au 1-7 cuvinte; predomină 1 și 2, 3
- Născut într-un ev pe măsura inimii mele (Ovidiu Aramand)
- A șters frica buzelor
- A desfăcut încheștarea buzelor
- Aerul aleargă înaintea respirației mele
- Sângele aleargă înaintea inimii mele
- *Starea de spirit (titlu)*
- Frunzele aleargă înaintea copacilor
- Himere albe căutându-și trupul
- Rugul de gheață al stelelor
- Rănilor noastre se glorie
- Dați un băiețel inimii mele / să le ajungă din urmă
- *Oră fragilă (idee)*
- Lume de nichel
- Oră de noapte
- Gît de pasăre
- Război disperat
- Urlă aerul alunecînd pe lîngă mine
- Soare albastru
- Ore (...) / congelate cu grijă peste alte secole
- Groapa fumegîndă a orașului
- Bufonul acestei amieze
- Pereții unei stări de spirit trecătoare
- Femeile (...) / au închis pleoapele pînă la genunchi
- Ne legănăm (...) pe o impresie
- Fustele colorate ale silabelor
- Zîmbetele de ghips
- Gheața nehotărîtă
- Există și poezia “Ninsoarea electrică” (titlul volumului)
- Poeziile au rînduri lungi de la 1 la 10 cuvinte
- Poeziile au peste 25 de rînduri așezate în toate chipurile posibile
- Ninsoare albastră
- Păsări mecanice
- Lacrimi electrice

- Suspendat între două întâmplări
- Cu inima bătînd între două ecouri
- Stele fixw
- Guri înfometate de mine
- Strigăt prăbușit
- Cal de bronz
- Cioburile acestei aparențe
- Secunde electrice
- Păsările transparente ale somnului
- Fulgere de magneziu
- Valuri mecanice
- Limbă de pămînt
- Treceți spre moarte
- Dînd timp acestei secunde
- Răsărit de lună
- Aprinzînd singurătatea inimii mele
- Trupul mi (se) scurge printre degete
- Rîsul trupului tău tînăr
- Coajă de pămînt
- Stațiile mișcătoare ale /valurilor
- Dormi într-un strigăt
- Dînd trup acestei lumi
- Dînd timp acestei neliniști
- Singur în moarte
- Leneșă curgere a pietrei
- Încremenire în frescă
- Încremenirea pietrei
- Fac rug din aceste cuvinte
- Să ardă cu flacăra înțelesul
- Stele (...) lipsite de înțeles
- Ochi de piatră
- Plasele străvezii ale norilor
- *Simt apăsarea soarelui (idee)*
- The desfăci din moarte
- Crești din liniștea pietrei
- Aruncîndu-mă /afară din mine
- Curgere aprinsă a sîngelui
- Zbatere a inimii
- Glasul meu /se zbătea ca o plantă acvatică
- Apăsarea oceanului
- Trupul meu /de aer aluneca încet sub-apăsarea uriașă a pietrei
- Apăsare lin de aur
- Ere glaciare
- Trăiesc la marginea unei senzații
- Oameni din caverne
- Geamuri colorate

- Orchestra suflă tot mai trist în alămuri
- Merg la deschidere
- Traversat de umbră.
- Iată pîlcul de copaci spărgînd cu mii de frunze /soarele de amiază
- Cînd ești tînăr totul se uită repedeNorii fierbinți ai orașului
- Ca un fluviu /poartă cu el cioturi și trunchiuri
- Amintirile acestei secunde /ca un trup de animal înecat
- Alergi de unul singur
- Se rup din aer nimfele somnoroase ale amiezii
- Soarele nu mai e decît o cicatrice /în umărul nopții
- Grădini cenușii
- Îngeri de cauciuc
- Lumină de lună
- Nori suspendați
- *Simt gustul luminii pe limbă (idee)*
- Spiritele hoinare ale ploii
- Tavane albe
- Fluturii nopții
- *Oasele pianului cîntă (idee)*
- Secundele sînt flămînde de mine
- Cuvintele noastre /rămăseseră unor ascultători nevăzuți și inexistenți
- Fluturi strînși la lumina lunii
- Ceasuri umede
- Lumea există și fără noi
- Secunde /bătînd lîngă inimă
- Ca într-un ascensor oprit între etaje
- Izbindu-ne de pereți ca fluturii
- Cocoși de tinichea
- Învăluit de presimțire
- Încăperi prea înguste
- Bîntuite de stafii
- Îmi strig tăcerea pe nume
- Oglindă retrovizorie
- Mereu la marginea unui cîmp
- Cer traversat
- Elegii
- Reclame luminoase
- Cîmpuri cosite cu ochii pierduți
- Stările de spirit ale umbrelor
- Ca niște lacrimi de copil pe cerul albastru
- Cînd iubești nu-i nevoie nici măcar /să-ți ceri iertare
- Ce culoare o fi avînd melancolia?
- Încercare de a atinge /perfectiunea
- Aceleași primăveri dezgheață aceeași /tineri sărutîndu-se prin parcuri
- La moara fericită a odihnei
- Încercăm să fim oameni

- Viața personală a păsărilor
- Soarele de mîine alunecînd pe sub pămînt
- Cineva călătorește /departe să-și scrie numele pe domuri și pe relicve
- Lacrima fierbinte a soarelui
- Oraș de cositor
- Roata soarelui
- Soldatul alunecă pe sunetul goarnei
- Fantomele trecătoare ale gîndului
- Țărmul de frig al secunde
- Cu inima sîngerînd într-o rază de soare
- Ninsoare abstractă
- Deschisese brusc /un ochi în pahar
- Foame de cuvinte
- Ureche muzicală
- Ascultă /cum se lasă ceața
- Sonerie muzicală
- Tonomate strălucitoare
- Călătorii aectice
- Ca pe un animal obosit
- Floare electrică
- Știa să piardă frumos
- Nervul subțire al dragostei
- Trup aurit de neliniște
- Pasăre de fier
- Aer străin
- Ceață foarte caldă
- Inel de aer
- Stînci fosforescente
- Lumină nehotărîtă
- Puteam să văd pînă departe
- Femei umede de îmbrățișări
- Pămînturi arctice și nelocuite
- Așteptînd pustiul să vină
- Toamnă/ descărcată cu camioanele
- Printre fanioanele ploii
- Idoli de cauciuc
- Motociclete de ceață
- Înverziți de povești și de basme
- Îngerii zilei de mîine
- Suprafață incertă
- Ploaie albastră
- Cîmpii de oase
- Aer subțire
- Șiraguri de electroni
- Brățări de piatră
- Se putea înota prin, parfumul de /trandafiri

- Frunze metalice căzînd peste oraş
- Trup îmbătrînit sub şenila evenimentelor
- Timpul se prăbuşeşte cu beregata sufocată /de secunde
- Cupola verde a ierbii
- Urcă un cîntec de leagăn /subţind sticla ferestrei
- Inima mea de cruciat adormită în vârful lancei
- Mereu pîndind să se întîmple ceva
- Cineva trece peste noi
- Sîngerează sticla ferestrei
- Spinarea alunecoasă a oglinzilor
- Ochiul tău adoarme-l pe tîmpla mea
- Gît retezat de un parfum
- Întunecînd soarele
- Mansarde ridicate la cer
- Închideau după ea coridoare de braţe
- Ochi crescûţi în pămînt
- Ochii tăi /asurzîţi de strigătul ierbii
- Roata norocului
- Ca lacrima sunetului de flaut
- Părul tău lung, tăiat de raza subţire
- Trăgea sertarele nopţii
- Dorinţa de a nu mai fi
- Urma pe care pasul tău /a lăsat-o în inima mea
- Uşi deschise de nimeni
- Focuri bengale
- Umbră de melancolie
- Aş fi aşezat un fir de iarbă pe lună
- Curenţii oceanului
- Trepte albe
- Far
- Timpul /se loveşte de stafiile trecătoare ale orelor ce vor fi
- Vin lupii albaştri ai nopţii
- Peştii fosforescenţi ai singurătăţii
- *Înoată sub gheaţă (idee)*
- Să facem jocurile
- Veselia acestei secunde
- Scări albe
- *Rondul de noapte (idee)*
- Iaht
- Doamnă /chiuretată de toate amintirile
- Nici o emoţie pentru frunze
- Trup hipnotic
- Domnişoara de heliu
- Clopote albe
- Aer magnetic
- Pasăre oarbă

- Sertarele reci ale nopții
- Sentiment cu mâner
- Plouă tot norul și rămîne cerul /deasupra albastru și gol
- Încurcat în lianele curgătoare ale somnului
- Piramidă de ochi
- Aerul de care /au nevoie cuvintele ca să se înalțe
- Urlînd fără glas în aerul tare
- Noroiul îmi este demîncare
- Țipetele păsărilor (...) cad peste mine și mă acoperă
- Întunericul /mestecat de ceasuri
- Mă las gustat
- Silabe vii
- Îmbrățișată cu urlet
- Lustruită /de strigăte
- Făina albă /a oaselor mele
- A îmbătrînit ceasul
- Nopti ghimpate și sticloase
- Coborînd ca o alarmă aeriană
- Motive nupțiale
- Se aprinseră becurile negre și în cameră /se făcu întuneric ...
- Mîini /curentate la pianul electric
- Trăgînd fermoarul disperării
- Sunetele lor îți retezau gîtul
- Își smulge (...) privirea și auzul
- Zidul spart
- De aici nimeni nu mai poate continua, /de aici nimeni nu poate trece dincolo /și nici să vadă dincolo
- Potcoave de frig
- Părul tău lung /întins ca o lungime de undă
- Trăgaciul fragil al singurătății
- Margine de piatră
- Stare de spirit agățătoare
- Închisă într-o capsulă a timpului
- Plîngînd pe umărul (...) secolelor
- Tinerețea mea e literă zgîriată în oglindă
- Această toamnă a îngălbenit toți îndrăgostiții din parc
- Bătînd, inima mea rupe gîtul și brațele statuiilor
- Acoperită de toamnă
- Pat de frunze uscate
- Îmi las inima să migreze spre pol
- Scriu pe inimă
- Acvariu aerian
- Păr (...) pieptănat de duhuri
- Fără trecut
- Tinerețea mea e ca o femeie
- Frunza (iarba) se teme pentru mine

- Fluvii de argint
- Viitor (...) /alunecînd în spațiu
- Ochii rotunzi ai singurătății
- Felinare de ceață
- Cu capul înfîpt în nori de ghiață
- Vor crește (...), /oameni de fier
- Pictînd pe lătratul cîinelui /tristețea
- Amintiri albastre (...) săpate-ntr-o coloană de piatră
- Trepte de sticlă
- Planete exotice
- Imagini suspendate /între ochi și norii de aur ai frunții
- Iarbă de fier
- Stafia unei secunde
- Aer de fier
- Între baionetele grăbite /ale secolului
- Marea fotografie a secolului
- Peisaj alb
- Statuie de fier
- Copilul de fier /al viitorului
- Fotografii cenușii
- Lacrimi de glicerină
- Înger de fier
- Dimineață informă
- Batalioane de liniște
- Iarba nu are de gînd să-și schimbe culoarea
- Îngerul /porților încuiate
- Femeia /ca un obuz rămas neexplodat
- Iarbă strălucitoare /crescută peste cuvinte
- Depărtarea căzuse peste ei
- Crește aidoma șerpilor ridicați /de sunetele muzicanților
- Tunde himerele
- Glasuri mici
- Scheletele albastre ale himerelor
- Stafie electronică
- Bandaje de strigăte
- Cîmp (...) răsturnat /în despicătura albastră a ochiului
- Ochiul mortului = cicatrice a vederii
- Rază flămîndă
- Manta sîngerie
- *Te spală de amintiri (idee)*
- Pentru ultimul atac
- Toamnă acră
- Iepuri de alamă
- Orașul abia se mai vede printre /Spiralelenorilor
- Bombe cu (...) șansonete
- Perne de vis

- Pajiște slujită
- Și-a lipit fotografia viitorului
- Tăiată de o rază de laser
- Și-a lipit urechea de zidul sunetului
- Ciuperca de foc
- Piramidele adorației
- A văzut to /a auzit tot /a presimțit tot
- Ochi (...) care au uitat /gustul lacrimilor
- Înțelegător /la ce nu se poate înțelege
- Gura mea este mimul /goliciunii mele
- Țițele închipuirii
- Ciopârțit între ieri și un alaltăieri
- La un capăt al lumii
- Cu picioare de cauciuc speră să ajungă pe altă /planetă
- Femei cu trupuri de aer
- Cangurii elastici ai melancoliei îi sar în spinare
- Tribunale carnivore
- Luminile orașului par un imens computer
- Ofelie desfrunzită
- Printre coloanele de fum ale invitațiilor
- Ceasuri mînjind aerul cu tic-tacul albastru
- Gulerul alb /al unei zile de toamnă
- Timp descarnat și fanariot
- Cîte un cangur mai sare ecuatorul
- Pagini albe, nescrise
- Descărcînd în noapte obsesiile și micile drame
- Măruntele ecuații
- Alergînd în alt timp
- Peisaj metalic
- Pierduse simțul realității
- Ochi de sticlă
- Îngeri căzători
- Arcul ceasului întins la maxim
- Urletul zilei de mîine
- Coajă de ou
- Aer încins la roșu
- Noaptea acestui sfîrșit
- Tristețea vîntului
- Tristețea pragului
- Vidul fără speranță
- Zidul morții
- Tristețea își înfinge în trupul tău /dantura ei falsă
- Legat /cu frînghii de sînge și nervi
- Ridicat în cîrligele de fier /ale urletelor mulțimii
- Am înnegrit un peisaj frumos cu umbra mea
- Coborîrea bruscă a soarelui

- Lume în alergare
- Lumina stelei
- Mareea puterilor
- Silabe negative
- Cupole de aer
- Zeu de neon
- Zeul somnului
- Aplecându-se peste trupul tău ca prin fereastra deschisă
- Atom de spaimă
- Lacrimă de metal
- Mirajul de gheață al ideilor
- Sărută oglinda
- Urca-vor la cer noi piramide de ceață
- Imnuri de slavă ca niște lame de sticlă
- Ea doarme-n respirația ei sprijină tavanul odăii
- Dezîndrăgostite

GH. H. COTEA

- Aranjarea chipului /După oglindă /E o negare a /Lui

COUTSOCHERAS

- Ploi în silabă
- Vrabiiile amintirii
- Fără drept la ecou
- *Marea de moarte (titlu)*
- Fața dinspre lumină
- Violentă așteptare
- Înșiși ca niște mătăanii clipele
- Închise zboruri
- *Nemișcarea liniștii (titlu)*
- Cazane veșnice ale mării
- Pescarul de oameni: Moartea
- Mare a liniștii
- Îi va-nchega-n nemoarte poezia

AL. COVACI

- Lumea de dincolo de văz și auz
- Atracția magică a țărmului pierdut
- Pe teritoriul ilimitat al conștiinței

PETRU COVACI

- Frunzele pe suflet vor să cadă
- Aripile cîntă în văzduh
- Fîntîină de tăceri
- Zbor ars de nesfîrșire
- Zvîcnește floarea
- Universala orgă
- Paradis virginal
- Arcul cerului gol
- Harta norilor
- Oceanul albei liniști
- Catrene siderale
- Nopți spînzurate
- Încrucișări vertical de șoapte
- Zidind din cer timp
- Păduri de iarbă
- Cec pustiu
- Povara orei
- Căzute din torie
- E împîn versuri
- Partă zidită

VIORICA ANA COZAN

- Flanela bucuriei

ION CRAIOVA

- Plîns de ape

MIHAIL CRAMA

- Ard în salon /portretele noastre ciudate
- E toamnă sau moarte, nu știu
- Ochii sticlind spre luminile vieții
- Cu dinții-adevărului
- Decapitarea copilăriei
- O nebunie în alb
- Atunci eram tineri /ca frunzele- martie
- Mustea pământul de eroare
- Creșteau iluziile-n sus

GHEORGHE CRĂCIUN

Acte originale. Copii legalizate (variațiuni pe o temă în contralumină)”

- 1982, CR
 - Și cu copilul ăsta, doamne , cîte necazuri! Acum iar e bolnav. Și cîte nu i-am dat!
 - Auzi! fără umbrelă, ai plecat fără să!
 - Mă cunosc după nume, mă confirm după acte
 - E un bilet identic, fără identitate, cu altele, bilete
 - Mă simt incomodat de atît firesc
 - Ne aruncă afară, în stradă, unde noi în curînd
- Intervenția autorului(Urmăriți-mă deci ca pe un autor stăpîn pe subiect!)
- Scris la present, persoana înțîim baroc, analytic
- Dialoguri fără liniuță de dialog sau ghilimele, dar de la capăt sau cules cu altfel de caractere
 - Și atunci și acum și aici și în fond eu ce-aș putea să fac?
 - Glasul său ofuscat. Of! Uscat
 - Ciudat, nu sînt femei, cu noi nu sînt femei. Femeile s-au dus
 - Iritați de atîta atîta și resemnat déjà
 - Ea bîzîie, nu pîrîie. El hîrîie, nu mîrîie, tușește. Și eu strănut într-un spațiu deschis
 - Doi dintre noi vorbesc, doi fumează, citesc, au ziare mari în mîini
- Personajele n-au nume, plicticos, citate lungi, banalități, pași pe loc
 - Și vecinii de jos, hă, hă! cîte scandaluri a mai avut cu ei
 - A fost în Refege
 - Actul original, original, actul esențial
 - Orașul este mic (e o fostă comună) și-i plin de cunoscuți cunoscuți din vedere
- Autorul intervinedin nouîn text:
 - N-am dat nume reale, nu am numit orașul, nu am datat nici ziua, mai mult decît atît eu am vorbit la persoana înțîi, creînd un personaj ce se exprimă la această persoană. Aș fie u de crezut că acela sînt eu, doresc ca să se creadă aceea? Rămîne de văzut. Poate asta exclude déjà literature din intenția mea
 - Ai lepădat cămașa și pielea ta goală pe soare plin
 - Pe la mese desui oarecare
 - Mă privește ce fac. Ea mă privește ce fac.
 - Ne lua studentește pe cîțiva lei pînă la Brașov
 - Sunete aspre metalice vibratile de tablă
- Publică: Extrase dintr-un carnet de însemnări pus la dispoziția autorului de prietenul său Vlad Ștefan
- Povestire fragmentată (împărțită în bucățele)
- Titlu: Date sumare despre Arno Schmidt
 - Dacă strîngi palma pumn
 - Gîndul că ar fi trebuit să sau că nu ai putut să
- Texte paralele pe aceeași pagină

A ₁	A ₂
B ₁	B ₂	

- Bluza ei se descheie, (...) gura gurile dinții
 - Conțineau niște deloc interesante încercări poetice de adolescent
 - Frunzele cad cădeau
 - Iată, sînt aici, un scriitor, și acolo e marea, un subiect
 - Știe că nu poți să scrii și că nu poți să te implici în nici un act de cunoaștere atîta vreme cît nu simți că lumeați se opune, că ea reprezintă pentru tine o rezistență ce trebuie neconținut învinsă.
 - Creștetul unei coame de arbori arbuști
-
- ---în casă se făcuse întuneric. Eu ședeam pe un scaun și mă gîndeam la domnul Arno Schmidt. Nu încăpea nici o îndoială că niște date în plus despre omul acesta atît de curajos m-ar fi interesat grozav de mult. Or, ea e profesoară de germană! Ce simplu era totul, nici nu-mi venea să cred!

A doua zi, sub ocrotirea aceleiași lumini fumegoase de octombrie așezați pe aceeași grămadă de bușteni, colegii noștri deveneau vrînd-nevrînd martorii unei scurte discuții de specialitate. O abordasem strict cultural reușind să par perfect indiferent în fața feminității sale dotate cu atîta seducție. Nu știa mare lucru însă îmi promiteau să caute în vreun lexicon sau dicționar sau compendiu pe care desigur că le poseda. Iată ce era scris pe foaia de hîrtie de cerere îndoită în două și apoi iar în două pe care mi-a înmînat-o cu un zîmbet colegial spunîndu-mi cîteva cuvinte neutre oficiale pe care desigur că le-am uitat după atîtea luni, chiar în dimineața următoare pe cîmp în văzul tuturor:

“*Arno Schmidt* (n. 1914). Amestec de iluminism, romantism and expresionism. Încearcă experimente formale și abordează teze nonconformiste, făcînd senzație cu îndrăzneala lexicului și a motivelor sale. Proza, scrisă la persoana I, este cînd bizar fantastică, cînd realistă. Folosește uneori monologul interior și speculează combinațiile picturii suprarealiste ca în cele trei narațiuni din *Leviathan* (1949) sau în romanul scurt *Ani din viața unui faun* (*Ans dem Leben eines Fauns*, 1953). Alte cărți: *Kosmos* (1955) despre lumea Greciei Antice, *Inima de piatră* (*Das steinerne Herz*, 1956), roman de actualitate, *Oglinda neagră* (*Der schwarze Spiegel*, 1963), *Republica savanților* (*Die Gelehrten Republik*, 1957). Ultimele două cărți își profilează conținutul sub amenințarea de viitor a unui război atomic. Perspectiva lui Schmidt asupra faptelor și oamenilor e alcătuită din elemente filologice și matematice. El recurge la tehnica instantaneelor și renunță la continuitatea acțiunii în favoarea desprinderii faptelor din flux și a reliefării unor momente izolate semnificative.”

Însă eu nu eram mulțumit căci dicționarul ei se dovedea a fi un dicționar de date sumare.

Sinuosul melc al dimineții

- Ziua poate începe. Este cinci dimineța și el s-a trezit. Trezirea bruscă, o senzație de liniște grea, nu și apăsătoare. Aerul răcoros al încăperii în care, scoțind de sub plapumă stînga, răsucind-o din cot deasupra ochilor, citise pe cadranul ceasului ora aceasta. Capul înfundat în perna moale, pleoapele încă se zbat în clipiri ca pentru limpezirea unei ape prin care văzul a început să alunece.

Ziua putea începe. Era o lumină difuză, un aer plumburiu se revărsa confuz. Și în rest nemișcarea, din cenușiu încercau să se nască posibile culori. Început de poem cosmogonic. Obiecte știute, răspîndite în jur, și pentru ochi avînd atît, sensul unor grămezi materiale, uneori cu aparente geometrice. Sigur: mobilier, haine și cărți. Omul trezindu-se aici într-un loc uzual cunoscut, în care conștiința lui de om în lume stăpînește seturi întregi de cuvinte, imagini, senzații definitiv fixate, luate în folosință. Dar trupul său: picior alungit, dus în lături, un pernei: să se scoale din pat, o mișcare abia înțeleasă care nu poate umple conștiința unei adevărate intenții, și asta se amîină: punerea în prezentul unei unice acțiuni simultane a mușchilor acum îngropați în latența cald amorțită a unei corporalități fără nume.

Și totuși, este trupul lui, recunoscut loc cu loc, și astfel cum întîmplător îl dezvăluie mișcarea și apoi gîndul dus pe urma ei îl ghicește. Văzul acum se desfășoară ca un fir de pe ghem și timpul trece cu rotirea înfinit de ușor simțită a globilor săi oculari.

- ...Pe perete piciorul și peretele rece răcoros, și asta cel puțin acolo unde pielea ta în contact, despre asta aș vrea să asigur degetele mele dezgustătoare pentru văz, gîndeai tu. Tocmai în partea cealaltă și înclinat la vale, deși nu se prea înțelege bine cum, capul lipit, de fapt creștetul, pe pătura atinsă și de ceafă sau și cu ceafa, mă doare părul, simt o durere în părul pe care m-am culcat nu în direcția în care crește el și se întinde pe cap. Atît ar fi de ajuns și pentru pleoape, atît o tremurătoare zbatere de aripi.

Însă totuși acum ar trebui să fii convingător că ceea ce sub numele de singurătate apare în conștiința ta te-a readus aproape de oboseala admisă oricînd. Ce nu obosește în tine? Și cum ar putea mîna rescrie că trupul este tot timpul întreg și că te depărtezi în fiecare mesaj al nervilor?

Convenție (aseară la bufetul di sat). Coborît în lumea mitologică, statornică în explozia ei de sîmbătă seara, provocatoare prin simplitate (cum îmi place să spun) a tăietorilor de lemne sau pădure (e totuna din punct de vedere exces) piciorul meu (ca și cum ar fi unic) destins odihnitor pentru corpul întreg în această stare, distinct printre bocancii înnoiți produși în serie, printre cizmele de cauciuc (nici mai mult nici mai puțin decît răsfrînte la jumătatea pulpelor) ale picioarelor lor, distins prin urmare căci îl acoperă cizma bine lustruită puțin strălucitoare, piciorul meu sub masă unde am aruncat mukul țigării de unde mi-am întors privi-

Contrapunct. Prin piață împingînd un cărucior, scîrțîitul, asfaltul murdar între tarabe și sectorul “bășici și mațe”, sus e o tablă atîrnată de o sîrmă, e albastră spre negru, scrie cu alb pe negru, lumina e verzuie și cade împărțind aproape pe diagonală dreptunghiul pe care am citit ce am spus, fetița și un geamantan greu, vechi, încărcat cu de toate, și acesta în față, acolo se sprijină capul

rea și paharul ținut în mînă era o problemă sfîrșită. M-am ridicat, am cumpărat numai o cutie de chibrituri, de altceva nemaiavînd pentru moment nevoie de acolo, și n-aș

putea să nu îmi amintesc aici și o jenă (jenă că am cerut numai atât), bine însă mascată de siguranța glasului, căci “un chibrit!”, spus flegmatic, cu tonul omului grăbit, este suficient pentru importanța actului în sine. Și mai departe ai găsit în buzunar batista murdară și aproape umedă, udată de propriile tale mucizități hibernale? Scârba de care te-ai lăsat cuprins? Dar asta nu-i nimic, la ieșirea afară și în acel întuneric compact nările sînt astupate pe rînd, iar mucusii, pentru că n-am alt cuvînt la fel de expresiv! Țîșnesc de două ori compact pe pămîntul compact înghețat, sînt expulzați prin încordare întregului corp.

Buftext. Aș vrea să mă îmbrac, să fac ceva util. Asta aș vrea acum. Sau poate că interesează pe cineva cît este ceasul, ora exactă? Poate spune. E ceva curios să-i transmit ultimul cuvînt care-mi trece prin cap în urma gândului că ea, cureaua pantalonilor, strînge prea tare burta? Este cuvîntul “bai”. Și mai departe aș putea gândi în direcția lui, dar se pare că altele sînt interesele mele de vreme ce mîna, una dintre ele, tocmai a îndepărtat cîteva frimituri de pe fața de masă. Față de masă, un ziar. Și cer să cred: că ele îmi incomodau privirea, voiam să feresc pielea mea de ulterioare atingeri neplăcute, făceam o mișcare inconștientă? Probabil că asta. Să spun în consecința unui eveniment mental, dar de alt ordin, a unei obligații formulate în grabă și pe scurt de o privire iritată plictisită, că nu-mi place culoarea peretelui din față. Îl găsesc dezolat, și cu toate acestea nu plec

- De o pernă, culoarea lui un cenușiu prăfuit. Deci bbrațele mele apasă, umerii mai ridicați decît de obicei, o umbră mare laterală mișcătoare pieziș segmentată de obiectele întîlnite depășite în stînga, eu înainte, atenția să nu se dezechilibreze să nu cadă acest geamantan care apasă cu toată greutatea pe roțile din față, și fetița se mișcă, privește în sus, ea nu vorbește încă, e prea mică,...

IOANA CRĂCIUN

- Piroanele privirilor mele
- Dospește-mi mâinile mai iute
- Orașe coapte
- Își duc fecioria în cârje
- Jăratic de sânge
- Camioanele cocoșate cu saci plini

DANIELA CRĂSNARU

Crîngul Hipnotic

- 1979, Ed. Eminescu, 84 pagini, 52 poezii, 4 cicluri, în 2 părți, 2800 exemplare
- Gheara unei liniști absurde, cu bulbul în moarte, /mă vindecă, zilnic, de jind
- Crinii scot fără rușine limba la mine
- Sîngele rupe obloane ascunse /într-un necunoscut, fără nume, adînc
- Lup plictisit
- Doar unghia clipei mai pîndește cu poftă /vena mea de la gît
- Extrem feminine
- Un zar strivitor, cu nici o față cîștigătoare
- Sufletul cît mai departe de trunchi
- Nod de lacrimi din gît
- Timpane încrunțite
- Prin simțuri își plimbă șopîrla obeză /veninul opatic și fără urmări
- Acest sentiment, ca o cortină molcomă de pluș, /acoperă lucruri ridicol țipînd fără voce
- Aud cum cuvintele goale aplaudă alte cuvinte /iar vidul lor se sărută frenetic pe margini
- .../undeget de gîde trasează parcele /abstracte prin sîngele meu
- Adolescența bătrînă din mine săruta pe ascuns /urmele tălpilor pe care /învăța să le lase femeia
- Eram pentru el o ciudată vietate marină /care încearcă să zboare
- Tulburele paleolitic
- Sufletul meu se-mbolnăvi de un sunet. /cotropit se lăsă de o paloare divină...
- Animale sfinte. Botul lor mută-ncet văzduhu-ntr-o parte
- Crîng fără moarte
- Ce știi tu, depărtatule, /imaginarul meu scutier, /despre tăișul pe care lunecă tălpile mele /cu cît mă apropii de cer, /despre această ispititoare, /perpetuă cădere într-un gol care nu e?
- Toate-ntîmplările lumii și le aduce aminte /numai numele tău nu-i trece prin vene
- Și trupul meu, definitive pierdut pentru suflet /și pregătit pentru moartea prin exaltare
- Porție de taină
- Toamnă ca-ntr-o gravură cu linii amare
- Sufletul crește în trup și se izbește de margini /și aștept să mă doară
- Dacă tu ai putea să privești prin camera mea, ai vedea /cum pe scara de taină urcă îngerul /seară de seară
- Și-mi arde plămîinii văzduhul /în care lumea își varsă-ntîmplările
- Ca un animal orb /care se-ndreaptă spre țevile armei /adulmec urmele tale cu sîngele meu, nu cu nările
- Știu că fiecare fuior al trupului meu va fi pedepsit
- .../vei bea pînă la capăt sîngele acestui vers /în care se cheltuie viața mea toată
- .../spune-mi cine mi se tot iscălește pe frunte /cu pana de brumă?
- Ape atrase de lună, alei care scapă în vid.
- Décor fluid
- Mîngîi în neștire goli=ul fierbinte
- .../și voi urca în ștreangul acestor cuvinte
- Cum se usucă de-nsingurare /carne ape mine, ehei

- Numai sufletu-și varsă /din timp în timp, peste văzduhul /doar cu o ridicare a pleoapei
- Irișii lui topeau lucrurile din preajmă /și le făceau fluide și cîntătoare
- Carnea mea tristă simțea cum i se deschid /porți tot mai adînci, /fiecare pentru o durere mai mare
- Numele meu mai schimbă el echilibrul luminii?
- Mai știi alfabetul acelor frenetic zile?
- Pe cerul scorburei dulci.
- Toarce îngerul miere
- Ții minte? Sîngele tău se vindea bucuros /pe o monedă de aer pe o frunză, pe o pasăre.
- Te mai temi acum să nu mă strivească amurgul /sub o-nroșită petală de fier?
- Anotimp nepache.
- Provincie
- Tulbure.
- Sînge umil și sfios
- Nu te-ndoi. Nu se mai poartă-ndoială /E ca o pereche de ghete pătrate ieșite din uz
- Dar deschide ochii odată. Sub zorzoane și falduri /e un decor de carton și sub el alt decor de carton
- Compania celor 2000 de ani
- Un tren cu speranțe
- În vremea asta /fac controlul de calitate-al mărgăritarelor
- Mai sînt cîteva instincte ce nu-ncap în computer, /cîteva sentimente necodificate. /Sufletul umblă prin trup ilicit /Ca un rîu fără margini trasate
- Cineva vinde sub preț un gram de speranță
- Timp ireal.
- Atom oboist
- Cine mai are timp de un gest anacronic? /Cine să mai consume mireasmă de tei /În veacul précis și ironic?
- Cuvînt succulent și impedic
- Cuvîntul a tulburat uleiul sfînt, /flacăra, ceara. /Corbul nu mai are răbdare /și înghite cu gheara (***) titlul poeziei)
- Încălit încet și cu migală /ca sclavul aplecat pe blid resturi de ore, de cuvinte
- Îmi umplu mintea cu priveliști /în care e multă lumină
- O mie de lacăte care suspină.
- Cuțit eliberator
- Cuvintele (..) /stau pe sufletul meu răstignite
- Ploaie de bice. Disperate elice
- Gura mi se umple de acel dulce pămînt /din care se încheagă Cuvintele ce-mi mistuie trupul
- Decembrie varsă în lume haite de lupi somnambuli
- Convoaie de vorbe
- Sînge sfînt
- Dintre toți, numai tu nu m-ai părăsit. /Numai moara ta îmi macină sîngele, de atîta timp, răbdare
-Simți tu /cum viermii rod vremea, acolo, în subpămînt?
- Brațe de flori
- Cavalcade sîngelui
- Încet pătrunde întunericul în piele, /ca o boală a văzduhului

- Sufletul față în față cu trupul
- Sub clopotul singelui tău /înveți tu, zi de zi, cu disperare /numărătoarea pînă la unu
- Atît. O linguriță de cenușă /în gușa acestei clipe devoratoare
- ... /vederea ta, iată, /depinde alfabetul amurgului
- Spaimă domoală. Fragment de întuneric
- .../îmaginea lumii: /vocale, consoane-vîrful unor lănci pedepsitoare
- Lacrima imitînd reflexul amurgului
- În cortul nopții
- Chei mute
- Gîtlejul iluminat de plumbul unui cuvînt
- Ce știi tu despre trupul /prin care colindă în haine carnavalești /viermele palidus, fratele somnului?
- Ochiul tău, pregătit pentru spectacolul /marilor incendii
- Silueta subțire a Mierlei
- O zi într-o ramă incendiată
- Cascade împietrite
- Cohort de fluturi în uniform.
- Fir de sînge
- În ocnițele memoriei
- Steag orbitor
- Călător prin membranele zilei.
- Un coridor musical
- Trupul învață să se tîrască victorios
- Trecerea trupului tău va trebui să nască muzică, /neapărat muzică
- Urmă întristată a glonțului
- Ca trecerea melancolică a viermelui prin fruct
- Gîndul tău, prin gropile universului, /se izbește de zid ca și de văzduh, /de corzile lirei ca și de gratii
- Mănînci miezul etern /și arunci orbilor coaja
- Sîngele tău /nu-i doar copleșitorul sunet care pulsează. /Este cuvîntul
- Slăbiciunea, paloarea și spaima /se vînd pe un preț de nimic
- Ai să cazi și ai să te ridici de o mie ori o mie de ori
- Nu tremura. Ce dacă realitate /îți trîntește ușa în față de zece ori pe minut
- Nerv întins la refuz
- Gurile, prin care se vedea limpede sufletul /ajuns către buze.
- Punct înstelat.
- Contur pîlpîitor
- Lucruri lichide
- Și strigătul va curge îl el.
- *Exercițiu de echilibru (titlu)*
- Pentru simplificare /împărțirea-n silabe a realității, /a vieții, a propriei tale ființe: /vre-mea, via-ța, u-ra, ar-ta, moar-tea /u-ra
- Din real ieșit afară
- *O cît de fragedă prezență a materiei (titlu)*
- Treptele mirosind a vechime.
- Plante fluide

- Agresînd retina cu violența culorii
- Fluturi în agonie.
- Tratat despre Certitudine
- Piruetă disperată /în jurul propriei spaime
- Amprente ale unei materii din care timpul /s-a evaporate brusc, s-a împrăștiat în aer
- Lumina șiroaie
- *Alphabet fluid (titlu)*
- Sub ochii obosiți, sute de pagini /invadate de formulele limpezi ale certitudinii
- Oh, tiranie a rigorii și tu, seninătate a ei!
- O filă pe care plutește conturul unei flori
- Treaptă zburătoare
- Ca să înțelegi, privește acum, /în această unică secundă /adusă într-un sac prăfuit, de un cetățean /din Utopia
- ...numărătoarea inversă a treptelor
- Într-un tîrziu /glonte, ca un animal oboist /întors în pîntecul armei, /țipătul, întors, și el în gușa înfricoșată a păsării
- Un sînge luminous, biciuitor
- *Imagine care-ți arde retina (idee)*
- Pe această treaptă /sînt săpate cele șapte nume ale neființei (cele 7 arte)
- .../această clipă -/către care îndrepti toate tunurile /și toate săgețile
- Pîcla cuvintelor invadînd pieptul
- Stropii unei ploii care se opresc la doi centimetri /de creștetul tău
- Apoi poarta, în spatele căreia /sînt cizmele înalte ale zilei următoare
- Oare cîte purgatorii ca trebui să străbat pentru cea mai adevărată întîlnire cu mine? /Și cum să știu vreodată, /locul geometric al sinelui meu?
- Tu ești vînzătorul de indulgențe, au zis -/părintele iluziei
- Tu potrivești cuvinte /peste reliefurile viu ale imaginii, /peste nemărginirea și zvîcnetele ei
- *Hîrtie fără riduri (idee)*
- .../și blînda știință a descripției
- Degetele cu care umbli prin vechi certitudini /și-ndepărtate dovezi /sînt cinci oarbe-animale copleșite de somn
- Lespedea cerului.
- Corul acestor cuvinte
- Doar fluxul sîngelui meu schimbă anotimpul
- Că uite și vorbele mele /se înțeleg acum mai impede cu pămîntul /decît cu văzduhul
- Fișile aurorei.
- În subpămînt
- Nu se poate abține de la fărădelegi
- Ce umilințe cu asupra-măsură
- De șapte ori cămile m-am tot lăsat trasă
- Fără nici o putere, fără nici o putere

PETRU CREȚIA

- Cerul nu numai că ne însoțește pretutindeni, ci face parte chiar din noi

ANDI CRISTI

- Crește spațiul
- Picătură de înălțime
- Verticala s-a încălzit
- Picătură de pasăre
- Între noi spațiul este zero
- Iarba cîntă
- Peste cuvinte
- Umbra zborului /învîrte prăpastie
- Mirosul ierbii cosite
- Ca un sînge exterior
- Arma aprinsă
- Rană deschisă
- Spațiul mă repetă /de un număr de ori
- Glasurile /aruncă ciobul de piatră
- Între două lacrimi
- Ochiul întoarce lumina pe dos /scuturînd toate nopțile
- Împleteai haina sărutului
- Tu din mine tai cercuri polare
- Stelele dorm
- E tunul spre nesomn
- Se vor produce-n mine avalanșe
- Prin coapsele tale șoptite afară /se caută secole de poezie
- Subțiindu-ne vina
- Îubirea-i desprinsă la tiv
- Deschide fereastra să intre ivirea
- Aerul cade o dată cu înălțimea

ION CRISTOFOR

- Mașina mea de scris sfîrîind ca un fier înroșit /pe carnea poemului

TUDOR CRIȘAN

- Ferestre-n spațiu de-am tăia
- Rîu spre fluviu este drumul
- Am să vă plimb într-un cuvînt

I CRÎNGULEANU

- Miroase a zbor de rîndunică

Cum învață ucenicii literari să scrie un roman

- “C’est un métier de faire un livre comme de faire un pendule” (La Bruyère)
- Discursurile despre modul de a scrie valorează mai mult decât o brumă de inspirație.
 - Universitățile americane dau diploma de: licențiat în roman; există ateliere de învățat să scrii literatură;
 - Scriitorii nu pot trăi din scris
 - Ateliere literare: interzis de fuma, dar băut și mâncat; se citesc texte, se comentează; mai întâi învață să citească (artistique), se critic mult.
 - “Citesc în scopul de a scrie” (Cynthia Ozick)
 - Nu se fac auto-justificări pentru ceea ce ai creat, nu se pledează pro domo (= pentru) [deoarece o carte în librărie se apără singură, fără avocat]; autorul își ia doar note privind observațiile celorlalți; Proful este uneori arbitru la disputele artistice ale elevilor.
 - Textul scris este fotocopiat și distribuit fiecăruia
 - Scriitori confirmați predau aici; doi ani durează cursurile
 - Cele mai mari edituri sînt la New York
 - Carte care indică modul de a scrie “The Elements of style”
 - Romancierul Bradford Morrow i-a sfătuit pe studenți să nu frecventeze atelierele de scris dacă vor să ajungă scriitori!
 - Scrisul radical vine din interior, nu de la un pedagog. (B. M., revista “Conjunctions” de experimentare neconvențională pentru ficțiune și poezie, New York); atelierele literare nivelează, există agenți literari
 - Între 5000-14000 \$ anual plătește un student
 - 15 elevi maxim într-o grupă
 - Atmosfera e tensionată
 - Studenții visează să fie publicați
 - Scriitori celebri sînt invitați să predea 8 zile de curs intensive pe semestru
 - Trebuie să scrii în mod regulat, să corectezi
 - Teza se obține printr-un roman (volum de versuri, etc.)
 - Se poate preda numai tehnica scrisului (John Irving)
 - Se dau și burse studenților sau pot lucra (ca ajutor de bibliotecar, asistent de cercetare, etc.)
 - Există și book-business.
 - Ore ținute în pizzeria etc.
 - Universitățile atrag conferențieri faimoși (plătiți)
 - Există marketing editorial, posibilități de mediatizare (facere cunoscută) a unui scriitor prin aceste conferințe.
 - Studenții sînt selecționați (5%)
 - Sînt scriitori minori care plătesc pentru a conferenția într-o universitate mare; scriitorii mari primesc însă ei bani (fixînd chiar prețurile
 - Scrierea unui roman se învață, dar nu se predă
 - New York-ul conține și manipulează scena literară americană, editurile
 - Riscul de a scrie a-ca-de-mic
 - Trebuie scris pentru public
 - În Franța vor viversitate și specializare
 - Atelierul nu este o școală de scriitori

- Ce zic francezii:
 - o Tot ceea ce este American exercită fascinație asupra europenilor
 - o Tot ce e nou este American
 - o Franța adoptă mode, invenții, etc. venite din SUA
- Greu de făcut ateliere literare în Franța (studenții nu cred în ele)
- Scriitorii francezi: egoiști, independenți, solidari, individualiști (nu vor să transmit și altora ceea ce știu ei)
- Americanii sînt foarte pragmatic
- Atelierele produc tehnicieni nu mari scriitori
- Atelierele favorizează producția de nuvele (≤15 pagini)
- “The Elements of Style” Paragrafe:
 - o A. Cum să-ți formezi un stil
 1. Plasați-vă ca martor în arier-plan
 2. Scrieți într-o manieră care vă vine lejeră, comodă
 3. Abordați un proiect literar care vă convine
 4. Utilizați substantive și verbe
 5. Recitiți, corectați, rescrieți
 6. Nu supra-scrieți, retușați la infinit
 7. Nu expuneți prea mult situațiile
 8. Evitați uzajul de calificative
 9. Nu vă dedați la maniere dezinvolve (îndrăznețe)
 10. Folosiți o ortografie normal (ortodoxă) corectă, exactă
 11. Nu explicați prea mult
 12. Nu fabricați prea multe adverbe stîngace
 13. Asigurați-vă că lectorul știe cine vorbește
 14. Evitați cuvintele fanteziste
 15. Nu folosiți dialecte sau jargoane decît dacă ele sună bine la ureche
 16. Fiți clari
 17. Nu emiteți păreri
 18. Folosiți figure de stil cu cea mai mare zgîrcenie
 19. Evitați de a fi prea scurt datorită clarității
 20. Evitați cuvintele străine
 21. Fiți mai degrabă classic decît în afara cărărilor bătute
 - o B. Principii elementare pentru a compune un text:
 1. Alegeți un proiect și fiți consecvent
 2. Paragraful să fie unitary
 3. Folosiți diateza activă
 4. Exprimați enunțurile Ța afirmativ
 5. Folosiți o limbă precisă, specific, cocretă
 6. Uitați cuvintele inutile
 7. Evitați succesiunea de fraze dezlînate sau care se Țnvîrt Țn cerc
 8. Exprimați ideile Țn mod coordonat
 9. Folosiți Țmpreună cuvintele Țnvecinate
 10. Țn rezumate, utilizați un singur și același mod de conjugare
 11. Plasați cuvintele emfatice la sfîrșitul frazei.

- Interview Patrick Grainville: "Comment ils apprennent à écrire un roman", pp. 26-51, revue "Lire, Paris, février 1990.
 - Cette mis-en-oeuvre de la vérité est l'essence de l'art
 - Le litige dans l'oeuvre ouvre un ouvert
 - L'art est le future de la vérité
 - Tout art est en son essence poésie
 - L'origine de l'oeuvre d'art est l'art
 - Partout où l'art commence, partout un choc s'imprime à l'histoire (= l'emportement du Dasein d'un peuple dans ce qui lui est dévolu comme re-portement dans ce qui lui est co-offert)
 - Tout début a son incitation
 - Lessence du créer: capturer le projet en le supportant, soutenir le litige qui se leve dans l'oeuvre, in-sister dans le domain insolite de la vérité nouvelle
 - L'etre-crée = trait essential de l'oeuvre
 - Grâce a l'art ce qu'elle présente entre dans l'ouvert
 - A l'oeuvre d'art s'ajoute l'allégorie et le simbole; elle est supérieure
 - L'art deviant ainsi la représentation de quelque chose de suprasensible dans une matière sensible soumise à une forme
 - L'oeuvre d'art ne présente jamais rien, étant elle-même ce qui crée
 - L'art considéré du coté de sa plus haute destination, est pour nous quelque chose de passé. (Hegel)

TIMAN CUVIARI

- Antenele înfloresc

KAREL CVEJIN

- Sîmbure de zi
- Nimb de noapte
- Culcuș calm de somn dulce

Dadaism

- Sașa Pană, 1978, București
- DADA: “O pușcă încărcată cu zgomot pur” (F. Brunea)
 - o Au aruncat la gunoi logică și arta, iar locul lor l-a revendicat pentru “idioția pură”
 - o Telefon cu spiritele (= data)
 - o 30000000 morți în primul război mondial
 - o Dada iubea paradoxul
 - o Revolta contra tradiționalismului

Tristan Tzara (1896-1963)

- În 1915 părăsește România; pleacă la Zürich
- Sînt strînși rineri din toată lumea, antirăzboinici
- Ei și-au pus firma de “DADA” (calambur)
- Fac desen cubist
- 1916 tipărește: “La première aventure céleste de Monsieur Antipyrine”
- Era și Andre Breton; aderă Guillaume Apollinaire
- Wiking Eggeling crează primele filme cubist
- Ploaie de mitraliere spirituale de la Zürich
- “Vinq-cinq poems” (a doua și ultima plachetă dada a lui T. Tzara)
“Cîntecul unui dadaist
care nu era nici vesel nici trist
și iubea un bicyclist
care nu era vesel nici trist”
- Dada = reacție contra trecutului, n-a fost o formulă (Sașa Pană)
- Delarație de război contra artei postişă
- Cuvintele încep să fie alăturate, rupte din chingile gramaticii, goale de sens
- Dada nu s-a putu lipsi de limbaj
- Umorul = component a dadaismului (un sens al inutilului)
- Dadaism = chintesența supreme inteligențe dezlănțuită printr-o supremă libertate a spiritului (Sașa Pană)
- “Revoltă totală pînă la anarhie” (Tristan Tzara)
- O operă nu este niciodată frumoasă prin decret (Tristan Tzara)
- Data este o stare de spirit. (André Breton)
- Dadaști: Paul Eluard, L. Aragon, A. Breton
- Ah! Cine va elibera spiritual nostrum de lanțurile greoaie ale logicei? (André Gide)
- Conferințe cu titlul:

- Antiliteratură Dada
- Antimuzică Dada
- Antipictură Dada
- Grupul Dada se mută la Paris (după război)
- La 01.12.1924 apar suprarealiștii (Paris) = vise;
- L'art doit être fait par tous, non par un (Lautréamont)
 - Bătălii literare, antiliterare, neliterare
 - Dada = mișcare ultraneconformistă
 - Data = operă profetică
 - Cristophe Tzara – fiul poetului T. Tzara (în Franța)

Primele Poeme

- De Tristan Tzara – ediție îngrijită de șasa Pană
 - “Din pentru ce vrei să fluieri”
 - “eu nu vreau să trăiesc într-un tub de tablă”
 - “Cu lipăit de ciine în supă deasă de legume”
- Tristan Tzara are mai multe variante ale aceleiași poezii; ăștia le public pe toate ; public ciorne; la un poem (“Hamlet”) scrie subtitle: “-fragmente de ciornă-”
 - Auzi cum a fișnit deodată o romanță / Ca un iepure din claia cu fin
- Versuri cam fără punctuație (foarte puțină)
 - Verișoară, fată de pension, îmbrăcată în negru, guler alb
 - Te iubesc pentru că ești simplă și visezi

 - Sufletul meu e un zidar care se întoarce de la lucru
 - Amintire cu miros de farmacie curată

 - A plesnit lumina din obuze
- E atât de întuneric, că numai vorbele-s lumină.
- Au norii întunericul albastru
- Mușcat de șerpilor ploii
- Numai mie noaptea nu-i frumoasă, / Numai mie
- Mormintele ca viermii se târăsc
- Vreau sămă sfîrșec încet de-a lungul țării
- Seceta/ Mi-a uscat în suflet iarba
- În ochii ne vîră vîntulunghii
- Se întorc pescarii cu stelele apelor
- Vopsește păsările cu cerneală
- Scheletul din răchita răcoroasă
- Noaptea se rupe în jurul tău ca fluturii
- Vino lîngă mine ca o luntre în tufiș
- Și în fiecă privire-i cîte-o casă părintească
- Mă duc să mă întîlnesc cu un poet trist și fără talent.
- Toamna și-a lătit în țară rana / s-a descheiat încet la sîni
- Nebuna satului clocește măscărici pentru palat
- Șînii tăi sînt copti și grei / Și privirile noastre bune
- Și o să mă joc cu inima ta de pisică
- Îmi citesc nefericirea într-o carte
- Floarea felinarului a vestejit/Și-a frînt tulpina în umezeala întunericului
- Dragostea mea: Iată învățătura ce nu e în cărți
- (Pom Inflorit/Brațele-ți uscate/Prea mult au iubit
Fructe spînzurate
- Se amuză cu picioarele
- O Aurelie
- Jumătăți de întuneric
- Numai trenul își tîrăște aburii/a goanna animalului

- Rănit, cu măruntaiele zdrobite
- Stoarce, Dumnezeu, lămâia lumii/Să se facă simplitatea cerului
 - -ți fac rău insectele ochilor mei
 - Peștișori colorați circulând în formă de scrisori
 - Se răspîndesc în aer șoimii albi ai bucuriei
 - Să fie lângă mine numai bătrînul cîntec al amintirii / Ca un prieten vechi și ca un cîine de la sfîrșitul unui roman
 - Dragoste de soră-ca și cînd bei lapte
Sîinii tăi sînt flori fără ghivece
În părul tău sînt coji de portocale, în dorință herghelii de cai
 - Am făcut o poezie pentru că nu pot pune în cuvinte melodie
 - O să-ți plătesc cu capriciu
Fetele nu-s credincioasem nici viorile adevărate
 - Cafenele neaerate
Cîinii nebuniei s-au dezlegat
 - Iubire fără început și fără sfîrșit

VASILE DAN

- Dar cum te mărturisești unei planete?
- Ana-tomie
- În care fulgere au incendiat
- Așa cum atunci m-am temut /cînd auzitu-mi-am glasul trecînd /singur cîntînd/ la
cîteva sute de metri de mine
- Vîntul îmbracă în cămașă /de foc trupul de gheață /în care stau
- Contemplîndu-și înafară imaginea
- Limba-mi /e-o frunză atinsă de ger
-

NICHITA DANILOV

- Veneai sau plecai dinspre, înspre nu mai știu care țărîm

MICHEL DARD

- Vînt înalt, universal
- Căi stelare
- Gări de cristal
- Punți argintii
- Deșerte drumeții
- Cu ochi de stele
- Idei curate
- Cu chip de taină
- Își azvîrle vîrsta
- Drum invers
- Apa fumegă ușor
- Legînd creneluri de munți
- Cu pasul gol și pur
- Vară arsă
- Tolănit pe valuri
- Semințe solare
- Înotam adînc
- În blana unor vise
- Scăldată în reflexul ei
- Munții imită forma aducerii aminte
- Umbrele înlănțuie o amiază
- Tăcerea ține aerul
- Măr în floare
- Cer cald
- Uleiuri pătimăse
- Rampe cu spiriduși sclipitori
- Un suflet ce se caută

DAN DAVID

- Au îmbobocit carabinele
- Lotus blînd
- O stradă timidă-n amurg va povesti vrăbiilor /Apusa noastră celebritate
- Nu mi se văd decît lacrimile
- Într-o zi a nimănui
- Mă frigea biciul lui pe ceafă, pe spinare
- Soare usturător se înfîngea în mine ca un cui
- Nu înţelegem copilărie mai dulce ca munca
- Tăcere aruncată-n zăpadă
- Plîns sărac
- Şi-mi căram sufletul pe jos
- Redacţie a muncii
- El mănîncă realitatea şi-i bea sîngele

ION DAVIDEANU

- Mi-au cusut într-o noapte nebună /cuvintele poemelor între buze
- Vântul fluieră și ară

RAZMIK DAVOIAN

- URSS
- Au strîns stelele /și aprind focul

CRIȘU DĂSCĂLU

- Alunecînzii-n țară /țarni
- Mutînd eternitatea /spre livezi

ION DEACONESCU

- Buzele se iau la ceartă /și obosite nu se mai ating
- Rătăcit la margine de dor

DEGAS

- De asemenea nu e forma, este maniera de a vedea forma

SUZANA DELCIU

- Strîns din trele gîndurile (=trei)
- Ca noi nime nu ți-l duce (=nimeni)

HORIA DELEANU

Teatru-Antiteatru-Teatru

- Să nu fie exhibiție gratuită, impostură artistică
- Un dejun de 40 de persoane pe scenă (Vauthier)(1967)
- Un personaj traversează scena (atît; “Exit”, Vauthier)
- Există Institut Internațional du Théâtre
- Ionesco a scris \approx piese de teatru
- Piesă cu un singur personaj: “Ultima bandă”, Beckett
- Scene repetate cu alte personaje (Ionesco, “Cîntăreața Cheală”)
- Teatru fără public (Ionesco: are vrea)
- Cinematograf + music + ball _ circ etc. = teatru
- Personajul Bérenger apare în mai multe piese Ionesciene
- piesă are diverse interpretări scenice (depinde de regizor)
- Revolt neputincioasă a debutantului (Adamov)
- Adamov se rupe de absurd
- Teatrul absurdului este important, fiindcă reduce totul la zero

Arta regiei teatrale

- 1987, editura litera
- Peter Weii , dramaturg
- Arthur Miller
- Jean Cocteau
- Eduardo de Filippo
- Sean O'Casey
- Tennessee Williams
- John Osborne
- Erwin Piscator (regizor german)
- Gordon Craig
- Georges Ptoeff
- Ingmar Bergman
- Yves Klein, teatrul vidului (1964, Paris, avangardă), fără obiecte (mari energii senzoriale)
- Teatrul conceptual: fără obiecte în scenă, doar abstracții
- Benjamin Vautier "Publik" 1962: 2 h , nu se întâmplă nimic, nu se spune nimic, spectatorii invitați să plece când vor
- Negarea programată dar motivată
- Teatru fără lumini
- Teatru cu aglomerări de obiecte și efecte de șoc
- Bătăie reală pe scenă
- Un cadavru real pe scenă (Richard Calls)
- Teatru al ambianței (Richard Schechner)
- Teatru în obscuritate
- Happening
- Teatrul dezbatere (Lion Feuchtwanger, Leon Kruzskovski, J. B.Priestley, A. Miller, B. Brecht)
- Tatrul documentar (Peter Weiss)
- Teatrul agitatoric (URSS)
- Teatrul – invizibil, teatrul for (Augusto Boal): actori camunflați în neactori agitația într-un mare magazin (de ex.) actorii încep să stîrnească agitația în jurul unei probleme acute politice contemporane, oameni simpli se adună și discută pînă cînd ei iau locul actorilor (teatrul oprimatului)teatru: happening (=întîmplător), 1959, New York: poezie + teatru+ artă plastică + psihodramă, sculptură, muzică, dans, lumină, film, TV, radio, banda de înregistrare, procedee de suprasolicitare auditivă, olfactivă, vizuală, etc., șocuri senzoriale; improvizație, montaj de module contrastante
- Teatru al ritmului (Grotonski) actorul și spectatorul în stări de maximă concentrare
- "The Breand and Puppet Theatre" (New York, 1963, Peter Schumann) păpuși de 5-6 m înălțime și 2 m lățime; teatru de stradă cu artiști mînuitori care se văd publicului; Michael Meschke: umbre chinezești, panouri mobile, lanterne magice
- În teatru: scrimă, judo, echitație, cînt, ortofonie, yoga
- Despre drogați ("Connection"), viața în închisori ("The Brig"); "Faustina" (de Paul Goodman) agresează publicul [o actriță întreabă: Ați asistat la o crimă, de ce n-ați împiedicat-o?]
- "dramaturgia electronică" (Eduard Autant-Laura): totul controlat electronic, sincronizări

- Teatrul (Oskar Schlemmer): abstract, formal și colorat, static, dinamic și tectonic; mecanic, pantomatic și electric, gimnastic, acrobatic și echilibrist, comic, grotesc și burlesc, serios, patetic și monumental, politic, filozofic și metafizic
- Bombe fumigene, cortină filfătoare echipată cu o mie de becuțe, oglinzi mobile, sculpturi geometrice de 6 m înălțime
- Spectaco rostit
- Teatru într-o limbă de neînțeles

GERARD DE NERVAL

Gérard Labrunie

- Port soarele negru al Melancoliei

Poezii

- Traducere de Leonid Dimov
- Editura Univers, București, 1979, 112 pages, ediție biligvă, 36 poezii, 4 cicluri, 6500+90+50 exemplare
- Are și câte o pagină pe ici pe colo cu grafice modern (10 pagini)
- Traducerea este a unui volum apărut în 1924, Paris, are o prefață de Vasile Nicolescu
- Dă aerul de ireal oricărui gest
- Poezia lui e fructul imaginarului; despre vis scrie mult
- Cred că închipuirea omenească n-a născocit nimic care să nu fie adevărat
- Născut pentru a se refugia în vis sau în dublul său din fața realului
- Visul e o a doua viață.. Primele clipe ale somnului sînt imaginea morții; o toropeală nedeslușită ne cuprinde gîndirea și e cu neputință să hotărâști clipa cînd eul își continuă sub o altă formă existența
- A trăit în timpul lui Napoleon, înaintea lui Baudelaire, (mort spînzurat, în 1855, de un felinar pe o stradă)
- Purificarea prin cîntec
- Magie verbal; a scris “Himerele”; a fost romantic
- A avut o sensibilitate nervoasă fiind internat prein “case de sănătate”
- Fluturii, flori fără lujer, /Tăvăluge /Prinse-n plasă chiar din zbor;
- Vara cînd, semeț, se lasă, /Singurel, în cadru fug /Să mă-ntind în iarba grasă /Ca un mort într-un cosciug
- Aripa-i turban
- Aur cu-nverziri ce mint.
- Ochi de foc
- Dulci Spanii
- În cerul cerului
- Ianuar
- Cerul privirile-ți le fură...
- O au zărit
- Fluturi dragi, prea dulci embleme, /Ce blestem e /Frumusețea pentru voi!...
- Iar munții îmbătați se clătinau: în zale, Un șarpe boa, rîul, peste întreaga vale
- Culcat în ierbi asculți cum viața ta se pierde
- Voinici cu frunți de bou
- Fericirea: uite-om –nu-i!
- Păsăroiul pasăre
- O Doamne cît de fericită-i /Moartea păsării-n crîng!
- Fecioară înflorită
- Aerul ca somnul
- Însuspinări de sfîntă
- Myriho, gîndesc la tine, divină vrăjitoare

- Vulcanul s-a trezit
- De-un vînt profet pămîntul a tresărit un pic...
- Mort Dumnezeu! Gol cerul.../Plîngeți! Copii, voi nu mai aveți tată
- Se-ntoarse către cei rămași în așteptat
- O! dacă mor înseamnă că vas ă moară tot!
- N-a fost s-audă cine
- Regale peste regi
- Cu fața trandafir /Sub arc de soare doarme ca sub un coviltir
- Un fulger vessel
- Gemea de viață
- *Femeia e iubirea (titlu)*
- Fruntea-i lumini adună
- Ce griji pe-o frunte mîna lui Dumnezeu adună /Ca florile coroanei să prindă rădăcini!
- S-alerg dup-o visare
- La ușa-i auzi-ntr-o zi un sunet net.
Era chiar Moartea!
- Aibé, îi zise-atunci, răbdare,
Să-l lase punct a pune la ultimul sonnet;

TINA IONESCU-DEMETRIAN

- E tras pe roată visul ce scipește /Iar goarne sparg victorii de carton
- Păpușă frîntă-n sfori
- Ne azurim
- Cădem cu stelele grămadă
- Sub hohote-albastre
- Mersul pe loc

OVID DENSUȘIANU

- Laudă versul liber

Desant '83

Proză scurtă

- Cartea Românească
- Prefață: Ovid S. Crohmălniceanu; 362 pagini
- M. Nedelciu, Sorin Preda, N. Iliescu, Oristian Teodorescu, George Cușnareanu, Ion Lăcustă, Constantin Stan, Marius Bădițescu, Emil Paraschivoiu, Hanibal Stănciulescu, Ion Bogdan Lefter, Gheorghe Iova, Gh. Crăciun, GH. Ene, Mihai Rogobete, Valentin Petculescu, Maria Holmea, Mircea Cărtărescu
- Prefață pentru fragment
- Destine umane lăsate deschis
- Faptul banal are o semnificație superioară
- Autopersiflaj
- Lumi paralele
- Grotesc
- Bibliografie (N. Iliescu)
- Patru pagini o singură frază (N. I.)
- Evitați mersul trenurilor și mersul pe scara autobuzelor
- Personaje cu același nume, dubluri, tripluri ale sale (George Cușnareanu)
- Personaj cu nume lung: “ Marcel Daniela Magelan Cervantes Aristot Parmigianini Bach Ortega Franco de Galombos, Guvernatorul orașului...” (G. C.)
- “memora și citea...Citea Noe și MeMoRa”...(Mihai Rogobete)
- Off-uri și OH-uri căznindu-se van să se autostingă
- Est se preschimbă, prima dată, în Vest, transformându-se, apoi, fără Vest, în Pește, căci Peste fluviu, pe dealuri, părea că nimic nu mai Este.
- Văzînd litere verzi
- Forma MMMă!
- Într-un fel de altfel de ramificații
- A răsfoit, răsfoia, răsfoi, răsfoiește din ce în ce și mai atent
- Bucătărind măiestru (Gheorghe Iova)
- De remarcat. S-a remarcat, s-a zis cu ea, s-a zis cu ea
- În orice caz, de înlăturat această confuzie ușor de înlăturat
- Și ne-a strigat ceva și ne-a răspuns ceva, naiba știe ce dracu, oricum asta se putea face întrucît camionul făcea un zgomot, unul dintre zgomotele de măsurat măsurîndu-te cu cuvintele, mare cît o stîncă
- Erau veseli. Găteau, aranjau, pregăteau, preparau, potriveau
- Am dat din colț în colț pînă am fost încolțiți bine, chiar pînă mi-au ieșit colții (Gheorghe Ene)
- Ideea existenței mele ca metaformă, de vreme ce metaforma e tot o metaformă la care nu m-am așteptat
- INSIST O INSISTENȚĂ DE INS
- PST, mi-aș zice, s-a zis cu mine!
- Textuat în manieră textilă, cum le plăcea păstorilor mei textuanți să mă textualizeze
- Eu însumi în înfășurarea și desfășurarea mea am început să fiu tocat și stocat. Mărunt și în amănunt. Fără virgulă, punct
- Este sau nu este dimineață

- Ești sau nu ești lângă mine
- Sînt sau nu în camra mea
- Sîntem sau nu sîntem de accord.
- Un covrig caută o coadă de cîine
- Prin gaura cobrigului, o rafală de vînt
- Ține un covrig în mînă și vezi unde bate!
- Nu te încovriga!
- Lasă cîinii să latre la ea
- Și-i toarnă
- Și-i toamnă
- Și visul nu se mai întoarne
- Personaje: Rică, Nică, Lică, Tică, Ică, Mirică, Costică...
- Mama era urîță (Ion Bogdan Lefter)
- - O căzut di pi barî!
 - Cini?
 - Vasilicî!
 - Di pi barî!!
 - O căzut? Vai di mini!...
 - S-o lovit la frunți și la obraz!
 - Vai di mini!
 - Da. Tăță partea..." (Hanibal Stănciulescu)
- ...tot eu am scris și catrenul :
 - Vers
 - invers
 - pervers
 - revers
- Sau dacă doriți, distihul
 - Vers invers
 - Pervers revers
- Eventual, poemul dintr-un vers:
 - Vers invers pervers revers (Emil Paraschivoiu)
- Termină prin: "exi(s)t"
- Proza "(SIC)": dă trei definiții ale cuvîntului SIC din trei dicționare, apoi alfabetic (pe trei pagini) de la A la Z enumeră cuvinte sinonime (apropiate?) de sic;
- De pamplezir (Sorin Preda)
- Parcă-i făcută din bășina porcului, n-are pic de tutun în ea
- Epic, operă deschisă
- Scris la persoana a doua (Mircea Nedelciu)
- Deum-du-bu-du-bum camioanele, taaam-tam, cîte-un claxon
- Texte intercalate
- Mi-a spus "năineța", m-a asigurat că "fafan ecții", deci că fratele lui, Ștefan, care-i într-a șasea, își face lecțiile.
- În franceză, rusă (alfabet latin)
- Ofițerul George Unu
- Punct și cu literă mică

VALENTIN DEȘLIU

- Durerea e rotundă

IOANA DIACONESCU

- *Oră de plumb (titlu)*
- Rug de flori
- Flacăra /mîinii mele drepte
- Rîul de cerneală /Mă podidește pe gură

CRISTINA DICĂ

- Atingi pleura de-azur a cuvîntului și cum or zăbovi în mina ta niște chei

Dicționar mitologic

- ADAD = zeu al fenomenelor atmosferice, vînt, ploaie (babilonieni, sirieni)
- AGATODEMON = înger păzitor (greci)
- AGENOREA = zeiță a muncii și industriei (greci)
- AMENTI = regatul morților
- AMFION = rege a Tebei , care a ridicat zidurile cetății prin armonia sunetului lirei
- AMHARIA = zeiță a dreptății și a răzbunării (la etruști)
- ANAXARETE = tînăra transformată în piatră pentru că n-a avut nici un sentiment cînd un păstor s-a sinucis pentru ea.
- ANDATE = zeul Victoriei (Galia, Britania)
- ANGERONA = zeiță a tăcerii (romani)
- ANHUR = simbol al forței cosmogonice a Soarelui (zeu egiptean)
- ANGUS = zeiță a iubirii (celți)
- ANKA = o lată Pasăre Phoenix (perși)
- ANNONA = zeiță a abundenței, personificare a recoltei (romani)
- ANTAMTAPPES = Infernul (într-o legendă oriental)
- AOLIDE = zeiță întunericului (greci)
- APOPI = zeu din împărăția întunericului, încarnarea răutății
- AQUILON = vînt rece și furtunos din N-E, fiu al lui Eol și AUrorei
- ARALLU = împărăția morților (la asio-calderoni)
- ARPOCRATE = zeu al tăcerii
- ARTEMIS = zeița luminii lunare (greci)
- ASGARD = lumea zeilor (în mitologia nordică)
- ASSABIN = soare (la arabi), divinitate supremă
- ASVINI = zei binefăcători (indieni)
- ATAR = focul (la perși)
- ATIS = păstor de o rară frumusețe
- AZRAELE = imaginea îngerului morții (turci)
- BABIA = zeiță a tinereții (Siria, Damasc)
- BALI = divinitate a întunericului (indieni)
- BELUC = zeu alb (la vandali)
- BIFROST = curcubeul (nordici)
- BENDIS = zeița lunii (traci)
- BIRMA = primul înger creat de zei (indieni)
- BONA DEA = zeiță fertilității și a castității (la romani)
- BONDIS = zeiță vînătoarei (la traci)
- BRAMA sau BRAHMA = creatorul universului (indieni)
- BRAGEO = zeul elocinței (scandinav)
- BRIGIT = zeița poeziei și a înțelepciunii (celți)
- BRIZO = zeița viselor
- BUTO = zeița nopții, întunericului, a haosului
- CALI = zeița timpului (indieni)
- CATEQUIL =zeul trăsnetului (peruvieni, precolumbieni)
- VENTEOTL = zeița agriculturii
- CHILTON = unul din cei mai vestiți atleți din Grecia antică)

- CHURAKAN = personificare a Soarelui în timpul iernii, zeul dreptății
- CLIO = muză a istoriei
- COEFORA = femeie care aducea ofrande pentru jertfe (greci)
- CONCORDIA = zeiță romană a bunei înțelegeri
- CONSIVA sau CONSIVIA = protectoare a ogoarelor
- CONSO = veche divinitate latină care proteja agricultura
- COTYS = zeița vegetației
- DAEVI = genii rele, zei războinici (la perșia)
- DAG = zeul luminii (nordici)
- DAMIA = zeiță a vegetației (greci)
- DAZBOGU = zeul Soarelui (slavi)
- DEMETRA = zeița agriculturii și a recoltelor, a fertilității (la greci)
- DIANA (romani) = ARTEMIS (greci) = Luna
- DICA sau DICE = personificare a justiției
- DISARI = zeu al euforiei
- EBLIS = geniu al Binelui, victorios împotriva îngerilor răzvrățiți (perși)
- EGESTA = personificare a sărăciei, ființă infernală
- ELA sau HELA = personificarea morții (nordici)
- EIRENE = zeița Păcii (greci); o femeie ținând în mână o ramură de mălin
- EIRA = zeiță a medicinei (danezi)
- CÎMPIILE ELISEE = loc de fericire hărăzit poezilor, eroilor, înțelepților
- ELEUTERIA = zeiță greacă a Libertății
- EBE = zeița eternei tinereți
- IGEA = zeița sănătății
- ERATO = muza poeziei lirice, a mimice (greci)
- ERINII (furii) = zeița răzbunării
- ERIS = zeiță greacă a discordiei; a dat mărul discordiei lui Paris
- ESTIA = zeiță greacă a vetrei familiare
- FAVONIUS = personificare, la romani, a vântului de apus; vestește primăvara
- FREYA = zeița fecundității, iubirii (la nordici)
- GANGA = zeiță care proteja apele (indieni)
- GARGARI = popor legendary din Caucaz format numai din bărbați
- HADAD = zeul trăsnetului și al furtunii (sirieni)
- HATHOR = zeița iubirii (egipteni)
- HEIMDALL = zeul luminii (la nordici)
- HELA = zeița morții, soția lui LOKE
- HELHEIM = lumea morților
- HELIOS = zeu grec al soarelui
- IFUR = Infern (la gali)
- ILLAPA = zeu al fulgerilor și furtunilor (peruvieni)
- IMEROS = personificare a iubirii (greci)
- INDRA = divinitate supremă la indieni; stăpînul vînturilor, cataclismelor, dar și al timpului frumos
- IRENE = zeița Păcii
- LETE = rîu din Infern (la greci, romani) cei ce beau din el uitau tot trecutul
- LIBITINA = zeiță italică a funerariilor

- LOKE = zeul tuturor nenorocirilor (nordici), demon
- MELKART = personificare a geniului fenician, inspirator al alfabetului
- MELPOMENE = muza tragediei, a muzicii și a cîntului
- MILDA = zeiță a frumuseții (lituanieni)
- MILITTA = zeiță asiriană, mamă a Universului
- MITRA = zeu al luminii (indieni, perși)
- NUSKU = divinitate a focului (asiro – caldeeană)
- ODIN = zeu, creatorul lumii (scandinavi); personificarea Soarelui și-a Timpului
- OFIODAMA = zeul mării (japonezi)
- OEGHIR = zeul oceanului (în mitologia nordică)
- OSIRIS = zeu egiptean al vegetației și al Nilului
- PANATENEE = serbări fastuase, la 3 ani după Olimpiade
- PANDORA = prima femeie în mitologia greacă
- PARJANJA = zeul furtunilor și al ploilor (indieni)
- PERKUN = zeul tunetului, trăsnetului (slavi)
- POLIMNIA = muză a cîntecului lyric
- POMONA = zeiță romană a fructelor și a grădinilor
- PSYCHE = personificare a sufletului (greci), zeiță foarte frumoasă
- REMBKA = Venus
- RUDRA = zeul munților și al grădinilor (indieni), arcaș neîntrecut, medic
- SABAZIOS = zeu identificat cu Dionysos (zeiță)
- SARASWATI = protectoare a științei și armoniei (indieni)
- SATARUPA = mama primului om și a primei femei (indieni)
- SIM = zeu domestic, patron al familiei, divinitate a vetrei
- SIN = zeul Soarelui
- SUSANOVO = personificare a ploii (japonezi)
- STRIBOG = zeu al vîntului și vremii urîte (slavi)
- TALLO = zeiță care oferea flori
- TAMIR = cîntăreț grec din Tracia care s-a socotit superior Muzelor, then acestea i-au scos ochii și i-au luat glasul
- TAMMUZ = zeul vegetației (la babilonieni)
- TANIT = zeiță a voluptății și iubirii (Cartagina) (ASTHARTE – la fenicieni)
- TARANIS = zeul fructului și fulgerului (celți)
- TESCALAJULEA sau TESATILPUTRA = împărțea pedepsele celor ce le meritau (mexicană)
- TAUMANT = zeu marin
- TELESFOR = zeul grec al medicinei
- THOT sau TEUTH = zeu proteja cultura și știința (la greci)
- THOR = zeu al vînturilor, furtunilor (la scandinavi)
- TIAMAT = zeu al haosului (babilonieni)
- TIEN = zeul cerului (la chinezi)
- TIHE = zeița destinului și a bune stări
- TLALOOS sau TLALOECH = zeul ploilor, fertilității (Mexic)
- TRITON = zeu al mării (greci), jumătate om, jumătate pește
- TURUS = marte (zeul pămîntului, războiului)
- TU CHULCH – demon care însoțea sufletele celor sosiți în infern

- URASH = zeu al plantațiilor, al irigațiilor, și roadelor pământului (la babilonieni)
- USHAS = aurora
- VAYN = zeul vântului (perși) care adună norii și-i învâlește deasupra dușmanilor
- VERTUMNUS = zeul tutelary al grădinilor și al fructelor, la romani reprezentat ca un tânăr frumos cu o cunună de spice pe cap
- VIRACocha = zeul apelor creator al soarelui, Lunii, stelelor, oamenilor (la vechii precolumbieni)
- VISHNU = divinitate indiană ce simboliza Soarele
- WALHALLA = paradisul (la germani), regatul lui Odin, unde ajungeau toți eroii
- XIQUANI = genii binefăcătoare, protectoare ale sufletelor copiilor (japonezi)
- YSUM = zeu care conducea sufletele în infern (japonezi)
- YATI = zeul soarelui și părinte al incașilor, (la vechii peruvieni)
- ZEOMBUC = zeu negru (la vandali)
- ZISELBOG = personificare a Lunii (la vechii slavi)
- ZOROASTRU = zeu supreme (la perși)

AL. DIMA

- Poezie diferită de fenomen poetic
- Pindar – poet antic
- Melopee = arta de a compune melodia
- Cristalizarea fenomenului poetic în poezie e numai un accident fericit prin care se crează un obiect cu existență spirituală durabilă ce se oferă unei contemplații permanente
- Urca scara de mătase a visului albastru
- Transcendentul viselor
- Noțiunea “poezie pură” e falsă, deoarece ea se asimilează cu esteticul pur
- Licență poetică = abatere de la gramatică

LEONID DIMOV

- Cetăți streine
- La cântarea, te mai bucuri, /Răgușitului cocoș?
- Vom trece amândoi peste dulape
- În privirea-vă isteată
- Îmboboceau lumine milenare
- Sub șauă
- Cetăți împărțite
- Cele două iubețe (=iubite)
- Aleluia, aleluiră corurile salvatoare
- Se-ncenușă
- Asemănătoare cu nime (=nimeni)
- Iar tu estimp (=în acest timp)
- O am zărit (=am zărit-o)
- Mîini de colonelese (=soții de colonel)
- Mici donjoane priponite
- Antagonismul interior-exterior
- Pădurile de alge abisale ale spiritului
- Există un dialog sacru în care coaja cuvintelor și miezul fierbinte al înțeleșurilor se caută și își răspund
- Antagonismul interior-exterior
- Pădurile de alge abisale ale spiritului

MIRCEA DINESCU

- Îți vinzi plînsul
- Mîncîndu-mi mai întîi numele
- Toamna = lagăr
- Sînt tînăr, Doamnă, tînăr cu spatele frumos/și vreau drept hrană lapte din sfîrcuri de cometă,
/să-mi crească ceru-n suflet și stelele în os.
- Un vin al nimănui. Iluzie de zahăr
- E altul adevărul dacă nu-i dat cu sare?
- Plasa vorbeii
- Îmi înlănțuie grumazul caracatița din vin
- Dar of of of desîș de ochi /acum de mine trag trei popi
- Doamne-al mașinilor
- La masa lui la masa mea /eu mă treceam iar el trecea...
- Pe masa mea și pîinea șade /pe masa mea și vinul șade
- Iubita mea la masă șade /prietenui la masă șade
- Mîntîndu-se de-a pururi c-un Dumnezeu-bărbat
- Tu multule tu unul

Proprietarul de poduri (stampe europene)

- Cartea Românească, 80 pagini, 1976, 2 cicluri, 54 (29+25) poezii, 1190 exemplare
- Stampă = imagine imprimată după un desen gravat pe o placă de cupru sau de lemn
- Versuri cu rimă 14,13,14,13
- *Cîntec de inimă albastră (titlu)*
- Mai știi cum te strigam pe-atunci /”icoană cu picioare lungi”
- Iubire-mă rostogolit
- Azi scriem poezia pe mari bucăți de pîine /arta-i mașinăria de curățat cartofi
- Iată cum umblă foamea prin cîntec ca o mamă
- Septembrie îți sare ca o pisică-n față
- Nimic nu-ți mai ajunge și totul te răsfăț /proprietar pe vorbe și rege pe nimic
- Stele rulante cară grîu-n soare /limbile ceasului se coc și cad
- Din ceruri au să ningă baloturi mari de vată
- Doamne nu mai pot de ziduri nu mai pot de cărămidă
- Gîlgîie orșu-n mine sînt gălbui ca o scrisoare /și-mi înlănțuie grumazul caracatița din vis
- Femei cu capete de cai
- Stau anii tunși în mine precum recruții-n tren
- Parc-aș fi un arbor cu nervii dați în muguri
- Pădurea-ți curge pe-o sprînceană
- Pînă cînd vită cu-nrăită ceafă /timpul mă prinde-n păr ca pe-o agrafă
- Și am să lăcrimez pe patul puștii /șopîrle reci
- Te vei bate /cu flori
- Cînd tu ai să dansezi fără vreo grijă /curtată îndelung de-un licean
- Cerșește-n ochii nostri apa ploii
- Marea scăpa de riduri
- Și-am auzit în tine curgînd sîngele meu
- Taci ca eroul ucis de urale
- *Tăiați unghiile unui trandafir (idee)*
- Ars pe rugul propriului tău vers
- Trec pe-aici /doar croitori de sentimente mici
- Iluzia ca o piață cîrnă
- Să plîngi aiurea
- Viața o-nalț ca pe-un stindard de frondă /chiar de-o să cînt ca ciocîrlia-n beci
- Înțelepții vor fi gonniți cu pîine
- Soarele scuipă lei /cleoși pe zid /nebunul iar sărută mîna florii /urlă-n mașini un dumnezeu lichid.
- În părul meu și-au înîlcit caii trăsurile
- Dacă eu tac tu mîine n-ai nici un drept să taci
- De mii de ani pămîntul precum un ceas e-ntors /aceeași cai mănîncă mereu același orz /unde mormîntul ține în brațe alt mormînt.
- Tîrziu în loc de gloanțe ardeau cuvinte-n puști
- *Fericitul dezastru (titlu)*
- Mai bine hoț de fluturi și vînător de vînt /decît proprietarul cazanelor cu smoală
- Stăm de mult cu toții la masa nimănui

- Se poate inventa o sărbătoare /ca un pumnal împodobit cu flori /să umbli deci cu groapa în spinare /și să te naști de parcă-ai vrea să mori
- Acuma când istoria își spală /cu neștiuți eroi frumoșii dinți
- Nu m-au alăptat statui
- S-ajungă suferința pentru toți
- Ploaia-n ceasul din turn sapă carie
- Căluș de trandafiri.
- Pene de înger.
- Le mai rămîne Doamne mașinilor să plîngă /cu pleoapele țaranul să secere un lan /un scaun să detune o predică adîncă /să izbucnească floarea de sînge din ocean
- Cerului trimite-i aceleași reci scrisori
- Să-ți tragi realitatea pe pietp ca o cămașă /pînă-ai să-asude-n piețe statuile de ghips /să vezi cum libertatea îmbătrînită-n fașă /e îndopată zilnic cu-aceiași lapte fix,
- Limba decapitează numai melancolii
- Un pictor pune-un zîmbet pe mohorîta-mi față /dar șoarecii vopselii vin zilnic și mi-l rod
- Părul lor plouă-n mine de două săptămîni (=al femeilor)
- Să privești moartea ca un lux al săracilor
- Eu te-am inventat /și-acum îți rupi frumusețea ca pe o pîine /în fața tuturor, /eu te-am inventat – și iată-măgrafă mărunță /în părul tău aducător de toamnă
- O biserică fardată prin ploaie
- O altă lume trece /prin dreptul altei lumi și nu se-ating
- Tu care faci contrabandă cu bunătatea /vei fi ucis de propria ei amintire
- Din trufie pieptănîndu-vă femeile cu dinții /din orgoliu punînd greșelilor cozi de păun
- Păunii sînt interziși pentru indecență
- Consumă aerul strigătului meu
- Și nu mă mai mîngîie ironia spînzuratului /care scoate limba la Dumnezeu
- Ieftin se poate muri acum din mireasmă
- O umbrelă de vrăbii se deschide cu pocnet
- Ceasul din turn scoate limba ta trecători
- *În cușca azurului (titlu)*
- Gunoaiele aurii
- Înalță ochii la cer ca pe două tarabe cu jucării
- *Soare închiriat (titlu)*
- Un poem zgîriat cu unghia dinadins
- Când vîntul își face de cap /purttînd orașelul pe aripa de rufe colorate
- Acum fotografia mi-așează sugativa pe lacrimă
- Lan de secară electrică
- Iubit-o cu părul auriu /vindecă-mă de noaptea cea mare
- Șobolanii au ros biserica pînă la rădăcini
- Peste măruntaiele focului /trec berzele ca o leucemie a stelelor
- Florile ca niște bujii ale cîmpului scot scînteii
- Ca și cum aș face comerț cu stelele căzătoare poezia rentează încă /aducîndu-mi cîștiguri imense de sfaturi, somații, /bice șuierînd prin telefoanele publice.
- Nu vă bucurați /nu ninge /scuipă deasupra noastră plictisiți din paradis
- Fiindcă deja am pus guverne-n lună /vom inventa-n curînd pîinea cu dinți /un curcubeu mecanic tunde ploaia /icoana pe șenile ni se-arată...

- Să tragi cu o sfoară orașele înspre crânguri?
- Inima e prezentă ca o tumoare
- Melancolia poate fi și un pepene-verde
- Ea are desigur o limuzină /desigur e legată de-un scaun plușat
- Vă-nfigeții capetele-n ziare ca struții
- Bătrânilor ce țin o biserică în spinare
- Caprele rămân în continuare capre
- Părul tinerilor se înfășoară pe roțile industriei
- Din sentimente cauciuc pentru cizme
- Pe limba mea se pot aprinde chibrituri

I. DIȚOIU

- Tînă ră noapte
- Mugurii explodează precis

OCTAVIAN DOCLIN

- Dansul ironic al trestiei
- Eram grăbit /să ajung din urmă roua și să o-ntrec
- Pleoapele țării (idee)
- Am știut că voi dăinui din clipa în care femeia /îmi poruncise: înhamă-te la trăsura aceasta /să te pot biciui
- Dacă /mori gândește mai departe
- Rîvnește veșnicia fulgerului
- Lebădă pentru inimă
- Zăpada a ațipit pe umerii tăi.
- Timiditatea rîului
- Perete de vis
- Cuvîntul meu vine spre tine precum /zborul corului
- Acum voi învăța să înot în ochii tăi/Așteaptă-mă la mal.
- Rodnică în indiferență
- Poemele vederii
- Flacăra comorii
- Fiecare zi e cît rotundul țării
- O voință își ia zborul
- Neliniștea purpurei (volum)
- Disciplină interioară
- Dă cuvîntului

ȘT. AUGUSTIN DOINAȘ

- Niciodată o! nu /vei ști să mă mîngîi
- Stelele se-ncrîncenă.
- Din copaci cu iască /se-nalță alleluia
- Ploaie-dulce-ntraripato
- Nicăieri-pretutindeni sunînd
- Dreptcredincios
- Ci numai prin-ce-singur-ai-văzut!
- Cumplitul amiaz
- Există în poezie un scandal al conformismului, tot așa cum există un scandal al nonconformismului
- Artist al cuvîntului
- Ar fi un simplu amuzament visual, asemenea poeziilor în formă de obiecte sau animale ale poeților alexandrine
- A fixa fluxul liber al subconștientului
- Poezie scrisă de bolnavi mintali (suprarealistă)
- Fantezia de a asocial într-o imagine sau metaforă elemente cît mai disparate a triumfat în poezia modern
- Fitirism = apropierea artei de datele tehnice ale epocii, stil uscat, te;egrafic
- Unele poezii constituie în întregime o metaforă
- Există în poezie un scandal al conformismului tot așa cum există un scandal al nonconformismului
- Artist al cuvîntului
- A fixa fluxul liber al subconștientului
- Poezie scisă
- De bolnavi mintali (suprarealistă)
- Fantezia de a asocial într-o imagine sau metaforă-elemente cît mai disparate a triumfat în poezia modern
- Futurism = apropierea artei de datele tehnice ale epocii, stil uscat, telegraphic
- Unele poezii constituie în întregime o metaforă

EUGEN DORCESCU

- Ger illogic, /ger și ger
- Nu avem a face
- Ea este aici
- Acesta-i chinul meu

TRAIAN DORGOȘAN

- Preaplin
- Cu-albastră lacrimă de stea
- Preaplinul marelui vis /se revarsă din sufletul nostru
- Lumina cuvîntului tău. Lanul conștiinței
- Partitura cerului/de culoarea biruinței
- Reactorul simțirii
- În fosforul cibernetic al creierului /cu care am calculat traiectoria rachetei marelui vis

FEODOR MIHAILOVICI DOSTOIEVSKI

- (1821-1881)
- Crimă și pedeapsă scrisă într-un an, chiar mai puțin; 650 pagini
- N-a conceput nici o soluție pentru înlăturarea suferinței omenești
- Contradicțiile talentului său
- Există curențe nerealiste și antirealist
- După MRSO impopular (1917)
- Pătrunde în străfundurile sufletului omenesc
- Apropiere de contrarii
- Închis (1849-1854) și soldat (Siberia, 1854-1859) n-a mai făcut literatură
- Cult al suferinței
- Oameni cu tendințe antagoniste, care-și schimbă caracterul de-a lungul romanului (nuvelei)
- Zigzaguri în comportamentul oamenilor
- Polifonie (cor pe mai multe voci) a romanelor sale
- Psihologia crimei, roman ideologic
- La 24 de ani primul roman: "Oameni sărmani"
- Scrie într-o noapte "Romanul în nouă scrisori" și îl citește la o serată
 - Nastasia, te rog, ia asta ...zise el căutându-se prin buzunare (dormise îmbrăcat)
- 7 pagini numai monolog interior al lui Raskolnikov
- Filozofie
 - Ar putea să-l bănuiască sau, cel puțin, ar avea motive să-l bănuiască
 - Acum se apropia: iată casa, iată poarta
- Psihologia criminalului
 - Porni spre Neva, pe bulevardul V
 - Cît de ticălos e omul! Dar și mai ticălos este acela care pentru asta îl numește ticălos
- Scrisori reproduse, citate, fragmente biblice
- Criminalul mărturisește singur la poliție (la început era crezut ca nebun, delirînd)

Idiotul

- A fi sărac nu-i prea mare păcat [proverb rusesc]
- Autorul intervine și caracterizează personajele
 - Și nici să nu-midai! Așa-mi trebuie
 - Judecata e tot judecată
 - La ce folosește această batjocură a sufletului?
 - Prințul mai povesti o dată ce se cunoaște din paginile anterioare
 - Frica omului adesea refuză să se supună înțelepciunii
 - Generăleasa [=soția generalului]
 - Poate că nu va dăuna prea mult clarității povestirii noastre dacă zăbovim aici puțin pentru a da și unele lămuriri suplimentare, ce ne vor ajuta să conturăm mai precis raporturile [...]
 - Cea mai frumoasă dintre toate era, după cum am mai spus
 - Moșiereasa
 - Măgarul m-a impresionat grozav, mi-a făcut, nu știu de ce, o nespusă plăcere și toate în creierul meu s-au limpezit
 - Țin totuși să iau apărarea măgarului: Măgarul e o făptură blajină și folositoare
 - Sînt totdeauna bună, și e singurul meu defect, de fapt, pentru că trebuie să fii totdeauna bun.
 - Îmi dădeam seama cît e de frumos, și totuși simțeam o grea apăsare pe suflet
 - Nu știu să privesc
 - Dumneata știi să fii fericit?
 - Și într-o închisoare poți afla o viață de o bogăție nemăsurată
 - Dacă ar fi să mi se redea viața – ce infinit ar fi!
 - Uneori cinci minute valorează mai mult decît o comoară
 - Nu e posibil să trăiești “calculînd” orice clipă
 - Trebuie să suporti totul și mai ales gîndul
- Un monolog (povestire) al unui personaj de 11 ½ pagini
 - Lipsa oricărui răspuns va fi cel mai bun răspuns
 - Să nu mă împrumuți niciodată cu bani, pentru că am să-ți cer negreșit
 - Generalul Ivolghin, în retragere și în mizerie
 - Îmi dai voie să-ți prezint pe acest personaj rarism
 - Noi doi vom fi sau prieteni sau dușmani
 - Căpităneasă [=soția căpitnului]
 - Pe la noi nu prea există oameni cinstiți încît n-ai pe cine să respecți
 - Se știe că spun adevărul numai cei lipsiți de spirit
 - Nu merită nici ura mea
- Dostoievski citea ziarele, faptele diverse pe care le menționa în romanele sale
- Citează o poezie întreagă de Pușkin
- Referiri la multe cărți; personalități (istorice, literatură, etc.) ale vremii (ruși, străini)
- Aluzii la scrieri ale altor scriitori contemporani lui
- Expresii din alte cărți (citate)
- Uneori am impresia că trage și din pagină ca să fie romanul mai voluminos (~700 pagini)
 - Minți de dragul minciunii
 - Bizuindu-se numai pe drepturi, oamenii nu vor izbuti să și le păstreze

- Sărac sînt și gol, un atom în vârtejul lumii
- Zguduit fiind de puterea inteligenței
- N-nu. [nu, ezitat]
- Mă disprețuiești într-atît, încît nici ură nu binevoiește să-mi poarte
- E cam greu să înțeleagă omul unde sfîrșește la tine dragostea și unde începe ura
- Sînte femei care țin să fie iubite tare [=cu bătaii] (idée D)
- Psihologie, gîndurile personajelor
 - She! [=De!]
 - De ciudă, de necaz se mărită cu mine...
 - Umilința este cea mai formidabilă forță ce poate exista în lume!
- Idiotul nu-i condamnă pe ticăloși, îi înțelege, apoi iubește, deci condamnă pe cei năpăstuiți (Ion Ianoși)
 - Singură această clipă prețuia cît o viață întreagă
 - Are nevoie să creadă în ceva
 - Așa-a

SEGE DOUBROVSKY

- Franța
- Critica se găsește în fața apelor unui autor precum psihanalistul în fața actelor unei vieți

AUGUSTA DRAGOMIR

- Cupă a iubirii
- Cîndva noi o golirăm împreună
- O oarbă întîmplare
- Dorm prin tufe îmbătați zefirii
- Al răzbunării corb veghează

ION DRAGOMIR

- Flori funebre-s pescărușii
- Ochiul și-l deschid /Bulevardul Cerului
- Lingouri de lună
- Lantern sparge poftele-ntunericului
- Marea vapoare-nemugurind
- În buzunare;le mării se găsesc înecați
- Pământul naște pământ
- Îmi largesc slujba
- Patria are un trecut present în viitor
- Pământul poartă scara Soarelui
- Iubește și nu vei putrezi
- Frunze duse ca săbii în aer
- Doarme cerul plîns de mine
- Durerea țărînei
- Ora exactă
- Voința pământului
- Răsar fructe
- Săbii ale țărînei
- Dincolo de moarte
- Incendiu de verdeață

MIHU DRAGOMIR

- Un grăunte de îndoială
- Moartea este privită ca o călătorie la “Regele din cer”
- Femeile iubite = îngeri extraterestri
- Eroul discută cu propriul suflet în contradictoriu
- A fost primul poet care a pus problema autoanalizei conștiente în procedul de creație (a dat locul cuvenit gândirii creatoare)
- Când scrie primul rind, un scriitor adevărat știe care va fi și ultimul
- Sfișietor de personal
- Aerul de opal
- Crini ce frunte-au înălțat
- Crengi stelare
- Lacrima-i de-azur
- Chin nemângâiat cu

NICOLAE DRAGOȘ

- Îngîndurat ca pietrele muncii (volum)
- Mă dăruî ochiului mulțimii /ca-ntr-o lentil nesfîrșită/Și-mi caut pasul pe potrivă
(statura cînd mi-o știu mărită /nimic nu poate fi-nlăuntru /de nu se-arată în afară
- Dreptul de a fi dincolo de timp, nemoarte
- Fulgerul ideii născînd /revoluții
- Își îmbracă haina-c cuvinte
- Împărați de vidși gînd
- Călătoresc brazii .tăcut, pe piepturi de munte
- Dimineața urcă din rădăcinile pămîntului /limpezindu-și fața în zăpezi
- Să coboare-n nemurire
- Floare cu vînă
- Trec zvonuri de iarnă
- Sub zăpezi /înflorește lumina adînc
- Sîngele se-mpurpur și tace /vine un timp...cobori dinspre trecut
- Vîrsta poetului fără timp e /numai să poată ceasul de ieri /cu altul, de astăzi, să-l
schimbe
- Cu gîndul flacăra
- Cioplim statuie-n marmură
- Munți scriși cu brazi
- Semnătură pe zid

ȘT. DRAGOȘ

- Așteptările spânzurate de pervazul ferestrelor
- Traduceri perfecte nu există

ION DRĂGĂNOIU

- Visînd în zbor /sunt zborul însuși fără de aripă
- Lumină deasupra luminii
- Înrobit de albastru și galben
- Pasăre îngrășată să nu poată zbura.
- Surîzînd înlăuntru
- Iubirea trecută lăsînd umărul ros.
- Mucegai blajin
- Țipătul copilului nenăscut.
- Fecioara se lasă metodic iubită
- Cuvintele se ascund după o pîclă de gînd.
- Lumina stă fremătînd.
- Să ne gîndim la nimic
- Zeu poet.
- Sclipitoare fluvii
- Un aer de iod mută praful de scoici.
- Tîmple lucioase
- Nume văratic.
- Îndrăgostitul e asemeni animalului tînăr pentru care totul în jur ia forme noi și neașteptate.
- Zeu taur
- Coaja lucrurilor cade în fața privirilor
- El se imaginează central cercurilor concentric ale lumii
- Floarea de carne
- Marele creier marin
- Destin de zeu
- Alergînd după lumină
- Îndepărtata femeie
- Noi member crescîndu-ți din voința trupului tău
- Desăvîrșita lumină e-n tine
- Un cuc ne numără stinsele șoapte

EMIL DREPTATE

- Noi sîntem România
- Ne apărăm graiul

Dreptul de autor

- În socialism, 1971
- Creația intelectuală:
 - o Drept de autor
 - Științifică
 - Literară
 - Artistică
 - o Drept de inventator
 - tehnic
- Protecția internațională a dreptului de autor (Uniunea de la Berna, etc.)
- Interese
 - o Persinale nepatrimoniale
 - o Patrimoniale
- Dreptul subiectiv de autor subzistă pe toată durata vieții autorului; la moartea autorului drepturile patrimoniale se transmit, pe anumite termene, moștenitorilor săi
- Dreptul de autor cuprinde drepturi personale nepatrimoniale și drepturi patrimoniale
- În burghezie: dreptul de autor= drept de proprietate
- Persoane care creează în baza unui contract de comandă (cu edituri etc.)
- Opere:
 - o Originale
 - o Derivate (traduceri, adaptări, etc.)
- Drept
 - o Originar de autor
 - o Derivate de autor
- Dreptul de autor se poate ceda prin acte între vii, sau după moarte (moștenitorii, cesionarii autorului)
- Înțelegere între coautori privind drepturile de autor
- Operă comună
 - o Indivizibilă
 - o Divizibilă (se specific partea contributivă la operă a fiecărui autor)
- Opere collective (film, muzică, teatru, etc.)
- În cazul operelor realizate de autor în baza contractului de muncă, el cedează organizației, pe timp limitat, unele drepturi patrimoniale; timp de 2 ani opera nu poate fi folosită de o altă persoană decât cu încuviințarea organizației
- Cesiunea dreptului de reproducere, multiplicare și difuzare nu cuprinde și transmiterea dreptului de proprietate asupra originalului (și invers)
- Talent + fantezie + cunoștințe (pentru creație); originalitate
- Opera originală = opera care se creează fără a folosi opera preexistentă
- Opera de creație intelectuală este emanația spirituală a autorului; ea constituie o imagine a personalității autorului care a creat-o; dreptul de a decide cu privire la aducerea operei la cunoștința publicului revine autorului, care poate contramanda asupra deciziei luate, chiar dacă a încheiat un contract
- Obligația tuturor celor care folosesc opera de a indica numele autorului (în caz contrar autorul se poate adresa instanței judecătorești)

- Dreptul la inviolabilitatea operei: nimeni nu are dreptul fără consimțământul autorului, să facă modificări asupra conținutului sau formei operei și nici cu privire la titlul sau numele autorului; dreptul autorului de a face corectura și de a participa la repetițiile ce se fac pentru reprezentarea operei dramatice, musicale, etc.\drepturile personale nepatrimoniale de autor nu pot fi cedate în timpul vieții autorului
- Autorii pot primi avansuri bănești pentru vreaarea unei opera
- Drepturile patrimoniale de autor durează până la sfârșitul vieții sale, apoi se transmit moștenitorilor săi numai pe anumite termene
- Drepturi nepatrimoniale de autor: dreptul de a fi recunoscut autor, dreptul la inviolabilitatea operei și la folosirea ei în condiții potrivite cu natura operei, dreptul de a aduce opera la cunoștința publicului; dreptul de a consimți la folosirea operei de către alții și de a cere încetarea folosirii ei (=o îndatorire obștească a asociației de creatori, organului de stat etc.)
- La moartea autorului opera devine, prin publicare, un bun al colectivității
- Succesiunea legală: soțul și ascendenții autorului (părinți, bunici) drepturile patrimoniale li se transmit pe toată viața; pentru descendenți (copii, nepoți, etc.) pe 50 de ani, rudele colaterale (frați, surori, unchi, mătuși, very primary) pe 15 ani
- Contracte de valorificare a dreptului de autor: contractual de comandă, contractual de editare , contractual de reprezentare în public, contractual de folosire în filma unei opera, contractual pentru difuzarea unei opera prin radio și televiziune (Are ca scop cedarea dreptului de reproducere, reprezentare, executare etc. a operei)
- Contractul de comandă cuprinde: contractual de antrepriză (obligația de a elabora opera) și contractual de valorificare a dreptului de autor
 - o Opera poate fi acceptată, cerut să fie modificată, respinsă (se compară cu operele celelalte ale autorului)
 - o La prima reprezentare în public (operă dramatic) se plătește autorului
 - o Dacă este în culpă, la respingere, autorul poate plăti despăgubiri și restituie avansurile
- Editura este obligată să consulte autorul referitor la prezentarea grafică a lucrării
- Autorul obligat să nu mai publice lucrarea la lată editură
- Plata eșalonată a drepturilor de autor
- Editura obligată să restituie manuscrisul autorului
- Dreptul și obligația autorului de a participa la montarea spectacolului
- Teatru: se plătește la început, pentru reprezentare; apoi pentru fiecare reprezentare
- Dacă se folosește în vreun film opera, autorul e plătit
- Dacă opera a fost deja publicată, nu se mai încheie contract pentru respectarea tuturor celorlalte drepturi ale acestuia:
 - o Înregistrarea mecanică (pe discuri, benzi, etc.) a operelor dacă acestea au fost reproduce și difuzate
 - o Transmiterea radiofonică, TV, film, etc. din sălile de spectacol, expoziții
 - o Înserarea în culegeri, albume, presă de fragmente sau integral or reproduceri (pentru ilustrarea unei teme), dacă operele respective au fost deja aduse la cunoștința publicului
- Sînt premise, fără consimțământul autorului și fără plată:
 - o Reprezentarea în ziare, Radio-TV, cu titlu de informație și de actualitate a discursurilor ținute în adunări publice

- Reprezentarea, executarea etc. a operelor în activități obișnuite ale școlilor, organizațiilor de masă, case de cultură, cămine culturale sau în manual didactice, cursuri universitare, culegeri, lucrări de învățământ
- Reproducerea și difuzarea articolelor de presă
- Reproducerea extraselor de mică întindere
- Reproducerea în alte dimensiuni a operelor de artă plastic, sau în filme, diafilme, TV. (cu titlu de informare)
- Expunerea operelor de artă plastic în expoziții publice
- Fotografierea, copierea, reproducerea în orice mod a unei opera de artă plastic, dacă aceasta nu se valorifică (este obligatoriu să se indice opera originală, numele autorului acestuia, în cazul operelor derivate se va indica atât opera originală și numele autorului ei cât și opera derivată și numele autorului acesteia; la operele de artă trebuie să se indice și locul unde se găsește originalul precum și numele celui care a efectuat copia)

GEORGE DRUMUR

- Pîrtii înspre mai apoi
- Părul vîntului
- Dulcele venin
- Ce blond devine părul vîntului, /La ceasul întîlnirilor cu tine
- Secetă din glas
- Noaptele cu gene alungite
- Amintiri sleite

PAVEL DUMITRACHE

- Cetate bătrână
- În genunchi mă adun
- Uniți sub acest curcubeu
- Am semnat istoria
- Țara urcă
- Gînd rotund
- Pîntecul planetei se usucă la soare
- N-am să mai fiu /ochilor tăi licitație
- Vestejită de blestemul tău
- Mari vulture de căldură în univers clocesc
- La rădăcina ierbii /trebuie că ceva /Se-ntîmplă
- Roua unei lacrimi
- La marginea zilei întoarsă-n cocori
- Se simte din adîncuri cum tot călătoresc /Mustățile și barba pămîntului de iarbă
- Pămîntul duce pluguri mari pe față
- Mă bucur în timpul dintre două secunde
- Pe geana pămîntului să răsară un soare
- Ochiul meu spînzurat /prin lacrimi
- Rămîi povîrnit ca un semn de întrebare
- Miezul rupt din maica lui
- Am ars între două cîntece
- Și lacrima mi-a dăruit un nume
- Iată-mă învins /Pe cîmpiade șah
- Stelele mor (idee)
- Ai cumpărat luna lui noiembrie
- Spațiu ce doare (idee)
- În jurul lor, o rază de ispită
- Își trage umbra un cocor
- Plutesc în gol, mi-e noapte, și totuși e lumină

ANGHEL DUMBRĂVEANU

- Cenușa veciei
- Noaptea (...) mor stelele în odaie (...)
- Cu sînii mirosind a rîu
- Sîntem noi bătrînii mai tineri ca ei
- Arătîndu-le cum se poate zbura /fără să zbori
- Zidit de viu într-o aducere aminte

AUREL DUMBRĂVEANU

- Cîmpii semădate cu tăceri
- Vorbe domoale și rotunde

AUREL DUMITRAȘCU

- Iubirea ca periferia orașelor
- Iubirea trecînd în șaretă liliachie
- Iubitule! /spune hîrtia nescrisă /așteptîndu-mă /cu mîinile așezate blind /pe genunchi
- Un podiș sîngera în copite de cai /seara cadea ca un trup de sălbatic
- Intunericul ne trăgea ochii în nările sale
- Am recapitulate sîngele
- Șoaptele fiecare și-au pus în ordine sacii
- Baionete ascuțite de gînduri
- Stropii cădeau în meringue
- Cuvintele latră – emigranți inventați
- O bucată de lună
- Nîngea /des în tîplele mele
- Aforismele, ca femeile pline de ruj
- Un cuvînt scrijeliea un poet
- Uneori capul omului este capătul unei străzi
- Pumn de cenușă
- Pielea ta/ amețitor duhnind a muguri
- Brutală întoarcere în copilărie
- Arborii înfloriseră de rîsetul primelor /seve..
- Mîini înfrunzite
- Împrieteniți cu tăcerea orașului
- La marginea spintecatei lumini
- Implorînd amintirile
- Iubirea trecînd în șaretă liliachie
- Am avut dreptul să ne naștem
- Ce s-a ales de grăbita înflorire?
- Furtunile memoriei
- Să taci – zice iarba liniștită
- Florile cresc numai în munți
- Ora colindelor închise în cuști
- Eu merg împotriva morții
- Greșelile se hrănesc cu cuvinte
- În fiecare zit e oferi cuțitului de chirurg
- Ce înțelepți sînt copacii că rămîn unde sînt
- Noaptea please bezmetică prin odăi
- Nu te poți opri cînd vrei să trăiești
- Mă doare tata
- Știi bine cîte păduri /au fugit după mine
- Sfinți absurzi
- Parcă rulau pe marginea cerului
- Țipătul e o spinare / de noapte care umblă prin cuvinte
- Femei / cu nume de boală
- Să mai iubim o bibliotecă

GEO DUMITRESCU

- A mele-s toate
- Mulțam!
- Cît mai multe aforisme, maxime, simboluri, imaginație, comparații, mister
- Mutații de timp și mod ale verbelor
- Plasticitate în expresii
- Nu-i lipsă fosforul pe-aici

Cele mai frumoase poezii

- 1978, 57 poezii. Editura Albatros, 15200 exemplare
- Minutele defilau seci
- Ne privea de sus, cu capul gol, o lună plină
- Toamna beată
- Liceanul cu coșuri și elanuri pesimiste
- Grădina public era tristă și goală
- Singurătatea era mai ieftină
- Să pătrund în țările misterului
- Am surprins stelele în somnul lor ciudat, /Dormind burghez dezumflate
- Stele (...) /Erau rotunde, buhăite și murdare
- Luna, obeză și colerică, se dezbracă pentru noapte
- Dialog cu calmă disperare
- Norii fluturau pelerinele lor ceb=nușii, zdrențuite
- Nocturne hemoragii banale.
- Rîzînd ca un nebun
- Luna se vedea doar o felie
- Pe unde se tîrîse soarele cu o mie de ani înainte
- Bodelul solenar.
- Mestecam argument
- Își medea organelle, cu indecență
- Sînt bolnav și aprins ca un caldarîm bucureștean
- Nu știu cine sînt
- Versuri aspre, mustoase
- Florile, /să zdrobesc în pumni sănătatea lor de humă și sînge
- Am iubit multe stele, luna, /cu ciudata lor aritmetică sentimental
- Admiram soarele pentru că era mare și departe, (...) și umbla în pielea goală.
- Sîinii tăi de strict simetrie
- Au ars visurile nerușinate ale unui băietan
- Cineva a trăit orizontal o viață
- Cu ochii în ecranul tavanului
- Să te cheme cineva, posesiv
- Rînduri aspre, sceptice și fără poezie
- Să zvîrli cîmpurilor sălbațice un rod din propria-ți viață
- Plantă sinucigașă
- Visul ăsta pe care-l creștem împreună
- Pămîntul proprietar care urcă în tine victorios și umil

- Hectarele tale de certitudini
- Pământ limpede și gustos
- Voi încăleca tractorul
- Văgăună răcoroasă.
- Somn al frunții
- Mi-oi odihni elanul
- M-oi adăpa din pasiunea ta
- Strofele negre din urma plugului
- Sămînța cărților pe care nu le voi scrie niciodată
- La malul cerului
- Purtam pe buze același semn de întrebare
- Îți duc sufletul în palme
- În stînga pieptului, /unde mi se bat în capete munții
- Să-mi ascuți sîngele cum sună
- Să tel as să-ți speli mîinile în apele sufletului
- Noapțile sînt inutile.
- Luna e pătată de venin
- Am plecat cu închipuirea
- Femeia ta e mașină de gătit cu petrol
- Îți încrețești fruntea de mușama bronzată
- Americanului (...) din vîrfurile celor 300 de etaje ție nu-ți vine niciodată să zbori
- Tu ești simplu și mare
- În creierul meu se învîrte o Americă întreagă de gînduri /și eu încă mai stau cînteodată de vorbă cu o ulucă
- Patetici ca în Shakespeare
- Atunci a ieșit luna, fără casă, de undeva din bezna ghimpată
- Pe pragul unui veac.
- Viteaz și inutil
- Ca niște pietre, cădeau ultimele cuvinte
- Paralel cu noi, dedesubt, oamenii își dormeau veșnicia
- Lucruri care-ți vin mai frumos decît hainele
- Nori greoi și senzuali
- Solemnitatea castanului vine din rădăcină
- Mesaj aerian al păpădiilor
- Teama ta de a nu face copii din cauza sărurilor
- Aș știi să scriu multe chiar despre epiderma ta brună /cu care te îmbrăcai la gîrlă, pe negîndite
- Apa-ți cuprinde șoldurile, nerușinată
- Stupoarea nopților de cretă
- Înțelepciunea vegetală a florilor
- Sideful norilor
- Inima mea greoaie de stejar
- Hemoragii de maci
- Trec însă de multe ori, surd și orb, pe lîngă mine, dus și întors
- Lacrimile mele de cauciuc, versul final și oboist
- Să cadă întrebarea

- Stagnarea e moarte! Aleargă! Aleargă! - /Dar să știi să alergi, să știi unde și cum, /nu orbește s-alergi, nu razna
- Ochi logodiți
- Pe bărăganele vieții, pe bărăganele cerului
- Adînc înainte.
- Pădure de fum
- Prin pădurea deasă de fum a timpului ars
- Se îndreaptă apele vremii
- Timpul /să nu-l fereci în tine, să nu-l oprești: /ținînd de mîna ziua de ieri și ziua de mine
- Scările frunților
- Inima = o gămălie de chibrit
- Creionul = un aparat sacru de concret
- Ochii = două semen de întrebare
- Pieptul = o oglindă cu poleiul zgîriat
- Urechile = două aripi
- Fruntea cutată = o seară către infinit
- Șiroind de gînduri
- Întind grăbiți mîinile către lumină
- Lumina /să n-o-nțrzi în tine, să n-o oprești
- Ținînd de mîna pe cei din față, pe cei din urmă, /o punte să legi între oameni spr înălțimi
- Tîlcul plecării e întoarcerea
- Cîrma ta din mîna să n-o dai
- Să alergi mereu între tine și oameni
- Cu umbrellă îndoielii închisă
- Cu o inimă în plus.
- Te-ntorci dens
- Să-l încălzești /pînă cînd vei vedea că încolțește
- Fugind /de igrasia galbenă a singurătății
- Astupă urechile sufletului
- Umbletul fierbinte al vieții
- Virtutea să n-o-ngropi în tine
- Respirîndu-ți ca pe o floare fulgerătoarele urme
- Între mine și ieri, înainte-napoi.
- Piatră curată
- Aleargă, pînă cînd vei toci /pingeaua subțirea vieții
- Urma fugară a timpului...
- În ei să alergi mai departe, în oameni
- Insulele (...) /niște spinări bronzate, lucioase (...) sau corăbii defunct (...) /lansate în epoca de piatră
- Paginile albastre ale cerului nopții
- Înainte de început.
- Zestre feerică
- În marile grădini virgine ale cerului
- Neumbrate încă de nici un gînd
- Vînturi aspre ale înălțimilor
- O dulce eroare a legendei

- Încinse pînă la abur
- Bronz stellar
- Îndepărtatele grădini ale necuprinsului
- Dolofane labe trandafirii
- Măcinate de boli şirete
- Au început să se apropie vîslind ușor /îndrepărtate șoapte
- Simple cute de apă.
- Memorie vie
- Marelui Început
- Arzătoarele mele amintiri lirice
- Fir de țărînă.
- Marele uragan al oamenilor
- Toate vînturile pămîntului s-au oprit în loc /ciulind urechile
- I, insule, insule, dragi jucării ale apelor
- Străvechi locuitori ai viselor mele
- Ostroave luminoase
- Aer pur
- Ostroave cărunte, glaciare, veșnic brodate /de ghețurile mărilor polare
- Marele clopot al plecării se aude
- Din grădinile scînteietoare ale cerului
- Lunga croazieră planetară a libertății
- Zumzetul roților pe asphalt, /depășind ușor stîlpii de telegraf
- Privire liberă, dreaptă.
- Frînturi de cîntece vioaie
- Inundat de bucuria mișcării
- Petrecut de cîntecul gardurilor
- Clipocit dulce
- Pașii roților mele.
- Inspecție pe piatra de hotar
- Sub foșnetul mîngîietor al roților
- N-am putut suferi să se țină cineva după mine
- Gîndire metafizică
- Capitala conștiinței
- Și continuînd să arunc după el /bolovanii vorbelor dure grosolane
- Valuri mari de aer proaspăt /care ni se spărgeau în piept
- Să-și cheltuiască ultimele elanuri
- Iubire amară
- Se știe că există vietăți /care știu să dea din coadă și să se gudure /chiar fără să aibă coadă...
- Aspru ca o gresie
- Plotoage mari de pîslă murdară, cu nămol /ca niște medalii ale mizeriei
- Prostit de mirare
- Furnizori de proteze morale
- Cu creierul înotînd în lacrimi
- Gîndul struitor ca o muscă
- Oamenii trăiesc ca săbiile, în teci de oțel, /fiecare-ntr-o teacă
- Drojdie a josniciei.

- Apăsător de o nouă răspundere
- Dar oile mele pasc liniștite, în rînduri drepte, pe coală albă
- Am să-l asmut spre cer.
- Pădurile cerului
- Mîinîndu-l /în bătaia privirii mele libere
- În marele lui zbor către steaua adevărului
- Vînătoarea împotriva inerției și beznei
- Am deschis poarta /spunîndu-i: -Fii binevenit în viața mea!...
- Fiți bineveniți în inima mea!
- Vorbă de întîmpinare
- Să mai umblăm nițel și pe pămînt
- Zilele trecute, /pămîntul a devenit rotund...
- Prin valuri torențiale și descărcări electrice, /m-am pomenit însumi strigînd
- Noaptea = înguste vîlcele între munții înalți ai zilelor
- Noaptea = scurte fulgere de beznă între două coloane albe.
- Văzduhul fermentează
- Oamenii lasă în adîncul lornostu /urme de foc, valuri, lacrima frunții
- Sute de mii de mîini ce flutură pe strunele zilei
- Iată amurgul
- Încet nervii zilei se liniștesc, /unul cîte unul, se sting ca niște filament
- Cîntăriți /cît mi-e umbra de-naltă și lumina de grea
- Bătrînul car al zilei, încărcat cu zile
- Soarele – un asfințit de doleac aprins deasupra casei /sculînd lumea din somn
- Bordeiul nopții.
- Umane pulberi
- Noaptea /ne-a rămas mică, strîmtă
- Ne trebuiesc nopți cu lune
- Sfînta pradă pe care oamenii o adună /din torentul vertiginos al clipelor..
- Agricultori ai nopții (=poetii)
- Calculînd /cîntecul probabil de mine?!
- Tremurul risipit al zilei
- Cine-ți mai dă înapoi glasurile
- Versul, fraților, /e o floare de noapte.../Îl semeni în zori, îl stropești cu toate apele zilei, dar el /înflorește tîrziu, după miezul nopții, /în bătaia lunii
- Noaptea ard mai puternic, mai luminous, /și cuptoarele oțelurilor și condeiele
- Șoapta cîmpurilor întinse
- Harta zilei, harta sufletului
- Da, noaptea ard mai puternic condeiele /lăsînd dire aprinse, luminoase, /pe calea neagră a nopții
- Nopți înalte, nopți-turn
- O n-ai justă repartizare a nopților /pe cap de locuitor....
- Materialul nopții.
- Postavul scump al nopții
- Stindarde ale întinericului
- Simple petice de beznă
- Register și dosare pline de oameni vii...

- Să se conștițe nopțile de la cei ce dorm toată ziua
- În culoarea întunecată a nepăsării
- În ghereta de gardă a zilei
- Cei ce trăiesc dormind.
- Oglinda liniștită a somnului
- Azvîrlind la țărnul conștiinței /cadaver de gânduri, îngropate pe furiș, dorite
- Ridicînd fățiș din adîncul călimăriei /trupul rumen, însuflețit al zilei
- Leagă una de alta clipele spre viitor
- Să ne putem sui /pînă la umărul înalt, luminous, al zilei
- Zadarnic ne batem ca apa de maluri
- dorobanrumen, însuflețit al zilei
- Leagă una de alta clipele spre viitor
- Să ne putem sui /pînă la umărul înalt, luminous, al zilei
- Zadarnic ne batem ca apa de maluri
- Dorobați de gardă ai nopții.
- Minerii (...) /umblă cu stelele prin întuneric
- Înzecind ascuțitu-ntrebării
- Nopțile pierdute în somnul adînc al veacurilor
- Nopți ucise
- Nopțile zăbrelite ale pușcăriilor
- Să lucrăm cu cerneală fierbinte
- Nopți cu dinții încheștați
- Să le topim în furnalele călimărilor /și să-ngrășăm cu amintirea lor fecund /pămîntul nopților noastre de azi
- Să lucrăm /cu cerneală fierbinte
- Orele /să se umfle-n ele, grele, rotunde
- Să stropim pomul nopții cu cerneală fierbinte
- Aerul /mă cercetează adînc /pînă-n marginea inimii, părăsindu-mă de fiecare dată, /cu nevăzute amintiri și mesaje.
- Aseară, în vreme ce luna /se juca printre brazi cu oglinda
- Scriind cu aburi calzi
- Fumul călător al trenurilor /desletit prin coroanele salcîmilor
- Căldura (...) /din nervurile palmei tale mici /adunată în mîna mea
- Umerii stîncilor
- Ca sabia fină, lucitoare, /a tinereții
- Străpuns de curiozitate
- Către ușa unui adevăr însemnat
- Mari bănuieli bucuroase.
- Supus mal de lut
- Pînă-n necunoscutul zărilor
- Central limpede al lucrurilor
- A înlătura /încăpățînatele încheieturi
- Frica îndrăzelii și a înnoirii
- Ca să descoperiți culcușul soarelui
- În voi, mări puștilor, morocoșilor, /cînd plecați dimineața spre marginea lumii /ca să descoperiți culcușul soarelui

- “Trebuie să stăm la o distanță egală / de lucruri, de nu și de da!” (ghilimele sînt ale autorului)
- Vorbele /se-mbrînceau unele peste altele
- Ardeau enorme iluzii și gânduri mănoase /iluminînd pînă departe
- Discuția păcea lîncedă și fără picioare
- Nevoia mișcării, risipindu-ne
- Mai căzu un cuvînt tremurat
- Dar a ieșit așa: să fîu român - /priveam cu toată lumea să mă-npac
- În cadelnița minții
- Sfredelesc cu privirea toate pietrele
- Îmi iau capul și-l așez pe masă
- Se poate juca și cu vorbe /sau cu stele
- Se poate juca și cu gânduri
- Inima jocului
- Bila soare
- Era un dezastru frumos
- Vitrinele sparte aruncau /lumini speriate nelămurite rumori
- Cioburile în grămezi chicoteau /în aplauze mici, ascuțite
- Nu se sparg /decît lucrurile care se pot sparge
- Paharul gol țiuia a pustiu
- Adevăruri solide
 - O meduză volatilă îmi locuiește craniul
- Albastru /curat, pe care ne putem așeza /cele mai clare răspunsuri.
- Cadelnița minții
- Știu că oamenii se-nmulțesc, /în general, /prin iubire, deci cîte doi.
- Lampă scormonitoare
- Din cîte adevăruri se compune un om?
- Sîngerează negru pămîntul /străpuns pînă-n neagra-i aortă
- Nu mi-e frică de gânduri, de vorbe
- Ca ochiul adînc al depărtării
- Mere legănate pe ramuri
- Fereastra înțelesurilor adînci.
- Zborul gândurilor
- Geometria strîmtă a ideii
- Africa de sub frunte
- A murit un copac
- Cineva și-a tăiat sufletul într-un ciob de oglindă
- Continental iubirii
- Toate vînturile bat de-a-ndăratelea, /zicînd că trebuie îndreptați arborii /pe care tot ele i-au strîmbat
- Dorm pe mine, dedesubtul meu, îngropat /în cartușele trase
- Vă ordon: /faceți cum vreți!...
- Am închis vorbele lungi în depoul /vorbelor lungi
- Cu proaspete gloanțe /de dragoste
- Cu brațul plin de chei /spre inimile voastre, o, chei
- Soarele auriu, pîrguit, al toamnei
- Într-un dulce, fermecat sfîrșit

- Rîul își mîna apele limpezi
- Cromolitografii de toamnă.
- Zăvoaie aprinse, despletite
- Corabia nopții, de fum
- Aprins mi-e sîngele-n vine, /pe care inima îl aleargă, - frămîntă
- Mulțumit de bacșișu-ntîmplării
- Delicatul /hotar mișcător al apei, ce scria /pe nisipul lins un străvechi /cîntec al nestatorniciei
- Era un mare seism neauzit
- După goarneau grave ale pădurii
- Tremurul clipelor
- Inelul de abur luminous
- Străbătut de strigăte
- Focul ardea speriat
- Nuielele verzi suspinau răsucindu-se /în flăcări, împrôșcînd gusturi amare
- Obișnuite minuni se-nbulzeau în jur
- Arinii tineri își ridicau în cale /fragile arcuri de triumph
- Înaltă emfază
- În vârtejuri de praf (...) /immense cote de prumbei, arși
- Săbii zdrențuite
- Fericite, o, fericite capete fără gînduri...
- Ne-am ascuns, pentru mai bine /de două veacuri, în munții înalți /dinlăuntrul nostrum
- Zbura furișat peste dealuri fazanul /amurgului
- Ziua murea încet /pe brațele noastre, păstrînd/ un mare zîmbet de mulțumire
- Focul pălea amurgind ușor
- O diafragmă întoarcere a culorilor
- Ouă /ale singurătății
- Mai văzurăm noaptea așezîndu-se /înfoiată pe cuib
- Tremor dulceag.
- Zguduitoare strigăte
- Ceasul tău creștea nevăzut
- Eram tocmai buni de iubit
- Nuiele fierbinți
- Dincolo, nu mai era nimic
- Gura fragedă fruct.
- Ciufulit pui de flacără
- Stinsă tu erai lîngă mine
- Enormă, orbitoare, luna striga în alb /peste noi
- Cratere moarte.
- Floare înaltă de lună
- Sentimental distanței
- Aud zumzăind din adînc, de departe, /motoarele pămîntului
- Cîntec amețitor
- Liniștea nopții e plină de-mpușcături -/oamenii pregătesc amintiri, se scriu manual /de istorie...
- Mai aud lămurit lumina /alergînd pe firele electrice
- Lumea, ieșind de sub lună, /se urnește greoi, lent

- Sînt făcut din carne, din același pămînt /din care-i făcută și țara!
- Tu vei fi /școala frumuseții și a iubirii
- Fluturi tineri (...) să zboare în calde furtuni de culori
- Am să-ți aduc apoi corcodușul, laleaua /să-i înveți să înflorească.
- Tăceri rodnice
- Adînc ca ochii tăi
- Înecat în iubire
- Întinzînd mîinile /după fluturii șovăitori ai bucuriei
- Pietricele sprintene.
- Oră de aur
- Toate ți se cuvin, și încă n-ar fi /decît prea puțin, din calea-afară de puțin
- Aceste negre flăcări ale ochilor mei
- Cu fruntea plină de ceață
- Sărac sînt, ca arborele din pădure - /doar umbră dau și veștede frunze /și-un braț de lemne albe, uscate...
- Fragile globuri mincinos poleite
- Sînge pestriț
- Lăsați, deci, iluziile să vină la mine
- Asupră-ne năvălesc mari amăgiri
- Ochii = cratere aprinse
- În umbra mea, întinsă, sub lună, / și fă-ți pînze și flamuri...
- Îți dăruiesc un fir de veșnicie
- În mările tale lăuntrice, calde
- Voi da drumul luminii /desfăcînd-o din lanț, o voi asmuți /asupra celor din urmă neguri amăgitoare și umbre
- Înfășurat în pelerine nopții
- Voi intra călare /în regatul înflorit al iluziilor
- Mătăsurii vii
- N-a fost dat nimănui a uita /focul în care pierе arzînd
- Alungați-o din lacrimă și din lumină
- Ochii= cratere stinse.
- Dezgropîndu-l din inima ta
- Fată amară, /ca o grădină bătută de grindină
- Lacom, înfrigurat, te-am spălat în apele mele
- Chiar umbra ta, să n-o cauți zadarnic, /ți-am oprit-o pe zid, la plecare
- Fată proastă, /în mine sînt toate comorile tale
- Ai să te faci puțină
- Fata cu ochi de strugure
- Timpul nu mai era de mult ireversibil
- Vîntul înfiora perdeaua
- Anotimpul era decolorat
- Nu era destulă liniște pentru strigătul /pe care ar fi trebuit să i-l trimit /în întîmpinare
- Rătăcea desigur prin tufișul des de îndoieli / de care eram împresurat
- Ușa dulapului se deschisă singură, /fără zgomot, ca o filă de calendar.
- Trăia ca o umbră postumă
- Și freamătul perdelei trecea ușor /în sufletul meu

- Inima mea nu mai știe .să înoate în oceanul iubirii
- Talie tremurătoare
- Flacăra nimicitoare de dragoste
- Sufeream de alergia singurătății
- Urme groase de labe literare
- Gîndurile mi le-apucă de gît
- În fine, mai lipsea cineva /ca să fim doi
- Vorbe tocite, îndobitocite de sensuri
- Lustragiu de cuvinte, /atelier de sorcove
- Cerneală stătută.
- Neîncepute emoții
- Gînduri /desfăcute în șisturi virgine
- Cuțite de jale
- Frunte potumă
- Albe fișii de durere
- Scuturînd peste mine /zăvoiul memoriei
- Fix ca un portret.
- Mari iluzii necesare
- Sîntem cu toții victimele gravitației
- Internaționala Iubirii
- Secularizarea averilor sentimentale
- Mă uitam sinucigaș pe fereastră.
- Cădeau ploii albe
- Ochii ei ardeau /sub ferigile genelor
- Așa cum nu poate trăi /nici o frunză neprivită de soare
- Gîndurile stau agățate, umede .de amintirea ta, umedă, pe funie
- Și doar inima /o aud măsurînd vremea asurzitor, /drumul unic de la tine pînă la tine...
- Timp împietrit.
- Am ars cuvintele mișcării
- Alergînd pe spirala de groază /a îndoielii
- Dimineață clandestină
- Lacrima ta – surîs
- Ninge îndîrjit, roiuri de viespii aștate, /ori muge solemn, aproape abstract.
- Dînd înțeleș speranței
- Sîrme nervoase
- Transformînd neîncetat /lumina în negru pe alb
- Megatone de urlat uman.
- Lacrimi inegale
- Te-ai așezat în fața mea, dragoste, //soarele mi l-ai luat, luna n-o mai văd, //crescînd tu mereu din tine însăși.
- Împresurat de tine, dragoste.
- Pînă unde bat cu privirea
- Foare presată
- Dragoste oarbă, /dragoste înec
- Te-ai așezat în fața mea, dragoste, /și nu mai înfrunzesc, și florile /nu le mai ții, și lumină /nu mai am de unde să dau

- La o parte din fața ochilor
- Despăgubiri mai dulci
- Întoarce-te în nevăzut
- Prea vîscoase umbre
- Orori gazoase
- Nu e preamărit cel ce se neagă
- Reci neanturi pure.
- Muritorul lepădînd /tremurătoare cîrnuri, oase
- Bubuit voios
- Ochi tăcuți
- Și orice rupi în două /îți mai ajunge pentru înc-o viață
- Dulce frunză
- Sfinte soare
- Am o inimă în piept care cîntă
- Dar nu e preamărit cel ce se neagă
- Unul după altul, /întîi tu și întîi eu.. Alandala
- Maica Preacurvită
- Necurățeniile
- Așa va fi să apară în lume
- Căci nimic, o nimic nu se poate îndrepta
- Numai vești rele mai aștept
- Își medicamenta organele
- Noaptele zăbrelbreite ale pușcăriilor
- Hotar mișcător al apei
- Fragila urmă
- Fata cu ochi de strugure
- Uriașa forță ce rotește stelele și norii
- Dragoste colivie (titlu)
- Marele dialog al vremii
- Muzică lăuntrică
- Ochii (două semen de întrebare), urechile /două aripi, fruntea (o scară spre infinit);
- Soarele umblă în pielea goală
- Stelele erau buhăite și murdare
- În pat au ars visurile nerușinate ale unui băietan
- Hemoragii de maci
- Luna cu capul gol
- Pămîntul umblă în cămașă de noapte
- Mîngîi cuvintele pe partea lor tăioasă
- Arcașii peniței
- Încăpăținatele vechituri
- Atelierul poeziei
- Culori tari
- Atelierul poeziei
- Culori tari

DANIEL DUMITRU

- Dreptul de a părăsi anonimatul
- A pogori
- Marginile nemărginirii tale
- Varii și contradictorii modele

MARGUERITE DURAS

Moderato Cantabile

- 1958, 51700 exemplare în traducere românească – 1974; 93 pagini; 30 rînduri/pagină, scris mare, roman
- Un vas-vedetă
- -nu, acum am nevoie de timp
(...)
Timp pentru a nu face nimic?
Da, nimic
- A ucis-o fiindcă i-a cerut-o chiar ea, pe scurt, ca să-i facă pe plac?
- Dacă el a înțeles că ea dorea atît de mult s-o ucidă, aș vrea să-mi spuneți de ce n-a făcut-o de pildă puțin mai târziu sau... puțin mai curînd
- Vedeți, nu știu mai nimic. Cred însă că nu reușea să se hotărască: șovăia, nu știa dacă prefer să fie vie sau moartă. Probabil că a reușit să-și dea seama că o prefer moartă. Nu știu nimic
- Pleca cum și cînd voia el, cu toate că dorea să rămînă
- Cînd o chema, se întorcea. La fel cum pleca, cînd o alunga. Era felul ei de a spera, supunîndu-se fără să crîcnească. Și chiar cînd ajungea în pragul ușii, ea tot mai aștepta să-i spună să intre
- Cu greu s-ar putea zări acum massele și formele nopții.

LAWRENCE DURRELL

Cleo

- Ciclu românesc “Cuartetul Alexandrin”: Justine, Baltazar, Mountolive, Cleo (= 4 romane, ~ 1400 pagini în total)
- Începe prin “Nota autorului”: [...] Anexele aflate la sfârșitul volumului de față schițează o serie de căi posibile pentru desfășurarea în continuare a situațiilor și evoluției personajelor – dar prin acestea n-am urmărit decât să sugerez că și în cazul în care ciclul s-ar extinde fără limită, rezultatul n-ar fi nicidecum un roman fleuve (o expansiune a subiectului sub forma unui serial) ci [...] un prezent “continuum”
 - Am vorbit despre timp, pentru că scriitorul care creștea în mine învăța, în sfârșit, să se instaleze în acele spații pustii de care timpul e lipsit – începea să trăiască în pauzele dintre ticăielile ceasornicului, ca să spunem așa.
- Viața interioară a personajului; psihicul
- Un fel de proză poetizată
 - Dar e mort, am strigat, deși îmi stăruia în minte fraza enigmatică a lui Balthazar [...]
 - A NU FI DESCHISĂ DE FEMEILE BĂTRÂNE INDIFERENT DE SEX
 - Frate Bou, literatură trebuie să fie un deschizător de drumuri sau o bromură? Decide! Decide!
- Un fel de eseu continuu; scris la persoana întâi
 - În Ghetre cu elastic și ghetre. Baston cu măciulie de aur. Un ghiveci de flori nou-nouț pe căpățîna miștoasă. Îl purta după ea ca pe un cățel
- Sfârșește prin “Note finale ale autorului” (8 pagini) care se deschid cu “Cîteva puncte pentru o eventuală continuare a povestirii”: Povestea lui Darley și a Melissei, istorisită de Hamid. Copilul lui Mountolive cu dansatoarea Grishka. [...]
- Apoi “Cîteva note pentru “Cleo (trimise de Pursewarden)” : în artă, pașii înainte nu se înfăptuiesc prin metode analitice, ci prin viziune direct, spontană. Dar, dar cum? [...]
- Apoi “Note la text” = niște poezii (traduse liber de Durrell din C. P. Cavafy)
- Ultimele 3 rînduri: Întîmplările relatate în scrisoarea lui Capodistoria au fost împrumutate și amplificate dintr-o notă de subsol a lucrării Viața lui Paracelsus de Franz Hartmann.

FRIEDRICH DURRENMATT

- Elvețian, teatru, (n.1921-)
- Umor baroc
- Lume haotică în care domnește legea jungle

Vizita bătrânei bătrâne

- 110 pag.; 34 personaje
- Personaje: SOȚII EI: al VII-lea, al VIII-lea și al IX-lea; TOBY, ROBY, KOBY, LOBY;
- Printre personaje cică: Plicticoșii: PRIMUL ZIARIST, AL DOILEA ZIARIST [...]
- Personaje neglijente, murdare, dărăpănături
- Are 4 personaje care vorbesc pe rind: 1,2,3,4,1,2,3,4,1,2,3,4, etc.,
- Există Si un veceu pe scenă; - o eroină are proteză la un picior și la o mână
 - Era tare miloasă. Tot ce-avea împărțea. A furat cartofi pentru o văduvă săracă.
 - La noi nu se trage niciodată semnalul de alarmă, nici chiar în caz de pericol.
- Schimbare de décor fără cortină
- Décor: Totul e uzat, prăfuit, stricat, împutit, putred
- Uzinele “Un loc sub soare” au dat faliment(!)
 - Copaci germane!
- Un personaj zice că auzea pe vremuri glasul cucului, iar altul (separate) cânta Cu-cu! Cu-cu!
- Scene care se-trebuie (la mai multe case)
- Există personaje care traversează scena fără nici o replică
- Un personaj la volanul mașinii
 - PRIMUL CETAȚEAN: Iar sîntem brazi, fagi...
 - AL DOILEA CETAȚEAN: Ciocănitoare și cuc, căprioară sperioasă... (cele două personaje devin copaci, cântă ca păsările)
 - Dragostea mea nu poate să moară... Dar nici să trăiască...
- Are la sfîrșit o postfață în care explică piesa, cică: din teatru face parte și publicul
- Personaje care fac pe copacii
- Vorbirea în sine, stilul în sine, constituie o preocupare numai pentru diletanți
- Schimbările de décor să se facă fără pauză și fără cortină
- Ficțiune literară; caracterizează personajele;
- Tatu al imposibilului
- Independență a scenelor (în “Frank al V-lea”)
- Tragedie a inteligenței
 - Retrași în lumea născută din propria lor închipuire
- Personaje care se dau drept Newton, Einstein
- Descrie nebuni
- Piese științifico-fantastice (WOOD=ministrul spațiilor interplanetare)
- Ideea neangajării autorului, a neutralității sale
- Alegorie +parabolă

M. DUȚESCU

- Marea iubirea mea imaginară
- Coperișul mînăstirii
- Părea-va-ți doamne
- Vorbele, toatele //viile, moartele
- Vino-mi ori pieri
- La cea fără de sfîrșit, la unde nu se cuvîntă
- La vorbele mele vină (=vino)
- În speranța noastră / în unde anii trec, în unde clipele bat

UMBERTO ECO

Numele trandafirului

- 1980, Milano, aprox. 500 pagini
- Idee: din toate lucrurile care-au pierit nu ne mai rămîne decît numele lor
- Nominalism (evul mediu) = current filozofic care spune că numai lucrurile individuale există cu adevărat, noțiunile generale (universal) nefiind decît simple cuvinte, nume ale lucrurilor
- Aluzii, citate, trimiteri
- Cititorul să se străduiască să descifreze sensurile
- Autorul italianizează nume străine
- Valoarea pudică a lomanului: compunere, recompunere, descompunere a cuvintelor, sensurilor expresiilor cînd intenția textului o cere, inventarea de cuvinte ca fiind animale fabuloase, aluzii
- Limba și activitățile evului mediu (în care este specialist)
- Personaje reale care au existat (sec XIV) călugări, politice
- Enorm de multe citate în diferite limbi nedate cu explicații sau traduceri nici de autor nici de traducător chiar
- Roman total: polițist, politic, istoric, religios, filozofic, de divertisment, psihologic, vechi dar actual
- Omul a zîmbit (sau cel puțin așa cred)
- Salvatore vorbea toate limbile și nici una
- Mister, enigme

HENRIH EDOIAN

- URSS
- Stea bătrână

GEORGETA EFTIMIE

- Aurul intra în grâu
- Duh fierbinte
- Surîs aureolat.
- Timp oceanic.
- Ardem în timpul nostru să devenim lumină.

VICTOR EFTIMIU

Odă limbii române

- Mai multe sensuri
- Artă este o re-creare, o transfigurare a realității prin prisma artisticului.
- Unitate indisolubilă între conținut și formă
- În centrul creației literare se află omul.

ILYA EHRENBURG

- Marii poeți s-au întâlnit totdeauna cu marile idei

FOUAD EL-ETR

- Vîntul își trece degetele prin arbori

PAUL ELDRIGE

- SUA
 - Am suferit mult, pentru că oamenii nu m-au înțeles, dar aş fi suferit şi mai mult dacă m-ar fi înțeles

CLAUDIA ELGES

- Alerg prin codri mirosind a geți
- Îmi răsfăță pletele
- Continuitate (titlu)

S. ELI

- Dau aripi din ochi
- S-o legumești (făcut pe îndelete, cu grijă)
- Mai cîș
- Mare bancher (știr bancuri)

MIRCEA ELIADE

- 28 Februarie 1907 – 22 Aprilie, 1986
- Din 1956 profesor la Universitatea din Chicago (SUA) de istoria religiilor
- Din 1940 trăiește în străinătate
- Savant
- A scris romane, nuvele, inspirate din India, de natură fantastică, mitologică, religioasă, basme mai mult sufletești
 - o Răul nu pierde prin actualizarea binelui, ci crește odată cu el
 - o Personalitatea ajunge elastic
 - o Există un singur debut fertil în viață: experiența huliganică.
 - o Să nu respecti nimic, să nu crezi decât în tine, în tinerețea ta, în biologia ta (Revolta creatoare)
 - o Să trăiești nu doar în Timp ci și în Eternitate
 - o Moarte înceată
 - o Marele timp

În curte la Dionis

- 1920-22
- Cine n-a văzut-o atunci, n-a văzut-o
 - o Le crea din nou, le cânta așa cum trebuiau ele cîntate
 - o Vreau să spun, nu venea și el (...)
 - o Nu se ocupă de ea
- Hrisanti, Cladova, Leana (Personaje), Calomfir, Orlando, Mavrogheni, Bărăgan
 - o Pătrunzînd în hall
 - o Sau poate William, mai ales William?
 - o Doctorul Visarion
- Nuvele pe plane paralele (nuvela e împărțită în scene desfășurate paralel (acțiuni diferite))
- “În curte la Dionis” este titlul unui cîntec (și al unei nuvele)
 - o Frumos ca Îngerul Morții
 - o O rară, nobilă frumusețe bolnavă
 - o Celalt (= celălalt)
 - o Cîrciuma “La trei ochi sub plapumă”
 - o Am să mă explic
 - o Nu o cunosc decât de vreo zece ani
 - o Că a fost o legătură (...) o dovedește și faptul că s-au despărțit
 - o Devin un ins eminent cultural

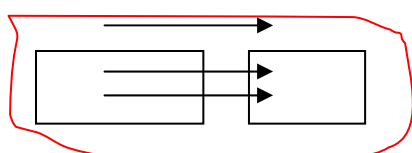
- Să mine mai repede
- Drumul însus și drumul în jos sunt, de fapt, unul și același lucru (Heraclit)
- Așteptăm pe Orfeu, așteptăm pe acel poet de geniu al cărui verb va sili omul să se deschidă către spirit;
- Ce te-ar putea interesa pe dumneata sau pe oricine altul ce sînt eu în afară de poet?
- Ce gîndește acum ficatul sau rinichiul meu
- Măștile, deși diferite, sunt același
- Trebuie să existe un răspuns pentru fiecare din noi
- Spune-mi drept: am murit?
- Să nu te uiți niciodată înapoi
- Numai poezia ne mai poate mîntui, mai poate schimba omul...
- Am citit cărți grele
- Text poetic, plin de aluzii enigmatice
- Vă rog să nu aplaudați începu actorul apropiindu-se de rampă pentru că scena v nu s-a terminat
- Actul II este prin excelență un act interior
- *Vrea să arate tăcerile în teatru (idee)*
- Stăpînii spînzură ca să rămîină stăpîni
- Ce spune el că e Mahayana nu este Mahayana!
- Misterul descoperirii spiritului
- Autorul nu mai ține seamă de cortină
- Refuzînd să mai utilizeze cortina, autorul o presupune și în același timp o ignoră
- Dumneavoastră nu puteți trăi decît în 1964
- Actorii trăiesc în orice secol
- Publicul savant
- Cînd este omul cult, le suportă mai ușor pe toate (La țigănci)
- O clădire cuminte și fără vîrstă
- Are forță morală
- Pentru noi, oamenii, transcendența este o formă a morții
- În fotografia asta timpul n-a trecut
- Om de nimic, dar totuși om
- Da. Nu seamănă cu nimic
- Zîmbi. Bătrînul (...) îi întoarce zîmbetul
- Soa poate William, mai ales William?
- Frumos ca Îngerul Morții
- “La trei ochi sub plapumă”
- Poezia e mai mult decît o tehnică mistică sau un instrument de cunoaștere
- Orfeu a îmblînzit fiarele sălbatice cîntîndu-le la harfă
- Poet al cărui verb va sili omul să se deschidă către spirit
- Spune-mi drept: am mințit?
- Tinerețe fără tinerețe (titlu, nuvelă)

ODYSSEAS ELYTIS

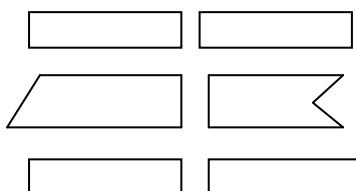
Variațiuni pe o rază

- 1980
- Premiul Nobel pentru literatură (poezie); grec;
- Dragostea pentru literatură mi-a venit de departe, și dacă se poate spune, dinafara literaturii
 - El Greco pictor grec
- Iată de ce scriu. Pentru că poezia începe de-acolo de unde ultimul cuvânt nu-l mai are Moartea.
- Tradus de Ion Brad (cu prefață) Editura Univers
- Ion Brad = ambassador al RSR în Grecia.
- Roua se naște în Frunze
- Noaptea nepăzită
- *Șapte zile pentru eternitate (titlu)*
- *Melancolia Egeii (titlu)*
- Marea ce cântă din armonică
- Frunzele s-au ivit cu piele de lună
- Pașii timpului.
- Apele ierbii.
- Năframa frunzelor
- Când soarele intra ca triumful însuși /Când soarta se zbătea pe lancea inimii.
- Scîrțîie toate-armurile diafanului cer.
- În golful sufletului meu ancorează flota astrelor.
- Căile cerului.
- Trupul verii
- Fructe-și vopsesc gura
- *Apa picură silabisînd (idee)*
- O uriașă plantă privește soarele drept în ochi!
- Greierii se încălzesc în urechile ei.
- A trebălui = a face treabă
- O, trup al verii gol bin ears.
- Ghearele / viforului
- Ugerele pline-ale norilor
- Să-și rostogolească soarele capul/Cu buzele lui s-aprină macii
- Ellada care cu siguranță calcă pe mare
- Munții glorioși în zăpadă
- Orice iubire se naște fără-ncetare/Orice iubire se află la început totdeauna.
- La umbra bunicului măslin
- Fragede fete/Buzele lor de auroră se trag/părul le flutură adînc în viitor.
- Vin rîndunelele prunci ai vîntului
- Văd cointă nopții de –
- O , mare neofilită
- Mîrîitul mării
- Copile cu genunchiul zgîrîiat/Capul tuns visul netuns
- Ai auzit fluierînd o trestie

- Zambilele picură lacrimi
- Trec speranțele prin ochii ei
- Da măi mic marinar al gândirii
- Portocalia
- Se-mbată vița de vie
- Sucul soarelui
- Cuvinte bătute de vînt
- Unica-mi grijă limba mea cu cel dintr-unceput Slavă/Ție!
- Unica-mi grijă limba mea, cu privirile vorbe-ale Imnului
Învierea o ai mirosit
Doamne Maremeștere
- O poezie are forma

o strofă

- Memoria arde /rug nemistuit. Apele veacului
- Cu opaițul stelei.
- Livezi vîntuite
- Unde să-mi aflu

--	--	--	--	--

 sufletul lacrimă cu patru foi!!
- Temple de forma cerului
- Statuile stîncilor
- Iulie cu cămașa luminoasă
- Sîngele

--	--	--	--	--

 iubirii m-a împurpurat
- Îmi creștez vinele și visele se-nroșesc
- Și-ngrop cadavrele morților mei tăinuți
- Auritul cordon ombilical al stelelor
- Sufletele stricate
- Și copacii alătura-mi merg, contra vîntului
- Livezi piezișe de măsline cu azur printre degete
- Este Prințul Crinilor
- În pieptul vulcanilor
- Dedițeei să-și ia din văzduhuri dreptatea
- Pustietate, unde lacrima să n-aibă înțeles.
- -n domnia artelor
- A răspîndit și-a semănat stele
- Mai jos, sub piele, se vede linia albastră a/orizontului colorată intens, și urme de/ albastru în sînge.

- Cît despre-aceste fărîme de foc, pe semnele lui bătrîneşti./arată că el se ducea cu multe ceasuri mai înalte/de-a se-nîlîni ca să înflorească un trup de femeie.
- Deci, acela pe care îl caut sînt
- Adevărată ca un pom
- Mari coloane vertebrele de fiare
- Mîna arsă care va mai înmuguri. Ca să îndrepte cutele cosmosului
- Un ăp rumegă încet veacurile, şi fumul calm se-nalţă dintre coarnele lui.
- Ah, să salvez acest sonnet!
- Eu am şi rostit cuvintele care demagnetizează infinitul!
- *Se frîngeau ciulinii de lumină pe cer (idee)*
- Sălivă a mării
- O idee de-a mea devenise nemuritoare
- Mă învîrteam în cer şi strigam/Riscînd să ating fericirea
- O ploaie fină de păsări
- Cam aşa cum în biserică /Dumnezeu ar lipsi ...Paşnic se fac cele mai mari/ răutăţi
- Smulse pe viaţă din necunoscut.
- Fericiri arse.
- Cînd nimeni nu poartă doliu după privighetori ... şi toţi scriu poezii.
- *Darul, o poezie de argint (titlu)*
- Şi soarele şi valurile sînt o sciare /silabică pe care-o descifrezi doar pe vreme/de tristeţe şi de exil.
- Patria o frescă de successive straturi de /Neamuri
- Curaj: acesta e cerul/şi pasărea lui noi
- Acele ((crede-mă)) şi-acele ((nu))
- Port doliu pentru soare şi port doliu pentru anii ce vin/fără noi şi-i cînt pe cei ce-au trecut/Dacă într-adevăr au fost
- Cele două mici animale mîinile noastre.
- În jurul gîtului ca-ntr-un golf/Mereu noi doi, lumină şi umbră
- Apă înfrigurată.
- E încă devreme în lumea asta, m-auzi,/Monştrii n-au fost domesticiţi m-auzi,
- Sîinii neîmpliniţi ai celor doisprezece ani/spre viitor îndreptaţi cu craterul roşu
- Arhaicul nostrum pămînt
- A azvîrlit înapoi prin timp
- Pian depărtat subteran
- E greu să suporti lumea dar pentru puţină mîndrie/merită
- Înaripata toată a soarelui se învîrtea şi/tot mai repede
- Mereu cu o vorbă-ntre dinţi

=====

- Truda se sfărîmă în diamante
- Sîngele faptelor noastre
- Trupuri (...) cioplite-n (...) timp
- Ceasurile noastre se luptă
- Şi mîne va fi dimineată
- Ne vor zvîrli ceasurile
- Iarba unei oaze şoptite
- M-ai zidit în munte

- Copacul luminii
- Naivii îl admiră pe atotputernic
- Tigroaice pe jumătate goale
- Aer ciudat.
- Părul potolit.
- Ramura uitării
- Cîntec îngînat în întuneric
- Ochi în nedumerire.
- Veacuri îi umblă împrejur
- Latră asupra tăcerii
- Orele = porumbei de piatră
- Îi fuge viața
- Soarele a părăsit lumea
- Arătările focului.
- Nădejdi despletite.
- Dezmierdările zorilor
- Albă nepăsare.
- Mlădioasă întâmpinare.
- Aureole de idilă.
- Vesela cascadă
- Își picură ...ecoul
- Curcubee plutesc în cristale
- Flacără vrăjită
- Plaiurile tinereții.
- Amintirile ard
- Pădure adolescent.
- Săonii gemene
- Zarvă de valuri.
- Va sulfă o veșnicie
- Țândările unui strigăt
- Strigăt de viață
- Murii stelelor.
- Foc de inimă
- Trăire în idee.
- Ne îmbracă orele
- Rădăcinile nălucii.
- Fructe rare.
- Poezie larg deschisă.
- Prora somnului spintecă viața
- Colorate adieri.
- Fructul mirtului.
- Cînd sclipesc metalele = duel cu soarele
- Creștele blonde de aventuri
- Încendiază pașii dorinței.
- Sună în geam lumini.
- Cu primul strop de ploaie a fost ucisă vara

- Cuvinte umezite
- Liniile îndepărtate au naufragiat în nori
- De parcă bezna a trecut prin noi
- Încercuiți de imaginile morții
- Vin solar
- Sentiment confuz
- Albul pământului
- Single nostrum în venele visului tău
- Muzica-n adâncul nostrum
- Aerul umed e ceasul toamnei de adio
- Braț căzut în amintire
- Noaptea înaintează pentru a ne despărți /de lumină
- Fereastra privește
- Albul /insomniei de lebăs=dă
- Melodie
- Străină
- Umbra care se-doaie
- Bezna ei nevindecată
- Fereastră deschisă a visului
- Margine a nopții
- Sub lumea grea de mister /a melancoliei mele
- Noaptea cea fără pază au luat-o amintirile
- Brațele ei s-au umplut de somn /părul ei de vînt/ ochii ei de tăcere
- Se-nchină pierderea
- Voalul soartei
- Diadema lunii pe fruntea nopții
- Pustie de melancholia /stingerii
- Spațiul vederii

LUCIAN EMANDI

- Silabe vînturate
- Pe aripa vorbelor
- Se întorc mereu în sine /Toate cîte-au fost şi sînt
- Oricît am îndrăznit /N-am putut niciodată /Să adun tot cerul în suflet
- Cîte drumuri aleargă zadarnic /De la o vecie la alta!

MIHAI EMINESCU

- A sferelor cîntare
- Simț național
- Floare răpitoare
- Flori ce fiice de plai (idee)
- Plai rîzînd
- Plai care se pierde
- Neaua sînului
- Mucoasa lumînare
- Nevastă-o icoană
- A sferelor cîntare
- Simț național
- Floare răpitoare
- Florice fiice de plai
- Plai rîzînd
- Plai care se pierde
- Neaua sînului
- Mucoasa lumînare
- Nevastă-o icoană
- Blazat = resemnat

G. ENESCU

- Să-ți tîmplărească fruntea ploaia
- Se bucură foarte

RADU ENESCU

- Limbajul ochilor – titlu de articol

HANS MAGNUS ENZESBERG

- Prefer ca alții să mă definească
- Boxul este de fapt o treabă a picioarelor
- Trebuie să fii mereu în alt colț unde adversarul nu se așteaptă
- Criticii cred că ești ceva fix ca o plantă analizabilă
- Gust pentru gericire
- Cămașa morții
- Ora nașterii mele
- Spațiu urlă înspăimântat
- Urma alege
- Citesc lumea
- Schele amețitoare
- Ape în putrezire
- Frunze de sticlă
- Pietrele încolțesc
- Sămânță scuturată
- Gheața apei
- Meditație cu apele turburate
- Senzual
- Ingenuu
- Pulsații eterne
- Zăriște a beatitudinii
- Deschide cronică adăpost în cuget
- Stîlp de soare

PAUL ERDOS

- Pictor, desenator, RSR
- Nu e cunoscutul matematician Pal Erdős
- Artistul este un cronicar al vremurilor sale

M.A. EROS

- Hotarele vieții
- Naști lumină
- Păsări zboară către mine
- Țara este cea mai sfântă dintre biruinți
- Pământul tău mă cheamă /să intru-n veșnicie

N. EREMIA

- Ochi de gând
- Hotar de albastru (titlu)
- Să cobori în mine
- Izvoarele îmi limpezesc tăcerea
- Căldura unui mit
- Ascult cum roade vremea în cuvînt /și mă strămut din patimă în cînt

SERGHEI ESENIN

- URSS
- Vîntului, prin noaptea rece, /Un alun îi sare-n cîrcă
- În iubirea de patrie dragă /Noi am ars, pentru veci, amîndoi

PAUL EVERAC

- 9 personaje, proletcultistă, ceva cu furt de obiecte de artă
 - Umbra dă lumină (Paul Everac)
 - Nu trăim pentru bani, banii sînt un mijloc
 - Eu te iubesc infinit mai mult cu cît te cunosc mai mult
 - Piciorul mic și coapsa fină
 - D-sale nu-ți stau bine complicațiile
 - Voi pune numai frumusețe în jurul tău
 - Să mă protejezi de mine însumi
 - Va-odihniți pe nefericirea altora
 - Sînt datoare față de mine
 - E mai sănătos ca înainte
 - Or cît le-ai da tot mai găsesc să-ți ia
 - Unde sîntem noi e și dragostea
 - Ce-ai mîncat azi că văd că te-ai făcut mai deșteaptă?
 - Toate păcatele tale nu încap în două vorbe
 - Hoț sentimental fără fantezie
 - Un pîrlit de student

EUGEN EVU

- Mestecenii unei /iubiri estivale
- Împrieteniți cu /cerea orașului
- Mâini înfrunzite
- În miezul poemului dezvekit pînă la sîmburi
- Fir fără capete
- Gustul sărat al luminii dimineța
- Fructe mirosind a soare acvatic
- Toamna cu nume de inimă
- Scisori desfrunzite
- Amintirile își întind mîinile de copil
- Morile ploii încetinind tristețile
- Orizontul căzut în genunchi ca o umbră de pasăre /sorbită de cîmpiile toamnei
- Marea de Frunze
- Ultimul soare toarnă benzină pe sentimente
- Orice cuvînt poate fi o scînteie
- Din turbinele ierbii iese fata morgana memoriei
- Culori dezlănțuite
- Luntrea șoldurilor
- Sîngele ei mirosind a furtună
- Cuvinte azvîrlite pe țarm
- Drumul rănii
- Clepsidră culcată în priviri
- Fescele sîngerează în întuneric
- Zile fără ferestre simțuri recidivînd
- Hărțile unui sentiment îngropate în priviri

ION FAITER

- Îi albesc miezul nopții
- Primăvara țării

NICHOLAS FALLETTA

The Paradoxicon

A collection of contradictory challenges, problematical puzzles, and impossible illustrations”

- 1990, John Wiley & Sons, Inc., New York, Chichester, Brisbane, Toronto, Singapore
- Pentru paradoxuri trebuie să ai cunoștințe în matematică, logică, știință sau filozofie
- Para+doxos (din greacă) = behind belief (=de necrezut)
- Paradox = oricare din cele 3 cazuri:
 1. O afirmație care pare contradictorie, dar în fapt e adevărată
 2. O afirmație care pare neadevărată, dar în fapt implică o contradicție
 3. Un argument valid sau bun, dar care conduce la concluzii contradictorii
- Mulțimea tuturor mulțimilor care nu se conține pe ea însăși? (Bernard Russell, 1901)
- Multe paradoxuri folosesc un limbaj complex, ambiguu de natură semantic
- Paradoxul bărbierului: Într-un sat există un singur bărbier. Acesta îi bărbiereste pe toți bărbații care nu se bărbieresc singuri. Cine îl bărbiereste pe bărbier? (B. Russell, 1918)
- Unele paradoxuri au revoluționat știința (Antal Rapaport)
- Paradoxurile sunt caracterizate de ambiguitate, vag.
- Peste 500 paradoxuri publicate în Europa de Vest până la 1850
- Paradoxuri în psihologie, economie, științe politice, filozofie, artă
- Te duc la limita cunoașterii și percepției umane
- Percepții vizuale (iluzii optice) [figure ambigue; ce se văd diferit]
- Se pot da soluții (explicații)
- La paradoxuri
- Există paradoxuri nerezolvabile
- Paradoxul mincinosului: “Eu mint”. Este adevărată propoziția, sau falsă?
- Fiecare propoziție are un timp cu care se asociază (deci la timpul t_1 poate fi adevărată, dar la t_2 poate fi falsă) [Buridan, filozof grec din antichitate]
- Unele paradoxuri pot fi evitate (?)
- Există o circularitate vicioasă în paradoxuri
- Metalimbaj și limbaj se confundă uneori în paradoxuri

DAN D. FARCAȘ

De ce tac civilizațiile extraterestre

- 1983
- Percepția extrasenzorială
- Psihokinezia: kinestezie = totalitatea senzațiilor de mișcare pe care ni le dă corpul
- Supercivilizații (care ne devansează cu milioane sau miliarde de ani)
- Universal nostrum este închis
- Creierul emite unde radio
- Există simțul electric, simțul magnetic, simțul ritmurilor cosmic, simțul gravitațional
- Sugestia și autosugestia au putere mare asupra comportamentului individual
- Telepatie: emițător și receptor
- Telegraful telepathic (să transmit)
- Psihokinezia = puterea de a deplasa obiecte fără a le atinge
- Levitație = a te desprinde de la pământ și a pluti prin aer
- Boli care se transmit ereditar
- Procedul cunpoașterii este nesfârșit
- Celulele nervoase nu se divid niciodată la un om matur
- Veder în infraroșu
- Activități individuale în cosmos
- Colonizarea Universului
- Nici un corp posedând proprietăți electrice sau magnetice nu se poate deplasa mai repede decât lumina și nici egal
- Ființe neconstrânse la un corp fizic, care în câteva secunde ar putea fi oriunde în Univers (extraterestrii)
- Experimente de invizibilitate optică ori de telepatie (un obiect dispare dintr-un loc apărând în altul)
- Peste 200-300 de ani: reîntinerirea și regenerarea țesuturilor (omul va deveni practice nemuritor), microcalculatoare legate nemijlocit de creier, simbioze om-mașină, comunicații la distanțe mari se vor face în gând, literele vor fi înlocuite prin alte semen simțibile cu toate simțurile, călătorii în timp, dematerializare și rematerializare; călătorii prin hiperspațiu, prin universuri paralele;
- Un expert într-un domeniu este foarte puțin probabil să facă descoperiri revoluționare în acel domeniu, descoperitorii vin de regulă din afară, dintre cei care “văd cu alți ochi”. “dintr-un alt unghi” decât cel tradițional, obiectul cercetării.

VIORICA FARCAȘ MUNTEANU

- Se limpezesc în mine adâncimi
- Apă de flori.
- Timp presat în ierbar
- Înecat de lumină.
- Oglinzi aburite.
- Spațiul meu alb

VASILE PETRE FATI

- Cu picioarele umflate ca trandafirul

WILLIAM FAULKNER

- A scris povestiri relaționate (unele) între ele
- Acțiunea într-un comitat imaginar
- Nuvele, romane
- La 32 de ani scrisese 6 romane + poezii
 - Din acea întunecată și mocnită și violent și puerilă vanitate
- Multe descrieri ale personajelor
 - Adică Boon și negrii (și acuma și băiatul)
 - Mereu mai târziu și mai târziu și mai târziu
 - Nu atât de enorm pe cât îl visase, dar la fel de enorm pe cât se așteptase să fie
- Cam nebuloasă, realist totuși
- Descriș în cele mai mici detalii acțiunea fără explicații
 - Și le cultivase și făcuse ordine în cuprinsul lor sau crezuse că le cultivase și făcuse ordine în cuprinsul lor.

KENNETH FEATING

Rapsodie americană 4

- Ce este încă o moarte, o prietenie sau o despărțire din două sau trei? Sau patru? Sau cinci?
- Ce este încă o figură între atâtea figure, încă o viață între atâtea milioane de vieți?

GHEORGHE FEDER

- Îmbracă verbul chipul stemei
- O mână taie în granit
- Cetăți de foc
- Sînt ochiu în viitor
- A vedea, vedere(titlu)

LI FENG

- RPC
- Mă-nvîrt în mine însumi, pe nisip
- Inima înflorește

ANA FENOGHEU

- Capetele copiilor înflorind
- Lumină adevărată
- Aer de munte
- Umbre de altare

FERNANDEL

- Te duci la director cu părerea ta și te întorci cu a lui

IOAN FLOREA

- Ochi ca o gaură făcută cu /burghiul
- Atins de febra creației
- Zeamă de tutun
- Scriindu-și cărțile printre constelații de neon și cifre
- Căpitan de fregată
- Imperativele istoriei
- Secretul poeziei de viață lungă
- Dați-mi un geniu
- Să despice /realitatea cu un simplu bisturiu
- Limbă literară
- Pui de geniu
- Ascuns sub plapuma /sîngelui vostru furibund
- A le da cu tifla (proverb)

MANOLETA DRAGOMIR-FILIMONESCU

- Cîmpul acela /răsfăţat de galben
- Răsfăţat de lumină
- Dorul de zbor
- Bomba atomic-şi va da obştescul /sfîrşit
- Rîsul se va vinde la negru
- Timpul din cuvinte
- Stelele-s atît /de-nlăcrimate de ether
- Cu suflet candid de copil
- În dunga nopţii
- Crinul în tine dacă arde
- Punctul prim (titlu)
- Timpul trecea cu vorbele pe gură
- Buza prăpastiei s-o prindă-n copaci

MIHAI FORAI

- Marea călătorie: operă + timp - biografia autorului

ȘERBAN FOARȚĂ

Copyright

- Editura Litera, 1979, 740 exemplare, 59 pagini
- Tehnoredactor: V.E. Ungureanu,
- Forfota grasă a pieței de carne
- În clar obscurul încăperii.
- Inimă de nucă verde
- Roz-alb
- Scandalul e un ce banal /la spartul balului
- Cordon cu solzi
- Hacordionu e /plămînu balului
- Își consult ceașca, pe care-o ține ca pe-o floare
- Culorile în care abea-și /dizolvă
- Albul printre fagi
- Roz burghez
- Somnul /înseamnă că nu totdeauna gîndim
- A tresărit în ușă cheia
- Verighete-două cătușe mici de aur
- Va sfărîma între pleoape lacrimi
- Atîta pace-n aer
- Albă, făina lămpilor va-ncepe să cearnă, dens
- Cuvîntul (...) nevralgic, surd și fără noimă
- Tramvai cu clopoței
- Orb geamlîc
- Roșii de morcov
- Crînguri de sorcov
- Prea-dulcile tâlcuri
- Odraslele oii'ncălzindu-le boii cu sufletul lor
- Maldăre nines de foi neatinse
- Zăpada prea castă și fără de gînduri
- Fluturele (...) să exprime Vecinicia
- Nici un cuvînt n-ar fi în stare să traducă emoția mea mai bine decît acest “ambassador” de mare preț
- S'aperi cu primavera, să piei cu trandafirii
- Toate scăzîndu-se din ALB
- *Colorarea e o însumare (idee)*
- Ținînd-o un timp la soare, o rochie de doliu – ajunge aproape albă!
- Verde acceptabil
- Ultramarine
- Berea-n valuri
- Vezi-i pe toți (nu mai puțin pe tine însuți)
- Simți adierea,-n colțuri
- Cum scuipă-n valuri, cum fumează și ninge gura vulcanului
- Costume (...) care ne păstrează forma

- O Europă ce-și mătiră, -ntre timp, monarhii
- Ochii lui par ai unuia trecut prin Iad
- Bandajat la cap-această adevărîță cu Minerva i se va fi ivit din țeastă
- Surîsu-i mi-arată că nu are dinți
- Nu are memorie, oglinda
- Înecul unei copile despletite visîndu-și un suav amant
- Leneșe cuvinte
- Cititor pierdut în nu știu ce labirinturi vegetale
- Grăbește să se-ajungă, ca autor, pe sine însuși
- Un aer vag.
- Minerva i se va fi ivit din țeastă

SIGMUND FREUD

- 1856-1930,
- Vienez, medic

Scrieri despre literatură și artă

- Platon compara inspirația cu nebunia
- Geniu = ins caracterizat prin abatere de la normal, produsă de de starea de nebunie
- Starea erotică = forță elevată, umană a instinctului sexual.
- Epocă suprapsihanalizată (psihanaliză = psihicul inconștient)
- Scriitorul este un om care visează cu ochii deschiși, iar creația sa se aseamănă visului diurn
- Opera de artă este o enigmă care trebuie descifrată (S. Kofman)
- Anormalul este un model pentru studiul normalului
- Interpretarea operei literare va urma și la metoda de interpretare a viselor
 - În fiecare om se ascunde un scriitor (...) ultimul scriitor va muri doar odată cu ultimul om
- Adulții ascund fantezmele lor (visele lor), copiii n-ascund jocul
- Fantezmele sînt o corectare a realității nesatisfăcătoare
- Fantezme = visare cu ochii deschiși
 - Maiestatea sa Eul, eroul tuturor receririlor și al tuturor romanelor.
- În romanele psihologice, personajele sînt descrise din interior
- Plăcerea operei literare ia naștere prin eliberarea sufletului de tensiuni.
- Interpretarea biografică a operei
 - Jocul de dragul jocului, iată ce urmăresc (Dostoievski)
- Visul reprezintă îndeplinirea dorinței unei persoane
- Cititorii îl urmează pe scriitor
- Vindecarea de halucinații, deliruri
- Înrudire între vis și creație spiritual (mituri, legend, basme)
- Nevrozatul să treacă de la principiul plăcerii la principiul realității
- Dragostea este o mare educatoare
- Identificarea noastră cu eroul piesei
 - Cei care eșuează din cauza succesului
- Visul este cel mai bun mijloc de cunoaștere a inconștientului
- Efort psihic
- Dramă psihologică = lupta se desfășoară în sufletul omului (luptă între forțe sufletești, cînd învinge o forță; eroul nu este învins)
 - Cine nu-și pierde mintea în anumite împrejurări, nu are ce minte să-și piardă (LESSING – “Emilia Galotti” – teatru)
 - Estetica nu este limitată la teoria frumosului, ci este înțeleasă ca o știință a calităților simțirii
- Despre obsedați, instinct, sexualitate, psihic, inconștient, nebuni, nevropați, studiază psihanaliza
- Psihanaliza studiază inconștientul, procesele psihice ale lui
- Eu supreme
- Vise
 - Diurne- cu ochii deschiși, reverie

- Nocturne
- Prezentul nu poate fi cunoscut pentru că niciodată nu putem cunoaște decât lucrurile față de care putem lua o distanță (Crăciun Bejan)

MAX FRISCH

Correspondențe memorii, jurnale

- Elvețian (n. 1911) de limbă germană
 - Eficiența politică a literaturii
- Are chestionare cu întrebări, despre teatru, note de călătorie, autobiografie, schițe și povestiri (în jurnal), comentarii literare
 - Ura mea mi-a făcut mie mai mult rău decât celor pe care i-am urât
- Nu apar date, cid oar în capul jurnalului anii : “1946-1949”
- Între idei diferite este lăsat câte un rind gol; are și titluri (scrise cu majuscule) date unor eseuri de-ale sale; comentarii...

Teatru

- Prefață de Nicolae Balotă
- “Don Juan sau dragostea pentru geometrie” (~90 pagini)
- A scris și “Cartea mică a celor 100 de cărți”
- Născut 1911, architect, tehnicist
 - Talentul meu este prea firav. Nu sînt un om de litere
- Scriitor autobiographic
- Fuga de eul său (a personajelor)
- Împotriva “Chipului cioplit” (=adică etichetarea cuiva)
 - Chiar și în teatru, rămîn subiectiv
- Problem individualiste
 - Toată viața omului se realizează sau eșuează la nivelul Eului
- Imagine
 - Vizibilă
 - Vorbită
- Teatrul = poezie _{circ}
 - Încerc povestirile ca și cum aș încerca hainele
- Debut teatral la 35 de ani
- A dat mai multe variante pieselor
- Nihilism axiologic
 - Potopul e realizabil. Acest lucru e nemaipomenit, putem ceea ce vrem, și te întrebi doar, ce vrem?
- Dans în teatru, mascaradă
- Personaje
 - Reale
 - Simbolice
- Se apropie de teatrul absurd
- Parabolă, simboluri, nici o realitate precisă
- Binele sucombă în fața răului generalizat

Biedermann și Incendiatorii/ O piesă didactică fără morală /Cu un epilog

- ~100 pagini
- 9 personaje, 1957-1958
- Printre personaje “Corul alcătuit din pompieri” [gen antic, avînd și un corifeu (conducătorul corului), care merg ca un cor antic în formație, vorbesc în versuri albe]
 - Absurditatea care într-o bună zi /Nu va mai putea fi stinsă
 - Cînd cineva are o conștiință înseamnă de cele mai multe ori că nu-i curată
- Corul stă mereu pe scenă și intervine, se adresează direct spectatorilor
- Incendiatorii reprezintă totalitariștii, incendiul roșu=totalitarismul (SF) ca ciuma lui Cumus
 - Nu țip la tine, Babette, țip în general, asta-i
 - Cel care se teme /Vede multe unde nu-i nimic
 - Cel care se teme /E mai orb decît orbul
 - Orice cetățean e pasibil de pedeapsă, de la un anumit venit în sus.
 - Primind zi de zi explicații /Despre întîmplări îndepărtate, /înlăturînd efortul /De a gîndi el însuși /Știa în toate zilele /Ce s-a petrecut ieri /Dar el vnu vede ce se petrece azi /Sub acoperișul lui
- Corul dialoghează cu personajele
- Scene simultane
 - În pod
 - În cameră
 - Eu sînt un cetățean liber. Am dreptul să gîndesc ce vreau
 - E dreptul meu domnilor să nu gîndesc deloc
 - La urma urmei nu trăiești decît odată
 - I-au înșelat bunătatea
 - Gluma e al treilea mod se a te camunfla. Al doilea e sentimentalismul. [...] Dar cel mai bun și mai sigur mijloc de camunflaj, după umila mea părere, este , dintotdeauna, să spui adevărul gol-goluț. E caraghios, dar nimeni nu crede adevărul
 - Nu-mi plac intelectualii
 - Scopul sfințește mijloacele
 - Dar nu vede /Benzina din butoaie /Căci nu vede decît idea
- O panglică pe care este scris “Regretatului nostrum Gottlieb Biedermann!”
 - Unde-i hazul?
 - Am fost atît de surprins încît m-am lăsat arestat
 - Nimic nu-i prea mult
 - Prostia /Care nu mai poate fi stinsă acum /Și-i numită destin
 - Așteptăm de o jumătate de veșnicie
 - Te-ai închinat altor dumnezei?
 - Au jefuit fără a fi în uniform
 - Pe scenă coboară două scaune carbonizate
- Izbucnesc flăcări din podea
 - Fără cer nu e nici iad (Iadul e în grevă)
 - Îmi iubesc papagalul. Este singura făptură care nu-și schimbă sloganurile!
- Un personaj (în iad, Epilogul, după moarte, un drac are copită de cal, coadă de țap și coarne)

NICOLAE DAN FRUNTELATĂ

- Poștașii, statui ale așteptării
- Casa miroase a copilărie
- Vara ne tăvălea în praf
- Iarnă cu pădurile de ger /și tunele de singurătate
- Ochii desenează în aer /hărțile iubirilor verzi
- Subțiratece perechi

B. FUNDOIANU

- Cărțile noastre sînt niște cimitire

G

GARAI GABOR

- Apa în zbatere
- Un sărut nebun
- Single tot în extaz
- Prăpastia sărăciei și-a îndoielii
- Prin cerurile apusului
- Muntele ochilor tăi

MARCEL GAFTON

- Horă-n cer
- Privire cocostîrcă
- Geana ta aprinde-un deal
- Albe spaime.
- Evadat în vis

ANTONIO GALA

Soarele în mușuroi

- 1966, Teatru spaniol Contemporan
 - Acțiunea nu se desfășoară în nici o epocă și în nici un loc determinat. Costumele, scenografia etc. trebuie să fie în consecință, imagineare. Ca însăși acțiunea
 - REGELE: Adevăratul protagonist al acestei comedii sînt eu. Destinul, dragostea și alte abuzuri ale limbajului sînt invenții pentru ca eu să fac ceea ce vreau [...] Eu sînt, vă asigur, unicul protagonist. Ceilalți intră, ies, își recită rolurile. [...] Eu trebuie să mă așez în fiecare dimineată pe un tron. Și să domnesc. [...] Ah, și nu-mi plac simbolurile. Le-am interzis (se adresează direct publicului)
 - Singurul lucru care există în sala tronului e tronul. Și, ca de obicei, vreo bombă.
 - REGELE: De ce crezi că sîntem în continuare regi? Pentru că nu sîntem buni de altceva
 - E bine ca poporul să spere mereu, asta e meseria lui
 - Opoziția are totdeauna de partea ei poezia
 - Poporului trebuie să-i spui totdeauna aceleași lucruri. Dacă nu, s-ar alarma. Așa se simte mai sigur. “Cineva stă de veghe – își spune – totul e la fel ca înainte.” Și se culcă.
 - Nu se mai știe dacă ăsta e un regim politic sau un regim dietetic
 - REGELE: [...]mă gîndesc să nu-mi mai scot coroana nici....ca să mă pieptăn
 - Unde o să ajungem cu atîta democrație... sau ce-o fi?
 - A gîndi pe cont propriu e categoric interzis
 - MINISTRUL DE INTERNE Maiestatea voastră uită că noi am fost aleși numai pentru a zice da.
 - E știut că săracu cu inima în stomac
- O mască cu coarne pentru un încornorat
- Apare un uriaș
 - Ca și cum le-ar fi căzut conștiința în pantaloni
 - Monarhie popular
 - Noi, regii nu trebuie să ne bizuim niciodată pe extraordinary
 - Delicatele noastre fese
 - - Bună seara
 - - Bună ziua
- Poporul are măști
 - REGELE: Un popor fericit nu e un popor, e un copil
- Senzualism
 - Cum nu începem în închisoare, unii facem schimbul de zi și alții pe cel de noapte
 - Vai, cînd universal se reduce la niște ochi!... El privește spre popor și eu iubesc poporul pentru că-l privește el
 - Noi cei de-aici pierdem noțiunea mărimilor
 - Uneori, în jurul fustelor mele cred că văd copiii pe care nu-i voi avea niciodată
 - Poporul totdeauna plătește cu flori
 - Vîrsta mea, cea a fiului meu. Meseria mea, fiul meu

- Doică, să oprească la închisoare și bicicleta mea
- Tăcerea administrativă
- În țara asta, ignorantul, pe dosul acceptării unei funcții, se află demisia ei pentru cazuri de nesupunere
- Nu iubește decât ceea ce poate înțelege
- REGELE: Să nu folosești cuvântul “a ucide”, nu fiți ordinary. Un rege nu poate niciodată să “ucidă”: doar să îndepărteze dușmanii poporului său
- Ori dispari, ori nu mai apari
- Discurs demagogic al regelui; multe simboluri, metafore
 - Eu vă voi însufla din balcoanele mele, asistând la eroica bătălie
 - A ne iubi nu e de ajuns. Trebuie să iubim ceva împreună. Ochii noștri trebuie să se caute în ochii tuturor. Să se recunoască în ei
 - - Unde te duci? /
 - - - Nu știu. Știu de unde vin
 - Numim dragoste atâtea lucruri
 - Iubesc ceea ce tu ar fi trebuit să fii
 - Dacă se ucide păstorul, se risipesc oile
 - Nu se poate trăi mult timp lângă un cadavru atât de mare
 - Au început să sosească vulturii. Deasupra stîrului formează o ciudată coroană neagră
 - Oamenii știu să ajungă pînă la ultimele consecințe: bune sau rele
 - Ce e dreptatea? O stupid manie de a te gândi la lucruri după ce au trecut
 - REGINA: Plec. Îmi iau poporul
 - Am înțeles ce înseamnă să ai un fiu. Înseamnă să nu vrei să mori
 - În mod normal, regale e cel care se exilează, în cazul meu a fost poporul
 - Voi fi propriul meu rege

MATTHIEU GALEY

Journal

- 1953-173, Grasset
- 25 pagini/an (format mare)
- Jurnalul îl ține din 1953-1986
- A revăzut și recorectat jurnalul
- Cîteva rînduri pe zi.

GARTH

- A muri înseamnă a poposi pe un țărm singuratic /Pe care nu-l bat niciodată valuri furioase și unde nici nu urlă furtuna

ORTEGA Y GASSET

- Ochiul = simțul intelectual, filozofic al omului
- Invenția de suflete interesante
- Convenții literare
- Germene utopic în roman

JOHN GASSNER

Formă și idee în teatrul modern

- 1956
- Pe Broadway (USA se joacă foarte multe piese de teatru)
- Teatru
 - o Literatură dramatică
 - o Producție scenică: interpretare, muzică, dans, décor, lumini, costume și arhitectură
- Anticii: teatru clasic
- Hugo: teatru romantic; Ibsen, teatru realist; Zola: teatru naturalist
- Idei: filozofie, sociologie, propagandă, dezbateri
- Decoruri tridimensionale
- Avanscenă = partea scenei cuprinsă între cortină și rampă
- Rampă = partea dinspre sală a unei scene de teatru unde sînt instalate luminile
- N. Gogol "Revizorul" (1836), Strindberg "Domnișoara Iulia"
- Georg Bü
- Interferență de curentechnner "Woyzeck" (1836)
- Interferență de curente, stiluri, etc.
- Rostand "Cyrano de Bergerac" (1897): grotescul (nasul lung al lui Cyrano)
- Fond+formă
- Ideea de libertate a formei dramatice
- Unitățile de timp, loc și acțiune au fost eliminate
- Adaptarea formei la conținut
 - Nu există nici reguli nici modele (V. Hugo)
- Introducerea grotescului în artă
- Experimentare
- Instabilitatea civilizației moderne (cenzură politică, morală)
- Teatrul = muzeu al opiniilor, speculațiilor, observațiilor
- Marxștii: au introdus personaje colective
- Corul antic (la greci)
- După 1880 realismul e urmat de simbolism, expressionism, tetralism, constructivism și suprealism (în teatru)
- Teatre:
 - o Cultural
 - o comerciale
- Arthur Miller "Moartea unui comis – voiajor"
- Principiul unității estetice a fost înlăturat
- "jurnale animate" americane (~1930)
- Pastiche + colaje + mezalianțe
- Senzațional, excentricitate
- Eclectism
- Fantezie și deformare expresioniste
- Stilizare
- Vorbire și mișcări exagerate; precipitare; automatism; nefiresc; intrări și ieșiri bruște, abrupt

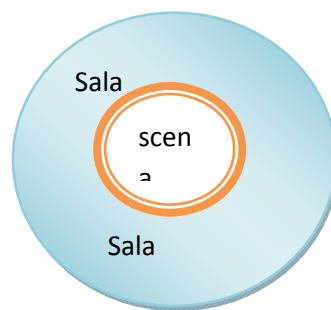
- Același decor, modificat doar prin lumini era uneori realist, alteori stilizat spre a lăsa realitatea și visul să se întrepătrundă (Elia Kazan, USA)
- Scena
 - Iluzionistă (decorul să dea iluzia realității pe scenă) (din Renaștere)
 - Ca mediu (decorul-cutie și înlocuirea panourilor pictate prin obiecte solide și încăperi cu uși și ferestre reale) (>1850)
- Există teatrul baroc (décor baroc)
- O’Casey “Plugul și stelele” (irlandez; despre dezmoșteniți)
- Trucuri baxate pe perspective arhitecturală (la décor) (Renaștere) (podeaua scenei coborâtă în plan înclinat) (adâncimea scenei redată prin panouri care descreșteau spre fundul scenei)
- Comedia dell’arte
- La începutul secolului XVIII la Paris: spectacol alcătuit inclusive din schimbări de decoruri, efectuate cu ajutorul unor mașinării scenice
- Scamatorie teatrală
- Décor cutie = trei pereți (prin al patrulea vede spectacolul)
- Perfecțiunea detaliului
- Antoine (fr.) înfățișa o măcelărie punând efectiv hălci de carne adevărată în décor (=realism în décor)
- Spectatorii simțeau aroma veritabilă a vișinelor proaspăt coapte, perdelele fluturau în bătaia unui vînt real (la “Livada cu vișini” de Cehov, Moscova, regizor Stanislavski)
- Realism
 - Exterior (decorul)
 - Interior (jocul actorilor)
 - Realist
 - Teatral
- Teatrul Liber (Antoine, Paris)
- Teatrul de artă (Stanislavski, Moscova)
- Creație scenic (=decorul)
- Solilocvii în teatru (=monologuri)
- Inspirație poetică + forță tragic (la Shakespeare)
- În teatrul modern nu mai există un personaj principal
- Teatru
 - În versuri
 - În proză
- Teatru tradiționalist: expunere, situație, deznonodămînt; teatru modern: expunere, situație, discuție (autorul nu dă neapărat un răspuns, o soluție (G. B. Shaw)
- Drama de idei (Shaw) = lupta între idei diferite
- Dramă psihologică (Stindberg): “Creditorul”, “Tatăl”
- Eliberarea acțiunii dramatice se sub dominația intrigii (modernism)
- Drama simbolistă (Maeterlinck, Andreev) “Pelleas și Melisanda”, Girandoux) “Nebuna din Chaillot”
- Ahitectura locului de teatru
- Teatru cutie

Scena	sala
-------	------

- Teatru arenă

- Teatru rotund

- Scenă cutie)=decorul între 3 pereți) platform
- Teatru în aer liber
- Corelație între stilul piesei, stikuk interpretării, forma scenei, décor
- Scenă petrecută în copac (Truman Capote “Harpa de iarbă)
- Poscanium = scena +avanscena
- Plasarea de actori în loji sau în fosa orchestrei (depășită)
- Sala poate avea diferite forme
- În 1930: scena și sala se contopeau într-un mediu unic: publicul de teatru era tratat ca format din șoferi de taxi cărora li se adresau delegații sindicatului (=actorii) consultându-i dacă să fie declarată greva împotriva companiilor de taxiuri (Waiting for Lefty) (dar actorii se pot preface, pe când spectatorii nu? (J.G.)
- A nu juca (actorul) încordat sau forțat, ci cu relaxare muscular, actorulică să nu intre complet în pielea personajului
- Teatru descriptiv = care are foarte multe tablouri
- La Univ. Fordham, ~ 1950, la teatrul-arenă, plasarea în jurul platformei de joc a unei perdele transparente luminată adecvat, astfel încât publicul putea urmări reprezentația fără a-i vedea îndărătul actorilor pe spectatorii din partea opusă
- Teatrul depășit de film
- Naturalism (E. Zola, 1873): degenerări, boli, depravări sexual, instinct, omul ca animal, amoral, lb. dialectal, jargon
- Iluzionism scenic
- Actor
 - o Dansator (în stilul lui Tairov)

- Atlet (făcea isprăvi acrobatice, experiențe teatrale ale lui Meyerhold)
 - Figură fantasmagorică (de coșmar)
- Scenă
 - Spațială
 - plastică
- Brecht: distanțare a actorului de personaj
- Machiaj, poziția corpului
- Gordon Craig vroia să utilizeze marionete în locul actorilor (1911)
- Meyerhold (URSS) avea tendința de a-l mecaniza pe actor (~1907-1918-...)
- Stilizarea mecanicistă (imitare a mașinii) a dus la futurism (F. T. Marinetti) (>1909)
- Teatru simbolist: Maeterlinck, Rostand, Hofmannsthal, Claudel, Yeats, Synge (Intrusul”, “Călători spre mare”, Luna plină în Martie”, “Purgatoriul”) (=misterios, mistic, poezie, simbol)
- Teatru
 - De acțiune
 - De idei
- Christoder Fryi, ”Doamna aceasta nu va fi arsă”
- A face ca realul să fie ireal
- Drame statice (=fără acțiune) (Maeterlinck)
- Cehov a scris o “piesă în piesă” (=un personaj scrie o piesă de teatru)
- Drama este în general orientată spre exteriorizare
- Expressionism: Georg Kaiser: “Omul și masele “ (Germană)
- Scena multiplă (Evul Mediu)
- Teatrul epic = compus din episoade, fragmentarea scenelor și a decorurilor, fărâmițarea acțiunii
- Apariția unor zei prin episoade fără nici o explicație raționalistă a prezenței lor (Brecht “Omul cel bun din Sîciuan”)
- Decor
 - Static
 - Dinamic (platforme mobile sau turnante, culisante purtând porțiuni de décor, proiecții de film...) (în teatrul epic, regizor Erwin Piscator)
- Expresionism = deformare, încălcarea logicii, imaginație (un pom încărcat de zăpadă se transformă brusc într-un schelet (Georg Kaiser “De dimineață până la miezul nopții”))
- Alternare de real și ireal
- Stil telegraphic, enigmatic, abrevieri, distorsiuni (=Răsuciri) în dialog
- Decor
 - Sumar
 - Încărcat
- Decor stilizat (ex.: pereții casei sugerați prin rețele verticale de sîrmă, uși imaginare erau închise și deschise cu mișcări convenționale: Elia Kazan, USA, 1955)
- Sugerarea întregului printr-o parte a sa (în décor); ex. Un copac sugerează pădurea
- Decor care devine un simbol
- Decor abstract
- Zgomote animalice revărsate prin difuzoare
- Azi: amestec de cuvinte literare
- Teatru

- Commercial academic
 - Popular
 - Amator profesionist
- Criză în teatrul contemporan: se caută noi forme
- Teatrul filmat
- Trebuie și un pic de teatralitate
- Îmbinarea legendei lui Noe cu o adunare parlamentară, amestecul vieții suburbane din New Jersey cu viața din timpul erei glaciare (“Prin urechile acului”, Wilder)
- Cummings: “Lui”, piesă ezoterică, Dadaist-superealistă, American
- Piesă în piesă: Maxwell Anderson: “Ioana din Lorena”, L. Pirandello, “Astă seară se improvizează”
- Actori se îmbracă și se dezbracă în fața spectatorilor (Brecht)
- Regizorul de culise și o actriță care își așteaptă intrarea sînt puși la vedere într- margine a scenei (efectul de distanțare între personaj și actor)
- Labiche: “Pălăria florentină”, comedie extravagant
- Azi teatralitate în music-hall (spectacole de fantezie, varietăți), vodevil (comedie ușoară cu poezii satirice cîntate pe melodii cunoscute), piese musicale
- O teorie a mea din tinerețe, valorînd atît cît valorează majoritatea teoriilor literare –adică aproape nimic. (Barret H. Clark, 1938)
- Scenografie constructivistă (planuri înclinate, trepte, dispositive) (Meyerhold, URSS)
- Renunțarea la proscenium și la cortină ((Meyerhold, URSS, 1906)
- Îmbrăcați în haine de seară actorii se aliniau pe scenă la începutul spectacolului și se recomandau, apoi se costumau în fața publicului; mașiniștii schimbau decorurile în văzul publicului (Vahtangov, 1883-1922, Rusia)
- Giraudoux: “Nebuna din Chaillot”
- Intrarea și ieșirea actorilor din scenă prin mijlocul publicului (Terence Gray, (1926-1933, Anglia); Gray a desființat mascaturile așa încît să facă teatrul cît mai teatral: publicul putea să-i vadă pe actori așteptînd să intre în scenă, pe electrician la tabloul său de lumini, pe mașiniști, decorurile îngrămădite pe margini: pe regizorul de culise ținînd în mînă textul sugleorului
- Sute de figuranți în teatru (regizor Max Reinhardt, 1910, la “Oedip Rege”, USA, pentru a reprezenta populația Tebei)
- Decoruri ale sălii de teatru (Max Reinhardt: ca o catedrală, etc.)
- Dramă simfonică (=cîntec, dansuri, dialoguri: Paul Green, USA)
- Teatru formalist (=multă muzică, décor)
- Folosirea măștilor (Gordon Craig, 1911) al actori (pentru depersonalizarea personajelor), la grecii antici
- Există teatrul japonez Nô
- Cortină interioară (Yeats, 1917)
- Luna de pe cer vorbește (Federico Garcia Lorca)
- Corurile în teatrul modern (luate din antichitate)
- O’Neill a scris o dramă în nouă acte (“Straniul interludiu”)
- Aparté-uri (= ceea ce zice un actor din partea sa și conform convențiilor teatrale nu este auzit decît de spectator –se presupune că ceilalți actori nu-l aud)
- Solilocvii (= monologuri)
 - Meditative

- De construcție (explică întriga, dat amănunte de ce se petrece în afara scenei)
- Introducerea povestitului (la formalisti) care chiar povestește piesa înainte
- Un personaj se schimbă în altul apoi redevine el însuși
- Sinteze modern în teatru
- Ugo Betti, “Judecătorul”, fantezie meditativă
- Giraudoux “Războiul Troiei nu va avea loc”
- Actorii sărind în sală ba chiar și în loji (pe Broadway)
- Versiune țigănească dată operei “Carmen” de Bizet (Moscova)
- Piesă în care oactriță învață rolul condusă de dirijor
- Actori care să mimeze roluri de animale (1931, Michel Saint-Demis)
- Prostituate pe scenă (între cele două războaie)
- Scenă
 - De mică adâncime
 - De mare adâncime
- Vorbire melodică a actorilor (Meyerhold)
- Bărbile păreau sculptate (la machiaj) (Meyerhold)
- Luminarea sălii publicului în timpul spectacolului (Meyerhold)
- Fiferanți aruncând portocale publicului (Meyerhold)
- Există “World Theatre”
- Décor
 - Bidimensional (panouri pictate)
 - Tridimensional
- Spălătorie plină de aburi reali (ca decor)
- Înlăturarea avanscenei
- Scenă cu ascensor pentru schimbarea decorurilor (1880, New York)
- Guillaume Apollinaire “Mamelele lui Tiresias”, 1903
- Scenă îngustă (1908)
- Folosirea de ecrane convexe pentru a sugera străzi, colțuri, turnuri, arhitecturi (Craig, 1911; decor abstract);
- Stil cubist de decor (1913)
- Teatru sintetic (=îmbinarea tuturor artelor) (Tairov, 1914, Rusia)
- Lărgimea scenei = lărgimea sălii (Grey)
- Decor așezat pe bandă rulantă
- Gertruda Stein: “Patru sfinți în trei acte”, piesă Dadaist-superealistă
- Există piese agitatorice.

ALFONSO GATTO

- Italia
- Cerul îl auzeam /ca pe o voce moartă
- Sub logodna zăpezilor

MATEI GAVRIL

- Recit mereu viața

CARL FRIEDRICH GAUSS

- Matematica este regina științelor și aritmetica este regina matematicii

ȘTEFAN M. GĂBRIAN

- Povestirea mitică e posibilă și azi, cu condiția să nu fie ostentativ mitică
- O proză a faptului de aproape (Cotidianul)
- Personajul principal e firește viața
- Cîți autori, atîtea formule. Proză de idei, sociologică, psihologică
- Asaltat de coșmarul realității
- Extrage din realitatea imediată tipologii insolite, la limita verdictului
- Personajul e chiar autorul
- Personalitate ambiguă
- Ajunge pe soclu
- În unele poze scurte, nu se întîmplă nimic
- Salturi abrupt de la real la ireal
- Împărtășind condiția cîinelui
- Parabole. Moto
- Umor: caustic (amar) , succulent (sănătos)
- O evadare din realitate în vis și din vis în realitate
- Capacitatea de a scruta viața în aspectele de rutină zilnică
- Refuzul de a te supune convenției
- Unghi moral
- O aventură a scriitorului
- A doua trăire
- O evadare

MIHAI GĂNESCU

- Iz de mentăcrud
- Se îneacă copilăria-n fântîni

GEORGE GEACĂR

- Părul lui doarme un somn de alge
- Când vii și pleci și vii/și pleci și vii și pleci

OVIDIU GENARU

- 10 Nov 1934.
 - Nu trebuie decît să taci pentru a vorbi de unul singur
 - Prin bălțile vorbăriei caut o șansă
 - Scrisoarea / ca adăpost al singurătății
 - Nici n-ai fost acolo și déjà ai învins /iar unde ai fost învingător ai pierdut bălția

Iluzia cea mare

- 380 pagini, 1979, 14500 exemplare, Cartea Românească
 - Scoate porumbei din gură
 - A văzut că e lumină și sună, sună întruna.
 - Copil de flori.
 - Apele tale.
 - Ani ploioși.
 -
 - Pescărușii țipau deasupra unei mări
 - Trăia utopia
 - Lumina lustrei
 - Dizolvînd umbrele
 - Vocea lui X sfișie tăcerea
 - Nu-mi place să-mi construiască iar revuuiile lor
 - Femeile dezamăgite își numără ridurile
 - Răspunde în doi peri
 - Trecutul lui e o mare nebuloasă care l-a vizitat cîndva și nu mai are ce face acum cu trecutul lui
 - Vorbește cu oglinda
 - Se amuză copios
 - Desen brăzdat subtil de cute
 - Se cîștigă bine
 - Închide repede în ea unele lucruri
 - Gesturi moi, catifelate
 - Mișcări fără unghiuri drepte
 - Trăim într-o lume sintetică
 - Sufletul e ca o ecuație mereu necunoscută
 - Ia aer
 - Tertipuri
 - Glas turnat ca un lingou în această formă a frazei
 - Furnizor de miere
 - Baliverne
 - Femei proaspete, mereu tinere
 - Adevărata dramă a femeilor e vîrsta.
 - Ironic pe drojdie
 - Ia viața peste picior (ne în serios)
 - Printre muguri și flori

- Lacrimi de mai
- Numele își recapătă strălucirea
- Teren periculos
- Alternanța fulgerătoare a vârstei.
- Libertin = Crai de ghindă
- Fluxul și refluxul calendarului (lung. și scurtarea zilelor)
- Obişnuința să-și numere anii
- Semn al întâmplării
- Fur timpul (mă grăbesc)
- Hîrtia capătă viață
- Își doresc tot ce văd la alții
- Lumină spălăcită
- Un zgomot difuz, inunda încăperea
- Parfumul ispititor al femeii stăruia în nările luicare se dilatau nefiresc
- Femeile au fler, au un al șaptelea simț
- Vor să te aibă de client
- M-aș opri o clipă să mă uit înapoi
- Puterea rememorării umane
- Acolo unde se înalță alte stînci
- Ochii minții
- Măslinul semnifică liniștea
- Se resfiră Frunze în univers
- Urcă sevele
- Măslinul urcă la cer miraculous
- Vin albinele pe lumina cosmic
- Liniște de sanctuary
- Departe de lumea dezlănțuită (maximă?)
- Fructele cresc ș culegătorii
- Energie morală
- Suferi de epuizare
- Artiști celebri extenuați de dedublarea personalității
- Punct fix de reazăm interior
- Joc nevinovat
- Zgomotele de afară filtrate prin perdele grele
- Personalitatea pierdută într-un întuneric dens
- Se pierde treptat rarefiindu-se în neant
- Un fel de viață ireală
- Fișii de absență
- Dezordine pustiitoare
- Carnea ei tînă ră încordată
- Somn întunecat
- Avea un trecut, un prezent și poate un viitor
- O dîră de parfum subtil
- Îl atrăgea obscure
- O trata distant și totuși cu căldură
- Roluri uitate

- Trăgea de rol
- Cădea pe gânduri
- Îngroșa cîteva replici
- Din apele somnului
- Se simțea posedat
- Judeca nebunește
- Commandant în luptă cu himerele
- Cap aburit de somn
- Te trezești brusc din neîntîlnire
- Nor albastru de fum
- Melancolie reținută
- Limpăit ocult și limfatic
- Piperată cu cancanuri
- Brazii fluierînd
- Ațîțau singurătate
- S-au copt și-au căzut de pe cracă
- Să ne iubim pe noi înșine
- Pericol invizibil
- Cabotin=
- Astenie profesională
- Bătea cîmpii
- Trăind în afara istoriei
- Viață miraculoasă la marginea irealului
- Mergea doar pentru a ajunge undeva
- Trebuie să ne repliem după toate formele de relief al societății în plină evoluție
- Dracu ghem
- Se uita după femei ca după vrăbii
- Prisma istoriei
- Zeii au fost niște curvari și bețivi
- Lumină precisă
- Titudini monumentale saturație
- Tratăm secolele ca pe foile unei cărți, pretindem că auzim în price răget de măgar trîmbița viitorului
- Uns cu toate alifiile
- Bani pentru justiție
- Putere care s-a consumat ca orice putere
- Noroaiele istoriei
- Minte clară ca gheața
- Nu accept eșecul decît ca un preludiu al victoriei
- Poate fi în două locuri deodată
- Ca o regină culege aplauzele proștilor
- Lumea de azi e roaba lucrurilor
- Sindrom de autonimicire de sine
- Ficatul e cel mai bun matematician fiindcă numără paharele băute
- Mărul cel mai dulce al ispitei
- Talpa țării

- Scurmarea în mormane de gunoaie
- Telefonul fără fir
- Clar ca bună ziua
- Într-o eprubetă în care puritatea reacției era controlată
- Gata turnat în forme
- Bucurie sinceră de cățelușă credincioasă stăpînului
- Iubit în taină
- Chinuit de anonimat
- Verifică și controlează dacă nu ești al doilea
- Îl îmbrac în praf
- Frînele urlînd
- Amețit de surpriză
- Învăluit în fum
- Îmi făcea capul uuuu iiii aaaaaa mmm
- Plăcerea se plătește
- Stare de surpriză
- Simt că plutesc pe un covor fermecat
- Mi se pusese pe ochi o pînză
- Umblă noaptea pe drumuri după fantome
- Îmi vînd mintea la licitație
- Își băgase dracul coada!
- La balamuc
- Privire piezișă și ucigașă
- Mocofan
- Trec valvîrtej
- Teritoriul lui
- Autodidact
- Amazoane
- Escapade de înviorare a sîngelui
- Ccel mai ocupat om din lume
- Sentiment de inutilitate
- După-amiezile se lungesc nepermis devenind înăbușitoare, încărcate de tensiune
- Zîmbește misterios
- Razele soarelui se multiplicau reflectate
- Se frîngeau spectaculos
- O priveau cu un soi de vină
- Îți face capul țandări
- Molfăia
- Tăcerea amplifica zgomotul
- Om dintr-o bucată
- Ochii îi luceau în întuneric
- Sunete insuportabile
- O șterg iepurește
- Cu fraza suspendată în gol
- Se afla în pragul altei vîrste
- Chip marmorean al femeii

- Clipele curgeau
- Dus pe gânduri
- Dar ceresc
- Dichisit
- Haina face pe om
- Au piedut în memorie
- Huhurezi
- Copleșită cu contururi estompate
- Iarnă albă (de Andersen)
- Arteră jugulară palpitând de indignare
- Surdă de nemulțire
- Stare de surescitare
- Coclauri
- Dezarmat
- Clipocindu-și papucii
- Nimeni nu e director în pat
- Semene de tinerețe
- Mă doare în cot
- Joacă un rol pentru care nu s-a pregătit
- Constrânsă de propriile convenții
- Verși nervii pe mine
- Cuprinsă de pustiu
- Amănuntele se modifică
- Tur de forță
- Războaiele sînt purtate de soldați
- Își cultivă amanții
- Intelectuală pedantă și acră
- Sîni scăpătați
- O ființă fără sex
- Dragostea este dorințăș de cunoaștere
- Fiecare se ascunde și rabdă
- Vorbărie fără sens
- Suferă ca Narcis de propria ei frumusețe
- Privire caldă, recunoscătoare
- Toți o apă și-un pămînt
- Casă profilată pe cer
- Aer infailibil
- Fiare mascate în oameni
- Cu vîrf și îndesat
- Adevărul adevărat
- Tremura carenea pe mine
- Se răsuțește în mormînt
- Mocirla tinde să urce munții
- A susura
- Ne-am consumat nervii prin facultate
- Trebuie să dai serios din coate s-o dobîndești

- Noroc că există departe
- Om fără identitate
- Femeia dispărea din mâinile lui ca apa printre degete , o mișcare de undă de carne.
- Talmeș-balmeș
- Era în mâinile lui ca o plastilină
- Clipind rar și leneș
- Căldura femeii îl năucea
- Se lăsa neputicioasă
- Cu dracu, cu lacu
- Fum de țigară să-l tai cu cuțitul
- Să se ducă la mare să-și găsească liniștea
- Imun la critic (idee)
- Trecea prin zid dacă vroia
- Sunetul dirija privirea spre picioarele fetei; ea simțea raza ochilor căzînd pe spatele genunghilor
- Amintiri ce se devoră între ele
- Ne furăm căciula
- Stăpîn pe situație
- Curge sînge de nemulțumiți
- Merg pînă în pînzele albe
- Scurt pe doi
- Datoria unui chibrit e să se aprindă
- Mutăm banii dintr-un buzunar în altul
- Trecut prin ciur și prin dîrman
- Omul timpului
- Oamenii se mai schimbă pe sus
- Chiar și cercul are colțuri
- Prinse firul din zbor
- Un prieten trebuie cultivat astfel se ofilește
- Să dăm cezarului ce-i al cezarului
- Ambiția de a putea
- Să te confuzi cu natura
- Trup curat
- Păr alb ciufulit
- Viață Mondenă
- Privind, elimini o serie de toxine psihice
- Se topește în ființa general
- Pezevenghi
- Nu vrem să ne recunoaștem niciodată înfrîngerile
- Realitatea e un draog puternic
- Lumină violacee ireală
- O căldură plăcută îi învăluie umerii și brațele
- Proiecțiile gîndurilor
- Ai trăit repede
- Captez curenții di creier
- Fiecare are ce poate

- Fără un trecut
- N-au decît present
- E greu să nimereşti ţinta mişcătoare
- Şnapan
- Le încălzeşte vârful urechilor (vinul, emoţia)
- Trăieşte fiecare cum îl taie capul
- Are fler
- Cu încovoieri greu de schimbat
- Copil problematic
- Vuiet surd al oraşului
- Cu obrazul ca scoarţa de copac (gros, bătrîn ridat)
- Construim pentru cei vii, construim pentru cei morţi
- Ce vorbeşti Franţ!
- Care bărbat nu se culcă cu o femeie străină?
- Se obişnuieşte să se dea vina pe cei morţi
- Spală putina
- Femeile cînd iubesc devin fiare
- Ai o lacrimă de talent
- Dulce foc
- Se adaptează atîtor situaţii potrivnice
- Şi-a trăit viaţa pe altarul altora (prin străini)
- Mă pierdeam cînd îi auzeam paşii
- Timpul liber îţi oferă şansa să baţi cîmpii
- Priveşti lucrurile în negru
- Vorbea rar să umple tăcerea
- Frunzele arborilor moleşiţi
- Mic paradis
- Daţi-mi voie să vă contrazic
- Chibritul se aprinde întotdeauna în partea opusă (idee)
- Se ciugulesc ca nişte păsărele care s-au vut prima dată
- Nor compact de cuvinte fără înţeles
- Vocile se contopeau, şi se risipeau monoton sau strident
- Asociaţii de sensuri contrare
- Toate noutăţile-s vechi
- Abia aşteptăm să terminăm datoriile ca să face altele
- Îl divinizează
- Te arde la buzunar
- Selecţie natural
- Am plecat de acasă cu traista în băţ
- Film de epocă
- Fiecare societate are grijă de puii ei
- Pată de sănătate (în obraji)
- Plăcerea de a fuma
- Nu se realizase
- Război psihologic
- Îşi ceru din priviri permisiunea să intre

- Admira tot ce vrea și nu are
- Școala vieții și a muncii
- Nimeni nu-i perfect
- În spatele calităților, ca o umbră, se află defectele
- Modus Vivendi
- Toată ziua măcinăm orgolii
- Viață neșifonată
- Carte de vizită
- Burlac convins
- Orice femeie tinde să devină sau să se mențină frumoasă, indiferent de mijloace
- Nu-ți dai seama de cel ce poate și de cel care se laudă că poate
- Noaptea orașului
- Ți la etichetă
- Prigoria zboară foarte sus și se hrănește cu regina albinelor atunci când iese la împerecheat
- Ofturi : a e i o u ă î
- Libertate fără margini
- Capcanele zilelor
- Când mănânc mult simt să-mi zboară mintea în stomac
- Desfrâu culinary
- Limba i se încurcă în gură muncind cuvintele
- Ucidem animalele fără apărare
- Distanța de la posibilitate la realitate
- Își clătea ochii pe câte un șold de femeie
- Mîinile îi atîrnau a neputință
- Ochi plînși
- Să plîngem oficial
- Îl lass ă se coacă
- De ce te lași dus de current dacă nu știi să înoți
- Cuvinte cu ochelari de protecție
- Sarea și piperul
- Despersonalizată
- Îmbrăcăm alte costume peste aceleași corpuri și ne punem altă șapcă peste aceeași minte
- Numai credința într-o idee te face să rezisti
- Glas coborît, ușor ruginit
- Mă culcam frînt ca un bou care ară toată ziua
- Își reconstituie viața de artist din afișele de teatru
- Drumul îndoielilor
- Privire caldă
- Glas plăcut, catifelat
- Are sufletul împăcat
- Pelerinaj spre lumea celor morți
- Simțurile lui exagerau
- Bandă plumburie și monotonă de asphalt
- Aluneca periculos în lumea celor morți
- Pomii defilau (cînd mergi cu mașina)
- Aerul rece se repezea la el

- Să aibă sentimental coletului (e cărat)
- Picior frumos de femeie
- Sănătate psihică perfectă
- Straniu ecou
- Suflet încurcat
- Când închidem ușa biroului să închidem și capitolul funcției și să devenim oameni ai străzii
- Scăpat basma curată.
- Stare semivicioasă
- La fenomene noi nu poți recurge cu metodele clasice
- Sufereau de prea multă siguranță
- Să nu-ți potrivești cursul vieții după prescripțiile medicale
- Istoria se mișcă
- Începi să te îngrijești ca un bolnav adevărat
- O plasă invizibilă de relații
- Eprubetă de sticlă pură
- Privire obosită
- Linii care s-ar fi vrut paralele
- Umor involuntar
- Un hol al timpului pierdut
- Scris tremurător
- Bombardînd-o cu o ploaie de scrisori
- Adunat de pe drumuri
- Vlăstar al familiei
- Cu privirile pironite, fără expresie.
- Perplex
- Aer absent
- Mîzgălit de ștampile
- Niciodată în același loc
- Spînzura banii pe nimicuri
- Capete laminate
- Ne dizolvăm în masa anonimă
- Elixir
- Cu glasul scăzut sieși
- Dealuri de lut
- Mi-au plăcut pulpele dansatoarelor
- Fete cu flori
- Lucrez în pierdere
- Ucizi împotriva blondelor
- Un flutură vînt
- Zburau din cuib aiurea
- Pete albe de hîrtie
- Urechi clăpăuge
- Parul, urme de păr (chelie)
- Regularitate cazonă
- Cu un trecut peste care nu se putea trece prea ușor
- Sărea peste cal

- Acte de sabotaj moral
- Ce păcat că avem aripi dar le purtăm la picioare, zburăm jos.
- Îl deranja ceva nedefinit
- Trage cu lăcomie din țigară
- Ochii ei treceau prin el
- Cu inima palpitând de plăcere
- Pupilele mult mărite de plăcere
- Făcu ochii și mai mici și privy adânc înăuntrul lui
- Fumul se înălța ondulat
- Soare cu multe raze de o formă infantilă
- Forma trupului țîșni în relief
- Te învestesc cu puterea de a-mi atrage atenția
- Ride cristalin
- Scoase acest porumbel din gură
- Miros de brad
- Război surd pentru mica putere
- Planetă în spațiul nemărginit și rece al morții
- Copac trăsni
- Cioară zdrențuită
- Minte se poate ara și atunci scoate la iveală oseminte pierdute
- Să batem munții
- Mă contopesc cu natura
- Literele începură să plutească pe hîrtie
- Propoziție fără cap și coadă
- Piloni putrezi
- Picioare splendid
- Achete pline cu sîni
- Îna fără pușcă
- Corpul fetelor făcea valuri, reliefuri apăreau și dispăreau
- Cu timpanele tăbăcite
- Biciuită de muzica ce amintea ordonarea melodioasă a forței unui avion supersonic
- Bărbați care te dezbracă din priviri
- Netezindu-și fusta
- Laurii mediocrității
- Băut picătură cu picătură
- Minciuni nevinovate
- Un om practice are și zone idealiste
- Popor flămînd de fuste
- Splendid gazelă
- Se simțea atras e ca de întuneric
- Semnalizatorul din dreapta nu mai vrea să facă cu ochiul
- Tocire de idealuri
- Sentiment de putere asupra grupului
- Mașina plăcerilor
- Ochi umezi și mari
- Tăcerea obligă la explicații

- Poftă carnal
- O căuta în întuneric
- A venit vremea să se bucure de ea însăși
- Aurită de un surîs rarefiat
- Și iadul e pavat cu bune intenții
- Aprecieri din ochi
- Împins la pofte murdare
- Dansatoare oriental
- Aur alb
- Brînză bună în burduf de cîine
- Rapiță galbenă
- Verdele aglomerat pare negru
- Nori sidefii
- Lumină de asfințit, cu soarele jos, de parcă lîngea dealurile
- Se pierd în înălțime
- Puterea îi spală oasele
- Invadată de o tinerețe orbitoare
- Jurăminte întrerupte de săruturi
- Suflare misterioasă
- Vergeturi pe burtă, abdomenul flasc, bazinul lat, sîinii moi și lăsați
- Cultul trupului
- Dispar și apar profesii în funcție de nevoi
- Pierdut în istorie
- Șosea care duce în paradis
- O s-o îngrop în mine
- Lupta contrariilor
- Dau din gură hau hau
- Importanța Scării
- A pus o vorbă unde trebuia
- O oglindă a faptelor subterane
- Gînduri care nasc alte gînduri
- Copac uriaș ramificat la nesfîrșit pînă în adîncul cerului
- Nor de lăcuste
- Duhul sfînt o lăsa grea
- S-a jucat cu anii
- Lumea care fierbe
- Te afli pe o pistă falsă
- Scormonește gunoieie
- Fum fără foc
- La mintea cocoșului
- Aer superior
- Te scufundai în ea instinctive, barbar pînă la neființăș
- Zîmbet greu de definit
- Satisfacția femeii dominate în pat
- Ziua luminării tale
- Au șters putina

- Inginer la fără frecvență (Slab)
- Era greu să digeri muzica grea
- Lacomie îmbrățișări
- Mirosul ei îl alungă pe al tău
- Îmbrățișarea ei ți-a topit reproșurile
- Asculta muzică pentru a uita că așteaptă
- Când o atingeai își pierdea firea
- Gesture enigmatic, aeriene
- Teamă să nu se mînjească
- Foșnetul rochiei
- Dinții minuscule de oțel
- Îi cădea în brațe
- Teritoriu sacru
- Pas fatal
- În inconștiența ta nu cunoști pericolul
- Unul care pretinde că-ți vrea bine
- Scufundat în gînduri
- Imaculat
- Dealurile (...) se topeau spre cîmpie
- Omenirea se îndreaptă cu pași vertiginoși spre ochelari
- Undeva în tine ascuns și departe au plesnit niște coardel s-au prăbușit pilonii care te susțineau
- Cuib de dragoste
- Fantoma ta
- Baterie de convingere
- Veneau viței la școală și tu îi prefăceai în tauri
- Încep să trăiască pentru ziariști și televiziune, pentru interviuri, fotografii publicate în mijlocul oamenilor muncii
- Lemn de trandafir
- Pastă vîscoasă ușor de modelat
- Feline care-și apără puiul de alte răpitoare
- Și-a întors pe dos sufletul
- Taie în carne vie
- În ceasul al doisprezecelea
- Zgomot neclar
- Aveau aerul că te invită să te culci cu ele
- Femei excitate și exaltate
- Zgomot înfundat
- Gîtul ei perfect, lung, armonios
- Fustele pămîntului (femeile)
- Frumusețea ei putea să fie un extraordinar paravan
- Simțul măsurii
- Urcai vertiginous pe trepte mici
- Vorbe vînturate ca pleava care nu te-au aprins
- Alianțele din dragoste n-ar fi cele mai reușite
- Echilibru ascuns
- Alianțele din dragoste n-ar fi cele mai reușite

- Lumea arde cu vîlvățăi
- L-a înghițit orașul
- Lumină de iad
- Viață ratată
- Își face meandrele cum vrea
- A clădit casa din interior în afară
- Cu picioarele pe pămînt
- Mercantile
- O fierbințeală plăcută îți cuprindea trupul
- Sub ochi apăruseră două pungi violete
- Pardon de expresie
- A tăcut mîlc
- Stress
- În întunecimea ființei tale
- Să se facă lumină
- Un infern, timpul neîndurător cu oamenii
- Suportă cu stoicism
- Lăcașul mormintelor
- Aer încordat
- Se lucre la aniversarea ta
- Ai fost o rotiță minusculă într-un ceas
- Simțeai că nu mai ai aer
- Joc de-a șoarecele și pisica
- Cine urcă trage după el și pe alții (neamurile; cine cadet rage în jos și pe alții
- Invenție diabolică
- Lecție usturătoare
- N-a fost capabil să facă ordine în propria lui viață
- N-ai putu să-i pui căpăstru
- L-am tras afară din mocirlă
- Crezi că ești înconjurată de prieteni și cînd colo prietenii te îngroapă
- Lacrimi de venin
- Cînd mă string pantofii lumea devine meschină și urîță
- Prostie cosmic
- Victimele invidiei
- Egoism feroce
- Tragedie optimist
- Nonsense
- O scăldam între da și nu
- Își păstra gîndul la întuneric
- Am un aer care sfidează aerul
- Vîrsta periculoasă a femeilor cînd ovarele țipă pentru ultima oară înainte de stingere
- Carne dezlînată
- În stare să se răscoale
- M-a improșcat politicos cu injurii
- Nu o cunosc pe tovarășa pentru că în fiecare zi se îmbracă altfel
- Făcea pe principal

- Îi papă bănuții
- Victimă a inculturii
- Ori de câte ori mă aflu în pragul unui insucces oamenii mi se par mai urâți
- Pomenirea morților
- Posedată de o idee care o domină
- Tonum ei devenea obligatoriu
- Voci împletite
- Careu de ași
- Om integru
- Om de nimic
- Zilele de aur de altă dată s-au prefăcut în pulbere
- Sentiment surd, împîslit, de nerealizare
- Nu se iubea decît pe sine
- Zero tăiat în patru
- Prinde din zbor
- Fără mormînt
- Vîntul ascuțit al unei puternice neliniști
- Silueta de carne în care bătea o inimă
- Toamnă aurie
- Putere morbid
- Își dădea pe față nenorocirea
- Renasc din propria-mi cenușă
- Își sorbea întunecat alcoolul
- Bolnavă de propria ei frumusețe
- Vis paralele cu viața
- Iluzie periculoasă
- Sentimental ratării
- Femeile înnebunesc din senin dominate de glande
- Bolnavă de propria ei imagine
- O apă în care nu se poate înota
- Cu accent neutru
- Este mai aproape haina străinului decît cămașa familiei
- Perdeaua tremura ușor
- Apăruse deformat la fereastră
- Golit de putere
- Raza lui vizuală
- Excesul orbește
- Privirile ei îl paralizează
- Instinctele își cer dreptul
- Ce ascund femeile în cute?
- Clinchetul din două note musicale ale soneriei
- Îmbracă blana fidelității și dragostei
- O ultimă privire în oglindă
- Fiecare fir de păr la locul lui
- Fotografie în plină mișcare
- Perete alb

- Lumina filtrată de frunzele copacilor aruncă umbre caudate
- Cap de roman cu lauri
- Joc de lumini și umbre.
- Viața lui paralelă cu viața reală
- În afara vieții.
- Artiștii își pot lua permisiunea să discute cu umbrele
- Un om cu bulletin de identitate
- Cu viața pe moarte călcînd (e și cîntec de biserică)
- Nici să trăiești nu-i ușor
- Problem insolubile
- Unele inimi nu produc atîta dragoste
- Așchia nu sare departe de timp
- Boală fără nume
- Și geniile se pensionează
- Lumina căzu pe el și se amplifică (SF)
- Îmi rod în liniște propria mea suferință
- Ești omul care vine tare din urmă și toți așteaptă ceva de la tine
- Corp fericit
- Un perete a căzut între ei
- Dăinuie doar ecoul și apoi amintirea ecoului
- Forța exemplului
- Frige al dracului
- Unde-i lege nu-i tocmeală
- Se dă în vînt
- Ton academic
- Ura mea față de ea vizează să atingă perfect; tind spre una sublimă
- Impurificată de zgură
- Relicve
- Ocean sprijinit pe relicve
- Fosile vii
- Inteligent ca un cuțit
- Una aud și alta văd
- Oamenii se tem de șoareci mai ceva decît de război
- Parcă merg în interiorul propriului meu organism
- Umbre stranii
- Luna crescuse printre copaci
- Se adresa parcă lumii întregi
- Cuvinte nevinovate
- Pentru cine țipă păsările noaptea
- Perechea lui era lumea întreagă
- În mersull ei pe un orizont
- Luna modifica lumea
- Fluturi împrejurul globului
- Cer citadin, crispat, închis, fără ieșire la tainele cosmic
- O fotografie pentru eternitate
- Cînta ceva săltat

- Era mereu egal cu el însuși
- Rîs zglobiu
- Îi plăcea să privească pe fereastră în el însuși, cu lumina stinsă
- Alunecau pe lîngă zid
- Lucrurile se topesc în alte lucruri
- Cînta în surdina
- Împroașcă cu noroi
- Aripa ocrotitoare
- Vilă pitită între brazi
- Trăia în concubinaj cu natura.
- Prezența sa ponosită și pe jumătate descompusă
- Nu fac nici cît o ceapă degerată
- Băutor de licori
- Fragilă și albă ca un ou
- Coloane interioare
- La o mie de ani lumină
- A trăit și a murit ca un artist
- Să dezlege ițele
- Agenda zilei
- Investesc viața pentru viitor
- Apa ploilor repezi de munte pieptăna apa
- Culoarea deasă a unei perii nefiresc de verzi
- Brazi seculari
- Razele unei lentil
- Lumea judecă coaja
- Să crape de invidie
- Încrustat în sîdef
- Să nu dezgropăm trecutul
- Pe unde să scot cămașa?
- Plutesc în mister
- Un subiect de piesă de teatru
- Își făcu semnul crucii
- Să fim paroliști
- A iubi înseamnă a iubi
- Lumea a devenit o cloacă
- Cel mai mare gol e acela pe care-l lasă o femeie
- Apa îi va spăla presimțirile
- Plutește o nenorocire în aer
- Lumea face bani și din nenorociri
- Cine cițește cărți își complică mintea; se sperie de el însuși
- Prin mijlocul drumului
- A bătutu piatra
- Parcă avea gura cusută
- În preistorie
- Noaptea se îngroșa
- Pămîntul se învîrtește ușor

- Ne desființăm cu timpul
- În apele tale
- Cîntec de noapte
- Cîinii lătrau fără motiv
- Se dușmănea pe el însuși
- Coborau privirile în ploaie
- Eroul unui film
- Vede acest film în care joacă chiar el
- Un copac singuratic în zare
- Voci fragmentate
- Vorbind despre ceva neînțeles
- Amintiri îngropate
- Flori proaspete
- Peste mări și țări
- Flori de grădină și flori de seră
- Salcîmul e copacul săracului
- Două rîndunele chiar deasupra geamului
- Nu mai era al lor decît cu numele
- Filmul se derula
- Gura îi vorbea singură
- Dacă n-avem problem, ni le facem
- O clarificare dincolo de posibilitățile de cunoaștere
- Om care taie craca pe care stă.
- Te-ai dărîmat înăuntru
- În fața ta strălucește o oglindă clară
- Trecutul nu-ți aparține
- Să decodifici simbolurile vieții.
- Soarele începe să se roșească
- Foșnetul îmbrăcăminții
- Nu-și putea ascunde emoția
- Flacăra albastră a aragazului
- Rohița cădea perfect, luminîndu-i șoldurile înguste
- Numai ființele slabe se răzbună
- Gură cărnoasă
- Sîni liberi
- Foame de absolute
- Se va agăța ca naufragiatul de colacul de salvare
- Fată potrivită pentru dragoste
- Aer întăgit
- Mica ei împotrivire cedă
- Timpul nu prea lucrează în favoarea femeilor
- Sigur pe situație
- Am lucrat întotdeauna pentru alții
- Un rege în pielea goală seamănă cu orice soldat.
- Om fără principia
- Suge sucul cu toată ființa

- Amîna încordarea
- Las viața să curgă
- Artiștii nu produc decît iluzii
- Picătură umană de sînge într-o pustietate tehnică
- Cuvintele îl învăluiau din toate părțile
- Cu;pri deschise. Apă freatică. Arde mocnit, încet
- Infarct al vorbirii.
- Înger
- Ființă ireală
- Fecioare arse pe dinăuntru de pasiune
- Voce frumoasă
- O viață prea liniară
- Frunze și crengi pe alee
- Piele prinsă de soare
- Te-ai băgat prea adînc în frunziș
- Fals în istorie
- Crepuscul
- Zi-i teatru și spui multe
- Vremea spală toate oasele istoriei
- Te-ai jucat și pe tine chiar înainte de a te cunoaște
- Viața e mult mai groasă
- Între ciocan și nicovală
- Caută nod în papură
- Nu dau turcii (tătarii)
- Mi-a dat prin cap
- Timpul m-a uitat
- Vînt de răsărit.
- Aripile vîntului
- Întrebări stupide
- Glume nesărate
- Mască de seară
- Căuta argumentele eliminînd presimțirile rele
- Oră sacră
- O gaură în memorie
- Memoria de elefant
- Fire nevăzute uneau și separau convingerile.
- Maska onorabilității te orbea
- Frumoasă trecătoare
- O voce cu picioare frumoase
- Înfocată imagine
- Își arunca provocator genunchii înainte
- Piele de căprioară
- Fantomă din alte timpuri
- Aprinși de o necunoscută lume interioară
- S-a ținut în umbra lui
- Aer marțial

- Vorbea cu umbrele frunzelor
- Presupuneri sumbre
- Își contesta uneori propria lui existență
- Nasc viață
- Mirosind uscat și înecăcios
- De la opincă la vlădică
- De la întuneric spre lumină, iată un drum mai plăcut
- Scrise cu cerneală simpatică
- Îți scoți d-ta pîrleala
- Să extirpăm eu-l, egoismul, egocentrismul.
- Nervii tăi încep să circule prin fire
- Două vrăbii se fugăresc prin rămurelele cu frunziș puțin.
- Evantai de ironii
- Noapte de pomină
- Miros în care plutea
- Liber cugetător
- Dacă poporul va stăpîni poezia el va fi aproape stăpîn și în politică (Petöfi)
- Să arboreze un surîs seducător
- Sticle asudate, sifoane vinete, fripturi aburinde, muzica gema languros, cîntece de inimă albastră
- Saltul în imperiul libertății
- Orice moment de zăbavă este un moment puerdut pentru creația ta.
- Prinde istoria!
- Operă dependent de istorie
- Mîndru ca un păun
- Ne-a oprit un tablou
- Simțul ridicolului
- Să nu mai zboare îngerii cu aripi putrezite
- Îmi place bătălia
- Insulă pustie
- Nu sîntem decît niște bile colorate cu care se joacă cineva mare.
- Viața nu-l va pierde din mînă
- Se zbătea între somn și realitate
- O iubea în el
- Hainele stau pe el ca o cocoasă pe cămilă
- Mămîncă mult și în consecință sforăie
- Cearceaf ghem
- Trăia un prezent continuu
- Privea numai înainte
- Avea un principiu pe care-l respecta subcoștient
- O frunză galbenă lipită pe geam
- Ploi cenușii de octombrie
- Fructe de toamnă
- Seri de vară adînci și misterioase
- Zări limpezi
- Ceața îl înconjură din toate părțile

- Se uită în ființa lui
- Lucrurile se detașau limpede în penumbrele lor
- Sămînța răului
- Mă doare sufletul
- Ți-au intrat pe o ureche și au ieșit pe alta
- Maniacă
- Masă pliantă
- Să fii omul momentului
- Prăpastie dintre aspirațiile individului și cruzimea vieții
- Locul meu e viața ta
- Mereu în olanu second
- Pînză diafană de corabie
- Viața e ciclică
- Mă fac că devin ceva
- Cu fața spre lumină
- Toate femeile vor să ajungă artiste
- Gust de ploșniță
- Se priveau cu lașitate
- Tremura de neputință
- Aventură nesăbuită
- Îngropat în fotoliu
- Destul de absent
- Mînă spartă
- Nu mai pune nimic la inimă
- Arunc o vorbă și văd că se prinde
- N-am nimic să ofer nimănui
- Un dar al întunericului
- Încrezut ca un cocoșel
- Moment în viațăș cînd te ajung din urmă greșelile tale și ale altora
- Se prefăcu a înțelege
- Tăcerea parcă săpa între ei o groapă
- Viața eei secretă
- Dragostea lui s-a transformat în ură
- Lumea se hrănea cu entuziasm
- Lumină de noapte
- Ritual
- Afacerile proliferază
- Înceată să întocmească o listă a dușmanilor personali și găsi numai prieteni
- Din lupta contrariilor iese la iveală adevărul
- Dupăcapul meu
- Insulă particular
- Ca un pelican cu aripile uriașe desfășurate gara de zbor
- Oraș în care mi-am pierdut copilăria
- A se scălda în plăceri
- Cam pleoștit la întrebare
- Ar fi trezit și morții din mormînt

- Comori iluzorii
- Cîmp de exercitare a capriciilor și orgoliilor personale
- Spunem replici străine, purtăm hainele altora
- Legea transformării materiei în bani
- Cînd ești singur totul e gratuity
- În viața civilă totul poartă masca responsabilității
- Muzeele celebre = adevărate cimitire ale umanității
- Definițiile constrîng libertatea de gîndire
- E domn
- Printre străini e bines ă fii înarmat cu durere
- Se strecură ca o umbră
- În urma lui, lumea rămînea calmă, pură și limpede.
- Chip de lunatic
- Făcut să absoarbă răul dimprejur
- Ai trăit propria ta viață
- Drum croit de tine
- A intrat de tînăr în istorie și istoria i-a străpuns inima
- Umbre oblice
- Ai geniu
- Vîrful tremurător al pomilor
- Mici nourași albi pe cer
- Toate societățile din lume au decలాsații lor
- Avea locul lui précis
- Nu ești pregătit să înțelegi
- Nici în clin, nici în mîneacă
- Se ambalase din nimic
- Tragic pe dreapta
- Ca trasă prin inel
- Ochi critic
- Crezi cu adevărat ce spui?
- Alb orbitor
- Hipnotizat de o felină
- A auzit-o ca în vis
- Amenințare surdă
- Redus la tăcere
- Saltimbanc
- Un soi de asprime
- Alimentîndu-i orgoliul
- Viațăș alcătuită din fragmente lipite la întîmplare
- Strivește o lacrimă între pleoape
- Privea perplex
- Lumină difuză
- Lacrimi șlefuite, de scristal
- Ora întoarcerii
- Persoană inconfundabilă
- Rîs cristalin de parcă ar f avut clopoței în gură

- Scoși de la naftalină
- Chelner stilat și sobru
- Inventor de umbre
- Munca m-a făcut orb (fig.)
- Vibra de emoție
- Azi e indicat să nu atragi atenția
- Umplu sufletul cu un vid de dragoste (Cînd pleacă iubita)
- Închise ochii de plăcere
- Fluturi amețiți de lumina lăptoasă
- Dormea adînc
- O întoarcere în timp
- Ființa lui iradia uimire
- Dialog mut
- Aș fi rumegat în tăcere
- La temperatură înaltă
- Are un punct sensibil care poate ceda la acțiunea unor forțe exterioare.
- Obicei clasic de a păstra pe bandă viața
- Mare e grădina lui Dumnezeu
- Ancorare în realitate
- Îți trăiești cercul dumitale
- Pentru a face o descoperire uneori nevoie de un caracter opus
- Ai ajuns să nu mai fii de acord cu propria ta ființă
- Omul = etern aspirant; fuge în sens invers în raport cu timpul
- Unele reușite ne accentuează și alimentează focurile interioare de optimism.
- Omul nu-și poate formula niciodată ultima părere
- Pricini subconștiente
- Deschid sufletul
- Ce înseamnă să crezi în ceva
- Țintă indiferentă
- Rochița se boțise pe ea
- Cer proaspăt
- Și-a reșezat trupul în veșminte
- Suflet găunos
- Incapabil să urce pante abrupt
- Cură de libertate
- Muzica se acoperea de bancuri
- Oameni fără identitate
- Greață psihică
- De lemn Tănase
- Mult parfum, puțină lumină
- O lume fără reguli, fără mine și fără ieri
- Chelie de om cu greutate
- Noroaiele dumitale
- Uitare de sine
- Icoane pe sticlă
- Pădure de fagi seculari

- Cu mintea spălată de ploaie
- Umblî brambura
- Obiceiul pămîntului
- Ciuciulete
- Glasuri subțiri
- Lăgăturile lui cu lumea erau minime
- Brazii foșneau
- Nu vreau să mai știu de nimic și de nimeni
- Jocul cu vînturile și cu valurile
- Istoria mistuie amănuntele
- Grota buzunarului
- Scaunul gemusub el. Să-i arăt că sînt om
- Orice democrație trece prin stomac
- Sferă de metal fierbinte zvîrlită în apă rece
- Înmormîntări fără mort
- Cîinos la inimă
- Odată cu lacrimile se elibera parcă și de o otravă acumulată de ani și ani.
- Îmi place să atac frontal chiar dacă dușmanul e mai puternic
- Somn vecin cu neființa
- Lumea i se păru infinită
- Noaptea se albăstrea treptat
- Sufletul is se oțetește
- Cer de foc
- Roua diafană și sublimă care îngreuna aripile zburătoarelor mici
- Ecou adînc îngropat în el.
- Spuma argintie a zilei care dădea în clocot în marginea orizontului
- Dantele albe.
- Poate cine pierde cîștigă
- Viața curge după bunul ei plac.
- Stătea ca și cum ar fi fost pictat în cadrul ferestrei
- Joc amar în deșert
- Gene tremurătoare
- Lentil miraculoasă care exagerează amănuntele
- O lume de voci și șoapte
- Oameni în ceață
- Zîmbet malițios.
- Ranghini șerpuind printre flori
- Dormea printre flori
- Umbre nemișcate făceau de gardă
- Morții nu mai supără pe nimeni; sînt oameni perfecți, au suferit pentru colectivitate, nu uzurpă fericirea nimănui
- Sunete de alamă ale fanfare
- Să nu-ți pese ce se întăimplă după tine
- Asistînd la propria ta înmormîntare
- Răcoarea zorilor
- Zîmbet imperceptibil

- Optimismul lui se dovedi a avea fisuri
- Îi țiuiău urechile de liniște
- Floarea ascunsă a adevărului
- Infernul interior
- Deschiderea ferestrei spre oameni
- Cheie fantastic
- Moartea /în întunericul ei /de piper
- Casa pulberii
- Mila învăluie seara
- Tăcerea-i himenul cuvântului
- Țăranii își scriu memoriile / pe vechi decorații din primul mare război
- Slabă ca o lumânare
- Lumina picură-n măslini mai dulce
-

JEAN GENET

Les nègres

- Au moins un Blanc parmi les spectateurs, ou bien un mannequin, ou bien des noirs ayant des masques de Blancs.
- Des fausses élégances, le plus grand mauvais gout
- Jouée par des noirs pour au moins un Blanc
- Le chagrin, monsieur, leur est encore une parure...
- Si c'est debout que je dois voir le spectacle!
- Theater en theater
- Nous aurons encore la politesse, apprise parmi vous, de rendre la communication impossible
- (Toute la Cour essieu une larme d'un geste théâtral très visible, et pousse un long sanglot de douleur auquel répond le rire très aigu et parfaitement orchestra des Nègres)
- Dans votre haine pour elle il entrait un peu de désir, donc d'amour.
- Le tragique sera dans la couleur noire!
- Je peux multiplier ou allonger les soupirs?
- LE VALET: Oubangui Oriental 1580.. Saint-Élie-à-Dieu-vat 1050. Macoupin 2002. M'Zaïta 20008
- Il vous faut à chaque séance un cadavre frais.
- Et toi, race blafarde et inodore, toi, privée d'odeurs animales, privée des pestilences de nos marécages...
- C'est à une Cour d'Assises, spécialement dressée pour nous, que nous dédierons nos folies.
- Rideau noir
- Les cinq Nègres de la Cour retirent les masques et salaient le publique.

Les Bonnes

- Et si l'on veut représenter cette pièce à Épidaure? Il suffirait qu'avant le début de la pièce les trois actrices viennent sur la scène et se mettent d'accord, sous les yeux des spectateurs, sur les recoins auxquels elles donneront les noms de: lit, fenêtre, penderie, porte, coiffeuse, etc. Puis qu'elles disparaissent, pour réapparaître ensuite selon l'ordre assigné par l'auteur. ("Comment jouer "Les Bonnes"")
- Elles nous aiment des fauteuils. Et encore! Comme la faïence rose de ses latrines.

GERARD GENETTE

Figures II

- Le temps y a pris la forme de l'espace (Proust)
- - récit
- - non-récit
- - narration
- - description
- Soyez vif et pressé dans vos narrations; Soyez riche et pompeux dans vos descriptions (Boileau)
- Il est facile de décrire sans raconter que de raconter sans décrire (peut-être parce que les objets peuvent exister sans mouvement, mais non le mouvement sans objets)
- Il n'existe de genres descriptifs
- Greșeli în exprimarea personajelor (pentru a le caracteriza): anglizați, litere nepronunțate sau înlocuite cu altele, străini vorbind limba franceză, confuzii, pronunțări greșite ale unor cuvinte străine pociri ale unor cuvinte din limba maternă chiar
 - [...] n'entend que ce qu'il peut entendre
 - Pourquoi bête comme chou? Demande-t-il à M. de Cambremer
 - Croyez-vous que les choux soient plus bêtes qu'autre chose? (Proust)
- Rapport actif entre significant et signifié
 - Codage (L'auteur)
 - Decodage (Le lecteur)
- H'homophonie
- On a établi que tous les oeuvres sont l'oeuvre d'un seul auteur, qui est intemporel et anonyme (Borges)
- Tous les poèmes sont autant de fragments d'un unique poème universel (Shelley)
- Psychanalyse littéraire
- Psychocritique
- Toute connaissance est une réponse à une question (...) Rien de va de soi. Rien n'est donné. Tout est construit (Bachelard)
- Il ne s'agit pas de maltraiter la littérature, mais de chercher à la comprendre, et de voir pourquoi on ne la comprend qu'en la dépréciant (Blanchot)

MIRON GEORGESCU

- El mi-a spus /vei avea o singură viață /și prea multe cuvinte:

PETRE GHELMEZ

Sonetele

- Cartea Românească, 1974, 92 pagini, 84 sonete; fiecare sonnet are 14 versuri lungi; câte un sonnet pe pagină; (cică a scris 5 ani la ea)
- Să recunoaştem, totuşi, ni-i dor de-un fir de iarbă,
În veacul de uranium. Sîntem sentimentali!
Ni-s casele de sticlă, dar noi, cum regii pali,
Am vrea să ni se-curce un flutere în barbă.
- Icrele de spice
- Din grîu mă nasc-fiinţă fantastic, din pîine
O, timp, căpcăune
 - Sudură de idei
- Noi ne-am născut , iubit-o, din abur de cuvinte/Rostite-n miezul zilei de brazii fumurii.
- Eu vreau-un cal în flăcări să fiu, dinspre cîmpie,/ Să ard ca o nălucă, în zborul meu tîrziu
Țeasta unei clipe
Vin cerurile toate, în ochiul meu să țipe,
 - Păr năuc
 - Greieri nebuni
 - Fulgere din palma suavilor păuni
 - Cînd tu încerci zadarnic din stele să m-aduni.
 - Goluri de oglinde
- Din care șarpe-cîntec prea dulcet e-nmlădii?
- Tu moartea mea-în viață, și-n moarte viața-mi fii!
Cînd mieea se dospește, crescînd pînă la soare
 - Spade frunții noastre
- Frumoasa mea de frunză, tu, Doamna mea de stea!
Din aerul iubirii să-ți construiesc palate
- Și nu clipi! Cu geana poți năruî o lume!
Iar fruntea mea e cerul cu soarele-n mijloc
 - Clopotul din mine
- Iubito, nu ți-e teamă, cînd mai pierim cu-o taină?
- Rănește-mă cu-o vorbă, lovește-mă cu-n vis
 - Calul tău de fluturi
 - Galaxii de arbori
 - Buza frunzei
 - Rugina din stele
 - Îi văzum (= văzurăm)
 - Geana unui spic
- Te bleste cu iubire!
- De unde vii tu, cîntec cu trupul sîngerat?
- Rodește un luceafăr în trupul meu de frunză

Sonetul, acest cîntec rotund ca o coroană

- Oceane de cuvinte
- Păduri de stele
- Poteci frigînd în soare
- Şe-aud trecînd prin stele tălăngi prelungi de oi.
- Luceferii din lacuri să-i ridicăm pe creste
- Carbonizate-n cîntec
- Zăpezile luminii cad limpede din lună
 - Curcubeu albastru
- Cînd soarele asupră-mi, din lanţuri îl slobozi
- Cetatea mea de gînduri
 - Crivăţ de blesteme
 - Turnul vorbei
 - Luntrea unei flori
- Eu te zidesc cu milă în zidul de cuvinte,
Lăcustele pîcloase şi iezii de colastră
 - Sîngele-mi deliră,
 - Atins de zimţii steleiCopil mi-e ochiul
- Cînd putrezeşte timpul în merele frumoase / Cînd zace toamna neagră la capul unui pod,
 - Vin umbre ce ne latră
- La glezna ta de floare, vin toţi amanţii fost...
Cuvintele sînt arse în cuiburile lor
 - Stea de păpădie
- Ce-a fost, n-a fost, şi iată, ce este, încă nu e.

DAN GHEORGHE

- Inelul concentric /al lumii

ION GHEORGHE

- Doamne, din sămînța spicului de lăncie getică /Dă-ne holdele ce-au nimicit /Pe cîți nu ne-au lăsat în pace ă-acasă la noi
- Toartele cerului
- Miei și m,iele
- Ceea ce simțeste iarba
- Să arunc / pietre și vorbe și pietre
- Fecioara Marie
- Neicanime
- Ianoare (=ianuarie)
- Luna femarte (=februarie-martie)
- Șopîrla sãnamparte...
- Papagulie
- Dupre vînat (=după)
- Torna, fratre, torna
- Zece limbe de la chimir
- I-l vîntul mișcă și-l petrece
- Într-o numai de dînsa știută cabală
- De culoarea culorii neculori
- Lovind razele stelei ca niște corzile unei harpe
- Pe unde se poporul trage
- Se va iarăși pune
- Nu-l va mult ține-n supunere
- Muritul
- Iată iota tuturor iotelor
- Grecul de Thales
- Pe copacii de untul de lemn
- De ani cîteva mii
- La ăl mai lapte din cît lapte poate să fie
- Scrie cine, cum se pricepe
- Oricîta lucrare ar ajunge
- Grecime și non grecime

TUDOR GHERMAN

- Adun luminile rămase-n aer
- Ciob de lună
- Munții / de sare din cutele frunții
- Rădăcina frunții
- În grădina sin spatele vorbelor /Vîntul se cîntărește
- Să trudească albastrul

MAGDALENA GHICA

- Perfecțiunea este inutilă

MARIUS GHIȚĂ

- Conștiința modernă își va trăi în continuare peripețiile sub o altă “suflare”. “dihania matematică”

L GHÎȚESCU

- Fluture nebun
- Fruntea lacului
- Plutea tăcerea
- Aripa învierii

ZENO GHIȚULESCU

- Materia s-a încărcat cu lăstari
- Strop de lumină
- Cu pași de nea
- Panglici de cer îmi cad pe umeri
- Imne solare

ANDRÉ GIDE

- Écrié antiroman, 1920, France
 - Ambitions métaphysiques dans l'art
 - La guète des essences (poésie pure, roman pur, peinture pure
 - Une coexistence entre tradition et révolution en art

Journal

- Tome III (1923-1931)
- Despre cărți, concerte
- Gide avea agent literar American
- Dicta scrisorile
- Notează în jurnal din când în când
- Despre cărțile sale, reviste
- Note în subsolul paginii (de autor)
- 50 pagini /an
- Orgolios
- Citate

Falsificatorii de bani

- Editura Univers, București, 1980, traducere de Mihai Murgu
- Publicat de A. G. în 1925; 343 pagini
- Recurența procedului de “mise en abîme” în noile scriituri
- Funcția autoreflexivă a textului (=vorbește de el însuși) este dezvoltată exagerat (hipertrofie) la AG
- Carte important prin structura ei, nu prin subiect
 - Transpunere la scara personajelor, a subiectului însuși al operei (AG)
- Grilaă de lectură; sabotaje cronologice; narcissism;
- Relația dintre autor ca theoretician al propriului său text și propriul său text ca produs al unei practice (Irina Mavrodin, prefață)
 1. Operă gen: includerea unui blazon în altul (oglină în oglindă)
 2. Contestare: sabotare cronologică, narațiunea spartă în micropovestiri, viitorul (sfârșitul cărții?) dezvăluit înainte de vreme
 3. Povestire ficțională dublind povestirea reală.
- Un personaj se numește Bernard Profitendieu; altul Olivier Molonier
- Numerele de pagină ale cărții sînt scrise astfel: “[17]” sau “[18]”, etc.
- Cartea e împărțită în capitole (capitolașe) numerotate I, II, etc. și avînd cîte un motto
- Stilul cărții pare realist
 - S-o lăsăm pe d-na Profitendieu în camera ei, așezată pe un scaun care nu e deloc confortabil. Nu mai plînge; nu se mai gîndește la nimic (intervenția autorului)
 - Iată că a sosit și ora la care Bernard se duce să-l întâlnească pe Olivier (...) A trecut fără neazuri pe lîngă loja portarului; urcă scările pe furiș... (Autorul se ține după personaje, e în urma lor)
 - Bernard, care nu doarme, se uită prin odaia (...) (autorul se distanțaează de personaj)
 - Nu, nu la amanta lui se ducea Vincent Molinier cînd ieșea pe furiș în fiecare seară. Deși merge repede, să-l urmărim. (...) Iată-l la contele de Passavant. (...) Nu prea știu cum s-a cunoscut Vincent cu el
 - Motivul secret al lui Robert vom încerca să-l descoperim mai pe urmă
 - Tocmai pentru că n-o să-l mai vedem, îl contemplu acum mai îndelung (zice autorul)
 - Lilian mă cam agasează cînd face pe copila
 - Să-l părăsim acolo (...) (zice autorul cititorilor)
 - A sosit vremea să ne întîlnim din nou cu Bernard (zice autorul)
- Personajele sînt niște scriitori
 - Nu vreau deloc să insinuez că n-ar fi fost capabil să se întoarcă la Paris (...)
- Un (personaj) romancier Edouard proiectează să scrie romanul “Falsificatorii de bani”!
 - N-am avea nimic de regretat din cele ce s-au petrecut mai pe urmă (...)
 - How weary, flat and unprofitable /Seems to me all uses of this world! L-am auzit pe Hamlet spunînd (zice autorul citînd pe Hamlet)
 - -Și-acum, valiză dragă, între noi doi!.... (zice un personaj)

- Notez toate acestea din disciplină, și tocmai pentru că mă plictisește să le notez
- E necesar să scurtez acest episod. Precizia nu trebuie să fie obținută prin detaliul relatării, ci prin imaginația cititorului, prin două sau trei trăsături, puse exact la locul potrivit. Cred de altfel că toate acestea ar fi mai interesante dacă l-aș pune pe copil să le povestească (zice un personaj în jurnalul său)
- Va fi dificil, în „Falsificatorii de bani”, să se admită că personajul care va juca rolul meu ar fi putut, rămânând în bune relații cu sora sa, să nu-i cunoască deloc copiii (zice un personaj Edouard în jurnalul său)
- Edouard discută modul cum ar concepe romanul său „Falsificatorii de bani”
- Jurnalul prezentat în carte pe destule pagini este citit de un personaj (ca fiind jurnalul altui personaj)
 - Examinând evoluția lui Vincent în această intrigă, disting diverse stadii, pe care aș vrea să le arăt, pentru edificarea cititorului: / 1) Perioada bunelor mobiluri (...) / 2) (...)
 - Vrei să mergem amândoi pînă la (aici a spus numele unui loc pe care nu-l cunosc) și acolo să ne rugăm împreună (...)
- Un personaj (Edouard), romanțier, vrea să scrie un roman despre un romancier
 - Istoria operei, a gestației ei! Dar ar fi pasionant... mai interesant decît opera în sine...
 - Un roman nu cu ființe vii, ci cu idei?
 - Multiubita mea Laura
- În roman se insistă asupra modului cum se elaborează un roman
- Stil epistolar pe alocuri (scrisori foarte lungi (4-5 pagini) adresate de un personaj altuia)
 - La fel și autorul neprevăzător se oprește o clipă, ca să-și mai tragă sufletul. Și se întreabă cu îngrijorare încotro îl va duce povestirea sa
- Pe 3 pagini autorul (analizează) comentează personajele din acest roman
 - Edouard m-a scos de mai multe ori din sărite (cînd a vorbit despre Douviers, de pildă), ba chiar m-a indignat; sper că n-am lăsat să se vadă prea deschis acest lucru, dar acum pot s-o spun pe șleau (...)

Ceea ce nu-mi place la Edouard sînt motivațiile ce le dă actelor sale. De aceea și sîntem în acel punct median al povestirii noastre în care ritmul i se încetinește și pare să ia un nou avînt pentru că în curînd să-și precipite cursul. Bernard e fără discuție prea tînăr ca să poată prelua conducerea unei intrigi (...)

Regăsesc într-un carnet cîteva fraze unde am notat ce gîndeam despre el mai înainte...”Ar fi trebuit să fiu mai circumspect față de un gest atît de excesiv cum e cel al lui Bernard la începutul povestirii (...) Desigur nu-i un erou care să mă fi dezamăgit mai mult decît alții (...) Poate că prea devreme a început să acționeze de capul lui (...)

Passavant ///mai bine să nu vorbim de el, nu-i așa?

(...) Dacă mi se va mai întîmpla vreodată să nasc o poveste, n-o s-o mai populez decît cu caractere călitate (...) Laura, Douviers, La Pérouse, Azaïs... ce să fac cu toți oamenii aceștia? Eu nu i-am căutat: i-am găsit în drumul meu urmărindu-i pe Bernard și Olivier. Cu atît mai rău pentru mine. De acum înainte le sînt îndatorat.

- Dar lăsându-l la o parte pe La Fontaine, și reținând numai ideile pe care mulți cititori superficiali le-ar fi putut enunța în legătură cu versurile sale (...) (SF) zice un personaj care avusese la bac. De comentat 4 versuri din La Fontaine)
- Pentru a-i asculta, să-i părăsim o clipă pe Olivia și Barnard care, intrând într-un restaurant, au luat masa (...) (zice autorul)
- În acțiune este vorba și de niște copii care încercau să vîndă monezi false (le-au pus în circulație)
 - Sărmanul Olivier! În loc să se ascundă de părinți, de ce nu se duce pur și simplu acasă? L-ar fi găsit pe Edouard împreună cu mama sa (SF: zice autorul)
 - Se gîndea la toate acestea fără amărăciune, preocupat doar de Sarah, cu care se întîlnise noaptea trecută și avea să se întîlnească și noaptea asta (SF: zice autorul)
 - Să presupunem că cele spuse în această privință nu i se aplică decît lui Passavant. Acestuia, prin urmare, nu i-a fost prea greu să se convingă că... (SF: zice autorul)
 - Am scris treizeci de pagini din "Falsificatorii de bani", fără ezitări, fără ștersături (...) (SF: zice un personaj care scrie acest roman (și e romancier))
 - Inconsecvența caracterelor. Personajele care, de la un capăt la altul al romanului sau al dramei, acționează exact așa cum s-ar fi putut prevedea.... (SF: zice Edouard, personaj romancier, în jurnalul său).
- În povestire apare și un înger după care se ia un personaj (ceva fantastic)
 - Recitînd paginile lui Falsificatorii de bani pe care i le arătasem lui Georges, le-am găsit destul de proaste. Le transcriu aici în forma în care le-a citit Georges; întregul capitol trebuie rescris. (...) Să lăsăm romancierilor realiști povestea cu voia soartei (SF: zice Edouard, personajul romancier în jurnalul său)
 - - Degeaba. Tot n-ar înțelege
"N-ar înțelege. "N-ar îndrăzni". "N-ar ști". Mereu i se aruncă în obraz aceste formule. Suferă groaznic fiindcă e exclus. (...) (SF: zice autorul)
- Spre finalul cărții un personaj, Boris, se sinucide
 - Fără să pretind că explic ceva, n-aș vrea să prezintnici un fapt insuficient motivate. De aceea n-o să folosesc în "Falsificatorii de bani" sinuciderea micului Boris: mi-e mult prea greu să o înțeleg (...) (SF: zice Edouard în jurnalul său)
- Sfîrșit liniar
- Unele personaje se pierd pe parcurs (nu se mai amintește nimic de ele)
- Personajele se intersectează, relațiile lor la fel, acțiunile la fel
- Sinuciderea virtuală de la început (cînd un personaj zicea că a murit, voise să se împuște) se întîlnește cu una reală (nepotul lui se împușcă)
- Există romane epistolare
- Scriitură autoreflexivă, ca scriitura a scriiturii
- Text ce se autocomentează pe măsură ce se face
- Subiectul romanului (este sabotat, constant el însuși de alte subiecte) este facerea unui roman; subiectul este reflectat; foarte multe personaje sînt scriitori sau candidați în ale scrisului sau răsund pron scris (=scrisori, bilețele); personajul central este un

romancier care în vederea scrierii unui roman cu titlul “Les Faux-monnayeurs” ține un jurnal; acest jurnal se identifică cu opera însăși, cu textul însuși al operei pe cale de a se face (Irina Mavrodin).

JEAN GIRAUDOUX

Intermezzo, 1933

L'Inspecteur – Entrez, les élèves... (Elles rient). Pourquoi rient-elles ainsi?

Isabelle – C'est que vous dites: entres, et qu'il n'y a pas de porte, monsieur l'Inspecteur.

L'Inspecteur – avec leur gentillesse, il n'en est pas une qui ne prétende avoir sa manière spéciale de sourire ou de cligner.

.....

Isabelle – Comment les pourrai-je? Avec ces écoles de plein ciel il ne subsiste presque aucun motif de punir. Tout ce qui est faute dans une classe devient une initiative et une intelligence à milieu de la nature.

- Se făceau școli în aer liber, nu închise între pereții unei săli de clasă.
- C'est qu'il n'y a pas de première, monsieur l'inspecteur, ni de seconde, ni de troisième. Vous ne pensez pas que j'irais leur infliger des froissements d'amour propre. Il y a la plus grande, la plus bavarde, mais elles sont toutes premières.
- L'arbre est le frère non mobile de l'homme. Dans son langage les assassins s'appellent les bucherons, les croque-morts, les charbonniers, les puces, les piverts.
- Les racines sont le vrai feuillage, et le feuillage, les racines.
- L'Inspecteur –zéro! (Elles rient) Pourquoi cette joie, petite effrontée?
Isabelle – C'est que dans ma notation, j'ai adopté zéro comme meilleure note, a cause de sa ressemblance avec l'infini.
- Apoi fetele (elevele) cântă Marseillaise într-o manieră proprie
La Marseillaise des Petites Filles
Les Pays des petites filles
C'est d'avoir plus tard un mari
Qu'il ait nom Paul, John ou Dimitri,
Pourvu qu'il sache aimer et que bien il s'habille.

ALFREDO GIULIANI

- Critic
- Trandafirul în inimă al realității
- Organizare a realului, recoală contactul cu realul

J. W. GOETHE

- 1749-1832, Frankfurt pe Main (Prusia)
- A scris poezie, proză, dramaturgie
- Traduceri de Maria Banuş, Lucia Blaga, Şt. O. Iosif

Poezii şi Poeme

- Soarta tot o-ndură
- Cine poate să învie /Vremea dragostei dintîi
- Cine-nvie doar o oră /Din frumosul timp apus?
- Licărul de lună
- Rîde cîmpul
- Aprins azur
- Clipa nu s-a stins
- De floare nins
- Munţii ce nourii îmbrac
- Umbrite ape
- Crengi nemişcate
- Mi-am plîns durerea mea
- Steaua din ţării
- Lăsaţi-mi nopţile să plîng / Cît plînsul n-a secat
- Cel lovit de două ori, /Tu de două ori l-alini
- Chem viitorul
- Visări ciudate
- Cînt divin
- N-am golit cînd trebuia /Cupele-nspumate
- Multe ceasuri de-ncîntare. /Dulci sărutări trecătoare /Au rămas nedate
- Ceasuri fericite
- Beţi pagarul pînă-n fund
- Veghează asupra-i cu ochiul deştept
- Ochii-i mureau de tristeţe
- Toane de fată
- Mătură roasă /Ia-ţi mantaua zdrenţuroasă
- Ca un fulger mi se-ntoarnă
- Mii de rîuri /Cad pe capul meu
- În flăcări mă răcoreşte
- Voi jertfi timpul (idee)
- Aprinzînd sîngele (idee)
- Talaz noptatic
- Tulbure zi
- Cer greu
- Lumea zăcea lîngă cel ostenit
- Învie forme
- Mut, mă pierdeam în adîncul eului meu
- Să cred că ziua va fi reînflorită?
- Aci e-o zi cu aripe-ncremenite

- Un stol de clipe
- Ore gemene și călătoare
- Seara sărutărilor
- Înger de văpaie
- Merg pe lângă ape crengi și plaiuri
- Scrisă-n aburi lucitori
- Vraja clipei
- În unde ființa i se înmulțește (idee)
- Cu scris de foc, în inimă rămîne
- Cît pustiu, ce inima nu-l ară
- Împînziș de soare
- Ochii ei, ca un jar de soare
- Gura ei ce leagă toți zefirii
- Singurătatea moare topită (idee)
- Îmi bate ora
- Chipul își scaldă în lac (idee)
- Vîntul e logodnicul undei (idee)
- Foc înalt
- A opri plînsul (idee)
- Florile vinului meu /Nu toate-au dat rod
- Smulge sălbatic un glas răgușit turnătorului corn
- Ca nicovalea e țara, stăpînitor îi ciocanul
- Vremuri nebune
- Inimi duioase mă miști
- Valul cel blînd licărea
- Zorii-n văpăi
- Ceas primăvărat
- Frumos fără margini
- Tu răcorești aprinsa mea / Sete lăuntrică, /Vînt fraged al dimineții; /Privighetoarea mă cheamă duios /din valea plină de neguri
- Ceruri vaste
- Vremuri încărunțite
- Oase tari, ce s-au izbit de moarte
- Moartea le desparte
- Mîndră plăsmuire
- Parcă țîșnea din morți izvor de viață
- Cucernic mă îndrept înspre lumină
- Stropi de nectar (titlu)
- Ard de vie
- Cui dragă și aproape-i sînt /Este departe
- Portocale aprinse între frunze
- Globuri de mere aprinse în fruct (pom) (SF)
- Vînt ușor
- În peșteri stă un neam străvechi de zmei
- Nu-s greșeli să nu plătească
- A udat pîinea cu lacrimi(idee)

- Somnul în moarte trecu
- Viața leagă vîrstele între ele (idee)
- Visul leagă pe ieri și pe azi (idee)
- Dezvăluie natura (idee)
- Fîntînă bucuroasă
- Strîmta-mi viață
- Natura, slobod iar se-aprinde-n tine
- Se iscă forma din genune
- Fluid element
- Mîini curate de poet / Apa modelează
- Fete în pîrg
- Treceți al meu prag
- Nu pricepură bucherii / Prețul aflat în cuvînt
- Îl toarnă în numele tău
- Lăsați-mă să plîng (titlu)
- Încercuit /de noapte
- Lăsați-mă să plîng! Nu e rușine! /Bărbații care plîng sînt buni
- Față amară
- Căzută-n noapte cerul de azur
- Cu obrații de stea
- Ferecat de ceață
- Umbre dragi și vii
- Durerea învie

Faust

- Cei duși nu mai aud cântările din urmă
- Ecoul s-a destramat
- Harfa lui Eol
- Lacrimi printre gânduri
- Severa inimă
- Ce e de față, vede-se ca-n depărtare. /Și ce-a pierit aievea e ca o izbîndă
- Mulțimei vrem pe plac să-i fim
- Fiecare-o sărbătoare cere
- Ce pare-a izbîndi, e înghițit de-o clipă
- Posteritatea mi-ar umbla prin cap
- Căci masa o convingi numai prin masă
- Cine dă mult, dă multora ceva
- Curiozitatea i-a-naripat
- Absoarbe zările
- La ve visezi, poete, de pe tronul tău?
- Căile iubirii
- Cuvînt încet
- Împrăștie corale primăverii
- O hrană melancolică
- Un izvor năștea fără-n cetare
- Un mugur promitea minuni
- Plăceri găseam în amăgire
- Poetul are nevoie de tinerețe (idee)
- Dansuri în vitej
- Să rătăciți după o țintă
- Prilejul prindei-l de chică
- Zilele nu-s de pierdut
- Drumurile cad /din cer
- Prin zvon de sfere înfrășite
- Mers de tunet
- Lumini de rai și nopți profunde
- Rotiri de sfere
- Din tipar nu-și iese
- Lumină-amăgire
- Și cerului el cele mai frumoase stele-i cere
- Piept ars de frămîntare
- Dragoste cerească
- Cunoaște grădinarul florile, ce după fire / Le va purta un pom care-nverzește
- Tainic foc
- Amărăciunea-mi arde inima
- A ști ceva deplin eu nu-mi închipui (idee)
- Să nu-mi încurc printre cuvinte mersul
- Noaptea mea tîrzie

- În roua firii să mă scald
- Eliberat de chinurile minții / De fumul, de funinginea științei
- Lumina ajunge tulbure (idee)
- Aceasta-i lumea ta!
- Inima se stinge / (...) golindu-se de sânge
- Te-mresoară-n mucegaiuri
- Al stelei mers
- Gîndire seacă
- Suind cu foc prin nervii mei
- Inimă închisă
- A sîni (a sta la sîn)
- Adăpați
- Atîrnă ceruri și pămînt
- Văd ca un abur
- Simțirile mi se aprind
- O lume și-a creat
- Valul vieții
- Al cui e glasul ce
- Îi Țes viu veșmînt
- Naștere sînt și mormînt
- Belșugul de vederiii
- Cuvintele de nu-s simțite, rămîn seci
- Nu vei răzbate pîn' la inimi / Dacă din inimă pornirea nu îți vine
- Dacă ții într-adevăr să spui ceva / De ce după cuvinte-ai alerga?
- Mă copleșește ceața
- Fîntînă sfîntă
- Cunoașterea e un prunc (idee)
- Cu mîna sapă căutînd comori de veacuri / Și-i fericit cînd rîme în gunoi găsește
- Oglindă-aproape mă credeam eternității
- Cuvînt de tunet
- Viața unui zeu s-o gust
- Așa de mic, așa de mare mă simții
- Prin veșnicie se lărgește
- Secrete suferinți
- Foame de pămînt
- Ai rătăcit prin amurg
- Natura nu se lasă despoiată / de vălul ei
- Ce clipa născocoște, poate folosi
- Car de foc
- Mare înaltă
- Licoare, cristal, firidă
- Clopote înalte
- Sunete cerești
- Sărutul cerului
- Răsare lacrima
- Lungiți-vă-n ecou

- Cerești cîntări
- Pînzele morții
- Rupeți /cătușele sorții
- Adorabil îmbrăcate
- Om fericit e doar cel darnic
- Sînge tînăr
- Apa de cleștar
- Învie totul prin culoare
- Orașul revărsîndu-se-n livezi
- Luntre veselă
- Aici sînt om /Aici mi-e-ngăduit să fiu
- Muncit de gînduri
- Unea contrarii
- Puterea-va fiul tău s-ajungă, unde tu nu ai ajuns
- Această oră ce ne iese-n cale
- Să beau eterna lui lumina
- În spate noaptea /înainte ziua
- Spațiu vînat
- Plutește vulturul
- Peste-ntinsuri, peste lacuri, /Cocorii-o țin spre patriile lor
- Te simți în cer
- Două suflete-s în mine
- Auriul vînt
- Aburii de seară
- Îi prepară primejdia (idee)
- Ceața cade ca mătasea
- Dragostea se-aprinde
- Se îngustează cercul
- Animalic sunet
- Muzică sfîntă
- Topește-te-n murmur
- Aprinde-te-n lumină
- Din cer revărsat
- Se străduiește numai spre esențe și-adîncimi mereu
- Tot ce naște și devine /E vrednic să se prăpădească
- Noaptea /ce și-a născut lumina
- Sferă curată
- Veșnic un nou sînge-și face drum
- Foc ceresc
- Dulci imagini
- Mersul zilei
- Prea tînăr sînt, fără dorinți să fiu
- Noaptea ar putea să fie scut
- De sine însuși se îmbată
- La poarta simțurilor
- Cade fără nume

- A nimicit luminile
- The cheamă în larg
- Cuvîntul încă-n pană moare
- Sfarmi această lume în ruine
- Văile simțirii
- O htrană ce nu satură tu ai
- Plăcere dureroasă
- Clipă rămîi că ești frumoasă (idee)
- Coroana omenirii
- Oprit să fie timpul pentru mine
- Bolta rătăcirii
- Să nu-i aline setea-n foc!
- Conversație săracă
- Parcă o moară mi-ar umbla prin cap
- Lucitor cuvînt
- Ce-i negru scris pe albă foaie /Rămîne veșnic de folos
- Prinde clipa
- Se luminează zarea
- Cu alții mă simt tare mic
- Aer de mătase
- Privirea ta, o vorbă-mi spune
- Vecin cu zeii
- Se ridică din boală (idee)
- Flori risipă
- Îngăduie privirii (...)
- Să rostească
- Umed crîng
- Sînt ochi cari văd și ochi ce-ntreabă
- Mi-ai dat natura drept regat
- Furtuna duduie
- Bea viața (idee)
- Nepămîntasca fericire
- A retrăi în tine zilele genezei
- Căldura ai turnat-o
- Valurile tale
- Zăbovești tronînd
- Aprinsul sînge
- Lacrima și-o zvînta
- Pasc în crini
- Fugarul fără adăpost
- Cu simțirile-abia trezite
- Cînd liniștea-mi lipsește luna-i în mormînt
- Înaltu-i mers
- Surîsul neșters
- Rîu vrăjit (idee)
- Să-l sting în săruturi

- Se boltește
- Să am asupra ta /înfrîurire
- Țărînă răcoroasă
- Stelare trupuri
- Sîngele se-nfurie în mine
- Te privesc pierdută
- Albă c unună
- I s-au închis cărările
- Creatură
- Cai negri
- Paște suferință
- Întinzi mîna să apuci fulgerul, tunetul?
- Bezne scunde
- Din privirea ta /Un cer întreg mă cotopea
- În mine tu pe cine vezidincolo de ziduri
- Așternutul veșnic
- Ceruri de unde
- Explozia surdă / a trandafirului (un cubanez)
- De nu m-aș fi născut
- Încearcă să-i cuprindă umbra (idee)
- Idealul frumuseții pure
- C-o țară plece fiecare
- Zvonul papurii din apă
- Stejarul, în puternicie, /Poartă în fiecare ram cîte un veac
- Basme țeși
- Să locuiești în fericire
- Dragoste neroadă
- În pămînt zace puterea /ce te-nalță
- Flacăra de duh
- Prin mădulare-i curg eterne melodii
- Jalnic ecou
- Strîngînd sînul ce se-opune
- Ne e groază de cădere
- Rudă-mării, rudă zării

OCTAVIAN GOGA

- April 1, 1881–May 7, 1938)
- Scriitorul transformă realitate din care s-a inspirat
- Scriitorul = un om care filtrează durerile poporului prin sufletul lui
- Laborator de creație. Vocabular plastic. (Dan Smântânescu)
- Clocot bogat al ideilor
- A deschide lacătul inspirației
- Izvoarele îngînau
- Un vis de-o viață-ntreagă
- A murit ca frunza toamnei
- Smulge clipa /din al vremii întuneric
- Valul vremii
- Sărutat de doină
- Vînt inamorat. Patrafîr.
- Frunte fierbinte. Mirul.
- Cîntec al lebedei.
- Femei vaporease (Dante)
- Liniști sfînte. Din altar.
- Sfere senine.
- Țări de ghiață. Raze de foc.
- Strop de viață. Inimă moartă.
- Zîmbet de ghiață.
- Lumini de fos. Clopot duios.
- Călătorind pe raze. Chip mistic.
- Trandafiria boltă.
- Înger de pază. Cetate de stele.
- Fluture auriu. Salbă de mărgele
- Noaptea țese. Creangă de măsline.
- Raze tremurătoare. Ochiul stelelor.
- Groapa viselor.
- Geană de aur. Haină de ger.
- Astru fix
- Pătura uitării. A amintirii mare
- Chipul vremilor pierdute. Sfînt amor.
- Clipire tremurată. Zîmbet leneș.
- Înger rătăcit.
- Mormînt de iluzii: Piedestal.
- Soare cumplit. Aripa ostentivă.
- Chip de demon.
- Zîmbete [...] de oglindă. Glasul rugămintei mute.
- *Viața doboară visele (idee).*
- Neguri cernite
- Caer de ispite. Fire aurite.
- Inimă-șelată
- Treci prin viață legat cu-n vâl trandafiriu.

- Nu au inimă cei sfinți. Dar păgîn.
- *Scrumul fericirii (idee)*
- Drumul minții
- Bradul se apleacă /și sărută tremurînd undele izvorului.
- *Izvorul șoptește (idee).*
- Tremura pămîntul
- Vicleana fire. Aur furat din soare.
- Cicoare. Tăcerea unei nopți. Pasăre măiastră.
- Privire rugătoare.
- *Au simțit spada (idee)*
- Beteală aurită. Crîng înflorit. Blînde șoapte.
- Flori de romaniță. Văpaia tinereții.
- Crîng fără poteci. Dragoste de veci.
- *Ochii tăi ca păcatul (idee).*
- Noapte adîncă.
- O stea îți luminează odată viața
- Plîngem fericirea. Pierdut în ceață. Ape afunde
- Luna își “împletească chipu-n unde”
- Fulgere de ură. Visuri moarte. Sete de viață.
- Strigă-n întuneric. Sufletul calcă pe ruine
- Durere îngropată. Vămile vieii.
- Sol al dimineții
- Împletiri de fulgere cunună. Măreața înviere.
- Eterna lumilor durere. În cuibul tău.
- *Strigăte în pustiu (titlu)*
- *A-mi înveșmînta emoțiile (idee)*
- Ploaie perfidă
- *Ne doare sufletul (idee)*
- *Se aprind lumini în suflet (idee)*
- Lună bolnavă și gălbuie.
- Păsări prinse-n colivie
- Cîntece necîntate
- Argint tremurător.
- Ochi îndrăzneț
- Vîrtej de viață.
- Seară taciturnă.
- Apă fermecată
- Pierdut în alte lumini
- Lacrimă fierbinte
- O clipă sînt poet. Vînt de seară.
- *Stelele se sărută la lună (idee)*
- Cunună sfîntă
- Chip etern. Gînd priponit.
- Och-mi rătăcesc.
- Plîns închis. Dungă de lumină. Lume pierdută-n întuneric.
- Frunte albă. Rîuri albe, delce

- Călătorind pe-o rază.
- Cuvîntătoare din tulnic de argint.
- Flori de măr.
- Năframă de mătase.
- Lună dalbă
- Ne cheamă pămîntul
- Golul plutește.
- Albe păcate.
- Dulce patimă
- Al neființei cînt.
- Noapte albastră.
- Icoanei tale albe
- Tremutat de gene. Visuri albe.
- Aripă de nor
- Dragoste cu cerul
- Cetățî de unde.
- Valuri clocotitoare
- *Vîntul îmbrățișează apa (idee).*
- Adormitul val.
- Lume de gheață.
- Crizanteme.
- Ape bălaie.
- Liniște moartă
- *Pe părul negru se ivește bruma (idee)*
- *O rază mă sărută (idee)*
- Raze ofilite.
- Negură eternă.
- Cer îngropat în beznă.
- Geană albă de lumină
- Noapte străină.
- Adîncime mlăștinoasă.
- Ape sălcii (nesărate)
- Lumină vinovată.
- *Să așezăm în tolă săgeții (idee)*
- *Vîntul vorbește în taină cu plopii (idee)*
- Chip alb.
- Zîmbet de lumină.
- Bătăile vieții.
- Aurul te-nșeală.
- Zări de jară.
- Limbi de foc.
- *Mintea e plină de fulgere (idee)*
- *Rîs printre lacrimi (titlu).*
- Mă chem din visuri.
- Răchite sfioase.
- Apa plînge.

- *Corabie din lanțuri desfăcute (titlu).*
- Murmurul de stele.

Cîntece fără țară

- Ostrov de flori
- Îmi tremură durerea-n gene
- Sărmane crînguri și poene
- Val de neguri mă-mpresoară
- Înrouate
- Zilele-mi mureau în umbră
- Pragul bolții
- Albă pulbere se stele
- Punte argintată
- Mă găseai uitat
- Visuri îmi goneau pdihna
- Înfrigurare eternă
- Se deslușea o lume-ntreagă închisă-n ciobul de oglindă
- Se-nfiripau lumini
- Pace înfiorată
- Năzuințe fără nume
- Degete moi
- Glasul lui de clopot
- Dezgropa povești uitate
- Deștepta un zvon de frunze
- Flori de sînzienne
- M-a dăruit c-o mîină soarta, dar m-a furat cu cealaltă
- Noaptea-i mută și săracă
- Prind să tacă
- În mine se petrece-o agonie
- Sufletu-mi bătut de vijelie
- Ți s-a uscat și lacrima din gene
- Ochii arși de friguri și otravă
- Tu mori acum dar umbra ta revine
- Umila mea sfială
- Vîrtejul de viață
- Batjocura te arde
- Simt inima pămum bate
- La orice pas culegi o nouă vină
- Noapte în jur
- Fără somn se zbate vinovatul
- Mor visurile sugrumate
- Scăldat în rîs
- Putredă cetate
- Lumina i se frînge
- Ochi îndurerat ce plînge
- De ce m-aprindeți fiecare seară/să luminez nenorocirea voastră
- Vremi adormite

- Adun cenușa gloriilor stinse
- Sub bolta ta mi-e frig și mă cutremur
- Dincolo de moarte
- Duh întunecat
- Mor florile și zîmbetele mor
- Se frînge visul
- Dragostea apune
- S-aștern în praf și dumnezei și îngeri
- Cîntarea biruinții
- Strop rătăcit
- A ferecat eternitatea-n piatră
- Amurg înlăcrimat
- Din strălucirea moartea-a unui vis
- Cu brațele pierdute
- Pămîntul /își cere astăzi morții înapoi
- Veniți să facem îngropare
- Să-și cînte viața imnul ei de slavă
- Vraja clipei trecătoare
- Amarul plîns al veșniciei
- Clocot de mări apuse
- Minte, pasăre rătăcită
- Surîs machiavelic
- Ars de frigurile vieții
- Să-și scalde ochii în lumină
- Suflet supus
- Taina mare a clipei
- Cununa lui de spini
- Resemnare mută
- Colț senin de cer
- Fumul leneș de țigară
- Fruntea mea cădea fierbinte /în palmele tremurătoare
- Cor de îngeri
- Mîndra noastră sărăcie
- M-a furat (...) viața
- S-a stins în neguri dimineată
- Mîndra apelor crăiasă
- Strop rătăcit de viață
- Simt moșia ta cum crește /și hotarul meu cum scade
- Neînvinsă mare
- Ochii călători pe ape
- Adîncuri albe
- Stetremurate
- Pasăre rănită
- O frînge în ochii tăi
- Poveste mută
- Amurgu-și flutura-n albastru năframa cu argint țesută

- Pribeag mi-e sufletul pe ape
- Ne-am topit de mult visarea
- Ne-a-mpletit iubirea-n valuri
- Taina apei
- Ni-e scrisă moartea sub pleoape
- Va răsuna iubirea
- Va plînge aceleași ape
- Sîn de gheață
- Aprinsă cîntare
- Rotitoare unde
- Amurgul despică
- Sînu-i tresare
- Tremura unda fecioară
- Din fulgere are cunună
- Văduvă-i de viață apa
- Doarme apa mută în tăcute valuri
- Sugrumată de neguri
- Strige-n noapte
- Plîng apele
- Plîns etern
- Sparg a valurilor groapă
- Își cer o cruce și-un mormînt
- Vin undele de mor
- Oglindit în valuri
- Pururea aceeași și totuși alta-n altă clipă
- Între femei cea mai femeie
- Nepotolitul suflet
- În mine-un vifor se ridică
- Femeie, tu pe veci necunoscătoare
- Golul ne nespate
- Mi-a murit norocul
- A visului beteală
- Veninul drept cerneală
- Amurgul umed umbre moi desface
- Începe bolta-n aur să se-mbrace
- Cu ochii duși în stele
- Brațul nunui val
- Zidul fără glas
- Visul unui împărat
- Cîte-o rază/Coboară tremurînd
- Din fluier unde limpezi cad
- Pacea codrilor de brad
- Oftarea blîndă din brădet
- Eu stau cu inima la sfat
- Plînsul veacurilor duse
- Aripă de nor

- De care creangă /plînsoarea ta s-a aninat?
- Te va culege dintr-o floare
- Zile moarte
- Cîntec călător
- Morți fără de moarte
- Cu lumina scrisă-n frunți
- Mintea mea culege /taine
- Focul sîngelui din vine
- Nu mor strămoșii niciodată
- Cei fără neam și fără număr/ce-am sprijinit întotdeauna/ Eternitatea pe-al lor umăr
- Cei de-o lege cu pămîntul
- Dați-mi cîntecul
- Suflete-nnoptate
- Biciul urii
- Cer cu ochi de stele
- Mă-ndoaie patima
- Sărăcia ta mă doare
- Veniți să ne-nvățați a plînge
- Vifor de dreptate
- Focul roșu al răzbunării
- Dunărea nu-ți plînge la fereastră
- Trecutul ne-nfășoară
- Sîngele nu minte
- Suflete uitate
- Pămînt greu de rele
- Lumea mea străină
- Valuri de scînteii
- Visul lui nemîngîiat
- Sufletul ne-au ros
- Sălbatic vînt
- Ia seama la vreme și acopere-ți fața/Să nu fie ochi să te vadă plîngînd
- Ceasuri tîrzii
- Vă petrec filă de filă
- Ceasuri tîrzii
- Vă frîngeți glasul
- Cîntece necîntate
- Cu inima de fată mare
- Piept de stîncă solitară
- Cuib statornic
- Albul nemărginirilor
- Unde de lumină
- O lume se răsfrînge-n ochii adînci
- Fur-un vis dormit azi-noapte
- Marmură curată
- Argintul coborît din stele
- Cîntec neînțeleș

- Seara să mă culce
- Floare-ntârziată prinsă pe mine
- Nedormirea viselor fugare
- Rîu de lavă
- Gureşe rime
- Leagăn de mătase
- Un trandafir se stinge (titlu)
- Stropindu-şi plînsul de petale
- Vise ce-nvie
- Dragoste nepricepută
- Caldă lene
- Lumea lor albastră
- Prin vămile vieţii şi prin cotituri
- Un vis /m-atinge cu aripa lui
- Cade din copac viaţa
- Frunze galbene mă plouă
- Icoane negre
- Vara mi-a fugit departe
- Plînge o toamnă
- Pierdută lui coroană
- Copilăria mea pierdută
- Rîs năvalnic
- În haina albă-a unui vers
- Visele mă lasă
- Iubire moartă
- Geme vîntul
- Cernite perdele
- De somn pleoapele i-s grele
- O rază /Îmi mai alunecă pe frunte
- Pustietate arsă
- Rîsul morţii
- Roi de vise albe
- Frumoasă cerşitoare
- Înfrigurate flori
- Suspină zvonul frunzei care moare
- Dus încet de luntrea amintirii
- Aud şi plînsul îngropăciunii mele
- Vinăutul amurg
- Să ne plouă/plînsul frunzelor ce mor
- Mi s-a mai fărîmat un vis
- Floare preacurată
- Pe rug ni s-a topit în flăcări
- Ți-aş cere o lacrimă să-mi dai
- Strop de suflet
- Foc nebunatic
- Flacăra flămîndă

- Schimba-va zilele calendarul
- Geamuri visătoare
- Curg adormite unde
- Mîndre melodii
- Reînvie-o rază
- Văpăi moarte
- Fulgerul unei clipe
- Despici-aducerile-aminte
- Amurg cu flori de tei
- Fiorul clipei mute
- Alte lumi ne-am cunoscut
- Pîndea din umbră
- La lumina unui fulger
- S-au deşteptat toţi demonii din mine
- Flacăra de otravă
- Îmi strigă din ruine
- Plouă sărutări din cer
- Suflet stingher
- Brîu de văpaie
- Opaţ ce se zbate
- Umbra zilei
- Rază care moare
- Cu ochii-nveci spre răsărit
- Cade noaptea la fereşti
- Suflare de jăratec
- Versuri rupte
- Strop de foc
- Orbit de-o stea
- Lacrimă tîrzie
- Țipătul muiat în sînge
- Solul dragostei
- Durerea morţilor uitaţi
- Noaptea se coboară /pe dimineaţa mea de ieri
- Stropit de rîs
- Mor clipe mute
- Din streşini ploile vi-l cîntă
- Vă-nşală soarele şi luna /Sărmani copii ai nimănui
- Ne scrie /ruşinea vieţii pe obraz
- Ochiul sorţii
- Nici lacrimi n-a avut destule
- Sfîrşita ta aripă
- Casă mută
- Sufletu-mi pierdut în haos
- Eu strig în lume ce te doare
- Tăcere abătută
- Visînd o nouă dimineaţă

- Stau cu somnul
- Umbre reci
- Cenușa visurilor
- Fîlfiirea umbrelor
- Plîngere-n surdină
- Se fărîma o lacrimă
- Încremenit în vechea nemișcare
- Raza lor de înțelesuri pline
- Chipu-i s-a pornit a plînge
- Strigăt fără cuvinte
- Așteptare crudă
- În jur de tine-alearg-o lume nouă
- Îmbătrînt tu mă măsori din ramă
- Noaptea crește (idee)
- Țipăt de aramă
- Pădurea de blesteme
- Înghețată cîntare
- Se toarce tainic umbra morții
- Flacăra aprinsă din visul nopților
- Frîngi al anilor repaos
- Trup supărat de ură
- Rostind cu sufletul
- Mantie de aur
- Copacii mai sînt triști
- Sărbătoare regală
- Castanii /brațele-și întind spre cer
- Lenea dulce-a unui vals
- Poleiul alb al lunii
- Sub ploaia arșiței de soare
- Plînge cerul (de stele)
- Bătăi de flori
- Întunecata orbilor baladă
- Cîmpuri moarte
- Tovarăș visurilor mele
- Floare cuvioasă
- Îmi răsar acuma cîntece uitate
- A morții serenadă
- Frunte de var
- Umbre taciturne
- Amurgul adie
- Scad încet, ca lumînarea mută
- Altă moarte-ți cer!
- Sînge tînăr
- Strigarea din urmă a buzelor
- Dragoste ce moare
- Sete de mister

- Cad în ceață
- Braț aducător de moarte
- Jale călătoare
- Ondularea stropilor de apă
- Magice orchestre
- Undele te strigă, apele te cheamă
- Ocean cu acorduri grave
- Învie basme
- Ascultă m, oarta
- Boltă înfrunzită
- De rîdea cu unul (ochi), plîngea cu celălalt
- Amurg mut
- Soarele murea pe creste
- Comoară de lacrimi
- Țărîna fermecată
- Rîuri de văpaie
- În golul ei mă zbat
- Furtuni fără nume
- Visase fără nume
- Aripate șoapte
- O biruință el cerșea
- Îmbătată de soare
- Lumina sfîntă a dimineții
- Florile cu roua se sărută
- V-a legăna amurgul
- Stele ce rîd
- Întrecere flămîndă
- Crini nuntesc în razele de soare
- Aud viața ce-și întinde hora
- Largul care cîntă
- Cetăți de stele
- Rotirea gîndurilor
- Lumină albă
- Singurătatea culmilor înalte
- Lăsați-mă să plec iar în pustie
- Cer rănit
- Noaptea cea dintîie
- Noapte de baladă
- Flămîndă serenadă
- Pace veștedă
- Eu port adesea-n mine-o închisoare
- Cu turnuri de schelete
- Să spargă bolta zărilor
- Vulcani aprinși le dorm în măruntaie
- Verde de mătășă
- Din haina lor rîd flori de pădăie

- Negre înfrîngeri
- Mușcați de mitraliere
- Strîmbe de durere
- Strigă în noaptea uitării
- Vremea cu sînge ne-adapă
- Putrede de gură
- Obosit de tine
- Priveam în sus, mă mîngîiam cu cerul
- Nori moi
- A bolții pace legendară
- Popoare de îngeri
- Va despica nemărginirea
- Un munte s-a pornit să vie
- Vorbesc tăcerile
- Munți de patimi
- Furtunile tăcerii
- Bolnav pămîntul
- Carte nouă, dragoste veche... oriunde mergem sîntem la noi, fiindcă toate călătoriile se isprăvesc în noi (motto)
- Gonind un vis ce nu mi se-nfiripă
- M-am ridicat din morți a doua oară /Și mi-am făcut din moarte-o cununie
- Brîu împletit din lacrimi și sînge
- Veriga ta de foc
- În mine fiara a murit
- Deschisă larg spre infinit
- Copacii visează
- Moare-n depărtări trecutul
- Mi-e sufletul o casă din care-ai dus un mort
- Pustiu sec
- Umbră în golul ce-a rămas
- Tristețe ce zîmbește mută
- Ce mort frumos s-a deșteptat în mine
- Joc de umbre (lumină)
- Mă strînge ca o fiară
- Trecutul, ca o fiară, din neguri reînvie
-
- Îmi flutură cuvintele
- Mi se desfac prăpăstii în golul neființei
- Răsare-o glumă
- Pereții par căptușiți cu noapte
- Îmbrățișare flămîndă și bolnavă
- Ani goi
- Visul meu (...) s-a mai aprins
- Cu slovele muiate-n foc
- Curați ca de mărgăritar
- Liniște moartă

- Lacrimi de copil
- Toamnă palidă
- Grădină despoiată
- Înfrigurate petale
- Cîntecul învierii
- Prăpastie cu multe guri
- Umbră vinovată
- Sinistru oaspete
- Zdrențele, aducerii aminte
- Jos, soarele s-a mai oprit să steie
- Vin umbrele peste copaci să cadă
- Din lac răsare luna
- Cîntec al tăcerii
- Undă milostivă
- Trist popor de gânduri
- Brăzdînd nemărginrea
- Spasmurile mării /ne strigă-n hora lor
- Îmbrățișarea undelor
- Val ce sparge stîncă
- Convoi (...) de clipe
- Patimă flămîndă
- Să-ntrebăm un val
- Cîntece pierdute
- Tăcerile mai strigă cîteodată
- Flutură o umbră de muștrare
- Plînge-o agonie
- Anii trec și glasul lor se-aude
- Plimbă tăcerea pe unde
- Umbrele nopții
- Umăr de templu
- Trăsături de ...) lumină
- Flăcări vechi
- Trec clipele... mărgele înșirate
- Simt că bate moartea din aripe
- Cu ochii călători departe
- Un șir de veacuri ne desparte
- Fără trecut și viitor
- Spurcată noapte
- Am fost logodnicul durerii
- Pagină bolnavă
- Zidit din lacrimi și dezastre
- Încarcerat de rime
- Drumeț îndrăgostit de soare
- Cu plînsul tău eu mi-am umplut paharul
- Filă după filă /(...) triste galbene petale
- Atîta toamnă-n versurile tale

- Vizuini multicolore
- Visu-și moaie aripa-n nevroză
- Suflet învins
- Frunte de ceară
- Se scoală-n miros
- Note gîlgîite
- Liniște gravă
- Zvon de clopot
- Pădure tunsă
- Înotînd în soare
- I s-a făcut un gol rotund în minte
- Lene sedentară
- Picur-o chitară
- Cîntă moartea (titlu)
- Taina neființei
- Așteptarea du de mireasă
- Sub vâlul meu adăposteam ruine
- În mine (...) se face noapte
- Grea liniște
- Cerul alb stropit cu stele
- Cîn stelele se-aprind pe cer
- Duc la groapă ghiocei
- Flori uscate
- Călcînd pe-un mort la fiecare pas
- Gonind cirezi de visuri oarbe
- Mă ucide sărutul sălbatic
- Popor de ierburi
- Rîde vîntul
- Lacrimi fără roade
- Le-a-ngropat cu valul ei uitarea
- Privighetoarea-i soră cu amurgul

-

DUMITRU GOIA

- Călătorind prin istorie
- În fiecare din noi/istoria patriei bate, /cu cele trei timpuri ale ei

MAXIM GORKI

Azilul de noapte

- 1902
- 17 personaje; 2 h; + comentatorul (pentru asaptarea radio)
 - Toți sîntem pribegi pe acest pămînt
 - Se pricepe să facă și bine
 - M-am fript o dată și bine
- Mi-am muncit oasele într-ațit că m-am liniștit
 - Ai călcat în străchini cu brio
 - Otrăvit cu alcool
 - M-am nenorocit pentru că n-am avut încredere în mine însumi
 - Moartea alină orice durere. Moartea te odihnește
- Intrările le anunță “Comentatorul”
 - Pe lumea asta sînt tare puține lucruri care-ți fac plăcere
 - Oi fie u tîlhar, dart u nu m-ai prins cu nimic
 - Dacă n-ai făcut cuiva bine, înseamnă că i-ai făcut rău
 - Gîndul ăsta l-am iubit în tine
 - Aici n-am nume. Îți dai seama cît este de dureros să-ți pierzi numele? Pînă și cîinii au nume
 - Fără nume ești un om mort
 - - A murit Ana
 - - Va să zică n-o să mai tușească
 - Toți oamenii au suflete cenușii
 - Urăsc adevărul ăsta
 - Trebuie să trăiesc așa ca să nu-mi fie rușine de mine
 - Omul trebuie să se respecte singur
 - Sînt ca un lup veșnic hăituit
 - Simt că mă trage mocirla la fund
 - Totdeauna e bine să pleci la timp
 - Oamenilor de ce nu le e rușine că tu trăiești mai rău ca un cîine?
 - Ce-nseamnă adevărul? Omul este singur adevăr
 - Minciuna este religia robilor și-a stăpînilor
 - Trăia după capul lui
 - Omul! Aici încep și sfîrșesc toate
 - Ce bine e să te simți om
 - Toată viața n-am făcut altceva decît să-mi schimb hainele
 - Totuși trebuie să aibă un rost că m-am născut și eu
 - Toagă-te și pentru mine
- Mai mult descrie
- Acțiune foarte puțină
- Personaje individualizate
 - - Actorul s-a spînzurat
 - - În! Ne-a stricat tot cheful!
- Un personaj se numește “Actorul”, altul “Baronul” (deși sărac și pungaș)

PETRE GORUN

- Își scaldă frumusețea în culoare
- Trece timpul petrecut în șoapte
- Liniștea de noapte
- Când verile-și vor naște greierii mii

VALERIU GORUNESCU

Osiile cuprinderii

- Editura Eminescu, 47 poezii, 3 cicluri
- Răsuflu-adînc de brazed-n primăvară
- Omături noi în zarzări
- Cioplit în milă.
- Strugurele cîntă
- Cu must de primăvară
- Zamolxis mîini spre cer strecoară
- Cu zarea-n brațe
- Cerul viu
- Stele-nalți
- Umple bolta iar cu stoluri.
- Stinse goluri
- Soare ce sărută fețe.
- Zîină de nori, /cîmpia mea
- Toamne stoarse în urcioare
- Ochiul împietrit în gînd
- Contur eteric
- Deal ars de soare
- De parcă-l prinde geru-n clește
- Bem, din căni de zare, /un vin de stingeri și uitare
- Una cu afundul
- Din somn trezește mugurele, țincul
- Cu noaptea contopit
- Egal în forță și-n eternitate
- Soare sfînt, înghesuit în spice.
- Marea cerului
- În ape tinere
- Un mileniu înverzit în vrazi
- Zeu aviatic.
- Doinit în frunză verde.
- Crivăț turbat
- Din Pe fir de veacuri lungi
- Tot mie singur grota și cărare
- Albină cu ascuns polen
- Cu soarta primenită
- Cu însumi sufletul plocon.
- Codrul de frunzișuri spin
- În ceruita depărtare.
- Puiet de om.
- Și zmeul ultime cojoace / scrîșnind cîinos die fiecă copac
- Scîncește-n preajma mea necunoscutul
- Mi-ncurcă grîl vîrstele.

- Leacul / mi-l aflu-n vulture
- Știu altă limbă, mai încăpătoare, /îșnită din pământ pînă la noi.
- Arde luna plină
- Capul tău, zvîrlit pe cer
- Bea gîrla înmuiată-n napi
- Flăcări rele
- Din îini fac schele
- E timpul să te schimbi în stea
- Liniște să nu gust niciodată.
- Duh focus
- Dulceți de somn
- Cu mine de roze
- Mă ungge cu lumină de-nceput
- Beție de extaze.
- Cu plopilor frunții urcînd
- Șesuri dulci
- Nici neam n-a fost în arme să mă plece...
- Descîntece de brume
- Verde subțire, verde prelung.
- Frige un soare nou
- Pămîntean străvechi ca un înec.
- Mă izbește crivățul cu bici
- Ninsoarea-n cîmpuri viscolită, /ce se schimbă-n fluturi primăvara
- Bate murgul drumul sub copită
- Cu lungi drumuri mă înnoadă țara.
- Păpurișuri bete
- Țara-și varsă-n mine o stupină.
- Frunze dulci
- Dulci pîraie șopotind cuminte
- Dulci morminte
- Erde nou, verde întreg și nerănit
- O umbră mai bătrînă.
- Din mîna mea mai crește înc-o mînă.În ochii mei albaștri e-un alt cer.
- Mustesc azi sub zăpadă
- Doar mor și iar renasc. La nesfîrșit
- Ape năîngi.
- Fruct singular
- Cu viața-n sine
- Mereu în prima dimineață.
- Clepsidră eu –nghețat nisip
- Un șoim ce încă n-a zburat
- Cuvîntul stă înfipt în gură /înter divin și infernal
- O sabie ce taie un somn de început
- Răscoala dintrea și l.
- Pe-un țarm al soartei
- Liniște primară.

- Închisă în liniște
- Infinitul care desparte Ieri de-Acum
- Începe-o bătaie-ntre stîncă și-ntre val
- Pe ziuă zine noaptea
- O știre de timp.
- Un anotimp începe, altul scade
- În maxilarul legii ce ne roade
- Cu patru aripi, moara vînt retează.
- Și noatea are-un gust
- Un univers supus.
- Lacuri de huilă
- Galaxii adorm în pumnul tău
- Divinu-i sărutat de guri umane
- Strîns de timp în sacrul clește - /al cărnii, al vederii și-al pieirii
- Vai, în afară de pămînt / n-am nici o rudă
- De urechea tainelor ca un cercel, /atîrnă
- Zărzări ninși în primăveri
- De-atîtea flori încep să mă sufoc
- Nestins de moarte bine
- Păsări negre ciugulind /pe-un portative
- Va trebui iar să reinventez / neliniștea
- Să umplu cu rechini și șerpilor marea.
- Cuvînt virgin
- Vid alb.
- Lumini de bal
- Nu-s îngerii numai cei ce zboară.
- Cu-nveliș sonor
- Nopti ce mă sug
- Dormi, în tine –ascuns, /din tine-afară
- Tînjești să te răsfrîngi în noi pglinzi
- Ieșit din tine nu te mai cuprinzi.
- Lumină moartă
- E greu s-ajung la un sfîrșit
- Ne stors de înțeleșuri
- Mie însumi cuib mi-eram. Bicele contrarii
- Urechile dintîi
- O sabie de fulger
- Universu-ntreg mi-a curs pe gură
- Setae de nemargini din finit.
- Mi se cerea o moarte
- Urma să ies din mine mai departe
- Vedeam țîșnind balaurii din mine
- Atins de lapții-unui suspin
- Copiii mai ieșeau din virtual.
- Ne sapă-n gînd
- În mine singuratic.

- Pacea suptă de măcel
- Ploi de lavă
- Un cer prea jos
- În Noi pierise primitivul Eu
- În nea să se albească
- Nimb de stea
- Spre mine însumi vrut-am să mă-ntorc.
- O trâmbiță din zenith
- La târgul devenirii toți vînduți.
- Iad de scînteii
- E fiul faptului
- Limbă de flăcări
- Din triumghiul vederii.
- La nava-nvierii
- Univers fără mamă.
- Univers masculine
- Mă văruiesc în alb de dimineți
- Alb de porumbei
- În alb sfîrșește orice cale
- Nișii de osînde albe
- Color în alb
- Păzind bătălie inimii tale
- Albă rugă
- Cu somnu-n albul celular
- Albă de fantome
- Zorile țîșnesc
- Ghețarii dintr-o slovă
- Strigăte astral
- E o răbdare între Frunze și fructe.
- O cenușie zbatere
- Vine un sînge nou pe apeducte
- Eu în toți, multiplicat, impus
- Orb ca Oedip, de atîta soare.
- Rugi de catedrale
- Mă comandă totuși o rigoare
- Inima e-un crin fără petale
- Somn de amiral
- Pe apa ta
- Peste timp
- Cuțitul îndîrjirii mi-ascut.
- Țărîna, ca o pîine dospind
- Galaxii cu sclipitoare zale.
- Odihnitoare legi
- Mă resorbi în simboluri.
- Infinit primitiv pentru noi
- O teamă de singur

- Bătrânească slavă
- Propriul meu glas mi se-ntoarce din unde
- Un imn îngîină păstrăvii.
- Mă adun
- Munții-n loc rămîn
- Peșteri mute
- Prin mine își croiesc străbunii cale, /prin ochi ieșind afară, ca prin uși
- Lumea ta de nimb.
- În rază să mă schimb
- Vecia s-o-nvăț.
- Ceasul de întoarceri
- Obezi de humă
- Cu cerul deschis
- Gîndul ce-așteaptă șu nu se dă învins
- Un drum albit de oase.
- Cu un chip fără chip
- Între mine și tine e o apă /cît așteptarea
- Șoimi de doruri. O vîrstă ne desparte
- Recile regrete, ca de sloi
- Ursul polar de nopți albit. Apus lînos.
- Șă plec (···) din mine însumi.
- Icean de somn
- Ne vin plecările. Punți eterate
- Ți-ai luat pămîntul în spate. Umbrele au gură
- Atingeai somnul tainelor.
- Îzvor de parfum
- Strigă zările, mut. Munții de gînd.
- Furtună solară
- E pîclă în mine, anii-s prea grei.
- Nisip anonym
- Un prinț peste zări.
- Ornicul din piept
- Perfidul lac mi-ntoarce fața.
- Rază moartă
- Apropieri și depărtări /sînt gemene, pe-un ban de soartă
- Pe o plajă / de la est de noroc și-ncercare
- Eu m-am călătorit
- Nici neam n-a fost în arme să mă plece
- Superstea
- Nemaicules
- Mă adun

JOSE AUGUSTIN GOYTISOLO

- Spania
- Nimeni nu este singur

JULIEN GREEN

Journal

- (Îi dă diferite subtitluri “Le Revenand”, 1946-1950), 50-70 pagini pe an
- Între idei nu lasă loc gol ci începe cu liniuță:
2 Janvier – Le père [...] [...]
- En regardant [...]
- Nu public chestiuni carnale (i-a reproșat Gide)
- Cam la 4-5 ani publica câte un tom
- Viața interioară
- Evenimente cotidiene
- Idei (despre cărți
- Spațiu între zile
- La o zi nespecificată scrie: “Sans date” [in “Ce qui reste de jour”, 1966-1972]
- Fragmente de scrisori
- Evenimente istorice
- Multe zile nu scrie nimic
- 12 volume

ALAIN ROBBE-GRILLET

La Jalousie

Il n'existe pas un ordre des événements clair et univoque, série de contradictions, impasse.

Dans le labyrinthe

Le premier narrateur est un écrivain, le second est un soldat, le soldat écrit d'un médecin qui à la fin déviant le narrateur et qui est rentre dans la chambre par le mouvement même de l'écriture du soldat.

L'Année dernière a Marienbad

Ce home et cette femme se sont-ils vraiment rencontres, aimes, l'année dernière a Marienbad?

L'Immortelle

(Ciné-roman)

Le manque de «naturel» dans le jeu des acteurs, l'impossibilité de distinguer clairement ce qui est «réel» de ce qui est phantasme (ou souvenir), la tendance des éléments a forte charge passionnelle a se transformer en «cartes postales»

Pour un nouveau roman

Dans les constructions romanesque future gestes et objets seront la avant d'être quelques chose, destitution des n'eux mythes de la profondeur.

Le nouveau roman n'est pas une théorie, c'est une recherche, il ne propose pas de signification toute-faite; le roman est invention.

La Maison de rendez-vous

Un grand nombre d'adjectifs (détestes par Roland Barthes)

La Belle Captive

Une fiction à partir d'une sélection de tableaux de Magritte (roman)

Gumele

- 1953, Paris, 285 pagini mici
- Un fel de roman polițist (aparent)
 - Povestirea celor douăzeci și patru de ore care se scurg de la tragerea focului de revolver și această moarte, timpul în care glonte a trebuit să străbată trei sau patru metri – douăzeci și patru de ore în plus (A. R. G.)
- Surprise epice
- Școala privirii (= noul roman)
- Autorul e neutru față de personaje
- Secvențe izolate, fără osmoză între ele.
- Lipsă de explicații, introduceri
 - o Gesturile și obiectele sînt mici, în fața noastră, înainte de a însemna ceva.
 - o Lumea nu este nici semnificativă, nici absurd. Ea este și nimic mai mult.
- Lipsă de sens, simbol, mesaj, morală.
- Cult al descrierii și al fragmentelor izolate.
- Detalii absolute precise dar inutile
- Scene izolate.
- Eroii n-au tipologie, nici biografie, nici psihologie, (sînt caracterizați doar de comportarea lor = behaviorism) fără portretizări.
- Obiectivitate absolută
- Lume heteroclită, bizară, discontinuă, fără sens; univers straniu, occult, fantastic, illogic, esoteric, hazard.
- Romanul modern = produs abstract, dezumanizat, unilateral, literatură pentru literați.
- Absurditatea situațiilor, situații antico-moderne
- Circularitatea narațiunii (revine la punctul de plecare).
- Frazе scurte, sacadate.
- Iar dincolo, tot mai șovăitor, alaiul nesfîrșit de umbre: patronul, patronul, patronul... Patronul, nebuloasă tristă, înecat în haloul său.
- Fragmente de 14 linii, o pagină jumate, două (toate)
- Afurisită pată; marmura asta parșivă, de la orice-i rămîn urme. Parcă-i sînge. Daniel Dupont aseară: la doi pași de-aici. Cam suspectă afacere. (...)
 - o Posibilul rămîne simplu posibil
 - o Palierul. La dreapta o ușă. Camera de lucru. E întocmai cum a descrie-o Bona, mai strîmmtă poate și mai încărcată: (...)
- Din cînd în cînd acțiune la persoana a doua
 - o Decedat fără să-și fi recăpătat cunoștința. Nici măcar nu și-a pierdut cunoștința.
 - o Bineînțeles, continuă oardesiul cel negru, nu prea convins (un om în pardesiul negru)
 - o - Hei! Nu m-aștepți și pe mine? Hei! Frățioare! E surd omul ăsta!
 - Hei, tu de-acolo! Hei!
 - Bun, de data asta a auzit.
 - Stai un pic! Hei! Am o ghicitoare pentru tine!
 - Vai, vai! Nepoliticos băiat! E ciudat cum oamenilor nu le plac ghicitorile.
 - o Se omoară așa, fără motiv – de oboseală.
 - o O sută patruzeci de înmulțit cu patruzeci și trei. Trei ori patru doisprezece: trei ori unu, tri și cu unu, patru; trei ori unu, trtei. Patru ori patru, șaisprezece; patru ori unu

patru, și acum, cinci; cinci și cu trei, opt, și cu unu, nouă: patru. Patru mii nouă sute doi.

- Ia-o la dreapta...Încă o dată la dreapta...La stînga... Ocolește clădirea... Întoarce aici...A doua la dreapta....Și acum drept înainte...
- Te încapățînezi să-l descoperi pe ucigaș și crima n-a fost săvîrșită. Te încapățînezi să-l descoperi..."...departe de tine, atunci cînd n-ai decît să întinzi mîna spre propriul tău piept..."

L'année dernière à Marienbad

- Cine-roman, 172 pagini, scris mare.
- Il s'agit d'une réalité que le héros crée par sa propre vision, par sa propre parole.
- Dédale (= labyrinthe) de fausses pistes, de variants, d'échecs, de reprises.
- Trei personaje M, A, X (litere)
- On ne sait absolument rien sur eux, rien sur leur vie;
 - Il n'y a pas d'année dernière, et Marienbad ne se trouve plus sur aucune carte.
- A. R. – G descrie cum se realizează un film,: imagine + coloană sonoră.
 - Tout ce décor est vide de personnages. Seuls, peut-être, ça et là à l'angle d'une salle ou dans le fond d'un corridor transversal, un domestique immobile, flajet, très habillé, ou bien une statue (mais sans socle).
 - Les images qui accompagnent ce texte ne présentent pas d'analogie absolue avec les éléments de décor auxquels il fait allusion.
 - Depuis le début, la caméra ne s'est arrêtée sur rien en particulier, passant sans s'attarder davantage sur les images les plus significatives (le jardin).
 - Leurs paroles sont d'abord indistinctes, à peu près inaudibles puis le ton monte légèrement et l'on commence à comprendre le dialogue, surtout les répliques de l'homme qui parle de plus en plus fort.
HOMME: Les autres, qui sont les autres? (...)
FEMME: Vous savez bien que...
- Ciné-roman illustré de 48 photographies extraites du film réalisé par Alain Resnais
- Sînt dați actorii care au jucat în film, etc. A. R. – G. a scris scenariul (= acest roman)

AL. GRIGORE

- Întoarcere prin veac
- Vom adormi în Frunze
- Să respire gândul cel mai pur
- Vor seca ochii
- Locuiești într-o lacrimă

IOAN GRIGORESCU

- Se smălţuiseră poenile cu flori

IRINA GRIGORESCU

- Silit să (supra)viețuiască treizeci de ani
- Și-n aer va să ardă fumul strîmb al lunii

Frontiera grădinii

- 1980, Editura Cartea Românească, 64 pagini, 51 poezii (un ciclu)
 - Cocoțat pe piramida propriei memorii
 - Ca o gură lacomă de lumini
 - Filmul muncii
 - Istoria aventurii, acel ocean /Cu piele subțire și burta plină de înotători
 - Fratele meu iubit este el însuși /O insulă cu chipul atent
 - Și toate lucrurile au darul de-a fi /Altceva pe lîngă ceea ce sînt
 - Bolile unei sterpe visări
 - Vindecarea e o rece suferință /Un rind umil tăiat îngust, îngust /Pe calendarul supraviețuirii
 - La frontier lumii poleite /Vaporul a fost un erou al furtunii
 - Străzi egale
 - Fumînd o țigară cu miros de pomi aprinși
 - Noaptea răsuflă
 - Amintirile asediază memoria (idee)
 - Îngusta iarnă
 - Sobă albastră
 - Sub știința marelui secret /Al supraviețuirii eroilor din bibliotecă
 - Trăiești egal
 - Zăpezi părintești
 - În apa reverie
 - Cînd vine timpul să aștepți copilăria
 - Pe străzi flutură vara
 - Izbăvind de mediocritate /Apa grelei tale tinereți
 - Peste anotimpuri
 - Deasupra iernii
 - Avionul trece cu pieptul gol
 - Stinge ușor timpul mut
 - Trece un sfert de ceas din chipul lui
 - Acel anotimp cu ochiul rotund
 - Mă vei întreba: cîte iubiri există? /Există trei iubiri /Pămînteană, pentru morți, și pentru patrie
 - Plante necurate
 - Copil îngeresc
 - Vacanță pămînteană
 - Case fricoase, bolnave bătrîne (idee)
 - Puzderia lor să gonească din fructe /Semnele morții
 - ...haine potrivite /îpotriva secetei și ploii
 - Acește jucării fără copilărie
 - Simțuri triste

- Cu capul negru
- Fluturi urât
- Orașul însuși, îmbrăcat în solzii /Acestei zile înecate și subțiri /(...) Și-n el înfig cuțite lungi /Cei care plîng
- Orînduind sub geamul bibliotecii /Cifrele unui haos luminous
- Lămpi /nmuncite din greu (idee)
- Păsări înguste
- Și cîinele adună cu limba, /Din drum, trupul parcului adormit
- Somnul acesta care zboară din pămînt
- Cu respirația năucă a naturii
- Răsăritul cu tulpini adînci /înfîpte-n suferința mărilor ascunse /Aprinde-n barca mea o lumînare
- Copii, îndrăgostiți, femei și bătrîni /Care sînt gata să acopere cîmpia /Cu nesfîrșita lor vacanță
- Sub coasa foamei aprige și iuți
- Spălate în pămîntul unei mute oboseli
- Fluidă putere
- Sărbători bătrîne
- Viața /Acestei zile
- La malul unei lungi furtuni /Ce te-a lipit-infîrm-de beznă
- Soarele purtînd glugă (idee)
- Cum se zbate cadența furtunii /Între malurile răbdării pămîntene
- O scurtă spaimă taie-n două lumi
- Dragostea vrăjitorului Ipolito /E o insulă sfîrșită și pustie
- Trupul pîinii nestemate
- Vîntul bate ca un foc luminous /Și scînteie ca un vin ușor pe mare
- Carnea de melancolie
- Fluturii mascați, visînd în cadență
- Febra bucuriei e un fum /Palid
- Și tinerețea să fi fost un cărbune /Care se stinge dar în orice clipă /Un vînt îl trezește la fermecată strălucire
- Plîns neputincios
- Lan de fosfor treaz
- Fluieră mios
- Existența ta nu mai încapă /Pe raftul cărților triste
- Copaci cuvîntători
- Mîna albastră a furtunii cu degetul întins
- Fumul aceluia întuneric
- Luna impinge /Barca
- Beat de izbînda prieteniei
- Călătorul naufragiat face din jurnalul de bord /Pîinea zilnicei sale tristeți
- Foamea sapă
- Pîine liberă
- Vărsător de lumină
- Iubesc carnea ușoară a mării
- Natuiri ordonate

- Să nu primești cu un plîns blajin coasa (titlu)
- Ecranul subțire de stele
- Îmbrăcat în uniformă vieții curajoase
- Cu chip eroic
- Și-n aer vas ă ardă fumul strîmb al lunii
- Cîmpul înghețat /Al palidei fotografii
- Pămînt înviat
- Roiuri de furtună
- Acoperișul pădurii
- Suflet viu
- Frontier secretă /Despărțind apa de aer
- Masa profesorilor în cancelarie /E un loc de vieți demne, atente /O busolă fixă fără frica bătrîneții /În lanul gros al sufletelor vii
- Să nu pui în balanță două nenorociri gemene
- Mănînci cu ochii
- Școala era o casă în formă de crin /cu ochii țintă la mine
- Cenușa acelei scînteii
- Zbor pînă în pomul vecin
- Pe pămînt sufletul copiilor
- Cine se ascunde piere
- Grîul cu ochii verii
- Marșul nostrum încăpățînat /Fără ocoluri, cu pieptul gol drept înainte /Pe care strălucește decorația suferinței
- O insulă în suflet
- Fulgii cu suflete mari luminoase
- Vîrsta grea a tinereții împărțite /Acum cu toți colegii școlilor de zbor
- Pașnice grădini
- Lumina unui foc fără vorbe
- Orașul meu născut peste noapte /Ușor, fantastic și plătînd
- Umbră țeapănă
- Cărbunii răsuflau nesocotiți
- Vis închis
- Plantele (..) Luptă pentru stăpînirea grădinii
- Furtuna lămpii
- Cînd vara dansează pe cîmp
- Sufletul lanului de grîu
- Trupuri de aer
- Dimineața plantele mă iubesc /cu o dragoste fricoasă și soară
- Arbori pripiți se privesc în ochi
- A medita asupra luminii
- Ploile așteaptă imposibile /Ploaia și frigul
- Cum calcă prin veselia lor impură /Legile secrete ale meditației
- Plante albastre călătoare
- Speranță vrăjită
- Marginea de imprecizie a ființelor în viață
- Trupul uimit al mașinii

- Botul crîncen și nesătul care înghite //Ceasuri lungi de asphalt luminous
- Plăpîndul nostrum noroc
- Distanța de netrecut /Între noi și nesmeritele jivine
- Povestea supraviețuirii fără reguli; /Că viețile noastre ar fi lipsite de distanță /Cînd ne aliniam cu fața la arbitru
- Pe cînd înveți cazut în patru labe /În iarbă legile dezordinii naturii
- Viteaz cu nume de sfînt
- Scurmă cu lantern
- Uimirea și spaima florilor
- Plantele pe scena fără cuvinte /A marilor primejdii /Așteaptă grădinarul fără sentimente
- Păcea lui mă acoperă /Pînă la ochi
- Seara bate la fereastră
- Fantoma grîului pe rugul liniștit
- Păsări, papagali cu chipul cifrelor rotunde /Măsurînd cu limbi ascuțite /Vremea pe pereții tristului spital
- Viitor blind
- Cercul lămpii
- Strălucită cădere
- Cînd se culcă seara cu botul pe nisip
-

GR. GRIGURCU

- Noi aventuri lirice
- Panica golirii de sine

DORIAN GROZDAN

- Flaututl vîntului
- Semînțele bucălate: sa-au așezat cumiști sub scutul gliilor să-și înceapă cîntecul noului rod
- Lăcomie copilărească
- Cad frunzele...Numai frunzele putrede cad..

ARIE GRUNBERG-MATACHE

- Ea aştepta şi a început să moară
- I-a murit întâi mîna dreaptă, şi s-a prăbuşit paralele cu corpul
- Apoi mîna stîngă. I-au murit îmbrăţişările. I-au murit sîinii.
- I-au murit picioarele.

ROMULUS GUGA

- Generație făclieră

JORGE GUILLEN

- Răspunde /Cu explozia imaginației lui /În elocința limbajului

AUREL GURGHIANU

- Cuvintele care-mi vin au nevoie de liniște să se-alcătuiască

DIMITRIE GUSTI

- Poet ești rege (ce n-a-nțeles savantul/poetul înțelege

LASZLO GYORGY

- Vine pământul, cerul, /cu păsările frînte din aripi

GRIGORE HAGIU

- Trag aer în piept/și mă cobor în mine
- Aventura de a fi (volum)
- Suferința a început în clipa/în care au căpătat glas și chip
- Pădurile plîng.
- Pomul [...] vieții.
- Nu seamănă cu nici o fotografie.
- Legătura/între neliniștea de-a fi /și liniștea de cum voi fi
- O zi se oprește pe alta
- Univers albastru.
- Somn fără de carne și oase
- Înclinarea asfințitului.
- Sîngele tot mi se revarsă către seară
- Liniște datorată căldurii
- Să fii sămînță pămîntului
- Lacrima arde.
- Înaltul surîde
- Linia vieții
- Un timp care nu iartă
- Se lumina a întuneric
- Ochiul /sondă în adîncimi
- Cunoaște tot ce e posibil și imposibil
- Sar pomii în floare /și stelele acide /în înserare
- Iau lucrurile toate /iarăși nume
- Învîrtirea adîncului
- De sub roțile /trenului izbucnind /un cmp înverzit

Închiderea ediției

La Piață, un balet de Mihai Jora

- O zi , o zi frumoasă de vară tulburătoare în culori, căldură și produse agroalimentare. Piața geme de mărfuri și oameni. Unii vînd, alții cumpără, toți vorbesc, numără, se așează, se desfac, se lasă, se mută, se apucă, se descarcă, se încearcă, se țipă, se strigă, se șoptește, doi se sărută. “Asta e prea de tot...”, nimeni nu stă degeaba.
- Soarele. Mozart. Un radio zbîrnîie zăbăuc lîngă mașina de calculate SWEDA a casieritei de la GALANTERIE, “Dresuri mărimi mici nu aveți?...” Köchel 491. Kempff. Ferdinand Leitner. Pe pervaz o floare violet într-o zi cu un soare galben intens, bolnav.
- Patiserie, Rotiserie, Bufet, Gostat, Crevedia, Cafea-Dulciuri, Tocilărie, Teatru “Toma Caragiu”, Oficiu de Stare Civilă, Chimicale, Premial, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor, CEC, Cafê-Bar, Gospodina, Legume Fructe, Nufărul, Oîine, Sinagogă, Tutungerie, Articole de Pescuit, Frizerie, Gogoși, Anticariat, Agenție ONT, Ape Minerale, Inturist, Crucea Roșie, Minister, Casa în care a locuit Ștefan Luchian, casa în care locuiește Cicerone Langoș, instructor la o casă de cultură din sector și Antonela Găină, medic pediatru, doctor în științe medicale cu nu se mai știe cîte bile..., alte case, apartamente, balcoane, scări, gherete, acoperișuri, pivnițe, subsoluri “Solicităm și noi o boxă...”, Violeta Bărbat-Pușchilă, agent asigurări proaspăt căsătorit din dragoste “Iubitule, să mă mai sunineapărat cînd ajungi acolo...”, Francisca Buruiană, lucrătoare recent divorțată din absența aceluiași sentiment mai sus pomenit, “Fir-ar mama lui a dracu de bețiv ordinar că am vrut să-l fac om și s-a purtat ca un măgar...” Ulpia Melidon responsabilă unui magazine de ARTIZANAT, “Vă putem oferi frumoase măști africane...”, care a trecut cu bine și succes un inventar cea durat șase zile, gătește la etajul I cu fereastra la bucătărie deschisă ca să iasă mirosul de prăjeală pe care nu-l suportă soțul Spiru, profesor de limba română la o școală cu predare în limba maghiară.
- Atîția și atîția cetățeni. Copii, tineri, virstnici, de ambe sexe. Foială, agitație, voci, precupețe, încă un radio, tîrgoveți, onorabili cetățeni, în vitrina librăriei nr.36, I.L. Caragiale “Opere” și M.H. Simionescu “Cavalerul trac-Dicționar de întîmplări”.
- Piața geme de lume, soarele, Mozart, Mihai Jora, dovleci, conopidă, castraveți, mărar, morcovi, pătrunjel, lobodă, ștevie, roșii, sparanghel “50 de lei legătura...” ceapă, cartofi “ăia roșii sînt mai gustoși...” m crini regali, vișine “Nu vă mai așezați că nu am decît ce se vede...”, ești amețit, zăpăcit, totul e năucitor, de azi pe mine, pe poimîine, noțiunea de ieri nu există, încerci, săte smulgi din acest malaxor “A adus și zmeură...”, concasor, “Avem și compot de ananas și “Hellas” dacă doriți...”, ieși fugi, uff! Te-ai înșelat, e doar un balet, un spectacol imaginar, ți-ai închipuit, nimic nu-i adevărat, doar cîteva nume ca Jora, Kempff, Mozart, ce libret!, ce dansatori!, ce balerine!, o minciună sfruntată! Gata închide ochii iar, culcă-te la loc, bea puțin apă, somn ușor.

Salt în ziua de mine

- Dragul meu, mă tem că nu sîntem înțeleși, mătem că sîntem fără scăpare, ca două muște ce bîzîie de-a-lungul și de-a latul unei ferestre închise. Tu știi bine adevărul, ca

și mine de altfel. Și atunci nu înțeleg de ce insiști atât, până ;a sufocare, déjà e prea mult, dragul meu, ce vrei să facem, nu pot, nu putem schimba nimic, să ieșim din acest balon dse sticlă închis, la ce bun, fiecare gest, fiecare gând, mă roade, mă ucide cu încetul știut, aș vrea, te rog să mă crezi, și totuși e imposibil, mai rău ca acum nu se poate, fiecare are o șansă, o cale un drum, o scăpare, noi nu, eu nu, cum să fac să te conving, nu ți-e ușor nici ție, ne chinuim de atîția ani.

tu, eu,

doar incertitudini,

și ADEVARUL nostrum, iată bunul nostrum comun, mica noastră ascunzătoare.

Inutilă după cum se dovedește. O pisică neagră în care toată lumea azvîrle cu ce-i vine la îndemînă, locuim inutil pe străzi învecinate, nu ne vom întîlni niciodată, sînt paralele. Închipuiește-ți doar un salt în ziua de mine. Altceva nu mă simt capabil să-ți ofer. Ai grijă de tine. Menajează-te.

JAROSLAV HASEK

Peripețiile bravului soldat Svejk

- 1920-1923, neterminat, mai mult de 600 pagini
 - Biegler ăsta mănâncă cehi cu pâine
 - S-a înțepat atît cît era nevoie (...), mațele i-au căzut în pantaloni
- Expresii foarte multe în germană; apoi în ungurește
 - Date, nume, denumtul dumneavoastră Biegler s-a căcat pe el...
 - Pantalonii săi cufuriți se pierdură în vîltoarea războiului mondial
 - Se purtă eroic cînd i se introduce termometrul în rect
 - Avu prilejul să vadă cum se moare de holeră pentru împărat
 - Adică... de fapt, mi-au fă-fă-cut b-baie...
 - Amestec de cuvinte în mai multe limbi (într-o propoziție)
 - Vorbit încîlcit: el Șelesmy este, el terbedeu Șelesmy, infaț
 - Eu la tine minte Olofemy
 - În cinci minute – maximum zece – voi fi beat turtă
 - Cuvinte ca: cur, căcat, pișat, bășinos, tîrfe, căcăcios
 - Este o mare deosebire între un bășinos civil și un bășinos din armată
 - Se bășea de fericire
 - E foarte avantajos pentru țărani cînd le putrezește un regiment întreg pe pămînturile lor; e un îngrășămînt bun. Mie numai de un singur lucru mi-e teamă: ca nu cumva țărani de pe aici să se lase duși de nas și să vîndă oasele la fabrica de zahăr

GEORG WILHELM FRIEDRICH HEGEL

- 1831

Despre artă și poezie

- Editura Minerva , 1979, selecție, prefață și note de Ion Ianoși
- Filozofia germană clasică a avut caracter sistematic, totalizator
- Kant a fost constructivist
- Hegel: unirea logicii și a istoriei
- Fichte, Schelling (filozofi germani)
- Hegel s-a eliberat târziu de conștiința religioasă, dar nu complet
- Împletește fantasticul cu realul
- Religia se exteriorizează prin artă
- Hegel tinde spre «spiritul absolut»
- Hegel este întemeietorul dialecticii
- A fost foarte sistematic în lucrările sale
- Spiritul se autopolulează prin artă
- Tot ceea ce e mai bun în lume este ceea ce produce gândul
- Spiritul este activitatea de a se găsi pe sine însuși
- Adevărul poate fi cunoscut
- Cultura începătoare pleacă întotdeauna de la critică, cea desăvârșită însă vede în fiecare lucru ceea ce e pozitiv
- Individul singular în munca sa singulară îndeplinește deja în mod inconștient o muncă universală
- O voință care nu hotărăște nimic nu este o viață reală
- Spirit care s-a sesizat pe sine
- Singura idee absolută este ființa
- Ființa este unicul obiect și conținut al filozofiei
- Filozofia este modul suprem de a cuprinde ideea absolută
- Natura și spiritul sînt moduri diverse de a se manifesta ființa concretă a ideii.
- Artă este o formă a reunirii obiectivului cu subiectivul
- Prin artă, divinul trebuie să devină intuitiv
- Nici o filozofie nu-și depășește epoca
- Fenomenologia spiritului
- Există conștiință de sine, rațiune și spirit
- Ființa este umplută cu spirit
- Forma lipsei de formă
- Spiritul se produce pe sine ca obiect
- Spiritul ca meșter a însinelui
- Conștientul luptă cu inconștientul (spiritul = Meșterul)
- Spiritul este artist
- Muncitor spiritual
- Spirit artistic
- Spirit particular popular
- Limbajul este sufletul existent ca suflet

- Adevărata existență conștientă-de-sine pe care spiritul o obține în limbaj [...] este creația de artă [...]
- Liniștea goală a resemnării față de necesitate
- Realitatea prezentă este deci o alta în sine și alta pentru conștiință
- Esența este odihna întregului în el însuși
- Apollo Delficul cheamă grecii la cunoașterea de sine
- Filozofii antici au fost [...] individualități plastice
- La cel sinucis a fost: ‘comportarea eroului față de personalitatea sa’
- În Sofocle, Aristofan, Tucidide, Platon s-a concentrat spiritul grec
- (Diogene din Apolonia, Protagora, Anaxagora, Eschil, Pitagora (primul dascăl din Grecia), Homer, Hesiod (poet) Socrate, Euripide
- Cunoaștere prin sine
- Să recunoaștem că, de vreme ce suferim, noi am greșit (Sofocle, Antigona)
- Romanii au învățat de la greci arta
- Frumusețe spirituală
- Concentrare spirituală pe care o exteriorizează ochiul
- Cufundarea sufletului în corporal
- Material ce nu-și primește adevărata sa valoare decât când sufletul s-a încorporat în el pe sine
- La romantism predomină muzica
- Luptă între interior și exterior
- Ata pură
- Sufletul spiritului spiritul, negăsindu-și nici o îndeostulare, își crea prin fantezie imagini mai frumoase, într-o modalitate mai liniștită și mai liberă decât le oferea realitatea, (=arta)
- Omul a fost împins în interiorul său, în abstract, iar spiritualul a fost privit ca deosebit de cele lumești
- Exstazul suferinței
- Iubirea – ideal suprem al artei romantice
- Eul meu sec
- La Shakespeare toate întâmplările au importanță
- Triumf al artei asupra a ceea ce este trecător
- Umor ca eliberare a subiectivității
- Poeții = fii ai lui Homer
- Restul este șters și mai șters
- Știința despre artă
- Frumusețea este un mod al reprezentării adevărului
- În domeniul artei regulile nu conțin decât generalități lipsite de poezie
- Dezvoltarea tehnică a artei
- Fircare operă de artă aparține timpului său, poporului său, mediului său, și depinde de reprezentări și scopuri istorice particulare
- Artistotel a scris ‘Poetica’
- Opera «Introducere în științele frumoase» (Ramler)
- Gustul se cultivă
- Operele indiene vechi sînt stranii
- Adevărul nu-l constituie lucrurile adevărate și adevărul însuși (Platon, grec)
- Artă este și rămîne pentru noi, în privința, celei mai înalte destinații a sa, ceva ce aparține trecutului

- Un raport al individului față de ceva individual
- Frumosul este în chip esențial o esență spirituală
- Frumosul poate fi apreciat numai de filozofie
- Frumosul este tocmai unitatea nemijlocită a particularului cu generalul
- Legități fără legi (Kant)
- O idee estetică nu poate deveni cunoaștere (Kant)
- Gîndul sucumbă la reprezentarea aceasta a nemăsurabilului
- Individul, singuratic, se cunoaște pe sine egal sieși (Kant)
- “mod-de-a-fi-în-afara-sa”
- Sublimul esete deosebit de frumos
- Există natura din noi și natura din afara noastră
- Sublimul nu este conținut în nici un lucru al naturii, ci numai în sufletul nostru (Kant)
- Sublimul = încercare de a exprima infinitul
- Infinitul este inexprimabil
- Frumosul artistic rezolvă opoziția dintre contradicția spiritului și natura
- Judecata estetică s-ar desprinde din jocul liber al intelectului și-al imaginației (Kant)
- În frumos generalul și particularul, scopul și mijloacele, conceptul și obiectul se interpătrund total
- Există un raport între artă și filozofie
- Frumosul este contopirea raționamentului cu sensibilul
- Îmbinarea spontană a spiritului cu naturalul (Schiller)
- Arta nu este o simplă imitare a naturii.
- Criticii trebuie să aibă simțul esteticului liberal (simțul valorii operelor de artă)
- Există opoziție între ideal și natură (Winckelmann)
- Sentimentul este regiunea nedeterminată, obscură a spiritului
- Pentru conținutul filozofiei ne bazăm pe intuiție intelectuală (Schelling)
- Opera de artă nu poate corespunde spiritului
- Simțul estetic = legătura de unire între intelectual și inimă (Fichte)
- Arta pregătește terenul pentru moralitate (Fichte)
- Noi ascultăm de noi înșine (Fichte)
- (Inclinația noastră naturală ascultă de legea noastră morală)
- Spectatorul este în ceea ce i se reprezintă cu totul la el acasă și se vede jucînd el însuși
- REVELATĂ = destăinuită, dezvăluită, cunoscută
- Statuia nu are în ea decît chipul exterior al Sinelui; Binele este esența absolută
- Filozofia Spirituluispirit:
 - Subiectiv
 - Obiectiv
- Spiritul este privit ca drumul pe care se desăvîrșește latura aceasta a realității sau a existenței
- Arta are nevoie, pentru expresia conținutului ei, spiritual, de formele date ale naturii, potrivit semnificației lor
- Inspirația artistului este ca o forță străină de el
- Opera de artă este în aceeași măsură o operă a liberului arbitru, și arbitru este meșterul făuritor al zeului
- Gîndul este ca o comportare negativă față de figură, în care totdeauna el se străduiește să se întruchipeze
- Zeul abstract al gândirii pure

- Găsindu-se pe sine numai în sine
- Arta = amestec confuz de elemente naturale și spirituale.
- Arta face din sensibil și din natural cu totul numai o expresie a spiritului
- Geniul spectatorilor
- Arta frumoasă a realizat: purificarea spiritului de servitudine
- Filozofia = o cunoaștere a necesității conținutului reprezentării absolute
- Arta liberă (numai în acest caz putem vorbi despre adevărata artă)
- Arta este un mod de a exprima divinul
- Spiritul crează din sine însuși operele de artă ca o contradicție între realitatea mărginită, și infinita libertate a gândirii
- Adevărul n-ar fi, dacă el n-ar fi pentru cineva, pentru sine însuși
- Cu adevărat real este numai ceea ce există în sine și pentru sine, ceea ce e substanțial în natură și în spirit
- Lume
 - Interioară
 - Exterioară
- Arta constituie cel mai înalt mod de a fi conștient de absolut
- Cugetarea și reflexia au depășit arterel frumoase
- Arta stă mai aproape de spirit și de gândirea lui decât stă natura pur exterioară și lipsită de spirit
- Frumosul artistic
- Există spirit
 - Finit
 - Infinit (universal)
- Frumosul artei aparține domeniului spiritului
- Împărăția artelor frumoase este imperiul spiritului absolut
- Spiritul se eliberează de limitele înguste ale existenței
- Spiritul absolut cuprinde
 - Arta
 - Religia
 - Filozofia
- Formele spiritului absolut
 - Cunoaștere nemijlocită (intuiție, percepție)
 - Conștiința
 - Gândirea liberă
- Arta trimite dincolo de ea însăși
- Religia a precedat arta
- Conținutul artei este ideea, iar forma artei este plăsmuirea
- Sensibilă
- Arta să aibă o unitate interioară
- Există filozofia artei
- Frumusețea este accesibilă gândirii
- Arta se dezvoltă tehnic
- Individul și-atinge scopul propus numai în cadrul scopului general
- Elementulriu al poeziei este imaginația însăși

Poezia

- Poezia = arta vorbirii, care unește artele plastice (văz) cu muzica (auz)
- Poezia conține principiul perceperii de sine a interiorului ca interior
- Exprimă mai complet decât oricare altă artă
- Nu se limitează la un spațiu determinat
- Intuiția, senzația, reprezentarea, etc. sînt forme specifice în care poezia cuprinde și înfățișează orice conținut
- Artă cuvîntului are un cîmp nelimitat (mai întins decât celelalte arte)
- Imaginație poetică)
- Poezia = arta universală care poate elabora și exprima în orice formă orice conținut capabil să ia loc în general în imaginație
- Poezia coboară materialul său la nivelul unui semn nesemnificativ
- Poezia îmbină interiorul spiritual cu existența exterioară încît e amenințată de a părăsi zona sensibilului și de a se pierde în elementul spiritual
- Arhitectură, sculptură, pictură, muzică, poezie
- Obiectul care corespunde poeziei este împărăția nemărginită a spiritului
- Nu obiectul și existența lui practică, ci fasonarea și vorbirea sînt scopul poeziei
- Poezia este ca o totalitate organică
- Artei îi place în general să zăbovească la ceea ce este particular
- Artă trebuie să conțină viața individuală (pentru că dacă e generală devine ceva sec și mort)
- Poeticul în opoziție cu prozaicul
- Se impune necesitatea particularului în poezie
- Artă cuvîntului
- Oratoria e mai apropiată de artă liberă
- Poezia este o artă liberă (poți deforma realul, poți imagina orice); isteria nu poate deforma (n-are dreptul) realul ; celelalte îl pot deforma dar nu așa de mult ca poezia (sculptura, pictura)
- Poezia este independentă și încheiată în sine
- Poezia să vină în mijlocul vieții
- Metaforicul și figuratul sînt totdeauna relativ neprecise și improprii
- Lucrurile obișnuite devin proză (mai slabe ca efect)
- Poezia trebuie să evite banalul prozei
- Frontiera între poezie și prozaic nu poate fi indicată cu precizie
- Omenirea este foarte particularizată; poezia îmbrățișează totalitatea spiritului uman
- Apogeul sculpturii = la greci și romani
- Apogeul picturii și muzicii = la popoarele creștine (~1800)
- Apogeul poeziei este diferit la fiecare popor; mai depinde și de epocile istorice (fiecare epocă își are felul ei de a simți)
- În poezie să fie general omenescul + artisticul
- Poetul se transpune în epoci diferite, locuri diferite
- Calderon a scris «Zenobia și Semiramida»
- Autenticul în poezie
- Poezii
 - Didactice
 - Ocazionale
- Pentru Goethe orice împlinire a vieții devenea îndată poezie
- Odele lui Pindar (grec), Colinus, Tirteu romani

- Goethe plămuit pe “Werther” (roman) s-a liberat pe sine de supărarea și anxietatea pe care le descrie
- Voltaire și Shakespeare: unul este ceea ce celălalt pare a fi
- În artă avem de-aface tocmai cu ceea ce se spune și ceea ce pare și nu cu existența reală
- Cîntecele lui Goethe lasă să se vadă ceea ce ele urmăresc (spre deosebire de Schiller care explică)
- Platon (la cei vechi): “elementul principal al instruirii și al educației consta în esență, în a fi tare în cunoașterea poeziilor”
- Unitatea contrariilor
- Fiecare personaj să fie un întreg, o lume pentru sine (ex în Iliada și Odiseea lui Homer)
- Plămuirea morală și spirituală, marile mișcări ale sufletului
- “acest ce interior”
- Patosul ne mișcă fiindcă el este în sine și pentru sine ceea ce e puternic în existența umană
- Limbajul artistic este modul cel mai înalt în care omul se eliberează de simțurile lui interne
- Poetul este oarecum primul care deschide gura națiunii sale
- Prin limbă se ajunge la reprezentări
- Proza versificată încă nu este poezia, ci numai versuri (versuri sînte diferite de poezie) La Hegel versurile = cele care rimează
- Măsura și rima = parfum sensibil
- Poetul se mișcă în afara limitelor vorbirii obișnuite
- Există legi și exigențe ale artei
- Lessing încearcă să renunțe la rimă
- Schiller a scris “Don Carlos”
- Chiar cînd renunți, rimele apar furișat în poezia poetului
- Cu simple ah! și oh! Sau cu blestemele mîniei nu poate fi rezolvată problema haosului în poezie
- Orice operă de artă trebuie să fie o alegorie (Frederic von Schlegel)
- Orice operă de artă trebuie să conțină o idee generală și o semnificație adevărată în sine însăși
- Să întrebuințeze expresii proprii
- Să culegi floricelele expresiei
- Panteism = concepție filozofică monistă (există un singur zeu), care identifică divinitatea cu întreaga natură
- Hafiz = poet pers
- Klopstock numește cuvîntul frate geamăn al gîndului
- Să nu ai alți Dumnezei în afară de mine (Vechiul testament)
- Seriozitatea amară a realității
- Virgil și Horațiu = preocuparea de a plăcea
- O! de-aș fi eu cerul să te privesc cu ochi nespuse de mulți! (Platon)
- O carte pentru popor
- Libertate subiectivă
- Poeți italieni: Dante, Boccaccio, Petrarca
- În poezie nebunaticul + ceremoniosul
- Libertatea sentimentelor
- Valetul este valet
- Heinse a scris “Hildegard von Hohenenthal”

- A doua formă rotunjită unor evenimente ține de sarcina poeziei epice
- Herodot: Homer și Hesiod le-au dăruit grecilor pe zeii lor
- Unde alții se simt ca la ei ne simțim și noi acasă
- Poetul trebuie să se retragă ca subiect în fața obiectului său și să dispară în acesta
- Marele stil constă în faptul că opera pare a se defășura singură, independent pentru sine, fără a avea în fruntea ei în autor
- Poet al întregului
- Părțile Iliadei și Odiseie par separate
- Conflictul stării de război este situația cea mai potrivită pentru epopee
- Inexprimabilul Dumnezeu
- Evreii, arabii, perșii au dezvoltat poezia orientală
- Poezia lirică reprezintă conținutul și activitatea vieții interioare
- Poezia inventează expresia
- Poezia lirică = nevoia de a percepe sufletul în exteriorizarea lui
- Poezia lirică are caracter singular, individual
- Aici, în interioritatea sa subiectivă, omul își devine lui însuși operă de artă
- Lirica nu poate rămâne limitată la anumite epoci
- Poetul dă cuvântul interiorului său
- Liricii îi sînt proprii digresiunile dacă nu fărîmițează unitatea, combinațiile spirituale și trecerile subtile
- Beția inspirației
- Prin simpla rimă poezia se îndreaptă spre muzică, prin faptul că cuvântul devine melodie efectivă și cîntec
- Această excitare a sufletului nu o poate produce decît muzica
- Individualitatea geniului subiectiv
- Expansiunea originală a interiorului
- Libertatea expresiei
- Poetul liric autentic trăiește în sine, prinde raporturile potrivit individualității sale poetice
- Poetul liric mare se îndepărtează repede [...] de la subiectul propriu-zis și se înfățișează [e sine însuși în poemul său
- Să se dea lucruri perfecte
- Goethe s-a comportat totdeauna ca poet, om activ și cu interese multilaterale; simț practic dezvoltat; maxime etice; este un actor care joacă infinit de multe roluri
- Schiller: rațional, măreț, idei mari
- Burger, Klopstock
- El este dependent numai de el însuși
- Lirica are ca principiu al său concentrarea
- Klopstock – poet patriot german
- Ne dăm ineteresul de a aduna și învăța cîntecele (poeziile) populare pentru că reprezintă specificul unei națiuni, epoci
- În sfera poeziei [...] cîntecul popular este cel mai național și mai legat de latura natură
- Naivitatea naturalului
- Omul e sub spirit
- Cugetarea a întrecut în zbor arta
- Adevărul este întregul
- Elementul propriu al poeziei este imaginația însăși

MARTIN HEIDEGGER

De l'origine de l'œuvre d'art

- Conférence prononcée à la Société des Sciences de l'Art de Fribourg-en-Brisgau, le 13 novembre 1935
- L'œuvre d'art ---- le chemin--→ l'origine
- Le «vecu» psychique de l'artiste est analysé
- Dans le grand art l'artiste demeure par rapport à l'œuvre indifférent
- Il n'existe pas d'œuvre d'art parce qu'il existe des artistes, mais parce qu'il en est besoin
- La soustraction des œuvres – deux phénomènes irréversibles. Les œuvres ne sont plus celles qu'elles étaient; sans doute, ce sont elles-mêmes qui nous font face, mais «elles-mêmes» veut dire alors: elles, qui furent.
- Ce se-tenir-pour-soi des œuvres
- L'être-objet des œuvres
- Il faut saisir l'œuvre d'art
- L'œuvre d'art est relative
- Ce que nous cherchons, nous devons déjà l'avoir, et ce que nous avons, c'est cela que nous devons chercher
- L'être-œuvre de l'œuvre
- La statue =
 - a) Pierre
 - b) Symbole
- Le combat des nouveaux dieux contre les anciens
- L'œuvre de langue (le dire est métamorphosé)
- Consacrer signifie rendre sacré; de la vaillance et de l'éclat du dieu
- L'œuvre ouvre un monde et le tient dans la demeure
- Le monde n'est jamais un objet qui se tient devant nous, mais le toujours inobjectif auxquels nous sommes sujets.
- Tandis qu'un monde s'ouvre, toutes choses reçoivent pour la première fois leur apparaître et leur disparaître, leur lointain et leur proximité, leur expansion et leur resserrement
- Traits essentiels dans l'être-œuvre de l'œuvre:
 - a) L'installation d'un monde
 - b) Pro-ductrice de la terre (= matériel, couleur, son, langue)
 - c) Le litige entre l'installation et pro-duction
- Différence entre l'œuvre et son support (matériel, son, couleur, langue)
- L'œuvre pro-duit dans l'ouvert
- L'œuvre est le litige entre l'installation et prooduction

HEINE

- Dacă ar ploua cîndva cu galbeni, în timp ce toți fiii lui Istrel ar culege mana de aur, eu m-aș allege numai cu găuri în cap.

O. HENRY

William Sydney Porter

- 1862-1910
- A scris ~ 300 povestiri ~ 3000 pagini
- Pînă aici, povestea nu are, de fapt, nici un tîlc. Restul urmează mai tîrziu – cîndva, cînd [...]
- Titlul unei povestiri: “Poveste neterminată”
- Timp de zece secunde hai să privim discret un obiect fără importanță în direcția cealaltă
- Și aici v-am povestit neconvingător cronica fără evenimente a doi copii zăpăciți care [...]
- Ani de zile, ospitaliera închisoare Blackwell fusese reședința lui de iarnă
- Unde-și dau întâlnire în fiecare noapte produsele cele mai fine ale viței-de-vie, ale viermelui de mătase și ale protoplasmei
- Părea condamnat de soartă să rămînă în stare de libertate
- O clipă priveliștea ar fi putut fi și aceea a unui cimitir de țară
- Chiriași comestibili.

HERMANN HESSE

- 1877-1962
- Elemente autobiografice în opera sa, Elveția
- Un titlu: “Scrierile și poeziile rămase de la Hermann Lauscher editate de Hermann Hesse”
- Suprapersonaj
 - Mai plin decât plin, mai bogat decât bogat
- Teatrul magic
- 1946 premiile Goethe și Nobel
- “Lupul de stepă” (povestire 210 pagini); experimentalist în literatură. Povestirea începe cu un pretins “Cuvînt înainte al editorului”,
 - Ei, dar am pălăvrăgit destul
- Imaginarul editor public un manuscris: “Însemnările lui Harry Haller / Numai pentru nebuni”; Haller găsește o cartee și o copiază
- Tratat despre lupul de stepă //Numai pentru nebuni //A fost odată un anume Harry, numit lupul de stepă. Era biped, purta îmbrăcăminte și era om, dar de fapt nu era decât un lup se stepă.

HIJAZI

- Egipt
 - Sărutul amurgului
 - Sînt amare cuvintele de adio
 - Lucrurile toate fură omul din om
 - Noaptea cosmic
 - Golită de întâlniri
 - Vai celui ce nu-și cunoaște decât propriul soare
 - Noaptea cea fără hotar
 - Spre neînțelesul cuprins
 - Sărutul amurgului
 - Sînt amare cuvintele de adio
 - Lucrurile toate fură omul din om
 - Noaptea cosmic
 - Golită de întâlniri
 - Vai celui ce nu-și cunoaște direct propriul soare
 - Noaptea cea fără hotar
 - Spre neînțelesul cuprins

ILARIE HINOVEANU

Vînt de vis

- 1977, Scrisul Românesc, 3490 exemplare, 7,75 lei, 100 pagini. Are poza pe prima pagină (format mic), 56 poezii în 3 cicluri (Neam cioplit în piatră 22, Încredere 8, Vînt de vis 25
- Poeziile au în general o pagină sau două, rimă, ritm.
- Cîmpia verii
- Vei bate, seara, cu degete-n stele
- *Inima ascultă (idee)*
- Duh de corzi
- Mai alb
- Umeri smulși din piatra cetăților străbune
- Tîmple coborîte din flamuri mari de gînd
- Valuri de petale
- Cumpăna chindiei
- Viu destin
- Zidind cupola țării
- Neam cioplit în piatră
- Arcuirea stejarilor
- Viori de vis
- Sunete supreme
- Fruntea înălțimii
- Calde scuturi
- Vîrsta țării
- Zborul de alămuri în sunet de fanfare
- Holde deschise în galben evantai
- Ape logodite în mările stelare
- Abur cald de vară
- Frunze mari de noapte
- În poarta unui secol
- Flăcări albe tăiate în lemn viu
- Trepte de albastru
- Apun anii
- Flăcările vetrei
- Vis de domnitor
- Arc de cerbi în goană
- Desfac noaptea
- Stele negre
- Aripa de cuvinte
- Îi caut mormîntul
- Moare o undă de zefir
- Rugă oarbă
- Întorc o filă
- Calde vertebre
- *Munții dispar spre cer (idee)*

- Glia rotunjită cu mînă de dor
- Pînza zilei dusă de izvoare
- Te aprinzi în pînza amurgurilor bete
- Taina unui os
- Cozi în larg /de liniști
- Morți de glorii
- Ovăz de stele sparg
- Clipe (...) eroi
- Clipe rămase în marmoră
- Cascada vitejiei
- Străluminînd-nainte
- Vatră sfîntă
- *În rîuri cuvîntă vocile străbune (idee)*
- Ape vrăjite
- Cu ochii de vulture la hotare
- Luna /aprinsul cerc de vis desface
- Oștiri de brazi
- Albul sud
- Aud doina strămoșească în vadul rîurilor
- Vatră pe zări
- Gene alpine
- Vițe pe cerești araci
- Petală /din floarea țării
- Roua cerului
- Pe fulgere (...) răsare
- *Pădurile cîntă (idee)*
- Coama luncilor
- Vestitor
- Sunet nemuritor
- Sufletul fîntîinii
- Lumini eterne
- Sita ploii
- Lanul de priviri
- Zboară (...) /cuvintele din călimară
- Val de soare
- Dimineața ca o undă /adoarme stelele ușoare
- În templul inimii pun statui
- Înfipsese prin vreme
- Libertatea luminează
- Poză vestejită în chenarul de stejar
- Ochii lui mă duc departe
- Neam cioplit în piatră
- Munte temerar
- Vulture în rotire peste ieri și peste mine
- Crez milenar
- Cărți de mine

- Au pus pe veacuri far
- Buciume se răsucesc
- Vin zările cu coame-n fum de oști
- Timpule, rifică-te
- Privește adânc
- Gravate în emblem geografiei
- Orele poeme
- Unde nu apun apele /și cerul e nesfârșit
- Sîmbure pur
- Munți de azur
- Timpul a împietrit în fete
- Dans de gutui
- Pînzele geamului
- Horele sorb suflet de in
- Unde nimeni nu moare
- Umbrele-s fluier de dor
- Stele rebele
- Alibi de rîuri ară cîmpia
- Visează străbunii
- Sunet înalt
- Vălul lanurilor
- Plopii ca o liră, cîntă pe vînturi
- La buza aerului
- Bolți nemărginite
- La poarta țării
- Cadranul orei s-a făcut rubin
- Marea cerne soare
- Coama apei
- Luminînd di depărtare
- Albe ecrane
- Zîmbet de aur
- Frunți încoronate
- Horă sfîntă
- Coboară prin Cortina de albastru
- Licoare veche
- Ne toarnă balade-n urechi
- Bazaltul tîmplelor
- Brazi în vise de mătase
- Cîmpuri vii
- Trec ploile din vară-n vară
- Brațul veacului
- Torcînd balada secular
- Necurmat în val
- Destin de izvoare
- Cronicile viitoare
- Vîntul pune sărutul pe o frunză

- Cornul de bour al lunii
- Codrii fug
- Corola inimii
- Marama gândului desface
- Albe clopote
- Cocorii lumii curg în pace
- Cîmpie-evantai floral
- Cer adînc
- Strop de veşnicie
- Zeii muncii
- Fulgerări de schele
- Seara e de liliac
- Nemărginirii gînd
- Ape de floare
- Carpații = pomii zării
- O horă mai rotundă
- Bat clopotele vîrstei
- Rugă de cocori
- Cadranele cîmpiei
- Cu tîmpla aproape de visele lumii
- Rotire-naltă de vioară
- Florile ferestrelor
- Zorii dalbi
- Raze roșii
- Pădurile în smalțuri de lumini
- În suflet Țes maramele cîmpiei
- Puls incandescent
- O aripă din zborul omeniei
- Vîrtejul alb al soarelui
- Zbor de curcubeu
- Cîntecul uzinelor
- Arginți de ploi
- Vîntul zării
- Se despletesc cîmpiile și curg
- Suflet meu de zori
- Apele viitorului
- Rază pămîntului
- Rîuri cîntă
- Văile Țes mănos
- Încinse punți de ger
- Unții mei închină căprioare
- Brazii sînt pocale către cer
- Seve de cîntec
- Florile dorm
- Parfumul soarelui
- Istoria s-a mutat în noi

- *Osia istoriei (idee)*
- Ploi de busuioc
- Carpații –nave la țarm de soare /catarg de pace
- *Din frunte scapără lumină (idee)*
- Priviți spre viitor
- Cremene de stîmci
- Stele adînci
- Păunii își despletesc albastrele coroane
- Globule vii
- Urcă (...) din vers în vers
- Scări de vis
- Inspire ozonul scump al poeziei
- Nemărginirea visului
- Vînt de vis
- Aleg din timpul veșnic ora ...
- *Țara e a tuturor (titlu)*
- Vise înaripate
- Fruntea vremii
- Femei cu inima căuș
- Bărbați cu umeri de basalt
- Zidire (...) spre înalt
- Existență viitoare
- Sfînt leagăn
- Drumul tău spre veșnicie
- Cerul omeniei
- Sol
- Porți de lumină
- Culmi de noapte
- Flacăra-idee
- Anotimpuri călătoare
- Ferestre mari în suflet port
- Ramuri albe
- Oglinda gîndurilor
- Ora plecării
- Anii din trecut /mă cern
- Din vîrstă zbor
- Ape de vis
- Munți cu lănci de brad
- Cheiurile frunții
- Viața avea un timp al ei
- La grinda serii
- Norii zării sparte în lamele pădurii
- Albă pelerină
- Ecluza mea de suflet deschisă evantai
- Sub rădăcini curg /de veacuri suflete
- Ploaia unui plîns

- Tulbure asfințit
- Văzduhul apei din afund
- Viața s-a prelins
- Iubirea (...) haină
- Floarea nimănui
- Vînturile soartei
- Geană galbenă-petala
- Tulpini de os
- Ploile copilăriei
- Sufletul cîpiei
- Plopii – sulii
- Și-a nins frunzele
- Mătasea cerului
- Cupe de crin
- Vom strînge stelele din lac
- Cișmele (...) în vine
- Rîd la vînt, la ploi albastre tac!
- Petale încinse
- Lanul tras la umerii cărării
- Plopii puși cîmpiei pe obraz
- Aburul privirii
- Curcubeul sufletului
- Această ploaie mă îmbată
- Pămîntul curge (...) spre mări de timp
- Golul sufletului meu
- Mă-nchid în veșnicie
- Albi de piatră
- Vene grele de lumină
- Glasul valurilor
- Oglinzi de dor și de vioară
- Roua zîmbetelor
- Apun uimitele culori / în evantaie de petale
- Învăluți de larg
- Privire de mătase
- Goluri albe
- Înelate furii
- Pîlnii mari de vid
- Harfe
- Oceane difuze
- Curg uleiul stelelor ceresc
- Clocotul culorii
- Pînza mării
- Pescăruși fără glas
- Undă vîntului sînt
- Zace în trecut
- Cer îmi plouă pe chip

- Țărm mut
- Colivii de raze
- Flori îngălbenite
- Vîrstele cîntă
- Vînt sur
- Valuri mor
- Briza luminii
- Zări nordice
- Curg coamele frigului
- Vîscul negurii soarbe umbre pe stînci
- Geamuri de privire tatuate
- Închid în case amintiri adînci
- Ecoul iubirilor neterminate
- Sudul – neobositul meu plămîn
- Noaptea – somn amintirilor este
- Plasele sufletului
- Cîmpia mării
- Ecoul viselor ucise
- Destin de albă legănare
- Albastre văpăi (ochii)
- Cădere plînsă în foc de miazăzi
- Planarea ta
- Frig alb
- Ne coboară în pleoape somnul lunii
- Golul vîrstei
- Fruntea pămîntului
- Salbe de flori
- Foc nins (...) de vînturile albe
- Albii lungi de cer
- Călărim în noapte
- Rănit omătul (...) la gulerul pădurii
- Dragostea ne va iubi
- Apune pînza lunii pe sufletul naturii
- Clipe despletite
- Devii balconul zării
- Vînează zvonul
- Frigul unui chin
- Raza coborîrii
- Dincolo de tine
- Văzduh de ger
- Aburul umbrei nines
- Cortina vîrstei cade
- Somn de ape
- Cearcăne de dor
- Mătasea ploilor
- Melancolie de lumină

- Înserare de petale
- Contur privirilor
- Muri curcubeu
- Trup în fîntînă (jalnic)
- Îmbătat de sete
- Visa ca o poetă /în rama unui curcubeu
- *Cometa murea (idee)*
- Flori de seu
- *Foc intim (titlu)*
- Fîntîna vieţii melearde
- *Împart sunete departe (idee)*
- Gît de veştedă vioară
- Ploaie de scrum
- Despici cu tîmplă o ploaie de idei (idee)
- În fumul gîndurilor tors
- Lutul vorbelor
- Vînt de pagini
- Ploaie de comete
- Izvoare veşnice
- Spre un nemărginit
- Umbra gîndului (s-a făcut mai verde
- Gînduri violete
- Cetăţi de stele
- Zări de fum
- Zăpezi de glorii
- Fulgere de vis
- Deltele – abis
- Febre tropicale
- Brazii cerului
- Făclii de piatră = dans violet în dur contur
- Umbra vîntului
- Umbra apelor de piatră
- Lanuri de ozon
- Fierbere de gînd
- Glasul frunzelor
- Goluri siderale
- Apuse aster
- Con alb
- Altare albastre
- Pleoapele de soare
- Cer înflorit pe stînci
- Aşteptare către toamnă
- Popas la margine de moarte
- Rochiţe în dolii
- Abur de lagună
- Toamnă albă

- În arena serii
- Bura clipelor apune
- Dîrele privirii
- Orele lirei
- Crengile sîngelui
- Rădăcina inimii
- Prin noaptea de vînturi a vieții
- Cuvintele murmur-n jur /ca frunzele unui plop
- Obosite în cădere
- Stelele adorm în cuiburi de vulture
- Soarele cerue pulberi de seară
- Stelele inundă munții
- Cuvintele coboară adînc /în seve de gînd
- Murmurul plopului mîngîie pleoapele lunii
- Salbe despletite
- Om îndepărtat
- Coboară viscolul
- Ciucurii iernii
- Botezuri pure
- Ape albe de singurătate
- Bate-n timp
- Săbii de torente
- Ploi de primăvară
- Pe mările la vis adiacente
- Albe lanuri
- Frigul va pleca să moară
- Ram în dans
- Se depărtează stele
- Explozie din soare
- Noaptea albă de salcîm
- Crengi de stele aparte
- Ochiul taie...
- Unde nu mai este moarte
- Tărîm vidului
- Înecată stea
- Frunze de priviri
- Vîslind apre-o inimă mai dură
- Eu (...) să ning în filele subțiri
- File dilatate
- Toate izvorăsc din toate
- Coline de zîmbet
- Melacolii aprinse

FRANZ HODJAK

- RSR , neamț
 - Scufundată în sine
 - Ochiul meu neliniștit
 - Neatinsă de timp
 - Vazduh diafan
 - Seara a căzut
 - Lumina (...) promite căldură
-

LIDIA HOLUȚĂ

- Perdea smolită /atinsă de murmur
- Te scalzi în întuneric

BEDROS HORASONGIAN

Închiderea ediției

- Scris normal, limbaj obișnuit
 - Și privind insistent la lună (...) s-a lăsat încet pe covor și a murit fără să spargă paharul cu ceai rămas neputincios pe raftul bibliotecii (=finalul unei proze de trei pagini)
- Titlu: O nouă metodă de combatere a guturaiului, scrisă în jurnal, pe puncte, pe scurt:
 - 12. Nervi, nervi. Oboseală. O stare de tensiune permanent întreținută (...)
 - 14. Încerc să dorm. Reușesc pentru puține clipe. Nu pot și pace. Mă enervez. Revin. (...)
 - 15. Jurnal. Mi-e rău. Pereții parcă sînt unși cu vaselină
 - (....
- Nevastă-sa lucrează la Centrofarm
- Curățenia de primăvară / - povestire cinematografică –
 - “Nu merge ...”, ar sugera un critic literar atent la toate nuanțele și aspectele prozei scurte contemporane (...)
- Titlu: Zece delicatese foarte pe scurt
 - N-o să mai găsești ușor o gîscă sentimental și proastă ca mine
- Copiază (?) o rețetă gastronomic
- Într-o poză un personaj se numește Unghianu
 - S-au înlocuit inițialele adevărate ca nu cumva să se iște discuții neprincipiale și să aibă de suferit, în ordine, directorul editurii, redactorul șef, redactorul șef de secție, redactorul de carte și poate chiar și autorul
 - Și s-a jurat să nu mai mănînce usturoi sau ceapă înainte de concerte. “Ce ochi frumoși avea tontuța”...
 - Și cînd a sunat cineva la ușă a crezut, de ce să spunem tot ce a crezut?
Nu. Era doar un meseriaș care-și oferea serviciile
- Fiecare proză împărțită în bucățele numerotate, cu titlu
- Motto-uri
 - Așa se pare. Așa. Se pare. Deci
- Titlu: Secvențe despre starea prozei
 - Genul de bărbat care înfioară adolescențele
 - Culori “antijeg”
 - Speranțe obosite speră în alte speranțe tot atît de obosite și așa mai departe pînă la ultima speranță
- Titlu “Colaje”
 - “Cînd” erai iubită te dădeai căprioară, după ce te-ai măritat te-ai făcut capră. Și eu la fel, pînă să mă-nsor scriam versuri. După căsătorie m-am apucat de proză. De voi rămîne iar singur o să încerc eseu. Dacă o să mai fiu în stare de așa ceva...”
 - E o dimineață cu soare fierbinte. ERA o dimineață cu soare fierbinte
 - Eu nu vreau să fie cea mai frumoasă, ci mare și luminoasă...

ION HOREA

- Ore în amurg
- Păduratică umbră
- Bate un cas.
- Numele meu e-n tăcere
- Pulbere cerească
- Timpul se adună din urmă peste mine
- Urmează o zi
- Brăzdată de ploi
- Să chem. O clipă
- Cu ochii pe dealuri
- Înnotau prin iarbă
- Semne noptatice
- Pomii înfloresc din (de iubire).
- Pământ nepăsător.
- Cu înserări căzute în călimară
- Să ne ducem țara mai departe
- Număram chemarea de cuc
- Mână limpede
- Bătaia cu aur
- Ce poezie poate săfie aceea /la care nu te mai întorci niciodată

VIOREL HORJ

- Meșteri /cu fețele cioplite
- Amurgul înghite blind
- Florile orchideii se cresc în iriși și pe guri
- Ziua lunecă-n petale
- În loc de păr și barbă /au crescut Frunze și airbă
- Un gutui /pare-un calm și nesfârșit colind
- Timpul fermentase în pahar
- Pajiștile par carnivore
- Zorii ies din munți ca furnicile
- Oglinda din ramă mușcă
- Privire /frumoasă ca o ciută moartă
- Silabe risipe /din flori și fructe, vai, /Nu pot zidi-n cuvinte / Cutremurul grai
- Bolovani de soare
- Regale ierbii cu spadă de trestie /Taie anotimpul în două
- Fluture uriaș
- Dreptul să înflorească prin conștiință
- Receptarea miracolelor
- Poet sensual
- Metaforă memorailă
- Condiția poetului “greu încărcat de lumină”
- Floarea de purpură – floarea singelui
- Flăcări ce mistuie și purifică
- Timbre propriu
- Încă mai plutește în ochii tăi misterul
- Clocot lăuntric
- Pasăre de nea
- Cu o aripă prin veac
- Bea iubirea
- Din lumină să zidim
- Cerul este acoperiș
- Pietre nestemate
- Chilia inimii
- Ninge cenușă
- Zînă
- Moleculă de cer
- Umbrele sapă
- Pământ de ape
- Vin păsările
- Luminează fără glas

HUANG HUAI

- RPC
- Copilul ținut prea mult în leagăn e rahitic
- Cîntecul de după gratii nu poate fi liber
- Prima cheie care deschide poarta ignoranței

VICTOR HUGO

- Clopote nebune
- Își desfrunzește zilele
- Sensibilizarea obiectelor
- Cromatism verbal
- Își desfrunzește zilele
- Cromatism verbal,

VICENTE HUIDOBRO

- Chile
- Versul tău să fie ca o cheie / să deschidă o mie de uși
- Inventează luni noi și ai grijă de cuvântul tău; /adjectival când nu însufletește, ucide
- Ne aflăm în ciclul nervilor. /Mușchiul atâră ca o amintire în muzee. /Vigoarea adevărată se află în cap
- Trandafirul /faceți-l să înflorească în poeme
- Numai pentru noi trăiesc lucrurile sub soare /Poetul e un Demiurg

GUSTAV HUPKA

- Focul unui gând
- Reazem cerului

EMIL HUREZEANU

Lecția de anatomie

- 1979, Cluj
- Prefață (4 pagini de Șt. Aug. Doinaș)
- Poezie picturală, livrească
- Poezie densă, metaforizantă
- Plutire între real și imaginar, trecut și prezent
- N. 1955, Sibiu, absolvent al Fac. De drept (1979) Cluj
- Retorică seacă, inovații, violență, rafinament, metafore
- Multe poeme fără titlu; unele scurte (6-10 rînduri), altele de cîteva poezii

▪ Comuniune

Cum pe fața albă a bărbatului
A crescut ramul de sînge tînăr
Prin spuma săpunului de ras
Străbătînd ca un izvor mineral zăpada

În pomi proaspeți
Primăvara e viață și venin

▪ Tăcerea din corpul tău/Ca sîngele împrăștiat pe-o lamă de cuțit

Ar trebui să-ți înveți trupul
De la început, celulă cu celulă
Precum cuvintele unei limbi materne,
Seara fugind pe iarba verde
Să știi că-n inimă
Sîngele își scrie poemul.
Că ochii deschiși în nopți de dragoste
Sunt imagini desprinse de cuvînt
Și sărutul doar ne va mîntui

- Poeziile culese cu litere groase, hîrtie groasă
- Un titlu: “Portretul artistului în tinerețe” (Joyce)
 - Astfel n-aș stinge țigări pe oglinzi. /Laudă mie, ucigașul reflexiei
 - Așa cum unii vorbesc pen as el vorbește pe gît
 - Și sunt iarăși, mamă oarbă, fiul tău fără trup
 - Ciuperca unor întîmplări commune
 - El în picioare rumegînd ambiții burgheze
 - Cu ochii umbroși
 - În inimă /sîngele își scrie poemul
 - Inima singură nu se împotrivește cunoașterii
 - Să coborîm încet pe scara animal
 - Cireșe mari cum atîrnau de nervi
 - Frazele / poeziile/ aplecate asupra realității
 - Muzica vîntului

- Clopotul cu limba tăiată
- Moartea în care vom merge fiecare singuri
- Orele se despart
- Melcul răbdării pornește la drum
- Cuvintele par cimitire uriașe
- Mătasea tăcerii nu face umbre

GABRIELA HUREZEANU

- În pacea zăpezii
- A-și despleti din privire.
- Fruct grăbit
- Ape umilite

ION HURJUI

- Săgeți dulci de ploaie
- Cîmpul respiră-ndoit
- În insula ca roua /În “noua noua noua”!

Poemia

- 1980, Junimea, 63 poezii, 96 pagini, asistent universitar la medicină, dr.
- Floarea eternității
- Grădini de vis
- Și-o mîna scriind /Ca o aripă – mîna poetului
- Poemia-i visare
A nins peste noapte
Cerc se închide departe, /Ca pleoapa amurgului /Peste cîmpie
- Proiectate-s pe cer
- Noaptea-i simfonie de sunet metallic
- Poemul acesta /Va putea lumina fidel /ca o central umană
- Jocul din totdeauna, pentru copii mari
- Numai hoți de crepuscul la toate răscrucile
- Poetul îmi arată în depărtare floarea eternității
- Dar vom lua totul de la început precum Robinson
- Flori roșii ca fluturi
- Ziua mireasă
- Oști albe de îngeri
- Masă rotună ca luna
- Cade din mari înălțimi /O chemare
- Întîlnire săracă
- Pe glezna /(...) /Paradis aspru se risipi!
- Își caută somnul în fiecare mac
- Stare de vis
- Seara cînd dorm /Este întunericul
- Pasărea singură născută din cînt!
- Stau melcii încă aflați în ou, /ieșirea lor e ca o rouă
- Lăsați visării nisipul!
- Future metamorfozat /pe drum
- Aripile lui alungă norii
- Mal de mare
- Noapte învinsă
- Sînt ferestrele de abanos noaptea /cînd iese din casă durerea și visele /dau baluri în mintea aprinsă!
- Acolo, unde nimeni nu-i sigur decît de veșnicie
- Apa lui părea nectar
- Cerul simbolic se apleacă asupra-ne
- Liniștea cînd vine ca o viețuitoare sălbatică sfișie ce-a mai rămas
- Pajiștea-i medicament acum
- Întoarcerea-i prea tîrzie, nu m ai vindecă

- Strângem păsări în jurul nostrum
- Imaculate-s mîngîierile
- Pleoapa amiezii închide /Lumina solară
- Trupul care-a fost ucis sub floare
- Și apele începutului /Sînt o așteptare continuă
- Păduri cavou
- Cîmpul respiră
- Flutură vînt de poveste /O întinsă batistă
- Umbra-i ca steagul /Căzut eroic
- Apărare a singurătății între zbor
- Destule poeme n-au putut fi scrise /Zdrobite de săgeți dulci de ploaie
- Cu aripi aprinse în noapte
- Tu încă-mi vorbești de corăbii /Întoarse acasă-n izbîndă - /Tu cea mai plăpîndă!
- Noi stăm în aceeași tăcere
- Firma reprezentînd o floare /Sorbînd dintr-o albină mierea
- Stelele rupte /Coboară-n ecou
- Și uite cum vîntul /Își lasă privirea de gheață
- Noaptea din copilărie /Acum sînt cumiți cu ochii /Deschiși la trecerea celor /O mie și una și încă o mie !
- Macul – nebunul /.../Umblînd dezgolit pîn-la brîu
- Și e departe, departe /Pasărea care m-a chemat
- Curînd vei fi o umbră /Călătorînd prin cețuri
- Cum îngropăm via /În cîntec de vioară
- Poemele sînt metafore/ blînde, balsam /înecatului știindu-l poet
- Însemnarea ce vine-n ființe /ca o pedeapsă
- Și ne pansăm reciproc rănilor!
- Aprins este focul de mult /Arde cu noi o dată
- Berzele calcă abuziv
- Lacul din fereastră
- Unde doarme /Umbra unui soare temerar
- Păsări stelare
- Culegătorii în slavă ramuri înalte
- Trec plutele pe Bistrița /Ca un bisturiu între cer și apă
- Deasupra porumbelii păcii destramă /Cerul ca pe-o eșarfă
- Teama de țipătul infinit /Care taie pădurea
- Cînd se reazămă noaptea-n stejari
- Știu că ai părul lung /Ca o apă tulbure
- Plopii = orgă celestă
- Astfel botezul de vară /Lasă amprenta vacanței
- Condeiele bradului
- Nemișcate-s roțile cerului
- Este nedrept să călătoresc singur, /Drumul cu tine a fost sărbătoare
- Cea mai dulce oră /A rămas acolo, Vineri
- Cînd se împărțea pe din două /Trupul ce pleca
- De-l iubesc mi-este mormîntul
- Dimineață dă-mi pahar /Să-mi pot bea trupul nectar

- Ca mătasă de-abanos /Curge părul tău frumos, /Trupul ți-e melodios /Cum sînt fluiere de os
- Două obiecte /Reîntoarce-n natură
- Fluturile roșu /Se apropie de fereastră /Duce cu el /Mișcarea eternă /și culoarea de foc
- Numai glasul viețuitoarei /Rănite se prelinge pe lîngă /Pușca vînătorului rău
- Îi ucidea /O încercare de meditație
- Ochii mei împrumută mereu /De la tine /Reflexele apei
- Puterea se scurge și partea bolnavă /Pleacă și ea
- Pășește fluturile roșu! /Are închisă vesta purpurie
- Gropi pe cer
- Și s-a lăsat încet ca în genunchi /O carte
- Mereu înaintea ne este privirea și pasul /Nu mai ascultă, aleargă
- Apa pletelor tale
- Mă întorc, iată nisipul /Ca o veche încercare către izbîndă
- Floarea roșie înfiptă regal /Duce cu sine poetul
- Războiul cu sine /Durere de-o viață /Cu arbori imenși /Cu mari cicatrici /Neștiute
- Sînt așteptările /Neîncăpătoare într-o adîncă /Prea aspră ruină
- Neliniștea-i aspră
- Dans neperceptibil
- Dimineți dezgolate
- Halucinantă muzica sferelor /Și orga de ploaie căzînd
- Du-mă de mîină în întunericul care ne v alumina /Prin contrast ca într-o fotografie de eopcă!
- Să ne gîndim la căile întoarcere - /Proba noastră de forță și înviere
- Nu trageți în pasărea /Care nu știe să zboare. N-o ucideți
- Limba ta s-a dezlegat ca o săgeată
- Povestea aceasta intră în iarbă încet /Ca o pasăre retrasă să moară!
- Singur, nu poți scrie poeme /Astfel decît sîngerînd
- Noaptea-i un cadavru scos la lumină
- Ochii tăi frumoși = șerpi fără venin
- Unduirea aceasta se caută pe sine
- Iulie-n august se-mbracă
- Vag conturul unei /zile/ Care trece și renunță /Și coboară! //Numai lebăda /Își scaldă /În singurătatea apei /Cîntecul care-o omoară ("Singurătate")
- Sapă-n noapte
- Era o dulce, născătoare /Senzație de joc pierdut!
- Și totuși pasăre roșie-mi pare /O rană deschisă
- Poemul nu începe /aici, /El a fost o vreme /ascuns privirii /și auzului
- Pînă într-o zi /cînd poemul /rămas singur /a început a fi
- Urcă tutunul în cer /Cu localurile de noapte odată
- Somnul vine ca o piatră /De încecare
- Vîntul îi pipăie
- Cîntecele păsărilor se odihnesc /în văzduh
- Brîul de ape înconjură globul
- Pletele fetelor /Cuprind zăpada /Ducîndu-i lumina /În porturi și-n gări
- Cu sunetul mării uscat pe catarg
- Sunetu-i încă o stare pură /Pînă ce ritmul îi bate măsură
- Albe nopți due-n nisip

- Ascultau în depărtare valuri singure /Alergînd către noaptea din adîncuri
- Întuneric pîn-la glezne
- Crengi încărcate de vis
- Nisipul alb plînge-n clepsidră
- Nefericiri clare
- Copilărie nudă
- Și vremea-i ca un taur /Sacrificat mereu pentru același vis /Ofrandă poeziei /Ce încă nu s-a scris
- Cîntă în cîntec
- Funia nopții coboară-n pămînt
- Coapse optimiste
- Astfel stînd împreună /Pe malul mării /Păream șalupe abandonate
- *Glezne fără identitate (idee)*
- Dar e tîrziu, somnul înghite totul /Precum o fiară înfometată peste iarnă
- Undeva o lumină /Amenință cocoșii
- Glasul mormintelor
- Pădure vitală
- Ducînd mai departe cuvîntul-înaltul
- Am pornit război din iubire
- Dușmănie cuvintelor (idee)
- Echilibrul se caută o viață
- “Nu folosiți instrumente străine în poezie, /Arta poate să ducă la decesul esteticii”
- Poezie curată
- Numai lumină era poema mea
- O zi înseamnă un rid
- Castel de fum
- Nu se naște decît ce-i de născut /Resturi prefăcătoare și vid
- Nimănuui nu-i trecuse prin gînd /Că s-ar putea să ajungă acolo ca un poem-elicopter
- Numai că el se îmbolnăvise mult mai precis /De scrisul acesta căruia-i căuta scînteierile
- Aripă televizată
- Cum ar fi goliciunea împăratului fără supuși
- Nu se mai poartă perucă dar tot artificial /Primează pentru tinerețea veșnică a unui autor
- Era pentru el ca o moarte și o renaștere
- Fugea ca liliacul de soare
- Mi-a rămas în auz murmurul unei voci /care parcă se-ntorcea în pămînt, în lut
- Deși mai departe, mereu mai departe /Găsea cîte-o oază unde-ajungea istovit
- Ca o plantă pe care-o crește un copil /cu lacrimi cînd seceta-i mare
- Pe stadion fotbaliștii se-ntrec cu picioarele
- Neliniște
- Suflet /elastic
- Cîntec de eră nouă, îmbrăcată /În straie de plastic și mănuși cauciucate
- Poate-i fluturele acela /Sărbătorind poemul pe care /Îl rescriu la infinit
- Dimpotrivă mă gîndesc /la poemele care se vor vinde /ca pietre prețioase /și la cele nevandabile /încărcate de eternitate
- Inutil cerul /Fără tine și fără /Speranță în noul poem/Despre dragoste
- Închid acum cartea aceasta /Cu gîndul la cea viitoare

- ...cîte rînduri /Nu s-au risipit și n-au fost /scrise fiindcă au pierit //Mai înainte de a exista timpul!
- Cît lungă ar fi ziua (cît de lungă) (noi simboluri)
- Și iarăși vom fi /și iar nu vom fi împreună
- Vor fi fiind prietenii mei
- Îmțișare de dimineață
- Au curs pletele tale
- S-au mistuit continente și fluvii
- Pian diabolic
- Răstoarnă timpul
- Scoate din sîn porumbei
- Fericirea atinge lacrima
- Înfășurat în alb
- Joc îmbrăcat în zăpadă
- Dacă ai nevoie de căldură, dă
- A plouat cu alice de plumb
- Calești ude
- Zodie albă
- Ceas de cumpănă
- Întunericul ne va lumina
- Noapte ca o citadelă
- Oraș cu nimbul apelor
- Mari bulevarde marine
- Liane din mărgelă transparent
- Coridoare de apă
- Vîrstele valurilor;or trecătoare
- La capătul lumii e o cascadă
- Femea-i o ecuație cu multe necunoscute

M. R. IACOBAN

- Mărimile jocului
- Orb lângă lumină.
- Noi sîntem mai bogați cu doisprezece ani

TR. IANCU

- Porumbel de flacără

DINU IANCULESCU

- De ger ascunși
- Reni cu crengile pe cap

FLORIN IARU

Cîntec de trecut strada

- 1981, Albatros, București
- Bombardier! Îți ordon: ARUNCA MUNITIA! (și “noapte bună, copii!”)
- Vine la mine Oppenheimer
cu un cancer în loc de cap.
- Ne-am închis într-o cameră
și am
schimbat capetele între noi
- În inima doamnei
în gaura cheii
în mă-sa de amintire în spicul silabelor
în tren
pe teren
sub tren
- N-avem bilet, n-aveam iarnă
- Foaaarte mulți mîncători de nisip
au mîncat nisip în timpul execuției
- Din doi oameni/unul este singur –
explică musafirul –
celălalt e cu el
- Fratele Muzeului Militar
- *O pisică într-un magazine de pălării (titlu)*
- Cît te-om duce, reduce
- Scaunele se înmulțesc
prin sciziparitate
- Și noaptea era un val calm
și tramvaiul era un val calm
- - Unde fugi? l-a întrebat Strada Mare
- După ei fug, Stradă Mare
- Eu cu Gicu și Ion /am băut un million!
- Cu fața de somn cam umflată
cu un început de fular pe piept
- Ai dormit doi ani de vacanță
ai dormit de la pămînt pînă la lună
- Cu fața de somn pătrată, pătată
- Pe treptele galbene de din mai tîrziu
- Ș-a culcat cu mine
- Nu mă culc cu secunda-Cunigunda
- *Hai Ku /mine peste muntele Fudji (titlu)*
- Cu arpegii sfîșietoare /do-mi do-r-mi fa-fa-fa
- Și voi fi hi hi hi...
- Bibilică Tribilică /Bismark / Trismark /Bine-ai venit, nașule/da/trine-ai venit!

- Poeme foarte lungi (50-60 versuri, aparent neglijente, verboase, cuvinte din tehnici, șt., argou, popular;
 - Între: compartiment și fereastră
fereastră și fereastră
fereastră și compartiment
 - Parașutistul avea o parașută care avea un număr/dar nu se știe dacă numărul avea și el un parașutist
(....) și dacă el a căzut
nu se știe cine a fost primul: numărul sau parașutistul
 - Dar n-ar fi fi putut spune dacă eroarea îi aparține
Eroarea nu-i aparține
Eroarea fusese programată
Eroarea fusese corectată
 - Mîncătorii *de trenuri (titlu)*
 - - Maimuță!
-Vaimuță!-
-Vai mie!
 - -Aș ieși da mi-e frică
 - Dramul meu stop amintit Roberto/Stop așa cum spuneai stop tata stop
 - - Terrminat cu cîntăreții la trompetă!
 - - Ce spui tu – îl întreabă cititorul/decăzut pe partea a șasea.
- Spun că ea doarme acum (...)
 - Ea era atît de frumoasă
încît vechiul pensioner
se porni să roadă tapițeria
scaunului pe care ea a stat.
În iarna curată, fără zăpadă
mașina uscată încearcă s-o ardă.
Dar ea de mult coborîse cînd s-a auzit/ înghițitura.
Șoferii mestecați
au plîns pe volanul păpat
căci ea nu putea fi ajunsă.
În schimb era atît de frumoasă
încît și cîinii hakeau
asfaltul de sub tălpile ei.
- Atunci portarul își înghiți decorațiile
cînd ea intră în casa fără nume
iar mecanicul sparse în dinți
cheia franceză și cablul
ascensorului ce-o purta
la ultimul etaj. (...)
("Aer cu diamante")
- ORICE PĂLĂRIE
SE TRANSFORMĂ
ÎN CELE MAI

MODERNE FORME
trage obloanele.
SOBE CALORIFERE
RADIATOARE la.
EXPERT GORE
traversează și el
CIRCULAȚI PE PARTEA OPUSĂ
îi salută cu toiul sonor.
Lîngă stîlp la semafor.
ÎNCARCAM BRICHETE
CU GAZE STILOURI
își caută nevasta la coafor. (“Cîntec de trecut strada”)

La cea mai înaltă ficțiune

- Cartea Română, 1984, București
- Am îngenunchiat. Asta am
- Această dimineață a început aseară
cu o durere de cap
cu o debarcare în Angola
somm
o femeie
iarbă de sticlă
ick-nick immoral (cu idei)
- Soarele
aha-soarele
și dimineața
aha
-Bună dimineața.
- Dar –să revenim – ah desigur – să scriu o poezie mai umană
- Cu solnițele mele de fraze, cu universal meu exoftalmic
piscicol...
Așa e bine? Acum sînt cuminte?
- - Acu să mi-l scoateți, nenorociților!
și au scos pistolul.
- Pe cîmpul unei străzi kaki
cu sînii mov cu pixul gri.
- Tu n-ai să vrei să faci copii
eu n-am să pierd un alibi
tu vei ucide colibri
eu voi chema de vis-à-vis
taxiul trist cu pedigree (rimă în “i” accentuat pe toată poezia)
- E mare High. Dar și mai și-i
frumoasa lui Fidelity.
O, haide hai, fidelity...
- -Ce faci aici, Albă ca Zăpada?
-Trotuarul fac, lupule, numai trotuarul.
- -Are lupul, gagico, are în sticluță
-Dar de ce singură, țîrîtură?
Ia dă-i tu lu neica gură!
- Albă ca Zăpada de sticlă din cutie
- -O să fete! O să fată! O să se vadă ceva (...)
- Scîrțîiam fatigat pe antetul marilor concerne
- bob marley organizat reggae sub sicomar
(...)
și jimi și janis și jim și cornel
- Pentru tine, florin – știm bine, prea bine
ce vrei, ce visezi îmi zice
- Pluteau plutele meduzei

- Mă întreabă câte un copac:
- De ce moartea, bărbosule?
- Culcarea, capacele!
Chipul la sold, caselor! (poemul "Dormitorii")
- Exterminatorul/se apropie cu extingtorul
- Am cumpărat un ministru
- Mi-a spus mie cineva că a tipărit iarbă verde de hîrtie
pentru săraci
- Tocmai la capul nebuniei speranțe
- Cu un cuvînt – cu o aluzie licențioasă (stimate cititor). Am mai smuls o secundă vieții tale
care mă silabisește/mă dorește, mă crede...
- Cu titluri de-o șchoapă, de-o surdă, de-o moartă
- *De-a wați ascunselea (titlul)*
- - Nu dau eu, don inginer, poate altul!
- Peștele și grijană de pacoste pe sufletul meu!
- Înjurături; argou
- - Nu mișcă nimeni! Mucles! Apul la cutie!
- Era o mare neagră – ah – neagră mai era/și-o insulă sărată acolo tra la la ...
- *Corectură în șpalț (titlu)*
- La un moment dat printre versuriare mici poze (4-5 rînduri)
- - Dă-mi și mie ceva de băut!
- N-am!
- Atunci mă dau eu ție!
-N-am!
- Ochiul se face gură și vorbește
pe cînd urechea se face gură
și amuțește
- *Stereoscopies au/143 de cuvinte (titlu)*
- Din stînga te mai iubeam, din dreapta te mai iubisem
- Execuție prin jupuire
prin electrolovire
- Apoi în high fidelity
iluzii verbe zeci de mii
istorii high fidelity!
și vast ne va măcelări
copilul high fidelity.
Și tra la la și tra la li
- Pipăim augustul.
Gustăm îngustul
- Gata! În scenă, băieți! Hai
-un ultim efort! Nea Costică,
intră în cușcă și
strînge-ți, bre,
gîtul ăla ca o țeavă de pușcă!
- Lumina!/Ce faci, netotule?!
Am zis: LUMINA!

Sus! Sus! Picioarele sus! Nu alea! Al' lante!
Hai, Magdalena, haide, Pilate! – și tu,
Lazăre, scoală-te! (din “Mofturi 1900”)

- Stil teatral, prosaic, banal, cotidian (ultramodern)

HENRIK IBSEN

- 1828-1906

Peer Gynt

- 1867, teatru în versuri; 5 acte; 315 pagini, este cică “poem dramatic”
 - Da. O concepție de viață
Buternică. Nimic burghez
Privire ageră. Un crez
De nici un moft înlăntuit,
Un spirit foarte azcutzit.
- Peer Gynt vrea să devină împărat al lumii-ntregi
- Scenele și decorurile se schimbă repede, acțiunea la fel se schimbă repede fără explicație sau legătură prea mare
- Un fel de odisee a lui Peer Gynt
- Descrie viața lui Gynt tânăr, matur, bătrîn
 - Am rămas om. Da, om. Nici trol, nici rege
- Gynt întâlnește multe personaje la tinerețe pe care le revede apoi din nou tocmai la bătrînețe
 - Fii tu însuși (=laimotiv)
- Multă filozofie și poezie; șlefuite; rimă, ritm perfecte
- Ibsen = norvegian; traducere Virgil Teodorescu
 - Oriîncotro ai lua-o, deosebire nu e
Încolo sau încioace-aceeași cărărie
- Ca Ulise care este așteptat de Penelopa

Nora – teatru

- Da, ai spus foarte bine: cît poți. Numai că nu poți de loc
- Mocirlă morală
- Dintre toți pacienții mei, eu reprezint cazul cel mai grav.
- Te-am iertat, Nora; îți jur că te-am iertat, Nora; îți jur că te-am iertat iertat
- Numai fiind singură voi reuși să gîndesc prin mine însămi și să-mi făuresc propria mea morală. Îndatoririle față de mine însămi.
- Că legile sînt drepte nu-mi intră deloc în cap
- Vreau să-mi dau seama cine are dreptatem, societatea sau eu.
D. R. POPESCU, “Leul albastru”, nyvele
- Nu mai există rușine? Domnule S., cînd spui despre cutare că e excelent (și toată lumea știe de ce afirmi acest lucru) șiți semnezi numele întreg sub cuvîntul excelent, dă-mi voie să nu te mai citesc. La nesinceritatea ta dă-mi voie măcar să nu te mai citesc, decît să te citesc și să te-njur. Păcat, îți respectam penița
- Ce mama dracului să scriu despre natură?
- Să-i ia dracul
- Mă ca pe el de rege
- Apoi venea lecția de istorie. Lecția de geografie. Lecția de gimnastică. Suna clopoțelul. Curtea n-avea nici un arbore
- Aproape este o rușină – dacă nu chiar lipsă totală de talent – dacă se spune despre un scriitor că este și deștepr. Fiindcă adevăratul talent trebuie să fie incult, și dacă se poate chiar prost de-a binelea, ca să poată fi foarte original, neinfluențabil de nimeni
- O carte este un risc
- Elevul n-are voie să... Elevul n-are voie ... Elevul n-are...
- Confundă sula cu prefectura
- ...tu-vă muma în cur de aceștia ce sînteți!

DUMITRU D. IFRIM

- Cea veche cea nouă /Mereu împreună

MIRUNA ILIAN

- Periferia fardată-n noroaie
- Gleznele gării
- Anotimpuri cleioase
- Își ruginește fruntea

MARIAN ILIE

- Lan în pîrg
- Dreptul la soare

CORNEL ILIESCU

- Gîndul și-a întins rădăcinile/într-o carte de versuri
- Am obosit /hoinărind în cuvinte
- Cu dicționarul sub frunte/oxigen pentru adînc/am sărit și azi/în apa subconștientului/să mă explorez...

ELVIRA ILIESCU

- Ochii închid lumi
- Descoperire de izvoare
- Viața începe zilnic ca o datorie
- Apă binecuvântată
- Urme de săgeți
- S-au frînt fulgere
- Păsări măiestre
- Sevele mele cîntă rapsodii
- Roșii stele
-

NICOLAE ILIESCU

Depart, pe jos..., povestiri

- 1983, 160 pagini, 17 povestiri, CR
- Așa ceva îi trecea prin cap lui Nicolae Iliescu, adică mie
 - Intelectualist
 - Forcitură = intercalarea unor pasaje vulgare sub formă de interpolări sau tropi într-un text clasic.
- Pe vremea aceea aveam impresia că jurnalul meu se va publica, eu voi fi un mare scriitor, voi fi arătat cu degetul pe stradă...
- Patriotism înseamnă să vezi că primarul dintr-un sat nenorocit din Ialomița are doar patru clase primare, două case și două autoturisme proprietate personal.
- Pentru stricta mea plăcere ploaia valsa în ritmul concertului nt. 20 pentru pian și orchestră, în re minor, KV 466, de Mozart, 1 allegro, 2 romanza, 3 rondo
- Amendă pe mă-sa
- Mais ne soyez pas idiot, mon ami, mi-a spus Anca.
- Dă apoi "Bibliografie" la sfârșitul unei poze în care specific sursele din care a tras colajele ("Depart pe jos...")
- Ca refren în "Carte blanche" dă un fragment din simfonia concertantă pentru violoncel și orchestră, op. 9, de G. Enescu
- Eu mă îndrept. Eu deschid ușa masivă. Eu pătrund
Tut e îndrepti. Tu deschizi ușa masivă. Tu pătrunzi sfioasă în holul hotelului
- Am scris azi hamlet, divina comedie, divanul Persian (...)
 - Dă note în subsol
- Douăpahare cu picior, trei fără picior
- Eu: - Dacă aş fi Nero (...)
Tu: - Va trebui să (...)
- Am plătit patruzeci și șapte de lei pe camera ta și douăzeci și trei de lei pe patul meu (...) am cumpărat o sticlă de lichior "Indiana" și o conservă de carne ("Beef Gulash"), pentru export) și m-am întors în cameră, fluierînd.
- Proză foarte prozaică, cotidiană
- Eu, care sînt "eu"-l narrator, mă numesc Nicolae Iliescu, sînt fiul lui Ene și al Sandei, sînt bucureștean, sînt nerod (aici trebuie să-i fac și eu o bucurie mamei mele care probabil citește în acest moment ceea ce am scris eu) și mă simt un bărbat implicat în istorie.
- Iar eu am vrut să cumpăr un "Man's club" after shave, și parcă diceau să mă rețină, să mă oblige să țin Yom Kippur-ul și Rusaliile (...)
 - despre fotbal
- Dar neștiind nici eu din ce erau spun ce mă doare capul.
- Același gang, aceeași scară, aceeași încremenire a liftului, șase etaje, APARTAMENTE, șomerii maron, cărți de vizită, discuții, trîntitul gîndurilor, al servietei și al pelerinei agățîndu-se în neșire în cuier, toți ai casei considerîndu-mă egoist, baia, colo cada, dușul pătrunzînd rece în îngrămădeala de enumerări și de metafore din mine...

- (...) Și trebuie să știți că de altfel eu nici nu știu să scriu (aici critical va spune da, ce să facă și el, lui nu-i plac frazele lungi și nici chiar parantezele
- De fiecare dată oamenii inventează câte ceva care s-a mai spus
- Melodia lui Stan and Țili (nu știu dacă aici este un i grec sau nu)
 - Oscilații, nesiguranțe în stil (= asta e siguranța lui)
- În stanță. Di-stanță
- A fi scriitor este o funcție șo nu o activitate. Scriitorul poate spune orice.
- Apoi trezindu-mă am scris următoarele prostii: critica literară se constituie într-o gramatică
- Propria sa ură îl depășea.
- Poeme băgate prin text: Hurducăind pirulele de mest
Străfundul acestui ciunt smaract
Ineată desfăreală a urcului compast
Strilează rolumbăiala prea suavului armald
- De fiecare dată când mă gândesc la ea mă simt bogat
- I-aș închide telefonul după ce i-aș auzi glasul, tra-la-la
- Emanuel Apăroștrandafirie
- A fost însurat de două ori, de fiecare dată cu aceeași femeie
- Lăsînd în urmă cicci și cu trei fac opt copii
- A lucrat acolo pe la itebe, pe la isebe
- A, era să uit
- Derepe [= D. R. Popescu]
- Filme de duzină
- Vasilescu ăsta era cam dilimache
- Autor de prefete
- Avea relații pe care și le cultiva neîncetat.
- Vaganmente
 - Un motto de 1/3 de pagină
- Și apoi făcu ce face orice fumător
- Era un semn că cineva dintre ei va porni discuția. Și ai fi zis că cineva dintre ei va porni într-adevăr discuția
- Negru ca păcatul
- Mai fumaaa
- - Vîrsta?
- - Atît
- - Profesia actual
- - Poet
- - Eu mă numesc Iuliu.
- - Eu nu
- Pe urmă îl luau, îl duceau, l-au dus
- Vestitul N. de acum cîteva pagini
- P.S.-uri
- Întreaga stradă N din orașul N [prsonajul se numea tot N]
- Discutam despre... și despre Și despre....
- Umplîndu-mi aripile cu cuvinte, umplîndu-mi aripile cu cuvinte zic

- Multe cuvinte străine, citate în limbi străine, denumiri (nume, titluri, etc.) străine; teribilisme
- Stil latin (verbul la sfârșit): Arta cu hotărâre definitivă cunoaștere prin imagini iaste!
- Cele patru soții ies la cele patru verande și întind cele patru preșuri de iută spălate cu sîrg de cele patru soții
- Muzică. I-dsol-sol-la-la-si-sol-sol-sol
- Plăcuțe cu “cîine rău” vorbește cum îi vine la gură
- Soțul trece clandestine granița
- O proză în care sînt cuprinse declarațiile unor martori (cunoscători) despre unul care și-ar fi ucis tatăl:
- Petrică, 23, ospătar la “Berlin” “Era un băiat bun Culai ăsta. Lăsa cel puțin cinci lei bacșiș. Nu l-am văzut beat niciodată. Nu cred că era în stare de așa ceva.”
- Se autocomentează
- Greoi la lectură
- (Această sintagmă o veți întâlni din nou cîteva povestiri mai încolo)
- Într-o frumoasă alee, cu flori călcate de unii ce jucau volei
- Colajele le dă între ghilimele (fără a specifica sursa)
- Prînzul de la orele 13. Odihna Între 14 și 16,30
- Șoseaua este galbenă, cauciucurile sînt mov, iar pămîntul este rotund.
- Marcu Dobre privește încruntat drumul. Marcu Dobre învîrtește volanul mașinii în sunetele răgușite ale radioului de pe bord. Marcu Dobre claxonează. Marcu Dobre....etc.
- Pe partea dreaptă se văd copaci și cîini striviți. Pe partea stîngă parazăpezi. Pe partea dreaptă, case cu etaj. Pe partea sdreaptă, dealuri cu vii. Pe partea stîngă, dealuri
- Lumea din mașină tace sau respiră. Unii citesc. Alții dorm. Unii nu citesc. Alții nu dorm. Aerul, nimic de zis. [...] Cei care citesc nu mai citesc. Cei care dorm nu mai dorm. Cei care citesc privesc uluiți. Cei care nu citesc privesc uluiți. Cei care nu dorm risipesc aerul dintre buze, căscîndu-le.
- Șoseaua devine nervoasă. Șoseaua devine nesigură
- Șoferul apasă pe treapta de accelerație. Parcă ar vrea să uite ceva monstrous Șoferul.
- Deschide portiere. Coboară. Nu trîntește portiere
- Ciori. Cîini. Cîmp.
 - Dă un motto în finalul unei proze
 - Proză: o mașină (planul I) care merge; (planul II): gîndurile pasagerilor; scrisă

Despre mașină, drum

Gîndurile

.....

.....

- Dă un motto de 5, 6 pagini, cică cel mai lung din literature română

- (După acest motto, cel mai lung din literature română, se lasă obligatoriu o pauză pentru aprinderea unei țigări)
- Pletele castanii (presupunem) sînt ridicate și înnodate
- -E al lui (numele) ă! bătrîn!
- (...) – Vara trecută n-ai venit [(...) cică lipsește din convorbire (aparțin autorului)]
- Țăranul, ceea ce nu înțelege, distruge
 - Personaje care merg dintr-o poveste în alta
- Nu trebuie trecut cu vederea locul unde se desfășoară acțiunea: interiorul unui autoturism “Dacia 13000” fabricată de uzina de autoturisme Pitești în anul 1971, cu numărul de înmatriculare 7-B-5091, seria motorului 324706, avînd cinci locuri, o capacitate cilindrică de 1289 cm³, o putere de 54 hp și o greutate de 11783 Kg.
- Mascot, fursecuri, whisky “Theacher’s” cu gheață, peppermint “marie Brizard”, “Florio” șampanie, “Cordon Rouge”, coniac “Martell”, coniac “Carmel” [...]
- Prim plan: Jean-Auguste-Dominique Ingres, Oedip și Sfinxul, 1808, ulei pe pînză, 1890x1440, Paris, Louvre.
- Crimă și pedeapsă, cazuri grave, ceac-pac.
- - Nu, mulțumesc. Tovarășă, la ora aceasta apele Senei sînt foarte reci.
- Confuzie de nume, numere, situații (voite)
- “din cauză pentru că”, “ultima recent vizită inoportună” [= Redă vorbirea incorectă a unui primar
- Are tot felul de subtitluri
- Psihanaliză
- În final unei proze: Ați citit o nuvelă sau un roman de Nicolae Iliescu, cu titlul Verba docent, exemplu trahunt sau zgomote cu adițiune de puncte sau Am executat 12. Recepție sau Depart, pe jos...
- Cumpărat sau nu la Oradea
- Prea verbos, vorbăreț
- “cine mama dracului. Doamne iartă-mă, mai ești și tu?”
- Soră-mea s-a repezit ca o mînzoaică la fereastră să vadă ce-i.
- Vorbirea veche: Și ecce aceste au fost tote faptele care s-au și fostu petrecutu.
- Puțin moldovean după bunici
- Aluzii, parodieri, o nebuloasă
- Vezi mașina aia arăpească, ți-au venit cărbunii, pe ăștia să-i fraierești și să-i storci de mătreață, căci de tale vor fi roadele spiritului
- Oraș agro-industrial
- Exista [=pentru el] primejdia creării unui nou tip de om conceput împreună cu educatoarea de la grădinița din orașel
- O conștiință a scrisului
- O dată am citit tot volumul lui Emi, Depart, pe jos... și apoi am simțit nevoia de schimbare, așa că am citit only girls can play
- M-a dus în acel oraș și mi-a zis prezentîndu-mi gagică sa.

12

Prim plan:

“Ministerul Muncii, Comisia de contestații, Decretul nr. 54/1975, către Inspectoratul școlar al județului...”

Vă comunicăm Hotărîrea nr. ... din...197... a Comisiei de contestații constituită potrivit prevederilor Decretului nr. 54/1975, art. 21:

Comisia, analizînd contestația și actele de la dosar, constată că absolventul este bolnav cu diagnosticul sarcoidoză mediastinopulmonară recidivantă (certificate medical nr.... Din 197... Încheiat de...). Pentru această afecțiune a fost trimis de ... În consult medical la centre de specialitate din Paris și stockholm (cheltuielile au fost suportate de pacient).

Față de cele menționate, comisia HOTĂRĂȘTE: admiterea contestației, anularea procesului-verbal nr.... Din...Încheiat de Inspectoratul școlar al județului...și a penalității civile de 8.000 lei stabilită prin acesta. Absolventul urmează să funcționeze ca suplinitor pe o catedră de limba română-limba franceză, pînă la efectuarea transferului cadrelor didactice în condițiile legii.”

13

Fie că înghețasem de frig, fie că nu mă gîndeam la nimic și nu-mi doream nimic, eu am pătruns în bufetul din central comunei și mi-am cumpărat un pachet de țigări “Carpați” fără filtru și un chibrit. Am bătut insistent în tejgheaua de metal pînă cînd barmanul a îndrăznit să-și ridice fața din, foarte probabil, situația livrărilor. Am ajuns în stația de autobus unde am bătut insistent asfaltul cu picioarele și unde am intrat în vorbă cu un cetățean care îmi zicea că este mecanic auto și că ajunge să cîștige pînă la trei mii de lei pe lună, iar fecioru-său tot așa, pînă la vreo două mii jumate.

14

Tu fumezi și-ți ții capul în palmă, deasupra cărții *Principles of Internal Medicine*, “Harrison’s”.

- Mi-e foame, ce-ai zice de-o haleală pe bază de scoici de-alea chinezești. Pregătim și-o omletă cu ceapă și facem și o maioneză a-nțuia și gata. Ținînd cont de toate acestea, mă voi ridica din pat, uite, voi închide volumul acesta intitulat *Povestiri musicale* de Iwaszkiewicz (îl arată spre public) și mă voi duce să tai ceapa, dînd un sîc din Isarlîk celor ce se opun emancipării și promovării femeii, tovarăși, zic eu, iar tu, năucită de asemenea perspective, întrebi:

- A, ești aici?

Refren

15

Scenă de interior. Birou, veioză, hîrtii. El la masa de scris.

“Aș dori să rîd, dar mă distrez concentrîndu-mă asupra tuturor frazelor, sensul unei fraze aflîndu-se într-un raport determinat cu ceva. În limbajul comun se întîmplă destul de des ca un cuvînt să aparțină unor simboluri diferite.

Don Quijote: - Ce spui?

Bufonul: - Limbajul dezertorilor e singurul care trăiește aievea. Slavă determinismului social, cel puțin o dată la două luni.

Don Quijote: - De cînd ai plecat din țară?

Columb: - De treizeci de ani.

Don Quijote: - Nu ți se pare o sumă cam mare?

Columb: - Mi s-a mai cerut un răspuns la o astfel de întrebare. Nu este întotdeauna plăcut să-ți amintești.

Don Quijote: - Ai făcut ceva în acești treizeci de ani, ceva...un lucru cît de neînsemnat?

Columb: - Am lăsat vreo două, trei texte.

Bufonul (aparte): - Un ins care nu se revoltă nu este în stare să distingă roșul de violet.

Columb (continuîndu-și replica neted): - Nu m-am ghidat după principia. Sînt echilibrat, dar nu conformist. Mă atrage publicistica politică.

Considerațiile pe marginea civilizației, e-hei, i-au răpit lui Tănase Nicescu minute bune. Sărind din pat, intră sub duș, lănsă cîte un panegyric periutei de dinți, prosopului, lamei de ras, apoi cîntă obiectele frumos lucitoare – tigăi, cratițe, ibrice – mîngîie porțelanul aburind de cafea, înșfacă valiza făcută de cu seara și ieși pe ușa apartamentului său (etaj 6, încălzire central, două camera cu dependențe, balcon prăfuit și telefon).

De aici încolo viața lui Tănase Nicescu se derulează ca un jurnal de bord.

Orele zece: întîlnire în holul cinematografului “Central”. Sînt prezente încă șase persoane care vor pleca și ele în excursia plănuită cu trei-patru zile înainte. Rucsacurile enorme stau aliniate în tăcere pe banchetele de mușama.

Orele unsprezece fără un sfert: Tănase Nicescu răsfoiește o revistă în speranța ieșirii de sub duș a încăi.

Orele unsprezece fără un sfert: Anca împreună cu Tănase Nicescu aleargă spre piața Univerității.

Orele unsprezece și jumătate: cei doi se întîlnesc cu ceilalți șase.

Are loc urcarea în troleibuz.

Orele unsprezece și jumătate: cei opt se află pe peronul Gării de Nord.

Orele douăsprezece fără un sfert: conducătorul refuză cei patru sute de lei întinși de un membru al grupului

Orele douăsprezece și nouăsprezece minute: cu un minut înainte de plecarea trenului, conducătorul face semn grupului, invitîndu-l să se urce în ultimul vagon.

Orele douăsprezece și douăzeci: în înghesuiala de nedescris a unui tren spre mare, încep să se spună bancuri. La un moment dat, ușa vagonului, datorită unei rafale, este dată de perete, fapt care o face pe Mădălina să exclame: “Ian te uită, e un așa current încît pînă și părul lui Nicescu a început să future”.

Orele treisprezece: Mădălin îi înmînează (rîzînd) conductorului cîte cincizeci de lei de persoană. Conducătorul îi primește rîzînd.

Orele patrusprezece și zece minute: Mădălina, Anca și Tănase Nicescu adorm pe rucsacii proprii.

Orele cincisprezece și douăzeci și trei: trenul ar fi trebuit să ajungă la Constanța, prilej cu care Mădălina, Anca și Tănase Nicescu se trezesc.

Orele șaisprezece fără un sfert: trenul a ajuns la Constanța. Roxana, Camelia, Vlad, Mădălina și Florențiu rămîn pe peron. Mădălina se duce să cumpere pepsi, iar Anca împreună cu Tănase Nicescu intră în restaurantul gării.

Orele șaisprezece și cinci minute: trenul spre Mangalia pornește din stație.

Orele șaptesprezece: sosirea la Mangalia. Cei opt așteaptă autobuzul spre 2 Mai.

Orele optsprezece: autobuzul 24 oprește în central comunei 2 Mai.

Orele nouăsprezece: ziua, ce-i drept, își trage pleoapele. Tănase îl întreabă pe Mădălin la ce literă se găsește, în codul poștal, localitatea 2 Mai. Tot el presupune că la litera D. Mădălin ride, pare-se forțat. Vlad se întoarce și anunță că familia Eugen Ursache le pune la dispoziție trei camera a cîte treizeci de lei camera. Una dintre ele are două paturi dule, celelalte numai cîte unul.

Orele nouăsprezece și zece minute: cei opt se instalează în camera. Camelia, Mădălin și Florențiu se duc să cumpere vodcă. Ceilalți deschid conserve de anghilă în sos tomat și de tocană de legume. Apoi pun la fiert supă de perișoare. Apoi dau un bridge (joacă un sistem natural).

“ – Aș introduce în discuție o chestiune care, după părerea mea, este destul de important. Îmi vine în minte o imagine, și anume aceea a lui Djaracaru din Mahâbharata, care, supunîndu-se unor lungi tapasuri, își întîlnește propriii strămoși – și ei asceți – spînzurînd cu capul în jos

deasupra unei ripe, ca pedeapsă că nu și-au asigurat descendența. (Ionel Bernard Arginteanu, medic primar neurology.)”

...și apoi au jucat mim. Mădălin, Măsălina, Tănase și ăncă la o echipă, Camelia, Vlad, Roxana și Florențiu la cealaltă echipă. S-au dat următoarele cuvinte: barocan (sic!) – mimat de Mădălin; propășire (Mădălina s-a chinuit aproape o jumătate de oră!); eclectic.

Aproape de bariera de scînduri

- Roman-foileton anexă

- Vrei să facem un grătar cu niște cartofi piure?

- Nu.

(Acesta este începutul povestirii *Aproape de bariera de scînduri*.)

Am 25 de ani și două cărți aflate la două edituri diferite și șapte premii literare și sînt și deosebit de onest și de scrupulos. Tot ceea ce citesc, rezum pe niște fișe. Dacă citez ceva – rețineți vă rog! – anunț imediat autorul și opera. Cu maximă sinceritate vă spun că acum m-am întrerupt din cititul unui poem de Dante, *Infernul*. Dumneavoastră puteți să măcredeți sau nu, deși scriitorii, sflați de la mine, nu trebuie crezuți niciodată.

Într-un roman nu are nici un fel de importanță dacă personajele au trăit adevărat sau nu. Este de la sine înțeles că mai există “personaje” care nu pricep ficțiunea și de aceea interzic cărțile.

DAR ce poate conține un roman? Două, trei acțiuni paralele, câteva personaje, o concepție de viață. Romanul se naște din dragoste (romanul de dragoste), din ură (romanul social), din experiență (romanul de aventuri), din lene (romanul psihologic) și dintr-un fotoliu urmărind la televizor “Ora tineretului” (romanul de actualitate).

DAR stilul? Ei da, stilul?

(Acesta este sfîrșitul povestirii *Aproape de bariera de scînduri*.)

DAR iată: cel pe care îl vedeți apărînd acolo, în colțul acela de oraș, avînd în stînga blocul Union”, iar în dreapta pasajul de trecere spre barul expres de pe starda 13 Decembrie, este tocmai binecuvîntatul nostrum personaj, Moisescu Emanoil.

Priviți-! îl împiedicăm acum să treacă strada punîndu-i în față o groasă mașină arăbească și-i vîrîm în foarfecele degetelor index și mijlociu, o țigaretă “Golden Pine”, cumpărată chiar de peste drum, de la “Conrinental”. Iată deci că are, ca tîi tinerii de altfel, și personalitate.

Îl vedeti? Zîmbește și se uită spre noi. Își arată dinții albi, scurta de piele, blugii “Lee” și cămașa de tergal. Așa cum l-am prins este imposibil să-i vedem ceasul, dar mai mult ca sigur că poartă ceas cu afișaj electronic, cumpărat sau nu la Oradea. Acum îl lăsăm să pornescă și-i dăm și un gînd: va găsi sau nu va găsi garoafe roșii la florăria “Codlea”, florăria de lîngă A.U.A (“Austrian Airline”)?

Observați că Maiorescu împrumută multe din stilul de viață al tinerilor de azi. Adică are 20 și 30 de ani, fumează, ascultă muzică *punk*, se tuned “à la John Travolta”, citește romane despre obsedantul deceniu și articole semnate de Mircea Nedelciu, locuiește împreună cu părinții și trăiește și din expediente cultural. Înainte de orice, trebuie să definim termenul, care evident îmi aparține. Un expedient cultural este atunci cînd ai o garsonieră în care asculți muzică, fumezi o țigară, inviți o fată, mai răsfoiești cîte un ERO și mai discuți despre Heidegger, Camus și Kafka.

Ca toți tinerii de astăzi, Moisescu are inițiative. Mergînd la o femeie, se gîndește că n-ar strica să ducă un zîmbet șăgalnic și trei garoafe roșii.

Acum trece prin fața sumedeniei de magazine care se desfășoară pe partea stîngă, privește cămășile bărbătești din diftină, fără guler, privește prețul unui spray O. BA. O, își rotunjește privirea căutînd o plăcintă cu ...

HORVAT IMRE

- n. 1906
- Mor ca omul; ca poetul, însă, să trăiesc mi-e dat

NICOLAE IOANA

- Oasele pământului a luminat lemnele
- Floare scursă în pământ
- Pietrele rîd
- Albul nopții
- Mestecii umblă pe dealuri
- Lumini se retrag lîngă pomi
- Ceruri rupte
- Pămîntul își amintea trecutul
- Răsare umbra
- Flori albe
- Fragi dulci

MIHAI OCTAVIAN IOANA

Scriindu-mi lamulțianul pe o umedă scrisoare

ȘTEFAN IOANID

- Lăuntrice azururi

EUGÈNE IONESCO

Le Roi se meurt

- Gallimard (Collection Folio), 1963, Paris
- Pièce écrite dans un mois
- Pourtant, c'est l'heure où il doit faire chaud. Chauffage, allume-toi. Rien à faire, ça ne marche pas. Chauffage, allume-toi.
- J'ai essayé de faire le feu, Majesté. Ça ne fonctionne pas. Les radiateurs ne veulent rien entendre. Le ciel est couvert, les nuages n'ont pas l'air de vouloir se dissiper facilement. Le soleil est en retard. J'ai pourtant entendu le Roi lui donner l'ordre d'apparaître.
- Tiens! Le soleil n'écoute déjà plus.
- Ce val-ci se passera en famille, sans danseur et sans danse
- Vous n'avez pas de cœur.
- Mais si, si, il bat.
- Pendant que ses soldats ivres dormaient, la nuit ou après les copieux déjeuners des casernes, les voisins reposaient les bornes des frontières.
- Des piscines incendiées
- Beaucoup de gens ont la folie des grandeurs. Vous avez une folie de la petitesse.
- Il tombe de la neige au pôle Nord du soleil
- Les nuages pleuvent des genouillés
- J'avais interdit les nuages
- Il n'y a plus rien d'anormal puisque l'anormal est devenu habituel. Ainsi, tout s'arrange.
- Je mourrai quand je voudrai
- Tu vas mourir dans une heure et demie, tu vas mourir à la fin du spectacle.
- Je mourrai quand je voudrai, je suis le Roi, c'est moi qui décide.
- Sire, l'armée est paralysée. Un virus inconnu s'est introduit dans son cerveau et sabote les postes de commande.
- Vive le Roi! (Le Roi retombe) Le Roi se meurt.
- Depuis que les récoltes ont pourri et que le désert a envahi notre continent, la végétation est allée reverdir les pays voisins qui étaient déserts jeudi dernier.
- J'ordonne qu'il y ait la pluie.
- Le Roi est mort, vive le Roi!
- Prends son sceptre, il est trop lourd.
- Ta pitié me fait peur.
- Pourquoi suis-je ne si ce n'était pas pour toujours?
- Le Roi avait 283 ans!
- Je suis monté sur le trône il y a deux minutes et demie
- Je n'ai pas eu le temps, je n'ai eu le temps, je n'ai pas eu le temps.
- D'ailleurs je le regrette. Pardon.
- Il était la loi, au-dessus des Rois.
- Tu étais un héros, en dis-tu? Souviens-toi.
- Que tout le monde connaisse ma vie par cœur. Que tous la revivent. Que les écoliers et les savants n'aient pas d'autre sujet d'étude que moi, mon royaume, mes exploits. Qu'on brûle tous les autres livres, qu'on détruise toutes les statues, qu'on mette la mienne sur toutes les

places publiques. Mon image dans tous les ministères, chez les contrôleurs fiscaux, dans les hôpitaux. Qu'on donne mon nom à tous les avions, à tous les vaisseaux, aux voitures à bras et à vapeur. Que tous les autres rois, les guerriers, les poètes, les ténors, les philosophes soient oublier et qu'il n'y ait plus que moi dans toutes les consciences.

- La vie est un exil.
- Je regarde les regards.
- J'en ai mal dans le dos.
- C'est vrai. Elle a un dos. Nous avons un dos.
- C'est la première vérité. Et la dernière
- Tu comptes. Tu seras compte.
- Tout ce qui a été sera, tout ce qui sera est, tout ce qui sera a été.
- Sa Majesté le Roi ne veut que tout le reste.
- Que tout meure avec moi, non tout reste après moi.
- Si je décidais de ne pas me décider!
- Il a écrit des tragédies, des comédies, sous le pseudonyme de Shakespeare.
- Il a inventé le téléphone, le télégraphe, il les a installés lui-même. Il faisait tout de ses mains.
- Il ne savait plus rien faire de ses mains. Pour la moindre, réparation, il appelait le plombier.
- (...)
- Il ne sait plus se chauffer, se déchauffer.
- Il n'y a pas longtemps, il a inventé la fission de l'atome
- Il ne sait plus allumer ni éteindre une lampe.
- Tu te souviens de moi? Je suis là, je suis là
Je suis là. J'existe.
- On le voyait si peu. On le voyait quand même, on le voyait souvent.
- L'abîme grandit. Au-dessous il y a le trou, au-dessus il y a le trou.
- Après lui, le déluge. Pire que le déluge, après lui, rien.
- A la fois infini et éphémère
- Il était le roi, maître de tous les univers
- Il avait inventé les océans et les montagnes: près de cinq mille mètres le mont Blanc.
- Dès le premier jour de sa naissance, il avait créé le soleil.
- A quoi l'on a un cœur qui bat sans raison?
- On entend les battements de cœur du Roi
- Sa Majesté est officiellement aveugle
- Il regardera en lui. Il verra mieux.
- L'horizon l'entoure et l'enferme.
- Le rêveur se retire de son rêve.
- Rats et vipères, n'existent plus!

Le Garde: (...) Le soleil est en retard! J'ai pourtant entendu le Roi lui donner l'ordre d'apparaître.

Marguerite Tiens! Le soleil n'écoute déjà plus

- Vos artifices et vos feux d'artifice, les noces et vos voyages de noces !
- Les hommes savent. Ils font comme s'ils ne savaient pas
- Vos bals pour organisateurs de bals
- Vous n'avez pas de cœur

Mais si, si, il bat.

- Nous n'avons pas le temps de prendre notre temps
 - Au début de son règne, il y avait neuf milliards d'habitants (...) Maintenant, il ne reste qu'un millier de vieillards.
 - Sa Sommité, Sa Sommité
 - Le Roi n'est pas opérable
 - Elle ne veut pas que j'espère. Elle me l'interdit.
 - Beaucoup de gens ont la folie des grandeurs. Vous avez une folie de la petitesse
 - Il tombe de la neige ou pole Nord du soleil
 - La comète est épuisée de fatigue
 - Assez de pluie. Je dis: assez
 - Il n'y a plus rien d'anormal, puisque l'anormal est devenu habituel
 - Je n'ai pas besoin d'être soutenu. Pourtant, j'aime que tu me soutiennes.
-
- C'est beau aussi de s'ennuyer, c'est beau aussi de ne pas s'ennuyer, et de se mettre en colère, et de ne pas se mettre en colère
 - Ce n'est pas recommande pour la sante des mourants
 - La sante des mourants
 - Il mourra de sa mort (...) Il faudra quand même l'aider
 - Tout le reste reste
 - Nous pouvons te décider
 - Il [le Roi] a écrit l'Iliade et L'Odyssée.
 - Il ne sait plus se chauffer, se déchauffer
 - Un chat poli, chat poète; on lui a achète une souris mécanique
 - A la fois infini et éphémère
 - Il a inventé les océans et les montagnes
 - Indication scénique: Marie disparaît brusquement par un artifice scénique
 - Sa Majesté est officiellement aveugle
 - Ce toi n'es pas toi
 - Tu n'as plus besoin de te défendre
 - Décor: «On aura vu, pendant cette dernière scène, disparaître progressivement les portes, les fenêtres, les murs de la salle du trône. Ce jeu de décor est très important.»
 - Toutes les personnages disparaissent de la scène;
 - On utilise la métaphysique dans les dialogues, les décors,
-
- Ah, si il est midi. Ça ne fait rien. Pour moi, c'est le matin
 - Je mourrai, oui, je mourrai (...) Quand je vaudrai, quand j'aurai le temps, quand je le déciderai
 - Tu vas mourir dans une heure et demie, tu vas mourir à la fin du spectacle
 - Je mourrai quand je voudrai, je suis le Roi, c'est moi qui décide.
 - Sire, pauvre Sire, Sire, pauvre Sire
 - L'armée est paralysée. Un virus inconnu s'est introduit dans son cerveau et sabote les postes de commande.
 - Vive le Roi! (Le Roi retombe) Le Roi se meurt

- J'ordonne que les arbres poussent de la plancarde
- Le Roi est mort, vive le Roi!
- Le Roi branchait tout d'un coup
- Parce que sa couronne est trop lourde, elle est changée pour un bonnet (qui est une couronne moins lourde)
- Je suis venu au monde il ya cinq minutes, je me suis marie il y a trois minutes
- Je ne suis présent qu'au passe
- L'impossibilité de répondre c'est la réponse même
- Souvenirs de souvenirs de souvenirs...
- Oh, Grand Rien, aidez le Roi
- Je regarde les regards
- Se réveiller tous les jours... On vient au monde tous les matins
- J'en ai mal dans le dos
- C'est vrai. Elle a un dos. Nous avons un dos
- Tu respirez. Tu ne penses jamais que tu respire. Penses-y.

L'impromptu de l'Alma

- 1958, Gallimard, Paris
- Un personnage s'appelle "Ionesco" = auteur dramatique. Un théâtre nouveau, un directeur scientifique, une troupe de jeunes acteurs scientifiques
- L'autocritique honore l'écrivain. L'autocritique déshonore le critique
- Il s'agit d'un intérieur expérimentaliste de l'extérieur, ou d'un extérieur expérimentaliste de l'intérieur.
- C'est-à-dire, on est dedans quand on est dehors, dehors quand on est dedans
- D'autres personnages: Bartholomeus I, Bartholomeus II, Bartholomeus III
- Il pense comme un cochon!
- Il n'y a que l'éphéméride qui dure.
- Le théâtral est théâtral
- Toute théâtralité est non théâtrale
- Le théâtral est dans l'antithéâtral
- Adamov a dit avant Aristote, et Aristote l'a copié
- Le public ne doit pas s'amuser au théâtre
Ceux qui s'amusent seront punis!
- Si un spectateur n'a pas compris...
Ou s'il veut faire pipi...
- Que les lésines deviennent savants!
- Ne vous excusez pas, je vous en prie!
- Les personnages mettent une pancarte sur la scène ou l'on écrit «Education d'un auteur»;
sur une autre on écrit «Siècle B»
- Les costumologues soignent tout spécialement les maladies du costume: ce sont les médecins costumologues
- Scénique: «On veut faire tomber le pantalon de Ionesco celui-ci proteste.»
- Soyez Ionesco en n'étant plus Ionesco...
- Regardez-vous d'un œil, écoutez-vous de l'autre!
Chantez... parlez
Hi... haan... hi... haan... hi... haan
Ecrivez
Hi... haan
Ecrivez plus fort!!!
Hi... han...
- Monsieur Ionesco est déjà assez désordonné comme ça, ce n'était pas la peine de l'aider!
- On raconte (répète) une scène plusieurs fois (pour chaque personnage Bartholomeus qui entre en scène)
- A la fin Ionesco s'adresse directement au public de la salle
- Les Bartholomeus viennent chez Ionesco pour prendre une pièce de théâtre qui soit jouée; il lit sa pièce inachevée qui coïncide avec le début de la pièce elle-même; (trois fois)

Macbett

- 1972, Gallimard, Paris
- Piesă de teatru, 140 pagini, 30 linii/pagină
 - - Il me demande des jeunes gens, pour l'armée
 - Pour l'arme nationale
 - Cela me peut que me desarmer
- Indicații: «Nacbett et Banco se ressemblent.» și țin unul după altul același monolog
 - Nous sommes très heureux et très fiers de l'intérêt que Votre Altesse porte à nos bagarres.
- De 17 ori se tot anunță că vine «L'archiduc», de către mai multe personaje, sacadat
- Mai multe personaje repetă una după alta aceeași replică
- Fragmente care cică pot fi suprimate sau nu, cum vrea regizorul
- Mai multe personaje traversează scena fără să zică nimic, iar traversează (pe rînd), apoi scena goală
- Umbră mărită exagerat de iluminări
- Nu manifestă grijă pentru construcția frazei, pentru structură
- Vrajitoare se transformă în Lady Duncan, a doua în servitoarea ei
 - Et toi, voudrais-tu que je te prête ma femme?
 - Une perfection impatfaite, perfection tout de même.
 - Il me prend dix mille volailles)=păsări de curte) par an, avec leurs œufs
- Replici spuse de unii la început sînt reluate de alții mai la sfîrșit
 - Le premier de chaque mois, c'est le jour où les scrofuleux, les phégmoneux, les phtisiques, les hystériques viennent pour que vous les guérissiez de leur mal
- O valiză e făcută să zboare (de către vrajitoare)
- Cîteva păpuși mari țin loc de meseni
 - L'accession au pouvoir entraine-t-elle la myopie ?
- Replici cîntate
- Replici rostite de personaje indecise "LaMacbett ou Lady Duncan" care de fapt este aceeași
 - Vivre Macbett, à bas Macbett !
 - Débile psychosomotique ! Idiot ridicule ! Nigaud hérôique ! Infatué imbécile ! Andouille incongrue ! Huître mazette ! [Cartaboș necuviinios ! Stridie (nătărău) globală !]
- Indicație pentru o replică : « Chanté ou parlé, wagnérien »
 - Oh ! monde inséné, où les meilleurs sont pires que les mauvais
- Replici luate din Shakespeare
- Capete de morți
- Macol îl omoară pe Macbett, se declară rege, și ține un groaznic discurs în care spune că sub el va fi și mai rău : Ma pauvre patrie verra régner plus de vices qu'auparavant (...) Vos femmes, vos filles, vos matrones, vos vierges, ne pourront remplir la citerne de mes désirs, et mes passions franchiront toutes les digues opposées a ma volonté. Mieux vout Macbett qu'on souverain tel que moi (...) pendant mon regne, je trancherai les tetes de tous les noble pour avoir leurs terres (...) Je forgerai d'injustices querelles (...) De cet archiduché, commencons d'abord par faire un royaume – et je suis roi. Un empire, je suis empereur. Supra-altesse, supra-sire, supra-majesté, empereur de tous les empereurs.

NAE IONESCU

Tipuri de viață spirituală și tipuri de cultură

- Publicat în cartea sa “Istoria Logicii”
 - Filozofia științifică nu există
- Filozofia este subiectivă, ea nu poate fi studiată decât ca lirică
- Ființa spirituală este un centru de acțiune și reacțiune
- Realitatea obiectivă se răsfrânge și este prelucrată de ființa noastră
- Filozofia este un drum înspre absolute, înspre ceva în afară de noi, imuabil, incoruptibil
- Arta, în intenție și structură formală, reprezintă o existență absolută
- Multiplicitatea tipurilor de ființe spirituale
- Valorificarea esențelor
- Ceea ce este valabil pentru un tip nu mai este valabil pentru altul; o operă de artă încadrată într-un moment istoric nu mai corespunde în altul
- Opera de artă, sistemul filozofic nu pot să reprezinte un absolute, adică o valoare obiectivă (=pentru toată lumea la fel)
- Nu poți să faci filozofie dacă nu ai de spus ceva
- Filozofia, arta =exerciții amuzante pe marginea absolutului la confruntarea realității cu spiritul nostru
- Pentru a spune ceva îți trebuie un anumit instrument de exprimare
- Cultura se adaugă vieții spirituale
- Creațiunea în ordine spirituală te pierde căci te face să confuzi neesențialul (epifenomenul) cu esențialul
- Romantism: fondul depășește forma
- Clasicism: fondul și forma se echilibrează
- Baroc: fondul e depășit de formă
- Omul este singurul animal care-și poate rata viața. Rața rămâne rață orice ar face

V. IONESCU

- Îmi va cuprinde somnul
- Intraductibil dor
- Cerbul /se îmbată senin
- Poem final (titlu)
- Grăuntele meu de iubire
- Dincolo de poeme
- Somn învins (idee)

N. IORGA

- Ceea ce e reprezentativ e și mai valoros

N. IRIMIA

- Se-aude cum crește grâul
- Flacăra tânără.
- Aprinsă culoare
- Lumină înaltă.
- Rîurile sînt legate de izvoare

GHEORGHE ISTRATE

- Fiindcă de ieri dușmănoasă o Fiară-ne îmbrîncește din lumină afară
- Pielea florilor.
- Cei ce se nasc aau mai murit cîndva
- Cel caare te sărută nu sînt eu /sub răsuflarea mea e-un mort mereu
- Purpura somnului crapă
- Pseudonim al morții. Gropile cerului
- Te-ai îngropat într-o pasăre.
- Sforțare de a ieși din cuvînt
- Femeile născînd destupă sîinii

PANA IT ISTRATI

Chira Chiralina

- Pe cuvîntul meu de Golan
- Brăila devine tot mai săracă în oameni!
- Derbedei cumsecade
- Sînt tînăr și bătrîn, ca vrăbiile....
- Oamenii nu se ocupau decît de egoismul lor.
- Înaltpreasfinția-sa
- Chiar și o viață o plătim, cu moartea...
- Locatarii se închinau la doi dumnezei în threi limbi diferite.
- Un mort care nu lași pe cei vii să trăiască...
- Fericiți în culmea nenorocirii
- Libertate de captive
- Trăii în gînd
- O libertate nenorocită
- Trimis de întîmplare
- Îmi aminti că era vineri, duminica mahomedanilor
- O viață de om nu se poate povesti, nici scrie.

HORVATH ISTVAN

- Svonesc cîntece
- Nu-npart timpul la minute
- În lacrimi = bucurie
- Cîmpul îi fusese școală, iar natura-nvățătoare.

GABRIEL IUGA

- Gust de înserare
- Frunză de ceară
- Înghețînd în visul tău
- Nări cu lună
- Arborescente orașe.
- Orga bucuriei.
- Harta țării

BINIO IVANOV

- RPB
- Anotimp viclean
- Noapte, la sânul tău împietrit

AL IVASIUC

- 1933-1977

Cunoaștere de noapte

- Privirea îi alunecă mai departe
 - Divizau spațiul.
 - Uși înalte.
 - Asta însemna ordine pentru că era posibilă o comparație
 - Numele plutea pe deasupra fără să poată să le unifice
 - Din fiecare punct izvorau alte detalii
 - Oprirea n-ar fi adus odihnă
 - Ochii alergau.
 - Unde nu vedea nimic bănuia, apoi inventa
 - Apărea doar bănuiala contururilor
 - Șe terminau în durere.
 - Condu de undeva dinăuntru
 - Glasul imperceptibil voalat de oboseală
 - Să astupe golul creat de tăcerea bărbatului
-
- situație într-adevăr grea, pe care doar timpul o putea rezolva, sau uneori nici timpul, însă se explica prin timp
 - Viața se scurgea înainte, după regulile ei ascunse
 - Să privești lucrurile din perspective necesară, adică depășindu-le, uitându-te de sus, fără să te lași dominat de ele
 - Nu se ascundea în spatele vorbelor
 - În vocea celuilalt se strecură o undă de neliniște
 - Gata să se scoboare pînă la mărturisiri personale
 - Se mai întîlnesc de foarte multe ori cu el însuși
 - Dincolo de voința cuiva. Să se explice. A CAPTA
 - Păienjenitul nesfîrșit de amănunte
 - Urmărind neliniștit metamorfozele lucrurilor din ființa lui
 - Val brusc de simpatie
 - Senzația mîinii celuilalt nu se mai descompune într-o serie de amănunte, ci, chiar așa, se transmise direct, fără măcar să fie nevoie de cuvinte.
 - Fiecare trăsătură, fiecare proeminență, să nu ofere nici un fel de punct de odihnă. Ghemul de înțelesuri
 - Dispărea înainte de a se naște
 - Ochii-i erau albaștri și nu reușeau să prindă culoare
 - Cuvinte (...) topite imediat în înțelesuri
 - Aventură cu un cuvînt
 - Lucrurile mici repetau lucrurile mari
 - Stare dominată de cuvîntul “nu”, niciodată rostit
 - Față cărnăasă.
 - Era venit dinăuntru
 - Capabil să dea soluții.

- Undă de rușine.
- Era stăpînit de revolta încrîncenată împotriva stării lui de dinainte.
- Nu poți să scapi pe deplin de un lucru atîta timp cît te bați cu el.
- Alunecarea roților pe asfalt.
 - M-AM RISIPIT
- M-am fără să fac nimic, am pierdut atîta timp, ni nu e timp de pierdut.
 - A SE ȘTERGE
- Oboseala ține de lipsa de activitate.
- Nici un fel de amintiri, ca și cum n-aș fi trăit.
- Stăpînit de o energie furioasă.
 - A SE ȘTERGE
- Coloane ale personalității.
 - A SE ÎMBOLNAVI
- Frazele lui mereu rupeau și despicau cîte ceva.
 - A COMUNICA
- Corpul său, îngrășat, deplasa mase de aer, le împingea și nu le tăia ca odinioară.
- Scări albe
- Lume dominată de goluri
- Într-o sferă unde ei n-aveau acces.
- Nu se înlănțuia un dialog oarecare, ci se înfruntau două monologuri.
- Accentuau distanțele.
- Nu părea că are și o viață particular.
- Era pe marginea unor presupuneri
- Sentiment între iritație și nemulțumire
- Absolut natural.
- Date firești , aproape fără origine și fără încheiere.
- Făcea ca ziua să pară străină, venită din altă parte.
- Adversarul era nevăzut sau și mai bine, omniprezent.
- Mînia (...) zvîcnea tăcută în el, fără obiect în afară
- Perdelele grele de la geamuri.
- Liniștea bine păzită de ușa capitonată
- Nu se mai dizolvau în amănunte.
- Structura de dincolo de văz.
- Un sentiment încercat și altădată
- Comunica evident cu toate lucrurile din jur, cu lumina și cu tăcerea.
- Se îmbolnăviseră de starea lui de spirit de la spital.
- Un current pleca de la el la obiecte și neobiecte
- Generația lor începuse să se rărească de pe acum.
- A fi proprietarul unic al unor amintiri părea o greutate.
- Lăsîndu-se pradă impulsurilor necunoscute, ziua nu avea nici o formă.
- Amintirile sale erau noționale, prea abstracte.
- Mînia se înmuia.
- Imaginile inconsistente se destrămau cu ușurință.
- Din cauza lipsei trecutului, senzația aceea de vid.
- De aceea n-am observant-o, pentru că n-o iubeam.
- Gesturile noastre vechi, golite acum.

- Ștearsă, fadă, fără nici o surpriză.
- Micșorînd totul, orice lucru cu care intra în contact.
- Conformismul ei e îngrozitor.
- Furia era foarte plăcută, și totuși nu-i ajungea
- Rămînea ciudat de abstract.
- Starea lui rămînea fără obiect.
- Ieșise din matca gîndurilor.
 - convenție interioară.
- Umile ființe, care-și ating plinătatea existenței doar în clipa morții, cînd fiecare capătă un fel de mică faimă, se vorbește despre ei.
- Se ridică pînă la genialitate.
- Aură de mister.
- La înălțimea lui obișnuită ce-i permitea să arbitreze orice evenimente.
- Explozia de viață.
- Dublată puțin cu spaimă.
 - REFLEXE
- Fusesse atît de egală
- Alunecînd mereu din ființă înspre lucru.
- Propriul său trecut domestic.
- Nu putea naște decît stranii închipuiri descărnate și impersonale.
- Atmosferă stătută.
- Inegalități de respirație din cauza viselor
- Era îngrozitor de monotonă.
- Cu meteorice ascensiuni.
- Cu existența sau neexistența ei
- Renunțări ce-l consumaseră.
- Mirarea nedemnă de multă reflecție
- Întunericul de contrast. Tovarăși de țipăt.
- Venele (...) umflate de trăirea efortului imaginar
- Țipătul acela bolborosind cuvinte se mai dilua, își rotunjea marginile și se modera.
- Își încurajau propria lor imagine de pe ring.
- Versuri bolborosinde. Era dominat de frică.
- Pe nesimțite, cel care fugea rămase singur.
- Se Infuria că nu mai are în cine să lovească.
- Voia să-l desființeze moral.
- Rămăsese cu desăvîrșire singur și împotriva lui.
- Victorie morală. Inundat de lumină.
- L-au acoperit de huiduieli.
- Avea déjà o reputație de lașitate
- Imaginea despre sine în ochii lumii și în proprii săi ochi.
- Să devină o mare imagine a lui însuși
- Învinsul nici nu mai exista.
- I se lățise un zîmbet.
- Lumea din sală care se identificase cu el.
- Șuviță de sînge.
 - ȘUVIȚA

- Reduși toți la propria lor personalitate de care veniseră să scape în această sală.
- Cu o furie oarbă
- A ieșit o clipă din confuzie
 - A SE DILATA
- Lucrurile revin la firescul lor tulburat pentru o clipă.
- Simțuri tulburate pînă în adîncuri
- Ochi excitați. Piept torsionat.
- Îndrăznise să se ridice împotriva noțiunii.
- Toate loviturile veneau de sus.
- Lipsa comparațiilor făcea ca scena să pară foarte lungă, (...) fără lungime.
 - amintire izolată.
- Voci excitate.
- Vocile se anulau, se amestecau, se adunau ici-colo.
 - ființă ieșită din ea însăși.
- Trăsăturile ei explodaseră.
- Ochii strălucitori ce-și pierdeau culoarea pentru lumină.
- Ochi tulburi, lipsiți de triumph.
- Să se refugieze în iresponsabilitate.
- Pierdută în gînduri.
- Pierdută în pasiunea ei tăcută
- Tenul i se luminase (...) ca și cum și-ar fi lepădat o mască.
- Aer festiv, victorios.
- Își accentua peste măsură rotunjimile
- Dragoste pasivă.
- Ea a fost (...) Si ea însăși.
- Trăise aparent absent. Înfațișarei împietrite.
- În spatele unei alte măști.
- Pe care pielea stătea bine întinsă și glăsoasă
- Ceva rămînea îngrijorător de particular
- Să înfrîngă orice impresie.
- Pleoape lăsate să cadă leneș.
- Lumea prin asemenea ochi nu putea să apară la mărimea ei natural.
- Cu un comportament îngrijit.
- Colorată de o undă.
- În față avea, desigur, un mare spațiu de repaus.
- Forța ce presa dinăuntru.
- Ochii aleargă.
- Păienjeniș de relații.
- Aproape fără nume
- Încordare tăcută. Pe fața lui nu se mișcase nici un mușchi.
- Trăgînd un fum lung.
- Degete tensionate.
- Atins de argumente.
 - A ATINGE
- Trecut nedefinit.
- Mici adevăruri.

- Spirit adânc.
- Cu adevărat de neînțeles.
- Amintiri încâlcite.
- Uitare de tip personal.
- Transformându-și plăcerea în viciu.
- Crize de ambiții.
- Becuri electrice obosite ale unei nopți târzii.
- Atmosferă înecăcioasă.
- Preamintire.
- Rîu gros.
- Apă blîndă.
- Neliniște pînă la suferință.
- Dincolo de timp.
- Imagine trunchiată și insuficientă.
 - amintire neprecizată ce zăcea dincolo de orice asociație.
- Într-un spasm de neputință.
 - A PLUTI
- Se mutase în realitate
 - A SE MUTA
- Sentimentul că dincolo de noi este ceva care se continuă, că faci parte dintr-un loc fără capăt...
- Plutind în nimic.
- Sentimentul adânc.
- Dorință chinuitoare și ciudată
- Un om cu picioarele bine înfipite în pămînt.
- Neliniștea îl întovărășea mereu
 - O dorință foarte ciudată de a străpunge limitele care-l înconjurau.
- Ritm interior. Pulsa ca un fel de arteră imaginară
- Apăsarea tulbure a alcolului
- Lume sonoră.
- Vocea lăuntrică
- Se topea în noul în noul peisaj.
- Buză de deal.
- Timpul continuu și fără moarte
- Lățiseră culoarea.
- Noua lui înălțime
- Un fel de cancer al clădirilor și formelor
- Trecutul lor se așeza în straturi
- Polizat de vînturi.
- Trecutul present
- Zîmbet de superioritate.
- Străzi crescute
- Ca o călătorie printre paginile unei cărți
- Lucruri în plină creștere.
- Străzi umflate de ele însele.
- Oraș al timpului

- Depărtarea avea o culoare albastră.
- Lupte interioare care-l sfîșiau
- Se puteau crea distanțe
- Unele lucruri se ascunseseră în altele.
- Propria lui victorie întoarsă împotriva-i
- Se umplea și pe dinăuntru de fostele lui bucurii transformate în pulbere.
- Soarele apunea cuminte.
- Să scape de greutatea propriului său trup transformat
- Încurcîndu-și vîrstele. În luptă cu sine.
- Împovărat de victoriile sale.
- Pietrificat de biruințe.
- Contrafurie.
- Pașii se apropiau de limita cînd mersul devine tîrîș.
- Apăsare lăuntrică
- Pulsația batraciană a inimii.
- Se întorcea la el. Peisaj interior.
- Cu ochii întorși înspre tine.
- Absolut absurd.
- Proiecție a fricii. Nu poartă marca zilei.
- Salcîmi urdoși. Într-o plăcută continuitate.
- Peisajul nu sta nemișcat, ci alerga de la o formă la alta.
- Lucrurile laminate unele de altele
- Luminîndu-le de înțelesul unui rost.
- Scop ascuns și misterios închis în spatele lucrurilor.
- Dincolo de el însuși.
- Sub linia cuvîntului.
- Sparge liniștea.
- Aură de reflectare a metalului.
- Dincolo de înțelesurile obișnuite.
- Verde lucios. Îmbăiați de lumină
- Liniștea era mai mare decît durerea.
- Durere ascuțită.
- Cuvinte cu înțelesul pierdut de mult
- Amănuntele obiectelor rămîneau la locul lor.
- Îl umplea de curiozitate.
- Îi accentuă buna dispoziție.
- Chemată să existe.
- Idei ce se topeau înainte de a se naște.
- Chinuitor de încet.
- Lume de lucruri plină.
- Cîmpul minții.
- Zone de înlemnită închidere în sine
- Amintirea umplea lucrurile din jur.
- Amintirile luaseră o formă personal.
- Carnea amintirilor se materialize
- Revenirea numelui ca o prezență.

- Priviri ce-l ocoleau
- Ochi goliți de orice conținut
- Într-o odihnă paralizantă, dincolo de orice vise.
- Nu e prezentă pe deplin alături de el.
- S-a uitat pe sine
- Continua să plutească într-un fel de stare vagă.
- Situație care să nască consecințe.
- Cruzime latent.
- Aprige idei interioare.
- Cum arăt eu din afară?
- Îi biciuie curiozitatea
- Ceva fără present.
- Un drum străbătut de abstracte pietre kilometrice.
- Umplînd imaginea convențională.
- Obiectul în amintire era foarte bizar, deși lucrul semăna cu un cuvînt.
- Soare blînd, care nu aruncă lumină, ci o lasă să se scurgă din el.
- Masă aurie a luminii.
- Aerul era un transportor de sunete și distanțe.
- Atmosferă translucidă.
- Vînt dulce.
- Întovărășită de mișcare.
- Trăinicie mică.
- Ten smolot. Un sentiment de proprietate.
- Idei gălăgioase.
- A întrebat-o din ochi
- Ca sentimental de eliberare
- Orașul părea mort.
- Zgomotele înfundate ale exploziilor
- Sentimentul pericolului
- Desenînd nervos.
- Au avansat tîrîș.
- Emoția care-l sugruma
- Un termen încărcat de ură
- Și-a sticlit dinții din față
- Un fel special de bucurie
- Cînd ai luat o altă viață. Plăcerea aceea de a te simți bărbat.
- A învăța să mori, e mai mult decît necesar
- Faptul că nu poți ajunge la un capăt, că nu-l poți gândi, făcea ca mersul să pară fără sfîrșit și fără început.
- Drumul era de două ori necunoscut.
- Mergeai mereu cu ochii în pămînt pînă ce te dureau de culoarea brună, înnegrită a lutului
- Ramuri negre de ploaie.
- Eliberat de mers.
- Un pas e un lucru automat, nu te cuprinde tot
- Fiecare pas a ajuns un semn de întrebare, o problemă de rezolvat.
- Noroi clisos.

- Semnul neputinței.
- Picioare descărnate.
- Cu capul lui de mort (fig.)
- Îl ura cu patimă.
- Ploaia care cernea mereu.
- Frica de el însuși
- Zgomotul terciuit al pașilor
- Un fel de ură obosită împotriva a toate
- Noapte de așteptare.
- Un soi de pace.
- Liniștea la început părea că transform cîmpul într-un fel de pustiu.
- Zgomotele erau înmulțite de noapte
- Pîine de războiuscă pînă la piatră
- Tensiunea aceea care întinde amintirile și-ți descoperă din propriul tău trecut lucruri lucruri pe care nu le-ai știut niciodată.
- Zgomote mici.
- Chinuit că nu spusese de ajuns.
- Zeci de scene îi treceau prin fața ochilor și se topeau ca filgii de zăpadă pe o suprafață caldă, mult prea fierbinte să rețină ceva.
- Oboseală de moarte.
- Ca și cum nimeni nu s-ar răsuci în fața morții.
- Furia care-i zvîcnea în piept
- Sentimentul scenei netrăite.
- Cu fruntea încrețită de efortul de a înțelege ceva.
- Aer umed. Îi schimbă direcția neliniștii
- Adîncimea transformărilor.
- Piele groasă, bătătorită de eforturi.
- Mișcarea nevăzută a sîngelui.
- Unduirea de viață.
- Zbaterea aceea interioară
- Se desprindea cu greu de imaginea din spatele ochilor.
- Lume înmuiată de ploaie.
- Încercînd să unifice senzațiile
- Falsa memorie crescută în timp de pe miezul acela de realitate.
- Mustață pleoștită.
- Obscură solidaritate. Aer încurcat.
- În ochii săi avea o importanță deosebită.
- Un ușor sentiment de rușine.
- Tremurînd de-abia perceptibil.
- Victorie fără glorie.
- Sentiment ascuns, greu de defînit.
- Fără umbră de reproș
- Un sunet de-abia auzit, înfundat, moale
- Mersul se înfundă în moale.
- Se filtra lumina de afară
- A FILTRA, A DEZVELI

- Soare nemilos.
- Amintiri abstracte
- Efortul de a prinde lucrul care lipsea.
- Când obiectele-și puteau dezveli fațeta lor de gol, latura lor inexistentă
- Sentiment spontan.
- Vremurile acelea neașezate
- Salutându-i sec.
- Peisaj ud.
- Scurte răgazuri întunecate
- Sentiment de greutate
- Lucruri de care nici măcar nu vroia să-și aducă aminte(...) se lupta împotriva lor.
- Chinuit de imaginea femeii care-i plăcea
- Siluete fugare de noapte.
- În câmpul conștiinței.
- Dorințe iraționale.
- Dorința de a le stăpîni și învinge
- Se lăsă tîrît de impulsuri
- A SE TÎRÎ
- Răspîndind în jur un sentiment de încredere.
- Agilitatea psihică
- Preocupat să-și învingă reacțiile imediate
- Nu-și asigurase nici o punte de retragere
- APARLIZAT
- Tîrît de imaginile următoare.
- Surta spărtură din memorie
- SPARTURA REZERVA A TAIA
- Ochi fără expresie
- Cu tensiunea nervoasă dezvelită
- Ca un fel de rezervă a realului
- Tăind întunericul
- Toate așteptările de căldură îți sînt înșelate.
- Prea încărcată de speranțe
- O făcea aproape frumoasă.
- Paralizia de pe fața ei se topea. Energia neliniștită
- Te frapa mai mult mișcarea decît ceea ce se mișcă
- Discreție și depresurare a feței.
- Senzație de anormal
- Pasiune prea răscolitoare
- Nimeni n-a trăit neplanificat, adunîndu-se cu toată ființa pentru un singur lucru
- Să creeze o atmosferă învăluitoare, blîndă și domestic
- Speriată obscure de bătrînețe.
- Roasă de rutină
- O baneră dincolo de care nu voia să știe nimic
- Enervarea ei surdă. La limita dintre necesitate și lux.
- Gesturile ei aveau un fel de somnolență
- Pasiunea ei se întorsese în sine, se golise, femeia era un receptacol golit de ea însăși

- Se transforma într-un gol plin de așteptare
- Surîs de-abia înflorit pe buze.
- Ochi aburiți.
- ABURITI
- Ușor absente.
- Gol creat de ea.
- Situații care împingeau lucrurile dincolo de obișnuit
- Mirosuri dulci-amăru.
- Subprezență
- Foșnirea uscată a crengilor.
- Topîndu-se fără zvîrcolire în simțurile lui
- Femeii ce-l îngloba pe nesimțite fără să-l desființeze
- Ea îl ademenea într-o desființare de sine prin supraființă
- Se făcuse aromitor de cald.
- Priviri dinăuntru
- Lărgind limitele doar să le închidă
- Atingeri moi, mătăsoase.
- Zgomote joase și rotunde
- Călătorie fără timp, în afund
- AFUND, RABDARE
- Imaginea ei de umbră.
- Răbdarea animalelor prin timp
- Era prea mult el încăperea aceea
- Intersectată de ecouri
- A INTERSECTA, A DERIVA
- Cina (...) a alunecat
- Și ea în altceva
- Vrînd sau vrînd.
- Existența lui i s-a părut o vină
- Umezeală filtrată pe oase.
- A FILTRA, DIAFANA
- Sub pielea rece se bănuia căldura vie a întregului ei corp
- O încordare de vargă de oțel în tensiune
- Zîmbet închis
- Cu privirea enigmatică a ochilor.
- În fața clarității cuvintelor
- Un moment de repaus și împlinire
- Își era străină chiar sieși.
- Era adîncită în starea ei
- Dincolo de prezență.
- Un fel de luptă surdă și fără scăpare. Se mișca greu, cu un fel de indiferență, printre amintirile lui ulterioare.
- Se încărcău cu semnificație
- A RECLAMA
- Efortul reconstrucției crescute faptele
- Fuses încălcat de timp.

- Dincolo de cunoaștere.
- Grețos de albă.
- De la putere la slăbiciune și apoi iar la putere
- Ca să trăiască intens.
- Excursia ochilor
 - EXCURSIE
- Linia suitoare a gâtului.
- Desenul ochilor
 - PAPUȘI, A STRICA
- Se crease o singurătate plăcută.
- Îl izola de propriile lui gânduri și griji.
- Plăcut obosită.
- Lucind întunecat.
- Mai mult nu spuneau decât spuneau.
- Cuvintele ei calde le simțea în palmă.
- Umede de respirația ei
- Micile istorii sînt fascinante.
- Ochii lucind pasionați.
- I-a simțit trupul încordat cu toți mușchii adunîndu-se sub piele.
- Micșoindu-se în fața lui.
- Gură moale
- Ascunzîndu-se în el.
- Cu ochii fixați în gol.
- Voia s-o accepte fără trecut.
- Dincolo de cuvinte
- Viața ei pîlpîită. Bătaia speriată a arterelor ei.
- Curată “ca un pahar”.
 - O sărăcie mereu amenințătoare.
- Fe, eia părea că mereu se scuză.
- Într-o lume încă tulbure.
- Cu trăsăturile șterse, parcă anume, să nu semene cu nimeni și cu nimic.
- Lumea (...) în care trăise îngropată toată viața.
- Mereu cu groaza de a nu strica ceva, a nu face o gafă.
- Cu tălpile bine înfipite în podea
- Își trăiau rapid individualitatea și apoi se topeau înspre nediferențiat.
 - O simpatie molcomă.
- Fiecare încercare era repede cenzurată
- Cu fraze convenționale
- Aluziile cu care era învăluit.
- On adîncit în gânduri.
- Reținut, mai mult interior.
- Furia îi este umbrită de rușine.
- Zîmbi cald și protector
- Se simțise ciudat de sigur pe el.
 - O întrebare copleșitoare.
- Mișcare lentă, alunecată și moale

- Răcoarea lăsată de spaima cu care era înconjurat.
- Senzația de lumină.
- Zi blîndă
- Adîncă împăcare cu sine.
- Cu largi comunicări pînă unde de fapt nimeni niciodată nu poate pătrunde cu simțurile, o privire a minții care se întrupa.
- Faptele nu erau legate de consecințele lor.
- Bătaie domestic
- Îl străbate curentul de mine.
- Dojabă plină de milă.
 - mare tăcere încurcată.
- Privirea lui era radigrafică.
- Aer detașat.
- Rîs teribil, care consuma întreaga tensiune nervoasă.
- Începutul sfîrșitului
- Se sfărîmase o ordine
 - A SE SFARÎMA
- Bagaj subțire.
- Ochi foarte uscați și ficși, neprivind în nici o parte.
- Dominată de dorința de a fi cu el.
- Nesupunerea l convenții.
- Dicolu de țipăt.
- Nici măcar nu vrei să mai acorzi celui căruia te opui atributul existenței.
- Plecarea pe un drum fără întoarcere.
- A împrăștiat întreaga atmosferă.
 - A ÎMPRAȘTIA, A ASTUPA
- Trecînd peste vocea ei.
- Rîdea gros.
- Înneecat în sudoare.
- Mijloc de-ai astupa visele.
- Slăbise ca o umbră.
- Șocuri plăcute.
- Simțea cum îi năvălește sîngele în obraji și cum fără voia ei începe să zîmbească.
- Nu tocmai de înțeles.
- Puțin ireal.
- O convenție de irealitate.
- Legat în nu știu ce fel de moarte.
- O ființă încărcată de mister. Rîs ușor.
- Îi auzea vocea venind de la o mare depărtare.
- Teribil de savant. Adevăruri misterioase.
- Fagurele plămînului.
- Voia să lase toate zilele să se consume neobservate
- Sentimentul unor lucruri care trebuie să se întîmple.
- Își prelungea clipele
- Somnul și visele o dominare, (...) trăind mai mult închisă în ea însăși, încolăcită în propria ei teamă.

- Lucruri violente. Îndepărta presiunile exteriorului.
- Boala s-a declarat.
- Frumusețea stranie a ochilor ei (...) ar fi vrut să-și ascundă lumina prea puternică.
- Subțirimea ei de pasăre de zbor.
- Dincolo de zona în care lucrurile au un înțeles clar.
- Linia care despărțea înăuntrul de înafară.
 - senzație asemănătoare cu moartea.
- Lipsită de viitor.
- Începe într-un fel să urască partea aceea din el.
- Ambiții abstracte.
- De-abia dacă înregistra schimbările.
- Raze piezișe.
- Aer subțiat și diafan.
- Toate lucrurile erau însă năclăite în atmosfera de irealitate, se înmuiaseră și atârnav
- Cuvintele se interpuneau între ei
 - FRÎNTE
- Nu mai era atât de prevăzut.
- Obiect interior.
- Îl chinuia sentimental că totul s-a terminat
- Vinovat față de mine
- Afirșarea unei îndoieli.
- Misterioasa proiecție din creier.
- Explicații frînte
- Dominat doar de sunetul pașilor prin străzile pustii ale mahalalei.
- Nesuportîndu-și înfrîngerea.
- Nu putea de fapt niciodată să trăiască un adevărat început.
- Ca un câine bătut.
- Înnegrite de ploi.
- Mîini pătrate.
- Timpul se tîra brut și șerpuit, făcînd bălți.
- Să reinter într-un obișnuit.
- Șefi etajați.
- Stare moale.
- Încărcat de vină.
- Figura era dominată de ochi.
- Aerul de absență pe care-l avea.
- Femeie banală.
- Dragostea aceea de dincolo de patimă.
- Apropierea imposibilului de posibil
- Bolnavă de moarte.
- Univers interior.
- În fiecare clipă aștept cîte ceva.
- Izgonită de grijile mărunte.
- Să nu trec nevăzută printre ei, întocmai ca o umbră.
- Forța lui se aseamăna mai degrabă cu înțelepciunea
- Fiecare om are un loc al lui.

- Surdă neliniște.
- Preștiință
- Relații ce se învecinau cu prietenia
 - A SE ÎNVECIAN, A ALUNECA
- Stimă, mergînd pînă la admirație
- Urmă de lingușire în plecăciune.
- Salutul tuturor era încărcat de respect
- Soarta unor lucruri.
- Lume convențională
- Își descopereau latura inexistentă.
- Om strivit.
- La marginea înțelegerii.
- Alunecase în zone neștiute.
- Se vedeau gurile cum se deschid și cum ies cuvintele.
- Era rupt de sine însuși.
- Înfiltrîndu-se printre înțelesuri.
- Greutatea imperceptibilă a respirației.
- Comoditatea automatismelor.
- Lipsa de griji a lucrurilor prea știute.
- Era rupt între două tendințe contrare.
- Mai rămînea ceva nespus ce nu încăpea în cuvinte
- O undă de îndoială.
- Disprețuindu-i ușor.
- Întrebarea formulată ar fi cuprins déjà răspunsul.
- Să le pîndească vorbele
 - A PÎNDI
- liniște activă și bine proporționată
- Neîntinat adevărul.
- Era în afară de explicații.
- Singur în fața științei tuturor.
- Lecție de umilință.
- Aer incredibil.
- Era redus la o naivitate.
- Prostie schematic.
- Pînă la punctual de a fi greu de crezut.
- foame de amănunte.
- Reacții violente și neputincioase.
- Izbucneau ochii foarte întunecați.
- Morișca acestor acuzații fără sfîrșit
- Judecată fragilă
- Din cel care fusese nu mai rămăses decît veche mînie.
- Vinovată simbolic.
- Recreau o structură de obiect viu, chiar parallel cu ființa lui.
- Omul era privat de propriul său trecut.
- Imaginea care fisese construită amenința să se dărîme. Imagine ace nu putea trăi.
- Ciudată paralizie a gîndurilor.

- Între cuvintele rămase nerostite se interpuneau vaste spații albe.
- Naivitatea uneori e folositoare.
- zdrobitoare majoritate.
- Așa cum ai încerca să schimbi un trecut
- Necunoscuta îi domina chiar și propria viață.
- Tensiune a nopții.
- Privirea ei îl căuta cu o anumită lăcomie.
- Corpul ei cu părul despletit părea un fel de meduză
- Respirația ei fierbinte, de noapte, îi ardea sub gât.
- Cu un fel de curiozitate.
- O distanță ironic.
- Ochii pierduți ca de obicei.
- Absolut inutil.
- S-ar fi trezit la un fel de realitate.
- O mînie surdă.
- Întrebări haotice.
- Copilăria fiecărui gest.
- Ea fiind propria ei jucărie.
- Nu vroia să afle ce e dincolo de ea.
- Sentiment geoi.
- Plonjată în universal ei.
- Fusesse aît de egală
- Înspre
- Lipsa comparațiilor făcea ca scena să pară foarte lungă (...) fără lungime
- Drumul era de două ori necunoscut
- Nu te cuprinde tot
- Avea dreptate în felul lui
- I-a fost fără prea multe explicații
- Pe cel pămînt
- Era prea mult el în încăperea aceea
- Linia care despărțea înăuntrul de înafară
- Dar niște motive trebuie că au existat
- Ștefania a fost cel mai evident femeie

CEZAR IVĂNESCU

- Femeie care împrumută surîs
- Vremea /a murit în carnea noastră
- Numa limba-n gură /în tăcere-o plimb
- Mă omori cu plîngerea-aa /Îmi ații calea cu ea-aa
- Mă apasă bocetu-uu/ Mă-ngreiază sufletu-uu
- Acolo cu mult greu ne strînsesem
- Și clătește-ți coapsele-ee /Cu macul cînd vînt e-ee!
- Hai! Să arătăm ce, preț absolut are viața. /Iată! Ne vindecă idea moarte!
- O să-ajungem cu cît stăm mai mult pe loc
- Singur dorm-și dorm cu moartea /Pernă mi-i la căpătîi
- De ce, Doamne, n-am murit /După ce ne-am fost iubit?
- Cel gol de gînduri mult vorbește, /Cel plin de gînduri nu destramă carnea lumii-roșă haină.
- Aur bolnav
- Trupul meu de supărare-i negru
- Streaua /de unde ia lumina, unde-o duce
- Să mă lumine
- Tu-i știi cărnii mele gustul
- S-au topit ca lumînarea
- Lacrimă nătîngă
- Moartea asta de muiere /nu vine cînd se cere
- În puterea mea țiu Moartea
- Pielea ta, aur curat
- Ți-am gustat numai gura /precum iei anafura /trupul tău, sfințitul vas, /plin de sînge a rămas
- Îmi sînt mie prea grea povară
- Inima de toți nu-i străină
- Numai tu vezi ce nu se vede /numai tu crezi ce nu se crede
- Frunusește sfîntă
- Greu a mă găsi
- Uplete-te-oi de Moarte /de jos pînă sus
- Existența eternă a morții
- Glas alb

PAN IZVERNA

- Odihnă blîndă.
- Acel palid soare al amintirii
- Zorii tirani ai sîngelui
- Adîncul nopții
- Ceața degradează cristalul dimineții
- Cenușa aerului, timpului
- Pe fundul cazanului de ceață.
- Singuratică stea
- Tăcerea-i ca o matcă boltită, /din ea cade clopotul cristalin /al lunoo
- Fabulosul e înalt în veșnicia lui / de neatens
- Negru limpede
- Lumea e strînsă-n somn.
- Timpul-singur se ascute /ca o lamă de brici
- O lamă e ascuțită ca un fulger

PHILIPPE JACCOTTET

- Inima mă părăsește brusc /parcă împinsă prea sus
- Această lumină ce / cîntă pentru noi

ANTONIO JACINTO

- Angola
- Mormintele fără număr ale celor nemuritori

ROLF JACOBSEN

- Norvegia
- Pentru că nu mai există cuvinte, /nu mai sînt alte cuvinte,/de acum totul va vorbi /cu vocile pietrelor și pomilor

EMMANUEL JACQUART

Theatre en derision

- 1974, Gallimard, Paris
- On étudie Beckett, Ionesco, Adamov
- Métaphysique
- Conflit fondamental entre l'écrivain et son public
- Grotesque
- Nihilisme
- Ionesco a imaginé même une scène où la police entre en scène, fusille les spectateurs révoltés, et puis fusil en main ordonne aux spectateurs d'évacuer la salle!
- Refus de conventions usées, du posé; le nihilisme;
- Refus du psychologisme, au-delà de la causalité
- Personnages non-individualisés
- L'échec de la science (!)
- Des phrases inachevées, sans ponctuation, sans verbe, etc.
- «La Philosophie du Non» par Gaston Bachelard
- La chimie devient non lavoisienne, la mécanique non newtonienne, la géométrie non euclidienne, la logique non aristotélicienne.
- «Ce n'est pas vrai, si, c'est vrai, c'est vrai et ce n'est pas vrai»
- Adamov: personne n'entend personne
- Il pleure
- Donc il vit (Beckett)
- La fin est dans le commencement et cependant on continue (B)
- Majesté, ma femme et moi-même n'avons plus rien à demander à la vie (I)
- Parodies des répliques connues
- Personnage s'Adamov: «N»
- - «Tous contre tous», pièces d'Adamov
- Adamov souffrait d'un complexe de culpabilité et il est allé jusqu'à demander à une prostituée de la frapper au visage, ce qu'elle a fait immédiatement – avec une chaussure
- Les jeux verbaux et le non-sens
- Les personnages ionescques se dédoublent parfois
- Comique agressif
- Antihéros (chez Ionesco)
- Le groupe opprime l'individu
- Très peu de personnages chez Beckett (les pièces «Acte Sans Paroles I» et «La Dernière Bande» n'ont qu'un seul personnage)
- Il ne s'agit pas de peindre quelque chose qui diffère complètement d'un homme, d'une maison, ou d'une montagne, mais de peindre un homme qui ressemble le moins possible à un homme (Ortega Y Gasset)
- Théâtre limite
- Absence de causalité
- Evolution des personnages, transformation des situations

- On utilise la radio qui transmet les nouvelles politiques dans une pièce de théâtre («Tous contre Tous», Beckett)
- Théâtre de violence: violemment comique, violemment tragique
- Recourir au gros comique
- On utilise des éléments comme cirque, music-hall, pantomime, gags, chansons, anecdotes, poèmes loufoques.
- La dictature de l'écrivain. La publicité et la propagande politique cherchant à nous influencer, nous induisent en erreur. Le Verbe devient alors un instrument de guerre sémantique.
- L'abuse du lieu commun représente un conformisme ou une sclérose de l'esprit
- Essence «extralinguistique»:
- On utilise la langue parlée
Je vous dis que non... Attention aux pots de fleur...
Je vous dis que si...Attention aux pots de fleurs... (Ionesco)
- Dialogue de fous; dialogue monstre;
- L'anomalie tend à devenir la règle
- Personnages monstres («Rhinocéros», Ionesco)

ALFRED JARRY

- (1873-1907)
- A scris și Supermasculul
- Candidații la nebunie se remarcă întotdeauna printr-o logică imperturbabilă și trist de comică (un critic francez)
- “Ubu rege” (1896, Paris), drama în cinci acte în proză, 61 pagini
- Printre personaje aflăm și “Umbrele strămoșilor”; altele:
- “Toată armata rusă”, “Toată armata poloneză”, “Dom’Ubu”, “Madam Ubu”, “Boleslac”, “Ladislav”, Blegoslav”, Mașina de descrierist”, “Calul phynanciar”, etc.
- Descrie și costumele personajelor: Ubu: bostan în buzunar, coroană peste pălărie,
- de culoarea rahartului
- Cărcat!
- Dom’Ubu: Când me te-oi căsăpi-te-oi, madam Ubu!
[...] Lumînașterea mea verde, zău dacă pricep ceva
Madam Ubu: Nătărău mai ești!
[...] Vai de capul tău, prăpăditu-le, dacă-mi faci de petrecanie, cine are să-ți mai cîrpească
turul nădragilor?
- Rahartu-n draci, dracii-n rahart [...]
- Va să zică așa, vrei să rămîi Golan ca un șobolan, dom’le Ubu?
- Paraipaștele lumînașterii mele verzi, mai bine Golan ca un șobolan costeliv și uman, decît
bogătan ca un motan parșiv și grăsan.
- Dom’Ubu [...] Urîtă mai ești azi, madam Ubu! Fiindcă avem musafiri
Madam Ubu: Căcart!
Madam Ubu: Nu-i dați atenție, e tîmpit
- A mîncat vițelul! Ajutor!
- Borș polonez, cotlete de șobolan, vițel, pui, pateu de cîine, tîrțiță de curcan, șarlotă cu
frișcă...
[...] conopidă cu căcart.
Madam Ubu: Nu-i dați atenție, e tîmpit
Dom’Ubu: Ah, cînd mi-oi băga dinții-n pulpa ta!
- Ieși afară, toată lumea!
- Mă jur pe madam Ubu
- CĂPITANUL BORDURĂ: Pff! Puțîți rău, dom’le Ubu! Nu vă spălați niciodată?
- Aoleu, căcart, născătoarea lumînașterii mele verzi
- Dom’Ubu: Na, căcart! Mare coardă boașă mai ești, găgăuță.
- Dom’Ubu: Să știți că nu-s eu
- CĂPITANUL BORDURĂ: A băut prea mult.
- REGELE La fel ca mine, azi de dimineață
- JUNELE BLEGOSLAV: Dobitoc ma ie dom’Ubu ăsta!
- Printre (pe lîngă) dialoguri mai sînt și desene
- Dom’Ubu cade: Aoleu și vai de mine! Săriți! Ajutor! Lumînașterea mea verde mi-am rupt
mațul și mi-am turtit bumbăreața!
- Așadar jurați că-l omorîți cum trebuie pe rege?
- Madam Ubu: Trădătorul, lașul, licheaua, secătura! (Către Ubu)
- REGELE: Domnul Ubu este un foarte leal gentilom care s-ar lăsa sfîrtecat bucățele întru
slujba-mi.

- Dom'Ubu: [...] De cîtă vreme nu te-ai mai despăducheat, beșleagă răpănoasă?
- Bordură l-a tăiat în două ca pe-un cîrnat
- Dom'Ubu: Aoleue Bordură, mie mi-e frică! Lasă-mă să plec.
- Autorul zice: “Între timp, sufletele lui Venceslav, al lui Boleslav, al lui Ladislav și al Rozamundei pătrund în grotă, însoțite de strămoșii lor.” (apoi vorbesc (umbrele) cu un personaj, îi dau și un paloș)
- Dom'Ubu (zvîrlindu-le galbeni): Luați, e pentru voi. Nu prea-mi venea la socoteală să vă dau bani, dar să știți că madam Ubu a vrut. (Către popor)
- Dom'Ubu: Madam nevastă, e din blană de oaie cu agrafă și cheotori din piele de cîine.
- După dreapta dreptate
- Mă insultezi
- Acuma că nu mai am nevoie de el, n-are decît să se șteargă pe bot că n-are să-și capte ducatul.
- Începe cu principatele, dobitoc nătăflet!
- Crapă-n trapă
- Atunci, pe chepeng, pezevenghi!
- Și fiindcă altminteri nu știu să mă-mbogățesc, o să-i execut pe toți și-așa am să pun mina pe toate averile vacante
- AL TREILEA FINANCIAR: N-are nici un chichirez
- Ubu măcelărește toată lumea: Nobili, Magistrați, Financieri. Adună singur impozitele
- Deschideți, ce rahartul meu! Sfinte Ioane, Sfinte Petre, Sfinte Nicolaie, deschideTi, blauri de tezauri ce sînteți, vîrcolaci de pitaci în draci, că viu s-adun impozitele!
- Haideți, domnilor hoțobani de gologalbeni. Gologoniți încoace tefuguța de Phynanse.
- [...] Cu sistemul ăsta fac avere la iuțeală, omor toată lumea și-mi iau tălpășița.
- Cu tortură și suguşare de guşă cît și cu descăpăţinare de cap!
- Te culci pe-o ureche, cu toate că aicea guzgănimea joacă un tontoroi de-a mai mare dragul
- Vă implorerez mizaricordioasa milostivire
- Un plan andetai (=en detail)
- Dom'Ubu: Domnilor mei, deschid sesiunea și vedeți de ascultați cum trebuie și stați frumos. Mai întîi, ne vom opri la capitolul finanțe, pe urmă vom convorbi despre un mic sistem pe care l-am inaugurat u ca s-aduc vremea senină și s-alung ploaia
- Un consilier: Foarte bine, dom'le Ubu
- Madam Ubu: Ce prostșvan!
- Dom'Ubu: Madam căcart, drepti! Mult am să-ți mai înghit eu prostiile? Vă aduc așadar la cunoștință, domnilor, că finanțele merg binișor. În fiecare dimineață, un număr considerabil de copoi-de-ciorapi împînzește străzile, iar hoțobanii fac minuni. Peste tot vezi numai case arse și lume gemînd sub povara phynancelor noastre.
- SOLDAȚI ȘI ȚEPELUȘI: Trăiască Polonia! Trăiască dom'Ubu!
- Dom'Ubu: A, uite-l pe sabie de scabie care-o rupe la fugă și pe cîrlig de firfiric care nu mai poate ține piept!
- Dom'Ubu: As tă me omor [am să te omor], cu cîrligul de căcart și cu cosorul de fizionomie
- Madam Ubu: Frumos mai e cu cască și cu cuirasă, parc-ar fi un dovleac ornate.
- Dom'Ubu: Te cred. Torsiunea virtuții și-a daturii, extracția limbii, cît și împlîntațiunea aschiuței în urechi.
- Madam Ubu: [...] La treabă, madam Ubu.
- Băhădîrcă de madam Ubu

- AL TREILEA GUARD: Parostaria, dracului, mor!
- Dom'Ubu: Paraipaște, moarte, cornu'meu și-al vacii! Domnia-noastră o să pierim, fiindcă murim de sete și sîntem rupt de oboseală
- Dom'Ubu: Cobe crainică de restriște, piază-rea, buhă cu moletiere! De unde ai scornit balivernele astea?
- Pui de scîrnă
- O să pălim cu armele, atît cele de căcart, cît și cele de phynance și de phydică.
- Ubu zice ostașilor să graviteze în jurul lui și să-l apere.
- Dom'le general, zi-le soldților să-și facă nevoile
- Aoleu, mi-e frică, Doamne Dumnezeule, am murit! Ba nu totuși, n-am pățit nimic.
- Un căpitan: Sire Ubu, rușii atacă
- Dom'Ubu: Ei ș ice dacă, măria mea ce să le facă? Nu i-am pus eu
- S-ar putea să căpătăm stricăciuni la prețoasa noastră persoană
- M-a răni, m-a găurit, m-a ciuruit, mai multe cucuie decît lauri
- Trăiască Acvila Roșie!
- Am să te prăjesc la foc scăzut!
- Înainte, domnule cal al finanțelor!
- Vai de mine, uite-mă-s mîncat
- E mort-mort?
- I-au amputate urechile
- Cam fac în pantaloni
- Ah! Ce briză breză!
- Blegoslov: Na, poltroane, mocofane, șnapane, țopîrlane, otomane!
- Dom'Ubu: Păzea polonar, bețivănar, cioflingar, coțcar, deșcar, pleșcar, căcănar, cîrciobar, tătar, potlogar!
- Madam Ubu: Ține, avorton, bufon, cameleon, cazon, spion, scorpion, zdragon, clopolam!
- DRAMATURGUL, CA ORICE ARTIST, CAUTA ADEVARUL, dar adevăruri sînt multe. Și cum primele adevăruri deslușite au fost recunoscute drept false, e de presupus că tatrul din ultimii ani a descoperit – sau a creat, ceea ce e totdeauna mai multe puncte noi ale eternității (Jarry, approx. 1900)

Ubu Încornorat (fragmente)

PARALIPOMENELE LUI UBU

- Traducere: Ego sum Petrus: “Ego, jêg; sum, osul; Petrus, pe trusă; jêgosul pe trusă \.”
- Personaje: “Pișanțap”, “Ubu”, “Conștiința” (lui Ubu);
- Strada lui Pățitu;
- Personaj: “Pantofarion” (= pantofarul)
- MONCRIF: Sire Cîrpaci, copoi-de-ciorapi-de lînă dezgolindu-mi mie picioarele de ambalajul lor îți solicitiez încălțări.
- PANTOFARION: Iată, domnule, o marfă excelentă, specialitatea casei, Calcă-n-Cacă [...] uitați pentru căcăreaza de cal; uitați pentru cufureala de copil de țîță;

Onesim sau tribulațiile lui Priou

(fragmente)

- Personaj “Mathieu Cîpetice, cîrpaci”
- Să scuipăm în scuipătoare, să dormim în dormitoare, să pișăm doar în pișoare
- Ei cacapișa, ăsta-i starețul!

- Și caritatea înțelepțește împărțită începe cu tine însuși!
- Kakānwas! Vīno-ncoa!
- Cutezi să bleșezi porcărițiuni în prezența mea!
- Cuvinte inventate, rare (“tevatură”, “burdihan”, “cornuburții”)
- Domnule Ticăluș
- Bacaloriatul
- Porno (vulgar): căcăreaza de cal, balega de vacă, fecale obișnuite, caca de jandarm
- Ei, caca ei de treabă, ca cum s-ar zice niciodată!
- Mă tot întrerupeți, caca-cornu’ ei de întrerupere!

Ubu încornorat

- 38 pagini
- Nu mai sînt de scris decît douzeci și cinci de volume
- A tras cîte-o palmă pe fiecare față a icosoedrului (idee : Achros = un personaj)
- Personajul Ubu continuă și în celelalte piese ale lui Jarry, chiar și o parte din acțiuni (idei) se mențin;
- Dom’e, ie un imdivid care ‘ice căz vrea să vorbească cu domnu! A smuls clopoțelul de cît a trasu de el, a ruptu trei scaune cînd a vrutu să se-așeze.
- De altfel, nici nu vād pe-aici, în afară de mine, alt bărbat de valoare
- Veți căuta a ne căuta și aduce aici cele trei cufere (...)
- Oare-avem dreptate să ne purtăm așa? [...] ia să ne sfātuim noi cu onștiința.
- Conștiința se află în geamantan învelită în pînză de paianjen
- Oricum, domnule sau doamnă Conștiință, faceți prea multă gălăgie.
- Ne înșeală [madam Ubu] nerușinamente cu un egiptean pe nume Nemmon, care cumulează funcțiunile de orologiu în zori, noaptea de căcănar cu saca și ziua ne pune nouă coarne. Am proiectat așadar, cornuburții, să abatem asupra-i terifica noastră vendetă.
- Ubu trage oameni în țeapă
- Conștiința: Ah! Ajutor! O să-mi frîng șalele, datu-mi o mîină de ajutor, domnule bu!
- Dom’Ubu: A, nu. Nici nu ne trece prin gînd, domnule. Ne facem în acest moment digestia
- Dom’Ubu: își aprinde lumînașterea verde
- Personaj: “Muscăcath”
- Ca capul
- Ar fi nevoie să ne punem un petic la costumul nostrum de lînă filozofică
- Ubu: Fără-ndoială, i s-a vătămât creierul la circumvoluțiunea lui Broca, în care e situată facultatea conversației. Această circumvoluție e a treia circumvoluție frontal pe stînga, cum intri. Întrebați la portar ...[Jarry dă apoi un citat de cinci rînduri din anatomie 9SF)] Nu mai e nimic de făcut domnu’. Ne vom mulțumi cu torsiunea nîrțiței (= ȕrțiței) și-a unechilor (= urechilor), cu extracțiune de limbă și ablațiuni de dinți, lacerare a posteriorului, tocare a măduvei spinale și smulgere parțială sau totală a creierului prin călcîi. Va fi mai întîi tras în țeapă, decapitat apoi și finalmente, secționat. După aceea, domnul va fi – grație mansnetudinii noastre – liber să se ducă și să se spînzure unde-o vrea. Nu-i va mai fi făcut nici un alt rău, căci vreau să-l tratez cu omenie.
- Există construcții lexical arryste (“le pique-tête” = sfredel de teste)
- Există mai multe versiuni ale pieselor (după manuscrise, reprezentații, etc.)

Ubu Încornorat sau arheopterixul

- Madam Ubu naște un arheopterix

- Să polueze cu pișoarcă virtutea soției noastre și să ne faci tată de păsări!
- Barbănlinden se-ascunde-n căcat cînd îl caută Ubu
- Ubu își aruncă și Conștiința în căcat

Ubu înlăntuit

- 44 pagini mari
- Un fel de motto-uri:
 - Dom'Ubu: Cornuburții nimic nu vom fi demolat dacă nu demolăm și ruinele!
 - E prea dificilă la manipulațiune
- Piesa continuă acțiunea din Ubu roi.
 - Madam soție a măriei noastre
 - Mi-e totdeauna și egal că sînt egal cu toată lumea, fiindcă pînă la urmă tot eu o să omor toată lumea, an să mă fac sclav!
 - Fiți liberi! Exerciții individuale de insubordinare. Indisciplina oarbă și de fiecare clipă constituie principal forță a cetățenilor-liberi
 - Madam femela mea proprie
 - Insubordonați, înaintee...marș!
- Personaje: Pișăblînd, marchiz de Iarbădeasă; Pișăntap, marchiz de Brizăbrează; conte de Monstrul meu.
 - Sodații execută pe dos ceea ce le comandă caporalul
 - Văcsuirea picioarelor
 - Vreau să-i văcsuiesc picioarele cu peria de văcsuit picioare
 - Cînd mi te-oi vîrîre la turbincă [...]
 - Președintele: Inculpat, vîrsta?
 - Dom'Ubu: Nu mai știu exact, c-am dat-o-n pădure la madam Ubu, și de-atunci a trecut atîta vreme că și-a uitat-o și pe-a ei.
 - Ubu: L-am ucis pe domnul Pișăntap, fapt pe care poate să-l certifice chiar el însuși, aici de față [...] Drept pentru care, ordonăm domnilor judecători ai majestății-noastre să ne condamne la cea mai grea pedeapsă pe care sînt în stare să și-o imagineze [...]
 - Dom'Ubu: Nu știu dacă știu; dar știu să pun în mișcare și să conduc prin comenzi variate un vas cu pînze sau cu aburi în orice direcție, înapoi, într-o parte sau la fund
 - Exerciții de indisciplină
 - El este compus din case ca toți orașii, și pentru că toți cașii lui seamănă cu toți cașii!
- Redă vorbirea unui străin: “îmi faceți la mine mult pleasure. Pofim pentru dumeatine un bacșiș bună.” Byvolus)
 - Văbîr la vuzunar
 - Ochinași
- Din ocaș Ubu e făcut rege (confundat)
 - Ubu: Pe tine, otrăvitorul – medic de curte! Pe voi toți, hoți, tîlhari, ucigași, vă numesc dar cu toptanul vitejii oficeri ai armatrapazlîcului nostrum!
 - Sîntem liberi că facem ce vrem, chiar să ne și supunem; să mergem unde-avem chef, chiar la-nchisoare! Libertatea noastră e sclavia!

La Chandelle verte

- Le livre de poche, Paris, 1969
- Ceux qui Revues Blanche

- Siloques, superloques, soliloques et interloques de Pataphysique
- «N'attaquez pas l'alcoolisme!» tel est le titre d'un article de M. Emile Faguet – ou il l'attaque.
- Taxer la voiture sans chevaux d'après le nombre de ses chevaux ... - vapeur!
- Le soldat d'Edouard VII le topait sur le sol, cul et ventre
- Auteurs favoris et favoris d'auteurs
- Le cas de Madame Nation.
- Rome a Paris
- De suppression d'abus en suppression d'abus
- De l'Assassinat considère comme un des beaux-arts (titre en anglais), Thomas de Quincey
- 1en éloignant le danger; 2en éloignant la notion du danger
- Ces pittoresques émail sans émail
- Vous faites la un joli trio, tous les deux!
- Alors, cher monsieur, alors?

EUGEN JEBELEANU

- Acum să vină himalaiele
- O, Italie.
- Alt fel
- Sînt aici cu Nicimaimult, Nicimaipuțin
- Preacurată
- Zeule, Domnule zeu
- Vînătorind legenda și tîrziul
- E-un ceas tîrziu. Da nu mai stau s-aștept!
- Lacrimi de aur
- Ochi de sirenă
- Bucle de noapte
- Un pum, undeva, spre cer
- Arme lirice
- Să scrii în relief
- Poezia se naște dintr-o transfigurare (exaltare) a realităților, nu dintr-o ignorare a lor
- Tovarăși de vinuri
- Distanțele le revăsești cu versul
- Îmi inspire încrederea
- Surîsul meduzei (volum)
- Amurgul zvîrle vise și medalii
- Pășești printre contraste
- Timpul galben, zelos, fără pleoape
- Uitare veștedă, albă
- Și numai amintirea, slută fiară, /îmi ronțăie doar inima amară
- Geografie (titlu)
- Vîntul (...) o lacrimă-mi gustă
- Țipă-n cer cocorii
- Iubirea ta se scutură-n neștire
- Al timpului cadran
- Lied (titlu)
- Mă doare o aripă. Ori poate nici n-o am
- Lacom vid
- Un pumn undeva, spre cer
- Arene lirice
- Tovarăși de vinuri
- Act poetic
- Poezia se naște dintr-o transfigurare (exaltare) a realităților, nu dintr-o ignorare a lor

JEROME K. JEROME

Gîndurile trîndave ale unui pierde-vară

- 1859-1927, PROZATOR ENGLEZ
- Editura Albatros, 1980, 290 pagini
- Traducere Carmen Pațac
- Încărcătura bună face barca să se mențină pe linia de plutire
- Providența asta să-și vadă de treburile ei să să nuși bage nasul într-ale mele
- Unora chiar le place s-o citească
- Anecdote teribil de neinteresante
- Cînd soața (nu a cîinelui, ci a omului cu povestea)
- Un prieten foarte bun sau vreo rudă apropiată de-a cîinelui
- Nevastă-sa era nepoata dinspre mamă a celui care făcuse o canapea dintr-un cufăr vechi
- Nu-mi ajunge că nu mi-e rău
- Secundul, nostromul, amiralul sau unul din tagma asta (...) veni spre mine
- Vasul încerca să stea în cap
- Le-am comandat recurgînd la cea mai minunată germană pe care o știam. Fiindcă nu m-a înțeles nimeni, m-am dus și mi-am luat singur cele dorite
- Legea nescrisă a călătorilor
- Mi-aș fi dat și viața, dacă aș fi fost în starea mea normal
- Care nu e complet surd sau mort
- Pentru a se insulta unul pe altul, nici o limbă, în afară de engleză, nu le oferea destule posibilități de exprimare
- Nu-mi aduc aminte ce limbă am vorbit acolo, dar știu că nu m-a înțeles nimeni
- Cînd m-am trezit, eram la buffet. Nu-mi amintesc să mă fid us acolo
- Imposibilitatea de a-i face pe apărătorii germane să înțeleagă norvegiana (idee din rezumat)
- Un pic, un foarte pic...foarte
- Ore caudate
- Și nu știu precis dacă acum e ieri, mine sau ce zi o fi
- N-am de gînd să mă culc pe pătură și să-mă acopăr cu salteaua
- Numai în tăcere auzim glasul adevărului
- Tot ce-i adevărat și nepieritor pe lume a ajuns în inima oamenilor datorită tăcerii
- Conrad se aruncă și ea în brațele altuia, după care Conrad se aruncă la pieptul fratelui său H
- Perioada de inactivitate involuntară
- Personajele principale erau interpretate de o capră tînă (...)
- Prinprejur
- A mai adăugat vreo cîțiva centimetri de zîmbet
- Unuia, care abia știe germane cît să nu moară de foame
- Vînătorii de fuste
- Noi, cei din lumea bună, ne jucăm numai de-a viața
- Chibritul nemțesc e operă de artă în toată regula
- În el e mult mai ușor să te pierzi decît să găsești ceva de care se-ntîmplă să ai nevoie
- Remarcile tîmpite sînt în general mai interesante decît cele de bun simț
- *Familia Adam (Adam și Eva) (idee)*
- Se anticipează cu cordialitate

- Omnibus
- Se laudă că au cea mai urîță catedrală din Europa
- Iar cum eu habar n-am de artă, vorbesc deci fără să mă las influențat de vreo prejudecată
- Cetățenii au voie nu numai să plătească pentru ele, ci să le și asculte
- Do, re, mi, fa, sol, la, si
- Cearceaful nostrum cel de toate zilele pe post de prosop
- Am ajuns foarte dimineață acolo
- Familiaritate agresivă
- Admirație înfricoșată
- Ne-am interesat de primul tren care să ne scape de-acolo
- “Am s-o pornesc la 1,45 punct, își spuse trenul, și-am să merg unde-ajung”
- Tinerele trenuri care n-au un scop bine definit în viață
- Prezintă un jurnal de călătorie (al său) dar în mod comic
- Și se exprimă atît de bine în nețește, încît conducătorul înțelege perfect și nu crezu nici un cuvînt
- Primele gânduri ne sînt date, pe celelalte ni le facem singuri. Prefer însă să mă încred în cele dintîi
- Nemțoaicele nu-s frumoase, dar sînt drăguțe și simpatico
- Națiile conduse de fuste
- Patriotismul în Anglia e un semn de vulgaritate
- Cartea se termină astfel: “La revedere, domnule (sau doamnă)”
- Dragei și prea-iubitei /PRIETENE/ a zilelor mele bune și rele; prietenei /(...)/acest volumaș /bătrînei și mult-îndurătoarei mele /PIPE (deci dedică volumul unei ...pipe!)
- Întrucît unul sau doi prieteni, căroră le-am arătat aceste pagini în manuscris, au spus că nu sînt chiar toate proaste și întrucît unele din neamurile mele au promis să cumpere cartea (dacă o să apară vreodată), îmi dau seama că nu am nici un drept să-i întîrzii apariția.
- Cartea asta n-ar înălța nici măcar o vacă
- Trîndăvia a fost totdeauna punctul meu tare
- A pierde timpul (...) este o ocupație, și încă una foarte istovitoare
- Tântălăul de protector al destinului tău
- Venea punctual cu o jumătate de oră mai tîrziu
- De cîte ori fac o remarcă serioasă, lumea ride pe-nfundate, iar cînd încerc să fac o glumă, nimeni nu se prinde
- Toamna cea trist de frumoasă
- Unui bărbat cu un costum ca al meu nu-i este permis să stea în casă
- Exercit o irezistibilă putere de atracție asupra noroiului (...) și toate acestea din pricina că sînt un tip atrăgător
- Lumea e dezagreabilă în afară de mine
- Vremea de aprilie (numită așa fiindcă totdeauna vine în mai)
- Lacrimile unei femei nu te udă pînă la piele, pe cînd ploaia da.
- În special dacă e automată – umbrella, nu luna aprilie
- Parafrazează proverb, discursuri ale unor personaje mari (Hamlet)
- Cîntecul este cea mai bună politică
- Insula noastră limitată de timp
- E un soi de cîine foarte potrivit pe o pășune
- Ouăle au ocupat diverse poziții pe covor (îproșcate care încotro)

- Înjura ca un student în medicină (pisica)
 - Înjuratul te curăță pe dinăuntru
 - Tututor ne place prostia
 - E atît de plăcut să întîlnim proști mai ceva ca noi!
 - Altă pisică pe care-am avut-o se îmbăta cu regularitate în fiecare zi
 - Mă dau în vînt după poveștile cu șobolani
 - Oamenii să poată iubi animalele fără să le sufoce cu dragostea
 - Care țineau pe lîngă casă un soi de cîrnat umblător care se numea cățel
 - Ce-a făcut el, ce face în general, ce-o să facă, ce n-o să facă, ce poate face, ce nu poate face, ce făcea, ce face-acum, ce e pe punctul de-a face, ce vrem noi să facă, ce nu vrem noi să facă și ice-are de gînd să-și pună-n gînd c-a făcut vreodată constituie tema permanent a discuției de dimineață pînă seara
 - Toți scriitorii mari sînt timizi
 - E un strică-chef cu effect sigur
- J.K.J. are și eseuri fin ironice
- Umblă printre oameni, dar nu se amestecă printre ei
 - Sabia talentului nu poate răzbate prin bătaia vieții căci n-ajunge numai să dai lovituri, mai trebuie să le și suporti
 - Era cît pe-aici să treacă prin mine
 - Nemernicul (singura persoană cumsecade din poveste)
 - Vreau să aibă patru nasturi, dar să nu se-ncheie cu nasturi
 - Vreți mănuși din piele de căprioară, domnule, sau mănuși pentru vreo căprioară blondă?
 - Acum doi ani i-am făcut o baie...vreau să spun că i-am făcut-o cadou
 - Străinătăți
 - Păsările au zburătucit
 - Te sulemenești
 - Era singura ei legătură cu feminitatea

GEORG JOHANNESSEN

- Norvegia
- Nu arunc cu pietre în soare/chiar dacă nu-i pot suporta privirea

CONSTANTIN JORA

- Arhitectura e un fapt liric

JAMES JOYCE

- Le monologue intérieur
- Le gout des Occidentaux pour la musique, l'art nègre, et plus généralement pour le primitif

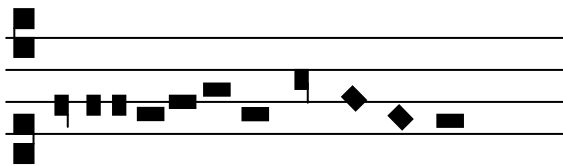
Ulise

- Traducere și note de Mircea Ivănescu, Ed. Univers, București, 1984
- Două volume (420+444 pagini) scrise în 7 ani: 1914-1921
- Apărută în 1922 în Franța în engleză
- Este o parodie a "Odiseei"
- Aluzii, trimiteri, paralele la personaje, situații, episoade din poemul homeric
- Cartea are 18 episoade (3+12+3)
- 3 mari secțiuni:
 - Telemachiada: fiul lui Ulise (întruchipat de Stephen Dedalus aici) este pe punctul de a porni în căutarea tatălui său
 - Rătăcirile lui Ulise; Ulise este întruchipat de Leopold Bloom (=un Ulise modern), rătăcind prin Dublin asemenea personajului legendar peste mări și țări spre Ithaca
 - Despre soția lui Ulise: Molly (Marion)
- J.J foarte meticulos; personaje, acțiuni în Irlanda
- Referiri ironice la situațiile homerice; adaptare la sec XX
- Carte dificilă, detalii foarte amănunțite, pedant articulate, ornamentală, livresc, abscons
- Se parodiază liturghii catolice
- Acțiunea romanului se desfășoară într-o singură zi
- Amestec jovial de aluzii, citate și referiri livrești în replicile personajelor
- Dă epitețe din Homer; Epi oinopa ponton (fără a le traduce)
- Stil bolnăvicios, nefiind, cu ruperi de ritm, sens, forțări estetice, improvizări, cam vulgar, argou; propoziții fără verbe, brusce;
- Iar fuge. Se teme de bisturiul artei mele, cum mă tem și eu de a lui. Lamă de oțel înghețat.
- Spune-i asta bivoului ăluia de axonian de jos și topează-l de o guinee.
- Brațul lui Cranly. **Rațul lui.**
- Țipete despre fereasta deschisă tulburînd seara în curtea pătrată
- Multe referiri la autori, scrieri; fraze mai greu inteligibile
- Culege floricele de pe pătură
- Citate în latină
- Neputîndu-ne și nouă una
- Să-i uimim pe druizii druidici
- Replici scurte, propoziții scurte; idei fragmentate, rupte;
- Foarte multe nume proprii, denumiri
- Par mai multe stiluri în carte
- Citatele sînt invers interpretate
- Dispreț față de Irlanda sa din acea vreme
- Citatele sînt date cu litere cursive (diferite deci de cele din textul narațiunii)
- Multe versuri, strofe (scrise cu litere cursive)
- Roșcatele astea se dau la țapi ca niște capre
- Citate în franceză, italiană

- Jocuri de cuvinte (în pronunția engleză); text colorat
- Dar oare, toate acestea pot să fi fost posibile, ținând seama că nici n-au existat cu adevărat vreodată? Sau nu e cu puțință decât ceea ce s-a întâmplat să se întâmple? Țese mai departe, țesătorului de vînt
- Gîndul este gîndul gîndului. Strălucire liniștită. Sufletul e într-un fel tot ceea ce există: sufletul este forma formelor
- Cuvinte vechi, arhaisme
- Nu se explică nimic în text; cititorul trebuie să fie un inițiat;
- Amabila fentă de a proceda la o experiență fără prejudecăți. Imperativele bunului simț. Chestiune de importanță capitală. În adevăratul sens al cuvîntului să luăm taurul de coarne. Mulțumindu-vă pentru ospitalitatea pe care mi-ați acordat-o în coloanele dumneavoastră. (stil rupt, înghesuit, scurtat)
- Crac, crac, cric, cric (=onomatopei)
- Totul pare o nebuloasă
- Războindu-se toată viața cu contrasmagnificandiudeobangtialitatea?
- Un personaj vorbește cu el însuși (gîndurile sale), își închipuie dialoguri
- Text încifrat; neologisme; frînturi de gînduri
- Ringsend: wigwamuri ale cîrmacilor cafenii și ale maștrilor
- Belluomo se ridică din patul soției amantului soaței sale
- J. J. A făcut studii (neterminate) la Paris
- Uneori dă impresia de dadaism
- Fifofum. Amusin sînge de englez
- Departedepartedeparte
- Mîna moale moale moale
- Ascultă: vorbe de valuri de patru litere; sisu, hrss, rsis, uuus
- Stîra răsărind albedesare
- Automatism pînă la dadaism; text foarte dens
- Puțin naturalism
- Puse mucul uscat pe care și-l scosese din nară pe o margine de stîncă, cu grijă
- N-am văzut pisicuța așa de proastă ca pisicuța
- Acțiunea romanului se petrece într-o singură zi: 6 iunie 1904
- Lecție de geografie
- În timp ce soția lui Ulise era fidelă, aici J. J. O prezintă infidelă
- Viața unui om obișnuit într-o zi obișnuită
- Prezintă pe Leopold Bloom (=Ulise) chiar și la W. C. cînd citește ziarul, miroase urît, îl curg sudorile, etc. (Episod din care cauză este interzis zeci de ani în Anglia) (Pricină din care cauză a fost aspru criticat și el și romanul)
- Azoturi. Soarele din grădina botanică. Plante sensibile. Lotuși. Petale prea obosite ca să mai. Boala somnului plutește în aer.
- Frazе înterupte acolo unde nu te aștepți
- Totdeauna se întîmplă așa. Chiar în momentul cînd. Forța aia din gangul de pe strada Eustace, luni parcă, agățînduși la loc jartiera
- Licăr, licăr; flacăra dantelei de la pălăria ei în soare; licăr, lio
- Regina mai era în iatacul ei de culcare mîncînd pîine cu. Nici o carte, Cărți de joc înnegrite risipite de-alungul coapselor ei cîte șapte.
- Prezentare pe dos a Odiseei

- O floare. Cred că-i o. O floare galbenă cu petalele presate
- Întreruperi (întrepătrunderi) de limbaj (idei)
- Supărată tulpină pe tine dragul meu floare bărbată îți pedepsesc cactusul dacă nu te rog sărmanele nu-mă-uita ce dor mi-e violete pentru trandafiri dragi când și noi curînd anemone ne vedem și noi toată regina-noptii răule soția parfumul Marthei
- Ulise introduce sau se adresează (în gînd) la tot felul de personaje
- Psihologia, psihanaliză
- Ne Renaște Iarăși
- Vocabular foarte larg (mare)
- Căcăreaza lui păpăicu
- Zidul lui Las-te-de-rele
- Mare schimbare mare
- La urmă dar nu cea din urmă
- Stil necursiv; jocuri de cuvinte
- Luguibu pentru călugru
- Ta ri ta ra ta ri ta ra ta ri ta ru. Doamne, nu trebuie să m-apuc să fredonez aici
- Orișice Vineri îngroapă joi dacă stai și te sgîndești (Vineri personaj from Robinson Crusoe)
- L-a văzut cineva aici peKopa i doi de 1
- Grozavdebinemiparesăvădiar hellohello îmiparehîc cophrîmf
- Stil ziaristic la un moment dat; anagemă
- Pentru a ieși în relief coloratura unui limbaj (stil) ține cîte 30-40 de pagini
- Paginile sînt scrise, rescrise de J. J. Pîna ajunge la forma finală
- Vi-ino, ti pierduto, Vi-ino tu iubito
- Onomatopei care se repetă ca un leitmotiv în cîte un text
- Bloom (=Ulise) e evreu de origine
- Multe personaje din "Oameni din Dublin" de J. Joyce revin Si în Ulise
- J. J. Erudit; acordă atenTie amănuntelor, a comis Si greșeli
- Personaj care nestăpînind detaliile și numele se tot corectează în tot
- Noi totdeauna am fost loiali cauzelor pierdute, spuse profesorul. Succesul înseamnă pentru noi moartea intelectului și a imaginației
- Buhuhu! Plînse Lenehan cu puțin zgomot
- Sărmanul, sărmanul, sărmanul Pirus
- Tatăl și Fiul și Sfîntul Duh și Jakes M'Carthy ("W.C. in argon, irlandeză)
- Mură. Zgură, ură, sură, harababură. Rime: doi bărbați îmbrăcați la fel care-arată la fel, doi cîte doi
-la tua pace
-che parlar di pace
-mentreche il vento, come fa, si tace.
- Nu se specifică niciodată din ce autor și ce operă a citat
- Apăntunecatasare (=întunecată apăsare (anastomoză))
- Aosiopeză = figură retorică, vorbitorul se oprește brusc
- Anacoluta – idem
- Pasaje scrise în anumite maniere ale unor scriitori; aluzii
- Rînduri scrise cursiv, altele normal, altele cu majuscule, împărțite în paragrafe (unele cu titluri, majoritatea nu), episoade (capitole)
- Foarte dese referiri, parafrazări din autori, trimiteri (neindicate în text), din biblie

- O,moarte-neasteptată-în-clipa-aceea-deși-printr-o-boală-îndelungată-adezea-expectorată-înainte
- Spune-i că poate dacă vrea să mă pupe-n c...
- Mde, spuse (...)
- Să mă pupe-n c... meu regal irlandez (...) oricînd poftește, așa să-i spui.
- Îl cheamă Casbel Boyle O'Connor Fitzmaurice TisdallFarell
- La-ampa licuricilor licăre, iubito
- Hughenoții au adus de-ostea la noi. La cauza e santa! Tara tara. Mare cor. Tara. Trebuie spălat în apă de ploaie. Meyerbeer. Tara; bum, bum, bum
- Zic că le-nțeapă dra
- Mlamn mnîtlînit chu el lhuni lha Bhancă. (=vorbi cu gura plină de mîncare)
- Monologul interior al lui Bloom este ades întrerupt de conversația cu cîte-un alt personaj înîtlînit în drum; printre replici; Bloom își reia monologul (iar)
- Flynn Năsosul (=personaj)
- Picurînd un mesaj tăcut dinspre vezică Indemnîndu-l să meargă să facă șă nu facă să facă. Bărbat și terminîndu-și treaba își goli paharul pînă la fund și porni, și ele li se dăruiesc bărbaților, celor conștienți de bărbăția lor, se culcăcu iubiții, **bărbații**, **un** tînăr s-a bucurat de ea, în curte
- Iiichaaaaaaach! (căscat, surîs)
- Rum Rum rumdum
- E albăgălbuierie
- Parcă nu prea poți le dai cu totul dreptate
- Sînt prezentate multe nume reale ale vieții publice irlandeze care au replici, devin chiar personaje
- Cu această analiză bi-scîrîindu-i încălțările (=scîrîidu-i de două ori)
- Surîs, surîde surîsul lui Cranly
- Cum le spune bătrînul DubluVe Be
- Atoatetatăl, omul ceresc
- Nu-ntrebuia să te minți, prăutate, 'mșoară
- Domnul Best intră, înalt, tînăr, blind, luminous. Purta cu grație în mînă un carnețel, nou, mare, curat, lucitor
- Se combină verburi între ele (din autori diferiți), citate între ele (centoane)
- De ceastăaltă parte
- Dialoguri fără liniuță de dialog, dar scrise de la cap de rînd de fiecare dată
- Eu, eu și eu. Eu
- A.E.I.O.U. O-ți datorez
- Peter Piper a pictat un pic de piper pe pipa lui. La picnit
- Așteptăm cu toții încordați.
- Încordat privi în conul de lumină (...)
- Trupul meu a mai fost țesut de țesătură nouă
- Stil documentar, informativ, științific; uneori artificial

Glo-o-ri-a în excel-sis De _____o

Își înalță mâinile. Cad vălurile (...)

- Se jură (prințul, nu judecătorul) pe Sfântul Patrick
- Proverbe redate în limbile respective
- Ulise Punkt
- Ialăsatei
 - Nucelmaibunci
 - Patullui
 - Doimaibun
 - Patalăsat
- Să mai amestecăm și puțină pastă teologicofilologică. Mingo, minxi, mictum, mingere
- Honorificabilitudinitatibus (=încărcat de onoruri); cel mai lung cuvânt din latină)
- Stil de teatru (o pagină și ceva)
- Stephen (...)
- Mageeglinjohn (...)
- Best (...)
- Etc.
- 'ndată-ndată se ndduse
- Masturbatori de mare clasă
- Cu glas modulînd în varii făluri Buck Mulligan își citi tablele:
 - Fiecare din noi propria-i soață
 - Sau
 - Luna de miere ți-o ții în labă
 - (imortalitate națională în trei orgasme)
 - De
 - Balloc Taurul Mulligan
 - Întoarse un rînjet vesel de clown peticit (...)
- Există mici paragrafe despărțite printr-o liniuță orizontală:
 - Există citate în latină pe care autorul le traduce în subsol
 - Descrie cerșetori; apoi scene arbitrare (cîteva zeci de pagini) de stradă (personaje necunoscute); of multe denumiri de străzi
 - De-a-n-picioarele
 - Pelițe, sugînd pelițe de pe o unghie butucănoasă, pelițe.
 - Oribil! Și aur fulgerînd mai tare.
 - O notă-n cvintă răgușită sunînd
 - Plaf.
 - Bum albastru-nflorind în.

Păr de aur strîns în coc înalt

(= lipsa verbelor) (pe două pagini jumătate acest stil)

- Cuecouadîncă Haide, Ben, hai
Așteaptă tu-n timp ce-așteaptă. Hi hi. Așteaptă tu-n timp ce hai.
Dar stai și-așteaptă
- Turnă într-o ceașcă de ceai ceai, pe urmă îndărăt în ceainic ceai.
- Chicoti chicotit
- Pielîțe, Șuvițe. Gînditor. Amuțit
- Vă vulpe s-a-nțîlnit cu uăbarză. Zice vulpea cătră barză: n-ai vrea să-ți vîri ciocu-ăsta-al tău în gîtleju meu și să tragi de-acolo osu-ăla?
- Bronzul sclipitor privea azuriu lavaliera albastră ca cerul și Blazazur
Sclipitoare în bronz ea privea azurie lavaliera albastră ca cerul și ochii lui Blazazuriu
- N-avea haine de ga. Trioul întreg rîdea. Haine de gală
- Pantaloni str. Strălucită idee
- Domnul Dedalus frecă un chibrit, pufni, aprinse, pufni un pf înmirezmat după
- Stop. Bate. Încă o privire în oglindă înainte de a răspunde la ușă.
- Holul. Ia te uită! Ce mai faci? Eu fac bine. Acolo? Ce? Sau?
- Bloom înlănțuia, descătușa înoda deznoda
- Cuprinzînd-o copleșind-o strivind-o suind-o. Peste. Pori dilatați dilatîndu-se. Sus
- Lionel Simon, solist, rîse. Părintele Bob Cowley facă un acord.
- Minna Kennedy servi. Al doilea domn plăti. Tom Kernan intră dezinvolt; Lydia admirată admiră
- Uite: uite uite uite uite: te uiți la noi.
- Vrei? Tu? Vreau. Ca. Tu.
- Dolar! O, el Dolores!
- Top. Top. Top. (se repetă ca un laitmotiv după mai multe rînduri)
- Bărbați adevărați ca voi bărbații
- Pleonasme
- Pprpr

Trebuie să fie bur

Pff. U. Rrpr

- Parodieri de balade, legende, poeme romanțose
- Mod eroic-comic
- Atașări de nume tradiționale irlandeze la personaje celebre de alte naționalități
- Are o pagină întreagă cu enumerări de nume proprii
- Inserțiuni de noțiuni și cuvinte (pseudo) sanscrite
- Erau prevăzute cu tot confortul domestic modern, cum ar fi tălăfănă, ălăvătăr, hătăkăldă wătăklăsăt și că ...
- Cu lacrimi în ochii lui de irlandez
- O Isuse Irlandezule (...)
- ăsta mai zic și eu un bărbier barbar de barbaros
- Cartea e ca un dicționar de nume proprii, titluri, personaje
- Care se întîmplă să se afle în entourage-ul său nemijlocit
- Ga Ga Gaga. Cot Cot Codac
- Parodie a reportajelor din ziarele sportive (o pagină)
- J. J. A a vut unele conflicte cu personalități politice mari; a publicat greu romanul

- - Salut, Ned.
 - Salut, Alf.
 - Salut, Kack.
 - Salut, Joe
- Parodii ale romanțurilor în stil medieval (de 7 rînduri)
 - Zeiței cu ochi de bou
 - A pierdut nu-ș cîți șilingi
- Parodii de versuri cèlebre, replici celebre
- Parodii ale unor cronici de ziar
- Descrieri la modul fals-eroic
- Parodii de romane sentimentale (~ două pagini)
- Procesiuni religioase: comentarii violente
- Citate în maghiară (propoziții)
- La dracu' stai dracului liniștit pe fundul tău parlamentar
- Se dau adrese
- Sir Hercules Hannibal Habeas Corpus Anderson K. G., K. P., K. T., P. C. (...) (=trei rînduri cu înșiruire de abrevieri (inițiale))
- Volumul I n-are un sfîrșit independent
- Demitizare, dezeroizare (motiv pentru care romanul Vol II a fost cîțiva ani intezis în Anglia și USA); parodie a romanelor sentimentale din vremea sa
- De multe ori și adresa (~ 25 pagini)
- Dar perlele cu gelatină de fier pe care le luase acumă în urmă îi făcuseră incomparabil mai bine decît pilulele Văduvei Welch pentru dame și era mult mai bine și cu pierderile de sînge pe care le avusese la un moment dat și cu oboseala
- Slujitoare fidelă a Doamnei Moda
- Fecioara atoateiertătoare
- Spune pa pa pa pa pa pa pa
- Vorbe de copil foarte mic: "Habaa baaaahabaa baaaa".
- Îl întreb pe nenea ăla de acolo cît e ceasul la ceapa lui
- Parodie: "domnișorului Boardman junior"
- Cămașa aia a lui drăguță cum îi strălucea pe sub ce? De dantelă
- Le excită și pe ele cînd sînt
- Nu-i așa că n-oî să
- Pantalonii? Să zicem că aş atunci cînd? Nu. Trebuie luate cu binișorul (=vorbire eliptică)
- Economie. Atunci o fi fost cînd el, ea?
 - O, el a. În ea. Ea a. Așa
 - Ah!
- Totuși simt că. Asta-i dă puteri noi unui bărbat
- Au captele moi ca niște nuci de cocos
- Cîinii care se miros unul pe altul sub coadă. Bună seara. Cum mai miroși? Hm. Foarte bine, mulțumesc. (...) Și noi sîntem la fel. Unele femei de pildă te avertizează cînd sînt la perioadă. Vino mai aproape, Și-o-dată o putoare așa de densă căpoți să-ți agăți pălăria de ea. Cam ca ce? Conserve de heringi stricate sau. Puah! Vă rugăm nu călcați pe iarbă
- Limba luată în răs_păr
- Deshil Holles Eamus. Deshil Holles Eamus. Deshil Holles Eamus. Sloabode întru noi, strălucitorului, luminatului, Horhorn, înroditor și rod al pîntecului, sloboade întru noi,

strălucitorule, lumnatul, Horhorn, înroditor și rol al pîntecului, sloboade întru noi strălucitor, lunimatule, Horhorn, înroditor și rod al pîntecului (=invocație către zeul-soare).

- Hopșașa, băiat e băiat, hopșasa!
- Demonstrații de virtuozitate stilistică
- Frazе lungi (de cîte o jumătate de pagină), apoi foarte scurte (unul două cuvinte)
- Cuvinte cheie care încep cu aceeași literă într-o propoziție (frază)
- Stil de cronici latinești (verbul la sfîrșit, arhaisme) teme respective”
- Din neamul israilitanilor era bărbatul acela care pe pămînt departe rătăcind acest fel umblase. Vajnică milostenie de oameni fu pribegiala lui carele pe el însingurat pînă la acea casă îl mînase
- Aceleia case. A. Horne îi este stăpînul (...)
- În veghe viteză veghetoare auzind venea omul (...)
- Stil în limba veche: Ci cînd ochii ei apoi stralele lui cernite cuprinseseră dintre aceasta de jale mare temu-se. Dară înveselită după aceasta o fost ea care încă înainte înfricoșată fuse.
- Drept aceea, ome, fieștecă ai fi, ține-ți privirea către sorocul de sfîrșire, care îți este ție moartea, și cătră pulberea care îți întinde ghiarele pe orișicare om născut din femeie, așa cum a venit omul gol din pîntecele mîne-sa astfel gol va să mîie pînă la urmă întru a să duce tot așa cum a venit
- De la texte arhaice, la cronici latinești, stiluri clasice, romantice, moderne, argotice
- Violența verbelor ale limbajelor colocviale
- Că cu toții îi ziceau om de bine
- Preț de doao lire nouăsprezece șilingi pe care îi avea, zicea, pentru cîntic ce îl alcătuiesc
- Entweder transsubstanțialitate oder consubstanțialitate dar nicidecum subsubstanțialitate
- Te ai lepădat
- Și înlăuntru patru perine erau cu patru înscrisuri și cu vorbele acestea acolo, Haipespate și Dearăsturnica și Dearușinealea (...) că de plaga scîrbovnică Srinț și de jivine lor nu le păsa de asta
- Unele dăți voia să se facă actoriu
- Și firșitu storiei a fost că bărbații pe insulă, dacă au văzut că nu e ajutoriu că fomeile necuvincioase era toate de un gînd (...)
- Tînărul jentilom
- Consecuințe în acuesta se dezveli ellu la minte spre celu de aproape dicendu que, a esprima concepțiunea sa despre tote, opiniunea sa (quare pote nu avea dispensă a o dice) era qua a nu am juisa oarecine de acuesta cea mai noua novella a fructiferării confinamentului acquelleia quare prin atota labore fuses innocentă de ori ce culpa (...) (o pagină) (latino-română; evitarea literelor (sunetelor) “ț”, “ș”, “ă”)
- Uite-o poantă “N-poartă orecine șade?
- În plin text și cîte-o propoziție cu ritm și rimă (care “alunecă” iute)
- Stai așa. Noi nu ne-am făcut plinu. Uite-așa ne-au dat afară. Uite aăa am kuat papră. Vor să sperie copiii. Nu-i e bine în părțile abdominale. Huc.
- Pte bună, Mona, mragostea mea. Ic. Mona, minunea mea. Ic.
- F. Șase la obstropulos. Pglap. Pflap! Cu trompete. Uite. Brigadă! Vira la babord! ‘N susu străzii. Tăiem. Pflap! Haide-haide. Tu nu vii? Fuga, ‘ntrap, și la galop. Pflap.
- Violențe de situații
- Monolog interior; incoerențe
- Un stil folosit cîndva, revine în text iar după o anumită distanță (de pagini)

- Pe 130 de pagini se continuă acțiunea ca o piesă de teatru (într-un act) cu personajele dinainte; acțiune la un bordel
- Numai sula de ei și biștarii ioc
- Libidinosule linx, către la belle dame sans merci, Georgina Jonson, ad deam qui laetificat juventutem meam
- O bucată nouă curată de săpun de culoarea lămâii răspîndind lumină și mireasmă.)

SĂPUNUL:

Ce pereche minunată sîntem Bloom și cu mine
El luminează pămîntul, eu lustruiesc cerul bine

- Personajele răsar ca din pămînt
- De cînd nu. Arătați splendid. Absolut
- Același personaj apare în costume diferite la replici consecutive diferite
- Doamne Dumnezeu nammîn catîn via țamea...
- (Într-o arcadă, o femeie în picioare, aplecîndu-se, cu picioarele desfăcute, urinează ca o vacă)
- Cum o duci cu picioru' de la mijloc?
- Dulci sînt plăcerile dulci
- RONDUL DE NOAPTE: Bloom. Al lui Bloom. Pe Bloom
- Bordelul=infernul
- S-a șters la fund cu Daily News
- Halucinații
- (Contrainterogatoriul continuăîn problema Bloom și găleata. (...))
- Și și-a și băgat (...)
- Un copilaș-dăgă-laș
Suge piciorul de pol dăguț
- La meciul Irlanda întreagă împotriva Restului Irlandei
- PENDULA (Deschizîndu-și porticul):

Cucu

Cucu

Cucu

(Se aud zăngănind arcurile de aramă ale unei somiere de pat)

ARCURILE: Fichi, Fichifichi. Fichi

- Gîtul sau viața
- Transformări rapide ale statutului și înfățișării (îmbrăcămînții) personajelor
- Schimbarea abruptă a locului acțiunii
- Suflîndu-i în față o suflare învăluită de usturoi stătut
- CLOPOTELE:Întoarce-te iar, Leopold! Lord primar al Dublinului!
- După ce fuses condamnat nu se știe pentru ce, acum e facilitat la fel!
- Personaj: O MILIONĂREASĂ
- În ziua de astăzi, acum douzeci de ani
- BLOOM:
- Acid, nit.hydrochlor.dil.20 picături.
- Tinct.mix.vom.,4 picături,
- Extr.taraxel.lig.,30 picături.
- Aq.dis.ter in die.
- (Rețetă medicală)
- Eliptica subsolară

- I-am promis că n-am s-o părăsesc
 Și tra-la-la și dum-dum și tra-la-la încă-o dată
- DAVY BYRNE (Căscînd): Iiiiiiiiiaaaaaah!
- Mesia ben Iosif
- Moise îl născu pe Noe îl născu pe Eunuch (...) (~1/2 pagină)
- Stil fantastic
- (Bloom merge pe sîrmă, își acoperă ochiul stîng cu urechea dreaptă, trece peîn mai multe ziduri. (...))
- MASTIANSKY ȘI CITRON: Belial! Laemlein din Istria! FalsMesia!Abulafia!
- Vrajitoarea rîzătoare! Mîna care leagă leagănu
- Atrăgîndu-l prin odoarea subsuorilor ei, prin viciul ochilor ei vopsiți, prin foșnetul furoului ale căru cute sinuoase exhală duhoarea de leu a tuturor brutelor de masculi care au posedat-o.
- Traversîndu-se în realitate pe sine însuși devine el însuși un sine însuși. Stai o clipă. Stai o secundă
- A sosit cu bine Anticristul. (...) (Reuben J. Anticrist, evreul ră=tăcitor (...))
- Alt personaj: SFÎRȘITUL LUMII (Cu accent scoțian); Cine mai dansează dansul de pupa, dansul de pupa, dansul de pupa?
- GRAMOFONUL (...): Tîrfosalaminiaraghuuuuh...
- Straniu
- FERICIRILE (Incoerente): Bere bou bulldog bivolnAimit bișniță narnum bubugoiul bebiscop
- MANANAAN MACLIR (Cu voce de valuri): Acum! Hek! Ual! AK!
Lub! Mar! Ma! Ioghinul alb al zeilor. Pimandru ocult al lui Hermes Trismegistul. (Cu voce de vînt șuierător de mare.) Punarjanam patsypunjaub! Nu mă las eu tras pe sfoară. (...) (Cu țipăt de păsări de furtună.) (...))
- Eu sînt untul visător smîntînitor
- Arătîndu-și tufele cafenii de la subsuori
- Porno, sexy, naturalism
- Vezi negul meu de frumusețe de pe poponeață?
- Parafrazări de proverbe, idei, fapte, etc.
- Frumoasa frumușică!
- Bîzîitul bursuculuile excită pe balbine
- Din punct de vedere ocular cutiuța bivalvă a femeii e mai rea. Întodeauna sesam, deschide-te. Sexul bifurcat
- Ce frumoase ce frumoase ce frumoase ce frumoase ce frumoase fuste unduioase
- Păcat mortal, de cardinal. Călugăriimarelui șurub
- Țțțțiiine
- Era atunci ca el tu noi de cînd ne știam?
- Bloom vorbește cu EVANTAIUL, cu LABA PICIORULUI care-i răspund;
- Există și Blooma (!)
- Locotenentul Smythe- Smythe
- Automatism: Pentru califul Harun Al Rașid
- Bloom discută cu o NIMFĂ
- Dăruți-vă umbra în zilele languroase, voi copaci ai Islandei!

- BOYLAN (Îi aruncă șase pence): Ține, să-ți cumperi un gin cu lămîie. (Își agăță degajat pălăria pe cuierul pe care-l formează capul cu coarne de cerb al lui Bloom.) Introdu-mă. Am o mică problemă personală cu soția dumitale. (Bloom era Încornorat de Boylan)
- Shakespeare este personaj și vorbește cu Bloom
- Noe însuși s-a bețivit cu vinuri!
- Unigenitiv
- Obsesii (unele freudiste) ale personajelor
- Personaj BIDDY SCULAMENT
- Calul: hohohohohohohohoh! Hahahacasă. (nechezat)
- E spanioloaică
- O Johnny Lever!/Johnny Lever O!
 - Care e soldații cei mai buni din armată?
- Stil catihetic (întrebări, în aparență impersonale – și răspunsuri urmărind (pe 85 de pagini)cu seriozitate pedantă, o similară precizie); fiecare paragraf (4-50 rînduri) conține o întrebare și un răspuns
 - Ce evoluții paralele au urmat Bloom și Stephen în drumul lor de înroarcere?/ Plecînd laolaltă ambii în pas normal (...)
- Mici paragrafe (despărțite prin rînd gol)
 - Iubita ta tu ești a mea
 - De ce s-a abținut Bloom să afirme că și el frecventase universitatea vieții? / Din cauza nesiguranței sale (...)
- J. J. Își caracterizează personajul în acest capitol
 - Cu scris aplecat, drept și răsturnat: Hotelul Queen, Hotelul Queen, Hotelul Queen...
- Pe ½ pagină dă inventarul (cu cheltuielile) din ziua de 16 iunie 1904 al lui Bloom
 - Cum ar fi? /Curse cu arc, glastre, undiță, secure, balanță romană, tocilă, roabă (...) (stil enumerative: 3-15 rînduri)
 - Și-l putea imagina Bloom din strada Eccles nr. 7 pe Bloom din Flowerwillw?
- Numai monolog interior (inventat de fr. Edouard Dujardin) de 50 pagini.
 - Mă pupa în fund
 - El nu s-a întors niciodată n-a lăsat să se-nțeleagă simic dar îi erau ochii roșii cînd a murit taică-su ei sunt ca și morți fără femei (...)
- Descriere senzuală, voluptoasă, stil argo, porno, sexi, freudist
- Cu chestia aia a lui nemaipomenită mare roșie ca un animal pe care o are că ziceam ca vîna (...) și ea ca de fier sau ca o bară groasă tot sculată totă vremea (...) în viața mea nu l-am simțit pe vreunul să o aibă chiar așa de mare să te facă că te-ai umplut toată
- Ce idee o mai fi și asta să ne fi făcut așa o gaură mare în mijloc ca un Armăsar care s-o înfîngă acolo în tine (zice “Penelopa”, ici prezentată ca infidelă, aproape curvă)
- Vorbire puțin incoerentă; gîndurirăzlețe, divergente;
- Laitmotive:
 - Atunci el m-a întrebat dacă vreau da să spun da floarea mea de munte și întîi mia-m petrecut brațele [e după umerii lui da și l-am tras în jos spre mine să-mi simtă sînii numai parfum da și-i bătea inima nebunește și da i-am spus da vreau . Da
- (Finalul)
- Mai adaugă: “Triest – Zurich- Paris, 1914-1921; publicată în 1922.

Oamenii din Dublin

- Nuvele

- Joyce proclama izolarea ca unica posibilitate de manifestare a artistului autentic (Dan Grigorescu)
- Urîţenie, trivialitate, înfrînţi
- Moartea e aproape materializată (ca la Maeterlinck)
- Moartea morală, drame omeneşti
- Atenţie acordată detaliului (miniaturist)
- Sapaimea de singurătate
- Onomatopei, aliteraţi; (o onomatopee are 98 de litere vrînd să reprezinte căderea omului din paradis)
- Unele personaje din nuvele sînt reluate în romanul “Ulysses”
- Nesolipsist (=lumea nu este subiectivă)
- Roman nebulos, incoerent, haotic, coşmar
- Sincope, farsă + naraţiune, artificii obositoare (suntaxă, lexic)
- Laitmotivul wagnerian
- Fiecare scenă constituie un simbol (“Ulysses”)
- Fiecare cuvînt ar vrea să cuprindă alegorie (“Veghea lui Finnegan”)
- Cuvinte în 19 limbi; prefixionări, sufixionări, justapunere, modificarea particulelor
- Cuvinte scrise ca în englezeşte şi citite ca în latină
- “sangloriants” = sang, glorie, sanglots; sans-glorie
- “eternamoorbees” = aeternus, amour, orbis (lat.)
 - Pîn-a nu trece vara
 - A avut o moarte frumoasă
 - Ea trata problemele morale cum tratează satîrul carnea
 - Cu ciudata memorie migăloasă a celibatarului
 - Urca sus
 - Un tînăr cu trăsături groase, impbile
 - Vă’înt foa’te îndato’at, dom’le
 - ‘uaţi un pă’hă’el cu mine?
 - Poa’ne mai întî’nim vo’dat. Nume’e e Ke’nan
 - - De fapt, cum s-a întîmplat?
 - - S-a întîmplat că erai cherchelit rău
 - Domnul Power nu prea gustă folosirea numelui său mic
 - Hăndrălăi de la ţară

HANNE F. JURITZ

- Perfect, chiar mai mult ca perfectul

JURNAL

- (Despre Jurnal)
- Sfidarea retoricii divine, și aici, o retorică a sfidării (E. Simion)
- Literatură de frontieră situată între creație și document (Livius Ciocârlie)
- Brecht: jurnal: combinații între foto grafii și text
 - Nu există o conștiință universal, nici măcar o conștiință umană unitară (Mihai Zamfir)
- Henri-Frederic Amiel (1821-1881), elvețian de limbă franceză a scris cel mai întins jurnal, din lume: pe durata a 35 de ani: 16840 pagini! (publicat parțial)
- Jurnalul dă dovadă de nesinceritate, poză
- Există o literatură a literaturii, un fel de super-literatură (Georges Poulet)
- Critica anti-criticii
- “Cintes pour enfants de moins de tois ans” (E. Ionesco)
- Rețea de texte
- Amalgam de texte
- Durata scrisului să coincidă cu durata scenei (Eco)
- Microeseuri
 - În epoca egalității nu te mai afli între egali, ci între anonimi; nu mai ai cui să te adresezi (Ernest Junger)
- Unii autori nu mai pun date la jurnal (doar anii, sau perioadele de ani scurși)
- Ce sărac, ce convențional, ce facil și ice mediocre este ca gen, teatrul. Cel puțin teatrul de tip “psihologic” în trei acte (Mihai Sebastian)
- Ne despărțim pentru o clipă, drăguțul meu jurnal, fidel cățeluș al sufletului meu – dat să nu schelălai, da- stăpînul iese, desigur, dar va reveni. (! Gombrowicz)
- W. G în luptă cu forma
- W. G. detest muzica, artele plastic, maniera imperfect în artă
- Contradrama (W.G.)
- Critica literară este cuvînt despre cuvînt, literatură despre literatură (W.G.)
- Un obicei vechi de vreo patru-trei secole (M. H. Simionescu)
- Nu scriu jurnale decît timizii
- Jurnalul mai este și semnul că ceva nu merge prea bine (Costache Olăreanu)
- Există și falși deznădăjduiți care amenință că se vor sinucide dar n-o fac.
 - Nu există un jurnal al zilei, ci al timpului necesar scrierii lui (C. O.)
 - Cu timpul, constatăm că trăiesc exclusiv pentru ceea ce aveam să scriu seara în jurnal, existența mea devenind mai mult un pretext pentru observațiile pe care le făceam (C. O.)
- Jurnalul dictat (Du Bos) (dicta cuiva să-i scrie jurnalul...intim!)
 - Scrierea textului este și cea mai fidelă lectură a ei (Mircea Mihăieș)
 - Jurnalul intim al scriitorilor încearcă să umple un gol (M. M.)
- Unii notează chiar ora și minutul în jurnal , alții doar anul (Charles di Bos)
- Fraze din jurnale:
 - “Marți: Nimic. Existat”
 - “Azi, scriu această frază”
 - Nu contează valoarea literară, a ține un jurnal e un exercițiu salutar și o necesitate, poate o condiție de existență (Gerard Genette)
- Diarist = scriitor de jurnale
- Antivaloarea literară a jurnalului (zicea Barthes)

- Jurnalul = cartea despre nimic (G. G.)
- Trebuie şlefuirea jurnalului
 - Țin un jurnal ca să știu dacă trebuie să țin un jurnal – adică dacă pot face din el un antijurnal
 - Scriu ca să aflu dacă pot, dacă trebuie să scriu (G. G.)
- “Antimemoires”, Malraux
- Simplul fapt de a ține un jurnal mi se părea o vanitate, (Marcel Mihalaș)
- Jurnalul anecdotic, jurnalul ca laborator de creație, jurnalul intim, jurnalul ca jurnal [= date cotidiene banale]
- Obiectul încearcă să se autorefecteze ca obiect în lipsa altor determinații (M. M.)
- Prin veșminte omul își apără nu atât trupul, cât interioritatea (M. M.)
- Pictorul Pontorno (sec XVI) în jurnalul său își descrie fecalele, apoi ce mînca
- L. Tolstoi întrerupe jurnalul timp de 13 ani; el și nevasta își citeau jurnalele.
- Balzac scria foarte repede
 - Datoria mea este să-mi pun cît mai multe piedici (Radu Petrescu), cel mai “estet” jurnal românesc)
 - Cartea de parafrazează pe sine (R. P.)
- Textuare
 - Orice carte care își merită numele se întemeiază pe o negație, pe negația de sine (R. P.)
 - Pentru a te ridica, în artă, foarte sus, trebuie să ai drept țință Imposibilul, ce este prea sus pentru a putea fi ajuns vreodată (R. P.)
- Romane ale unor romane
- Formalism – structuralism –semiotică (pentru noul roman); textualism (cică depășit);
- Northrop Frye = părintele criticii ca știință
 - Jurnal al jurnalului
- Călătorie exterioară, interioară
 - Suspectează orice discurs la persoana întâia de apartenență, mărturisită sau nu, la jurnal
 - Jurnale = note zilnice
 - Extraordinarul face și el parte din obișnuit (Maurice Blanchot)
 - Cel care nu face nimic din viața sa, scrie că nu face nimic, și iată că a făcut totuși ceva (M. B.)
 - Ambiția de a eternize momentele frumoase
 - Interesul pentru jurnal ține de insignifianța sa
- Un scriitor să țină jurnalul operei pe care o face
 - Femeile vaporease și tinerii roși de ambiții, dar fără puteri de a-și potoli eul în afară, își fac jurnale, de aceea am disprețuit acest gen de solitudine (G. Călinescu)
 - Jurnalul e o prostie (G. C.)
 - Orice s-ar spune, un scriitor își face jurnalul pentru posteritate, crezînd în impotnța apariției lui. Un jurnal scris pentru sine nu există, fiindcă atunci cel puțin autorul l-ar distruge. Numai femeile fac astfel de colecții. Foarte mulți nu pot răbda pînă la moarte și-și public jurnalul în viață. Aceștia sînt ori mari vanitoși ori mai degrabă sceptici (G. C.)
- Jurnalul
 - Ca jurnal: ținut zi de zi, fără scop anume, fără intenția de a fi publicat

- Ca literatură: poetica spontanului
- Intim
- De creație

FRANZ KAFKA

- (1883-1924): angoisse de l'individu devant la force d'agression des autres;

L'absurde

Castelul

- Editura pentru Literatură, 1968, București
- Kafka timid, retras; nu se aseamănă cu nimeni, nu se leagă de nici un nume, nu face parte din nici o mișcare literară
- Imagini halucinante
- Invenții aberante și haotice cum le-ar putea produce un creier la limita schizofreniei; coșmar
- Incomunicabilitatea prin limbaj
- Kafka distruge o parte din scrieri și cere prin testament să fie distruse și celelalte; altele pierdute de Gestapo
- Stil simplu, sec fără înflorituri
- Lungiri sau scurtări ale timpului (spațiului)
- Fantastic + real; comic _ tragic
- Personajul se numește "K" (principal); domnul conte "Westwest"
- K nu poate ajunge la castel, nimeni nu-l duce, toți fug de el, îl îndepărtează de ei
- Capitolele au titlul "Capitolul întâi, al doilea;
- K n-avea autorizație ca să intre în castel; nu-și cunoaște (critic a totalitarismului);
- Șefii care-i dau ordine (cu care mai ține legătura prin telefon, scrisori, curier)
- Personajul K apare în mai multe romane ale lui Kafka ("Procesul")...
- Nimeni nu-l conducea la castel; nimeni n-avea dreptul să-l găzduie (decît o crîsmă)
- Senzația de mister, straniu, necunoscut;
- Exista un regulament respectat la sînge în satul cu castelul
- Povestire cursivă
- Cei care ajutau pe K aveau apoi a suferi
- K neadaptat, nerecunoscător, străin
- Administrația complicată, funcționa abscons pentru K
- Nu există nici o legătură telefonică bine determinată cu castelul
- Singura cale care duce spre Klamme (șeful castelului) este cea care trece prin procesele-verbale ale d-lui secretar
- - (...) pîi nu vi se ia un interogatoriu?
- Nu, zise K, nu m-am lăsat interogat
- K este lăudat de Klamme că ar fi făcut bine măsurătorile terenului (dar el nici vorbă de așa ceva)
- K avea doi secundari și care îl însoțeau permanent, dar nu-l ajutau deloc, erau proști, nepricepuți, ba chiar cîcă îl sionau care se comportau ca unul singur; K vroia să le zică Arthur la amîndoi

- La acest castel oamenii de rind nu fuseseră deloc (n-aveau voie)
- Figura șefului cel mare nici nu este bine cunoscută
- Înfățișarea reală a lui Klammm (...) arată cu totul altfel când sosește în sat, și altfel când îl părăsește, altfel înainte de a fi băut bere, și altfel după ce a băut, altfel când e singur și altfel în convorbire și în ceea ce e ușor de înțeles, după toate astea, cu totul altfel sus la castel
- Imprecizii stări caudate la castel
- Se primeau tot felul de porunci fără vreo explicație
- Domnii de la curte erau și bătărași, răi
- Cei care intrau în disgrația castelului erau “ocoliți” de ceilalți săteni
- La domnii din castel totul e posibil
- Cineva de sus mă ține sub observație pe mine și tot ce fac
- Acțiunea pare un joc, o înscenare
- Domnii de aici trăiesc într-o amiază continuă; (...cei de la castel)
- Personajelor li se aduc acuzații de care nici nu știau
- Sînt lucruri care n-ai voie să le vezi
- Legi prea dure, stricate, neexplicabile
- K se făcea vinovat de păcatele ce cădeau asupra altora
- Nu sînt nume de localități (geografice), ani (atemporal)
- K nu este decît o unealtă (a destinului)
- Cartea n-are sfîrșit.

Pagini de jurnal și corespondență

- (corespondențe, memorii, jurnale
- Paradoxal, neobișnuit, aforisme, scrisori primite sau trimise, transcrieri pasaje din cărți citite, lacunare; adnotări de vise, poze de întindere mică și mijlocie, fragmente din romanele lui. ~ 400 pagini
- 14 ani ținut jurnalul (înaintea morții)
- “Germanis a declarat război Rusiei. – După amiază, școala de înot.” (notații lacunare)
- 13 caiete de jurnal
- 3 caiete privind însemnările de călătorie
- O lipsă de dorință
- Desăvârșita absență a psihologismului
- Se observă pe sine
- Maladie interioară
 - “Ură împotriva observării de sine active. Deslușiri ale sufletului, cum ar fi: ieri am fost astfel, și asta pentru că, azi sînt așa, și asta pentru că. Nu este adevărat, nu pentru că și pentru că, și de aceea nu e nici așa și nici așa”
- Se supune unei auscultării neîntrerupte
- Discontinuitate, spaima
- Notații fulgurante
- Adevărurile de o clipă ale ființei lui (Al. Al. Șahighian)
- Notații despre lumea înconjurătoare
 - Piere scriind și se păstrează în viață scriind (A.A. Ș)
 - Lumea teribilă pe care o am în cap (F. K.)
- Începe să scrie încă din liceu; facultatea de drept
- Jurnalul din 1909
 - Conținutul conștiinței mele este într-un totu nebuloasă (F.K.)
- Trăire mitică
- Complexat de tatăl său
- Trăiește în solitudine pentru a-și dedica existența scrisului (ca Kierkegaard, Grillparzer, Flaubert)
- Trăire religioasă
- Selecție din paginile de jurnal, din scrisori
 - Știi doar, o scrisoare e ca un berbec în fruntea unei turme, imediat atrage după ea alte douăzeci de scrisori oițe (F. K.)
- Despre cărțile sale ; îl interesau cronicile despre sine;
 - Nu putesă ne apropiem niciodată lucrul cel mai sfînt al unui străin, ci numai pe al nostrum propriu
 - Fii liniștit, fii indiferent, aruncă patimile în cele patru vînturi, fii ferm, fii un împărat bun! (Marc Aureliu)
 - Este bine cînd te poți apăra de tine însuși îngropîndu-te sub cuvinte, dar este încă și mai bine cînd te poți împodobi de ele pînă ce devii omul care-ți dorești în adîncul inimii tale să fii
 - Sînt trist ca o zi ploioasă
 - Individualitate cea mai răspîndită a scriitorilor constă în aceea că fiecare știe șă-și ascundă în felul său special părțile proaste

- Scria noaptea
- Dicta uneori (scrisori etc.)
- Dă indicații privind copertile cărților sale, făcea corecturile, indica ordinea povestirilor
- Exemplu de scisoare:

Către Kurt Wolff

Praga, 4 septembrie 1917

[...] Aș dori.....

.....[...]

- Scrie simplu, frumos, supus, duios
- Sînt publicate și scrisori rămase neexpediate, scrisori cu traducătoarea cehă (Milena Josenska)
 - Și dacă tăcerea Dvs. nu e altceva decît un semn că vă simțiți relativ bine [...]
 - Te plîngi de sentimental inutilului
- Se public și notițele sale de pe scrisori
- Se critic pe sine, se analizează cît mai real, defectele sale
 - Astăzi, Milena, Milena, Milena... nu pot să mai scriu nimic altceva
 - Nu le da prea mult cerșetorilor pentru că mai tîrziu ai să regreti
- Se public numai scrisorile lui nu și cele pe care le-a primit
 - Ieri te-am visat. Ce se întîmpla în amănunte, nu mai știu, numai asta știu că ne revărsam mereu dintr-unul într-altul, eu eram tu, tu erai eu [...]
 - De ce-mi scrii, Milena despre viitorul nostrum împreună, care n-are să fie niciodată adevărat, sau tocmai din cauza asta îmi și scrii?
- Melancolie , tristețe
 - Scriitorii în viață au o dependență vie de cărțile lor. [...]Viața adevărată, independent, a cărții începe abia după moartea omului, sau mai bine zis un timp după moartea lui, pentru că oamenii aceștia felerili se mai bat încă un timp după moarte pentru cartea lor.
 - Trebuie să încetez, nu mai pot scrie)=referitor la scrisori)
- Jurnalul are goluri albe (rînduri) între idei disparate; pine data:
 - Duminică, 19 iulie 1910, am dormit, m-am deșteptat, am dormit, m-am deșteptat, mizerabilă viață
 -
 - 6 noiembrie. Conferința unei oarecare Madame Ch,. Despre Musset. Obiceiul evreilor de a plescăi din buze [...]
 -
 - 16 noiembrie, ora douăsprezece. Citesc Ifigenia în Taurida. Aici, cu excepția unor pasaje în mod clar greșite, poți admira, uimit [...]
 -
 - 16 decembrie. N-am să mai părăsesc jurnalul acesta. Aici trebuie să stărui, pentru că numai aici sînt în stare s-o fac.
 - Cum să scuz faptul că azi n-am scris încă nici un cuvînt?
- Redă frînturi de dialoguri cu diverse persoane
- Oniric
- Sîmbătă am s-o văd pe F. Chiar dacă ea mă iubește eu nu o merit.

- Într-o zi scrie câteva rânduri sau câteva paginio (de jurnal)
- Scrisoare către tata are 54 de pagini (probabil operă literară nu epistolă); confesiuni, strivit de personalitatea autoritară a tatălui.

Rochia de crin

- Povestiri, nuvele, 1985, Albatros

- (...) capul nu era anormal. Anormală era ținuta lui: pe un corp mai degrabă molîu și dezlinat, cu perpetuă alură de sportive relaxat după effort, se înfîgea un cap cu reliefuri mari, frunte deschisă înaintînd mult în tîmple, piele curată și densă, immaterial albă. Ochii puțin bulbucați atrăgeau fără greș asupra lor, magnifînd expresia și năvălirea bogată a coamei blonde. Jocul albicios al exceselor se diminuea acum și simți nevoia să reteze ceva din complicitate, în preajma ușii legătae de current.

- Tot la biologie vrei să dai? Îl întrebă, îndesîndu-și cămașa în pantaloni.

Daniel zîmbea. Părea că înțelege eschiva.

- Nu, șopti. Nu maid au la nimic.

- Ha, ha! Am trecut și eu prin asta. Mai sînt doi ani, vreme lungă....

Băiatul trase perdeaua de catifea spre terasă, fără să răspundă. Aprinse lumina din acvariu și presără o lingură de fărîmituri, fluierînd ușor deasupra cutiei verzi incandescente.

Mișcările îi sunau lui Dragoș fals, dar tăcu. Apoi îi făcu loc să treacă în hol și închise cu grijă ușa.

Nu reușise nici de data asta. Salută ceremonios, fără să deschidă gura. Se holbă la Daniel, nevenindu-i să creadă că se lăsase scos din cameră ca un cățel. Aștepta ca elevul să-i confirme: “Ei da, efecte similar cu cauze diferite. Retardat sînteți dumneavoastră, nu eu”. I-ar fi plăcut să fi rămas în camera lui și să stea de vorbă sau să se așeze aici lîngă el și să-l descoasă, fără să-și mai supravegheze pornirile afectuoase și strania recunoștință, în timp ce domnul Stoica și fostul său coleg Mărinean continuau să “nu se înțeleagă”, mormăind nume de prim-miniștri și canale maritime. Nimic nu-l împiedicase, doar sentimental confuz că posibilul e o împietate, că ceva nu e tocmai în regulă dar lucrul e simplu. Se răsfața în fotoliul din fața șemineului, amînînd ceașca de pe tava argintată. N-avea pic de voință. Daniel, între cucoana noduroasă și zbîrcită care cînta la pian și taică-su – același tip de voinicie blîndă, ca un urs domesticit – vorbea încet, cu mîinile la spate, interrupt de acordurile fandosite ale femeii. Știa déjà că Daniel înțelege nefericirea ei dar o accept fără s-o expună. Trebui să admită că nu stătuse niciodată în poziția aceea și nici n-ar fi știut să întrețină o bătrînă muziciană cernită. Parcă printr-o nimerită întîmplare, șezuse numai aproape de oameni mai accesibili și mai puțin severi. Ca să-și facă de lucru, luă cafeaua. Doamna Handrea se întrerupse, întorcînd spre el tava cu fursecuri. Soțiile celor doi care se odihneau pe canapea dinaintea ei, îi surîdeau curios. Roșie, cărnăsoasă, cu dinții încălecați și privirea șuie, Mărinenaca părea surdă în afara momentelor cînd se tachina cu bărbatul de multe ori divorțată. Acela lipsea. Se temu de eventuale interpelări politicoase, deși știa că răspunsul nu e nici dorit, nici ascultat. Probabil roși, înclinînd stupid din cap, ca de un al doilea salut. Dar se vorbea din nou. Nu veniseră decît de cîteva minute și abia se acomodau sau cei doi pe care-i auzise parlamentînd de o jumătate de oră spărseseră formația. Un miros indecent de elegant conspira împrejurul lui aerul de întîrziere nesimțită al turiștilor bogați. Observă că Daniel păstra cu domnul Handrea aceeași atitudine simandicoasă și distanță, protocol grav îngăduitor cu care-l informa despre plimbarea lui la Mogoșoaia. S-ar fi putut să mintă, atît era de serios. Dar cu ce artă a supunerii descoperea cu ciudă că tandrețea condescendentă a băiatului nu era nici pe

departe infatuarea unui dement ori retardat, ci curtoazie îndreptățit superioară. Iar dacă puștiul putea avea comerț cu Mihailopol la vârsta lui, era foarte probabil să fi adoptat deja codul sufletesc al maestrului, acea magnanimitate pentru Dragoș impermeabilă la început și atât de ridicolă. Sau n-o învățase. Poate se născuse așa. Sau învățase de la alții, înaintea lui Mihailopol. Ideea unui șir de buni învățători, de fapt ideea unei economii în greșeli care echivala acum pentru Dargoș cu cea a unei grandioase economii de timp, asta da, era de invidiat. La urma urmei, economia de eroare era singura metodă de conservat și crescut sufletul pe care o găsisese. Păcatul se lumina și el, mai devreme sau mai târziu, ca neștiință – nimic de mirare de altfel, afară de perfecțiunea suprapunerii, în întrebarea căpitanului din vis. Doar ironia cu care surîdea acel bărbos “înțelege, nu?” ca o alarmă batjocoritoare a viciului. Devenise vicios, e adevărat, pătimas, mai presus de disperare. În molcomeala lui, pînă și profesoara de sport îi ghicea încordarea de cîine turbat: îi vorbea răstit de parcă numai porunca acra (...)

RAINER KIRSCH

- Trebuie plîns cu adevărat
- Dar sînt încă oameni pe lume, /care /nici nu mai au putere să plîngă.
...și trebuie să le venim în ajutor

ANNEROSE KIRCHNER

- Voci care-și cer dreptul la viață
- Timpul sare din cutia ceasului
- Cenușă fierbinte

EFTIM KLETNIKOV

- YUGOSLAVIA (RSFI)
- Stelele se desfac deasupra grădinilor, /Aruncă rubine peste fântâni;

ISMAIL KODAR

- Culcat în soare

STEPHAN KÖRNER

The Philosophy of Mathematics/An Introductory Essay

- Publications, Inc., New York, 1986
- Concentrated chiefly on:
 1. The relation between philosophical theses and construction or reconstruction of mathematical theories
 2. The relation between pure and applied mathematics
- Philosophy of science devise or test scientific hypotheses
- Filozofia matematicii este reflecție asupra matematicii; studiază structura și funcția teoriilor matematice
- Boda, Frege, Peirce au dezvoltat-o (a doua jumătate a sec 19)
- Platon vroia să distingă între aparență și realitate
- Aristotel = orice propoziție are forma de subiect și predicat; iar lumea consist din substanțe cu proprietăți
- Circularity
- Infinity
- Form
- Definition
- Finitism, transfinitism (Hilbert)
- În prezent există o filozofie analitică (=fără sistem): idei diverse despre lume și viață
- Infinit
 - Actual
 - Potențial
- Infinit
 - Care poate fi construit
 - Perceptibil
 - Care nu poate fi nici construit, nici perceptibil
- Judecăți a priori (valabile întotdeauna) și a posteriori (valabile în anumite sisteme doar)

MIKLUS KOVAČ

- RSC
- Reazămă-ți auzul de copac
- Rîul se duce ca dragostea

TOM KRISTENSEN

- Danemarca
- Azur biciuit de lumină

JANUSZ KRASINSKI

- Polonia
- Cărți care nu au trecut proba timpului (cronică)
- Spontaneitatea actului creator, care trebuie să devină dreptul artistului

KUO MO JO

- Sîinii tăi = două morminte
- În cînt mi se fărîme glasul!
- Mai e vreun tu?
- Lujer al durerii
- Brutale diferențe
- Noapte, întunecată noapte, /doar tu poți fi Democrație
- Urăsc lumina; răspicate roze /în lumea-ți fără de nuanțe, năvălind, /vor zămisli brutale diferențe
- Seara cade veghe
- Șesuri cu netede umbrare
- Cer rece
- Prin spații înotînd
- Scînteii astral
- Mută focul în fum
- Noapte afundată
- Păsări
- Anonime
- Ceas supreme al vieții
- Sferă închisă în sine
- Sferă goală
- Spațiu pur
- Te-nmbrățișează în argint
- Întreb pămîntul
- Marea țpă legănînd durerea
- Alb-fîr
- Lacrimi cad cascadă
- Pînza nazei
- Mîngîietor ca vîntul
- De fum e soarta ta
- Viețuim într-un cadavru
- A străfulgerat lumina sfîntă
- Domneai cu stele complice
- Valul aurorii
- Lumina ce-a murit
- Foc în sine

PÄR LAAGERVIST

Idei:

- Îmi cunosc prea bine stăpînul. Și tocmai de aceea nu pretend că-l cunosc destul
- Nu neg că este un om mare. Dar nimeni nu-i mare față de piticul său
- Pe cei ce nu-i urăști e greu să-i înțelegi, ești dezarmat, n-ai cum să-i pătrunzi
- Omul are nevoie să fir lingușit, altfel niciodată n-ar ajunge ceea ce e menit să fie, nici chiar în proprii să och
- Ceea ce nu pricep eu este că sînt oameni care pot să stea și să-i asculte pe cei care vorbesc despre rostul vieții. Pe filozofii cu gînduri adînci despre viață, despre moarte și despre cele veșnice, cu expunerile lor subtile despre virtute, onoare și cavalerism! Sînt niște bufoni care n-au nici cea mai mică bănuială că sînt astfel, și nimeni nu bănuiește că sînt, nimeni nu ride de ei și nimeni nu se distrează pe socoteala ideilor lor.
- Asta-i înțelepciunea mea, să văd scrisul și să pricep că nu poate fi interpretat
- Noi piticii, nu avem patrie, nici tată nici mamă
- Pe cel mare toți îl salută plini de respect ca pe o ființă superioară, însă numai din pricină că sînt o plebe lașă și lingușitoare, nu pentru că l-ar iubi sau ar avea oarecare stimă pentru el, așa cum crede
- Un pitic știe întotdeauna despre toate mai mult decît stăpînul său
- Constatarea că mă urăsc mă umple de o mare satisfacție
- Ce este jocul? O ocupație fără rost – nimic alta. Un fel de-a “ne face că” în relațiile noastre cu tot felul de lucruri. Nu iei nimic drept ceea ce este, nu iei nimic în serios, doar “te faci”
- Dragostea e ceva care moare
- Și după ce moare, intră în putrefacție și poate ajunge pămînt bun pentru o nouă dragoste. Dragostea moartă trăiește astfel o viață tainică în cea vie –așa se face că dragostea nu moare niciodată
- Multe înveți cînd vezi cum nu trebuie să fie toate
- De fericire prea mare mori
- Oamenii se sperie mai ales de ei înșiși; îi sperie piticul dinăuntrul lor. Se îngrozesc mai presus de orice cînd, din adîncul lor, iese la suprafață ceva din mocirla sufletului lor, ceva pe care ei nu-l mai simt și care nu mai are nimic a face cu viața lor reală
- Cel pentru care o piatră e un lucru prețios e înconjurat întotdeauna de bogății
- Oamenii poartă pică cuiva din cauza inferiorității lor
- Toată cultura umană este prin ea însăși o năzuință către ceva inaccesibil
- “Totul” este o încercare către ceva care niciodată nu poate fi realizat
- O idee mare poate fi subminată de o altă idee mare și pe urmă împrăștiată și distrusă.
- Poate oare un principe să se lipsească de piticul său?
- Femeile de felul lor, sînt ca șobolanii, nu cunosc nici un obstacol, rod orice
- E pe jumătate snopit de bătaie cel ce spune dinainte că va fi bătut.
- Problema dragostei dintotdeauna mai cumplită și mai crudă decît goanna după hrană.

- Mai târziu, fiecare își dezvoltă individualitatea
- Neamul omenesc își naște piticii săi (nu e nevoie de copiii piticilor)
- Operația reușită, pacientul decedat (!)

NICOLAE LABIȘ

- 1935-1956
- Moare la 10 decembrie 1956 într-un accident de tramvai

Poezii

- 200 pagini, 64 poezii
- Nu putem spune despre un poet minor că întregul valorează mai mult decât însumarea părților lui (T. S. Eliot)
- Un poem mare este acela a cărui operă trebuie s-o citim în întregime pentru a aprecia pe deplin orice parte a ei (T. S. Eliot)
- Smuls din vîrsta sa (Voicu Bugariu)
- Hățișurile fără de sfîrșit ale cuvîntului (Voicu Bugariu)
- Echivalare a lunmii cu poezia (Voicu Bugariu)
- Poezia ca o formă de opțiune politică
- În genul poezii lungi, multe dedicate PCR-ului, iubirii, naturii, cosmosului
- Versuri cu rimă și ritm (nu toate), unele fără rimă, ritm, în sens modern
- În spital, cîteva ceasuri după accident a dictat o poezie la spital

- Nume de fîntînă
- Vis vînjos
- Palmul bătucit
- Crescut din lutul ce l-ai plămădit
- Bolți rotunde
- Fumul pîlpîit de lumînări
- Smulgîndu-ți /Ca zdrențe vii părerile de rău
- Talpa mînăstirii
- Prometeu român
- Plătind din tine
- Glas prophetic
- Fîntînă/de jertfă, cîntec
- Bătăile versului
- Munții ardeau în polei
- Am strîns sănătate
- Din vîna de apă, țîșnind încordat
- Iubiri moștenite
- Ascuțind țîrîitul de greier bolnav
- Nouri scămoși în spinări purtau friful jilav
- Fuiore de abur s-au tors
- L-a-nghițit albă și veștedă zarea
- Mută, ca de fier
- Zbuciumul de mamă-năbușit
- S-a întors din lupte cu iz de fum în gură
- Țărîna rănită ci gropi de obuze (idee)
- O drojdie de apă murdară și stătută
- Prăpastia despărțirii

- Primăvara rotea în roiuri, fluturi
- Fierbea sub brazdă seva și se urca durută
- Țevile tulpinei
- Din ierburi se deșteptau șoaapte stinse
- Glie rănită și bolnavă
- lumina se topea
- casele rînjeau rănite
- băligi
- Toamna, munții-nvinețea
- Învăluită-n ploaie sură
- Nouri cresc
- Schifuiți
- 1000(titlu, o sută de oameni defilau)
- Ierbi în cascade
- Sfios ca un surîs
- Versuri de dimineată (titlu)
- Vînat vînt
- Ape grele
- Nu-mi ameți și mai multe /Amintirile
- Sîn mușcat /De arsura cartușului
- Valuri vrăjite
- Nasul meu cîrn, de mirare
- Rîuri ca serpii se zbat
- Iată, la geam, spălăciți, /zorii deșteaptă cocoșii
- Fluvial vieții se scurge
- Bucurii/ (...) neotrăvite
- Natura încheagă viață din durere și farmec (idee)
- Un gând (...) ca o flacără
- Văpăile unui dezastru
- Vise sfinte /să se topească în pară
- Ne mușcă dureri /cu guri nesătule
- Morții scumpi să țîșnească afară
- Oameni, păziți de orori
- Viața și visele
- Vîntul a-ncîlcit chica pămîntului (idee)
- Pămînt cu riduri brune (idee)
- Fîntîni țîșnind a sete
- Cavalcade de tractoare galopează peste cîmpuri
- Privirea soarelui
- Mări de galbenă lumină
- Valuri mari de aur copt
- Stropi de cîntece
- Lume amorfă
- Frigul domnește alături cu soarele
- Cîtă putere consume
- Flori de ninsoare

- Să naști vibrația ce schimbă lumi
- Ziduri de granit
- Mihail Sadoveanu (titlu)
- Șoptea înăbușit
- Izvoare cântau unite-ntr-un cor profund
- Zboruri rotunjite
- Slava-cer
- Cu vînturile-n coarne (...) un cerb
- Frînturi din timpuri duse
- Plîngea mioara (oaia)
- O mîngîia (...) cu ochii
- O tragic baladă cînta prin ramuri vîntul
- Seceta sâpase mai multe cimitire
- Nu se teme de depărtare (idee)
- Miez fraged de răsură îi înflorea iar gura
- Volumele dorm visîndu-și existența închisă între foi
- Pe-un geam pătrunde lacul
- Șoptește-n cupe vinul cu șoptele-i moi
- Cu păril din flăcări de zăpadă
- Cosma Răcoare (titlu)
- Noaptea fluidă a tinereților
- Privirea i-e grea
- Răchițele-ncearcă să zboare
- Peste noapte și peste moarte
- Rapsodia pădurii (titlu)
- Noaptea fluidă a tinereților
- Foșnetul luminii
- Aici am rîs întîi
- Îjurătură
- Primele iubiri (vol., poezie)
- Cîntece grele
- Azi iată, am văzut un curcubeu /Deasupra lumii sufletului meu
- Un ocean de aripi mișcătoare
- Stropi scăpărători de melodii
- Eu curg întreg în acest cîntec sfînt:/Eu nu mai sînt, e-un cîntec tot ce sînt
- Ploi de stele
- Mi-au tăiat în suflet temple
- Izvorul înserării
- Flăcări verzi
- Cîntece încălzite (idee)
- Beția rîsului
- Războiul se topise
- Suflet pur
- Ocean de patimi
- Pulsările-ți lăuntrice le-aud
- Boema

- Prin lupte lăuntrice
- Am aflat-o
- Aspect măreț de uragan
- Visam să smulg vieții clocotitoare, prăzi
- Mă-nbătau uralele pe străzi
- Gînguie închegate
- Zori incendiate
- Să prinzi idea cu palmele-amîndouă
- Jar amăru
- Dorință adăpată
- Nesățios sorbit-am din apa cercetării
- Fenomene oarbe
- Materi-n mișcare și-n forme distilată
- Pămîntul împădurit cu oameni
- Ogor (cîmp, țarină) în răscoală de plug (SF)
- Smulgerea din suflet a vechilor păcate
- Ai înnoirii munți
- Idee strînsă-n ritmuri și în rime
- Floarea vulcanilor crește și în rime
- Cerbii și vulturii mei
- Osia mea trece prin miezul acestui pămînt (idee)
- Lupta cu inerția (vol)
- Confesiuni (titlu)
- Păr sărat
- De colburi nins
- Ridicau tăcere
- Sorb prin pupile lumea
- Melancolie densă
- Am strîns atîtea drumuri în mine ca pe0un ghem
- Mă las purtat de focul aprins sub placa frunții
- Toamna soarele-și sulfa
- Ecou ce bate /în pereți de copot
- Cenușa unde-ncepi să cazi
- Arginturile minții
- Zmeu zdrențuit de praf
- Single strugurilor copti (idee)
- Nebăgat de seamă în mine strîns am plîns
- N-am fost singur cu mine
- Tot ce-am privit/Nu i-am dat voie să moră
- Încîlcit în pletele /Albei amintiri
- Vreau să treac /Liniștea mea
- Sub zenith /Am săfiu fericit /Cînd cineva, /Descifrîndu-mi litera, și inima mea, /Va putea fi privit /Rîzînd, ori rînjînd, /Ori plîngînd
- Momente biografice (titlu)
- Prea multă grabă-n viața ta
- Drum prea-nclinat au fost să-ți mai aștearnă

- Cariul rodea timpul (idee)
- Florile-ntrebau cu glasuri moi
- După-o poruncă-n tine încuiată
- Glasul ei s-a risipit în melodii
- Ca niște șerpi de flăcări
- Petala gurii
- Pas prelins
- Țeasta ta, nimbată alb de frunte
- Topită-n spații
- Togă ce moaie-n alb Carpații
- Lacom de idei
- Țeaută din scînteii
- Menit să înving veșniciei și genună
- Abur de vis
- Galopul meu
- Cu îndîrjirea păstrată – cuțit între dinți
- Maturizare (titlu)
- Nu înțeleg să plîm acele clipe /Cînd ura încă nu o cunoșteam
- Am iubit (titlu)
- Despletitele răchite
- Joc de trăsnete rotunde
- Plini de scama norilor
- Scurgerea cocorilor
- Pacea înălțimilor
- Săgetarea de ide
- Am iubit iubirea pură /Floarea roșie pe gură /și în inimă arsură, /În priviri zăpezi
candied /Și-n piept voci neconținute
- Vișinii s-au înflorat
- An mușcat astă-noapte din lună
- Otravă de gheață
- Albe chemări
- Drept precum o spadă
- Nervi de jar
- Uluiitor de-albastru întîiul tău sărut
- Sărutări sterile
- Descleșteze-și noaptea deasupra-mi fălci de fum
- Dragostea îi doare
- Sînt munții în eclipsă
- Topindu-mă în masa poemului acrit
- Sînt spiritual adîncurilor (titlu)
- Pale neliniști
- Pomi de mătase
- Munți știrbi
- Toamna asta lunecă /Iară și peste păduri
- Suflete ucise
- Creion (titlu)

- Mii de codri în tine tremurau
- Troianul greșelilor din noi
- Ți-ai risipit iubirea-n ritmuri și în rime
- Toamna îmi îneacă sufletul în fum
- Să-mi întinzi /Brațele de aer ale clipei duse
- Iubirea destrămată-n toamnă
- Cornul vîntului îndeamnă nourii (idee)
- Cu-mpietrite buze
- Cînd mă-nsoțeam cu păsări și cu ciute,/ Cînd mă-nstelam cu flori, cînd nu eram
- Bucla unui lemn de brad
- Lună mată
- Tabloul se-apropie și crește
- De ce-mi privești în suflet ca-ntr-un sac?
- Găsește-ți altă victim
- Strigînd cu larmă mută
- Mi-a mai murit o iubire
- Toamna se-agită cu gleznele vinete-n ploaie
- Trupul bătrîn învelindu-și în zdrențe de foi
- Razele se-ndoaie în vînt
- Oglinzi de noroi
- Amintirile zac ciuruite de-atîtea erori
- Vînt răgușit
- Delta cu voci în surdină
- Stuful subțirilor ploi
- Înoată în frig
- Pe-ncurcatele apelor fine
- Priviri de țigări
- Tentacule reci
- Liniștea orelor calde
- Ape lătoase
- Spre a-și plăti existența de-acum și postumă /Micului lor univers/Pe care-l consumă și care-i consumă
- Ziua mai curge (...)/Nedefinită în timp
- Dilatîndu-și priviri de metal
- Cu gura-nnegrită de ură
- Plante albe țîșnite din soare
- Roșii petale de tuse
- Noaptea aiura
- Și-n tenebrele cețoase /Cred că fața-mi lepădase /Linii curbe și culori
- Marea respire furtuna și bătea cerul frînt (idee)
- Durere fără fund
- Soarele creștea din pete
- Vîntu-n zori amorțise
- Pletoase neguri
- Suflet inundat de muzică (idee)
- La stîna mestecau tăcerea cîinii

- Izvorul verde-al linei mîngîieri
- Bătăi de suflet
- Zi cu miezul de amiază
- Leneșă amiază cînd lin s-a legănat /în apa clocotică pe lespedea fîntînii
- Aripă bête
- Înșurubate-naer
- Sicriu de ceață
- Apele uitării
- Cu gura tutunie
- Gîngave gînduri
- Cu poala suferinței adusă pe obraz
- Palorile moi ale milei (idee)
- Viața se-neacă încet, încet în voi
- Împleticit în alge de lene și de vin
- Adun venin, să-l picur în coadă la poeme
- Pășeau pe muchia zării cu sufletul coclit
- Urechi deschise suav spre infinit
- Aripa gîndirii, vîslind spre adevăr
- Calea vieții prelinsă în trecut
- Ochi adînciți în verde
- Cuvintele = grăunțe de diamante
- Ai reptul la tristețe
- Furtuni de soare
- Ziduri cariate de nedreptăți se sparg
- Cu rădăcini înfîpte în trecut
- Putregăind lumina sub cerul de gudron
- Liniștea-i spartă sub cizme și țipă și moare
- Populat /De idei ce agită frenetic înalte drapele
- În metalul memoriei sale
- Purtîndu-mi puștanul în mine
- Nu răzimat în cîrja metaforelor fade
- Cîmpiile baladei
- Clocotul poemei
- Piețile par mări care învie
- Priviri electrice
- Plutește șuierînd la vale
- Problemele de zi au fost golate
- Pămînt zbîrcit
- Linii pure
- Fluorescența noilor oașe
- Răzvrătirea penei
- Înt-al vinurilor fum
- Ți-ai turnat nefericirea în cascadele de rîs
- Ți-a curs pe buză (...) cîntecul
- Oceanele baladei le străbăteai înot
- La picioare îți desfășor acest poem balcanic, umil covor (idee)

- Zbuciumat se plînge fluierul de fag
- Se îngînă linişti în arin
- Tremură la stîină fluierul de soc
- Legănat pe triluri
- În pădurea lungă de baladă
- Nouri = turmele cereşti
- Grai / Plin de jalea unui veac trecut
- Trăim în miezul unuiev aprins
- Să-l udăm cu ploile gîndirii
- Şi comunişti să învăţăm să fim
- Livezile immaculate ale minţii
- Cu zvîcnet tîmpla mi-o lipesc ades /De pîntecul materiei imens
- Îmi încing la alb închipuirea
- Clinchete lichide
- Prefer injuria entuziastă
- Materia, nemişcată pe spiral
- Oamenii îşi scurg print imp /Fonta fiartă a vieţii
- Retopiţi de alte crezuri
- Luptători de gînduri
- Mii de buze purpurii / Pentru ţipăt rotunjite
- Chinuri mineralizate
- Albatrosu ucis
- Dintre pomi(...) se răsucise vîntul
- În catifeau umbrei, nisipul amorţea
- La marginea vieţii
- Sfidînd nemărginirea
- În pîntecul gemenii
- Din infernal inimii
- Steagul roşu-al (...) dimineţii
- Sori plini de viaţă
- Planete cu clonţ de rubin
- Dracul şchiop (titlu)
- Deşuchiate dansuri
- Cu întrebarea-n frunte
- Rînjeşte dracul galben
- Ciulinii în furtună se clatină hazliu
- Vis sporit de alcool
- Moşăiau
- Ochii îngheţaţi de jale înfundîndu-şi-i în cap
- Mintea încîlcită-n foame
- Sărăcia, ca şi moartea, hotărîită-n cer îi sus
- Sfinte foc cu plete roşii
- Sate adormite-n praf
- Repezindu-se ca ploaia
- Braţ lungit de spadă
- Zile/încate în rachiu

- Obraz de vin mușcat
- Veniți să-ndrăznim să simțim nemurirea
- Noaptea/Curgînd pe izvoare și-n codrii fierbînd
- Țăndări astral
- Veșnica trecere-a lumii
- Mă bucur cînd moare o stea în înalt
- Lăsăm după no ice-am gîndit și-am muncit
- În profiluri dulci de fată
- Vîrsta de bronz (titlu)
- Sîntem la vîrsta poeziei lui Rimbaud Arthur
- Scrie poezii cu lozinci
- Fiecare dintre noi a sărutat mîndria pe față
- Flăcări verzi pe sîrmă înșiră ultimul tramvai
- Tragem cugetarea afară din teacă
- Una după alta cad despletite /Întrebările
- Înfățișați în cămașa sărată /A muncii
- Ca fumul de trotil
- Plînsul = tuse-nsîngerată-a sufletului
- Morminte-nsorite
- Să scapere ura
- Oamenii, prin inima lor inegală-n bățai
- Aerul se mulează în jurul /Făturilor noastre
- Durerea îl electrocutase
- Scări babilonice către un vis
- Ducîndu-și amarul la cel de sus
- Ne arde-n ceafă privirea /Tuturor părinților acestui popor
- Tribut de singe
- Moartea ne așteaptă la coturi de drum
- Ne apropiem de neființă
- Tramvaiele mă-ncîntă c-o muzică gravă
- Natură al plăcerii altar și-al suferinței
- Țîșnite din arcurile minții
- Nevroticele fire vibrînd pe stîlpi de fontă
- Desfrîul de ape
- Ascult prin mine înapoi un veac
- Aud cum sudoarea străbunilor /Curgînd sporește-n călimări cerneala /Ce va fișni odată cu single meu./Dîră roșie pe cheagul negru al brazdei
- Paie de soare
- Buzele-i lichide

KASSAK LAJOS

- “Epitaf pentru mormîntul meu” (R.P. Ungară)
- Am trăit, deși nu vroiam să trăiesc. /Am murit, deși nu mă lăsau să muncesc. /Am murit. Ce puteam face mai bun? /Iertați-mi toată bunătatea

LETAY LAJOS

- Fîșie de soare
- Sînul mării (idee)
- Marea m-a născut (idee)
- Oriîncotro m-aș duce /Ajung mereu acasă (LL)
- De frig ciupiți
- Nori vălătuciți
- O roabă /trece cu scîrțîitu-i fioros
- (Cărțile) Foi albe care-n taina lor șoptesc
- Literele, un ocean de viață
- Lanuri vii

C.MIU-LARCA

- Vîntul și-aprinse cuvîntul
- Schele de crengi, chele
- Frunzele, păsări legate în crengi de picioare

GEORGETA LAZĂR

- Stare de cântec

EMIL LĂZĂRESCU

- Zvon de lunci
- Mi-e carnea un tărîm de soare

P. I. LEBEDEV

- Mare fizician rus
- “Biblioteca mea știe mult mai multe decât mine. Totuși ea nu este fizician, în timp ce eu sînt.”
- Critică erudiția sterilă (= erudiție de dragul erudiției)

PAUL LÉAUTAUD

Journal littéraire

- XVIII, (Août 1949 – Février 1956), Mercure de France, Paris
- 50 pagini/an
- Cinci zile înainte de moarte s-a sfârșit jurnalul
- La sfârșit: un index de autori, titluri
- Da nume și adrese precise (de unde primea scrisori, denumiri)
- “Ce qui suit vaut d’être noté”
- Dialoguri
- Trimetea eșantioane la editori din jurnal, pentru a-i întreba dacă i-ar interesa
- Prea prosaic
- Citate din ziare (cotidian), din poeme
- Mai puțin ideatic.

LUBOMIR LEVCER

- RPB
- Știre fluorescent
- Nu mai am puterea de-a devini frumoase (idee)
- Ele-au dericat cerul, /au alăptat soarele, /l-au culcat
- Mame ale universului

ION LILĂ

- Hărțile viitorului
- O, cum trecea soarele peste ei ca un foc /al vieții
- Dacii prin ochii noștri se bucură, /prin sufletul nostrum mai sînt
- Adevărul vă face liberi

JULIUS LENKO

- Cehoslovacia
- Ah, cîte versuri am neterminate?!../Versuri, chiar și cel scurt, /îl începi ușor, îl termini greu.../Ca-n dragoste

VALENTIN LIPATTI

- Trebuie să fie o greșeală de calendar

Littérature en France depuis 1945-1975

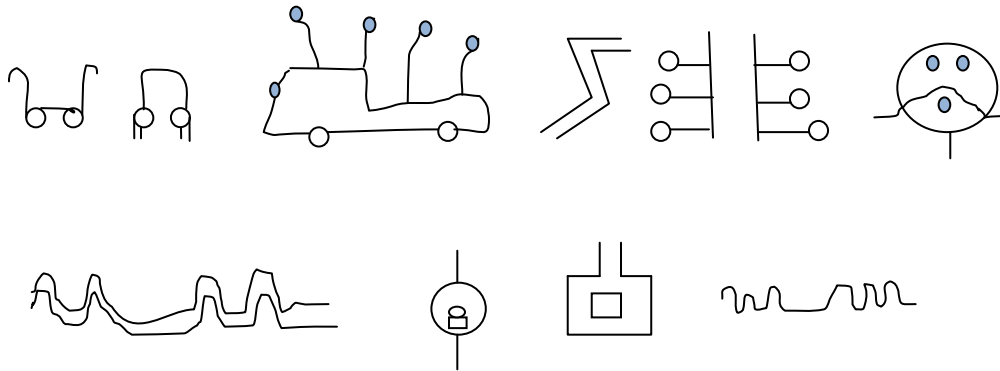
- Nume de personaj: LE PERSONNAGE (la Ionesco)
 - Jen hallucinant de miroirs et apparences, l'exaltation de l'ordure (Jean Genet)
- Genet a refuș un monde qui l'a refuș
- Paul Claudel (1868-1955) l théâtre (mystique): Tête d'or, Annonce faite à Mariè, le Soulier de satin (1943) (=Pantoful de atlas)
- Je ne suis pas si vous êtes belle-j'ai peur que vous ne le soyez (Genet)
- (Genet Jean: Les Paravents": 25 tableaux, 100 rôles, 20 acteurs; théâtre)
- Théâtre de plein air
 - Vous nous avez enseigné comme on doit se perdre. (Genet)
 - Je veux que tu acceptes toutes les humiliations. Je veux que tu choisisses le mal et toujours le mal. (J. Genet)
 - Dialoguri încilcite (Ionesco)
- Jean Tardieu (Théâtre de chanbre (1955), Poèmes à jouer (1960))
 - Sketches drôles
 - Cherche à rapprocher le dialogue de la musique, en évacuant le sens des mots au profit de leur rythme et leurs sonorité
- René de Obaldia ("Du vent dans les btanches de sassagras")
- Jean Vauthier (Capitaine Bada"); exploatarea interiorului;
- Roland Dubillard (Naïves Hirondelles (1961), La Maison d'os (1962), Le Jardin de betteraves (=sfecălă) (1969))
 - Monsieur me permettra de confier à Monsieur (RD)
 - Rien de bon, rien de grand ne sort jamais du monologue (Adamov)
- Teatrul tinerilor oameni în coleră (englez: 1960-1970)
- Situații insolite
- Aspectul fugitive al operelor lui Wotold Gombrowicz
- Să devii scriitor internațional
- Gratien Gelinas (Tit-log (1948), Quebec, fr.)
- Există Ed. De l'Hexagone, Montreal, Quebec (in fr.)
- Armand Gatti (La Vie de l'eboueur gunoier) Auguste Geai, 1962; Chant public devant aux xhaises électriques, 1966: V comme Vietnam, 1967) = researches
- François Billetdoux
- Teatrul American face cercetări
- G. Serreau, Histoire du "Nouveau Théâtre", Gallimard, Paris
- Arrabal ("Le Cinetiere des Voitures" teatru de panică)
- Théâtre de Noctambules. De Poche, de la Hichette, du Quartier Latin, de Babylone, de Lutèce (Paris)
- Carfour (=răscruce) de sens
- Interrogation métaphysique sur l'homme
- Teatrul lui Maeterlinck = strămoșul direct al teatrului modern de derîdere
- Aragon: "L'Armoire à glace un beau soir", "Au Pied du mur"
- Artaud (Antonin)
- Roger Vitrac: "Les Mystères de l'amour", "Victor ou les Enfants au pouvoir (1988)
- Du cocasse (hazos, cu haz) a l'horrible (R.V.)
 - Interioriser le jeu de l'acteur

- A crea mituri în teatru (Antonin Artaud)
- A șterge distanța între spectator și spectacol
- Artaud rēcuse (=refuză) la psihologie, le langage
- Să vezi teatru și sub un alt aspect, nu numai dialogat
 - Un langage physique et concret (A.A.)
- Un personaj (=copil de 9 ani (R. Vitroc)
 - Je ne lis pas les philosophes (Michel de Ghelderode)
 - Tréteux (=cape de sprijin) de la foue (=bîlci) + music – hall et du guignol (marionette) + l’imagination visionnaire
 - Notre exemple est en effet, exemplaire (Boris Vian)
- Jacques Audiberti (despre incarnație) (hantises païennes (= obsesii păgîne, idei fixe) + fantasme chrétiens)
 - Je vous transforme en caca de chien (J.A)
 - Nuestro sano, nuestro jolito (JA, fr.; în spaniolă)
 - Je vous tue deux fois de suite (JA)
- Incoerența limbajului
- Teatru baroc
 - LieutenantSeptembre (Georges Schéhadé)
 - Rajiécér (=cîrpi) bientôt les culottes du lieutenant
 - Quand est-ce que se leve la lune?... Le vent doit la balancer de l’autre côté de la terre.
 - Rêve tout haut, por que je voie
 - Je dis de rêver tout haut, autiement je te reveille
- Monolog dialogat (=un personaj vorbește și altul îl mai întrerupe sau îl întreabă, pe aceeași temă, din cînd în cînd)
 - On fête les transfuges du communism, on délire sur tout écrivain soviétique passé a l’Ouest, on lui ouvre les colonnes de la presse, on s’arrache ses livres, bâtinement rédigés (1947-1956, France) (se bat pe cărțile lor)
- Jean Cocteau
 - Martha a sa vie organisée.....C’est comme si tu demandais a un poisson comment il comte arranger sa vie sans eau.....
Je te le répète, je n’ai besoin de personne.....
- Imită vorbitul la telefon: punctele de suspensie semnifică vorbele celui alt
- J. C. zice în nise cu scene: Respecter le tecte où les fantes de francais, les répétitions, les tournures littéraires, les platitudes, résultant d’un dosage attentive
- Margherite Duras, “Des journées entieres dans les arbres”
- A. Camus: (“Caligula”)
 - - A qui donc puis-je t’aider?
 - - Al’impossible
 - - Tu penses que je suis fou
 - - Tu sais bien que je ne pense jamais
 - - Et que voul is –tu?
 - - La lune
 - [...]
 - - Ah! Pourquoi faire?
 - - Eh bien!... C’est une des choses que je n’ai pas

- Caligula condamne à mort certains de ses sujets, chaque jour, régulièrement et sans la moindre raison
- Henry de Montherlant (1896-1972) public o piesă de teatru dar interzice să fie jucată pe scenă (“La ville don’t le prince est un enfant”); rolul principal este jucat de un copil selecționat din peste 100 de copii testați
- Marcel Pagnol: a scris o trilogie (= 3 piese cu aceleși personaje și acțiune în continuare);
- Un personaj care va muri zice: - Je vais regretter... les poils que j’ai sur la poitrine, je vais regretter mon cor (=bătătură) au pied: il ne m’a jamais fait du mal, et il me disait le beau temps et la plie ... Mon cor au pied, je vais le perde, car les squelettes n’ont pas de cor...
 - Il se voit déjà en squelette
 - [...]
 - Tu as peut-etre un squelette muncce charmant [...]
- Deb rrasse ta conscience (=debarrase)
- Marcel Aymé
 - Il a en la chance de découvrir une femme exceptionnelle, un trésor d’humilité, qui couchait avec les soldats pour cent sous. Cent sous! Ah! C’était bien la bru (=nora) rêvée!
- Henry Montherland
 - Qu’il ait ete mis à porte, tout cela est excellent pour sa formation. C’est en souffrant de nous, et nous faisant souffrir, qu’il a senti aura apporte ce collège, et non les quelques notions inutiles qu’ont pu lui fourrer dans la tête ses professeurs, notions don’t les trios quart serant d’ailleurs oubliées quinze jours après son bac.
- Fernando Arrabal (“Le Pique-Nique en champagne” 1958)
- Este prezentat un câmp de bătălie (fron); bubuituri, mitraliere; la un moment dat încetează; atunci soldatul începe să croșeteze; este vizitat de părinți; le zice să plece, dartatăl spune: “Je m’en fous, on est ici pour pique-niquer avec toi a la champagne et profiter de notre dimanche (deci amestec de război cu pic-nic)
 - Mme Tépan: Combien de fois, quand j’étais petite, me suis-je mise au balcon pour regarder la bataille, et je disais au petit du voisin: “Je te parie une boule de gomme que ce sont les bleus qui gognent. “Et les bleus, c’étaient nos ennemis.
- La sfârșit o rafală de mitralieră îi ucide pe toți, transformînd pic-nic-ul în război iar.
- Georges Schéhadé: (“Goha et les vieux maîtres”); dascălii afirmă contradictoriu ce este adevărul (la vérité)
 - Maître 2 – Elle n’est ni longue...ni ronde....
 - Maître 1 – Elle est droite!....comme mon doigt
 - Maître 2 – Elle est sèche!
 - Maître 1 – Elle est ruisselante!
 - Maître 3 – Elle n’est ni sèche, ni ruisselante, la vérité est pendant!
 - Maître 1 – Elle est souveraine!
 - Maître 3 – Particulière!...Personnelle!....Ronde!
 - Maître 3 – Invisible!....
 - Goha – Ils vont me faire perdre la tête!... Décidez-vous o Maîtres, la verite est-elle droite, ronde, ...ou pendant comme l’oreille de mon âne quand il fait chaud?
 - Maître 1 – Elle est droite!...
 - Maître 2 – Arrondie; si elle n’est pas tout a fait ronde!
 - Maître 3 – Invisible ...et visible

- Goha – Eh bien, je vais vous dire, moi que c'est, la verite...c'est un singe!...Elle est pleine de grimaces de toutes sortes....et allez l'attrapez quand elle est au sommet d'un arbre!...
- L'enchevêtrement (=încurcătura, dezordinea) des oeuvres (Robbe-Grillet, Cayrol,...); deci nu pot intra în curente, etc
 - La liberté des auteurs vis-à-vis des "écoles" et d'eux-mêmes
 - Le Nouveau Roman c'est une mode
 - Paradoxe de la description (Jean Ricardou) = description minutieuse et même fanatique du réel qui bascule dans l'irréalité
 - Fantasma
 - Cercetări originale în roman
 - Aventure du
 - o Langage
 - o Subject
 - Mai multă îndrăzneală și libertate
 - Oeuvre ouverte (Umberto Eco)
 - Phrases toujours rompues (la Thibaudmdeau, fr., romancier)
 - Jean-Pierre Faye, geometru pasionat și scriitor (Tel Quel)
 - Fraze foarte lungi, fără puncte la sfârșit: cu " , - , : " doar
 - Tandis que au mépris
 - Collage, pastiche, parodie, paraphrase (Michel Tournier et Bernard Teyssède)
 - Boris Vian (romans): le jeu constant sur les mots: calembours, travestissements, déformations, dérivations, néologisms; pseudo-scientifiques; l'absence d'analyse psychologique;
 - L'étangé vie symbolique des objects
 - Julien Gracq ("Le Ruvage des Syrtes", roman, 1951, engleză, premiul "Goucourt")
 - Meticulos
 - Alain Robbe-Grillet (n. 1922, fr.): "Pour un nouveau roman"; "Les Gommages", La Jalousie"
 - Refuz al psihologiei
 - La lumière rouge du phare, s'éteignant, se rallumant, s'éteignant, se rallumant, s'éteignant, se rallumant. (Clézio)
 - Acțiune în teatru
 - o Concentric
 - o Linear
 - Cărți caraghioase (Céline, fr.) Le monde est drôle, la mort est drôle; et c'est pour ça que mes livres sont drôles, et qu'au fond je suis gai. (Celine)
 - Argot, l'onomatopée, langage déformé
 - Les (R.S. regardent...marmonnent...agitent...gesticulent...brassent le vent!...trente bornes à la ronde le fideles sont venus...tout voir! tout voir! plein les deux remblais les voyeurs!...mémères, pépères, tantines, bébés! sadiques pécores! Le gouffre à 130 a l'heure, et les bolides, et les C.R.S. en pantaine...brassant le vent... tunnel fumant! Château Trompette! l'asphalte brûle!... (stil Céline, "D'un Château l'autre, Gallimard) (mare stilist ca Proust)
 - Ya pas que la rigolade, y'a aussi l'art. (R. Queneau)
 - R.Q. l'écrit dans le néofrançais
 - R.Q. modifică: vocabulary, ortografie, syntaxă

- Pictogramme de Queneau:

.....
[cică “Récit d’un voyage en automobile de Paris à Cerbère (en prose)”]

- La vitre la boussole la imprimerie
- “Le Chiendent” (=Pirul, R.Q.) = 7 capitole x 13 paragrafe fiecare, fiecare paragraf are o formă particular, natura sa fie stil diferit, fie modificări de timp, loc); personajele apar ritmic, la anumite moment și anumite locuri
- Decalage
 - Aiquesistance (=aique + existence) (R.Q.)
 - Doradrôle de vie la vie de poisson (R.Q.)
- Transcrieri de cuvinte străine în lb. ta: “blue-jeans” ->“bloudjinnzes” derivări pornind de la sigle: R.A.T.P. ->“ératépiste”
- Operă de limbaj și retorică; préciosité
- “Un conte à votre façon” (RQ, gen schemă logică (program))
- Romanciers populistes
 “Si tu t’imagines
 Si tu t’imagines
 Fillette, fillette
 Si tu t’imagines
 Xa va xa va xa
 Va durer toujours
 La raison des za
 La raison des za
 Raison des amours
 Ce que tut e goures (=te înșeli)
 Fillette fillette
 Ce que tu te goures”
 (RQ)
 - Murphy ne portrait de gilet, il s’y sentait trop femme (Bekett) (romanul Murphy)
 - Je ne sais plus quand je suis mort (S. B)
 - Citations métaphysiques
 “Je reprends au suivant bref enfin bēlas au suivant pour les pierres qui peut en douter je reprends mais n’anticipons pas je reprends la tête en même temps parallèlement on ne sait

pourquoi malgré le tennis au suivant la barbe des flames les pleurs les pierres si bleues si
calmes bēlas la tête la tête la tête la tête en Normandie malgré le tennis les labeurs
abandonnés inachevés plus grave les pierre bref je reprends bēlas bēlas abandonnés
inacheves la tête la tête en Normandie malgré le tennis la tête bēlas les pierres Conard
Conard ...” (S. Beckett)

- Personaje oarbe
 - Tu peux me grater d’abord? /
 - Non (Un temp.) Où?
 - Dans le dos
- Dadaism la Beckett
- Un singur personaj și bandă magnetic (La Dernière Bande, 1959, Beckett)
- Pantomina (Acte sans paroles pour deux personnages et un aiuillon,
- Nume talmeș-balmeș semene fără sens gri palid aproape alb (SB)
- Romanele modern se apropie de poezie: personaje șterse
- Discontinuitate (Michel Butor): “L’Emploi du temps”, 1956
- Langage personnel
- Conflict du text avec lui-même

SPEAKER Portont d’immenses arbres de Noël convertis de girandoles multicolores
LECTEUR se suspendent mille arcs –en-ciel
KENT Et je m’en retourne dans la nuit noire
et de carcajous au levant
descendent dans une ombre
effrayante, on dirait une colonne d’eau des deluge
LIDDY Et je me renferme dans ma
propre nuit noire

.....

(MB, mai multe voci;
- Proust stilist
- Anti-roman: écrire le roman d’un roman qui ne se fait pas qui ne peut pas se faire; de
contester le roman par lui-même.
- A la recherche du livre serait Le Livre
- Architecture+livre

Les Français à travers leur théâtre

- Disparația noțiunii de timp (la Jean Giraudoux)
 - Tienne: - Bonjour, madame Cirqué!....Madame Cirqué, bonjour!
 - Madame Cirqué: - Bonjour, Monsieur...Cher Monsieur, bonjour....Bonjour! (Jacques Audiberti)
 - Comment? Vous me traitez d'idiot. Vous me giflez. Et il faut que je me batte? (Marcel Archard)
 - Jeu de scène: "Crockson revient avec un écriteau portant le titre de la parodie qu'ils vont jouer: Le Duel. Il sort, bruit de gifles dans la coulisse" (MA)
 - - Je vendrai chèrement ma peau.
 - Combien?
 - Au prix de la vôtre
 - C'est trop cher (MA)
 - Le coup de pied ou cul est la plus noble invention de l'homme....
- Ionesco: ridică steagul alb (de pace) în vârful unei puști ("Ce formidable bordel")
 - Je ne sais pas pourquoi je t'aime. Peut-être je ne t'aime pas?
 - On a tué les médecines pour qu'ils ne soignent pas les adversaires
 - - Je m'ennuyais
 - Comme maintenant?
 - Non. Je m'ennuyais mieux
 - Je suis folle
 - Tu es folle
 - Mais je suis folle? C'est toi qui es fou
- Un personaj adoarme pe scenă
 - Ça me fait de la peine de te faire de la peine
- Decorul
 - Ça n'en finit pas puisque tout recommence
 - Quand il y avait quatre saisons: moderato, allegretto non troppo, degueulando (René de Obaldia, "Cosmonaute adricole")
 - L'accidental est devenu permanent
 - Des publicains (=républicains)
 - Mais s'expliquer c'est aussi s'impliquer
- Către voci: Silence, les vaches, on n'est pas à Honolulu!
 - Je dérive, je dérive, je Tanan, je Tananarive, je stalagmite, je stalagmite, je change d'arbres comme de chemises
 - C'est beaucoup. Beutrop. Trop beau!
- Suppression du temps: "Je n'ai plus d'âge"
- Idée: le croissant (symbole musulman) sur une vache dont la queue n'est pas catholique
 - - Un enfant tombé du ciel
 - par l'opération du Saint-Esprit
 - Si je ne tue pas ce rot, il va mourir (Beckett)
- Am treabă, să privesc zidul (idea)
- S.B. neglijează psihologia personajelor
- "Fin de partie" (S.B.) s-a jucat și în închisori, unde a avut un succes mai mare
 - Hors d'ici, c'est la mort

- Personajele lui B sînt numai învinși
 - Ils nous tuent sans nous tuer (Jean Genet)
 - Articles 280, 8927, 17, 18, 16, 4, 3, 2, 1, 0
 - Et si je suis morte, qu'as-tu à me tuer sans cesse, à m'assassinée à l'infini dans ma couleur?
 - J'aurai le cadaver du fantôme de ton cadaver
 - Mlle Quiqui
 - Je suis tout! J'acte tout, je vends tout. Si vous avez de vieux souliers à vendre, apportez-les-moi. Rien n'est pour rien. Toute chose a son prix. (Paul Claudel)
- Jules Romains ("Knock"): un doctor dă consultații gratuite și din oamenii sănătoși face bolnavi pe care îi stoarce apoi de bani
 - Où, courir? Où ne pas courir? (Molière)
 - Hélos! Mon pouvre argent, mon pouvre argent, mon cher ami!
 - Je veux faire pendre tout le monde; et si je ne retrouve mon argent, je me vendrai moi-même après.
- Jean Anouilh: 40 piese de teatru (strînse în 9 volume): "Pièces costumes"; "Pièces brillantes"; "Pièces noires"; "Pièces grincantes", "Pièces roses":...
- Inspirație din mitologie
- Feydéan:
 - A – (...) deux tranches de gigot....
 - B – Deux tranches de gigot!
 - C – Deux tranches de gigot!
 - A – Deux tranches de gigot, oui!
- Jean Tardieu; "Théâtre de chambre"
- La biroul de informa
- La biroul de informații un personaj întreabă: cînd va muri el; se răspunde că în cîteva minute; și-ntra-adevăr ieșind de aici are loc un accident de circulație
- Sacha Guitry; (Théâtre de Boulevard)
 - Demain matin, receillez-moi à dix heures et demie, onze heures onze heures et demie, midi... Ne me réveillez
 - Elle prend la rue Washington... La rue Washington représente à peu près dix minutes.
 - Elle monte l'avenue de Messine... Allez, monte... monte encore, encore, encore... Mais non, pas au 23, on t'a dit au 25!... Va... va... maintenant freine, arrête, arrête, c'est ça! Descends, mon amour.... (=monolog intervîu)

Literatură (poezie) nouă

- S-a inventat colajul – citate în limbi străine; accente S.F. în poezie; camunflaj; poezie a cetățeanului, banalului, a nepoeticului; paradoxuri; onirism;
 - Denumiri de firme, de jurnale; localism zguduitoare;
 - Realitate dură, sinceră; bășcălie; greață metafizică;
 - Șabloane, abuzuri lirice, scepticism liric, răutate programată, automatisme ale imagini;
 - Sintagme luate din reclame, personaje, actori, fotbaliști, iregularitate, clovnerie, umor, anticonformism, comparații năstrușnice, deturnare;
 - Parodieri de versuri populare (cu intenții umoristice) sau de creații cunoscute ale unor mari scriitori
 - Absurd: este un stil al poeziei americane
 - Imagini incongruente
 - Poezie aleatoare, tabelizări bizare
 - Enumerări arbitrare, asociații stranii, bizare
 - Amuzamente în grup, disgrațios
 - Stil fără cenzură cîtuși de puțin;
 - Titlul să pară dintr-o bucată, discontinuu, vorbirea obișnuită, normală (neliterară), împetrită;
 - Fără logică, orori, ridicol;
 - Construcție după scheme; vicii poetice
 - Nefolosire a cuvintelor neprevăzute (natură, amor, etc.) (Mircea Cărtărescu, Traian T. Coșovei, Florin Jaru, Ion Stratau: “Aer cu diamante”, Ed. Litera, 1982, prezentată de N. Manolescu).
 - Aiureală, surprize, caleidoscop lyric, enciclopedie lirică, dicționar lyric, teribilisme
 - Delir poetic, împerecheri caudate de cuvinte
 - Împodobire cu zorzoane și panglici lirice
 - Exotism, prețiozitate, enumerări nedecisive
 - Îmbălsămare cu mirodenii
 - Poezie rock; neobișnuit contradicții
 - Un sculptor American a prezentat într-o expoziție (mirositoare): pachete de vată înșingărită, obiecte de folosit noaptea în case fără apă curgătoare, murdării (= expoziție de sculptură)
 - Dezordine a spiritului, injecții, intelectualism
 - Plăcere aristocratic de a displace, fantastic
 - Să se folosească publicitatea, subconștientul, să împrumute declarații, prozism
 - Nihilism lyric
 - Arlechinism
 - A vicieră voită a limbajului
 - Text cu subtext, eliptic
 - Cacofonie
 - Ciopârțea a frazei
 - Luare în răspăr
 - Improvizări sub drog
 - Senzații telegrafice, jazz
 - Scat = stil în care se substituie textului sunete onomatopice ce se repetă din loc în loc

- Poezia reclamei
- Răcnetul (Ginsberg)
- Poezie concretă, experimentalistă
- Ironie și paradox în poezie (Brooks)
- Negro-spirituals-urile lui Vachel Lindsay
- Cuvintele din poeme sînt roade ale dicționarilor din domenii diverse
- Să intrigue cititorul
- Limbaj snob (= care admiră fără rezervă tot ce e la modă)
- Beție de cuvinte, dezarticulare a limbei
- Invenții penibile.

La robinet (Mircea Cărtărescu)

- În holbarea perversă a ochiului
- Ce de ocheade, cîte accidente din neatenție
- Conturi încheiate, polițe plătite!
- Îngerașule, strănuta pământul privindu-se în oglindă și văzînd în urma lui o uzină
- Primăvara ne întinde pe pîine felia groasă de televizor
- Mintea noastră era îmbîcsită de proiecte de agresiune

- Deja vedeam microcosmosul împînzit de tranșee déjà visau la putere, la Krakatit, la mirosul de blană de vulpe al omului invizibil...
- Leul în iarnă sau imorala teamă de concept

Eugen Suci, 1979

Urechiatul ăsta
Hoplai Țoplai
Viermănos

Nici nu deschide bine gura
Că înțelepciunii mele
i-au și crescut coarnele
- Da, doamnă
De mama și de tata mi-e foame

Aveți bunică?
Aveți bunic?
O frică mare?
Un fric mic?

Leonida Teodoru, 1981

Nanai, nanai, Gică
Dormi ca o pisică
Și la urechiușa ta
O să cînte-un mîț așa:
Patu-ți face uța
Dormi ușor drăguță
Nanai, nanai puișor
Nanai, nanai, Gigișor

Gică, Gică, Giculai
Trec pe stradă trei cotoi

.....

Nina Cassian

Ea era frumoasă și rea
El era frumos și rău
Erau unși cu miere de viperă
De sus pînă jos
Ea se temea de virtuți
El de virtuți se temea
Scutul păcatelor îi apăra
Și pe el și pe ea.

Parodie la folclor
Nustă sircă, mustă șarcă
s-a crupit țelea-n bîzarcă!

Huțelul care-i huțat
n-are fleanță, nici cherbat.
Huțana care-i huțată
n-are cherbă la trizată

MARIO VARGAS LLOSA

- Sud – american, Peru

Casa verde

- Roman
- Personaje: Barosanul, Oacheșul
 - Tîrfa de călugăriță
 - Flăcăiașul mănîncă mai departe, băieți, acu-i acu, se îngroașă gluma, atenție
 - Piciul și Roșcovanul să vadă de fete, dom'sergent și Barosanul le lăsau în grija lor, ce norocoși
 - Maica Angelica își acoperă gura cu o batistă, praful crește și se îngroașă , Barosanul strănută și sergentul, gata, puteau merge spre rîpă, băieți, maică Angelica. Și pe Roșcovanul cine-l ajută, dom'sergent, nu vedea că-i scapă din mînă

FREDERICO GARCIA LORCA

Doña Rosita, fata bătrână sau graiul florilor

- 1935
- 50 pagini
 - Mie florile îmi miros a copil mort, a călugărițe, a altar de biserică. A lucruri triste
 - Da muierea că mai are /încă ceva de mirare...
- Replici și în versuri
 - Concursul de pe traseul Paris- Madrid, care a trebuit suspendat fiindcă au murit toți participanții înainte de a ajunge la Bordeaux.
 - Nu mă faceți să vorbesc, nu mă faceți să vorbesc, nu mă faceți să vorbesc, nu mă faceți să vorbesc
 - O femeie ca spuma laptelui
 - De atîta privit cerul, o să capte ochi de vacă
 - Ce le-aș mai arde eu cîteva peste...
 - Se spune că bărbații se satură dacăvăd o femeie mereu cu aceeași rochie
 - E alb ca porumbelul aln
 - De cînd a murit bărbatul meu casa e atît de goală, încît [are de două ori mai mare și trebuie să ne căutăm unii pe alții
 - Scrisoare otrăvită
 - Să iubești și să nu găsești trupul celui drag
 - Ce vrei să fac? /șă trăiești mai departe
 - Eu totdeauna am visat să fiu poet
 - El a făcut în viață ce-a dorit. /și s-a ruinat
 - Pentru că avea sufletul mai mare decît el
 - M-am obișnuit să trăiesc în afara mea
 - Și eu aud și nu pot striga
 - Te-ai agățat de o idee, fără să vezi realitatea
 - Privirile astea de cîini credincioși mă deranjează. Privirile astea compătimitoare mă tulbură și măirită
 - Alai de înmormîntare fără mort

CLEOPATRA LORINȚIU

- Când începe culesul, sufletul toamnei trece în noi
- Gleznele noastre cum înfloresc în pământ
- NUmele meu înscris pe o coajă de vreme
- Să mă crească-n surîs

ION LOTIEANU

- Față de îngeri păstrăm fireasca distanță
- Lanuri metalifere
- Sufletul învelește trupul
- Viața ierbii e învelită în coase
- Imperiul rațiunii
- Lacrima e acvariu pentru durere
- Umezeala /versului meu
- Lacrimi între gene zilnic sparg
- Frica mondială /din a cărei carne eu mănînc
- Sună single în mine
- Dincolo de moarte
- Trupul meu e moale ca o hartă

E. LOVINESCU

- Mișcările literare pornesc dintr-o tendință comună de reacțiune împotriva unei forme învechite de artă
- Soldații ideilor noi
- Orice talent nou este afirmația unui individualism
- Muzica înainte de toate
- Solubitatea versului și revoluția prozaică
- Aproape nu e scriitor care să mai poată crea în cadre proprii
- Epocă de interpenetrație cultural
- E foarte greu să fii original în totalitate
- Tema inadoptabilității (temă semănătoristă)
- În 1830 aveam o literatură fără trecut
- Mișcările literare pornesc dintr-o tendință comună de reacțiune împotriva unei forme învechite de artă
- Soldații ideilor noi
- Orice talent nou este afirmația unui individualism
- Solubilitatea versului și revoluția prozaică
- Aproape nu e scriitor care să mai poată crea în cadre proprii
- Epocă de interpenetrație cultural
- E foarte greu să fii original în totalitate
- Tema inadoptabilității (temă semănătoristă)
- În 1830 aveam o literatură fără trecut

MIRCEA LUNGU

- Respiră greu planeta
- Imperii de cuvinte

DAN LUPESCU

- Secundă azurie cu sunet de zăpadă
- Flămîndă stea polară
- Înaltul luminează
- Aud cumdepărtarea prelinge-n mine cearcăn
- Mi-e trupul numai cîntec
- Mesteceni triști
- Și lumea-ncet se naște din aspru dans de liră
- E coclîtă vremea de zbaterea în gol
- Rănila cîntă
- O flacără-am să-mbrac mantia mea de nuntă

IOSIF LUPULESCU

- Brazilii /adormiți de sărutările iernii
- Liniștea de pe crengi
- Sentimentul nu-l măsoară
- Înaltă cât un anotimp
- Sub muguri de cuvânt
- Dezbrăcată de vânt
- Margine de vară

MARIN LUPȘANU

- Lecture în propriul suflet
- Fierbinți/cum sînt copilăriile-n părinți
- O constelație de crini a-nflorit /la izvoarele maicii unde stă laptele îngropat / asemeni luminii-n semințe
- Pietrele muncii
- La rădăcina laptelui
- Sprijinind cerul cu răsufalrea
- Laptele sfînt
- Fagurii pînii înțesate de poeme
- Tălpile noastre-nfloresc primăvara-n pămînt
- Cu pînza somnului ruptă pe față
- Bob/ care explodează-n cîmpie
- Călări pr grijile de-a doua zi

AL. MACEDONSKI

- Versuri între 1882-1912
- 153 poezii, 224 pagini; 4 cicluri, 7,75 lei.cartea
- Renumite: nopțile și rondelurile
- Tinde spre romantic
 - Pe rind vecinic omoară.../ Tot sufletul mi-este o vioară/ Ce plînge duios că trăiesc (“Rondelul orelor”)
 - Sur jar de patimi
 - Mi-așterne umbra sub picioare
 - Năluci din vechiul timpdesprinse
 - Ei plîng cu lacrimi neînvînse
 - Rozele more și-n vine (idee)
 - De viață pline
 - Amurgu-ntristător
 - Nebună orgie de roze oriunde
 - Bolți agățate pe ziduriurcate
 - Scăldate-n albastra lumină.
 - Roze grele //De luxul ce poartă pe ele
 - Rondelul beat de roze (titlu)
 - De roze e beată grădina
 - Așteptîndu-mi regina
 - Rondelul cascadelor de roze (titlu)
 - Parfumul lor purtat în stradă /întinde-a lui subțire plasă
 - A stins bucuriile
 - Cînd ceru-l credeam pe pămînt (“Rondelul rozelor de august”)
 - Nu-mi pasă de-a vieței otravă (“Rondelul rozei ce înflorește”)
 - Să-mi fac din ursită o sclavă
 - Născut în ceasul cel mai prost
 - În vis îmi clădesc cîte-o casă
 - Flori de lună
 - Peste-a Senei verde față
 - Aster încețate
 - Valuri care plîng
 - Sena din adînc oftează
 - Nori se bat la orizont
 - Lanț de stînci
 - Viciul joacă-n el pe brînci
 - Floarea mlaștinei adînci
 - Ochi de smoală

- Geniu-și reazemă pe-o mînă /Fruntea lui de tînăr zeu
- Cerul este de leșie
- Sena /E-nflorită ca un plai
- Spre-ale visului ghirlande
- Omenirea e ca moartă //E-ași deschise neagra poartă /Ce clădit-a fost de Dante (“Rondelul sfîrșitului”)
- Azurul de pe baltă
- Zîmbire matinală
- Pogoda sărutată de fluturi (idee)
- Umbra pomilor, mișcată /O dezbracă, virginală
- Cascadă /De consoane și vocale
- Fumîndu-și opiumul uitării
- Țărnuț nins de flori
- Roșatica-nserare
- O crizantemă în mișcare /E-mpărăteasă strălucită
- De tinerețe neclintită
- În obraji le arde para
- Cu-acordeonul stricat și trist
- Cu buzunarele pline de cîntece
- Pielea mea absoarbe lumina precum frunzele
- În mine umblă timpul cu întinate-ncălțări
- Cu mers ferm de urs
- Merg aplecat orașule peste inima ta
- Încermeniul văzduh al spiritului
- Noaptea-naintează între lantern roșii
- Respirația orașului umple plămîinii albaștri ai lumii
- Cuvintele se risipesc în umbra /vertical
- Fierbe de larve umane terenul de joacă
- Copiii sînt țipătul trandafiriu al bărbaților galbeni
- Cuvinte alese
- În viață însă duc o cruce (poetii)
- Se string pe unele frunzi june /Nori viforoși, sumbre furtune
- Să poarte-o lume între tîmple
- Zîmbesc pe margini de prăpăstii
- “Poeti”, în valea cea de plîngeri /Lor li se zice, însă “îngeri”/ E-n ceruri al lor nume! (“Poetii”)
- Îmi smulg aceste versuri dintr-a inimei durere
- Timpul cel de altădată /I-am rechemat în mine să-mi revăd copilăria
- Urgisit de cer și oameni, le-am răspuns prin urgisire
- O viață dureroasă în lume să tîrăști
- Versuri la front aliniat
- Pînză de rime
- Indiferența cum vine să sugrume
- Rîsul provoacă singur plînsul!
- Ritmul meu e zgomotul /ce-l fac cu zalele lor
- O! Suflet, sparge-odată îngusta-ți închisoare /Și scutură-te-odată de lutul pămîntesc

- Pe loc fac foc flintele
- Armonia din cornul nemuririi
- Ne începem viața atuncea când murim!
- Călcăm peste oricare necazuri pămîntești
- O! Sunete sublime, pătrundeți pîn' la mine
- Fluturi cu aripi luminoase
- Dulci picături de rouă în soare poleite
- Molatic, doarme pîrîu-ntr-al său val
- Mai bun ca o zîmbire
- În moarte e libertatea (idee)
- Când mori /Reintri iar în sînul din care ai ieșit
- De patime ne spală
- A nu mai fi înseamnă a nu mai suferi
- Dar ce e după moarte nu ați murit
- Nimic nu trece, totul e viu
- Soldați ai țării, mergeți la moarte, /Veți fi-n tot locul, veți fi și-n noi!
- Îi lungă scara pînă la cer
- A zilei regină sosește
- Când se-ntinde a nopții haină /Dintr-o flacără de taină
- Vîntul a poftit florile la dans (idee)
- Vîntul vorbind cu voce lină
- De vîntul serii sărutate
- Orice acoperos de casă /E boltă de lumină
- Albastra noapte
- Sufletească poezie
- Și de ceruri se izbește alergînd spre răsărit
- În picioare calc trecutul
- Părul meu aprins de soare
- Calul strîns în pulpe
- N-am în ceruri nici o stea
- Pe potrivnica fecioară aș turba-o sub plăcere
- Luna stoarce lapte peste iarba șoptitoare
- Radiază o poemă
- Pleci pe visul tău călare
- Din real ieșit afară
- Îneacă-n suferință
- Întreba-vei părul negru cu o spuză de rubine
- Dealu-n umbră se-nfășoară
- Șoptesc cu voce mută
- Morți frumoși
- Ca un parfum de vecinicie
- Am fost un cîntec care trece /Și sunt un cîntec încetat
- Nici o privire nu s-amîină
- Ne dai plînsul ca o rouă
- S-a dus ca o sclipire
- Moartea e lege foarte crudă

- Ciopliind mereu la versuri, ciopliind mereu la rime
- Cu falsa-i bucurie mai tristă ca o jale
- O rază înmuiată în cerurile albastre
- Zdrobit de-al vremii dinte
- Un vis eroare moartea?
- S-au e un vis? (“Noapte de noimbrie”)
- Pătrundeți nepătrunsul
- Un temple literar
- Omul care cade e repede uitat
- Cerul plin de foc
- În cartea vieții
- Orașul sta pe vale culcat cu nepăsare
- Trufia în trăsură, Mizeria pe jos
- Lăsați-mi visul morții și nu mă deșteptați (“Noapte de noimbrie”)
- Se-mnracă cimitirul în noapte ca-ntr-o haină
- Sudoarea într-o clipă n-ajunsese pîn’la oase
- E lege natural cînd mori să fii uitat
- Soarele-n apus /încolăcit ca un balaur
- Galbenul ce soarele /Topindu-și fața în azur
- Niște ochi ce nu mai tac
- Tu care dormi ești fericit.../uitînd întreaga ta ființă /Te-ai izolat de suferință
- Cu ochii lungi
- Mori creți
- Primăvara se-ntoarce
- Noaptea blondă ce se culcă pe cîmpenești virginități
- Diamantul abis
- Izvorul cînd arginteste de alba lună care-l ninge
- În fundul cerului
- Și pînă astăzi din natură nimica n-a îmbătrînit (“Noapte de mai”)
- Leneșă a nopții pace
- Al stîncilor ecou
- Înălțase o secundă
- Își umplu ochii de senin
- Aud ce spune firul ierbii
- Aeru –mbătat de roze
- Voind saă uit că sunt din lume, voiesc să cred că sunt din cer
- Poezia să vorbeascăși zise văilor să cînte, și văile se ridicară
- Scară sfîntă
- De pe viori fiori încet /Prin aer torc mătase fină
- Vocalizau privighetori
- Poeticele culmi
- Casa t ace-adăpostise anii tăi surîzători
- Casa ta privea-ntr-o stradă luminoasă și voioasă
- Pentru mine erai zeul unui vis olimpien
- Trăsnite cu aur
- Fragedă natura

- Albeți neprihănite curgeau din cer
- Oștirile de aster
- Satana care-n mine stîrnește o răscoală
- Buzele-i de flăcări
- Ca taina unui vis
- Beat de tristețe
- Isterica privire
- Încinsu-m-ai cu flăcări
- Lacrimile mele ce luceau la focul tău
- Și nici tu nu ești învinsă și nici eu învingător
- Lumea care este-o mare cu talazuri furtunoase
- A vieții navă
- Sunt o frunză care zace pe al vieții negru lut
- Inimi reci ca vîntul iernei
- Versurile mele în adîncul vostru tac
- Cuvinte fără viață
- Armonii muiate-n singe
- Suflete de morți
- O frunte cînd de foc ceresc e arsă
- Sfișiați de-al vostru suflet ca de lacome lăcuste
- Pe cînd vîntul pleacă fruntea teiului mirositor
- Suflete electrizate
- Inimi vecinic zbuciumate, sub al dragostei fior, /Tineri care, din femeie, v-ați făcut o zeitate
- Este o poemă-ntreagă să poți zice “Am iubit”
- Sufletul e o poemă cu un cer nemărginit
- Burduf de carte și de-nvățătură goi
- Cînd topit îmi va fi corpul, voi fi cîmpul plin de flori
- Viața este tot ciudată comedie /Care-amestecă-npreună și dureri și bucurie
- În pacea spaiului vecinic
- Să mă pierd cu ochii-n soare
- Lacrimi port sub orice vorbă pe cînd în cîntece pun roze
- În cercul vieții
- Grumaj de fildeș
- Izvorul ei curge de zori sărutat
- Sprîncene arcuite și trase cu compasul
- Gît de lebădă
- De marmură-al său piept
- Pierdut cu mintea-n visuri, scăldat cu fruntea-n soare
- Țipete ce mor
- Foc dumnezeiesc
- Luna ce-i zîmbește
- Apa oglindește priviri nensuflețite,/ Și mută se întinde oglinda peste tot
- Nu mai cîntă-ntr-însul speranță
- Corabia tresare de-al undei sîn amar
- Se-ntinde pe hîrtie a versului panglică, /Iar sufletul în urmă își lasă corpul greu (“Avînt”)

- Material în față-i se fierbe și se cerne
- Știința grănițată o calcă în picioare
- El curăță și spală de-a patimilor rîie
- Senină ca fruntea de fecioară
- Ploaie azurie
- Noapte moartă
- Soarele cînd izbește pădurea o populează cu fantasme
- În om se schimbă orice copac
- Și tremură sărmana fată sub baza lui de îndrăzneț
- Aerul cel viu
- Dulce voluptate
- Șoptitoarele izvoare
- Crudă ca femeia
- Se trăgea din a lui cale sub un frig ce-o scutura
- Să mă spele de insulte
- Inimi roase de-njosiri
- Catifelează lin și dulce cuvîntul său
- Călări pe beznă... a iadurilor oaste
- În traiul meu pustiu
- Corpul meu ce se apleacă /Pe al vieții rîu ce seacă
- Mormîntul ne supuse și ne roase
- Un sînge țin închis
- Groapa mea are să strige către ceruri: Razbunare
- Primăvara /E iarna nemestată
- Tibrul printre dealuri curgea ca printr-un rai
- Era în al meu sînge al patimilor grai
- Ninseseră din piersici suave flori roz-albe
- Pustie și albă e camera moartă..
- Nămeții de umbră
- Trăsnet de soartă
- Cîmpia /Sub viscolu-albastru ea geme cumplit
- Luna-l privește cu ochi-oțelit
- Vînt înnăbușit
- Crivățul țipă
- Bezna lungește o strașnică ghiară
- Flacăra vorbește
- A refi
- Mătasea-nflorită mărită cu firul /Nuanțe
- Cai repezi cu foc în copite
- Cer galben și roz ce palpită
- E trăsnet
- Spre Meca se duce cu gîndul mereu
- Din tălpi pînă-n creștet îi cere ființa
- În zarea de flăcări
- Pustia e-o mare aprinsă de soare
- Tronînd ca un astru

- Pe-o albă cămilă
- Jar viu de lumină
- Al soarelui disc /În gloria-i de-aur încet se ridică
- Mai slut e ca iadulcer roșu
- În ochi o nălucă de sînge
- Cîntecul apei
- Mor toți plini de zile
- Car de oțel
- Aeru-n flăcări
- Pe minte își simte o noapte adîncă
- Cînd setae, cînd foamea.../Pe piept, ori pe pîntec, îi pun cîte-o stîncă
- Bat tîmplele
- Cutremur e setae, ș-a foamei simțire /E șarpe, ducîndu-și a ei zvîrcolire
- Frigul se face un brici de oțel
- Proteu ce ești ascuns în toate
- Umbre de bucate
- Averi de-avari le risipești prin simțuri reci furtuni cînd suflă
- Tîmpiți de-nțelepciune
- Spargi a cerurilor boltă
- Plumb topit
- Mîncată e de vînturi
- Ce sparg întunecimea cu ochii lor semeți
- Pe săli și coridoare aleargă fel de șoapte
- Turnînd năluci de vinuri în upe vecinic goale
- Cu ochi ce sorb și mint
- Dușii de pe lume, mai toți sînt buni, ca mierea
- Timpul, care vecinic clădirile le sapă /Apasă peste turnuri, le pleacă și le crapă
- Floare-aproape nereală se înalță hieratic
- Corpul tot, publicitatea unor zile ce s-au dus
- E ninsă de zăpada lunii
- Și marea tace odihnită /De biciurile furtunei
- Magia nopții
- Adînci eternități
- Mănăstirea-și doarme moartea lîngă țărm de Acheron
- Neagră moarte pretutindeni
- Sub uitare, ca-ntr-o vatră
- A bisericei nălucă își dă brînci în clar obscure
- Din iarna-nghiețătoare naște caldă primăvară
- Cuvîntul nu costă nimic
- Măceșii par o florărie
- Fii mare, dat zi că ești mic
- Plouă cît poate să plouă
- Rîul blond
- Rimele cîntă pe harpă
- Blondă e toată idila
- Ciocîrlia /zvonește cîntece semețe

- Sărutată de valuri (insula)
- Solară agonie
- Zboară spre ale visului domnii
- Un suflet sfîșiat
- Mișcă unda și-i dă brînci
- Stînșii ani
- Răzbunîndu-mă de trai
- Marea-nfloreste
- A speranței mîngîiere mă renfășură treptat
- Ar zîmbi din flori de piersic
- Mă-nbată ca un vin
- Suflet orb (titlu)
- Oh! Lucrurile cum vorbesc /Și-n pace nu vor să te lase (“Rondelul lucrurilor”)
- Căldură de aur topit, /Și pulbere de-aur pe grîne
- Pe cer e-aceeași lună
- Argint din soarelui pară
- În crini e beția cea rară
- Cîntece vtrăjite
- În moartele vremi
- Împinși de-o veșnică chemare
- Am să mă călătoresc
- Cres copacii pînă-n zare
- Ape adormite
- Bătrîn în ultimul resort
- Trîntiți în viață de-un avort
- N-au cu talentul vreun raport
- Sunt mare, căci mă simt uitare (“Rondelul meu”)
- E dătătoare de extaze
- Ale zefirilor viori
- Albă sărbătoare
- Vreme,e cîtă curs-a parcă n-a trecut.
- Trage Cortina pînă nu e tîrziu
- Floare palidă, soarele se usucă
- Ce poate fi iubita fără mine, /cînd ea rămîne doar litera / de la-nceputul gîndului înșelător?
- O, sîinii tăi dezamăgiți /în palmele-mi, /și gura visînd mereu altă gură! /Nu-i al meu sărutul acesta, /eu sînt doar mesagerul plin de praf, /din depărtare sosit /cu vești întunecate
- Arsura sărutului
- Trup în extaz iubindu-se pe sine
- Iubita e numai un nume
- Îi stigmatizez umerii - /flori de crin
- Mai vulnerabil decît aerul
- Aură a morții
- Bieții copii lucrînd la iluzia vieții eterne
- Balanțe / pe care vîntul (nici măcar timpul) nu le închină

- Fluviul acela se varsă în cer
- Poate că murisem de mult /și doar amintiri ale noastre erau
- Ascultînd speranța care se surpă
- În lumea reală .trăise mai mult în închipuire /acum fantoma lui răscolește nisipurile
- Steaua per cer-ca o pată
- Limba este o lumină ce se ascunde
- Foc purificat
- Adiere calmă

GEORGE MACOVESCU

- Literatura duce în lume sufletul nostru

FLORIAN MADEVA

- Epicul = baladă a gândurilor (in Goethe)

MAURICE MAETERLINCK

- Ai milă, doamne, de cuvinte! /și lasă-mi negrele cântări /Și luna-n iarba ei cuminte /Cosîndu-și noaptea dintre zări!

TITU MAIORESCU

- Diferență dintre minte și inimă
- Poezia e chemată să exprime frumosul
- Materie sensibilă
- Sculptura își taie idea în lemn sau piatră
- Cuvintele = organ de comunicare
- A deștepta imaginile (cuvintele)
- Frumosul este o idee sensibilă

MALAIKA

- Zile ucise
- Ferestre pustii
- Dincolo de umbrele
- Cernerea leneșă a ceasurilor fără cuvinte
- În oceanul / amintirilor
- Neconținute trepte
- Marele cerc de amurg
- Val-lumină
- Dincolo de zidul tăcerii

M. MALDA

- Atît de mult să gîndeşti opera /încît să naşti prin tîmplă /precum zeul
- Tu însuţi să devii opera

IVAN MALINOVSKI

- Danemarca
- Nicio imagine nu ne persecute sub pleoape
- O scrisoare cu cenușa încă caldă

STEPHANE MALLARMÉ

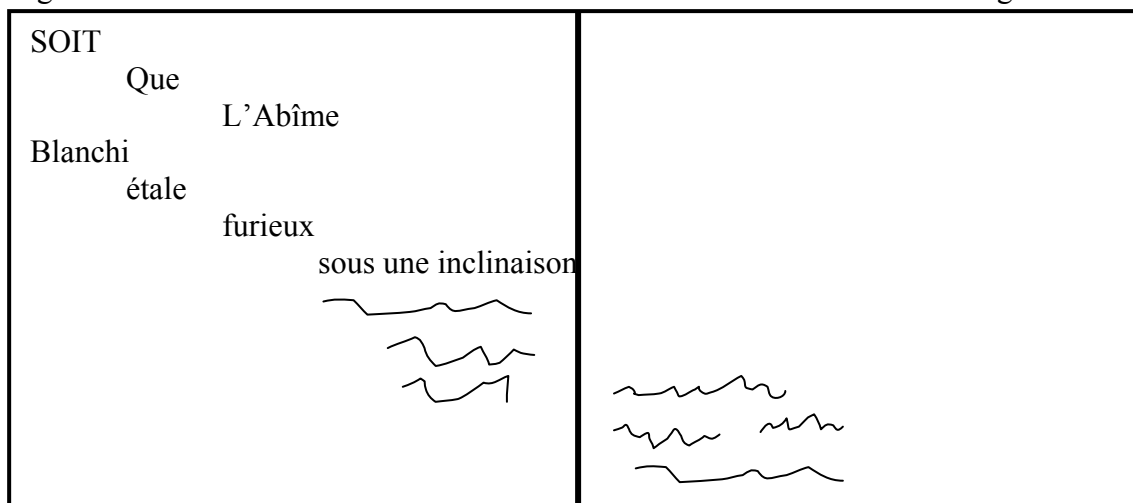
- La création se double d'une réflexion sur elle-même (1919-1939)

Une coup de des jamais n'abolira le hasard

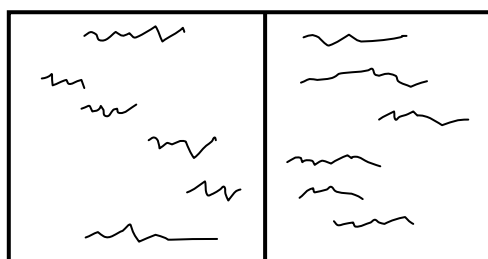
- Poème, 1897
- Il n'existe pas de page recto ou verso, mais que la lecture se fait sur les deux pages à la fois (Note de l'Editeur)
- Les "blancs" dans la page = silence alentour, subdivisions prismatiques de l'Idée
- La différence des caractères d'imprimerie entre le motif preponderant, un secondaire et d'adjacents dicte son importance à l'émission orale
- La portée, moyenne, en haut, en bas de la page notera que monte ou descend l'intonation
- On écrit sous la forme

Page 2

Page 3

Ou

- Ce poème forme le premier mouvement de son projet de "livre" absolu (Larousse)
- Ses oeuvres complètes ont environ 16000 pages (le tout) et est considérée petite!
- Tăcerea cuprinde în sine poezia precum albul cuprinde în sine toate culorile

- Purificarea limbajului poetic de orice contingente, incifrarea expresiei, utilizarea sugestiei musicale și venerația formei.
- Niciodată zarurile nu vor desființa întâmplarea
- Tehnica grafică a aranjării în spațiu a versurilor și a culegerii lor cu caractere diferite
- Tăcerea cuprinde în sine poezia precum albul cuprinde în sine toate culorile
- Purificarea limbajului poetic de orice contingente, incifrarea expresiei, utilizarea sugestiei musicale și venerația formei
- Niciodată zarurile nu vor desființa întâmplarea
- Tehnica grafică a aranjării în spațiu a versurilor și a culegerii lor cu caractere diferite

PETRE MANDARE

- Vîntul își pierde părul lung în poartă
- Copacii-și surpă verdele în mine
- Umbra serii /se lovește de geamuri
- Moara macină timp

NICOLAE MANEA

- Steaua per cer-ca o pată
- Încet se desface lumina în ochii tăi
- Dicolu de cer
- Albul lunii
- Între adevăr și dreptate /piatra pereților, ghearele nopții
- Tot cerul- dar tot – în spatele porții
- Se desface lumina în ochii tăi
- O mie de trenuri parcă ai țipăt
- Orașul se gudură
- Gunoierii /vînd noaptea pe covrigi calzi
- Memoria ni se pare un cauciuc uzat /gata să provoace o catastrofă
- În vara aceasta, hoțșete , /cineva a vopsit ferestrele cu var
- Iată orașul lunecînd /în propriul nostrum sînge
- O petală de catifea
- Ochi de albină
- Aerul dens și gustos
- Senzația de plasmă (titlu)

ADRIAN MANIU

- A gândi e a sfîni universul
- O lentilă care mărește intensitatea cuvintelor, uneori pînă la consumarea cuvîntului
- Ciocnirea cuvintelor
- A gândi e a sfîni universul
- O lentilă care mărește intensitatea cuvintelor, uneori pînă la consumarea cuvîntului

THOMAS MANN

- 1875-1955, neamț

Muntele vrăjit

- Roman, 730 pagini, scris în 1924 (la 49 ani)
- Transfigurarea concretului în real
- Aventuri ermetice ale lui Hans Castorp
- Carte mai mult filozofică; apocalips; tragedie
- Tema morții; idei simbolice, întortochiate; meditații; psihologii (=Al. Ivansiuc)
- Romanul începe cu o “Expunere premergătoare” a autorului despre eroul său Hans Castorp
 - Povestea lui Hans Castorp, pe care avem intenția s-o istorisim (...)
 - Prin urmare, povestitorul nu va sfârși cât ai bate din palme istoria lui Hans
- Capitolele sînt împărțite în paragrafe cu titluri: “Sosire”, “Nr. 34”...
- Scris înghesuit
 - Hans Castorp –căci acesta este numele tînărului – (aici intervine autorul)
 - Poate să pară oarecum ciudat ceea ce vom relata (...)
 - (...) prin întrebare pe care Hans Castorp a pus-o lui Joachim Ziemssen a fost: (...)
 - Privești peisajul? /Era exact ceea ce făcea Hans Castorp, care-l asigură: (...) (zice autorul)
- Descrieri minuțioase, acțiune mică;
 - Direcția sufletelor
 - Dar, go on, altfel nu mai găsim nimic de mîncare
- Un paragraf se intitulează: “Despre agheasmător și cele două înfățișări ale bunicului”
- Multă interiorizare
 - (...) vorbea mereu numai rusește, numai rusește. Se numea Marusia, după cît auzise Hans Castorp
- Divagații, comentarii, comparații, introspecții; atristic; poetic;
 - Să lăsăm cortina să cadă, pentru penultima oară. Însă în vreme ce cade, vom mai merge cu gîndul împreună cu Hans Castorp care a rămas în creierul munților (...)
- Autorul comentează personajele (în ultimul capitol)
 - Un simplu calcul tot așa cum l-ar putea face fără greutate și cititorul
 - Nu s-ar cuveni oare să-i cerem scuze lui Hans Castorp (...)? (zice autorul referindu-se la un personaj al său)
 - N-ar fi fost încă de-ajuns să ne hotărască să-l introducem și pe el, pe Pieter Peeperkorn (...) In ora a unsprezecea, în povestirea noastră
- Scriere arborescentă, încîrligată
 - Dorința de a cunoaște dacă sîngele pe care-l dăduse fiindu-i analizat în afara ființei lui, va ieși învingător în ochii științei)
 - Desigur, fericirea ar fi Republica Universală, nu-i așa? Progresul?
 - Hans Castorp rămase șapte ani în mijlocul celor de aici, de sus – asta nu-i, desigur, o cifră rotundă pentru adepții sistemului decimal (...) (zice autorul)
- Autorul zice în ultimuele două pagini ale romanului:
 - Iată-l pe prietenul nostru, iată-l pe Hans Castorp!

- L-am recunoscut chiar de departe, după barbișonul pe care și l-a lăsat să crească la masa rușilor de rînd. E învăpăiat, ud de ploaie pînă la piele, ca și ceilalți. Aleargă cu picioarele îngreunate (...) Cade. Nu, s-a aruncat pe burtă (...)
Vai, ne este rușine că stăm la adăpost ca niște umbre! Să plecăm! N-o să ne apucăm să povestim și asemenea scene! Prietenul nostru a fost atins? O clipă a crezut și el că este. (...)
Și așa se făcu că, în învălmășeală, în ploaie și în amurg, l-am pierdut din ochi.
Adio, Hans Castorp, brav copil răsfățat al vieții! Povestea ta s-a sfîrșit. Am isprăvit cu povestitul ei; n-a fost nici amuzantă nici plictisitoare, ci rămîne doar o povestire ermetică. Am povestit-o pentru ea însăși, nu de dragul tău, căci ai fost un nătărău, dar, în definitiv, a fost povestea ta, numai a ta.
(...) Drum bun – fie că vei trăi, fie că vei cădea! Sorții tăi sînt neprielnici (...)
- Se termină prin FINIS OPERIS

PETRE MANOLACHE

- Vrea să-și învingă sfârșitul
- Lucrurile se leapădă de singurătate
- Glasul ni se aude ca o flacără
- Sfărîmî du-și teama
- Armate de copii
- Floarea de nalbă/trece prin suflet ca o pasăre
- Piatra păstrează în ea secretul statuiilor
- Lumina se așează în zborul albinei
- Inima verde

NICOLAE MANOLESCU

- Înainte de '89 scria despre revoluții (vezi și comentariile poetului Eugen Evu în revista "Provincia Corvină");
- N-a adus nimic în literatură, doar a fost un simplu imitator al Occidentului cu *postmodernismul* și *Cenacul* său *de Luni*;
- Ar fi putut lua exemple de la *Semănătorismul* lui Nicolae Iorga ori *Poporanismul* lui Constantin Stere că specificul național îl poți ridica la rangul de universal;
- A publicat o "istorie literară" pripită (fiindcă tot i-o luaseră alții înainte, precum istoricii literari Marian Popa, Ion Rotaru, Aurel Sasu), întocmită mai mult pe criterii politice și interese de gașcă decât literare (dar pentru acest lucru va plăti mai târziu, când vremurile tulburi de astăzi și mizeria intelectuală a lor se vor duce - fiindcă nici un totalitarism nu durează la infinit); vezi satira lui Puși Dinulescu la adresa ei: "**Gașca și diavolul. Istoria bolnavă a domului Manolescu**" (2009), de 344 pagini, care-a avut un succes mai mare decât așa-zisă "istorie" manolesciană! O asemenea contra-critică trebuia scrisă și la adresa colegului său de mafie literară, poreclit "Doamna Alex".
- Revista-i "România literară" [devenită mai degrabă *România politică și de clan*] e finanțată de la buget, de aceea supraviețuiește – fiindcă cititorii nu-i mai acordă importanță;
- La nivel internațional valoarea lui de critic literar este ZERO (nu are vreo teorie critică, ori vreo metodă estetică cu care să iasă în lumea literară din afara României – cum a procedat de pildă eseistul bulgar Tzvetan Todorov). Iar, în prezent, este depășit de literatura Internetului.

Romanul Textualist

- România Literară, 1988
- 1) Amestec de social, psihologic în limitele unui realism tradițional (~1960): Preda, Ivasnic, Buzura, Țoiu.
 - 2) Mitic, metafizic, parodic; personaje capricioase, imprevizibile, fantastice, bizare ('1970): DR Popescu, Bălăiță, Breban, Bănulescu.
 - 3) Romanul textualist ('1980): nouveau roman; școală a privirii; descriptivism intens și abuziv (Nicolae Damian);
- Metaromane, experimente stilistice (M.H. Simionescu, Paul Georgescu, Mircea Ciobanu, Costache Olăreanu);
 - Proză intelectualistă, la persoana întâi, cu aspect de jurnal (mai mult estetic decât psihologică) (Radu Petrescu, Tudor Țopa);
 - Romanul textualist este mai radical și mai plicticos; manevrează modalitățile de expresie, o convenție foarte serioasă.
 - Personajul central este unul care scrie; fixarea atenției pe scriitor;
 - Subiectul nu e pur și simplu incoherent și aleatoriu.
 - Personajele sunt în primul rând persoane gramaticale și abia apoi eroi în carne și oase.
 - Compoziția lor este colajul.

- Totul este text; în interiorul cât și în afara textului, sînt alte texte; ce nu este text este un colaj de texte; demiurgul a murit, trăiască scribul.
- Novator sub raport ethnic, sofisticat, dificil la lectură, măiestrie literară, un text despre text, parafrază, rescriere, o parafrazare a unei parafraze.
- Proză “mioapă”, realism al detaliilor (Hello, my friend”) Gh. Crăciun) eterogenă, vorbirea incorectă și incoerentă a străzii;
- Colaje: scrisori, lucrări de școală, afișe publicitare, un anunț de nuntă, note de carnet.
- Gratuitate;
- Text opac.
- Postișă, parodie (“Temă la alegere”)
- Bibliografie. Fără final.
- Debutul este incert.
- Roman deschis (fără rezolvări de situații).
- Se vorbește despre problema scrisului.
- Concluzia planurilor, ambiguități.
- Seriozitate falsă și greoie.

EMIL MANU

- Ceașcă plină cu amurguri /De culoarea ceaiurilor vechi
- Arhitecturile care se întorc seara în secolele lor
- Tapiseriile (...) /În care s-au conservat toate culorile lumii... încât dacă s-ar distruge muzeul (...) /oamenii ar putea colora din nou lumea
- Seara e mai frig fără voi
- Beat de toate vinurile
- Pădurile, ultimele melancolii adevărate
- Muzica nuova a devenit o filozofie
- Oamenii aleargă în mașini
-

NEAGU MARCEL

- Pietrele au crescut de-a dreptul din trupul meu

EMILIAN MARCU

- Străbate sensuri
- Bob de rouă
- Fumegînd pe sîni
- Versuri/mult purificate
- Blîndă în beție cade-n geamuri luna
- Ninge fluturii în geam
- Pasărea lovită
- Mi-înfrunzească mîna
- Bocetul ninsorii
- Se aude iarba putrezind în ape
- Nemoarte.
- Trece ploaia peste sărutul meu
- Luna intră-ngreieri și stelele în flori
- În ochii noștri fi vor izvoare și cocori
- Beție sfîntă.
- La clavecinul ploii
- Părul tău cel tulbur cu privirile-n amurg
- Mîna adormită.
- În fluturi ninge și în vulture e tăcere
- Otrăvuri moarte.
- Cu salcîmi în floare ninge
- Tîmplă înmugurită.
- Fulgeră lumina
- Cîmp umed colindat de amintire
- Rîul cald de miere
- Priviri stelare.

SOLOMON MARCUS

- Trăsături ale jocurilor
 - Caracterul agreabil
 - Naturaa imprevizibilă
 - Aspectul problematic
 - Aspectul strategic
- Entropia unui sistem măsoară gradul său de nedeterminare (deci de surpriză, de imprevizibilitate)
- Strategie a jocului = modul de alegere a deciziilor în joc
- Jocul = o mulțime de elemente raționale (jucători) + un ansamblu de reguli, jucătorii aleg câte o decizie dintr-o mulțime anumită de variante posibile
- A numi un obiect înseamnă a suprima trei sferturi din plăcerea de a-l ghici puțin câte ouțin, a-l sugera, iată visul (Mallarme)
- Rebusul se înfîlnește cu poezia
- Poezia reprezintă modalitatea supremă de concentrare și esențializare a limbajului de sugestie, tot așa cum matematica constituie forma cea mai densă, mai concentrată și mai puțin redundant pe care o poate reprezenta știința
- Teoria grafurilor în studiul pieselor de teatru (poetica matematică)
- Teoria mulțimii în studiul lingvisticii
- Există “interdisciplinarism”
- “știința semnelor” (despre care a scris “Semne despre semne”)

Paradoxul

- Editura Albatros, București, 1984
 - Să cream paradoxul
 - Să detectăm paradoxul
 - Gîndirea poate fi paradoxală și atunci cînd produce un calambur
 - Afi paradoxal e ceva normal
- Paradoxul ia naștere prin încălcarea principiului Aristotelian al necontradicției, apoi încălcarea oricărui principiu al logicii clasice (principiul identității, al terțului exclus)
- PARADOX – propoziție adevărată și falsă în același timp
- ANTINOMIE – propoziție care din faptul că ea este adevărată rezultă că ea este falsă, și reciproc (caz particular de paradox)
- SEMIANTINOMIE – propoziție care din faptul că ea este adevărată rezultă că ea este falsă, sau exclusive reciproc
 - Paradoxuri:
 - Logice (sintactice)
 - Semantic
 - Pragmatic
 - Paradoxul este rezultatul suprapunerii, confuziei sau identificării a două planuri distinct ale realității, ale limbajului, ale gîndirii sau ale comportamentului; (e.: identificarea limbajului obiect cu metalimbajul)
- Uneori paradoxul este o formă de a spune adevărul
 - Se știe că o idee începe prin a fi un paradox, continuă prin a fi o banalitate și sfîrșește prin a fi o prejudecată (Gr. Moisi)

- Întreaga istorie a științei este istoria apariției unor paradoxuri și a transformării lor în adevăruri commune
- Situații paradoxale.

Introducere în lingvistica matematică

- Coautori Edmond Nicolau, Sorin Stati, București, Editura științifică 1966
- Are 336 pagini; are prefață făcută de ei
- Lingvistica matematică este o știință de frontieră, ea dezvoltându-se la intersecția lingvisticii cu matematica și tehnica
 - Edmond Nicolau lingvist
 - Solomon Marcus mathematician
 - Sorin Stati inginer cibernetician

Se prezintă lingvistica structural

Se face un istoric al dezvoltării lingvisticii

Geografia Lingvistică = studiază limbile (și în cadrul lor dialecte, subdialecte, graiuri_ și întocmesc hărți lingvistice

Fonetica instrumentală = metoda de cercetare a sunetelor cu ajutorul unor aparate

- Limba este un sistem în care totul e solidar
- Studiarea limbii nu se poate face decât făcând abstracție de evoluție
- În 1916 apare curentul lingvistic “structuralism” al lui Ferdinand de Saussure
- Lingvistica trebuie să studieze limba “în sine și pentru sine”
- Același sunet se rostește diferit
- Obiectul lingvisticii matematice este limba, iar metoda ei este matematica
- Pe baza materialului experimental se stabilește în mod empiric o lege care este apoi explicată teoretic cu ajutorul aparatului matematic
- B. P. Hașdeu: circulația cea mai răspândită în limba română (și în celelalte) o au în special cuvintele scurte
- în limba română circulația cea mai mare o au cuvintele de origine latină
- Lungimea cuvintelor e mai scurtă la poezii (în silabe): 1,6 la “Luceafărul”; 2,15 la Sadoveanu; crește la textele științifice: 2,34 la ”îndreptarul ortografiei”
- Limba poetică utilizează în special cuvinte din fondul de bază al limbii
- Fondul de bază al limbii (cuvintele – cele mai larg folosite) este format din cuvinte scurte (pentru că informația trebuie transmisă cât mai repede)
- Există proză științifică

Teoria lui FUCKS

- Fiecare limbă este reprezentată de un “punct figurat” ale căru coordonate carteziane sînt:

X = lungimea medie a cuvîntului (în silabe)

Y = entropia determinată pe baza frecvenței de apariție a cuvintelor, după numărul de silabe

Frecvența de apariție a literei de rang n (litera a – n – a ca frecvență în ordinea descrescătoare a frecvenței de apariție) este $f_n = A \cdot 2^{-nk}$, unde A și k sînt constante ce depind de limba respectivă

	A	K
Română	0,13	0,18

Feaceza vorbită	0,10	0,13
Engleza vorbită	0,10	0,137
Engleza scrisă	0,12	0,17

Lingvistica matematică = studiul aspectelor cantitative și formale ale fenomenelor de limbă
= studiul limbii, ca obiect cu care lucrează tehnica (=lingvistica aplicată)

Lingvistica matematică a apărut în URSS și SUA prin anii 1960 datorită dezvoltării calculatoarelor electronice, pentru traducerea dintr-o limbă în alta, reconstituirea pe baze științifice a unor texte mutilate, măsurarea risipei pe care o conține un text, perfecționarea metodelor de predare a limbilor pe baza structurii statistice a lexicului și a gramaticii, prelucrarea informației în mașinile de informare, metode de scriere rapidă (stenografie)

- Să existe o adevărată știință a demonstrațiilor matematice
- Limbile naturale sînt mai complexe decît limbile artificial
- limbile artificial nu sînt ambigue
- Teoria codurilor a apărut din nevoia de a dezvolta teoria informației
- Studiul limbii ca process probabilistic
- Entropia limbii măsoară starea de nedeterminare, arbitrarul care există în limbă
- Primele mașini de tradus (în URSS din engleză în rusă) (în SUA din rusă în engleză)
- Mașinile analizează și gramatic frazele de tradus
- În prezent se experimentează doar traduceri de texte științifice, deoarece există cuvinte cu mai multe sensuri
- Lingvistica are nevoie de metode cantitative și deductive cît mai perfecționate
- Lingvistica este o punte între matematică și umanitate (J Hadamard)
- Matematizarea mai întîi s-a făcut la: astronomie, mecanică, fizică, apoi biologie, psihologie, limbă, etc.
- Limba are o structură probabilistic
- Analogia ca metodă de cercetare științifică
- Limba se înfățișează ca o succesiune de stări $s_1, s_2, \dots, s_i, s_{i+1}, \dots, s_n$ în care există o probabilitate determinată ca după starea s_i să urmeze starea s_j (lanț Markov) (dar apariția unei stări s_i depinde nu numai de stare dinainte ci și de alte stări anterioare (studiate de O. Onicescu și GH. Mihoc))
- Analiza statistic a stilurilor (literare) tinde să devină o nouă component a criticii literare
- Nu orice

Aspect cantitativ poate fi studiat statistic

- în cercetări statistice pe cantități mari se pot neglija (sacrifice) fenomene sporadic;
- Primele 100 de cuvinte din dicționarul de frecvență al unei limbi acoperă jumătate din orice text scris în limba respectivă
- S-a stabilit fondul principal de cuvinte al limbii române (de către AL. Graur)
- Dar nu s-a făcut dicționarul de frecvență al limbii române (privind cuvintele)
- Importanța unui cuvînt \sim numărul de sensuri pe care îl are \sim lungimea de articol care i se asociază în dicționarul limbii respective (nr. De sensuri al cuvîntului este direct proporțional cu rădăcina pătrată a frecvenței acestui cuvînt)
- Fără statistic matematică nu se poate întreprinde aproape nimic în lingvistica matematică, dar ea singură o imagine cu totul incompletă asupra lingvisticii matematice
- Goethe – marele adversary al matematicii

- în 1964 există “Revue roumain de linguistique”, “Studii și cercetări lingvistice”

Proces de modelare= procesul prin care din informațiile obținute prin cercetarea lui A și din corespondența dintre A și B se obțin anumite informații asupra lui B
(A = modelul, B = modelatul, originalul)

Modelare:

- material
- ideală (cea mai important = modelarea aterială)

Modelare:

- similar (privind dimensiunile, vitezele proceselor)
- analogică (privind aspect funcționale)

- Mai întâi există o modelare nematematică și apoi o modelare matematică
- Fiecare model furnizează o cunoaștere parțială a modelului
- Sînt necesare mai multe modelări (modelări concomitente) ale aceluiași fenomen
- Modelul este mai mult decît o descriere deoarece îndeplinește o funcție euristică (de investigație, deducție, cercetare a unor aspect ascunse)
- Unele modele trebuie să reflecte laturi esențiale ale obiectului, dar trebuie și modele care să le negligeze
- Există limbi logice de informație pentru diferite domenii ale științei
- Există modelarea matematică a limbii
- Model :

Analytic
Sintetic (generative)

- Modele:

Sintagmatice (oglesc relații în lanțul vorbirii)
Paradigmatic

- Modele:

Algoritmice
Nealgoritmice

- Modele:

Constructive
Descriptive

- Prin model se aproximează ceva
- G. S. Ceitin a introdus noțiunea de convergență a modelelor către original (fiecare proprietate a unui model să fie inclusă în celelalte)
- Rolul modelului în procesul de cunoaștere științifică este întrucîtva asemănător cu rolul metaforei în procesul de cunoaștere artistică. Așa cum nu există descriere matematică fără model, nu există poezie în afara metaforei.
- Un obiect complex este susceptibil de o pluralitate de modelări, așa cum un obiect admite o infinitate de descrieri metaforice.
- Abstracțiile cu care lucrează matematica sînt obținute din altye abstracții; filozofia are abstracții superioare matematicii
- Cuvintele au semnificație, fonemele nu

- În limba română nu există silabă fără vocală
- Ceea ce ieri era ceva calitativ, azi devine convertibil în cantitate și este trecut în domeniul rutinei.
- În urmă cu câteva secole pe teritoriul Americii Centrale trăia populația maya (cucerită și aproape distrusă de spanioli); se păstrează 3 manuscrise de-ale lor și multe inscripții în piatră nu s-au putut descifra (scriau hieroglafic, cu desene)
- Metoda rebusistă pentru găsirea corespondenței dintre două texte: unul într-o limbă cunoscută, altul în altă limbă necunoscută constă în găsirea corespondenței dintre complexe conținând un număr determinat de semne și cuvinte având un număr corespunzător de silabe
- Prin variabilă se înțelege un nume ambiguu
- Eficacitatea modelului se manifestă prin capacitatea sa de a depăși aspectul empiric
- Modelarea matematică este însă doar un auxiliary al lingvisticii
- Cercetează legătura dintre limbă și societate

Modelarea algoritmică a limbii

- Algoritmi se folosesc în toate domeniile sociale, știință, etc.
- Probleme:

Rezolvabile algorithmic

Nerezolvabile algorithmic (ex. Ecuațiile diofantice)

- În 1901 la Congresul Internațional al Matematicienilor de la Paris, David Hilbert a prezentat 20 probleme (teoretice) și a căror soluționare avea mare însemnătate pentru dezvoltarea ulterioară a matematicii. Problema a 10 a : Să se elaboreze un algoritm prin care să se poată decide pentru orice ecuație diofantică, dacă are sau nu soluții întregi. (nu s-a rezolvat; pentru ecuația cu o necunoscută este posibil; se bănuiește că nu există un astfel de algoritm)
- Se caută în lingvistică algoritmi de rezolvare a omonimiilor (se face ca în lanțurile Markov cercetînd cuvintele anterioare)
- Algoritm:

Individual

Colectiv

- În 1954 apare “Teoria algoritmilor” a lui A.A. Markov!
- Descrierea algoritmică exclude arbitrarul
- Există tendința de a descompune informația în informații elementare (“cuante de informație”)
- O descriere algoritmică trebuie să aibă un caracter exhaustive (=complet), adică să studieze toate împrejurările de care depinde problema considerată
- Pentru ca un process să poată fi transferat mașinii este necesar ca acesta să admită o descriere algoritmică; algoritmul este comunicat mașinii prin intermediul unui program
- Descrierea algoritmică a unui process lingvistic este o reproducere aproximativă a acestuia
- Se caută algoritmi cei mai simpli
- Există și procese lingvistice care nu admit o rezolvare algoritmică

Edmond Nicolau:

Mașini

Care modifică forma substanței (strungul, mașinile- unelte)
Care modifică forma energiei: (mașini electrice, turbine, motoare cu ardere internă)

Care prelucrează informația (suisteme;e de telecomunicații, calculatoarele)

- Calculator = un dispozitiv capabil de a realiza prin funcționarea sa un anumit algoritm
- Limbajul mașinii = codul prin care se reprezintă mărimile în mașină
- Se emit de pe Pământ (și se încearcă să se recepționeze de pe alte planete) semnale electromagnetice care ar putea fi interceptate de ființe inteligente extraterestre însă ce limbaj ar putea înțelege acestea? Hans Freudenthal (de la Universitatea Utrecht) a ajuns la limba "LINCOS" (=limbaj cosmic). Se utilizează un alfabet gen alfabetul morse format din semnale de diferite durate; pornind de la aceste simboluri primare se formează simboluri secundare având semnificații determinate; întregul limbaj se construiește pornind de la aritmetică care pot fi transmise comod sub forma unor semnale simple. La început se transmit grupuri fără sens, spațiate, pentru a permite mai ușor recunoașterea lor în context; apoi grupuri de semnale care explică sensul unor connective; apoi nr. În ordine crescătoare (de ex. În sistemul binar); se introduce apoi operații aritmetice (prin efectuarea mai multor exemple, pentru ca recepționerii să-și dea seama de semnificația acestui operator.

- În 1962 la Timișoara se face prin traducere în România: din engleză în română (sub conducerea Acad. Gr. C. Moisil); algoritmul traducerii elaborate de E. Domonkoș.

- Nu există în nici o limbă o situație o gramatică completă care să cuprindă toate situațiile (care apar în acea limbă) (numai în limba internațională Esperanto).

- Și Gr. C. Moisil s-a ocupat de lingvistică

- Traducerile cu mașina au fost mai mult traduceri mecanice de texte științifice: se constituie două vocabulare (din fondurile de bază ale celor două limbi); cuvintele sînt codificate (mai întâi alfabetul este codificat rezultînd și codificarea cuvintelor; codificarea este în baza soi); se citește un cuvînt din textul de tradus și este căutat apoi în dicționarul limbii respective; se studiază în funcție de terminație (desinența cuvîntului); un cuvînt care nu e găsit în dicționar se scrie așa cum este în limba, inițială;

- Pe măsură ce un cuvînt devine mai des utilizat apar modificări ale sensurilor lui și pronunțării lui.

Lege statistică (adică aproximativă; și cu cît cantitatea se experimentează este mai mare, cu atît aproximația este mai bună (mai mică))

1) Produsul dintre rangul unui cuvînt și frecvența lui este constant (ESTOUP – ZIPF)

Temperatura de informare a unui text = $\frac{1}{\beta} \leq 1$

Cu cît temperature de informare este mai mare cu atît textul respective prezintă un vocabulary mai bogat, mai variat, cuvinte rare intrînd cu o frecvență bună în vocabulary (stil cu procedee (mai) variate)): unde $f(r) = P \cdot L \cdot (r + \rho)^\beta$ (funcția Estoup-Zipf-MandelBrot)

Cu L = lungimea textului (=nr. Total de cuvinte distinct sau nu)

R = rangul cuvîntului în textul respective

$f(r)$ = frecvența cu care apare cuvîntul în textul respective

$\frac{1}{p} = (1 + \rho)^{-\beta} + (2 + \rho)^{-\beta} + \dots + (v + \rho)^{-\beta}$, unde v = nr. Cuvintelor distinct din text, ρ, β sînt parametric care se determină în funcție de text $\beta > 0$.

- Diferența între stilul publicistic și cel literar
- Se conturează o teorie matematică a informației (precurtarea telegramelor (se elimină doar părțile neesențiale: “Operația reușit sănătos”); n-ar fi posibil și în limbă o astfel de economie?)
- O statistică a combinațiilor de cîte două litere în texte românești literare și jurnalistice a fost efectuată de către E. Nicolau, C. Sala, Al. Roceric
- Apariția unui cuvînt într-un text poate influența apariția altor cuvinte îndepărtate în acest text (=influența medie la distanță a cuvintelor dintr-un text) (=entropii de ordin superior)
- Numărul literelor unui text român are mai puține litere decît traducerea germană a sa
- Cînd redundanța este mare, entropia este mică
- Există entropie a cuvîntului, literei, textului
- Vocalele sînt mai redundante decît consoanele (se repetă mai des) (de aceea nu prea se scriu în stenografie) (în arabă nu se scriu vocalele)
- În poezii lungimea cuvintelor (în silabe) este relativ redusă (între 1-4 maxim 5), predominînd cuvintele cu 1-2 silabe)
- Se studiază raportul între numărul cuvintelor noi și numărul total de cuvinte într-un text ($m = an^{\alpha}$, a, α = coeficienți constanți)

Lingvistică Matematică

- Ed. D. P. București, 1966; 256 pag. 9 capitole, ediția a II-a
- Are prefața de la fiecare ediție
- Este cursul predate la Facultatea de filologie a Universității București și Facultatea de matematică a Universității București
- Modelele matematice ale limbii sînt construcții matematice care rețin unele aspect relaționale ale fenomenelor lingvistice
- Importantă pentru elaborarea limbilor de mașină
- Să descopererelații și modele noi de organizare a limbii
- Sînt tratate modelele analitice și paradigmaticale ale limbii
- Există modele
 - Analitice
 - Paradigmatice
 - Sintetice
 - Sintagmatice
 - Probabilistic
- Paradigmă = totalitatea formelor glaxiomare ale unui cuvînt; tablou al formelor unui cuvînt, dat ca model pentru flexiunea unei părți de vorbire sau a unei clase din cadrul unei părți de vorbire (exemplu, model, învățătură)
- Sintagmă = două sau mai multe cuvinte între care există raporturi de subordonare; expresie, locuțiune
- Cazurile din limba română: nominative, genetiv, dativ, acuzativ, vocative
- Morfem = element morfologic cu ajutorul căruia se formează, de la rădăcină, cuvinte și forme flexionare; cea mai mică unitate din structura morfologică a unui cuvînt
- Diftong = o vocală și o semivocală pronunțate într-o silabă
- Triftong = silabă alcătuită din 3 vocale care se pronunță cu timbre diferite
- Trăsături:
 - Acustice
 - Articulatorii ale unui sunet
- Fonem = cea mai mică unitate sonoră a limbii care are funcțiunea de a diferenția cuvintele între ele, precum și formele gramaticale ale aceluiași cuvînt (sunet)
- Un fenomen constituie doar o parte a unui sunet (astfel: sunetul R= {vibrativ, neutru, medio-palatin} R vibrativ = fonem. Definiție: opoziția privativă (A/B) dacă $A \subset B$ sau $B \subset A$. Definiție: Relația (opoziția) dintre A și B este privată în domeniul lui A (sau privată în favoarea lui B) dacă $A \subset B$, A, B mulțimi
- Definiție: Opoziție zero: cînd $A=B$; Există substantive defecte de număr (fără singular și fără plural)
- Definiție: Relație (opoziție) de echivalență dacă $A \neq \Phi, B \neq \Phi, A \cap B \neq \Phi, A \not\subset B, B \not\subset A$ (A,B mulțimi)
- Pentru adjectiv: număr, gen, caz, grad de comparație
- Pentru verb: număr, persoană, timp, mod, diateză, aspect
- Definiție: Relație de disjuncție $A \cap B = \Phi$ (A, B nevide) (exterioritate)
- Opoziție proprie $A \neq \Phi \neq B$

- Opoziție improprie A sau B sînt vide
- A, B = termenii opoziției, $A \cap B$ = baza opoziției, A-B, B-A = mulțimi diferențiale (definiții introduce de N.S. TRUBETZKOY)
- Definiție: Relație de solidaritate (interdependență) (după L. Hjelmslov) dacă $P \Rightarrow Q$ și $Q \Rightarrow P$ (P, Q propoziții)
- Relație de selectivitate (determinare) $P \Rightarrow Q$ și $Q \not\Rightarrow P$ în raport cu Q
- Relație combinatorială (constelație) $P \not\Rightarrow Q$ și $Q \not\Rightarrow P$
- Opoziția între A și B se notează (A/B)
- Definiție: $(A_1 / B_1) \sim (A_2 / B_2)$ dacă $A_1 - B_1 = A_2 - B_2$, $B_1 - A_1 = B_2 - A_2$
- Opoziție izolată în \mathcal{A} , dacă nu este proporțională cu nici o altă opoziție din \mathcal{A}
- Definiție opoziții proporționale la
 - Stînga, dacă $A_1 - B_1 = A_2 - B_2$
 - Dreapta dacă $B_1 - A_1 = B_2 - A_2$
- Invariant al relației de proporționalitate: o proprietate P care se păstrează pentru toate opozițiile proporționale între ele
- Definiție (A_1 / B_1) omogenă în raport cu (A_2 / B_2) dacă $A_1 \cap B_1 = A_2 \cap B_2$ (au aceeași bază) (A_1 / B_1) și (A_2 / B_2) formează o pereche omogenă
- Definiție: Opoziție singular = care este omogenă în raport cu nici o altă opoziție
- Definiție: Opoziții identice : $(A_1 / B_1) \equiv (A_2 / B_2)$ dacă $A_1 = A_2, B_1 = B_2$
- Definiție: Caracteristică a opoziției (A_1 / B_1) este $A_1 \Delta B_1 = (A_1 - B_1)(B_1 - A_1)$
- Observație: Relația de proporționalitate și omogeneitate între opoziții sînt relații de echivalență atunci relațiile de proporționalitate (omogeneitate) determină clase de echivalență respective
- Definiție: Corelație = o clasă de echivalență de tipul:
 - a) clasă de opoziții zero
 - b) clasă de opoziții privative
 - c) clasă de opoziții echivalente sau disjunctive
 - d) clasă de opoziții primitive la dreapta
 - e) clasă de opoziții primitive la stînga
- Definiție: Cuvintele a și b sînt identic distribuite dacă $\tau(a) = \tau(b)$ unde $\tau(a)$ este mulțimea contextelor în care apare cuvîntul, analog $\tau(b)$, atunci relația de echivalență atunci clase de distribuție (clase formale) $S(a) =$ clasa de distribuție a cuvîntului a = totalitatea cuvintelor care apar exact în aceleași context ca și a
- Definiție: Cuvintele a și b sînt în distribuție contrastivă dacă $\tau(a) \neq \tau(b)$
- Distribuție contrastivă:
 - Complementară: $\tau(a) \cap \tau(b) = 0$
 - Defectivă: $\tau(a) \subset \tau(b)$ sau $\tau(b) \subset \tau(a)$
 - Echipolentă: $\tau(a) \cap \tau(b) \neq 0$
- Cuante lingvistice = elementele ireductibile lingvistice
- Process de coantificare = process de descompunere a formaformațiunilor complexe în cuante

- V = mulțimea de valori ale sunetelor = sonor, surd, moale, tare, deschis, închis, fricative, oclusiv, continuum
- Sunet fricativ – la a căru pronunțare canalul se strîmtează astfel încît aerul să se scurgă în tot timpul pronunției
- Sunet oclusiv = care se articulează printr-o ocluziune (astupare, oprire) a canalului fonator, urmată de o explozie; consoană explozivă
- Face unele analogii cu teoria codurilor.

RADU MAREȘ

- Săli fierbinți (pline ochi)
- Existau momente când lucrurile și viața însăși se încărcau de-o nedefinită cocleală
- Nimic nu se mai lăsa perceput cu bucurie, deși și lucrurile și viața rămăseseră aceleași
- Modificarea era în ei
- Se părea că, prin ani,, fără știința lor, au fost înzestrați cu alți ochi, care țineau

BORIS MARIAN

- Explozii de iarbă
- Vor zări un om citind /cu voce tare /o petală căzută
- Doar pe mine știu să mă înjur, /să mă mint lucid și să mă fur
- Iubire stearpă
- Fiecare ascunde-n el un vis

KAMIL MARIK

- Ceh
- Drumul e lung și pînă la capăt
- În marea gară a lumii /poezia caută /zdrențe /pentru voalul ei de mireasă

NĂSTASE MARIN

- Liniștea adâncă a fructului

ANGELA MARINESCU

- Materia nu există
- Sinuciderea este o floare
- Ce este rău este fericirea mea

G. MARINESCU

- Audiție colorată (titlu, prof. dr. G. Marinescu) observată de artiști și poeți
 - Facultatea de a colora sunetele
 - Sunetul violoncelului = albastru – indigo
 - Vioarei = albastru – ultra marin
 - Clarinet = galben
 - Trompetei = roșu -viu
- Audiția colorată este un fenomen psihologic individual, creat pe asociații privilegiate (Flournoy)

GIAMBATTISTA MARINO

- Ținta poetului e de a lumina
- Lauda e o muzică plăcută tuturor
- Dublul soare al ochilor mei
- Fui înconjurat de negura deasă a suspinelor
- Vierme nemuritor care cu dinte secret / rozi mereu gândurile mișcătoare, /cîine intern care asmuzești urechile / minții leneșe cu perpetual lătrat
- Delfin cu coada în furcă
- În cifre vagaboande.
- Cerneală genială

PIERRE MARIVAUX

- 1688-1763
- “Marivaudage” =dragoste născîndă tradusă într-un limbaj delicat
- Frivol
 - Acceptabil de frumoasă
- O nuvelă începe astfel” “În sfîrșit, dragul meu, a sosit timpul să mă țin de cuvînt; iată povestirea măruntei întîmplări pe care ți-am făgăduit-o: voi povesti cît mai exact, întocmai cum mi s-a povestit și mie
 - O să vă fac curînd cîte-un mic portret al tuturor călătorilor
- Povestire la persoana întîi
 - În privința mea, eram cum mă știi; n-am să-mi fac portretul, ar fi ori prea frumos ori prea urît [...] Dar să ne întoarcem la personajele noastre
- Este un fel de scrisoare adresată cuiva:
 - Iartă-mă dragul meu, că-mi întrerup povestirea prin paranteza asta, dar situația în care ne aflăm atunci [...]
 - Uitasem să vă spun că [...]
 - Le propusei celor de față, ca să ne amuzăm, să inventăm un roman ce urma să fie continuat de fiecare din noi, rînd pe rînd.
- Nuvela continuă cu “Romanul improvizat sau aventurile frumosului Amandor și ale frumoasei și curajoasei Ariobarsan” și încep să-l povestească
- Personajele vorbesc cam pedant, cam după mîină, cu formule de politețe
- Eroina din “Romanul ,improvizat...” citește un roman (!) și compară eroii de roman cu realitatea;
 - Nu vă voi spune dacă a adormit de-adevărat; poate că ochii unei eroine îndrăgostite sînt astfel struniți încît să săvîrșească tot ce popate alcătui tabloul complet al unei pasiuni alese.
 - În cărți niciodată nu se povestește [...]
- Fiecare personaj povestește în stilul său caracteristic continuînd ceea ce a lăsat cel dinainte.

GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ

- Povestiri fantastice
- Unele personaje dintr-o povestire apar și-n altele, sau idei
- Ușoară ironie
 - Rugându-mădinăuntru ca ușa să se deschidă și să rămână închisă, pentru ca el să intre fără a intra, să nu mai plece niciodată, dar nici să nu mai vină ...
 - Deși nu împlinise nici douăzeci de ani de nenorociri
- Sfârșit: și niciodată nu s-a mai aflat nimic despre ea, nici nu s-a mai găsit vreo urmă, cât de neînsemnată, a nenorocirilor ei.
- Titluri foarte lungi: chiar de 40 de cuvinte!
 - Povestea unui naufragiat care a plutit zece zile pe ape, fără să mănânce și fără să bea, fiind proclamat erou al patriei, sărutat de reginele frumuseții, îmbogățit din publicitate și mai apoi urât de guvern și pentru totdeauna.

Toamna patriarhului

- ~ 240 pagini, 1975
- Dictatură, coșmar, oroare
- Fabulație, exagerare somptuoasă (=luxoasă), delir narativ
- O metaforă uriașă, ficțiune
- Dictatorul = monstru (ca ființă)
- Real miraculous în romanul latino-american
- Investirea obiectelor cu însușiri pe care nu le au în realitate
- Păstrează același loc narativ în mai multe opera (Macondo), trecerea unui personaj dintr-o operă în alta
- Frazе foarte lungi (și de 7 pagini = o povestire), descriptive
 - Emanația acră a fermentilor urinei de vaci și de soldați
 - Mașina de fabricat vînt, cea în stare să falsifice orice fenomen natural
 - Imperiu interzis
 - Iar într-o după-amiază de ianuarie văzusem o vacă în balconul prezidențial, contemplînd amurgul, închipuiți-vă, cîtă nedreptate, ce țară de rahat, o vacă în balconul patriei
 - Iar acum nu mai găsea ușa în pe unde să poată ieși din amintirea aceea
 - Nu fi timpit locotenente, lasă-l să mă iubească
- Împărțit în capitol fără titlu
- Fără nici un dialog, fără ghilimele, puncte puține
 - S-a prăbușit în patru labe, plin de rahat și lacrimi
- Alegorie la dictatori
 - Nu am de gînd să mai mor, ce dracului, să moară alții
 - Nu ieșea din casă pentru că nu încăpea pe uși
 - Ne-a vîndut marea unei puteri străine
 - Și atunci a intrat distinsul genera; de divizie Radrigo de Aguilar pe tavă de argint cît fusese de lung, cu garnitură de conopidă și leuștean, umplut cu mirodenii, rumenit la cuptor, împodobit cu uniforma de gală cu cinci migdale de aur (...)
 - În ziua morții lui (SF: a dictatorului) noroiul mlaștinilor avea să dispară, rîurile întorcîndu-se la izvoare, că avea să plouă cu sînge, că găinile aveau să facă ouă pentagonale (...)
 - Vai de capul meu, generale, ești mai vînos ca un măgar
 - Începuse să înțeleagă că nu se trăiește, ce dracu, se supraviețuiește.

Un veac de singurătate

- 1968, Buenos Aires
- 436 pagini mărișoare, dese
 - Noi n-avem nevoie de nici un “Indreptar”, deoarece la noi nu este nimic de îndreptat
 - - Pe cuvânt de onoare?
 - - Pe cuvânt de inamic
 - Era pregătit să-i fie frică de tot ce putea întâlni în viață
 - Paradis decadent
- Fantastic un pic
- Un personaj: Gerineldo Márquez
 - Pentru ca ei să se poată căuta prin labirinturile cele mai întortochiate ale singelui

VICTOR VALERIU MARTINESCU

Cocktail

- Roman, 1943

“Această scriere a fost alcătuită acum 13 și 11 ani, și definitivată în toamna anului de acum 9 ani, când s-au tras “Gestetner” ca o constituire ediția principles, din motive strict personale și la îndemîna oricui de priceput și de pătruns, numai 31 exemplare – și acestea hors commercere – dat fiind nivelul de înțelegere pur intelectuală al publicului cititor de ieri, de azi și de totdeauna. (...) spiritual meu commercial (...) a cîștigat astfel mult în greutate – greutatea lui specifică¹ – (...) mă lasă corupt de domnul editor (mai bine spus de banii eventual ce va binevoi să mi-i dea acest “prea adulat” domn – în majoritatea cazurilor analfabet și agresiv) și consimt ca edițiunea de față să fie tipărită în mai multe mii de exeplare, numerotate de la unu pînă la mai multe mii; 25 exemplare însemnate de la ă la 2, ediție pentru bibliofili și oameni cu bani mulți și 100 exemplare, nenumerate, hors commerce, ediție pentru pomanagii: adică pentru biblioteci, academii, prieteni, foști colegi de școală, critici literari etcetera, etcetera și presa. Toate aceste exemplare apar, bineînțeles, cu multe, multe suspendări și suprimări în textul “părților esențiale” și opulente modificări în “principiile arhitectonic”.

Postscriptum. Spre a se evita orice confuzie și opinie critică, declar pe propria mea răspundere și în deplinătatea facultăților mele mintale, că scrierea de față e un superroman de hiperanaliză ultraintrospectă și la urma urmei nu mai am de ce să mă tot ascund după mine însumi și mărturisesc că am scris această carte numai pentru femeile mele:

Cele care au fost și le-am iubit

Cele ce sînt și nu le iubesc

Cele ce nu s-au născut încă și le voi iubi.

CINE MĂ CITEȘTE ÎMI FACE ONOARE
CINE NU MĂ CITEȘTE ÎMI FACE PLĂCERE

AVIZ IMPORTANT

Personajele din această scriere sînt pe de-a întregul personale și aparțin cu exclusivitate autorului. (...)

AVIZ ȘI MAI IMPORTANT

Persoanele cu nervi slabi, suferinde de insuficiență prematură a glandelor endocrine și cu pronunțată debilitate intelectuală, sînt insistent rugate a nu citi scrierea de față.

Autorul nu răspunde de eventualele accidente mintale.

AVIZ FOARTE IMPORTANT

Este cu desăvîrșire interzis, sub pedeapsă cu bătaie și apă fiartă, copiilor sub 13 ani și femeilor sub 30 de ani citirea cărții de față... (...)

- 1) În sfârșit m-am convins și eu de ceea ce pînă și savanții știu: în negustorie la fel ca și-n politică și-n dragoste intenția nu interesează și nu face doi dolari. Faptele interesează și rezultatele contează. Intenția e apă de ploaie.

CA SĂ SE ȘTIE

Nu luați în seamă ce spun criticii și recenzenții mei literari: nici unul nu are permis de portarmă și toți practică, maladiv, braconajul.

INSTRUCȚIUNI

Voi care cutezați a citi, acest superroman, lăsați-vă acasă prostia: cine doarme pe întuneric cu galoșii, răcește.

ATENȚIUNE!

Nu înjurați autorul. Scrie și el cum poate.

VĂ SPUN PENTRU ULTIMA OARĂ: ATENȚIE!

Nu începeți lectura acestei cărți pînă nu v-ați șters pe labe (...)

POFTIȚI ÎNĂUNTRU ȘI OCUPAȚI-VĂ LOCUL DIN INIMA MEA

Și acum, îmi rezerv plăcerea de a vă înștiința, pe această cale depărtată a scrisului deferent că sînt ... gata. Da, vorbesc foarte serios. Sînt gata. (...) și acum să fim într-adevăr serioși. Și să începem lucrul.

«COCKTAIL»

Vă apără împotriva ignoranței tabu

Ollak de Kalmyn Marele Contemporan ajunge la cafeneaua unde intenționa să intre. (... - O cafea neagră romată și la halbă, o țigară scumpă cu tutun mediocru și remiza domnului chelner.

(...)(Autorul intervine)

Ajuns odată aici, acest zîmbet îmi oferă un gras prilej de-a face, imediat și marcelproustian, o zeamă lungă-lungă de comentarii psihice cu floricele de stil euphonic metapsihic și inundabile observații (...) Din toate acestea, nu spun nimic și nimic nu fac. Iaca așa, nu vreau să fac și să spun. (...) Îndrăzniți poate să spuneți că prea mă laud. Dar, care din voi nu se laudă pe cît îi e posibil și mai ales pe cît se poate prinde? Dacă eu singur nu mă voi lăuda, atunci cine dracu să mă mai laude?

Nu însemnați pe margini și nu subliniați cu creionul ce vă place și ce nu vă place: dacă sînteți proști, nu mai fiți și ridiculi.

Și pînă să-i vină cafeaua neagră, vomată și la halbă Ollak de Kalmin Marele Contemporan (...)

(...) – Imposibil. Numai Victor Valeriu Martinescu, acest fals contemporan, poate pretinde că nu e el. Insistă. (...)

MARTINOVICI

- Să ne devore soarele
- Țăruri moarte
- Să ne facem provizii din inocența trecutelor /vîrste
- Teme obsessive
- Țipătul de /spaimă care mi-a despicat cuvîntul.
- O pădure crescută invers
- Un zbor căzut

HARRY MARTINSON

- Suedia
 - Fluviul cînta și juca

MARX

- Progresul pe o latură înseamnă regres pe altă latură

CONSTANTIN MATEI

- Învățător, Craiova, Școala Generală 32

Altoi nemărginirii

- Vîntul vremii
- Doar prin poezie, /Floare este orice cuvînt
- La ce bun o viață lungă /Dacă nu crezi? /La ce bun și tinerețea /Dacă nu visezi?
- Pe ogorul ce adapă /ziua cea de mine
- Unealtă nevăzută
- La margine de noapte își sădeau propria viață
- Pădure de explozii
- Floarea dreptății
- Rîul prefăcut în flori
- Părinții nostril-s, azi, lumină
- Timp înalt
- Meduză cu riduri de ape.
- Adunînd bolta mai aproape
- Mă înfrățesc în zbor cu vulturul
- Țăpînii luminii
- Stăm la masa veșniciei
- Stăpînii clipelor
- În cupe de flori licăresc seve de zori
- Topește semnul nopții
- Fragede tăceri
- Murmur de lumini
- Harfa sufletului
- Să crești al patriei altoi
- Pe-al zilei prag
- Rîul zării
- Ne-au rănit /Cazgomote
- La poarta vieții bat
- Au trecut de-al vieții prag
- Patria-i un tot
- Înt-al vieții prag
- Patria-i un tot
- Într-al istoriei cuvînt /Să crezi mereu
- Altoi nemărginirii (titlu plachetă)
- Drept altoi nemărginirii, crește virtual, în noi, Coloana lui Brta somnului
- Pe cărările ființei ce se varsă peste spații, timpul se retrage în sine
- Crește visul peste fire
- Ziua-și pune paravanul peste neguri primitive
- Atras de-nalturi precum e și de adîncuri
- Spirale de lumină
- Cînd în pîrg /dau zorile. De raze se anună
- Pomii creșteau /în livada de doruri a țării

- În chemarea de păsări a țării
- Veri se-aprindeau /Peste jocul de fructe al țării
- Lumina din rod
- Primăvara, joc de floare
- Vara, rai cu miez de soare
- Potop de roade
- Urci chemarea mea în crini
- Ochii tăi, moară de vînt
- În oglinda zorilor
- Greul necuvintelor
- Fiul zăpezii
- Ghioal, floare de vis (titlu)
- În iubirea verlui /cu albastru cerului
- La zidirea ceasului
- La umbra lacrimii
- Floare de vis
- Înt-al lunii ceas de stele
- Clipele rebele
- Cuvîntul/Se întoarce-fapt anume
- Bare vîntul /învîrtind sub tălpi pămîntul
- Strînsă în setoase rochii/seceta-și întoarce ochi-i
- Rugă de țărîină
- Bolta cerului înaltă /și-a făcut
- Un coc de soare
- Lasă cmpul de smarald /să-se zbată ca un pește
- Roata morii de căldură
- Apele fac vocalize
- Cer-mbătrînit
- Smulge nori din vatra zării
- Albastre căpistre
- Soarele, înspre amiază/S-a-nfoiat, -păun de aur
- Gonoți de al zării taur
- Încep să plîngă norii
- Se frîng plopii de cărare
- Tunelul în hău se-avîntă
- Rupînd ceru-n depărtare /Frunza toată se frămîntă
- O ploaie mare/Ca un plîns de fericire
- Al zilei ochi de zeu
- Soarele, un ghem de raze /Blînd se țese-n curcubeu
- Coace seva zorilor
- Focuri de vise
- Soarele /În de sînge holde
- Zborul nopții adormite
- Vise cernite
- Tăceri cristaline
- Cresc de neguri pomii

- Strînge-mprejur zărilor
- Puful de lumină
- Își anină.../...privirile.
- Puful de lumină
- Lumina desfășurată
- Cad în ploi chemările
- Cu rod de vis
- Cînt amar
- Focul sîngelui

MATEJA MATEVSKI

- Iugoslavia
 - Nechezați bucuroși pînă la țipăt
 - Îmi spînzur ființa de dangăte
 - Lovește, nu-mi cruța nici măcar amintirile, /Timp nesățios și brutal

FERENC MATYAS

- Pe nouri legănată
- I-a șoptit durerea
- Dăngăt plin
- Cernite inimi de mioare
- Clopote de crini
- A dat în floare

TEODOR MAZILU

- Ați învățat destul din lipsuri. Hai, învățați și din realizări

ILIE MĂDUȚA

- Focul stă-n/inima celui ce veghează și luptă
- Liniștea colorată de metafizica văii
- În zidul nopții nu-mi mai tai fereastră
- Lumina ce o viespe /o urcă în cireșul roșu
- Uragane clocesc /în cazanul unde-nverzește soarele
- Roți de lumină
- Fiecare din noi citește versurile în felul său propriu
- Vedeniile fug sticloase și se sfarmă
- Pomii ce scînteie pînă morminte
- Galbene ploi
- Aud sunînd o zare dintr-un corn
- Fug grauri mari cu zorile în plisc
- Poezie de notație
- Simplu ecran a armoniei exterioare
- Ce-i crima săvîrșită de firul crud al ierbii
- Crucea nopții
- Creații închegate
- Flux elegiac
- Buza-n mușcătură
- Mîluri oarbe
- Cu plînsu-n funii
- Poezii gustate
- Poezie se speculație
- Se ridică un abur de tristețe
- Sfielnic amurgul cîntă
- În alb / ca pumnalul / cu careen-nseamnă zorii

ILEANA MĂLĂNCIOIU

- Îngenunche
- Doamne, e numai umbra aceluia care!
- Într-adevăr. De ce te uiți, fiul lui Ieronim, am strigat
- Intersant cum formează vocativul
- Fiul nostru cel născutul. Tu cel muritu
- Pașii mei s-au fost aflat
- Aripele
- Domnul alexandru lăpușneanu. Ți se va ierta de șapte ori câte șapte
- Ai ochi pe aripi

LUCIAN CODRIN MĂNĂILESCU

- Mi s-a împădurit sufletul

GR. MĂRĂȘANU

- Deasupra unui fluviu ce ameniniță
- Miezul dragostei se coace
- Iarba țipă-n dobitoace
- Un fluviu își ridică apele
- Totdeauna rămîne un zbor nevăzut
- Ne iubim / ca doi pești c eating primenirea
- Timpul devine parcă /un mare incendiu alb
- Lepăd cămașa iubirii /îmbrac fluvial, veche boală
- Trandafirul sufocat trage semnalul de alarmă într-o lume aflată într-o perpetuă goană pentru câștigarea existenței în sine

ION MĂRGINEANU

- Pielea sfântă de-adevăr
- Răsad de aur e cuvântul
- Doruri dau în pîrg
- Corăbii plutesc pe vremea-n valuri
- Bem vreme
- Patria este ornicul meu / portiviți-vă orologiul/după bătăile inimii lui /și vom fi veșnici
("Motto")
 - Hora de lumină

NICOLAE MĂRGINEANU

- Curențe psihologice
 - 1) Psihologia lui Aristotel
 - 2) Psihoanaliza lui Freud
 - 3) Psihologia individuală a lui Adler
 - 4) Psihologia analitică a lui Jung (arhetipul)
 - 5) Psihologia fenomenală a lui Husserl
 - 6) Psihologia existențială a lui Heidegger și Jasper S
 - 7) Psihologia persoanei – Ed. Spranger, W. Stern, etc.

Memorii / Jurnale

- Jurnal filozofic: Kierkengard, Gabriel Marcel
- Dezumanizarea literaturii modern
- Jurnalul și confesiunea nu sînt experiment
- Jurnalul = polimorf, sintetic (= amestec forțat de elemente eterogene, contradictorii)
- Autorul să se contemple
- Nevoia de a se justifica (T. Vianu)
- Anti-jurnal
- Efectul de sinceritate
- Luciditatea trăirii literaturii
- Memorii, confesiuni, autobiografii, convorbiri, interviuri
- Jurnal scrie oricine (savanți, filozofi, deținuți, disidenți, drogați, călători,...)
- Scrisori publice
- Literatură de scandal
- Puțină literatură și confesiune în literatură română
- Autorul de memorii este un martor al existenței sale și al epocii
- Sinceritatea confesiunii este limitată (subiectivism); între momentul trăirii și momentul scrierii este o mai mare sau mai mică distanță (deci memoria trădează, deformează faptele mai mult sau mai puțin)
- Momentul trăirii, scrierii, lecturării
- Avem acest straniu sentiment că naratorul se află într-un loc privilegiat: el tinde să transforme o viață într-un destin (E. Simion)
- Orice creație este formă de narcisism (Liviu Ciocârlie)
- Literatura ≠ proză (proza este un mod de a scrie, literatură un mod de a construi textul făcîndu-l să crească spre metaforă și simbol)
- Autobiograficul băgat în romanul din sec XX
- Memoriile să aibă poezie (pentru a nu constitui un simplu document)
- Anexarea unor teritorii extraestetice (Cornel Moraru)
- Monotonie a jurnalului
- Te prefaci că nu te prefaci (Emanuel Berl), în jurnal.
- În jurnal îți creezi personajul, îți joci personajul
- Este o modă recent de a nu rupe nimic, și este o modă, de asemenea, să iei tot ce au păstrat autorii [referitor la arhivele lor]
- Meta-jurnal în jurnal (Marin Mincu) (jurnal despre scrierea jurnalului)
- Eterogenitate, disparitate, formă neevoluată, imatură, handicapul literar al jurnalului
- Novicii literari presupun: o doză de imitație, maimuțareală (Ioana Carabăț)
- Să-ți amintești e o artă, să scrii este altă (Heinrich Böll)

HENRI MICHAUX

- (1899
- Un humour métaphysique
- A crée un personnage qu'il appelle "Plume" (1930 "Un certain Plume", 1937 "Plume")
- La poésie est un sort de réduction hiéroglyphique des chasés et des êtres.

MICHELOUD

- Popor care păstrezi sub şindrila /trecutului datina
- Un ulcior cu laptele frumos al muncii

TOMA MICHINICI

- Idei ucise
- Jocul nu-i...o joacă

DUMITRU MICU

- Creația (...) incită și tulbură, întreținând temperature arderilor intense, tensiunea marilor întrebări

MIRCEA MICU

- Se-ntoarce viața spre vară
- Toamna mă taie
- Umbră de abur
- Depărtări artistice
- Topit în inutila-mi lavă
- Iarna cade ca o vicleană ghilotină
- (tu care susți că timpul urcă pe trupul tău /ca un melc rece și somnolent /tot mai aproape de inimă
- Cu ranița cuvintelor în spate

ANTOINE ERNEST MIETÉ

- Congo
 - Sub ploaia bucuriei
 - Pădurea întunecată ce o porți pe cap

TEODOR MIHADEȘ

- Suferință de nemargini
- Fierbintele întuneric
- Orgolios de alb
- Adânc sărutul meu ca o emblem
- Afară ninge cu tăcere mare
- Neunde
- Jăratec sonor
- Bocea fecioara nopții pe-o cruce de voinic
- Înarmureau amieze
- Cădea peste ochi gerul
- Singurătate înaltă
- Prea plinul pustiu
- Patria este în noi

VALERIU F. MIHĂESCU

- Trupul cuvintelor
- Secționare a timpului

GIB I. MIHĂESCU

Nuvele

- 1928
- “La Grandiflora”, o nuvelă de aprox. 80 pagini
- Un personaj numit “Ramură”, alții: Mărunțache, Zambiloiu
 - La început a fost Preoțesca, mai pe urmă Georgeasca și mai pe urmă Rafaeleasca
- Vocabular bogat, cu neologisme, metaphoric, poetic
- Psihologic, fin analist al sufletului omului, în detail
- Descrie zona de cîmpie, vii
 - Oceanul de bălării
 - Manasu dădu drumul unui potop de sudălmi groaznice
 - Dar ochiul cestuilalt încă aștepta fricos în colivia griji, temător de viclenia celui ce deschisese larg ușulița
 - Domnul Mărunțache
 - Se simțea prin zvîcnete zgomotoase de rîs, care-și repețeau la interval tot mai scurte apariția
 - Plăcere diabolică
- Doi beți pleacă cîntînd “Pe-al nostrum steag e scris unire...”
 - Se ridicase hăt binișor
 - Îndeajuns de asigurătoare
 - Fu ca repedea sclipire
 - - Bună seara! Deși era la nămiezi
 - Miriștea înzepezită, buburoasă de cuiburile negre ale porumbeilor tăiați
 - În mijlocul sănătății aspre a naturii
 - Mașinalicește
 - Se întrestăpung

VASILE F. MIHĂESCU

- Critic
- Distrugere îmbinată cu construcție
- A integra obișnuitul, comunul marelui cosmos
- Lectura = o confruntare cu tine
- Lectura e o călătorie la capătul căreia ești mai bogat

ȘT. MIHĂILESCU

- Cuvinte de cenușă
- Stoluri de păsări /aleargă de azi, /pe mâine...

MIGUEL MIHURA

Trei jobene

- 1932
- 16 personaje, 60 pagini; absurd
- În locul lor se vede muntele, cu o vacă foarte grasă pe el, care, puțin câte puțin, mănâncă tot muntele...
- Eu n-aș putea dormi liniștit dacă aș ști că sub pat e o cizmă
- Nu e bines ă ne puneți sticle cu apă caldă în pat când e frig; nici să vă culcați cu noi în pat când sîntem răciți ca să ne încălziți și să transpirăm; nici să ne sărutați când plecăm în călătorie
- Dionisio are o pajama neagră
- Mine mă însor! Totul se sfîrșește și începe ea...
- Gata cu ligheanele sparte, cu șervețelul cu o inițială desenată cu creionul, cu sticla de vin cu o inițială desenată cu creionul, cu scobitoarea cu o inițială desenată cu creionul...
- Îmi face fața de salamandră.../De salamandră spaniolă sau de salamandră străină?
- Gîndăcelul meu! sînt eu
- Răspunsuri monosilabice
- Da. Era military. Dar foarte puțin. Aproape deloc
- Absurd limbaj
- Și toatăziua și-o petreceau amîndoi discutînd.../Calul și bunicuța? /Da
- Un balerin negru
- Și e multă vreme de cînd ești dumneata negru? / Nu știu. Eu mereu m-am văzut așa în apa oglinjoarelor.../ Să-ți ajute Dumnezeu! Cînd vine o nenorocire nu vine niciodată singură! Și de la ce-ai rămas așa? De la vreo căzătură?... /Așa trebuie să să fie domnule.../De pe-o bicicletă? / Din cauza asta, domnule...
- Ai niște ochi foarte drăguți.../Unde?
- Dionisio îi zice plîngînd c-o să-i dea o palmă
- Parapapa, parapapa, parapapa! (=muzica)
- Dar te aplaudă? /Foarte puțin...Aproape deloc...Cum e totul atît de scump...
- Să-l lăsăm să se supere
- Vrei să-i zic să-l aibă Dumnezeu în paza lui? /Nu. Nu vă deranjați. Osă i-o spun eu. (Cu voce tare, din pat.)
- Dumnezeu să te apere
- Dumneatat rebuie să dormi. Mîine te însori
- Don Rosario îi cîntă din cornetina lui Dionisio ca să adoarmă, lîngă pat
- Un cor absurd și straniu
- Eu izbutesc să pescuiesc doar iepuri
- Termină, prostule. Că ai un cap ca de femeie în scăldătoare..../Oh, cîta grație aveți, frumoasă domnișoară...!
- O femeie are barbă
- Vreau să știu de ce sînt beat...
- Dar mie nu-mi plac automobilele, pentru că mă deranjează asta, că roțile merg învîrtindu-se...
- Ai făcut totul ca să pierzi

- Un vânător cu patru câini legați
- Persoanele decente trebuie să poarte totdeauna catofi în buzunare
- Persoanelor onorabile trebuie să le placă ouăle prăjite
- În hotelurile modeste totdeauna există cadaver...
- A fost o lovitură, nimic mai mult...M-a lăsat K.O
- Da. Mă însor, dar puțin...
- Le tremură buzele într-un zîmbet neînterupt...
- Voi avea răbdare și voi reuși să am cap de vacă și coadă de crocodile...
- Ceilalți se însoară mereu

BOZIDAR MILIDRAGOVICI

- Iugoslavia
- Goliciunea frigului

HENRI MILLER

- (1891-1980), scriitor american
- A jurat să nu mai lucreze niciodată pentru nimeni
- Și-a dorit să devină scriitor, dacă nu, se omoară
- Instigatorul revoluției sexual
- Folosea cuvinte interzise; aspect antiliterar

Operele bolnavilor mintali

- Bolnavii mintali nu se supun regulilor dominante, neconformiști, nepăsători la opinia curentă, străni, angoasă
- Cercuri de creatori întrețin relații cu azile psihiatrice
- Opera păstrată în azile psihiatrice: colecții variate, mașinimobile, îmbrăcăminte uimitoare, broderii, tablouri, serii

YAN MIN

- RPC
- Rîul curge prin inima mea

ION MINULESCU

- 1881-1944
- Născut în București
- Publică de la 16 ani
- Debut în volum în 1908 (27 ani): *Romanțe pentru mai târziu*
- Dus la Paris spre a urma dreptul, renunță
- A scris și proză, teatru
- Simbolist

Romanțe pentru mai târziu

- 372 pagini, 1967, 11 cicluri, 188 poezii
- Străinule din lumea noastră, /Răspunde-ne de unde vii
- Nepovestite povești
- Sînt gol – /Căci calea-mi fuse lungă.
- De unde viu? /Eu viu din lumea creată dincolo de zare
- Beția altor ideale
- Din lumea ultimului cîntec, /Purtat pe-a berzelor aripă
- Iar voi, ce măsurați cu versul gîndurile ce n-au măsură, /Veniți în jurul meu degrabă
- Veniți să vă aprind în suflet lumina stinselor făclii
- Cînturi cu care azi cerșiți o pîine
- Și ce miros de viață!...
- Or, tu cunoști parfumul de carne de femeie. /Nu? /Nisipu-i praf de aur
- Cei morți sînt înăuntru, iar viii sînt pe-afară!...
- Tu, ce bătuși în viață la poarta tuturor/ și nu-nfîlși în cale decît porți zăvorîte!...
- Lumea sfîrșită de cei morți
- Al idealurilor scrum
- În suflet sfintele avînturi /Și-n gură caldele cuvinte
- Culegători de sărutări (Klingsor)
- Ca seninul albastru-al sîngelui regesc
- Da.../Va veni și ziua-n care vom obosi
- Strop de purpură
- Adio, tot ce-a fost.../Adio!...
- Marea/ Își împletește respirația.
- Covorul apelor
- Să ne ferim de sfatul zării, /Căci zarea-i veșnic prefăcută...
- Plutim spre prima dimineață!...
- Acasă-n ziuă.
- Cînd uraganele ne-or vinde!...
- Și-așa pluti-vom vreme multă - /Căci “prea mult” nu e niciodată.
- Noi sîntem morți de mult...
- O! fraților, cîntați -/Căci noi de-aici din groapă v-ascultăm
- Romanța primă /Voi scri-o-n gustul florentin /Așa cum ar fi scris-o Dante cînd a zărit pe Beatrice.
- Stinse acorduri de chitară
- Verde-mocirlos
- Dar ce cheie nu se pierde?
- Domn pe-ntinsele imperii /Ale negrului haotic
- Și pe cea din urmă treaptă, /Ca-ntr-o carte înțeleaptă, /Am cetit în fundul cupei /Naufragiul ce m-așteaptă
- Tacî, /Să nu-mi deștepți tristețea amintirilor culcate /În sicriurile-albastre ale zilelor de ieri! //Tacî, /Să nu-mi deștepți în suflet tragediile jucate /În aplauzele mute ale-nfîiilor dureri!
- Să-mi deștepți din piatră chipul /Sfînxului
- Paznicul mi-a-nchis cavoul /Și-am rămas afară-n ploaie...
- Fruntea ce-mi știa secretul

- Unde-ai noștri dorm în paza lumînărilor de ceară
- Vînul mi-aducea ecouri
- Cei ce-aveau să moară mine /Beau în cîntea morților!...
- Trei nețelese versuri din noul calendar!
- Vocea tăcerii
- Parcă-i sositul care-așteaptă să vină și-alți întîrziați...
- Imperiul apelor albastre
- M-am dus să-mi plimb pe țărm urîtul
- *Corbul = cioclu (idee)*
- Negrul nor ca și mormîntul
- Își beau iubirea.
- Somn fără deșteptare
- Un singur pelerin mai bate / La poarta liniștii.../El pare /Căm –ndurerat ca Prometeu, /E mort de mult și...tot nu moare- //Și-acest biet pelerine sînt eu!...
- Aiurări de vînt
- Și-n țara mea tăcuți ca-ntr-un mormînt //Cei vii și-așteaptă rîndul ca să moară
- Păcatul trupului
- Frunză ce-ai fost verde-odată, /Șterge-ți ochii de rugină
- Pentru cei flămînzi de soare /Și de “semen de-ntrebare”!...
- Ploaie deasă / Ca beteala de mireasă...
- Țărăncțe minore
- Clienții care se-mbată cu bere și cu glume
- Rezonanța vieții noastre
- Din goanna nebuniei de artă de-altădată, /Mă-ntorc din nou acolo de unde am pornit
- Să fiu și eu o dată stîpîn pe ochii mei /Ca să te pot privi cu ochii-ntregi
- Portative de sîrmă
- Bine c-a murit la timp și el
- Viteza sonoră /Ne sparge urechea.
- Nori de praf
- Obraznic ecou
- Poți însă flirta /Cu vecina ta /Fardată anume pentru așa ceva!...
- Din cimitirul Dunării albastre
- Îți spînzuri zilnic ...ziua viitoare!
- Candela minții nu-ți stinge
- Din brațe fă-ți aripi de fier
- Ștefan cel Sfînt și-arată buzduganul
- Glorie defunct
- O biată bătrînă șosea /Banală /Dar națională
- Timidă /Ca o omidă...
- Linia ferată /Urcă țîpînd, /Parc-ar fi beată
- Cu ochii plini de dinamită
- *Oltul săltăreț (idee)*
- Om bătut în cuie
- Ca să-i țină de urît /În mormînt!...
- *Clopotele învierii (titlu)*
- Pumni de bronz /Și de aramă

- Sparg cătușele tăcerii
- Și-a călcat moartea-n picioare
- An nou!.../Fii nou de sus și pînă jos!.../Copil al nimănui și-al tuturor, /Copil din flori
- Nu sînt ce par a fi / Nu sînt /Nimic din ce-aș fi vrut să fiu!...
- M-am născut fără să știu
- M-a-ntinerit cu trei sute de ani
- În zvonul glumelor zvîrlite-n vînt
- Pe scara sufletului meu /M-am întîlnit cu bunul Dumnezeu
- Versuri șchioape.
- Îți frămîntă imensitatea
- Rece îmbrățișare de albastru.
- Mută întrebare
- Și-aceeași inutilă goană spre orizontul ce se pierde
- Versurile mele?.../Semne de-ntrebare /Pentru-abecedarul vieții viitoare.../Versurile mele?
- /Stropi de apă vie /Și ploaie de stele /Pentru veșnicie!...
- Știți voi ce sînt versurile mele? /Zboruri în “zig zag” de rîndunele
- Diavolul din mine
- Mi-a spus că-n viață trebuie să știi /Ce nu știu decît morții
- Tăcerea, care-i aur controlat, Te va-ndrepta spre lozul cu noroc
- Sîmbure de foc
- Născut din zborul minții lui
- În mine, /În tine /Și-n el /Inima cîntă /Și plînge la fel...
- Cînd am urît am fost iubit, /Cînd am iubit am fost urît...
- Și-n viață n-am cîntat decît Romanța Celui răstignit..
- Dar ce-am fost ieri am și uitat /Un titlu de volum nescris...
- Grenada vieții mele
- Stăpîna mea, învață –mă să mor!...
- Sau nu te-aștepți decît pe tine
- Opacul /Decorat al ochiului de mort...
- Toți vă grăbiți să vă luați înainte, /Deși știți că-n viață stați pe loc
- Toți știți că v-admirați cu ură
- Nebunia cea mai înțeleaptă.
- Nimănui nu-i ca surîde nemurirea.
- *Romanța zilelor de ieri (titlu)*
- Păcat sfînt
- Fruct oprit
- Lacrimi solare
- Ne-am tocmnit prima sărutare?
- Ochi de fosfor
- Un polcu chip de curcubeu
- Spital –gazda morții
- Picături de eter.
- Ploaie veche, nouă, în rate
- La suflet mic
- Un poet, cu-o tuse-n gît /Ca o strofă de ...cristal!...
- Plouă strîmb /Și fals, /Plouă tîmpit

- Femeie (...) /Ca o viespe-ntăritată
- Cu unghii de urzică
- Cu prezența vagaboandă
- Vrei odaie /cu chirie, /Sau un loc pentru vecie?...
- Vină...literară!
- S-a sinucis un anonym!.../Un “fapt divers” și-atîtat tot...
- Povestea anonimilor!...
- Doi diavoli de copii
- Sînge, scurs din rana unui soare
- *Pelerinii morții (titlu).*
- Cetate cu nopți sparte
- De unde veniți, pelerine?...
- O stea /Coboară și-n sute de stele se-mparte
- Descresc trei lumînări de ceară.
- În templul liniștii
- Trei flăcări parcă se destramă.
- Simfonia de lumină
- Par trei corăbii vagabonde /Ce-adorm sub ele-ntins pe spate!...
- În nopatea-aceea luna părea un cap de mort /Tăiat de ghilotină și aruncat în Mare
- Tristețea zidului murder
- Pescarii triști ce poartă-n glas /Tăcerea albelor spitale...
- Cu cîte-un far aprins sub gene
- Temutul semn de întrebare.
- Își moaie aripa-n albastrul
- M-avînt din nou în infinit...
- M-agăț cu mîinile de astrul.
- Corăbii obosite
- Ancorele vaselor cad /Așa cum fiecare parcă ș-ar îngropa cîte un mort!...
- Sosesc din larg, misterioase, /Ca niște semen de-ntrebare...
- Cercetătoare priviri
- Ce valuri nemiloase, /Mîine, /Le vor deschide-n drum mormîntul...
- Tristețea-aceor romanțe veșnic vagabonde
- Se-ngroapă /În golul zărilor...
- Cenușiul depărtării.
- Port trist.
- Însîngerat de-un asfințit
- Pe cheiul umed, /Un singur albatross rănit /Mai stă de pază
- În rada portului, ce pare-o lacrimă-a Mediteranei
- Dorm galerele
- Ca niște suveniruri smulse îndepărtatului trecut
- Galere = sicriuri
- Nisipul glaben-șters
- În ritmul vîntului de toamnă
- Ca-n ritmul unui ultimo vers /Un vers cu care se sfîrșește
- Ca-n ritmul unui ultimo vers- /Un vers cu care se sfîrșește un cuvînt /Dintr-un poem etern
- Visătoare bazinuri

- Octombre-amanta celor care pornesc /Să nu se mai întoarcă
- O!...Nesfîrșitele regrete abia șoptite!...
- Necredincioase Boeme.
- Să cercetați, /Nentrebători. /Și nentrebați!...
- M-ați ascultat - /Vă mulțumesc.../Acum plecați
- Femei cu ochi frumoși de bronz/ și guri de-argint, /Ce le-am iubit, /Și le-am iertat
- Romanță fără muzică
- Ochii-ți verzi nu mai răsar
- Ca s-ajung pînă la tine, i-am zis morții: /-Mergi nainte /Și costește-mi fără milă tot ce-i viu /Ș-mi ține calea.
- Ca să-ajung pînă la tine pînă la tine, i-am zis vîntului: /-Dă-mi mîna/ Și tîrăște-mă cu tine pînă unde poți patrunde
- Violete apusuri
- Cînd le-ntrebai ce știu de tine, /Îmi spuseră c-aștept zadarnic
- Tu, albă ca și-o zi.
- Nebune vînturi
- Ochi pătați de-otrava privirii ce-nspăimîntă - /Ochi verzi ca apa moartă
- Veniși, aducătoare de cîntec și lumină, /Să-mi ușurezi povara fatalului Calvar
- Goluri de sicriu
- Que la mort ne nous aint qu'ivres morts de nous memes.)fie ca moartea să nu ne aibă decît beți morți de noi înșine (Jules Laforgue (citat la poezie)
- Voi fi pentru tine același ateu /Ce-afară de tine nu crede-n nimic
- Defunta Durere
- În cinstea ta, -/Cea mai frumoasă și mai nebună dintre fete, -
- Și-n cinstea ta, - /Cea mai cîntată din cîte-n lume-au fost cîntate –
- Gură nesîngerată
- Dă-mi degetele-ți inelate - /Poeme-n pietre nestemate - /Vreau să le-nvăț pe dinafară și să le cînt
- Tu nu știi/Că nu-i în tot salonul altul la fel cu mine să iubească?
- Imaculate fecioare
- De ce cînd plîngi, /În plînsu-ți moare o-ntregă lume de petale?
- Lumea morților.
- Lumea părerilor de rău
- De ce, cînd cînți, /Cu tine cîntă un infinit de armonii?
- Cînd te-nfioară cuvintele ce n-au fost spuse
- Nimfe de murmur
- Și ne-am iubit /Și-azi toată lumea știe /Că ne iubim.../Dar cît ne vom iubi /Nici noi nu știm, /Nici lumea nu va ști!...
- Bronz etern
- Cei morți le-au luat cu ei în groapă, /Să nu le lase celor vii...
- Clopot spart și răgușit.
- Note de aramă
- Viitorul morților.
- Cîntări crepusculare
- Veneam tăcuți ca primii oameni /Pe drumul celor dați afară /Din raiul primei fericiri..
- Intorace din drum pe noii –nvingători!...

- Ochi adânci.
- Buze calde-nsîngerate
- Voi, ce-ați murit demult /Și totuși nu v-ați găsit încă mormîntul
- Pe vatra sufletelor voastre
- Cimitire uitate.
- Biblie barbară.
- De trecut vă dezlegam
- Cald vis
- Voi, moartelor nemuritoare, /Veniți, căci v-am găsit mormîntul.../Veniți cu toate-n cimitirul /Ce-n biata-mi inimă-și deschide /Largi porțile să vă primească...
- Et fais-moi des serments que tu rompras demain (și fă-mi jurăminte pe care le vei călca mine) (motto la o poezie, citat din Paul Verlaine)
- Eu știu c-ai să mă-nșeli chiar mine.../Dar fiindcă azi mi te dai toată, /Am să te iert -/E vechi păcatul /Și nu ești prima vinovată
- Deci nu-ți cer vorbe-mperecheate de sărutări, /Nu-ți cer să-mi spui /Nimic din tot ce-ai spus la alții, /Ci tot ce n-ai spus nimănui.
- -Voiești sau nu să fii a mea?
- -Să-ți amintești c-ai fost și-a mea!
- Icoana amentelor ce mint
- Cîte voci nedeslușite mor în zori, iar noaptea-nvie?
- -Unde-i sfîntul? /Unde-i sfînta fără nume?
- Crepusculul zeilor
- Biserca – casa celui care n-are nici sfîrșit, /Nici început
- Crucile = spînzurători; cu mîini bolnave
- Funerar îndemn.
- Alb curat
- Tîrziu de tot, cînd bună-ți pare o caravană-ntr-un pustiu
- Clopotele sună ca lupii
- O, nu te-apropia de Mănăstire /Și nu te-ncrede glasului din turlă!
- Ceți pasă dacă nu știi ce te-așteaptă /Cînd ce te-așteaptă nu-i scris nicăieri?
- De vorbă cu mine însumi (ciclu, 1913)
- Vorbesc cu mine însumi, cum aș vorbi c-un frate /întors rănit din lupta zilele de ieri
- Mă simt așa de singur, c-aproape-mi este frică/Să mai vorbesc cu mine.
- Eu sînt o armonie de proză /Și de vers, /De crime /Și idile, /De artă /Și eres - /În craniu port Imensul, stăpîn pe Univers, /Și-n vers, voința celui din urmă Nențeles!...
- În gesturi port sfidarea a tot cei- Dumnezeu, /Și-n visuri, majestatea solarei agonii
- Am plecat.../Necunoscutul mi-a zis: “Vino, te aștept”. /Am plecat în explorarea unor semne de-ntrebare.
- Mă topesc cu amintirea unei vieți trăite-n somn, /Mă-ntregesc cu nostalgia primelor Îmbrățișări
- Da.../Sînt Domnul celor veșnic plutitoare-n infinit
- Celor ce plutesc în versuri
- Paznicii nemărginirii mi-au deschis negrele porți
- Pădurile priveau
- Duceau cu ei povara culcatului pe cruce
- Porniseră cu toții din țara-n care morții /Trăiau, ca și altădată, în cei rămași în viață

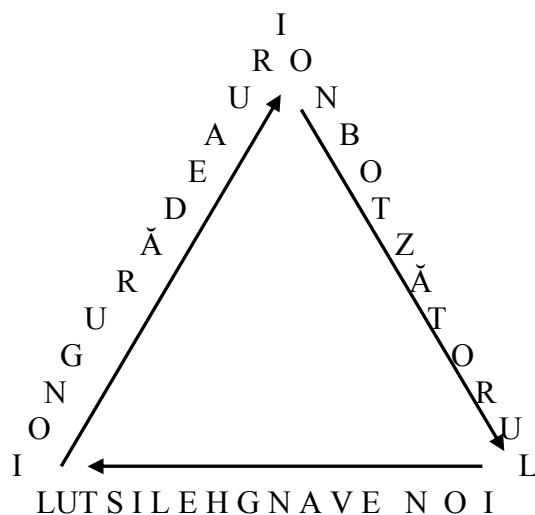
- Triști ca umbra
- Trec anonimii omenirii
- Voi-sclavii primei rușini și-ai primului păcat...
- Și ei de-atâtea ori mă iartă, /De câte ori îi necinstiți!...
- Regatul steleor etern
- Învînse, stelele pieureau
- Ia seama, Sire, /Cîntărește-ți necîntăritele cuvinte
- În glasul morților învață sentința care nu te minte, /Că Regii sînt, ca și soldații, supuși acelorași ursite...
- Spre Soare. Seara-și pregătește resemnarea
- Sfînt Mormînt
- Drumurile noastre duc spre Soare, /Și soarele preface verbu-n cînt
- Gest de bronz
- Răsar, /Mă-nalț, /Cobor /Și-apoi dispar, /Și-apusul meu e totuși răsărit.../Sînt vagabondul zilei de-a pururi solitary -/Portret unic și veșnic, expus în infinit
- Dau fluviilor grații de reptile
- Azvîrl sămînță nouă în vechile tipare
- Cînd vorbește inspirarea
- Apa doarme ca-n sicriu
- Și să-ți amintești de glasul care macină Romanța /zilelor de mine
- Iahturile vieții /Naufragiară
- Tot ce cîntă glonțul, /Tot ce scrie spade
- Mute ca sentința luptelor pierdute, /Triste ca fantoma gloriei defunct
- Portul blond al unei măti din Nord
- Tristețea trenului ce pleacă /Noi n-am trăit-o niciodată
- Nerăbdare mută.
- Bagajul visurilor noastre
- Cîntă /Viteza
- Și numai trenul, /Creează-n urma lui distanța
- Din care ne-adăpăm speranța
- Rafale lacrimi
- Uzi ca trei cadaver scoase dintr-un lac.
- Muți ca trei schelete ce-și cată mormîntul
- Deasă ca nisipul /Repede ca vîntul /Dreaptă ca săgeata
- Pastel bolnav
- Bolnavii albi, ca albul pereților
- Scări tocite
- Ce primăvară tristă ș ice spital tăcut!...
- Și doza de chinină /Alunecă pe gîtul pierduților /Ce vor /să-și schimbe –apropiatul sfîrșit în început.
- Pastel mechanic.
- Supape ofticoase
- Resemnarea bemolilor ce mor pe harfă
- Decorul /E-același peste tot cînd plouă
- Imploră mila dimineții
- Monocromie verde

- Pastel mechanic - /Năzuință /De artă nouă /Și știință –
- Cîntă un matelot la proră /Și marea nu-l înțelege
- Dorm toate-n paza albelor priviri de stele...
- Prin candelabra, iată, adoarme și lumina
- Și somnul tău să fie totul, /Tot, precum e rădsăritul
- Nesecat izvor /De priviri /Ce te-nfășoară ca-ntr-o haină de mătase
- Pe falsa nervilor chitară.
- Pe-al inimii cadran
- Pline de ecou
- Eu sînt ce n-a fost încă nimeni din toate cîte-au fost /Și sînt
- Accentual circumflex al vieții
- Trecutu-mi spune că astăzi nu mai sînt nimic
- Alei de crini
- Cu ochii tăi – culoarea nimicului etern, /Culoarea nebuneiei și-a crimelor iertate
- Petale de păcate.
- Intenții senzuale
- Pustiu ca discul rece și blond al lunii pline
- Într-un bazaar sentimental.
- Colecție de patimi
- Cîte tragic-nceputuri cu sfîrșiră-n simfonia /Mută-a lacrimilor?.../Cîte nu pieriră-n veșnicia /Inutilului?...
- Copacii vor zîmbi.
- Ceasornicu-n perete va respire mai rar
- Tăcute perdele.
- Parfumuri de brad
- Și față de noi singuri, /Poate, /Nu vom mai fi nici noi!...
- Apusuri de vară
- Port urmele luptei pierdute-n palatal /Eternului Mîine/ Și fostului Ieri!...
- Sărmană învinsă de însuși învinsul /Voințele tale...
- Și-n viață, același etern Început /Edoar profanarea acelor sfîrșituri, /Trăite /Și-apuse ce cei din trecut!
- Gesture ce mor. Păstrate /De lacrimi.
- Statui goale
- În fiecare noapte sfîrșeam printr-un cuțit /Poemele-ncepute cu buzele și dinții
- Deși m-ascult numai pe mine, /Eu nu m-ascult decît prin El.
- Ei mă urăsc că nu-s ca Ei../Eu îi iubesc că nu-s ca Mine...
- Cine-a fost fantoma-n doliu cu ochi mari de dezgropată?
- Ochii ei sorbeau apusul.
- Grota de cristal
- Să descifrez secretul
- Dă-mi tot ce nu se poate da
- Dă-mi paradoxul frumuseții tale
- Dă-mi tălmăcirea buzelor profane /Și rebusul icoanelor tăcute
- Tușea-n fa minor a țraviatei
- Dă-mi gravitatea morților spre groapă
- Nu-i cer nimic. /Și totuși, dacă-ar vrea - /O, dacă-ar vrea să-mi de ace nu-i cer încă!

- Dormi, felină obsedată de plăcerea de-a fi-nvinsă...
- Capriciul unor altor flori
- Feline = femeie
- Dormi, felină torturată de-al duetului final
- Și respiră infinitul ce plutește-n străveziii .Nori
- Extern simbol
- Și-n jur-ți toate sînt absente
- Ochiul lumînării doarme
- Miezul nopții-a-nchis chiar ochii /Neadormitelor portrete
- Tu, ce-ți scimbi amanții-n preoți
- Viens pleurer si mes vers ont put e fair rire. /Viens rire s'ils t'ont fait pleurer (Tristan Corbière) (Să plîngi dacă versurile mele te-au putut face să rîzi. /Să rîzi dacă versurile mele te-au făcut să plîngi
- Pașii se urcă
- Și nu mai sînt singur, /Și nu mai sînt eu.
- C'est la femme qu'on aime à cause de la nuit. (Villiers de L'isle-Adam) (motto) (E femeia pe care o iubești din pricina nopții)
- Felinarul desenează
- Bloc de carne și de foc
- Nu știu cine ești /Și nu știi cine sînt - /Atît mai bine. /Hai cu mine...
- Fii de-acum-nvingătoarea /Șiînvinsa tuturor
- Așteptarea îi excită
- Cea dintîi a fost uitată, /Cea din urmă așteptată
- N-ai fost ce dintîi, /Ești însă cea din urmă
- Et tu me perdras, et je perdrai, /Car je suis celle qui est perdue, sitôt trouvée (Marcel Schwob (și tu mă vei pierde, și eu mă voi pierde, /Căci eu sînt cea pierdută, de cum a fost găsită, motto)
- Strofe pentru lumină, întuneric, zăpadă,...
- Albastrul însîngerat de soare.
- Taina-npreunării
- Alt Prometeu îi va reduce sacrificial la o...cutie de chibrit.
- Deși-ai rămas același veșnic, nu ești același niciodată și nici nu porți același nume...
- Ploaia = imperativă și sonoră.
- Tusea topelor gripate
- Smulg aplauze
- Necuprinsuri fără pază
- Șosele kilometrate.
- Cîmp răscolit de oameni
- Ploaia = un șir de caravane
- Brazi geometrici
- Zăpada = mireasă-a brazilor
- Nu te dorește-aproape nimeni, deși te-așteaptă toți să vii...
- Îndrăgostiții de imagini abstracte
- ...tu cobori banal ca o cortină...
- Agonie de lumină.
- Dirijor isteric

- Întuneric-frate bun cu nebunia, cu iubirea, cu păcatul și cu crima – tu ești ritmul infinitului și rima, ce ne legi în somn cu veșnicia
- Viață cu program.
- Primăvara / A izbit cu pumnu-n geam
- I-am citit isprava-n calendar
- Primăvară, primăvară, /Inutila mea fecioară, /Nu cumva te-ai sinucis?
- Vara umblă toată ziua-n pielea goală
- Vara însă- fată de la țară - /Bleagă și prostuță ca o oaie
- Primăvară inutilă
- Mi-a bătut azi-noapte Toamna-ngeam, /Mi-a bătut cu degete de ploaie...
- Am privit în jurul meu și-n mine
- De vorbă cu iarna
- Cu geamul mat, pietrificat de ger
- De-acolo unde,, - loc de soare /Și căldură /Înfrigurații cer Literatură
- Iarna îmbrăcată cu albă rochie de bal
- Cu corpul tatuat
- Alt acrobat.../Alt salt mortal!...
- Întreabă vântul: /-Cît mai e pînă la cer?...
- Pălmuiți de vânturi /Și scuipiți de ploi
- Sfinți goi, somnoroși
- Starița face morală unui cîine
- E cald /Și locul pare o hartă de noroi.../E harta unei țări după război
- Broscoi = biet școlar cu nota 3 la geografie..
- Se uită soarele-napoi /seara
- Soarele gonit de lună /seara /Ploaia cîntă
- În orașu-n care plouă de trei ori pe săptămînă /Orășenii, pe trotuare, /Merg ținîndu-se de mînă
- Umbrele suspină
- În orașu-n care ploă de trei ori pe săptămînă /Un bătrîn și o bătrînă - /Două jucării stricate - /Merg ținîndu-se de mînă.. (“Acuarelă”)
- Sirena țipă.
- Farurile – lumînări marine
- Hamalii dorm ca grînele-n hambar
- Cu ochii-ntorși spre Nord.
- Portul se topește-n mare
- Elogie domestic
- Împrietenește-ți ochii cu tot ce poți vedea

▪ Patronii mei - Triunghiul

- Vor să-și părăsească rama (niște chipuri)
- Și ochii negri-galbeni ca un adînc de mare...
- Și toți “Luceferii” din cărți sînt stele căzătoare..
- A fost o dată Mamă, /Dar a rămas Fecioară...
- Căci amanta pentru rege /E mai mult ca o Regină!...
- Sub umbrellă unui brad
- Trupul meu te cheamă
- Grădină plină de rugină
- Toamna a trecut pe lîngă mine /Și m-a luat de braț fără rușine /Ca să fiu întreaga noapte-a ei.
- Tăcerea coboară-n spirale /Rotunde și-ovale
- Liniște goală, mută
- Și treptele scării de piatră /Sărută pantofii femeii
- Castanii par mături proptite de zid
- Scara (...)/ Coboară cu treptele-n vid
- Șopîrlele verifică la soare
- Înțelept ca un Esop...
- Cioara = simbolul ideilor defunct
- Un scriitor, /O cetitiare, /O strîngere de mîină, /Un “ah!”, /O sărutare.../Și-n urmă: puncte, puncte, puncte...
- Deși ne cunoaștemde-atîția ani, Noi, totuși, parcă nu ne cunoașteam
- Iubire, bibelou de porțelan, /Obiect cu existența efemeră
- Strofe pentru mine singur (ciclu, 1930) (“Romanță fără ecou”)
- Cel care la noapte își ia zborul
- Cohort amintirilor rebele.
- Sărutări înăbușite
- Ce dureroasă-i clipa regăsirii /Cu cel ucis de propriul tău cuțit!...

- De teama amintirilor rebele /M-am hotărât să mă cobor în mine - /Să-l regăsesc pe cel ce-am vrut să fiu /Și mortul să-n-tregească pe cel viu!...
- Sînt ca un vechi răboj de lemn, /Pe care-ncep să-mi recitesc /Înfrîngerile-n sens invers
- Ca aurul lichid din stup...
- Pe cînd iubeam, /Cîntam /Și beam!...
- Cu gîndul și cu ochii-nfipti în largul /Poemei ce-și întîrzie
- Sfirșitul /Aș vrea să fiu totuna cu catargul, /ce sfișie în două infinitul.
- Femeii ce-mi va spune “te iubesc” /Aș vrea să-i smulg cuvintele din gură
- Mă bat cu vîntul și mă cert cu luna...
- Oltul e monoton și mărginit la minte, /Și nu știe să curgă decît spre drăgășani
- Mă fragmentez în pietre nestimate /Și porcilor mă dau să mă digere.
- Aplauzi actorii, /Ucizi autorul
- Parfum occult.
- Dinți poleiți
- Mă cheamă-nserarea eternă - /Uitarea!.../Mă cheamă supremul adio!.../Partenza!..
- Bisezi nebunia
- Dezleagă-mă, Părinte, de ce-am jurat să fiu /Și iartă-mă că-n viață n-am fost decît ce sînt - /Un cîntec prea devreme, sau poate prea tîrziu, /Un ropot scurt de ploaie /Și-un mic vîrtej de vînt...//Dezleagă-mă de vina de-a fi-ncercat să fac /Granit din cărămidă /Și bronz din bălgăr
- Clasicul măgar...O viață mai umană
- Cel-de-Sus la fel cu cei de jos
- Doamne!.../Lasă-mă să stau de vorbă și cu Tine, /Nu fi Tată vitreg cu copilul Tău.
- Mă caut și nu mă găsesc!...
- Toți răposatii ce-n mine trăiesc
- Vîntul se ceartă cu plopii pe drum
- Ce vină mă face să nu mă găsesc /Cînd tot mai trăiesc?...
- Tu trăiești în mine
- Ucis de viu.
- Fără nici o formă, ca argintul viu
- Lumea = copiii lui Dumnezeu, din flori
- Curcubeul ride
- Să n-aud /Șisă nu văd nimic, /Să-mi trăiesc viața fără să mi-o stric, /Să m-afund în mine ca nămolul-n lac
- Să-nvăț cu gura mea /Să tac
- Rugă pentru ultima rugă
- Dă-mi, Doamne, spor la minte- /Nu lipsă la cîntar...
- Dă-mi zborul rîndunicii peste mări, /Să-mi ducă scrisul dincolo de zări
- Dă-mi învierea morților din mine
- Iar dac-o fi să mor și eu, ucis /De cei care n-au înțeles încă ce-am scris, /Dă-mi, Doamne, binecuvîntarea Ta, /Să pot muri ca și Cristos, pe Golgota!...
- Nu sînt ce par a fi.. (ciclu, 1936)
- În loc de prefață
- Titlu gras
- Are o poezie “În loc de prefață” dedicată “Mie”

- Sînt un volum ce n-are titlu încă, /Deși există-n mine tipărit -/Volum unic, ce trebuie citit /Rînd după rînd /Și tot așa, la fel, /De l-inceput și pînă la sfîrșit - /Pînă se va-nțelege ce daltă de oțel /Va trebui să-mi sape titlu-n stîncă /Atunci cînd titlul meu va fi găsit!...
- N-am fost așa precum se spune /Și nu sînt nici așa cum sînt - /Nu sînt nici foc, /Nici ploaie /Și nici vînt!.../Nu sînt nimic din ce-aș putea fi pe pămînt.../Nu sînt decît un snop de vorbe bune, /Ce-aștept un cititor cinstit să mă răzbune /Și să m-arate lumii cine sînt!...
- N-am vrut să fiu volumul ideal, /cu sute de ediții repetate –
- Mă-ntreb: /Cel care-am fost cîndva /Tot eu sînt și-azi?.../Sau sînt altcineva?...
- Trăiesc din semen de-ntrebare /Și putrezesc nenmormîntați... carte /Soră de beție
- Cartea = bijuterie de cuvinte și imagini
- Olandezul zburător
- Sufletul întors pe dos
- Fals permis de grum
- Dar cine-anume sînt cu-adevărat /Nu știu nici eu...
- Cîte vieți întregi am navigat
- Sînt spaima celor care nu mă-vor /Și cel mai bun tovarăș de grum al morților...
- Nu sînt decît un “Uite-l...nu e!” -/Sînt spectrul omului bătut în cuie
- Rînduri pentru întregirea mea
- Fapt divers banal.
- Mormînt agresiv
- Dar teama de rămîne tot ce sînt /A sugrumat în mine orice-avînt
- Uzine pentru fabricat copii.
- Papuși de sexe diferite
- Mă doare amintirea tinereții
- Porții duble de neplăceri
- Mă doare tot ce-a fost / Și nu mai este...
- Un alpinist îndrăgostit /De cel mai circumflex accent din Infinit!...
- Pasăre albastră.
- Grăbita lăcomie a primului sărut
- Mă doare tot ce-a fost /Și tot ce știu/Că va rămîne veșnic după mine
- Mă-ntreb, ce s-a putut schimba /În mine/ Și-n credința mea, /În care știu că n-am schimbat nimic
- Cerul vessel se coboară /Și munte-ncrunat cum se ridică
- Vîno mai curînd, s-ascuți /Nemulțumirea celor mici și mulți
- Ploaie de monezi
- Măscărici – poeți
- Să-nveți să mori cînd nu știi să trăiești /Și să trăiești abia după ce mori /Iar după moartea ta să te-ntregești /Cu restul celorlați nemuritori!...
- Romanță negativă, meschină.
- Un strop de veșnicie
- Melodia întregirii noastre
- Ca două manechine cu suflet de vată
- Pe cînd iubeam - /C-am suferit și eu de-această boală –
- Mîine, noul meu roman pe care-l scriu /Poate nu voi mai fi dornic să-l sfîrșesc...
- Marea bucurie de-a mă ști iubit /Va lungi romanul meu la infinit
- Și-n locul meu intrase Moartea me-an sicriu!..

- Rînduri pentru cuvintele “NU” și “Da”
- Mîngîiat de soare
- M-a lătrat cu un salut de “bun venit”...
- Cuvînt neîngrijit, îmbolnăvit
- Zei subterani
- Cum moare-ngură-orice cuvînt /Cînd nu-l poți măcar șopti!...
- O noapte plouă-n cinstea mea.../O noapte plouă-n cinstea ei...
- Perdele-nflorate.
- Note desperecheate.
- Castani eroi, /Invalidi, aproape goi!...
- Cine-merechează-n noapte /Note vagi, desperecheate?...
- Cine-mi schimbă noaptea-n zi?
- Un glas ce tace este-o “Pasăre albastră”
- Femeia care mă iubea - /O mică poemă-n poză din opera mea
- Trup nesătul
- Mă iubea fără perdea /Cu același “Va urma”
- Pe banca verde unde doarme ploaia. Buze roșii, de lalea
- Cocșii /Iadului
- Picioare însă, de-argint viu
- Puse-n balanța versurilor mele
- Și ne iubeam fără rușine
- Poetul poreclit “Fluieră vînt”
- M-am îmbătat de gura ei
- Își vinde gura deulce.
- Cu numele mereu necunoscut
- Necunoscuta vare se vindea .../Era chiar tinerețea mea!///
- Sentiment pur anatomic
- Un fost coleg de bancă, pe care l-ai iubit .Atît cît ține flacăra unui chibrit
- Ce mai sintetică femeie
- Și-n ziua aceea, /ziua ta, /Va fi, vai!...ziua altora!...
- Odaie veselă
- Sărutare mută
- Oprește-mă!.../Nu mă lăsa /Să te sărut, /Căci gura mea /Sărută fără ...”va urma”
- Primăvara, fată mare, /A sosit în sat la noi
- Sfîntul Soare.
- Primăvara vine în pantofi
- Feciorie-mprospătată
- Romanța răspunsului mut
- Pendulă care te-ai oprit din mers, /Încerci acum să mergi în sens invers?...
- Să-mi spui /Ce n-ai spus încă nimănui
- La tine “Nu” și “Da” nu sînt /Decît aceleași vorbe-n vînt!...
- Cu voluptatea unei bombe de efect!...
- Și lasă-mă să-ți mai sărut../Nu gura.../Ci răspunsul mut!...
- Isprava Toamnei
- Am rămas cu toamna-n trup și-n gînd!...
- Vine ca o oră fixă pe cadran

- Toamna, fată indiscretă
- Se agită ca un ascuțiș de sapă.
- Opera literare
- Legeda anonimă
- Miragiu subteran de palmieri
- Clepsidrul mut al clipelor ce trec...
- Atîta surd tumult în mersul lor.
- Subterana tragedie.
- Exodul neființei
- Iar urma celor ce-au trăit prin cîntec /Dispare-n calea celor care vin
- Voi sînteți cei ce-ați fost, /Eu nu sînt încă /Decît preludiul celui ce voi fi!...
- Octombre
- Multașteptatei
- Să ne-auză
- Trec stăpînii grădinilor fără stăpîni
- Coloarea wagnerienelor motive
- Nu te cunoaștem nimeni
- Aștea cît mai sîntCînd luam da capo școala
- Multașteptatele
- Buze roșii de lalea
- Supermuzicale
- Sub bolțile de trei ori milenare
- Întunericimilor
- A fost crucificat
- Epilogam
- Există și o anumită preferare a semnelor de punctuație caracteristice pentru poeți (scriitori)
- Ion Minulescu folosește foarte des “?”, “!...”
- Metafore (șocante) curajoase, derutante
- Între strofe se pot lăsa 1-2-3 rînduri (diferind între ele, nu neapărat egale)

DESPINA MINCU

- Chemare pîrguită
- Unduiește clipa
- Ochiul mi-l frîng
- Așteptare mută
- Iubirii vechi să-i dai făptură nouă

ALEXANDRU MIRAN

- Neconținut coboară în oglinda cărții
- Răstignită în imaginație
- Privește parcă îndărătul ochilor de abanos
- Brațele îi zugrăvesc în aer flori.
- Cu slava de blană tărcată

C. MIRCEA

- Existență ce se proiectează de cele mai multe ori în planul metafizic
- Revelație = reflexivitate a luminii sau a căldurii, strălucire, scînteiere, persistență
- A redefini universul

AL. MIRONOV

- Gîndesc, muncind pe rupte. Muncesc, gîndind pe rupte

I. MÎNZĂLESCU

- Se aprinde viitorul
- Sărbătoare de purpură

N. MOCANU

- Legați de cer
- Umbră de rază
- Mirosul sufletului.
- Sânge nestemat.

OVIDIU MOCEANU

O privire spre Ioan

- 1983, debut, Dacia, Cluj
- 250 pagini, 25 nuvele
- Percutantă, prolix, cotidian (Mircea Zăciu)
- O lume buimacă
- Bizar + absurd + mister
- Prea verbos, descriptive, fraze lungi
 - Scaii sînt, totuși, scai
 - “nu știi?” întreabă, își prinde barba, face iar \”hm!” și-mi dă o palmă mare, lată cît bolta cerului, dar casa nu se răstoarnă, stă acolo, deși se slatină cu tot cu Buna și atunci Buna zice “Lasă-l măi în pace, că scrie mai încet, dar scrie, poate-i merge mintea mai încet; asta-i îi merge mintea mai încet...” Și mă uit la ea cu ochii umezi, e pe patul acela demult și tot zice “lasă-l măi în pace, nu vezi că-i mic?”, Buna-mi spune, măi copile”, tut e-ai dus să-i săruți mîna și să-ți pui capul pe pieptul ei
 - - parcă ar scrie cu ochii închiși, în liniște
 - Eu plîngeam, cerul albastru, sîngele curgea din degetul mic
- Melancolic, gen Losa (America Latină) privind construcția frazei, foarte descriptiv deci mai puțin narativ.

C MODIRJAC

- Venea prin timp
- Ceas răsfrînt
- Și arborii au prins în suflet stele
- Cum suie ziua de prin muguri
- Aprins de veșnicii
- Cu cerul viu întrezărit sub pleoape
- Se-nspăimîntă cerul de dureri
- În gol sălbatic
- Împietrește frigu-n oase
- Se-nnoaptă stelele emigrînd spre nord de sfere
- Vai, cum tresare /apa-n fîntînă
- Verde crud

MIRCEA MOISE

- Cu fusta în vînt (mică poezie)
- Cenușa unei vieți de om

GRIGORE C. MOISIL

- Ion Barbu a fost cel mai mare mathematician dintre poeți, și cel mai mare poet dintre matematicieni.
- *Matematica a evoluat de la cantitativ la calitativ (idee)*
- Drumul cel mai scurt și mai eficient al matematicii spre ea însăși este în și prin celelalte științe
- *Transformarea matematicii în știință umanistă (idee)*
- Moisil a scris eseuri
- Pentru un copil, ca pentru un mathematician, jocul e o treabă serioasă
- Se știe că o idee începe prin a fi un paradox, continuă prin a fi o banalitate și sfârșește prin a fi o prejudecată

ION MONORAN

- Să deschidem lada cu șoapte a greierilor

V. MORAR

- Luna ne linge cu limbă amară
- Siluete hilare – întrebărilor
- Nu-și proptește plînsul
- Tîrziu cînd noaptea te va cerceta în oase)
- Pentru cel ce n-are/o speranță-n plus / nici la nemurire /preferințe nu-s
- Lungi șerpi de foc = furtuna
- Cel ce se ascunde /într-un fals cuvînt /are tot prilejul /să vîneze vînt
- Pămîntul legat cu fulgere de stea (idee)

C. MORARU

- Ficțiunea se substituie realității, desființînd-o
- Limbă în mit

M. MOȘANDREI

- Noaptea frunzelor de nuc îmbătătoare
- Copilul ce îți bate în inimă
- Ai zidit pământul cu sudoare
- În noaptea de limpede început
- Joc de stele
- Vipere surori
- Bezna de argint

DAN MOVILEANU

- Eu cal tot eu călare
- *Rug de cuvinte (titlu)*
- Și mă plutesc și mă plutesc
- Vin sfîșiate stări de veghe /și stări de sete sfîrșite

SLWOMIR MROZEK

- Cine-a mai pomenit să te tot piși într-una
- (fiul se încheie grăbit și rușinat la pantaloni)
- Să pierzi briciul și să rămâi cu ascuțimea
- Un tren invizibil
- U act sexual
- Personaje care vor să se ducă la teatru
- Personaje în slip (la mare)
- Timp teatral, spațiu teatral
- Apar strigoi
- Mijloace extrateatrale
- Personaj vorbind doar cu profilul spre sală (fără să se întoarcă)
- Un personal se numește EU (Eu se află mereu lângă el)
- Până acum găluștele mele erau doar niște găluște obișnuite, acum sînt găluște istorice.
Toate sînt istorice. Masa, farfuria
- Voi fi nevoit să ștampilez gălușca

DAN MUCENIC

- Ce plănuri rezistent este gara oraşului, /sfîrtecat de sirena locomotivelor

N. MUCICHESCU

Osîndii

- Editura Litera, 1974, 64 pagini, 38 poems, 560 exemplare
- Coşbucian
 - Scrinul minţii
 - Torn în cupe veacuri şi le beau
 - Visuri moarte
 - Jalea şi amorul (...) /Care trag de-un foale
 - E mai frumoasă decât cerul toamna
 - Par turme de mioare dinţii ei /Iar sîinii pui de cerb

FLORIN MUGUR

- Tot ce atingi se face poezie
- Cerul le sărută Tema vieții mele
- O gaură neagră-ntre stele
- Vara genial
- Tîrg ros de vise
- Stele singure cu ochi vicleni
- Dulce / ca ochii tufelor de liliac
- Ninge în ecuațiile toamnei
- Luna / născînd neconținut parc-ar fi rîs
- Cu pletele pînă-n pămînt iscăliturile /acelor timpuri vechi și genial / fiecă nume ca o bătălie
- Pe tîmpla cuvintelor.
- Suspine lăudăroase
- Cărțile se umflă de fală și se-nfoaie
- Scări lungi de nervi, odăi / de nervi.
- Viermi sublunary
- Pianele prostiei
- Ninge lent cu neuroni enormi /în aerul bătrînei very pe moarte
- Coji de nuci ard și versuri barbare în sobă
- Contemplativi

Piatră palidă

- Editura Cartea Românească, 1977, 164 pagini, 78 poezii, 1000 exemplare
- Oniric
- Unde ești /prințule?
- Într-un punct fericit.
 - Înfricoșat te cureți de flori ca de noroaie
 - Crinul amar ce-ți crește-ncet în gură
- Ți s-a dat capul, nimic atceva - /cineva se împiedică de el noaptea /ca de o buturugă fosforescentă
- Paharul ei fraged de lapte
- Ea e mai înaltă ca mine cu un cap fericit
- Ofrază trosnește greoi ca o creangă uscată.
- Zgomotul pur pe care-l face cerul
- Nervii fetelor miros a floare de tei /ele știu când s-a născut libertatea
- Cărțile se apelează una spre cealaltă /în taină ca femeile gravid
- Unde sînt mașinile voastre lunguiețe /de cucerit timpul /unde sînt săbiile folosite ca semen de carte?
- Zidește-i strîns făptura de lut, ca o femeie /din care pruncul nu va mai ieși
- Păziți laptele
- Iarba e udă ca un bot de miel
- Ce este sufletul decît un stup de lapte?
- Trupul său e lung ca un suspin
- Osul inimii
- El tremură înalt
- Păpădiile cu captre picate din nori
- Dormi lîngă el, cum ai dormi .lîngă o traistă plină de fluier
- Cenușă albastră
- Aerieni ca păpădiile
- Mai ușor /ca aerul
- Orașul /pierdut în lumina țigărilor ieftine
- Ariciul-un domn șters
- Și ziua care se deschide brusc /ca o cutie de chibrituri /cu toate bețele-aprinse
- Don ce oraș sînteți, fraților?
- Și bate soarele /stîlpii se fac de sticlă
- Pămîntul e atît de străveziu /încît zărim strălucind /banii de aur de pe ochii morților
- Tremură leneș pe genunchii ei /mănușa albă de mătase-a gloriei
- O, șoldurile ei /mușcate /de nevăstuici
- Sărutările vechi căzute ca frunzele
- Orașul sudic mi se refuza /în sine strîns ca o lămîie verde
- Bulevardul se curba cu lene
- Sori lemnoși
- Are /fața mioapă de atîtea lacrimi
- Și-n meri, îmi spune, crește altceva
- Și am dreptate, îmi spunea, din nou am dreptate /ș ice să fac singur cu atîta dreptate?
- Soarele, acest război civil /soarele, această populație legendară
- Furia fluturilor

- Trupul meu tremură ca o armată părăsită
- *Soarele ascunde întuneric (idee)*
- Și dacă se va deschide brusc o fereastră /zidul plîngerii/ ce vom zării?
- Care vorbesc în somn încet ca floarea
- Single unui stat mic
- Găunos e numele lor
- Nici măcar moartea nu o merită, măcar
- Ninge și cerul e plin de ace /ca un spital nebun
- E rîsul plin de zimți /și ascuțit /mușcînd mărunt din marginile lumii
- Cu dinții de sare ai apei în palmă
- Părul meu e numai o prelungire a nervilor
- Mănușa de lemn a bătrîneții
- Semen de oboeală apar în cărțile noastre
- Puterea nebunească de-a iubi
- Nu mai știai să vezi
- Să vezi imens ca muzica
- Bătrîna patrie de aer a artistului
- De multe ori ești fericit împotriva cuiva
- Continuai să scrii /lăsîndu-ți cîte un poem neterminat /să doarmă-n locul tău
- Micul, șarpe de aur /al minutului
- E destul să fii viu cîteva clipe-cît durează scrierea /unui vers
- De cîte boli suferă poeziile mele mai rău decît un om
- Visul /.../arma lui cu aer comprimat
- Brîndușele comunică prin parfum ca printr-un tremor al spiritului
- Durerea aripilor – singure nu zboară
- A umblat cu picioare de mort
- Să le vorbești tuturor numai cu cea de-a doua vorbire
- Ca o cenușă leneșă a apei
- Înaltei guri
- Ei păzesc regatul ud al cuvintelor
- Vorbește-n șoaptă cu fantoma /trupul ei
- Carnea străvezie /a unui râu
- Dinții lungi și străvezii ai muzicii
- Obrazu-nsîngerat al cărții
- Mîlul gros de aur
- Sînt orgolii cu un future zbătîndu-și /aripile gigantic pe clipe
- Și cerul /e un perete tremurînd /cu toaote ceasurile de argint holbate
- Deschizi cărțile /și cărțile au paginile albe
- Și în rafturi /cărțile scot un muget fin ca praful
- Ghilotine –albastre
- Cu capul pe genunchii mari ai lumii
- Pe jumătate nebun /crinul gol /în sicriul de sticlă
- Luna, un ban topindu-mi-se-ngură
- Poeme regale
- Răni de aur
- Poetul, un adevăr bătrîn /ce stă de vorbă concentrate cu focul

- Portocala /cu toți dinții de zahăr intacti/.../ soare umbrelă pentru furnici
- Cuvintele ce-nbătrînesc
- Prinți pe străzile Himerei
- Femeia /stă înaltă și stă goală /în suspinul unui prinț
- Eu m-am născut într-un cerc sfînt
- Dacă eu sînt aici,, nu lipsește nimic
- Cuvinte șterse lent de rouă
- Negru ca biblia
- Bat o sută de tobe /la marginea numelui meu
- Îmi spargeți numele? /Din numele meu spart /curge leneșă /lîna de aur
- Ce behăit, ce bîlbîială de petale!
- El se află în alt întuneric
- Cuvînta distrat
- Ceea ce sărută femeia aceasta e aerul -/ea descrie cu săruturi fricoase /forma capului meu
- *Antistrofe (titlu)*
- Pe ceafa galbenă a unui trandafir.

ARMIN MÜLLER

- (Sibiu)
- Mă va ucide, /mă tem, /visul meu

LELIA MUNTEANU

- De somn împrejmuiți
- Mi-e limba otrăvită de-atîta așteptare
- Tropot crud
- Eu închis într-o luni, tu închisă în joi

VIOREL MUNTEANU

- Ascultau desfrîul secundelor

DUMITRU MUREȘAN

- De dincolo de legendăș
- Înstelat interior de nemuritoarele constelații cărora le-a dat naștere
- Rememorându-și viața pe rugul întrebărilor
- O peșteră cu două guri adânci /nicicînd nu știi cu care te înghite
- A-nvălui în bale aurii /un rînjete fioros ca o gorgonă
- O mlaștină ce colcăia de ochi
- Somn de mlaștină
- Urîtul, grotescul, grohăitul, ce rîmau /cu poftă de mistuit prin raiuri pure /zăpezi, idei și frăgezimi de suflet
- Păduri de pin cădelnizînd /izvoare de ozon
- Cerul flămînd de constelații
- Năluca iluziei
- Viața este o fugă spre iluzie
- Gîndul care se naște
- Ochii copiilor furați de păsări /Ca niște ploi de stele peste lume
- Un trecut găunos
- Îvinși de cunoaștere
- Cîntecul lor de liră spartă
- Cum să te iei de piept cu nevăzutul, /Să scuturi pomul zilei încărcat
- Apele au început să cînte
- Din arșița cumplit-a nebuniei
- Mătăsuri căzînd de pe umerii tainei

ION MUREȘAN

- Democrat și-a scos ochii pentru a nu-l stînji în cercetările sale făcute cu ochii minții

MARCEL MUREȘANU

- Mai spumegă pe cer întunericul
- Vestea asta /zburînd ca o viespe în jur
- Stîrvul acesta al nopții
- Laptele lunii
- Turmele se topesc în frigări
- În trecerea calului
- Croind cărare cuvintelor sale
- Toropit de liniște
- Oameni care se aplecau (...) peste zare
- Îi vom cuprinde ca-ntr-un cerc de piatră
- Călărindu-și norocul
- Călăreții se prelinseră /pe coamele cailor, ca o ploaie
- Privirea nu-i alerga
- Trupul său se desprinse acelei secunde /și acelui loc
- Urmîndu-și destinul călător / ca o umbră neîmbrățișată
- Cu lampa trasă
- Lumina secase pînă la gleznă
- Încolțea o sămîntă de beznă
- Liniștea se măsura
- Cerul de stele speriat
- Schimbîndu-și sufletul unii cu alții
- Cu luna-nfrunzită sub pleoape

ION MURGEANU

- Insula iubirii

DAN MUTAȘCU

- Rază de soare joci cărți //cu frunzele salcîmului
- Cîmpul /se bîlbîie în bujori
- Somn de cîțiva stînji
- Un oarecine de nisip
- Pasăre științifică.
- Botul uned al mării
- Seara coboară scările în picioarele goale
- Căderi de stele.
- Sufletul ți se va coace
- Iulie, împăratul roman
- Făina cea neagră a umbrei
- Luna de cer.

ROBERT MUSIL (1880-1942)

Trei femei

- Scriitor dificil; austriac
- Recepție târzie a operei sale
- Fără rezonanță
- Operă mai mult comentată decât citită
- Inginer de profesie
- Dificultăți în viața de familie
- Critică falsul parlamentarism, politicianismul meschim
- Nonconformist
 - o Postume din timpul vieții (titlu de vol. De povestiri)
 - o Povestiri, care nu sînt pvestiri (analog)
- Om
 - o Producător de cultură
 - o Consumator de cultură
- Se autocritică
 - o Amator de ciudățenii
 - o Eu m-am hotărît să împiedic publicarea postumelor mele, mai înainte de a sosi vremea cînd n-aș mai putea-o face; ca un mijloc în acest scop, încep să le public eu însumi. (“Marginalii teretice la viața unui scriitor”)
- Studiază “filozofia trăirii”
- Nonconformist nefundamentat pe un ideal
- Neîncredere în sine, umilit
- Solitar, taciturn
 - o Sînt de o incultură extrem de multilaterală
 - o Îl vezi în fața ta și nu-l vezi
 - o Nemărginirea picură cîteodată în stropi
 - o Îi era dragă țonka, fiindcă n-o iubea
 - o Lui îi erau dragi asemenea defecte
 - o El făcu o încercare să glumească, ea făcu încercarea să rîdă
 - o A gîndi înseamnă a nu sta prea mult pe gînduri
 - o Abuza de lipsa ei de apărare
 - o Lipsea ceva insesizabil care să transforme convingerea în convingere
- “Trei femei” = 3 povestiri psihologice nelegate între ele
 - o Ceasorne perete era un ceas de bucătărie rotund și indica un timp de bucătărie
- Naivitățile lui R. Musil
 - o – Nu auzi? Trebuie să spui că ești un hoț. Trebuie să spui acest lucru imediat
- C. Andronescu – R. Musil și romanul modern
- Tiranii sînt neatinși de răul pe care-l fac
- Prozator psiholog
- Romanul – recherche
- Analist al sufletului
- Povestirile se termină nedecis
- Proza absurdă

- Ambiguitatea situațiilor și a personajelor
- Suspiciunea relatării
- Aproximația descrierii
- Tonka (personaj feminin) = ingenuă și perversă, fidelă și necinstită, victimă și vinovată
- Structura narațiunii modificată în “Omul fără calități”, 600 pagini, baroc, fără absurd, ironic și burlesc, eroi fictivi, țară utopică
- Kakania, epopee comico-satirică a unei societăți ilase (Imp. Habsburgic)
 - o Sînt animale catolice, însoțitoare religioase ale omului.
 - o Această povestire minusculă, care nu e propriu-zis decît o “poantă”, un singur vîrf mic, și nicidecum o povestire.... (“Șoarecele”)
 - o Dar cu asta s-a și terminat toată mica poveste, fiindcă între timp ea ajungea întotdeauna la capăt mai înainte de a putea spune exact unde lua sfîrșit (Șoarecele”)
- Povestiri bizare, alegorice, parcă simple schițe, foarte scurte (1-3 pagini)
 - o MarchiAșașiașa
 - o – Am fo moașă dinioară! (= vorbire popular, rapidă)
 - o Își ajunseră din urmă picioarele
 - o Piff zîmbi filozofic pe sub mustață
 - o Ca să pună laba pe ouă de iepuri, fiindcă acum vînătorii nu se mai temeau de iepuri (“Povestire pentru copii”)
 - o Amu și Adoi (= nume de oameni) (“Mierla”)
- Crea cuvinte (= inventa)

ALEXANDRU MUȘINA

Postmodernismul, o frumoasă poveste

- Revista “Astra”, nr. 4/1988
- Generația '80 e postmodernistă.
- Postmodernism = un cuvânt bun à tout faire (Eco).
- Chițibușar, morocănos.
- Postmodernism poetic: poezie de tip livresc, ironic, parodică; textualist.
- Autocitare, ludic.
- Spiritual, ingenious.
- Sophisticate texte narrative (Ion Groșan, Șt. Agopian, Cristian Teodorescu, Ion Lăcustă, M. Nedelciu, Gh. Crăciun, Al. Vlad, Sorin Preda)
- Poeți: Mircea Cărtărescu, Traian T. Coșovei, Ion Bogdan Lefter, Călin Vlasie, Romulus Bucur, Liviu Ioan Stoiciu, Ion Mureșan, Florin Iaru.
- Dorința de a schimba regulile jocului literar.
- Prozatori: Emil Paraschivoiu, Gh. Ene, Gh. Iova.
- Sterilitate.
- Romanul înghite orice.
- Joc neînțeles.
- Paul Georgescu “Vara baroc”, M. H. Simionescu (“Redingota”, “Breviarul general”), E. Barbu (“Principele”) pre-postmodernist.
- John Barth, Micher Tournier, Thomas Pynchon postmoderniști în Occident.
- Simulare, comunicare nesimplă
- Mimarea diverselor stiluri și coduri culturale, amestecul planurilor narrative
- Aproape de baroc.
- Obsesia limbajului, răceală, luciditate.
- Inginerie textual (M. Nedelciu).
- Delir abstract (“Caiete critice”, 1-2/1988).
- Electric, livresc, bășcălios, teoretizant.
- Izolare în limbaj.
- Autoreferențialitate, metalimbaj.
- Autonomia textului.
- Proza se întrupează din bibliotecă.
- Luciditate a trăirii literaturii.
- Deconstrucție a lumii, literaturii.
- Text care se re-produce autocitându-se.
- Redundant
- Mimetism [= imitare], deformare a imitării
- Extremism
- Dislocarea (= deplasarea) limbajului.
- Intertextele, citatele, autorii sînt inventați adeseori
- Amalgam thematic (magic, politic, economic, esthetic, exotic, fantastic, oniric, absurd, object, comic)
- Spontaneitate
- Tradiție + inovație, rațional + irațional

- Încercarea de a scăpa de tot de limbaj (Beckett)
- Supraimpresiune de teme și imagini (Juan Goytisolo, “Juan fără țară”)
- Atomizarea gândirii, expunere neliniară, prin abrupturi, eșantioane, holograme (fiecare fragment păstrează, la scară redusă toate datele întregului)
- Se neagă continuitatea temporală sau spațială; se rupe structura cursivă din nevoia de a jalona un spațiu uman cât mai amplu (Ernesto Sábato, “Abandon exterminatorului”)
- A numi un obiect prin extremele sale; accident
- Totul este text, totul converge spre literatură
- Exces semiotic
- Demolator, furios, eretic, negativist al trecutului
- Norman Manea: Punctul de inflexiune “Biografia robot” (nuvele); George Bălăiță: “Lumea în două zile Radu Mareș:
- Lunecarea culturii spre erudiție sterilă
- Aspirație spre arta totală
- Un lanț infinit de derivare a textului din text.
- Stupiditate, confuzie, impertinență, acceptarea dezordinii, culori țipătoare, grotesc, ironie, hybrid (arhitectură); sculpture pictate; o schizofrenie conștientă; la clădiri: limitări incerte, spații distorsionate (Venturi), unghiuri acute care exagerează perspectivele, iluzii spațiale (Eisennan)
- Inventează, inventează (zice avangarda)
- Colaje de citate cultural, parafraze, aluzii din cele mai diverse zone ale literaturii lumii; dialogul nesfârșit al tuturor toți: poeți provensali stau alături de cei chinezi, anticii alături de Dante; traduceri, postșe fermecătoare, pagină cu caractere grecești, latine, ideograme chinezești (Erza Pound, T.S. Eliot, poemele “Cantos”, “The Waste Land”) dar cu efect de distanțare:
 - o Integrarea textului arhaic într-un text modern (M. Cărtărescu)
 - o Folosirea neașteptată, în mijlocul textului “arhaic”, a unor noțiuni moderne.
 - o Descrierea unei realități modern în termeni “arhaici”
 - o Deformarea unui text “arhaic” conform unei scheme moderne.
 - o Construirea unui poem în care evoluția stilurilor să descrie o istorie prescurtată a istoriei poeziei
- Lupta cu convențiile (Vasile Andru).

OLIMPIU MUȘFELEAN

- Călătorie fără cer

VLADIMIR NABOKOV

- În *Secolul XX*, Nr. 228-230/1980
- Stilist, țesătură a operei, structural
- Nivel microstilistic
- Contopire a intrigii cu tema și leit-motivul
- Retic, reticent
- Părăsește brusc o descriere sau un dialog
- Prescurtează marile scene rom
- Excelente miniaturi
- Portrete fermecătoare
- Eseuri literare (în roman)
- Ironizează artificiile romanului clasic
- Metamorfoza personajelor
- Motive recurente
- Asincronic, excentric
- Trucurile tehnicii românești
- Nabokov își construiește propria istorie literară (în “Povești arlechinii!”)
- Frază frumoasă
- “Foc palid”: o prefață, un poem anost și o serie de note aparținând unui profesor univ.
- Romane reci
- Antirealism, antimimetism
- Junglă verbală
- Artist pur
- Iluzionist, caută să-l prindă pe cititor cu ocazia mică
- Nu există egalitate în natură, numai un continuu proces de adaptare
- Personaje de carton, plate
- Problemele scriiturii
- Viața e contradictorie
- Expresiv, bijutier literar
- A scris în rusește romane și englezește (Pnin, Lolita, Foc palid, Ada)
- Literatură experimentală (=experiență la nivelul formelor)
- Supradimensionare
- Răsturnarea raporturilor previzibile
- Magician
- Jocul cu formele spațiului, timpului, societății
- Jocuri lingvistice
- Jocuri lipogramatice (cuvinte din care lipsește un sunet, sau același sunet revine în acelașicuvânt)

- Annanimatorio = acumularea formelor flexionare ale aceluiași cuvânt, a derivatelor sau a unor cuvinte cu nume apropiate
- Roman artificial
- Limbaj ambiguu
- Perechi de cuvinte diferite ca sens (optimism-misticism, psihologie-kitsch)
- Literatură a literaturii
- O imitație a imitației vieții
- Încrucișează și experimentează cu ironie cele mai neobișnuite asocieri și combinații
- A fantaza pe baza fanteziei altora
- Artă literară
- Jocul de-a motivele literare, de-a miturile romantice
- Imaginație speculativă
- Autorul intervine:
 - Și acum, vă rog să fiți atenți
 - (urmăriți-l cu atenție)
 - (urmăriți-i evoluția, nu vă lăsați dezgustați!)
 - Și acum, vă atrag atenția să nu pierdeți din vedere prețioasa bucată de plumb în timp ce noi vom pregăti partea lemnoasă. Iată copacul. Acest copac, numit pin, și nu altul!
 - Da, Viața e mai talentată ca noi
- Vrea să-l păcălească pe cititor
 - O, cititorule, cititorul meu, ghicește!
 - Spuse pe un ton indulgent: “[...] Ce mult îmi place grădina asta (fără semn de exclamație). Nu e divină (deasemenea fără semn de întrebare)”
 - Negrișorii pot (îmi plăcea acest pot
 - Singura singurătate
 - Deodată observai că observase că nu părusem să observ
 - Îți pot oferi, tot gratis, ca animal de casă, un mic monstru excitant, o tânără doamnă cu trei sîni

ANGELA NACHE

- În cântu-acesta ard și vă adun
- Chem viitorul
- Tăcerea oglinzilor
- Lacrima care respiră
- Cînt fără adresă

GH. S. NADIN

- Arhitectura matematicii
- Omul zilelor noastre este un om practice
- Ideea de azi, abstract, nu știu dacă mine nu devine realitate
- Aduse la un numitor comun de tehnică
- Fiind abstracți azi, este posibil să fim concreți mine

IOSIF NAGHIU

- Scrie foaie vertical
- Strigăt orizontal
- Lumina din struguri

GELLU NAUM

- Cenușa are o valoare poetică în momentul în care se poate aprinde
- Poetul vede în măsura în care orbește

Năzuințe

- Revista Liceului Pedagogic Craiova

Gheorghița Negoita

- Clasa a XI
- Uneori, un nume nu mai încapă într-o carte
- Dansul păcii.
- Nașterea luminii
- Femeile au nume de flori
- Străvezii zări
- Eu iubesc țărîna /semănată cu oase, frămîntată cu sînge /și înroșită în cuptorul suferinței
- Flori de ninsoare
- Versuri zăpezii.
- Iarnă pură
- Stelele par niște lactimi din cer.
- Se odihnește leneș pămîntul /Neclintit în incendiul de soare.
- Sfirîie lanul cuptor de căldură.
- Mîhnirea mea se cheamă viață

Maria Lilescu

- Clasa a XII
- Vreau să mă măsoar cu timpul!
- Mă înalț din tine, țară /ca un pom firav /ce vrea să prindă /în prima lui floare /Universul
- Ninge cu reci flori de mări

Adina Teianu

- Clasa a XII
- Acolo orice se fumează!
- Trecem prin viață călătorind /Într-un tren

Rodica Opreșan

- *Definiție (titlu)*
- Fântâna luminilor
- Sînt aripa nebătută de lumini

Gherghina Daniel

- Jumătăți de glasuri /Se strigă în mine, /Se caută...
- Îmi zdrențuiește retina.
- *Întunericul se-adună în urma fulgerului (idee)*

Gela Deliu

- Când cade pleoapa zilei peste dureri de ieri
- În fața mea, de ard cuvîntul /Rămîne scrum, rămîne chin

Gheorghe Florescu

- Eu sînt la bază învățător
- Deschidere spre viață
- Un pedagog nu are alt centru de gravitație decît ființa umană
- Problemele mici duc la apariția problemelor mari, iar problemele mari nu se rezolvă, totuși, decît prin pași mici, în mod consecvent
- Să mă raportez la ceilalți

Constantin Capră

- La picul de inspirație trebuie multă transpirație

Vali Pătru

- O pădure ce pare c-a uitat să se sfârșească
- Foc de nea

IULIU NEACȘU

- Pe buzele lui înflorind /un trandafir roșu (Iuliu Neacșu)
- Respect față de regula jocului.

ION NEAGOȘ

- Se sfărîmă marea
- Somnul păsării
- Linia rece a nopții
- Ridică adîncul
- Sferă caldă
- Cîntec rece
- Case ghemuite-n somn
- Nisipul perfect
- Dacă-l asculți pe fiecare, parcă fiecare are dreptate

FĂNUȘ NEAGU

- 5 aprilie 1932

In văpaia lunii

- Nuvele, editura Eminescu, 1979, 360 pagini, 56 000 exemplare
- 27 nuvele + 1 postfată (a autorului)
- Nuvelele au 18 pagini, 25, 13, 9, 7, 5, 12, 6, 26, 5, 4, 3, 45.
- Lector Aristide Popescu, tehn. Gh. Popovici.
- La început e proza autorului +9 rînduri
 - Stăpînit de-o bucurie proaspătă, răcoroasă, revănată în toate simțurile.
 - Înjură vessel.
 - Aerul pocnea de ger.
- Folosește expresii locale, puțin arhaice, colorate
 - -Tată, (...) hai, vino și mă bate tu.
 - Sita se auzi zbatîndu-se mai repede în palmele ei.
 - Amețită de tinerețe.
- Scrie gen Jack London; folosește multe cuvinte.
 - Nu vru să-l primească în vorbă.
 - Cu împotrivire moale.
- Descris viața realist a soțului
- Sînt multe noțiuni folosite și neexplicate.
- Nuvelele se termină trist; acțiune foarte mică; mai mult descriere; personaje vii, bine conturate;
- Unele nuvele sînt scrise la persoana întîi (Cantonul părăsit)
 - Ochelari de orb.
 - Am mîncat puțin, în schimb am băut mult.
 - Cînd aluneci în rotare trebuie să bei. Alcoolul ușurează căzătura.
 - Capetele strîmbate de nedumerire.
 - Și-ai vorbit! Ai spus o groază de prostii.
 - Bucureștii, dacă ai trăit un an într-însul, te cheamă de pretutindeni.
 - Cu gura clocită.
 - Salcîmii împietriseră. Deasupra lor fierbea apa morților.
 - Ce voce fiartă are!
 - Singură își tulbură apa înainte de-a o bea.
 - În jurul meu aiurau zăpezile.
- Folosește tot felul de istorioare.
- Timpul în care descrie este destul de mic.
 - Pe fereastră se frîngeau fulgere. Păreau crengi de foc care se mistuiau într-o clipă.
 - Bunico! chemă el, eidicîndu-se în coate.
 - Drumuri urcînd prin măduvă de stejar

Scoica de lemn – teatru

- Aprox. 70 pagini
 - Ești o femeie mult prea o femeie mult prea frumoasă ca să nu faci o prostie reparabilă
 - Tu nu ești tristă cu adevărat, dar ai foarte mare chef să fii tristă și lumea să știe lucrul ăsta.
 - Oamenii să scuture crengi de piersici peste fete
 - Așa cum te-ai duce într-un sat de piersici dintr-o țară de măr.
 - Vorbești ca o câmpie plină de castraveți de oțet
- Densitate a metaforei, vis, bogăție imagistică, iluzii
- Limbaj ultrametaforic
- Poem dramatic
- Un rol e jucat de două actrițe (IRIS DAVID)
- Un personaj intră într-o cușcă din când în când
- Stil baroc
 - Vă rog să mă iertați. Uneori sînt atît de încît mă mir că nu m-am născut cu picioarele într-un dovleac
 - Știri verzi din munții Bucegi
 - Rumba-rumba...Rumba-rumba... (=unul care dansează)
 - Ai pus o întrebare demnă de cabaretul asasinilor din Marsilia
 - E un vis care urcă-n trup din biserica de sub pămînt
 - Își face cruce cu limba în gură
 - E o biserică fantastic
 - Cine nu bea niciodată pune la cale ceva primejdios împotriva omenirii...
 - Du-te și culege fulgi de zăpadă pe limbă
 - Un pui de brad împodobit cu veverițe și lantern venețiene
 - Pe plajă toate femeile se mișcă studiat...
 - Fata aia se mișca, se înălța
 - Era o fată sau o femeie care înflorea a doua oară
 - Îmi pune coarne de melc ca un piccolo
 - Toți pierdem cîte ceva, în fiecare zi, însă nu lăsăm să se vadă
 - Atunci cînd discuți cu o fată trebuie să folosești voebe și idei căptușite cu mătase
 - Mai bine se apucau să împăieze un director de bar de noapte
 - Nu-mi place să ai gropiță în bărbie
 - Au visuri organizate
 - În biserica aia se intră printr-o vioară?
 - Morții care-și serbează ziua morții din dragoste
 - Căsuța (...) e legată cu funii de piciorul unei dropii și de cîrlionții unei stele de mare
 - Voi cei îndrăgostiți și-n moarte
 - A adunat două seri într-o singură seară

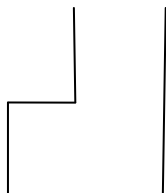
Echipa de zgomote - teatru

- ~ 60 pagini, în două părți, 1980
- În om totul e turbure, în viață totul e incert (Alexa Visarion)
- Încerci să te supui, dar nu reușești, încerci să trăiești, dar nu reușești...
- Dramă poetică, explozii metaforice în lanț
- Prea literară, simbolică (?) Parabolică (?)
- Trebuie cititori profesioniști
- Dramă de familie
- Gîndire abstract
- Teatru + film
 - În fiecare cal zace un hoit, pe cînd în fiecare mînz zace - un cal...
 - Înghămați-mă la șaretă. Trăiască viața de cal!
 - O seară plictisită de ea însăși
 - Omul cînd moare lasă o fărîmă din el în toți care i-au fost dragi
 - Umiliți-vă picioarele. Galop încins
 - Tu-l în șapte pe mă-sa
 - Vorbești cu gura plină de furnici
 - Cloșcă! Cloșcă pe ouă de păduchi!
 - În viață trebuie să te împaci cu toată lumea
 - Cei înfrînți sînt prea mulți. De aceea nu capătă milă
 - Jur, pe echinoptiul de toamnă
 - Dacă se supără o fată frumoasă se scufundă brîndușile
 - Și-afară e noaptea învierii cîinilor
 - În viața fiecărui om e un cîine
 - Cîinii ne mănîncă felinarele
 - Îngropați cîinii sub pragul bisericii. Și cine-o trece pragul fără să latre să-l faceți vinovat
 - Final ambiguu

MIRCEA NEDELCIU

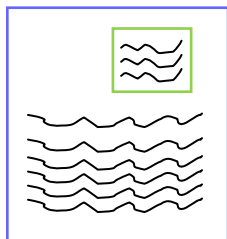
Efectul de ecou întârziat

- CR, 1981, proză scurtă.
- Aprox 200 pagini, 13 poze.
- - Da, tovarășuuu...
- Egzact;
- Propile forțe;
- Avem o foame de zece ore;
- Fatache, marele boss;
- Scrie la persoana a doua (vezi M. Butor, La Modification);
- M-am bine dispus;
- Șobolan de birou;
- Te bag în mă-ta!
- Cazuri d'astea;
- Noaptea s-a bineînstăpînit peste tot.
- Povestiri fără soluție la conflicte;
- Păi ce, bă, e fondurili lu tata?
- Scriere pe două coloane ("Greva de zel": prima coloană o povestire, a doua coloană eseu (comentariu) al povestirii;
- Da' io-l știu, așa e iel, că așa iera și betu ta-su;
- Te făceam pă loc un douăj-dă mii;
- Scrieri de forma:

- Cezi, am zis;
- A trăit 99 de ani
A inventat.....
.....
A râs
A fost util
A sperat (de la asta nu s-a putu abține)
.....
- (finalul "Grevei de zel")
- G.V. pusese apă pentru cafea pe reșou și se dusesese la closet. Acolo găsisese probabil un ziar vechi și s-apucase să citească, uitînd să se mai întoarcă.

- Plină de soare pe dinăuntru
- Riscuri gratuite
- Personaje: Avionaru (poreclă), Great Bibi, G.V.
- pași pași pași
 pași pași
- un soare de noiembrie între cețuri apare și din nou între cețuri dispare.
- Propoziții cu verbe la sfârșit (gen limba latină) ("Nora sau balada zănea de la Bâlea-lac), cu rimă, ceva ritm.
- - Sșșșt! Zice unul imediat.
- Așa ceva, zău că mai rar ne-a fost dat...!
- Lemne pentru ea vor aduce, soarele din nou peste cețuri străluce.
Puse sub formă prozaică; nu tot textul are rimă și ritm;
- Se spuneau bancuri cu din ce în ce mai puțină perdea;
- Autorul zice: Pe standardistă o cheamă Luiza și sper că nimeni n-are nimic împotrivă dacă spun că pe ea chiar o cunosc personal;
- Dialoguri în franceză (cu niște francezi)
- Descriu imagini din reviste
- Confuzie între real și imaginar (o poză din revistă a unui om devine personaj real vorbind cu ceilalți)
- Și cu ghidul român al grupului, un anume Mircea Nedelciu;
- Desigur că ne putem imagina cu ușurință ce s-ar fi întâmplat dacă Geza se îndrăgostea într-adevăr de Luiza, peste o vreme se căsătorea cu ea și trăiau împreună până la adânci bătrâneți (parodie a basmelor)
- Eu, Mircea Nedelciu și bibliotecara;
- Constantin îi făcea vizite de pierderea timpului unui anume Geza;
- Zâmbet profesional;
- Vorbire populară, argouri: Și fi-tu, ăla marili?
- Pe -> pă, de -> dă
- Magdalenoo
- Discontinuitate narativă, cotidiană
- Dă note în subsol, își anunță cărți viitoare, ce mai nevoie mare cu omu' ăsta!
- O povestire (?) n-are titlu, dar scrie pe o jumătate de coloană că titlul ar trebui să fie "Claustrofobie"

- Un personaj este Mircea Nedelciu, care nu e autorul, altul : Nora-ioana-Maria.

- E o muncă desigur, grea, dar el nu precupește nici un effort.
- Un birocrat (față de papagal Australian, nas de colecție) îi povestea unui chel;
- Într-o notă la subsol zice că cititorul poate să facă o pauză acum dacă vrea.
- Texte paralele

A₁

B₁

A₂

B₂

·
·
·

- Există totuși legături între A-uri și B-uri.
- Cică (Tovarășe tipograf, introduceți, vă rog, 12 rânduri de albitură!) și urmează într-adevăr 12 rânduri goale pe pagină (p. 179).
- Neconcordanță gramaticală (de timp și de persoană);
- Personaje care apar în mai multe povestiri; greoaie la lectură;
- Fratele ei, cât p-aci să se sinucidă (gest)
- Doamna X (pe atunci domnișoara X de la pensionul Y din Turnu Severin)
- Pressing asupra celei mai bune prietene a ei
- Teribilisme
- (R.G., scriitor roman, 1934-2022)
- A NU SE CITI ACEST TEXT ÎN PAT ȘI NICI CU BUIOTA PE PICIOARE
- I love you because cete fois j'ai envie d'autre chose;
- Redă scrisul cu greșeli al unuia: am luat în primire, o sarcină asupra realizări lui, mulți a fost executați;
- Când zice: "iată ce a spus în cursul întregii zile: lasă 23 rânduri goale, adică n-a zis nimic;

Tratament fabulatoriu

- Roman, 1986, CR
- Prefața autorului de 53 de pagini din 270 ale cărții
- M-am întrebat adesea ce anume îl face pe cititorul unui roman să citească și prefața acestuia (...)
- Prefata crește prestigiul, prestigiul crește prețul
- Aceasta este o prefață a unui autor fără prestigiu, scrisă pentru propria-i carte, al cărui preț nu a fost stabilit. După ce manuscrisul va ajunge în tipografie, va fi cules, corectat, etc. serviciul contabilitate al editurii va stabili și prețul cărții.
- Ostilitatea față de artă
- Producția artistică are un caracter tot mai individual
- (Acum intră fiu-meu, în vîrstă de trei ani și jumătate (...))

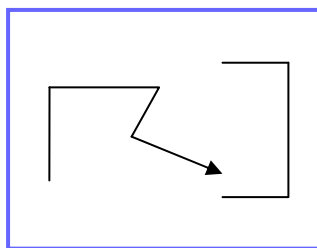
889 îje hd vii/' -)WLMS iăks spdod pjp, iu

(...) [= 3 rînduri]

- Mijloace extra-artistice
- În Occident Kitsch-uri, folclor din colonii
- Folclorul = socializare maximă a producției artistice
- Creație
- Socializată (folclor)
- Individualizată (de un nr. Restrîns de autori)
(relații creator-societate, public-obiectul creației, societate-procesul de creație)
- Înainte de a vă oferi spre lectură romanul Tratament fabulatoriu (...)
- Opera de artă a devenit din ce în ce mai mult o artă, și arta devine o branșă a activității economice. (A. S. Vasquez)
- Rolul viselor în creația lui J. L. Borges
- Dacă societatea capitalist încearcă integrarea artei prin marșandizare, atunci și literatură încearcă integrarea socialului prin textualizare
- Opoziția societate-literatură
- Textualism francez-deceniile 7-8 (sec. XX)
- Experimente complexe
- Funcția formativă și educativă a artei
- Literatura ca intervenție constructivă
- Aservirea artei de către economic cere o producție masivă care nu poate fi realizată decît prin uniformizarea și standardizarea produselor, ca și printr-o nivelare a gusturilor și nevoilor consumatorilor.
- Epifenomen
- Moartea artei
- Milițianul a rămas interzis, uluit
- Odată intrată în circuitul mărfurilor, opera literară își vede valoarea estetică pusă între paranteze
- Avangardă
 - Acută
 - Mai modern
- Actul literar cade în inutilitate
- Consum artistic burghez

- Revoluții tehnice în literatură: dicteul, monologul interior cu referințe culturale (Joyce), intertextualitate (Mihail Bahtin), statutul fluctuant al vocii auctoriale
- Actul de consum al operei de artă
- Estetică
- Bazată pe simpla contemplare
- Care implică pe consumator în acțiuni
- “Opera deschisă” (Umberto Eco): privește reevaluarea actului de consum
- Opoziție creație-receptare
- Să existe similitudini între modul de creație și modul de consum al operei
- Spațiul obișnuit al unei prefețe a fost deja depășit și încă n-am ajuns să ne ocupăm de (...)
- Conceperea literaturii ca limbă particular (literaritatea-Barthes)
- Limbajul nu este un produs finit
- Trebuie ca opera să nu-și epuizeze valoarea de întrebuințare
- Raportul social/ individual în limbaj
- Citate multe (sociologia culturii)
- Doar un semn neliniștitor pe un tablou de circulație:

Adică “oraj în ora
Precedent” 29 –e cod

- La marginea anticiclonului
- Pereții împopistrați
- Gunoii de tomberoane
- Rînduri dactilo
- Doi nevrîcoși
- Pedigriul
- Scris la persoana întâi
- Omul care a văzut multe și a înțeles puțin
- Evenimentele decrîierice vor apărea în prezentul roman sînt mai degrabă fanteziste decît exacte. De aceea rog cititorii să nu folosească decît cu mare prudență eventualele conotații
- Temenele
- Gîndire
- Critic
- Sentimental
- Multă descriere a mișcării, cu amănunte
- Șpliori
- Prînz frugal
- Dar, de fapt, nu te interesează în nici un fel ce simte cineva cînd nu mai are cuvinte să înțeleagă ce i se întîmplă
- Și reluată serios relax...area

- Fir-ar ai dracu' cu relaxările lor !
- Vreo 3 rînduri de puncte.....
(ceea ce spune una)
- Autorul intervine pentru a comenta despre operă în general
- Poate exista deci și autorul cu cap de personaj? Și personajul cu cap de autor?
- Crima nu era o crimă
- Alo, Vio? (= Viorel)
- Camera în care stau și rescriu romanul Tratament fabulatoriu
- Scrieri de genul:
- GINA-FELINA: Iese din baie strîngîndu-și în jurul taliei halatul (...)
- Discuții mai intelectuale
- Nu vrei discuții intelectuale, cheri, ai nu vrei?
- S-a dilit
- Se culcește la pieptul lui
- Spune proful
- Mi-e dor de tine. Te vreaau!
- ING. ION ION devine INGHIONION
- Într-un context neobișnuit de plăcut și neplăcut în același timp
- Încearcă să scape în fel și chip de puternice fantasme erotice
- Urma plăcutei și rușinoasei trăiri dinainte de ridicarea din pat
- Ing-bang-ul soneriei
- O lasă să privească în liniște serialul despre Cousteau (= cotidianul)
- Ete-te! – tresare profesional Abraș.
- Cică scrisul e o boală
- Chicotelile unei femei
- Probabil prima generație depilată din familia ei
- M'am ales
- Fragmentat
- Galantomie
- Ne dezmahmurim
- Ne obligă să cercetăm orice urmă a acestui personaj
- Partagiu între nemți și firiscoși
- Imediat după a tăcut îndelung
- Multe am nimerit din brodeală
- Nu cumva oi fi nimerită în Valea Plînșii?
- E nebun de-a binelea
- Agro Pascu (= agronomul)
- Se dezinteresează complet
- Scrisul trebuie să schimbe omul
- Omul scrie pentru că nu e fericit
- Personajul este însă un fel al autorului de a nu accepta că el este chiar atît de urît, redus mintal, lipsit de voință, umil și laș pe cum i se mai întîmplă cîteodată săobserve că este un personaj numit Nușă-Păpușă
- Dacă autorul se metamorfozează în animal precum primitivul în animal totemic, există pentru el interdicții și ico semnificații au acestea?
- Inspirație heraldic

- Mde Ș-acu
- Și cum, bre, a zis pînă la urmă, trăiește oameni acolo?
- B'etu' Neculai
- Redă vorbirea popular, insistent, devenind enervant
- Zîmbetul ei a rămas suspendat în erul încălzit al mansardei
- Redă pe 1,5 pagini un text francez dintr-un facsimile găsit în buzunarul unui personaj
- Cel mai emoționant spectacol, curgeau apele de pe actori și sala era în delir
- Mai multe voci: autorul (pers. I), altcineva despre autor (pers. a III-a)
- To'ma' bună
- Acu'
- Religia ca psihoză a grupurilor în anumite condiții de trai și de dificultăți de adaptare la lumea fizică
- Și aduc în discuție
- Există proverb "Prea multă carte strică"
- Mai gelos decît un maur
- Am luat formă pe măsura ta, așa, ca să putem curge unul în celălalt. Scot trupul meu ca să te păstrez în el, ca să bea sufletul din tine, ca să bea cine obosește prin mine, singura cunosătoare a izvorului
- Sistem de dialog:
 - Dar oare eu de ce (...) (Luca)
 - Ce să fac? (Doctor Șarba)
- Întreținerea confuziei
- Iubirea trebuie să însemne și știința de a părăsi pe cel iubit din dragoste pentru el
- Disciplina gândirii duce la capodopere
- Cu mutră libidinoasă
- Orice iubire, deci, este o mezalianță
- Tabăra, șatra cum ar veni, arată cam așa: (și dă o poză cu corturi pe ¼ de pagină)
- Sastiseală libidinală
- Contracultură
- Nici unul nu e călău decît pentru că se teme să nu fie victim!
- Psihanaliză
- Enumerații de propoziții lungi: Uite, femeia care (...), țiganul care (....)
- Ubicum
- Poetul care citește la lumina zilei un poem care i s-a părut genial în noaptea în care l-a scris și pînda lui pentru a descoperi și interpreta fiecare grimasă de pe chipul acultătorilor
- Ușa grea și istorică a făcut blampf și yala nouă, chinezească, bine unsă, a făcut și ea clemf, plici, poc, în auzul mirat al meteorologului Luca
- Poetul Astavrei
- Are fair-play-ul de a se crede (...)
- Dar a cui, a cui, a cui?
- Posibile intruziuni; Căței bolnavi de jigodie
- Înjurătură colorată; Miroase a plictiseală veche
- Scrie cînd Ion Ion cînd împreunat: IonIon;
- Cu noroiul după ei, ștalap-ștalap

LUCIA NEGOIȚĂ

- Rupîndu-se din ea
- Miresmele apei
- Calea (...) a unui vulture /pe cer

MARIN NEGOIȚĂ

- Liniște subțire
- Parcă abia acum mă nasc
- Aprind subtil în vid o lumânare/și-absurditatea-mi urcă pe obraz

GABRIELA NEGREANU

- Desigur că poți acuza o pasăre /pentru zborul ei fracturat /pentru zborul ei prea aproape de soare //o poți acuza în numele coliviei /în numele ferestrei izbite /în numele privirii în care /există

EUGEN NEGRICI

- “Expresivitatea involuntară”
- “Figura spiritului creator”
- “Imanența literaturii” (trilogie critic)
- Partea literară a nelitearaturii: literature din descripții științifice, mica publicitate, reportaje sportive, cărți populare, codice, biblice – tema neinvestigată până acum.

I. NEGRILĂ

- Mi-ai pus în ochi privirile senine

ANAIIS NERSESIAN

- Porți rana luminii pe umăr
- În craterul ochilor stinși
- Popas al drumului lung
- La rădăcina ploilor

PABLO NERUDA

- Să ne scăldăm în /trupul mării
- Trupul meu incalculabil, //evitînd orice ecuație, /sfidînd orice teoremă
- Bătăile inimii /mele spre moarte
- Lucrez surd, învîrtindu-mă-n jurul meu, /precum corbul deasupra morții, corbul cernit

ELENA NESTOR

- Îți taie elanul
- Bob de nisip aruncat într-un deșert
- Pământ negru și tăcut
- Amintiri grele

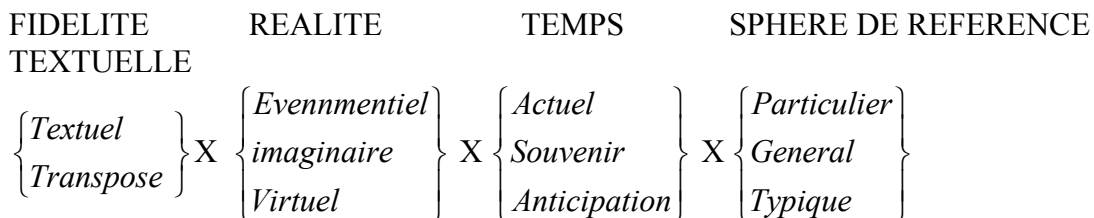
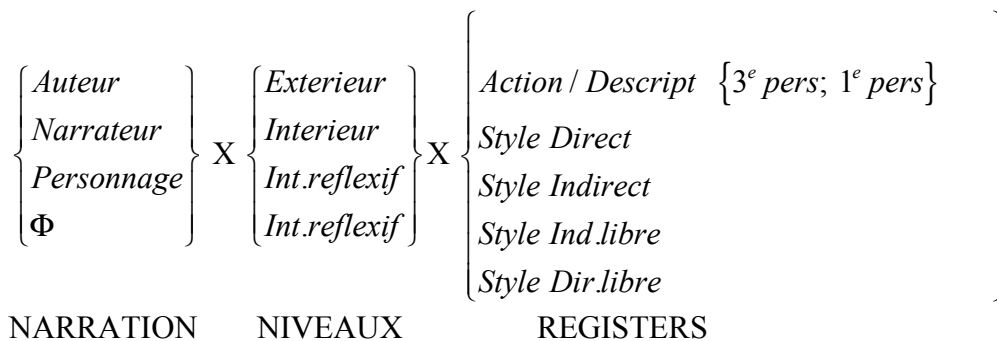
AGOSTINHO NETO

- Violență, /strigăte de oțel venite din soare
- Zid de baionete
- Femeia /sorbindu-și somnul alături de voi
- Zorii zilei ce veneau galopînd

A.S. NEWMAN

Une Poésie des Discours

- 1976, Genève (Essai sur les Romans de Nathalie Sarraute)
- Psittacisme = répétition mécanique de notions qui n'ont pas été assimilées (N. Sarraute est une mauvaise romancière mais un bon poète (A. S. Newman)
- Solipsisme = doctrine idéaliste, affirmant que rien n'existe en dehors de la pensée individuelle et que seul existe le sujet (N. Sarraute ne parle que d'elle-même) (A.S.N)
- Structure
 - syntaxique
 - morphologique
- Interlocution = échange de messages entre émetteur et récepteur, destinataire et destinataire, encodeur et décodeur (Roman Jakobson)
- Lexic = totalité du vocabulaire d'un écrivain, d'une région, d'une époque
 - L'absence fréquente de mot explicite chez Sarraute (A.S.N)
- L'opposition entre dialogue et narration

AMARA NICOARĂ

- Țara = floare roșie
- Luminată de albine
- Câți oameni sînt în mine și vorbesc prin gura mea?
- Culegînd boabele, împrăștiate pe jos /ca niște stele strălucitoare
- Grîul, aurul poporului nostrum
- Zăpezile coboară ca niște lebede
- Noi nu avem istorii și trecut de vînzare, /Noi nu avem viitor de vînzare
- O, cuvintele înfloresc în grădina patriei

NORA NICOARĂ

- Poezia este, după părerea mea, expresia cea mai frumoasă și și abstract a limbii
- Poezia este steaua depărtată spre care te înalți înnobilându-te
- Dacă ești un poet adevărat, trebuie ca printr-ocontinuu lectură să-ți mărești imperiile sufletului
- Cred ca și alții, că oricepoezie frumoasă, valoroasă, este și patriotic. A da lucruri de valoare patriei tale este un act patriotic.
- Pe câmpiile sufletului
- Muncim în uzinele zilei.
- Sufletul nostru roșu

ANDREI NICOLAE

- O adolescent /își andmiră sîinii / pînă răsare sub ei o speranță

EMIL NICOLAE

- Cu privirea legată de orizont
- Transparentă omidă e toamna
- Colivia de aur
- Orașul visează
- Scară de purpură
- Vînt prielnic
- Pînzele visului
- Marea livezilor albe
- Trîmbițe de greieri
- Timp de romanțe
- Vis de nebun
- Zări pustii
- Cer străin
- Pietre colorate
- Marea de miazăzi
- Straturi de uitare
- Timp sedimentat
- Ceruri de mătase
- Trup fără singe
- Ochi seci
- Noapte de plumb
- Fiul străzii
- Buze ca single
- Stelele cobor că să-l sărute
- Apropiere de alb
- Noapte enormă
- Sferă sugrumătoare
- Se-nchide cercul
- Zburătoare
- Lumea e o gură deschisă

ION NICOLESCU

- Fulgii iubirii
- S-or muia (...) în cer
- Vă am vorbit

OTILIA NICOLESCU

- Văzduhul e o orgă nebună
- Zidește cuvântul
- Podul electric al zilei
- Îmi caut chipul
- Mișcă gîtul de raze sonore

V. NICOLESCU

- Parabola focului sau Despre iubire
- Poezia românească de dragoste: muzicală, insinuantă, gravă, mitologică, unduioasă și aspră, cosmică, lirism erotic, armonia tonurilor, orizont de trăire și simțire, învăluite de filozofie, demiurgică, foame absolută de iubire
- Eroii trăiesc drama “neîmplinirii
- Dragostea este o boală (în folclor) nevindecabilă

FRIEDRICH NIETZSCHE

- Trebuie mereu să fie apărați cei tari împotriva celor slabi
- Supra omul înseamnă depășirea: supra-omul este omul dincolo de el însuși
- Nebunia lui Nietzsche
- Orice noapte este și un soare
- Vorsăfiști = cei care vor să fie altcineva

Nașterea tragediei

- Toată arta poetică nu este decât o tălmăcire a viselor adevărate
- Supranormalul = omul de geniu, universalul, un țel de neatens
- Cultura are sarcina de a netezi terenul în calea devenirii omului de geniu (Victor Ernest Mașek)
- Supraomul nu este vreun om combaterea spiritului egalitar
- A reformula lumea prin artă
 - Fiecare să fie propriul său supraom (=autodepășire)
- Ferirea valorilor autentice de aplatizare și vulgarizare
- Apollo = zeul luminii, al contemplației senine, raționale (arte plastic)
- Dionysos = zeul extazului impulsiv, al beției (muzică, dans)
- Plăcerea artistului de a visa, necesitatea visului pentru om
- Visul este un mod specific de cunoaștere a lumii
 - Tirania eului
 - Nu există nimic indiferent și inutil
 - Este un vis! Să visăm înainte!
 - Unele leacuri seamănă cu niște otrăvuri morale
 - Din bucuria cea mai vie se înalță strigătul de groază
 - Omul trebuie să fi atins acea culme a uitării de sine
- Forțele simbolice ale muzicii
 - Belșug de viață (=în serbările grecilor)
- Binele supreme pentru o mar fi fost să nu se fi născut, să nu fi fost; binele imediat următor ar fi să moară (grecii)
 - Pentru a putea trăi, grecii au fost constrânși să-și creeze zeii
 - A suferi și a pricepe înțelepciunea suferinței
 - Visul ne apare ca fiind aparența aparenței
- Înfrângerea subiectivului în artă
- Arhiloc a introdus cântecul popular în literatură
 - Limbajul se încordează din răputeri pentru a imita muzica
 - Proces de prefacere a muzicii în imagini
 - Apt to resimtă durerea cea mai ușoară ca pe cea mai cruntă (= era grecul)
 - Cunoașterea ucide acțiunea; pentru a trece la fapte trebuie să fii învăluit în iluzii
 - Tot chibzuind ajunge să nu facă nimic
 - Vraja este condiția prealabilă a oricărei arte dramatice
 - Necesitatea nelegiurii
 - Tot ce există e drept și nedrept și, în ambele cazuri, perfect justificat
- Eschyl a întemeiat drama numai pe elemental dionisiac
- Euripide contrar, pe cel apolonic (fără poezie)

- Ca să fie frumos, orice trebuie să fie rațional (Socraticii)
- Euripide pune un prolog înaintea piesei în care un actor spune publicului cine este, ce a precedat acțiunea, ce s-a întâmplat până acum, ce se va întâmpla de acum înainte
 - Poetul nu e în stare să creeze până nu e inconștient și nu se mai află în el urmă de rațiune
- Cunoașterea poate fi conștientă sau inconștientă
- Transformarea unității de formă a limbii
- Platon a creat modelul romanului
 - Vai! Farmecul acestor lupte este că cel ce le contemplă trebuie să intre și el în luptă!
 - Muzica ar reprezenta nu lumea fizică, ci realitatea metafizică, lucrul de sine (A. Schopenhauer)
- Există o relație între o compoziție muzicală și o reprezentare plastică
- Existența corului în tragedia greacă
- Poezie apartidă
 - Rafinatul geniu al barbarilor asiatici
- Schopenhauer: pesimist
- Taylor, Spencer: vitaliști
- Nietzsche: viața zbuciumată, deznădăjduită, incertă, amic cu E. Wagner
- Studii de filologie clasică
- Literatură filozofică
 - Muzică + décor + text în tragedie (=tragedie muzicală)
- Cultura greacă = prima cultură a lumii

VIRGIL NISTOR

- Deșertul vieții
- Se-ascunde după cuvinte
- Vietate în care timpul scurmă și-o sfarmă
- Pe streășina lunii
- Singurătate = deșert fără oaze (idee)

CONSTANTIN NOICA

Povestiri despre OM

- (După o carte a lui Hegel “Fenomenologia spiritului”
- Hegel = filozof german, 1770
 - Mă străduiesc a face ca filozofia să vorbească în limba germană (Hegel)
- Cartea lui Hegel este Cartea Omului
- Gînd care ne gîndește, ne poartă-n el
 - Ne trebuie oare un judecător pentru lume?
 - Lămurirea sufletului spre a-l face să devină spirit (Hegel)
- Există peripeții ale cugetului
 - Lucrurile stau sub legi
 - Totul r învălăturcit în sine
Senzația e un în sine, percepția ceva pentru sinesenzația = teza, percepția = antiteza, intelectual = sinteza
 - Un dans al ideilor
 - Unda istoriei
 - Cartea lui Hegel se face și reface cu fiecare dintre noi, de parcă n-ar fi scrisă
 - Dacă nu citești cartea, atunci riști s-o scrii (...) Și riscul cel mare e de-a o scrie prost
 - Și conștiința are parte de peripeții
 - Ce-i în mîină este minciună, spune Hegel – și parcă așa ai simțit
 - Tot ce-ți pare mai determinant (...) este tot ce e mai nedeterminat
E un acum, e un aci, e senzația “asta”, dar nu e decît un “asta”, pînă la urmă.
 - Intrat în cartea lui Hegel începi să curgi o dată cu ea
Să-mi las eul meu deoparte, îți spui
 - Un atom de timp
 - În jurul a tot ce este se află o infinitate de neființă (idée Platon)
Fără eu nu e Dumnezeu, fără ochi nu e lumină, fără auz nu e cîntec (Eminescu , manuscris)
- Sensul: subiectiv-obiectiv-absolut
- Lucrurile poartă în ele “un universal”
- Nici o frunză nu are culoarea altei Frunze
- Lucrurile se dedublează
 - Nimic în noi nu este nu e dezintelectualizat. Astăzi avem matematicieni ai senzației, probabil alții ai percepției și alții ai intelectului. Și poezia e așa. Toată viața omului e așa, după acest triptic elementar
 - Lumea este eu
 - Numai de la conștiința lui noi începe spiritual (idée Hegel)
 - Să te pierzi o clipă pe tine și apoi să te găsești în altul
 - Tăria conștiinței de sine, de-a lua totul de la celălalt și a-l lăsa totul.
Conștiința de sine este “abstracția absolută”, retragerea din tot ce are realitate imediată
Recunoașterea nu poate veni de la cei pe care nu-i recunoști
Mai adînc decît mine în mine însumi este gîndul

- Această libertate a conștiinței de sine = stoicism (idée Hegel)
 - Școala lucrurilor
 - Dincolo de înțelepciune nu există suveranitate (Hegel)
 - Antiartă
 - Tăria de-a nu crede în nimic
 - Destinul e tot ce ți-e mai apropiat, dar și tot ce ți-e mai depărtat. Ai trecut dincolo de gândire
 - Să ieșim iarăși o clipă din cartea lui Hegel
 - Lumea miturilor se videază de substanță în lumea gândurilor filozofice
 - Trecerea de la substanță la subiect e legea însăși a culturii (de la real la gând)
 - Ce este Viața aceasta care mă pune pe lume și mă opune altora?
Filozofii cel mult vor delira organizat. Rațiunea te înrudește cu toate lucrurile și ți le face străvezii
 - Universalul e peste tot în lucruri, de nu mai știi bine care sînt lucrurile.
Universalitate = repetiția singularului (idee)
 - Instinctual rațiunii
 - Fiecare posedă un interior și un exterior.
 - Senzația e un în sine
-
- Omul “poate face posibil imposibilul”
 - “Trebuie să ai atîta omenesc în tine încît să se recunoască toți”
 - Neobișnuit nu este să fii altceva ci ceea ce ești
 - Privești în sinea lucrurilor după modelul sinei tale
 - Omul este sub spirit
 - Cartea lui Hegel se face și se reface cu fiecare dintre noi, de parcă n-ar fi scrisă. (...) Dacă nu citești cartea, atunci riști s-o scrii, într-un fel, adică să desfășori traiectoria vieții proprii de conștiință potrivit unora sau altora din capitolele ei. Și riscul cel mare e de-a o scrie prost, de a rămîne blocat în cîte un capitol și de-a te stinge acolo

OLIMPIU NUȘFELEAN

- Căprioara are ochi de sticlă /și plămîni de rumeguș
- Bleu-marin

N. OANCEA

- Vin zilele din soare

ION OARCĂSU

- Versul-simplu-, pare săpat în lemn, încrustat în piatră
- E suflet finul
- Clăi mari de suflet
- Vă pot atinge cu ochii, cu lacrima
- Peșteră luminoasă
- Boltă apăsătoare
- Un amurg veșnic
- Să ungem rănilor acestei aspre pîine
- Să-mi aud peșterile
- Să-mi simt izboarele /să-mi strig ecoul
- Muntele bărbat
- Muntele ne apără de amurg
- Munții se privesc
- Tăcerea vorbește
- Îți auzi sîngle
- Întunericul te ajută să vezi
- În cele din urmă ne va bate la ușă un mesteacăn /dorind să-nnopteze cu noi
- Mă trecură prin frunze stejarii
- Mă ridicară în lumină
- Această liniște /Dintr-o lacrimă demult plînsă

TUDOR OCTAVIAN

- A pregătit o salată de boef sub formă de ficat și un tort de ciocolăță pe care-l poți lua drept salată

CLAUDE OLLIER

Eté indien

- Roman d'amour en bandes dessinées
- Pseudo-personnages, mimétisme
- L'hétérogénéité du centre perceptif

B. OPRICĂ

- Pământul = carte scrisă cu plugul

JERZY LESLAW ORDAN

- Arta lucrurilor imposibile
- Arta împlinirilor lucrurilor

JEAN ORIZET

Anthologie de la poésie française

- Larousse, 1988, assisté de Serge Baudiffier et Jean-Marc Debenedetti

PUBLIUS OVIDIUS NASO

- Dintre toate lucrurile cea mai plăcută este noutatea

OCTAVIAN PALER

- July 2, 1926–May 7, 2007

Caminante

- Editura Eminescu; 1980, 320 pagini, 7,25 lei
 - Lector Dan Răducanu, tehnoredactor Elena Preda.
 - Nu are nici o poză, fotografie.
 - Are un motto (dintr-un Mexican) și un “avertisment”
 - Are 79 fragmente (părți, bucăți) și un “epolog”
 - Zice că itervine pe parcurs și un “contrajurnal”
 - Începe cartea cu o poezie aztecă: fiecare fragment are un titlu
 - O bucată se intitulază “caminante, anticaminante...” (spre sfârșit.
 - O bucată e scrisă în Mexic, alta în România (citind jurnalul din Mexic îl complete în România cu alte impresii)
- Există, probabil, locuri care te cheamă nu atât să le cunoști, cât să-ți arate chipul cu care le privești.

Cine a văzut Speranța, nu o mai uită. O caută sub toate cerurile și printre toți oamenii. Și visează că într-o zi o va întâlni din nou, nu știe unde poate între ai săi.

(Motto la O.P.) (“Labirintul singurătății”, OCTAVIAN PAZ)

- Dacă astfel se va vedea că timpul lucrează în noi, ca un soare tăcut, înseamnă că există călătorii care nu se termină niciodată.
- O.P. a avut trei accidente de avion
- Face tot felul de comparații, scrie toate gândurile ce-i trec prin cap (face referiri la pictori, literați, etc., făcând analogii cu scrieri de-ale lor, tablouri, maxime, expresii în franceză, spaniolă, engleză)
 - *Călătoria se apropie de a fi artă (idee)*
 - Nu mai știm să călătorim? Sau nu ne interesează decât să ajungem la țintă?
 - Și sînt destui care cutreieră lumea fără a ajunge nicăieri
 - Pe mine împrejurările care m-au aruncat în necunoscut m-au făcut să înțeleg mai ales cîtă nevoie am de lucruri obișnuite.
- A călătorit și-n America; Suedia
- Își notează aproape mereu (și în avion)
- Ajungînd într-un oraș și vorbește și despre personalitățile de acolo
 - Renașterea este o oboseală luminoasă a Evului Mediu
- Face referiri la istorie (nu numai locuri), filozofie.
 - În Evul Mediu, omul a visat să obțină autul, creîndu-l. Mai tîrziu, el s-a consolat să-l găsească

- Neobținînd nimic, ei vroiau totul. Cu mîinile goale, vorbeau de piatra filozofală. Decepționați de relative, visau, ca și artiștii, mîntuirea prin absolute.
- Beat de Dumnezeu
- Păsări încremenite în zbor (Braque)
 - Evul Mediu = evul iluziilor și al imposibilului
 - Oraș romantic, bolnav de trecut (Veneția)
 - Numai Rembrandt trebuie că revine din cînd în cînd
- Făcînd mereu confesiuni, la un moment exclamă: “Mă întrerup. Cineva din spate, vorbind despre (...)”
 - Ca un înțelept inutil
 - Mă rostogolesc pe pagină
- Zice “aerogară” nu aeroport
- Se fac vize de intrare, de ieșire
 - Și la urma urmei, ce vroia Homer? Atîtea încurcături pentru ca să aducă un grec șiret pe un țărm pietros unde abia creștea iarbă pentru capre...
- Împărțirea în fragmente nu se face după împărțirea în “drumulețe” ci mai mult după unitatea fragmentului
 - *Îmbătat de un scop (idee)*
 - Să trimitem cunoscuților și necunoscuților illustrate
 - Beția vitezei în cursele de formula unu
 - Cine mai are vreme de valsuri, monpcher?
- Minuni mai mari ca omul nu-s (Sofocle)
- Dă citate
 - Nu mai vrem să reluăm raționamentele, să cîntărim argumentele, vrem să sărim direct la concluzie
- Memoriile lui O.P sînt mai mult eseuri filozofice
 - Nu-i pot urma pe cei care ne spun “nu dori decît ce ai: și nici nu-i pot combate.
 - Dar mă întreb dacă nu cumva tocmai cei care vîntură lumea în toate părțile o cunosc cel mai puțin. Cînd să reflecteze la ceea ce au văzut?
 - Cautătorii de aur și de aventuri
 - *Interesați de imediat (idee)*
 - Din tinerețe am visat să parcurg într-o zi, etapă cu etapă, ruta lui Don Quijote.
 - A voi înseamnă a putea (în Renaștere)
 - Metropolă-robot ca New York
 - Cine n-are bani e singur. Cine e sentimental e singur. Cine se teme de singurătate e singur.
 - *Este un timp cînd rîzi și este un timp cînd îți amintești că ai rîs (idee Gide)*
- A stat 13 zile în Mexic; avionul a zburat 12 ore
- A vizitat muzee, monumente de artă.
 - Privești obiectele fără să le mai vezi
 - Adevărurile mari sînt uneori atît de aproape, încît numai de aceea nu le găsim fiindcă le căutasăm (idee a altora)
- Poți consulta o hartă a orașului
 - O vîrstă a legendelor.
 - Nu există, poate, ceva mai trist decît un om care vrea să fie vessel cu orice preț.
 - Undeva foarte aproape de moarte

- Pe buza vulcanului
- Spectatorii sînt constrînși să devină actori
- Călătorul din mine moare
- Neputînd să trăiești o beție, te trezești stăpînit de o luciditate prea ascuțită.
- Nu explică cine sînt filozofii, locurile, denumirile (le presupune cunoscute)
 - Tăcerea nu mai e posibilă decît în orașele zgomotoase
 - *Nevoia de sărbătoare (titlu)*
 - Rîsul lui Baudelaire nu e străin de tristețe
 - Fiecare se va reîntoarce la tăcerea sa.
- 100 sărbători pe an la mexicani
 - Dansul se transform în hieroglifă
 - Eliberare de limite
- Mexicani au pistoale
 - Nu te teme de clipă! Așa cîntă glasul eternității. (Tagore)
 - Limitat, împărțit, clasificat timpul putea fi înfruntat mai ușor
 - Vorbește despre istoria țării)aztecii au trăit în exic)
 - Printre notițele din Mexic mai adaugă fraze (mai multe paranteze)
- Aztecii sacrificau pe piramidă prizonierii
 - Fascinantă de cer, lumea sa n-a mai văzut limpede pe pămînt
 - Speculații abstracte
 - La urma urmei, în Mexic, ca și aiurea
- O.P. are ` 54 ani (1982)
 - TRĂIND Într-o lume ostilă, zeii sînt și ei ostili...
 - Viața trebuie plătită cu moarte. (gîndire aztecă)
 - Singura nemurire a zeilor e cea pe care le-o dă arta.
 - Străzile atîrnă ca niște brațe inerte, golite de sînge.
- Există indieni și în Mexic.
 - Obrazul măsliniu cotropit de o barbă țepoasă
- Prin 1500 aztecii din Mexic sînt cucerți de spaniolii conduși de Cortes.
 - Nu luptă decît pentru a fi învinși.
 - Șarpele cu pene (legend aztecă)
 - *Nu ne interesează de unde vii, ci unde vrei să ajungi (idee aztecă)*
 - Timp prb.
- Sînt mai mult meditații, interogații; privește dinăuntru spre afară lumea
 - Am observant că între un vulture și un șarpe poate să nu fie nici o deosebire dacă vulturul și-ar folosi aripa pentru a se tîrî pe cer.
 - Pînă la urmă adevărata dragoste are totdeauna ceva de regretat?
 - Cînd înaintează se apropie de moarte
 - Nu e decît un singur pas între singurătate și dragoste
 - Înainte de a închide caietul recitesc ce-am scris despre memorie și mă întreb dacă n-am exagerat
 - Țară cu soare de foc.
 - O permanent luptă cu sine însuși
 - Focul știe să fie rece
 - Soarele strălucește negru (ca la romantici)
 - Pentru că se teme de primejdii nici una nu i se pare prea mare.

- A rămas demn în înfrângere, cu o liniște care ajunge uneori pentru măreție
- De ce un caracter de obicei sfios devine brusc agresiv.
- Există toride și în Mexic. Există piramide de la azteci
- Are confesiuni despre sine și despre alții
- Prezintă și amintiri despre sine
 - Circulație aiuritoare
 - Nu cumva, uneori, vrînd să atingem un mister îl risipim pentru totdeauna?
 - Privește deci, fără pretenția de a pricepe total (butadă mexicană)
- Au loc banchete funebre
- Există zeița cu fusta de șerpi (aztecă)
 - Oricît de conchistadori vor fi fost spaniolii
 - Adevărul e tot mai puțin comparabil cu frumosul
- În cultura veche mexicană șarpele e present peste tot
- Să judecăm prin comparație ceea ce nu e de comparat
- Cîmpia arsă de soare, unde, șopîrlele dorm pe legend
- Un eveniment este amplificat prin artă
 - Adevărata victorie la țroia n-au obținut-o Agamemnon, Ahile și Ulise, ci Homer. Arta
 - Fără Homer, războiul troian ar fi rămas o obscură luptă între triburi.
 - Un alb secetos
 - Labirintul există în noi sau nicăieri
 - Vulcani stinși, dormind la soare
 - O iarbă prozaică
- Există Piramida Soarelui
- O.P. descrie piramidele
 - Înfruntînd tăcerile și timpul
 - Un cimitir de regi; palate sacerdotale
- Se vînd broșuri la intrarea în muzee, piramide , etc.
 - Mitul se îngîină mai departe cu istoria
- Există arbori de piper
 - *Michelangelo visa să sculpteze munții (idee)*
- Scia (își nota) pe unde apuca
 - Este bătrîn și copil în același timp.
 - Înălțîndu-se, pasărea ridică o piramidă în aer.
- O.P. imaginează dialoguri între zeii azteci, între personaje mitologice, între el și un zeu.
 - Toate acestea n-au nici un sens dacă nu devin cultură
- Foarte foarte mică acțiune (aproape absent)
- Sînt multe denumiri de zei, piramide de care nu prea am auzit.
 - Bătrînul zeu
 - Un munte de apă
 - Nu mai e un om pe gînduri, ci gîndirea însăși
 - *Nevoia de mit (titlu)*
- Ar trebui scrise cu litere mici (și începutul titlului)
 - Orice țară e cunoscută mai întîi prin prejudecăți
 - În oer plutește o promisiune de sărbătoare
- Novice = începător
 - Să simt vîntul îmbătîndu-mă

- Sînt cuvinte spaniole care nu pot fi traduse în românește, și atunci sînt folosite așa cum sînt.
- Cortes avea 7000 soldați și 16 cai; aztecii 30000 + 50000;
- O.P. scria pe bancă în Cișmigiu
 - Politețea și zîmbetul devin uneori o barieră nevăzută între oameni
 - Clădirile patinate de vreme
 - Tristețea ei însorită
- E arșiță mare în Mexic (sînt cactuși)
- Contrazice idei
 - Cu o față privim spre speranțe, cu alta spre amintiri
 - Dăm golului din jurul nostrum sensul unei comuniuni
 - *Trebuie să vorbești încet trecînd pe lângă vulcanii din Mexic, să nu-i trezești (idee mexicană)*
 - *Cel singur are o libertate inutilă (idee)*
 - Lacom de alții
 - Nietzsche îi sfida pe filozofi chemîndu-i să-și ridice casele pe vezuviu.
- Mexicanii iubesc vulcanii
 - Plecăm cu autobuzul în sud. Spre Tierra caliente. Veracruz. Tabasco. Villahermoza
- Există junglă în Mexic.
- Există civilizația Maya în Mexic
 - Nervii ca niște filamentr electrice
 - Oare din infern se aude ploaia?
 - Crede în soare, în iarba crudă
 - Dumnezeu a murit! (Nietzsche)
 - Dumnezeu era o axiomă
 - Oare nu datorez lucrurilor care mi-au lipsit, tot atît cît și celor pe care le-am avut?
 - Tunetele înîlcite ca un ghem de șerpi.
 - Plutea în aer o muzică de tonomat
- O.P. a vizitat închisori (Veracruz)
 - Timpul pictează el însuși (a zis Goya, pictor)
 - Filozofia poate servi la orice (Camus)
 - Dacă omul a scris cărți, tot el a incendiat biblioteca de la Alezandria.
 - O măsură tristă
 - *Unii au făcut zeii din noroi (idee)*
 - Trestia gînditoare
 - Florile pe care ziua le leagănă ca pe niște drapele ale speranței
 - *Virtuțile provin din greșeli (idee Alain)*
- O.P. a fost și în Oceanul Indian
 - Rechinii sînt în noi, de-acolo ne amenință
 - Oceanul e o singurătate în doză prea mare. Fatală chiar.
- Există rechini în apele țărmlui Mexican
- Descrie tablouri, picture (Orozco, Diego Rivera)
 - Ploaia are acum în ea ceva sălbatic
 - O junglă a ploii (o jungă a lianelor)
 - O ploaie caldă care pe nesimțite se transform în lumină umedă
 - Vîntul sculptează pentru fiecare chipul de care are nevoie
- Există sate unde schimbul se face print roc (marfă contra marfă, nu bani)

- În limba mexicană există cuvinte aztece
 - Autobuzul plonjează în sus
 - Ca o plantă care gîndește
 - Să trăiesc fără să-mi fiu eu însuși dușman
 - Nevoia de-a spune presupune nevoia de a fi auzit.
- hotelurile mai mari au aer condiționat
 - Lumina mediteraneană, caldă, senzuală, feminină
 - Ajung două pietre pentru a începe un drum
- Se întâlnește cu români
- O.P. vorbește prea mult de singurătate; nu bea mai nimic
- Există violență pe străzile mai dosnice din America de Sud.
- Obiectivul lui O.P. este librăria
 - Nu există călătorii fără o patrie
 - Omul nu poate veni din nicăieri spre nicăieri
- Americanii ascultau tăcerea înregistrată la tonomat.
- *Odissea este cea mai mare carte de călătorie din toate timpurile (idee O.P.)*
 - O “carte de călătorie” nu este decît fiica nelegitimă a călătoriei.
 - Anticălător.
 - Nu e nevoie să colindăm lumea pentru a ne rătăci. Ne putem rătăci și într-un cuvînt.
 - Et.etc.
 - Orice carte adevărată e murdară de singurătate, dar ea caută un drum spre alții.
 - Trebuie să dăm un nume speranței
 - Important nu este de a învăța, ci de a adăuga ceva la ceea ce ai învățat
 - A vedea înseamnă mai întîi a simți nevoia să vezi
 - Numai atunci iubim cu adevărat cînd nu așteptăm de la dragoste dobîndă.
 - Ploi bacoviene.
- În sudul Mexicului e foarte cald.
- Creol = colonist alb +indigen (în America Latină)
 - Patria lui este pasiunea
 - Duminici interminabile și inutile.
- Parcă O.P. scrie numai pentru el.
 - Un jaguar de piatră devine un jaguar posibil...
 - A văzut ceea ce trebuia văzut
 - Stă la limita istoriei
 - Foarte rare sînt locurile unde realitatea se mai hrănește din irealitate
 - Semiumanizat
 - *Istoria se îngîină cu legenda (idee)*
 - Natura românească scaldă sufletul românesc în “Miorița”
 - Există și o moarte a statuiilor
 - Scenografie muzeală
 - Cel mai bun străjer este frica (LAETREA)
 - Cei care nu suportă durerea, să-și vadă de neputința lor.
 - Popor de sculptori
 - Chiar între ruine nu trăim decît în prezent
 - Lăcomia de prezent
 - *Istoria este totuși un mare tribunal (idee N. Iorga)*

- Fluturile este spiritual morților întors între cei vii
- În realitate, un disperat tot mai speră ceva
- N-avem nici un merit că sperăm
- Un om care nu mai speră devine illogic.
- Face baie noaptea la hotel în piscină
- Face multe devieri de la subiect
- Lumea Nouă e la fel de veche ca și cea din care vin!
- Partea de junglă din mine
- Pentru a-și combate frica omul trebuie să înceapă prin a o mărturisi
- Frica nu e decât o formă de a iubi lucrurile normale
- Cine nu se teme de nimic ni iubește nimic
- *Jungla se întâlnește cu deșertul (idee)*
- Nebunia lianelor.
- Capitala unei legende
- De prea cald purtau coifuri de hârtie.
 - *Pădurile creșteau torențial (idee)*
 - Combătându-le atât de prost, n-a reușit decât să le ajute
- În timpul lucrului, artistul maya era considerat sacru, fiind izolat într-o cameră
- Zola vrînd să descrie un dineu a copiat din ziare meniul oferit de un ministru francez
- Există pictură murală frecventă la mexicani
 - Muzeul e un refugiu, dar și un temple
- Fiind multă secetă, se ridicau statui ploii
 - Norii par cuibare de șerpi
 - Noapte carbonizată
 - Dimineată fără nici o umbră
 - Niciodată n-am auzit cum se exprimă un șacal adevărat
 - Vegetație sîrmoasă
- Van Gogh a pictat capodopere uneori în doar cîteva ceasuri, și invers: autori ce au lucrat ani de zile la opera mijlocii
 - Pietrele dorm un somn liniștit și orb.
- O.P.se adresează permanent unui personaj legendat (unui fost zeu localnic)
 - Am avut vreme să învăț de la pietre și de la păsări ce ne deosebește de ele.
 - Lumina ca un tigru alb pătrunzînd în junglă
- Au fost bărbați care au acceptat pretenția Cleopatrei, ca iubiții ei de o noapte, să-și pună a doua zi, în zori, capul sub secura călăului.
- Există costume de sombrero la bărbați
- Poartă pistoale (mexicanii)
- Un dictator a ordonat onoruri funebre pentru piciorul său pierdut în bătălie
 - Există înfrîngeri care nu coboară, ci înalță
 - Dragostea nu înseamnă măsură.
 - Dragostea înseamnă exces
 - Nu poți să obții totul decât dacă ești gata să rămîi cu mîinile goale.
- Un individ antic, pentru a deveni celebru a incendiat templul zeiței Artemis din Efes.
- Nici o pasăre nu va putea să aibă mormîntul în aer, un mormînt care să plutească, purtat de niște aripi nevăzute. Tot printre șerpi trebuie să moară.
 - Nu de la păsări am învățat să dorim aripi

- *Fiecare valorează atît cît a dăruit (idee PAVESE)*
- A rămas ce era de rămas.
- Fericirea? Durează o clipă și apoi cicatricea ei doare toată viața
- Starea de mit
- Toate tristețile au început cu o reverie
- Tot ce mă sporește e adevărat (Goethe)
- Visător incurabil
- *Sărac este cel ce se simte sărac (idee Eminescu)*
- Omul este singurul animal fericit
- Plec de aici bolnav de soare
- Există pălării mari, tipice, pe care le poartă mexicanii
 - Lui Prometeu îi datorăm nu numai focul, ci și cenușa
 - Există întrebări pe care ni le punem nu pentru a da un răspuns, ci pentru a auzi întrebarea
- Scrie O.P. și în autobus
- Ciudad de Mexico are 14 000 000 locuitori
- Există tramvai în Cairo care te duce direct la cele 3 piramide
- O.P. a fost în Mexic doar pentru a vizita (excursionist)
 - Bucură-te de ziua de azi (Horațiu)
 - Din ce în ce mai aproape de cel ce-am vrut să fiu.
 - Am devenit propria mea fantomă
 - Amintirile îșnesc la suprafață după legi pe care nu le pricep.
 - În hățișul unei logici
 - Cine vrea să ne învețe un adevăr trebuie să ne ducă pînă acolo unde putem să-l descoperim singuri (Ortega y Gasset)
 - Par arheologic
- În Yucatan (sudul Mexicului) se doarme numai în hamace (nu în pat) din cauza căldurii toride.
- Șerpii sînt inofensivi (de atîta soare dorm continuu)
- Piramida e strigătul de piatră pe care l-a scos această tăcere
 - A filozofa înseamnă să mori (Montaigne)
 - Moartea nu e același lucru cu decesul (Malraux) Moartea = moarte psihică (uitare), decesul = moarte fizică
 - Secolul XX e o convenție calendaristică
 - Există locuri unde istoria antică nu s-a încheiat încă
 - Dacă pomul crește între timp și capătă umbră
 - Ce va rămîne din numele meu? (un poet barbar)
 - Poate că singurul mod de a învinge moartea este de a face din ea o operă de artă
- Secolul la azteci avea 52 ani
 - *Meseria de a-mi face iluzii (idee)*
 - Văzînd că nu mai poate citi tot ce se tipărește, riscă să nu mai citească nimic.
 - Știința poate ajunge să se însinueze (= o știință a celor inițiați)
 - Zeul fotbal
 - Zeii care locuiesc în noi
 - Que peut un homme? (Paul Valery)
 - Fericirea nu se învață din cărți

- Țipătul unui porumbel răgușit/se transform mai întâi în nisip
- Zice că este un contrajurnal
 - Există o barbarie subită
- Inchiziția = biserica
 - Nu există popoare crude, dar există cruzimi
 - A iubi este o dovadă de inteligență
 - Confundă progresul cu zgomotul
- Greaca veche a murit
- Există triburi care cred că beția te pune în comunicație cu zeii
- Porumbul cultivat în Europa provine din Yucatan (Mexic)
- Gauguin (pictor)
- Descrie O.P. și restaurant
 - Poate cele mai importante călătorii ale mele mu le-am făcut.
 - Caut, nu știu ce caut (Blaga)
 - Cîinele negru al singurătății
 - O eternitate imediată
- Există indieni în triburi
 - Dansul are totdeauna dreptate!
 - În afara lucrurilor pe care le iubim nu mai reprezentăm nimic
- În craterele stinse ale vulcanilor se dansează
 - Moartea cu gust de pământ
 - Nu m-am priceput să îndrăznesc totul
 - Aimez ce que jamais on ne verra deux fois
 - Să trăim primejdios (Nietzsche)
- O.P. avea insomnia, este mult meditativ; lua somnifere
 - Pătrunzi din realitate în simț
 - Soarele a asuprit toată ziua clădirile
 - Mușcătura luminoasă a amiezii pe plajă
 - În fiecare amiază războiul troian se reia pentru o clipă și soarta frumuseții e nehotărâtă
 - Viața. O înțeleg din ce în ce mai puțin și o iubesc din ce în ce mai mult. (Jules Renard)
 - În fiecare sfârșit există un început
 - Și eternitatea este făcută din clipe
 - Prea multă măsură strică
 - O mitologie personal
 - Lumea cuvintelor în care cred
- Reclamă în SUA: “Rîdeți! E în interesul sănătății DV.”
 - Totdeauna la mare m-am simțit mai tânăr și mai bătrîn decît sînt.
 - Nu, n-ați priceput că eu n-am fost în Mexic, ci într-o țară cu acest nume. (finalul cărții).

SAȘA PANĂ

- Numai visului rămîne libertatea /În mărime natural
- Octomvrie

Poeme și poezii

- (1902-1965), facultatea de medicină militară
- EPL, 1966, 352 pagini, 109 poezii
- Debut editorial în 1925
- Înființează editura “UNU”
- Redactor la revista “UNU” împreună cu Geo Bogza, revistă dadaistă
- Violența de expresie presupune o violență de suferință, care exclude de la început prezența oricărui element pornographic, pornografia implicînd în condiția ei esențială satisfacție (Geo Bogza)
- M-am servit de imagini și de cuvinte tari nu pentru a-mi provoca un gen de satisfacții pe care le-am deterstat, ci dintr-o pornire mai adîncă, de a-mi mîntui spiritual (...) (GB)
- Adevărul avangardism înseamnă nici o concesie, nici chiar ție (Șt. Roll, redactor la UNU 1930-19320)
- Arta trebuie să fie făcută de toți, nu de unul (Lautreamont)
- 9 volume de versuri, 3 volume de prozopoeme, 5 volume de nuvele și schițe, 2 volume de teatru, 2 volume de eseuri, 1 volum albume, 4 volume de întocmiri de ediții (din alți scriitori) (total = 22 volume originale)
- Pe-o ramură, - o frunză să moară-ntîrzie
- Ți-e sufletul astăzi o criptă (cavou), poete...
- *Postfață (titlu)*
- Se deschide noaptea ca o ladă cu jucării/Cu licurici
- Ferestrele ofilite par pleoape obosite
- Fiecare pas demonstrează leșul depărtării
- Șoselele timpului se așteaptă la răspîntii
- Foșnetul de amprentă glasului ei pe azur
- O mîină șterge zarea
- Ochii trimite apusul mai la dreapta
- Aerul e liber să se joace cu mugurii
- Principesa a murit de parfum
- Camera e absent
- Haitele de flori
- Dincolo de mine esti tu /Dincolo de tine cenușa
- Furtunile vor răsturna alte călimări pe cer
- Pădurea cînd așteaptă în ghindă
- Degetele ei sînt albine harnice
- Așteptarea doare ca o arsură/Noaptea țipă ca o bufniță
- Însămîntează stele și vei vei ști drumul parcurs
- Somn cules cu lingurița pleoapelor
- Somn-ocEAN fermecat
- Velnița nemărginirii
- Sînt fulgere nevăzute care troznesc în artere

- Sînt ştreangurile invizibile care gîtuie pe dinăuntru cuvintele/Sînt lacrimile uscate în cuptorul clocotind dintre tîmple.
- Domnița e virgin: fecundeaz-o (despre poezie)
- Pruncii candelă aprinse la ochii părinților
- Pruncii/Ridică pentru înția oară foița de țigară a pleoapei/O rază le disvirginează pupila prin care vor intra/incendiile și tunurile eifel al depărtărilor/Coarnele de bivol ale nedreptăților
- Citește spațiile albe dintre versuri/Dntre degete
- Poem cuvînt ca o nesfîrșire de flăcări
- Cuvîntul sincer din consoane
- E atît de plăcut să dăruiești /Totul ce ai mai scump
- Am fost sînt fiolă otrăvită de parfumul cuvîntului
- Amintire temple clădit pentru a fi devastate
- Solitudinea coboară-n lacul cu uitări
- Poetul pipăie gîndul și clapele lui de spini
- Bat la inima ta
- Cuvinte strivite-n gîtlej
- Cerul sărăcit de poeți
- Culcă-te pe amintirea mea
- Vorbește Cuvintele aburesc frunzele
- Ochii clătiți cu lumină
- Cîntec materializat
- Fragilă ca un vers de pădărie.
- Cîndva mîinile se jucau cu mingi de ozon
- O lacrimă parafă
- *Cuvintele = cuiburi goale (idee)*
- Primăvara dezleagă apele fermecate
- Zbucium de izvor zidit
- Faptele beton
- O pasăre aduce pe aripi amurgul
- Greierii zornăie chețele lanurilor
- Seara va fi o retragere cu morți
- O cărare spre nuștiuunde
- Privirile șoareci speriați
- Jocuri decolorate de lună /Cu pisici simulînd jungle
- Slovele sînt o lingură de sînge într-un ocean.
- *Evenimentul fără stele (titlu)*
- un roi de albine a dat atacul cu baioneta
- adevărul și-a făcut loc ca o coasă
- Una era de culoarea portocalie /Intra și ieșea prin ferestrele deschise.
- Gîndurile caută popas.
- Cuvîntul dintîi este PREZENT
- Li se strînge orizontul/Pînă la carnea înfiorată
- Soldat cu plămîinii mucegăiți
- Să pipăi inefabilul din fiecare cuvînt
- Visezi în picioare ca o lalea
- Corăbierii deșteaptă fluviul

- Iubesc locul ocupat de umbra/Luminoasei tale treceri
- S-a oprit la poartă o trăsură și în ea se urcă depărtarea
- Scara de service a sufletului
- Sîngele ia forma cuvintelor
- Șervete de umbră
- A fost odată /o minune /Și a rămas minune
- Ramuri uscate te înțeapă cu pseudocoaste
- Pe buze se imprimă un gând
- Liniște de noapte bună
- Cine n-ar dori să moară visînd /că moare? (motto la o poezie, motto tot din Sașa Pană)
- Se încricișează în timp două trenuri/Ultimul fulger al minții/Și replica vidului
- Unde e tăcere se trezesc amintiri
- Această călătorie /Nu sfîrșește niciodată /Pentru că începe nicăieri.
- Cu viteza prăbușirilor în abis
- Călătoria pornește în întuneric /Și sfîrșește pe lumina unei hîrtii/Luminînd-o
- Într-o perlă de cerneală așteaptă universal
- Aripioara peniței
- Cuvîntul scris trece ca un bolid /Ca o secure de licurici/Fiecare cuvînt ridică alt pavilion/Fiecare aventură nimbul unei experiențe
- Cititor întinde brațele /E poemul Viața cea de toate zilele /Cavalcadă de crini și nitroglicerină /Foame iubire-azil /Poemul acest plămîn universal/ E fratele tău siamez /Pînă la bariera oarbă /Două mîini pot fibandaje de lumină /Două mîini pot fi pietre de moară /Două brațe pot fi semafoare LIBERA TRECERE
- O zi fotografia-atîtor ieri
- Darul meu e o pereche de aripi
- Cînd trupurile se caută se amestecă
- Ai trecut astăzi cînd florile își sorb roua din corolă
- Ți-ai șters o lacrimă ca un fulg de nea încălzit pe geană
- Recoltă nouă /și neastîmpărată
- Casa rămîne în urmă goală cutie de vioară
- Pe inimă se adaugă o zbîrcitură.
- Rochia valurilor
- *A trăi e o artă (titlu)*
- Unde anii rămîn intacti /ca oglinzile după trecerea imaginilor
- O icoană pentru fiecare gând
- Tot mai mari cresc rotocoalele grijilor
- Poemul se răsucește în proză
- Bucuria a plesnit în cioburi păstăi
- Drumul pînă la oraș tăvălit în mizerie /Pierdut cu nădejdi
- Scuturi de amintiri copacul
- Și neîncăpător e văzduhul de-ntrebări
- Cineva răscolește cu mîinile sfredel/Cerul din memorie
- Să crească mare cît o zi de duminică.
- Rămîne acest album de fotografii ruginite /Cu mușchetari decolorați
- Anotimpii
- Singurătate vegetală

- Păsările bat în geam cu bijuterii din gîtlej
- Perdelele ultimului vis
- Proaspăt timpul odihnește/in palma frunzelor
- Picaș prieten.
- Călimara lui Sisif
- Oriunde o oglindă te înapoiază
- În poemul a cărui lupoaică e visul
- Clipe suspendate în așteptare
- Când visele au fugit de lumină în praful pernei
- Copilul vorbește în baby-esperanto
- Cine-i mai cuminte? Cine-i mai bujor? /și conduce casa chiar din cărucior?
- Plămîinii carbonizați ai orașului
- Brazii țaruși căzuți de sus /Uriași înlemniți/Coafează munții
- Acceleratul de noapte rîmă fosforescentă
- Leșul unui an
- Cuvintele de ghips.
- Așchii dintr-un soare de tablă se agață de turlă
- Glasul eșarfă luminoasă în jurul meu
- Ziua e un zbor alb de pescăruși
- O potecă de culoarea nostalgiei
- Un ochi mare cît luna
- *Pescuitorul de imagini (titlu)*
- Printre saltelele de ace sălbatică ale pinilor
- Enigmă într-un ghem de scîntece
- Treci învăluită în propria neliniște
- Lebede vegetale
- Crengi serpentinoaptea fără stele /Ca o casă fără ferestre
- Drumul pornește spre aventură
- *Viața de toate nopțile (titlu)*
- Statuia unui future
- Frunză moale cu destinul în nervure
- O melodie se desface ca un buchet
- Vocabularul este epuizat de Bacovia/În cîteva monete de plumb
- Sîinii cu frăgezimi de piersică suavă
- Sînt nopți în cari visăm acelaș vis
- Atentat la bunele tabieturi (1942, volum)
- Cu veverița neastîmpărului în mădulare.
- (Ce ordonat popor de asasini!)
- Sufletul meu se acordează sufletului ei.
- Când timpul stă cu arma la picior /Și vioara mută a destinului e spartă
- Ai primit aviz de moarte
- Morminte vertical
- Le strînge talia, soarele
- Ceasornicul respiră
- Universul e tine
- Leagănul unei dorințe

- Degetele au crescut stalactite vii
- Fluturii flori fără lujer
- Glume verzi
- Cu țipătul nod în gîtlej
- În fără de sfîrșit secundă
- O sahară de așteptări
- Dimineața dă brînci brazii cu surprise și fiecare rostogolire crispează o durere
- Rochiile flutură discrt
- Nici nu se cades ă știți că evoluati și în arterele mele
- Sînt bătlîi elastic
- Apă împietrită
- Poemul fără de imaginație (volum)
- Nemurindu-le moartea!
- Cu zîmbetul de ceară
- *Ce frumos cuvînt: oameni (titlu)*
- Dau gîndurilor margini din cerneală
- Buruiata grijii
- Doar nicio pasăre nu zboară/cu-o singură aripă.
- Acum poemul crește, /cu viața laolaltă, /Și-atîta e nevoie/De noua lui recoltă!
- Și totuși vroiam ceva: /Altceva
- Frumusețea simplității tale
- Adevărat ca identitate
- Bărbații cu visele în vîrful degetelor
- Bună dineața, /Viață!
- Binoclul întors al amintirilor
- Dureros de frumos
- Obrazul de piersică/a celei dintîi iubiri

VALERIU PANTAZI

- Sete albă
- Apa merge către izvor
- Aerul tare de dragoste
- Din tablouri casele năvălesc afară
- Împrejurul nostrum e târziu
- Lămpile delirează sînii
- Degeaba trece timpul prin ceasul meu de mîină /mustoasă este lumea de ore netrăite /și eu cunosc doar unul /cel singur din cuvinte
- De-alt-undeva

ALEXANDRU PAPILIAN

Micelii

- Românească
- Lenea e sănătate curată
- Este adevărat că munca înobilează pe om, dar societatea noastră n-are nevoie de nobili.
- Dacă din greșeli trebuie să învățăm, de ce le mai eliminăm?
- Cine nu muncește nu greșește. Iar dacă nu greșește, trebuie să fie promovat.
- Nouă nu ne e teamă de muncă. Noi știm să ne ferim de ea.
- Serviciul nu-i cârciumă să stai toată ziua acolo.
- Nu lăsa pe mine ce poți face azi-lasă pe poimîine, că poate pînă atunci se rezolvă de la sine

M. R. PARASCHIVESCU

Cîntece țigănești

- 2 cicluri (13+13), 1941
- Versuri cu rimă, populare, de folclor chiar, cîteva traduceri din Frederico Garcia Lorca (spaniol, m. 1939), simple
 - La mîndruța la fereastră
Rîde o mușcată-n glastră
Cu fața de lună plînsă
 - Terente fură fete.
Se prinde-n sentimente
 - Terente, ah! Terente
Tîlhar de sentimente...
 - Și-așa muri Terente
Lipsit de argumente
 - Stele mari clipesc tăcut
Zorile-și desfac perdele
 - Dar nici eu nu mai sînt eu
Țiganka-și leagănă sînii
Sîni de trandafiri.
 - Cu ochii de pietre rare
 - Luna = curvă de sidef și foc
 - Urlă vîntul – cîine rău
 - Ochii vineți ca de fum
 - Mi-e inima-n furtună!
 - Eu voi pribegi mereu, /Doar drumul mi-este casă
 - Trecutu-i vagabond
 - Răsună pînă-n vale /fum și stele din pistoale
 - Noaptea tot mai noapte.
 - Vîntul li se-ncurcă-n strune
 - Lacrimă de foc
 - Luna nouă stă pe zare /o lebădă plutitoare
 - Lasă-ți doar vîntul vioară /să-ți mai cînte pe afară!
 - Muia degetul în lună
 - Negrii trandafiri de fum
 - Ah, amor, amor! /Ce vis ușor, /Amăgitor
 - A cunoscut-o lîngă malul mării, /Era frumoasă, el era sărac, /Și și-au jurat în farmecu-nserării
/Că s-or iubi doar cît se plac
 - Ce-a fost apoi nu mai găsesc nici rima /Și nici n-aș vrea s-o-ntind acum.

PLATON PARDĂU

- Privire perforantă
- Epoca I-a ars pe dinăuntru
- Senzația de rațiune

BLAISE PASCAL

- Omul nu-i decît o trestie, cel mai slab din natură, dar este o trestie gînditoare

P. PASCU

- Negre cuie
- Fața avea întristată, de tuci
- Groase seve

DAN PAVEL

- Cocosul nu suportă găina urâtă și fardată
- Cum ‘dracu’ să rezști ispitei aruncată /De fetele cochete care pocnesc în blugi
- Soarele e-un gater ce taie amiezi în două.
- Pe frontal înfloririi mai explodează muguri.
- Doi fluturi fac iubire

FR. PĂCURARIU

- Oceanul într-o lacrimă (vol).

IONEL ALIN PĂTRU

- Fîntîni de sînge a neamului
- Scripeți de lumină
- Sentimental ninsorii albe
- Vînzător de nimicuri
- Vorbe ascunse în ounni

ADRIAN PĂUNESCU

Iubiți-vă pe tunuri

- 1981, Ed. Eminescu: 4 cicluri, 35 pagini, 240 poezii, Rector Elis Bușneag

- Nimic nu e valabil decât o singură dată
- Gelos pe Shakespeare,
Care a avut răbdarea
Să-și omoare toți eroii
- Bucurați-vă plângând
- Nimic nu se învață de la nimeni
Până când nu înveți acel lucru
Din propria ta experiență.
- Poezia mea nu e de dragoste, ea e dragoste,
Căci fiecare dintre voi
E un cuplu
De la care ar putea începe
Iarăși
Lumea
- Facă-se profeția mea
- Sunt heraldul cu achi albastru
Care moare pe măsură ce cântă
- Mi-i sufletul acum ca o grădină
Din care pleacă florile în sus,
Mă simt un om vândut cu preț redus
- Porumbel de gri
- Mă iscălesc pe gura ta cu biciul
- Actori ai singurei noastre vieți,
Tu și cu mine, eu și cu tine,
Și ne-am iubit mai scurt decât se poate
- Hai să conjugăm ninsoarea
- Să fim liberi și săraci
- Vai, vom face repetiții pentru iad și rai.
- Vei fi răsă, vei fi plânsă
- Să ne apucăm de nins.
- Mi-e jale, adică mi-e bine.
- Mai miros a tine, ochii mei sunt plini
- Dragoste finală, moartea mea dintâi
- Jocul de-a viața noastră mioapă

- Ci tu, iubito, neagra mea floare
- Astăzi pe planetă totu-i mondial.
- Te-am și uitat; sunt iar un domn esthetic
Și iar iubesc aproape theoretic.
- Vezi ce faci când te privesc
Când te nufăr nufăresc
- Încă o noapte albă, cu negre fructe dulci.
- Mă întâlnesc cu Shakespeare, un viitor coleg.
- Dă zgomotul mării afară din casă
- Dă marea afară din casă și vino,
Nestinso, neblândo și iar nestrăino

- Dragostea noastră nebună și bună
- Pe timpul prea greul
- Eu sunt cineva, moartea e orecine
- Iubito, pedeapsă, iubito, mirare
- Sufăr pe mutește
- Sunt miazăziua
- Ploaia caldă și moartă
- Mitraliați de flori
- Miresme dulci la geamuri ne declină
- Munții se vor naște în pământ
- Plânsul tău curat de neagră creață
- *Să-mi scrii pe adresa din cimitir (idee)*
- Doamne de pământ
- Planeta trece pe la el prin curte
- Noi cântăm cu gurile închise.
- Iubiri ucise
- Prânz la care se servește suferință
- Cu salve de garoafe te va bate
Curând, plutonul Curtii Mațiale.

- Dulcea mea răpită
- Floarea ploii
- De dorul de-a muri, murind, mă vindec.
- Doamne al meu, și-al turmelor de oi
- Doamne din noi
- Bolnav de infinit
- Și Doamne, ce dai totul înapoi
- N-o murdăriți degeaba-n ochii mei;
- Greșind greșeală grea
- Ea nu e ea, Ioana nu e ea.
- Ochii mei de ochii ei sunt grei
- Sentimental and mot-à-mot love story
- Foaie cenușie de cenușă rea
- M-aș preface-n atom de femeie

- Ai fost o nebunie
Rămâi un număr vechi de telefon
Te acordasem ca pe o vioară
Dar când te-am aruncat pe usă-afară
Eu cel mai mult atuncea te-am iubit.
- Am să-ți fac o casă
De târziu și brumă
- Dulcea mea de moarte
- Înduri iubirea
- Am să-ți fac o casă
Toată numai brumă,
Tristă și frumoasă,
Rece și postumă
- Cuibul ce așteptu-l
- În veac pieziș, netrebnic și potrivnic
- Murmure despre muri murinzi de mură
- Am venit Ceahlăule, la tine,
Omule de piatră și pământ
- Tu ești munte între munți
- Un Ceahlău e toată țara noastră
- Dolari grețoși
- Când pe pădure o să ningă lună
- Trist oraș îngust
- De la dezgust urcasem pân-la gust;
- La noapte vom pleca la vânătoare
Fiți pregătiți de moarte, vânători.
- Țara era-n țară interzisă.
- Mare scumpete la carne,
Vite refuză să crească (“Ruina”, 108)
- Oamenii politici
Se usucă-n drapelele
Armatelor lor. (“Soare bolnav”, 110)
- Și-i trebuie o altă revoluție revoluției.
- Nimic nu e rezolvat definitiv, niciodată.
- Frigidere politice iarăși
Se întrec în lansarea de ger (“Contra ghețarului”, 112)
- N-ajunge libertatea, mai trebuie dreptate (114)
- Ce oameni conduc pe ceilalți oameni?

Cum să scurtăm poezia, să prevenim trădarea? (114)

- Porumbul de pe câmpuri nu ni-l culege steagul,
Nu vine Țepeș-Vodă în fabrică să lucreze,
Din ce să facem pâine tot stand pe metereze? (114)
- Există România prin jertfele de sânge,
Dar jertfe de sudoare vor ține România.
- Prea a crescut sub stele producția de gratii,
Prea se rărește fapta și se-ndesește gura. (“Lumea spalț”, 115)
- Să nu mințim că răul e numai afară,
Să fim cinstiți să facem curat la noi în țară, (115)
- Să arunce cu tristețea lor pe noi.
▪ Cu cât ești mai conformist cu atât devii mai banal
▪ Captivitatea,
Ce nu rămâne doar afară
Și se răsfrânge înăuntru
- De ce nu-i lăsați liberi? Ăă?
- Dacă și vouă vă e scârbă
de decăderea zimbrilor,
de ce o continuați?
- Chiar dacă nu-i nici unul neorb, nesurd, neșchiop
▪ Căinii câini
▪ Nu cei ce pe șosele cerșesc confortul
▪ Ce strâmb e ce-i drept
▪ Singurătatea ne face bine,
Singurătatea ne dă puteri
- Nimeni pe lume nu e soldat
▪ Suntem atâta de importanți
Că facem totul prin reprezentanți
- Și într-o tristă crâșmă subterană
Să bei încovoindu-te pe rană
- Ce mult costă mâncarea, nu-i așa?
Ca să o ai, lasă-te legat de picioare,
că gura, oricum, ți-o leagă iarba pe care o mănânci. (132)
- Ei, caii, nici închiși, nici liberi,
ci doar împiedicați,

ei caii în cinstea căroră crește
din ce în ce mai multă cânepă pentru funii
și din ce în ce mai puțin fân pentru mâncare. (133)

- Din treaptă în treaptă, toți se spală pe mâini,
Toți sunt ocupați, au treburi importante,
Am o întrebare și o neliniște. (134)
- Fac moarte de om dacă găsesc vreun om,
Dacă nu cumva toți sunt plecați,
Fac moarte de arbore dacă mai sunt arbori,
Fac ucidere de tigri déjà împușcați.
- Biruitul iese pe-un timp biruitor.
▪ Cel mai mult și mai mult și mai mult
▪ Ai și unde să zbori,
Ai și unde să cazi.
- Veacul de ghiață douăzeci
▪ Cinstită-i necistea.
▪ Pleacă de la naștere la moarte
▪ Un popor de nume fără nume
▪ Subiectele subânțelese
▪ V-ați ridicat avere luptând contra averii (151)
▪ Câți luptători pierd vremea umblând pe la talciocuri.
▪ Te-am cântat ca pe-o eliberare
și am crezut că ești munte mereu. (Muntelui”, 153)
- Dar să știi că la mine-n cântare
ești mai mare că-n ea sun și eu (153)
- Mor azi, când el mă acuză că spun adevărul (154)
▪ Moartea
Clasicizează
Rebeli
- Murim
de plăcerea de a dormi.
- Cifrele pleacă
unele spre altele spre a intra
în relații sexual nebunești.
- Nu se poate să te naști în poziție de drepti,
▪ El, animalul de caricatură,
▪ Involuntar unor în stare pură

- *De-a racul (titlul)*
- Ondulațiile planetei
- Înaintarea inversă
- Jocul nostru trist, prea trist,
jocul nostru de-a înaintarea inversă,
zoologia oliniată obedient
sub cleștii racului.
- Trăiască fuga de-a-ndăratelea,
trăiască racul,
ne mințim de-adevăratelea
până trece veacul. (De-a racul”, 169)

- O, rac bătrân, ce domini universal,
exprimă-te, oficializează
jocul acesta privat și atât de larg răspândit
de-a-ndăratelea. (170)

- Tot ce gândesc se-nalță-n cuvânt și se-ncarnează,
dacă pronunț “pădure”, copaci tremurând aud,
mi-e cald spre sufocare de scriu cuvântul “sud”,
trag plapuma pe mine când pun pe coală “groaza”.

- *Nevoia de artă (titlu)*
- Din miile de aripi răpite, smulse, rupte
să-și pună pene-n coifuri toți birocrații noi.

- Copii chemați cu sila să învețe (174)
- Ați pus la zid oameni nevinovați,
ați condamnat cu seninătate nevinovații (Saltimbancii” 175)

- Ați făcut un veac de cretă colorată
și vă întrebați cine o să se mai bată
pentru gloria voastră nemuritoare, (175)

- Ați făcut o lume de doi centimetri aici
și vă întrebați cine sunt acești pitici,
uitați-vă unii la alții bieților frați,
chiar voi sunteți aceia de care vă mirați (175)

- L-a împușcat în inimă, cu fapte.
- Într-o abracadabrantă zodie a plânsului
- Nicolae Iorga
Se prăvălea
Asupra umbrei sale
Ca o bibliotecă ucisă.

- Manual de flecăreală metafizică (ciclu)
- Detest pe trântori dar știu
Că și în subordinea mea
Sunt câțiva pe care probabil
Că-i și premiez (187)
- A duce în zori la spânzurătoare un om
Condamnat cu o majoritate de un vot (188).
- Șosele țării mele sunt tot mai proaste (188)
- Familia lui Ali a primit
Cadavrul prin grija guvernului.
Probabil a trebuit să și mulțumească
Pentru înalta generozitate (189, fusese ucis de guvern)
- Apar nenumărate cărți de ideologie. De necitit majoritatea (189)
- Particul Comunist Italian l-a criticat pe Lenin, (189)
- Ar fi bine dacă și cei din acest domeniu
Ar acționa în acest domeniu
- Cu mult înainte de a se scumpi materialele de
Construcție din care le-am făcut crucile (190)
- Oamenii din
Triburile migratoare
Și-au trimis reprezentanții la târguri
Să cumpere o patrie și pentru ei (191)
- Aripă sau gheare ne-au crescut din coate?
- Luna cădea pe noi din Dumnezeu
- Voi, oameni atât de muritori,
- Unde-i prea sigur nu-i poezie
Când ești prea sigur fii inginer
- Cântul nostru e fiul lui Marx
- *Uvertură la greva gravidelor (titlu)*
- Eu locuiesc la mine în cap.
- Plouând ceva necunoscut,
plouând confuz și pădureț.
- Lumina trece munții pe curat;
și-n brazii negri se ascut cuțite
- *Penultimul prăpăd (titlu)*
- Mă mir că mai sunt eu însumi

- Află
Că nu e carne în prăvălii,
Dar în schimb nici nu va fi (226)
- Toată lumea crede în pâine
și-n pile,
toată lumea vrea somn,
salarii bune, femei frumoase (230)
- Ne bârfește arta
Eternitatea dobitocilor
e pesimistă (231)
- Iar de va fi nevoie am să latru
▪ Infernul e paradisul ratat
▪ Celulele corpului meu sunt greșite pe acest pământ.
▪ Iartă-mă că te-ai născut
▪ Și plouă rău, violaceu
▪ Haine de pământ
▪ Știut și răsștiut
▪ Eu din urllet am și pat și pâine
▪ Bradul care plânge verde-roșu
▪ Ne veghează de pe mal,
Dumnezeul neutral
- Nu știu însă, cât se vedea distanța aceea dinspre el către noi
▪ El începe cu “nu” orice afirmație
▪ Nimic nu se face de n-are opus
nimic nu trăiește când nu-i să-l conteste
- Ceasul decadenței bate,
Mult comerț, puțină muncă. (251)
- A fura e la-ndemână,
A munci e o eroare,
Avem apă în fântână
Izvorâtă din ulcioare. (251)
- Sunt mai multe ministere
Decât muncitori pe lume (251)
- Multe premii pentru pace
Merg la cei mai mari războinici (251)
- A gândi se pedepsește,
A tăcea se premiază (252)

- Vorba e singura lor bogăție; proprietate a tuturor.
- Ar fi cald pe pământ, pe acest mușuroi,
- Noi, baciul și rabinul,
Dăm lumii de știre,
Că este posibilă
Iubirea iubirei.

- Români fără patrie,
La dâșii acasă

- O să fie Iudă, până și Isus
- Din plus finit la minus infinit
- Creierul meu, tablou la comandă.
- Gaguri mari de frișcă
- *La închiderea ediției (titlu)*
- Sunt mai bogați bogații și mai săraci săracii.
- Vai, între noi atâtea sunt morți încă din viață
- Eminescu = antic și modern (idu)
- Cu tine deodată, cu viața deodată
Când fără soț sunt plopul, mai au un singur dor.

- Zaharia Stancu = boier literar
- Acum e pământ și-l împrăștie ploaia prin țară
- Aproape-i departele
- Nu e bucurie unde nu-i tristețe
- Gândire, mai deșteaptă cu o frunte!
- Popoare de oase
- Tot pământul un nins e.
- Eram adolescentul de strigat și lumină,
Sunt azi bărbatul matur, și trist fără motiv.

- Mai spun frumos ce este urât și mincinos
- Provincia planetei
- Se vor fixa copii în mame ca-n vulcani
- Și inima care acum mă doare
Să mi-o agăț pe creanga unui pom.

- Această casă mult substantivată,
Acest desfrâu adânc adjectival.

- *Oul la Academia de arte frumoase (titlu)*
nu-i loc de mine, n-are loc porumbul
să crească și să vină în hambare
de-acest poet retoric și habotnic
care-a ajuns în glume populare.

- Nu-i loc de mine, sunt motivul tainic
din care cresc nevoile și prețul, (“Eu, diversiunea”, 347, ultimul poem)
- Nu-i loc de mine; dacă zic de bine
sunt bănuț de fals și lingușire,
când zic de rău,
mi-atribuie tot răul
și lipsă de statornică iubire.
- Mi-e dor de-acasă, dar casa mea e timp nu numai spațiu (A. Paunescu)
- Noi ne vom îngropa în cîte-o carte
- Dragostea este noroi ce naște astre
- Rotunde-averile de oameni răi /Ci strîmb pămîntu-n cer se învîrtește
- Uităm să plîngem cînd se sting bărnbații /și de aceea rar se mai nasc alții
- Pe-orice cîntar profilul se îmbată/Și cheamă paguba la judecată
- Din om în om trecutul ne recheamă
- Acest pămînt cu strîmbe balanțe
- S-au grămădit pe ale lumii scene /Piticii care au mîncat coloși
- Decît un vultut cu ochii scoși /Mai bine să se naște un biet cocoș
- Orice vindecări îi saltă pe oameni dintr-o boală în alta
- Cum poți să spui bedreptăți cînd nu se apără nimeni?
- Mai miros a tine, ochii mei sînt plini /de-ale tale lacrimi pînă în călcîie

Reputabila povară

- Editura Scriitori Români, 1974, 196 poezii in 7 cicluri, 9090 exemplare
 - o Înțelepciunea de a fi: 40 poezii
 - o 24 poezii
 - o 35 poezii
 - o 51 poezii
 - o 14 poezii
 - o 31 poezii
 - o 1 poezie
- Cine are părinți, pe pământ nu în gând, /Mai aude șin-somn ochii lumii plîngînd
- Părinții = niște cruci încă vii. Albiră de dor
- Chiar acuma, cînd scriu, ca și cînd aș urla
- Pe pământul de cruci, numai om să nu fii
- Cine are părinți are încă trecut
- Trist tîrziu
- Păsări crude
- Afli frumos un adevăr urît
- Parabolă vizibilă – căderea
- Să ne scoatem /pământul asurzirii din urechi
- Zgomote taine
- Țări scufundate de imperii
- Sat rotund
- Auz planetar
- Hypnotic cimitir
- "...sub asurzitoare stele /planeta să nu fie surd timpan."
- Se nasc copiii azvîrlind cu pietre
- Timp de rană
- Închegînd oțelul
- Crucea e lumină, umbra ei e vină
- Puțin după ziua de 30 de ani
- Satele noastre nu sînt trsta turmă
- Au născut femeile lumină
- Și-nfloriră-n aripi degetele mîinii
- Europa cu turlele-n sus
- Noi avem de făcut țară
- Bolile veacului. Copiii răbdării. Bucurii provizorii
- Noi mai avem ce aștepta de la lumină
- Avem istorie în suflete
- Trebuie să naștem în locul fiecărui erou omorît un bărbat
- La ora mesei se-aud și mormintele mîncînd
- Nici morții nostri nu-s atît de morți
- Greșeli de soartă
- Ați aruncat idei în pușcării
- Ați ars cuvintele limbii române
- Nici mormîntul nu vă rabdă
- Ați îndoit lumina țării dreaptă

- Subpămîntul românesc
- Stelele mereu mai mici
- *Cuvînt bolnav (idee)*
- Cînd neguri vin să ne consume, /măcar să nu cedăm tăcînd, /căci tot ce-ngheață jos în lume /sus se dezgheață, în cuvînt
- Orice vorbă e o tiflă
- De sub fraze scoate fum /o flacăra conspirativă
- Spicul de grîu /monimental, țepos și muștrător
- Oltul = un fel de viață fără moarte
- Silabele latine ale Oltului
- Parcă din soare izvorînd (Oltul)
- Nu revoluția nu s-a-ncheiat
- I înțeleg că viața este moarte.
- Lemnul ridicării
- Dunga vocii pe-ntunerice nu ni se face mai subțire
- Sorbiți lumina injectată a ochilor
- Noi în pereții de lolumne privind, ne regăsim părinții
- Cetăți de cîrciumi.
- Oamenii ai căderii, uitării
- Ninsoarea pe care ochiul o citește
- Cînd timpul nu ne vede, iar moartea nu ne uită, /cînd pe o vale verde dorm oștile de foc
- Țîța de piatră și lumină
- Morți curați
- Muma-Patrie
- Albia de lacrimi
- Ascultă pulsul iernii, ascultă clarul ploii
- Viața n-are decît să moară, dar moartea nu trebuie să trăiască (Marx)
- De la înălțimea antenei de radio
- Viața cu gustul ei de sudoare
- E mai ușor să mori /decît să trăiești
- *Să legumim lumina (titlu)*
- Se cresc armate
- Avem dintr-o lumină penumbră și nămol
- Oltule, cu ape dulci, /te rugăm frumos să curgi
- *Munți crăpați de văi (idee)*
- Foaie verde Olt rămas
- Un cosmos numit Olt
- Lumina lui de lut
- “pe cel de dinainte pe inima ta cară-l”
- Să ne gîndim la mica, lovita noastră țară
- Pe muchii arde gustul ninsorii saturat
- Tăcerea iernii moartă
- Răceala dintre brazi
- Noi sîntem neam de soare
- Grîu viu
- Acum, în toată țara miroase a pămînt

- Numără-ne, cerule, ca pe unul, /pe noi, toți cei ce stăm în fața ta
- Gîtul meu bătut de aerul rece
- *Eu, grîul (titlu)*
- *Înțelepciunea de a fi (titlu)*
- Pămîntul = ou din cuibul lui Dumnezeu
- Gheață = apa înțepenită
- Din trupul meu s-au născut copii, /La umbra mea se răcoresc cămile
- Țu vei semăna grîu /și boabele vor exploda ca niște grenade
- Fericirea de a putea povesti nefericirea
- Munte înflorit /Pe care ninge cu capete de înger
- S-a făcut lumină în fructul trist
- Nici nu mai mănîncă, atît sînt de fericiți /că îl au
- Despre lupta cu sîngele predecesorului tău
- Și moartea e o iluzie
- Un destin mineral
- Măslinul iubește
- Floarea măslinului /este sudoarea /Morții lui
- Să fie moartea numai /Mireasma minerală /A veșniciei, /Coborîtoare peste focuri, Iar viața numele altei iluzii?
- Puncte, puncte, puncte, puncte în atîtea frunți /Au scris plutoanele de execuție
- Ciudat complex această întrebare
- Scrie de-a lungul și de-a latul lumii
- Și poate că noi înșine sîntem acei pe care i-au născut
- Felul sfînt de-aține o vioară
- Ninge la fel de străin
- Ninsoare vie
- Butucul din piața pedepsei
- Viermii mei frumoși
- Am de terminat un steag la care lucrez de mai mulți ani
- În ora de spaimă
- Urcați în trupul meu din nou, viermii mei
- S-a deschis norul
- *Oile de lumină (titlu)*
- Degetele ca niște oameni beți se despreună
- Apăsînd pe capul meu //pînă la ochi și pînă la gînd
- Miroase a ars hîrtia de sub litere
- Fumul acesta ce-mi ia capul și mi-l ametește
- Eu care sînt plin de greșeli, /eu, care sînt ca o rană /pe genunchiul unui copil
- Eu, mîncat de un zeu, gustat încet, încet
- Pe podul de lemn al priveliștii
- Cîinii (...) de orice înălțime.
- Oase elastice
- Domnilor cîini
- *Unul e mort din noi și nu știu cine (titlu)*
- E moartă cenușa
- Ochii mei fără meritul culorii

- Lumina electrică înțepenește în ochii /Fotografiilor
- Radioul leapădă /Copii leșinați
- Prăpastia de aer
- Nasul cimpoi
- Chipul de soldat tuns al fetei noastre
- Tunde (părul trist) tristețea soldatului
- Mi-e dor acum de cei ce mor, / De cei ce ne-au crescut și astăzi mor.
- Nu, lumea nu-i numai un cimitir, /Dar lumea este și un cimitir
- Vedeți că-n sala de-așteptare-a lumii /cei ce așteaptă jumătate-s morți
- Dolii mai lucesc pe porți
- Uscatele iubiri
- Stă pământul pe tăcerea lor
- Acum, mi-e dor de toți acei ce mor
- Acolo unde viețile s-au rupt
- Calc în picioare chipul mort al mumi
- *Întuneric al copilăriei (titlu)*
- Fîntîna tremură-n bătaia lunii
- Întunericul e cauza tuturor
- Întunericul rodnic al copilăriei /La care mai sug și acum
- Copii mărunți ca două unghii.
- Umbra de foc
- Doliul decît albul e mai harnic
- Noi să ne strîngem blînd ca niște lămpi
- În noaptea bucuriei dor de orbi
- Ninge lacom, senzual
- Luna /gata ea însăși să cadă pe pământ
- Înflăcărat /a un muc de lumînare
- *Cineva vrea să-mi aprindă capul (idee)*
- În singurătatea cenușă de paslmi
- Copcă mi-e gură pentru pescarii / noului val
- Gelozia e religia mea.
- Sînt făcut din bănuiele
- Propria-mi umbră păscută /de calul meu
- Măria ta Întunericule!
- Gelozia mea nu face discriminări
- Numai prin naștere minte
- Pe care actele-l numesc bărbat
- Da, am greșit crezînd că am greșit
- Înghețul veșnic al pieilor de lună
- Sălbatică femei. Trupuri care-așteaptă să se iubească
- Coama lumii
- Mă-nchin aprinsei glezne a celor mai sălbatică femei
- Timp nervos și bătrîn.
- În viscol e femeia ultimei noastre Grecii
- Plînge neputința gurii mele
- Sînt ca un fluture care se lovește de geam, la rubrica :psșta redacției”

- O floare din lumea de sus
- Suflînd ai să poţi să le-ajungi
- Care miroase a tine
- O floare din insula Rai
- Boala ce-a cuprins ca un prăpăd /ficatul cerului, plămînul lumii
- De boala tulbure-a acestui veac/se-mbolnăvesc şi morţii în morminte
- Dacă toată ura ar fi un izvor de miere
- Eram fantoma unui fost poet
- Pun mîna pe umerii tăi ca pe cruce
- A doua lumină eu nu am găsit
- Urlă greşitul altoi
- Sufletul meu, copil tembel.
- Visul un negoţ e
- *Ne cunoaştem /de-o eternitate (idee)*
- Eu cînt un cîntec care mă consumă
- Eu cînt la o vioară care doare, /Eu cînt la un pian bolnav de ciumă
- Robotul meu e-nduioşat de îngeri
- Golindu-ne de lacrimi
- De unde vine din brazi atîta zarvă
- Singur ca un limbaj străin
- Picioare moarte
- Orchestra ca o vale a morţii unduia
- Se zbătea pianul gemînd decapitat
- Universala silă clocea pe noi fierbinte
- Tîrfă dulce
- Sub faclele ninsorii
- La gloria acestei femei lucrăm şi-acum
- Clădiri de întuneric se varsă dinspre nord
- Iarna aceasta are zăpezile verzi
- Statui de stafii
- Moartea, acum, eu ţi-o şterg de pe frunte.
- Marginea lumii
- E bocet cuvîntul pe care ţi-l cer.
- Mă închin în mine
- Sub cerul pămîntiu de mare moartă
- Ploaia plînge.
- Lumini de sînge
- Să te faci fericită-n chin
- Eşti taina-n care lent am să dispar
- Incendiar, sîngele-mi vomită /imaginea acelui paradis
- Înăuntru mă închin.
- Sub cerul clar al stelelor confuze. Pămîntul meu fricos
- Din mîinile mele moi cîrpe veţi face
- Eu mor într-un fel şi alt om mă voi naşte
- Am dat ce-am avut, nu mai am nici cuvinte
- Scurtăm şi lumina

- Prea des am trăit, am visat prea departe, /de azi înainte trăim altă moarte
- Cenușa acestei iubiri mai scînteie, /cu gust de neant și cu chip de femeie
- Hai către tăcere.
- Iată în mine o eliberare
- *Cuvînt cu chip (titlu)*
- Dulce deșărtăciune
- Cînd voi vorbi, întregul gînd spunîndu-l, /Cu chip cu tot se va urni cuvîntul
- În largul ploii
- Țineau lumina lumii care doarme
- Respiră-mă
- Nici un gînd al meu nu se încheie
- Eu te iubesc adeseori, cu ură
- Acesta e un coș /cu oasele mele.
- Alb neant
- Dacă la ploaie strig, te strig pe nume
- And, în viitor, un cer cum plouă
- Ascultă-mă: sînt ploile de toamnă! /Iubește-mă; s-a strepezit și ora! /Păzește-mă: sînt ținta tuturor!
- Păgîn potop
- Îngenunchiați sub lume
- Păsări necunoscute /ale ultimei lumi.
- Dumnezeu de vid
- Prin nedreptele mele cuvinte /suflă vîntul nici unei vreri.
- Instrumentul meu de cîntat / a mucegăit /în vecinătatea umedă și răcoroasă /a inimii mele de fiară lașă
- Sudoare grea
- Sub paza nimănui
- Cuvintele sînt pline de noroi, /Cum sînt copitele de cai plugari, /Nu mai ajunge sensul pîn'la noi /Copii adevărului sînt rari
- Lumina trecerii
- Chiar dacă munții par nămolul moale
- Din steaguri unii și-au făcut cămașă
- Nămol e și zăpada
- Noroiul conjugat și regăsit
- Gîndesc noroi
- Noroi pur
- Nori de leșie
- Eu flautul /m-am îmbolnăvit
- mĂ durea cîntecul /mă durea noaptea
- Cîntecu-n mine /sta ca un mort
- Mi-am auzit puterea plîngînd
- Muzica îmi este numai ruine
- Flaut sagvin
- Tînăr eram /și cîntecul meu /de barba zeului /se agăța
- Flaut rănit
- De viu imposibil.

- Cheia intrării-n garoafe
- Plînge universul
- Trupurile noastre lungi /Circulînd prin lume cu dîre de sînge
- Chitară umedă.
- Al lumii lanţ de morminte
- Au fost zidite toate femeile-n catarge
- Pămîntul (...) /Rotund, abia în urma călătoriei sale
- Şi mi-au arat figura, talpa, briul /căutînd loc să sămînţeze grîul
- Gura înaltă
- Plouă cu zdrenţe de stindard
- Plouă istoric şi postum
- Plouă pe moartea celui viu
- Sub ploaia asudînd cu zimţi
- Plouă pe fostul Dumnezeu, /Plouă pe tot opusul meu
- Plouă de dincolo de noi
- A nechezat a fulger
- Geamurile ni s-au tulburat
- Ochii ni s-au aprins de frică
- Ne=a înjurat rîzînd
- Liniştea începea să se tulbure /pe dinăuntru/ca un mut care ar vrea să vorbească
- *Frigul te va învige (idee)*
- Cuib al bolii
- Ziua de-şi lucrează pomii /noaptea lucrează la mormînt
- *În răsăritul (apusul) fiinţei (idee)*
- Am destul destul sînge şi destul vis
- Mi-e capul inflamarea unui cerc
- Îngăduiţi-mi să mă mai nasc, /ştergeţi-mi toată biografia
- Gropi de sudoare.
- *Ninsoarea = un mod al ploii (idee)*
- Rest al fiinţei mele tocite
- Somnul durerii.
- Întuneric mort
- Mîna de lumină a mamei
- Erori colerice
- Zidurile caselor sînt pline de cicatrici
- Stăpînii statuiilor sînt păianjenii
- Pentru că naşterea nu e decît bulgărele de rouă /şi de pămînt cu care începe o groapă nouă
- Noi sîntem vinovaţi de frig şi de ploaie
- Spălarea crimei
- Rîul n-avea peşti, ci ochi
- Fertile tăceri
- Am putut auzi /iarba crescînd
- Muzeele sufocîndu-se de-atîta sînge /reamintit
- Am putut auzi /cum ne izbeam fiecare de sicriu
- Să mergerm pe înalta păşune din Carpaţi /Unde se-aude încă acel cioban murind
- Fulger sfînt.

- Lîna ce se-aprinde alb.
- Doi ciobani acolo care donează vină
- Atîta fum și infinit, /în cîntăreții disperați
- Această noapte luminoasă
- Sîngele-n degetele picioarelor atîrna /ca un spînzurat.
- Inima mea a sărit ca o broască
- Soare lăuntric
- Eu, mai sfios decît un iris
- Îngeri roșii
- Orbite de pămînt
- Un cer cu aștri fierți
- Cei triști nu au timp, pe pămînt, nici să-i doară
- Nu-i loc de-a fi moarte
- Ne binecuvînte adîncul și-naltul /Nu-i loc în mormînt decît unul în altul
- Groapă oarbă
- Strigam prin moarte
- Măi văd postum /prin lacrimi și sînge
- Fumegînda zi de ieri
- Văd tăcerea și citesc lumina
- Lumea e un fel de tanti Tina
- Ochii plîng însăși substanța lor
- Într-un cubic loc din București
- Stări postume
- Rudă de gînd
- *Sîntem fiii morții (idee)*
- Între patru necăjiți pereți
- *Să-i dai telefon /-trăgînd numărul pe roată (idee)*
- Voi, scriitori români, găsiți în podul /Gurii profesorilor mei! /Cum vă rotiți exasperați /Pe bănci de nume pronunțate /Deasupra capetelor de studenți
- Cu fețele umflate/ De parcă ar ține apă-n gură
- O, piața unei guri de cadru universtar
- Greierul încă negru de greșeli
- Aerul funcționează formidabil.
- Craniul mult micșorat /Al lui Mihai Eminescu /Se plimbă pe limba /Asistentului ca o bomboană, /La început împovorînd-o /Apoi din ce în ce mai mic /Pe cît îl sugă și-i aruncă gustul /Stropindu-și cu o piatră vînată studenții
- Duhul și trupul pleacă amîndouă, /Unul în sus și celălalt în jos
- ...totul se reduce /La un destin cu-un singur puncr final
- ...de dor ni se toces Carpații
- Și-un foc tîrziu, sub ploaia tristă, /Plîngea la căpătîiul tău
- Sîngelui i s-a tăiat cap
- Sînt pe un drum ce caută un drum
- Lumina-n pomul negurii se coace
- Ploua cu sînge pe munții Carpați
- Vîntul cînd a bătut, a bătut ca un adverisment
- Ne luaseră și posibilitatea sinuciderii

- Hohot de plîns (rîs).
- Situația sicriului meu care așteaptă
- În mod monocord
- Stelele au mirosit a beci gol
- Cîmpul cenușiu a dat în foc ca un aluat
- Se strîngea apa în ciutura fîntîinii.
- Pe pămînt lucrurile nu se potrivesc între ele
- Ca un copil de gheață atîrnă capul meu /la marginea luminii de iarnă care vine
- Stăm fără pas în talpă
- Se-aude vîntul ca o cădere de coroană
- Din labirint coboară plîngînd ecoul spelb
- E iarnă sau e moarte?
- E astăzi sau departe?
- Au venit cheliile să mă scufunde
- Pe care o privesc din spatele ierbii, de jos
- Mierea însăși, cu miile-i de trepte.
- După atîta dulce ședere la lumină.
- Miere fără margini
- *Cetatea fără nimeni (titlu)*
- Căzînd incinerată sub focul dulcii sarcini
- Mierea unei zidiri
- Castel de morți
- Au gurile spre ce urechi să urle, /întîmplător, e cineca-năintru?
- Cade, de rușine (un turn)
- Bombardamentul brusc de rouă
- Ochiul lumii
- Rouă jucăușă, cîntăreață dulce (idei)\dulce gheață
- Cînd i-a fost cald luminii, sus în întregul cer
- Peștii fulgerau ca săbii
- S-au răsturnat în moarte
- Plătim pîn' la centimă și zbor și lux și tot
- Căzînd adînc, sub scoarța pămîntului opus
- Să luminăm cărarea acestei vechi iluzii
- Munții ce veneau din stînga.
- Soare tăcut
- Frunte-n dîmburi
- Să nu uităm /Că mișcarea /Abia a început /Pe pămîntul stătut
- Marea /Pe al cărei fund locuim.
- Marea /Care a plecat
- Spune adio, /Cerului tău /Pămîntule trist /Și fără durată!
- Cărămiziu. Părea născut de stele
- Pădurea născuse butuci grei
- A-nceput /să-și vomite limba călăul surdo-mut
- Luminează-ne zăpada /care cade pentru alții
- Odihnească-ne Carpații
- Nămețească-ne lumina

- A trandafir miroase pe fruntea ta vecia
- Sfînta, virgina noastră moarte
- Îndoliată oră
- Păsări ne iau cuvîntul din guri
- Moartea, ea însăși, caută /leac bolilor
- Și moartea are încetările ei
- Golitul loc
- Îngeri de benzină
- Un greiere ce cîntă, în craniul unui sfînt
- Întunericul dospește negre flori
- *Scrie ploaie, citește jale (titlu)*
- Au putrezit viorile de aburi.
- Atîta rău de viață
- Țepene stau ca niște moi căpestre
- Dreptate au cei ce nu au dreptate
- Și știe tot cel ce nimic nu știe, /Nimic nu au cei ce le au pe toate
- Plîngem viața, numai cînd e moartă, /nu mîncăm pîine, pîinea ne mănîncă
- Se îmbucau fragmentele-ntre ele.
- Cerul era de strigăt și lumină /Pămîntul de simțire și de piele
- Capul purtînd căciula sugrumată /Ca un mormînt de miel; așa arată
- Pentru o singură zi de petrecere /un veac de pedepse
- Pentru un singur pămînt /atîția stăpînitori
- Pentru o singură ființă umblătoare /atîtea boli și-un singur fel de moarte
- Flautul bolnav, taăl al meu și fiu
- Pasivul întuneric.
- Stelele-au murit
- Nu-mi trebuîți decît acum, /duioase aripi ale mele
- Eu sînt pe fața mea un rug
- Voi, partea lumii cea obscenă
- Pămînt învîrtitor
- Greșeala nepedepsită – pedepsește
- Temutul temnicer al vremurilor noastre
- Învățător de libertate
- Copii nostri, doamne, pentru o clipă fă-mi-i, /bătrîni, ca să priceapă ce pot și ce nu pot.
- Cocoși de fosfor
- Lumea cu ceară o-ncuie
- Limpezi leșuri
- Cristaluri coapte
- Ochii=bube coapte
- Dincolo de fire
- Mieii vii săreau din valuri ca dintr-o mumă-oaie
- *Lăptarii de bine (titlu)*
- Noi, cei bolnavi de dorul țării
- Cu focuri sacre la călcîie
- Noi, vinovații de lumină
- Veacul Melancolie

- Lăptari ce umblă pe la oameni să vîndă înfinitul bine
- O cetate goală este cetatea care rezistă prea mult cu porțile închise (motto la o poezie)
- Cetate oarbă
- Mîine vom fi plugari cu toții
- Străinătatea rece mîngîindu-mă cu fulgi nefaști
- Propria mea umbră ca pe-un străin mă latră
- Silit de pocăință mă spăl de lume gîndindu-mă la tine
- Albie de iertăciune
- Orașul meu în mine miroase tot mai mult a piatră
- Lupii tremură de frig la casele lor
- Stelele-au murit
- Nu-mi trebuîți decît acum, /duioase aripi ale mele
- Eu sînt pe fața mea un rug
- Voi, partea lumii cea obscenă
- Urmele morții pe zăpadă
- O regroupare de culoare
- *Lumina moare (idee)*
- Copacii cloncăneau
- Cor nervos
- Casa se-nvîrtea mugind
- Negrul norții
- Un sînge viu care voia /zadarnic să-și refacă trupul
- Leneș în somn.
- Părinți nu mai are fiindcă nici n-a avut (gărgărița)
- Surd everest probabil al tinereții ei.
- *Monumentale urechi de măgar (idee)*
- Urechi de gală (la măgar)
- Trup scurt, neterminat
- Nu, întoarcerea nu e o dovadă
- Măgarul ci tristețe veșnică
- Mormîntul lui sub lună
- Propria sa moarte și-o mănîncă
- Spre-a da Acelei Morți o altă moarte
- Scăpați, dați alt abis acestei soarte
- Deodată-aud
- Văd poeți călare pe șopîrle.
- Pe propriile lor picioare trec /Poeme limpezi și în pielea goală
- Taie lumina-n mine ca în faguri, /Ochii stau albaștri în destinul meu.
- Șopîrle tulburi.
- Tunel înviorat de-un sclipăt orb.
- Șopîrle, stări ale ființei mele
- Vreau să mă laie uneori o stea.
- Mi-e dor de-un strigăt ce provoacă rouă
- Din păsări soarele ia foc pe rînd. Înflorit cer gros.
- Răcoare palidă
- Semințele în pepene /sucindu-se în somn

- Vremi ce vin ploios
- Se-aud oxizii lumii copti
- Axa pământului nord-sud /locuitorii o aud /crăpînd și scîrțînd nord-sud
- Plouă pe noi, pe morți și vii, /din răsturnate cîmpii /pe care crește iarba gri
- A unei lumi di ce în ce curge
- În oochi sînt nopți, în minți e zi
- Depărtare de ;acrimi
- Rău-gust
- La frig ea este caldă
- Iubește orb
- Să nu ne coacem grabnic și vesel niciodată, /Să credem că alegem cînd n-avem de ales
- Ne-a sădit în zgomote uriașe
- Un Dumnezeu de fum și de căldură
- Acolo unde fac păianjenii de gardă
- Că noi sîntem bastarzii acestor mari garaje
- Din care pleacă roțile mereu spre a turba
- Și dacă n-ai curaj să plîngi
- În forma fugii unui cal.
- Să joci cu ochi țintar
- Lumea visată ne ue făcută doar de alții
- Lumea visată este, pînă la urmă, lume!
- Scoarța lunii
- Rîuri joase
- Sudoarea prăpădită în ultimul eșec
- De dincolo de tine
- Ca gura unei peșteri înflăcărate
- Grate de lumină
- Un foc de aripi frînte
- Vreascuri tremurînde
- Măcel de aripi
- Apă funerară
- Cu luna-n coama de ciment înfîptă
- Frigul ni-i promis ca o poveste /iar fierbințeala ca o zarvă rece
- Stea știrbă
- Eu cred că nu căderea e scopu-acestor fulgi
- faptă urît mirositoare
- *Animale dezbinat (titlu)*
- Ar începe sfîrșitul
- Și tot vorbind despre nedreptate, /iată că am ajuns să o facem noi înșine
- Mereu mai greu vorbim despre pîine, /acum cînd gurile ne sînt pline de pîine
- Și nu-nțelegem ce-i larma aceea din vale /unde se nasc - spumegînd – generațiile
- Jugul nostru ea înflorește /la lumina ninsorii
- Cine, oare, se află acum /îndărătul ochilor nostrii /(...)?
- Calul călare pe cal.
- Țeapăn costum.
- Putere lăuntrică

- *Asprul vid (titlu)*
- *Noapte barbară (titlu)*
- Răsare grîu-piatră.
- Înflorită vatră
- Un înger chior
- Lîngă orchestra gri de cositor
- O doamnă albă fără gură.
- Apoi cu moartea însăși am dansat.
- I-am văzut sub ochi un gol mascat
- În cimitire înviau lopeți
- Am auzit lumina
- Calendarele vor începe să sîngereze
- Nu se va suci pămîntul /În jurul rugului său
- Cu doliu de revere.
- O rugină a veacului său
- Copii (...) /bolnavi de dorul de a crește
- Luna lumină /De dinapoia fulgilor de ninsoare
- *O dată cu fulgii cădeau și umbrele (idee)*
- Umbre tulburi, dingurate
- Să le dăruiesc tăcerea mea
- Mama poetului este propria-i copilărie
- Îi tulbură ferestrele
- Ultima pasăre a toamnei /îi căptușește urechile cu aripile ei
- Mama poetului este propria-i feminitate
- *Pămînt dcund (titlu)*
- Lumea fără ninsoare
- Din morminte clopote bat
- Iar cîntecul să fie bătut în cuie fiindcă /de el depind prea multe, și bocet și lozincă
- Oglinzile s-au tăiat /în triunghiul cocorilor.
- Ciclu de cenușă
- Sămînța cu solzi a sfîrșitului
- ...unu și cu unu nu mai vor să facă doi...
- Goană de ochi cu serile
- ---iartă-mă, iartă-mă că te-ai născut
- Am auzit refrenul / ca o rupere a unui stejar
- Ca o redeșteptare a unui stejar /ce a căzut odată /și acum se adună de peste tot, /din toate obiectele în care a fost transformat
- *Boala bolnavă (titlu)*
- Să îmbolnăvim bolile cu altă boală
- Fețele noastre ard surprinse, de furie
- Aurul e o boală mortală
- Pîlpîie sub noi vulcani
- Isterice metale
- Trandafirii miros a fontă și a foc
- Se îmbolnăvește oglinda de fum și de clei
- Sîngele de otravă al unui buboi colosal

- Respectînd omul în general, /care este cel mai prețios capital
- *Un singur fel de moarte (titlu)*
- Morții pe patine se scoală din mormînt
- Așează-ți tălpile.
- *Întuneric în pîine (titlu)*
- Ezgomot în casa de fum a frunzei de toamnă
- Lumina e albă, iar pîinea e neagră, iar noi sîntem gri
- Caii cu capete pline de muște
- Pămîntul pe care trăiești e cea mai adîncă răbdare.
- *Pămîntul e trist, plînge (idee)*
- *Atîta istorie și în somn (titlu)*
- Cît Dumnezeu s-a irosit /În Rugăciunile /Civilizațiilor ce simțeau că pier
- Natura nu stă degeaba
- Cu zgomot cade soarele pe lan
- Meduze pure
- *Decembrie /cade pe ceața lui ca o secure (idee)*
- Curg nădușeli de cer
- Ca un burghiu în lucruri se revoltă
- Luna ciuruită
- Toate cuvintele noastre au ajuns /Să însemne și boală
- Toți fiii noștri au ajuns /Să fie fiii unei boli aparte
- Pentru a ni se îndulci /boala
- Nici noi nu sîntem, chiar oameni, /numai oameni
- Nici un animal sălbatic nu este /un animal pe de-a-ntregul sălbatic
- Liceele serale dezvoltînd știința /ca băile comunale aburii
- De dragul mizeriei absolute
- Războiul alb-negru
- Intru trăgînd ușa după mine, /pentru cinci – șase sute de ani
- Mirosu-n nări ne șade, chelălăind bătrîn
- Bradul scîrțîind
- Se sucește-n somn un condamnat /și mișcă pe podea mărețul lanț.
- Oamenii care-au murit nedrept
- Altoi de febră
- Eu văd ochiul femeii iubite, lîngă mine, și mă feresc de parcă văd gura unei puști.
- *Avem voie la durere (idee)*
- Întoarce-te, istorie, acasă /În casa trudei ce te ține vie
- Domesticiți cu sila!
- *Florile fierb pe pom (idee)*
- Scrisul firelor de iarbă
- Orchestre-și pun ciorile pe foc
- Fabrica de vid
- Recolte de esteți
- Să minți corect, cîstit, gramatical
- Gramatica e imorală, minte, /Eroii sînt adesea agramați, /Cînd cercetezi pămîntul prin cuvinte /Mai bine o mireasmă să dezbați
- V-am spus că fac teribil de urît /De sînt călcat puțin pe libertate

- Cultura nu-i ceva ca o anexă
- Bătălia pentru om.
- Se-aud cei ce se vor naște
- Ceas stricat, reparat
- Te apucă o milă de tot
- Privimu-l
- Puțin după ziua de 30 de ani
- Subpământul românesc
- Fântîna fîntînilor
- Am de plouat, am de rîs
- Nevreme
- Însă nu va trece mult, după toate toate
- Poți să le fluieri, poți să le flauți
- Ne binecuvînte
- E astăzi sau departe?
- Plîngînd
- Plînsul celor ce se duc
- Copii noștri afle
- Nici apă să nu curgă, nici munte să nu munte
- Să scăpăm sau nu scăpăm
- Cu milă, cu milă, cu mare milă
- Suflet insular
- Sînge de marmură
- Păr cu petele de aur
- Cuvintul e umbra (lumina) lucrurilor
- Steaua poeziei
- Amiază a nopții
- Sînul nopții

AL. PELEA

- De veghe muncii noastre creatoare /Poporul stă-n haine de soldat
- Cu lăncii zvîrle bradul durerile în ploi
- La cer se-nalță rîul
- Fierb munții de nevoi
- Trec nopțile convoy
- Plantează în gînduri secolii noi

GEORGES PEREC

Alphabets

- Ed. Galilée, 1985
- 176 texte poetice, fiecare poem de 11 versuri, fiecare vers de 11 litere
- Un vers se obține prin anagramarea primului vers din poemul respective
- Toate poemele au în comun cele zece litere cele mai frecvente din alfabetul francez: E, S, A, R, T, I, N, U, L, O; a unsprezecea literă este una dintre cele șaisprezece litere rămase: B, C, D, F, G, H, J, K, M, P, Q, V, W, X, Y, Z; există 11 poeme în B, 11 în C, etc.... în total unsprezece alfabete complete, adică $16 \times 11 = 176$ poeme

LANGESOURIT
ALORSGEINTU
NGLASTIREOU
GRELOTASUNI
ERSALUTONGI
SAITOLURNEG
OURANTLESIG
UIGNARTLESO
RTISANGELUO
INTEUGRASLO
TIONASURGEL

L'ange sourit

Alors geint un glas tiré où
grelot a su nier salut

On gisait

O, l'urne, gourant le si guignart

le sorti sang, élu, oint, eu, gras

LANGESOURIT
AL
N L
G L
E L
S L
O L
U L
R L
I L
T L

lotion à sûr gel!

- Asemănătoare cu cele 157 sonete și 143 poeme japoneze de Jacques Roubaud, și 449 poeme de zece versuri de La Délie.

PAVEL PEREȘ

- Sînd prins de vorbe ca-ntre scuturi

SAINT-JOHN PERSE

- (1887-1975), France, en 1970 se retire aux Etats-Unis
- Le poète français contemporain, le plus traduit
- Larges plages de symboles
- En 1960 le Prix Nobel de Littérature
- Il interdit la publication en France de ses tant qu'il continua d'appartenir à la carrière active diplomatique
- Le caprice réside dans la surprise
- Beaucoup de métaphores (comme moi O. F.)
- Poèmes en prose
- Épopée intérieure (aventures intérieure) et la hauteur d'une communication aristocratique
- À l'étranger il a écrit «Exil» (1942-1946)
- La terre en plus d'un point murit les violettes de l'orage et ces fumées de sables qui s'élèvent au lieu des fleuves morts comme des pans de siècles en voyage (pământul în mai mult de un punct coapse viorelele furtunii; și aceste fumuri de nisip care se ridică în loc de fluvii moarte. Ca bucăți de secole în voiaj.)
- Chasse et poursuite de l'Idée (vânarea și urmărirea Ideii) (témoignage du poète (= mărturisirea)).

PETRARCA

Dragostea m-a plouat cu lacrimi pe față
Și m-a bătut cu vînt de suspine...
Mergeți suspine calde, la inima rece...
Nu găsesc pace și nu am a mă război,
mi-e frică și trag nădejde, ard și sînt de gheață.
Zbor în cer și zac la pămînt
Nu string nimic și îmbrățișez toată lumea
În miglocul flăcărilor simt un ger
Vom vedea înghețînd focul, arzînd zăpada
Neatinsă de soare cu anii
Aerul înădușit de ceață
Sînt apăsător de gînduri ca de negură
Și-n patul său marea zace fără unde
n-am tăria să aștept lumina / Acestei doamne
Astfel eu alerg spre soarele meu fatal
Trebuia să-ntorc ochii/ Din fața prea marii lumini
Părul ei aprinde aerul de jur împrejur
Soarele orbește pe cine-l privește fix
Fui ajuns de privirea /Frumoșilor ochi
Cu gesture smerite și rușinoase
Sînt așa de oboist de așteptare /Și de lungul război al suspinelor
Se hrănește cu durere și cu amintire
Am căutat plînsul u onoruri din plîns
Trăiesc între două strigări: /Nici da, nici nu nu-mi sună întreg în inimă
Sînt așa de oboist sub mănunchiul străvechi /Al păcatelor mele și al răului obicei
Trece corabia mea plină de uitare
Fericit în vis, și mulțumit să tînjesc,
Să îmbrățișez umbrele și să alerg după boarea de vară
Înot în mare fără fund și fără țarm,
Ar în unde, clădesc în nisip și scriu în vînt

Săracă și goală mergi filosofie
Cine poate pune frîu îndrăgostiților și să le dea legi
Dar adesea pe frunte citești inima
O mare de frig

CEZAR PETRESCU

Act venețian

- 5 personaje, 2 discuri, scrisă la 25 de ani
- 1919; 3 acte
 - Iubirea absolută (Pompiliu Marcea)
- Femeia ideală nu există într-una singură ci în mai multe (C. P.)
 - Nu mă mai interesează părerea dumatăle
 - Prost ca un păun
- Pietro Gralla găsește că lumea acesta nu e pe măsura lui (P.M.)
 - Niciodată nu m-am vindecat de tine
 - Ai fi putut fi tânăr
 - Mintea trebuie să ne dicteze și ceea ce e de iubit
- Incredere nesupravegheată
 - Plăcerea de a gândi
 - Gîndește lucruri care n-au fost gîndite
 - Legea plăcerii
 - Amantul ei domestic
 - Dragostea este desăvîrșită
 - Pe buze-i joacă o lumină
- Gralla a iubit femeia închipuită de el și nu pe cea reală (P.M.)
 - Moneda mea
 - Nu m-ai înșelat, ci m-am înșelat
 - Vedeam în tine esența femeii însăși
- Lume este, firește, nu cum o vrem sau ne-o închipuim noi (P.M.)
 - Noaptea asta e la capătul lumii
 - Filozoafă
 - Ca o floare pe mlaștini
 - Berbec frezat
 - Ți-e sufletul un nod de vipere
 - Teatru nerușinat
 - Te-ai înecat acumîn propriul tău venin ca o reptilă
 - O mîna de pirați îndrăzneți ca niște lupi
 - Jumătate șarlatani, jumătate destrăbălați
 - Te-aș fi aruncat în mare ca pe un cîine gîduit
 - Prăbușirea tuturor viselor mele
 - Animalele lovite caută adăpost ca să moară
 - Lasă-mă să-mi îngrop fața în palma ta
 - Vina mea nu poate fi spălată decît prin sînge
 - Legea ta de vierme
 - Trebuie să fiu mort fără să fi murit
 - Neputința timpului
 - Femeia
 - E mai moartă decît dacă nu s-ar fi născut vreodată
 - - Pot să-ntreb?

- Nu.
- O gîză otrăvită chiar mi-a stricat tot sîngele
- Vrei să mă ucizi cu generozitatea ta!
- Tu mai poți ruga ceva?
- Pietro Galla părăsește totul (nevastă, oraș) ca și eroul din “Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război”
 - Nici în drojdia amărăciunilor
 - Ești un soare la ceasul cel mai înalt al zilei

LIVIU PETRESCU

- Privire opacă, moartă

MARTA PETREU

- O nouă poveste n-am să vă spun:/fiecare întâmplare a lumii s-a întâmplat
- Un poem de dragoste / e mai adevărat /decît o noapte de dragoste
- Aud cuvintele sărind din dicționare /în cerul gurii
- Fiecare certitudine – o agresiune precis conturată

DOMNIȚA PETRI

- Un ȕipăt zdrenȕuit pe cȃi de fier

ȘTEFAN PETRCĂ

- Strade

DUȘAN PETROVICI

- Străzi europenizate Eu însumi un țaran al vorbelor
- Apollo, pe cărări neumbrate, căutînd /piatra filozofică a sîngelui meu
- Ultimii maci ai dragostei tale
- Lămpi coapte
- Un oraș pe roțile /își numără sărbătorile în sufletul meu
- We have one sap and one root /Let there be commence between us = Avem un singur trup și o singură rădăcină: /Să restabilim deci legăturile între noi
- Sîngele nostru de planetă
- Și viața îți va înflori pe trup /cu muguri țipători
- O deviere înspre cuvinte

G. PETRUȚ

- Muta pomii de la umbră la soare
- Țipătul pleoapelor

AL PHILIPPIDE

- Fac lumea după chipul și asemănarea mea

T. PICĂ

- Soarele picură aur în grâu

PICASSO

- A scris 340 texte poetice, 2 piese de teatru

UMBERTO PIERSANTI

- Iubesc ce-a mai rămas, /spațiul fugar, deșeul /vârstei nemuritoare-ntre coline

FLORIN PIETREANU

- Închide o șoaptă
- Mă aplec în mit
- Crește sunetul
- Iubirile culorii
- Anotimp de vârste
- Lumină împlinită
- Coloană infinită
- Rod de cuvinte
- Tainică fântână
- Izvoare de vise
- Curcubeu de zboruri

ION PILAT

- Poezia e arta cuvîntului
- Există poezii naționale, fără putința de strict echivalare în alte limbi
- Puterea incantatorie a versului
- Întrepătrunderea artelor, influența unora asupra altora (idee)Elaborarea operei = o formă de a-și trăi existența spiritual (forma = un fel de tehnică poetică (forma = un mijloc de organizare a interiorității)

ROBERT PINGER

- Villes inventées, un monde qui n'existe pas encore
- Il existe T. N. P. = Théâtre National Parisien
- Ed. De Minuit a publié les nouveaux romanciers
- Pars que j'ai décidé d'écrire l'«Inquisitoire», je n'avais rien à dire, je ne ressentais qu'un besoin de m'expliquer très longuement.
- R. Pinget a écrit plusieurs pièces de théâtre
- Je n'ai pas de vie autre que celle d'écrire. Non existence est dans mes livres. (...) La vie de l'écrivain transparait à travers ce qu'il écrit.

Le Libera

Un amalgame d'histoires qui s'enchevêtrent des mots clefs (forêt, maison,...)

Passacaille

Absence de je, à chaque paragraphe un temps différent pour brouiller dès le départ la piste "policière"

Les nouveaux romans ont environ 200-300 pages.

A. PINTILIE

- Dincolo de timp

LUIGI PIRANDELLO

- 1867-1936 – Italian, teatru
- Premiul Nobel (1934)

Şase personaje în căutarea unui autor

- 77 pagini, 1967, Bucureşti, Editura L. U.
- Piesa începe printr-o prefaţă a autorului (9 pagini): unde spune că Fantezia l-a împins faţa a 6 personaje (pe care le descrie) “ce-şi cer dreptul la viaţă”; cică personajele îi propun tot felul de scene; aici autorul comentează piesa, ce va face ea; analizează critic personajele; apoi autorul spune ce au zis criticii despre fiecare personaj.
- Nu există desfăşurare logică, nici concentrare a evenimentelor
- Haos organic, natural
- Există personaje (cele 6) + Actori (director-regizor, maşinist, tehnicieni şi personal auxiliary teatrului, etc.)
 - Piesa nu are nici acte nici scene. Reprezentaţia se întrerupe prima dată, fără coborîrea cortinei, atunci cînd Directorul-Regizor şi Tatăl se retrag să discute scenariul, iar actorii părăsesc scena; a doua oară, atunci cînd, din neatenţia maşinistului cade brusc Cortina.
 - Cînd spectatorii vor intra în sala de spectacol, vor găsi Cortina ridicată; scena – ca în timpul zilei, nici décor, nici portante, aproape în întuneric şi goală ca ei să aibă din primul moment impresia unui spectacol cu totul nepregătit. (...)cutia sufleurului (...)
- Actorii pregătesc piesa Jocul rolurilor de Pirandello;
- Un actor intră prin sala de teatru
- Diferenţiere între cele Şase Personaje şi Actorii trupei
- Cică – Personajele poartă mască spre a fi distinse de Actori
 - TATĂL: Am venit aici să căutăm un autor
 - DIRECTORUL : N-avem nici un autor, nu repetăm o piesă nouă.
 - Şi dumneavoastră, cu toate personajele ce vă însoţesc, v-aţi născut personaje?
- Un personaj de 4 ani
 - DIRECTORUL: şi unde e textul?
 - TATĂL: E în noi domnul. (Actorii încep să rîdă). Drama este în noi; noi sîntem drama, şi sîntem nerăbdători să o reprezentăm, aşa cum ne împing pasiunile!
- Începe drama celor Şase Personaje aproape fără a-şi da seama; Actorii asistă fără să vrea la ea.
 - DIRECTORUL: dat toate acestea sînt poveşti, domnilor!
 - FIUL (dispreţuitor): Bineînţeles, literatură, literatură!
 - FIUL: Dar lăsaţi-mă în pace pe mine! Eu n-am ce căuta în povestea asta!
 - TATĂL: Cum n-ai ce căuta?
 - FIUL: Nu am şi nici nu vreau să am, pentru că ştii bine că nu sînt făcut să figurez printre voi!
 - FIUL: (...) Credeţi-mă, credeţi-mă, domnule, sînt un personaj “nerealizat: din punct de vedere dramatic; mă simt nelalocul meu, foarte rău pus în compania lor! Lăsaţi-mă în pace!
 - DIRECTORUL: Nu e prea frumuşel! Şi ştiţi cît pot să încurce copiii pe scenă!
- Se amestecă acţiunile
- Sfîrşitul primului act: “Conversînd între ei Actorii părăsesc scena, unii ies prin uşa din fund, alţii intră în cabinele lor. Cortina rămîne ridicată. Reprezentaţia se va întrerupe douăzeci de minute.”

- Începerea actului doi: “Soneria va anunța reînceperea reprezentației. Din cabine, pe ușa central și din sală, Actorii vor reveni pe scenă (...)
- Directorul distribuie Actorii în rolul Personajelor.
 - FATA VITREGĂ (repede, completînd):...cum o s-o trăiesc eu scena asta!
 - PRIMA INTERPRETĂ (ofensată): Dar știu să o trăiesc și eu, nu vă îndoiiți, îndată ce intru în rol!
- (Prima interpret (=Actor) va reprezenta pe Fata Vitregă (= Personaj)
- Actorii aplaudă cum joacă personajele;
- Există un Personaj “Madama Poce”
- Sufleurul (Actor) notează textul Personajelor, apoi Actorii repetă scenele Personajelor
 - DIRECTORUL: Care adevăr, mă rog? Aici sîntem la teatru! Adevărul, pînă la un anumit punct!
 - DIRECTORUL: Admirabil, da, admirabil! Și-acum – Cortina, Cortina! (...) La strigătul repetat al Directorului, Mașinistul, coboară Cortina, lăsîndu-i pe dinafară, în proscenă, pe Director și pe Tată.
 - DIRECTORUL: Ce dobitoc! A spus “Cortina” în sensul că Actul Întîi trebuie să se termine aci, iar el îmi lasă Cortina peste mine!
- Prea mică acțiune, prea mică intrigă
- Directorul comandă “puțin cer”, “doi chiparoși” pe care decoratorul le improvizează
 - FATA VITREGĂ (...) Sîntem pe o scenă, drăguța mea! Ce e o scenă? Uite-așa: e un loc unde lumea se joacă de-a spuselea că ce e-n joacă e adevărat. Se joacă o piesă, iar noi facem piesa asta. De-adevărat, știi! Chiar și tu... (...) Nenorocirea tocmai asta este, drăguț-o, că aici totlul este prefăcătorie! Ah, dar ție poate, chiar îți place mai mult un bazin închipuit decît unul adevărat!
 - PRIMA INTERPRETĂ: E mort! Sărmanul Băiat! E mort! Oh ce nenorocire!
 - PRIMUL INTERPRET: Ba nu e mort! E ficțiune! FicTiune! Nu credeți?
 - ALȚI ACTORI: Ficțiune...? Realitate, realitate! E mort!
 - (...)
 - DIRECTORUL: Ficțiune – realitate...! Duceți-vă dracului cu toții! Lumina! Lumina! Lumina!
 - ASTĂ SEARĂ SE IMPROVIZEAZĂ , 88 pagini
 - Atît în ziare cît și prin afișe, piesa aceasta trebuie să fie anunțată fără numele autorului, în felul următor:

TEATRUL N. N.
ASTĂ SEARĂ SE IMPROVIZEAZĂ

Sub conducerea
DOCTORULUI HINKFUSS

(...)

- Cortina închisă; nu bate gongul; are loc discuția între spectatori din Stal, Galerie, Lojă, Orchestră
 - UN DOMN DIN STAL: Ce se întîmplă aici?

ALTUL DE LA GALERIE: S-ar zice că se ceartă pe scenă

AL TREILEA DINTR-UN FOTOLIU DE ORCHESTRA: Poate că așa e piesa

Cineva rînde

(...) Pe scenă bate gongul

- DOCTORUL HINKFUSS: (...) Sînt mîhnit din cauza dezordinii de moment, care s-a produs în spatele cortinei, înainte de începerea reprezentației și din care publicul a putut să-și dea seama, așa că vă cer scuze: deși, dacă ați vrea să considerați toate astea ca un prolog neprevăzut....
 - N-aveți decît să plecați, dacă vreți! (= de la spectacol)
 - Hinkguss cîcă pregătește un spectacol de Pirandello.
 - Rog din nou publicul să nu mă întrerupă, și atrag atenția (deoarece i-am văzut pe cîțiva domni critici zîmbind) că aceasta-i convingerea mea.
 - Un monolog f. mare al doctorului
 - Doctorul prezintă piesa care se va juca /personajele, îi cheamă pe actori pe scenă)
 - Există acțiune și în spatele cortinei
 - Întrebă publicul dacă nu are în clipa aceasta impresia că noi improvizăm în cadrul presei
 - Actorii joacă sub numele lor adevărate
 - (Se lasă Cortina. Doctorul Hinkfuss, rămînînd lîngă rampă, adaugă, întorcîndu-se spre public): Doamnelor și domnilor, vă cer scuze. De-abia acum începe cu adevărat spectacolul. Cinci minute, numai cinci minute, cu bunăvoința dumneavoastră, ca să văd dacă totul e în ordine
- Se retrage dînd la o parte CORTINA. Cinci minute pauză
- În timpul antractului actorii se impart în 4 grupe și se duc în 4 colțuri unde țin o mică discuție (în continuarea piesei) în foaierul teatrului (=unde ies spectatorii în pauză), unde merg la buffet și cumpără mîncăruri, simultan, doctorul improvizează pe scenă pentru cei rămași în sală
 - FLUERICI:...nu mai pot să mor, domnule director, îmi vine să rîd cînd îi văd pe toți ce grozavi sînt, și nu mai pot să mor...
 - DOCTORUL HINKFUSS: Nu domnule! Dumneata trebuie să vorbești, să-ți joci scena, să mori, înțelegeți?
 - FLUERICI: Bine, dacă-i așa, poftim scena (se întinde pe divan) am murit!
 - DOCTORUL HINKFUSS: Nu așa ne-a fost vorba domnule dragă!
 - FLUERICI: Atunci, scumpe domnule director, poftiți aici și o morîți-mă dumneavoastră!
 - Actorii cîcă vor să plece
 - Unde vreți să plecați? Ați înnebunit? Publicul din sală a plătit! Cee aveți de gînd cu el?
 - Și noi unde sîntem, vă-ntreb? Nu sîntem la teatru?
 - Avem nevoie de un autor!

GH. PITUȚ

- Mai spune și tu despre mine, vînt, /mai reprezintă-mă tu, ploaie
- Pasăre cu cîntecul aprins în gură
- Culoarea visului
- Întind pe ceruri mîini
- Lumi gravide

VASILE PÎRVAN

- O carte bună înlocuiește oricând pentru mine o masă copioasă

PLATON

- Prinse iar cuvîntul din zbor ca o mingee (antic grec)
- Știința e sursa bunei folosiri și a reușitei
- Să te înstăpînești
- Nu vei prea ști

Euthydemos

- PLATONISM = concepție filozofică idealist-obiectivă a lui Platon și a adepților săi, care considerau « lumea idelor veșnice » drept singura realitate, iar lumea materială o copie imperfectă și trecătoare a celei dintîi
- SOFISM = raționament fals din punct de vedere formal, folosit în scopul de a induce în eroare (demonstrează orice lucru adevărat sau fals)
- O treaptă către Idee
- Opera filozofică este un fel de « dialog al surzilor »
- Gîndire speculativă
- Metode de blocare a gîndului
- Știința nu se mai teme să fie uneori « paradoxală »
- Lauda excesivă în față devine ocară
- Bunurile sînt nimic fără știința folosirii lor
- Platon iubește iubirea
- Se poate spune ce nu este ? are nume neființa ?
- Contradicția scoate tot posibilul din lucruri și gînduri, trimițîndu-le pînă la limita lor de rupere

IOAN PLĂIEȘ

- Stropii se sinucid
- Neliniștiți cu gheare
- Strănutul inimii
- Plutire cu vocile
- Praful alb al oaselor
- Dimineață osoasă și albă
- Ochii de păun de zi
- Glezna nopții
- Buze vinete
- Negru pestriț
- Mîini vîslesc în somn
- Iluzie de calm.
- Sunet fin
- Atinsă de soare.

ALEXANDRU PLĂMĂDEALĂ

- (ing. Constructor)
- Eu am vrut să exist /Mai de mult, /Dar mi s-a amânat /Venirea pe lume /Și cu fiecare minut amânat /Dorința de viață, /Devenea și mai mare
- Eu am vrut să vorbesc /Mai de mult, /Dar toate cuvintele /Erau spuse, /Și cu fiecare cuvânt spus, /Dorința de-a spune, /Devenea și mai mare
- Eu am vrut să iubesc /Mai de mult, /Dar toate iubirile /Erau trecute, /Și cu fiecare iubire trecută, /Dorința de iubire /Devenea și mai mare

IOAN PLEȘ

- Dosare de Frunze
- Geam plîns de ploaie
- Sunetul curge vîscos

EDGAR ALLEN POE

- 1809-1849 (Boston- America)
- Orfan de la 3 ani, bețiv mare, sărac, degradat, adaptat, poetul cel mai mare al SUA, drogat, des îndrăgostit
- Îi e caracteristic poemul “Corbul”
- A murit beat (găsit înghețat într-un parc)
- Scrise la persoana a doua plural
 - În anul 18..,
 - O! grozăvie a grozăviilor!
 - Voi, cei care azi citiți, mai sînteți încă printre cei vii; dare u cel care scriu, voi fi fost de mult plecat în țara umbrelor
 - De bucurie s-a născut durerea
- Multe citate la Poe (latină, franceză), ca motto-uri
- Născoceste nume de autori și titluri de cărți
 - Într-o după-amiază din iarna anului..., într-una din acele zile

Poezii și poeme

- 31 poezii în 130 pagini de format unic
- Poezii cu rimă, lungi, ritm, facile cît de cît, unele metafore frumoase, foarte lungi, este romantic, parodii
- Realul și fantastical se interpenetrează; tratează fantastical în mod realist, iar realitatea în mod fantastic
- Este autorul romanului polițist
- Precursor al versului liber în sensul de azi al cuvîntului
 - Vis de glorie
 - Nestinsul glas al vremii stinse
 - Dangăte aprinse
 - Răsună-n golul neu
 - Născut am fost sub cer de munte
 - Și-avură cuib în părul meu
 - Stăpîină-n lumea ei de vise
 - Nourii trecînd cu steaguri
 - Nestatornic vînt
 - Vîntul în muget m-asurzea
 - Văile durerii
 - Eu n-aveam cer decît prin ea
 - Boltă deasă
 - Și focu-mi potoleam plîngînd
 - Buclele iubirii
 - Munții toți priveau în jos
 - Copilăria-i astrul verii
 - Înjunghiind Tirania
 - Țipînd din sute de pîraie
 - Mi-am pus pe umeri măreție

- Aer blond
- Vrea (...) /Un Iad s-ațițe din jăratec
- O, dragoste, tu dai un nume
- Vulturul speranței
- Cu inima lăută
- Sonnet științei (titlu)
- Timp bătrîn
- L-ai oprit deși țîșnise-n zbor
- Nori bogați foșneau
- Lacuri ca întunericul
- Lumina de opiu a lunii
- Flori-esență
- Moartea este privită ca o călătorie la “Regele din cer”(Mihu Dragomir)
- Femeile iubite = îngeri extraterestri (MD)
- Eroul discută cu propriul suflet în contradictoriu (MD)
- A fost primul poet care a pus problema autoanalizei conștiente în procedul de creație (a dat locul cuvenit gîndirii creatoare) (MD)
- Cînd scrie primul rînd, un scriitor adevărat știe care va fi și ultimul (MD)
- Sfîșietor de personal
- Aerul de opal
- Crini ce frunte-au înălțat
- Crengi stelare
- Lacrima-i de-azur
- Chin nemîngîiat cu fruntea-n jos
- Lacrimi picură din flori
- Zvîrlindu-și inima
- Cîmpia cerului
- Tron de jar
- Flacăra din ochiul lui aprins
- Obrazul și-a-ngropat/în flori de crin
- Cer încremenit
- Sunet de tăcere
- Muzica de sfere
- Lumea vorbelor
- Împeriul ceresc
- Soare mut
- Vînturile-n cer se ofilesc
- Verde-ncărunțit
- Munții-i legăna cu-n cînt
- Topite steleNisipul Vremii-a curs fără-ncetare
- Stelele cad în păcate omenești (idee)
- Înmarmorat
- Șopteau florile
- Lumina juca
- Material se-nvăluia-n tăcere
- Fruntea de fum

- Izvoarele cădeau, cîntînd pe strună
- Vise grele
- Te rezemi pe noapte
- Stelare șoapte
- E în lucruri un cînt/Însă, vai, nelumesc
- Lacul zîmbind
- Visul deștept
- O lume-avînd în gînd
- Greșeală dulce
- Oglinda bucuriei
- Izvor pierdut în ierburi moi (idee)
- Ochii vieții
- Muntele spre bolta se-nclina
- Ploua (...) razele solare
- Lumină grea
- Aer blind
- Gîndirea mi-a amețit (idee)
- Raze arămii
- Pămîntul părăsit /Sări din locul lui
- Cer mut
- Timpul plutea
- Ocean ceresc
- Plînsul mării
- Noaptea pălea ușor
- Pasăre de jar
- Vreme n-am de vis sau dor
- Furtuna din eter
- Veșnicul condor /Al anilor
- Ceas blind
- De tînăr par (sau sînt)/Vrăjit de-un vis, de-un vînt/Totuși nu mi-am luat blazon /Nici un Napoleon, /Și nici n-am vrut cîndva /Soarta să mi-o leg de-o stea
- Umbre fără contur
- Păduri ca norii
- Plînsul din jur
- Obraji de ceară
- Cu obrazul voalat
- Somnu-adînc a toate
- Un strop de cer
- Mări de-amar
- Umbra fericirii
- Ascultînd la el devine mută (idee)
- La nămiezi de drum
- Bozne mute
- S-a-nroșit acum /Luna-ndrăgostită
- Metalul viu
- Cînturi sterpe

- Aerul palpită
- Terestrul nostrum cînt
- Roase de vreme
- Cel care moare = fiul morții
- Mări vaste de melancolii
- Flori săpate-n stîncă
- În goluri e-atîrnat
- Ochi de pietre rare
- Sticloasa, grea pustietate
- Liniști mortuare
- Adormita undă
- Cer voalat
- Respiră Orele plîngînd
- Roșii unde gemînd
- Stau sub taina rece-a lunii
- Vărsînd tăcere muzicală /Pe-această vale-universală
- Crinii lui clipesc
- Lacu-n somn se-nbie
- Fereastra dă în noapte-(idee)
- Adieri trec rîzînd, fără trup (idee)
- Morții ce se-aud gemînd
- Tinerețe moartă
- Clopote-n vînt
- Ucisul dor
- A trecut de două ori în moarte
- Ochi otrăvitori
- În oarba nemișcare
- Își doarme moartea ei
- Ocean fierbînd
- Cu viață-n părul auriu
- Cuvîntul /ce schimbă tot
- Glas de clopot tras
- Lacrimi veșnice și vii
- Piere în fum Pămîntul ca un nor
- Stelele de strajă florilor
- Vis solar
- Au viață dublă
- Plîng pe-un neștiut mormînt
- Mă strigă-un glas din Viitor
- Cern stropi în eter (idee)
- Roiul de-amintiri plutind în aer
- Trecute veacuri adormite-n glorii
- Rîu etern
- Dansuri de lumină
- Lumina pieri fumegînd (idee)
- Noaptea-n tronu-i negru stînd /Peste spațiu, peste timp

- Mări umflându-se s-ajungă /Cerul, cu-nfocata-i dungă
- Zăpezi de crini, curate
- Dans de umbre
- Beznele-mi dădeau tîrcoale
- Nume-n lume trecător
- Foşnire de nelinişti
- În perdele înviase roşu veşted de mătase
- Ecoul beznei
- Bezna-n sinea-i adîncită
- Făptura-i umblat în pene
- Strigoi de smoală (Corbul)
- Neagră sihăstrie
- Sufletul şi-l îmbrăcase c-un cuvînt sfişietor
- Învins de frică
- Pînă-n gînd sfişietor
- Norosul octombre
- Bea licoarea de uitare
- Sol al beznei
- In lipsa ta văd noapte
- Soare stins pe ceruri
- Cu ochi de iubire şi cer
- A tresărit /Simţind că gîndul lui vorbea c-un înger
- La hotar de-amintiri
- Lac ca-ntunericul
- Eram tînăr, cu sînge volcanic /Ca un fluviu năprasnic în val,/Ca o lavă fierbînd minerale
- Ceţuri (...) în vorbe
- Înnpta-n despărţiri
- Noapte sperioasă
- Cadran stellar
- Lichidă lumină de var
- Noaptea-i rea
- Să credem luminii de sus
- Alba veghe
- Inscripţie neagră
- Frunze reci
- Rămăşiţele moartei iubiri
- Mucedă mlaştină
- Credea-n “puterea vorbelor”
- Din mîna slabă, pana cade moartă
- Văzîndu-te mereu numai pe tine
- Poartă deschisă către vise (idee)
- Drum prin cer tăind
- Trecea în vîrful degetelor, vîntul
- Rază de iubire
- Razele îşi dăruiau sufletul de-arome şi mureau
- Poezia...apropierii tale

- Miezul alb de noapte
- Arbori plînși
- Vîntul le îmbrățișa
- Ritm de-argint
- Noaptea-n nea s-a-nvăluit
- Argint topit
- Ritmuri miraj
- Clopot pur
- Aur pur
- Zvon de nuntă
- Voci de clopot
- Cînt fluid
- În urechea nopții bat
- Flăcări surde
- Obrazul de var al lumii (idee)
- Dangăt surd din limbi de fier (clopot)
- Zvon de fier
- Zvon de voci
- Moartea-n clopot urlă
- Clopote se zbat, oftînd
- Urlă clopotele-n ștrang
- Știință = fiică a timpului bătrîn
- Vulture cu aripi severe, de-adevăr (știința)

Poezia română contemporană

- Poezie caracterizată prin patos și angajare social (patriotică)
 - Tudor Arghezi
 - Eugen Jebeleanu
 - Mihai Beniuc
 - Al. Andrițoiu
 - I. Horea,
 - I. Brad,
 - A. Păunescu
 - N. Labiș
 - N. Stănescu
 - Cezar Baltag
 - Ion Gheorghe
 - Ioan Alexandru
 - Grigore Hagiu
 - C. Buzea
 - Ana Blandiana
- Poezia aspectelor aparent banale, ironică și fantezistă: (ironică)
 - Constantin Tonegaru
 - Ion Caraion
 - Geo Dumitrescu
 - Marin Sorescu
 - Mircea Ivănescu
 - Emil Mrumaru
 - Mihai Ursachi
- Lirica Baladească
 - Radu Stanca,
 - Ion Negoitescu
 - Șt. Aug. Doinaș
 - Ioanichie Olteanu
- Lirica elanurilor vitaliste și a atitudinilor problematice (vitalitate a lucrurilor, iubire, univers)
 - N. Labiș.
 - Marin Sorescu
 - N. Stănescu
 - Ioan Alexandru
 - Ion Gheorghe
- Lirismul ermetic și vizionist (înfățișarea mai abstract a elementelor, fenomenelor)
 - Nichita Stănescu
- Poezia cu vizibile note expresioniste (inspirată din motive folclorice, istorice), casnică (deformarea, stilizarea, aglomerarea de imagini, spiritualizarea naturii)
 - Ioan Alexandru
 - I. Gheorghe
- Poeți care scriu foarte diferit, stiluri diferite neputând fi încadrați în nici-o categorie de mai sus:
 - Tudor Arghezi

- Lucian Blaga
- I. Barbu
- Radu Boureanu
- Nina Cassian
- A.E. Baconski
- Lirica feminină (sensibilă)
 - Ana Blandiana
 - C. Bușea
 - I. Mălănciou
- Poeți
 - Ioan Alexandru
 - Franz Storch
 - Horvath Istvan
 - A.E. Baconsky
 - Dan Laurențiu
 - Marius Robescu – Spiritul însetat de real
 - Nicolae Ioana
 - Virgil Mazilescu
 - Leonid Dimov
 - Mircea Ivănescu
 - Petre Stoica
 - Ovidiu Genaru
 - Mihai Ursachi
 - Șt. Aug. Doinaș
 - N. Stănescu – Necuvinte, 11 elegii, Clar de inimă, Partea de recitare, Opere imperfect
 - Geo Dumitrescu
 - Cezar Baltag
 - Dimitrie Stelaru
 - Gellu Naum
 - Valeriu Armeanu
 - Ion Caraion
 - Florin Mugur
 - Mircea Dinescu
 - Emil Brumaru
 - Vasile Vlad
 - Gheorghe Istrate
 - Gheorghe Tomozei
 - Francisc Păcurariu
 - Paul Anghel
 - A.I. Zăinescu
 - Miha Dragomir
 - Ion Horea
 - Grigore Hagiu
 - Gh. Pituț
 - George Alboiu
 - Cezar Ivănescu

- Mihail Sabin
- Serban Foarță
- Gheorghe Grigurescu (critic+ poet)
- Gabriel Chifu
- Aurel Gurgăanu
- Petru Creția
- Victor Felea
- Constantin Abăluță
- Eugen Jebeleanu

FRANCIS PONGE

- Pentru a începe, trebuie să te rupi de ceva

ANAMARIA POP

- Cumpărătorului de speranță

ION POP

- Idei profunde se spun prin mijloace banale

CONSTANTIN POPA

- Lingeți fiecare secundă
- Închis într-o rătăcirtă oră
- Mucegăite de plîns
- Cuvinte în lanțuri
- Ruină de cîntec
- Suflet risipit în univers
- Căldură înghețată
- Limbaj tăinuit al gândului
- Inel de flori de tei
- Floare neînțeleasă
- Floare căreia parfumul îi rămîne și după moarte, lumina îi supraviețuiește
- Lapte cristalin
- Pînză fără fire
- O umbră a nopții
- Penaj metallic al aripilor

DORIN POPA

- Ați zdrobit noaptea
- Pierut în fum
- Ferestrele tăcerii
- Incendiul nu zbor
- Deschideoglinzile.
- Cîntec cu iarbă.
- Ozonul liniștei.
- Și mama să ne țină /o clipă sub pleoape

RODICA POPEL

- Resturile unor /duminici

DUMITRU POPESCU

- Trecutfoşnio, violt
- Clăbuce slace fo
- Îşi ige umin
- Înimi de ghaţă
- Suris îngheţat
- Oameni de lemn
- Munte de cretă
- Izvoare năucite
- Stropi calzi
- Nume de fructe, de astre îndepărtate
- Scînteii în ochi
- Lună goală, despletită
- Lan de mătase
- Floare de seră
- Penelul veacului
- Rădăcini fără sevă
- Noapţile îmi sînt măşti de ceară
- Dimineţile se topesc
- Inimi vîscoase pulsează smoală
- Linişte mucegăită
- Privire fără hotar
- Singur în mister

DUMITRU RADU POPESCU

- Parcă-mi trece trenul prin urechi
- Muzica este gimnastica sufletului
- Cărți pe care nu le-a scris nimeni
- Este maestre?
- Când închide ochii crede că e noapte
- Să mai stea și alții la soare; să mai stea și alții la umbră
- I-au ieșit fulgii.
- Umbli cu cioara vopsită.
- Lasă-l în plata Domnului!
- Adevărul este acel lucru de care avem nevoie
- Nu-i pică în ciorbă.
- Cît de greu e să fii om.
- Turnător (pîrîtor)
- Să nu te caciulești la tot felul de dumnezei chori
- Fericirea are și ea îndoielile ei, nenorocirea are și ea speranțele ei
- Lumea se mișcă
- E într-o dragă.
- La propria ta pomană
- Să știi să alegi neghina de grîu
- Stăm strîmb și judecăm drept
- Lumea se eliberează greu de trecutul ei
- Cerere de fericire.
- Arta esențializează adevărul
- Bătaia e ruptă din rai.
- Nu-i nici o brînză de capul lui.
- Energia incoștientă produce visul
- Cheile adevărului.
- A furat adevărul
- Ne frămîntăm ca aluatul.
- Cîntec asurzitor.
- Liber ca o pasăre cîntătoare
- De unde pînă unde?
- Ochi de șarpe.
- Lumina minții.
- Când te văd mi-e frig
- Din an în paște
- Ești șuie.
- Căzut din cer.
- Ca un sfînt fără moarte.
- Încălzește o veche amintire
- Adio și-un praz verde
- Marșul istoriei.
- Curat ca lacrima.
- Nici mie nu-mi sînt de nici un folos

- Inteligența este, prin excelență, dramatic

Rază de cobalt

- 1979, Editura Eminescu – București, 192 pagini, efectiv 157 pagini, are 79 poezii (4 cicluri) costă 15 lei, coperti lucioase (îndoite)
- *Poruncă pentru azi și pentru mine (titlu)*
- Aduri adânci
- Bulboane de sînge
- Unda (...) /limpezindu-se-n piatră
- Aburi de diamante
- Vînăta zare
- Lunga năframă de vis
- Sămînță sfințită
- Suflete
- Răsturnate în urna comună
- Memoria noastră e o lungă alee /cu monumente de prometei
- Mausoleul neamului
- Timp roșu, de pasă
- Ecoul marii porunci
- Firul depănat de caval
- Țara se coace /ca o pîine de aur
- Brațele sînt torțe
- Mîinile (sînt) /lemn tînăr pentru zbuciumata văpaie
- Geana cerului
- Tunete străbat spre noi
- Ciumă planetară
- Planeta poartă ochelari
- Aburinde pîini
- Ținem în mîini mistria
- Glorie deșartă
- În apa limpede a cerului privirea ne-o spălăm
- Mulți lumina s-o înteminețeze au vroît
- *Trezim (...) din moarte (idee)*
- Capitone de taine reci
- Oglinzi paralele
- Stropi de groază împrăscă pînă-n stele
- Triumfător prin spațiu și prin timp
- Veac fără somn
- Frig de gheață
- *Joc tragic (titlu)*
- Corpul (...) se-amestecă bine cu fierul (se căleşte)
- Pierd din istorie un capitol
- Gînd născător de pericol
- Toți țintesc în fiecare /și doar unul trebuie să nimerească
- Consumă viață
- Sclavii sînt liberi să fie tot sclavi
- *Îngrămădiți lîngă pustiu (idee)*

- Istorii jertfite
- Sărării își ridică ochii /către un soare fals
- Obese orașe hoațe
- Roase de păcate
- Își încep (...) necunoscutul vals
- Pleoapele să le spargă
- Rărunchii (plămîinii) pămîntului adormit
- Uraganul de flăcări
- Morminte albe
- Reînvie vise
- Țipătul goarnei
- Sînge curat
- Înima destinului putrezit în picioare
- Peretele dintre noapte și zi
- Guri de iad
- Cetatea /în care eu sînger
- Cadavre fardate
- Pasărea rănită de moarte
- Despărțiți de ultimul somn
- Sunete mari
- Urnind tăvălugul
- Cascade electrice
- O gheață de foc
- Torentul istoriei grav poluat
- Țărm imaginar
- Ocean vîscos
- Apă pură
- Se scufundă noi plute
- Veac aproape sfîrșit
- Cerc de fier
- Poemele (...) își spală pletele în clăbuce solare
- Minte bine spălată
- Frunze smulse din trecutul foșnitor
- Obrazuri deghezate
- Vers nichelat
- Cifre genial
- Șenilele veacului
- Poema cu palmele moi
- Floare de mătase
- Cercul de fier al esteticii
- Cerc de penumbră
- Arbori cu fruntea spălată în azur
- Lacrimi de rășină
- *Metalice mîini smulg toamnelor bijuteriile (idee)*
- Beteală în văzduh
- Fiara ce sfișie amurgurile în coarne

- Eliberatoarea moarte
- Atac de melancolie
- Tristețea crește, floare pe mormînt
- Limpezimea înțelegerii
- Mănîncă bucuria
- Nebunești iluzii
- Coclită comoară
- *Se înfruptă din liniște (idee)*
- Lumină moale
- Țipete de viață (moarte)
- Însmormîntarea talazurilor
- Numărul deformat de ochiul bolnav și sărac
- Bucurie mineral (rece)
- Flori de colț
- Femei-șarpe
- Carne parfumată de floare
- Cascada unui hohot de plîns
- Unde nu e nici cruce și nici topor
- Harta istoriei so torni din nou
- Soldat de plumb
- Liniștea de gheață așternută în pîntec
- Cu osul putred în armuri
- Imperiul ceresc
- Rozul pref de nimbus
- Tunetul revoltei
- Brațul liber și gol
- Sălbatică flori
- Muntele spart
- Cu capul frînt pe piept
- Ca o ploaie de plumb topit
- Rugă fierbinte
- I-a bătut cu piatra muștrării
- Tălpi de foc
- Arătătorul de fier, interogativ
- Sorb nectarul
- Oamenii vor lăcrima sînge
- Ploaie stacojie
- Pornesc neștiutori și orbi /cu fața șiroind de vise
- Ecranul amurgului
- Aripă grele
- Cîrduri de corbi /se învîrtesc în negre nimburi
- Pe ecranele amurgului /își zornăie alene /lanțul, coloane de ocași
- Glasul li s-a lipit / pe buzele subțiri, livide
- Străbat deșertul /spre valea largă a uitării
- Răpuși /cu pietrele viselor azvîrlite
- Obrajii inimii

- Regii norilor
- Mînat mereu spre grote
- Îngrozit de cădere
- Frînt de roeta halucinantă
- Compus pe note
- Neființa ta
- *Mantie vrăjită care te învăluie (idee)*
- Hărăzită ție înainte de a te naște
- Întunericul e rece
- Unduind moale
- Din bărbi picură .murdarul
- Izvoare năucite
- Arlechini de cîrpă /lacrimau la soare
- Bandajată cu o fustă prea lungă
- *Mătura amintiri (idee)*
- Florile plesneau de prisos
- Fumegau pîini mari
- Tăiau în două /suflete prea mari /ce nu încăpeau în răsteluri
- Glasul celui flămînd de sine
- Ghilotinant /cu ochi fără ploape
- *Zăpezile se distilau (idee)*
- Iarna cernea melodii electrice
- Sub prelate asudată / a cerului străin
- Albele livezi de Decembrie
- Șînge de animal do,estic
- Îcoane sparte
- Cu ziua de mine în pîntec
- Somn /ascunzînd dorul de moarte
- Creierul devenise stomac
- Putere oarbă
- Vaporii de lumină
- Obsesii roșii și negre
- Otrăvitoare flori /însămîntate de război
- Oamenii priviseră soarele de-aproape
- Negurile își tîrau /pîntecele murdare
- Granița se trăgeaîn haos
- Din marmura propriului os
- Pădure de steaguri .ce n-a mai desfrunzit niciodată
- Planeta geme rar, în delir /sleită de epilepsie
- (Planeta) /clipește din ochiu-i selenar.
- Cerul își varsă ura strînsă /sub fruntea de călău choir
- Teroarea /ninge cu fulgi mari de plumb
- Fumul sufletelor abia se ridică
- Gură de tun
- Să ne adăpostim după eroi
- Biciul plesnea

- Arzînd în vîlvătăile groazei
- Plumbi reci
- Țipătul său se încolăcea
- Tăcere sihastră
- Pămîntul însuși făcîndu-l s-alerge
- Cresta cerul
- Cearcănul de tihnă al lunii
- Viersul moleșitor
- Plînsul de femeie al amurgului
- Biciul improșca neodihnă și ură
- Stindardul negru al numelui
- Sever tipar
- Muntele de os /al tigvelor sparte
- Îmi închipui sfîrșitul / ca o lumină scăzută
- Transparentă uitare
- Noian de aripi de ceară
- Alba mare înghețată
- Sub foșnetul pescărușilor
- Negre falduri /din furgoanele nopții furate
- Bulgării somnului /cad de pe pleoape
- Prăpăstii nopții
- Soarele se îneacă /în oceanu-i de aur
- Obscură dorință de-a birui /urcînd scara întoarsă pe dos
- Cirezi de cadaver pornite să pască
- Carii rod în tăcere
- Gloria busturilor goale
- Finalul luminii
- Nemurire arsă
- Polenul lunar
- Frunzișul cade în troiene /din cerul ostenit
- *Universul = marele palat fără pereți (idee)*
- Bulgăre strălucitor /înfășurat în nori de poezie /alunecă ermetic /fără țel
- Cascade rostogolesc în gol /resturi din cimitire homerice
- Curcubeie pun false nestemate
- Mitraliată cu lumini florale
- Constelații coapte
- Stele zemoase cad
- În cercuri topit infinitul
- Bob otrăvit în zefir
- Gesture largi
- Cad grave sunete //pulverizîndu-se în leneșe explozii
- Stele căzătoare alunecă /pe clopotul de sticlă
- Pleoapa zării se închide ca o poartă
- Subterane văi
- Jocul umbrelor
- Fulger înghețat

- Ninge /cu fulgi de nepăsare
- Munte de sticlă
- Raza albastră străpunge ochiul
- Cupola cerului, joasă, de iarnă
- Însămânțează moartea gri
- Își înfinge lumina /în întunecimiucigașe
- Rana vineție în lumină supurează
- Durere trează
- Soare năpraznic /acoperit cu albeață
- Deschis cimitir
- Frunze însîngerate
- Prospețimea dureroasă a sîngelui imaculat
- Albe hemoragii ale universului
- Cu ochii înotînd în lacrimi
- Golul spart
- Pasărea a fost pironotă cu aripile desfăcute pe cer
- Cu umerii frînți
- Valea orizontului
- Tren alungat
- Țipîndu-și disperarea
- Și-au pierdut umbra
- Ciment greu
- Obrazul livid îngropat în palme
- Inimi bolnave
- Ape calme, fără țarm
- Mormînt lichid
- Fosforescente nimburi /și în golul lor se cuibăreau /sfinți bolnavi de dorul pribegiei
- Diminează tulbure
- Fereastra unui veac necunoscut
- Semnele deșteptării
- Ochi de lumină
- Viscol turbat
- Cuvînt (...) fără înțeles
- N-au amintire, n-au trecut
- Eroi seducători
- Dulcea, molipsitoare melancolie
- Încărcată de vis
- Liniște grea
- Obștescul sfîrșit
- Minți nespălate
- Ridicolă umbră
- Lungi poeme romantice
- Bărbi încîlcite și sure
- Se învață în oglindă
- Ascunzătorul cu mască de jăratec
- Arătător noduros

- Șarpe prelins
- Apocalips
- Sămînța îndoielii rodește
- Prunc lepădat /de trupul fecioarei prost sfințite
- Acuzatorii scuipă cuvinte mutilate
- Cuvinte fără cap, fără picioare, fără trup /se prăvălesc din negre cellule
- Prunci bătrîni
- Sînge fără culoare
- Tămîia ridică brațew răsucite de schilozi
- Balsam greu, înecăcios
- Melopee
- Împroșcîndu-l /cu pietrele credinței lui
- Tulburată oră
- Ochi apoși
- Sîmburi de lumină
- Cumînțenia pămîntului
- Îngropat adînc
- Blîndă țărînă
- Un somn mîlos /durata (o) preschimbă în fum
- Piramida cuvîntului fărîmițată
- Dispar topindu-se în soare
- Înghețat fior
- Schelete de ursitoare
- Stinsă vatră
- Sabia taie din rădăcină mila
- Morții visează în cimitire
- Strigoii slobozesc păcate viitoare
- Genunchi de fier
- Statuile își reazemă fruntea /de bolțile vane
- Vîntul se sparge
- Lanul de mătase
- Lunecînd sănii
- Pocnesc sec
- Ochi roșii de fum
- Ușile se trînteau de perete
- Se spărgeau ape largi de cleștar
- În frunți cu steaua albă
- Sirene de ceară
- Răsuflarea stinșilor cărbuni
- Munte de fier
- Valul unei mlaștini
- Undă vie
- Sunetul bronzului turnat în clopot
- Botezul de lumină al sceneii
- Începători cu propria icoană în brațe /maeștrii cu vopseaua intrată în obraz
- Glorii de carton

- Lepădări de sine
- Eroul de service
- Resturile actorilor /mîncați de străinii din ei
- Speriați de libertatea de-a fi anonimi
- Un cerc al vremii
- Tîritoare umbră
- Strîmbe guri de flori însîgerate
- Plîng la ușa închisă
- Călcați de copitele proprii
- Lătrat de haina furioaselor himere
- Miluitu-m-ai cu stropul de extaz
- Aripi se desfac din mocirlă /ca floarea de lotus
- Pămîntul renaște /prunc bălai /din carne de soare
- Astru mizer
- Flăcări reci
- Cerșetori lunatic
- Vîntul smulge foi de istorie /și le împrăștie prin lăzi de gunoi
- Glorii opuse
- Ninsoare incoloră
- Coboară în neant
- Semințe carnoase
- Ou de aur
- Sună deșteptarea
- Carena corăbiilor /între măselele mării
- Vîntul cu priviri tulburi /cu gheare murdare și lungi
- Culcuș de catifea
- Poeme cu corbi
- Ploi de fiori
- Bolți căptușite de penele negre
- Toba pămîntului
- Lumina dimineții băută de ochi
- Fîntîni fără fund
- Vii comete aprinse
- S-a prelins /în sine
- Priviri de apostol
- Cîmp /destrămat
- Orizont căzut
- Forme de lut
- Cufăr ereditar de oseminte
- Mă asfixiez în fumul greu
- Adun (...) soare
- Pun pe plită gînduri vechi
- Crucea primăverii
- Bliduri de lumină
- Din singurătatea lui amară /se înfruptă
- Talgerul balanței strîmbe

- Mișcătoarele străine umbre
- Cad lacrimi de alcool
- Lebăda privirii gîtu-și înalță /și-apoi și-l fringe în gol
- Plumbulindignării
- Zare scaldată în sînge
- Umilința plînge
- Coifuri răsturnate în praf
- Bîiele inimii slabe
- Cremenea neagră a durerii
- O undă țîșnește din piatră
- Iubire săracă
- Orașele se sufocă în vis /ca o palidă față
- Mame cu sînul greu
- Gură furată
- Mistuit de soarele dinăuntru
- Crăpăturile lumii
- Rîu părăsit
- Ce risipă de păsări mici, albe /la tărmlul speranței învinse
- Tîmple de sare
- Ghețari transparenți
- Pîraiele de foc încremenesc
- Boabe de rouă
- Aburi groși.
- Girbov
- Strop de soare
- Ciorchini multicolori
- Minciună de aur
- Sfîncși de lumină
- Sclavi liberi
- Vîntul de gheață /suflă apoi prin oasele goale
- Șarpe flămînd
- Își scrie (...) /cu sînge trădarea
- Imperceptibila schimbare a viului înspre mort
- Guri fără buze
- Nume de fructe
- Aster îndepărtate
- Scînteie de ochi
- Nici o identitate
- Înotînd în lumina lunii
- Mirese vii
- Bezne tulburi
- S-a stins răsuflarea
- Pămînt ocrotitor
- Poze /făcute la minut
- În văzul tuturor
- Piesă trăită

- Zidul plîngerii
- Comori minerale
- Nopti boreale
- Portret gata să se sfarme
- Inimi negre, moi, vîscoase /pulsează smoală
- Mîzga somnului
- Liniște mucegăită
- Privirea fără hotar a cerului senin
- Mă naște iar copil
- În adierea de eter
- Matelot de aur
- Insulă de gheață
- Regesc sicriu
- Cavoul de afară
- Povara sîngelui
- Pîinea flămînzilor
- Răpuși de propria gheară
- Șuvoaie mîloase
- Otrăvuri neplînse
- Lacrima frîntelor oase
- Negrul frunziș
- Țipete scurte
- *Veșnica oarbă a universului (idee)*
- Maternitate finală
- Îmaculata albă baladă
- Cămașă de înger
- Împărăție de zăpadă
- Aripă colorată
- Omidă oarbă
- Memorie înghețată
- Decapitată la nesfîrșit de orizont
- Noptile îmi pun măști de ceară /vin diminețile și le topesc
- Locul amiezii
- Rîde impur
- Fața mîncată de ceață
- Gîngurit surd, anost
- Sînt (...) copilul orfan al copilului care am fost
- Aeriană corabie din spumă de mare
- Vidul nu doare
- Urmînd un glas ce mă cheamă de mult
- Cețuri ude, străine
- Cuib înghețat
- Mînjit de sînge uscat
- Răscruce de vînt
- Foame turbată
- Boală perfidă

- Cîrpa udă a limbii
- Amar dor de moarte
- Ochi muribunzi
- Cotropiți de extaz
- Cad proprii zoril;or
- Cer de fontă
- Vis neterminat
- Sabia zilei retează
- Clipa buimacă
- Puntea dimineții
- Lumina mă împușcă în piept
- Ploaie de lacrimi
- Obrajii supti de o patimă seacă
- Planeta e gata de zbor
- Culorile mor
- Cad poeme pe bulevarde
- Soare spălăcit
- Sunetul fierului încins
- Buze vinete de durere
- Cu umeri căzuți
- Coame albe
- Cu răgetul mort
- Săgetează /sunete ascuțite
- Oră albă
- Mulțimile unduiesc .ca o iarbă netunsă
- Covorul nesfârșit de roți /se întinde tăcut (pe asfalt)
- Unități într-o vîrstă fragilă
- Timp speriat
- Lumina putrezită a toamnei
- Cu sînul secăt
- Luna de gheață
- Nemărginite revărsări
- Răsuflarea putredă
- Vibrant lance înfiptă în gîndul meu
- Bulbi de granit
- Mare moartă
- Munte albastru de cristal
- Fragmente de-absolut
- Globul se dă drept / opra de artă
- Se vătucește în tăcere sîncetul / noului născut
- Boala incurabilă a lumii
- Conștiința a renunțat la sine /de teama necunoscutului
- Deal (...) cu buze rupte
- Pajiști astral
- Sorbea absolutul
- Șerpilor fulgerelor îi încolăceau grumazul

- Torță vie de semizeu
- Cu urechea zdrențuită
- Putrede cioturi de vis
- Umeda pîslă a cerului
- Zîmbete /schimonosite de val
- Biciuie marea
- *Vîntul urlă răgușit (idee)*
- Bătaie monotonă
- Ccaleașca (...) /de nimenea trimisă
- Fericire de foc
- M-a botezat într-un rîu de noroc
- Aprins de flacăra toamnei
- Învăluit de tristețea unui nimb de poet
- Dezgustat de sine
- Fulger de frig
- Miros aspru de iarnă /venit dinăuntru lui cald
- Pămîntul cere oseminte
- Inutila povară a puterii
- Coarde jefuite
- Sînge astral
- Jertfit nimănui
- Orgoliul lavei aprinse
- Virușii timpului colcăie
- Fraged trandafir copt
- Arama topită curge cu toamna
- Umbra mi se micșorează în ger
- Ora stingerii
- Cădere în timp
- Fata uscată a lunii
- Punctează drumul /cu oseminte
- Obrazul zbîrcit, de carton, al pămîntului
- Rătăcitor prin propria-mi viață /necălcată de picior de om
- Vicleanul șarpe
- Gol răsturnat în oglindă
- Obrazul lunii se strîmbă brusc
- Huma cu lacrimi frămîntată
- Copac foșnitor
- Toți își dispută văzduhul
- Peștera zilei
- Lumină egală și rece /ca întunericul
- Aștept ora
- Sunet perfid
- Taurul nopții mă împinge /din patru puncte cardinal
- Timpul /bătrîn cu memoria scurtă
- În suflet cîntece se sparg
- Răzleață notă de flaut /rătăcită-n larg

- Voi fi o fărîmă din marea uitare
- Amară lacrimă curată
- Brațe moi de mare
- Voi fi golul însuși /în sine închis
- Atins de zăpezile morții
- Alibi de pîraie secate sub ochi
- Buze țepene
- Fier-te-n pucioasa durerii
- Părul nedescîlcit din gheara de liliaci
- Privirea căzută în gol /neputînd absoarbe raza de soare
- Mătase de steag
- Umbră orfană
- Neagră meduză
- Grădinile (...) /desfăceau cozi de păun
- Demiurge nebun
- Raze îmi botezau fruntea /ca pe un steag
- Apa somnului /se tulbura în uragane
- Zorile spaima o tăiau în albe iatagane
- Fluturi auriți /mă visează în muzee de ceară
- Noi am trăit /doar o primăvară
- Albastrul se leagănă deasupra înalt
- Curge tărîmul senin /în alibi largi, nesfîrșite
- Răsturnate prăpăstii
- Scăldată-n amiază
- Corăbii de argint /scapără noaptea pe mare
- Aerul (...) /cu buze calde, moi
- Val orb
- Apa sîmbetei
- Inimi de ruine
- Cerul e o mînăstire zugrăvită albastru
- Cu vocea răgușită de plîns
- Veștede oglinzi suspendate în aer
- Morți surîzători
- Aur coclit
- Spinoasă cunună
- Ora bate adînc /clopot greu, de veche tăcere
- Dureri îmblînzite picură tîrziu /mari boabe de miere
- Pămînt mut
- Ușă de gheață
- Îmi sculptau înăuntru /sufletului
- Noaptea țipăt de groază
- Umblă beată umbra bătrînă
- Ochii mari, grei, de stîncă /s-au închis peste negrul palat
- Săgețile lungi ale ploii
- Gînduri curg
- Spălate frunți (...) putrezesc în umezeala îndoii

- Depărtarea dinăuntru m-apasă
- Lacrima ploii
- Depărtarea dinăuntru m-apasă
- Lacrima ploii
- Sărata lui sferă
- Mîngîie frunzişul pe creştet
- Răsuflarea mi-o bea
- Petală uşoară
- Catifeaua limbii
- Clepsidră
- Miezul de os
- Pasul se îndoaie
- Lebedele albe baletază
- Prin blana timpului oarbă

FL. POPESCU

- Pasărea de lumină
- Hotar de izvoare, pământ, cer

ION APOSTOL POPESCU

- Să facă liniște-n ea și-n goruni
- V-am adus vara și flautul ei
- Mișcarea pură și caldă / a trecerii voastre în frasini și păsări /și di păsări în oameni
- Singurătatea mă recompune / din propriile-mi iazuri
- N-am să-mi dezbrac sufletul /de adevărul poetic al lumii
- Vertical vieții
- Mă-ntorc în mine /și te-aștept lângă râul amiezei
- Orice parte din tine /lasată în ramul brațelor malor /ia formă de cer /sau de mireasă cu foșnet de sălcii
- Timpul iubirii cu chipul de înger /mai trece din unul în altul
- Trecerea omului către adâncul său
- A venit în curtea gândurilor noastre
- O fetelor, pe care /genunchii de narcis vă dor de frumusețe
- Mutați-vă cât mai adânc în voi
- Somnul soarelui di oameni
- În jurul acelorași victorii
- Arhitectura sufletului
- Ce limpede se-aude glasul unui crin

TITU POPESCU

- Cuvinte active

ARTHUR PORUMBOIU

- Zîmbetul naște copii nu soldați
- Nu pot fi dincolo de mine
- Bisturiile Fricii
- De mii de ani se-adună-n mine/cuvînt lîngă cuvînt
- Lave solare
- Poate că-ntrădeavăr viața mea e o eroare, /dat nu mă pot vindeca de mine
- Puține ore mi-au fost vizitate de liniște
- Pereții îmbătrînesc de singurătate!
- Melancolia-mi gravează /cu ace de wolfram /sufletul și chipul
- Etern /pentru că știa graiul stelelor
- Am învățat /spicul să devină pîine
- Am vindecat cîteva ore / neliniștite de așteptare
- Era ca și cum te-ai îmbăta /de single unei fecioare
- Electrizînd single
- Nu puteam desena conturul bucuriei (idee)
- Mesajul trandafirului (titlu)
- Central zilei
- Produce alumina-i necesară
- Mediocrele ore /ale satisfacției
- Gînduri baionete
- Ne cheamă o lumină
- Aerul lunecă încet
- Palmele morții
- Steag fremătînd
- A mai murit o aripă
- Un fluviu niciodată nu s-a întors din drum
- Soare ce ocrotește
- Lumină clară
- Teritoriul văzului meu
- Se face noapte
- Necunoscute țărături
- Sorb liniștea

DELIA POTCOVARU

- Iarbă de jar

IOAN POTOLEA

- Închide o șoaptă
- Simbolică tăcere

OCTAVIO POZ

- Mexic
- *Femeie cu undiri de râu (titlu)*
- Cu transparente gesturi de apă
- Ochii beau
- Timp de aer
- Timp de foc
- Tinerețe de apă
- Arșița se odihnea la marginea iazului
- Ploaia era o salcie cu părul despletit
- Scoica palmei
- Cuvânt nesfârșit și fără întoarcere
- Cuvânt spart în cioburi mărunte
- Oglindă spartă în care lumea se privește ciopârțită
- Să încheie un cântec
- Două duiosii se caută
- O somnoroasă rază de lumină
- Fulger în repaus (titlu)
- Dăruind din bucuria trupurilor voastre

MARIN PREDA

Viața ca o pradă

- Editura Cartea Românească, M. P. era directorul aceste edituri, 85.000 exemplare
- Instinctele de acaparare m-au dus departe de viață.
- Viața ei adevărată nu e niciodată liberă de instinct ci nu o dată e neputincioasă în fața lor.
- Instinctele tremurau. Jocul întâmplării al cărei erou eram.
- Nu știa să urască. Spațiu liber.
- Lumina care le însoțește azi în amintire.
- Nu există ființă care să nu fie înzestrată cu instinctual primejdiei. La oameni el agită presentimentele.
- Ne aștepta lumea cu brațele deschise.
- Cu o expresie ca de icoană pe chipul său supt de suferință. Destin orb.
- Fulgerul intuiției.
- Apariție parcă de vis
- Mă mângâie cu o milă nesfârșită
- Nu prea îmi simțeam greutatea corpului.
- Cutărescu Ilie. Refuzai să înțeleg.
- N-am auzit, fără să fiu surd.
- Avea privirea rotundă și-i jucau ochii în cap
- Se simțea lovit pentru toată viața și niciodată n-avea să-i mai treacă ran apei care o primise.
- O nedumerire grea se abătu ca o negură asupra mea.
- *Nebun inofensiv. Cultura = o formă de viață a spiritului (idee)*
- Valori care adesea țîșneau chiar dintre ei.
- Smulgerea din temporal.
- Trăind doar sub fascinația viitorului
- Strălucirea și mișcarea vie a reclamelor orbitoare și frumusețea fetelor și a femeilor. Izbindu-mi ochii.
- Erau în capul ei.
- Privirile i se aprinseră de o lumină intensă, care mă subjugă. Alergau fulgerele în jurul casei, ca niște șerpi de foc. Privirea lui se lărgi în acea clipă.
- Prin spirit devin misterioase. A negat mut.
- Posedat de viziunea care îi trăia înaintea ochilor.
- Pornirea irezistibilă și inconștientă de a ieși din real și de a intra în lumea închipuirii, în care însă începi să crezi și tu că e tot reală și nu te trezești din ea.
- A lăsat să țîșnească din inima lui o viziune.
- Forța magică a cuvîntului
- Înjurături de admirație. Sclipiri de ironie.
- Omul poate gândi simultan două lucruri care se băteau cap în cap. Cuvîntul torențial.
- Ura a oboist. Forța otrăvită a cuvîntului.
- Fiorul eternității. Mă contopeam cu ploile
- Fiul naturii. Mut de fascinație
- Singurul lucru care mă făcea să rămîn mut de fascinație era cuvîntul rostit de oameni
- Astele luminau, cu luminal or de noapte.

- Nu numai cuvintele exprimă sufletul uman, ci și lumea în care el se proiectează în afară și îl acoperă ca niște văluri....
- Am început să învăț să fiu scriitor.
- O tăcere îngrozită
- Exprimarea spontană a unei gândiri care țîșnește pură ca un izvor mi-a plăcut totdeauna la oricine, chiar și la ticăloși. Templul matematicii. Orașul lumină.
- Umilințele pe care trebuie să le îndure cel care este pe nedrept printre ultimii.... El nu are cuvînt, chiar dacă își dă seama că se află în posesia adevărului. El nu e auzit chiar dacă se exprimă. Nu-l crede nimeni, sau zice că a auzit și el asta de undeva. El nu există, e un simplu figurant, condamnat să asiste neputincios, strivit de împrejurări sau de demonul său interior, la spectacolul afirmării celorlalți.
- Capătul viu al acestui fluviu care înainta spre necunoscut eram eu. Sentiment divin
- Om pîndit de complexul staturii sale.
- Copleșit de acest sentiment divin care ne face atît de bătrîni fiind atît de tineri.
- Lumina geamurilor înalte a devenit parcă violet
- Violență e o slăbiciune.
- Știam atît cît era necesar să fiu lăsat în pace.
- Un val de ură mi s-a urcat în inimă
- Tăceau toți tulburați. Vocea i se sparse.
- Lacrimile lui nu-mi atingeau inima
- Sentiment de neîncredere. Presiunea timpului tragic.
- Ascultam, dar cuvintele lui îmi treceau pe de lături
- Marea de porumburi printre care trecea șoseaua.
- Auzindu-l cum se ia singur peste picior.
- Se uită înainte și nu vede decît soarele și cerul.
- Marile taine nu se dezvăluiesc nimănui.
- În fața tăcerii mele.
- Veselia... umbrită de o melancolie gravă.
- Harta cu timpul ciopîrțit al țării. Glas împiedicat
- Un scriitor poate fi un ticălos, dar poate în același timp să scrie o carte bună (Paul Georgescu)
- Beat de furie.
- Dacă nu mai are înaintea sa nimic de învins (...) nici nu mai poate fi în stare de un gest creator.
- Ne atrage mai mult omul deșuchiat (...) și ne plictisește virtuosul.
- Priveau foarte filozofic.
- Inteligența înseamnă adaptare, iar experiența e sursa cunoașterii.
- Nu vreau să mă adaptez (...), dacă o să încerc, sînt pierdut, fiindcă alții sînt mai puternici.
- Ura băloasă, puturoasă. Emoție reținută
- Magia literei moarte.
- N-o să ignor lumea fiindcă nu mă va ignora ea pe mine.
- Aveam iluziile întregi. Încătușat nu mă simțeam decît în armată. Umor acru sau involuntary.
- Ora mea a sunat. Iluziile se retrăgeau.
- Isteria unui moribund. Zarea pierise în pădurile din fața ferestrei. Această lume în care cerul cu pămîntul se contopeau (noaptea). Albul ei parcă ne spală gîndurile.
- Minunatele forme de stele mici (fulgi). Vocea interioară.

- Muțenia lui îmi șoptea. Viața care ți-a fost dată îți aparține.
- Înotînd în ninsoare. Viața e un dar.
- Glasul strigase din mine. Angoasa cîmpie.
- Natura în sărbătoare. Să fac să ningă în aceste pagini
- Trucul superrealiștilor
- Osemintele bunilor mei vărsate în mine.
- Vîrsta testamentului. Privire pierdută.
- Gîndurile blocate, inerte, sufletul cu elanul prisoner.
- Petrecusem împreună prin cafelele ore de amețelă.
- Marile întrebări le pun și ticăloșii, cu un aer triumfător. Cine poate să răspundă?
- Gloabele literare păstrează în ele un venin distilat.
- Deși tineri, i-am văzut bătrîni.
- Artistul forțează natura, dîndu-i un înțeles.
- Asaltam din toate părțile viața.
- Viața (...) pentru un scriitor tînăr, o pradă care nu cedează dacă nu știi de unde s-o apuci. (pag. 79)
- Nici eu nu-mi plăceam mie însumi.
- Mîinile ca niște cazmale.
- Nu încercam să-i forțez directorului voința.
- Secretele noastre erau sfîșiate tot de unii dintre noi.
- N-a vrut să-mi ia pînza de pe ochi (fig)
- Gama de expresii. Bătrînețe timpurie.
- Un om al cărui spirit se lumina în preajma cărților. Omul să rămînă om.
- Urmînd legile naturii: cine se ridică împotriva altuia se ridică împotriva lui însuși.
- Ma cunoști mai bine decît mă cunosc eu.
- Ca soarele sfînt de pe cer. O mișcare spiritual.
- Moartea = “cea mai dragă nuntă dintre nunți?
- Curiozitatea mea era flămîndă, dar ascunsă.
- Un individ a cărui înfățișare mă izbi din primele clipe. Vînturile istoriei. Aspirația lui spre eternitate. Omul părea să fie însăși tăcerea.
- Chipul lui arăta ca o placă de plumb, ca o mască înțepenită într-o expresie impenetrabilă.
- Omul s-a născut liber, dar pretutindeni e în lanțuri. (Rousseau).
- Trebuie să uric în genunchi. Piscurile spiritualității.
- Vîrsta ar trebui să-ți dea elan?
- Acum avem de curățit putregaiul pe care l-am moștenit
- O spălăm de lepra trecutului.
- Luîndu-mă în privirea totală a ochilor lui șerpești.
- Graniță cu Dumnezeu.
- O apăsătoare și nedefinită neliniște.
- Rădăcina răului.
- M-a fulgerat o idee.
- Glas de ghiață.
- Situația stranie în care gîndul meu îl aruncase.
- Eram în afara oamenilor.
- Am uitat și de mine însumi.
- Le deturna de la destinul lor.

- Cultiva misterul în jurul ei.
- Scriitorul trebuie să ne inițieze în ceea ce există dincolo de realitatea vizibilă (Mircea Eliade).
- Fruntea aplecată.
- Auzisem bine, dar vroiam să mai aud odată.
- Îl omorîse singurătatea.
- Se și îngropase în adîncul uitării.
- Amurg misterios.
- Aspira spre puritate.
- Spectacolul vieții.
- Nebunul lui Gogol.
- Victim împrejurărilor.
- Destinul nostrum literar.
- Euforie înteițită de pahar.
- Povestiri cețoase.
- Prins de clocot interior.
- Cuvinte otrăvite.
- Sînt oameni care nu așteaptă un răspuns.
- Adîncimea unui cuget.
- Aer împovărat.
- Ducea o luptă cu sine.
- Lupta mereu cu gînduri care nu căpătau glas.
- O voce izbitor de mieroasă.
- Mierea în care își învăluia cuvintele atrăgea
- Dezvăluie un gînd.
- Fuma cu sete.
- Sporindu-ne nemăsurat ochiul mirării
- Aruncînd fulgere de lumină revelatoare.
- A surprinde contradicția dintre voință și operă.
- Prins de nedumerir.
- Luciri de ură fanatic în priviri.
- Eram mesagerul unei împăcări.
- Nu venisem de-a surda.
- Loviți, oamenii se întunecă, ceva straniu pune stăpînire, le chircește sufletul și le desfigurează chipul.
- Nu iubea pe nimeni, nici măcar pe sine.
- Avea o otravă în el.
- Cu o mîndrie neașteptată.
- Gîndul trecuse prin capul meu ca un fulger.
- Îmbătat deodată de propria-mi știință de viață.
- Îmi plăcea să mă despart bine de cineva.
- Rămăsese cu ea însuși și cu o întrebare.
- Unire între doi nefericiți.
- Nu suportă acest gol care se face în suflet și nu alegi pe cel care vine să-l umple.
- În natură însă sînt ierburi pe care nu le mănîncă nici oamenii, nici animalele, nici păsările.
- Tăcuți în fața unor pahare golite.
- Privirea îi era dominatoare.

- Ură ucigașă.
- Cimitir abstract. Bătrânețea îl silea să depună armele.
- Ca și cum viața ar fi fost numai a lor.
- Virît în taine întunecoase.
- Franzelă pufoasă.
- Mezeluri care mi-au dilatat nările.
- Cuvinte magice.
- Berea curgea în spume.
- Cu un vag dar treaz semn de întrebare rătăcind printre gândurile mele tulburi.
- Oglindă vie.
- Lumina țîșnea în ochii mei.
- Oce cristalină.
- Cine face timpurile?
- Inima omului e largă, de ce unii și-o poartă strîmtă și plină de ură?
- Violentat cum eram de imagini și culori orbitoare.
- Am ieșit afară și am văzut lumea așa cum era.
- Expresia grabei.
- Albastru metalic
- Se vedea pe sine în altul.
- Apărea dincolo de pagini.
- Alergînd după fantoma iubirii lui
- Carte schilodită în traducere.
- Mlaștina în care trăia și moartea care nu-i aducea nici o speranță.
- Scriitorul pătrunde atît de adînc în el însuși.
- Prin gîndire putem descoperi în noi lumina.
- Nu umilînța, ci flacăra cugetării ne poate înălța.
- Cînd spiritual stă prea mult fixat asupra unei singure idei, intensitatea lui slăbește.
- Am petrecut un revelion de care nu vreau să-mi amintesc. Formulări caustic, adesea gratuite.
- Sistemul filozofic care îl subjugă.
- Chinuit de loviturile vieții. Simțiți vidul vieții, că esența vieții vă scapă.
- Nu ideile sînt interesante (...) ci oamenii care le poartă.
- Îndoiala care ca un vierme ne roade sufletul, e al nostrum acel vierme, din noi înșine, nu vine din afară.
- Omul se îmbată de cel căruia i se dăruiește, și uneori această beție durează cîtva timp, pînă vine catastrofa.
- Cum să-ți iei sufletul înapoi.
- Își schimba coloratura glasului
- Scrisesem, deci trebuia să public.
- Cu privirea micșorată
- Gloria nu fum care se risipea pe stradă odată cu aplauzele la scenă deschisă.
- Lașitatea face din noi niște viermi (Hamlet).
- În căutarea noastră.
- Un mare scriitor e totdeauna pentru mine superior unui iluminat fără operă.
- Un permanent cutremur în conștiința omenirii.
- Îmi apărau poziția elastic.
- Îndoiala i-a vizitat sufletul

- În noi ni se naște revolta.
- Marile tulburări sociale care ne duc cu ele.
- Omenirea e ca un ocean străbătut veșnic de curenți puternici și contrarii și din cînd în cînd de uragane.
- Mima înțelegerea.
- Respiră munții.
- Legend care trăiau în sufletul lui.
- Comuniune de idei.
- I-a încoronat suferințele.
- Carte descriptivă și puțin comunicativă ca și el.
- Am uitat de mine o vreme.
- Vocea cîntată.
- Vrînd nevrînd
- Scriitor mare e numai acela care exprimă o concepție înaintată.
- De un optimism feeric.
- Asta e ideologie.
- Artistul trebuie să fie liber, să descopere lumea singur.
- O neînțelegere liniștită.
- Cîinii = lătrau toată noaptea pe toate tonurile și de la toate distanțele, cînd credeai că a tăcut unul, începea celălalt.
- Peisaj de vis.
- Înveselit de o amintire.
- Eram pe jumătate prieteni.
- Plapumă dubioasă.
- Are un glas care te vrăjește.
- Istoria pămîntului.
- Virgulele sînt gramatica gîndirii.
- Pași largi.
- În ceața serii.
- Avea în el sentimental de șef.
- Absorbiți de clipa de față.
- Fustele ei zburau în aer.
- Iața îi stătea înainte ca un vis.
- Veselie nemotivată.
- Își frîna cu greu o veselie.
- Cu gîndurile împrăstiate între somn și veghr.
- Lumina chioară a lămpii.
- Amețeala care ni se urcase la cap și ne licărea în priviri.
- Arătă cu mina în depărtările închipuirii.
- Era mai bună decît nimic.
- Strivit de pălărie (cu pălăria mare).
- Cine face rău unora, n-o să facă și altora?
- Îl încurca prin prezența lui.
- O carte cu hălci tăiate; ca și cînd ai storce-o de viața ei secretă și ai prezenta apoi cititorului un cadavru (M.P.)
- Moarte lentă.

- Virî în jocul morții.
- Eliminarea savant a detaliilor unei vieți meschine.
- Marele oraș respire calm.
- Cîntece isterice.
- Mustața îi înflorise de sînge.
- Căldura mă învălui.
- Un om mort seamănă cu un animal mort.
- Au petrecut în amorțeală și așteptare.
- Păstra încă pe chip urmele spaimei prin care trecuse.
- Meseria de rege nu e lipsită de riscuri.
- Cine ghidează pașii unui tînăr?
- Secrete mari.
- Ne chinuia îndelung urechile cu sîrîiturile viorii lui.
- Cuvinte mari.
- Lumea e imperfectă.
- O hîrtie mare cît un cearceaf.
- Surîs încremenit.
- Marea de oameni.
- Bolta cerului era fără cuprins, vîntul îmi biciuia fața, drumul fugea în urmă cu viteză.
- Absent cu alții, dar cînu cu sine.
- Privire care putea ține loc de despărțire.
- Scriitori cu sevă în ei.
- Poezia e un miracol care ne scoate din efemer și ne face să ne simțim eterni.
- Iubesc nemișcarea.
- Ochii, în care contempla ora.
- Fără o idee, nu există o operă de artă durabilă.
- Uneori poezia își ajunge ei însăși, fără a exprima neapărat o idee original.
- Un gol istoric.
- Corb diametral.
- Chemări de dispariție mă sorb (vers)
- Trebuie să rămîn deschis pentru toți, adică și pentru cei mici.
- Ciocnire liberă cu viața.
- Ne despărțim de oameni pe care îi admirăm.
- Toate punțile erau tăiate numai în gîndul meu.
- Cu atenția puțin împrăștiată.
- Cu o expresie împărțită între amintiri și realitate.
- Erau legați prin ură.
- Prinsă de valurile istorie.
- Cunoștea neliniștea celui amenințat cu eșecul.
- Zumzăit ca o muzică.
- Micime sufletească.
- Să te simți suveran peste eroii tăi.
- Timpul curge peste el fără sfîrșit.
- Adunat de prin cîrciumi.
- Aruncă-te în viață!
- Cuvinte găunoase.

- Birou pustiu, mort.
- O ilizibilă carte.
- Savantul care nu-și trăise tinerețea.
- Ce pot face actorii cu un rol.
- Spirit diavolesc.
- Să-i primesc cu titlu de împrumut.
- Idelile nu vin decît cînd vor ele.
- O să mă îmbolnăvesc de oftică.
- În amorteala zilelor de internat.
- Scrieți lucruri ceptoase. Începi să uiți că ești o viețuitoare pe pămînt.
- Se învăluia într-o tăcere.
- Surîs strîmb.
- Amețea după prima halbă mi se împrăștie la a doua
- Te fură fluxul textului.
- Ros de ani.
- Viața e o fîntînă.
- Timp interminabil.
- Lăudăroșenia face parte din psihologia debutantului.
- Nici nu începusem să trăiesc și el îmi comprima viața.
- Reclame înalte.
- Luminile se aprindeau feeric.
- Lumini oarbe.
- Cu un nas de pasăre.
- Îl smulgeam din viața cunoscută.
- Voce neutră.
- Rîs înecat.
- Tăcere grea.
- Sentimente lăbărțate.
- Cuvinte necruțătoare.
- Cucerire de admiratori.
- Cititorul e prins, luat cu noi.
- Cîntec al destinului.
- Orele au trecut repede peste mine.
- Amețim amîndoi cu vorbe și pahare reînnoite.
- Ducea un duel de prioritate.
- Versuri tari.
- Presentiment.
- Figură grasă.
- Emanația unui spirit.
- Timp istoric tulbure.
- Prietenie fecundă, comunicativă.
- Un scriitor nu trebuie să aibă aversiune pentru nici unul din personajele pe care le creează, sînt rodul imaginației lui.
- Un poet al naturii sălbătice = Jean Giono.
- Omul e ceva care trebuie depășit.
- Metamorfoze ale spiritului.

- O poezie a gândirii.
- Curgea ca un torent peste pagini.
- Vorbea cu soarele, păsările, etc.
- Aer tare.
- Geniu incult.
- Geniu barbar.
- Socrate opune instinctelor rațiunea
- Oricine distruge trebuie să pună, sau să propună ceva în loc.
- Ceea ce te atrage după un success orbitor e o capcană.
- Să-și caute fericirea.
- Subjugate de grandoarea creației.
- Să mă scol ca o pîine coaptă.
- Instincte moarte.
- Puternică gelozie.
- Sîngele vieții.
- Omorînd orice scînteiere a spiritului.
- Se uita ca un șarpe la muierile altora.
- Fugea de singurătate, în timp ce eu o căutam.
- Stări subfebrile.
- Zero total.
- Un vag surîs îi înflorise în colțul gurii.
- Valul afecțiunii.
- Un sărut total și răscolitor.
- Uitîndu-mă la oameni fără să-i văd, cu privirea micșorată de triumph.
- Neîncrezător în fericirea care îmi dădea tîrcoale.
- Dragostea e ca moartea, îți intră în suflet și totul amorțește în tine, alungă ceea ce era înainte ființa ta intimă și se instalează ea, femeia care ți-a luat piuitul.
- Sentiment de înstrăinare.
- Rochie ușoară, înfoiată.
- Clipe fără durată.
- Obrazul și gura adormită.
- Picior gol.
- Cuvinte fără noimă.
- Chipul îi înflori.
- Cînta (...) pierdută în melodie.
- Cu doruri parcă cosmic.
- Un cîntec aduce altul, de la sine.
- Cînta cu întreaga ei ființă și se consuma ca o flacără pe un rug. Un frig interior.
- Înecați în propriile noastre șoapte.
- Atins de aripa neagră a necunoscutului.
- Ură mocnită.
- Ochii (...) sclipeau în întunericimea adîncă.
- Imagine proiectată a unei dorinți.
- Verb incisive.
- Somnul care mă biruia nopțile.
- Prietenii se fac în mairi cicluri de viață.

- Flăcări negre.
- A murit cu fața către țară.
- Regret caustic.
- Sonda gândirii
- Cine își cunoaște clipa de față, pînă nu devine trecut?
- Gîndul nu-l atingea.
- Fiecare oră a istoriei cheamă pe scena ei un om, care adesea e menit unui destin tragic
- Nimeni nu-și judecă proprii partizani
- Începe să se desprindă încetul cu încetul de această lume
- Ce nu cunoști nu pricepi.
- Își feri privirea
- Îi condamnă istoria.
- Opera lui de-o viață
- Două capete nu pot duce un singur corp
- Viitorul le va da dreptate.
- Suflarea vîntului
- A-l lua peste picior.
- Își rumega replicile
- Își pocnea în cap adversarii ci idei neașteptate.
- Bou cu nume de cal
- Nici cal nici măgar.
- Ochii încărcăți cu misterul feminității ei grele.
- Furia mă face mai puternic decît celălalt
- Grai timbrat. Răvașe.
- Prins de o beție
- Trăgînd cu nesaț aer în piept.
- Tăcere grea
- Fiara țîșnește din adîncuri.
- Privirea sa sticli.
- Rupse tăcerea.
- Ridică spre ea o privire ca nu vedea.
- Ochii i-au ieșit din orbite de furie.
- Roșii de dorinți
- Să dea acțiunii sensul care s-o împlinească
- Ce l-or putea atrage într-un pustiu?
- Are un bărbat care nu seamănă cu ceilalți.
- În floarea dintîi a vîrstei.
- Se bîtîe
- A lupta și a învinge.
- Nas coroiat
- Să mă îngropi între oameni.
- Făcînd din viața ei iad.
- Lumina de pe chipul ei
- Căzuse într-o cursă.
- Colosal
- Umor irezistibil umor care înviora în jurul lui.

- De unde, de neunde
- Vrînd nevrînd
- De ce, de nece
- Să ne deconectăm cu muzică.
- Figură sluțită de pasiune
- Trăind și nu consumînd ceva depozitat anterior.
- Spune ce are pe inimă.
- Paloare de ceară.
- Neliniștea a crescut.
- Punct lumminos de referință
- Avea înainte o zi întreagă cu care putea să facă ce vrea.
- Are situația în mînă.
- Totul e montat.
- Au făcut și au dres.
- Nu pune lupa pe mine că nu arăt frumos
- Ura clocotea în el.
- Mergeam pe drum visînd.
- Îmi venea să mor.
- Iubirea nu trebuie pătată.
- Moartea nu există, existăm noi care sîntem și într-o zi nu mai sîntem (MP)
- Ochii deschiși în întuneric.
- Marile bucurii nu au glas.
- Amînarea nu înseamnă nepăsare.
- Rîs sardonice.
- Vînturi istorice.
- Fierbere a istoriei.
- Grădină a răului
- O privire care se lasă prinsă într-a lui într-un abandon blînd și fără cuvinte
- Renunțase în sinea ei.
- Sufletul omului e un laborator de făcut minuni
- Macii ard ca dragostea.
- Sta de vorbă cu dealurile.
- Soarele începea să inunde orașul
- Rîs înalt.
- Adînci aceste clipe.
- Chipul i se luminează
- Lua cu o mînă ceea ce îi dădea cu cealaltă
- Atîrnă de-un fir de păr.
- Se uită țintă
- În priviri îi sticlea o lumină jucăușă
- Îi întoarse spatele.
- S-a întins aripa morții
- Ochii închipuirii.
- Priviri sticline de curiozitate
- Îl cuprinse o clipă cu privirea ei (...) de o bucurie stranie și intensă.
- I se aprinseră ochii.

- Stupefiat.
- Spori în sufletul lui.
- Rochie imaculată.
- Ca o nălucă
- Ca o lună care ar străluci în plină zi.
- Madonă modernă
- Păr ondulat ca într-un vis.
- Plutea de multă vreme în aer.
- Uriașul cu picioarele de lut.
- Stăpînit de demon.
- Stătea jos ca o cloșcă.
- Surîs de triumph
- Se amestecară cu oamenii din parc.
- Cu un aer îngîndurat
- Rătăcește fără busolă.
- I se puse o piatră pe inimă
- Plîns în valuri
- Istoria nu se repetă
- Au fost știute (furate)
- A știut ce vrea.
- Steag al speranței.
- Istorie bolnavă
- Cei mai răi naționaliști sînt străinii
- Cap morgoloid
- Au falsificat istoria
- Sînt oameni care nu pot ține în ei ceea ce știu
- Absorbirea ființei tale într-un ideal care te depășește
- Mi-am luat mîna de pe tine (te-am lăsat să faci ce vrei, proverb)
- Dacă judecători îți sînt doar șefii?
- Sînt minute decisive
- Nu l-a citit, l-a sorbit
- Perdeaua ne împiedică să vedem viitorul

VASILE PREDA

- Fii se nasc/pentru ca patria să rămână tînă
- Drapele lichide.
- Eu sînt trăpaşul sîngelui tău,/I-am dat drumul prin tine să se mai joace

NICOLAE PRELIPCEANU

De neatins de neatins

- Editura Junimea, 1800 exemplare , 1978, 108 pagini; 67 poezii în 3 cicluri; 15,50 lei.
- Întrebarea e dacă urcînd un munte /la zece ani după o altă dată/mai pui piciorul pe-aceeași punte/subțire punte și legănată.
- Întrebarea care se pune/rămîne aceeași întrebare.
- Poate că piatra de care te-ai prins într-o zi /a căzut mai apoi cu urmele tale cu tot.
- *Apa te-a băut, nu tu pe ea (idee).*
- De ce sînt brazii atît de brazi/de ce e muntele atît de munte
- Poetul în realitate în nori/caută lumea și vede că nu-i.
- Poetul nu este omul pe care-l vedeți /coaja aceasta strălucitoare.
- Poetul scrie ciudat /cu o cerneală de oțel.
- Sîmbătă seara dormim împreună /eu și un personaj inventat de mine.
- Gloria unui fragment de minereu.
- Personaj aproape omenesc/numai mintea lui cu alte lumi vecină
- Gîndul = timpul mai mic dinăuntru
- Zvonuri vegetale zvonuri minerale. Lume de beton.
- Nu vezi cît de lyric se sărută/înăuntru îndrăgostiții
- Umbrele îmbătrînesc
- Mi s-a spus că voi putea pleca /cel mai tîrziu la sfîrșitul vieții mele
- Un singur lucru e cert că am luat eu însumi foc de la el.
- Dacă nu mai poți retrăi /viața ta /atunci cui/te re trăiește pe tine.
- Mă uit cîteodată la omul acesta /în care-s închis mai demult/mă uit cît de simplu se vede de-afară.
- Căutătorul cel care bate și gînditorul /săriseră peste anumite vîrste.
- Privirea (...) ca un cui care mă țintuia locului
- Te sui în metaforă și te duci /părăsești totul și tristețe și bucurie
- Transportul tău/de unul singur /din singurătate în singurătate.
- Într-adevăr multe s-au mai întîmplat/și cu mine.
- Tot acel du-te-vino /se mutase în mine.
- *Trupul = o insulă cu înfrînți (idee).*
- Terminii tehnici /din domeniul medicinei.
- Cum seamănă ploaia de azi cu ploaia de ieri.
- La margine de ploaie
- Înăuntrul tău nisip fierbinte
- Rigida linie dintre cuvinte
- Dintr-o viață-n alta cum se trece.
- Cum se poate ajunge la poezie cu capul sus/fără să ți-l pleci din motive sau fără motive.
- “Nu este nici un semn că merele concordiei /ar putea să-și mai scadă culoarea și forma”.
- *Om cu trecutul în spate (idee)*
- “Sîntem membrii aceleași suferințe /sîntem membrii aceleași morți”
- Nu mai sînt vorbe de spus /nu mai are cine să le spună.
- Nimic nu trece totul e prezent
- Să stăm într-un cuvînt înghesuiți vreo zece /ne batem pentru locul ocupat.

- După ce cad aflu căderea.
- Ziua s-a prăbușit /în noapte
- Pînă ce omul se face gînd
- *Fructe cerești (titlu). Ne-ascultă viitorul (idee)*
- Pasăre veche
- O să ne bată aripi de păsări peste gură.
- Cercul din care nu vei ieși /nu începe și nu se sfîrșește.
Aurul e de oțel.
Cum într-însul se adună /veșnică melancolie.
Încremenește apa în cascade
O pasăre își pierde brusc aripa.
- În noi o lată pasăre răsare
- Viitorul neîngheață/în veșnicul lui minereu
- Și dacă sînt vorbe pentru cine sînt ele.
- Și dacă-s copii pentru cine ei cresc.
În tine așezat în genunchi
Cad nucile verzi ca la teatru
- Și doar o privire îmi aruncă /apele acelea trecînd
- Pasărea Phoenix prin aer cînd zboară /aripile ei se aprind și se sting.
Blînd incendiatoare.
Ni se topește în flăcări fereastra.
- Ea nu arată nimic /ea demonstrează ceva
Trăiește în locul lor
- Cînd vrei să explici o pasăre Phoenix cu vorbe/rămîi cu pumnul de cenușă
- Trebuie să-ți fixezi drept scop al vieții /să fii pasărea Phoenix /iar după aceea să faci exerciții de ardere /iar după aceea să faci exerciții de renaștere.
- Trebuie să te riști pe tine.
- Seară ovală
- Federația mondială a oamenilor de zăpadă (titlu) (23 strofe, 10 pagini)
Un om de zăpadă singur și cuc.
Un rîu al oamenilor de zăpadă
Întrecere de umbre.
- Plimbați aceste rînduri /frumos legate cu o curelușă frumoasă / prin toate anotimpurile
- Dar cine se poate înmormînta /în propria lui imaginație /dar cine se poate imagina în propria lui înmormîntație
Regulament de nemurire
Atleți ai veșniciei
- Prea li se amestecă ființa în ceruri /și prea se cerne la coborîrea pe pămînt (oamenilor de zăpadă)
- Ne construim veșnicia.
A murit cu bine acolo
- Îmbălsămăm acum cel mai bătrîn elefant/să rămîna în picioare pentru eternitate.
- Ființele trebuie să rămîna în picioare
Stă în picioare pe veci (idee)
S-a pierdut și ultimul pas cunoscut /al elefantului
Urmele i se ștergeau /din ochii cavalerului

Întraseră să-l curețe pe dinăuntru (pe calul troian)

Spaimă tulbure. Cavalerul tristei figure.

- Și dacă vei sta va veni chiar o zi /cînd nu vei avea decît numele tău
Tăbăcirea lui pe dinăuntru /ca să reziste exteriorul
A fost curățat pe dinăuntru
Între dorințe contrarii. Armată de oameni
O cunună de spini de argint.
- Locul persoanei lui fizice îl luă persoana metafizică
Era în afara egalității
- La drept vorbind nici cu sine nu mai era egal
La drept vorbind călătoria nemișcat printr-o altă lume/fiind încă în lumea aceasta.
Îmbătrînea inima.
- Fruntea lui gîndea în somn ca statuile.
- Să nu i se împrăștie spiritual în lume.
Ca două colțuri dintr-o stea.
Construirea unei femei (titlu)
- Cum să dai viață unei femei care nu există.
- Unde e așezat sufletul într-o femeie/dar în mine sufletul unde s-a așezat.
- Cu care pasăre se duce sufletul din om
- Da voi plăti cu multe părți din mine
- Nu ascultați femeia ce vă spune /ci măsurați “a sîngelui ei undă”.
- Mai bine să punem întrebări ad-hoc /și după ce se ard să ne uităm la fum.
Ai gîndit singur la tine.
- O altă noapte trebuia să-ți alegi /pentru a-ți pune creierul pe hîrtie.
- Fierbe cerneala în stiloul meu
- Vid în văzduh.
- O limbă moartă vorbește ceasul / o limbă care stă la baza/tuturor limbilor astăzi vii
- Îl dezinvent
- Contradans

JAQUES PREVERT

- 1900-1977
- Une sensibilité anarchisante
- Les choses et les êtres parlent un langage à la fois proche et inattendu
- 1946 “Paroles”, 1946 “Histoires”, 1951 “Spectacle”
- Une nuance de flou

Ceux qui pieusement...

Ceux qui copieusement...

Ceux qui tricolorent

Ceux qui inaugurent

Ceux qui croient

Ceux qui croient croire

Ceux qui croa-croa

Ceux qui grignotent

Ceux qui andromaquent

Ceux qui dreadnoughtent

Ceux qui majusculent

(...)

Ceux qui sont chauves à l'intérieur de la tête

Ceux qui baïonnette ... on

Ceux qui donnent des canons aux enfants

Ceux qui donnent des enfants aux canons

Ceux qui leurs ailes de géants empêchent de voler

(...)

Ceux qui mamellent la France

(...)

(...) des têtes d'animaux malades

De la tête, (...) des têtes de sainte

Thérèse, des têtes de fromage de tête, des têtes de pied.

(...) Il parle et le silence est tel qu'on entend les mouches voler et qu'on entend si distinctement voler qu'on n'entend plus du tout le président parler, et c'est brie regrettable parce qu'il parle des mouches

(...)

- Ma-te-ma-tic e imposibil să aduni lucruri diferite?

CRISTINEL PRICOP

- Claritate de lacrimi
- Floare de crin
- Flacăra pură
- Somn senin
- Tinde către floare

CONSTANTIN PRICOP

- Critic, Iași
- Referirile la trecut sau la viitor nu sînt altceva decît mijloace de a fixa mărimea zilei de azi.
- Dar există oare /un gînd /în această /nemăsurată mișcare?
- Stele fără cer /sticlindu-și dinții

IOANA PROCA

- Conturul umbrei arde-n ploi
- Desfrîul nopții-n aiurare
- Umbrele-n colțuri se-adunau mai reci
- Nemărginirea orei (titlu)

MARCEL PROUST

- Les méandres de la phrase inimitables (avant 1914)
- Sfârșitul secolului XIX, începutul secolului XX
- A scris ciclul “în căutarea timpului pierdut”
- Foarte citit în vremea sa

Eseuri

- În ultimele decenii ale sec. XIX în Franța se crease metapoemul (discurs despre poeme) de Rimbaud și Mallarmé
- Eseu teoretic sau eseu critic
- Proust introduce în romanele sale numeroase părți transcrise ca atare sau ușor modificate din textul eseurilor
- Metafora este înălțată la rangul de suprem și specific instrument de cunoaștere
- A desființat limitele dintre text și metatext
- Eseul separat (=metatext) l-a introdus într-un roman (=text), text despre text = metatext, poem al poemului, roman al romanului eseu al eseului (= eseu proustian)
- Eseuri despre muzică, pictură, arhitectură, literatură
- Indemnul la lectură
- Respinge orice model apriori
- Mulți scriitori îi flatează pe tineri ca pe niște alegători (în special cei bătrâni pentru că văd în tineri un început de posteritate a lor; bătrânii scriitori îi lingușesc deci pe cei tineri, fiindcă tineretul le asigură posteritatea)
- Anumite frumuseți stilistice se pot învăța
- Moda elevului premiant la literatura contemporană va mai dura oare multă vreme? Ar fi o adevărată nenorocire...
- Marii artiști nu sînt niciodată aceeași două zile la rînd. Cu atît mai bine, căci inconsistența este unul din semnele geniului
- “raționamentul, strădaniile de ași domina geniul, stimulîndu-l prin lectură, vin, iubire, călătorii, întoarcerea în locurile cunoscute”.
- “Faust”terminat de Goethe după 60 de ani
- În clipa morții, Goethe deliind vorbea despre coloritul halucinațiilor sale
- “poetul rămîne nemișcat în fața oricărui lucru ce nu merită atenția omului cu greutate”
- “spiritul poetului este plin de manifestări ale legilor misterioase”
- Sufletul poezilor poate fi văzut datorită cărților lor
- R nasc elanuri de entuziasm
- Trebuie să scrii sub elanuri de entuziasm
- O idee zămislește alte idei
- Să existe o putere misterioasă care să te exalte
- Romanele lui Proust sînt romane ale incoștientului
- “Continuitatea stilului nu este compromisă ci asigurată prin continua reînoire a stilului”

ELENA PURCĂREA

- Plasmuitor de culori

TEODOR PURICE

- Un ochi ride, altul plînge
- Cu rădăcini în stele
- Rugina plugului grea cade pe priviri

ADAM PUSLOJIC

- *Ars antipoetica (title)*

MARC QUAGHEBEUR

- Belgian
- Măști de metal închid în ele tăcerea
- Jăratecul ruginit a cules sângele florilor
- Licheni albi strives liniștea între dinți
- Ritmul lent al înfrunzirilor
- Sub izbucnirea sevei arborii leșinau
- Picura soarele.
- Corpurile se ofereau plajei
- ...vorbeam despre trup pentru / a fi siguri că trăim
- Existau tăcerile pentru a repara pierderea nemăsurată a /cuvintelor noastre.
- Dar tăcerea reînvia moartea
- Măștile morții sînt rămășițele noastre vii

RAYMOND QUENEAU

Amicul meu Pierrot

- 1943, Gallimard; 1971, Ed. Univers, București, Traducere de Radu Albola, prefață de Val Panaitescu

- Clovnul dator să rîdă și să facă pe alții să rîdă, chiar cînd inima lui plînge
- Comicul; ridicolul de limbaj
 - Vorbire populară, familială, argouri
 - ‘Zazie dans le metro începe cu un război franco-etrusc
 - Personaje foarte diferite între ele (colorate); cuvinte din mai multe limbi (arabă, română...); inventează cuvinte (care n-au nici un sen dar sună într-un mod deosebit;
 - Colecționar de rarități lexicale
 - Intervertiri de silabe și sunete
 - Comic grafic; propoziții scurte
 - Bagă neologisme (neologisme din alte limbi)
 - Transcriptția unor blocuri de cuvinte
 - Ridicol, absurd
 - Personaje ”Îngerăș”, ”Degețel”, ”Pițigoî”, ”Pistol”
 - Cînd ți-o făta mintea ne dai și nouă un pui
 - Care să-și dea fustele peste cap
 - Pîrtoșina; gagică, mordeală, Căcănari, putori, fund, țîțîșoară, te rîzi, dădură laba. Umblă de-a-mboulea, don’șoară, mișto, crocă, înflorira carnală, fraier, nătărău, nerod, chestie, nasol, bîrfă, ciuciu; paștele mă-sii! bășcălia, daraveli, rahat,
 - Fofofofoforimidabil!
 - Tatauin Tatauin, agi manà, fisà l’aribiyà, șuia șuia barkà (în arabă)
 - Trăgea să moară un biliard
 - Întîmplări banale, de stradă, bătăi cu pietre
 - Deși ”fatalitatea” (fatalities)
 - Hai să le coropișnițească
 - Expresii populare, un pic porno, familiale (”Vai de cozonacul tău”)
 - Oameni de la mahala;
 - Se opri în cîmp spre a se pișa la un copac
 - Pe tine de sculament ce animal te-a umplut?/ O ciupi de buci

“ – Mais ca m’arrive souvent de penser a rien [dit Pierrot]
- C’est déjà mieux que de ne pas penser du tout, dit le veilleur de nuit.”

“ A chaque jour sa nuit, a chaque arbre son ombre,
A chaque être son Non, a chaque bien son mal...”

“Pas d’fortune, pas d’trésor, pas d’mystère, Rien.”

- R. Q. utilize l’argot
- Personnages: Mme Caumerse (commerce), Odéric Sauleil (Soleil) (écritures phonétiques différentes)

- "C'est de la république française" (minuscules)
- R. Q. essaie l'emploi littéraire du langage parlé
- Existait un alphabet phonétique international
- R. Q. propose d'écrire exactement ce que l'on prononce (mais pas dans l'alphabet phonétique international):
 "Avredir sêmmê maran. Jerlu tousdui lé Kat ligne sidsu: jépapu mampéché de mmaré. "
 (Il dit eu «néo-français»)
 "A vrai dire, c'est même marrant...»
- Existe la littérature orale
- Un roman a l'intérieur du roman, un livre dans le livre
- Poèmes: "Le Chien a la Mandoline, "Texticulas" par R. Q.
 Prends ces mots dans tes manies et sens leurs pieds agiles
 Et sens leur cœur qui bat comme celui du chien.
- On anterre en silence le silence
- Il n'approche pas du but padubu, padubu
- Misère de ma vie et vie o ma misère
 misère o ma vie et misère de vie
- Donner au cliché un sens poétique nouveau
- Lorsque je tombe dans la tombe
 Les pruneaux tombent à la ronde
- Elle trainait par terre, se nourrissant du suc
 nu de l'humus du but du fut bu du cul du dû ru
 nu quoique su, vu même et lu
- La passion pour l'infini, pour l'invisible, pour l'inconnu, transcendance
- L'importance du contexte: l'ambiguïté
- «a-spatialité», «atemporalité»
- Les codes et les structures de l'ambiguïté
- Roma-poème
- L'intersection entre le jeu et le sérieux
- De nouvelles structures de nature mathématique; inventer de nouveaux procédés artificiels ou mécaniques, contribuant à l'activité littéraire;
- On essaie l'élaboration d'une littérature axiomatique (Oulipo, le groupe Tel Quel)
- La folie peut être simulée et devenir un instrument de la raison
- Phénomène langagier
- Swift, Fiedling (touches par les mathématiques?)
- Extravagance littéraire
- Sortir de l'ordinaire
- R. Q. a été aussi critique anti-roman

Zazie dans le metro

- Gallimard, 1959, Paris; ~ 200 pag.

- Doukipudonktan, se demanda Gabriel excédé. Pas possible, il se nettoient jamais (chiar începutul)
- Meussieu (littéraire: monsieur)
 - –Ça, ptite mère
 - –T’endends ça?
 - Hereusement vlà ltrain qu’entre en gare
- Chsuis Zazie, jparie (Je suis äazie, je parie)
- J’ai bien voulu t’en charger espliquer; Ya grève; jm’en fous
- Bin; Et puis faut se grouiller
- Un cacocalo (= coca-cola)
- Jl’ai déjà dit. pas autt chose. Gzactement
- - Compris, dit Gabriel.
- Qu’est-ce qu’il y a comprendre? demanda Zazie
- Vêtes zun mélancolique
- Mélancolique mon cul
- Elle reste que deux trois jours (= Elle ne reste que....)
- Merde de nerde. La tévé.
- Tu causes, c’est tout ce que tu sais faire
- Poante, absurd
- - Alors? Pourquoi que tu veux l’être, institutrica?
- - Pour faire chier les mêmes, répondit Zazie
- Caporal conconcon
- Turandot refuse l’offre (geste)
- Pan pan pan
- Cul
- Ça neu ten plaisen pas
- - Gabriel, Gabriel
- Quoi? Qu’est-ce qui’il y a?
- Tu as oublie ton range a lèvres.
- Le salonsalamanger était obscur
- Zazie découvreEagle le but de son excursion: les vécés.
- Mdame. C’est pas croyab (=croyable)
- Lagoçamilebou
- Dacor (= d’acord)
- Elle a ptête fait (=peut-être)
- Queque chose (quelque chose)
- Elle en oubliant de rire
- Izont des bloudijiunez (= ils ont des bleu gens)
- Oh voui (= oui)
- C’est lui qui avait refilé la hache (silence) pour couper son bois (léger rire)
- Sportif «dans la catégorie spectateurs»
- Un vrai flic qui de donnait l’apparence d’un faux satyre qui se donne l’apparence d’un vrai flic
- L’armée amerloquaine (= américaine)
- C’est les gosses (= Ce sont le gosses)
- Hormosessuel. Vott dame (= votre)

- C'est hà moi (pour a împiedica legătura c'est a moi)
- Modo Ptits-preds (= Madame)
- Scon oublie vitem tout dmême (Ce qu'on oublie vite, tout de même)
- - Il n'est pa allé aux veces?
- - Non
- - Pas même pour pisser?
- Usque non ascendam anch'io son pittore adios amigos amen et toc.
- Chht chht (ștt șitt)
- Et lui, c'est ma tante, il y en a u
- Pour venir échanger quelques injures.
- - Napoléon mon cul, réplique Zazie. Il m'intéresse pas du tout, cet enfle, avec son chapeau a la con. Ouiouiouie (= oui)
- - Minute, dit (...)
- Pour moi zossi (= pour moi aussi)
- Pauv'vieille .st' année (= cette année). Msieu
- La ffine efflorescence de la cuisine fransoueze
- C'est lui qui gueule comme ça? demanda le téléphone
- Sans prévoir. vous mdites. ça dmande
- Avec l'air d'avoir l'air d'avoir le cœur soulève de dégoût
- Există și-un personaj animal: un papagal care repetă mereu aceeași frază
- Il a envie que je lui dise que c'est idiot, son prétexte, mais je va lui ferai pas ce plaisir
- Je me vets? Je m'en vais
- Final
- - T'as vu le metro?
- - Non
- - alors, qu'est-ce que t'as fait?
- - J'ai vieilli.

Il y a ni histoire, ni personnages réels; le livre est uniquement construit sur le langage – celui de tous les jours – une sorte de jargon fait de formules, le langage de l'ambigu.

Vocabulaire choquant, l'absence de dignité; un clown spiritual; manqué de sérieux.

-Non, madame, les grandes douleurs sont muettes

-Eh bien moi quand je me brule je ne suis pas muette, j'en panse des “ouille!!!! ”

- Construire des romans selon des formules mathématiques
- Jeux de chiffres

«C'est moi, le mort (...) Je suis mort. Plus exactement, je suis un mort.»

- Se moquer de l'amour, de la mort
- «Tu causes, tu causes, c'est tout ce qui tu sais faire.»
- -Alors, qu'est-ce que t'as fait?
- -J'ai vieilli.

Exercices de style

- 1947, Gallimard, Paris
- Le même conte raconte dans plusieurs styles: d'un paysan, géométrique, ensembles, lipogrammes, poésie, théâtre, langue parlée, permutations de mots (lettres), exclamations, interrogations, ode, analyse logique, etc.
- 99 contes: 162mpages
- On utilise des truques: on retranche des lettres d'un mot, on ajoute des mots dans le texte etc.
- Conte raconte a la manière de...
- C'est le même conte: dans un bus un jeune homme s'enquille avec un autre; il trouve ensuite une place vide et l'occupe

Courir les rues

- 1966, Gallimard, Paris
- Dont le nom s'égara là
garala garala
garala pile à Volta
- La dame attendait l'autobus
Le monsieur attendait l'autobus
Passe un chien noir qui boitait
La dame regard le chien
Le monsieur regarde le chien
Et pendant ce temps-la l'autobus passa
- Les mouches d'aujourd'hui
Ne son plus les mêmes que les mouches d'autrefois
- Des vers (poemes) banales, quotidiens

Battre la campagne

- 1967, Gallimard, Paris
- Le loup s'enfuit l'agneau triomphe
pisse alors dans l'H₂O
du ru pur
j'ai compose cette fable
au fond d'un foret profond
en trempant mes pieds dans l'oindre
d'un ru pur
- La poule enlève le renard
Sans son bras de plume
- Parodies des fables (les antonymes)
- Forme de la ferme
- Jeux de mots:
La vache vèle un veau velu
Le bœuf boit à l'abreuvoir

Fendre les flots

- 1968, Gallimard, Paris
- Propositions banals
- Leçon de modestie
- Nom sans nom
- Que faire un dimanche
Sinon penser a la Manche
- On urine dans la vase
- On crache sur le sable
- On excrète a marée basse

FRANÇOIS RABELAIS

Gargantua

- ~ 1533, Traducere de Romulus Vulpesu 1962, 312 pagini
- Medic, cărțile sale interzise.
- Nghiobob (= neghiob + bob)
- Cărțile sale interzise de biserca catolică
- Epitete rimate
- Multe arhaisme
- Găsește un manuscris cu litere șterse de molii și șoareco:
- z, v, e –mblînzitorul imbrei ginte,
- hi prin văzduh, fricos că roua-l udă
- u proaspăt unt fie mam'mare udă
- Vezi vine
Chiar prin
Umpluseră
Cu proaspăt
Cu are unt
- La sorocul bărbăției kui se însură cu Gargamela, fiica regelui Fluștureilor, fătucă frumoasă și cu mutră drăgălașă, și făceau ei doi, adesea-mpreună pe lighioaia cu două spinări, cu voioșie frecîndu-și osînjile; încît ea purcese grea de cocon cilibru și-l purtă pînă-ntr-a unșpea lună
- Oricine le dojenește că se cîrpiocesc astfelu cînd sînt îmboțoșate, avînd în vedere că și dobitoacele cînd sînt boțoase nu suferă de fel bărbătuș a le bărbătoși. (= verbe burlești (cuvinte în general) născocite de Rabelais)
- Dacă dă dracul să nu rămîie grele, n-ai decît să le-ndopi cepul și, gura! mîlc.
- Pe toți orășenii din <cătunele> (...)
- Împingerea și maniera în care Gargamela născu prunc fu astfel, iar dacă nu-mi dați crezare,, lăbărta-vi-s-ar găozul!
- Are mare poftă să mestece căcat
- Of! Ce mai frumusețe de materie fecalicească trebui să fi dospit într-însa!
- 'Tu-i buricu sfîntului!
- Dacă nu sug, mă usuc
- Vinul ăsta parc-ar picura de-a dreptu-n vine; la vînă, n-o să vină pic!
Ura!
- Jocuri de cuvinte licențioase: se-astupă cu astupuță și carafa cu rafa
- Să bem, că cîntași parcă căcași și vorbești parcă beși!
- M-aghemuiesc din stocană ca o catană-n sutană!
- Și ai de băut! Ai și băut, de!)"două propoziții cu sensuri și topică diferite alcătuite din aceleași cuvinte)

- Da' dacă mi-ar pișa coiu' asemeni pișoarcă, ai binevoi s-o sugi?
- Gîl, Guillot, coglic-coglic! În ulcea mai e un pic
- Pe vremuri obișnuiam să beau tot; acu' nu mai las nimic
- Nu beau tămîioasă dacă nu mă tămîiați
- Domnu' Dumnezeu lasă luna, bolidele...noi lăsăm blidele, lună
- Bea mereu înaintea setei și [sete] n-o să-ți fie niciodată
- Păzește-ne cu paru' și cu pa'aru
- Stors la piuă de piuie
- Că orice pică luăm cu cupă
- Sare și la mine din cană-n gură, ca la popa Moț!
- Gargantua e născut prin urechea Gargamelei, nevasta lui Grandgousier, Pantagruel=fîiul lui Gargatua
- Dacă v-aș amănunți
- Și-i rînduiră, șaptespe mii nouă sute treispe voci
- Au afirmat cum că mă-sa îl alăpta și că putea merge din țîțele ei o mie patru sute două ontale <bașca>, nouă ocale de lapte la o mulsoare
- Țîtalminteri = adverb burlesc derivat de la țîță
- Închipuluită
- Argon
- Era uimitor de flegmatic la buci
- Tambalagind din dește și bassind din cur (baritonînd)
- De-atunci începe lumea a-și prinde nădragii de pieptar și nu pieptarul de nădragi
- Autorul atribuie teze aiurea unor filozofi contemporani, proprietăți opuse unor obiecte etc.
- Domnul Nădrăgilă
- Autorul intră în text: Dar o să vă expun mai din gros acestea în cartea ce-am întocmit-o (...)
- Pielcele de staffii și trei de vîrcolaci
- Culoarele lui Gargantua fu alb și-albastru
- Lîngă un pac (pachet) o stea, asta însemnînd pacostea
- Iar capu la un boldei e ca p..a în bordei, aia de-o iubește ibovnica mea
- Toată ziua se știabilcăia prin glodări, se chinorosea pe nas, se-mproșca pe obraz (...), tăia adesea frunză la cîini (...), îi picau mucii-n borș (...), mîinile și le spăla în ciorbă (...), sta cu cur-n două lunturi (...), se pișă-n contra vîntului, se pitea în baltă să nu-l pice ploaia (...), bătea șaua săpriceapă iapa, puneu caru'naintea boilor (...), mînca curechi și se căca chisăliță (...), umbla după potcoave de cai morți (...), își făcea socoteala de-acasă și nu i se potrivea cu a din tîrg.
- El le sufla în cur, ei îi lingeau buzălaiele
- Curvărașul ăsta cuvărnicel
- Și de pe-acum începuse, îmbîrligînd-o, a-și exersa puțoaanca pe care-n fiștece zi dădacele i-o podobeau cu buchete boghete, cordeluțe drăguțe, floricele frumușele, ciucurași drăgălași, și-și treceau vremea trecînd-o din mînă-nmînă (...) pe urmă se cocșau de rîs, cînd se scula scula ciulind urechea, ca cum hîrjoana le-ar fi plăcut foarte. / Una zicea <<caneaua mea>>, alta <<sula mea>>, astălaltă <<rămureaua mea de mărgean>>, ceilaltă se sumețea <<capul a'meu-i>> și alta <<dopuțoaanca mea>>, <<sfredelușul meu>>, <<jivina sculărea!-ci vină sculă rea!>>(...)
- Grajdurile sînt adăpostite în podul cășii
- Deformația eufemică: naibii ->nebdii

- Ștergaur; ștergaurăl ștergăoz; curștergură; currștergău
- Căci moliciunea ei mătăsoasă îmi prilejea la găoz o voluptate nespusă
- Coiuțu tatii
- Face poezii cu cuvinte porno, urîte
 - Arză-te focul, bășănău,
 - De n-oi
 - Să voi
 - Apoi
 - Să-ți curăți buca la hîrdău
- ‘Tu-i Născătoarea mîne-sa
- Trebuie deci să te caci nainte să te ștergi la cur
- Ștegaunită ți-i gura
- U-o momîie de momeală
- Căci simțesti În gaura curului o mirifică desfătăciune
- Pe 5 pagini descrie cu ce se șterge Gargantua la cur cînd avea cicci ani
- Că-i mai sănătos pentru băiat să nu-nvețe nimic
- Și nu mai fu chip să scoți o vorbă de la el, nici cît o beșină de la un măgar mort
- Băga-s-ar Sîn Futcu-n el!
- Sfinte Sulă
- Paraipaștele mă-tii!
- Calșie-l vaca șie neagră!
- Adică pe grecește Bălana, din pricina bălanelor bulane ale cucoanelor locului
- Voiu ucide un porc și eu cei avea vin bună
- Dă-o că est bonum urbis (e de folos urbei)
- Nu vom conțeni a strigare după voi ca un orbete care le au pierdut toiagul, a zbierare ca un măgar fără samar
- Orice clopot clopoțelnic clopoțind în clopotniță, clopoțit cu clopoție clopoțește clopotrnic clopotat cu clopotărie de clopotării clopotoși
- Hîr, mîr, gîr, gîhîrmîr, ptiu, pîșt! (=încercări de a scuipa; onomatopei)
- Democrit eraclitisind și Euclit democritisind
- Teologalinaceu
- Osemintele unei baleen mascultine
- Născociri, fantasmagorii
- Gargantua = uriaș
- Dintr-o bășină puneă în mișcare patru mori de vînt
- Apoi se căca, se pișa, bbora, rîgîia, băsea, căsca, scuipa, tușea, sughița, strănuta și-și sufla mucii ca un arhidiacon
- Enumeră (autorul) 217 jocuri ale lui Gargantua pe 7 pagini ca o poezie scrise
- Adesea, cugetînd că bAșesc, se cufură, din care pricină sînt numiți cugetători crăcănați
- Căcănari căcăcioși
- C-o să vă paie rău
- Bîlbîiala: Nu vă, mîn, vă spăi, nu mînm vă, vă, min, nu, nu, nu, nu, spăi, spăi, vă spăi, nu, nu, spăi, vă, mîn, mîntați
- Frate Moț Pieleșioșul
- Fir-aș al dracu’ dacă nu-i așa

- ‘Tu-i buricu’ lui Dumnezeu drăguțu’
- Unii crăpau fără să crîcnească, alții crîcneau fără să crape. Unii crăpau crîcnind, alții crîcneau crăpînd.
- Mărturisescu-mă!
- Ce veste-poveste? Ce vrei să-mi spui?
- Fi-vor bine priimite
- O să, zise Picrocol, avem prea multă merindă
- Cartea e împărțită în capitoașe (de 1-2-8 etc. Pagini) cu titlul: “Capitolul al treizecișitreilea”: “Cum oareșicari diregători ai lui Picrocol, prin pripit sfat, îl vîrî într-un mare pericol”.
- Care povestește în rezumat conținutul capitolului
- Căpitanul Căcîcea
- Mulțumim foarte (zise el), Sire, însă nu se cade
- Ce Peștele mă-sii (“Paștele: deformare eufemistică=înlocuirea unui cuvînt (sintagmă))
- Maometani (=mahomedani)
- Aș face moarte de fleac pentru-un om (=moarte de om pentru un fleac; inversată)
- Orașul Parisului
- Bețivameșul
- Așa că, dom’le drac, ia descalecă mata
- Țineți-mă, dracilor; țineți-mă, țineți!
- Mestecăcăciori
- Ci mai ho, ho! (...) Dar iuhuhu și ihaha! (...) După înfățișarea nasului se cunoște scula sculharnică
- Părinte iereu, părinte ieromonah, părințele abate, părinte starețe, părinte arhimandrit viitor, părinte protopopule, somnule părinte de tot felul! Vai, vai, Văleu! Nu, părinte duhovnicele, părințele egumenișorule = egumenișorule), mă dau prins!
- Ce vă mai berbecesc dînșii nevestele.

DIM RACHICE

- Furtuni de electroni

RAHMAN

- Razele soarelui nu satură niciodată flămînzii
- Vorba / tăiată de tuse și rugă
- Ușurează-ne ceasul
- Cîntec ațipit
- Pentru floarea ce n-a înflorit
- Razele soarelui nu satură niciodată flămînzii
- Vorba/ tăiată de tuse și rugă
- Ușurează-ne ceasul
- Cîntec ațipit
- Pentru floarea ce n-a înflorit

STEVAN RAIČKOVIČ

- RSFI
- Leagăn de nisip
- A liniştii sămînţă

LUCIAN RAICU

- Adevărata literatură tinde să fie mai mult decît literatură

VIRGIL RAȚIU M.

- Preamarii și nimenii pământului

EMIL RĂDULESCU

- Ochi de floarea soarelui
- Seri de luceferi
- Ducipal = col.
- Zodia viței
- Rîuri cîntătoare.

ION HELIADE RĂDULESCU

- Traducțiile nu fac o literatură

AUREL RĂU

- Imnuri liniştii
- Deşărat (=exilat)
- Înzidesc
- Pentru ca să nu se /să nu se prindă.
- Generăleasă (=fiică (soţie0 de general)
- Plusez
- Pe negruri culoarea albă
- De ce le-aţi fost zis aşa
- Împătimit azur pe mări arcat
- Ne înzeuăm
- Ce-am plinit (ce-am îplinit)
- Aşantînşitoţişirodind
- Alţii se-ncingă (să se încingă)

P. RED

- Sînge de crin coagulat în șoapte
- Moare din dragoste
- Mă goare plînsul tău
- Cu zăvoarele trase
- Cină de taină
- Petale de zîmbet
- Vinul roșu al viselor
- Brăzdează tăcerea
- Gene mirate
- Golești de pasiune trupul
- Curînd vor răsări pescăruși
- Ceața începe să sîngereze
- Întunericul zgîriat
- Golindu-ne vinele de singe
- Trup înecat de femeie
- Clopote albastre
- Timp vertical
- Lumina lucrează în fruct
- Somn prelung
- Odihna cuvintelor în carnea umbrei
- Strigăt de durere

MICHAIL RENDZOV

- Iugoslavia
- Stelele-uneltesc. Aerul joacă, înnebunește

JEAN RICARDOU

Problèmes du nouveau roman

- Paris, 1967
- Temps récurrent
- Amalgame de la fiction et du monde quotidien
- Le contenu est produit par la forme
- L'essentiel se trouve hors du langage
- Reversement de temps
- La lampe éclaire, à quarante-cinq degrés, l'épaule droite et le cou de l'enfant (Robbe-Grillet)
- On vit, alors, en retard, les instants qu'on aurait du vivre (Bachelard)
- Littérature-refuge (Yves Berges)
- La complexité presque inextricable d'artifices du roman (Borges)

Le nouveau roman

- Paris, 1978
- Samuel Beckett, Michel Butor, Jean Cayrol, Marguerite Duras, Jean Lagrolet, Robert Pinget, Alain Robbe-Grillet, Nathalie Sarraute, Claude Simon, Kateb Yacine, Jean Ricardou publiés surtout par les Éditions de Minuit
- Construction très agressive
- Multiplier les coïncidences
- Le personnage est une ville («Modification», Butor)
- Relation inversement proportionnelle:
Delémont s'approchant de Cécile sa passion décroît, s'éloignant d'Henriette son intérêt augmente bien qu'au début soit l'inverse.
- Symétries
- William Shakespeare a écrit 36 pièces
- La mise en abyme: dans une œuvre d'art on retrouve (...) le sujet même de cette œuvre (Gide)
- A côté de la tempête dans l'Atlantique, la tempête dans le verre d'eau.
- Jeu d'inversion
- Strip-tease = spectacle de cabaret au cours duquel une ou plusieurs femmes se déshabillent d'une façon lente et suggestive mimodrame
- Diversité subsumée = un ensemble varié d'événements qu'assemble, avec fermeté, un solide principe unificateur.
- Scissiparité = multiplication par la division de l'organisme en deux
- Récit dégénéré.

La prise de Constantinople

Citations transformées par le texte qui finissent par le texte qui finissent par lui ressembler, anti pastiches, permutations, capables d'offrir de nouvelles directives à la fiction livre sur rien (désir de Flaubert)

L'Observatoire de Cannes

Machine à métaphores, mise en facteur commun: **abcd + ...+ hdi**j (la mer compare à un corps de femme trouvant des analogies, utilisant des mêmes épithètes: un maillot de bain sur la femme (...)) concave à peine jusqu'au sommet du sein

(après 11 pages):

«La mer en hautes lames, concaves, à peine, du côté de rivage»

- La nature des signes

Les Lieux-dits

- Titre double (titre +sans-titre), narration disloquée, la citation transforme le texte et l'inverse /= intertextuelle
- Similitudes entre des textes.

RAINER MARIA RILKE

- (1875-1926) – obsession de la mort, impuissance a être.

Versuri

- Scrise între 1906-1926.
- Poezii scurte, cu rimă; blinde, duioase, așezate în strofe de 4 versuri, titlul poeziei este primul vers.
- Poezii fără rimă, unele aproape ermetice, cu metafore.
 - Ce tânăr sînt. Mă dăruie cu-nfiorul (titlul împreună)
 - În blînda vîntului strînsoare.
 - Planete suitoare.
 - Vreau dorul-mi vrejurile să-și anine.
 - *Ziua mă gonește (idee)*
 - *Vorbe obscure și flămînde (idee)*
 - Din sărbătoarea mea le dau culoare.
 - *Noaptea să-ngeuncheze (idee)*
 - Nestematele au murit.
 - Prinse-n zvonul depărtat
 - Între zi și vis
 - Încinși de goană
 - Ale serii clopote-au sunat.
 - Într-un tei iubirea mi-am închis.
 - Verile tac.
 - Crengi nenumărate.
 - Întinde mîinile-nainte.
 - *Să nu-ncerci viața s-o pricepi (titlu)*
 - Fiecare zi s-o-ncepi
 - Ca un copil.
 - *I-a dat cerul înapoi (idee).*
 - Învăță plutirea.
 - În țara vieții.
 - Copilăria-mi pală ce-nflorea.
 - Străine alei
 - Sînt aproape ca niște femei.
 - Cîntă singure-n rouă.
 - Se trezește vîntul ca un prunc.
 - Căsuțele-au pălit.
 - *Vîntul trage cu urechea vrăjit (idee).*
 - Să sărut eu nu pot.
 - Glas frînt.
 - Mama cu moartea vorbea.
 - În tăcere pierdută.
 - Drumurile cresc.
 - Visuri multe au pierdut.
 - Încărunți-vom toate-n chin și-n plîns.

- Am rîs în soare.
- Nume de noapte a căpătat
- Tăcerea ce-ncet se-nstelează.
- Parcă din toate ne-am deșteptat.
- Aș vrea și eu să plîng
- Să te laud pe tine.
- Fruntea de pietre s- strîng.
- Ceasul moare.
- Umbre-avem în noi.
- Visurile sînt coloane sculptate în templu luminat cu cununi vechi, iar cuvintele busturi de aur (ideea unei poezii).
- *Amurgul mi-e o carte-mpodobită (titlu).*
- Ce-adînc înfipt în viață sînt.
- Al vorbelor veșmînt.
- A coaselor cîntare.
- Auzul mi-împlinit.
- Ceasuri bătînd.
- Dulcea bărcii legănare.
- Mi-afîț de drag s-aud lucrurile cîntînd.
- Voi îmi ucideți lucrurile toate.
- Noaptea un nume îmi dăruiește.
- Au țesut
- Existența mea.
- Copilăria-mi
- E veșnic în jurul meu.
- *Povestea iubirii și morții (titlu) (proză).*
- Călarind prin zi, prin noapte.
- *Curajul a obosit, dorul a crescut (idee)*
- Nu mai sînt munți de loc.
- Colibe străine se ghemuiesc însetate lîngă fîntîni.
- Sub soarele străin.
- Soarele-i greu.
- Femei triste.
- E ca un copil care ar vrea să doarmă.
- Își înșiră cuvintele.
- Plete mătăsoase.
- Își răstoarnă capul.
- coloană singuratică.
- *Călăresc într-o seară oarecare (idee).*
- Foc de veghe.
- Lumina roșie-i grea.
- Jocuri sălbatice.
- A sărutat un mic trandafir.
- Călăreți, turnați în zale, uriași.
- Îi plutește în sus și-n jos pe valurile inimii.
- Ca o noapte pribeagă.

- Tobe se deșteaptă.
- Părul său lucește ca fierul.
- Înainte-i pînă și cerul dispare.
- Privire arzînd.
- Se înalță lună.
- vede pe mîini
- În goană prin noapte.
- Ochii-i oglindesc ceva.
- Se apropie un sat. Înalt răsună goarna.
- Să te simți proaspăt pînă în vîrfurile degetelor, ca după baie.
- Să înveți ce-s femeile.
- Femei calde.
- Își cîntă rîsul.
- Glasurile se rostogoliră.
- Cîntece amețite din pahare.
- Înălțare de valuri.
- Din vinu-ntunecat și mii de trandafiri, ora curge vînd în visul nopții.
- Ele înalță ore din convorbiri de argint
- Să cucerești și tu frunții tale, care-i goală, o coroană.
- Un loc la care tu nu poți ajunge.
- Zăpăcit de realitate.
- Lumina minte.
- Aleargă neliniștit în vis.
- De pe umerii lui a alunecat copilăria, această blîndă haină întunecată.
- Gol ca un sfînt.
- Încet se-afundă în beznă castelul.
- Rugăciuni fierbinți.
- Timpul s-a surpat, și ei înfloresc din dărmăturile lui.
- s-au întîlnit ca să-și fie unul altuia o nouă ființă.
- Furtuna străbate-n goană largul cerului și sfîșie-n bucăți albe și negre noaptea.
- Umbre neliniștite
- Steagul visează
- Mare somn.
- Voci de păsări.
- Unindu-i ca o aceeași moarte.
- Ferestrele strigă.
- Strigă roșu.
- Cîmpie înflăcărată.
- Somn sfîșiat.
- Voci ce suie.
- Cai turbați.
- Clădire turbată.
- Femeie albă în nesimțire.
- Groaza a făcut un cerc în jurul lui un cerc.
- Înainte-i sînt lucruri străine, împestrițate.
- Tobe cutremurătoare.

- hohotitoare fîntînă săritoare.
- *În cercuri tot mai vaste îmi depăn viața mea (titlu).*
- Îmi fac deasupra lucrurilor drum.
- În văpăi gonește.
- Am gîndurile-n sinea mea plecate.
- Ramurile-mi dorm
- În adîn.
- *Se prăbușește mut (idee)*
- Din a tale chipuri e făcut.
- Chipurile-ți stau ca nume-n față.
- Scapără lumina-n mine.
- *Simțurile îngheață (idee)*
- *Pînă la margini te gîndesc (idee).*
- Cît zîmbetu-n durată.
- Cuvinte calde.
- Vieții să te dăruiesc.
- El e dărîmătorul mare.
- De simțurile tale trimis pe pămînt.
- Nici o simțire nu-i prea departe.
- Cîntare în afund.
- Barbă în tremurat
- Cînturile curg.
- Bezna asta care te-a hrănit.
- Nu culci cuvîntu-i ofilit și moare,
- În cărți bătrîne, rare – or citite.
- Închide-ți aripile.
- Glasul lui o piatră ni se pare.
- Silabe cad, ce nu le mai culegem.
- Pe această stea el moare.
- *Privirea strînge-mi-o: Te pot zări (titlu)*
- Urechea-nchide-mi, te pot auzi.
- Inima ține-mi: creionul va bate.
- *Mi-e inima ca o femeie-n fata ta (titlu)*
- Fii stau în floare.
- Tu moștenești toamnele, haine diafane,
- Ce zac poeziilor în amintire.
- Tu moștenești verdele
- Trecutelor grădini, tăcutu-albastru
- Al cerurilor sparte.
- Clopote ca-n amintire.
- *Iernile îți cad la piept (idee).*
- De dragul tău se-nchid în ei poezii
- Și strîng imagini pline, foșnitoare,
- Și merg, se coc în ritmuri ca în soare.
- Femeia-i coaptă,
- De mult în Monna Lisa,

n-ar mai trebui femeii să fie – peste plinul
de-aci, nimic n-aduce nou nici o femeie.

- Vor veșnicie. Îndrăgostiții
- Sînt poezii unor ceasuri rare.
- Zîmbet îi pun.
- Suferințele-aduc (...)
- Doruri ce dorm adînc și se trezesc.
- Adună ceva tainic, apoi mor.
- Crudele vieți s-or pîrgui.
- Cei visători
- Chin de-al lor foc se îndoiesc.
- Sîngeră și munții.
- Povara frunții
- Artere-n munți tu ai putea să tai.
- Timpul poartă alt nume.
- Să nu mai străin mîinile tale.
- Mînăstiri ce stau ca veșminte
- În jurul netrăitelor vieți.
- Fă-mă paznicul depărtărilor tale
- Fă-mă să am pentru pietre ascultare.
- Curg micile-i ore risipe.
- Să-l aline nu e alinate.
- Case-adînci.
- Ei însă sînt și nu mai știu că sînt.
- Cresc fete-n floare spre necunoscut.
- Tremurînd se-nchid pentru vecie.
- Nu-i acolo ceea ce-au cerut.
- Ani fără lupte.
- *Flori palide sub zgură (titlu).*
- Orice oră-i strigă și-i arată.
- Ziua intrării.
- Rodu-n ei ce crud va fi cules.
- Dă, apar ca un copac dintr-o lăută.
- Pentru-acest fruct o lume deveni,
- Și îngheață și se topi.
- Frunți de cer.
- *Moartea-i în orișicine (idee)*

Din cartea imaginilor

Ochii au evadat din pragul cunoscut (idee).

Lasă ochii tăi să zboare.

(Îndemn la dezamăgirea sufletului (idee))

În tăcere se coace.

Ciocîrliile ușoare înalță

Cu ele cerul, greu umerilor noștri.

Încă se vedea ziuă prin ramuri

Ore –nnoite.

Ferestre rănite.

Plaoia trecu cu

Pași lini.

Lucirea tăcută a pietrelor

Toate zgomotele se ascund de tot adîncite.

Mugurii ramurilor plini de lumină.

Auzi, cum foșnește tăcerea.

Lucrurile mărunte stau parcă la pîndă s-asculte (idee).

În mătasea tăcerii.

Răsuflarea mea ca un leagăn

Înalță stelele și-apoi lin coboară.

Mîini străvezii de îngeri.

Catifelarea-albastr-a-nnoptării.

Risipi-vei zborul.

În vîntul goanei.

Ușor intra, ca-n vis.

O grea singurătate.

De odaie-a fost trădată.

În copil adînc se oglindea.

Ca un steag desfășurat.

O trîmnbiță ce-n fulgere se zbate.

Trecem ca un vis de-o clipă.

Ulițele-adînc se-doaie.

El se-nchide ca-nțelepții.

El

E pretutindeni ca un asfințit.

Ca un fluviu curge-nstrăinatul.

Cuvintele vin de pe pîini (idee)

Sen-chină.

Lacrimi dănțuitoare.

Învălui în cînt (idee).

Timp limpezit.

Se cheamă orologiile bătînd.

În noapte se mișcă ceva.

Eu cobor

Ochii mei larg deschiși asupra ta.
 Vioară străină.
 Vorbește noaptea ta singură către a mea?
 Viața-i un lucru mai greu
 Decît greutatea lucrurilor toate.
 Un ceasornic a bătut.
 Aș vrea
 Să ies din inima mea.
 Oraș alb îndepărtat.
 La capătul razei.
 Singurătatea ca o ploaie-mi pare.
 Plouă-n ora.
 Singurătatea trece pe ape.
 Simțirea me cu peștii se cufundă.
Presimțire (titlu).
 Sînt ca un steag înconjurat de zări.
 Mă desfășur și-n mine m-avînt
 Și mă desfac din mine.
 Un singur cer.
 Albastră nesfîșire.
 Ton cenușiu.
 În sine zbuciumată și sprijinită-n sine.
Oră gravă (titlu).
 Totul se mișcă rotund.
 Toate sînt raportate la euk poetului (popor).
 Rîde în noapte.
 Roș univers se-aprinde, se stinge.
 Sîngele-i greu.
 Cartea-n care m-adînceam.
 Acea
 Ploioasă dup-amiază la geamul meu zăcea.
 Vremea mă priveghea-n citire.
 Rîndurile cărții încep să se desfacă
 Vorbele ...se rostogoles și pleacă în voie.
 Eu cu toate-aceste m-amestec.

 E crudă moartea pentru cei care n-o cunosc.
 Moartea înstrăinează.
 Lemea-nflorește și se coace-n lucruri.
 Ploaia rece-a lacrimilor.
 Din ceruri goale
 Se surpă norii.
 Vremea care curgea prin părul meu.
 Simțeam suflarea unei roze mari și albe.
 Zorii
 Pecare îi țineam în mîini de mult.

Somnul
Cădea greoi pe fața mea.
Plîns greu.
Cum poate să fie ziuă fără mine?

Ochii mei
Tac mereu.
Cîntec blînd.
Florile mele îşi pierd culoarea
Oglinzile vor îngheța.
O insulă sînt și singur sînt.
Sîinii tăi cei mici, ușori, de fată,
i-aduceai, pe zvon de sînge-n doar.
Dulce-aprins.
Fete înfloresc.
Cine ești, neștiut?
Ca pleoapa de sfios.
Altar aprins.
Sînge
Mai parfumat.
Încordați băieții stau făclie.
Cînt beat (idee).
Nopti uitate.
Pe ce strune gem? (idee).
Pom cules.
Adînc de zile.
Ale timpului octave.
Spații reci.
Cîntec tare.
Suflet orfan, cețos (idee).
Stele rotitoare.
Prăfuita frunte.
Eu plec de-acum și toți mă părăsesc.
Grea rușine.
Sînt singur cu durerea îmtregii lumi în mine.
Crengi nepăsătoare.
O noapte dureroasă
Ce-așteaptă pînă iarăși se face dimineață.
Nopti miraculoase.
Un alb vînat.
Noapte de iubire.
Inima ta-i deschisă și intră-n ea oricine,
Și-și vrea să fie numai pentru mine.
Cîntarea femeilor către poet (titlu)
De simțurile sale rupt.
Fața lui expusă tuturor.

În neliniște pălește.
Moartea poetului (titlu).
Tăcere amețitoare.
Ochiul (...) se cascadează.
Vuiet sferic.
Vremea înoată și cade în leșin ușor (idee).
Liniște înghețată.
Își spală dezgustul (idee).
Bărbi țepoase.
Privirile-năuntru-s îndreptate.
Amețită voință.
Golul inimii.
Viitorul, rotit spirale, trăiește în inima lui (idee).
Te-ar goni din trupul tău afară.
Slove reci.
Orice lucruri cărora mă dau,
Devin bogate și mă cheltuiesc.
Ora se duce în larg (idee).
Ora are aripa grea (idee).
Lumina se-ntindea.
Un rest de verde.
Mărunta-i viață s-antrenat din mers.
Verdele pierde culoarea (idee).
Autoportret (titlu).
Lumini de-amurg neclare.
Privire augustă.
Fruntea fără nici o răutate,
Privire-ades în umbră aplecată.
Îi zvîrcolea moartea greu după el (idee).
Vuiere
De râu.
Fin din ramuri princiare.
Plete moi.
Sprâncene
Aidoma ca niște punți.
Pleoape în tainică mișcare.
Buză otrăvită.
Marmor rotund.
Umbra ce înfrunzește.
Un cer cu obrazul necunoscut.
Trece alb.
Timpul nu mai avea răbdare (Marin Preda).
Joc alb.
Trase-adînc în sine.
Prăbușita inimă.
Bolta plină de petale.

Gură ce râde.
Valuri iuți.
Se grăbeau spre viața lor de mîine.
Poduri peste vid.
Cer ploios.
Pasul lui mînca în grabă drumul.
Privirea-n față ca un cîine
Fugea, se întorcea și iar pleca.
Ca un miros auzul îi rămînea în urmă.
Fîlfîind din gleznele cu aripi.
Au fost create toate din nou
Datorită iubirii.
Era singură-n ea însăși
Și moartea ei o împlinea ca un belșug.
Floare tînăra.
O drojdie de zgomot.
Un strat de bîlbîială tulbure.
Mirosea a rîs stricat.
Cupa spaimei lui și-o spuse.
Și-a frînt deodată glasul-n plîns.
Pe figura lui stătea alt chip.
Buimace mîini.
Rămas bun
Mai mult nu poate-un muritor să ia.
Luminos ca o speranță.
Adîncă moarte.
Marea scoase-un țipăt (idee).
Reîchise țipătul.
Marea născu.
Puful (...) udelor.
Frunză crudă.
Vînt cast.
Genunchii răsăriră selenari.
A umerilor sprintenă balanță
Stă-n cumpănă.
Cascada părului.
Limpede urcuș.
Gît de lebedă.
Rămurișul gingașelor vine.
Îi umplu sîinii sîngele (idee).
Tinere țarmuri.
Sibilă = femeie care prevedea viitorul.
Pădure rară.
Vorbe nepăzite.
Țipînd
O înconjurau zburînd rotat.

Stăpînul din el era găunos.
Cîntecul mării (titlu).
 Lărmuind.
 Era
 De somn pufoasă.
 O invidie zbiară.
 Frunză șoptitoare.
Un zeu în tine se-ntrupează (idee).
 Aromece în simțuri s-au topit.
 Acum eu n-aș putea
 Să te ma nasc.
 Tăcut ca pomii-n aprilie.
 Nu sînte, prea acasă.
 Zbor mai intim.
 Noaptea, cînd, vîntul plin de spațiile lumii
 Ne mistuir fața.
 Ah, ei își acoperă numai, unul celuilalt soarta.
 Azvîrle din bratele-ți golul
 Către spațiile ce respirăm.
 Da, primăverile aveau nevoie de tine.
 Se dăruia o vioară în strune de vals.
 Parcă toate-ți vesteau
 O iubită.
Gînduri străine intră și ies și adesea rămîn (idee).
 Declinul i-a fost
 Numai pretext să existe.
 Sleită natura.
 Nu este timpul, ca iubind,
 De lucru iubit să fim liberi.
 A spiritelor pură mișcare.
 E straniu să nu mai locuiești pe pămînt.
 Ca pe-o jucărie spartă.
 Și starea de moarte e grea
 Și plină de trudă, pînă ce simți încetul cu-ncetul
 Puțină eternitate .
 Spațiu înfricoșat.
La marginea nopții (titlu).
 Păsări aproape ucigătoare
 Ale sufletului.
 Fericiți ai vremii dintîi.
 Scuturi de dragoste.
 Polen al înfloritei dumnezeiri.
 Articulații de lumină.
 Oglinzi care răspîndesc din belșug propria lor frumusețe.
 Noi tot ce simțim, împrăștiem.
 Camera asta, primăvara

Se umplu de tine.
 Ce-i al nostru se ridică din noi.
 Aerul nopții.
 Cald val care zvîcnește din inimă.
 Adîncă speranță.
 În vîltoarea-ntoarcerii în ei înșiși.
 Numai noi
 Trecem pe lîngă toate ca un schimb aerian.
 Voi unul în altul mulțumiți.
 Mîinile mele
 Se cunosc un ape alta.
 Mă simt oarecum
 Pe mine însumi.
 Voi care uneori nu mai existați numai pentru că celălalt
 Vă întrece cu totul.
 Simțiți acolo durata
 Pură.
 Îmbrățișarea vi se pare o promisiune
 De eternitate.
Dragostea = o aventură a cunoașterii (idee, popor).
 Cînd unul în altul
 Vă duceți unul pe altul la buze și beți.
 Mîinile care aatîrnă fără s-apeșe.
 Zeii se strîng mai tare.
 Pămînt fecund.
 Propria noastră
 Inimă ne depășește mereu.
 Desfășurarea iubitului dinaintea
 Fetei iubite.
 Neîntinate stele.
 Chip pur.
 Ivirea ta de petală.
 Spre așteptare încordat.
 Haos amețitor.
 Într-una te schimbi
 Ca vîntul dimineții.
Dragostea = traragică aventură lăuntrică (idee, popor).
 Îndărătul dulapului se ascundea
 Învăluită în mantie soartă-i, și în cutele perdelei se potrivea
 Lesne, încet lunecînd, neliniștitul său viitor.
 Zăcea sub somnoroasele-i pleoape.
 Topind dulceața linei tale făpturi.
 Prins
 În leagănul ucigașelor vrejuri ale defășurării lăuntrice.
 Iubi lăuntrica-i fată.
 Mută prăbușire.

Luminos-verde.
Mărunta lui naștere.
Iubind
s-a pogorît el în sîngele său mai bătrîn, în genuni.
Părea de un gînd cu el.
Îngrozitorul zîmbit-a.
Baia de sucuri.
Străbunii
La temelie ne zac.
Tu însăși (...) a devint-ai hăuri de vremi
În făptura iubitului.
Simțiri
s-au răscolit.
Arborii vieții, cînd în iarnă?
Ne-agățăm de vînturi
Și cotropim un iaz nepăsător.
Spre dușmănie
Ne este preajma.
Ceruri depărtate.
Desenul unei clipe.
Privirea mea de cețuri.
Conturul gingaș al simțirii.
Cine n-a stat cuprins de mare teamă-n
Fața cortinei propriiei lui inimi?
Măști însuflețite
Abia pe jumătate.
Vine golul.
Tăcuții mei strămoși.
Înfuzie tulbure a soartei mele.
Imperii mari de nepăsare cheltuiești.
Spațiul din obrazul vostru,
Cînd îl iubeam, trecea în spațiu cosmic,
În care voi nu erați.
Jocul îngerului trece
Atuncea dincolo de noi.
Lucruri încărcate de pretext.
Nimic nu e el însuși.
De dragul celor care nu mai posedau
Nimic decît maturitatea lor.
Ne mulțumea durabilul.
Măsura distanței.
Moartea este o anticameră a vieții (un arab).
Moartea nu este decît fața interioară a vieții (Rilke).
Coexistența: viață-moarte (Blaga).
Moartea-ntreagă
Senin să o conștii încă-nainte

De viață.
Voința este cauza calvarului (idee, popor, Rilke).
Ca printr-un aer
Dat cu ulei.
Literă mare
A prezenței.
Trandafirul vederii
Înflorește și se scutură.
Pojghiță a unei nemulțumiri.
Arborele
Mișcării.
Bine umplu
Cu mușchi și candoare.
O suferiță, de copil încă,
v-a primit.
Într-o frîntură de pauză.
Vreo durere ți se limpezește în dreptul inimii.
Pe sînii tăi
Tineri și tari mătasea verde metalică
Se simte răsfățată nespus.
Fructă de piață a nepăsării.
Preapuținul pur
Se transformă de neînțeles.
Împletește și răsuțește neodihnitele drumuri ale pămîntului.
False culori.
Turnurile lord in plăcere.
Aruncă prețioasele monede ale norocului.
Flautul fîntîinii.
Gloria dezbobocirii.
Înduplecă seva.
Zăbovitul sîmbure al pămîntenescului rod de pe urmă.
Ispita înfloririi
Le-atinge tinerețea gurii.
Marele grădinar-moartea-le-aîndoit altfel visele.
Depășindu-și propriul zîmbet.
Pentru erou, timpul
nu este.
Răspîndindu-se sieși.
Înălțarea sa e trăire.
Primejdia statornic la pîndă.
Ca-ntr-o melodie-n furtuna fremătătoarelor sale cicluri.
Simt întunecatul tău glas, ca o cascadă de aer, prin mine trecînd.
Cine așadar să m-ascundă nepotolirii de-a mai fi
Din nou copil.
Din a trupului tău luncă spre-o lume mai îngustă.
Nume de eroi.

De la marginea inimii.
Accidentul dragostei.
Glorificare a miracolului, mereu nou (idee, popor).
Cum strigă pasărea
Cînd primăvara-n urcuș o înalță
În care-un răspuns
Se trezește cu-ncetul.
Trebuie să-nțeleagă primăvara.

Copacii împliniți.
Stelele pămîntului.
Cei prăbușiți
Rîvnesc într-una pămîntul.
Să nu credeți că soarta e altceva decît sondensarea copilăriei.
Pe marginea prăbușirii.
Nicăieri, iubito, nu va fi lumea decît doar înăuntru.
Spiritul timpului.
Schimbare în adîncuri a lumii.
Chiar ce e foarte aproape
E departe de oameni.
Încordarea stăruitoare
A catedralei din orașul muribund.
Spații ale noastre.
Chemarea mea e ca un braț întins.
Tu cel care nu poți fi cuprins.

Ne străbate-n liniște, cu ochii (idee la Rilke, popor).
Ființa-i
E infinită.
Pură ca privirea-i.
Duce povara unei mari tristeți.
Vîntoasă.
O, fericire-a micilor făpturi,
Care rămîn mereu în sînul matcă.
Semisiguranță.
Un spațiu l-a primit.
Liliacul taie porțelanul serii.
Încercare de organizare a eului interior (idee, popor).
Orice
Am face sîntem în postura celui
Ce pleacă.
Trăim, în despărțiri, mereu.
Poet și om se întrepătrund (idee, popor).
Ca un surîs de zefir.
Fericirea există
Acest pripit câștig al unei grabnice pierderi.

Tot ce-i aici are trebuință de noi.
 În inima fără grai.
 Ce nu-ncape în cuvînt.
 Un cuvînt cucerit prin luptă.
Îndrăgostiții se încîntă în dragostea lor de orișice lucru (idee).
 Lucrurile
 n-au năzuit să fie înăuntru lor.
 Prin cuvînt lucrurile, obiectele se banalizează, își pierd prospețimea, inefabilul și chiar misterul
 (L. Blaga).
 Trupul viorii.
 Moare într-un lucru.
Identificarea obiectelor, lucrurilor cu omul (idee, popor).
 Slujește luînd chipul unui lucru.
 În noi să renaști?
 Mîhnite nopți.
 Moartea pe care te bizui.
 Trista durată.
 Risipitori ai durerilor
 Strune moi, șovăielnice
 Sau prea încordate.
 De-ar înflori obscurele lacrimi.
 Frunzișul pururea verde și sumbru al duhului nostru
 Durerile.
 Proțăpita statuie.
 Fonta turnată-n tiparele golului.
 Se-mpăunează poleita larmă.
Existența în durere e fondul ultim al durerii noastre (idee, popor).
 Organul sexual al banului.
 Iubește o tînră
 Tînguire.
 Făptura-i il mișcă.
 Perle ale durerii și-ale răbdării.
 Vreo bucată de suferință șlefuită.
 Înalții copaci de lacrimi.
 Lanuri de-nfloritoare melancolie.
 Animale de vaier.
 Slova țipătului ei însingurat.
 Așează chipul uman
 Pe-a stelelor cumpănă.
 Privirea lui amețită de proaspăta moarte.
 Pe cea mai coaptă rotunjime a obrazului.
 Izvor de bucurie.
 Destin fără glas.
 Aluni golași.
 Mîțișori,
 Amuțire.

Răgete pustii. Un templu în auz tu l-ai creat.
Lira a iscat o fată (idee).
 Zîmbet mut.
 În urechea mea își făcu pat.
 Dormea în mine.
 Cer palpabil.
 Dar cînd îndreaptă
 Pămîntul și stele zeii către noi?
 Îubirea, tinere, nu e ființă.
 Povara
 Dați-o pămîntului greu înapoi.
 Deie trandafirul
 Prinosul lui de floare, an de an.
 Cupa florii.
 Plin grai ce depășește
 Orice.
 Zăbrele nu cunoaște lira.
 Fum de vergea.
 Zgura
 Tăcerii.
 Inima lui e un teasc trecător.
 Poeme de slavă.
 Pe umeri muți palid mijește
 Zarea.
 Ucenică-i doar jalea.
 Dintr-al steleor glas înalță vioara
 Spre boltă
 Ne-am reflecta
 Tulbure-n lac.
 Vînjosul pămînt.
 Neîncredere în nimic,
Chiar cerul înșeală (idee, popor).
 Trăim doar semne.
 Pașii mici ai orelor.
 Praștia durerii.
 Aflăm pe cei ce ne-au aflat.
 Cîntec al puterii!
 Năzuință pură.
 Pămîntul dăruie.
Străbunii sînt trepte: pe ele urcăm tot mai sus pe un drum în spirală nesfîrșit (idee, popor, Rilke, Blaga).
 Cresc zorii.
Străbunul = rădăcină a tuturor (idee).
Civilizația tehnică ucide sentimentele (idee, popor).
 Peste calea ce clatină zarea.
 Zeiesc glas de liră.

Cînd ne gonește în moarte
Nu ne dăruie știrea.
Se voise noaptea pe cîmpuri uitat.
Simțea spații lunecînd.
Sorbea un văzduh divin.
Nevăzută poezie.
Pămîntul
Părea copilul ce versuri recită.
Barba de nea.
Lungi și grele tulpini cîntînd al tău cînt.
Cumpănă-i speranța,
Beznă și lumină.
Cea mai mărunță, în care
Lumea cuprind.
Frunze vorbelor.
Netede coji.
Talaz.
Se rosteau
Bolți multe.
Surîsul singur al fecioarei.
Cuprinde oglinda-n sfinte pleoape.
Cerne umbra (idee).
Oglinzi: pin-acum nimeni n-a spus încă
Se sînteți voi în firea voastră-adîncă.
Lacune ale vremii.
Seri albastre.
(Oglinzi) adînci ca niște codri sînteți
Pline de figuri pictate.
Unele par în voi scufundate.
Se silea
Să dăinuie.
Oglinzi de-argint.
Trupul curge-n trupul tău pînă dă peste plin.
Mușchi al florii.
Muta stea a florii.
Esența vieții e dinamica, iar nu statica (idee, popor).
Trandafiri – floarea deplinătății.
Petala despuiață-i în vînt.
Ceasuri rîvnite ce pot fi chemate
Ades reîncep prin sfîrșitul ce piere.
Nu poți sfîrși
Iernînd.
Al cupei sunet.
Părtaș al neființei.
Belșugul firii grămădit pe-un umăr.
Oameni ciopliți în bazalt.

Coroane
De spumă.
O, frînge destinul.
Glas de aramă.
Lumini cenușii.
Galbena zi.
Grabei orizontale.

Goana se stinge.
Strigăt curat.
Strigă-ntîmplarea.
În largul interspațiilor
Lumii.
Prea tineri pentru vechea seamă,
Prea vîrstnici pentru ce n-a fost.
Strigă surzi.
Copilăria amuțește (idee).
Gonim în zbor prea scund.
A rîsului mantie
Zdrențuită de vrut.
Trecătoare stihie (...) ca un fum
Dans feciorelnic.

Sîntem
Unelte pe-al zeilor drum.
Pura constelație ce dănțuiește.
Orfeu = cînta din liră foarte frumos; a iubit peuridice care era în Infern (Hades – zeul Infernului);
s-a dus după ea, dar a întors capul la sfîrșitul peșterii și Euridice care era după el a dispărut.
Suflul tău văzduhul că-l dilată.

Clopotnița întunecată.
Să-nfingi în tine tot ce venin.
Farmec de pămînt.
Răscruci de timpuri (simțuri).
Existența are chip mare (idee).
Creanga deoparte se dă.

Luna
Ca de voi locuită
Singură stă.
Ia seama la îndrăgostiți;
De-ndată ce dragostea și-o mărturisesc
Încep să mintă.
Tu renaști mereu.
Pe tine doar te pot schimba.
Grădina foșnind a nelinști
Fior de soare.
Verdele este sever.
Dac=aș putea

Uita greutatea copacilor.
 Sonore trepte de piatră.
 Sînt tot adunat în auz.
 Cealaltă față
 A glasului.
 Golful tinde spre larg.
 Ploaie cerească.
 Adastă-n picioare răspunsul
 Unei străine.
 Așa sînt și eu cînd nu vii, zvîrcolindu-mă-n moarte.
Viitorul mișcă timpul (idee).
Senzație de necuprins, de gol imens în care se aude filfîirea de liliac a sufletului (idee, popor)
 Revărsate ceruri.
 Risipă de stele.
 Străluceau pe deasupra liniei.
 Respiră-ntunericul pămîntului.
 Adîncul de sus.
 Chipul
 Mistuit în noapte dă feței tale spațiu.
 Un țipăt de pasăre care
 Se preface dincolo într-un rid al durerii.
 Profetica gură.
 Cu suflet nocturn.
 Orbite cerești.
 Tu peste mine îți adu-meci drum.
 Nemărginită beznă făcută din lumină (Blaga).
 Înalta frumusețe ce-o torni prin univers.
 Noapte (...) mă încumet să te ajung.
 Gînduri de noapte.
 Noaptea (...)
 Se înclină
 Spre sora ei ca-n mine se ascunde.
 Stau la fereastra ieri începută.
 Răzbătea ceva mai departe
 De așteptare.
 Noapte adultă.
Orașul mă-mpresura (idee).
 Turnuri
 Se mîniau.
 Orașul își întorcea de la mine destinul.
 Lemn uimit de delicat ciopliri.
 Un om (...) care se smulge din sine.
 Ne-nduplecată Noapte.
 Trăsături ale mării.
 Prea mult univers și destulă țărîină.
 Ca un buchet de rustice flori,

Îngrămădirea de gânduri.
 Dinainte pierdută, niciodată-ntîlnită.
 Uneori oglinzile vitrinelor
 Erau în-amețite de tine și răsfrîngeau speriate
 Chipul meu, brusc apărut.
 Stele căzură-n genunchi
 Sub luptătoare priviri.
 Păsări zboară prin ea.
Bolnavului i se pare că toate-s bolnave ca el (idee).
 Flori
 Se oglindiră Intr-însa.
 Implorînd în străfundul privirii?
 Și lumea mai mult contemplată
 Vrea să sporească-n iubire.
 Imaginile ocoleau în tine închise.
 Fața adîncului tău.
 Spre pierdutul tău viitor.
 O boabă necoaptă
 Căzută de pe creanga bucuriei.
 Pomul *bucuriei se frînge (idee).*
 Scuturi de dragoste.
Trebuie să mori, aflînd-o (titlu).
 Floare a surîsului.
 Prin spațiul inimii lui.
 O dulce noapte.
 În valea pustie a brațelor lui.
 Pîrîu sclipitor.
 Vîntul ivirii.
 Frunzișul trupului.
 Noaptea de munte-a simțurilor sale.
Părăsit pe munții din suflet (titlu).
 Ceasul moare, fără urmași.
 Localitatea din urmă a vorbei.
 Un ultim
 Sătuc de simțuri.
 Muta prăpastie.
 Iese-nvoalată o iarbă neștiutoare cîntînd.
 Știință de sine.
 Piscul renunțării.
 Țintirimul (cimitirul) ce mărunț cu nume care plîng.
 Loc printre flori oglind, în fața cerului.
 s-ascuți tăcerea.
 Copilăria
 Surîsului.
 Alunecarea lebedei (...)
 Tăind

În două jumătăți de seară, iazul.
Tăcere pierdută.
Drumurile cresc.
Conturul zîmbetului.
Și ochiu-i era curat pînă la temelia puterilor.
Smulgînd cu el jumătate din cer.
Prietenia lor fără hotare.
Îl lua (...), din el însuși.
Moartea = o iluzie albastră.
Prezentul dur ești nevoit să-l scoți
Din gura lor.
Suflet în spațiu (titlu)
Stînjinitul meu
Trup.
Eu sînt doar suflet.
Greu iubitori.
Să nu mai fiu părtaș decît
Cu cerul.
M-arunc spre înalt.
Stele tăcute.
Muzică: suflu-al statuielor (titlu),
Tăcerea imaginii.
Timp
În verticală.
Zare mult încercată.
Ce imensități de liniști
Trebuie să fie-n univers ca să mai putem auzi greierul
No, urlătorii.
Antistrofe (titlu).
Îi luați viitorul?

Cupe de noapte.
Pure ființe.
Cine știe cît de departe
E cea din urmă stea fixă pec er,
E uimit cînd o află
În spațiul sublim al inimii voastre.
Noi, așchii de piatră,
Peste flori prăvălite.
Ciopliți fericiți.
Flori ale (...) adîncului.
Noi, adesea jigniți de noi înșine.
Așezate (...) alături de somn.
Ca un pom umbros și îmbietor la somn.
Sfărmatu-mi-oi inima.
Fulger fugară figură.

Fructele de ce le-am zugrăvit?
Florile de ce nu pier în mine?
Odihnea ca un trandafir.
Soarta s-a născut.
Un izvor se vaită-n adâncimi.
Pajiști nude.
Vezi expresia creșterii.
Imprecise gingășii.
Un semn afluturat.
Pe strada învățată cu soarele (titlu).
Luînd în căușul mîinii
Bucuria.
Apă cu lumină.
Pe zîmbetul sînilor tăi.
Era lumea-n chipul celei scumpe (titlu).
Lumea se revărsă din chipul tău (idee).
De ce nu am băut din chipul
Drag?
M-am revărsat afară.
Vergeaua voinței.
Eu, prea plin de multă lume.
Creanga-ndoielii.
Noapte; o, tu, chip în adînc (titlu)
Creație fără sfîrșit.
Nu va smulge din viață decît o frîntură.
Noapte, în privirea mea fremătînd.
Parcă și lucrull s-ar rușina de ea.
Uns cu-ntunecatul pămînt.
Faci din copil constelații.
Prin simpla-ți prezență, cît de mărunț
(...) mă știu.
Acolo începe civîntul.
Ne-nsingurează.
Ce-am trăit odată se-nalță spre noi.
Îndărățul
Tutror graiurilor stă negrăitul.
De pe creasta oricărei răpiri.
Elegie neterminată (titlu).
Năuciți de a ei trezie.
Lovește steaua.
Îmbrobodit cu scopurile noastre.
Sunetele iradiază.
Sunet ce-oglindește.
Lumina o auzi ca un zvon depărtat.
Sub gheara așteptării.
Muzica dăinuie.

Ce-a lunecat
În fructe?
Glas ce-alăptează.
Mai mult decît noi înşine.
Strat de lumină.
Mucnea căminului.
Universala tăcere.
O urare la «învelișul trandafirului» (titlu)
Timpul aplaudă.
s-au înroșit pînă la negru.
Viața lor de apoi începe-ntre foile cărților.
Invincibil parfum sălăsluiește-n sertarul din scrin.
Căderea petalelor sună ca niște aplauze (idee).
Scrin = un fel de birou vechi, mobilă, cu sertare,..
Acoperiș furat de extaz.
Îngerul îl ține de mînă (titlu).
Azil de noapte.
Ce vād e mai puțin decît știu (idee).
Întuneric făcut din lumină (idee).
Simțurile îmi colindă departe (idee).
Avutul inimii.
Destin aprins (idee).
Răzor de flori.
Margine-ai tot mai bătrînă.
Nu lăsa soarta să-ți nege copilăria.
Dincolo de timp.
Îluzia ce cu dantele și vāluri
O face s-arate mai mînnră.
Atît de fără-apărare, de parcă ea însăși e amenințarea.
Mai vechi decît lumea.

ARTHUR RIMBAUD

- Cu gura genunchilor aproape (cu gura aproape de genunchi)
- Ce de-a mai dosuri goalenn mai
- Și niște iole cum n-am ... n-am
- Suit' sub acoperiș.
- Presfîntul.
- Atotînvîngătoare
- Păsăret de aur
- A. R. descrie la persoana I singular mersul unei corăbii (se transpune în lov=cul unei corăbii (Corabia beată)
- Curata undă verde, mai dulce decît pare
Copiilor chiar mărul cel acru..
- Asociații curajoas: sunete+culori, gust+miros, sunet+văz, auz+miros, etc., obiecte +mirosul lor, obiecte+gustul lor
- În gropi și găuri alungați,
Vă risipiți, vă adunați!
- Rime feminine, simbolistica culorilor
- Lună aprilină. Jidovi din Norvega țară
- O alchimie specifică a verbului
- Dereglarea tuturor sensurilor (A. Rimbaud), a legilor (lucruri văzute pe dos, sau din alte unghiuri)

Scrieri alese

- 1854 (20 Oct.)- 1891 (a scris numai pînă la 19 ani) (16-19 ani)
- 15145 exemplare, 1968, editura pentru literatură Universală, 290 pagini, 50 poezii +5 proze
- Atitudine de neconformist, neascultare, inadaptabil
- Foarte original; a spart tiparele existente; să cauți noutatea
- Un singur gînd ne arde: să dăm de ceva nou
- Poetul trebuie să fie vizionar
- Frunți de vise grele
- Știu, mamele visează pentru copii lor /Un cuib pufos și moale, afund ca un covor
- Cîntă focul
- Natura se trezește și-i beată de lumină...
- Soarele sărută glia
- Era nespus de dezbrăcată /Și arbori falnici, indecenți, /La geam se-nghesuiau s-o vadă.
/Apropiindu-se, șireți
- Din ochi făr' să-l slăbească, îi azvîrlea săgeți
- Sfirșeam aratul, lăsînd în brazde sînge
- Ceva ca o iubire
- Voi le-ați scuipat în suflet
- Călare pe absolut
- Dar voi! miroase-a luptă în jurul meu, și-a moarte !
- Privește cerul! Bolta e pentru noi, prea joasă
- Privirea lui e moartă
- Cuiburi de sărutări prin colțuri
- Rîd umbrele serii
- O mică sărutare, ca un păianjen beat /Pe gît o să-ți coboare...
- (Sărutul = păianjen = sălbătăciune cu firea călătoare)
- Lumina plouă-asupra-i, din bolta-nourată
- Sărmanul doarme-n soare
- Țițe uriașe
- Dulce ca un tată
- Se-mbată cu nume mari, vestite
- «Trăiască Împăratul»! /.../...»Cum adică?»...
- Obiecte saturate de amintiri
- Viu vrăjit
- Ochi întrebători
- Tufă înflorită în care dorm săruturile
- Al soarelui vechi suflet de-aprinde iar, văpaie
- *Contrabanda spirituală scapă vameșilor, ei pot reține numai obiectele (idee)*
- Cînd umbra bale-n crînguri precum un bot așează
- *Rugă de seară (titlu)*
- Încovrigări
- Mii de vise (...)/ (...) mă ard plăcut (idee)
- *Am îngrijit visele (idee)*
- În zorile particulare
- Vînt roșu

- Un soare luciu precum un tuci frecat /Îi rîcîe privirea și-i năucește țeasta
- Obiecte animate cu o viață stranie, față de bătrînul ce zace
- Se zugrăvește-o umbră, cu amănunte vii, /Pe-un cadru de zăpadă roz-albă ca o nalbă..
- Însingurarea copilului frustat de afecțiune; se hrănește cu lecturi , cu vise; ură față de mamă
- În pîntecul luminii
- Se-ngropa viață
- Cînd moare /Lumina
- Cu umezeala grea
- Crînguri siderale
- Tăcerea cădea
- Cu ochii rugători, dar neștiind ce-i ruga
- Afară: frigul, foamea. Senzație (titlu)
- Nu voi rosti o vorbă, nimic nu voi gîndi; /Ci-mi va urca în suflet iubirea nesfîrșită; /Departe, mai departe, țigan, voi rătăci /Voios, cu Fire-alături, precum cu o iubită!...
- Vă primenește ochii a vremii vechi lumină
- O, puturoase inimi și-ngrozitoare guri!
- Poetul vă îndeamnă, o lași, la nebunie
- Cetatea suferindă, ajunsă printre morți, /Cu sîinii și cu fața spre Vremea viitoare /Care-ți deschide-n față puzderia-i de porți, /Trecutu-ți dă întreaga lui binecuvîntare
- Supremă poezie, furtuna te-a sfințit, /Iar fierberea imensă a forțelor, te-ajută
- Biciul iubirii o să frîngă /Femeile. Barbare ceruri
- De un beat de păcuri soare
- Țîțe trufașe
- Copilărească frunte de-un roșu zbucium plină
- Văzduh albastru scaldă grămezile de flori
- Mierea vegetală
- Leneș îi întregesc plăcerea
- Deliruri urcă-n sînge
- Și copilul reușește sub lenta mîngîiere /Cum crește și cum pierde dorința-i de a plînge
- Pragul sfios al fecioarei
- *Soare și carne (titlu)*
- Își așează în vine, lui, Pan, un univers
- Seva = roșul sînge al arborilor verzi
- Din țîțele-i enorme prin spații se scurgea /Șuvoiul pur al vieții-cea fără de sfîrșit
- Dumnezeuiescul spirit din lutul lui carnal
- Dac-am urca de-a pururi, sus ce-am vedea, la urmă?
- De unde vine Omul pe lume, de-i e scris /Să piară-așa de grabnic?
- Spre infinit degeaba privim, căci ni-l ascunde /Chiar rațiunea
- Îți arunci pe maluri /Suspinele
- *Ofelia (titlu)*
- Înfiorate sălcii plîng umerii fecioarei, /Sărută vîntul sîinii
- Sub pleoape infinitul cu spaima se-ntretaie!
- Pîlpîie pe boltă vîlvătăi de iad
- Iar eu, biet coate-goale, student hălăduind, /Mă țin de-un stol de fete sub verzi castani în floare
- Bați cîmpii, ți se zbate pe buze un sărut - /Îl simți cum se frămîntă mereu, ca o gînganie

- Cu inima năucă, prin cărți robinsonezi
- Morți din nouăzeci doi și trei
- Deliruri și cadențe ascunse-n străluciri
- Mai largi decât ni-i lira, mai tari ca orice vinuri, /Fac să dospească firea roșieticei iubiri
- Draperia mării, foșnind, sub zări își strânge /Talazurile
- Curcubeie întinse pe sub mare
- Bălți dospinde
- Ultramarine ceruri
- Amară-i orice lună și orice soare-i crunt
- Mai surdă ca un creier
- Mîniosul val
- *Corabia beată (titlu)*
- *Marea = azurul verde (idee)*
- Eu în Poemul Mării mă scald de-atunci-suavă /Licoare lactoscentă cu irizări de sori
- Un soare pătat de-un mistic sînge
- “Corabia beată” are 25 strofe a 4 versuri fiecare
- Genuni ce sug, cumplite, al apelornoian! Sori de argint
- Din arbori strîmbi, cu negre parfumuri în spinări!
- Înflorite spume
- Suspînul mării
- ...Eram //Corabie pierdută sub părul mării, împinsă /De vînturi în eterul lipsit de paseri
- Licheni de soare.
- Muci de azur
- *Se prăvăleau ceruri (idee)*
- O barcă /Plăpîndă ca un flutur de mai, abia ivit
- Trufia drapelilor
- A negru, E alb, I roșu, U verde, O de-azur /....”Vocale”, poezie celebră)
- A, golf de umbră, chingă păroasă-ntunecată
- A muștelor lipite de-un hoit, jur-împrejur

E, pînză, abur candid, umedă-nfiorată
 Lănci de gheață hieratici, și spițe de-un alb pur;
 I, purpuri, sînge, rîsul unei frumoase guri
 Cuprinsă de mînie, sau de căință beată

U, cicluri, frămîntare a verzilor talazuri
 Adîncă pace-a turmei ce paște pe islazuri
 Și-a urmelor săpate pe frunți, de alchimie
 O, trîmbiță supremă cu țipătul ciudat

- Trandafiriu îți plînge luceafăru-n ureche. /Alb, Infinitu-ți cade de la grumaz la șale.../Roșcate perle marea ți-a pus pe sîni, pereche. /Și negru-ți sîngerează Bărbatul-rob, în poale
- Albeața trupurilor femeiești ia soarele cu-asalt
- Cu aur palid apa cucușul și-a gătit
- Par sălciile-rochițe de-un verde spălăcit, /din care păsările sar, pline de-ndrăzneală
- Caldă pleoapă

- În putregai fertile
- Apa oarbă
- Ape fine
- Nu pot culege=mi-s brațele prea mici!
- Nici legende și nici chipuri /Setea nu mi-o pot răpune
- Rănit de-o rază
- Să rabzi și să te plictisești, /E prea ușor! Necazul piară!
- M-aș vrea sleit de anotimpuri. /Natură, ție mă predau /Cu foamea și cu setea-mi, toată.
/Hrănește-mă și dă-mi să beau!
- Recunoaște că-i /Vesel și ușor /Să cînti printre-ai tăi, /Despre ape, flori...
- Întrebări o mie /Dacă pui, te duc /Numai la beție /și la balamuc
- Dați-mi voi o slavă /Pudică și gravă...etc
- Aimée să fie?...În primele ore albastre, /Se va distruge pe sine ca florile moarte în glastre....
- Ce noimă are-al meu cuvînt, /De zboară prefăcut în vînt ?
- *Creier nevizitat de idei (idee)*

Proză

- Te iei în serios
 - Da, orbi îmi sînt ochii în fața luminii voastre
 - Tovarăș de infern
 - Un anume cer
 - În clipele astea, sînt în adîncurile lumii!
 - Morala este slăbiciunea creierului
 - Eram copt pentru moarte
 - Îndur toate succesele
 - Domnul acesta nu știe ce face, este un înger
 - Fericirea era fatalitatea mea
 - Astăzi știu să mă descopăr în fața frumuseții
 - Hai să ne plecăm fruntea sub lăncile ploii și sufletul sub înțelepciunea antică
 - Voi avea răgaz așadar să cuprind adevărul într-un suflet și un trup
 - Lanțuri de aur din stea în ea
 - O, nestematele care se-ascundeau – florile care prinseră să privească!
 - Tînăra noastră mizerie
 - Nu voi putea nicicînd zvîrli iubirea pe fereastră
 - Luna e-n flăcări și urlă
 - Sărmanul frate se trezea cu gura putredă, cu ochii smulși
 - Am crezut că voi măsura adîncimea orașului
 - Apa zăcea moartă
 - Taberele de umbră nu părăseau drumul pădurii
 - O floare care-și rosti sumele
 - În eroismul descoperirii
 - Păsări albastre
 - Nu știu ce am... ceva care urcă în mine
 - Nu mă cunoaște nimeni
 - Ce-are a face?
 - Poetii sînt frați
 - Vocale – poezie: A- brun, E – alb, I roșu, U – verde o – vînă
- Pentru simțurile noastre bolnave
/sunetele și culorile se interpătrund cu voluptatet

MARIUS ROBESCU

- Liniștea câmpului/care și-a dat roadele
- Mîndria pădurii.care ține pămîntul sub rădăcini
- A fost smuls cu cleștele din trup un sentiment
- Somnul = anticamera neființei
- Pur și simplu oamenii se scurg în pămînt printre două pietre
- Deodată timpul s-a oprit lîngă prag
- Și-a amintit ușurința de ied
- Prin urmare nimeni nu poate scrie poezie
- Dacă nu și-a înfrînt mai întîi instinctul de conservare
- Poemul vine și se frînge
- în coasta lumii
- ca o lamă de pumnal
- lăsînd în urmă o traiectorie sclipitoare
- Între 1918-1944 existau circa 300 reviste literare
- Tradiționalism = o reacție la modernism, conține idei și forme vechi (orientare artistică moderată sau chiar retrogradă)
- O revistă forma un cenaclu
- Sînt jupuit pînă la spirit /Ce simt acum numesc durere-mamă
- Fumul pipăia leneș fîgașele vîntului
- Nevîrstnicului vînt de primăvară
- Lumina solitară a nașterii
- Roua grea
- Îmi înghețau călcîiele de sticlă translucidă
- Botul umed al mînzului viu
- Leziuni abstracte
- Îngroșînd amintirea pîrjolită /de aștrii gerului
- Înmuguresc /în gînduri
- Încremenite într-un spasm de frig
- Timpul mă iubea
- Timpul alerga în jurul casei /și chiar mai departe
- Tîkmpul mă vînează
- Îndrăgostit vicios
- Versuri răutăcioase
- Camunflate
- Foarfecele /care mi-ar putea croi existența din nou /din lungi fișii de carne vie
- Trimise de norul (prea ușor) al dezamăgirii
- Scăldîndu-mă în ochii tăi
- Destin topit în cazanul prorocilor
- Ceața aburie a unei reci dimineți de octombrie
- Dispar în lumina anonimă a zorilor
- Deslușesc o șoaptă a morții
- În urma mea a rîs un ied
- Fluturîndu-și panglicile
- Poziția de meditație (titlu)

- Dragi amatory de tehnici spiritual
- Să aud peste mari pădurea foşnind
- Tors în murmurul miliardelor
- În oraş ştrangulat cu cravata
- Presărînd sare pe sufletul serii
- Sîngele mi se desprinde de corp
- Chiotul copilăriei

REMUS ROCA

- Ideea rîde
- Vîntul.../i-a îngroșat cuvîntul
- Retezam venele /de la arbori
- Aud pilotul înjurîndu-mi zborul
- Sînt bucuros /Precum un ciucur românesc
- Hora cît o cetate

DENIS ROCHE

Le Mécrit

- 1972
- “La poésie est inadmissible. D’ailleurs elle n’existe pas. Qui, d’eux au moins, jamais “timed”.
- Jamais inépuisables gallons d’eua entiers enterd –Entrés (entered) interdits, enfal-enfalgalo
- Enflant ma patience froide-enfilant la porte
- Éntrote, le ruban impersonnel de l’isatisfaction”

ION ROȘIORU

- Țărână înstelată
- Imnul luminii
- Timpul în legănare calmă
- Zarea țese mătase
- Delir de amurg crud
- Viorile miresmei
- Livezi în zîmbet
- Fîntîni solare

IOAN RADIN

- Chiar bătrînețea e o stare de spirit
- Par a fi un scenario de film mut
- Victim anonimă a absurdului cotidian
- Ducem o viață retractilă între a dormi și a trăi fără scop
- Ani de zile, amintitul produs a adunat praful prin rafturile alimentarelor

ADRIAN ROGOZ

Inima rezistentă

- Editura Albtros, 1981; prefață de Ov. S. Crohmălniceanu
- Născut în 1921
- A.R. a scris science-fiction fiind tradus în mute limbi
- Debutează în versuri cu oanologie în versurile sale
- A publicat și articole de lingvistică cu Solomon Marcus; u are liceb=țe în tehncă dar sese descurcă bine OSC, analog în filozofie.
- Dedicăție “Mamei mele, /care a crezut în mine/total, fără nici un motiv”!
- Poezii ermetice (stil I. Barbu)
- Poeziile sînt scrise între 1941-1981; sînt puse mai multe pe o pagină; începe cu “Acord final”!
 - o Melancolii umede prin verde cristal...
 - o Sirenăsurdină...sforzando!
- Foarte puține vorbe; o nebuloasă este poemul;
 - o Mă tăvălesc în dezastru-/fum în a vîntului grije
 - o Gheara pămîntului doare
 - o Izvorul cîntec
 - o *Nimfaunesca (titlu)*
 - o A somnului deasă mătase
 - o Freacă-ți grumazul în gînd de o coapsă fluidă de Nimfă...
 - o Pe fruntea-i puțină
 - o Scapără cremene rîsul
 - o Aerul crește pe ea
 - o Ea se-arcui fremătînd, ca un pod azvîrlit sub dorință
 - o Vers metallic
 - o Păsări gonesc orizontal
 - o Zgîrîie ciobul de lună un creștet de pin singuratec.
 - o Sorb risipit...Podidire de aștri...Chiot de sfere.
 - o O poezie e scrisă între 1943-1979
- Titlu:”Orfeu cioplește icoana iubitei,/amintindu-și de trecut”
 - o Virginal sărutul
- Un sistem de punctuație
 - o Ascunde vrăji ce știu să mă supună...
 - o Vinul se stinge-n pahar
 - o Sîn senin
 - o *Sonnet cu și fără adresă (titlu)*
 - o Rămîn aatomul care te reflect
 - o Grote stînd pe gînduri
 - o *Supraimpresiuni (titlu)*
 - o Anii trec în șoaptă
 - o O știu!/Nu sînt ca toți poeții./Eu ca stejarul sunt,/ca fagul,/care-nfloresc tîrziu/în pragul/bătrîneții (poezia “Oștiu!”)
 - o Poetul e o rază dezrădăcinată
 - o Frunteaa mea însă cată-nzări

- În fiecare zi când mă scol/îmi fac inventarul. /Nu-mi lipsește vreun ochi, vreo unghie, inima, splina
 - Mi-am transformat corpul în șarpe cu ochelari
 - Gîtlejul de crocodile al timpului!
 - Primitivisme – neanderthalisme
 - Recul poetic
 - Așa că n-o să vă doară capul,/chiar dacă prin absurd îl veți pierde
 - Apă,...sare.../ Apă tare. /Nepăsare. /apă tare
 - Ochi tulburi de ceapă
 - Întregul cosmos se resfrînge-n fiecare
 - Știe-ți (=să-ți, știi)
 - Cată lumea dincolo de iluzii. /Dacă vrei s-ajungi la limanul viu al /Înțelepciunii
 - Ce haos dulce!
 - Plîng astăzi rîsul de atunci
 - Șerpuiește
 - Dar o doare. //Doar odoare!??
 - Cu fiece pas /Ies din impas
 - Ramuri reci tremură tril
 - Bezna minții
 - Uitare, ti, începutul visului
 - Văd pasăreaa tînjind în colivia /pieptului meu
 - Laptele nopții spre mine țîșnește
 - E legea ce însuți însumi (= a însuma)
 - Verde-aprins prin verde stins.
 - Roșu, tractorul /ca un cărăbuș zorit/mușcă din negru.
 - Valea se-ntinde /în jurul unui copac. /Ierbi amețite
- Asimptotică/prăbușire spre culme. /E fericirea? (poezia “Răscruci”)
 - învîrstează
- Întotdeauna/taina îți pare a fi /în altă parte.
TACE SENS NESECAT (polidrom = se citește la fel și de la coadă)
- Apa vie vie poate fi dusă /într-un burduf?
ÎNGERE ÎN GENERE (ciclu rebusist)
- Metaliteratură auxiliară (își explică volumul, lirica)
 - Terminii-valiză ai lui Joyce.
 - Lectură plurivocă
 - Deformare lexical joyceană
- În haiku-uri se folosesc cuvintele în dublu sens.
- Există Clubul Mateiu Caragiaalee la care adera și Barbu, Rogoz
 - Pătrundeaa în imperiul gravitației sale
- A ajuns la invariante din joacă
- S-a folosit de simetrii între litere (sau foneemme); prin intermediul lor orice vers poate desenat

Invarianțe fono-grafomative

- Sînt de fapt caligrame, care au funcție mai mult aplicativă
 - o Desenul devine el însuși motivul unei interpretări lirice, astfel încît între versul inițiator și comentariul final adie o tainică mare conotativă
- Raymond Queneau = poet și matematician francez; în 1961 publică vol de sonete-genitoare: “O sută de mii de miliarde de poeme” = 10 poeme a 14 versuri care se pot combina formînd 10^{14} poeme.
 - o Credința în magia cuvîntului
 - o Limba noastră poate fi receptacolul unei permanente magii
- Marii poeți ne invitau în laboratorul lor
- A.H. a scris: “Orchestrarea grafică a poemului”, “Vom învăța ordinatorul să deseneze versuri”
- Poeme figurate)=desenate alături de poem)
- Disciplina matematică intra și-n poezia românească, acordîndu-i alte sensuri și organizînd gîndirea și limbajul poetic după noi criteria și noi perspective, pentru ca astăzi să ne aflăm în fața unei poezii cibernetice concepute și scrise de mașinile de calcul (M. R. Paraschivescu, 1966, emisiune radiofonică)
- I. Barbu a tins spre un classicism ferm
- A.R. cică a lucrat un deceniu la aceste invarianțe
- R. Queneau ar fi un I. Barbu profan.
- I. Barbu n-a recurs la instrumental științei sale în modelarea poetică.
- Există metoda reprezentării unui text prin simetriile fono-grafematrice
- Româna rămîne una dintre cele mai curat fonetice limbi ale pămîntului.
- Veche, dar cu izvoarele pierdute în codrii umbroși aai vremii, deci în mit și poezie; tînără în jocul culturii fățișe, deci proaspătă și nervoasă aida unui Pegas mînz, limba românească este un fluviu pe vaste arii limpede grație structurii latine, dar și bogat în vietăți, culori și plavii generate de imensele aluviuni istorice.
- Poezia invariant este un joc poetic
- Există poeții ciberneticieni
- Ion Hobanu, Vladimir Colin scriu science-fiction
- Cu poezie se începe de obicei o carieră literară
- A.R. a șlefuit foarte migălos versurile sale
 - o Economisind pînă la zgîrcenie cuvintele
- Poemul “Orfeu” “compus din mari căderi în cascadă, Niagare musicale, amenajat cu savant tehnică iginerească”.
- Valery a profesat știința cifrelor
 - o Poemul matematizat naște alt poem (Ov.S. C.)
 - o A.R. este un descoperitor al invariannților poetice (Ov. S. C.), reprezentabile și graphic. (ar fascina pe Ferdinand de Saussure)
 - o Sînt versuri polodromice, anagramări, metaagramări, răsturnări, operații transformaționale.

TIPURI DE INVARIANTĂ

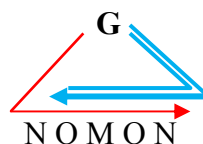
- În poezia invariant, fiecare vers este invariant în raport cu anumite tipuri de simetrie (fața de un punct sau de o dreaptă) ale elementelor lui. (elemente – literare (notate A), grupuri de litere (notate M) (M= moleculă, A = atom)
- Sume de invariantă = combinații posibile
- Poezia invariant ne oferă posibilitatea să reprezentăm graphic orice combinație a următoarelor tipuri de invariantă

2.1 Invariantă liniară = polidromul \longleftrightarrow
(se citește la fel și de la coadă)

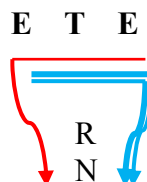
Exemplu: SUPUS

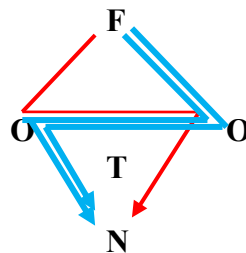
2.1.1 Sumă invariantă: $A \longleftrightarrow$
Exemplu: G / NOMON

2.1.2 Sumă invariantă: $\longleftrightarrow + M^2$
Exemplu: ETE / RN

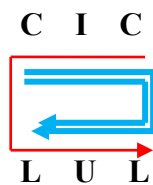
2.1.3. Sumă invariantă: $A_1 \longleftrightarrow + A_2$
Exemplu: F / OTO / N

2.1.4 Sumă invariantă:

Exemplu

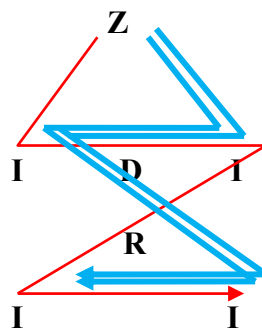
$$\overleftarrow{1} \rightarrow \overleftarrow{2} \\ C I C / L U L$$

2.1.5. Sumă invariantă:

Exemplu

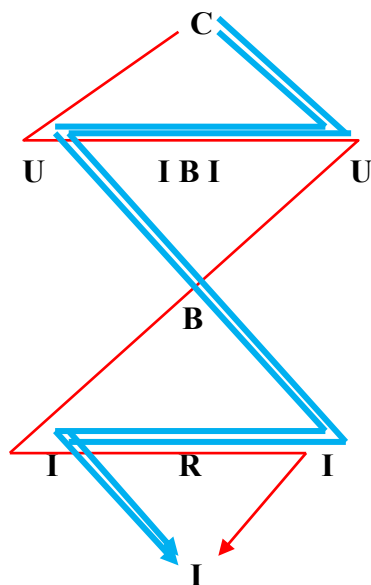
$$A_1 + \overleftarrow{1} + A_2 + \overleftarrow{2} \\ Z / I D I / R / I I$$

2.1.6. Sumă invariantă:

Exemplu

$$A_1 + \overleftarrow{1} + A_2 + \overleftarrow{2} + A_3 \\ C / U I B / I U / B / I R I / I$$

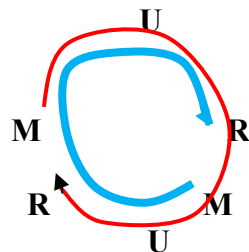
2.2 Invariantă uroboros

(uroboros=șarpe mitic ce-și înghite coada

Example

MUR/MUR

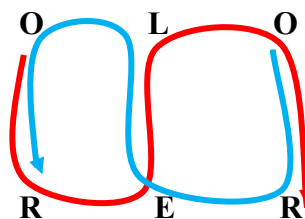

2.3 Invarianță în formă de fluture:

Exemplu:

OR/EL/OR

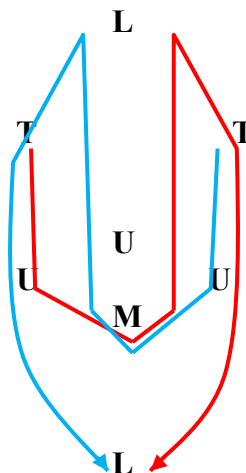

2.3.1 $\sum \text{inv.} + A$

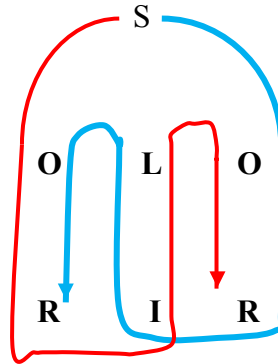
Exemplu

TUMULTU/L

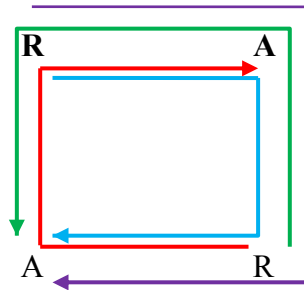

2.3.2 \sum inv: A +

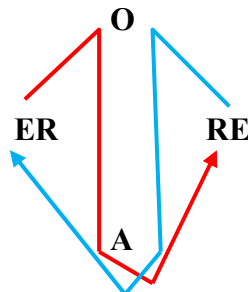
Exemplu S / ORILOR

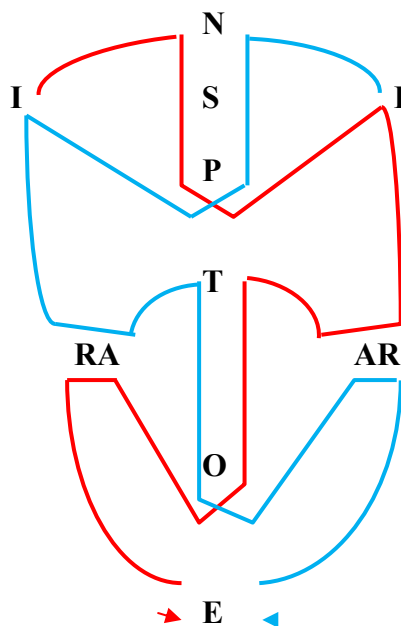
2.4 Invarianță în pătrat:
Exemplu RARA

2.5 Invarianță liniară cu nucleu neinvariant
Exemplu ER / OA / RE

2.5.1 \sum inv: $\diamond_1 + \diamond_2 + A$
 Exemplu **INSPI/RATOAR/E**

- Transformări invariante = diversele interpretări grafice ale unei aceleeeși secvențe
- Un același vers poate fi ilustrat într-o seamă de chipuri (avînd mai multe invarianțe în același timp)
- Exemplu: REȚELELE = reț / elele = r / ețelel = r / ețe / lele (etc.)

$$M \longleftrightarrow A + \diamond \quad A \longleftrightarrow \square$$
- Invarianțele (stilistice) sînt autentice paraagrame, adică alcătuiți deasupra textului, evidențiabile printr-o analiză a grafemelor sau prin reprezentarea grafică ce le corespunde; ele devin și anamorfeze.

MONICA ROHAN

- Se zbate lumina prin treburi retezate de grâu
- Prin ochii mei curg norii.
- Norii ce mise încurcă în păr.
- Se ridică ușor /pînă iese din memorie
- Plouă tot mai adînc și mă tem /că ploaia se cuibărește în spațiul /dintre moleculele acestui poem
- Pielea mea e tot mai subțire ;/prin ea se zăresc durerile dinăuntru /flămînde și nerăbdătoare, /așezate în jurul mesei /în formă de inimă (:Sărbătoare »)
- Ploi care se sperie de tramvai
- Ploaia surîde în toate limbile /dar mai ales în limba plantelor
- Fotografia ta /începe să lăcrimeze
- Sînt tristă-și ning (titlu)

I.ROMAN

- *Cuvînt sacrificat (idee)*
- Şiroi o idee
- Aerul devine grosolan
- Apa nu se u se mai îneacă în sine
- *Istoria ieşea din pămînt (idee)*
- Glasul ei avea tălpi
- Litere desculţe pe ţărîne
- Timpul
- Se aude ca roţile de tren
- Dacă ne latră un cîine /în noi se află cel puţin un căţel
- Coborîre în cal
- Îstoria s-a făcut cu cai
- Deschidem gura cu ceaţă
- Scapă-mă de mine
- Materia îşi linge miei
- Trec pe curat acest cuvînt
- Făceam din alb o mie de minisori
- Sînt poetă pînă peste cap
- Cenuşa e fixă în vetre
- V-aduc /(...) versuri în pungi
- Plec în părere
- La intrarea în om
- M-aş şterge pe tălpi de cuvinte
- Pînă la gît clocoteşte /vulcanul

ȘTEFAN ROMAN

- Stelele scriu pe pământ
- Unde întreabă vîntul
- Alunii unui gînd m ă strigă-n noapte

IOANID ROMANESCU

- Albastrul dă peste margini
- Dilată orizontul
- Am studiat pe rupe, cele o sută /din poeziile mele echivalează /cu tot atâtea doctorate
- Cerul senin /era doar membrane unei forme immense /întinse la maximum
- Creează, /naște-te ori de câte ori e posibil!
- Dar strîmtă în umeri e gloria
- La pieptul tău mă simt infernal care cîntă
- Îeri vîntul cînta între genunchii fecioarei
- Iubisem nu atît lumea /cît imaginea noastră despre ea
- Fluvii cărau cerul
- Știam că mi se oferă puțin /pentru a mi se lua totul
- Cînd lacrima vas tinge /soarele fix al singurătății
- Mai mult ca furtuna /lacrimile noastre au spălat cerul
- Învăță de la mine: fii vessel în tristețe
- Poezia mi-a fost ca ștreangul de gît
- Frunze (fotografii în mișcare)
- Un tablou mă descoperă /culorile mi se preling pe trup
- Toate a căror vîrstă se măsoară /din clipa-n care-au fost gîndite
- Sînt mai bătrîn decît piatra
- Pînă și inelul tinereții tale / e o simplă aramă coclită
- Cîntecul pentru care m-am pregătit îndelung //încă nu l-am cîntat
- Asemenea unui zid pe care visul pictează /nevorosimilul
- Lumea înmulțind-o cu fantome
- Pînzele cerului
- Astele erau diamante
- Între copia unui lucru și amintirea lui, /allege amintirea
- Între două sau mai multe nenorociri, /privește-le pe toate nu lăsa pericolului /timp să dezlănțuie răzbunarea
- Ești corabia plutind fără teamă /în orice suferință

LUIS ROSALES

- 31 mai 1910 – 26 aprilie 1992
- În însuși momentul nașterii începe neînțelegerea
 - Cei vii ies din morți
 - Parcă privirea s-ar termina în ochi
 - Mă-npiedic de lume și n-o văd
 - Ceea ce nu trece niciodată este neînțelegerea.
 - A vorbi este un canal de scurgere
 - Văd singurătatea convertită în așteptare
 - Năvodul/este o moarte construită mathematic.
 - Libertatea se unește, independența ne izolează
 - Trec de timp
 - Un copil care se joacă este un călător în jurul lumii
 - Deși au aceeași vîrstă, fețele sînt mereu mai mari.
 - Fetele se scufundă în aer/și-ncep, déjà, să-și trăiască profesiunea
 - Cine închide ușa minciunii lasă afără și adevărul (TAGORE).

MIRCEA ROSTOȘ

- Dincolo de hotarele invizibile ale gândului
- Purtându-mă prin memorie
- Lângă fereastra timpului foșnesc amintirile
- Poem albastru (titlu)
- Templu interior (titlu)
- Lumina inimii mai arde
- Viața arde (idee)
- Cuvînt nealterat /în echilibru mă ține
- Ține în echilibru aerul din mine
- Pasăre venind dinspre nelume
- Cîntecul e unica ei soartă
- Stare de dragoste (titlu)
- Medalia de fum
- A dragostei scrisoare primită niciodată
- Cenușa amintirii
- Să port curat în sînge parfumul de iubire
- Bolnav de aventură
- Dragoste-nflorită pe pleoape și pe gură
- Rufe de zăpadă
- Umbrei îi caută cuiabar
- Pe buzele-mi sărate ce-au sărutat un astru
- Poem cu trupul fraged dar fără fard
- Flăcări divine
- Poem de lacrimi
- Poem de pîine
- Poem sărat
- Hainele rupte ale poemului (idee)
- Acest poem e-o floare
- Înaltului cuvînt să-i dau tîrcoale
- Zidind un turn de frig spre absolute
- Cu razele întruchipării tale
- Pasărea din mine
- De la fereastra timpului privesc
- Cenușa luminoasă-a amintirii
- Rămîi în cerul unde te-ai închis/cu fructele intact poezie
- Ce limpede se-aude glasul unui crin
- Simt seva libertății înflorind
- Cel ce cu inima gîndește

DAN ROTARU

- Ochi pe cer (ai unui mare om)
- Înlluminat
- Sfială care mine va să piară
- În pragul casei - /a ta și-a mea
- Strigătul acela / ce se va auzit
- Iar inventez plecarea pentru păsări, însingurându-le în ochiul meu
- Sînt liber să încep orice destin /și să-l privesc pînă va curge-n mine
 - Toamna vindecă de flori pămîntul
 - Biciul poeziei (titlu)
 - Aer îmborsărit de pleoape
 - Orice cuvînt e-o poartă ce te aduce aproape
 - De ger scîncește luna
 - Corabie plină de lume
 - Toamna /cu o mîină întinsă spre iarnă
 - Sufăr de boala casei nelocuite
 - Pe limba mea ucis
 - Tămîntul e tot un spital seacă /se face-n cuvinte
 - Te învelesc în gînd
 - Lumina / ne minte
 - Toamna vindecă de flori pămîntul
 - Ca boabele curg orele din ceas
 - Să nu pudrați orașele cu zei
 - Dau pinteni cîmpurilor cu legume
 - Lacrima ce zgîrie ca o unghie
 - Nu inventați femeile de soare
 - Cu o pîine foamea mi-o înjunghie
 - Chelesc copacii pe-o tarabă gri
 - Aud trecîndu-mi gîndul în tîmpla ta
 - Ogor de aer
 - Sărutul meu e-un anotimp imens
 - Eu știu că iernii veșnice mă vinzi
 - Prin trupul toamnei știa că vei veni /de mîină cu decembrie mergînd
 - Destine mereu forfecînd
 - Să țină poemu-n balans
 - Cu ariplile bolnave de dans
 - E secetă iar în cuvinte /și lumea e plină de muți
 - Ar coala această cu sînge /și semăn în ea un destin
 - Ochi imens cît carul
 - Au lumina istoria
 - Zarre neîntinată
 - Lacrimă de rai

JACQUES ROUBAUD

€

- Poèmes, Gallimard, 1967
- Cartea se compune din 361 de texte, care sînt cei 180 de pioni albi și 181 pioni negri ai unui joc de GO
- Textile sînt: sonete, sonete scurte, citate, ilustrații, grille. Blancuri, puncte negre, poeme
- Textele (pionii) întretin între ele diferite raporturi de semnificație, succesiune sau poziție
- Aceste raporturi (sau absență de raporturi) este propusă spre deslușire lectorului, conform a patru moduri de citire a cărții:

1. Grupe de texte de importanță neegală, pot fi isolate; li se dă diagram sub titlu, care reprezintă o figură de GO; fiecare grup de texte este independent de celelalte ; textile sînt reproduce după diagram în ordinea în care au fost puse pe table de GO (un pion alb, un pion negru alternînd). Exemplu:

21.2. Refuges

Ainsi:	●	
	Néréides	toison
	deux coeurs roses	ennemie
	Je vais bienveillamment	bris sonore, nothing (grille)
	le boulevard	jamais était
	Provinces	

Néréides	○	[GO 9]
	On démasque le talus violent	
	on charbonne la rose sanguine	
	[...]	

Toison	●	[GO 11]
	Avale-bleu toi dissous dans les gouches	
	et gâchant les marines aux coffins	
	[...]	

ennemi	○	
	Au vert remué où tendent tes bras rouges	
	résine des chaires et pivot touffu et sexe	
	[...]	

[.....]

2. Citirea cărții așa cum este împărțită în paragrafe, fiecare paragraf are ca titlu un semn mathematic luat în sens nematematic:

\in	simbol de apartenență lumii
\supset	semn al cuplului
\square	simbol al eventualității
τ	simbol al alegerii
\supseteq	
\supseteq	simbol al reflexiunii

Paragrafele conțin mai multe grupe de texte [din 1)]; paragrafele trebuie considerate ca deschise: lipsesc texte, altele sînt fragmentare, ori pot fi modificate (total sau parțial);

3. Ordinea citirii se derulează conform unei partied de GO (partidă neterminată), luînd textile după numerele: {GO 1], [GO 2], [GO 3],..., [GO 157] înscrise în dreapta fiecărui text (dar aflate la pagini aiurea);
4. Citirea izolată a fiecărui text fără a ține cont de nici o regulă

J. J. ROUPEAU

- Niciodată nu se va ajunge la democrație pentru că întotdeauna o minoritate va conduce majoritatea (e combătută de socialiști)
- Înotătorul se întoarce pentru totdeauna în mare
- Dirijor din umbră
- Mic univers
- Umbră de mister
- Programatic (programmat, pus să facă ceva...)
- Terasă de marmură
- Limbaj al obiectelor
- Străluciri de metal prețios

TADEUSZ ROZEWICZ

- În locurile unde se atinsese cu /realitatea

RAYMOND ROUSSEL

Epaves

- Précédé de Conception et réalité chez Raymond Roussel par Michel Leiris, Jean-Jacques Pouvert éditeur, 1972, Paris
- Comme moi, vous préférez le domaine de la Conception à celui de la Réalité (R. R.)
- Il faut que l'oeuvre ne contienne rien de réel, aucune observation du monde ou des esprits, rien que des combinaisons tout à fait imaginaires: ce sont déjà des idées d'un monde extra-humain (Dr Pierre Janet)
- R. R. a vizitat mult, dar fără importanță pentru lucrările sale.
- One ne joit que si on seul le gros lot, le Bonheur des autres fait souffrir.
- Arta se opune naturii
- Opera lui RR este de ordin artificial
- Un poem descrie eticheta unei sticle de apă mineral ("La Source")
- Folosea metode artificiale de creare: calambururile combinaisons phoniques: rime rare:
 - Frazee identice (cel mult un cuvânt diferență): prima să fie începutul iar cealaltă sfârșitul unei povestiri
 - Les vers de la doublure dans la piece du "Forban talon rouge" (versurile actorului dublură din piesa "Banditul pinten roșu")
 - Les vers de la doublure dans la pièce du fort pantalon rouge (viermii stofei de dublură din bucata tare a pantalonului roșu)
 - Cuvânt cu dublu sens asociat altui cuvânt cu dublu sens printr-o prepoziție (pentru a uni elemente heterogene)
 - Palmier a restauration (palmier, prăjitură) (restaurant pentru prăjituri, restaurare)
 - Frazee dislocate (schimbând câte-o literă pe ici-colo).
- Texte redactate cu maximă rigoare, regulile aplicate strict
- Il faut être inexact mais précis. (Juan Gris).
- Dislocarea frazei introducând o serie infinită de fonduri duble: spargerea , ruperea în bucăți pînă la pierderea firului sensului
- Frazee tăiate de paranteze multiple
- Campion al imaginației, drogat
- Necelebru la vremea lui, neînTeles
- Avea un om de afaceri (literar)
- I s-au pierdut manuscrise
- 100 scrisori, câteva dedicații găsite de la R. R., texte publicitare
- 8 volume de opera complete
- Trecînd din paranteză-n paranteză ideea își schimba sensul, formînd o arborescentă barocă din care nu mai înțelegeai nimic
- "Flio": A la fin du siècle régnait a ... le Comte de F...G IV.
 - Veuf, G...IV, en dehors des [...]
- Revenu récemment de son fameux T...D...M..., X... avec grand succès publiait sous ce titre (DE...) un vivant comte rendu de ses perigrinations.
- Consacré à l'ILE des B...petite terre voisine du Sud-O; de l'Afr...
- Lucrare pe care scrie "sfârșit (23 file) fără a fi terminată"

- (Statues figures nègres-couleur....)
- Comme tout enfant de la H;;;;; ande Hanun jour d'hiver se risqué
- O propoziție fără cap: -----propre à faciliter l'éspanoisement de la plupart des vers qu'elle concernait.
- On arriva un soir à....capitale du roi des.....
- Propoziția finală rămîne neterminată: [...] qu'ill lui faudrait dorénavant faire douce visite traditionnelle dans laquelle jamais l'infortuné Han....

FIN

TADEUSZ RÓŻEWICZ

Cartoteca

- Piesă de teatru , 35 pagini
- Autorul începe șocant:
 - N-am să dau distribuția “Eroul” piesei n-are nimic definit în ceea ce privește personalitatea: nici vîrstă, nici ocupație, nici înfățișare. Deseori “eroul” nostrum încetează să mai fie personajul principal al narațiunii, înlocuit fiind de alți oameni, care sînt, de asemenea, eroi”.
- Mai adaugă: Cortina nu cade. S-ar putea ca narațiunea să fie întreruptă. Pentru o oră, pentru un an..
- În décor scaune mai mari; prin casă trece o stradă
- Costumele obișnuite ca oamenii de pe stradă
- Fără pauză
 - Mi-au permis să zac și să mă uit în tavan
- Un om e cîine, merge în patru labe.
- Datorită soției! Soția, soțieie, în soție, cu soția, o, soție! Pe soție... sub soție.
- Corpdebalet, corpdegardă, cosmetic, cosmic, copulație, marmeladă, marmură, martirologie...
- Antracul: Acum pe scenă nu se întîmplă nimic. Se poate face o pauză de 5-10 minute. Se poate lăsa cortina. Se poate să nu fie lăsată.
- Proeminențele Venerei, care se ridicau în umbra coapselor, în puful întunecos...
- In ziua aceea era cît pe-aici să violez albinele. Te-aș fi mîngîiat ca pe apă, ca pe foc. Burta ta era pentru mine o descoperire mai mare decît America pentru Kowalski. Dosul tău era o stea. Idioato, butoi de carne sărată.
- Domnule Vladimircă
- Am întîrziat cu douzeci de ani. Mai mult nu se poate.
- Vasile era mai tînăr decît mine cu 50 de ani.
- Scopul vieții este menținerea vieții
- -Cînd ți-au crescut mustățile, barba?
-Luni!
- Dacă ar fi fost cannibal,
Lollobrigidă,
Astronaut..
- Cel mai bine văd cînd închid ochii. Cu ochii închiși văd dragostea, credința, adevărul.
- Cine are la cinci dimineața concepții politice?

RADU SERGIU RUBA

- Ninsoare de pene
- Cerșetor de cer.
- Suflare de aripi.
- Toamna răsfirată prin garduri vii.
- Paște stele
- Gînduri goale
- Pete de rai
- Surîs de cerc
- Noi rămași doar vis

A RUJA

- Frăgezime a versului
- Viziune poetică
- Contopire a eului poetic cu material
- Metamorfozări spectaculoase
- Proiecții cosmic
- Aripă putrede
- Mă adăposteam în odihna pietrei /unei mori de apă
- Memoria râului
- Acoperindu-mă / cu valuri de nisip
- Ca o albie / a unui râu dispărut, pornită spre apă

RUKAI

- Libia
 - Plecările mele spre neîntâlnire
 - Silabele ascunse
 - Prăfuită legendă
 - La mahalalele anilor
 - Golul /înăbușit de tăcere
 - Roua / mă doare
 - Am aripa frântă de vreme
 - Moare dorința și geme cuvântul
 - Plecările mele spre neîntâlnire
 - Silabe ascunse
 - Prăfuită legendă
 - La mahalalele anilor
 - Golul /înăbușit de tăcere
 - Roua /mă doare
 - Am aripa frântă de vreme
 - Moare dorința și geme cuvântul

XU RULU

- E verde roșul /Roșu-i verde
- Se mișcă parcă stînd pe loc /Și stînd pe loc parcă se duce

MIRUNA RUNCAN

- Asfaltul tremură azi și transpiră

IOAN A. RUS

- Matematica oferă instrumente de lucru, principii și modele absolut indispensabile

ROMULUS RUSAN

- 13 martie 1935

America ogarului cenușiu

- Editura Junimea, 1979, 400 pagini, 70120 exemplare
- Stil vioi (neretoric) simplu; rar metafore; puțin ironic (chiar superior!)
- Nu are nici o fotografie.
- Bucățile au 1, 40, 6,3, 5, 1, 4, 2, 10 pagini; titluri obișnuite (un prea metaforizat)
- Bucățile le leagă foarte mult una de alta;
- Are 2 părți, fiecare împărțită în foarte multe bucățele
Ex. “ziua a 25-a: Viața cotidiană”
Ziua a 26-a: Ce e mai scump”, etc.
- La sfârșit descrie călătoria pe vapor.
- În orașele mari stă mai multe zile
- Comparații cu unele lucruri din București.
 - o Taxi adormit
 - o Sticla ar avea proprietatea să te izoleze pînă la abstract de lumea pămîntească
- În SUA mergi cu mașina chiar 4 zile și 4 nopți
 - o Se vorbește în șoaptă ca și cum nu am exista
- În SUA dacă se depășește cu 2 persoane numărul locurilor, se pune altă mașină la dispoziție.
- Educație spontană
 - o Am furat ceva cu ochiul
 - o Numic gratuity și nimic dispensabil
 - o Preferînd tăcerea, întorarcerea în sine, neantul...
 - o Teama de necunoscut a lăsat locul unei vagi compasiuni
- SUA are 50 state, 4 fuse orare; standardizare la nivel național
- 43 locuri într-o mașină de transport.
 - o Ne-am lăsat cuprinși de furtăciunile cîte unei firme.
- La trecerea dintr-un stat în altul se plătește vamă.
 - o O uzină de recondiționare a fizicului: dușuri, toalete (...)
- Sportul tradițional: baseball
 - o O magazine (grajd?) de piatră.
- R.R. a fost la Iowa City, l-au așteptat reprezentanți ai scriitorilor de la Universitate. Aveau 45 dolari/lună bursă
- În SUA, permisul de conducere auto ține loc de bulletin; se plătește mai mult în CEC-uri; se plătește hotelul înainte.
- A fost la I.W.P.= Programul Scriitoricesc Internațional:erau 33 veniți din 25 țări.
 - o Știe să pună ordine și în dezordine
- În general americanii n-au sonerii
- Folosește multe cuvinte engleze
- Locul hainelor e pe podele; n-au garduri
- Americanii se adresează pe numele mic; scriu cu ambele mîini
- Scrisorile fac și cîte 12 zile pe drum (din depărtare)
 - o În copilărie, dealul mi se părea un prag, dincolo de care te puteai aștepta să găsești o altă lume, total deosebită

- Americanii prefer să facă din nou, decât să repare; ei prefer numai utilul
 - o Renunțând ti însuși la secrete, te fereai de surprizele venite din partea celorlalți
- Erau într-un “campua” universitar.
- Casierile dormeau în cabinele lor (...) ca niște statui de ceară
- Vacanța de Crăciun era totală
- Oamenii nu prea se feresc de hoți (lasă case deschise, mașini deschise)
- Un Ford mai purtat a costat doar 50 de dolari!
- Se pot forma oricâte secte; trebuie cel puțin 7 aderenți
- Biserica este un fel de “sindicat al sufletelor”
 - o Visul = cinematograf de noapte
- Un T.V. cu 10 dolari (vechi). T. V. are foarte multe canale
- *T.V instrument de falsificat viața (idee)*
- 5 dolari hotelul, 1 dolar mîncarea (pezi)
 - o Untul este foarte sărat
- Sistemele de măsuri americane sînt anglo-saxone (lungime, masă, temperatură)
- Americancele nu prea lucrează (decît în bucătărie)
- Sînt multe produse semipreparate
 - o Tot ce este standardizat, din păcate, este și limitat
- Automobilul îl schimbă din doi în doi ani
- Ajutorul de la Welfare (de șomaj)
 - o Există o dialectic a fericirii...
- Profesorii vin desculți la cursuri; unii au cămăși peticite (așa e moda)
 - o Tăim dedublați, mereu cu gîndul acolo, cu timpul aici
- Nostalgie față de țara ta.
- Se pot viziona filme în automobile
- Editorii public cărți simple, povestiri, idile (americanul n-are timp să citească)
- S-au întîlnit cu romîni, i-a vizitat
 - o *Rațiunea se oprește la marginea frumuseții (idee)*
 - o Poporul infinit de stropi
 - o Un vînt călduț te îmbracă din cînd în cînd în mătase caldă
 - o Ziare voluminoase cît niște saltele
- R.R. și Ana Blandiana au mers desculți prin Washington
 - o În grabă, parcă și timpul se dilată odată cu distanțele
- Poți umbla în costum de baie pe stradă și nimeni nu se miră
 - o Am scris jurnalul noapte de noapte
- Trebuie multe vize de trecere dintr-o țară în alta (nu în cele ale SUA)
- Se pot trimite bagaje prin poștă în străinătate (Ana Blandiana a trimis cărți din USA în RSR)
- Oaspeți de piatră (=statui)
- Datorită datorită zgomotului newyorkezii aud sub media normal
- Firma “Social Welfare” acordă indemnizație de sărăcie.
- Există “librăria franceză” etc.
- Americanii sînt pragmatic.
- Migrarea bogaților spre exteriorul orașului
- Locuințe există la dispoziție.
 - o Libertate care în Europa ar părea neglijență
 - o Metropolitanul (Washington) = muzeu total (idee (cel mai mare din lume)

- Taxa la intrare în muzeu: “plătești cât vrei”
- Istoria omenirii se repetă prin artă.
- Mulți colecționari își lasă muzeele pentru eternitate (sau le donează altor muzee) apărând însă numele lor
- În muzee e și o muzică de orgă (pentru a atrage)
- *Armonie în haos (titlu)*
- Au clădiri cu 102 etaje (sau mai mari)
- Au trimis foarte multe ilustrate
 - “Acasă” devine un cuvânt tot mai concret
- 1800 pasageri pe un transatlantic Italian
- R.R. critic SUA, oameni întâlneau, locuri, idei
- Există syndicate literare
- Sînt 37 000 000 italieni în SUA
- La sfîrșitul călătoriei pe vas se dă un bal de adio
 - Expatriații întorși pînă acasă în căutarea sufletului
 - Obosiți, descompuși de călătorie
 - Oamenii aceștia cîntă cînd vorbesc
- Se emigrează în continuare spre America
 - Vorbim cu voluptate italienește
- Americanu de rînd vrea să viziteze Europa
 - Dar mai bine să descrie ce a apărut pe urmă decît ce lipsea înainte.
 - Aerul studios al ochelarilor.
- Studenții se îmbracă ieftin, haine desenate (cuvinte scrise, simboluri, etc.
 - Trăiesc pentru a se îmbrăca, nu se îmbracă pentru a trăi
- Există linie de autobuze gratuite (pentru studenți)
 - Despre Capitoliul cel mai frumos am vorbit
- R.R. are o ușoară critic la adresa americanilor
 - Și cum se întîmplă de aștea ori, etimologia falsă este cea mai apropiată de adevăr.
- Vorbește și despre colonizarea Americii (date foarte exacte, ani, nume)
- Americanii sînt oameni de acțiune
- Au avioane particulare
- Există centre pentru “criză (un număr de telefon la care vorbești cînd te simți singur, cînd ai crize confesionale, psihice, etc.)
 - La tot ce-i mai bun, Iowa adaugă tot cel-mai-bunul (Robert D. Ray, un guvernator)
 - Seara s-a încheiat la televizor.
 - Fiecare American este președinte în propria casă (butadă americană)
- Întrebările puse de interviueori trebuie să te umilească, să te pună în încurcătură, dăruie să reușești să te descurci
- Sînt două partide politice în SUA; președinții au biografii senzaționale.
- Cîna se ține: vinerea (uneori și miercuri)
- Poetul Paul Engle (SUA), strînge banii de la companii pentru a finanța (burse) IWP, cu literți din toată lumea; bursele acestora sînt deci plătite de companii USA.
 - Literații – singurii oameni ai artei despărțiți prin granițele limbii
- Englezul din cîna este destul de precar (liniară, primitivă, grea)

- Americanii, mai ales tinerii, au curajul de a se înfățișa lumii așa cum sînt pentru că sînt crescuți încă din leagăn într-o lipsă totală de complexe.
- Se căsătoresc pe la 20 ani și încă de la început vor să aibă mulți copii; ba mai și înfiază copii.
- Nu prea se salută oamenii între ei.
- În autobuze e o tăcere de moarte.
- Bibliotecile sînt automate (îți scoate imediat ce carte vrei)
- Americanul este prizonier al automobilului
- Adolescentul învață să conducă mașina în școală
- Există cimitir de automobile; mănîncă în mașină.
- Se vizionează filme din automobile; se cumpără din automobile.
- Los Angeles ocupă o zonă de 100Km
- Sînt dezordonați
- "Fuga de obiecte" (titlu de paragraf)
- Un obiect pierdut îl găsești tot acolo
- Reclamele funcționează tot timpul
- Nu se plătește taxă de TV (TV se finanțează din reclame)
- Reclama predomină foarte mult, întrerupe emisiunile TV.
- R.R. a făcut o vizită de documentare într-o uzină.
 - o Un fel de rîs pe seama rîsului
- Merg cu viteze foarte mari (ex. 130 Km/h)
 - o Felul cum vezi lucrurile contează mai mult decît lucrurile în sine
 - o Vom vizita cea mai..., cea mai..., cea mai
 - o Nimeni nu-i profet în țara lui
- Uzinele au și acționari
 - o Fragila lor proiecție în viitor
 - o Fuga de o modă a creat o altă modă
 - o Nonconformismul vîrstei
- Există boxe de sticlă de unde privești dacă este bolnav sau vii tîrziu (pentru a nu deranja pe ceilalți)
 - o Copii cîntau copilăria muzicii
 - o Nu cumva perfecțiunile vor ajunge să se anuleze între ele, să se demonetize?
 - o Locul unde vin să întîlnească amintirea celor plecați
 - o Ca să triumfe material, spiritual a trebuit să se lase învins
- Există sărbători aproape în fiecare lună
- În sud, sîngele e latin și repede.
- Iowa City = o capital a poeziei (în USA)
- Unii aleargă repede în pielea goală (au voie așa, dar să alerge)
- Există psihiatrii unde te destăinuie în voie (îți curăți conștiința de vicii)
- R.R. trimetea scrisori acasă (în RSR) cam odată la două zile
- Există poze puse cu: criminali, hoți, etc (pentru a fi depistați)
 - o Gimnastică a feței.
 - o Surîsul este același, universal, ca o monedă de schimb.
- Descrie obiceiurile
 - o *Vise- serial (titlu)*
 - o Am niște somnuri foarte active, visez continuu

- M-am trezit speriat și cu dorul de acasă
 - Fiind în America, trebuie să merg și eu la un psihiatru
- R.R. își scria jurnalul aproape zilnic (însemnări)
- R.R. traducea din română în engleză
 - Nici nu se concepe să fie publicat ceva degeaba, adică fără să fie cumpărat și citit cu interes.
 - *Stelele erau grele (idee)*
 - Orașele otrăvite de pe coastă
- Studenții americani plătesc taxe; în studenție își iau și mici slujbe din care se întrețin.
 - Nicăieri nu poți observa mai bine caracterul unui om decât în momentul când își allege mâncarea.
 - Mărfurile sînt sintetice (cam 50%), dar perfect imitate
 - Uneori, comoditatea este mai mare decât setea
- Limba engleză este foarte sintetică; folosesc mult prescurtările
 - Principiul supreme e simplitatea
- Unele nume proprii se spun pe litere (deci nu numai pronunția)
- Americanii scriu cu ambele mâini
- Când cumpără ceva americanul semnează un CEC
 - Sunete nazalizate ca-n cehă, zvîrlite-n soare ca-n italiană, strangulate în adîncul gîtului ca-n limbile nordice, cu vocalele legănate pe omușor ca-n germană.
- Un cuvînt englez poate avea pînă la 50 sensuri
- Americanii se aseamănă puțin cu limba vorbită?
- Există în americană: “Î-hî” = da.
 - Ni fiecare din cei ce au trecut la vremea lor Oceanul a făcut-o avînd o nemulțumire față de patria părăsită? Nu fiecare a fost la vremea sa un refugiat și un răzbunător?
- De la a doua generație limba strămoșilor se pierde
- Țară fără istorie (SUA)
- Americanii seamănă între ei izbitor.
- Se lasă duși de melodii ca de o amîinare...
- Senzaționalitate împietrită
- Uitare de sine
- Sînt baruri unde plătești la intrare, destrăbălate, nonconformist
- Există un fel consignații cu tot ce vrei cu prețuri foarte scăzute (Goodwill)
 - Cît de lipsite de sens sînt lucrurile în exces.
 - Lucrurile sînt așa de devalorizate că parcă ar pluti
- Bluejeans = pantaloni care se poartă peticiți
- A stat ~144 zile SUA
 - In adîncurile aventuroase ale călătoriei.
- Se întorceau peste ocean cu vapoare italiene
- În excursie în SUA aveau fiecare oraș la dispoziție sponsori = tutori, protector
- Ana Blandiana fusese invitată la un festival de poezie în Austin (Texas)
- Au făcut o călătorie de 50 de zile.
 - Vizita ne-a luat în stăpînire
- Străzile au numere
- Vehicolul are toaletă

- Lumini lichide
- Există bunăstare material, dar este vid cultural
- Deșertul are culoarea roșie, fără vegetație
 - Ne dor ochii de când nu am văzut o apă, un copac.
 - Taciturnii englezi
- Americanii se mută des dintr-un oraș în altul (E->V și N->S)
 - Pe jumătate religios, pe trei sferturi laic.
- Există un stat al mormonilor (Utah)
- Nevada este statul frivolității (petreceri ușoare, femei)
 - Glasurile isterizate.
 - Nimeni nu vine în Nevada așteptându-se la o viață mijlocie.
- Povestește și întâmplări reale ale lui sau ale celor din jur
 - Uzinele riscului = jocurile de noroc
- San Francisco = oraș al artelor din SUA; există aici chinezi, japonezi, spanioli
 - Tot ce a fost sărac și umil devine semn de noblete.
 - Viața unui European este o carieră, a unui american este o întâmplare (butadă americană)
- Există baruri de noapte
- În SUA o familie are mașină pentru fiecare membru al ei
- Există și cărți românești scrise în română prin biblioteci străine (însă foarte puține).
 - Parcul este în America simbolul libertății
- Fac greve
- Există televiziune internă în magazine
- Hollywood – capital mondială a cinematografului (suburbie a Los Angeles-ului)
 - Cartiere aristocratice, de o frumusețe ireală
- Au emigrat și țiganii europeni
- Walt Disney a creat o industrie a filmului pentru copii (1955)
- LAS Vegas capitala viciului
 - Domnișoare întîrziate
- În 1930 a fost descoperită planeta Pluto
 - Frontier invizibilă între Nevada și Arizona
 - Unul din profesorii profesorilor
 - Reclame obraznice, care apăreau din senin în mijlocul filmelor
 - Plonjon în absolute.
 - Care frumusețe se poate vreodată povesti?
 - Canion, (vegetație la 1500 m adâncime sub nivelul mării)
 - Tundra nămolosă ca o piele de elefant.
 - Colorado te învață că și apele îmbătrânesc și mor....
 - Să se agațe puțin de rochia nemuririi
 - Rucsace cu multe etaje
- Există rezervații de indieni (în Arizona), sate indiene, germane, cartiere de chinezi, etc.
 - Pare foarte mult și în același timp foarte puțin.
- Serviciul militar nu este obligatoriu
 - Plîngeau pe dinăuntru
- 500 000 indieni
 - “a fi” contează mai mult decît “a avea” (principiu Indian)

- Vîrsta medie a locuitorilor USA 75 de ani (a indienilor 45)
 - o Un rîu larg își face apariția ca un strigăt de bucurie.
- Știe spaniolește R.R.
- Santa Fe = muzeu în aer liber; oraș universitar (aici s-a construit prima bombă atomică din lume)
 - o Milioane de uzineverzi ale coniferelor
- În 1846 război SUA cu Mexic; SUA ia New Mexicul, California, Arizona.
 - o Arhitectura e aici istorie
 - o Istoria se repetă (butandă)
- Taos (2.500 locuitori = 1000 indieni + restul scriitori, savanți, pictori, etc.
 - o Zgribuliți, nu de frig, ci de nostalgia căldurii
 - o *Arta perfectă sună a putere goală (idee)*
- Scria jurnalul și săptămînal
- Pe drum luau somnifere pentru a dormi
 - o Viața străzii ne ia în primire
 - o Registrul ferfenițat
- Există societăți literare; cărți pornografice
 - o Fiecare dorește altceva decît are!
 - o Străzile au murit
- R.E. făcea pze (monumente)
- La Austin (Texas) poetul Christopher Middleton a organizat un festival de poezie: 8 poeți din 6 țări (poeții sînt plătiți!)
- *Cel mai bine e în altăparte (titlu)*
 - o A cunoaște fiecare loc neapărat cu pasul.
- Austin = cel mai mare centru de studii din Texas
- Ana Blandiana a vîndut cărți românești în SUA!
 - o *Orice lucru la a doua vedere își pierde aura idilică (idee)*
 - o Înghesuiți ca petalele unei flori
- R.R. cîcă știe și italiană!
 - o Peste tot oamenii își păstrează o rezervă de tristețe
- R.R. ar fi vrut să viziteze și mexicul
 - o Malek-ii = familai Malek
 - o Latră țărănește un cîine.
 - o Surîsuri lipite profesional pe chip
- Intrările la muzee sînt gratuite
 - o Pentru cine vrea și cine nu vrea
 - o Popoarele de șoferi
 - o O frumusețe, cu cît este mai veche, este mai adevărată
- Jazz-ul s-a născut la New Orleans (SUA)
- Există tramvai cu care călătoresc gratuit turiștii în orașul respective.
- Creoli = francez+spanioli ce trăiesc la New Orleans
- Există "travestiți" (= bărbați deghizați în femei)
 - o Mulțumindu-se că i se dă voie să trăiască
 - o Sfînta naivitate!
- R.R. a fost și în Italia
- Există șomeri voluntari și nevoluntari

- Chicago = 7 000 000 locuitori
- Americanii au castele, dar nu au mobile în ele (idee a nu ştie cui)
 - o Soţia care-i ocroteşte cercetarea şi-l pune la adăpost de ameninţarea lucrurilor practice şi prozaice.
 - o Momentul este rege
 - o Zîmbetul şi blîndeţea pot părea semen ale slăbiciunii
- De ce ne naştem proşti şi murim deştepti?
- Răul se coace în foarte-rău
- Nici n-apuci bine să ... că te şi zoresc altele din urmă
- Spiritual, inventive Ş.A.M.D.
- Pe oameni îi poţi cunoaşte cel mai bine făcîndu-i copii, aşezîndu-i în vîrful grămezii de nisip...
- Pînă la urmă, tot graba scoate din tine ce-i de scos

ALECU RUSSO

Cântarea României

- Teme:
 - o În antichitate: destinul (tragic)
 - o Renaștere: omul ideal
 - o Clasicismul francez: lupta între datorie și pasiune, rațiune și sentiment
 - o Tomantism; eroul excepțional
 - o Realism: dezumanizare, avariție
 - o Socialism: prefaceri revoluționare, patriotism.
- Motive = o modalitate prin care se realizează tema în operă. O situație repetabilă, un obiect sau un număr simbolic ori o maximă sau formulă
 - o Esthetic
 - o Extraesthetic (bine, adevăr, cinste, muncă, umanism, etc.

GAVRIL RUSU

- Patria mea e a mea
- Indivizibilă oglindă de stea
- Slavă-i a pasării casă
- Grădinii-i sînt fii trandafirii

LIVIU RUSU

- Într-o operă de artă găsim atât formă cât și fond Exprimă un fond într-o anumită formă)
(fondul este întrupat în formă)
- Poetul se zbate în matca eului

ROBERT SABATIER

- Francez
 - Poetul? // (...) un obsedat textual
 - Poezie? // (...) aruncătoare de sorți /.../ fructul pe care-l așteaptă gura

VARIU SABĂU

- Adevărul a fost ars pe rug

PAUL SAN-PETRU

- Eu sînt obișnuit a pierde
- Un tren lupta în lung cu oastea zării /Ci de victorii se curba pămîntul /Ar fi ajuns mai repede la capăt /De nu-l țineam în frîu mai strîns cu gîndul
- Să te sărut pentru un timp trecut
- S-au strîns zăpezi la sfatul de plecare
- O urmă verde

MESSER SANTO FRANCESCO

- Cine vrea să vină după mine; să ia crucea și să-mi urmeze
- Întinați de noroi
- Săriți, vecini, că sufletul m-a omorât
- Ai adus iadul în această vorbă păcătoasă
- Toamnele sînt pătrate

JACQUES SARANO

- Francez
- Inimile noastre, grăbite ceasornice, /bat orele amiezii cînd în scapăt e soarele
- Sînt propriul meu adversar și complice în această gîlceavă dintre rațiune și sminteală

DOMINGO FAUSTINO SARMIENTO

Facundo

- 1811-88, Argentina, președinte al țării (1968-74)
- Viață agitată, mai multe meserii, exilat, arestat
- A scris 51 de volume
- Pamflet politic, poem în proză, roman, studiu sociologic, sinteză istorică
- “Facundo, sau Civilizație și Barbarie”, ~ 230 pagini, 1845
 - On ne tue point les idées (Fortoul, fr.) [Oamenii îi poți omorî, ideile nu]
- Motto-uri din francezi
 - Cu spiritul calculat
 - Exemple de barbarizare
 - Nu putea suferi jugul disciplinei, ordinea cazărmii și întârzierea avansărilor
 - Viata particulară a lui Quiroga [Focundo]
 - N-are răbdare să aștepte avansările; pentru că în armată există multă supunere, multe piedici în calea independenței individuale
 - Viata de pericol și emoții puternice i-a oțelit caracterul și i-a împietrit inima; simte o ură invincibilă, instinctivă, împotriva legilor care l-au persecutat, împotriva judecătorilor care l-au condamnat, împotriva întregii societăți și organizări căreia i s-a sustras încă din copilărie și care-l privește cu precauție și dispreț
 - Incapabil să se facă admirat sau stimat
 - Se înconjură de mister
 - Facundo, geniu de barbar
 - Din 1835 până în 1840 aproape întreaga populație a orașului Buenos Aires a trecut prin închisoare [...] De ce? Ce-au făcut? Ce-au spus? Imbecililor, nu vedeți că este vorba de disciplinarea orașului? [...] un popor care n-are decât un singur gând, o singură opinie, un singur glas, un entuziasm fără margini pentru persoana și voința lui Rosas ! (dictator)
 - Adevărul este că teroarea este o boală a sufletului care face ravagii ca holer, variola ori scarlatina. Nimeni nu poate scăpa de contaminare. Și când se lucrează zece ani în șir pentru o inoculare , nu mai rezistă până la urmă nici chiar cei vaccinați
 - Război social
 - Face din teroare un sistem de guvernământ
 - Rosas cerea să fie adorat în biserici și săi se poarte portretul pe străzi, într-un car la care erau înjuțați generali și doamne
 - Numai tu ai înțelege cât de vrednică și de diaspreț este specia umană, libertățile ei, știința și orgoliul ei!

TOSKO SAROV

- Ne rostogolim ochii
- Izvorul sîngelui

NATHALIE SARRAUTE

Les Fruits d'or

- 1963, Gallimard, Paris
- Între poezie și roman; stil eseu;
- Fără personaje, fără intrigă;
- Subiectul: eroul principal este un roman (Les Fruits d'or); se studiază reacțiile pe care le provoacă romanul asupra celor care îl admiră sau îl resping; autorul romanului este cunoscut dar nu participă la acțiunea cărții; fără să vorbească despre editori, publicitate. Premii literare.
- Tout s'éteint. Nuit noire. Où êtes-vous? Répondez. Nous sommes là tous les deux. Ecoutez. J'appelle, répondez moi. Juste pour que je sache que vous êtes toujours là.
- Rues vides. Les pas résonnent. Façades sombres. Mais c'est la chance...
- Personne care vorbesc dar nu li se știe numele.
- Pourquoi je les vais? Je me le demande. Par sottise probablement, par veulerie.
- Je détourne la tête, je marche-regardez-moi-vers la table où le livre est posé sur les feuillets couverts d'une large écriture.
- Sous cette chaude lumière, en lui la sève montre, les mots hardiment s'élèvent «Admirable...» Plus haut... «Une pure œuvre d'art...» Plus haut... «Rien dans nos lettres de comparable...»
- Se discută scene din carte, despre eroi din carte
- “Les Fruits d'Or, c'est le meilleur livre qu'on a écrit depuis quinze ans.”
Le visage est placide, le regard est posé sur quelque chose au loin.
Le ton est celui de quelqu'un qui atteste un fait, énonce une vérité.
- Littérature
- Une œuvre d'art n'est jamais une valeur sure.
- Les goûts changent. Il y a à certains moments certains besoins.
- Si l'imitation est meilleure que ce qu'on imite
- C'est une odeur d'avant les odeurs...

Tropismes

- La disparition des personnages, l'effort créateur a l'état naissant, recherché de la forme.
- Au moment de me mettre au travail sur un roman, j'ai presque toujours une vision géométrique de celui-ci.

Martereau

- Même scène reprise dans quatre variantes différentes
- Conversation et sous-conversation

Entre la vie et la mort

- J'ai montré un enfant qui aime jouer avec les mots (des calembours: Hérault, héros, erre haut, héraut, R. O., etc.)
- Chaque roman nouveau est pour moi comme un prolongement (...) du précédent.
- Vers des régions silencieuses et obscures où aucun mot ne s'est encore introduit, sur lesquelles le langage n'a pas encore exercé son action asséchante et pétrifiante, vers ce non-nom qui oppose aux mots une résistance et qui pourtant les appelle, car il ne peut exister sans eux.

Vous les entendez?

Une bête de pierre provoquant toutes sortes de perturbations pour un groupe: thèmes, sujets.

Portretul unui necunoscut

- 215 pagini
- Scriitoare dificilă, refuzată de reviste, edituri ; scriitoare nerecunoscută
- Ambiguitatea situațiilor, personajelor
- Renunțarea la anecdotică (= intrigă)
- Metamorfozare a romanului contemporan
 - o În sfera romanului intră doar ceea ce nu mai e roman (Th. Mann)
- Spirit antitraditionalist
- Epilog, prolog, distanță epică denaturate
- Polidialogul
- Neautenticul, faptul mărunț
- Scriitorii au devenit în mod inevitabil apologeții și exegeții propriei lor creații artistice (Romul Munteanu)
- Inovații în roman
- Literatura se dezvoltă prin achiziția de idei din alte domenii de cercetare (C. Petrescu)
- Roman-research
- Subconversație
- Intriga și personajele lipsesc cu desăvârșire (“Fructele de aur”, 1963)
- Romanul unui roman
 - o Foarte mic-burghez
- Roman scris la persoana întâi
- Mici capitolașe: 9 pagini
- Psihologia: viață interioară
 - o Când avem nenorocul să nu putem merge înainte, oare nu-i mai bine, ce zici, să mergem de-a-ndăratelea, dacă asta ne poate îngădui să ajungem la țintă ? Orice s-ar spune, nu-i rău uneori să pui carul înaintea boilor
 - o Trebuie că merge foarte repede
- Personaje: el, ea (=ei)
 - o Ei se închid într-o carapace. Devin inerți și grei
 - o Îmi amintesc că, asemenea senzație de digestie grea, sau de limbă năclăită pe care-o dă o hrană de calitate îndoielnică, indispoziția vagă pe care această mică scenă mi-o cășunase, se risipi brusc, iar sentimentul de ușurare, de bucurie pe care-l resimții fu atât de mare încât mă oprii brusc la marginea trotuarului și începui să râd cu glas tare. Scena aceasta nu produsese nici un efect asupra mea. El avusese de-a face, în ceea ce mă privește, cu un adversar prea puternic. Oprit pe marginea trotuarului, râdeam tare. Lovitura dăduse greș.

Vous les entendez?

- 1972, Gallinard, Paris
- 218 pagini. Scris mare, 25 rânduri/pagină
- Le texte paraît une lettre morte
- Numai fragmente de o pagină sau chiar o jumătate
- Tous deux a tête levée écontent...Oui, des rires jeanes. Des rires frais. Des rires insoucians. Des rires argentins. Clochettes. Gouttelettes. Jets d'eau. Cascades légères.
- Subiectul: dans une maison de campagne, le maître de maison et un ami, venu en voisin passer un moment après dîner, sont assis l'un en face de l'autre de chaque côté d'une table basse. Sur cette table est posée une bête de pierre que le voisin a pise sur la cheminée et placée là pour mieux l'admirer. Les fils et les filles de la maison, après avoir poliment pris cogné, sont montes se coucher. Leur rires traversent la porte fermée, se prolongent, reprennent, encore et encore... Alors que ce passe-t-il? Rien qui puisse être transmis autrement que par le text même. (scris pe prima contracopertă)
- Dialog fără linie de dialog (în text), fără alineat
- Spune poante: Voyant des gens se disputer, il (=l'Irlandais, SF) s'est approché et a demandé: Est-ce que je peux prendre part? Ou est-ce une querelle privée?...
- Sau linii de dialog la mijlocul paginii (deci netrecînd la aliniat nou
- Fragmente de 7-10 linii (independente) reducînd o nuanță , o senzație
 - Pourquoi quoi?
 - Des moustaches à la Joconde...

JEAN-PAUL SARTRE

- 1905-1980

Cu uşile închise

- Teatru
 - Trebuie să fac ordine în viaţa mea
 - Eu nu sînt politicoasă
 - Atunci voi fi eu pentru amîndoi
 - -Dumneavoastră nu vă e frică? Nu?
 - La ce bun? Frica servea la ceva înainte, cînd mai aveam speranţe
- Trei personaje se întîlnesc după moarte în iad
 - Călăul este fiecare din noi pentru ceilalţi doi
 - Mai bine o moarte de chinuri, mai bine biciul, vitriolul, decît această tortură a minţii, această stafie a torturii care abia te atinge, care te mîngîie şi care nu te doare niciodată destul.
 - Omul este ceea ce vrea să fie
 - Întodeauna murim prea devreme – sau prea tîrziu
 - Nu-i nevoie de flăcări şi de smoală, infernal sînt ceilalţi
 - Ea stă între noi. Nu pot să te iubesc în timp ce mă vede (J.P. Satre, “Diavolul şi bunul Dumnezeu”, teatru)
 - O victorie povestită amănunţit nu se poate deosebi de o înfrîngere
- Scena luminată parţial, pe porţiuni

Greața (La Nausée)

- 1938
- Dumnezeu e mort (ar fi zis Sartre; prefață)
- La 50 de ani Sartre avea publicate: 25 de tomuri, 18000 pagini de text, 300 de gravuri
 - C'est ça: je me crois immortel
- Scriitor-filozof : psiholog, esthetician, romancier, critic, eseist, dramaturg, orator, gazetar, om politic, savant
 - Scriitor fără stil
- Infirmier în armată, prizonier la nemți
- La 40 de ani: scriitor liber profesionist
- La 59 de ani: premiul Nobel; refuzat
- La 68 de ani: atins de semicesitate (=semiorbire)
- La 70 de ani: pierderea vederii
 - Eu voi fi când nu voi mai fi
- Solitudine; 225 pagini
- Romanul începe cu cică "Nota editorului" în care se spune că vor publica caietele unui anume Antoine Roquentin
- Autorul dă note în subsol (va fiind ale editorului)
 - 1 Un cuvânt lipsă
 - 2 Un cuvânt șters (poate "forțez" sau "inventez"), iar un altul adăugat deasupra, e invizibil.
 - Călătoriile sînt cea mai bună școală
- Monolog interior, psihoanaliză:
 - Mă aplec asupra fiecărei secunde, încerc s-o epuizez: nimic nu trece fără să observ, fără să întipăresc în mine, nici tandreța fugară a acestor ochi frumoși, nici zgomotele străzii , nici bucuria tulbure a zorilor; și totuși minutul se scurge și eu nu-l opresc, doresc să treacă
 - Nimic nu s-a schimbat, dar totul există altfel
 - În fiecare clipă mă așteptam să văd trunchiurile zbîrcindu-se ca niște pensiuni obosite, cocîrjindu-se și prăbușindu-se la pămînt într-o grămadă neagră și moale, plină de cute. N-aveau poftă să existe, numai că nu se puteau împiedica să o facă
 - Obosiți și bătrîni continuau să existe, fără nici un chef, numai fiindcă erau prea slabi ca să moară, fiindcă moartea nu le putea veni decît din afară
 - S-a golit de mine
 - Trebuie să suferiți în cadență
- Le chef de l'existentialisme
- Copil cupus, voi asculta pînă la moarte, dar de mine

PIERRE OSTER-SOUSSOUEV

- Poet francez, născut 1933
- Poetică a clipei și a notației metaforice
- Poetică a duratei și a tablourilor mișcate ale realului
- Rime inferioare
- Subteranul elan care-npinge râul să-și iasă din vad
- Adun roua
- Zei adânci
- Orice lucru mi-e blind
- Lumona = mediu și instrument al cunoașterii (Ș. A. DOINAȘ)
- Și disting în lumină o lumină incognoscibilă
- Imaginarul capătă garanția realului
- Nici un izvor n-a secat sub pîrîu
- Sufletul meu simte dorința nămolului dus la vale de rîu
- Germinația face să explodeze prezentul în direcția viitorului
- Îmbulzirea contrariilor
- Univers-sinteză
- Travaliu poetic
- Pătrund la rîndul meu în domeniul îndrăgostiților
- Unde cele patru anotimpuri par asemenea frunzelor moarte
- Apusul șterge colina
- În timp ce inele de foc, ca-n jurul lui Satan, anunță dimineța
- Iată universal asemeni unei minunate balanțe
- Emoție cosmic
- Moartea îmi apărui asemeni pietrelor celor mai pure
- Încrunat ating locul unde moartea îmbracă valea
- Mă leg să slujesc pasiunea inspirată de-un fulger
- Primăvară fără vîrstă
- Moartea e în mine ca un drum, ca un strigăt
- Colaborare poet-univers, adică în corespondența antică dintre univers și poem: poemul este un univers al limbajului, universal este un limbaj al poemului (Șt. Aug. Doinaș)
- Un limbaj al naturii
- În pasul versului meu
- Universul rimează din nou cu limbajul
- Limbă poetică
- Uneori limbajul pare un ornament al neamului, atunci trebuie să reînvățăm per de rost realitatea
- Să sorbim cu curaj din limbă
- Să sorbim mereu din limbă.
- Să sorbim mereu din izvor, pentru ca să devină de nesecat
- Limba se usucă, moare cu cei avari
- Omul fabrică unitate
- Nu există singurătate care să nu fie însoțită
- Și nici cîntec care să nu stîrnească altul
- A fi poet înseamnă a privi îndelung; cu o inimă lipsită de prejudecăți

- Poetul să imite albina în dansul ei

TUDOR DUMITRU SAVU

- Arată-mi palma din dreptul inimii
- Cîtă viață s-a scurs și cîtă mai e-n tine
- Gîfîitul surd al motorului
- Frămîntarea apei
- Gîndurile îi alunecă în gol, nu le mai putu ține frîul
- Ca și cum și-ar fi abandonat toată ființa
- Se simțea ieșit din propria-i piele
- Salcii grele
- Păr smolit
- Îți răscolea sufletul ca un șarpe
- Voce adîncă de parcă ar fi cîntat dintr-o fîntînă, din fundul pămîntului
- Fără vîrstă
- Brațe puternice ca niște cîngi
- Morfolea în dinți
- Cu acoperișul de tablă încondeiat trimițînd în văzduh ținte încinse
- Umbră plăpîndă
- Trunchi butucănos
- Încleiat de oboseală și căldură
- Închis la față, cu ochii împinși în fundul capului
- Te privea subțîindu-și ochii
- Privea cercetător
- O rușinaseră
- Corectarea nașterii
- Copilul o va ucide la nașter
- Seara aceea coborîse limpede și clară în josul Dunării
- Vînt sărat
- Luna avea un cearcăn alburui
- Foșnetul apei în creștere
- Vorbele purtate de vînt.
- Casa nefastă a cerului
- Secau canalele de pești
- Miros dospit
- Țipătul ei de fiară încolțită
- Crește brădetul de Deltă și sufocă apa canalelor
- Liniștea se rupe ritmic
- Ciotul negru al lotcii

MARCEL SĂMÎNȚĂ

- Tunul pufăia pe nări
- Focurile de artificii / nu mai conteneau /de-asupra sărbătorilor
- Se aprindeau /la contactul cu aerul sărbătoresc

RADU SĂPLĂCAN

- Secretul deposit livresc al omului de cultură
- Frumoasă ca o inteligență

GRIGORE SCARLAT

- Cer de gheață
- Cuvinte lichide
- Zarea se închide
- Imperiu alb
- Marea = ochi sticlos
- Spălînd anul de păcate
- Spațiu precis
- Amintirea lor se revarsă în pictură
- Măsor distanța de la real la vis
- Mere response de bolta cerească
- Alb despotic copleșind înaltul
- Vreme neîncăpătoare
- Relieful ascuns al unui gînd

FRANZ TH. SCHLEICH

- Puterea /spațiului /este neputința mea
- Gîndurile mi le aștern în sîngele tău /pe mal culegem cuvinte pentru nopțile fără iubire

Secolul 20

- Revistă de cultură, București
- Puterea noastră stă în puterea unui gând care se naște în noi
- Să te uric pe vasul care ți-e destinat
- Nu vede cu proprii lui ochi
- Cei care n-au căzut stau cu mâna întinsă și înaintează încrezători orientându-se după cel din față care curînd se va prăbuși
- Voce tăbăcită
- Privirea era întoarsă în sine
- Pleca fără să se uite înapoi
- Ziua se stinse pe nesimțite
- Nu era învățat cu întunecimea
- Suferință fără speranță
- Clocotea în depărtări
- Mai întâi să descoperi că un lucru nu e bun și abia apoi să-l faci tu altfel
- E un om care scrie prea bine ca să fie sincer (Italo Svevo)
- Dau niște talente din el (popor)
- Acolo unde e viață e luptă

ALEXANDR SEKULIC

- Un strop de cinste
- Falsa lor strălucire

GHIORGHIOS SEFERIS

- Grecia
- Trecerea în neîntință este inevitabilă; /cum moare cu adevărat un om?

I SEGĂRCEANU

- Ierburi în năvală

MIHAIL SELEZNEV

- Tinerețe incendiată
- Cetatea zorilor
- Foame de cântec
- Pădure crescută pe stînci
- Se aprindea un curcubeu deasupra
- Izvorul e nobil
- Lingou de aur
- Adună freamătul lumii
- Spic nevinovat

PETRU SFETCA

- Mai înaltă ca noaptea
- Fresce muribunde
- Împăcați câmpiile!

WILLIAM SHAKESPEARE

- Viteaza me limbă
 - În cap îmi clocotesc /curioase gânduri
 - Lumina a intrat /Deja cu noaptea-n lună
 - Nocturn
 - Clopotul de noapte
-
- În cap îmi clocotesc /curioase gânduri
 - Viteaza mea limbă
 - Lumina a intrat /Deja cu noaptea-n lună
 - Nocturn. Clopotul de noapte

SIYAB

- Siria
- Privirile din cumpăna ochilor
- Ochi strălucitori de fulgerul nebuniei
- Cîntec de valuri
- Pîlpîie stelele
- În cel dintîi răsărit
- (Unde) vor veni să moară furtunile
- Se frîng enigmele
- Furtuni stelare

C. SIMION

Criza Ficțiunii

- România Literară, 1988
- Despre N. Iliescu “Dus-întors”, roman-jurnal.
- Romanul poate fi orice și se poate destructura oricât.
- Autorul este personajul propriului său roman.
- Sînt propuse mai multe titluri pentru roman.
- Povestire textualizată.
- Romanul modern și postmodern este un dosar de documente epice și o adițiune de fragmente scrise în stiluri epice diferite.
- Autorul dă scenariul romanului în interiorul romanului, își judecă critic paginile.
- Roman autoreflexiv.
- Autoironie, pagini mai puține (sînt indicate).
- Narator care are în spate alți naratori (M. H. Simionescu)
- Colaje: jurnal, poeme, scrisori, citate din presă, opinii despre literatură, pagini din referate didactice, fișe caracteriologice ale personajelor, o schiță de autobiografie; ficțiune în ficțiune.
- Mai multe stiluri, persiflări, puzzle.
- Fugă de narațiune.
- Proza care nu se ia în serios.
- Aglomerație de truism.
- Onomastică imprevizibilă (= nume născocite: Elzevir, Aftene, Caragheorghe, Polonius).
- Notăție stenografică, ironie fină, cronică împănată de documente (fragmente din discursurile didactice enfatice, dialogul străzii, convorbiri în autobuz, scene sentimentale parodice, subiecte în rezumat din alte povestiri).
- Adițiune de stiluri și teme, paradoxuri (“ești un Inger angelic: “ești o călimară desculță”).
- Jocurile narațiunii au devenit stereotype.
- Povești în roman (“Scaunul singurătății”, F. Neagu).
- Limbaj figurat, spectacol lingvistic, metaphoric
- Descrieri și dialoguri caudate, capricioase, nume exotice (Leb Betleem).
- Proză de notație.
- Cuvinte ieșite din circulație
- Roman rāmuros, conținând mai multe romane.
- Un ghiveci epic.
- Redarea vorbirii directe.
- Scriere fonetică.
- Românescul este o punte între Orient și Occident
- Să nu dărim o generație ceea ce a construit generația anterioară
- Îmi plac (...) criticii creatori de valori, nu demolatori de valori, oricît de spectaculoși ar fi.
- Autorii care, la adăpostul istoriei, scriu cărți groase și proaste
- Poezia este, în mod sigur, o formă specific de cunoaștere

E. SIMION

- A da lucrurilor înălțime
- Simplu fără a cădea

POP SIMION

- Degetele mele arse de cuvine, de șerpii ideilor, de snopii de sunete, coapsele iubitei, de soare
- Uși care nu se deschid.
- Somnul celor duși
- Mustața porumbului. Lut smuls din somn
- O privire de mătase
- Ploi despletite
- Lumina tradusă în scriere
- Hemoragia vulcanilor
- Hemoragie de sentimente
- Marmura frunții
- Foamea de piramide
- Incendiul alb al speranței
- Colb lunar
- Strigarea lui de-o viață
- Rădăcina celor care au fost, mugurii celor care să vină
- Degete arse de lacrimi

MIRCEA HORIA SIMIONESCU

Invățăături pentru delfin

- Antiroman, 215 pagini, 25000 exemplare
- Încep această carte fără cea mai mică tragere de inimă, oboist și înnegurat de lunga ei pregătire, chinuit intermitent de crampa scriitorului. Cartea asta nu trebuie scrisă, îmi spun, aruncînd condeiul și cocoloșind hîrtia.
- Întotdeauna am scris pentru cititori.
- Lungul drum către sfîrșit.
- Vorbe de duh.
- Disec conștiințe.
- Linoase scrieri.
- Această carte, nu va vedea fîlcile nesătule ale tiparului .
- I-am îmbunătățit puțin zîmbetul
- Mă aude prin ricoșeu.
- Gustoase aperitivele morții
- Ca să-mi cîștige sufletul.
- Mi-au mai îngenunchiat împotrivirea
- Cu veșnicia pe față.
- I-am ameliorat biografia.
- Carte vie.
- Memorie de elefant.
- Sentiment sfînt
- Să-și editeze viața.
- Josniciile, spre a le face mai digerebile.
- Aruncat în rușine.
- Stiloul meu ajuns condei.
- Limbi străine în interiorul cărora se mișca alternative.
- Dincolo de aparențe.
- Înota într-o mulțime dementă.
- Suferind de neliniștea nemurii acute.
- Atîția își doresc nemurirea
- Tînăr în mărime natural. Idee de legendă.
- porție de televizor.
- Dînd goană în noaptea să prindă visul cel frumos
- Ar alerga dupăpropria lor ființă
- Buba dulce a laudei. Neliniște sfîntă.
- Nume retrograde.
- Mașinile se despart de trecutul lor rîzînd.
- Automobil rămas de căruță?
- Împărat African!
- Cu ochii aburind de recunoștință.
- Capitonată cu arcurile viitorului.
- casă cu suflet.
- Amănunt umed.

- Băuse frumușel
- Turnându-mi în pagar o mică explicație
- Am știut să iau de la viață tot ce-mi poate ea da.
- Grija faimei după moarte
- Roman romanțat.
- Mînă de femeie.
- Vin generații însetate dar grăbite, vin și pleacă fără să știe ce e viața.
- Tejnică literară
- Mașina lui pe jumătate diplomatic
- Anotimpurile acțiunii.
- O așchie de dialog.
- Nu citesc, fiindcă mă tem să nu mă influențeze.
- Viața începuse să-mi surîdă. Ai la obiect.
- Nu s-a inventat omul care să plîngă fără motiv.
- Colorat ca o cuvertură.
- Ridicarea de problem și punerea lor la loc.
- Am luat sentimentele, le-am aseasonat puțin, le-am actualizat.
- S-au pus pirositiile afacerii
- Împodobit cu florile gloriei.
- Mi-a filfiit în cap un gând pe care îl mai simțisem cuibărindu-se acolo.
- Să coboare de pe cal la realitate.
- Fir de melancolie.
- Înțelepciuni îmbuteliate.
- Pentru a traduce gândul în faptă.
- Gol istoric.
- Intrasem într-o poveste care putea să-mi rupă gîtul.
- Să legăm lucrurile conform logicii
- Intenția este ruda săracă a realizării.
- Nu-mi mai puteam încăpea în piele
- Căutare a personalității.
- Zbateri de conștiință.
- Un mușchetar al timpului
- Cu viitorul în urmă.
- Bătut de vînt.
- Îți umblă mintea cu toată gura.
- S-a înfipt în minte.
- Radios ca un bec aprins
- Coborîrea mea mă și urcase cu cîteva trepte în ochii lor.
- Scara copilăriei.
- Am rut să cobor pe unde urcasem.
- Nevoia de a mă vedea din afară cum urc.
- Conștiința de sine stătătoare.
- Să mănînce înea amară de orfan.
- Dacă a ajuns unde a ajuns, se datorește numai propriilor lui picioare..
- Enciclopedește-te puțin!
- Memoria dumitale merită palme, aplauze vreau să zic.

- Oftatul ține uneori loc de scuză.
- Fantezii ieftine.
- Aglomerarea de fapte nu dovedește nimic.
- Strigăt ars.
- După o învîrtire în cerc, oul redevine friptură.
- Fulgerat de durere.
- Agil ca o pisică.
- Omisiunea produce mister...
- Umbrele toamnei.
- Privire lunecătoare
- Singurătatea alergătorului de cursă lungă.
- Săte ferească cerul să încapi pe mina oamenilor serioși!
- Boala scrisului confidențial.
- Mizeria ei morală.
- Privindu-l ascuțit.
- Trecu ușor dintr-un somn într-altul. Se uită gri.
- Exilul i se pare eroic.
- Un tată chiar de împrumut.
- Nu încăpem amîndoi în aceeași teacă.
- Fotografia e trucată.
- Versurile deschid perspective.
- Singurul drept al meu e de-a nu pune întrebări.
- Să dezvolți o concluzie
- Aduc eu lucrurile din condei...
- Și ce e mai morală decît muzica?
- Să rămîna ca un crin printre buruieni.
- S-ar bucura în secret. Sentimentele lucrative.
- Soldatul nu se culcă cu o femeie în calitate de soldat, ci în aceea de bărbat...
- Aerul copilăriei mele.
- Cerul acolo, - desface alte constelații.
- Vînt dulceag chinuindu-mi nările și somnul.
- Esența de dincolo de coajă.
- Tăcere înghețată.
- Îți va hrăni cîteva bune pagini.
- Avusese nevoie de un cer aparte.
- Ploi reumatice.
- Nimeni nu e perfect
- Să mă înfund cel puțin 3 zile în bibliotecă.
- Într-o zi am ajuns chiar în secolul trecut.
- Numele meu circula.
- Un poet respins
- Un poem de largă circulație.
- Cuvinte îngrijite.
- Atacă literele.
- Doctorii de suflet.
- Publicul fusese electrizat.

- Anii adolescenței m-au băgat în mormânt.
- Cu o gândire săltăreață.
- Presupun că altcineva îmi locuiește în trup.
- Am simțit cum se strecoară în mine un trup străin.
- Jurasem în mine.
- Mi-aș risipi și afuma spaima.
- A răsunat ca un ecou.
- Nu-mi mai aparțin.
- Să along din mine elemental străin.
- Cu har în plete.
- Cerul se-mbăta de stele.
- Cu tariff de infinit.
- Bucată ruptă din geniul anonym
- Faci rău că nu te tratezi.
- Ai putea deveni un mare poet.
- Apus măreț.
- Ca pasărea rotundă ca mărul.
- Tristețea s-o macin.
- Cînt îngeresc.
- Să umplu tăria cu var și balastu.
- Îmbătați de iubire și veghiați de sfere.
- În viitorul doi.
- Nu se vede firul roșu al activității...
- Terțe persoane.
- Fumuri de autor.
- Călărea singur pe amintirile lui.
- Voi înfinge penele la locurile potrivite.
- Am o imaginație ce taie.
- Te scot ca în poză.
- Prietenia noastră a riscat să se-mută.
- Plînsese demonstrativ.
- Culmea ridichiilor
- Fandoseli intelectuale.
- M-am ambiționat ca un turc.
- Fetișcane consumîndu-se pentru un rol.
- Oraș al pierzării și speranțelor.
- Nefericitul Ovidiu.
- Dragostea lucrase însă hoțeste.
- Dincolo de mormânt.
- A ciocănit musical la ușă.
- O mîncaseră remușcările.
- Îi batjocorise sentimentele.
- Să trag semnele egalității
- Idee idioată.
- Violentă ca o logodnică
- Numa cine nu riscă , ni reușește.

- Cuvinte simțite.
- Presupuneri savant emite.
- Citește current.
- Să-i aducă la zi punctuația.
- Fantezii femeiești.
- Ne înăbușă talentele.
- X era distrus în receptor.
- Destinat ca un țol, precipitat.
- Mut de deznădejde.
- O solidaritate firească ce se înfiripă spontan între oamenii căzuți sub aceeași bardă a sorții.
- Strigăt deznădăjduit de pisică părăsită.
- Mi se umplea sufletul de negură.
- Are cercul ei fix.
- Temeiurile îl sugrumau, presimțirile îl paralizau.
- Timpuri vitrege.
- Am simțit țărșul unei ironii.
- Obrazul acesta bine bărbierit.
- Însoțită de aura cuvintelor
- Un adevărat măcel theoretic
- Ce magistrare modern deschide o carte!
- I-am spus sub ochi
- Limpede ca lumina zilei.
- Maltratezi evidența.
- Lumină plăcută.
- Gîndul m-a dus în zbor.
- Am încredințat lemn nobil pe mina unui necioplit!
- Întreceau orice limită a suportului.
- Să nu luăm lucrurile mecanic
- Demolînd opera mea.
- Să-și repare gloria artistică după cum l-o tăia mintea.
- Să mă salt puțin în ochii lui.
- Sesizam chiar pe obrazul lui o umbră de rușine.
- Că să-mi sporesc valențele.
- Am un deposit plin vîrf cu argument și demonstrații.
- Funcția metaforei.
- O asemenea ofertă e o pleșcă.
- Fete topite.
- Datorită lor recazi plăcut în vîrsta lor.
- Strigi la capetele de rind și de paragraf.
- Te-a felicitat că ai rodit.
- Talentul tău a devenit rămuș.
- Adjectivul a decăzut.
- Televizorul viitorului.
- Se înmulțesc în progresie geometric acei care scriu poezii, nuvele, ode, teatru, biografii, studii de critic, romane.
- Viața e ca o cămilă ce trece prin pustiuri.

- Deznoadă-le mintea.
- Un vas comunicant de vise.
- Femeia visurilor noastre nevisate.
- Nimeni nu trebuie să cunoască dinainte ce se citește.
- Urca pentru prima dată pe trambulină, nu urmau decât lansarea și gloria.
- Carusel al afirmării și succesului.
- Poezia în special face o sete de rupe.
- Literatura de sentimente.
- Erau măreț pe întinderile agitate ale vieții.
- Au luat pieptiș drumul.
- Perspectiva de corb.
- Arta e gratuită.
- Zeamă de minte.
- Pe armătura caietului.
- Cititorul din ziua de azi nu mai lecturează cărțile mari.
- Cartea rămâne principalul canal de aducțiune al culturii.
- Voce de argint.
- Privire de porumbel mediteranean.
- Relații pe scară internațională.
- Niciodată înțelepciunea nu te scutește de-a servi.
- Se prelungise într-o conversație.
- Mi s-a acrit calea la stomac.
- Război total.
- Pe acoperișul lumii.
- Ca o idee salvamont.
- Supernaționali.
- Crampoane ce sfidau înălțimile.
- A luat o decizie majoritară.
- Ceața ce curgea ca un râu la picioarele noastre.
- Vocea mea nu pătrunde pînă la thermopile.
- Acel groaznic spectacol al înălțimilor.
- Mă cocșa inventarul.
- Apăsînd pe termenii explicației.
- Senzație de plinătate și sublimă.
- Senin absolute
- Suspendat deasupra hăului.
- Viermul neînsemnat
- Scrisesem ca o mitralieră.
- Ea n-are rost și spațiu în gândurile tale.
- Femeia ne dă aripi.
- Dezbatare interioară.
- Prin apropiere cădea noaptea.
- Pipăindu-mă pînă la limita gîdilatului. Ne amortesc vigilența.
- Unele chestiuni vor trebui rotunjite.
- Între artă și viață se află...infinite poteci de acces.
- Conferință despre emanciparea spiritului.

- Să presari cu grijă una sau două expresii.
- Antivorbitori.
- M-au emoționat tactic.
- Cuib de vitamine.
- Text cu cheie încifrată.
- Rămurișul superior al luminii.
- Vers săltăreț.
- Sentimentul acut al singurătății.
- Completînd inventarul naturii.
- Fapă perenă.
- A sărit pargul maturității.
- O pastă cenușie.
- Autorul a ținut să le citească integral, pînă la ultima lingură.
- În perimetrul adevărului.
- Cîmpiile elisee.
- Prin conul nostrum critic.
- Bustul copt ca grîul în iunie.
- Secrețiile geniului uman.
- De pe tarabele toamnelor
- Epuizînd pînă la cantină.
- Cu ochii scăldați
- Proză tebecistă.
- Nu pot pentru ca să știu.
- Nu se lasă furat din ochi.
- Vremuri topite.
- L-a jicnit aerul lui imbecile.
- Inventarul meu de problem.
- Să știu în ce mia-m investit sentimentele și la ce mă pot aștepta, cînd va veni culesul.
- N-are decît să împlinească golurile cu imaginația lui.
- Era o figură de stil.
- Pagini de antologie.
- Cu antene personale.
- Toți ridică problem și nu știu cum să le soluționeze.
- Cu calități metaforice.
- Un diplomat de facultate.
- Apela, în continuare, la asistența necunoscutului.
- Atinge amintirea.
- Timpul lucrează.
- Relații de reciprocitate.
- Forța cuprinderii.
- Împins de curiozitate.
- Necunoscuți ca noaptea.
- Aproape anonimi.
- Gimnastică mintală.
- Am trecut prin multe vieți în viața mea.
- Pentru individual meu.

- Am condus jocul curiozității peste ștachetă.
- Procent de bunăvoință.
- Tot ce trăiesc se convertește în literatură.
- Moda mă atinge prea bine.
- Literatura de gang.
- Am turnat în paginile ei viață.
- Judecătorul lumii.
- Uite ușa!
- Furia îl sugrumă.
- Mersi și n-am cuvinte.
- Cine nu visează, pătimește.
- Toate drumurile duc înapoi.
- Eminescu spune că dragostea e o pierdere permanent.
- Ce fericire va ninge deasupra noastră.
- Dorul de nemurire.
- Își dă poalele imaginației peste cap.
- Realitățile tangent pălesc.
- Scrise cu nerv.
- Tratamente electrice.
- Viața e când caldă, când rece.
- Mă copleșesc sentimente ce nu le-am avut.
- Carte a vieții mele.
- *Viața = resturi și gunoi (idee)*
- Te înmărmărește în abstract.
- Salutul soarelui.
- Înălțătoare căderi.
- Contemporani viitori.
- Cerul e prea mic să încapă în toți.
- Unii cu cartea, alții cu partea.
- Își fac digitația pe corzile unor idei prea subțiri pentru duritatea vieții
- Spre a confirma legea firii că deșteptii nu pot trăi fără proști.
- Să lăsăm lumea să fie precum e.
- Școala vieții să aibă afiș.
- La capătul acestui răstimp.
- A ridicat două degete la cozorocul nevăzut al băștii.
- Salutări aplecate.
- S-au ambalat ca un păr de basculantă.
- Oțetită de istericale.
- Se sufoca de furie.
- Vizură morală.
- Cerul se boltea deasupra ca un figure de miere, soarele bătea puternic, picurînd pe case și pe trotuare dulcea și transparent lui dulceață.
- O pasăre necunoscută ciugulea senină mana cerească.
- Cîntecul ei poetic.
- Îi umblase la valori.
- I-a maltratat sentimentele.

- Sentimental pînă la prostie, pînă la orbire.
- Bătea, de-mi stagnase mintea în cap.
- Cu ilustrații pe bandă de magnetofon.
- Pomi Inveșmîntați în aur și argint.
- Pe pargul unor noi investiții.
- Măreția angelică a geniului.
- Frază a muzicii.
- Nivelînd-o cu ură.
- Putrefacția răului.
- O fulgerare a conștiinței.
- Inteligență revoltată
- Mi-am citit stenographic pe chip.
- I-ați soarta în propriile mîini!
- În mărcinișul prietenilor ocazionale.
- Simți că sufletul se răsuțește în cap ca un tirbușon de foc în dopul sfîrîind.
- Zile și nopți nesfîrșite încărcate cu plumb și smoală.
- Nimic nu se poate construe peren. Aerul ei modern.
- Ceasul redeșteptării mele.
- Sunase trîmbița ridicării.
- Zbor separate.
- Mă văduvești de ele?
- Generații în crepuscul.
- Meridianul gloriei începe să treacă și rpin cătunul meu.
- Rănit în drepturi .
- Cărțile tale decomandate.
- Salturi în necunoscut.
- Va prelungi el cu ceva viața lui.
- Blinda el inima de atacurile cardiac.
- Va atinge nemurirea.
- Nu sîntem decît pictori ai văzduhului (Ion Ionescu de la Brad).
- Fugare clipe.
- Moartea e tot ce poate fi mai absolut.
- Nu împlînzesc moartea nici cu un grad.
- Neputința tronează absolutist.
- Plăcerea de-a lăcrima.
- Își dă tributul de lacrimi cuvenit.
- Nu și-a exercitat spiritual.
- Osia veșniciei scîrțîie.
- Veșnicia cîntă la nai
- Omul înoată cu spaimă de-nec.
- Frunzele în dialog deschis.
- Lăstunii trec pe cer ca regimentele.
- L-au atins în corzile pianinei sale cele mai intime
- Destinul sărman.
- Stare de penurie a sentimentelor.
- Pe teren academic.

- Tratatative domestic.
- Purțîndu-și pe trotuar curiozitatea de femelă.
- Spre cîmpul muncii.
- Așteptarea moarte are.
- Numai moartea e categorică, retul e tratabil.
- Afaceri fără miros.
- Cu violență stătută.
- Ca o cascadă răzbunătoare.
- Purțînd în mașina goală mari gînduri și idealuri de viitor.
- Să-mi înec amarul în alcool.
- Dușmanul viitorului.
- Mariat cu nenorocul.
- Subiectul a alunecat mai departe.
- Titlu de om.
- Îl ridicau pe prietenul meu în ochii mei opaci.
- Omul care m-a redat mie însumi.
- Dezvoltată ca o haină.
- Trafic de influență.
- A țipat curiozitatea din mine.
- Să dau drumul unui plîns.
- Nehotărît ca racul.
- A venit grabnic cu bomba, pe racheta purtătoare din urmă.
- Imensa cîmpie a pericolelor.
- Lasă locul altor pericole.
- În eclipsă poștală.
- Laborator de creație (radio)
- M-au ciuruit și sfîrtecat plînsul. Durerea fizică și morală.
- Cauți cu talpa piciorului un prag cunoscut.
- Să ieși...de sub adminisitrația obișnuitului.
- Cine scoate azi sabia, de sabie mine nu se va servi.
- Biblioteca naște șoareci.
- Somn mortal.
- Cu cuvertura vieții ei pe cap.
- Romanță a tinereții.
- Fericirea îi inunda chipul, se citea în ochi slava.
- Si-a creat o situație și-o trambulină.
- Am ieșit la viață.
- A plouat cu clăbuci.
- Cu zîmbetul afișat pe obrazul nevinovat.
- Setae de căldură omenească.
- Ploaia își încheiase misiunea ei.
- Acum cartea nu așteaptă decît botezul tiparului.
- Gîndul meu cazat vreodată în acest cap.
- La atacarea unei vieți noi.
- *****
- Care nu mi-a fost însă mirarea...

- Certamente
- Absolutamente
- Un joc îl ajută pe altul, așa cum o mână o spală pe alta
- Istoria este biografie desfășurată a morților
- Orice soldat poartă în raniță bastonul de mareșal
- Con de lumină
- Con de umbră
- Mi-au cântat multe păsări în viaă
- Copaci întâmplători
- Vals nemuritor
- Coloană de arcași
- Mapamond
- Flori de aur
- Consumul de așteptare
- Mișcări seismice
- Între cuvînt și imagine se cascadează o prăpastie
- I-a întins scuipatul ființei pe podea
- Vraja focului
- Vraja imposibilului
-

CLAUDE SIMON

Dit qu'il n'est pas capable d'écrire un roman traditionnel

- La discontinuité du monde perçu et la continuité de l'écriture.

La Route des Flandres

Description fragmentaire d'un désastre, les cavaliers dans leur errance repassent toujours à des points fixes.

Le Palace

Composition symétrique (par rapport aux chapitre et actions).

- Il écrit des romans a partir des peintures qu'il aime, il décrit longuement des timbres, des dessins.
- Hiatus entre les séquences
- La similitude est une manière de rapprocher les choses
- La contiguïté
- La répétition (refrain)
- La polysémie son champ sémantique
- L'homonymie
- La paronymie (des rimes)
- La synonymie
- Le récit avarie (=des variantes du même conte)
- Récit en récit
- Jugement accompagne, simultanément, de son contraire
- La description minutieuse d'une couverture illustrée d'un roman (Robbe-Grillet, «Projet pour une révolution a New York»)
- Mutations stylistiques
- Le récit enlise
- L'arbre de la description
- Un récit qui n'arrive pas a démarré
- Des parenthèses.

Triptyque

- Ed de Minuit, Paris, 1973
- 225 pagini
- Triptic = din trei părți
- Descrie pe pagini întregi o carte poștală (vedere)
- Are și enunțuri de probleme de geometrie elementară (sintetică)
- Il écrit au-dessous de la figure l'équation

$$\widehat{ABC} = \frac{\widehat{AOC}}{2}$$

- Fără acțiune, doar descriere foarte minuțioasă
- D'une image à l'autre la position des membres et des têtes de deux personnages varie peu...
- Descrie un film amănunțit (imagini, sonor - fără a fi un scenariu)
- Punctuație (dialog): Au bout d'un moment il eclate de rire et dit mais qu'est-ce je ne ferais pas...(fără să pună ghilimele să înceapă un nou alineat)
- L'homme à tête de mouton
- Mais monsieur Chewing-gum...
- Le visage sans maquillage (ou peut être trop maquillé)
- Acte sexuelle, pénis-bouche
- A la place où il se trouve il est difficile de reconnaître avec certitude, sur la minuscule image, même avec l'aide de la loupe, le visage de l'acteur, ici debout dans son déshabillé bordé de eygne, et celle qui, sur l'autre fragment de film, n'appartait que conchée, la tête renversée sur l'oreiller et le visage vu par conséquent à l'envers, Toutefois la pose du personnage vêtu de sombre, et qui apparemment ne participe à la scene qu'en témoin muet (...) (descie un film pe care îl fac doi inși)
- A la fin cependant, ils finissent par se mettre d'accord pur dispenser en premier les cinq images où l'on peut voir l'actrice conchée nue sur le lit auprès duquel se trouve le journal froissé, puis la scène des deux hommes dans le bar, et ensuite les deux fragments où figure le jeune homme en colère.

JAN SIMONVIČ

- RSC
- Acolo fuge copilul /cu inima tatălui său

MIHAI SIN

- Nevoia de proză scurtă (titlu de articol)
- Cultivarea prozei scurte
- - 1971 înființarea revistei VATRA
- Anunțate cu surle și trîmbițe
- Frecvența cu care un nume sau altul a ocupat spațiul tipografic n-a reușit să salveze de la uitare destule cărți, declarate evenimente încă înainte de-a fi fost analizate
- Tactica tăcerii
- Critical = croitor, creator de modele și mode, confundînd aberantele-i veșminte cu ființa vie a cărților și a autorilor
- Dă injecții miraculoase unui organism agonizant
- Încercarea unora de a opune proza scurtă, romanului e o falsă problemă
- (Mihai Sin , redactor la VATRA)
- Nevoia de proză scurtă a “VATREI”
- Invenția de suflete interesante
- Revoltatul interiorizat
- Există și schițe foarte scurte
- MS are simțul evenimentului ireversibil
- Decupajele din cotidian devin frecvent teme de confesiune și analiză lucidă, uneori retrospectivă
- Amenințare lăuntrică
- Întotdeauna se întîmplă inevitabilul
- Teama de ridicol
- Învăță cum să-ș suporte mai bine singurătatea
- Totul pare nedeterminat
- Un revoltat pasiv, care se suportă cu dificultate
- Criză de identitate
- Lupta cu limitele corpului și propria voință
- Revolt lăuntrică
- Dacă Victoria a fost tentat s-o împartă cu cineva, eșecul îl suportă singur
- Dincolo de identitate
- Cotidianul absoarbe totul în substanța sa amorfă
- De la eseu la poem (povestirile lui Dan Culcer)
- Infuzia de lirism în narațiune
- Proza “document” este cea mai expusă eroziunii timpului
- Proze ca structură pronunțat eseistică
- Fabulație
- Autorul explică tot ce se poate explica
- Povestiri transparente
- Nevoia de confesiune
- “Mă face să scriu ca și cum mi-aș face testamentul” (Dan Culcer)
- Infiltrații fantastice
- Subtextul dispare (cînd dai prea multe detalii)

I. B. SINGER

- Nici nu cunoaștem esența lucrurilor, nici n-o putem cunoaște– premiul Nobel pentru Literatură 1978.
- Toate sufletele fac dragoste
- Dece ne naștem, de ce suferim?
- Ce caut eu aici?
- Animale nedumerite.
- Astea îmi fură majuscule
- O limbă care trage să moară

N. SIRIUS

- De ce se învîrte pămîntul pe roţile cerului
- Dealuri cu şolduri de piatră
- Moartea răspîndită în lucruri sau atîrnată în aer
- Mîinile atîrnate /picură ca o lumînare
- Țărm de care se sprijină marea
- Nord: punct de nelinişte magnetic
- Înscripţie verde (titlu)
- Trup al speranţei
- Cu muguri aburind aerul rece
- Un cuvînt poate fi ca o fîntînă
- Un cuvînt nu poate plesni de prea multă lumină, de/prea multe înţelesuri, de prea mult timp urcînd în el

ÖSTEN SJÖSTRAND

- Suedia
 - Cine poate fi răspunzător de visele sale?
 - Versurile = ființe umane (idee)
 - Sfirșiți /în fața neînțeleșului
 - Cu flori mov /înțepînd verdea clar
 - Marea interioară
 - Un orizont comun
 - În același timp diferiți și asemenea
 - Comentariu la teoria evoluției
 - Nenorocita carne a spațiului uman

V. SMĂRĂNDESCU

- Respiră izvoare
- Nu oricine-i munte
- Nu orișice munte .rămîne în frunte /însă nici o vale /nu se va prăvale

GH. SMEOREANU

- Cuvintele femeii nu leagă prunci
- Am spânzurat cuvintele de crengi

VIRGINIA SOARE

- Acum, plutesc în nacela/camerei mele,/ca un scafandru ce-a vrut să schimbe/apa cu cerul/și s-a-necat în cer

WERNER SÖLLER

- Comentariu pe marginea istoriei

SERGIU SOMEȘAN

- S-au limpezit în ochii mei izvoare
- Idol auster
- Faci din întuneric cer

IOANA SORESCIAN

- Omul fără de sărbătorire, cel care oriunde ar merge, merge în sine

G. SORESCU

- Șoaptă adormită
- Mor zei
- Se cerne noapte
- Coridorul clipei
- Litere risipite
- Ora prelungirilor

MARIN SORESCU

- February 29, 1936 - December 8, 1996

Singur printre poeți (parodii)

- Ediția a doua, revăzută, 1972; prima în 1964, Junimea îași
- Parodie = îngânare, imitare ironic
- Poezia a fost pentru mine ceva foarte înalt, aproape sfânt
- Poeziile au stat 3 ani în editură și câțiva în sertarul autorului
- Are 130 pagini în total; are 38 poezii organizate în 8 cicluri: un ciclu are și 2 poezii, 1 poezie, 17
- Cartea are un motto (din Caragiale) + prefață de Marin Sorescu (ediția a doua)
- Are poezii cu dialoguri, fără rimă, ritm, prozaice, cu subiect în acțiune: 26,(56), 46, 22, 24, 4, 49, 31, 41, 52, 25, 22, 44, 20, 30, 15, 46, 16, 24, 9, 28, 20, 31, 29, 23, 29, 17, 51, 12, 20, 16, 22, 37, 22, 40, 108, 72, în total de 1178 versuri
- Scrise efectiv cu poezii are 95 pagini (din care 7 pagini de critic culeasă la diferite articole ale poezilor respective)
- Pe o pagină aare 4 versuri, 9, 8, 17
- O pezie de 25 versuri o scrie în 2 pagini: 8+17, 9+28+9, 9+13, 4, 7+30+12, 9+25, 8+12, 10+20, 4+11, 8+8, 8+16, 7+2, 7+13, 8+21,
- Planeta / să o-mpodobim
- Ștergeți praful de pe pervazul stelelor
- Fiecare femeie e un întreg continent / Mai mult sau mai puțin descoperit.
- Ciorchini de atenție
- Îmbrățișare răcoroasă
- Fișie de cometă
- Creștem și descreștem în ochii noștri
- Numai fiarele nu-și dăruiesc niciodată / suveniruri
- Sclipește (...) de ger.
- Lăcrimar geologic
- Frunte de vînt
- Cu gurile-ncreștate în cîlci /Și-n clei
- Cu sîni obraznici
- Din stîncă va țîșni șuvoi de ape.
- Nîngea lună peste noi
- Îți mersi
- *Imn către necunoscutul din mine (titlu)*
- Toga / de vînt
- Mă-nmulțesc pe drum cu umbra-mi

- Alteori iau sufletul cu mine în pământ
- Să bați în câmpii de sub pământ
- Liliaci împietriți
- Scufundate de vînt.
- Șiroind de sensuri
- Sufletul meu stă cu sufletul lui la gură
- Se mișcă valuri
- Doamnă /bronzată ca o prună, cărnoasă ca o toamnă
- Gușe cireșe
- Ca un obuz de soare, cu schije de miresme
- Piersici pufoase, mere iubărețe, bătrîn castravete
- Ardei obraznici, cartofii dorm, țata varză
- Să te zidesc în vers
- Cursese toată apa de pe Țrotuș /Și se-ntorcea s-o ia de la-nceput
- Chipul tău ca în medalioane
- Lacuri gemene
- În zidirea ploii
- Nume scrise iar și șterse /De sentimente immense
- Îți dau privirile în clocot
- Vibrează sufletul ca un clopot
- Îți intră-n suflet ca-ntr-o ramă
- Stau tablou
- Câmpii de sare
- Mi-acostează ancora privirii
- Fundul mării tot e-un mosaic
- Lună naufragiată
- *Munții = catarge (idee)*
- Ploaia lungi zăbrele înalță printre case
- Voi zbura (...) pe-un nor
- Strives în cartea vieții flori negre și caudate
- Luată în priviri
- Ochi rotund
- *Coama ochiului (idee)*
- Un curcubeu în mine
- Călare pe el însuși
- Tăcerea și-a pus vata în urechi
- Frunze mari care deschid în toamnă /ferestre galbene prin universal lor.
- Poezia vibrează la un diapason (un critic)
- Azi descalt a câmpului opincă
- Lung e drumul pîn'la poezie
- Sensuri multiple mă fură
- Singur și închis în mine
- Mi-e sufletul plin de metale neferoase
- Îmbrăcate într-o spumă de lacrimă
- Simbol al întineririi.
- Cioburi de fapte

- Păsările nu meditează prea mult /Pe care dintre crengi să se așeze
- Plină de pământ străin
- Soarta mea țurcană-neîncrîncenată
- Vînturîndu-mă prin bălți de sînge
- Zînele recoltei
- Mi-esufletul ca lăstarul secului
- Evantaiul cozii
- Lumină intrinsecă
- Vîntoasă
- Fată sprîncenoasă
- A se drăgosti (infinitive)
- Peste ape o răsfrîng
- Țipăt întins între ochi
- Colorat la un capăt cu soarele (țipătul)
- Fragile mea alcătuire / Din plasmă, gînduri și din oase
- Dorm în mine ca pe-un pat
- Catargele versurilor (un critic)
- Demonul imaginii (un critic)
- Auzi cum cresc plantele (un critic) și cum luna trece cochetînd în fluxul ideilor.
- Sensul profund al fiecărui cuvînt (un critic)
- Optimism solar (critic)
- Înglosînd liniile la absurdul admis (critic)
- Atîta timp mi-e refuzat
- Poeții trebuie să se grăbească încet (Festina lente) (un critic)
- Lumina clocotește.
- Treaptă albă.
- Geană conifer
- Finisează un timp în aur moale
- Pămîntul (...) aude
- Pădurea își suna o mie de coarde
- Soarele turna din ucioarele-i pline de cer
- Sînt contrastul dintre pămînt și cer
- Călătoresc cu un copac spre mine
- Vînt de roți
- Țîșnind din însumi
- *Umbra se desparte de mine (idee)*
- *Sparge umbra (idee)*
- Eu drumul nu-l lărgesc dacă mă strînge
- Sun ca-n clopoțel eu din globule
- Numai fugind de mine foarte tare /Eu mă-ntîlnesc și mă întrepătrund
- Poemul crește
- Poem turn.
- *Cărămizi zidite în poem (idee)*
- *O noapte ca o piatră despletită (titlu)*
- Cu privirea de colț de cremene
- Noaptea ca o piatră albastră

- I-a umplut țeasta de gânduri
- O palmă albastră /peste privire
- Am privit în fîntîna sufletului
- Am tras o perdea între mine și eu
- Perdea împădurită. Cerul era plin de cozi de păuni
- Paloșul versului
- Am rîciit umbra pomilor /ca să fie și mai multă lumină
- Părea noaptea-aceea un liliac în floare
- Cu ramuri întinse-ninfinite
- Pluteau în aer șoapte
- Se deștepta orașul
- Noian de vise
- Plîngea ca o mireasă
- Moartea cea grea și fără glas
- Posteritatea (...) îți dă cu ușa-n nas
- Un rîs ca-n alte sfere
- Colonie de licheni
- *Automobilul mă așteapta sforăind (idee)*
- Spre petele albe ale viitorului
- Cu retrovizorul scrutînd trecutul
- Galaxia de faruri
- Moi ca o baie de nămol
- O iau pe această scurtătură spre viitor
- Purtînd pe umăr universal poemelor mele

Cele mai frumoase poezii

- Antologie alcătuită de poet; a făcut puține modificări
- Are 89 poezii din 6 volume anterioare
- Se uită la mine cu sufletul
- Voi avea un avans /Față de lucrurile care nu gîndesc
- Privește fix /în el.
- Opera sa perfectă /De care-i e silă
- Silă universal
- Îi e silă de tot ce e exterior interiorului lui /Melcul
- Bărbile lor /Mă zgîrie /Cînd mi-alint de ele sufletul
- Pe stele e chipul încruntat al bărbaților de demult
- Am legat copacii la ochi /cuo basma verde (...) // m-au găsit cu un hohot de Frunze
- Am legat păsările la ochi / cu-o basma de nori // (...) m-au găsit cu un cîntec
- Am legat tristețea la ochi /cu un zîmbet // (..) m-a găsit a doua zi /Într-o iubire
- Am legat soarele la ochi /Cu nopțile mele
- Ascuns /după timpul acela
- *A încercat să lege sentimentele la ochi (idee)*
- Lumină /de formă sferică
- Steaua arde
- Sufletul ei bate acum /În peretele meu
- Citește poezii scaunelor
- Le-agăț de nori
- Gălăgie de culori
- Pînze nebune
- Supte de-o forță din lună
- Fud cu anotimpurile la subsuoară
- Prebuia să mă traduc
- Pată de soare
- Oamenii n-au timp pentru ei
- Din somn mă scoate ca din lînă
- Mă sui aapoi pe ziuă
- Odată m-am înfipt cu capu-n soare
- Azvîrl cu mine înainte
- *Nori = o turmă de oi (idee)*
- Vedeam cum începe să crească iarba deasă /pe birouri
- Fiecare din noi = ciobanul care și-a pierdut oile (gîndurile) / în subconștient
- Mut o zi albă
- Fac rocada sentimentelor
- Mută o nenorocire
- Noaptea nu are sîni
- Ziuă mă doare soarele /iar noaptea luna și stelele
- *Cînd s-a născut, s-a îmbolnăvit de moarte (idee)*
- M-am dat înapoi în moarte
- Am încălțat cu pantofii mei /drumul
- Haina i-am pus-o vîntului /pe umeri
- Shakeaspeare /S-a dus să moară puțin

- Soarele e tânăr /în vârful razelor
- *Copacii rîd cu frunzele (idee)*
- Strecor mareaa printre degete /să dau de mine
- Eminescu n-a existat
- Luna își avea cuiabar rotit în ape
- Valurile fac noduri albe
- Între două primejdii
- Lacrimile pietrelor înduioșate
- Curgeau doinele la vale
- Codri adînci
- *Vorbea cu codrii (idee)*
- Plopii luminii
- Cu ochi mari /cît istoria noastră
- *Îndrăgostiți care troieneau floarea teilor într-un sărut (idee)*
- *Trebuiau să poarte un nume (titlu)*
- Venind de dincolo /de dispariția materiei
- Pînză de nor
- Catargul unui drum
- *A căutat apă pe măsura corabiei (idee)*
- Chemat pînă-nnoapte
- Dunga pămîntului.
- Norii, ca niște parașute, s-au ridicat sus pe cer
- Mă uit ... / în istorie
- Mai plouă și azi orizontal
- Umflați de cîmpul nostrum magnetic
- Rugina umbla / Căutînd oamenii de fier
- Oamenii mecanici // Se întorceau în carnea strămoșească /pe jos
- Lucrurile /sînt tăiate în două /de-o parte ele /de-o parte numele lor.
- Vijelie de pietre
- Mlaștina /pe care a mers cuvîntul
- Mesrsul pe valuri
- Dragostea ta umple cerul de fum /A mea e din flăcări curate
- Norii mă apasă cu umbra lor
- De evenimente grele //Am făcut bătături
- Circulați numai pe partea carosabilă /A sufletului meu
- Păcate calde
- Un viitor luminous /Pe care l-am trăit
- Cuvinte furajere
- Vine o vreme /cînd trebuie să tragem sub noi / o linie neagră /și să facem socoteala
- Noi, naivii /mai umblăm pe la policlinici
- Din gura lui zburară lilieci
- M-am ținut toată ziua după mine
- Îmi schimb expresia sufletului
- Deseară voi coborî în somnul meu
- Acoperișul pămîntului
- Este pămînt pînă sus la cer

- Atmosferea e la pământ
- Pe burlanele gravitației /Plouă-napoi pământul
- Nu există moarte
- Ca peștii zburători /Dorul aripilor adevărate
- *Cel ce se avântă mai multi a și mai multe pocnituri în cap (idee)*
- Nori de săpun
- Apa e din nou plină de ființa mea
- Cedînd apoi /O parte din greutatea corpului meu.
- *Moșneagul își uită barba /pegenunchii mei (idee)*
- Avizi de unghiul meu de vedere
- Dacă mori / e semn rău
- Ia-ți de pe umeraș (...) aerul tău misterios / transcendental și seraphic
- Anotimp limpede
- Fiecare geană să trezească în mine /o clapă
- Cheamă păsările să zboare aproape
- Fîntîină de aripi
- Nu știa ce-i mai lipsește.
- Coapse dulci
- Contururi de note musicale
- Simțindu-și degetele frumos fulgerate /De niște sîni tari și coapse dulci
- Aaripă de înger
- Văzduhul e o saltea /mai albastră
- Starturi greșite
- Ochii le-au luat-o înainte spre țintă
- Le freamătă nările de așteptare /Ca la caii pur sînge
- Un ochi /m-ar fi primit /sub sprînceana lui
- Ochiul (tău) / a fugit în chipul tău
- Mi s-a omorît timpul
- A primit /o bucată de destin /de esență tare
- Am pierdut jumătate din noapte
- Marea e aici (...) / Dar cine știe unde se termină
- De ce nu se mai evaporă și pământul
- Visul corăbii.
- Plutesc peste mine
- *A dat visul altora și i-au luat-o înainte (idee)*
- Mă înalț deasupra norului
- Dincolo de roate /care atinge pământul
- Toiagul din mînă mi-anbătrînit
- *La umbra mugurilor (idee, bătrîni ajutați de copii)*
- *În fața mea se cascadează un cer (idee)*
- Cuvintele noastre s-au întîlnit /ori se caută la infinit
- Golurile pietrei
- Vorbele /se amestecă printre liliaci
- Un cerc (...) sudat
- Leumea există ca proiect
- Cum știi ei să ne trăiască (actorii)

- Intră și ies pe replici /care le vin sub picioare ca niște preșuri
- Nu știu unde să ținem mîinile
- *Istoriterapie (titlu)*
- *Dincolo (titlu)*
- Cineva se tot foiește în sufletul ei
- Dincolo de mine
- Noi ne-am scris sufletul / pe frunze
- Cîntă tu /Și cu sufletul meu
- Orașele se năruie spre mine /Fluvii fac peste mine cascade.
- Stele grase /Ca în supă
- Curge lumea pe deasupra mea
- Inima = piatră șlefuită.
- Inima /a fost oierdută
- Face harta marilor speranțe din baloane colorate; la fiecare vînt puternic /mai zboară cîte un balon
- Pasăre zboară /pe cer /și un copil îi ține cerul
- Stea răsare /pe cer /și pămîntul /îi ține cerul
- Armură /făcută din pietrele care-au rămas /după ce a trecut apa.
- Mi-au pus o pereche de ochelari /în ceafă /ca să pot vedea numai /cu mintea /de pe urmă
- Limbă-n vînt
- Am vorbit cu dracii.
- Limba inimii
- Arbori / din limba lor
- Bătrîne raze
- Pe cerul gurii /dorm cuvintele vechi
- Trecutul fotografiază prezentul
- Aveam o poezie care nu mă lăsa să dorm
- Îți cad Frunze /printre gînduri.
- Răsar păduri
- La marginea lumii.
- Putem visa /pînă la luceafăr și chiar mai sus.
- Atîrnînd sus.
- Atenți /la tot și la toate
- Tot ce ne calcă pămîntul /devine pașnică recoltă
- *Spicul în vîrful lăncilor (idee)*
- Corbii trăiesc mai mult decît poeții
- Poate arunc vreo lumină.
- Se arată geros
- Zgomotul prafului care se depune pe lună
- Răspunsuri capital.
- Las să cadă oblonul sonor
- Bec choir
- Atoatebănuitor.
- Aprind o lumînare /de la scăpărările de geniu
- Un cerc pîlpîit de lumină
- Lecții de statuie a libertății

- Niagara nu e format din speranțe care cad de sus.
- Nebunii pentru adevăr se dau cu capul creierii electronici
- Eu văd dincolo
- Aripile tale nu pot forma un ciclu complet
- Nu mai caști pliscul de teamă să nu te repeți.
- Faci pe numele lui
- Zori de mileniu
- Sfinx negru.
- Valuri de slavă ecoului
- Cîmpia mănoasă sălta oameni în lună
- Prăpăstiile din lună
- În cer sufletele / se prezintă la poartă /să-și ridice fiecare trupul.
- Văd întunericul
- Parcă-mi sărise un dop de beznă din urechi
-
- Morții /sînt răscoliți din cînd în cînd
- Se sparg mormintele
- Ultimele elegii au fost însîngerate în bărbi
- În zori de mileniu
- Gînditoarea lui mîna
- Răstite ca gerul
- Țărnuț cu poale de valuri
- Un fel de burduf de tristețe
- Ochi treaz
- Scriitor pe cărămida din vatră
- Dîrdîie crivățul el însuși cînd bate de-i clanțane șira
- Gîlgîie de povești
- Vara sticloasă
- Scoica se sparge-n căldură
- Cu mîna pe suflet
- Vorbilor țurțuri le pune /Viscolul
- Goliciune frumoasă
- Dîrdîind ca sloiul
- O să mă doară numele
- O carte subțire /așa ca o frunză
- Înfulecînd cu aripa apa /tot mai adînc
- Rășina plîngînd pe trunchiuri
- Dorul lor de arderi
- Sînt de mult plînse de noi
- Brazii /pornesc pe munte-n sus /și vîntul de scapără cîte-o idee /pe frunte
- Marea ia pietre-n gură și-l îngîna pe Cicero
- Se-ncălecau vorbele
- Își hrăneaa bîlbîiala cu pietre de moară
- Se naște ceața
- Țipetele urcă (idee)
- Aripile cocorilor se îmbucă pe zimți

- Capul îmi e un bob de grâu încolțind
- Cineva răscolește cu lopata /hambarele de cocori de pe cer
- Avea în cap o întreagă piesă
- Are un cioc ca un excavator
- Răgușește zările
- Versurile (lui Ovidiu) au lungimea țărmlui românesc
- Poate, care dai vechimea de două mii de ani versurilor mele
- Topit de dor
- Slava ta aeriană
- O stare de melancolie sănătoasă
- Să nu-l atingeți c-o floare
- Pământul meu / își duce palma Dobrgei la tîmple
- Pământul meu îl simte în versuti
- Clocotul vieții.
- Ca valul care se trezește visînd
- Azi noapte tut e-ai transformat în simbol
- Să-mi fac o căsuță /ici pe valuri
- Uscatul înaintează mai ales /de pe limba înecatului
- Mai sonore decît bronzul
- Vrei prea mult și dai prea puțin (popor)
- Eram pe dig, eram dig, eram digul

- A scris despre
 - Eminescu (n-a existat)
 - Shakespeare (se dusă să moară puțin, a făcut lumea în 7 zile)
 - Corbul lui E.A. Poe
 - Dan Quijote and Sancho Panza
 - Bărbați (Mircea cel Bătrîn în zale...)
 - Ovidiu
 - Ulise
 - Zamolxe

Ceramica

- Editura Militară, 115 poezii, 224 pagini, 1979, 12000 exemplare
- Gîndești rar/ și-ți cad frunze /Printre gînduri
- Voi vă veți îndepărta de mine, /lăsîndu-mă să mă prăbușesc singur /De pe propria-mi zidire
- Prea frumoase și iubitoare Ane; /Mă iertați că nu v-am mai zidit de vii, /Am avut mai multă încredere /În cărămizi
- Am știut că tot ce ne calcă pămîntul /Sevine pașnică recoltă. //Asfel atenți /La tot și la toate /Am învățat mereu /Să fim veșnici
- M-am adunat /Din toate izvoarele care s-au pierdut /Încă înainte de nașterea mea.
- Aveam o poezie care nu mă lasă să dorm /Ș am trimis-o la țară /La un bunic
- Nici n-au fost bine strămoșii /Că și sîntem noi
- Nu se va pierde niciodată /Și nici o vijelie nu ne va putea smulge /Aerul acestor locuri
- Iată, eu am și-nceput să te-aștept /Măsurînd timpul cu barba, /Veșnicie după veșnicie
- Simți prin adiere, /Vino, /Din aceste două inimi /Să facem un foc înalt.
- Și soarele ce coarda sare /Îmi dă în ochi un strop de mare
- Inspirația venea în urmă, pe jos. /Poetul mergea în frunte, călare, /Și primea onorurile.
- Am zărit lumină pe pămînt, /Și m-am născut și eu /Să văd ce mai faceți.
- Iar fata aceea, iată, /Se uită la mine cu sufletul... / Nu dragă, nu te deranja să mă iubești.
- Dimineata string cu o greblă /Chipurile mele vechi /Din oglindă
- Alge pline de verde.
- Vine o vreme /Cînd trebuie să tragem sub noi /O linie neagră /Și să facem socoteala
- Cuvinte furajere
- Aveam de mult o bănuială împotriva mea /Și astăzi m-am ținut toată ziua după mine /La o distanță care să nu bată la ochi
- Fata mea e un adevărat alfabet morse
- Ziua de azi /Mi-a fost vîrîtă, ca de obicei, /Pe sub ușa
- Să fim atenți /Pe cine numim /Eu
- Să fim familiari cu noi
- Să ajutăm mișcarea
- Avizi de unghiul meu de vedere. Vise căzute
- Și credea despre lume /Că n-are decît o singură dimensiune: /Greutatea
- Mie mi s-a omorît timpul /Onorată instanță
- Din somn mă scoate ca din lînă
- Azvîrl cu mine înainte
- Odată m-am înfipt cu capu-n soare /Și, agățîndu-mi gravitația de picioare, /Pămîntul m-a întors din nou la sine
- În fața casei în care conviețuiesc cu mine însumi /Era o agitație nemaipomenită /Toată omenirea se adunase acolo și vroia să treacă prin versurile mele.
- Mi-am însemnat gîndurile /Pînă cînd au început să se vadă /În ele /Munții
- Sub formă de viață.
- Scoțîndu-ne, de băut, timp proaspăt, /Tocmai din fundul pămîntului.
- Dar de la noi și pînă la umbră /S-a întîmplat un lung process /De abstractizare /Și în ea toată insensibilitatea noastră /A atins apogeul
- Timpul să pută
- Rugina umbla din casă în casă /Căutînd oamenii de fier
- Lîngă vis

- Iată, lucrurile /Sint tăiate în două, /De-o parte ele /De-o parte numele lor.
- *Lăcustele sar ca literele din mașina de scris (idee)*
- Vom ride pentru copac
- Norii mă apasă cu umbra lor
- Circulați numai pe partea carosabilă /A sufletului meu, /Barbarilor!
- Voi trece pe lângă toate lucrurile /Până când lucrurile /Mă vor cunoaște
- *Materia își cerea scuza (idee)*
- Gîndurile mele să dea din cap
- Și-a pus în gînd /Să mute universal /Dintr-o parte într-alta, /Ca să-și cîștige existența
- O, între stele e atîta timp /Degeaba!
- Tot mai rar de timp, /Tot mai rar
- Dat nici o gură n-apucă o stea /S-o tragă de raze
- Mi-e frig în cămașa asta /De litere /Prin care intră ușor /Toate intemperiiile
- Prin a , /Prin b, /Prin c, /Alfabetul este plin de mine /Pentru o clipă.
- Din gura lui zburară liliaci
- Să mă părăsesc chiar pe mine
- Dacă te-ntîlnești cu un munte, /E semn rău, ajungi în scaun
- Tocmai le terminasem de visat
- Uite-i cum plutesc peste mine.
- Toiagul din mînă mi-a-nbătrînit
- Cuvintele noastre s-au întîlnit /Ori se caută infinit, /Nu mai știu care e întrebarea, /Nu mai știu care e răspunsul
- Cei mai dezinvolți – actori! /Cu mînele suflecate /Cum știu ei să ne trăiască!
- Intră și ies pe replici, /Care le vin sub picioare ca niște preșuri
- Din liniște compus
- Curg gîndurile de prin cărți, /Pătînd ușor parchetul
- Dincolo de mine
- Curge lumea pe deasupra mea; /Așa privind în sus /Am străbătut cea mai mare parte /Din ea
- Stele glase /Ca în supă
- O pasăre zboară /Pe cer /Și un copil îi ține /Aerul
- O stea răsare /Pe cer /Și Pămîntul /Îi ține cerul
- Rășina plînge
- Marea ia pietre-n gură și-l îngîna pe iciero
- Are un cioc ca un excavator
- Mă-ntorc spre mare și vorvesc cu Ovidiu, /Versurile căruia au lungimea țărmlui românesc /Și cadența înfundată a valurilor așteptînd să se spargă gheața. //Poete, care dai vechime de două mii de ani versurilor mele, /Împlîntat ca o piatră de hotar la marginea limbii române /Pescărușii te-au ales în prezidiul doinelor noastre /Pe care le-ai transmis în latinește și le-ai trimis pe vînt la /Roma.
- M-am balonat înghițind aer.
- Uscatul înaintează mai ales / Depe limba înecatului
- Marea = ciorbă.
- Pustiu de ape
- Digul m-a despărțit pe mine de mine
- L-au tras de suflet
- Părul se leapădă de el.

- Nefacerea
- Uneori îmi simt lipsa
- Mă doare ce nu doare (titlu)
- N-ar exista decît un singur drum drept /Pavat cu cuvinte, ca niște papuci
- Trăiesc zece vieți
- Mă uit la toate lucrurile / De două ori, /O dată ca să fiu vessel, /Șio dată ca să fiu trist
- Roze înfipite în noapte
- Norii = parașute.
- Plouă orizontal
- Pămîntul ne rămîne mic /Precum o haină de școlar
- Clipa oprită-n ceasul de la mîină.
- Apoi m-am dat înapoi /În moarte /Să mă privesc

Teatru, IONA

- 1974
- Tragedie în 4 tablouri
- Aprox. 40 pagini fiecare piesă
- Un personaj care voebește tare cu sine însuși, își pune întrebări și-și răspunde; se strigă pe el; mai sînt doi figuranți care nu vorbesc
 - - De fapt, Iona sînt eu. Psst! Să nu afle peștii. De-aia strig, să-i înduc în eroare
 - - Peștii trebuie să creadă că el pescuiește cine știe unde. În altă parte.
 - - cam cît a număra toată viața?
 - Mai mulți
 - Atunci, cît a număra toată moartea?
 - Poate, că moartea e foarte lungă
- Replicile sînt scrise una după alta, ca un dialog, deși le rostește un singur personaj, fără stilul teatral scris:
 -
 -
 -
 -
 - .
 - .
 - .
 - - Și cum poate marea să-i țină pe toți peștii ăștia pe mîncare și pe bere?
 - Mai bine m-aș face pescar de nori
 - Pune undița să pescuiască în acvariu
 - Pescarul e înghițit de un pește
 - Începe să fie tîrziu în mine. Uite, s-a făcut întuneric în mîna dreaptă și-n salcîmul din fața casei. Trebuie să string cu o pleopă toate lucrurile care au rămas aprinse, papucii de lîngă pat, cuierul, tablourile
 - De ce oamenii își pierd timpul cu lucruri care nu le folosesc după moarte?
 - Ar trebui pus un grătar la intrarea în orice suflet.
- Invers: peștele îl pescuiește pe pescar
 - Am fost odată pe un munte și aerul era acolo atît de dens, încît m-am uitat la el
 - N-a făcut nimic bun în viața lui, decît această bancă de lemn, punîndu-i de jur împrejur marea.
- Se aprindelumina brusc cînd îi vine o idee dintr-o dată
 - Parcă-l văd pe răposatul: mă înghițise și, cu burta plină de mine, se retrăgea și el undeva să mă ferece. Să-i tihnesc.
- Sătul, mergea așa prin apă, cam distrat, și de nepăsător ce era, dădea și din coadă.
 - Sînt copii care vorbesc în burta mamei
 - Femeile însărcinate se string mai multe la un loc – să mai stea copii de vorbă
 - E strîmt aici, dar ai unde să-ți pierzi mințile
 - Poate ar trebui să aibă o parte din picioare pe spate. Să-și distribuie mai rațional picioarele
 - N-a mai găsit locul, c-a venit un cutremur și l-a mutat în altă parte.
 - Ne scapă mereu cîte ceva în viață, de aceea trebuie să ne naștem mereu.

- Să zică mulțumesc că nu-ncep să-m mănînc pe dinăuntru
- Indicații: “își taie o bucată de piele din podul palmei stîngi, pe care scrie apoi, cu sînge, cîteva cuvinte”
 - - cît e pămîntul de mare, să treacă scrisoarea asta din mînă în mînă, toți or să-ți dea dreptate, iar să intre în mare după tine – nici unul.
 - - Pe omenire o doare-n fund de soarta ta
 - - Se clatină lumea ca un ou clocit
 - - clocit și răsclocit
 - - Din care trebuia să iasă cine știe ce viitor luminous
 - - Dar s-a răzgîndit
 - Sînt oamenii mei aceia care mă privesc?
 - Noaptea e atîta beznă în pădurem încît copacii cresc de spaimă
 - Strașnic năvod mai am. Vreau să prind cu el acum soarele
 - - Nu mai zice “săracul”. Ți-am mai spus.
 - - nu mai zic (vorbește cu sine însuși)
 - Fericirea nu vine niciodată cînd trebuie
 - De ce întîlnesc mereu aceiași oameni?
 - - Ce e orizontul ăla?
 - - O burtă de pește
 - Sînt ca un dumnezeu care nu mai poate învia
 - Doamne, cîți pești unul înt-altul
 - Toate lucrurile sînt pești. Trăim și noi cum putem înăuntru
 - Încearcă acum să-ți prezici trecutul.

Diverse

- Biografia se face singură, ți-e dată
- Satul a ținut, sute de ani, locul cetății antice
- În interiorul zidurilor diafane ale orizontului
- Nimeni nu poate lua locul nimănui
- Toți care-au fost meritau să fie
- Moartea nenaturală a satului
- Poezia de azi suferă de o declorofizare excesivă
- Mi-am schimbat carcasele
- Idei bastarde
- Ne înghite critica
- Se-mpleticește-n toc
- Acea frînă jenantă în a-mi spune părerea sincer
- Despre confrăți
- Versuri deghizate
- Mi-am frînt gîtul de-a lungul multor caiete de dictando
- Schemele unui anume tip
- Voiam să mă mișc slobod și pe picioroangele unor mari poeți
- Singur printre cărți
- Poeți care sar pîrleazul în grădina teoreticului
- O atmosferă literară mai ozonată
- Reîntoarcerea la matcă
- Proza vieții

- Cele mai spectaculoase căderi sînt cele de pe scenă
- Ah, ce piese grozave sînt în jurul noastre
- Metaforele lumii și sclipirile ei
- Avem și-un viitor în trecut
- Literature e o cursă lungă
- A săpa tot mai adînc într-o fîntînă
- O rază de lună care se dă tumba
- Fiicele focului (carte)
- Stați așa, moșnegi
- Răboiul celor două Sparte...
- Femeia asta are pe cineva-n baie
- Morții stau în spatele pămîntului, ah, respirația le e tăiată de un fir de iarbă...
- Vă rog să-mi dați o pușcă și-un leu...
- Lucrător pe ogorul poeziei
- Mîncare de pește
- Taman pe dos

KIERKEGAARD SØREN

- 1813-1955, filozof danez
- Terminii introduși de el: greață, angoasă, existent
- Existența este o tensiune între ceea ce este omul, și ceea ce nu este
- Durerile conștiinței nu înseamnă boală
- Individ + Transcendent
- Ține un jurnal din 1834-55
- În spiritual cristianismului tragic: “Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?”
- Gîndire tragică
- Paradoxul subiectivității
- Ce este existența personal?
- Gînditor religios
- Subiectivitatea este adevărul; subiectivitatea este eroarea în raport cu transcendența Dumnezeului, acest Altceva care omul nu este
- Existența este o suită de umblări fără ieșire
- Omul Kierkegaardian: dacă se limitează la el însuși pare insatisfăcut, iar lumea în care locuiește îi dă greață, n-are sens; Unde sînt eu? Ce înseamnă lumea? Cum de-am venit pe lume? De ce n-am fost întrebat?
- Existența are trei sfere: estetică, etică, religioasă
- Estetică: Omul nu știe de ce să se agate, trăiește doar în moment, aventură permanent, fuge de el însuși și de alții
- Etică: Omul nu se mulțumește să fie ceea ce este, ci unde devine ceea ce devine; refuză alegerea pentru că aceasta înseamnă mutilare; omul se află deasupra (dincolo de) Binelui și a Răului
- Religioasă: Greșeala totală a individului în fața Dumnezeului.
- Angloasa și amețeaua libertății: condițiile trăiesc în relative; angosta este cea mai înaltă școală a omului; angosta se naște din libertate; păcatul nu suprimă angosta, pe care omul o regăsește permanent
- “Alternativa”, 1843 ; fragmentar; idei; paradoxuri, gînduri negre

MARIA SPIRIDON

- Pe umeri /carul lumii
- Flori goale
- Lovitura măiastră a sorții

KATJA ŠPUR

- Clipele te-apăsară grele
- Gene-perdele
- Rană arzătoare
- Doruri sîngerînde

MARIN STANA

- Și-a înfipt muntele colțul în soare
- Vînt gonit
- Frunzele flutură
- Aripa zilei
- Roșu împietrit
- Stelele sclipesc rece
- Braț de pendul

GEORGE STANCA

Tandrețe maximă

- Albatros, 1981
- George Stanca este inginer; scrie poezii duminica
- 47 poezii, 84 pagini, 3 cicluri
 Și mă trezesc răcnind la fluturi:
 Eu sînt autoritatea tutelară,
 vă ordon, predați pemil la
 centrele de colectare!
 - Metafore ruginite
 - Simboluri uzate
 - “Istoria polemică a lepidopterelor de la / origini și pînă azi”
- Eugen Simion îi scrie pe coperta din spate 17 rînduri (ca o postfață)

Poezie ecologică

- (în occident), despre infernul urban, într-un limbaj tehnicizat
- Ciuma electrică
- Marea de petale / a sufletelor noastre
- Depun jerbe de şpan spiralat
- Azi aniversăm ziua cutiilor de conserve
- Reziduri florale şi-au pus redingota

albastră
un
colan de şpan
dîndu-şi pe freză
ulei maron de raboteză;

- E o feeeriiiieeee şi o buuuucuuuuriiiiieeee
- Prin lanul albastru de săbii

trece
ca un lăstun
schipătînd fără ritm
un bătrîn şi classic
l o g a r i t m.

“...şi dragostea mea creşte mai mult dinspre partea de nord”

Păru-ţi electrizat
risipea scurtcircuite albastre
ozonizînd perna păcatului nostrum
făcîndu-ne
să visăm tunuri de frişcă
trăgînd 999 de salve în cinstea
a g r e g a t u l u i
încăunat într-o tranşee de zmeură
unde
fuma trabuce din petale de crin.

Galben sufletul de toamnă
Delirăm şi delir, doamnă

Negru şarpele de os
Şi călare şi pe jos

Roşu cerul de duşmani
La anu şi la mulţi ani,

- Soarele
dă cu capu
în fereastră
- Ce este viaţa – întreabă uimit repetentul

- Viața fericită pe care o trăim – sare elevul silitor.
- Și toți copii
 își încarcă
 ascultători
 praștiile
 cu s i m b o i u r i
- Omenirea începe într-un mormânt
 de un kilometru cub atât
- Ochelari cu
 dioptrii minus infinit
- Sub turnul de lapte roiau fluturi de lut
- Mă refugiez în tot felul de
 Metafore
- Vindeam la chioșcuri fericire
- Care s-a ajuns on
 De serviciu la o publicație literară
- “domnul poet”

Doamna se plimbă dezinvoltă
printr-un tablou de Renoir

Visul se plimbă tehnicolor prin
biserici vechi de lemn
și prin stațiile de amplificare

- Solista blondă și răgușită urlă a pustiu
 peste mulțimea excitată
- Plînsul mamei al cărei fiu
 a plecat la oaste și n-a mai venit
- W.C.-urile improvizate
 din coasta dealului
- Yeaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!
- Televizorul în două culori
- Doza de entuziasm,
 reprezentată conform tarifelor
 în vigoare (s-a consumat)
 Duceți-vă acasă,
 culcați-vă,
 iubiți-vă,
 refăceți-vă!
- Jucați la loteria somnului!
- Shop-ul săracilor
- Poeziile au motto-uri, dedicații
 - La clubul roboților parfumați cu benzene
 instalat într-un somptuos vagon de tren
 invitații ciocnesc eprubete or mai schimbă
 un verb.

- Războaie literare
- Se găsesc explicații logice urâtului
- Ca un Beethoven al II-lea
- Oameni politici și politicoși
- Voi femei divorțate de mine

Vă iubesc și pe voi scumpe cutii de conserve ca mame ale copiilor mei din flori de mac

- Frați ai mei într-un frumos
- O pereche de ochelari pentru orbi

Aduceți-mi dragostea voastră fără de care
 aceste poeme
 aceste versuri
 nu pot să existe nicicum

- Deși știam de mult că
 $\sin^2 x + \cos^2 x = 1$
- Eu care vînd eternitate la kilogram

Eu care de la Geneză suflu în moara
 unui Don Quijote încă nenăscut.

Eu buletinul de știri de la miezul nopții
 Rostit ca o sentiță

- Poate o cruce – a mea,
 poate altă cruce – a mea
 poate un epitaf.
- Frumusețe rece și monumental
 marmoreană
- O luați pe Calea Lactee și
 faceți a doua la stînga;
 ocoliți Carul Mare parcat neregulamentar
 și după întîiul sens interzis
 veți găsi o alee de azalee.
- Lemnele din cămin cerșeau cîteva scînteii
- *Simfonie în Do decanez (titlu)*
- Sîinii tăi adormiseră de o veșnicie
- Uitaseși un diez
- Din curcubeu coboară lin liane lungi
- Fericirea își împletește cozile la rădăcina ploii
- Monștri de fier își țin fericirea
 într-o inimă de trotil
- Genele își caută alt loc de muncă
- Prostia ucigașă de cadaver

O, ce trist e acest bal
 din salonul oval!

- Ce bemoli sărind ca păstrăvii
prin ape

Să te botez cu numele nectar
și să-ți dedic albine purpurii

- *Soarele de divide în lumină, lumina în raze (idee)*

Dar, doamnă, începe turnirul și nu-s eu acela
iubiți pe altul, desigur.

- Confuzia-i dulce

Cu voia mea vei fi o madonă
din teracotă
cu privirea vie ca un pețiol de crin

- Vei fi Cecilia Gallerani
sau Nud cu cioară
- Pentru tine voi planta magnolia
pe stîlpii de înaltă tensiune
- În ziua cînd eram îndrăgostit și prost
- Moartea fără
- Lacrima mea sarea în s^{us}
- Ușoor
- Axa

de

simetrie
a sufletului

- Bătîndu-ne cu frișcă
scoasă dintr-o
mașină de treierat crini

Femei de plastilină (titlu); cînt obtuz;

- Îndelungarăbdurie
- În dimineața această

Rogu-te

1. aruncă-mi un argint din privirea ta

.....

2. învață-mă

.....

3.

- Într-ale iubirii de aproape

de cît mai aproape

- Lanuri de tristețe

Săruturi de lung metraj îți voi croi
la cele mai scumpe buticuri din port

Odă superficială (titlu)

Epiderma ta – pe care ne scăldăm/
cu roua propriului nostrum păcat
încercînd să ne iubim classic și frumos
ca în filmele de cinematecă

Părul tău ondulat ca un sinus ridicat la pătrat
Părul tău frumos ca un bulletin meteorologic citit
în diminețile de primăvară.

- Tu – ca o pașă de sex feminine
- Nucile de cocos pică mălăieț și folkloric;
- Între noi (lipsesc cîteva zile-lumină de iubire.
- O doamnă blazonată se strîmbă nobil
- Tancuri de televizor în culori
- Bombe deloc neuter
Dar cu neutron
- Ea nu trebuie să moară în poemul nostrum
(...) fiindcă are o familie
numeroasă
- Biciclistul colecționează timbre
- Telespectatorul își dezvoltă insectarul
- Fotbalistul cumpără tulnice
- Caloriferistul iubește o cheie franceză

ION STANCIU

- Noi nu vrem să fim umbre
- Să mă cunosc de ajutor îmi e flacăra
- Sîngele umbrei
- Crinul se roșește
- Starea de umbră
- Val de nisip
- Umbră de vînt

MARIANA STANCIU

- Beethoven a trăit prea puțin (titlu)
- Simfonii nescrise //le simt mistuindu-mă în flăcări
- Scînteie primară (titlu)
- Urlet planetar
- Căutînd în ochii celor plecați /senzația neantului

NELU STANCIU

- Soarele fiecărei zile
- Fire de nesomn

VALERIU STANCU

- Călărețul aleargă, /Apele verzi îl așteaptă /Să-l înece
- Țițele lunii
- *Arheologul cuvîntului (titlu)*
- Vă rog, nu vă osteniți să-ntrebați /cum de se-mbată-un poet cu idei și cuvinte
- Cuvîntul să mă frîngă rob
- Ceru-n ochiul meu să-ncapă
- Țărnuț vîzduhului /prăbușit
- Bucăți de vîzduh
- Prin tinerețea umbrei mele
- Pîndește vremea să ne pască
- În sînul clipei de-nceput
- Să nu dormi cu apusu-ntre buze

MIRCEA STĂNCEL

- Sub dalta nopții învie dimineața (titlu)
- Spice de iubire
- Să vă rămîie roua-n amintiri
- Luați cară în pluvioase mâini
- La albastrul de doină
- Când fulgeră atinge pomu-n subțiori
- Întuneric de te rănești de el
- Vise gri
- Se-aud flăcări spărgînd noapte
- Despică izvorul și se spală
- Sub arip[ă] păsărilor e vară
- De multă înălțare holdele asudă

NICHITA STĂNESCU

Măreția frigului

- (March 31, 1933- December 13, 1983
- 1972, Junimea
- 190 pagini, 4 cicluri, 136 (= 47+32+32+25) poezii
- Cît timp reușesc s-o țin în aerul meu, -/ pasărea aceasta bolnavă va zbura
- Merg ca și cum aş sta,/ și deși sînt sătul de aer, respir.
- Ca să fiu trebuie să afirm că sînt /și lumea-n mîna dreaptă s-o țin ca pe o armă
- Din omida aceea scîrboasă / mi s-a tras dorința de-a scrie versuri
- Prințul căzut de pe cal /strivește-n cădere un înger
- Tot ceea ce nu înțelegeți voi / este rudă cu mine
- Plouă, doamne, peste întregul de mine
- Și chipul altui trup de-al meu /ți se va arăta / în timp ce chipul altui trup de-al meu se va îneca.
- Se stinge timpul, ora
- Mi-e strigătul orb
- Înfășurat într-un semn /cu gura pe-o cifră,/te-aud cum mă chemi/ dulce hidră.
- Astăzi se va diseca un cuvînt/deși nu e voie.
- Tu ai crescut pe sufletul meu/ cum crește cîinele pe lătrătura sa
- Singuratic se duce bătrînul/ de la unul la altul/se duce să fie ce-a fost.
- Oștire de oase.
- Acum, chiar acum, cînd citești tu, cititorule/cuvintele acestea/ viața mea curge în fața ta/și viața ta curge în fața cuvintelor mele.
- Vreau să fiu el
- Cum să nu-l iubesc dacă/e frumos ca o turmă de oi /în amurg.
- Cum să nu-mi fie dor de el /dacă este la fel de tăcut /ca u greerr
- Inima lui e șaua/lui Hamlet (despre Emil Bota)
- Voi care ați căzut din înșivă-/clîpelor, orelor
- I-am mîncat zborul, nu osul, cum ziceți!
- Ea s-a îmbolnăvit de aer
- Creierul meu era umflat ca un steag.
- Eu începusem să-mi rup memoria /cum rupi o cămașă murdară...
- Ea era albă și bolnavă ca mărul/tăiat cu cuțitul în două
- Matematica s-o fi scriind cu cufre /dar poezia nu se scrie cu cuvinte
- Cucurigu! ("Matematica poetică" lui Solomon Marcus)
- Maria! Maria!, Maria,/strig după femeie, / - Ce faci? /Femeia îmi răspunde: /Nasc. Nu auzi? Nasc.

- Rămîne veşnic deschisă poarta aerului.../Noi încercăm s-o deschidem cu respirarea,/noi încercăm s-o deschidem cu păsările/noi încercăm s-o deschidem cu răsăritul soarelui
- Nu mă crede dacă mă iubeşti, /nu mă crede....
- Secunda borţoasă cu altul
- Dacă păsările ar fi ca aerul, /numai pe ele le-am respire /numai pe ele...
- Inima mea este o cireaşă /prietene, eu am o inimă de pom
- De ce uiţi tu, că eşti şi tu altul!
- Când plouă peste noi cu păsări
- Totul e scriere./totul este de citit
- Curge primăvara pe sub fluturi
- Ai văzut vreodată vreă pasăre /s-o suture aerul pe care-l zboară?
- Mai bine sarează-mă tu cu tine, /şi fă-mă gustos
- Să nu mai păstrezi la mine în ureche /felul acesta tîrziu al tău de a ride.
- Ce nechezat a părăsit botul calului/de drag de şoldul tău?
- *Desen pe o aripă (titlu)*
- *Rugăciune la o piatră (titlu)*
- Vom bate timpul în cuie /toc, şi toc-toc...
- Crivăţul cu ţeava de tun
- Se string iubitele mele /În braţele altora ca în spînzurători
- Verdele allege-s-ar de frunză
- De ţiţa de piatră /nedezverginată
- Aleluia sfînte A!
- Ea a trecut spre mine, spre/răspoimîne,-/aşteptaţi la cel/ce nu s-a născut!
- Voi cădea în genunchi numai în faţa copacului/pentru că el are o mie de picioare şi suferă să meargă
- Trec şi îmi cade privirea
- Îmi vine să plîng cu sînge
- Mi-e foamee de ce-i viu, /mi-e tîrziu de timpuriu...
- Visele precum cireşele
- Ah, încordaţi-mă cu păsări
- Stau de unul singur într-o floare/vino tu, mirosule ce doare
- Pe spinarea păsării /trece pasul soarelui
- Piatra îmi este verişoară /Rudă de tată îmi este pomul
- Eu sînt tu
- Ce am simţit înainte de a mă naşte /voi simţi şi după ce nu voi mai fi
- I-am arătat un trifoi cu patru capre; /o inimă cu două trupuri; o pasăre care zbura înlăuntrul oului.
- Numai tu şi cu mine/înmuţiţi şi împărţiţi/adunaţi şi scăzuţi/rămîneau aceiaşi...//Pieri din mintea mea! /Revino-mi în inimă
- Animalul rănit cu vederea; idei friguroase
- Voi pune strigătul meu la uscat
- Pat îmi voi face din aripa zburînd
- Cuvinte nisipoase şi cosmic
- Şi el m-a băut pe mine (şi eu l-am otrăvit pe el
- Oare pietrele or fi avut copilărie?
- Inima mea este perna ta; /dormi tu, iubit-o, peste mine

- Trezește-te cum se trezește verdele /în carnea frunzei
- Să-l închidem pe acest iepure /ca pe o fereastră deschisă
- Orașul se îndepărtează-înhămat la cîinii /vagabonzi și flămînzi
- Nici n-ați crede voi că pietrele /sunt copii de aer ai păsărilor
- Florile sunt gînduri
- Toate pietrele mele s-au bîlbîit în fața soarelui
- Cea văzută numai de cei care poartă ochelari la inimă
- Alții nu-l văd pentru că nu au inimă
- Toți însă spun în cor: /Poetul nu este de băut, deci nu-l înțelegem!
- Lasă-mă să-mi fie dor de tine!
- Neatinsă de privire
- Și voi lăsa să latre o piatră.
- Și cîta universalitate a năucului de poet /de Ion Barbu cel care considera limba română ca pe o vorbire a stelelor și /încifrînd-o ca atare și descifrînd-o ca /atare.

Epica magna

- 1978, Junimea, 19000 exemplare, 216 pagini, 93 poezii (37 pagini desene de Sorin Dumitrescu (la 5 pagini de poezie, o pagină desen)
- Gînd cu ancoră A./în zeama gînditoare a creierului
- Templu al cuvîntului , A
- A, te opun lui 11.
- Nu trebuie înțelese sentimentele, -/ele trebuie să fie trăite
 - Mă prelungesc în vis/de frica de a fi fericit
 - Mă asfalez /și mă îmbrac în ninsoare și gheață
 - Cel care se sprijinea de raze ca de un băț
- Aerul, această moarte a peștilor
- Carnea a început să-ți ruginească
- A copil nou născut miroase/ steaua
- Spală-ți de tine însuși, -/sămînța și glonțul...
- Muci fosforescenți ești, trădătorule
- Frig să-ți fie focul! /Să arzi fără de moarte
- Au zis de future că este /o respirație,-
- *Amintiri de cînd eram piatră (titlu)*
- În creierul meu / a explodat o celulă
- Cu respirația /am s-o dobor.
- Treaz fiind încă, m-am trezit /cu lăuntru meu plin de zburătoarele cerului
- Ferească-mă, să stea și cerul cu stele în mine
- Alergaam atît de repede încît/mi-a rămas un ochi în urmă
- Ah, legile fixe /ca și cum aam trăi un timp oprit
- Poți tu să îmbrățișezi un fulg
- Lîna albă a cuvintelor/de pe limbă mi-o tund cu foarfecele de iarbă.
- Un grec în trecere prin inima mea mi-a zis: /misterios este numai ceea ce există,/iar logic este numai ceea ce nu este
- Cuvînt copil
- Salutul de doi, zvîrlit spre trei /al unui unu.
- Lerui ler, pierde-m-aș pierde /ca să-mi rămîna singurătatea /mie
- Prima mărime peste zero este infinitul, /peste nimic, - /totul
- Desigur, și zeul meu își are zeul lui
- Cum carnea de zeamă a piersicii / de jar împrejurul sîmburelui creieros
- Cuvîntul, acest organ fioros
- Lasă-mă înspre tine
- Sprijinindu-se pe stîlpul aerului
- Eu mă clatin atîrnînd /de capătul privirii mele /ca un spînzurat de frînghie.
- Trece o pasăre /de parcă ar deschide ferestre/aripile ei sunt /ferestre
- Aș vrea să pot să locuiesc/în propriile mele cuvinte, /dar îmi atîrnă greoi prin ușile lor/trupul spre regnul animal
- *La nord de nord (titlu)*
- Vai, chiar și ceea ce nu există poate să moară.
- Cîndd te uitai prin mine /spre propria mea adolescență
- El îți prelungea uneori mina/El îți adăuga mirosul
- Sînt solidar/cu tot ceea ce nu există.

- Suna murder și greoi /prin aripa ei, aerul a noroi
- “Atît de distrat era cînd vorbea, încît uita cine este, cu cine vorbește, în ce timp și în ce loc vorbește” (motto, C.Suetonius Tramquillus – Claudius XL)
- Brutală starea de a fi!
- Visul soldatului rupe aripile/fluturelui
- Numai zigzagul de future /ațipește floarea
- Ca să nu mă distrug din spaimă /în fiecare secundă/am fost lăsat să fiu/oricine, altcineva.
- Starea de urs.
- Ca într-un leagăn eu port în creierul meu /și clatin/ideile și pofta de a ști
- Moartea e starea de dinainte de a te naște
- Și aventuri de copac mi s-au dat, /ca să support să fiu lemn /fără să ard dintr-un gînd
- Ca un pom cu ramuri, istoria /să be ia de fiecare dată de la început!
- Geografia ființei.
- Idei pot fi și fără trup
- Timpan oprit la cuvîntul “mamă”
- Ochiul mare aal aerului
- Cel care stă, nu este, /Cel care mișcă, are trecut
- Bastonul ei de nervi
- Fluture înțepat de o privire
- De mult soare, mă-noptasem
- Vino, tu, cu tine toată/ca să-nctruchipăm o roată /Vino, tu, fără de tine /ca să fiu cu mine, mine.
- Dezbrăcat de memorie.
- Întins în iarbă ca o junglă
- Somnul se arăta ca o alternanță a luminii
- Sinceritate poate fi o mizerie/iar adevărul pus în gura /unui dihor, o murdărie!
- N-am decălecat ceea ce nu călăream
- Mai sînt pentru că el măeste
- Vine un moment în care durerea se schimbă în indiferență /și nenorocul /în obișnuință
- *Adunarea prin îndepărtare (titlu)*
- Eroarea este îndepărtarea de este
- Este ceea ce este
- Ochi de piatră în trup de apă...
- Suferind ca rîul de munte
- Îmi pun cuvîntul pe gînduri /și ea se rupe strigînd și urlînd
- Îți spun o singură vorbă/și tu curgi de sub ea /aidoma sîngelui de sub cuțit.
- Strig, și păsările cad sub strigăt
- O, de-aș avea o cît de cîtă greutate /aș putea să zbor
- De ce dormiți în gangul unei stele /de ce împrumutați raza /de ce nu snteți voi care sunteți?
- *Creionul plin de sînge (titlu)*
- La adăpostul acestui urllet continuu/încerc să am curajul să mă nasc pentru moarte
- Omul este egal cu omul
- Sîngele care-mi ține loc de văz, -/acest miros care-mi ține loc de muzică, -
- Lacrimă osoasă
- Și deodată, explodează punctul gînditor.
- Dînsa, piatra se luminează odată cu întunericul ei

- Ce păsări migratoare zboară înlăuntrul meu?
- Placenta luminii
- Dragoste este ce sunt
- Crivățul intinde // gîtul lui nesfîrșit cu cap de stea /și cu trupul dincolo de munți, în morminte
- Eu nu sunt altceva decît /o pată de sînge /care vorbește.
- Să spalăm apa.
- Bărbatul este un animal indirect, /.../ Foame îi e de ce n-au mîncat alții, -/frig îi e/tot timpul de alte stele
- Neputînd să piardă nimic /el pierde totul!
- Lumină în sine însuși
- Cîntec de leagăn pentru arca lui Noe.să respire pînă în strămoși
- Fumul sălbatec al locomotive
- Desigur, am să mor pe drum, /îmbolnăvint de stele ca de bube, /se va lua ca rîia lumina de pe mine
- În raniță port amintirile altcuiva;
- Ieri au vrut să potcovească cu mine /lumina de la o lumînare
- Mai dormi și tu că ți-a venit rîndul.
- Să te naști din altcineva/înseamnă a muri în altcineva.
- Cîntă din el și din tine
- Ce e urît plutește deasupra
- Soldat - vagon
- Cu cît va scădea apa cu atît ne vom îneca mai mult
- Ce, tu crezi că soarele e numai pentru răsărit!
- Alungiților pe vertical /l-ați uitat pe împărat
- Nimeni nu s-a îndoit de faptul /că mărul este port, /că gustul lui nu are idei, /că roșeața lui nu e rece...
- Somn lăbărțat și fără vîsle
- Umbra /pe care alergînd copilul și-a lăsat-o acasă?
- Cu moartea /îmbrățișați în preacurvie
- A, nu-mi mai era A
- Nu cred că păsările zboară./că ele se sprijină pe ceea ce nu este, /că tu mă iubești pe mine/fără să-ți fiu cîine...
- Încep să curgă înspre ieri/ și oră și clipită
- Nimic mai liber decît somnul
- Nimic mai statornic decît aerul
- Eu sunt o pasăre care zboară /în urma căreia aerul se pietrifică
- Eu sunt un cuvînt care se rostește/lăsînd în urma lui un trup
- Eu sunt timpul ce sare /dintr-un ceas care se cristalizează
- Eu sunt iarba care zboară în respirarea ta
- Ca să zbor am nevoie de un aer liber
- Aproape sîngeram pe ascuțișul /unui cuvînt de împărat
- Dormeam atît de dus într-un iepure
- Mîna lui uscată și moartă /mi-a apucat ultimele cuvinte/ale vorbirii/pe care acum încerc s-o înnod.
- Dacă timpul trece așa cum trece/tu nu mai ai dreptul să mă privești fix

- Ochii care au început să crească anapoda /pe tot cuprinsul ființei noastre,/ochii din nări și din degete, /ochii groși din călcâie/ precum și ochii /pe care-i eliminăm tot timp; din noi / sub ciudata înfățișare a cuvintelor /și a strigătelor.
- I-am și pregătit /paturile achilor noștri /pecare-i ținem neplînși
- Neîntrerupți, toți se mănîncă pe toți
- Iarba mănîncă resturile omului
- Diferite sunt învelișurile /.../ țipătul pentru frică /literale pentru cuvînt
- În jurul stomacului, /unora le-au crescut frunze, /altora le-au crescut aripi, /altora le-a crescu creier.
- Bunăoară întotdeauna cînd cineva mănîncă /altcineva este mîncat
- Aici toate numerele dorm /în cifra unu
- Aici și infinitul văzut din infinit /este un punct
- Neîntrerupt, toți se nasc din toți
- Iată acum principiul: cea mai mare dimensiune /este viața, /Nici o viață nu este mai mare decît alta, /nici o moarte nu rămîne neîmpodobită /de o naștere.
- Se vinde timp
- Înfometînd lumina: Barbarii improșcați.
- Împodobește cu lacrimi
- Nimeni n-are nevoie de el, /dar fără el nu se poate.
- Pe pămînt tot ceea ce există /are nevoie din cînd în cînd să plîngă
- Nimeni nu este al său
- Aici începe crima, spuse Iovis, /cînd dai în cel care se dă mort
- Ah, strămoșul tuturor pietrelor /e cîntecul
- Raza acestei păsări zburînde, -/ochiul, mi l-a îmbolnăvit de zbor
- *Privesc prin cîine ca printr-o fereastră (idee)*
- Cîtă singurătate /a fi
- Zeul/care tolănește în mine
- Întunecînd întunericul/iată/porțile luminii.
- Ce singurătate/să nu înțelegi înțelesul /atunci cînd există înțeles
- În urcare numai ne pierdem firea
- Fluvial a rămas gravid de pești, / aerul greu de păsări
- *Foame de greometrie (idee)*
- *Băltoacă incolăcită.*
- Lumi de stele
- Îl spăl cu aer și-l dedau tristeții
- Nu, eu nu am lacrimi de vînzare /m-apasă blind durerea de a fi
- Încep să respire fier
- Țin în gură un cuvînt /pe care nu-l mai spun nimănui /din gelozie
- Vine de-a-ncălare pe sine
- O, cîntec de privighetoare al caprei
- Cădea peste această femeie iubită/timpul tot trăit de mine
- Dragule, caută și te însoțește ca să nu rămîi prea singur
- Pe timp de durere, lasă-te singur ție
- Ninsoare e umbra de la stele
- Dacă ți-e foame, caută să nu te mănînci pe tine însuți în libera vedere a altora

- Orice sărbătoare este masa pe care cel care a învins îl /mănîncă, în talgere de aur, pe cel învins.
- Fii atent: tot ceea ce există are o sărbătoare a sa.
- Ai putea să fii invitatul pietrelor /la masa tăcerii de piatră
- Depărtare arsă.
- Căldură caldă
- Dacă nu-ți astupi urechile cu două stele
- Dacă o spaimă moale cu coarne de melc te călătorește
- Ceea ce există, este
- Frumos lucește masculul / din neputința de a naște
- Eu te-am născut pe tine, dragule. /Renaște-mă tu.
- Ceea ce înflorește /poate să fie cu totul altceva decît o floare
- Tristețea, ea, /nu este gînd /ea lucru este
- Trupul meu (...) /.../ gras și puțînd de cuvinte
- Ceas îngrășat de turlă de primărie /care bate timpul libelulei
- Gîndurile lui se aud peste cîmp
- Am locuit cea mai străină inimă cu puțință!
- O stea se lățește ca o baltă
- Acum mă voi preface /că este mine /iar nu ieri
- Singurul lucru concret este timpul /lucrurile sunt mișcarea lui
- Timpul devine timp /cînd se transform în iarbă, în apă /în arbore și în piatră
- Eu construiesc misterul /nu îl admir
- Cuvîntul care-l zic e pus pe masă /și de mîncare este
- Ah, tu luminează, tu întoarce-te – acasă
- Împietrește lumina
- Îngheață-mi în inimă / creierul unei stele
- Voi jupui de piele /aerul sîngeros /în care strig după tine
- Să facem economie de aer
- A iubi nu înseamnă / a fi fericit, fiule.
- Nepot de ciocîrlie /și văr primar cu ciupercile
- Mai aproape de tine, în afara trupului tău este dragostea / mea
- Fiule, eu te-am făcut pe tine să fii;
- În mine poți plînge
- Față de ceea ce există /nimica nu este nici mare /nici mic
- Rîul de sori
- *Un om de cal (titlu)*
- Nu cum sunt eu sunt eu / ci cum ești tu sunt eu /un fel de tu sunt eu /pe care nu l-ai mai lăsat să fie eu.
- Se evaporă meduzele
- Schimbă-te în cuvinte, repede, cît mai timp
- Vorba arde, /verbul putrezește /iar cuvîntul nu se întrupează ci se destrupează
- Schimbîndu-ne timpul și răsucindu-ne secunde
- Întinzînd secunda
- Ziua s-o lungim peste noapte

=====

- Eu sînt ferestrele unui zid/care nu a fost încă/ridicat

- Pe spinarea crivățului.
- Gura cu colți de ghiață /a crivățului
- Săgeata stă /și ținta moare
- Arcul orizontului încordat spre lună
- Marea răsucindu-se /ca o săgeată jupuită de zbor
- Lemn mort
- Și iată-mă acum cu o bucată de cer în spinare/și strigînd în dreapta și în stînga ca să se audă bine: /-Vai de cel care trage după o cioară /împușcînd fără să vrea șapte vulture
- A subscribe = a aproba
- Cavaler rătăcitor
- Tîmplă sîngeroasă de gînduri
- Lună plînsă într-un nor
- Călarea un cal de mare
- Cîntec al muntelui
- Privesc depărtarea stelei
- Sînge în vinele zeului
- Cerul de pe munți e o cîmpie /a nimănuia
- Guri oarbe
- Mă pironea cu tăcerea ei
- Mă mîngîia cu umbra lui
- Raza/îmi rănea străfundul ochilor
- O spărtură de oval
- Ochiul = palat
- Inima mea un negru soare
- Dureri divine
- Un deșert făceam din oase
- Ți s-a făcut de plop
- Secundă, tu, alungă-ți timpul
- Liniști negre
- Mult mai înalt, și mult mai curînd
- Foarte de jos. Foarte de sus
- Cuvintele se roteau, roteau între noi
- Apoi alt cerc /altă săgeată/altă țintă // Apoi alte arcuri/alte săgeți /alte ținte...
- Mănușile lunge de cauciuc. Ochii ficși
- Cum er, cînd nu era
- Ce laspte visat, iar nu băut (dar ->iar)
- A năucului de poet / de Ion Barbu

- Abia am timp să mămir că exist, dar /mă bucur totdeauna că sînt // Nu mă realizez deplin niciodată, /pentrucă /am o idee din ce în ce mai bună /despre viață
- M-a apucat apoia pietrelor, apoia ierburilor /m-a apucat apoia fructelor de toamnă, Mihai. /Cine trebuie să guste această apoie coaptă /și miezuroasă.

Diverse

- Barbarii Imporăşaţi (=cu păr mult pe ei)
- A iubi este real, /iubirea este un adevăr. /A iubi este /Iubirea se este. Haide tu, haide bă.
- Ne vom lăsa de apă să fim curşi
- Şi poate nu se poate să se poată
- U-m-ă-r-u-l-u-i
- Privind-o (nu privind-o)
- Dacă te cade o încetinire de zile
- Dacă o spaimă moale cu coarne de melc te călătoreşte
- Spală-te şi curăţeşte-te!
- Micşorându-se odată cu îndepărtarea
- Unii vorbesc, altul se gîndeşte
- Haidem /să nemişcă înmbrăţişarea
- De căldura mea o să ți se facă dor şi de răceala /ta o să ți se facă piatră
- Oricît s-ar îndoii şi s-ar întri /.../ şi de mare, s-ar nesfîrşi la nesfîrşit....
- I-ha, i-ha (=calul)
- Nu există patrul /şi nici cinciul /şi nici şasele....
- Foarte foarte mov.
- Eu ce pot să fac eu
- Brazi înrămuraţi (=cu ramuri) (cîntec din Teleorman)
- S-a sculat mai an /bădica Traian (pluguşorul popular)
- Mă dureţi
- El se dezmurea
- Nu credeam să-nvăţ a muri vreodată
- Singura parte de pămînt a ţărmlui este cerul
- Două mame plîng stele
- Jupuirea de aer a respiraţiei (titlu)
- Păroasă ea era şi ea avea peri (=omida)
- Cînd iată că el /găsi de cuvîntă, o omidă
- Părîndu-mi-se, apărîndu-mi-se...
- Plus unu mai puţin (titlu)
- Sînger (=sîngerez, pt rimă)
- Ochiul meu secesionist /s-a deschis singur /albastru de singur
- Clang (=versul de sfîrşit al unei poezii)
- Rău de frumuseţe (titlu)
- Aripile fluturilor /care zigzagau tîmpesc
- De e aţi vrut să vreţi
- Tu, draga mea, /capra mea, /gîsca mea ; tăceţi-vă
- Vieţile multe
- Foarte cîine-am vrut să fiu
- Eşti /un porc de cîine
- Voi curge pe sub pasul tău nemers
- Nimenele (=nimeni, rimă cu taurele)
- Mă duc , duce-m-aş
- Haide-ne, /prietene!

- Mișcă tu, aleargă tu /U, Uu, Uuu!
- Nedreptatea / de a fi nemaifiind
- Negrija, nedorul
- Literă preeste
- Ființare
- Gînd de alb
- Ningi tu
- Și se preface și se duce /spre deltele mai suse
- Mai foarte alte animale, /mai foarte alte plante
- Mai pierde-te, /mai du-te-te
- Mai ninge-te
- Ca să vă rămîneți
- Zburînd-o
- Uit-o
- Amîndorora
- Lovește frunza, fructa
- Dă-ne de murit
- Ca să support să fiu și să nu mă speriu
- Toate acestea le sunt
- De mult viu mă mult murisem
- Vino, tu, cu tine toată
- Mai sînt pentru că el mă este
- Este ceea ce este. Eroarea este, estele fără să fie el
- Înradăcinează-mă
- O de-aș avea cît de cîtă greutate
- Măria)=măreția)
- Drag de soldat
- Unde ne zbori
- Înlauntrul
- Însingurează-mă numai cu a iuv=bi, iubire
- Animal indirect /lasă-te sus
- Ce crezi tu!/ V!
- La-la-la-ri/ și la-la-la.
- Nașterea lumii șiapoia ei
- Alungiților pe vertical
- El se duse de-a-călare
- În de toată firea /cuielor
- Chiar și eu /chiar și ne. Vă implor să haidem
- Lerui ler și lerui lere (pt. rimă)
- Servi (=servitor, pt rimă)
- La împărată (împărăteasă)
- Un-te duci tu iepure?
- În de peștere...
- Urcarea urca
- A-nvăduvit-o
- Te-ai subțiat cu totul pe un fluier

- Raza de la lună mi-a fluierat ochiul
- Ideal jefuit
- Cum jefuiește frunza soarele de umbră.
- Constantele sînt cele mai de seamă etaloane
- Domeniul esteticului este subiectiv
- Viziunea în poezie
- Cosmos egocentric
- Constantele sînt cele mai de seamă etaloane
- Domeniul esteticului este subiectiv
- Viziunea în poezie
- Cosmos egocentric

MIHAI STĂNESCU

- La temelia lumii așez și truda mea

ROLANDO STEINER

- Sîngle îmi incendiază chipul

SANDU STELIAN

- Epitaf pentru ulmi

CLAUS STEPHANI

- (Sibiu)
- Stinge /pe buze /cuvîntul

LAURENCE STERNE

The Life and Opinions of Tristram Shandy, Gentlemen

- Publicat în 1760; are ~ 600 pagini
- Irlandez (1713-1768)
- Structură haotică; paradoxal; traducere Mihai Spăriosu, Mihai Miron
- Stil voit prețios, excentricități grafice, aluzii obscure
- A fost acuzat de plagiat
- Scrie abia la 38 ani literatură
- Refuzat la început de editori
- Ia în derîdere pedanteria
- Volumul începe cu o dedicație de-o pagină unei personalități politice "Cu umilință vă rog deci, Domnule, să dați cinstire scrierii de față, luînd-o (nu subț paza domniei voastre – căci se cuvine a se păzi singură) ci la țară cu domnia voastră (...)"
- Cartea e împărțită în capitole (de cîte o pagină, sau mai mult, chiar cîteva rînduri)
- În primul capitol descrie "conceperea lui (L. S.) de maică-sa și taică-său"
- Acum, dragă domnule, închipuiеți că i s-ar întîmpla vreo stricăciune pe drum, că zicem! (...) (L. S. se adresează cititorului)
- Un rînd are forma:
"_____ Zăvorîți ușa _____"
- ȘTIU CA SE află pe lumea asta cetitori, ba chiar și mulți alți oameni destoinici ce nu se prea îndeamnă la cetit
- Apar întrebări surprinzătoare, adresate de nu se știe cine (cititor?)
- Eu, Tristram Shandy, gentlemen, am fost adus pe lumea asta a noastră, păcătoasă și amărită. Mai bine m-aș fi născut în lună (...)
- ~ o pagină se adresează cititorului să-l urmeze în lectură (= un capitol de-al lui);
- Scrisă la persoana întîi
- Lorzii A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O, P, Q, ș.a.m.d
- Acesta fiind un sfîrșit de scrisoare (capitol)
- Am cîntea a fi cea mai scumpă și prea credincioasă și prea unmilă slugă
A Înălțîmii voastre
TRISTRAM SHANDY
- Vorbește și de editorul său Dodsley James
- Se adresează zeiței
- Lăsați deoparte cartea și da-vă-voi răgaz o jumătate de zi spre a-mi ghici temeiurile ăstui fapt
- Se adresează mereu unei doamne
- Avea obiceiul, ori mai degrabă deșărtăciunea, ori numiți-o cum vreți (...)
- Dar ca să știți cum de se întîmplă în ăst chip și ca să vă slujesc drept învățătură, îndemna-vă-voi a ceti cele două capitole ce urmează, cuprinzînd o însemnare a vieții și vorbelor sale (...)
- Că se scrie la fel ca și în urmă cu – cît pe ce să zic nouă sute de ani; dar nu voi a-mi primejdui bunul nume spunîndu-vă un adevăr greu de crezut, măcar că nu poate fi tăgăduit ca atare; așa că mă voi mulțumi doar a spune că încă de nu știu cîtă vreme (...)
- Multe expresii; arhaisme (lb. Sec. XVIII)

- Care fură urmările și ice poți Yorock din această pricină ceti-veți în capitolul ce vine
- Mă crede, iubitul Yorick, că soțiile tale nesăbuite îți vor pricinui odată și odată felurite neplăceri și încurcături (...) (zice autorul, adresându-se personajului)
- Se urzise împotriva-i o puternică uneltire în cap cu ***** și cu *****, chiar înainte de a-i fi fost prezisă.
- (...) e în așa hal zdrobită și scîlciată de loviturile date de ***, și de ****, precum și de alții.

Vai, sărmane YORICK!

- Urmează apoi un dreptunghi negru (1/4 din pagină) în josul paginii, sfîrșit de capitol:

- TRECUTUL vreme de cînd cetitorul ăstui op rapsodic s-a despărțit de moașă, ca să fie cu prisosință cazul s-o pomenin din nou (început de capitol, SF)
- Avea-va încă felurite
 Descripții a pune cap la cap
 Îstorioare a culege
 Înscripțiuni a dezlega;
 Povești a întrețese
 Tradițiuni a urma
 Personaje a vizita;
 Laude a lipi la porțile unora
 Paschinade și ale altora; Lucruri de cari omul (...)
- “în comitatul....”
 - Săltîndu-și nădragii cu amîndouă mîinile
 - Mă tem că, de cetitorul e cît de cît coleric din fire zvîrli-va cartea cît colo, de îndată ce i-o voi împărtăși
 - CUM AI PUTUT să fii cu atîta nebăgare de seamă, prea bună doamnă, la cetirea capitolului de mai înainte? Doar ți-am spus acolo, că maică-mea nu era papistașă
 - Papistașă! Nici n-ai pomenit măcar de așa ceva, domnule!
 - Prea bună doamnă (...)
 - Atunci, domnule, s-ar putea să fi sărit eu peste vreo filă.
 - Nu, doamnă, n-ai sărit nici măcar o singură slovă.
 - Atunci se vede c-am adormit, domnule.
 - Mîndria mea, doamnă, nu poate să îngăduie atare scuză.
 - Dar iată că se întoarce frumoasa mea doamnă.
 - Ai citit din nou capitolul, prea bună doamnă, așa cum ne fu vorba?
 - Da.
 - și la a doua cetire n-ai luat seama la pasagiul cu pricina?

- (...)

- Autorul dă o notă în subsol de 1/3 pagină
- Dă texte în franceză apoi le traduce tot el imediat
- Copiază pagini întregi dintr-un capitol de obstetrică (citind în nota sa: autorul, ediția, pagina, anul)
 - o Amicus Plato, adicătelea Dinah mi-era mătușă
 - o DE N-AȘ FI moralicește încredințat că cetitorul și-a pierdut sărita tot așteptând zugrăvirea unghiului Toby i-aș fi dovedit mai întâi că nu se află instrument mai nimerit pentru așa ceva ca cel găsit de mine
- Sterne împrumută pasaje întregi dintr-o istorie, cu ușoare modificări;
- Multe nume de persoane reale din vremea sa
 - o Mai am de adăugat doar o trăsătură de condei spre a sfârși portretul căprarului Trim
 - o Mai bine să purcedem la un alt capitol (sfârșit de capitol)
 - o Iată că dădură colțul Obadiah și calul său-iute, cu furie- trosc! – drept peste dînsul!
- Personajele (din timpul său, sau decedați mai înainte, toți) reale devin personaje în carte
- Povestitorul (Tristran Shandy) descrie nașterea sa, convorbirea dintre taică-su și doctor (la persoana întâi)

Spre a sluji, părinților și educatorilor în
loc de un întreg tom cu acest subiect

- Jocuri de cuvinte
- Capitolul 13 are niște predici pe care le ținuse în catedrala din York și apăruseră și ca broșură separată
- În subsol Sterne dă Note în care comentează zicerile personajului său Shabdy, le corectează (ca un comentator al cărții)
 - o Cetitorul trebuie să se mulțumească a adăsta pînă la anul o deslușire amănunțită a acestor treburi – cînd îi vor fi dezvăluite un șir de lucruri la cari nici nu cu gîndul nu gîndește. (Tr. Shandy; sfîrșitul “Cărții a doua”)
- Patru pagini în latină (excomunicare)
 - o Afurisească-l pre el Tatăl ceresc carele l-au zidit pe om. Afurisească-l pe el Fiul carele au pățimit pentru noi. Afurisească-l pre el (....)
- Sterne inventează nume de autori și le atribuie scrieri imaginare pe care le și ponesese
- O pagină cu o poză (pete albe + negre) ca ceva văzut la microscop) (despre care nu comentează nimic)
- Are note în subsol (Sterne) în latină, engleză, franceză
 - o Domnul să le binecuvînteze
 - o Dracu să le ia
 - o Sînt încîntat să-i dau oricui o coroană să mă ajute cu instrumenturile sale a-i coborî de pe mări pe tat și pe unchiul Toby, și a-i duce la culcare
- Are o prefață chiar în mijlocul cărții:

Prea cînstului nobil
JOHN
LORDUL VICONTE SPENCER

DOMNUL MEU,

CU UMILIRE cer îngăduință a vă oferi aceste două tomuri: ele cuprind tot ceea ce a
 putut da mai bun talentu-mi (...)
 (...) Al Înălțimii voastre prea
 Plecat și de credință slujitor,

LAUR, STERNE

○ { * * * * *
 { * * * * *

○ În vreme ce unchiul Toby mormăia răvașul

{
 {
 { s-a dus! Zice
 { Unchiul Toby

○ Ori dacă -----
 { Ori dac----fiindcă în toate atari cazuri (...)

○ Au concurat la uciderea mea

○ Trim se pleacă o leacă, dar plin de recunoștință către stăpînul săi – și astfel se
 sfîrșește capitolul de față

○ Se presupune că Domnul Shandy se referă la ***** Esq; mădulariu al *****, și nu
 la legiuitorul chinez (într-o notă a autorului)

○ Mama purcese pe scări în jos iar tata înaintă cu cetirea capitolului cum urmează:

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *Prea bine, zise tata * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Dacă are și aaceastă Inlesnire (...)

- Copiază cîte-o pagină din Rabelais, etc.

○ Pe una din următoarele căi:

1. Prin căsătorie
2. Prin adopțiune
3. Prin legitimitate
4. Prin procreațiune

căi pe care le-am considerat în ordinea mai sus pomenită

○ Îi înfățișează pe larg, mulțumitor:

Toga, ori mantia largă

Hlamida

Epoda

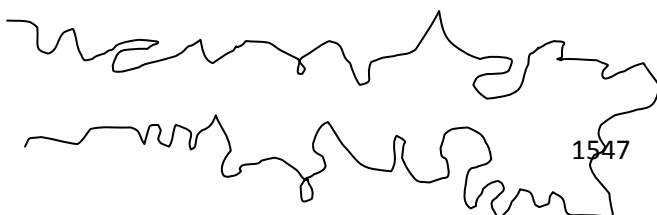
Tunica ori vestonul

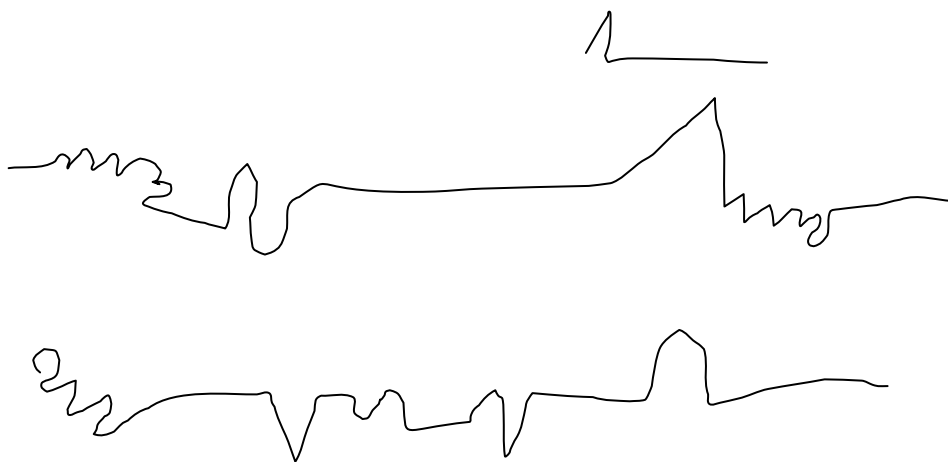
○ Astfel: []

○ Și poate, prea bunul cetitor, În fața unei atari ispite așa ai fi pățit și domnia ta.

- Are o pagină complet goală (457)

○ Iată

Acestea sînt cele patru linii ce le-am străbătut în tomurile unu, doi, trei și patru.

- Să ajung în viitor la o atare desăvîrșire încît să merg chiar și așa:

Adică pe o linie trasă (...)

- Pentru asta e un leac, ce-l puteți afla în capitolul ce urmează
- La un moment dat înșivă vreo 20 locuri din Paris cu străzile
 - { Stareța Bou.....bou....bou....
 - { Margherita ger.....ger.....ger
 - { Margherita Fou....fou.....fou...
 - { Stareța Ter....ter.....ter.
- Ceea ce filosofia pe drept cuvînt numește
 - NECAZ
 - PESTE
 - NECAZ
 - Cît despre mine, m-am jurat să nu mai cetesc nici o altă carte în afară de a mea, cîte zile oi trăi
 - Eu odată, cu-ngăduința ‘Nălțimii voastre, zise căprarul (...)
 - Aș putea să pun aici capitolul despre chestori. / Ori capitolul despre Psst!-uri ce are urma după ele - /Ori capitolul despre Noduri (...)
 - Capitolul al cincisprezecelea
 - ÎN CELE DIN urmă iată-ne ajunși și la al cincisprezecelea capitol care nu aduce nimic nou decît această tristă însemnare (...)
- Capitolul al optesprezecelea (=o pagină goală!) 598
- Capitolul al nouăsprezecelea (=o pagină goală! + un livret muzical
 - N-am nimic alta, prea bună doamnă, decît sticle goale, zise măgarul
- Marivaux în romanele sale au loc schimburi de observații între autor și un cititor virtual; în “La vie de Marianne”, scris la persoana întîi, protagonista este o pretinsă autoare care își comentează tehnica narativă
- Tristran istorisește viața sa pînă la vîrsta de cinci ani!
- Tr. Sh. Descrie nașterea sa (cărțile I-IV)
- Walter Shandy (tatăl său) și unchiul Toby coboară o scară timp de două capitol

- Acronologie: se începe cu zămisirea lui T. Sh., nașterea lui, se sfârșește cu 4 ani înainte de nașterea lui T.Sh.

PETRE STOICA

- n. 1931
- Unde sînt clasicii literaturii universale? / Au plecat la vînătoare!
- Petre Stoica practică în poezie cotidianul
 - Transplanturi de gîndire
 - Motivele alienării lumii contemporane (în poezia tînăra)
 - Poeme gen “mica publicitate”
 - Pierdut în tramvai sau în bibliotecă
încrederea mea în destin
o declar absolut nulă.
- Moartea se vinde ambalată în staniol

PASSIONARIA STOICESCU

- S-a fost întâi un țipăt mut
- Munții suflet singur
- se-nbogățește foarte
- Nu e o flamură, necum o stemă – .
- Colindă blînd din loc în loc /sorcova soarelui de foc
- Sorid pămîntul

Însomnurat

- Vin, soare, dă cu fuga
- Înstăpînit (stăpînind
- Cu fără uși și fără geam.
- A spera-sperare
- Blestemat fir șarpele / pentru fărăbrațele tale

Reverberata

- 1978, editura Albatros, 65 poezii, 96 pagini, 1750 exemplare
- Îl podidi frunzișul
- Aceste daruri pentru ceas de taină /din însăși existența mea de lup
- Stă cerul pe deasupra ca o haină
- Somnul mitic din semințe
- Măruntă sete
- Dar eu rămân datoare cu un gând
- Spre liniștea de sine
- Când ea înseamnă veșnic a fugi, /pe tine te ucizi, de-o vei opri !
- Purtînd un gând de fericită teamă
- Blestemat fie șarpele /pentru fără brațele tale
- Decupînd porția mea de cer
- Explozia unui obtuz de mătase.
- Sînt orb
- Pe cine plînge ploaia.
- Mașină infernală
- COPIL /cuvînt suspendat ca un zmeu
- Mirosea verde aerul a copilărie
- Copac pedepsit
- A aprins lampa gutuiul
- A deschis mestecănu ochii pe coajă
- S-a măritat cireșul
- Luciul mort al betelii
- Pîlpînd lumînări ca o rugă
- A ști să nu urăsc, /a ști să iert
- Floarea (...) /își vindecă lumina
- A ști să nu închid, /a ști să dărui
- Găleata de azur bolnavă /cu umedul și negrul bot
- S-a iubit cu stele.
- Oglinzile în tremur rece
- Suflarea apei
- Cel care dă întruna /se-mbogățește foarte
- Să îl înalțe zid
- Cel căruia îi dărui /nu știe ce e darul -/ofranda o-nțelege /ca pe ceva al lui
- Lumina mă gonea din rai...Ploua de cîte ori plecai
- Dor de cercuri
- Dispar să fiu aceea care sînt
- Plîns de rouă
- Sărut de boare
- Flacăra-n amurg
- Și pînă în zori /să-i fiu jet de sori
- Dragile mele cărămizi vorbitoare
- Datul aripilor e să zboare
- Umerii mă dor /în locul unde-au fost aripi de zbor

- Iarba dă cu botul
- Plînge soare
- Exist, deci sufăr - /și mai mult exist...
- Zăpada bucuriei.
- Apa nemișcată //coclește luna
- Hohot de lumină.
- Iarba șoptește
- Eu sînt prea multe /viețuind odată
- Vino la mine, eu în tot voi fi !
- Am furat o gură de soare
- Nu mai pot vorbi, tac luminos ca peștii
- Nu mă reped, valul e aspru /și plesnește nemilos graba
- Lecția despre urcuș /se învață stînd în genunchi
- Să nu se dărîme nopțile
- S-a împăcat cu înaltul /și nu mai poate ameți...
- Unsă-i ruga ta cu miere /miere tăinuind otravă
- Iedera =șarpe frunzos
- Zidul gri și mohorît: /iedera-i sări de gît
- Palme (...) primite /pe partea sufletului
- Ochiul (...) bolnav de mirare
- Îmi odihnesc teama
- Degetele cîntă neauzit /părul meu încă negru
- Horă de bucle stîngace
- Degetele cîntă ploaie /gurii tale de secetă
- Graba frige albastru
- Cuvintele nu se pot /deprinde cu întunericul
- Eliberîndu-mă dintr-o capcană /în alta...
- Cu fericirea încăpățînată /de a rămîne pururi /în clasa înțîii
- Toarnă-mi puțină lumină
- Rabdă cerul zborurile
- De cîte ori am rîs și-am plîns /un lanț s-a rupt, un lanț s-a strîns
- Închisă-n cerul de sub geană /trec pe pămînt nepămînteană
- Ca un foc purtat de apă
- Cu urechea fur din lume /zvon de cîntec fără nume
- Miezului ascuns în sine /îi pun haină de la mine ... /Fur și mă hrănesc din vină /să mă apăr de lumină
- Somnul negru
- Setea doarmen leneș pe gura țărîinii
- Mesteceni spălați în lumină leșie
- Noaptea mică / a lui cicnci dimineața
- Aerul se teme să mă-nceapă
- Zgîrcitul zbor al clipei mă-nconvoaie
- Plînsetul de frunze pe lucarnă
- Sîngele mi s-a lovit de soare
- Cui te aduni cînd clipa mi-e săracă ?
- Curată-i taina și îmi face bine

- În cer străin, înaltul /nicicum n-o să te-asculte
- Ferește-mi bucuria /de-a te iubi din ură !
- Cuvîntul jumătate mă rostește, /o iarnă cresc din fiecare vară
- Joc de-a curajul înflorit din frică /sub cerul jumătate stînd să cadă ?
- Mereu s-alerg în calea ta, iubire !
- Dar pragurile au ceva albastru
- Albastru timp
- Oboseala orei
- Pe degete cerneala mă sărută
- Ca sîmburele într-un fruct de jertfă
- Albastră e tăcerea ... Să tăcem....
- De la mine pîn-la mine /tot covoare de zăpadă
- Trece sufletul- fulgosul /cu făptura sa de gezne
- Cerul /cu soarele drept rană
- Azururi de capcană
- Ce dragoste m-adună, /ce ură mă separă?
- Pansarea unei patimi /e doar pe jumătate
- *Ard pe rugul cuvintelor (idee)*
- Trist de alb
- Există CÎNT ca un al doilea sînge /hrănindu-mi viața din uimiri și teamă
- Peste noroaie vă răspund c-un nufăr
- Zăpezi livrești
- Lumina a țipat /și te-ai născut
- Lucrătoare sâinii de cuvinte /amestecă plăcerea-ndurerată
- Albastru armistițiu
- Strunitul sînge
- Ca-ntr-o oglindă se răsfrînge /pămîntul de singurătate
- Cînd trupul înflorit mă doare
- Se apără zăpezile de moarte /din templul cast al iernii evadînd
- Eu ning deasupra ta cu disperare
- Dar tu mă vindeci pentru alt pămînt
- Eu totuși ning în spațiul naufragiu /chiar împotriva celei care sînt
- Dar pentru fiecare pom /mă simt mai vinovată decît înainte
- Plătesc pentru acea lumină, /bezna sfișietoare
- Dar cîntă, cîntă toate în mine
- Drăgăstoase bice!
- Zbătut în plasa ceții
- O seceră-n desfrîu /iubirea sub lună spice
- S-a-mpiedicat în zare (soarele)
- Fii ploaie miruind peste țărîină
- Să ierți lumina care te împarte.../Ea te adună pentru tot ce dai
- Spre foamea umilitei sale guri /aplec capacul tot ocoala tot ce trebuie ocolit
- Susține că s-a împiedicat din siguranță /în primul mușuroi de cîrțiță
- Prier îmi taie pași /în țandără de rouă
- “Vei arde blînd de vie /în coama unui rug:!
- Acea care nu sînt /pot deveni deodată

- Cuvîntul ca o mască /de ceară peste suflet /statornicește clipa /nainte de-a muri
- Memoria se parge /în cercuri să răsar
- Înflorit de pământ.
- Îi păstrez numele prin tăcere
- Mi-am căptușit corabia cu scuze
- În gestul cu lumină prea adîncă /e dragostea de-a le numi pe toate
- Cu palme foșnitoare de lumină
- Încrezătoare doar în dimineață
- Spre tine și-n poeme /merg cu piciorul gol;
- Desculți, pașii iubirii
- Trupul tainei cel rotund
- Din cer beat
- Zac în sîmbur și veghez
- Cîte lacrimi cheltuie ploaia /și cîte alintări vîntul
- Gestul sărac al trunchiului gol
- Nu plîngeți, plete ale mele, ude
- Șarpele molateic al privirii
- Aburind a moarte
- Fără de voie taina mea te cere /chemîndu-te prin toto ce ne desparte
- De oricît dor făptura-mi va fi arsă /îmi voi orbi lumina din sărut
- Pentru că-mi scapă /esența ta lichidă ca o apă.../Pentru că ești și nu ești /cînd te chem
- Nu pot uita fuga, /fuga de mine, /fuga către mine
- Glezne vii
- Triumf? Asupra cui? E-o-nchipuire /cînd nici asupra-mi încă n-am ajuns...
- Țărîna care m-a uscat
- *Sentimentele – întrebări fără răspuns (idee)*
- Cum să-ngrădești ce nu are hotar?
- De-o parte-nalț, de alta năruiesc...
- E datul meu s-alint orice cuvînt, /să-l urmăresc cu patimă și teamă /pînă răzbește și se face cînt
- *Cuvîntul dispare în lume (idee)*
- Nevoia mea de umbră
- Sîngerii frunzișuri
- Devastat de clipă
- Sărutîndu-ți fuga-n ierburi
- Ce e singur se adună, /doi, însemnul de risipă
- Eu demult ne creștem două /cu iubire și cu ură
- Voi păstra pentru zborul rămas /cuibul cald...
- Cu liniștea dată pe spate
- Liniștea (...) /îmi păstrează memoria
- Jicniți de lumină.
- Urma albastră de sînge înfrînt
- Zbor să mă reazem de noapte /cum păcătosul de strană
- Ca un dor zigzag
- Egoism curat
- Dar a-nvățat cuvîntul să m-asculte /și-un prag trecut deșteaptă un alt prag

- Străpung lumina
- Teama adîncului tot o iubire
- Tulbure viața, ca apa vicleană /peștilor soră, peștilor hrană
- Și-ntotdeauna e mai mult /decît voi aduna aici
- Sine vulcan
- Bolta =aspru deșert (idee), Mecca
- Dar credincios, pîrjolul viu, /e-n mine și mă scrie el.
- RE-VERB-ERATA

LIVIU IOAN STOICIU

- Un rid crescut pînă la cer

FRANZ STORCH

- Gîndul copacului
- Viitoarele prezenturi

MARK STRAND

- SUA
- Parcă oftează vîntul prin peșteri /în glasul tău

VLADIMIR STREINU

- Viitor devenit present
- Viitor devenit prezent

CORNELIU STURZU

- Albinele ideilor
- Ogoare albe, anii care vin

EUGEN SUCIU

- Șopârlele șoaptelor
- Melancolica disciplină / a întunericului

OVIDIU SUCIU

- Cîntecul sugrumat / Al veacurilor
- Durerea din noaptea pămîntului

RADU SUIU

- Mătăsurî căzînd de pe umerii tainei
- Insomnia ornicelor /Se aud electronii ȋiuiîd pe orbite
- Goală, noaptea-ȃi striveȃte /Ȗinii albaȃtri de marmura zorilor

PAUL SURER

Teatrul Francez Contemporan

- 1968
- Inovația teatrală se află aproape întotdeauna în întârziere față de roman și poezie, ca și față de muzică sau pictură
- Antiteatrul = noul teatru = teatrul absurdului, el nu este o imitație ci o refracție; eliberare de orice constrângere respinge:
 - Timpul
 - Locul
 - Acțiunea
 - Caracterele
 - Limbajul
- Acțiunea redusă la minim, uneori eliminată; fără peripeții, fără lovituri de teatru; deznodământul (=fără poluție)
- Orice problemă este considerată drept insolubilă
- În teatrul tradițional, acțiunea:
 - Expunere
 - Conflict (criză)
 - Deznodământ
- Personajele = nedefinite, fără psihologie, fără nume (sau o simplă inițială, o etichetă) fără trăsături
- Limbajul nu îngăduie comunicarea; este ridiculizat, deformat, mecanizat
- Antiteatrul este distructiv, folosește la maximum elementele vizuale
- Univers absurd
- Importanța gesturilor, mișcării scenice; aspirațiile fantastice, luminile, sunetele și mai ales obiectele a căror năvală evocă un univers antispiritual.
- Comic + tragic
 - Comicul este tragic și invers
- Ființa umană este ridicolă și demnă de milă
- Lipsă de sens, demistificare
- Incoerență (a acțiunii, a personajelor)
- Analogie a teatrului nou cu romanul nou
 - Autorul nu știe de la început cum i se va termina romanul (Robbe-Grillet, Ionesco)
 - Nu am nici o idee înainte de a scrie o piesă... Niciodată nu știu precis încotro merg (Ionesco)
- Dezordinea lipsită de logică a vieții, lipsă de caractere
- Acțiune circulară
- Ființa umană se estompează de altfel în favoarea obiectelor
- Absurditatea ascute spiritul și face să lucreze memoria
- Personaj de bîlci: moș Ubu; desfi, lăcomie
- Jarry își bătea joc de formele absurd și crude pe care le îmbarcă autoritatea politică sau socială
- Decorul îlocuit de pancarte care “distanțează” acțiune (Jarry, 1896), un singur personaj reprezintă mulțimea (Jarry, Apollinaire = nebuni literari)
- Un adevăr metafizic

- Excess de cerebralitate care le face artificial
- Jean Cocteau: exerciții de stil în teatru, apelul frecvent la miraculos
- Salacron: piese experimentale, gratuitatea invenției verbale, absurditatea subiectelor
- Raymond Roussel: piese cu exotisme, feeric miraculous, magic, complicat
- Artaud: s-a tratat în tinerețe pentru dezechilibru mintal, apoi s-a consacrat literelor pentru a-și studia boala; metafizician al teatrului
 - Vroia să facă din teatru o creație totală
 - Teatru al cruzimii (Artoud, 1935): gustul pentru crimă, obsesii erotice, sălbăticie, himere, utopic, canibalism
 - Nu fac în teatru decât ceea ce îmi place, și nu am de dat nimănui socoteală. (Michael de Gheldarade, belgian)
- Teatru care să meargă dincolo de dialog, umbre, culori, parfum, lătrături, monștri
- Pictori (ai groazei): Ensor, Jordaens
- Scie (M. G.): tragedie pentru music-hall (La Mort du Docteur Faust), un “vodevil întristător” (Pantagleize); moartea înfățișată vesel
- Jaques Audiberdi
 - Omule este îmbibat de supranatural
- Dezordine în compoziție, gratuitatea situațiilor, arbitrarul personajelor
- Henri Pichette (n. 1924) publică “Apoèmes” (hotărât “să termine cu poezia”), piesele “Epiphanies”, “Nucléa” (fără mișcare, nici intrigă, nici acțiune); piese ciudate
- Beckett (n. 1906): multe zgomote pe scenă (“Tous ceux qui tombent”)
- Personaje paralizate, orbi
- În “Fin de partie” (piesă într-un act) nu mai există nici cea mai mică urmă de acțiune, nici cea mai mică urmă de mișcare
- Personaje în câte o ladă de gunoi; Nimic nu este mai hazliu decât nefericirea
- “Acte sans paroles I”: un singur om, în deșert, încearcă să se servească de diferite obiecte pe care le are la îndemână, dar aceste obiecte se metamorfozează sau îi scapă; apoi moare;
- “Acte sans paroles II”: doi oameni băgați într-un sac sînt împunși pe rînd de o țevă care vine din culise; omul împuns iese, face diverse treburi, apoi reîntră
- “La dernière Bande”: dialog între un bătrîn și benzile înregistrate ce el tînră
- “Cendres”: un singur personaj care își petrece timpul evocînd amintiri și spunîndu-și povești
- Schopenhauer = viziune tragică
- Plictiseală la Beckett, dezolare, neant, părăsire, pessimism
- O valiză cu nisip
- Ambiguitate, neexplicitate
 - - Ce oră e?
 - -Aceeși ca de obicei. (Beckett)
- Arthur Adamov (1908-)
- Din 1946 scrie pentru teatru
- A scris 13 piese de teatru + 3 scheciuri în două volume)
- A tradus și adaptat alte 3 piese străine
- A mai scris o confesiune psihanalitică
 - Timpul conceptelor golite de orice sens
 - Adamov a analizat (...) răul său interior, format din coșmaruri, obsesii și nevroză

- Singura mea scăpare este de a scrie, de a împărtăși (teroarea ce mă încheștază) pentru a nu o mai suporta în întregime, de a mă descărca de o porțiune din ea, cât de mică ar fi aceasta. (A. A.)
- Structura pieselor: laxă (neîntins, neîncordat), cu tablouri numeroase și rapide, nici o referință precisă de timp sau spațiu, intrigă simplistă; nu există nici început nici cuprins nici sfârșit, fără complicații psihologice, parodiază realitatea
 - Persecuția puterii
 - Propriul său persecutor
 - Totul este lipsit de valoare, absurd
 - Orice dialog este un dialog de surzi
 - Personaje dedublate sau multiplicare (astfel în “La Parodie” directorul jurnalului suferă diverse metamorfoze) – procedeu de la Strindberg
 - Eșecul unei revoluții
 - Personaje schematice (= figuri algebrice)
 - Piese abstracte
- Jean Genet (1910-1986), hoț, derbedeu, prostituție
 - Lea Bonnes (1947), Haute Surveillance, Le Balcon, Les Negres, Les Parents
 - A scris 5 piese, 4 romane, 1 confesiune, 2 elegii
 - Eroii homosexuali într-o închisoare (Haute Surveillance)
 - Nume de personaj: “Ochi-Verzi
 - Evocă dezmoșteniții (slugi, goți, pușcăriași)
 - “Le Balcon”: există o casă de iluzii unde clienți deghizați își pot satisface iluziile (un găzar face pe popa și ține un discurs)
 - Anticarnaval
 - Răul este slăvit, sanctificat
 - Înlăuntrul răului fiind, nu poți făptui răul (J.G.)
 - Protest social al dezmoșteniților
 - Totul este mai fals ca în tatră
 - Omul se realizează și mai puțin în realitate decât în aparență
 - Limbă solemnă și somptuoasă
- Metafizică, lipsă de importanță atribuită structurii
- Condamna didacticismul și orice angajare politico-socială
- Ceață simbolistică, talmeș-balmeș, exhibitionism (reproșuri)
- Ionesco (1912)
- Personaje elementare, mecanice, inumane, roboți, marionete de bîlci
- Condiția tristă a omului în mijlocul unui univers ostil și absurd
- Limbaj dezarticulat și impropriu
 - Funcționare în gol a mecanismului teatral
- Construcția piesei este circulară (sfârșitul devine început)
- Prof. Simbol al unei pseudoculturi
 - Toți sîntem surdo-muți, adică incapabili de a exprima ceva
 - Absența lui Dumnezeu, absența materiei, irealitatea lumii, vidul metafizic; teama vieții este nimicnicia (E. I.)
 - Zădărniciia oricărui lucru
- Totalitarismul înrobește, deumanizează pe toți locuitorii
 - Viața este absurdă (EI)

- Oamenii trăiesc într-o totală incomprehensiune reciprocă
- Ființe închise în cadre, tipare
- Dogmatismul duce drept la totalitarism
- Omul dominat de abundența materiei
 - Nu pot decât să afirm și să repet că teatrul este teatru
- Teatru
 - Pentru a fi văzut
 - Pentru a fi citit
- Anti-ideologie, anti-realist, anti-burghez, anti-psihologic, anti-fiziologic
- Neologisme burlești: monstre -> montre, je t'execre -> je t'exerte
 - Un om lipsit de oricevaloare ca gânditor, moralist, filozof, scriitor, poate fi un om de mîna întâi ca autor dramatic (Al. Dumas-fiul) (Este combătută)
- Teatrul a fost considerat ca o artă minoră
- Ultima avangardă bate pasul pe loc: împotriva cui ar mai putea să se afirme de-acum înainte?
- Univers vid, disperare, nihilism, neliniștea, traumatisme
 - Să nu se lase pradă snobismului disperării și al nimicniciei
 - Asociații de idei caraghioase, absurde ale unui om care visează (Roger Vitroc)
 - Personaje de bilci (Pere Ubu), caricaturale
- Guignol = teatru de marionete lionez
- Evocă glumind lucruri groaznice
 - Artă negativă
 - Satiră sub forma discuției abstracte este întotdeauna plicticoasă în teatru
- Bluff = cacialma; a da impresia, a intimida pe cineva
 - O operă este frumoasă dacă este semnată Homer sau Platon. Aceași operă este disprețuită dacă autorul ei se numește Blaise ori Tartempron..." (Marcel Porgnol, ironic)
- Psihodramă, improvizație
- Acțiune desfășurată în culisele unui teatru (Armand Salacrou, "Le Casseur d'assiettes")
 - Invenții verbale gratuite
 - Răsare din Neant pentru a se întoarce în Neant (Solocrou)
- Vînător de himere
- A. S. a avut eșecuri usturătoare și necesare strălucite
- Harababură, talmeș, balmeș; A.S. se taonează, se risipește, nu și-a putut disciplina ideile, apucă pe drumuri cotite, împletește elemente discordante; amestec de farsă, romantism, vechi, modern
- Iubesc inocența care se ascunde în adîncul crimelor (Henri Rene Lenormand)
 - Criză de demență
 - Ideea că nu are dreptul să iubească
- 10, 14, 15 tablouri la o piesă
 - Dorință de universalitate (Paul Raynal)
 - Încăpățînire nonconformistă
- Părinții sînt cei care se tem de copiii lor, bărbații tremură în fața soțiilor lor
- Teatrul intimist = teatrul tăcerii, al inexprimabilului
 - Ființe ce se chinuiesc cu o adevărată plăcere
 - Interminabile conversații
 - Dialoguri

- Scurte
- Lungi
- Fapte mărunte legate de existența cotidiană acțiune simplă, sobră
- Scurgerea sentimentelor cu ajutorul gesturilor și a mimicii
- Personaje mai puțin vorbărețe
- Întrebuințarea tăcerii în mijlocul dialogului
- Dialogul interior (Chehov)
- Ordinul Pascal
 - Trupului
 - Spiritului (artiști, savanți)
 - Sfințeniei (Aspiră la unirea cu Dumnezeu)
- Ordinul (Paul Claudel)
 - Trupului
 - Dragostei omenești
 - Dragostei divine
- Efortul neputincios al omului de a se înălța numai prin forțele sale terestre
 - Drumul aspru al perfecțiunii
 - Eliberarea de constrângerile trupului
 - Trilogie teatrală care cuprinde trei generații (P. Claudel)
- Aliniate, versete (=vers lipsit de rimă și ritm)
- Claudel: operă stranie, barocă, tumultoasă, măreță, burlescă, catolică, simboluri liturgice, cititor de cărți sfinte; ermetic; imensa bogăție a dialogului, excese ce descumpănesc; simboluri religioase; decor fastuos, imnuri, instabil, accidental
- Jean Giraudoux (1882-1944)
- Debutază în teatru la 44 de ani
 - Impune teatrului propriile sale legi
 - Spectacolul este singura formă de educație morală sau artistică a unei națiuni. Este singura școală serală valabilă pentru adulți și bătrâni, singurul mijloc prin care publicul, fie el cât de umil sau cât de instruit, poate lua contact cu cele mai înalte conflicte
- Teatrul de idei; căutarea absolutului, puritatea, fidelitatea, metamorfozele personalității
 - Fiecare ființă este înzestrată cu o putere absolută de a construi universul și propria sa personalitate după bunul ei plac
 - U determin lumea (Novalis)
 - Gustul primejdiei
- Tendința spre monolog, personaje tinere
- Armonia cuvintelor, sonoritatea, prețiozitate, acobrazie a spiritului
 - O, voi care nu ne auziți, care nu ne vedeți, ascultați aceste cuvinte, priviți acest alai (J. G.)
- J. G. A fost vrăjitor, magician
- Supraabundență de broderii și arabescuri, prestigios scamator
- Artificiile lui obosesc publicul
- Inteligență suplă, bogată, pătrunzătoare
- Jean Cocteau (1889-1963)
- Elemente supranaturale realizate așa încât să dea impresia realului
- Reacționa împotriva tendințelor literare la modă

- Reveniri, întortocheți, avânturi
- Postișă, trucaj, caraghiosluc absurd
- Inconstant, instabil
- Atmosferă morbidă, poluată, nesănătos, echivoc
- Tendință supărătoare spre calambur, poezie teatrală
- Mimodramă, feerie medievală
- Jean Anouilh (1910)
- Atracția spre dezgustător
- Teme re-reluate, univers îngust, opera tinde să se sclerozeze
 - Ritmuri îndrăcite
 - Iubirea nu e decât iubire dse sine și dorință imperioasă de dominație, nu cunoaște astîmpăr și nici scăpare, este o amăgire, un deșert (idee Francois Mauriac)
 - Teatrul este un rezultat al artei eliptice, care se pretează a fi comprimat
- Romanul e prea diluat față de teatru care e concentrat
- Henry de Montherlant
- Eroii schimbători, lipsiți de armonie
 - Vreau să dovedesc că piesele mele nu caută să dovedească nimic. Ele arată ce se întâmplă într-un caz dat și atât (H. de M.)
 - Lumea asta n-are nici un sens
 - Istoria nu este decât un cimitir de împărății distruse, de munci zadarnice, de agitații sterile
 - Îți reproșez că nu respiri la înălțimea la care respir eu (H. M.)
- Limbă aleasă, limpede, fermă, amplă
- Lirism solemn, somptuos
 - Mila aduce un venit admirabil...Nu-i totul să minți. Trebuie să minți cu eficacitate ..(H. M.)
 - Dramaturgul trebuie să păstreze distanță față de creaturile pe care le însuflețește și le confruntă
- Egocentrismul dramaturgilor [=defect]
- Jean-Paul Sartre (1905.) filozof existențialist
 - Omul nu-i nimic altceva decât ceea ce se făurește singur...Omul devine ceea ce și-a ales să fie... Omul este condamnat să fie liber (JPS)
 - Ru ești acela care-ți hotărăști durerea
- Dumnezeu este infinit și absolut, prevede și surprinde
 - Legea este un mijloc de oprimare
 - Ordinea, puterea murdăresc mâinile
 - Când ai pus mîna pe putere se cuvine s-o păstrezi cît mai mult, chiar dacă trebuie să-ți bagi mîinile în mocirlă pînă la coate
 - Omul nu are legiuitor decât pe sine însuși (JPS)
 - Morala este produsul unei invenții
 - Ființele rămîn zidite în singurătatea lor, fiecare în felul ei
 - Dragoste totală, universală
 - Trebuie redat fapte universale, deci fapte prea precis datate, prea intim legate de un eveniment istoric
- Sordid, spurcat, vîscos, călău, cleios
- Albert Camus (1913-1960)

- Sfișiat de o nevoie de absolut
- Nu poți distruge totul fără să te autodistrugi
- Infidel omului din fidelitate pentru sine (Caligula)
- Soarele ucide întrebările (A.C.)
- Fiecare este liber în felul său, ori aproape liber
- A.C. a vrut să creeze tragedia metafizică: puternică, densă, profundă, probleme tulburătoare, dialog riguros
- Piese prea intelectuale, prea abstracte, multe simboluri, tehnică prea riguroasă, prea multe entități și dialoguri filozofice
 - Luați un cerc, mângâiați-l bine, va deveni vicios (Ionesco)
 - Toate pisicile sînt muritoare. Socrate este muritor. Deci Socrate este o pisică.

DAN-TITUS SURULESCU

Frontieriştii plătesc uneori cu viaţa

- 1987, nuvelă-mărturisire în "Alergătorul de la Marathon" (nr. 3), Aarhus, Danemarca
- Haideţi, mînca-v-aş chenzina... Intraţi acilea, pulică, da hai mai repede, nu te holba la mine domnişora că-s frumos şi harătos... De cînd vă căhutăm să mergem, că ne-aşteaptă la cantare României!
- Pîrnăiaşii de dinainte, care făcuseră tîrnăcop puternic
- A doua cartelă n-am mai apucat s-o iau şi-mi pare tare rău: mă puteam şterge la cur cu ea, în loc de hîrtie igienică, articol de asemenea dispărut.
- A trebuit să mă duc în permanenţă la w.c.
- Dă-i în pizda mă-si de ghimpi!
- Urcă, futu-ţi mama mă-ti, urcă!
- Dracu s-o ia!
- Ce mişto era, mă!
- Ce faci, bă [...]
- Să dau banii ăia pe curve
- În trei zile cetăţeanul a dat în primire
- De ce să nu-i halim noi pe ei, în loc să ne belească ei pe noi?
- L-au bătut, l-au lovit cu pietre, unul l-a înţepat şi l-au terminat. L-au găsit dimineaţa aruncat la gunoi: nu mai era de folosinţă.
- Mă doare-n pulă de grănicerii lui Ceauşescu
- Mîncare, băutură, ce să spun, căcălău, Măria-Ta!
- Am dormit îmbrăţişaţi şi n-am mîrlit-o pe puştoaica...
- Dădeau pizdele telefon în continuu
- Mi-a umblat şi pe la coaie.

CORNELIU ȘERBAN

- Poem casnic

AUREL ȘOROBETA

- Încetez ca o frunză de prun, /nevegheat, neștiut, nicăieri; /în ochi nu mai am apropieri /și însumi în mine apun

ELENA ȘTEFAN

- Timpul, Sub noi, /ne-absoarbe încet spre adâncuri
- Gîndu-mi împiedică pasul

AUREL ȘTEFANACHI

- Sîni orbitori
- Mărul înflori /Mă iubește
- Copilăria lui face / Rotocoale în cer
- Tranșeea morții
- Nemargine

CORNELIU ȘTEFANACHE

- Eram la masa de lucru și-mi trimisesem gândurile să se scalde în zăpadă
- Morții cu morții, vii cu vii (proverb)

ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU

- Critic oportunist, autor de editoriale despre Tovarășul Nicolae Ceaușescu și Partidul Comunist Român pe primele pagini ale revistelor literare în epoca ceaușistă (lingușitor de serviciu!);
 - După Revoluția din '89 s-a schimbat la 180° ca... “democrat” (fiindcă așa bătea vântul!) și s-a subjugat noilor stăpâni cu scrisul tău; astfel de oameni se numesc, în limbajul popular, *pupincuriști*! Cum scria Eugène Ionesco în piesa de teatru “Rhinocéros”: *Pauvre Boeuf, est devenu rhinocéros!* [Săracul Bou, a devenit rinocer!], fiindcă-așa-s vremurile... A. Ș. n-a avut niciodată coloana vertebrală dreaptă.
 - A făcut o “istorie literară” pe criterii politice (după cum pertinent i-a atras atenția și criticul Eugen Simion), reflectând **MAFIA literară** actuală, nu după criterii literar-artistice...
 - El are impresia că *literatură* este doar ce-i place lui, sau mai ales: cine-i place (a se citi: cine-i ‘plătește’) lui! Cine e el? Sau cine se crede el?
 - La urma urmei, o adevărată istorie literară/științifică/artistică în orice domeniu ar trebui scrisă de un colectiv redacțional (nu de o singură persoană), format din specialiști de orientări politice și ideologice diverse, din grupări literare/științifice/artistice diverse care să expună din toate punctele de vedere o operă și un creator – nu din punctul de vedere totalitarist al celor de la putere, care promulgă mizeria literară și artistică contemporană...
 - Tinerii se plângeau pe Internet într-un forum la LiterNet că **individul cere 100\$ pentru a scrie o cronică literară** despre ei! Corupția din România a atins toate nivelele societății: de la cultură, literatură, poezie, știință, până la economie – ca să nu mai vorbim de politică unde e dezastru!
 - În străinătate, valoarea lui de “critic” este un zero barat!
- Mersul în ghetele strâmte ale mereu aceluiasi stil
[- asta i se aplică lui însuși! (*n.e.*)]

ELENA ȘTEFOI

- “În artă dacă nu ești inovator ești imitator fără doar și poate”

RADU ȘUIU

- Îndoielile = mărcini
- El crează veșniciaa cu tăișul sîngelui său - / - pumnal înfipt în coastele timpului
- Știu să m-ascund perfect sub cuvinte
- Alerg între lumi ce nu există
- Scutur stelele cerului în fiecare noapte

IRINA TALPOȘ

- Vîntul tace
- Să zgudui cerul, /Să dezmiere rădăcina / Să nu ating cerul / Să nu stînjesc lumina
- Sorbind din înserare
- Numnai la răscruci drumul descalecă
- Timp nud
- Cîini cerești

GRETE TARTLER

- Lăsată la uși, dimineața de lapte-nghețat
- Emirul cu buzunarele pline de fluturi
- Gramatici de graiuri uitate
- Șalul ce roșu /al vieții, între timp. Îți alunecă de pe umeri
- Corpul tău se mai mișcă /în vestmîntul pelerinajului, necusut
- Legi geografice
- Ploi secrete
- Poienile cu metafore
- Cămașa de iarbă (titlu)
- Îmbrac /haina înțelepciunii
- Peștera filozofică
- Lungi frînghii fumegînde: nici ele nu mai repară /veșmîntul zdrențuit prin care se vede pămîntul
- Cine/carbonizează sub ochii mei partitura?
- Prin pîine trece o lumină ca pumnii colindătorilor

VALENTIN TASCU

- Critic
- Cuvinte mascate

ION PACHIA TATOMIRESCU

- Încîntece (volum)
- E pustie de crom
- Cum viermele de mătase sîntem, /cum nufărul
- Cosmia
- Zoria
- Anotimpi (= anotimpuri)
- Înrămurindu-se
- Orga-soare
- Taină de taină
- Se-nzoriază
- Poporul infinirii
- Să-i galopăm

DAN TĂTARU

- Ochii plini de zbor
- Cerul arde culoare

MIHAI TECLU

- Navetiștii prin veacuri (idee)
- Moartea de oameni din sufletul lor

B. TEODORESCU

- Destine figurate în vers

CRISTIAN TEODORESCU

Maestrul de lumini

- 1985, CR
- Proză scurtă
- 200 pagini, 13 poze
- Scriere popular (vorfire)
 - Cu iazu lui, nu se știe. Unii zice că și l-a făcut el. Alții, că îl avea de la tat-su. Io cred că de la tat-su (...)
 - Dîn apă; pă uscat; ciomagu; satu; în funcție dă cum era prețul
 - L-în copîrcă, dă speculant!
- Un fragment de jurnal
- Scrieri de genul INTREBARE:...
RASPUNS
- Redă o placă inscripționară

Asociația chinologică

Română

A Ch. R.

Cîine de rasă

ocrotit

DORIN TEODORESCU

- Precum o scriere cu torța în văzduh

LEONIDA TEODORESCU

- În capul meu dansează mii de draci
- Genele-mi se zbat
- În ochii mei sînt mii de puncte
- Iarna-și varsă geru-n capul meu
- Ger lucios

VIRGIL TEODORESCU

- 15 iunie 1909 - 24 iunie 1987
- Se poate numi poet numai acela care se poate aprinde
- Nu pot trăi destul ca să culeg /de pretutindeni cântecul întreg, /șisă-ți întind cu mîna mea firavă /nemaivăzută floare de agavă

Poezia neîntreruptă

- Editura Minerva, 350 pagini, 5 lei, 1976; prefață de Nicolae Balotă, Biografie; selecție din poeziile publicate de el.
- V.T. nascut în Dobrogea.
- Are scrieri în colaborare cu Gellu Naum;
- Are și proze mici; ceva aforisme
- Avangardist.
- Te-ai dezvelit încet ca o banchiză
- Umerii tăi mătase veche/se vor surpa ca un bătrîn castel/sînii tăi vor ruginii în mine ca într-o gîrlă cu lintițe/și trupul tău o noapte de groază și delir/ aa fi-nvelit de ceredea cocleală a răbdării/și mîinile cocoș decapitat/și degetele triste cabinete.
- Cu picioarele la înălțimea unerilor
- *Forță sub radical (titlu)*
- Treceam pe o stradă imposibilă
- Plopi obsceni
- Haite de cîini/se urinau la rădăcina plopilor
- Aceste insule ca niște lacrimi de fecioare/străluceau pînă la uitarea de sine.
- Cînd ne-am iubit în ploi/și lemnul era ud ca noi.
- Oamenii practice
- Ce poftă mi-e de ea cînd plouă după prînz.
- Sub ochii mei trecea strada
- Fustele flutură se ridică recad
- Îmi e de-ajuns rotula să reconstitui trupul cutreierat de febre
- O minge detrocată
- O dată cu ea începe o geometrie nouă/o infrageometrie paralizantă
- Eu singur îi cunosc corpul și pot retrăi pe el fără teamă/pînă la sfîrșitul lumii
- La vîrsta mea am aparența unui cal alb
- Galbenă pînă peste urechi pînă peste bordei
- Habar n-aveți cît mă iubesc
- Atunci cînd sîngele meu se scoală în fața ta.
- Căruța prăfuită care se vede în surîsul tău /răsună
- Maladivul creier, greu ca o moluscă,
- Știam că trebuie să trec prin carnea ei
- Calmi ca o clădire sub bătaia lunii
- *Velur (titlu)*
- Cu obrajii tăi ca două felii de dovleac
- Moartea contelui a avut loc/ într-o noapte demnă de apariția unui poem genial.
- Prost ăl de nu m-o crede.
- Mai săptămîna

- O doamnă curată ca un pahar
- Coborîrea în mormînt întîi a piciorului drept/pe urmă a piciorului următor.
- Orașe cu marea la picioare
- Orașul doarme cu capul în jos
- Prin părul albastru de negru ce e al altora
- Dînd o curbură palidă privirii
- Femeia lampă cu picior înalt.
- Prăpastia din poezie
- Colțurosul meu sînge
- Violent frumusețe a obrazului
- Poemul meu va rămîne în ochiul albastru al omului nou/ca peisajul agresiv al unei ere demult dispărute
- Rechina cea mai bătrînă
- Fanfară muribundă
- Sălbatică și proaspătă
- Ca să pot înșela nările tigresei
- Pînă cînd urma lui va aprinde pămîntul
- Această insulă în care aerul e un spînzurat
- Începe unghia subțire a visului.
- Regina Draga.
- Cînd cerbii își încurcă coarnez
- Pînă la ora cinci pînă la șoldul tău
- O serile în care adolescenții își trădău pletele
- Oraș literar
- Bicicletele palide
- Rochia ta seamănă cu un cîine de vînătoare care aleargă prin oraș.
- Sub lumina tulbure a lunii
- Tu umpli ceasul de nisip ca să ștergi urmele visului
- Un personaj mascat
- Pe farfurii eu îți aduc proprii mei ochi între bucăți de gheață/ca să pot privi prin tine cum curge sîngele cînd dormi.
- *Braț la braț (titlu)*
- *Extraordinara somnolență a părului (titlu)*
- Cum se deschid ferestrele cînd nu mai încap în odăi.
- Femeia tăiată într-o longitudinal secțiune
- Ceasornicul de argint se spînzură cu o infinită precauțiune la ora exactă.
- *Un poem /de beatitudine (titlu)*
- Un albatross sexual e linia gîtului tău oboist în crepuscul
- Și cele mai tulburătoare cuvinte mi se izbesc de dinți atunci cînd o ating.
- Conturul bolnav al sentimetelor
- Cuțite lungi de sticlă.
- Tu ești femeia în care se string de gît oamenii /Sau își trec prin umeri cuțite lungi de sticlă.
- *În fiecare oglindă se petrece un viol (idee)*
- Te viu ruga să te dezbraci la lumina difuză a umărului tău/Să-ți arunci tîmplele ca pe niște confetii.
- Te voi iubi în locul unde prostituatele erau fecioare/Eu cel mai frumos șifonier.

- A unsprezecea desvirginare
- Femei în fața cărora regreți foarte mult că ai o singură dantură
- *Ceasornicul întors /pînă la explozie (titlu).*
- Marea bătută cu bice de sclavi.
- *Gheață arsă (titlu)*
- Rochiile de metal lichid al femeilor
- O brațele tale întoarse din vis
- Brațele tale de explozii.
- Și lasă-mă o lasă-mă să-mi ud pieptul în ochii tăi
- Tu vei ieși din rochia de porțelan
- Treci prin fereastră ca un transatlantic oscilant
- Își aruncă pe punte sînii de purpură
- Asemeni unor urechi de care spînzură pianele
- Valurile sînt viorile țărmlui.
- Ploaia de pietre din privirile tale.
- Aruncă sînii pe spate ca o omletă
- Numele tău se culcă într-o imensă mlaștină
- Ca un cocoș galic privit din profil.
- La lumina meditații tale.
- *În ruinele patului (titlu)*
- În patul tău se repetă pămîntul/ se repetă retragerea apelor/și speranța statuiilor prizoniere.
- Torțele ploii
- Valurile continuau să-i inunde ochii
- Să-și compue.
- Fixează cu premeditare unica ta hîrtie de identitate (din “122 de cadaver”) (Virgil Teodorescu, Gellu Naum)
- Ochii s-au închis și mi-au prins în ei mîinile (VT, GN)
- Cere-mi ce vrei, dar nu primi nimic. (VT, GN)
- E necesar să uiți tot în afară de pasiune. (VT, GN)
- Oprește spațiul (VT, GN)
- Sunetul care ne mîngîie mine (VT, GN)
- Înainte de a închide fereastra, sparge-o. (VT, GN)
- Se poate numi poet numai acela care deformează cu precizie. V
- Bate pe umăr un arbore. Insistă. Vei primi cu siguranță răspunsul așteptat. (VT, GN)
- Subiectul unui poem depinde de absența subiectului (VT, GN)
- Am tăiat cuțitul cu degetul, am spart zidul opac cu privirea (VT, GN)
- Părul tău (...) ca o plantă moartă.
- Egretele degetelor.
- Planeta nebună
- Ticăitul ceasului bătrîn.
- O aventură scundă
- *Nebuna melancolie ()*
- Iubita mea frumoasă ca o sabie.
- Și care-n anotimpuri triste /topeai în ochi poemul /ca pe un bulz de sare.
- Sune-mi cît poți iubi, /ca să știu/dacă vulcanii mai pot erupe.
- Iubirea, dacă vrei să știi, /forțează uneori hazardul

- Sovăitoare ca un tânăr măr.
- Se clătina și visul cu laptele-ntr-o cană,
- Cu pieptul ca un pat de pușcă
- Ruinele aerului
- Nu vă atingeți de acest poem
- Înainte de a cunoaște pînzele femeii
- Inimile voastre /grote cu liliaci
- O ploaie de vocale va podidi pămîntul
- Cîmpia cotrobăia în mare
- Frumoasele sălcii cu șolduri de lemn
- Două cimpoaie iconoclaste /pîndeau să-și vîre sula-n coaste
- Doi ochi/în care se reflect zbuciumul interior.
- O balerină cu un picior de lemn
- Regale lupilor (rei des lupos)
- Azi am fost fereastră,/mine voi fi casă,/poimîine colastră,/fustă de mireasă.
- (Vremea a smuls ferestrele la case)
- Mai blonde sînt paharele cu bere
- Și părul este leneș, buclat cîteodată, părul adînc, întunecat de fată,/mai leneș cum e rîul cînd
întîlnește marea./adînc și leneș cum e sărutarea.
- De la A la Zed.
- Un măslin creștea încet, încet.
- Cu capul spart de gînduri
- Și sîngele naturii se va trăda în mai
- Adîncul ei cu dezastre și primăveri
- Ambarcațiuni solare
- Lumina agățată de ochii mei e singură
- Viteză vegetală
- *Plan de aer (titlu)*
- Oh, cît sîntem de departe de ultimul nostrum /sărut
- Apă neîncepută
- Versuri onirice, nebuloase, puțin obscene, nedeterminate
- Hai să ieșim și noi din noi.
- Incept și pietrele să-și facă semen
- Zidul de apă.
- Aerul speriat
- Un zîmbet rupt în două ca o pîine
- Cum lunec eu în tine
- Era îmbrăcată în genul neutru
- Mlădios ca un gît de gazelă
- *Așa și pe dincolo (titlu)*
- Scrie despre revoluție.
- Iezii treceau prin livadă cu fraged pas militar
- Peisajul scîrțîia din toate încheieturile
- Autocarele nocturne ale broscuilor
- Tăcere amestecată cu salve de artilerie
- Cînd vorba crapă-n două

- Un punct de sprijin în realitat /ca să transforme lumea și s-o schimbe.
- Somnul său îmi păzește ochii / ca o sentinel în tronul de veghe
- Contur al regăsirii de dincolo de noi
- Geografie spiritual
- Ochii lui ciudați de amatist
- Purul adevăr
- Salt înainte (titlu)
- Oul /pare să-nchidă-al vieții și-al morții /conținut
- Poezia sparge liniște
- Copia obiectului (noțiunea) nu este un act de oglindire moartă
- Fantezia este indispensabilă poetului
- Drumul de la cauză la effect (determinism); orice effect are o cauză; cauza este întotdeauna anterioară efectului
- Poezia realului și realul poeziei (titlu)
- Știe unde să vadă
- Noaptea traversată de lună plină
- Inelarul morții
- Strada anilor crepusculari
- Cultiv maci
- Poezia sparge limite
- Copia obiectului (noțiunea) nu este indispensabilă poetului
- Fantezia este indispensabilă poetului
- Drumul de la cauză la efect (determinism) orice efect are o cauză cauza este întotdeauna, anterioară efectului
- Poezia realului și realul poeziei

V. TERZEA

- Steaua de vise
- Lumină rotundă de stea
- Drumuri de vârste
- Steaua de zi

N. TITULESCU

- Nu este azi momentul discuțiilor ci al acțiunilor

GERARD TITUS-CARMEL

- Desenul este o muncă asupra semnului. Imaginea ne este cu adevărat desenată cît desemnată, ea nu se distinge decît după semnul său.
- Platon numea forma ca obiect abstract în sine
- A desena înseamnă a gândi
- Le dessin vient en alluvions sur la p(l)age blanche
- Poemele au întotdeauna mari margini albe, margini mari de tăcere (Paul Eluard)
- Desenul implică
 - Pierderea albului (pierderea conștiinței)
 - Pierderea materialității (devierea)
- Logică imaginativă
- Desenul = o ideografie
- Există desene în care se și scrie ceva (desen-cuvînt)
- Starea desenului este de a exprima continuul în evidență și precizie
- Geografie artistică)
- Balansînd între teritoriul unde se sfîrșește sensul și teritoriul unde începe nonsensul
- Desenul are ca scop o definire a obiectului pe care-l privim

TEODOR TODUȚ

- Tăcere deghizată în noapte
- Încolțirea timpului în porți
- Soarele e rostogolit

ERNEST TOLLER

Théâtre

- Expressionnisme = l'écrivain s'intéresse surtout à réaliser son moi et à décrire son univers intérieur; sans messages; l'écriture est un moyen de conjurer leurs fantasmes;

LIGIA TOMAȘA

- Dizolvă-te-n mireasmă, culoare
- Toamna mi se gudură la picioare
- Umbra ta de purpură /ruginind

GHEORGHE TOMOZEI

- Buze de ani
- Inimă împrumutată / de la cimitirul de mașini
- Stîrnește cenușile din vatră
- Lumina/avea oase și toamna le rupe /ca pe vreascuri
- Taie marea cu părul
- Golfen ieftin
- Mare /bătută grațios /cu vergi de fier?
- Leguma clipei
- La moartea statuii
- Simt în carne dinții /secunde
- Tiparuk apei
- Firul ierbii se vrea turu
- Lumină goală
- Îi îmbracă fotografiile /și se încalță cu ultimele lui /speranțe
- Cu gura încă plină /de flori
- Culori trezite
- Când lumina mișcă din pulpa apei
- Galbenul cap al toamnei
- Paragina petalelor
- Dulcele în fructe-și face casă
- Fabricatori de zei
- Cuvinte /solubile în vin
- Călcau pe lume
- Ceară plătindă
- Am facut bătăture pe nervi /de atîtea sonete!
- Aceste crengi au mai fost /O frunză: se repetă, absurd
- Dar dacă știu să iert, /cine mă iartă?
- Vechia noastră
- Coloane întregi
- Folosirea pluralului în loc de singular și invers
- Roșia-iulia (în loc de Alba-Iulia)
- Mi-am trebuit ani aproape patruzeci
- Odăi mai mari ori cu mult mai mari
- Merge ca de-a0călare
- Osnar zeiesc
- Trebuie că era un balaur ticălos
- Dînd naștere unei dragosti de legend
- Umbra lui vîndută de copilie nemuririi
- Cu încă mișcate roți

Istoria unei amfore

- Cartea Românească, 1976, Lector Florin Mugur, 1990 exemplare, 120 pagini, 37 poezii, eseuri, proze
- “Poeme în proză și proze despre poeți și poezie”
- “Poeme la numele țării” (specificație)
 - Ciobani de lespede /călcate cândva de cel ce era nu încă poetul ci (doar) poezia
 - ...trecut cu trepte îngropate în /cenușă și glorii
 - Casă-mată de luceferi
 - Dimitrie Cantemir:”nedezrupta continuatîl”
 - ...hrănit cu sevele și osemintele Începuturilor
 - ...peste urmele dacilor, umbra Regelui dac al poeziei
 - Întoarsă în neîntîlnire
 - Vocile vîforului
 - O rugăciune incendiară
 - ...scriitorul aduce pînă la noi/ ore stagnate ori, dimpotrivă, negface locuitori /ai unor timpuri vechi
 - Părea a de trostogoli peste privitori
 - Piele muncită
 - Aici ne e lemnul de leagăn și lemnul de epitaph
 - Sîntem ai țării Eminescului
 - Bem flăcările mîierii
 - Cuvînt stîrpe
 - Polei mincinos
 - Arheologi! Voi desena pentru lăpețile /voastre un cîmp heraldic, rotund, /podit cu piele de pisică. //Rotund ca România
 - ...dulce împinse în văduvie
 - În casele în care s-a scris barem un vers /numai cheia ruginește în broască
 - Nepipăite minuni
 - Nervuri de frunză cu unghii în vîrfuri /și ape cojundu-se de pe lezezi..
 - Albit de fală
 - Trăiesc în țara /în care scrierile poeziei seamănă cu aratul, /cu măcinatul de boabe ori cu /dulgheritul. Ca osul, /cuvîntul se luminează de sine..
 - Țara lacrimii (titlu)
 - Fiecare rană mi-e ca ochiul, sub sprînceană
 - Flori amare
 - Bătut peste vorbire
 - Sînt junghiatul /cu o garoafă
 - Moșia mea e o pleoapă cu lacrima-n ea, cu veche /dragoste și priveghe și cu saore /neiertătoare..
 - Literă înveșmîntată-n zale
 - Obrazu-nfierbîntat de-afîta lună
 - Țara-i Statornicia
 - Albe grîuri cu oase dulci. Cetatea grîului
 - Îți chem. Argintul
 - S-a făcut /țărîna și-și umple barba cu iarba...

- ... e pe măsura pînii /citite cu gura
- ... o floare a soarelui, bătrînă, ținînd o floare a /soarelui, copilă, în mînă...
- Argint lunar
- Feerică brumă
- Prin pielea pietrelor, sîngele nisipurilor
- Ne putem citi în ea.
- Gură de copil, știrbă de geniu
- Gerul sfîrșitul
- Umbre turnate în carne
- Greoaia rupere de pe boltă a unui astru
- O viață necheltuită
- Ochiuri de basm
- Licăre umbra
- Aerul e monument
- Am venit aici să culeg umbra Viteazului...
- Moștenitori ai Unirii...
- Gîndesc cu litera
- Viața ta puțină
- Pîine geometric
- Frumusețe aspră și însingurată
- Vibrînd de dorinți
- Golit de tot ce-l lumina pe dinăuntru
- A îmbrăcat acest biet cuvînt (...) l-a umplut cu sine de i-au pîrîit literele
- Cum să faci, /naștere, scumpe, statuia sîngelui?
- Eu nu caut ceva pentru mine, ci țara își caută dreptățile cele robite (Tudor Vladimirescu)
- Poezie a grîului, pînii
- Liane de sunet
- Grîu ce calcă, desculț, peste asfaltul aproape fluid
- Sîntem iluminați de grîu ca de somnul copiilor
- Scrisorile rudelor de la țară (e cineva care n-are rude la țară?) sînt scrise cu cerneala grîului
- Mărunta viață conștientă în bobul de grîu
- Grîu cariat de nemișcare
- Muzeul grîului românesc
- Arhitectura grîului
- Zidarii grîului românesc
- Orfeu = părintele mitic al cîntecului
- Cronică fluidă (titlu)
- Să cultive sufletul vinului
- Vin dospit parcă în legend
- Limbi însetate
- ...cronicarul s-a slujit deopotrivă de călimară și bărdacă, și e de presupus că pana era adesea muiată în vin
- Acoperită cu șindrilele Lunii
- Mustul e laptele cu care se hrănește toamna
- Luminile vechimii
- Vorbă înflorită cu zicători; se exprima cu îngrijire

- Unul, Brâncuși, cînta pe lemn, piatră și fier ca pe trei găuri de fluier
- Vremea e meșteșugul meu
- Homerul meu
- Zidirea luminii
- Lipim un nume de sufletul țării
- Cu Dunărea romanizată și cu marea elinizată
- Daci de piatră
- Zeițe bogate în sîni
- Noaptea dorm stelele
- Colonnade de sprijinit aerul
- Intangibile proporții – templul nu e mare ori mic, templul e în nici un fel
- Cerul e gol
- Nisip hyperbolic
- Alb dilatat
- Marmora – un strigăt
- Aici, sub fast selenic, poți reinventa numerele și simplitatea
- Acestei irosiri mă adaug...
- Fîntînă cimitir
- Iluminînd abrupt
- Pietre cu cantine muncite de sarea viitorului
- ...Memoria lumii hrănită cu sfărîmături de temple, ciuruită de întrebări rămase fără răspuns, jupuite de culorile ce-i dădeau viață, descăpățînată de vis
- Frînturi de clipă
- Moara de milenii
- Limba gîndirii
- Cristalele luminii
- Miere coagulată
- Piatră sfîntă
- Dezlipite de cer
- Încinerată de priviri
- Victorie fără aripi
- Victorie captivă
- Templul e un chip al aerului
- Statuie a zborului, asemeni pînii care e statuia foamei și nu a grîului
- Cîrpaci de temple
- Țandără de clipă
- Meșteșugul sculpturii s-a născut cu puțin înainte ca natura să îmbătrînească
- Anevoie s-au copt în piatră toate rotunjimile femeii
- Pietre de prăsilă
- Se coagulează visul
- Grecul se împreunează cu piatra...
- Carne vinovată
- Păduri de cai
- Rostogolit în istorie
- Mă cred ciobanul leilor cu capetele sparte...
- Cu zeci de morți sub moartea, a ei

- Pentru Strobil orașul Atena este o stîncă așezată pe un șes și locuită de jur împrejur
- Măslina pietroasă
- El și-a tras peste suflet cămașa simplității
- Cerul (...) că-i piele umedă
- Stridii băroase
- Aduă mirosuri
- Poliția mitologică
- Aeroplanele dorm, libelulele de tinichea
- Vechii cei mereu tineri
- Alb răstignit
- Sculptează miresmele
- ...oasele lor umflate cad sub ninsoare subpămînteană a sării
- Memoria le e înstelată de fisuri
- Rîsul îi copilărește
- Pînze așezate circular în aripi leneșe
- Lacrima sării
- Lumină de miere /Curgînd din candela lumii
- Vin să tacă
- Trupurile noastre s-au lipit de somn
- Și e goală ca lăuntru de sînge al piersicii...
- E-ngenuncheată de sine
- Își despletește șerpilor (părului)
- Laptele memoriei
- Capul zeiței se coace și cade
- Frunze trezite
- Nave ce se dizolvă în golf
- Uriașul nu se poate naște într-un singur loc cîdeo-dată-n mai multe
- Moare pretutîndeni, puțin cîte puțin.//Mai are, încă mai are mult de murit...
- Adevărul însîngurează...
- M-am holbat prin spărturile /timpului la baia zeitelor
- O căldură de iad
- Am băut versuri dezgropate
- Roțile dințate ale simplității
- Nu-i știm sfîrșitul (dar avea un sfîrșit?)
- Cu sănătatea ruinată în biblioteci
- Pîndit de moarte
- Blîndă inducer în eroare
- Migrare romantic
- Curte bogat cotropită de ierburi și arbori dulci
- Poetul tăilor
- S-a deschis și s-a închis pentru totdeauna în urmă-i
- Îl luăm cu noi în tot ce e vis și speranță
- Miriade de cuvinte de iubire
- Luînd locul clorofilei în frunză și-al dulcelui în fruct, putînd să țină loc de casă, nume și hrană
- Lăutarul de țară al poeziilor sale (M. Eminescu)
- Culoarea cu care ne sînt logodiți ochii

- Un geniu nu poate prini compasiuni postume ci semen dragostei
- În sine a sa întors
- Stăpîn peste sufletele închise în lut (a fost C. Brâncuși)
- Un pod alcătuit din aripi de future
- Să guști singurătatea
- Rotundă pîine a geniului
- Docila marmură a zăpezii
- A întreprinde un pelerinaj în viitor
- O sănătate de slăbiciune
- Poet de luptă
- Versurile lui lucrează asupra noastră
- Tramvaiele încep să moară
- Ninge neciteț
- Bătrîne oase ale Ceahlăului
- Pentru a putea citi Frigul
- Nu poate lucra rugina uitării
- Însîngerate glorii și strigăte abrupt
- Se întunecă alb, a ninsoare
- Prea repede l-a cules gura legendei
- Comparație infinit mai modestă
- Locul unde steaua lui Labiș s-a frînt
- Lianele cablurilor electrice
- Prezent istoric
- Lemn înflorit
- Închide pleoapele pentru care lumina nu mai are preț
- I se spune versului lui că e osul sfînt al vietății numită carte (al lui Labiș)

STEVEN TONTIC

- Iugoslavia
- Zidirea în sus și în jos

VONTA TORȚA

- Privighetorile anotimpului
- Suflări antice
- Grîne rămase în arome
- Rămîn copil
- Uimind pădurea
- Vlăstarul a-nvățat să cînte
- Crengile alunecau pe obrajii stejarului

HELENE TOURNAIRE

- Cărți deschise între brazi și fragi
- Ochiul le soarbe dintr-o privire
- Pglinda frumuseții
- Valurile aduc la țarm pe înecați
- Spic de grâu ce n-a dat în copt
- Părul alb coluliu (bătrîn)
- Bătrîni ca lune
- Dialog între moarte și înviere
- Țară plesnind de sevă
- Zile de mistral (cînd bate vîntuk mistral în Franța)
- Adîncime amețitoare
- Pescarii se rotesc în înalt
- Fiecare pe traiectoria sa
- Adevărata bogăție este suma emoțiilor
- Cuib nupțial
- Avea muzica în singe
- I-a dat tonul
- Vîlcele umbroase
- Monden
- Seara se incendiază
- Se expuneau la soare
- Mîna destinului
- Mirosea a ordine
- Flori albe legănate de briza primăverii
- Dacă i-a venit cuiva ceasul, toți ceilalți caută să-i netezească calea
- Cît de mică a devenit lumea
- Om truculent (face trucuri)
- Rezervoare profunde unde odihnesc lacrimile și single popoarelor
- A auzi nu înseamnă a asculta
- Trăim aceleași neliniști
- Ceea ce ne chinuie se găsește în noi în afara noastră
- Viitorul va libera
- Vise despre o altă realitate
- Umanizare a vieții
- Redusă la șoapte
- Nevoia de a visa (la mai bine)
- Luminoase spații rezervate utopiei
- Un trandafir murind se farmă pătînd cuprinsul ca o rană
- Timp bolnav. Limbaj bolnav, marș bolnav, viață bolnavă
- Timpul nostrum nu coincide cu timpul ceasului
- Cuvintele pe care ne ascultăm rostindu-le sună deodată fals
- Iubirea e drptul tuturor
- Jocul periculos și interzis al dragostei
- Își petrec viața fumînd mereu ultima țigară

- Destinul tuturor este de a se amăgi pe ei înșiși
- Imprecisa noastră personalitate
- Deveneau foarte șterse după apusul soarelui
- De un alb imaculat
- Verde luminous
- Ochii ei măsurau
- Nu lăsa să fugă clipa
- Preschimbându-i lumina
- Vis răscolitor
- Lumina acestei lumi se estompă
- Teama de a îmbătrâni
- Locul care mi se cuvine
- Nu știu să mă mișc cu încredere în timp
- Timpul e plin de cruzime
- Sînt un ruginit
- Timpul s-a cristalizat acolo și-l găsești intact
- Viața adevărată e diluată
- Nu vorbești despre un lucru, decît cînd ești privat de el
- Timp amestecat
- Cărare marcată în iarbă înaltă
- Natura-mamă născocise contraste între lumină și sunet
- Bucuria culorilor
- Gravitatea amintirii
- Măruntaiele sterpe ale pămîntului
- Pași risipiți
- Meander de umbre
- Respirare de ape
- Mal nebun
- Nașterea vîntului
- Sacrificare a mării
- Sărutul amurgului

AMELA TRAVERS

Mary Poppins

- 7 personaje
- Dramatizare de Silvia Kerim
 - Ia deschide fereastra să văd din ce parte bate vîntul
 - E frig. Trebuie să îmbrac două pardesie
- Unele replici sînt cîntate
- Mary Poppins = guvernantă bună, pricepută
 - - Și rămîi cu noi?
 - - Doar un timp sau doi
 - Să crezi și-apoi să vezi
- Mary face lecții cîntate și dansante copiilor pe care-i educă
 - Mereu nu există, totul se schimbă pe lumea asta ca și vremea
 - Un visător? Dar ce acesta este o meserie
 - Stă pe acoperișul Londrei
- Se plimbă prin peisajul desenat pe trotuar
 - Parcă ar fi rațe în frac (=pinguinii)
 - Galben ca un praj
 - Lecția despre imaginație
 - Eu am elevi peste tot în lume
 - În povești totul e posibil

C. TUCHILĂ

- Metafora = procedeu de amplificare interioară

RADU TUDORAN

- March 8, 1910–November 18, 1992

La nord de noi înșine

- Editura Eminescu, 1979, 496 pagini, tiraj 30000.
- Nu are cuprins; cartea e ca dintr-o bucată; are doar nemere 1, 2,...,35. (în sens de capitole); fiecare capitol e împărțit în paragrafe prin: “.” Pus după sfârșitul câte unei acțiuni (un fel de *).
- Stil mai simplu, fără metafore prea multe, sau prea multe meditații; însă atrage la lectură;
- Este descrierea obișnuită.
- Multe explicații, lucruri simple.
- Nu are nici o fotografie.
 - În geografia me afectivă
 - Nu mi-am ales locul de naștere.
- Merge prin nordul Europei (URSS-ul), dincolo de cercul Polar.
- Există laponi la Polul Nord.
- Dă denumiri de sate (!), localuri pe unde a fost.
- În Danemarca oile, vacile erau îngrădite de o sîrmă electric prin care trecea current de 40V.
 - Orice călătorie începe cu o hartă.
 - Cred că în memoria noastră rămîne esențialul.
- Nu prea are continuitate în acțiune.
- La cercul polar ziua are 6 luni, noaptea 6 luni; mulți oameni nu rezistă astfel; unii nu se adaptează.
 - Laponia finlandeză = 5000 de oameni.
- Limita vieții e mică
 - Alegerea drumului pe hartă e o desfătare, dar și o muncă
 - Îmi aleg drumul cum aș scrie o carte.
- Vrea un drum care să nu imite pe altele
- Zilnic făcea 600-1000 Km. cu mașina sa
 - M-am tocmit cu mine însumi, mi-am lăsat liberă lăcomia de spațiu.
 - Neliniștea mea în fața necunoscutului.
- A călătorit 3 luni; drum greu.
 - Boli care se vindecă și singure.
 - Cura de dezintoxicare.
 - Se apleca peste toate bolile
 - Tot specializîndu-se, vor apărea medici pentru urechea stîngăși alții pentru urechea dreaptă.
- 20000Km străbătuți
- Înainte de drum a făcut controale medicale
- Homeopatie = sistem therapeutic care constă în administrarea în doze foarte mici a substanțelor care, în cantități mari, ar putea provoca unui om sănătos o acțiune analoagă cu cea care este combătută.
- A mai făcut călătorii prin Europa.
 - Acoperit de rușine
 - Istovit ca după o boală

- Viteze de autostradă (foarte mari).
- În locul meu, Ștefan Cel Mare ar fi ridicat o biserică.
- Sare de la o povestire la alta
- Pare stil bătrânicos.
 - Soarele, luminous și puternic, m-a lovit din spate.
- Între Finlanda și Suedia nu există graniță (a trecut frontier fără să știe).
 - Un rîs vessel ca viteza mașinii.
 - Socotesc mașina ca o ființă însuflețită.
- Are peste 60 de ani.
- R.T. nu știa rusește și alte limbi pe unde trecea. (a învățat 40 cuvinte rustești strict necesare)
- R.T. se documenta asupra locurilor despre care scria, le vizita.
 - De mic mi-a fost teamă de oamenii fără păcate
 - Neveste focoase
 - Totdeauna m-a contrariat controlul vameșilor
- R.T. se ducea la Uniunea Scriitorilor din fiecare țară
- Era oaspete al U.S. din Moscova pe bază de reciprocitate.
- A avut multe sticle de romp e care le dădea pe la cei ce-l ajutau.
- Pare cam cicălitor, migălos.
 - În fața mașinii mele se lățea o Volgă cît toate zilele
- Pare sincer, puțin naiv, timid, innocent.
 - Ca o cîmpie continuă tangentată de privire
 - Eram sănătoși și puternici, și eu și mașina.
- Vorbește foarte mult despre îngrijirea mașinii cu care mergea.
- Era condus în drumuri de către alte mașini dupăcare se lua.
- Anunțarea lui R.T. la U.S. din țările pe unde trecea de către U.S. din RSR.; I se rețineau camera la hotel.
 - Mersul pe jos continuă să fie pentru mine o voluptate.
- Vizita biserici.
- Povestește necazurile pe care i le-au făcut oamenii pe unde a fost, timpul.
- Dimineața bea cafele.
- Vorbește mai mult despre el, fără a face meditații filozofice ca O. Paler.
- Spune și despre nerealizările lui, greșiri de drumuri, direcții
 - Proverbial răbdare rusească
 - Picioarele groase, ieșind de sub rochie.
 - Lume plină de poezie.
 - Carnal natură
- R.T. e din Ploiești
 - Toți sîntem mîndri de orașele noastre!
 - Cu fața țepoasă.
- Întîlnește romîni prin URSS.
- N-am fost nici odată șef.
- Știa franceza
- O mașină, care izbutește să mărească ziua.
- La pol drumurile sînt marcate numai de stele
- R.T. trimetea cartea sa pe la străini (în URSS)
- Rușii se culcă tîrziu și se scoală tîrziu (10-11).

- R.T. a văzut aproape toată Europa.
 - Viteza mașinii descompune priveliștea.
 - Clădiri cu turnuri ambițioase.
 - Plin de neînțelese.
 - Orașele private de la înălțime își pierd a treia dimensiune aproape cu totul.
 - Mă simțeam prost cu totul.
- Se demitizează
- Moscova e foarte curată; e pe râul Moscova
- În URSS este colhoz
- Există un restaurant rotator: 360 grade într-o oră.
- S-au vizitat case meoriale ale unor scriitori.
- Nu dă date, istoria, geografie a locului, nimic.
 - Într-o lume construită de tine.
 - Vegetația lui beată de apă și de căldură.
 - Tolstoi n-ar fi putut să se nască într-o țară mică.
 - Țărișoară timidă.
 - Întoarcerea a fost tristă ca după o serbare
 - Am bușit mașina într-o groapă
 - Victoria de la Samotrache (tablou)
 - Ploaie demoralizantă.
- A vizitat biserici.
- Sînt pe stradă automate din care bei sifon
 - Sînt oameni care știu să ceară, li se pare firesc și nu scapă nici o ocazie.
- A căutat și niște și niște scheme pentru unele aparate foto (cerute de un prieten al său)
- Discurile, benzina în URSS sînt foarte ieftine.
- S-a întîlnit cu traducători din limba română
 - Orice om e deosebit în felul lui.
- S-a mai rătăcit pe străzi
- Erau romîni și pe la Moscova.
 - Leningradul e mare prin istorie.
- Mașinile sînt trecute apa cu feribotul
 - Nu-mi place să trec de două ori prin aceleași locuri, mai ales fără să fie o pauză.
 - O vară ratată.
- În Finlanda se vorbește numai Engleza ca limbă străină.
- R.T> se întîlnea cu traducători ai cărților sale (din edituri, etc.)
- În URSS se bea mult ceai și votcă.
- În țările nordice băuturile au prețuri foarte mari.
- În Stockholm sînt 35000 apartamente goale.
 - Lumea pusă de el în cărți.
- Există nopți albe la Leningrad.
- Americanii au idei mai trăsnete.
- Este sufficient să înveți cîteva cuvinte într-o limbă (cele mai folosite) pentru a te descurca puțin.
- Granța finlandeză e formală
- R.T. știe și germană.
 - Cînd am făcut numărul mi se părea că sun într-o casă din lună.

- R.T. avea tot felul de prieteni și cunoscuți pe unde mergea, plus bani (dolari, forinți, etc.)
- Există cecuri de călătorie (în loc de bani pe care dacă ți le fură cineva nu are ce face cu ele.
- În Finlanda se lucrează 5 zile pe săptămână.
- Își nota impresiile.
- Pare un egocentrist.
 - Am întâlnit pe stradă un grup de infirmi care mergeau în șir, unul mai beteag decât altul.
- R.T. avea un plan foarte minuțios (zile, ore, localități, etc)
- Ținea corespondențe cu (mulți) străini, unii fiind interesați să-i traducă cărțile.
- Sînt multe insule, lacuri în Finlanda.
 - Să ajung la Lampäälä (să pronunțe fiecare cum poate).
- Există teatru în aer liber
- Sauna finlandeză
- Libertatea de moravuri în țările nordice.
- Femeile nordice caută bărbați din țările calde.
- Religia catolică nu admite divorțul; femeile sînt caste
 - Neînțelegerea între sexe.
 - Se întîlnesc, dar de multe ori fără să se găsească
- Există filme sexi, porno.
 - Insatisfacția feminină (conjugal).
 - Se impune astfel dreptul femeilor nordice la “dragoste”
 - Refugiu în băutură și stupefiante.
- Există stații automate de benzină.
 - Cine mai putea auzi plîsul lemnului?
 - Să le mai crească puțin sînii sub bluză.
 - Nu găsim destule cuvinte pentru ceea ce vrem să scriem în cărțile noastre.
 - Dute-n colo, vino-ncoace. Lasă-mă și nu-mi da pace! (zicală)
- În nord sînt reni.
- Rovaniemi este capitala Laponiei finlandeze (zona polară)
 - Și purta blugi. Puteam s-o împiedic?
- În orașele nordice se găseau de toate (chiar și de la ecuator)
 - *Mașină supusă și credincioasă (idee).*
- Descrie mai mult ceea ce vede din mașină.
 - Așteptarea înseamnă neliniște și umilință.
 - Scormonea cu binoclul
- R.T. avea busolă la el.
- Trimetea ilustrate de multe localități în țară.
 - Nu mă tem de monotonie cînd se repetă o frumusețe
 - Vorbea întreaga ei făptură.
- Se poartă blugi americani peste tot.
- În țările nordice, bețivii recidiviști sînt scoși la pensie.
- Vikingii sînt înaintașii suedezilor.
- Se practică prostituția (Suedia).
- Există Automobil Club Român în Suedia, etc. (alte state).
- Unele probleme ale romînilor în străinătate le rezolvă Ambasada Română de acolo.
- Ambasadorul are niște consuli. (de obicei nu sînt prea serviabili).
- R.T. a trecut și pe la ambasade.

- R.T. este meticulous, migălos.
- Există atașatul cultural pe lângă ambasadă.
- Prea multe vorbe goale, prea puține idei.
- Sînt spectacole gratuite.
- R.T. scrie mult cărți de călătorii.
- Există la Măgura (Jud. Buzău) o școală de sculptură în aer liber
- Străinii au unele scutiri de taxe, plăți.
- Fileme
 - Sexi = cu aluzii la acte sexual
 - Porno = arată exact faza.
 - Există un prag unde dorința noastră de cunoaștere trebuie să se oprească.
- Viața e scumpă în nord, grea.
 - Cîinii nu se simt bine între ei.
- Nu prea a vizitat muzee, locuri istorice; mai mult descrie strada cea obișnuită.
- Germania a fost ajutată de SUA pentru refacerea economic (SUA vroia să-și impună modul de viață) + munca fanatic a poporului.
- Sînt și negri în RFG.
- În RFG totul este automatizat: pe străzi bagi monezi și îți iei bilete de tren, tramvai, vorbești la telefon în America (!), țigări, bere, dulciuri.
- În Amsterdam există prăvălii cu obiecte porno
- În Olanda au avioane particulare.
- În Olanda se fac vile cu piscine (și în sate).
- Berlinul occidental nu depinde de RFG. RDG.
- Lucrînd o lună putea să se plimbe prin Europa (în Olanda)
 - Pămîntul e mare și dacă un om simte nevoia să-l vadă, înseamnă că are și dreptul.
 - Canalul avea o poezie tainică.
- Ana Frank, evreică, a scris un jurnal foarte trist în timpul celui de-al doilea război mondial; ucisă de nemți împreună cu familia ei cu tot; jurnalul i-a adus o tristă celebritate postumă.
- Există hippy în Olanda (trăiesc sordid) în case, vase părăsite).
 - Lucea un obiect uimitor, un chiloțel de femeie, alb, cu dantele, atît de curat că părea feciorelnic.
- Rembrandt = pictor olandez.
- Există teatre pornografice (acte sexual în fața publicului) în Olanda. Striptis (= numere de cabaret în care dansatoarele se dezbracă complet în fața spectatorilor în timpul executării unui dans).
- Există telefoane-robot (răspund în locul tău și înregistrează pe bandă mesajele cerute); au camera frigorifică, camera de reproduc muzică, apa la robinete curge singură cînd te apropii cu mina, temperature apei care-o vrei.
- Foarte multe biciclete în Olanda.
- Se fac oferte de căsătorie prin ziare, corespondențe
- În nord nu se întîmplă viol.
 - A plouat istoric toată noaptea
 - Ploaie austriacă.
- Sfîrșit obișnuit (întoarcerea la București).

TUKAN

- Cernere de lumină înșelătoare
- Aburind sub nădejdi
- Brazdele dragostei

ȘTEFAN TUNSOIU

- Redactor “Ramuri”
 - Cuvinte sparte
 - Într-o clepsidră curge lumină

MARCEL TURCU

- Raza de soare cade-n pătrate elastic
- Adepții lui Ion (titlu)
- Bărbatul Ion /Trăind în armonie cu trupul /A trecut prin muzici geometrie și lupte /Rezolvând totul după-un echilibru /întemeiat pe raporturi genetice
- Întotdeauna există cineva care curăță noaptea de stele
- Larg /ca o sărbătoare națională
- Luna văduvită de iluzii (idee)

AUREL TURCUȘ

- Astupă /cu toatele
- Vocale de pământ, și apă /se-adună peste neant, în Nume
- Păstorul stelelor (volum)
- Titlul volumului este simbolic. Se lărgeste sfera de cuprindere a poeziei
- Expresia bolnăvicioasă a versului este atenuată prin efortul stilizării
- Imaginară plutire peste timp
- Turu /ce este șindrilit cu valuri

TRISTAN TZARA (1896 – 1963)

Œuvres complètes

- Flammarion, Paris, 1975
- Există Centre National des Lettres, Paris, France
- Chants nègres
- “LA FEMME ENCEINTE
Tondis-a-voua
Socoa Bgāi Affahou”
- Există “Mr. PIPi”
- Oiseaux enceints font caca sur le bourgeois
le caca est toujours un enfant.
- LE DIRECTEUR
Je suis historique
tu arrives de la Martinique
nous sommes très intelligents
et nous ne sommes pas des allemands.
- Gonflent les cousins des oiseaux $\text{Ca}^2\text{O}^4\text{SPh}$
l’acrobate cachait un crachat dans le ventre
rendre prendre entre rendre rendre rendre prendre rendre
endran drandre
iuuuuuupht
- Crachons sur l’humanité
- Pour pisser et comprendre la parabole
Science Science
vive la France
nous ne sommes pas naïfs
nous sommes exclusives
- Oi oi oi oi oi oi oi oiseau
- Que son visage
S’oplatissa
Taratatatatatatata
- L’ara et le cacatoès admirent le chien
un lys vient d’éclairer dans le trou de son cul

Poèmes simultanés

- Dialogue entre un cocher et une alouette
- Huelsenbeck (clicher): Hüho hüho, Ich grüsse Dich, o Lerche.
Tzara (alouette): Bonjour Mr Huelsenbeck
.....
(un rând în germană, altul în franceză)
- L'amiral cherche une maison a louer /Poem simultan par R. Huelsenbeck, M. Janko, Tr. Tzara

HUESLSENBECK	hihi Yabomm hihi Yabomm
TZARA	rouge bleu rouge bleu rouge bleu
SIFFLET (Janko)	P __.__.__.__.
CLIQUELLE (TZ)	rrrrrrrr rrrrrrrr rrrrrrrr
GROSSE CAISE (Huels)	ooo ooo ooo
- Tzara a scris și poeme în germană (împreună cu Arp, Seriner)
- On est prié ne pas cracher sur l'escalier
e pericoloso voi ch'entrate
denaturalisierter unterengel in frack und adamspfel
(versuri în diferite limbi amestecate)
- Cherche le plus intérieur centre
sur le centre il y a un centre
et sur le centre il y a un autre centre
et sur chaque centre il y a un centre
il y a l'arbre
le médecin fouille
- Et la femme sauté du lit boumbarassassa et court avec la longue entre les jambes
- Garrarorombogogo ndjarando gounda nfoú
- Pour h arp
vlan blan lalalela blan plan bla
traversons la forêt viola notre parasole
mon âme parasol bim bam bame
- Peut-être c'est peu, peut-être c'est feu
- "poèmes nègres" (cycle)
- Wopare
Komboi-Komboi
Hoi
Il y un vache que l'on doit traire-hoi
La forêt au Ganja est ouverte
Aucune poutre ne tombe sur un home

- Il y a 37 articles et documents écrits par Tr. Tzara

Ciclu “Poèmes épars”

- (risipite în dezordine)
- LA PANKA
De la teeee ee erre moooooonte
des bouuuules
Là aaa aaaaaa où oùoù pououou
oussent les clarinettes
De l'intéée eee eee eee riene mo onte
des boules vers la suuu uurfa
aaa aace
Negrigrigrigriiiiillons dans les muuuuuu a aaages
je déchiiiiire la colliiiiiiii
ine le topiiii ii iii iii is je fais
(...)
- Gmatouco matrapozlacar
- Réverbère bère bère
bère bère
Cahier violine chèvre pense

Chronique

Phrase périphrase antiphrase parapluie paraphrase
L'anti-Aragon Radiguet et pro-Jacob
Max dans la vase sous l'axe d'Halifax
Ici le viril cramoisie au future Reverdy

Pierre des prières primaires arabesque
Pierre-Albert-halo réponse métro Biot
serpenteant circonflexe des cerveaux vers le Nord
rustique alphabet civique civilisé siffle

Vivisection

VIVISECTION EX-CATAPLASME PLAÎT À L'AMOUREUX

À 3 FR. 50 ou 3 h.0 invincible mortyrologiste

Ton cible et tes cils rappellent la naissance du scorpion en cire

Syphilis blanchissant sur les bancs des glaciers

Joel **TAMBOUR** *crépuscule*

*Qulo gris autopsie cataracte
ô nécrologies prophylactiques des entractes antarctiques régions*

$t^{RI}s^{tA}n$ T^ZaRa

- Aimez ce qu'il méprise-méprisez ce qu'il aime-
- Mon père fut grec, ma mère international
- Inverse langagière: le hasard
- Libre leu des associations phoniques, de l'écho, du retournement et de la permutation
- Les mots changent de catégorie grammaticale
- Variation typographique pour illustrer la danse:

A W VR LO O G
T Λ ISH TJK D
⊥_R WS ⊥_L ¶
N PVD ∇ T G BA
E GFQ UXY Ɑ Z
E T ΛO I LY

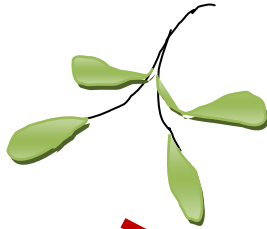
Le cœur à gaz

- Personnages: COU, BOUCHE, OREILLE, NEZ, OEIL
 - Mandarine et blanc d'Espagne
Je me tue Madeleine
 - Vous êtes tender et calme comme 2 mètres de soie blanche
 - J'ai froid, j'ai peur. J'ai vert j'ai fleur j'ai gazomètre j'ai peur
 - L'aiguille mouture ;'oreille gauche l'œil droit le front le sourcil le front le sourcil l'œil gauche l'oreille gauche les lèvres le menton le cou.
 - Moi oui mais oui mais oui mais oui mais oui...
 - Mon poumon est en poumons et non carton si vous voulez savoir
 - Je vous dis que l'amour a 17 mètres.
 - Le ciel est couvert
 - Mon doigt est ouvert

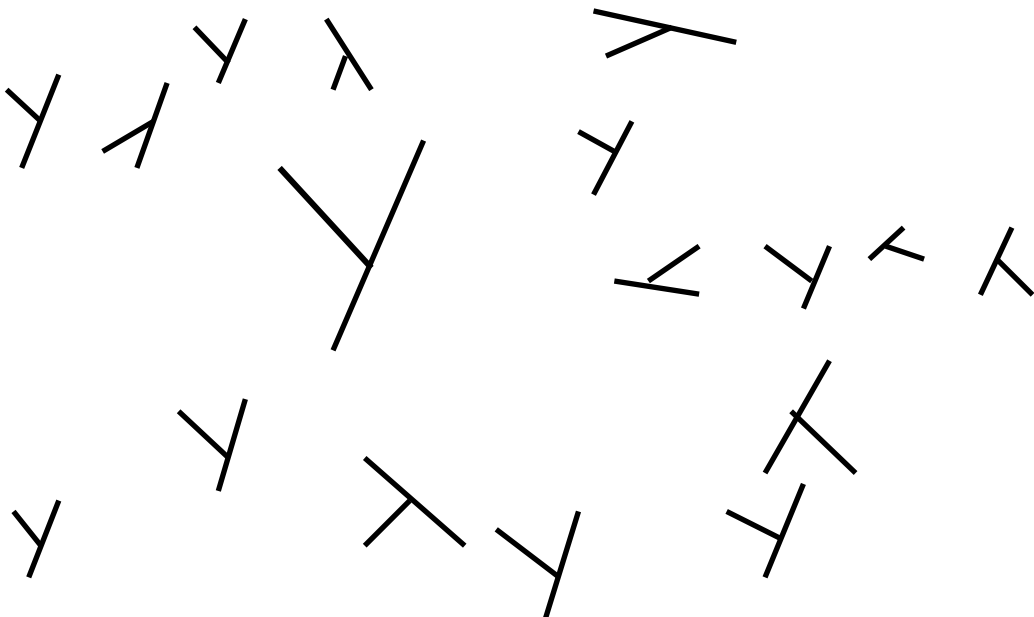
Danse

(du monsieur qui tombe de l'entonnoir du plafond sur la table)

fin

l'Amour

Indicateur des chemins de cœur

- Pagini nenumerate

Tristian Tzara

- Regardez-moi bien!
Je suis idiot, je suis un farceur, je suis un fumiste
Regardez-moi bien!
Je suis laid, mon visage n'a pas d'expression, je suis petit.
(...) si l'iris par lequel vous envoyez des flèches de sentiment liquide n'est pas caca de mouche
(...) des sexes de femmes, à dents, qui avalent tout

Monsieur AA l'antiphilosophe nous envoie ce manifeste

- (Titlu de poem)

- Vive les croque-morts de la combinaison!
- Je ferme, j'ouvre, je crache. Attention! C'est le moment ici de vous dire que j'ai menti.
- Je mens en écrivant que je mens car je ne mens pas
- Foutez-vous vous-même un coup de poing dans la figure et tombez morts.
- Moi (idiot) j'y reste cinq minutes.
- Monsieur Opportun et Monsieur Commode

FAÇON DONT ON DIT

bonjour
bonsoir

ET QUI

DÉPEND DE LA FORME QU'ON A DONNÉE A

son myosotis
ses cheveux

- La pensée et la passé (greșeli intenționate)
- Mais les vrais dadas sont contre dadas.

ORGUEL

Plus grand, plus fort, plus profond que tous les autres.

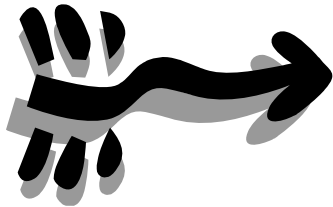
- Opere colective (seminare de 2, 3 persoane)
- Există poème bruitiste, poème statique, concert de voyelles
- Semnează odată: Tristan Tzara, "sinistre farceur".
- La chanson d'un ascenseur
Qui avait dada au cœur
Fatiguait
- PROVERBE DADA
Un proverbe est un proverbe
Un proverbe très proverbe

- Les ponts déchirent ton corps est très grand
- Clgr grtl gzdr
la fatigue
le
pied
verre dans le nerf
une
unie
(...)
n'a
à dada
ibidilivi rizididi
planche
simili
galvanoplastie
ra
ga
ra
ga
ribaldi
(...)

La deuxième aventure céleste de Monsieur Antipyrine

- Piesă de teatru
- Personaje:
 - Monsieur Absorption
 - Madame Interruption
 - Monsieur Saturne
 - Ce Cerveau Désintéresse
 - Oreille
 - Monsieur Antipyrine
 - Mademoiselle Pause
 - Monsieur Aa Antiphilosophe
- Regarde le contenu de nos W.-C.
Les fonctionnaires couchent avec les samedis soirs
- Un de ses yeux le plus vert coule coule
le reste est opaque
entre les rails d'un violoncelle crevé nerf de poisson entrecoupé
- Monsieur Antipyrine
Dadadi dadadi dadadi moubimba dadadi
- Dans le wagon-lit j'ai caressé vaseline la
les dimensions sont élastiques et l'amour a 4 mètres
notre amour pend en lambeaux comme un glacier putride
prends bois tire mets-le-knock-out
- Le sommeil le général le carambolage de cœur
le tabac de raisin les marines de l'estomac aux cheveux gris
les épingles fraîches
le savon testiculaire dans le café
- Madame Interruption
n-n, j.h.n-t.h.n.j.h.h.h
- Les montagnes reçoivent un paquet de chocolat.
Andrée – qu'-est-ce que vous avez tué?
Le Poète – C'était une fleur...
- A quel point la vérité est vraie
A quel point le mensonge est faux
A quel point la vérité est fausse
A quel point le mensonge est vrai

- Avec cette clef on pourra tout ouvrir, car la Cliff est un œuf; l'œuf est de Colomb, Colomb découvrit l'Amérique, l'Amérique a des plantations de dollars, les dollars donnent le ton, le ton est un ton de violon, et le violon est un violon d'Ingres.
- Dalibouli obok et tombo et tombo
son vouter est une grosse caisse
ici intervient le tambour major et la cliquette
car il y a des zigzags sur son âme et beaucoup de rrrrrrrrrrr

ici le lecteur commence à crier commence à crier commence à crier

Puis dans ce cri il y a des flûtes qui se multiplient à crier il est mince idiot sale il ne comprend pas mes vers il crie il est borgne.

- La beauté sera ingénue ou ne sera pas
- Tout le monde est directeur du Mouvant Dada
- Bulletin de versement tout mon sang est l'intelligence gratis je ne veux rien je ne veux rien fichez-moi la paix.
- Les vrais dadas sont contre dada.
- S-a făcut o expoziție Dada într-un urinoar public (Cologne)
- Le premier qui ait donné sa démission du Mouvement Dada c'est moi.
Tout le monde sait que Dada n'est rien.
- Je suis contre les systèmes, le plus acceptable des systèmes est celui de n'en avoir par principe aucun.
- Il est heureux en étant injurié.
- J'écris parce que c'est naturel comme je pisse comme je suis malade.
- Musiciens cassez vos instruments aveugles sur la scene.
- Un poem se numește "Tristan Tzara"
Tristan Tzara, un personnage petit, idiot et insignifiant faisait une conférence sur l'art de devenir charmant.
- CRYLOMINE DIÈZE
Arp a un oiseau dans le petit téléphone
Arp est une barbe de candélabre
Il y un gonocoque comme montre
(Hans Arp – dadaist)
- Les flammes sont éponges ngànga et frappez
Les échelles montent comme le sang gangà
Les fougères vers les steppes de laine mon hazard vers les cascades
Les flammers éponges de verre les paillasses blessures paillasses

Les paillasses tombent wancaha aha bzdouc les papillons

- *Poème pour une robe de Mme Sonia Delaunay (titlu)*
- Bon, bon, dit mon silence et s'échappa pour toujours.
- Je veux me certificat
Devenir azote de l'observation place.
- Les deux messieurs portaient la barbe pavoisée
Dans la serrure, des dents petites à mordre. La mort dans la poche, la clef dans la poche,
la clef avait un œil vivant at. agile, Monsieur Aa commença à soupçonner le il venait
d'achever son, quelle lourde intoxication en bouteille de nous.
- Are și greșeli gramaticale (intenționate?) “de quels adeurs jalousies”
- Tzara, un poète dont le nom est célèbre et l'œuvre quasi méconnue”
- Monsieur Aa l'antiphilosophe
 - Que voulez-vous?
 - Aa s.v.p.
 - A droit anno domini bonjour
Je m'appelle maintenant tu,
Je suis meublée et maison de Paris.
La physique moderne applique des gâteaux aux tu sais mon cher ami et c'est affreux,
le physique moderne cache-nez de l'astronomie NOUS donne à chacun la possibilité
d'avoir sa physique moderne.
Je connais un bonhomme Glzgl.
Derrière allemand au parapluie Zurich.
L'are n'est plus une maladie depuis que j'ai gagné 100000 francs
Maison de Paris, je suis très belle.
Bien imprimée. (...) Monsieur Aa l'antiphilosophe Je-Tu tue (...) il oublie les
jambes et la voix dans le lit, oublie l'oubli et deviens intelligent.
(...) La sculpture à l'huile servie à la campagne est une campagne nommée
Paysage.
(...) Pas du tout
Papa maman sont des poupées.
(...) depuis que je ne vole plus des fourrures à l'Opéra
(...) ce qu'il y a entre timbre-poste et enveloppe, là, cherchez, vous trouvez
Monsieur Aa s'amusant avec ses microbes. (...)Il leur met des chemises de nuit.

Diverse

- Créer une poésie détachable de l'expression
- Les insuffisances du lanhage
- Versuri în stil: "a vorbi negru";
 - "quand mbengo est en equilibre avec tritrloulomboco avec H25
10054 avec nkogunlda
nwega anami avec koutimpoco avec moumbimba"
- On étudie tous les manuscrits d'un grand écrivain, même les variants
- "...ici le lecteur commence à crier
il commence à crier commence à crier...
il est mince idiot sale il ne comprend pas mes vers il crie il est borgne..." (Le Géant blanc lépeux du paysage)
- Sau: "nous sommes trop maigres
nous n'avons pas de bouches
nos jambs s'entrechoquent
nos visages n'ont pas de forme comme les étoiles
cristaux points sans force feu brûlée la basilique folle:..."
- Anunțînd că va citi o poezie nouă pe scenă, se prezintă și-n trîmbițe de sunete dă citire la un articol de ziar luat la întîmplare!
- "M. ATIPYRINE – Soco Bagaï Affahou
zoumbaï zoumbaï zoumbaï zoum
- M. CRICRI – Il n'y a pas d'humanité il y a les réverbères et les chiens,
dzin aha dzin aha bobobo Tyao aahiii hii ieha ieho"
- "Dada est mort, vivre Dada" (Tzara)
Sau "DADA NE SIGNIFIE RIEN" (Tzara)
"J'écris un manifeste et je ne veux rien, je dis pourtant certaines choses et je suis par principe contre les manifestes, comme je suis aussi contre les principe (décilitres pour la valeur morale de toute phase-trop de comodite:l'approximation fut inventée par les impressionnistes). J'écris ce manifeste pour montrer qu'on peut faire les actions opposes ensemble dans une seule fraîche respiration: je suis contre l'action; pour la continuelle contradictions, pour l'affirmation aussi, je ne suis ni pour ni contre et je n'explique pas car je bais le bon sens..."
- "L'Antitête"
- "eh bien mon oeil porte aussi des moustaches"
- "La parole (...) a cinquante étages, c'est un gratte-dieu"
- Construire des imitations
- "Prince violon siffle blanc d'oiseaux" (vers)
- Brin de paolle (fir de pai) -> Tzara "brin de faille (lipsă)"
- "Tout ce qu'on regard est faux"
- "Je suis contre les systèmes, le plus acceptable des sistems est celui de n'en avoir aucun"
- Dada "se contonnait dans la solution négative d'un individualisme où l'absence de système était à la riguer le seul système admis"
- L'automatisme psychique
- Dislocation du langage
"de la lampe d'un lysnaîtra un si grand pince/que les jets-d'eau agrandiront les usines"

“perroquet humide/cactus de lignite gonfle-toi entre les cornes de la vache noire/ le perroquet creuse la tour le manequin saint”

- La surprise dans l’art
- “mon circuit ma pharmacie nu mai plânge nu mai plânge/vewx-tu”
- Poétique de la négation
- Détourner plus que jamais les mots de leur sens

La deuxième aventure de M. Antipyrine

- (Fragment)
Madame Interruption

Sifflet gonflé de citronnade sans amour – crispation sous – matinale latent – compte – courant des heures fidèles avalées par les steppes et les grandes lucidités – toujours lisible et flexible – au capitol de 100.000 francs – Antipyrine en pyjama laisse tomber le mot gazométrique qu’il avait réservé dans les bouts des doigts de son cerveau de laine. Nous pouvons affirmer aujourd’hui avec sûreté que des langoustes mécaniques des pattes d’oiseaux tonnerre des vermillons français et des débris de statuettes en faïence et en cartouches peuplaient les circonvolutions paisibles de ses poumons. Une barbe à stactites fraîches et androgynes entourait le bassin et la manivelle de sa force amoureuse (...)

LE CERVEAU DÉSINTÉRESSÉ

dans le wagon-lit j’ai caressé la vaseline
les dimensions sont élastiques et l’amour a quatre mètres
notre amour pend en lambeaux comme un glacier putride
pieds boistres mets-le knock-out

MONSIEUR A

tzaca tzac tzaca tzac glisse tzaca tzoc tzacatzoc

OREILLE

taie lentement la barque fœtus rouge et criant
et la femme sauté du lit baumbarassassa
et la femme sauté tout d’un coup du lit baumbarassassa
et la femme sauté tout du lit baumbarassassa et court
avec la lampe entre les jambes

MONSIEUR SATURNE

regarde la pendule qui devient langue
larme de bifurcation qui te dira la température

.
. .
.

MONSIEUR SATURNE

un de ses yeux le plus vert coule/le reste est opaque...

- Marea baladă a absurdității mele
- (tradus în întregime)
privește părul meu a crescut
resorturile creierului sînt gușteri galbeni care se lichefiază
cîteodată
spînzuratul
deschizătură

arbore
soldatul
în regiuni mlăștinoase unde păsările se lipesc în liniște
cavaler astral
tapițerii fane
acid care nu arde precum panterele în cuști
jetul de apă scapă și urcă
spre alte culori
cutremure
suferință fiica mea a nimicului albastru și îndepărtat
capul meu este gol ca un dulap de hotel
spune-mi încet peștii umililor tremură și se
sparg când vrei să pleci
nisipul
dorință
permis de trecere
a rupe
și podul
în al treilea rînd
rezistență
spațiul
plictisești
împăratul
greu
nisip
ce mobilă ce lampă să inventez pentru sufletul tău
septembrie de hîrtie gaz
în imprimerie
eu te iubesc lămiile care se umflă pe gheață ne separă
mama mea venele mele de-a lungul seniorului
mama mea
mama mea mama mea tu aștepți în zăpadă zgribulită electricitat
fabulos
disciplină
frunzele se adună în construcții de aripi ne liniștesc pe o insulă și urcă precum ordinul
arhanghelilor
foc alb

LA PREMIERE AVENTURE CELESTE DE M. ANTYPYRINE

Nous déclarons que l'auto est un sentiment qui nous assez choyé dans les lenteurs de ses
abstractions (...)

Dada n'existe pour personne, et nous voulons que tout le monde comprenne cela (...)

(...) descendre en trenchant l'air (...) pour pisser et comprendre la parabole

Data n'est pas folie – ni sagesse – ni ironie, regarde-moi, gentil bourgeois.

(...) qui s'écrierent historiquement en chœur/psychologie psychologie hihi/science science science/Vive la France

Nous ne sommes pas naïfs (nous sommes successifs/ nous sommes exclusives (...))

- "picabia arp ribemont-dessaigues/bonjour"

- "si la neige tombait en haut/si le soleil montait chez nous pendant la nuit pour nous chauffer/et les arbres pendaient avec leur couronne (...)"

Suprafață boală

- (tradus în întregime)

El zice cântecul chiciurei infern gâtul său este înțepenit
coada sa este o floare din fire de fier
părul său este un resort capul său roză turtită
la el totul este oxidat el gonește pe o linie
dacă eu sînt nebun domnule crizantemă inima mea este un
vechi jurnal saturat
nu mă privi prea mult luminile tale vor veni fibre de fier ca și scheletul copilului tău

arborele n-are decît o singură frunză
arborele n-are decît o singură frunză
eu ascult pașii nebunului rugăciune privește calul verde atletul
nepăsător și saltul sfîntului în cristal
metal al vibrațiilor de-a lungul urechilor elefanților
pian care varsă curcubeu de sulf și flori lunulare
fosfor și aerul florilor la broderii de cărbune
tu curgi în mine multicoloră
venele în cîteva pietre
scînteile care se deschid în pietre
frunzișul sîngerează
glod oaie
glob
moartea înnegrește unghiile
mîinile tale lucifuge mîngîie lupoaicele și florile
ochiul tău coace: coboară păianjenul de cupru
așteaptă pe inimă eu am niște pete atît de frumoase
la marginile cicatricelor ca rochiile tinerelor fete
în curcubeu de cenușă
culorile umede hoinăresc
bete

Pe un rid al soarelui

- (tradus în întregime)

Încercați dimineților setea mușchii și fructele
în licoarea crudă și secretă
funinginea țesută în lingouri de aur
acoperă noaptea sfîșiată de motive mărunte

la orizontul renăscut
o draperie de apă curgătoare largă vioaie
scîrție un mic coeficient particular
al omului meu
în poarta adesea luminată

hărțuită de dorințe ascunse
pîngătoare grăbită palpitantă
te desfrunzești în prospecte de acorduri private
nestatornicia apei alunecată pe corpul tău cu soarele
prin miracolul crăpat se întrevede masca
niciodată clară niciodată nouă
tu mergi viața este cea care face biela să meargă
și iată de ce ochii se răsucesc în de ce-ul lor

avantajul sîngelui peste strigătul vaporului
un evantai de flăcări pe vulcan ti știi
că venele mormîntului
au condus atîtea cîntece de ardoare
la evadare
lumea
o șapcă cu flori
lumea un inel făcut pentru o floare
o floare floare pentru buchetul de flori flori
o tabacheră umplută cu flori
o mică locomotivă cu ochi de flori
o pereche de mănuși pentru flori
din piele de flori ca florile noastre flori flori de flori
și un ou

“ Je ne dois rien à personne / je dois à tous les homes”

(...)

“J’ai un choral dans ma tête/il bondit et me bouscule/j’ai une abeille dans le sang/elle me dit
mots d’amour”

(“Quarante chansons et déchansons”)

VOLT (tradus în întregime)

turnurile aplecate cerurile oblice
autobuzele căzînd în vidul străzilor
animalele bordînd străzile rurale
cu ramuri acoperite de ospitaliere calităţi
şi de păsări în formă de frunze pe capetele lor
tu mergi dar alta merge pe urmele tale
distilînd necazul său fragmentele de meorie şi de aritmetică
înconjurată de o rochie aproape surdă zgomotul
coagulat al copitelor

oraşul clocotitor şi îndesat de opeluri gingaşe şi de lumină
îşi revarsă tîgaia pleoapelor sale
lacrimile sale se scurg în şanţurile populaţiei josnice
pe cîmpia sterilă către carnea şi lava netede
ale munţilor umbroşi apocalipticele tentaţii

pierdut în geografia unei amintiri şi a unei obscure raze
eu hoinăresc pe drumuri înguste în jurul tău
în timp ce şi tu hoinăreşti pe alte drumuri mai mari
în jurul a ceva

NICOLAE ȚĂRANU

- Cer liliachiu
- Flori cîntătoare
- Spațiu măsurat de cîntecul cucului
- Ziua și noaptea /fluturi multicolori

GEORGE ȚĂRNEA

- Arcașul și-a pierdut săgeata
- Asediați de îndoieli
- Cern uitare
- Război absolut
- Inimă secretă
- Nerăbdători să-nchidă jocul
- Care cade și cade și cade
- În gânduri e pace
- Faceam trei pași în neființă /Și-n curte mă luptam cu timpul
- Să-i duc lumină cu ulciorul
- Proptită-n soare
- Moarte troți de moară
- Suferă de frică
- Nu sînt dresori să poată /domestici minciuna
- Nici stîl[I (...)] /susținători de stele
- Pe lespedeă veciei
- Cerșind minuni la ușă
- Barajele cerești s-au rupt și curg /potop de ape
- Semințele cad în ispită(idee)
- Spălate de rugină
- Ploaie secerată
- Prințul somnului de moarte
- Curte astral
- O scînteie de poveste
- Își pune /mintea pe cîntar
- Cel c lasă /cerul necules
- Timpul fără chip
- Trandafiri mascați
- Glasul ierbii
- Cel ce dă cu pietre /cînd e nins cu flori /staăpînește bezna /arborilor comori

IOAN ȚEPELEA

- Mai presus de iubirea luminii
- Scrise la slova singelui

MIHAI ȚICLĂU

- Fiecare fir de nisip
e vârful unui munte

GH. ȚIPLEA

- Minerii... /Săpînd cu inimile-n stînci

GHEORGHE TOMOZEI

- Se bibliește
- Oareșicînd
- Oarecînd

RADU ȚUCULESCU

- Noapte neagră pentru că are ochii scoși
- Durerea te apucă de gât
- Cerc de foc
- Ai mei s-au transformat în flăcări
- Rîurile plesnesc
- Clopoțelul sună sec, parcă pierzîndu-și clinchetul vessel
- Glasul răstit o plesni brutal peste urechi
- La rădăcina nasului
- Ochi triști de animal rănit
- Fața i se congestion iar la tîmple i se umflară două vene gara săplesnească
- Împrăștiindu-și răsuflarea fierbinte
- Aia care dau prea multe explicații se simt cu musca pe căciulă
- Cu ochii holbați ca un broscoi hipnotizat de un șarpe
- Scrise încet, cîntărind fiecare cuvînt
- Fața îi radia de satisfacție
- Cascade de rîs
- Se trezi uitată pe un scaun
- Pe-afară bîntuia primăvara, lovindu-se domol de vitrină

HARALAMBIE ȚUGUI

- Mai mult încă se leagă toate în cuvânt
- Acum toți arborii spun nesfârșite eglage
- Aeriene săruturi
- Fir de neastîmpăr al iubirii
- Elegii cu plete-nlăcrimate
- Sonete, elogii, solare rime /rostitute către lume,I și noapte! /Prin voi am luminat și lumina-voi /pînă departe în eternitate
- Cădere de Frunze ca niște priviri
- Minutul ca un șarpe lunecător
- Le-ai culege cu fruntea ca pe niște săruturi
- Dar pădurile și iarba și cerul și dragostea /nu sunt decît propriile mele cuvinte

DUMITRU UDREA

- Și trupul se zbate ,/Obosit de alb, /Cînd ziua cade /În fîntîna uitării
- Soarele ne mîngîie privirea
- Răni de iubire
- Strămoșii /s-au făcut /Anotimpuri de pace
- Un drum de stele /Ne trece prin istorie
- Ochiul ca o floare (titlu)
- În iarba din privire
- Se duce rîul în fulgii de zăpadă
- Încremenesc lumina
- În spațiul necuprins al marilor oglinzi
- Cai de timp (titlu)
- Roua mea de vis adunată din priviri
- Arde aerul de ger
- Timp ostenit
- Prăvălit peste cuvînt aburind un ochi de somn
- Purtat spre infinit
- O pasăre de foc
- Se coace-n sîmburi timpul albit și-nsîngerat

RADU ULMEANU

- Femeie/geam al ochilor

MIGUEL DE UNAMUNO

- Filozof spaniol
- Cît de frumos a fost acest effort gigantic al lui Hegel, ultimul născut dintre titani, de a escalada cerul! Cît de frumos a fost acest travaliu herculean de a închide lumea întreagă în formule vii, de a scrie algebra universului!
- Și viața tocmai asta e: negură. Viața e o nebuloasă
- Orice ființă creată tinde nu numai să se conserve în sine, ci să se perpetueze, și în plus să le invadeze pe toate celelalte, să fie celelalte fără a înceta să fie ea însăși, să-și dilate frontierele la infinit, dar fără a le rupe
- Conștiința e o boală
- Omul este un animal bolnav (de rațiune)
- Setea de nemurire personal

Celălalt

- 1926
- 38 pagini
- Ea? Nebună prin contaminare
- E nebun de-a binelea, în ciuda faptului că judecăm, sau mai bine zis pentru că judecă prea multun poartă înlăuntrul lui un mort!
- Retrăiesc înapoi, timpul în răspăr
- Pare să străpungă, pământul cu privirea
- Urăște-l pe fratele tău cum te urăști pe tine însuși
- Este Cain pentru că și-ar fi ucis fratele, sau îl ucide pentru că e Cain?
- Cel care devine victim e la fel de rău ca și cel care devine călău
- Dar spune-mi aici, la urechea inimii..
- Toți sîntem Unul
- Acel sărut avea gust de sînge
- Ah, groaznică tortură să te naști dublu! (=geamăn)
- Gelosul se ura pe el însuși
- Dumnezeu nu mă poate condamna să am copii..., să fiu din nou încă odată altul
- Abel n-a știut să sufere
- Pentru a fi și mai mult al meu
- Tigroaica turbată (= o femeie)
- Seducătorul sfîrșește prin a fi sedus
- Să dai viață înseamnă să dai moarte
- În această mincinoasă pace
- Nefiind nebun nu se poate conviețui cu nebunii
- Nimeni n-a inspirat mai mult dragoste decît marii criminali...
- Călăul se crede victim; poartă înlăuntrul lui cadavrul victimei și înt-asta stă durerea lui.
- Pedepsa lui Cain e să se simtă Abel. Și a lui Abel să se simtă Cain (=Cain și-a ucis fratele pe Abel)
- Voi de cel care iartă fără să uite!
- Dar nu soluția mea o caut, ci pe a tuturor
- Orice moarte este o sinucidere
- Ceva filozofie, dar plictisitoare, repetîndu-se, învîrtindu-se în loc

MARIA URBANOVICI

- Ești cel mai frumos poem nescris

DAMIAN URECHE

- Prințul marelui puțin (volum)
- Plouă cu petale, cu petale ninge
- Crin, necrin
- Dacă ți se dă o clipă, /Tu, la rîndul tău, s-o dai
- Cît mai e pe lume artă, /Cît mai e sub tîmplă foc
- El, poetul, veșnic mire /Și de casă niciodată!
- Buză ziua, seară tandră
- Iubire domestic
- Să simți liniștea cum intră în oasele /Mototlite prin toate ședințele
- Răsfățat de soare
- Să simți că ți-a fost dor de tine
- O, toamna mea interioară, /Mă-ncarci de fructe și mă scutur, /Precum se sprijină de aer /Biologia unor fluturi!
- Un poemîmi torturează mina

DOINA URICARIU

- Păsări năţînge
- Dulci în cuvinte
- Moarte frumoasă
- Poemul îndelung plivit
- Lumina adăpîndu-şi
- Cerul /îngenynchează pe-o spinare goală
- Lăsa în lucruri să coboare umbra
- Paşii /lăsau în pulbere atît de mici tipare
- Visul bîjbîie în taină
- Cer subţire
- Degete de muguri
- În care arde moartea fără ştire
- A cîta oară bucuria ţipă / în gura ta
- Ciucuri de sînge pe pene.
- O cană de rouă
- Trufaşă răcoare
- Oare trăieşte mîna ei
- Nevinovăţie vinovată
- Îmblînzitor de cuvinte.
- Tu eşti şi nu eşti
- O hulpavă visare muşcă din lucruri /conturile clare
- Fîneţele sunau
- Eu stau în istovitul leagăn al privirii
- Făcîndu-şi curaj /cu un cîntec de sărbătoare
- Trecea un iepure cu frica-n spinare / făcîndu-şi curaj /c-are iute la picioare
- Înălţime sfîşietoare
- Stele de frig
- Biciuindu-ne ca să ne spele
- Decapitat trandafir
- O nostalgie în care ne îmbăiem
- Coroană zdrenţuită
- Prăpastia în nimb uşor crăpată
- În cuie de frig parcă prinse
- Beţie a mirosului
- Mironosite cuvinte
- Luminiţa sudorii
- Trecuţi în uitare

URMUZ (1928-1932)

- O femeie a dat să râdă și gura i s-a umplut cu vată
- Nemaiavând nici un rost, urechile se desprindeau veștede de pe cap

- Primarul a dat ordin să se audă cu orice preț;
- Dansai cu capul meu pe tavă.
- Doar vântul își duce batista la ochi
Și trec fantomele cu flori la butonieră

- Cerul coboară printre biserici
- Ochii mi s-au copt ca niște ouă
- Și vorbele ca niște muște
Mi se lipesc de față și de
Creieri

- Sub cerul gurii temeinic se întinde Sahara
- Surâsul opt cai durere
- Sărut toate ștampilele cu cap de bou;
- Cel sinucis foarte tânăr;
- Iată-mă în sfârșit Elefant (Elefantiada)
- Țelul meu:
Să îngheț universul
La zero absolut.

- Trenul fugea ca un crocodile vinovat de/încet;
- *Plâns cu stânci (titlu)*
- Sufletul, câine împușcat;
- Alfabetul e pătat de sânge
- *Made in England (titlu)*
- Un popă spânzurat
cu rușinea ieșită din izmene;

- Eliberată de virginitate;
- *Misterioasa crimă din comuna Buștenari (titlu)*
- S-a ridicat pe inimă
- Pe vremea când ceaiul nu era păstrat în testicule;
- Lumânarea pupilei
- *Noul mers al inimii (titlu)*
- Își lipește sufletul de geam (= în tren)
- (Iată-l pe Ilarie Voranca izbucnind cu glasul lui
în glasul meu)

- În grădina păstrată sub pleoape ca în fotografie

- Noțiuni siluete
- Noaptea scoate ochii morților din orbite
Și îi aruncă în geamurile trenurilor care o străbat.
Metoda asasinului din Dusselgorf (titlu)
Zâmbetul tău cu dinți mici;
- Flăcăul cu care s-au drăgostit
- Ți s-a copt în pântec ca într-un cuptor
- Simt mirosul de țuică și de dovleac al fecalelor / tale
- Un deal de oboseală cade în genunchi
Și găfâie cu carnea plesnită în fâșii
- Puroaie negre și mai adânci ale pământului.

Poem petrolier (1934)

- Aşa trebuie vorbit despre petrol: cu brutalitate
- Sondele, pe care le-au stors de bani ca
pe nişte amante bătrâne

- Să intru în conflict cu natura;
- Nu sunt decât materia primă a fap-/telor mele;
- Lumea şi ceilalţi oameni încep de acolo de unde se sfârşeşte
epiderma mea.

- Țițeiul a pătruns în mine ca o spermă infernală;
- Fărădelegi mărețe

Cântec de revoltă, de dragoste și de moarte (1945)

- Oval de femeie
- Trilul înghețat în gușa/privighetoarei
- Cuvintele de piatră vânăță care îmi ardeau buzele
- Ești fecioara galbenă rudă cu toate dezastrele dragostei;
- Fântânile arteziene sunt rudă cu gâtul reginelor deca-/pitare
- Fecioară glabenă cu surâsul ca o autopsie
- Floarea torturată și fumegândă a insomniei
- Fecioară galbenă cu pulpe orbitoare, cu pulpe ca un joc amor-/țitor de artificii;
- Cu surâsul ca o corabie incendiată
- Trupul tău care mă devoră în vis până la sinucidere
- Orașul doarme ca un cimitir sub razele lunii;
- Orașul /e o deznădejde și un început de nebunie;

Ioana Maria (1937)

- *Tot oraşul avea activităţi spre o stea (idee)*
- Şi aveau din nou şaptesprezece ani, /pentru tine Ioana Maria;
- Stropi irigaţi de apă
- Mâinile tale seamănă cu tine, Ioana Maria;
- Păsările trec prin aer, umede;
- Tu priveai înaintea ta gânditoare
- Florile plesneau de frumuseţe;

Noaptea tragică (1933-1965)

- Cu glasul desfăcut într-o claviatură de ecuații;
- Reveniți din teritoriile metafizice ale somnului
- Dar noi, oamenii fluvii,
ne adunăm iarăși din noi înșine, din abisurile noastre.
- Și am ieșit afară, sub explozia
galaxiilor.

- *Coșmar H (titlu)*
- Un plans uriaș
- Oceanul de ură
- Voi, care ieșiți despletite din valuri.

Eu și palmierul (1945-1970)

- Munții de piatră țin cerul pe umeri
- *Fragii = cercei de ureche de fecioară (idee)*
- Risipindu-și ființa în cosmos ca pe un pumn de grăunțe.
- Coloana infinită
Brâncuși a dăltuit-o
uitându-se la mine
- *Copacul simfonic (titlul)*
- Era o fată cu părul bălai
și cu basma roșie

- Buciumul (= cânta cu buciumul, tulnicul)
- Mi-aduc aminte bocancii mari și grei cu care am făcut cei
dintâi pași în viață
Erau mari și grei și mă țineau cu picioarele pe pământ.

VLADA UROSEVIC

- Neînsemnat /trăiesc /între semen
- Fructe-n amurg
- Boabe de grâie
- Toamna ce se strecoară /în peisaj
- Cu timpul /arcuit peste piept

MIHAI URSACHI

- Pământul i-a înecat
- Porțile pururi deschise, aceasta este emblem / neconceputei clădiri
- Puterea acestui cântec
- În timpul somnului sufletul părăsește corpul
- Căsnicia trupului cu sufletul
- Vise întortochiate
- Părea că nu sîntem singuri pe navă, deși nimeni altcineva nu se vedea
- Oraș pierdut
- Pământ împădurit cu (de) oameni
- Iarna stă greu ca oțelul
- Cuțit /violet
- Veac de oțel
- Furnalul coșmarelor
- Barbă atent cultivată
- Iar pasărea veni ca o ploaie domoală și deasă
- Cuvîntul (...) se lăsa dus, ca o pătură neagră de la cazarmă /deasupra a tot și a toate
- Nu ideile fac literatură
- Cuvintele nu fac literatură
- Misterul vieții și al poeziei contaminează Universul, aceasta e o lege mai tare decît orice metal existent da imaginabil
- Preoți ai unei religii fără șansă
- Poezia a face Neantul, în întunecata-i dorință de a fi altceva
- Poezia o face Neantul, în sine, pentru sine, din groaznica-i substanță
- Oameni de smoală, cer de smoală, stea incertă

G.G. URSU

- Cetate de arșiță
- Steag călăuză
- An de ape tulburi
- Fluviu rodnic
- Aripă în soare
- Miros a zare
- Țara e-n tine când ești departe
- Liman scînteietor
- Iarnă de-argint

LILIANA URSU

- Adorm între mine și tine
- Aura unui cuvânt
- De ce te guduri sînge?
- Sînt plictisit
- Să te lași locuit de un cer verde
- *Alee surdă (idee)*
- Melodie cuminre
- Să-ți pui mîinile sub cap, /să respire egal, /să-ți repeți că ești fericit /pînă ce maxilarele se încleștează pe cuvînt /și din muțenia ta răzbate Poemul

MIRCEA VAIDA

- Amprenta frunzei
- Aripă aproape limpezi
- Ghem de vicii
- Marginea lacrimii (volum)
- Cenușa morților care s-au făcut flori
- Urc spre trecut (amintire)

VAIRLAINE

- Rima = o comoară fără valoare
- Cutele frazei

LUCIAN VALEA

- Lumea ideilor
- Tu să faci totul ca ea să existe

PAUL VALERY

- O butelie de vin vărsată în mare o face să se îmbete și să se răscoale
- Cimitirul marin
- Omul face enigma și răspunsul (Valery)
- Inima sa este cavern unde toate ecourile se anunță
- Naufragiat al mării iubiri
- Cu toți zeii înăuntrul său
- Amintire beată
- Cer egal

L. VASILIU

- Privire imperială
- Ochi de saltimbac
- Vedere bolnavă
- Cumplit de tânăr
- O ciudată ordine interioară
- Stare nocturnă
- Legătura cu lumea subterană în care mă refugiez

IOAN VASIU

- Pământul ride-n soare
- Pământul doarme0n glie

NICOLAE VĂCĂRESCU

- Iar să taci e în zadar, /că tăcerea n-are dar

MARCEL VÂRLAN

- Am vizita cămara gândurilor mele
- Să ne spălăm de-oraş, cu apărece /să umpli-n mine camera pustii
- Voi coborî doar pe câmpurile mele fictive

ION VELICAN

Cuvinte în balanță

- Aforisme, Editura Militară, 1982; 104 pagini; 2,75.
- Aforismele sînt împărțite pe teme ("Sportive", "Linie", "Timpul", etc.)
- Cultura este un copac cu crengile în tine și rădăcinile în afară.
- Scriitorul încălzește universal, critical literar-stele.
- Estetica are doi poli: frumosul unora și frumosul altora. Urîtul e o invenție reciprocă
- Ca să stîrnesc un zîmbet cu rost, scriitorul de talent stă mai tot timpul cu fruntea încruntată.
- A asculta un concert simfonic echivalează cu o călătorie; a-l înțelege înseamnă a rămîne în tine însuși
- Prin muncă descoperi libertatea interioară.
- Pictorii de azi merg pînă la pînzele albe
- Muzele au fost nouă la număr, dar poezii de azi o caută și pe a zecea.
- În poezie urcă cei ce nu trebuie să coboare ca să fie înțeleși
- Cunoaște toate dedesubturile cinematografiei, pentru că niciodată nu s-a putut ridica deasupra.
- Folclorul este visul cel mai copt. Toată lumea îl culege.
- Cîte lucruri de care eu nu am nevoie există! (Socrate)
- Stejarul intră în istorie numai cînd istoria e pe măsura ramurilor sale.
- Nu toți din primele bănci au ajuns în primele rînduri
- Cartea asta e o comoară, atît de bine și-a ascuns sensul.
- Dacă abecedarul ar fi opera unui scriitor, tînărul critic literar ar învinui-o că prea e pe înțelesul lui.
- Ciudat: mulți scriitori se laudă cu...critica.
- Ca să bați tot pămîntul cu piciorul, mai păsești și cu stîngul.
- S-a dus glonț și s-antors gol-puşcă
- Fii bun și recunoaște că ești rău
- Nici un scriitor n-a ajuns campion la categoria "pană".
- Pierdut meci pe teren propriu. Declarăm nul.
- Pirații se legau la cîte un ochi ca să descopere prada dintr-o singură privire
- Ochii care nu se văd se uită După alții
- În oglindă femeia se privește în ochii bărbatului
- Umorul e atît de ușor, înit se ridică întotdeauna deasupra.
- Prostul de excepție citește un morman de cărți, ca să răzbune banii cheltuiți pee le.
- Singura povară de pe umerii unora este capul.
- Eu pentru sănătate mi-aș da și viața
- Vînătorii dorm iepurește iar pescarii nu știu ce e ...somnul.
- Cassius Clay scrie versuri pentru că are un pumn de talent
- Matematica este cea mai frumoasă metaforă a științei
- Unii ne acoperim cu țigle, alții, cu stele.
- Mă tem de mine însumi. Pentru că mă știu un bun luptător.
- Nu mă pot pierde, pentru că mă regăsesc în tot ce mă înconjoară.
- X mă prețuiește doar cînd tac. Îată unul care mă va prețui și după moarte.
- Împingeți-mă în prapastie, poate învăț sa zbor.

- De la dușmani am învățat să mă prețuiesc.
- Se uita la mine și spunea că privește în gol.
- Aforisme
- Gen nastratinesc (epigrammatic; aproape de proverb, zicătoare)
- Cu har filozofic (Blaga)
- Tip salonard, afectat, clasicizat (G. Călinescu)
- Gen popular (calambur, voie bună, subtilitate) (Tudor Mușatescu, Petre Pandrea)
- Patria nu începe în nici un cuvânt. E suma tuturor sentimentelor
- Soldații păcii
- Ca să înțelegi cu adevărat universal, trebuie să fii un mare neînțeles.
- N-am timp pentru atîta spațiu, dar nici spațiu pentru atîta timp.
- Atîtea lumi sălăsluiesc în mine, încît nu mi-e permis niciodată să spun EU.
- Omul sensibil se tulbură ori de cîte ori dă de un izvor limpede
- Oamenii vor mereu să urce, pentru că fiecare ins are cîte o statuie ascunsă în inima munților.
- S-a întrecut pe sine însuși pentru că pe alții n-a putut să-i întreacă.
- Cel mai drag dușman al nostrum se află în noi înșine.
- Soare interior
- Cei singuri nu se pot uni într-o mare singurătate
- Fiecare om își pune întrebări, doar că unii și le pun pe cele mai ușoare.
- O luptă frumoasă
- Dacă vrei să faci o mare cotitură în viață trebuie să-ți alegi un drum foarte drept.
- Abia cînd vezi că nu mai ai nimic de învățat începi să-ți pui marile întrebări.
- Jenă binefăcătoare.
- A scris un memoriu împotriva lui însuși
- Unii învață ani în șir pentru a chiuli o viață.
- Stilul de muncă al unora e o figură de stil
- Pe bogăția sufletului nimeni n-a pus impozit.
- Dacă omul ar muri de mai multe ori, abia atunci ar afla ce-i nemurirea.
- A trăi ca un nemuritor, iată un semn al tinereții.
- Aforismul e o corabie ce vrea să ancoreze într-o mare fără fund.
- Trebuie să arzi o viață ca să strălucești o clipă
- Cel ce gîndește singur, se consult cu toată lumea.
- Drumul fără spini se umple repede de praf.
- Sfîrșitul numai atunci îți dă mari satisfacții, cînd un nou început te așteaptă.
- E mic omul pe care toți îl iau în brațe.
- Cînd ți se duce vestea în lume să nu te iei după ea.
- Cuvintele împrumutate din alte limbi nu se maid au înapoi.
- De-atîtea ori și-a dat cuvîntul încît astăzi nu-l mai are
- Cu cît fraza e mai lungă, cu atît trăiești mai puțin.
- A ști să te lași găsit de fericire e mult mai înțelept decît a o căuta.
- Modestia are puterea de a ascunde în tine un merit personal care i-ar face pe alții să sufere.
- A mîngîia cu sufletul
- Fabric de fericire
- Marile iubiri sînt tănuite, cele mici se strigă în gura mare
- Dezordonat este cel ce mereu visează să facă ordine.

- Cei cu un dezvoltat spirit de autonomie se pot lăuda în orice moment, fără riscul de a supăra pe cineva
- Mai mult prețuim autoironia în sine, decât pe cei ce o posedă
- Gelosul și-a omorât soția, fiindcă nu mai putea trăi fără ea.
- A-ți depăși condiția înseamnă a ieși din timp.

VALERIU VELIMAN

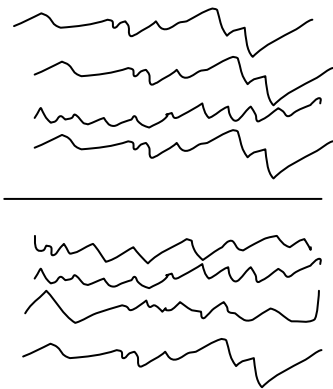
- Inimă plină de albine

DAN VERONA

- Porunci de fier
- Iertăm statui
- Fericirea de-a arde/în poezie pînă la capăt
- Sînt privighetoarea care accept să i se scoată ochii
- Poezia e un teribil tunel /Prin care străbate memoria primului om plămădit pe /Pămînt, mereu întrupîndu-se, reîntrupîndu-se.
- Scări ninse de scrisori, de ziare
- Maşina de inventat duminici (titlu)
- Rîul unui copil nenăscut
- Caut sărutul
- Lacrima cerului
- Pipăind treptele unei scări ce duce la cer
- Cu pene de foc
- Strigătul invincibil al dimineţii
- Venind din noaptea pămîntului
- Adorat ca un rege
- Prima mea copilărie /în pîntecul mamei (...) /îngenunchiat acolo “ca-ntr-o biserică
- Apărat de întunericul din afară
- Am plîns înainte de naştere
- Niciodată n-au vrut să se nască
- Pactizează cu singurătatea
- Cerneală invulnerabilă
- Spray de adormit conştiinţa
- Stea decapitată
- Extrasă din ţipătul /pruncilor sacrificaţi
- Nu sînt decît o copie trasă la indigo
- Ninsori de cenuşă
- O catedrală cu gît de lebădă
- Sprijinit de umbra Turnului Babel
- Ecoul acelui plîns mă urmăreşte
- Tînăr os
- La starea noastră cea dintîi de humă /întorşi
- Lăcrămînd sudori
- Morţii să-i simţim mai bine gustul

VASILE VERSAVIA

- Acoperișe
- Tot mai puțină amintire, /tot mai puțină
- În « Catrene », V.V. scrie câte-o poezie de 4 versuri, trage linie sub ea, etc

- Îți număr, enumăr
- Banatica (=bănățeană)
- Când te iubeam creșteau cuvinte /cum crește iarba din morminte, /cum crește iarba din morminte
- Fragment)titlu
- Octob...cîntec al toam...neterm...și pal /și-o rară lum...în cer, și cupriferă
- Se distilează galben (=galben) Albărie
- Aceștia mor, și mor, și mor
- Aud și-aud cum îmbătrîne (=îmbătrînesc)
- Un fluture pe rocă.
- Rod
- Și-aminte (=amintire)
- Ger ilogic, ger și ger
- E cam cum e gîndul
- E-atîta cît nu-i
- Aerul e atît de atent /cu intenția noastră de a fi /încît ne cuprinde matern și ne apără /ca luciul unei blîndeți neștiute
- (...) ca un copil, aerul se dă cu sania /pe dealul umerilor noștri
- Aerul ne cutreieră ne respiră (idei) /și deasupra sîngelui înalță albăstrimi
- Poiană /păzită fraged de simbolul lunii
- Să sărui lumina (idee)

IULIAN VESPER

- Izvor solar
- Clipă albă, secol de nori
- Se desface ziua din ceața străvezie
- Tăcerile se sparg

BORIS VIAN

Cantilènes en gelée

- Poèmes

Qu'y a-t-il

À Jaques Pré-vence

Premièrement:

Il y a beaucoup de mérite à épouser une femme plus jeune que soi

Il y a beaucoup de mérite à épouser une femme

Il y a beaucoup de mérite à épouser

Il y a beaucoup de mérite

Sans compter les emmerdements.

Deuxièmement:

Il y a beaucoup de mérite à épouser une femme plus vieille que soi

Il y a beaucoup de mérite à épouser une femme

Il y a beaucoup de mérite

À épouser

Il y a beaucoup de mérite

Sans compter qu'il y a des emmerdements.

Troisièmement:

Il y a beaucoup d'emmerdements

Sans compter le mérite d'épouser une femme.

Chanson

À Emile Verhaeren
Avec deux couplets

1

Les villes tentaculai-ai-reu
Les villes tentaculai-reu
Les villes tantan
Les villes tata
Les villes cucu-è-reu
Les villes tantackulair.

2

Les vils tatahankulai-ai-reu
Les vils tatahankulai-reu
Les vils tata
Les vils tantan
Les vils cucu
Les vils ttatanckulairs.

L'Ecume des jours

- Roman, 176 pages
- Refuse toute figure de style
- Je passe le plus clair de mon temps à l'obscurcir parce que la lumière me gêne
- L'absurdité du langage
- Idiotisme
- Jouer avec les mots
- Ecrivain «réformateur»
- Mystère, mystification
- Dans le roman: Un nénuphar range les poumons de Chloé (= des maladies),
- L'amenuisement de la maison de Colin peut symboliser le rétrécissement d'un univers mental obsède par la maladie d'un être aimé.
- Colin fait pousser des canons de fusils sèmes sur une terre stérile (de la rose épanouie au sommet des fusils défectueux)
- Des enfants sont égorgés par un vrai boucher dans une vitrine de propagande pour l'Assistance Publique
- Chaque élément a une valeur symbolique et dramatique (ambivalence)
- Six héros (trois hommes et trois femmes)
- Demi-créations de mots existant déjà et utilisés dans un sens détourné – les oiseaux appelés alérions -; des mots subissant des déformations légères – antiquaire (antique, antiquaire)
- Créations totales: des mots nouveaux désignant des objets existants (le deputodrome), des mots nouveaux désignant des choses nouvelles (le pianocktail),
- Plaisanteries langagières (se retirer dans un coing).

DRAGOȘ VICOL

- Ziua intră-n stele să se culce

STERIAN VICOL

- Văile răsucite ca niște manuscrise străvechi
- Despică tăcerea concentrată-n piatra orașului
- Atîrnînd de ea însăși
- Varulcasei deja părea o cămașă murdară /De care și-au șters fruntea fiii uzinei!
- Va trage-acoperișul ca pe-o pleopă!
- Și le-a trimis deodată, în eternitate!
- Se țese pînza unui vînt
- Fir tors
- Vocale străbune

SORIN VIERU

- Lectură care mă urmărește
- Cîtă cultură, tot atîta natură!

DANIEL VIGHI

- Poeticienii
- În înluminat
- Mă pustiai

TITUS VIJEU

- Ovid, dă-ne puține
- Domnul Mîndriei Noastre Mihai
- Cu izvorul prin în Eminesc
- Înnumărînd pe cei din faţă
- S-au fost iscat sul-peceti
S-au fost crestat, s-au fost cernut (“Dosoftei”)
- Trebuie că s-a tras
- Eliberat de cosmosul de gri
- Împrofoşate (pline de praf)
- Întomnează (a fi în toamnă)
- Ştefan Domnu de Aur
- Preatimpuri
- Veni, vedi, vedi, vici!
- Fii de domn şi domn de fii
- Ce plămîni rezistent este gara oraşului, /sfîrtecat de sirena locomotivelor
- Cînd ierburile cresc peste vorbe enorm, năpădindu-le /eu stau liniştit. /ştiu că din clipă în clipă /vine să le taie cosaşu

Aniversarea unui crin

- Ed. Eminescu, 76 poezii, 100 pagini, 1976, 550 exemplare
 - Și primăvara aceasta cu cearcăne blonde (cînd fiecare elev al școlii politehnice /poate deveni un poet cunoscut/îmi amintește răscolitor /de poetul George Bacovia. /Pe fața lacului /sub soarele cast /crește energic un crin, /primul crin al acestui Pămînt. /Aniversarea lui va fi o carte. (“Primul crin”)
- Are o dedicație lui Constantin Brîncuși
 - În ochii tăi rămîne iarna /pînă devine apă
 - El ne vindecă de noapte, /el ne vindecă d mugurul ei
 - Copiii citind pîinea în abecedare școlare
 - Și-a vîndut viața Neantului
 - A ploilor accent
 - Să mori copil, să-nvii adolescent, /să-nvingi desculț zăpada de acasă
 - În al mirării scrum. Să lepezi timpul de pe umeri
 - Soarele ne iartă
 - Îl vindeci de tristețe
 - Îl schimbi (...) din idee în trup
 - O, e atîta întunerice în soare
 - Oh, nu vom putea înveli la nesfîrșit /în haine străvechi cuvintele noastre, /lepădîndu-le apoi stînjiți /în parcul metropoliei
 - Mereu delirînd
 - Lumea veche
 - Timpul înflori
 - Eu și ei gîndim aceeași oră
 - Vorbe rotunde
 - Vorbele ne-or regîndi copii /fără a ne face de ocară
 - Călători-vom iarăși într-un fruct
 - Călătorind în trenuri de nesomn
 - Acolo, într-o cameră de hotel suspendată /pe patru anotimpuri cu nisip /inima ta îmi părea o insignă /a înserării
 - Un copil călătorind în tine (idee)
 - Tramvaiele îți înjunghie /somnul colorat
 - Visele nopții se rup /în felinare
 - L-am văzut duelînd cu tăcele orgoliului din turn
 - Călătorim adesea într-o culoare /pe care dacă n-o cunoaștem /nu ne va ierta niciodată
 - Coboară viața-n mine
 - Fugind din noi către izvoare
 - Să urle stîns cuvîntul
 - Delfini mîncăți de alb
 - Moartea cuvintelor ne-ar schimba fulgerător în fiare
 - Iubirea mea s-a numit pasărea liră, /pasărea cu vocale crude /fericind oamenii
 - Îmbracă-mă în amintirea ta
 - Dă-mi inima acestui trandafir
 - Secunde de nea
 - Denspre nemurire românii s-au ivit

- Lună și soare valah
- Peste multe întâmplări a crecut iarba, /dar și sîngele curse bogat în izbînzii
- Tîja ierbii duelează tihna pădurii (idee)
- Înmușuresc ferestrele în seară
- Ningea
și neaua
ajunge la noi
putrezind.
- (“Poem defunct lui George Bacovia”)
- În pârul tău se culcă luceafărul /ca pe un pat de frunze veșnice
- Actorii /intră în MOARTE direct din ultimul act
- Cuvintele noastre se zbat /ca apa în care se-aruncă bani/ de ziua uitării
- Dacă aș fi frunză aș începe poemul /în metaforele căruia ești hărăzită să arzi
- Pe albia crudă ca o zambilă
- Să vindecăm tristețea naturii prin cuvînt /să așezăm sub streășini podoabele iubirii
- E-o trecere din lucruri în oameni și-napoi
- Seceta vieții mele dintîi
- Unde Pan, zeul nostru naiv, /fecundează cuvinte
- Întinde mîna spre numele tău / frumos ca o apă
- Ei cred în grîu, ei cred în ploii, ei cred în rouă, /cred în izvorul tău de apă vie.
- Dar el moare, căci și moartea /e-o iubită de erou
- Concentrice emoții
- Adolescent alun
- El ne vindecă de moarte
- Ochi reci
- Timpul stă pe loc în fotografie (idee)
- Sfios ca un crater
- O sepie își vindecă torsul
- Trăiau în prelungirea copilăriei
- Mă primeai cu forforul din sînge pe chip, ca un semafor al iubirii
- Luna= fată din flori
- Tramvaiele-și poartă cu glorie numerele adolescente
- Trece și veacul acestui minut
- Cuburi de aer
- Frumusețe-n derivă
- Iubi-iubire, verb încă puber...
- Diagrama focului (titlu)
- Privirile iau foc (idee)
- Vorbe pline de praf
- Ceara soarelui
- Lărgind timpul
- Se-aude inocența /cum germinează în fecioare
- Copii bruni ca o nostalgie puternică
- Cînd martie își vindecă rănilor verzi, frunzele (titlu)
- Limba aramei înfrunzind cocorii, /Pe ceas orele înmușuresc oglinzi /lărgind timpul în care /sînt blestemat să te iert

- Ploile se plimbă prin sate /în cochilii de melci
- Din cărțile de istorie dezertează eroii
- Octombrie, somn pe petale (titlu)
- Toamna își vinde frunzele
- Lutul stelar
- Această secundă trebuie fotografiată /cu toate celulele trupului
- Luna-ncălzește, bolovan obosit
- Între mine și voi, o floare și-o carte (titlu)
- Istorie deplin românească
- Dă eroic colțul ierbii (idee)
- Ne-am împodobit cu moarte
- Destinul meu va fi o carte?
- Dulăii se adună lângă lună (idee)

ION VINEA

- (1895-1964), trăiește în Dobrogea
- Scoate primul volum în 1964 înainte de a muri
- Cîntă marea
- A scris “Paradisul suspinelor” (proză), “Flori de lampă” (proză)
- Simbolist, antisemănătorist (=viața la țară e urîță)
- Toate poeziile vorbesc despre viața la țară pe litoral + iubire
- Poezia e o stare sufletească. E o zonă aparte. O atmosferă în lumea simțirii, o treaptă pe scara sensibilității
- Poezie de lamentații

Ora fîntînilor

- 172 pagini, 96 poezii, Editura pentru Literatură, 1964
- Prin golul orelor gemene. La capăt de destin
- Pe al mării obraz
- Lacrima neplînsă.
- Turmă a serilor
- Pînă cînd zăbrelele înguste ale soarelui ?
- Soartă cu gură de aur
- De culoarea palidă a părăsirii
- Aici unde mor drumurile ostenite /ca umbre lungi de zboruri nevăzute
- Cuvinte printre stele căzătoare
- Cînd se întorc pescarii cu stele pe mîini
- Orchestra soarelui.
- Frîngeau săbii luminile
- Se-mprospăta mucegaiul
- Luna de venin
- Inima de lut
- Clopot al singurătăţii
- Ieşi dintr-un sertar, melancolie
- Soarta sunetului
- Gînd fără chip
- Scoica inimii
- Cînd la picioarele tale /îşi leapădă marea /lanţurile albastre
- Deşertul paşilor tăi
- Treptele orelor
- Cînd ochii tăi şi-au fost deschis fîntînilor
- Pe sub frunzarele tăcerii /ca un cerb ecoul se ascunde
- Fată cu părul ca seceta, /cu dorul ca paiul, /cu inima ca luceafărul
- Să-mi fie mîinile tale ultimele /ce aştern inimii /zăpada liniştii dintîi /ca peste un mormînt nou de toamnă
- Ascultă cum îngîină fîntînilor /cuvintele rămase din trecut
- Ochi lungi de poveste
- Cine mă paşte, cine mă bîntuie?
- Vorbele-şi fac loc în toamna goală
- Toamna pînă la sînge a muşcat podgoriile
- Mările aerului
- Arbori în rugăciune
- Orb gînd
- În pletele tale vîntul
- Noi ducem visul nostru ca pe-un mort /ascuns de flori şi nevegheat de nimeni
- Să nu găsească în mine nici un strigăt /care străbate dincolo de tine
- Mi-e veche inima: un menuet /captiv în ceasul unei jucării
- Ornic nesupus.
- Ochii de culoarea vremii
- Ochii tăi se deschid în mine

- Iubirea moartă ce nici nu s-a născut
- O palidă eternitate
- Gînd temnicher
- Moarte fîntîni
- Un cînt pe care-l gemi
- Ochii tăi mari în cari înflorește păcatul
- Grele-s de lene ca bondarii
- Pe roata gîndului
- Pădurarul umple din corn pădurea
- Adună-mi pașii pribegi /sub ochii tăi dintîi
- Iubirea e de mai-naintea noastră /și mult ne poartă dincolo de noi
- Semeni cu floarea-soarelui cînd e ostenită
- Oprește ora-n mîna ta suavă /și visul în privirea ta de fum
- Lumină ofticoasă
- Brazi cu lacrimi de rășină
- Oarbe ape
- Paragina din gînd
- Plutesc pe lîngă mine
- Mocnește-n suflet focul
- De ce n-am fost mai nalt decît ispita?
- Vino ca o muștrare
- Dincolo de oră
- Dincolo de timp și spațiu
- Stea lăcrimînd
- Plîng steagurile izgonirea
- Gestul statuiilor
- Vîntul lenevea prin tei
- Cu sîngele ca vișina
- Ură cuminte
- În fundul vieții mele
- Aruncat-am veacul peste umăr
- Trupul lumină
- Stol de cuvinte
- Măsoară veșnicia
- E ora lăuntrului
- În ocna gîndurilor
- Strigăt roșu
- Cu luna pe ochi
- Fîntînile teilor
- Cutele nopții
- Trec sunetele între lumînări.
- Polenul soarelui
- Covorul orchestrei /unde ermetic /gem sunetele /ca păpușile
- Viață naufragiată-n somn
- Echipajul cocoșilor
- Cîntecele fumegă

- Zîmbetul ei veșted i-a luat-o-nainte
- Cîntece se-ncaieră
- Apa frunții
- Gol ca un zeu
- Îmi frîng repaosul
- Mulți ca lujerii întunericului
- La sînii tăi de lupoaică milostivă /am să mușc din fructul putred al iubirii
- Mă petreci ca un blestem
- Cîntece sparte
- Traduc-o fiecare după bunul plac
- Cașicum
- Ovid (titlu)
- Tristia (titlu)
- Oaspe
- Mai sus de vine
- Cum stăteai pe piatră și tăceai de lung
- Vino-le în vis
- La chemarea lor / (papagalilor)/
- Glasul lor, al ielelor
- Ceea ce Este
- Lui postumus
- Să mă pierd de mine însuși aș vrea /dar mă urmează viața ca un cîine
- Tăcerea moartă să cuvinte
- Aripă pe măsură
- Mortul frumos
- Cerul întins la pămînt (idee)
- Aripile cerului (idee)
- Liniști egale
- Vara e lene în umbletul nostru
- Nici un conflict cu noi înșine
- Bărbaii de zăpadă
- Eu îmi simt frica de tîrziu, /eu îmi simt pletele albind în fugă
- Aud înghețul plantelor afară. Visez cu rîsu-npumni
- Se rotește ora
- Iarna înăuntru
- Îngăduițișă mă sărbătoresc în viscol
- Gura focului
- Ziua sfîrșește cu mine, /cu umbra. Aici

EVGHENI VINOKUROV

- Dar băiatul care mi-a citit poemul /Va privi lumea cu ochii meu

PUBLIO VIRGILIU MARON

- Eneida
- Singura salvare a învinșilor este de a nu mai spera în salvare

MATEI VIȘNIEC

Orașul cu un singur locuitor

- Albatros, București, 1982, 101 pagini
- Titlu: “2. Rondoul de zi. Numărătoarea caselor. Plimbările de seară”
- Alt titlu “Alte întâmplări triste”
- Volumul tot este ca un poem
- Uneori îmi pun costumul cu dungi aurii,
jobenul înalt, papionul de catifea,
mănușile albe, îmi iau bastonul subțire și
pipa de abanos
și mă plimb nepăsător prin fața secunde
care mîrîie, mîrîie, mîrîie
- În orașul cu un singur locuitor
timpul are o singură secundă
ochiul meu vede o singură dată
urechea mea ascultă un singur sunet
prin parcul cu un singur arbore
fac plimbări de un singur pas
- Decît kîinele tău
Leukodemos
- Uneori mă cuprinde o imensă milă de arbori
de robinete (...)
- Poet verbos; laitmotive
- Nu știu ce gîndește despre mine
Socrate
- Este ca un roman, poemele vorbind de un oraș
- Iubite Leukodemos, brunule,
aceasta este singura scrisoare din lume
trimisă unui kîine
- Banal, prea banal, prea prosaic, prea cotidian
- Vreau să vă povestesc totuși cîteva întâmplări minunate
cu preafrumoasa Makta
- Cu Klotilda
- Pe străzile orașului cîinele orașului
- Fără punctuație; poeme logice, prozaice
- Împăratul și scotea carnetul de însemnări
- numele dumatile spunea el Matei Vișniec
- spuneam eu
- Domnule senator/grupul nostru de ziariști
ține să vă felicite călduros
pentru succesul pe care l-ați avut
în campania electoral/și vă roagă să-i acordați
cîteva minute
mai întîi ne-ar interesa să știm

ce este material/și câte forme de existență are
apoi am dori să cunoaștem
care este raportul dintre spirit și corp
și dacă infinitul
poate fi intuit în natură
iar la sfârșit dacă puteți
spuneți-ne câteva cuvinte
despre frunza de vișin (un poem întreg)

- Și rînd pe rînd se întrebau oare astăzi,
oare astăzi ce-o să mai scrie?
- Poemul se desfășoară concentric; o temă, apoi tema se reia aprofundîndu-se etc.
- Locuiam în miezul unui măr
- *Meditație în fața paharului gol (titlu)*
- *Visul poetului înainte de a redeveni cal (titlu)*
- Despre cum se va sfîrși această poezie
nu se știe încă
n-am spus încă nimănui.cum se va sfîrși această poezie
de aceea mulțimea s-a adunat în fața ferestrei mele
nimeni nu vrea să piardă finalul
și fiecare locuitor al orașului
mă privește printr-un ocean
eu mă scol mă îmbrac îmi beau cafeaua
știu că sînte exasperant
dar nu le pot spune atît de ușor
și-au adus cîteva fotolii
s-au așezat ceva mai în față
și așteaptă să vadă cum se va sfîrși
această poezie (“Despre cum se va sfîrși această poezie”)
- Din literele o și g precum și din buclele mai largi
ale lui a și ale cuvîntului neterminat logos
- Și chiar acest poem terminat
e o iluzie de poem de nimic.

ANTOINE VITEZ

- Franța
 - Sîngele atîtor simboluri
 - Ca turla cotropită de ploaie

GEO VLAD

- Lumina cîntă sus
- Surîsul dimineții
- Fulger de zăpadă
- Cerul istoriei

VASILE VLAD

- Ard stelele jos,/dar nu ard stelee bineînțele/ci ard și fumegă frunzele toamnei./Dar nu ard frunzele toamnei,/ci sufletul fumegă lung,/doar nu sufletul arde,/ci piciorul din față s-ar părea

VIOREL GH. VODĂ

Surprize în matematica elementară

- Ed. Albatros, 1981, 232 pagini, 12 lei
- Are prefață de acad. Gh Mihoc
- Este o carte de popularizare a matematicii. “Este o carte scrisă cu pasiune și cu evident talent literar, pe care autorul n-ar trebui să-l utilizeze numai în activitate de popularizare a matematicii.” (Gh. Mihoc)
- N. Manolescu = “maestrul de matematici” al lui Viorel Gh. Vodă
- Efectul e dorit nu căutat
- Răbdarea (...) e o calitate care se cultivă în timp și cere sacrificii
- Pentru stil, trebuie să fi făcut câteva incursiuni minimale prin literatură. O condiție esențială însă este să-ți placă lucrurile despre care scrii
- Gr. C. Moisil = inegalabil eseist
- Matematică:
 - o Pură
 - o Aplicată (dar nu se poate face o distincție clară)
- Teoria matricilor aplicată în electrotehnică
- Geometria sintetică aplicată în teoria mecanismelor plane
- Teoria numerelor în proiectarea roților dințate și în proiectarea statistică a experimentelor industriale
- Teoria funcțiilor reale la descrierea unor fenomene fizico-chimice
- T.C. FRY (SUA): “Algebra, trigonometria și elementele de analiză matematică sînt cele mai uzuale și mai productive instrumente în cercetarea industrială modernă
- Inegalabile pledoarii pentru matematică ale lui George Polya: “Cumă rezolvăm o problemă?” din “Descoperirea în matematică”
- Lucrarea tratează mai mult despre istoria matematicii
- Ecuații matematice se rezolvau încă de pe vremea babilonienilor (2000 î.e.); se alcătuiau tabele care aproximau
- Apare “algebra geometrică” la grecii antici
- Arhimede (287-212 î.e.n.) cel mai mare om de știință al antichității
- Formula generală de rezolvare a ecuațiilor de gradul II este descoperită de indieni: Brahmaputra (~598?)
- Diofant (din Alexandria) încearcă prima folosire matematică a unei notații algebrice consecutive (sec. III)
- Horner (1768-1837)
- Blaise Pascal (1623-1662) matematician și filozof de geniu
- Geometria sintetică ar fi cică, demodată
- Oamenii descoperă în general ce pot, nu ceea ce trebuie (Gh. Mihoc)
- Există o carte intitulată “Exercices de ...” scrisă de F.G. – M la începutul secolului XXX
- Triunghiuri VUX – triunghiuri în care un unghi este dublul altui unghi
- Triunghiul fundamental = triunghi care are laturile numere naturale prime între ele
- O serie de inegalități se demonstrează folosind
 - Nediane = segmente de dreaptă care trec prin vârful triunghiului și împart latura opusă în n părți egale (mediane, terțiane)

- “Geometria triunghiului” de Traian Lalescu
- După apariția cărții “ Ringul...” , V. G. Vodă a primit unele scrisori de la cititori (indicații, păreri, etc)
- Triunghi tangențial = triunghiul obținut prin intersecția tangentelor duse în vîrfurile unui triunghi la cercul circumscris acestui triunghi
- H. Steinhaus = celebru matematician polonez
- Boole (1815-1864)
- Cayley (1821-1895)
- Sylvester (1814-1897)
- Trebuie să ataci subiecte actuale și acute
- Trigonometria trebuie să fie înglobată în geometrie
- Spiru C. Haret (1851-1912)
- Există ghidul: Drăghicescu-Leonte-Vraciu (1976)
- “să se rezolve un triunghi oarecare” = să se afle toate elementele triunghiului
- “Alice în țara minunilor” este scrisă de Lewis Carroll (Charles Lutwidge Dodgson- profesor de matematică la Colegiul din Oxford); a scris doar curiozități matematice (=probleme vesele); n-a rămas în istoria matematicii; carte pentru copii de toate vîrstele
- Leonard Euler (1707-1783), elvețian
 - o La 3 ani este student la Universitatea din Basel (Elveția)
 - o La 26 ani este academician la Universitatea din Petersburg (Rusia) pentru că țara sa nu-i oferea acest post, și rușii recrutau savanți
 - o Între 1773-1741 lucrează neobosit în Rusia
 - o 1741-1766 lucrează la academia din Berlin
 - o 1766-1783 din nou în Rusia
 - o La 28 ani își pierde vedera la un ochi
 - o La 59 ani complet orb
 - o 17 ani orb lucrează matematică
- Pătrate magice = jocuri cu numere care sînt așezate în pătrate, pe linii și coloane, și trebuie ca adunate pe linii sau coloane, sau diagonale să dea aceeași sumă (eventual numărul să fie prime) (poate și alte condiții)
- Prima femeie matematician Hypatia (~370-415)
- Apoi Maria Gaetana Agnesi (1718-1799), italiancă; scria matematică cu talent literar
- Poisson (celebru matematician francez): jumătate din viață e bună pentru a învăța matematică, iar cealaltă pentru a profesa.
- “orice rău e spre bine”=proverb românesc
- Triunghi curbiliniu = triunghi care are cel puțin o latură = arc de cerc
- Feuerbach (1800-1834) = prof de matematică la gimnaziul din Erlangen (neamț); diferent de filozoful materialist german Ludwig Feuerbacj (1804-1872)

- Geometria se aplică mult în științele experimentale (optică), în tehnică (desen tehnic, geodezie, topografie, teoria mecanismelor)
- În general, trisecțiunea unghiului nu este posibilă numai cu rigla și compasu;
- Trăim înconjurați
- De materie, dat și de numere (nu neapărat întregi!) Oe, numerele sînt hrana cea de toate clipele a statisticii
- Număr pitagoric = dacă reușim să-l scriem (deducem) printr-un număr finit de operații “clasice” (+, -, X, :,) din numerele 0 și 1
- În octombrie 1980 dat la editură; apărută în decembrie 1981.

OCTAVIAN VOICU

- Se cer nume pentru toate
- Brazde calde.

CONSTANTIN VOICULESCU

Careul

- Fantezie dramatică, 1988, 42 pagini, 4 personaje
- Un invalid cu un picior de lemn
 - Să nu mai rămână vreme pentru gânduri dincolo de țarc!
 - Să râdem, inconștienților, altfel ne scaldăm duminică cu toții în iazul cu lacrimi!
 - Dacă nu-mi fac planuri de-nșelăciuni, îmi dau ăștia numai mălai cu apă în seara asta!
 - Tonele de râs planificate.
 - Păi, cum să le ardă de altceva fără o zdreanță pe ei și nici o lețcaie?
 - Bucurii pe bandă rulantă!... Normă, pricepiOLOGII AU DEVENIT JUMĂTATE COPACI
 - Să-i înșel ELEGANT Și filosofic!
 - Învăț repede: să sugă și să tacă
 - Eu trebuie să raportează astăzi convertirea într-o veselie a încă cincizeci de omorâți!
 - Careul minunilor
 - Muzeul de duioșii.
 - Cumpără orice: ploi torențiale, genți diplomat, perfidie, agrafe de păr, nonșalanță, becuri de “25”, răbdare,...orice!
- Cioplitorul cioplește ecoul copilului aruncat în fântână.
 - Mint atât de frumos!
 - Autoanihilarea intenției
 - Îi suprim gustul pentru evaziune și fantezie excesivă în artă!
 - Dezinfecțai-vă eul!
 - O mie de clipe de spălat și scrobit zilnic...
- Prințesă în zdrențe
- Carantină introdusă în careul minunilor
 - Toaletele care vă merită
 - Sentimentul puterii... se îmbracă totdeauna elegant!
 - Învelișurile, iată esența!...Supremația miezului nud, fundamental, e, credeți-mă, o simplă prejudecată!
- Prințesa spală timpul de petele de sânge
 - Cu oarecari veleități egalitariste
 - Plutoane de dor și de ghinde în marș!
 - Totdeauna metafora am socotit-o dușman de moarte
 - Haidem la jefuit...imagini și slove!
 - Să nu conțină ambiguități
 - Eu nu scriu, domnule, eu... public!
 - O literă albă, virgin... pură, netăvălită prin nici un fel de frază
 - Un, doi, un, doi! Rî-de-Ti!
 - Să-i faci să râdă fără motiv
- Are sensuri figurate, ambiguități, mai multe planuri (propriu și figurat), limbaj bogat, plastic, cult
 - Perfectă disciplinare și autodisciplinare
 - Uniformizarea relațiilor

- Aceleași gesturi, aceleași mișcări, bătaii ale inimii, aspirații, străluciri de geniu, topite în creuzetul unic al unei stereotipii minuțios calculate, obținându-se în final maximum de randament ergonomic cu minimum de efecte incluse
- Mai renunțați și voi la “nostalgia zărilor nesfârșite” și alți gărgăuni.
- Porția de rîs ți-o îndeplinește acceptabil
- Am putea fura de pe la mulți, împreună, cite o speranță
- Semnalați orice modificare de comportament!
- A-ți înscrie absolute perfect prima dragoste într-un con cu raza bazei și înălțimea de cite trei milimetri.
- A împăia zilnic cite un crez
- Baraca cu flori din hîrtie colorată (=artificialitate)
- Crini din foiță creponată
- Împărțim “noroace”
- Un personaj: Metafizicianul
 - A-ți închipui nu constituie, cel puțin pînă azi, un delict!
 - Subtilizare
 - A orienta viitorul tuturor subiecților pe o unică largă autostradă.
 - Stăpîn absolute pe cercetare și destine!
 - Voi vinde din ce în ce mai scump miligramul de fericire!
 - Cîstitul de azi va îngroșa rîndurile sperjurilor de mine, vicleanul va deveni filantrop, generosul zgîrcit, plînsul de mamă cu pruncul mort se preschimbă în hohot vulgar, deșăntat și isteric...
 - Ăștia de-și ies din pepeni imediat sînt vicimele cele mai sigure!
 - Nu vă-ntrebați de ce trebuie declarat vinovat un innocent, cid oar în ce mod să justificați aceasta, acoperindu-vă de articolele codului...
 - Ei asta vor, să vă...”antreneze” pentru a gîndi liniar, univoc, ca într-un spațiu ermetic, inaccesibil nici unei oscilații sau dubiu.
 - Ți-ai făcut “plinul” de-nșelăciuni pe ziua de azi!?
 - O prăda conștiințe
 - Hoțul de suflete
 - Sfîrșitul e nenatural, brusc
 - Piciorul de lemn, înmugurit!
 - Mai întîi te mint cu-o clipă, mine cu istoria lumii!
- Prea multe “!” , “...”
- Storcîndu-mă de vlagă, furîndu-mi primăverile cu fluturi și zmeie și maci adevărați și săruturi, crezurile, cîntecele!
- Uitați-vă, fraților, cum cad de pe el fîșii de-ntuneric și spaimă!
- Dezgolindu-i de taină, de vrajă, de absolute!
- Sanitari cu halite albe, peste uniforma militară
 - Fiecare poate merge oriunde dorește. (...) Vi se permite să luați orice bagaj: țigări curajoși, inimi năvalnice, blazoane neîntinate, destine pure, balanțe drepte, poeme de iubire, picioare de lemn înfrunzite

V. VOICULESCU

- Cîntecul și poezia sînt izvorîte din aceleași nevoi ale vieții de tînd
- Ce-a fost la început: cîntecul sau cuvîntul?
- Graiul, la început, a fost un material plastic extraordinary
- Limba primitivă era un monument de exprimare în imagini
- Joc liber al fanteziei
- Grai care broad expresii
- Magie și artă se împletesc
- Arta era c a o școală de viață prelucrată
- Absentă de viața și simțirea obișnuită, abstract pînă la linie, redusă la geometrie, arta ajunge un rebus pentru viața obișnuită care n-o mai pricepe și de care nu se mai interesează
- Arta nu mai e nici realitate, nici imitație, nici ideal
- E o algebră individual, un capriciu plastic
- Cîntecul și poezia sînt izvorîte din aceleași nevoi ale vieții de rînd
- Ce-a fost la început: cîntecul sau cuvîntul?
- Graiul, la început, a fost un material plastic extraordinary
- Limba primitivă ewra un monument de exprimare în imagini
- Joc liber al fanteziei
- Grai care broad expresii
- Magie și artă se împletesc
- Arta era ca o școală de viață prelucrată
- Absent de viața și simțirea obișnuită, abstract pînă la linie, redusă la geometrie, arta ajunge un rebus pentru viața obișnuită care n-o mai pricepe și de care nu se mai interesează
- Arta nu mai e nici realitate, nici imitație, nici ideal
- E o algebră individual, un capriciu plastic

BUJOR VOINEA

- Tăcerea-contemplare aburită
- Omul de lumină
- Iată-mă ținut /pe crucea fericirii
- Pentru orb să-și recapete de la stele vederea

MARIANA VOINEA

- Mi-s cuvintele izgonite /.../ și eu le învăț să iubească
- Brazii se iau în brațe

HARITON VOIVOZEANU

- E mult mai multă zi în întuneric/și-n florimai multă vindecare

ILARIE VORONCA

- Pe vitralii, cerul ca un șarpe se răsucește
- Pomii rupînd șorțul albastru al zilei

ANDREI VOZNESENSKI

- URSS
 - Și restaurantele-or să fie /Toate îmbrăcate-n poezie
 - A început să-mi fie frică de liniște /cînd trec printr-o stradă înoptată /Mi se pare că aud visurile unuia /și tăcerea se închide după mine ca o apă.

DRAGOȘ VRÎNCEANU

- Poetul se inventează.
- Aer sunător
- Paharul magic al luminii

MARIUS VULPE

- Sărutul împlinirii
- Ochi goi
- Lacrimă naivă

ROMULUS VULPESCU

- Frunze vii, zile moarte

RICHARD WAGNER

- (Sibiu)
 - Iubirea mea (ta)
 - Morții sînt mîncăți de rugină (idee)
 - Invovații formale în muzică

BERTRAM WAN

- Buzele amurgului

NORMAN WISDOM

- Vilegiatura = Odihna cea mai obositoare

WALT WHITMAN (1865)

- American, tipograf la 14 ani
 - Volum: “Fire de iarbă” și-l culege singur (34 de ani)
 - Poeme de natură
 - Participare cu toată făptura la tot ceea ce e viu în univers;
 - Eu, Walt Whitman, încep acum și n-am să mai termin până la moarte.
- Walt Whitman l-a admirat pe Abraham Lincoln
- Infirmier în timpul războiului de secesiune
 - Ca un Dumnezeu aieva
 - Eu nu-l întreb pe rănit ce simte, devin eu însumi rănitul.
- Singura sa carte a fost “Fire de iarbă”
 - Allons! Oricine ați fi, porniți la drum cu mine! Calea mea vă va duce spre bucurii ce nicidecum nu se isprăvesc!

VIRGINIA WOOLF

Journal

- (1915-1941), 3700 scrisori: 8 tomuri;
- Nebună, lesbian
- -a refuzat pe Joyce să-l publice în editura sa

Valurile

- Sînt un năvod de lumină aruncat asupra ta
- Mă înfioară unde mărunte
- Strecoară aerul ca să prindă fluturii de pe corolla florilor clătinătoare
- Lumina joacă pe frunze
- Ochii scapără în mii de licăriri
- Valuri lungi de aer
- Fumul aşteptării
- Păsările bat aerul cu aripi ţepene
- Rădăcinile mele se înfăşoară şi se răsucesc împrejurul pămîntului
- Cuvinte albe ca pietrele de pe ţarmul mării
- Fiecare timp are alt înţeles
- Există o ordine în lume, există diferenţe
- Cele două arătătoare ale ceasului sînt două caravane străbătînd deşertul
- Genunchii unei femei parc-ar fi insule trandafirii şi plutitoare.
- Chipul ei ca un pom învăluit într-o plasă
- Frunzele se zbat deasupra noastră ca nişte aripi negre
- Frunzele mărului au încremenit pe cer.
- Măr cu scoarţa de argint pur; nori plutitori
- Imaginile zilei cad ca o ploaie deasă
- Dorul de-a fi bărbatul pe care îl iubeşte ea
- Plutesc pe deasupra golului
- Fulgii întunecaţi ai somnului; stînci ceţoase în linii nedesluşite
- O pasăre caută să-şi prindă umbra
- Vom urca prin păsări
- Dragostea va arde lumina din materii
- Gîndul n-are somn pe albul ninsorii
- Te ameţeşte înălţimea
- Te opreşti ca o pasăre din zbor
- Izvorul calcă peste albastrul fluviu al cerului
- Neprihănitul munte, domn al înălţimii înfricoşătoare
- Cîntec mirosind a poame coapte
- Să atingi cu degetele zborul de păsări
- Să zideşti castele de vise
- Întrebările luminii
- Liniştea îngîndurează
- Pe aerul privirii tale vor respira din nou lăstuni
- Roua limpezeşte din fruntea ta

- Apa vie a tinereții
- Înserări de vânturi
- S-a culcat cu casa în privighetori
- Sub copita cailor pământul se aprinde ca o rugă
- Lumina-ți odihnește trupul suav în candoare
- Întrebările lumii vor trece prin sângele meu
- Poetul se află pe calea aleșilor
- O stea colindă.
- E loc pentru visare în fiecare noapte
- Ziua sub a nopții corolă
- Noaptea sub arderea nebună
- Ochii se pierd în cercul lor mîhnit cu pleoape de uitare
- Zvon de vioară
- Urme sfinte de tărîină
- Poeții caută lumină
- Vino și sună-mi lung în suflet că nu te primesc străină
- Casa corabie-n furtună
- Te-a vînat uitarea
- Vom rămîne în muzica din sfere albastre
- Un semn va veni ca o taină
- Cumpănă de gînduri
- Aprinde florile
- S-au risipit cuvintele pe jos
- Umbra în adînc, făptura în lumină
- Trăiesc secunda
- Caii cu nările în lună
- Arunci cu șoapte dincolo de moarte
- Albinele trec în statui de miere
- Poeții iuau reduta muzelor în asalt
- Îți lași numele cale lactee
- Drumul lumii e înaltul zbor
- Puțini rămîn pe boltă vulturi
- România = vatră
- Pădurile din mine și-așteaptă tăietorul
- Viorile din mine sînt nestinse
- Îmi dau drumul în lumea nisipurilor mișcătoare ale poeziei
- Face ape ca sideful
- Rochia scînteiază în lumina focului
- Rochia se desface ca o floare cînd stă în fotoliu
- În întuneric , ceea ce ne deosebește unul de altul se șterge
- Sînt cuprins de sentimentul că pământul se află sub mine
- Cuvintele lui îmi cad în cap reci
- Ochi inexpresivi, figuri cadeverice
- A izbutit să prefacă în pulbere dansul fluturilor albi din prag
- Arborii umbresc fereastra cu degete verzi
- Contemplă natura fără să clipească

- Eu mă pierd dacă nu-mi vorbesc
 - Lac frământat de vîsle.
 - Spiritul meu unduiește molcom într-o adormire lunecoasă
 - Eu sînt o poveste
 - Tremurul iubirii
 - Privesc cerul printre arbori
 - Norii, despieptănați de briză, pierd smocuri din substanța lor albă
 - Cerul este o adîncitură în pămînt
 - De-ar sta pe loc clipa
 - Cînd vorbești mă simt ca o pondere; plutesc ca o bășică de aer din clocotul tău
 - Înhăț frazele tale pe măsură ce ele ies la suprafață
 - Firele ușoare de iarbă le gîdilă nasul
 - Propozițiile se pierd plat în nisip
 - Spiritul meu spulberat în bucăți e reasamblat de cine știe ce percepție subită
 - Crîncena putere a unei forțe lăuntrice
 - Viețile noastre sînt gonguri care, lovite, răsună.
 - N-o să emitem mereu un sunet ca o bătaie de gong după cum ne izbește o impresie sau
- alta
- Vîntul călător deschide în frunziș spații goale care apoi se închid din nou
 - Vîntul suflă și scutură frunzele care apoi revin la locurile lor
 - Smulg din calendar ziua trecută
 - Îmi vărs ciuda pe marginea lucrului trecut. (Acum e mort)
 - Trandafirul din vază își scutură o petală
 - Culege pe furiș o floare
 - Nu pot suferi oglinda pentru că nu mă arată în întregime
 - Picioarele unduiesc ca o tulpină în vînt
 - Nu încetez niciodată să mă mișc, să dansez
 - Iau foc chiar din ochii reci ai femeilor
 - Dansul se proiectează pe pereți impersonali
 - Cînd citesc o dîră roșie aleargă în jurul muchiei negre a manualului
 - Nu pot urmări nici un gînd din prezent pînă în trecut
 - Nu visez plante care înfloresc în adîncul mării
 - Lucrurile pe care le ridică au greutate
 - Violența emoțiilor mă aruncă ba ici, ba colo
 - Pășesc cu grijă ca nu cumva să cad de pe muhia lumii-neant
 - Sînt silit să mă pocnesc cu capul de porți dure, ca să mă chem înapoi în propriul meu trup
 - Trebuie să ne așteptăm rîndul la joc
 - Convertesc în imagini totate lucrurile care le detest cel mai mult și le îngrop în pămînt
 - Nu pot suferi să privesc jocul altora
 - Lucrurile se schimbă sub ochii tăi
 - După ce a plecat, lucrurile devin aceleași
 - Lucrurile își pierd duritatea, chiar trupul meu lasă să treacă prin el o lumniă
 - Nu mai am suflu de atîta groază, de atîta triumf; trebuie să mă arunc la pămînt, palpitînd
 - În trupul meu totul e limpezit de fugă
 - Chipurile filfiie ca niște fluturi
 - Copacii par să țopăie

- Nimic nu e statornic în lume; totul e vibrație, dans; tot e iuțeală, triumf
- Femeie cu rochia înfioată ca o floare
- Arborii sînt prinși în țărîină
- Inima ancorată de o corabie
- (Cei mari) lasă în urma lor fluturi care tremură cu aripile smulse
- Torent de cuvinte.
- Sălbatică stăruință
- Cadența frazelor
- Valuri sprintene
- Trup fierbinte de femei
- Stau toată ziua cu ochii pe mingea soarelui; nu pot simți zborul mingii prin trupul meu.

Să lovesc mingea?

- Toată viața mă voi agăța de soarta cuvintelor
- Sentiment de lipsă ca după extracția unui dinte
- Crengile castanului se vînzolesc în sus și în jos
- Are o gîndire care lovește ca securea în trunchiul gros
- Sentiment de singurătate
- Nevoia mea de a mi se dăruia făptura unui singur zeu
- Mă năruia și dispar
- Să caut umbra unui “copac”?
- Noaptea coboară
- Cuvintele mele de spirit aleargă ca flăcări rătăcitoare
- Focurile de artificii se aprind mai bine pe întuneric
- Nemărginirea devine lăcașul meu
- Fluturi de noapte pe care aripa ofilită nu-i ajută să zboare
- Cai mari încălecați de duhuri trec pe lîngă mine
- Rîndunica atinge în zbor iarba cu aripa
- Peștii se țin prin păpuriș
- Îmi voi desfășura făptura în lumină și voi lepăda tot ce s-a încheat în mine
- Dorosc singurătatea în care să-mi întind tezaurul
- Nu pot să sufăr întunericul
- Stau în pat cu dorul zilei de mîine
- Pîndesc lumina
- Un bărbat alege o femeie și-i va spune ceea ce n-a spus nimănui
- Am cincizeci de ani de cheltuit (înainte)
- Stau întins în pat și plutesc deasupra lumii
- Mă scutur de ziua care a trecut
- Copacul meu nu poate crește pentru că-l distrug iepurii
- Sînt o văpaie
- Dincolo de ferestre se leagănă flori
- Bubuit înfundat al valurilor
- Îmi voi feri ochii ca să observ
- Sulul zilei.
- Luciu sticlos
- Aerul îmi năvălește pe nări, pe gît
- Pe geamuri a început să plouă

- Trenul aleargă de parcă turtește spinarea dealurilor; pământul se leagănă într-o parte și alta; depărtarea se închide într-un punct anume, iar noi spintecăm larg depărtarea; stâlpii de telegraf dansează fără încetare, unul e doborât, altul se înalță
- Galop mărunț
- Ne deschidem drum
- Trenul răsuflă
- Sub privirile ei, trupul mi se închide brusc, obraznicie, ca o umbrelă
- Îmi fac să înflorească sau îmi închid trupul după voie
- Iunie a fost alb
- O stea gonea printre nopți
- Vîntul și furtuna au dat culoare lui iulie
- M-am întors (tras) în trupul meu pe deasupra golului
- Umbră dureroasă.
- Rătăcitor cu umbra păsării.
- Pieritor ca umbra printre pajiști
- Creierul înalță altă genituri îndărătul frunții mele
- Să definesc clipa de față într-un vers unic
- Ochiul istoriei mă îngroapă în bezna trecutului
- Nu reușesc să fixez punctul în care prezentul se îmbină cu trecutul
- Dezincarnat
- Apare șters ca în vis
- Zbor săgetat
- Luminoase ape ale copilăriei
- Cuvintele fac rotocoale de fum
- Setea mea e permanentă și nestinsă
- Stai ca un cocoloș (înghesuit, ghemuit)
- Cartea îmi ascunde ochii
- Există în mine o forță care îi va mistui în întregime
- Îmi pierd sentimental identității
- Valul mă îngHITE, mă îNEACĂ, mă ÎNALȚĂ
- Valurile se deschid ca un evantai
- Strălucirea soarelui se concentra în lama cuțitului
- Trebuie să acopere întrebările mai multor persoane
- Simplitatea pare fi o virtute
- Miezul nopții se deschide ca un abis
- Părțile care lucesc de lumină au devenit transparente și am putut vedea întregul
- Am strigat mereu: pământ. (eram pe deasupra și am vrut să ajung cu picioarele pe pământ
- Focul lasă cenușă
- Într-o lume care cuprinde clipa prezentă nu poți da o formă vrută gândurilor
- De bucurie, o frunză se desprinde și cade
- Crengi ca niște șuvoaie de apă, izvorîte din copaci înclinați
- Vînt subțire
- Cuvintele care dormeau se înalță, coboară și se înalță din nou
- Șuvițe plîngătoare ale copacilor înclinați deasupra apei
- Îmi biciuia frenezia
- Galopez pe spinarea cuvintelor și ele își scutură sălbatec coamele lungi și cozile

- Număr grăunță cu grăunță to ceea ce mă alcătuiește
- Cît de dureroasă e întorcerea!
- Salcia se tînguiește
- Copacul are un aer îngrijit
- Luată de șuvoaie bogat al făpturii tale nu trece pe lîngă mine fără să te oprești; întreabă-mă de mă doare
- Trece barcă după barcă printre rămurele pieptănate al salciei
- Hai, să te creez
- Secătuit de inspirație
- Am ieșit din raza ta rătăcitor
- Aici sîntem stăpîinii liniștii și ai ordinii
- Am tras o linie cu creionul
- În toate să fii tu însuși
- Nu poți trăi o viață întreagă rîcîind cu briceagul ca să scoți la lumină inscripții din antichitate
- Să simți că firul care pornește din tine se țese prin spațiul neguros al lumii despărțitoare
- Sîmt că ies din colțurile întunecate în care am intrat
- Ne folosim de prietenii noștri pentru a ne măsura pe noi înșine
- Fraze neinsirate, pline de nisip
- Aripă filfîitoare ale trecutului
- A-și răsîra alene aripile întinse
- Ziua unduiește aurie sub cer.
- Pămîntul atîrnă greu sub mine
- O floare care nu s-a deschis încă
- Natura întreagă procrează
- Norii au pete de soare
- Lămpile așează văpăi galbene
- Violoniștii și-au ridicat arcușul
- Trupurile noastre comunică între ele
- Lacheii împing numele meu necunoscut înaintea mea.
- Flori țepene (artificiale)
- Mers lunecat
- Mă desfac cum își desface feriga frunzele răsucite
- Fac inventarul lumii
- Sub haine, trupul bărbaților e val și brazdă
- Sîmt cum izvorăsc din mine sute de însușiri
- Sînt prins în rădăcini dar mă revărs în afară
- Făptura mea palpită. Parcă s-a stîrnit în mine o undă plantă de apă prinsă în rădăcini mă leagă totuși pe firul curentului
- Frunzele dolda de cuvinte străbat spațiul dintre noi filfîind din aripă
- Mai sînt bărbați ca mine
- Stăm cu săbiile ieșite din teacă într-o confruntare dreaptă
- Îmi cercetez pe furiș comorile de marmură de pe cealaltă parte a lumii
- Detest toate amănuntele vieții personale
- Nu mă pot mișca fără să strămut povara veacurilor
- Alrgi ca pescărușul pe coama valurilor

- Își împarte cu grație privirile ici, colo
- Limbi care taie în mine ca lama cuțitului
- Sînt la hotarul focului, dogorit de văpaia fierbinte
- Mereu stă ceva în calea vorbelor mele
- Viața mă va fringe
- Sînt spuma care mîngîie stîncile și se strecoară în ele, albă, oriunde
- Soarele stătea tolănit pe salteaua-i verde aruncînd cîte-o privire
- Valurile pulsează înainte și înapoi ca o mișcare a cărei energie se îndreaptă afară și se retrage din nou înăuntru
- Lumina scaldă lucrurile
- Rîurile sînt împletite în șuvițe de apă
- Dealuri vălurite
- Pămînt reavăn
- Existență interioară
- Păsările cîntă fiecare pe seama ei; unele sfarmă cîntecul altora
- Soarele aruncă săgeți tăioase de lumină
- Intensitatea culorii absorbea printr-o pîlnie privirea
- Umbrele pieriseră
- Lumina gonea dinainte pîlcuri de umbre care rămîneau animate în falduri bogate
- Zgomotele sînt blind învăluite în tăcere
- Treceam ca fulgerul prin gări
- Mă integrez vitezei
- Peste noi trece parcă aripa cenușie a unei gîște uriașe
- Ne incorporăm într-o splendid unificare
- Nu mai pot suporta pe umeri povara vieții individuale
- Mă cufund în tot ceea ce se perindă pe lîngă mine
- Corpul inteligent e handicapat de pantaloni mototliți
- Mă voi lăsa dus de valul tuturor (apatie)
- Suprafața simțirii mele se reduce
- Ținem morțiș să trăim
- Sînt prins de ziua aceasta
- Doresc să mă cufund să cercetez adîncurile
- Dorința imposibilă de a cuprinde întregul univers în brațele înțelegerii
- Vibrații de simpatie
- Viața mea se poate bucura de misterul prelungirii
- Apărem iară și iară sub alte forme
- Sînt golit de sentimente
- În clipa asta nu sînt eu însumi
- Am obiceiul să bat monedă de cuvinte, să scot baloane de săpundintr-un fapt sau altul
- Mă diferențiez pe mine ascultînd glasul lăuntric
- O însumare care să fie o întregire
- Am nevoie de priviri ațintite asupra mea: pentru a fi eu însumi, am nevoie să mă lumineze ochii altora
- Am străbătut meleagurile fără soare de non-identității
- Nestăvilită dorință de a fi eu însumi
- Bătaia ta risipește aburii

- Solul bogat al imaginației
- Aștept să se întâmple ceva
- Privirile fixe la cineva sînt ca niște bice
- Lumină sfidătoare.
- Ochii lui rîd
- Uneori vreau să fiu țintuit ceva odată pentru totdeauna
- Tîrziu din visare (fig)
- Unii găsesc un nume cu strălucire care le luminează calea și le înprospătează visele
- Ea asigură lucrurilor loc și ordine
- Chinuitoare intensitate
- Pe geana unei zări depărtate ar luci o vîlvătaie (speranță)
- Sîntem doar siluete, umbre inconsistente care plutesc nebuloase într-un spațiu nelimitat
- Nu ne putem cufunda, nu putem uita că avem un chip
- Sînt ancorat de nimic, neconsolidat, incomparabil
- Alcătuiesc o suprafață netedă
- Suflarea tăioasă a suferinței lui îmi risipește ființa
- Mi se umple inima
- Vîntul suflă cu răsuflarea gîfîitoare a unui tigru
- Frunza juca în gardul viu
- În colțul rumenit de soare, petalele înoată pe ape de frunzișuri
- Persoane cenușii ca piatra (î închise)
- Vreau să săvîrșesc un lucru care să poată fi văzut de mai mulți ochi în același timp
- Lumina cade pe obiecte adevărate (care au umbră)
- Sînt inimitabil
- În fiecare zi sap ca să scot cîte ceva la lumină
- Furtuni de funingine
- Nu-mi pot închipui nimic dincolo de cercul de lumină pe care-l aruncă trupul meu
- Vînez din zori și pînă în seară
- Mă poticnesc înainte de a-mi atinge ținta și cad gemînd de sudoare, dezgustător poate
- O clipă nu duce la alta
- Trebuie să-mi apăs mîna pe zid ca să mă întind înapoi
- Aștept să vorbiți voi ca să fac și eu la fel
- Dorința de a-mi aprinde focul de la vîltoarea ta
- Trăiesc fărîmițat (împărțit între mai multe)
- Rochia făcea parcă parte din ea
- Copiii mei vor purta viața mai departe
- Străbătut de milioane de unde la contactul cu ideile
- Cad în letargie
- Nu trăiesc cu adevărat decît atunci cînd mă aprind
- Mă alcătuiesc și mă realcătuiesc fără încetare
- Voi contribui la alcătuirea clipei trecătoare
- Dacă aduci ceva ce vine din afară, nu dinăuntru trupului tău vei fi dat uitării după ce glasul tău va tăcea
- Se împlinește lumina
- Toate sînt îmbinate într-o unică roată de sunet care se tot învîrtește
- Boii trag pe drumul ars de soare ca un car scund

- Parcă ne curge aur prin vine
- Mulțumire trupească
- Carnea umflată a unui hoit
- Încercările de a ne defini pe noi înșine sună fals: de teamă omitem câte ceva, din vanitate dăm alt aspect lucrurilor
- Fluviiu mînios care te amețește dacă privești în jos spre apele lui
- Spinări povîrnite ale munților coboară ca niște aripi de pasăre strînse lîngă corp
- A-și umple golul din suflet
- Contenește-ți rătăcirea
- Rochie vălurită ca un talaz în jur
- Unde cu freamăt de aur
- Trupurile ne iau foc
- Totul arde cu vîlvătaie limpede
- Desișul pădurii
- Se plimbă fără ținte
- Ne apasă gîndul prăbușirii
- Flacăra purpurie își pleacă fruntea
- Un cerc a fost aruncat deasupra apelor; de-acum înainte nu vom mai pluti liber
- Glasul vieții active
- Crengi noduroase
- În ochi mi se deschid mii de priviri: ale curiozității
- Sentiment hulpav de identitate
- Lumină opalină
- Zbor lent al umbrelor deasupra pămîntului
- Să dai fiecărui lucru măsura lui cuvenită de culori
- Să luminezi mlaștini
- Toate firele de iarbă erau topite într-o singură undă curgătoare de vîlvătaie verde
- Umbrele copacilor erau ca iazuri adînci la picioarele lor.
- Lumina le condunda toate frunzele într-o imensă masă verde
- Adînc de beznă.
- Ceața se coboară ușor cu pași de pisică
- Valurile ascund în ele genuni intens albastre
- Marea nu se deslușea de cer
- Flacăra mobilă înrădăcinarea în cuvînt și destrămarea în vise
- Copac neînduplecat
- Clipa asta ne unește
- Vino durere, înfînge-ți colții în mine
- Nu știu să deosebesc durerea de bucurie
- Ochii arși de lacrimi
- Firul care ne leagă s-a subțiat din ce în ce mai mult
- Nu îngădui să fii supus succesiunii lucrurilor oarecare umblu (cu gîndirea)
- Maestru al artei de a trăi.
- Viață metodică
- Pictorii sînt tăcuți și sublimi (opera lor nu vorbește)
- Gîndurile se sfîrșimă de mii de ori înainte de a se întregi odată.
- Liniile și culorile supraviețuiesc

- Aerul pe care-l respiri mă lovește în față
- Imensă prăpastie deschisă în făptura mea
- Trebuie să pui mâna pe ceva solid
- Îmagine crudă a ceea ce este viața
- A privi țintă cerul (mărire)
- A-ți suga obrazii
- Dorința de a mă cheltui, a mă consuma
- Valul își împrăștie spuma albă în cele mai ascunse cotloane
- Soarele aprinde de marginea unui nor o dîră de văpăi
- O insulă de foc (spre înserare)
- Vînt rătăcitor
- Fir de trestie
- Aripă pîlpîind pe marginea zării
- Pînză de lumină limpede și tihnită
- Pumnale de lumină cad în cameră
- Valurile își umplu spinările, se încolăcesc în jurul stîncilor
- Viermele își croiește drum prin lemnul unui stejar putred
- Îmi crustez numele pe foi albe
- Freamăt de frunze (eu)
- Mi-am contopit multiplele vieți în una singură
- Sparg bezna împingînd-o dinaintea mea
- Purtăm pe umeri povara lumii întregi; ochii noștri văd pentru lumea întreagă
- Picăturile de ploaie dau lustru țiglelor de [e acoperiș
- Cerul a curs în mare
- Marea urcă-n cer
- Îmi caut cîntecul lîngă vatră, așa cum murmură scoica străveche aruncată lîngă țărm
- Ochi migdalați (negri)
- Privirea pătrunde pînă în miezul lucrurilor
- Ciocîrlia își slujește sus în văzduh cîntecul ca pe un cerc
- Somnul coboară ca o plapumă de fulgi
- Viața circulară prin mădulare (oase)
- Oamenii dispar foarte repede; să-i prindem din mers cît mai e vreme
- Frumusețea trebuie să moară zilnic pentru a rămîne frumusețe
- Împarte porunci
- Cunoaște-te pe tine însuși! (maximă)
- Viața o facem noi
- Trăim viața trupului; vedem lucrurile cu închipuirea lui
- Toate simțurile îmi sînt treze
- Semnalul meu aurit e ca o libelulă cu zbor încordat
- Cîntec sugrumat de gîtlejul scurt al privighetoarei
- Flori de catifea
- Clipuri de foc aleargă pe urzeala aurită a perdelei
- Să pătrunzi în trecut
- Să cercetezi cărți făcîndu-ți loc printre crengile lor ca să le culegi rodul
- Sufletul meu prea încărcat
- Să căutăm perfecțiunea străbătînd deșertul nisipurilor

- Să nimicim cu o singură lovitură ticăitul care măsoară timpul
- Insule de nori
- Păsări țîșneau spre cer și pluteau apoi în zbor rotit
- Păsările tăiau văzduhul
- Soarele strecura o undă albastră în umbre
- Mișcări noi de renunțare
- Mașina gândului
- Timpul picură asupra gândului meu
- Chip gol de orice expresie; conversație fără noimă
- Lumină mișcătoare
- Doresc să mă duc în partea opusă a locului în care mă aflu
- Nu găsesc mulțumire nici într-un singur om, nici în imenitatea eternă
- Mă topesc ca o hîrtie care arde
- Excepția confirmă regula (maximă)
- Apare brusc ca aripa unui delfin la orizont
- Sentiment de singurătate
- Mama își învâluie într-o privire de dragoste copiii
- Oglinda albastră a cerului
- Cuvinte aninate
- A ne țintui în cuie
- Farurile unui automobil umplu fereastra cu lumină
- Freamătul motoarelor uriașe care ne împing fără milă tot mai departe
- Puhoi bogat de oameni
- Palide după-amiezi de duminică
- Apar ca să dispară îndată
- Să-ți zbați aripile în furtună cu credința că dincolo de tumultul acesta lucește soarele
- Privire halucinantă
- Să lucrez pentru reforma unei lumi care nu s-a înăscut încă
- Voi intra în camere fără să bat (tumultoasă)
- Pentru a citi poemul acesta trebuie să ai mii de ochi
- Să lași lumina să pătrundă oriunde
- Ramurile suspină în adierea vîntului
- Cu blănuri și veșminte am încercat să acopăr lama de oțel
- Am dorit să dilat noaptea și s-o umplu cu vise
- Imense cascade îmi dizolvă făptura
- Ziua, piatră dură, se fărîmase pe alocuri și lumina se scurgea prin crăpături (însurare)
- O bufniță se legăna în văzduh
- Copacul era acum sărac și negru (toamna târziu)
- În culoarea copacului se aprinsese primăvara
- Apăsarea umbrei asupra pămîntului devenise grea (seara)
- Umbra curgătoare a norilor
- Ochiul deschis al oglinzii
- Șocul reîntîlnirii
- Lumină fantastică aruncată de soare
- Ce ai făcut tu cu viața ta?

- Pentru mine însumi sînt multiplu: ca un năvod ale cărui ochiuri se ȣes pe nesimȣite pe sub globul pămîntesc
- Sub ochii mei se descide o curte; văd pînă în străfunduri .
- Se deschide o inimă – văd pînă în adîncurile ei
- Iubirea-și strînge nodurile și uneori le rupe brutal
- Bănci tari
- Vorbele pîlpîie argintiu ca aripa de fluture
- Îndrăgostiȣii se pot retrage în umbră
- Trunchiurile copacilor par umflate, obscene cu atîtea trupuri de îndrăgostiȣi pe care le ocrotesc
- Cît de repede sare viaȣa de la ianuarie la decembrie
- Oricît de sus am sări cădem tot în apa rîului
- Sînt cu totul învăluit în fraze ca într-un strat de paie umede
- Prea sînt conștient de răscurtul timp al vieȣii și de ispitele ei
- Toate lucrurile sînt pretexte pentru povești
- Rămîn în afara vieȣii
- Îmi rup firul pe care încerc să-l ȣes
- Simȣturile îmi sînt atît de imperfecte încît nu sînt
- În stare să ascundă
- Înghit frumosul pe de-a-ntregul
- Frumuseȣea prăpădită pe acoperișurile tale
- Trupul îmi devine atît de fluid încît, la atingerea mîinii, era ca o picătură plină care sporește, tremură, aruncă scilipiri de lumină
- Tu ești oglinda mea.
- Flacăra s-a învăluit cu fumul
- Am crezut că bătaia ceasului e zgomot de pași
- Frunzișul poate să te ascundă
- Mi-am învăȣat trupul să folosească un anumit subterfugiu
- Pe dinăuntru nu m-am educat
- Glasurile voastre îmi sună ca trosnetul copacilor în pădure
- Stai nemișcat în depărtare
- Încerc să ȣin globul în mîini
- Sînt departe de a putea să mă desfășor în ceruri de înȣelegere din ce în ce mai largi, așa încît să pot cuprinde întreg universul
- Cercurile largi se răsfrîng în cercuri atrînte
- Mă lăsați să cad pentru a mă sfișia în bucăȣi
- Soarele apune înăuntru lui
- Strop după strop se scurge tăcerea
- Tăcerea îmi roade faȣa, îmi topește nasul așa cum ploaia topește nasul omului de zăpadă
- În vreme ce tăcerea picură, mă topesc cu totul și rămîn fără chip îȣi legăni corăbiile ducîndu-le pînă la mal
- Oprește viaȣa în loc
- Sîntem niște tîrîtoare ale căror poște distrug pînă și frumuseȣea copacilor
- Fondul întunecat al infinitului
- Un rege s-a împiedicat de mușuroiul unei cîrȣe
- Vîrtejuri adînci ale sȣȣiilor infinite

- Există ceva care să aibă permanență?
- Viețile noastre se scurg și ele, neidentificate, pe firul șuvoiului, pe căi lipsite de lumină, pe lângă cărarea timpului
- E înduioșător să cîntăm împreună, temîndu-ne de întuneric
- Dinții timpului sfîșie
- Genuni între stele
- Pereții sufletului au devenit străvezii
- Lumina îndură multe lovituri
- Marea sufletului e stăvilită
- Amurgul își deschide larg ochii și înainte de culcare mai trage o privire la tufișuri
- Fiecare copac e împovărat cu o umbră
- Mestecenii lasă să le alunece de pe trup veșmîntul de noapte
- De-am putea să rupem legătura cu orice punct de sprijin
- Nu putem sta alături tu și cu mine?
- Viața își rostogolește captura în viață
- Totul se reduce la proporții mărunte
- Privirii cercetătoare
- Urnă de oiastră
- Grote sonore
- Zilele răsar din întuneric
- Ai sfîșiat ceea ce era țesut între noi
- Focul nostru s-a consumat
- Casc ciocul ca să prind ceva care mi-ar fi scăpat
- Viața poate fi totuși suportată
- Se desprind frînturi din făptura noastră
- Nu mă mai pot ține încheșat
- Încotro ne ducem?
- Copacul scutură o ploaie de frunze (toamna) care se așează cumiți fiecare pe locul unde avea să-și aștepte lenta identificare cu pămîntul
- Oglinda pare intrarea sumbră a unei grote în jurul căreia se împletesc plante agățătoare
- Substanța dealurilor se topise (seara)
- Valuri de întuneric copleșeau casele
- Sensul vieții mele
- Cuvinte incomplete, inarticulate ca de îndrăgostiți
- Nori zdrențuiți
- Sînt om mărunț aruncat la margine de drum
- Ne pătrund senzații săgetătoare
- Siluete în depărtare
- Un prumbel sălbatec și-a luat zborul dintre copaci
- S-a deschis o fereastră în mine
- Muștele bîzîie pe tavan
- Sufăr atunci cînd devenim făpturi separate
- Micul meu aparat de observat se dezarticulează
- Făptura concentrată în priviri
- Prin ochi îi trecea o licărire de rîs
- Mers de cocor, ridicînd foarte sus piciorul

- Nu cunoști lucrurile mărunte care leagă oamenii între ei
- Te țin în palmă și simt cum te volatilizezi
- Te restitui iazului în care făptura lui se va reîmprospăta
- Plutești ca puful de pădăie
- Scăldată în soare
- Omul = $\frac{1}{2}$ iubire + $\frac{1}{2}$ ură
- Cercetezi fiecare modulație, înorsătură a limbii latine
- Doresc compania unei singure persoane
- Fustele lungi ale doamnelor treceau pe lângă noi amenințătoare
- Plumburia întindere de ape
- Actele noastre nu sînt toate conștiente
- Existențele noastre sînt confundate în mase nediferențiate
- Îmi place latura bogată, fără contururi precise, caldă și foarte facilă, cam frustă a vieții
- Plutește noaptea deasupra curților interioare
- Învelișul meu de ceară s-a topit
- Ai întinderi pătate și negrite, încătușeli, greșeli
- Cum zbîrnîie aripile păsărilor cînd țîșnesc în zbor
- Învălmășeală de sunete, glasuri împleticite, împletite
- Egoism frenetic al tinereții
- Marginile cugetului se zbat libere în vînt
- Născută pentru dragostea poezilor: frumusețe înălțătoare, dar calmă
- Căderi de apă
- Incomplet cufundați în privirile noastre
- Salcia crește în iarba moale de pe malul râului
- Mă îndrept dincolo de durere, spre simbol
- Aglomerarea nediferențiată
- Mă schimb fără încetare
- Îmi joc valurile
- Licoare divină
- Baterie de fraze
- E greu să termini o scrisoare într-un stil care nu e al tău
- Cîntec venit din adîncurile ființei
- Cînd umbli prin atmosferă strălucitoare
- Dar vîscoasă ești conștient de fiecare mișcare și sînt și alții conștienți
- O pînză purpurie acoperă ziua
- Neștiutorii nu văd , nu aud: își urmează calea
- Pline de candoare, scăldate în lumina celor dintîi zări
- Sentiment mistic de plenitudine
- Fraze plăsmuite cu suferință înșirate una după alta
- Etalon de măsură
- Imaginea s-a topit
- Cu haina fluturîndă în vînt
- Cînd se uită la frunze acestea se ofileau
- O baltă în deșert
- Coloană de soare în deșert
- Mac cu floare crează

- Pulbere încinsă
- Sălciile dansau
- Clipa prezentă prinsă într-un inel de lumină
- Cu vorbe întunecate și caustice îmi condemn indolența
- Imaginație sordidă
- Fum acru
- Femeie beată și despuiată
- M-am alcătuit
- A căzut un strop: eu, produsul unei trăiri complete
- Sînt urmașul și continuatorul
- Lăcaș care nu cunoaște compromisul
- Traectoriile vieții
- Bănuți netezi
- Forțe nediferențiate
- Lingou de sinceritate trainică
- Construim ziua în care ne aflăm
- Suprafața moale a sufletului
- Să-ți termini fraza în mijlocul unei tăceri desăvîrșite
- Progresul ordonat e o simplă convenție
- Șuvoi năvalnix alcătuit din visuri frînte
- Iată fraza de care avem nevoie
- Globul de cristal al vieții
- Dacă-l apăs va exploda
- Sufletul sporește inel cu inel
- Sîntem purtați de o năvală de lucruri devenite atît de familiare încît nu mai aruncă umbre
- Trebuie să fac un salt afară din apă
- Pe ce ton diferit ți se pronunță numele de persoane diferite
- Cuvinte simple dar pline de înțeles
- Arcul bine răsucit al făpturii noastre
- Mîntea mea se adaptează la situație pentru a primi mesajul
- Simplul fapt de a trăi e o satisfacție
- Val de mulțime
- Ființa sporește adăugînd inel după inel
- Nestemată albastră
- Nu avem nevoie să facem din prozaica noastră viață spumă de poezie
- Durerea nu se poate exprima în cuvinte.
- Î-ar trebui strigăte, pocnete, fisuri, lumini care să joace pe husele de cretonă
- I-ar trebui un simț al spațiului și al timpului
- Luminile trecătoare au un asfalt atabil
- Aud sunete foarte îndepărtate care par deodată apropiate
- Să simți cum țîșnește sîngele dintr-o tăietură adîncă
- Să percepi frumusețea intrinsecă a lucrurilor
- Facerea lumii
- Cumplită activitate a imaginației
- Gheara nemiloasă a amintirii al cărei atac nu-l poți prevedea și nu te poți feri
- Comunicare perfectă între noi

- Sanctuar. Demoni serviabili (sanctuar = loc sfânt inviolabil)
 - Crinul de azi va fi mai frumos în mai
 - Viața se ofilește când există lucruri pe care nu le putem împărtăși
 - Ce demnă de dispreț e strada!
 - Focul dorinței de a atinge perfecțiunea
 - Am dăîmat pereții din jurul meu
 - Slăbiciune cu suflet cinstit
 - Mîhnire-tot ceea ce e neînțeles în viață
 - Ești nedesăvîșită
 - Vreau să prind realitatea clipei prezente
 - Puterea se retrage într-un golf sec
 - Am scuturat o coamă de spumă albă
 - Lumina stelelor îmi dă un fior rece
 - O umbră mi se zbătea în suflet ca un fluture de noapte prin casă
 - Viața merge mai departe; dar pentru ce?
 - Uguît de porumbei
 - O viață învăluită în ceață
 - O mireasmă, un zvon abia atingînd auzul mi-au adus imagini de demult
 - Sentimentul fatalității, sentimentul morții
 - Ritmul mărșăluirii zilei își urmează calea pe cer
 - Pe drum bătut nu crește iarba
 - Nevoia de a avea un element de opoziție
 - Zimții mărginesc făptura omenească!
 - Bătălie de fiecare zi
 - Le-am prins sub plasa unei fraze care mi-a venit deodată în minte
 - Trenul s-a lungit în gară
 - Pe chipul bătrînilor viața a tăiat brazdă
 - Păsări viu colorate
 - Valul de emoție se întinde
 - Perpetua noastră iluzie
 - O bruscă revelație de emoție
 - Există umbre fără chip învăluite în frumusețe
 - Ne strecurăm pe sub bolta vieții într-o lume mai largă
 - Așezat într-o lumină favorabilă
 - Vastă întindere de tăcere
 - Cufundat în lumea deosebită te trezești din cînd în cînd în cea obișnuită și e dureros
- (visul)
- Mișcarea largă a minții mi se contractă
 - Privire atentă de șarpe
 - Simțuri fine
 - Totul devine exterior ființelor noastre
 - Locul era gol.
 - Rafală capricioasă
 - Morții se năpustesc asupra noastră
 - Locul era gol
 - Rafală capricioasă

- Morții se năpustesc asupra noastră la colț de stradă
- Obsedat de viziuni și de vise
- Sub lumina lunii se întinde, întunecat, podișul neroditor
- Căuta viața clipei
- Dură și curată cum e cristalul
- Alerga întru întâmpinarea zilei
- Nu sînt unul singur; sînt mai multe persoane
- Viață nebuloasă, umbrită de fraze
- Huruitul roților e glasul timpului
- Alergam pe lîngă timp
- Flăcări triumfătoare
- Singura mea unitate de măsură e fraza
- Cîine mergînd țațoș
- Ne-am dizolvat în umbra întunecată a copacilor
- Agitația ne dezagrega
- Oglinzile îmi arătau timpul cu aripile tăiate
- Zăcem în cîmpiri umede, ramuri ofilite, ramuri în floare
- Convingînd-o, mă convingeam și pe mine
- Statui cu nas ros de vreme
- Copil înspăimîntat de lucruri sfînte
- Încerc să mă înalț o dată cu ruga altcuiva pînă sus
- Desprinde-te de mine moarte
- Există atîta umplutură, atîta imperfecțiune și atîtea piedici care ne separă
- Iața mea a fost imperfectă ca o frază neterminată
- Vorbeam cu mine însumi
- Rămîn lîngă foc mai rîcîind cu vătraiul în cenușă după ce lumea se duce la culcare
- Viața ne-a răpus
- Trîmbițatul cocșului
- Am fost o umbră și am făcut însemnări despre umbre
- Fără pondere și iluzii cum să mergi mai departe?
- Cum se întoarce oare lumina pe pămînt după o eclipsă de soare?
- Rîul captează o lumină albastră
- Pămîntul absoarbe culorile ca un burete care se îmbibă cu apă
- Călcăm fără să las urme
- Ești o lume neexplorată de nimeni altul
- Culorile devin compacte și nu îngăduie luminii să treacă prin ele
- Tren cu o coamă de fum pe spinare
- A-și toci privirea
- Am depășit noțiunea de identitate
- Un templu unde se aud murmure și se înalță fumuri de pe altare
- Porumbelul rătăcit își plînge jalea
- Mîna mea e un evantai de oase
- Curiozitate nu mai scaldă trupul meu în mii de culori
- Valul s-a tot zbatut; se umflă; se reped către mal; sar înapoi
- Lumina înghesuiește umbrele una după alta
- Mă credeam nemărginit, templu, catedrală, un univers întreg.

- Am mâncat din trupul unei păsări ucise
- Trebuie să ne reconstituim mereu făptura cu frimituri
- Supuși atîtor suferințe, supunem și noi pe alții suferinței
- Printr-un proces gradat mă reconsolidez
- Norul se schimbă la cea mai mică suflare, zi și noapte
- Și cerul se schimbă
- Stelele se retrag și se sting
- Eterna reînoire, mereu reluata mișcare ascendentă și descendentă
- Moartea e dușmanul

LU XUN

- În cercuri am zărit genunea
- Mușca din sine
- Am ales să mă mănânc pe mine însămi, ca să știu ce gust am.
- Din sălbatica durere a rănilor puteam afla ce gust am?

y

WILLIAM BUTLER YEATS

- Anglia
- Un timp bătătorit tot mai ușor
- Sînt lebede treizeci, treizeci și cinci

HENRI ZALIS

- Anotimp fără sfârșit
- Sângele roșu ce știe/să țîșnească avid pe pământ
- Fibrele slovei
- Clipe nocturne
- Coboară în oase
- Snopii cu gânduri

DANE ZAJC

- În ochii lor săgețile s-au rupt
- Un glas puternic cade peste mine
- Dansează beată
- Ride fără noimă

VASILE ZAMFIR

- Țărnuțu vieții
- Cântare trează
- Din valurile mării iese luna

LUCIAN ZATTI

- Uriașe și nevăzute aripi în care filfiau aripile munților
- Dulce visare
- Zîmbet ce învelește orașul
- Grădini inundate de flori
- Amintiri proaspete
- Tăcerea deschide lacăte
- Munți pe oală

A. I. ZĂINESCU

- Colorați de gând
- Pardoseala de nervi
- Clopot albastru în fugă de cer pe sub rai

NICOLAI ZIDAROV

- Frescă. Un cântec de copil
- Suflet de femeie.

HORIA ZILIERU

- Doamnă-zic – vați acrostih /(la strănută-n st și ih
- Ca pielea nopții jupuită
- Oglindă de ceață (volum)
- Bătrânețea-n moarte se veșmîntă
- Gură surdă
- Bătrînul mesteacăn /cu un toiag izbește în cuvînt
- Doamna-n mantie de ceață gîtul ei o catedrală
- Scotea sunetul zăpezii
- Oglinzi de ceață
- Pod de sînge
- Toamnă însîngerată
- Felia de viață
- Margine de lume
- Aventură a sufletului
- Gust amar al cerului
- Apele zilei
- Apele nopții
- Fragile ore
- Unica apă a sîngelui
- Adîncul cerului
- Secunde oarbe
- Unde sonore
- Curgem.
- Pămîntul cu ochi albaștri
- Fîntîna tăcerii
- Tresărire de muguri
- Ochi de foc
- Cupola bătrînei biserici
- Lacrima stelelor
- Fîntînă goală
- Inimă de primăvară
- Se face seară în suflet
- Somn adînc de piatră
- Vorbe de stînjel
- Grai de mîngîieri
- Glas din adînc
- Cămașa cuvîntului
- Triunghi alb de păsări
- Se-nfundă în zare
- Lac somnoros
- Cade luna
- Lac alb
- Sîmburii nopții
- Tristețe prin nori

- Cîmp înverzit de tăcere
- Zbor de păsări necunoscute
- Holda cuvintelor de mătase
- Tremuri obosite
- Palat de zăpadă
- Ochi neștiutori
- Aer încărcat de vorbe
- Genele mătură aerul
- Umbrele înserării
- Apa strălucea curată
- Stropită cu apă de trandafiri
- Izvorînd din adînc
- Frunzele se scuturau speriate
- Vînt subțire și bezmetic
- Case atîrnate de buza rîpelor
- Sprîncenele dealurilor dinspre pădure
- Cismele curg singure și pline de răcoare
- Perdea de lumină
- Lumină de miere
- Verde lichid
- Lumina dimineții
- Căutînd aer cu gura căscată

MARICKA ZNIDERNIC

- Eu mă topesc în noapte
- Spaima neagră
- Punte /de stele și de nopți
- Ca un accord de stele

ILEANA ZUBAȘCU

- Eu biata de mine /stau ca un țurture ce se topește /la streășina spiritului (plachetă de 30 pagini, 12 poeme)
- Fiecare cuvânt înfloreste în mine /Proaspăt ca sîngle pe un cuțit
- Cînd veți citi poeziile mele, aveți toată încrederea/ Ele nu v-au mințit
- Eu nu-mi petrec viața în capital unde / Metaforele blînde stau cu poeți în gură
- Sîntem o generație nouă, /Cu desagele pline izvorîm de prin sate

Atelier de creație (*ciorne*)

În pregătirea procesului de creație strângeam citate, butade, idei cunoscute, exprimări mai deosebite (poante, bancuri, aforisme, expresii populare, vorbirea în contra-sens), făceam experimentări lingvistice, cuvinte re-fabricate, remodelam sintagme cotidiene, îmi plăceau devierile de sensuri, întocmeam liste cu sinonime și antonime (cântărindu-le apoi – în funcție de gustul meu – pe care să folosesc și în ce context), studiam noțiuni de critică și istorie literară... Nu știu de ce în anii aceia mă preocupau zeii, miturile...

Iar în final întocmeam un PLAN de lucru combinând toate aceste ciorne.

După terminarea cărții, urma cizelarea: recitirea întregului volum pentru a vedea unitatea lui. Toată lucrarea trecea prin 2-3 mâini.

Cel mai mult mă influențau lecturile, din care-mi extrăgeam copios metaforele și frazele ce mă impresionau. {În acest fel s-a născut volumul de față.}

Iată, așadar - în paginile următoare - eșantioane din astfel de **ciorne** mângălite: heterogene, neprelucrate, cu fragmente disparate originale sau folclorice sau compilate, cu nume de referință, cu fraze inspiratoare din oameni de cultură și știință, cu autoexplicații, cu gramatici deformati, cu direcții de creație, cu indicații estetice...

Din haosul acesta documentar, tulbure, să scoți poezia cristalină, limpede!

Limbarj schimbat

- Precum un vălătuc de fum /.../Iubirea ne-o pierdum (Petre Bucşa)
- Şarjele de oţel şi şi de fontă, (Ion Anghel)
- Se-nvîrtejesc rochiile femeilor
- Ş-aşa zice de cu foc / De apele stau pă loc (folclor, Apuseni)
- Nime nu le poate stinje.
- Arbor (Marian Dopcea)
- Omeneşte-mă (Carmen Firan)
- Omienouăsuteşi
- Neurînd

Poante folclorice

- S-au chinuit doi tați ca să-l facă (pe copil).
- Îți dau de exemplu pe X. Mi-ai dat un exemplu prost.
- Dacă i se sparge capul face implozie (adică e gol)
- Să înșeli statul de bani și pe Dumnezeu de zile (popor)
- Asta nu e literatură, e maculatură.
- Sînt mai mulți poeți decît cititori.
- S-a aranjat: nu se poate.
- Ce faci bade, șezi și gîndești? O nu, numai șed.
- Își ia concediul de paternitate.
- E în pasă proastă.
- Are complexe de superioritate.
- Vezi care e mișcarea
- Ai zis că-mi dai în cap. Am zis, dar nu ți-am dat.
- Simbioza a doi licheni și două lichele.
- Frațiunea în care se petrece infracțiunea.
- Nu e rău, dar e prost pămîntul care-l ține.
- O ceartă între X și director: X a avut ultimul cuvînt: “da, să trăiți!”
- Tovarășu’ Icsulescu
- Și băga mîna pînă la cot în nas.
- Rotunjimea sa ...X (om mare)
- Cine a pierdut un cărucior să vină să-l ia (vine un... bebeluș!)
- Bolnav de inimă rea.
- Cu schepsis.
- Dai un ban, dar știi că nu-l mai ai! (din popor)
- Avem nasturi pentru dame cu două găuri.
- Vizionăm meciul la aparat (radio)
- I se umflă capul de atîtea informații.
- Văd și eu cine nu e în cămașă și întreb de el.
- Sînt căsătorită cu un copil (de fapt: și are un copil)
- Îmbolnăvit de inimă albastră!
- Ei drăcia dracului!
- Are o culoare incoloră.
- Intru în concediu de maternitate: naște nevastă-mea.
- Iepuraș, ce mai faci dragă?
- O să-ți cadă ochii îngură și-o să privești printre dinți (cînd ai să vezi)
- Să-i vină apa la moară.
- I-a dat o palmă morală.
- Trage de pagină (o lăbărțează)
- Boală de gelozie
- Băgași un cui în inimă
- Cine se scuză se acuză
- Așa e șeful, scoate castanele din foc cu mina altuia
- Restaurantul “Cocoșul vesel” și-a deschis porțile într-o toaletă nouă (afiș)

- Dacă directorul e șchiop: conducerea șchioapătă
- Directorul și-a schimbat ochelarii, deci alt punct de vedere
- Care va să zică nu vrea să zică!

Sintagme deosebite

- Oh! O! Vai! Uite! Privește! Ascultă! Auzi! Vezi! Hai! Vino! Încearcă,... (vocative); Iată!
- Nouri, cari (care); cări, căre
- Întru, sunt (sînt), subț, supt
- Pre astfel (spre astfel de..)
- Inime (=inimi)
- Cuvintele în general nearticulate
- Cuvinte scrise cu litere mari (entități): Noapte
- Cuvinte scrise împreună; muntele dedor
- Cuvinte unite cu liniuță (sintagme): timpul-dulce)
- Cuvinte din latină, engleză, franceză, italiană, germană, etc.
- Cuvinte mai rare, neologisme, (nu arhaisme)
- Forme lexicale ale cuvintelor formate de mine (noi, dar adecvate)

Zicale

- O femeie frumoasă îți trezește viața.
- Sufletul îți zîmbește
- Omul la casa lui e împărat.
- Visa la zilele de altă dată
- Oceane de speranțe.
- Flacăra înaltă
- E în comină (comă)
- Se vede lacrima (trăsnet) (la TV)
- Unul în comă: Visam numai câini, babe. Venea o babă cu dinții tociți. Treceau proiectilele pe lângă capul meu și nu mă lovea nici unul. Vedea ca prin sită.
- Când pleacă de la spital oamenii zic: să ne întâlnim la restaurant.
- Romantismul nu-l face nimenea bine, decât pământul.
- Și-au turnat coniac și-n ochi, și-n nas.
- Sub steaua polară a partidului (radio)
- Bagă-n el ca-ntr-un spital.
- O călărește ca pe-o iapă.
- Oleleu! Aurari.
- Un țigan și-a călit copilul mic .(Alții: l-au dăscălit, (descălit))
- Vin ca lacrima. (Vinul e sănătatea omului)
- N-are nici un colerez (gust, frumusețe, efect)
- Pune șaua pe el.
- Pusă la jug.
- Face pocinoguri.
- Joc în draci.
- În acord global omul ia 20% din cât produce.
- Ardei-ar focul să-i ardă.
- Ce seamănă copilul dumitale cu d-ta: înseamnă că ai avut vecini buni (nu l-a făcut cu vecinii).
- Vin puterea ursului.
- Auzi sînge românesc țîșnind din cîntece din moși.
- Nîngea afară de nu vedeai în fața ochilor (popor)
- Munceam ca un măgar, mîncam ca un cal (din picioare (popor)
- Urăsc urîtul (popor)
- Întinerit de necazuri (popor)
- La spital ți-aduc papă domenască, acasă îți dau ceapă cu mămligă.
- O termin bîlci (definitiv)
- Fel și fel de cazuri și necazuri
- L-a bătut Dumnezeuul.
- Îi crezi pe toți și pe nici unul
- Mi-era rușine de-mi picau ochii din ap
- Viață (dată) luată cu chirie (pentru un timp, apoi gata)
- Vorba dulce mult aduce.
- Când tușești simți că-ți iasă ochii din cap.
- O bărdacă de vin = 1l și 1 sfert (cană de sticlă cu cioc)
- Când se suie în copac, trebuie să-i tai pomul ca să-l dobori.

- Când plouă, plînge Dumnezeu
- Excepția confirmă regula
- Peștele de la cap se-mpute
- Și soarele are pete
- Femeile sînt sensibile la celebritate!
- Spune Nu doar acela care-l știe pe Da.
- Cei din carne și oase văd doar în jurul lor.
- Ideile sînt un fel de piatră
- Dreptul întîiului născut.
- Intotdeauna se găsește cineva pentru care urîtenia este ispititoare
- Confesiunea poate deveni grețosă atunci când e prea frecventă, iar deschiderea sufletului periculoasă.
- Unei femei normale îi trebuie un bărbat aflat în permanent ascensiune sau măcar într-o nesfîrșită stabilitate, tonică prin siguranța ei.
- Directorul nici nu poate fi altfel decît cel mai bun specialist
- Obsesiile pot duce la astfel de acumulări și explozii.
- Când oamenii se tem de tine nu-ți cunoști porecla
- După liniștea sufletească jinduiesc și miliardarii și oamenii poleiți de glorie.
- O femeie nu se poate descurca fără mici minciuni
- Numai cei ce nu răzbat consider viața complicată
- Trecutul nu poate fi reînviat, deci n-are rost să-l mai retrăiești
- Sînt lucruri pe care nu trebuie să le spui
- Niciodată omul nu este destul de atent la ce pălăvrăgește
- Noapte neagră ca iadul
- Când săracul dă bogatului, dracul crapă de rîs
- Singurătatea și întunericul mă neliniștesc
- Prefer singurătatea tăvărășiei tale
- Înfipsese rădăcini în rai
- Marșul de secole
- Legile nu sînt perfecte
- Joc de idei al filozofilor
- Ridicat la înălțimea timpurilor
- Scrisul este comunicarea, dar nu una simplă
- Nu cu soluții ale trecutului se rezolvă problema viitorului
- Drama vieții nu este altceva decît schimb
- Dușmanul cel mai periculos al omului e omul însuși
- Atîta liniște-i în jur de-mi pare că aud /cum se izbesc de geamuri razele de lună (scriitor francez)
- Flori sălbatice; gard de trandafiri
- Chip sculptat
- Vîntul îmi răvășea părul
- Nimeni nu-i profet în țara lui
- Mare care ne tîrăște în vârtejul ei
- Porturile unei vijelioase mări a instinctelor
- Un domn din alte timpuri
- Sate de viață; capacitate de a lua totul de la capăt și de a repune totul în discuție

- A vrut și a știut să se exprime
- Dincolo de condei nu există salvare (Italo Svevo)
- Armonie muzicală uimitoare
- Demnitate cromatică
- Mijloc de expresie minunat prin el însuși
- Noua civilizație literară
- Se întrupa în operele sale
- Războiul = criză de nebunie a istoriei
- Trăirile unui om străbătut de mari neliniști, de justificate îndoieli
- Urcă cu evlavie treptele templelor sacre
- Clipe întens trăite
- Tulburat de absolute
- Suflul se înalță pentru a citi între pământ și cer secrete destul de descifrabile
- Brâu rece al conștiințelor
- Univers al muzicii
- Mișcare pură
- Indefinit deschisă
- Lucrurile întrețin tainice legături
- Ca ecouri lungi care de departe se confundă
- Spiritual (un tenebrous și profundă unitate)
- În loc să spui locurilor pe nume, să se presimtă prelungirile lor, legăturile lor
- Să spargem porțile taine
- Să ne depășim ființa
- Naufragiu în timp
- Limb al amintirilor
- Țărm aburos
- Insulă plutitoare deloc scutită de naufragii
- Corabia timpului încărcată de amintiri
- Fluz al memoriei
- Ireversibilitatea lucrurilor
- Conservarea în adânc
- Tezaurul memoriei
- Anotimpurile vieții
- DOMNILOR! Astăzi pentru prima oară când îmi dau seama de prezența vieții (Cesar Vallejo, Perú)
- De ce cîntați trandafirul, poeți? Faceți-l să înflorească în poeme (Vicente Huidobro, Chile)
- Ca să cauți un ac în carul cu fîn îți trebuie, mai întîi, neapărat, un car cu fîn (Vasile Băran)
- Unde sînt albine/va fi și miere./Adevărat,/dar să nu alfe ursul.
- Sub formă de ghindă/poți să ții în palmă un copac.
- Prietenul pămîntului nu e cel care îl sărută/ci acela care îl izbește în creștet/cu sapa și lopata.
- Și trebuie să mai știi că fiind pe picioarele sale/e mult mai înalt decît unchiul său care/are doi metri.
- Iarna vine ca să treacă (C-ța Buzea)
- Și se pare, mi se pare că iertînd n-avem iertare.

Expresii deviate

- S-a schimbat modificarea
- Nu le împărțim frățeste, ci juma-juma
- Zice că vorbesc cu colegul de bancă. Da' ce, el e surdo-mut, de ce să nu vorbesc cu el?
- Am evadat din ermetismul (închisoarea, rigiditatea) cifrelor în libertatea poeziei
- Cei mari se ridică pe spinarea celor mici
- Când știi să faci un lucru te-apuci și-l faci; când nu știi, faci ședință și-i înveți pe alții cum să facă.

Noțiuni speciale

- **A cerca** = a încerca
- **Suvenire** = amintire
- **Toamnă** = autumnală, septembrie, octombrie, noiembrie, brymar, gerar
- **Ca să** = spre a, cu scopul
- Noapte, păcură, smoală, arap, funingine, tunel, peșteră, cenușă, noroi, mlaștină, negură, beznă.
- **Arbori** = pomi, copaci, tei, castani, plop, meri, cireși, caiși, pruni, livezi, păduri, brazi, pini, fagi, mestecăni, salcii, salcîmi, platani (trăiesc în țările calde), piersici, gutui, lămîi, portocali, chiparoși (arbuști cu flori)
- **Cap** = creier, craniu, frunte, tîmplă, cefal, cerebel, țeastă, osul frunții, scoarța cerebrală
- **Suflet** == viață, inimă, iubire, universal meu, văzduhul meu, eul meu, fire, ființă, existență, trăire, trai.
- **Oră** = ceas, ceasornic, ornic, timp, netimp.
- **Ochi** = corneă, iris, pupilă, pleoapă.
- **Antropologie** = știință care se ocupă cu studiul originii, evoluției și variabilității biologice a omului, în corelație cu condițiile naturale și social-culturale.
- **Epistemologie** = teorie a cunoașterii științifice; parte a gnoseologiei care studiază procesul cunoașterii așa cum se desfășoară în cadrul științelor.
- **Echivoc** = ambiguitate
- **Calambur** = joc de cuvinte întemeiat pe echivoc sau pe asemănarea ca formă a unor cuvinte deosebite ca sens; parahreză
- **Imaterial** = gând, lumină, vis, noapte, zi, somn, sărut, sentiment, idee, vorbă, sunet, culoare, zgomot, glas, timp, voce.
- **Direct** = de-a dreptul, drept, exact, imediat, pe loc
- **Ca** = sub formă de, cum, precum, ca și, așa cum, astfel, așa
- **Înapoi** = îndărăt, de-a-ndăratelea
- **Cuvînt** = silabă, vocală, consoană, frază, propoziție, vorbă, verb, adjectiv, substantive, subiect, sintagmă, vers, slovă, poem, poezie, volum, cifră, număr, numeral.
- **Inimă** = sînge, suflet, în stînga pieptului, ceasul din piept.
- **Pasăre** = avion, rachetă, aeroplan, planor, zburătoare, elicopter.
- **Creier** = craniu, frunte, tîmplă, cap, cerebel, tîdvă
- **Copaci** = arbori, pomi, arbuști, puieți, pădure, crîng, lăstari
- **Cer** = univers, văzduh, eter, aer, tărie, înalt, cosmos, boltă, firmament, spațiu, azut, albastru.
- **Direct** = de-adreptul, drept.
- **Melancolie** = nostalgie, tristețe.
- **Imateriale** = datină, sunet, sănătate, boală, culoare, vis, lumină, noapte, cîntec.
- **Afective**: Of, Hai, Voi, O, Vino, Acultă, Uite (verbe la vocative)
- **Poame** = fructe
- **Lăstuni** = păsări/rîndunele
- **Retică** = arta exprimării alese
- **Trop** = figură de stil; întrebuințarea unui cuvînt (expresie) în sens figurat
- **Metonimie** = înlocuirea unui cuvînt cu altul (care îl reflectă pe primul)
- **Sinecdocă** = înlocuirea unui întreg prin părți de-ale lui

- **Confesiune** = mărturie (a ceva de pe, inimă), molcom, urdori, vorbe goale
- **Comprehensiune** = înțelegere ușoară și justă
- **Estompat** = diminuat, atenuat
- **A disemina** = a împrăști, a risipi încoace și-n colo
- **Impersonal** = lipsit de personalitate, original
- **Lector** = cititor
- **Incidență** = întâlnire, Intretăiere
- **Recurrent** = care revine spre locul de origine
- **Univoc** = care poate fi definit într-un singur fel, care păstrează același sens,
- **Blazat** = dezgustat de toate, descurajat
- **Simbolism** = (sec 19-20) = atribuirea de simboluri obiectelor și fenomenelor
- **Opresiv** = care oprimă, asupritor
- **Escapadă** = ieșire pe furiș, aventură
- **Fobia** = teamă de frică bolnăvicioasă, obsesie
- **Stoicism** = ferm eliberat de pasiuni
- **Abhoră** = dezgust, ură
- **Impertinență** = obraznicie, necuviință
- **Proximitate** = vecinătate, apropiere imediată
- **A escamota** = a ascunde ceva cu iscusință, a denature, a falsifica
- **Crah** = dezastru financiar
- **A bulversa** = a întoarce pe dos, a răsturna din temelii
- **Tertipuri** = primele tipuri
- **Morbid** = nesănătos, bolnăvicios
- **Propensiune** = pornire, înclinare către ceva
- **Terifiant** = înspăimântător, terifiant, îngrozitor
- **Altruism** = atitudine binevoitoare și dezinteresată manifestată în favoarea altora
- **Mizantropie** = neîncredere în oameni, lipsită de dragoste pentru oameni
- **Monahal** = călugăresc, monastic
- **Pirpiriu** = mic
- **Exotic** = îndepărtat, de departe
- **Esoteric** = transmis unui număr (grup) restrâns
- Balamuc, urlet, tînguitor, dracu, epitaph
- Chismă, scîrbos, înhățat, filfizon, ciofan, a se buluci
- **Parabolă** = comparație între lucruri total opuse
- **Intempestiv** = inoportun, pe neașteptate
- **Soliloc** = convorbire cu sine însăși (monolog)
- **Euphemism** = cuvînt care înlocuiește ceva urît
- **Narcissism** = dragoste profundă de el însuși
- **Cohort** = mulțime de oameni care au trăit același eveniment demographic
- Beatitudine, exaltare, pocher, yală, vis-à-vis, broboane, buimac
- **Pedant** = meticulous, chițibușar
- **Fastuozități** = măreții, exces de luxos
- **Voluptate** = plăcerea simțurilor, satisfacție
- **Somptuozitate** = splendoare, măreție
- **Erudiție** = cultură vastă, cunoaștere aprofundată a unei științe
- **Demistificare** = înlăturare a unei erori, a unui mit

- **Profane** = neștiutor, nepriceput
- Laic (nereligios)
- Inefabil = inexprimabil în cuvinte
- Frontispiciu, podium, pedestal, improviza, dubii
- Tranșant = categoric, care taie, despică, opuseplastic = expresiv, viu, evocator, puternic
- Elegie = poezie tristă, melancolie
- A cobî, înfuleca, jigări, cioturi, a mozi
- Nimfă = divinitate feminină a apelor
- Nimb = prestigiu, glorie
- Dragoni = animal fabulous
- Duhoare, haos, beregata
- Suav = delicat, firav
- Terifiant –înspăimîntător, îngrozitor
- Academism = frumusețe rece și convențională
- Aproric = înainte de
- Filon = stîlp
- Promoter = inițiator
- Diletant = amator, pasionat de artă fără vreo pregătire de specialitate
- Anacronic = nepotrivit cu timpul, ideile
- Pragmatic = practice, neglijînd teoria
- Pragmatic = parte a semioticii care studiază modul în care omul înțelege și folosește semnele
- Semiotică = orientare contemporană care studiază faptele de cultură ca sisteme de semnificație și procese de comunicare
- Exegeză = interpretare, lămurire a unui text
- Confesivă = mărturisită tainic, destăinuită
- Rigolă = șanț mic destinat scurgerii sau drenării apei
- Sufixul zîmbește rece
- A trîncăni = a vorbi
- Cum urlă veverițele
- Mișcarea duce pînă la urmă la nemișcare
- Omul e pîndit de necunoscut (în general ființele)
- Hărăzit = sortit, făcut
- Azur – cer
- Agonie = groază, comă
- Lucrurile nu sînt întotdeauna ceea ce par a fi
- Teama de necunoscut
- A flecări
- Jivine = animale
- A se împrîșca
- Viața trăiește din viață
- Exaltare
- Mîncîncă ori vei fi mîncat
- A se sfîdi = a se certa
- Zbîrlit
- A picoti alene în bătaia soarelui
- A adulmea

- Senzație de nimicnicie
- Schimonosit
- A extermina
- Captură, aidoma
- A sălăslui
- Sinistru
- Searbăd
- A sw profila
- Fanfaron
- Paralizat
- Scîncet
- Schelălăit
- Chelălăit
- Priponit
- Povîrniș
- Văgăună
- A se ciorovăi
- A bolborosi
- A tuli-o
- Oamenii cred în zeii pe care și-i făuresc
- Omului i-a fost dată adesea durerea de a-și vedea zeii răsturnați șu altarele sfărîmate
- A stîlci în bătaie
- A se acomoda,
- Compensație
- A ocări
- Persecuție
- A se hîrjoni
- A teroriza
- A se buși la pămînt
- Se închise în sinea lui ascuțindu-și mereu mintea
- Ciufulit
- A scheuna
- Stacojiu
- Descentrat
- Vinătăi
- Mocnit
- A se tîngui
- A îngădui
- Morocănos
- Șiretlic
- A hăuli
- A întruchipa
- Zelos
- A se zbengui
- A fi încolțit
- A fi crud

- Pojghiță
- A se tîngui
- Să dai ascultare celui puternic și să-l asuprești pe cel slab
- Cu urechea ciulită
- Pîlcuri de arbori
- A se curma
- Abătut
- A concepe
- Noaptea se cască neagră în jurul tău
- Lihnit de foame
- Hîrtoape
- A se poticni
- A molfăi
- A se furișa
- A se tăvăli
- A avea simțămîntul
- A se hurduci
- A burduși
- A lîncezi
- A oprima
- A gîfii
- Sfrijit
- Gîtlej
- A gînduri
- A chicoti
- Să ai un zeu înseamnă să ai obligații
- Mediul modelează lutul pentru a-i da o formă anume
- Accese de furie
- Tartore
- Scărpinat
- A veghea
- Nebănuț
- Prophetic
- Profane
- Plămădire
- Aversiune
- Pecete
- Ostil
- Osteneală
- Extravagant
- Zănatic
- Bestie
- Stăpînirea omului era o necesitate a firii lui (a cîinelui)
- A se gudura
- A o zbughi
- Pasarelă

- A zornăi
- A scrișni
- Îmbufnat
- Rutinați
- A bolți
- Ghiont
- Caraghioslîcuri
- Impuls
- Clănțămînt
- Zburdalnic
- A fi bușit
- Hăpăituri
- Sîsîit
- Înghionteală
- Vitalitate
- Deșuchiață
- Artizanat
- Jupuit
- Cărnoase
- Porthart
- Îngălbejit
- Horcăit
- Bufnitură
- Descătușare
- Pufăit
- Tejghea
- Pîclă
- Bălăngăneau
- Flocoși
- Slăbănogi
- Ruginit
- Tîrî
- Ispită
- Mîl
- Băltoace
- Plescăit
- Surd
- Bruscată
- Lepăda
- Slinos
- Zgîria
- Vlagă
- Ramolit
- Rezonabil
- Romatic
- Rînji

- Ciorchine
- Batjocoră
- Viltori
- Strînsori
- Sufleca
- Apatic
- Babalîc
- Congestionat
- Zdrăngăni
- Auspicii
- Aberație
- Disgrațios
- A bate apa în piuă
- Pudică
- Bestial
- Buluciri
- **Început de poezie, vers:**
 - o Desigur
 - o Și
 - o Astfel
 - o Așa, cum
 - o Dar
 - o Așadar
 - o Iar

(Să înceapă puțin mai întortochiat, nu banal, simplu)

O anumită tehnică în poezie.

Fraze mai întoarse: subiectul pus la sfîrșit, verbul la început (gen limba latină)

- Cuvinte deosebite
 - o Copaci, copaciul, întru
 - o Cuvinte împrumutate: maimarele
 - o Cuvinte scrise cu litere mari (entități)
 - o Nume proprii (zei, scriitori,...)
- Se construiesc texte pornind de la algebră-booleană, teoria mulțimilor, a grafurilor, statistic și combinatorică, texte algoritm, texte-topologie, texte-suprafață Möbus
- Povestiri
 - o Universal
 - o Entice (specific unor popoare numai)
- Dar reia-ți firul, povestire a mea, pentru că acest călugăr în vîrstă zăbovește prea mult în marginalia. Spune mai degrabă că am ajuns la marele portal al aberației, (Eco)

Sinonime

- Aeter = cer, văzduh, oxigen, gaz, atmosferă, bolta (cerească), vînt, furtună, ciclon, uragan, tăria
- Copac = codru, pădure, crîng, pom, (nume de copaci...)
- Timp = vreme, cronos, clapsidă (ore, zile), ceas, pendulă, ceas deșteptător, calendar
- Vers = slovă, poezie, poem
- Roșu = de fosfor
- Ochi = față, privire
- Melodie = viers
- Vers = voce, poezie, poem
- Șes = izlaz
- Ploaie = lapoviță
- Apus = chindie, vest, amurg
- Salcie = răchită, anin
- Noapte = nocturnă
- Umbrit = adumbrit
- Eternitate = vecie, perenitate, veșnicie, nemurire, nemoarte, absolut, infinit, glorie
- Pasăre = vrabie, coțofană, mierlă, rîndunică, ciocănitoare

Teorie literară

- Teoria literaturii se ocupă de construcția și structura operei literare, de clasificare
- Literatură
 - o Popular
 - o Cultă
- Limbajul este utilizarea individual a limbii
- Stilistica = teoria stilului
- Stilul unui scriitor = totalitatea mijloacelor lingvistice proprii
- Stil
 - o Științific
 - o Literar
- Interjecții
- Comunicare eliptică (propoziții fără predicat)
- “Un Mecena” = un protector al artelor
- Anapest = 2 silabe neaccentuate și una accentuată
- Peon = 3 silabe neaccentuate și una accentuată
- Iamb = o silabă neaccentuată și una accentuată
- Există proză poetică
- Vers
 - o Liber (fără ritm, rimă, măsură)
 - o Alb (fără rimă, cu ritm)
- Poezia actuală accentuează tendința, începută de romantism, a ștergerii granițelor dintre genuri și specii.
- Există o interferență a liricului cu epicul și dramaticul
- Argou = limbaj convențional, folosit mai ales de englezi, răufăcători, etc. pentru a nu fi înțeleși de restul societății.
- Straturi ale operei
 - o Sonor (frecvența și distribuția sunetelor)
 - o Gramatical
 - o Lexical și semantic (sens propriu și figurat, arhaisme, regionalisme, neologisme, argou)
 - o Sistemul de imagini al textului (procedee narative, descriptive, tipologia personajelor)
 - o Raportul operă-realitate
- E tânăr, e farmec (A. Macedonski)
- Stări de albastru
- Magie a potrivirii cuvintelor
- Jocuri de cuvinte (împerecheri interesante de cuvinte (Rebus))
- Repetiție a unui vers, strofă, cuvânt, sau poezie în volum
- Să vezi lucrurile altfel decât le-au văzut cei dinaintea ta.
- Decuseară (Marius Robescu)
- Nenufăr (T. Arghezi)
- Întrebări fără răspuns
- Să faci urîșenia esteticului (T. Arghezi a făcut estetica urîșului: “Flori de mucigai”)
- Veci de veci (T. Arghezi)

- Poezia jocului (T.A.)
- Să imaginezi un anume univers
- Micșorarea unor lucruri, mărirea altora
- Asocieri neprevăzute
- Inventivitate linguistică
- Sintaxă personal (sintaxă poetică) = totalitatea procedeelelor limbii literare care țin de topica propoziției și a frazei)
- Sintaxă = parte a gramaticii care studiază funcțiile cuvintelor, propozițiilor și reguli privind construcția propoziției, a frazelor.
- Topică = ordinea cuvintelor în propoziție, a propozițiilor în fraze.
- Poezii pragmatic
- Neașteptate împletiri lexical
- Noutate, revoluție (poți chiar forma un nou current)
- Concret + abstract, particular + general (combinat, îngemănate între ele)
- Locuțiuni = grup de cuvinte care-și pierd sensul propriu
- Joc de cuvinte, joc de idei
- Inspirație, talent, muncă, fantezie, expresivitate
- Această eră, cum n-a mai fost altă (M. Beniuc)
- Pe veche rumânie (M.B.)
- Nu l-a smult (=smuls; pus pentru a rima; M. Beniuc)
- Harnici foarte (M.B)
- Să-l așteptați că mai deșteptul vine (M.B.)
- Mă simt legat de doeriă./De cîntecul, al nostrum, bătrînesc
- Suflă și-n pumni / Vr-odată (M.B)
- Să fii inovator în domeniul limbii
- Să fii vizionar
- Simboluri (înțelesuri) neașteptate, surprinzătoare, frapante
- Demitizare + interpretare într-un mod original a miturilor
- Nebănuite ruperi de sens (răsturnarea sensurilor consacrate); simboluri, hyperbole
- Sensuri adînci; podoabe stilistice; simboluri; fantezie
 - o Metafore la vers
 - o Poezia-metaforă
- Stil aparte; un alt gen de poezie (baladă)
- Fascinația absolutului; problema timpului și-a spațiului
- Speculație filozofică
- Metafore inedite
- Joc neobișnuit al cuvintelor (poet cerebral = N. Stănescu)
- Inversarea topicii
- Paradox (= expresie contrară adevărului îndeobște acceptat)
- Mod compozițional
- Să nu mai scrii ce au scris alții; să ai alt stil, altă tematică, alte cuvinte (să nu folosesc mult cuvintele banale folosite de toți poeții (lună, soare, floare,...))
- Ah, cai...copite...cai...copite...cai...(Eugen Jebeleanu)
- Primiți-mă-ntre-voi (E.J.)
- Am șase mînji acasă.../Am șase,/șase mînji... (E. J.)
- Schimbări de ritm

Sînt măr de lîngă drum și fără gard (M. Beniuc)

- Cuvinte cheie (=cuvinte de bază, central ale unei poezii)
Simbolul sensibilizează o idee
- Problematizarea existenței
- Împerecheri neașteptate de cuvinte
- Schimbarea diatezei, a singularului
- Combinații de cuvinte, schimbarea rădăcinii unui cuvînt, derivarea lui
- Singurătatea e cîntată de la romantici, simbolici și e văzută ca tristă; deci să schimb
- Sfîrșitul veacului XIX este văzut trist; deci sfîrșitul veac XX = vessel
- Mister, enigmă, sugestii, stări psihologice
- Originalitate foarte multă
- Corespondența între sentiment-culoare, sentiment-muzică (plîns mocnit = bacovuanism) (G. Bacovia)

Eseiști români

(o specie a criticii, inteligente speculații intelectuale)

Marian Popa
Aurel Sasu
Ion Rotaru
Al Paleologu
Octavian Paler
Dan Hăulică
Ion Vartic
Marian Barbu
Constantin M. Popa
Titu Popescu
Marian Papahagi

Silian Iosifescu
N. Tertulian
Ion Vlad
Savin Bratu
Livius Ciocîrlie

Exegeți români ai literaturilor străine

Edgar Papu
Alexandru Balaci
Zoe Dumitrescu-Buşulenga
Nicolae Balotă
Marian Barbu
Romul Munteanu
Dan Petrescu
Mircea Martin
Titu Popescu
Gelu Ionescu
Mihai Zamfir

Critică literară

- Idei profunde se spun prin mijloace banale (Ion Pop)
- În schemele logicii tradiționale sînt introduse elemente deviate și de ruptură, semnalînd deplasarea conceptului spre imaginar (Ion Pop despre N. Stănescu + M. Sorescu)
- Apare jocul sintagmelor
- E plicticoasă poezia supraîncărcată de imagini, prea retorică.
- Se scrie prost poezie patriotică
- Nonaderență la limbajele nevitălizate, uzate
- Ideile lirice sunt diferite de raționamente (Adrian Păunescu)
- A scrie un poem înseamnă a încerca să prinzi o șopîrlă fără să-i rupi coada (Durrell)
- Lipsă de imaginație
- Să existe anecdotă în poezie
- Un poet trebuie să reinvente vîzul, auzul, stimularea atenției, dirijarea conștiinței ... (Grete Tartler)
- Să devii “inconfundabil”
- Forma impune conținutul
- Niște folozofi mestecau întruna o rădăcină amară și amărăciunea li se transmitea apoi și-n gîndire.
- *Poezie plicticoasă e pentru unii, pentru alții nu (depinde de gusturi) {Matei Vișnic (idee)}*
- Poezia patriotică slabă este poezia antipatriotică
- Îți povesteam cum și mai ales cum (Carmen Firan)

Istorie literară

(Parte a criticii)

Redescoperă din unghiul sensibilității contemporane operele trecutului.

- Șerban Cioculescu
- V. Nabokov păstra copia tuturor scrisorilor sale ; nu accepta interviuri decât în scris
- Anna Franck se adresa în jurnalul ei intim unei colege imaginare Kitty (iunie 1942-august 1944), avea 13 ani
- Vaclav Havel (n. 1936), studii economice și politice ; în 1980 trei piese într-un act ; eseuri antitotalitare ; închis
- Antoine Vitez : se poate face teatru din orice

Montaje

Se scriu în prezent piese scurte, cu 1-2 personaje, pentru cafe – teatre sau teatre mici ; greu de editat și jucat astăzi !

Se practică teatru cotidian

- Constantin Cavafy : doar 154 poeme a scris, stil sec, neverbos, limbă rece ; stil eliptic, consonanțe
- Jaspers (Karl) (1883-1969) filozof german : « Omul nu ia cunoștință de ființa sa decât în situații limită. De aceea din tinerețea mea, am căutat să nu-mi ascund răul. « în voința de a cunoaște limita posibilităților umane » Ființa umană nu se regăsește pe sine decât în compania altei ființe umane și niciodată prin simpla cunoaștere. Nu devenim noi înșine decât în măsura în care altul devine el însuși, nu devenim liberi decât în măsura în care altul devine de asemenea. »
- Capitole scrise la diferite timpuri verbale (“Les Choses”), repetiție de-a-ntregul cărții (“Ulysse”):
- G. Pérec: “La vie mode d’emploi” (roman); 9 ani a lucrat la el; un imobil căruia fațada i-a fost înlăturată, văzându-se simultan toate camerele
- René de Obaldia (n. 1918); o piesă western de cameră e subintitulată
- Edmond Jabes, poet francez “C’est ça mon travail d’écriture: partir de la plus grande précision pour aller vers la plus grande ouverture.”
- Gheorghe Țițeica a publicat 400 lucrări (dintre care 96 memorii științifice) (1873-1938)

Diverse

- Veracitate (realitate), modestie a spiritului, supunere la obiect – iată caracteristicile formațiunii matematice; puterea de a cuprinde un complex întreg de elemente într-o singură privire, spiritual de sinteză. Fiecare spirit e capabil de raționamente locale, de trecerea de la un silogism la altul. Cunoștințele de altădată, fără eforturi special nu le vom recăpăta
- Cred că s-ar putea parodia:
 - o citatele din ziare,
 - o abreviațiile,
 - o prescurtările,
 - o numele proprii,
 - o denumiri de instituții, uzine,
 - o real + fantastic în același timp;
 - o cacialma logică (prozodică);
- Să intrigi, să șochezi;
 - o aluzii culturale,
 - o aluzii științifice;
 - o folosirea de cuvinte rare;
 - o argouri; snobbism; v
 - o orbire populară;
 - o jonglerie;
 - o confuzii,
- jocuri de cuvinte (mai puțin); ironie; limbaj franțuzit, stil Freud; porno (aluzii porno); tendință spre Dadaism, calambururi;
- [Titluri: “poemul chiuvetei” (Cărtărescu)] Spațiu familiar; saturație în stilul tău propriu; poetul povestește un film văzut; logoree prozaică a poeziei; demitizare; KEROUAK, POUND, W. LEWIS, T. S. ELIOT; CUMMINGS; JARRY; William Carlos Williams, FERLINGHETTI, LOWELL.
- Senzații disparate, monstruoșități
- Pus cacofonii, vorbe urâte, pamflete, bancuri, zeflemea, poante, anecdotice
- În final femeia (Tereza) redevine femeie (Apollinaire: Les mamelles de Tiresias)
- “Ubu rege”, de Alfred Jarry, descrie și costumele personajelor: Ubu: bostan în buzunar, coroană peste pălărie, de culoarea rahartului (= rahatului)
 - Căcart! (Căcat!)
 - Frunte a lucrurilor
 - Unde ți-s aripile, căprioară?
 - Ca un șarpe lin prefăcându-se-n cîntec
 - Inima ierbilor.
 - Valea de cer
 - Pașii de piatră
 - Nu vă uitați înapoi! Sfirșitul doare
 - Amintirile sunt sărbători /ale drumului-înainte
 - Sculptat aerul chipului tău
 - Numele tău intrat în miresme și în odoare
 - Timpul te-adună, făcându-te bob nevăzut

- Se moare pentru un arbore de lumină, /pentru o rază de pîine
- Cetate de suflet
- Sîngele mi-l dădea
- Strigăte moarte
- Ochii lor goi de timp
- Iată cîntecul, ca o sentinelă melancolică, /adunîndu-se-n sine fără de arme
- Mai aproape de mine cu un cer
- Alfabetul limbii române are 28 litere cu â + litere folosite în redarea numelor străine: Q, W, Y,...
- În general fiecare sunet este notat printr-o literă
- După Ș și J urmează A (nu EA): șade, jalbă
- După Ș și J la N-A subst. Femin. Urmează Ă (nu E): ușă, coajă
- Se scrie Â nu î la cuvintele din familia român, aromân, dacoromân
- Se scrie: înșela, ședea, șes, jecmăni, jelanie, jelui, jeratic
- Se scrie agreez, creez, alee, idee, licee
- Se scrie cu i la sfîrșitul aceași, același, aceleași, aceiași, însuși, înșiși, iarăși, totuși
- Se scrie I nu E în sufixul -ATIC (tomnatic)
- Se scrie aer (nu aier)
- Hiat: 2 vocale alăturate care fac parte din silabe diferite
- Diftong: 2 vocale alăturate care fac parte din aceeași silabă
- Forma articulată (N-A) a subst. Terminate în IE este în IA (rochia)
- Se scrie I-i în ființă (fi+ință) știință, fiindcă, fiică
- Se scrie însă: cunoștință (derivă de la a cunoaște), credință, încunoștința.
- Semnul! și? Se pot pune oriunde în mijlocul unui vers și după ele se poate începe cu literă mică sau mare (nu contează)

Zeități

- Zeus – zeul zeilor; a stăpîn pe fulgere și trăsnete
- Poseidon – zeul mărilor și oceanelor; îi e specific tridentul, simbolul puterii lui; poate agita sau liniști apele mărilor și oceanelor
- Hermes – zeul comerțului; are aripioare la picioare, se deplasează foarte repede
- Hefaistos – zeul focului; e un fel de fierar al Olimpului (fiul lui Zeus și al Herei)
- Hades – zeul Infernului; e stăpîn peste morți; își are împărăția sub pămînt; se ajunge la ea printr-o peșteră; la porțile Infernului stă de pază un câine foarte rău Cerber ce lasă să treacă o apă.
- Hera – soția lui Zeus
- Afrodita – zeița frumuseții. Fiică a lui Zeus
- Atena – zeița înțelepciunii
- Persefona – soția lui Hades
- Hebe – zeița tinereții, paharnica zeilor
- Fortuna – personificarea “întîmplării”, a “neprevăzutului” (reprezentată pe un glob sau pe o roată, aripată și avînd ochii legați).
- Orcus – Imperiul morților în mitologia antică
- Jupiter
- Gaea = TERRA = zeița pămîntului
- Himere = caricaturi, canoane
- Polifem = o caricatură
- Arimaspi = oameni cu un singur ochi în Sciția (Herodot)
- Aegipoi = oameni cu picior de capră
- Sternophthalmi = oameni cu ochiul în piept
- Centaur = cap de om + picioare de cal (bărbat înțelept și măiestos)
- Nereide = ființe acvatice: om cu membrele inferioare transformate în coadă de pește (cu ceva de re[tilă])
- Înger = om cu aripi
- Pegas = cal cu aripi (simbol al inspirației)
- Grifon = leu cu aripi și cu cap de vultu
- (solemn ca leul și trist ca vulturul)
- Sfinxul = corp de leu și cap de om (este o hieroglifă a soarelui)
- Poseidon = zeul mărilor
- Gaea = zeița pămîntului = Terra
- Anteu fiul lui Poseidon and Gaea
- A putea gîndi lucruri care nu se învață în școli (Einstein)
- Idei născute moarte
- A însufleți material, a umaniza natura
- Gestația interioară a ceea ce există în afară
- Pronume fără nume (un scriitor)
- Apariția unei științe noi: Știința erorilor (A.A. Robock – SUA)
- A re-a o lume după măsura sa în care spiritual să se simtă la el acasă (Delacroix)
- Critica literară se află în stadiu de inducție naivă specific științei primitive (Northrop)
- Orice problemă se naște din contradicție și determină căutarea unor soluții pentru unificări a contrariilor
- Nu vezi bine decît cu inima. Esențialul este invizibil pentru ochi (Antoine Saint Exupery)

- Eu exist în prezența unei culture (un filozof)
- Descartes: Gîndesc, deci exist
- Eu nu exist decît în măsura în care exist pentru alții (Petcu V)
- Arta de a trăi
- Sănătate morală
- Cardinalul Mezarin obișnuia să noteze în carnetul său slăbiciunile și defectele personajelor mai importante spre a se folosi de ele în scopuri personale
- Influența sugestei
- Ceea ce crezi devine adevărat
- Legătura organic cu mediul
- Moarte: biologic și psihologică (Petcu V)
- Eu nu sînt, ci devin (V. Petcu)
- Non omnis moriar (Horațiu)= Noi nu murim niciodată în întregime

Citate celebre

- Când ți-ai ales o stea nu prea îți mai poți lua ochii de la ea (Leonardo da Vinci)
- Matematica este “regina științelor” iar aritmetica este regina matematicienilor (C. F. Gauss)
- Este adevărat că un mathematician care nu are ceva de poet nu va fi niciodată un perfect mathematician (Karl Waierstrass)
- În gândirea științifică există întotdeauna un element poetic (Albert Einstein)
- Nu există nici un domeniu al matematicii, oricât de abstract ar fi el, care să nu se dovedească cândva aplicabil la fenomenele lumii reale (Nicolai Ivanovici Lobacevski)
- Analiza matematică este o simfonie coerentă a infinitului (David Hilbert)
- Matematica este știința formelor spațiale și a raporturilor cantitative din lumea reală (Engels)
- Nu ne putem scălda de două ori în apa aceluiași râu (Heraclid)

Butade, Idei (*originale, folclorice, sau compilate*)

- Legături între psihologie și artă
- Legătură între știință și artă: Eminescu, Caragiale, Rebreanu, Blaga.
- Să faci imagini contrastante pentru a ieși pregnant în evidență (culori diferite)
- Amintirea e singurul rai din care nu putem fi izgoniți.
- Nu există popor mare fără poezie mare (Eminescu)
- Cuvînt încă nerostit
- Nimeni nu se poate apropia în siguranță de cei puternici (maximă, Seneca)
- Prezent în toate.
- Lemnul respiră.
- Se vîrî el, băț cocean.
- Pune-i tîrîșul (frîna)
- Ți-a băgat cineva pînă acum mustățile pe gît?
- Bă, n-are loc omul să ia o palmă, de tine.
- O cunosc? (cunoști)
- Ai făcut ...? Da. Nici eu.
- Mumăle. Maică. Tu-le muma lor de hoți.
- Negarea umbrei.
- Cuvinte zdobite cu privirea
- Partea interesată întotdeauna află ultima
- Pleacă cu Dumnezeu.
- Munca asta de toate zilele (popor).
- Dar cei din urmă vor fi cei dintîi (popor)
- Dacă dezbraci copacul
- Se-ntinde sinarea zile
- Spațiu nenormat spre infinit.
- Caută ce se găsește (popor)
- Vechi cît omul
- Muntele tace.
- Cîmpia geme.
- Izvoare nesecate (titlu volum)
- Înfometat de înălțimi.
- Granitul țării
- Umblă printre cuvinte.
- Sufletul țării.
- Crește lumina
- Resort vital.
- Golul aducerii aminte.
- Deschis spre lume.
- Sîinii răsar.
- Pe d-ta te-au distrus băuturile spirtoase și femeile frumoase.
- Te împiciorogași (înzdrăveniși)
- Golindu-te pe tine, umpli pe alții
- Rămăseși blocat.
- Unul caută ceva: e la fundeni.

- Macaragioaica (mahalagioaica)
- Când greșești numele cuiva îți zice: să-mi cumperi cămașă că m-ai botezat.
- Cei care vin din urmă
- Stea înaltă.
- Le-au oboist cuvintele
- Lumina te va plînge
- Cetate de crin
- Au înflorit nădejdi
- Vom deschide (...) porțile de aur ale viitorului
- Joc de linii împletesc arome
- Brăzduindu-mi memoria
- Stăpîniți caii fantastici
- Argint de zori
- Cristalul oglinzii
- Taina doinei.
- Găinar. E oale și ulcele (=mort)
- Și-a pierdut mințile.
- Mă rog frumos (formulă de politețe)
- Respir aer rece.
- Albă, ca nopțile polare
- Puteri negre.
- Destin sălbatic.
- N-are nici un preț (nevaloroase)
- Și-a mâncat mălaiul.
- A dat-o în bară.
- S-a spălat pe mâini.
- Omor timpul.
- A urma un drum drept înseamnă a face ocolișuri la dreapta și la stînga (proverb)
- Locatarii cerului
- Dorm isprăvile mele
- Vioarele inculte
- Vinătorule, i-ați înapoi pocnetul armei
- *Copacul are o desagă = umbra (idee)*
- Ore, încingeți o horă /tăcută, vastă, incoloră
- Dați-mi lampa lui Aladin, /vreau să văd lucruri neobișnuite
- Hilar paradis
- Trezește-te cenușă!
- Alei pavate cu umbră
- Sfioase nalbe
- Eu elevul fără duminici, fără sărbătoare
- Jalea mi te apere
- Visare ciufulită
- Cenușa stelelor
- Copilăria nu se mai aude
- Îi tremura mustața.
- Zăpadă feerică.

- Gesturi absente
- Trebuie să te uiți bine pe unde calci
- Om de suprafață
- Politica nu înseamnă joc pentru putere.
- Cît timp poți minți pe cineva?
- Sub coroane de toamnă
- *Ca igrasia (idee)*
- Potop de ninsori (proză reportaj)
- Fructul viu al poeziei
- Ochiul se deschide în mirare
- Ideile noastre ne mănîncă
- Tîmpla-iederă, pe spații de vis
- Timpul plat ca un ochi de monedă
- O grădină pădure
- Singur să deschizi dimineața fereastra/spre nimeni
- Să te rezemi de tine/ ca de o albă cîrje de orb,
- Pădure de femei frumoase
- Aproapele îmi e departe...
- Soarele-și vinde/Armata de sulii
- Ploaia ară în privirile mele.
- Mai e încă timp/Să-nveți drumul spre mine
- Copilăria: lucruri alungite sau micșorate/după mărimea lucrurilor;
 - Bunicul se odihneaa în fața lacrimilor mele
- Zorii se umflau în pieptul cocoșilor/dar nu zorii se umflau în pieptul cocoșilor,/ci pieptul cocoșilor se umfla în zori .
- Rafală de fluturi.
- Sîngele crapă de rîs.
- A trăi înseamnă a muri.
- *Frigul de sine (idee)*
- *Scrisoare cu rumeguș (titlu)*
- Orbecăi prin canal...Am rămas singur, am ajuns în țipătul meu.
- Luminile dospesc
- Și numai eu mai cred c-alerg prin sînge.
- Pereții țipătului moale.
- Florile au duh de țătîină.
- Iau iar cuvinte, le sug miezul, ah, le/arunc spre tine cu candoare
- Proteu = simbolul tuturor transformărilor posibile
- În melci bat minutarele de rouă.
- *Doar în voi ating cerul (idee)*
- Zambila gleznelor.
- Tril de marmeladă
- Sîni cu microfoane
- E Sena ca un trup de fată/de multe poduri frămîntată
- Gerul nechează
- Chelneri în frac, politicoși ca moartea
- Sîngele ce urcă-n liftul poștei

- *Sînii = boturi de viței (idee)*
- *Coastele mele = preș cu zăbrele (idee)*
- Cutia de conserve-a fecioriei
- Aah, doamne facem blatul amîndoi/pe trenul vieții care urlă-n noi
- Plămîni melancolici
- Cît ești tu de cer
- Ziarele scriu că au fost descoperite/zăcămintele noi de disperare
- Gîndul meu va urca scările pînă la tine (sărind cîte trei-patru trepte deodată
- Rochiile tale înzăpezesc un imperiu de oglinzi paralele
- Orașul suspendat în dreptul ferestrei
- Rochia ta înfrîntă pe marginea patului
- Într-o consignație de idei părăsite
- Lămîia dizolvîndu-se /ca un proiect de viitor.
- Cînd noaptea se dă de pomană celui maisărac dintre cerșetori
- Cuvintele s-au învechit.
- Cu fruntea strivită între coperci de nesomn!
- Eu vreau să plouă cînd scriu ploaie/iar cînd scriu fulger c-a trăznit
- Zidiți! – nu pronunțați:zidire!-
- Încotro sînt
- Tu pleci /și orele se clatină subțiri
- Între margini de trup
- Cineva închisese într-o vitrină Anotimpurile.
- Cîndva /Mai alunecau /Printre culori /și printre cuvinte
- Cardiogramă lirică
- Mătasea lunii
- Și mi-am aflat atîtea dimensiuni
- Au curs în izvoare
- Între timp steaua care-mi ardea /sub frunte/s-a acoperit, într-o toamnă, cu frunze.
- Insula cu iluzii blonde
- *Rădăcini, aripi înfîpte adînc în cerul de deasupra satului (idee)*
- Era miros de lună pe creste
- Cîntec ce se cînta el însuși.
- Iubirea îmbătrînește
- Intru în liniște ca într-un dezastru /Fără început și fără sfîrșit.
- *Iernii i s-a făcut dor de zăpadă (idee)*
- Mîna ta din ochii mei scoate/Temple, mînăstiri
- De aer paznici, paznici de răbdare
- *Frunza se lovea de noapte (idee)*
- O, fiecare-avem pe suflet/cîte o casă părăsită
- Sentimente pe asfalt
- Două izvoare prind să-ți curgă din vis
- Unde au murit vînturile
- Glasul se-ntoarce și lovește gîtlejul
- Cerul iese din pămînt
- Calzii curenți ai somnului

- Pe câmpie scapără ultimele munci, /satul se strînge în sine/și vîntuldă buzna-n câmpie asprindu-i sufletul
- Săriile vieții
- Pe aceea-nsămîntată-n carne
- Îmi topește auzul.
- Și parcă-n vînt/cozile fetelor /strigă după ajutor.
- Explozia unui tablou
- O, viață de-am putea noi/să vă dăm /dincolo de lut /și vers.
- Mai locuim în depărtare/cîte-o lumină, cîte-un gînd...
- Un vînt de vecie
- Omul bîntuit de cuvinte
- Știu că bulbii sînt cei mai vechi zei
- Inima totuși, cazan în podgorii/De patima vinului fierbe cumplit
- De neguri sînt ca scorburile ros.
- Singur astfel mă încep de la capăt
- *Pastel în gri (titlu)*
- Iar dacă ne-am ruga, cuvîntul ne-ar cădea pe gură/Cumpănă de foc și-am arde lanț peste fîntîni
- Oh, mutați-mi mai încolo amintirile
- Tristețe de aer.
- *Vă-ntoarceți lumi (titlu)*
- Ochiul alergînd
- Jocul sentimentelor
- Mi-e sufletul ca pota/De micșunea-n fîntîni.
- Și-n loc de gură are un izvor
- Înneguratul dulap/ieșindu-și din calmul lemnului
- Rocile și substanțele sînt supreme, omul e adevăratul haos
- Poetul urcă pe scara zrezemată-n miracol
- Melancolie a sîngelui
- Pasul măsoară nemăsurata singurătate a ierbii
- În dimineața asta plouă de totdeauna
- Viseze cine mai poate
- Sfînta poezie
- Un bărbat în piept își are
- Sferă /de-ncercări, durere, plină
- Moarte-ți este ție lege?
- Mortal destin
- Aurelă = nimb
- Înflorind peste genuni
- Cu putere din străbuni
- Norocul și frumusețea nu se prea nimeresc
- În umbră mă prefac
- Noapte hîdă
- Rimă sumbră
- Moartea-a fost ecoul
- Rămîi în cercul tău

- Ce-apropiat cunoști, ușor cuprinzi
- Avînd simțuri luminoase /Poartă înăuntru bezne
- Lumina doar lăuntric mai lucește
- O mlaștină se-ntinde lîngă munte, nesfîrșit /Și infectează tot ce-am cucerit. /Băltoaca să se scurgă, putredă, în mare. /Aceasta-ar fi izbînda cea mai mare
- Gust clipa
- Ceasul s-a oprit
- Se pierde în nimic
- Bătrîna Moarte
- Rude cerești
- Sub stele
- Pămînt înviind
- Voi muguri, grabiți, /Grăbiți să-nfloriți
- Să țineți piept petalelor ce cad
- Veninoase flăcări
- Pălesc în aburi flori, crenguțe
- Bucurie precară
- Flacăra scîrboasă
- Luciferic = drăcesc
- Mult prea morală e cămașa-n folduri lungi și late
- Lumina se răsfire
- Înaltul suflet
- Absurdă dragoste
- Să stăm la un pahar de vorbă (popor)
-
- Soarele cade pe propria lui singurătate
- Nu mai există demult
- *Ierburile au împrumutat-o cu liniște vegetală (idee)*
- Timpul/crescut în bălării
- Spre zăpezile altei vîrste
- Fum drept
- Naufragii în gest
- Privit de ochii încolori ai timpului
- Orice frunză e o silabă
- E încă noapte și e déjà zi
- Arborii își depun pe rind umbrele-n /parc
- Și chiar torentul renunță să smulgă/Lunei imaginea sa /iar tu ai vrea să te uit (“Și chiar torentul”)
- Asemeni unei sepia/Aruncă-n propria-i cerneală/Poemul și noaptea (“Asemeni unei sepia”)
- Șezînd în întuneric/În dosul pleoapelor/Orbul stă la fereastră (“În întuneric”)
- Balenă /Între două ape/Tu treci prin filtru marea (“Balenă”)
- Nu știu să țin piept vorbeii tale și s-o răstorn
- Una este arta care face lucrul, /alta cea care se slujește de lucrul făcut
- I. Barbu declară că a ajuns poet dintr-o glumă (ambitiția pe care i-a arătat-o lui Tudor Vianu)
- Contemplație apolinică = luminoasă, senină
- Albă-ca-zăpada/zace/într-un pat de reanimare

- Vioara întâia/nu mai plînge decît electronic
- Stea minusculă.
- Strîngeți zidurile să nu fugă muzica
- Femeia judecă fulgii de nea
- Lame de frig
- Ziua a căzut în gura unui cuc
- Moarte de duminică
- Pentru că lucrurile au în sfîrșit /dimensiuni rezonabile
- Și m-ați trimis să înfloresc cu mai multă culoare
- Declarații de dragoste tubiforme,/mici cîrnăciori de lumină
- Umbră moale. Slugile vîntului.
- Voi fi miracolul ierbii
- Ajungere la ziuă
- Două drepte paralele/se întîlnesc doar pe întuneric,/acolo,/unde gîndul înflorește a lacrimă/și izvorul unduiește a patimă...
- Umerii ierbii. Sunetul zăpezii
- Inimă de cerneală
- Popoare de albinee.
- El trece lui ca pasărea prin vis
- Misele mi le-am uitat pe mal.
- O stea trage să moară
- Tu ești un nimb mirific de lumină/cîntînd la suflet –instrument ciudat
- Dușmanul meu virtual
- Ascult strada și pe mine m-ascult
- (Un om dormind înmbrățișează iarba/ Și viespi de aur îl măsoară-n somn.
- Pămîntul tuturor.
- Subsuoara copacilor
- Zgomotul lor (pașilor) s-a scurs printre pietre
- Temperatura cuvintelor (volum)
- Mestecă vorbele ca pe-un fin.
- Sinuciderea orelor.
- Stradă interioară.
- Dincolo de liniște
- Cuvintele trăiesc liber
- Poeme de noapte
- Sori galbeni/bolnavi de Istorie
- Ce numim vreme este fapta soarelui, a aerului și a apei
- Streinătatea e cea dintîi posteritate
- Artistul nu e creator de viață, e unui de artă.
- Mereu e altfel
- Cînd ești mic, te joacă toți în picioare
- Am fost odată tuns zero și lumea m-a crezut un puști (de la pușcărie)
- Pentru noi este o lume numai pentru tinee (despre Eminescu)
- Nu vreau să scriu poeme/Voi scrie toteme //Nu vreau să scriu poeme/Voi scrie sirene//Tac... (Dorin Pascal, “Negația poeziei”)
- Deschizînd-încizînd o peșteră într-o oglindă

- Păsările toate intră-n mine ca-ntr-o cetate/înzepezită de-atîta pace.
 - Va fulgera un cer mai bun în apă
 - Timpul fără de lege
 - Cuvîntul pe cuvînt sedimentînd
 - Mări sterpe
 - Fructele sînt dolda de vară
 - Cum plec mereu dintre cuvinte singur/și tot imperiul nopții mă-nconjoară
 - Somnambuli înhămați la un răget de leu
 - Eu lovind veșnicia cu un bici fără glass
 - Oarbă lumină
 - Cum se muncește viața să-ncapă între gînduri
 - De-aici înspre niciunele
 - Un senin care se hrănește / cu aripi de pescăruși vii
 - Ancestral = ereditar, moșteenit
 - Avatar = transformare, metamorfoză
 - Scrumul așteptării
 - Am o mie de ani/și nici o iluzie
 - *Cîntec dincolo de toate (titlu)*
 - Nu-i nimica să mă mire/dintre cîte-au fost și sînt
 - Inextricabil = de nelămurit, încurcat, de neînțeles
 - Tac – cu fiecă zi de tăcere – dispar:/dar e simt, poezie,/ cum mă ameninți /pentru starea mea de larvă tînără.
 - “critici care se iau în serios au grijă de pepiniera (lor) poetică”
 - Critică simpatetică = cunoaștere a operei prin manifestarea iubirea față de ea (cunoaștere prin iubire)
 - Emulație = încercarea individului uman de a egala sau de a întrece pe altcineva (prieten sau adversary) (psihosociologie) (în concursuri, competiții – emulația este mai mare)
 - Construcția care nu aa încorporează idei, sentimente, poezie, nu poate să fie arhitectură
 - Există desenatori umoriști (nu caricaturiști)
 - Culori decolorate
 - Melancolie fericită
 - Roger Caillois a scris “Estetica generalizată”
- ***
- Stații pe lună 1960-1977
 - Orice om pe care nu pot să-l iubesc este pentru mine un izvor de adîncă tristețe
 - Orice om pe care l-am iubit și nu pot să-l mai iubesc, înseamnă pentru mine un pas spre moarte.
 - Atunci cînd n-am să mai pot iubi pe nimeni, am să mor.
 - Voi cei care știți că meritați dragostea mea, aveți grijă să nu mă ucideți (“Orice om”)
 - Eu am ținut socoteala tuturor corăbiilor lumii/ Dece vă mirați că pe fața mea sunt urme se sare?
 - Dintele de fier al vremii.
 - Cînd oamenii vor comunica între ei prin formule /matematice
 - Iar tu cântai pe inima mea ca pe o liră
 - Iar eu cântam din părul tău ca dintr-o harfă.
 - Slavă Domnului Savoot!

- Treceam printre tigri / Și le aruncam garoafe
- Cânta cineva undeva la vioară
Frumusețea nebună a nopții de vară
- *Cântec de oase rupte (titlu)*
- *Oul fenomenal (titlu)*
- Țara Transilvană
- *Povestea vorbei (titlu)*
- El n-a ținut discursuri despre patrie
Și patria s-a hrănit cu sângele lui
El n-a visat să aibă statuie
Și toți sîntem pietre în statuia lui.
- *Motto (titlu)*
- *Cântec de descântec (titlu)*
- *Descântec de brontosaur (titlu)*
- Bivolii habar n-au de nimic
Dar tot sunt buni la ceva.
- Moarte
Alerg spre tine cu brațele deschise,
Să nu mă prindă din urmă
Bătrânețea (“Alerg”)
- Prin gura ta mă sărută întregul univers.
- Volumul începe și se termină cu aceeași poezie.
- La recherche de l’insolite n’est pas un jeu mais une méthode
- Les structures du langage et de la pensée sont soumises (docile)
- Camus dépasse l’absurde par la révolte
- Depuis 1940 apoèmes, anti théâtre, antiroman (la philosophie de l’absurde, l’être postule le néant)
- Au XXe siècle, les peintres et sculpteurs doivent opter désormais entre la tradition figurative et l’aventure nonfigurative.
- Poésie cubiste (après la première guerre mondiale)
- La poésie tend à désintégrer le langage (antipoésie) («Apoèmes» de Henri Pichette, Isidore Isou)
- Antiroman – Robbe Grillet (n. 1922): objets, mesures, rapports, deviennent obsessionnels, tandis qu’un blanc occupe le centre de l’action ou se substitue à la conscience du personnage («Le Voyageur», «La Jalousie»)
- L’antiroman est inauguré par Georges Bataille et Maurice Blanchot
- Pas des personnages en chair et en os, mais de simples supports à l’investigation psychologique; pas d’action dramatique; un dialogue situé entre conversation et «sous-conversation», ou niveau où nos paroles trahissent nos pensées secrètes. Pour prendre vie, l’œuvre requiert notre participation active («Le Planétarium», Nathalie Sarraute).
- Le conte de «La princesse Happy» de Jacques Roubaud, est construit sur le fonctionnement d’un groupe de Klein $((\hat{0}, \hat{0}), (\hat{0}, \hat{1}), (\hat{1}, \hat{0}), (\hat{1}, \hat{1}); +)$
- Michel Butor (n. 1926): antiroman (le héros anticipe sur l’avenir) et aussi remonte dans le passé)

- Anti théâtre: Samuel Beckett («En attendant Godot»): désintégration de l'action, du dialogue et des personnages: des créatures larvaires qui parsèment le silence de balbutiements.
 - Arthur Adamov – «La Parodie», «Le Professeur Taranne»
 - Eugene Ionesco – «Rhinocéros», automatisme du langage et des gestes sans signification
 - André Malraux – «L'art est un antidestin»
 - Redécouvrir la vertu des chasés simples
 - Alain Borne – «Contre-feu», Cahiers du Rhône, 1942
 - Me voici seul avec ma voix
 - J'entends le dernier pas qui balaye la route
 - Et le silence tombe enfin comme l'ombre d'une feuille.
-
- L'opère sur le langage, l'attention au quotidien, le langage populiste (poperéniste) (Jacques Prévert), l'exorcisme de l'hostilité du monde (Michaux), la recherche d'Absolu (P. J. Jouve, P. Emmanuel, P. de la Tour du Pin, J.-C. Renard, Marie Noel), fougue, baroque (Audiberti), poèmes en prose (Julien Gracq, Rêne-Guy Cadou)
 - Poètes noirs de langue française: Aime Césaire, Léopold Sedor Senghor.
 - Le roman moderne
 - La «bibliothèque du texte»
 - Lecture intertextuelle
 - Fissure de l'impossible
 - La manière a tourné en décision certains des catégories fondamentales du genre romanesque: l'histoire, la description, le personnage, le dialogue
 - L'absence de toute action
 - Le texte se construit sur le vide
 - Le non-dit
 - Le jeu de la parole et du silence
 - On a des voix singulières avec lesquelles l'auteur parle et s'interroge
 - «hors des chemins traces du sens» (Marc Gontard)
 - Debaclu du récit
 - «Le poème a eu son commencement dans sa fin» (E.A. Poe, «Corbeau»)
 - L'absence d'une temporalité chronologique, d'une intrigue linéaire
 - Libère de la tyrannie d'un sens institue obtient des sens en formation
 - Un travail sur les mots et les images
 - Récit répétitif (ou répète même des propositions)
 - L'éclatement des dialogues, et la confusion des «voix» et des «ombres»
 - Alipiri (combinări , îmbinări, suprapuneri) de clișee, formule
 - Foarte metaforizat, hemetizat, dens, dur, șocant;
 - Să se aleagă cuvinte mai rare (nefolosite), nume proprii bizarre (inventate) în literatură
 - Amestec de obiecte etc. sculptură
 - Familie de coline
 - Sfînci sumbre și severe
 - În mintea lui, lucrurile se coc
 - Destinat pentru viitor
 - Orice încercare de a trece dintr-un timp într-altul e zadarnică
 - În așteptarea unor timpuri mai bune

- Bețiv meloman
- Poteca albită de razele lunii
- Dă tot sufletul notelor sale musicale
- E lipsit de ambiție și de aceea de maliție
- Încerc să mă detașez de present
- Vocea lui stinsă pare că vine din timpuri depărtate
- Gunoaiele care hrănesc zborul meu se înalță odată cu mine
- Pete colorate
- Își adună întreaga știință
- E perfect, dar nu e perfectibil
- Miros vin (al ființelor), miros mort (al lucrurilor)
- Așa e viața: întâi trebuie să te rogi pentru a obține ceva, apoi să mîrîi pentru a păstra ceea ce ai obținut (ca cîinele)
- Miros al vieții și al dragostei
- O ceață acoperă viața și o face mai puțin clară
- Își pierde glasul de furie
- Iubire făcută din durere
- Uimirea mea a fost pe măsura durerii
- Culori primăvăratice, surîzătoare
- Încălzit de primăvară
- Putere infernală
- Mîngîierea ambiției
- Vroia să fie singur pentru a se regăsi
- Strivit de greșeli
- Zgomotul prăbușirii
- Privea în întuneric
- Pentru a vedea mai bine
- Mă dor ochii cînd privesc în sus
- Viața psihică dilată percepția sau o anesteziază
- Ideal conservat
- Teama de sine
- Descoperise în sine doi indivizi
- Viața e totdeauna mortal
- Soartă – natură – om
- Cunoaștere – progress: feriocire /nefericire
- Nașterea, preludiu al morții
- Existența, vestejire inutilă
- Distrugerea timpului
- Sporirea cunoștințelor implică creșterea gradului de nefericire
- Dezvoltare intelectuală și regres fizic
- Negarea cuiva (lucru, ființă) din neputința de a-l poseda
- Iluziile sînt întotdeauna cît se poate de încăpățîinate
- Siluete ce se detașează din amintiri
- Exil în timp, exil în spațiu, exil în prietenie sau iubire, exil în acțiunea la care ei nu participă, exil în furie
- Se înămolesc în sentimente

- Luptă disperat pentru a se integra în prezent
- Episodul vieții pierdute ce se depărtează în timp
- Porțile de vis ale dragostei
- Apele zilei
- Fluvii de doine și hore
- Izvoare de vers
- Familie de interior
- Pachet de nervi
- Miros de aer stătut
- A fost un simplu pion mutat înainte
- Marii superficiali sînt fericiți
- Își consumă frumusețea
- Sentimentul ăsta fratern mă umilește
- Nu citea decît cărțile timpului
- Dispare în pulberea timpului
- Nimeni nu-și aparține decît lui însuși
- Dispărea în propria ei durere
- Zilele sînt un abur pierdut, o spumă a carului
- Naviga cu mintea în lumea lui de tenebre
- Ușile îi rămîneau veșnic închise
- Dorința e pentru mine poruncă
- Lunecară ca două umbre
- Nu seamănă cu mine, nici măcar cu el însuși
- Frunzișul adia uscat
- A aprind memoria
- Emoția neexteriorizată

Plan de scriere a unui volum

- Volumul să-l trimit în septembrie, sau cel mai devreme în august
- Până pe 15 iulie > 50 (~ 60 poezii)
- 15-30 iulie introducerea de neologisme
- Introducerea de cuvinte mitologice (10-15 la 50)
- Selectarea a 50 poezii bune
- Ordinea în volum
- Eventuale dedicații
- Motto-uri șocante, frapante (din contemporani: A. Păunescu, Mircea Ciobanu)
- Eliminarea (micșirarea cuvintelor articulate (fără explicații, conjuncții puține)
- Hiperbole (fiecare poezie să fie o hiperbolă)
- Finaluri puternice, șocante, lăsând în suspensie
- Cuvinte sincopate
- Formă grafică deosebită dată cuvintelor (poeziei în ansamblu, sau volumului); neologisme ;desebe moderne
- Titlurile poeziilor scrise cu litere mari sau mici ; metamorfoze
- Ordinea poeziilor în volum ; repetiții, leitmotive
- Impărțirea pe mai multe cicluri ; parabole, enigme, hiperbolă
- Antiteze
- Schimbări spectaculoase de ritm, frapante
- Metafore globale, un limbaj secund
- Renunțarea la pastelismul excesiv (M. Duțescu)
- Mai puține verbe, fără explicații ; puține conjuncții, alegorii
- Cuvinte în limbi străine (latină, engleză, franceză, spaniolă)
- Substantive pe cât posibil nearticulate
- Cuvinte mai rare (nu arhaisme), negăsite sau formate de mine
- Formă lexicală, expresii lexicale date cuvintelor noi, rare, însolite
- Cuvinte care se scriu cu litere mari să le scriu cu litere mici (maria, cronos...)
- Puțină rimă
- Poezii cu legături între sunete + gusturi, etc.,... (toate chestiunile alea)
- Cuvinte scrise pe silabe (că-la-re)
- Cuvinte scrise pe litere (c-ă-l-a-r-e)
- Cuvinte scrise între ghilimele
- Cuvinte scrise cu â în loc de î
- Cuvinte scrise toate cu litere mari (ALB)
- Cuvinte despărțite (dar fără liniuță : ros to gol este (Cezar Baltag)
- Îm + substantiv masculin la plural nearticulat + t = împăsărit, îmbobocit
- Filosofie, psihologie
- Înlăturarea cuvintelor de prisos
- Epitete, comparații
- Originalitate, inventivitate, spectaculos, necunoscut
- Poezii în maniere diferite, chiar ciudate, deosebite
- Nume de zei, mitologice, proprii (personalități), chiar nume inventate, savanți, scriitori, filozofi, personaje din mitologie
- Expresii, un stil deosebit de exprimare, nu banal sau obișnuit
- Desene caracteristice (moderne) ; motto-uri frapante ; titluri (și al volumului) cât mai frapante

- Eventual cîte o pagină de prefață , postfață frapantă, misterioasă
- Pezia în totalitate să fie o hiperbolă
- Multe metafore, dar nu ermetism
- Epitete colorate, comparații curioase (« înalt ca visul »)
- Întorsături de fraze, de limbaj
- Să nu am metafore (idei) dubluri sau foarte asemănătoare
- făcut anumite întorsături de frază (conform caietului vechi cu indicații)
- verbe puse (forțate) la reflexiv
- prefix+subst; subst+sufix (șocante)
- Începuturi puternice (ca o explozie de muguri) pentru că unii redactori citesc puțin începutul și apoi nici n-o mai continuă (originalitate multă, un nou stil)
- Să nu spui judecăți definitive
- Să nu folosești cuvinte foarte folosite (soare, lună,...)
- Sau să le pui în alte asociații
- Să folosesc personaje mitologice mai puțin cunoscute
- Folosirea în poezie, pentru originalitate cît mai multă , mare
- Interacțiunea literaturii cu psihologia (Freud, Jung) (atenție acordată inconștientului (Kart Leonhard)
- Marii scriitori = mari psihologi
- Metamorfosezele spiritului
- Evoluția poeziei de la epic la liric, de la semănătorism la citadin
- EFEMINAT = cu caracter feminin
- În schemele logicii tradiționale sînt introduse elemente deviante și de ruptură, semnalînd deplasarea conceptului spre imaginar (Ion Pop despre N. Stănescu + M. Sorescu)
- Apare jocul sintagmelor
- E plicticoasă poezia supraîncărcată de imagini, prea retorică.
- Se scrie prost poezie patriotică
- Nonaderență la limbajele nevitalizate, uzate
- Să ai o întinsă cultură poetică
- Doru-i dor (Horvath Istvan)
- Mi-a arătat el mi-a mai arătat
- Gînduri (idei) lăsate pe jumătate nespuse
- Să spui nespusul
- Scris un roman scurt (80-100 pag), foarte metaforic, psihologic, filozofic, interiorizat (citit Freud, C. Noica); idei frapante, schimbări de sens; neoniric (pur real); roman liric cu pasaje care se repetă (leit motive); posibil fără personaje (personajul principal să fie un obiect : dulap, scaun, mașină; invenție de limbaj
- Un stil nou
- Zeul Arghezi (titlu, Cristian Dică)
- Renunțarea la punerea de puncte-puncte în versuri (zice Constanța Buzea)
- În cîntec (I.P. Tatomirescu, volum). Zoria, Cosmina (I.P Tatomirescu)
- Poema (Jose Hwijui, vol.)
- Poemele scrie la o anumită persoană (I sing, II sing, I plural, etc.)
- Unde-acolo îs
- *Nor, pasăre (titlu)*
- Nemairămînîndu-i (Atanasie Popa, cronică fotbal)

- Bătrîior popor
- Pot ca la un eventual volum, la fiecare poezie să pun un motto (motto-uri ale mele din volumele (poeziile) publicate înaintea apariției celui nou ; motto-uri ale mele nepublicate (dar se publică acum) sau le inventez acum ; motto-uri din alți scriitori, savanți... [dar să fie omogen volumul (ori toate, orin ici unele , în același fel]
- Pre+ substantiv (« preamintire »)
- Substantiv + « pînă la « + substantiv
- Să fii un nonconformist, să inventezi un stil
- Rîndurile trebuie lăsate în vînt, neexplicate, necontinuate
- Substituirea multor cuvinte (în special conjuncții, prepoziții,...) cu cuvinte latinești
- Poezia să spună mult cu mijloace puține
- Versul concentrează în sine volume
- ideea să nască sute altele
- TRASĂ=stare de pierdere a voinței sub acțiunea hipnozei
- PANTEISM = concepție filozofică potrivit căreia, divinitatea este identificată cu întreaga natură.
- L. Blaga a scris o poezie filozofică
- Cît de ''a lui'' este problematică astfel creată
- O amăgire de departă (Ion Roșu; criticul C. Turchilă zice: exprimare forțată), eu zic: mă departă (cred că nu forțat)
- Danț (= dans)
- Oho!
- Fluturul.
- Mai-Marele-Peste-Întunecate-izvoare
- Din primul buf mai mondial (= primul război mondial, Lucian Avramescu)
- Să te-ardic pe palme-n car
- Invenție în (de) limbaj
- O proiecție a dorințelor dorințelor tale
- Cînd, gînd (Gh. Pituț scrie toate cuvintele cu â, nu cu î)
- Unde să înșăr (=înserez)
- Numa (=numai) îndărăt
- Unde să mă du'? (=duc)
- Luna pe cer luce
- Singur mi-l alintu-l /și-mi întind întindu-l
- Trupu; suferindu-l
- Prealuminînd
- 4-5 versuri! (mod de punctuație) la C.I.)
- De m-ai zidire
- Azinoapte
- Subt
- Focul ți-am cerșitu-l
- Celui Care Trece
- Se-n nimbă
- Mă-nghimpă
- Toată hrana-n ea-i otravă
- limba ce-o vorbesc și-o plîng nu-i limbă

- e numai rugarea mea rugă
- Cea îmbrăcată-n în cu trupul de înger
- Pentru ce-mi s-a arătat?
Mînurile ei
- Printre cele porți de rai
- Face-ți-oi palat cu pap
Palatul Magnaur
- Merge-ai să mergi tu
- Am ieșit pînă în afară/cîteva ore să le contemplez
- M-ați izgonot!...
Mă-ntorc în nemurire,
Să-mi caut altă omenire-n loc (Al Philipide – ‘Izgonirea lui Prometeu’)
- Ieșisem în zori, o trupule, cu spaimă
am tremurat ascuns și
ți-am cerșit căldură
- Individul la început se formează prin imitație
- Se trece la o literatură de inspirație urbană
- Intelectualizarea poeziei, obiectivitatea ei, roman analitic
- Criteriul estetic în artă
- ‘A fi dintr-o generație nouă înseamnă a fi contemporan cu tine însuși’ (Eugen Lovinescu)
- Eugen Lovinescu a modernizat literatura română (‘Sburătorul’ 1912-1922, 1926-1927)
- Lucian Blaga = expresionist
- FRONDĂ = opunere neprincipială, răzvrătire
- Tristan Tzara (român) a inițiat dadaismul în 1916 la Zürich, devenit poet de limbă franceză, 1921 se autodizolvă curentul (antiliteratură, antimuzică, antipictură)
- FILISTIN = om fățarnic, retrograd, îngîmfat și mărginit
- SINCRETISM = amestec heterogen de teorii contradictorii
- MODERNISM = viziune subiectivă, adică lirică
 - o Orientări legate de o revistă; un grup literar în jurul unui critic
 - o Limbaj evoluat, filozofic, intelectualizat
 - o Frază laconică, mai greu de înțeles din prima clipă
- AVANGARDISM = registru bogat, teme diverse, densitate
- PROTEIC = care-și schimbă neconținut forma,
- DELIBERAT = examinat, chibzuit
- A SCĂPA, PLEOAPĂ, STRAJĂ, ARCĂ, AVÎNT, SEVE, TĂLĂNGI, FUIOARE, AMFORE, A SCĂRMANA, MOȘIE, ZID, ȘA, AGONIE, ȘURĂ, BOLNAVI
- CAVOU, A BRĂZDA, SENTINȚĂ, A (SE) CLINTI, CHINDII, A ÎNVOLVORA, NĂLUCĂ, HOTAR, VAL, VAD, PITĂ, SARE, TIPSIE, A SĂTURA, GOANĂ, NEGURI, FELINARE, LĂCAȘ, SPOIT, TORTĂ, UNCHIEȘ, CRAI, FLAMURĂ, CETAȚI, A TRESĂLTA, SCORPIE, GHIONOAIE, A ÎNCRUSTA, RAPSOD, SUVEICĂ
- MĂRTURIE, ROTAT, FRIZA, STEME, A POPOSI, PRAG, A ZVÎCNI, A DESTRĂMA, SOCLU, CRISTAL, RĂSCRUCE, FILON, SEMINȚIE, A DESPICA, ÎNCHISTAT, ȘIRAG, GALAXII, A PRELINGE, ȘUVOI, MAGME, RISIPĂ, A (SE) PRĂBUȘI, INFIRM, TRANSUCIZI, SOLIA, PLASMĂ, CHILIE
- Estetica urîtului
- Poezia pune între paranteze ineofabilul

- Orele nu fug ci se adaugă asemenea depunerilor de calcar
- Baie de seve, căldura metaforelor
- Cît mai puține gerunzii să folosesc
- Fără sunete forțate
- Gramatică poetică
- Metaforism proliferat = metaforism exagerat și rapid
- Să construiești paradoxuri
- Să scrii teme noi
- Să conțină câte un vers remarcabil (cel puțin) fiecare poem
- Contradicții între spectaculos
- În URSS, în 1980 proza umbrește poezia și dramaturgia
- SINCRONISM = teorie susținută de E. Lovinescu ('Sburătorul') potrivit căreia, în epoca modernă, cultură și toate instituțiile) unui popor se dezvoltă prin imitație și adaptare, în strînsă independență cu celelalte culturi
- Poezia azi e răsfățată, se acordă interes mare debuturilor
- Comparații pe dos: setea îmi potolește apa
- O poezie totală, o descărcare totală
- Să ții cont de stil, ton, ritm, expresie
- Moartea ne așteaptă pentru de toate. Sînt matematician și scriu cu sufletul / o poezie logică
- În vîină rîdă-al nostru sînge!
- A.R. prima strofă a poeziei o pune la sfîrșit (în unele poezii)
- Să fii vizionar (să vezi ce se va întîmpla în viitor)
- E prea frumos, prea frumos!
- Halucinația cuvintelor
- De pus multe neologisme (din dicționar găsite) și nume de zei mai necunoscuți
- Făcut analiza să nu am prea multe cuvinte de același fel (« soare », « vis »,...)
- Cît mai puține cuvinte banale sau uzate sau prea folosite
- De ce nu pot să știu, de ce nu pot să n-aud
- Invenție (verbală, substantive, prepoziții, adv., epitete, lb.)
- Imediat în combinații de termeni
- De folosit cît mai puține cuvinte care n-au circulat prea mult prin celelalte poezii și s-au banalizat (rîuri, munți, izvoare, soare, stele, noapte, zi, lumină, cuvinte, păsări, cîntece, cer, floare, vreme)
- **Efecte stilistice**
- **Asocieri de abstract+concret, plan depărtat+plan apropiat**
- **Mare plasticitate**
- **Ambiguitate în content (dar nu în idei)**
- **Metafizică; versuri condensate;**
- **Sugestie vizuală; repetiție**
- **Să spargi tiparele sintactice ale limbii române**
 - o Separarea atributului de determinantul său
 - o Punerea complementelor foarte departe de determinatele lor
 - o Inversiuni (predicat - subiect)
 - o Un sistem personal de gîndire.

Psihologie Școlară și Generală (Al. Roșca / I. Oprescu)

Psihologie Școlară (facultativă), Anul III Inf. 1977

Semestrul I

Lector: Oprescu

Universitatea din Craiova

- Concepție marxistă = pune la baza lumii concepția lui Marx
- Materialismul = pune la baza lumii materia
- Idealismul = pune la baza lumii idea
- Autogeneză = procesul dezvoltării individului de la naștere până la moarte
- Filogenetică = dezvoltare a specie
- Antropologia marxistă = știința socială – apariția și evoluția ființei umane.

Tema I: Obiectul și problematica psihologiei școlare

Psihologia ca știință

1. Etimologie

- psihe = suflet
- logos = știință

Psihologie = știința care studiază și descoperă legile, fenomenele psihice.

Aristotel (sec IV î.e.n) în lucrarea “De anima” (Despre suflet) = primul tratat de psihologie, sesizează legătura dintre fenomenul vieții fizice, psihice, biologice

Termenul “psihologie” a fost utilizat prima dată în 1590 în titlul unei lucrări de morală

Termenul “psihologie” – în sens modern a fost introdus în 1732

În a doua jumătate a sec. XIX, psihologia devine știință (a denomenelor psihologice), desprinzându-se de filozofie [datorită dezvoltării biologiei, fizicii, (șt. Natural) în sec XIX – XX, gândirii materialiste sec XVII – XIX (M+E)]

Psihicul, funcție a creierului de reflectare subiectivă a lumii obiective

Psihicul = e de natură material, fiind o însușire (activitate) a materiei ajunsă la cel mai înalt grad de evoluție fiind reflectată în creier sub forma fenomenelor psihice a lumii materiale (concepția materialist)

Psihicul e de natură imaterială, nemuritoare (concepția idealist) – greșită

Engels – “Materialitatea lumii” – în natură nu există decât material în mișcare:

- unitatea lumii constă în materialitatea ei
- proprietatea esențială a materiei = mișcarea: de la simpla deplasare mecanică la gândire

Mai întâi a apărut material anorganică, apoi cea organică cu o proprietate nouă: viața, apoi material nervoasă a cărei funcție la animale superioare și la om este psihicul.

La om, material nervoasă a dobândit o formă maximă de dezvoltare = creierul uman. Psihicul este o proprietate a materiei superior organizate, o formă deosebită de mișcare a materiei.

Lenin în “Materialism și empiriocriticism” spune că gândirea, conștiința, senzația nu sînt decât un produs ulterior al materiei organizate în mod deosebit. Creierul are proprietatea de a reflecta lumea obiectivă. Dezvoltarea psihicului este consecința dezvoltării sistemului nervos și a organelor de simț

Ontologic (ale existenței), psihicul uman este fenomenul real, natural, de origine material

- Lumea material acționează asupra organelor de simț, care acționează asupra creierului care produce fenomene psihice
- Interacțiunea dintre substanță și obiecte reprezintă reflectarea lumii obiective
- modul principal al existenței și manifestării psihicului este activitate (procesul)
- Creierul este numai organul vieții psihice, nu și izvorul ei; izvorul ei este lumea exterioară care e reflectată sub formă de idei, senzații, percepții;
- Senzațiile, percepțiile nu sînt chiar lucrurile (Lenin), ci doar imaginile lor
- Caracterul subiectiv al psihicului rezultă din existența sa la un anumit subiect
- Imaginea subiectivă este totdeauna și obiectivă (prin conținutul său, originea sa fiind o copie a realității).

- Caracterul active al activității psihice = omul se orientează, se informează, modificând și orientând lumea potrivit nevoilor sale; fenomenele psihice îndeplinind funcțiile de dirijare a comportamentului individului

Principalele caracteristici ale activității psihice

- a) Psihicul este funcție a creierului
- b) Psihicul este reflectarea subiectivă a lumii obiective
- c) Psihicul uman este produs al existenței sociale

Psihicul este considerat ca un tot unitar

Structura psihicului uman

- A. Procese psihice (conținutul vieții psihice a omului în genere)
 - Cognitive (de cunoaștere)
 - o Senzații
 - o Percepții
 - o Reprezentări
 - o Gîndirea
 - o Memoria
 - o Imaginația
 - Affective
 - o Emoțiile
 - o Dispozițiile afective
 - o Sentimentele
 - o Pasiunile
 - Voliționale
 - o Voința
- B. Însușiri psihice (conținutul vieții psihice a fiecărui om)
 - Temperament
 - Character
 - Interese
 - Aptitudini
- C. Activități psihice (munca făcută pe baza psihicului său)
 - Atenția
 - Limbajul
- D. Formațiuni psihice (ce se formează în cursul vieții)
 - Cunoștințe
 - Priceperi
 - Deprinderi
 - Convingeri
 - Motive superioare

Obiectul psihologiei școlare

Psihologia școlară este o ramură a psihologiei, care studiază multiplele aspect ale influenței educative practicate, organizate și sistematizate în școală, procese ce se produc la intersecția educatorului cu psihologicul, legile dezvoltării psihice umane în procesul instrucției educaționale

Psihologia școlară și psihologia copilului sînt principalul izvor de informații și fundamente științifice a pedagogiei

Problemele psihologiei școlare:

- 1) Probleme psihologice ale proceselor de instruire
 - Condițiile și legile psihice ale formării reprezentațiilor, noțiunilor, ale principiilor și deprinderile de muncă intelectuală și practică
- 2) Probleme psihologice ale proceselor de educare
 - Formarea principiilor și deprinderilor morale, sentimente
 - Trăsăturile de voință și caracter

Psihologia școlară mai studiază:

- Materialele de cunoaștere și evaluare a rezultatelor la învățătură
- Materialele de orientare școlară și profesională a elevilor

Tema II: Activitatea psihică conștientă (Conștiința)

Noțiunea de conștiință

Conștiința este o formă superioară și specific de reflectare psihologică, proprie numai omului; este cea mai înaltă formă de reflectare psihică

Etimologic: Com = cu, știința = știință (= cu știință, cu știre)

S-au formulat multe teze despre conștiință

- Conștiința a fost concepută ca o funcție de originalitate
- Sinteză de acțiuni și procese psihice
- Viață psihică la un moment dat

Subiectul este capabil să-și dea seama de sine însuși în relațiile sale cu lumea exterioară, să-și propună sarcini, să schimbe lucruri.

Conștiința se referă la integrarea activă și reglarea, subiectivă a fenomenelor vieții cu mediul

Conștiința presupune realitatea cognitivă cu obiectele care se află în afara ei

Caracteristici ale stărilor psihice conștiente

- a) Ecoul lor informațional, nemijlocit în subiect – subiectivitatea – își dă seama de ceva și-l reproduce subiectiv
 - Conștiința servește la punerea în concordanță a conduitei umane în raport cu trebuințele, scopurile vieții obiective
- b) Relaționarea activă a subiectului la coordonatele spațio-temporale și la semnificațiile sociale ale conștiinței

Funcțiile principale ale conștiinței

- 1) Funcția de orientare – îndreptarea clară și precisă spre scopurile acțiunii
- 2) Funcția proectivă – capacitatea omului de a construi pe plan mintal acțiunile care vor trebui să se desfășoare
- 3) Funcția anticipativă – capacitatea omului de a prevedea transformările obiectelor sau fenomenelor (cunoscând proprietățile acestora, fenomene, legi)
- 4) Funcția de control și reglare
- 5) Funcția transformativă – creatoare – de a transforma natură în raport cu nevoile sale

Dimensiunile conștiinței

Conștiința

- Individuală – conștiința fiecărei persoane
- Social – totalitatea ideilor, reprezentărilor, normelor, teoriilor proprii unei anumite societăți sau clase sociale

Conștiința individual se constituie genetic și funcțional prin asimilarea cunoștințelor sociale

Conștiința social este produs al rezultatelor conștiințelor indivizilor compleți

Conștiința de sine

- individuală = conștiința propriei persoane, a locului și rolului ei în mediul social în care trăiește
- la un copil
 - o conștientizare a percepției obiectelor și fenomenelor (0-1,5 ani)
 - o conștientizare a propriului eu (1,5 ani)

- conștientizarea de sine (3-4 ani) prin separarea acțiunilor de obiecte, judecăți despre relațiile: persoană-obiect, idea de autoapreciere
- colectivă conștientizarea unui colectiv în raport cu altele (a valorilor, intereselor scopurilor colectivului)

Nivelel de organizare a activității psihice umane

Fenomenele conștiente au un câmp limitat

- A. inconștientul – datele psihice n-au fost niciodată în conștiință, sau dacă au fost cândva, au fost reprimate
 - 1. automatismele psihice
 - 2. inconștientul afectiv
 - 3. inconștientul funcțional
 - 4. inconștientul dynamic
 - inconștientul este o funcție conservatoare; conștientul este o funcție progresistă
 - inconștientul nu modelabil, nu e capabil a se adapta la toate împrejurările, este apropiat de fondul nostrum biologic, este indivizibil și confuz.
- B. Preconștientul = acte psihice care au fost în conștiință și n-au fost reprimate definitive, și care pot reveni în conștiință
- C. Conștientul = procese și acte clare care corespund exigențelor vieții. Procesele conștiente sînt dinamice (o continuă mișcarea)

Tema III: Dezvoltarea psihicului în ontogeneză

Factorii dezvoltării psihice

Ontogeneză – procesul dezvoltării individului de la naștere până la moarte.

Omul cu activitatea sa psihică este produsul interacțiunii complexe și specific aa factorilor naturali și sociali.

Dezvoltarea în sens psihologic = formarea proceselor și însușirilor psihice, restructurarea lor în diferite perioade de vîrstă la nivelele funcționale tot mai înalte

A. Ereditatea = înșire a ființelor vii de a transmite succesorilor anumite caracteristici morfofiziologice (realizată prin gene).

Ereditatea are 2 laturi contradictorii:

- Conservarea însușirilor de specie
- Variabilitatea însușirilor individuale

Conceptia prepornistă: funcțiile psihice sînt predeterminate din ereditate (falsă)

- Însușiri înăscute și ereditare la om: caracteristicile specie umane (poziție vertical, nutriție, totalitatea reacțiilor vitale)
- Ereditatea = condiția inițială a formării proceselor psihice umane, a formării personalității.

La naștere copilul vine cu anumite premise natural, particularități fizice, care se vor dezvolta într-o direcție sau alta, vor atinge un nivel sau altul.

B. Mediul = totalitatea factorilor externi (naturali și social-istorici) care acționează asupra individului și care influențează dezvoltarea acestuia.

Nu există dezvoltare specific umană decît numai în contact cu umanitatea

Animalele domestic nu se umanizează, dar copilul trăit într-un mediu animal se adaptează condițiilor animalelor.

Mediul influențează intensitatea, complex, multilateral, atît direct cît și individual.

C. Educația = un sistem de influențe formative, sistem complex de activitate exercitate intenționat, conștient de către generația adultă asupra generațiilor în curs de formare.

- Copilul se umanizează cu adevărat în procesul învățării, el își găsește în mod conștient diversele modele sociale.

Stadiile dezvoltării psihice în ontogeneză

Stafiile (etapele) reprezintă un ansamblu de particularități anatomo-fizice, psihice tipice fiecărei perioade de vîrstă

- Programele and manualele școlare țin seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor
- În stabilirea etapelor, se folosește criteriul = activitatea principal dominant, conducătoare pe care o exercită elevul

Stadiile:

- 0-1 an = perioada sugarului
- 1-3 ani = perioada antepreșcolară (prima copilărie)
- 3-6-7 ani = perioada școlară (a doua copilărie)
- 6-7 – 18-19 ani = perioada școlară
 - o 6-7 – 10-11 ani = vîrsta școlară mică (a 3-a copilărie)
 - o 10-11 – 15-16 ani = vîrsta școlară mijlocie (preadolescența)
 - o 15-16 – 18-19 ani = vîrsta școlară mare (adolescența)
 - o 18-19 – 25 ani = tinerețea

- 25-55 ani = maturitatea
- Peste 55 ani = vârsta senșcenței (a bătrîneței)
- Stadiile sînt strîns legate între ele; fiecare depinde de cea dinainte și conține premisele dezvoltării celei următoare
- Acumulări cantitative duc la salturi calitative
- Nu sînt delimitări stricte
- Există înaintări sau întîrzieri

Caracterele generale ale vârstei școlare mijlocii (preadolescența)

Vîrsta școlară

- Dezvoltarea psihică se arealizează prin influența intensă, complex, multilateral a școlii
- Organizațiile de copii și tineret, au rol în educație

Marchează încheierea copilăriei și începutul fazei de maturizare.

Dezvoltarea bio-fiziologică (predomină)

- Pe la 13 ani fete (15 ani băieți) se observă o creștere în înălțime cu 8-15 cm/an, iar în greutate cu 5-6Kg. pe an.
- Creștere disproporționată a membrilor
- Se termină osificarea coloanei vertebrale, a oaselor mîinii
- Se continuă osificarea sternului
- Sistemul mușchiular crește mai încet față de cel osos (=> stîngăcie în mișcări). Efortul fizic trebuie dozat
- Se încheie procesul creșterii danturii
- Masa și volumul inimii se amplifică
- Diametrul vaselor sanguine crește mai lent ca volumul inimii => tulburări ale circulației (la effort mare)
- Intensificarea dezvoltării plămînilor => tutnul, alcool dăunătoare
- Masa creierului nu mai crește; are loc o complicare a structurii cerebrale interne

Dezvoltarea psihică

- Se dezvoltă mai mult capacitatea vizuală și auditivă, spiritual de observație
- Memoria devine logică
- Gîndirea devine abstract, logică, rațională, utilizînd judecăți ipotetice
- Limbajul se îmbogățește cu noi termeni: științifici, tehnici, debitul verbal crește
- Pe plan afectiv se intensifică sentimente intelectuale, moral-politice, estetice.
- Creșterea la maxim a excitabilității
- Trecerea bruscă de la stări violente la atitudini calme, discrete
- Copilul devine capabil de sacrificii pentru grupul social căruia îi aparține
- Leagă prietenii cu persoane de același sex, sau persoane mult mai mari
- Au admirații față de actori, sportive
- Au o puternică trăire afectivă în urma unui succes
- Bogăția și variația intereselor
- Afirmarea intensă a aspirațiilor, idealurilor
- Se dezvoltă complex personalitatea

Caracterizarea general a vârstei școlare mari (adolescența)

- Are loc cea mai intensă și complex dezvoltare psihică a omului
- Ieșirea adolescenței din societatea de tip tutelary familial și integrarea în viața social

Dezvoltarea bio-fiziologică

- Se atenuează ritmul de creștere în înălțime (1-2 cm pe an, 2-4 Kg. pe an)
- Individual dobândește trăsături armonioase
- Fața mușchiulară și rezistența fizică sporesc
- Maturizarea sexual se încheie
- Sistemul nervos central își perfecționează funcționalitate

Dezvoltarea psihică (predomină)

- Sporește eficiența concentrației: viața afectivă; vorbire mai plastic
- Reactivare a curiozității
- Citește mult, dar neselectiv
- Memoria reflect interesele adolescenței
- Se dezvoltă gândirea propozițională
- Spirit critic: autoapreciere
- Judecată de probabilitate; conștiința de sine
- Se formează bazele concepției materialiste despre lume și viață
- Se conduce după principii, norme reguli

Tema IV: Procesul învățării

Conceptul de învățare

Învățarea, în general, este o modificare sistematică, relativă permanent în conduită, în modul de a răspunde la o situație ca rezultat al îndeplinirii acelorăși sarcini

Învățarea, în sens larg

Învățarea, în sens larg, este dobândirea de către individ a unei experiențe în comportare, a unor noi forme de comportare ca urmare a repetării situațiilor, sau a exersării (adică fenomenul universal, comun oamenilor și animalelor)

Temeiul învățării = formarea și dezvoltarea unor structuri psihice fundamentale, care vor constitui o condiție pentru achizițiile curente

Învățarea specific umană, în sens restrâns

Învățarea specific umană, în sens restrâns:

- Psihologic = orice achiziție a organismului care are ca efect o schimbare în comportament
- Pedagogic = procesul de asimilare a cunoștințelor și de formare a principiilor și deprinderilor

Comportamentul uman este aproape integral învățat.

Fiziologic, învățarea este elaborarea și consolidarea de noi legături temporale în scoarța cerebrală

Învățarea este considerată ca:

- a) Activitate operațională: predare, instruire, exersare, verificare
- b) Proces: însușire, asimilare, modificare, întărire
- c) Rezultat: cunoștințe, priceperi, deprinderi

În esență, învățarea = fenomenul psiho-comportamental de ameliorare continuă

Învățarea umană este intenționată, conștientă; omul își însușește experiența generațiilor anterioare (spre deosebire de animale); învățarea este îndreptată spre interesele sale.

Tipuri de învățare

- 1) Învățarea condiționată clasică (pavloviană) = formarea unor reacții condiționate prin asocierea presupune elaborarea unor conexiuni nervoase centrale pe temeiul coincidenței repetate între diverși stimuli
- 2) Învățarea condiționată instrumentală (operand) = se programează după scheme precise atât recompense cât și penalizarea subiectului, modelând astfel comportamentul acestuia. Reacția motrice a unui organ superior tinde să se repete dacă ea duce la o satisfacție, sau să fie evitată dacă e dezagreabilă. (modelele 1 și 2 = modelele elementare ale învățării)
- 3) Învățarea perceptivă = reducerea pragului senzorial ca efect al exercițiului sau îmbunătățirea percepției stimulilor complexi (să deosebești nuanțe foarte apropiate de culori)
- 4) Învățare senzorio-motrice = adoptarea unor forme de reacții prezentate la condiții perceptive noi.
- 5) Învățarea verbală = învățarea unui material verbal. Cuprinde toate formele de achiziție ale subiectului în relația sa cu datele concrete
- 6) Învățarea inteligentă = însușirea cunoștințelor, a modalității operațional-motrice, a rezolvării de probleme, a creativității, deciziei. Învățarea inteligentă: pentru că predomină

procesele intelectuale: gândire, memorie, imaginație. Este conștientă și este de tip cognitive.

- a) Învățătura algoritmică
- b) Învățătura operațională
- c) Învățătura modelată
- d) Învățătura performantă

Învățătura școlară

Învățătura școlară = activitatea conștientă, orientată spre însușirea cât mai eficientă a cunoștințelor.

Omul depinde integral de învățare. Numai prin învățare se realizează socializarea, umanizarea individului uman.

Învățătura este activitatea psiho-constructivă

Învățătura școlară este o activitate organizată, dirijată

Învățătura umană are 2 caracteristici: (deci și învățătura școlară are 2 caracteristici):

- a) Este un proces social = acumularea individuală a experienței sociale, ce se desfășoară după un cadru social concret
- b) Este un proces individual = asimilarea de către om a unor cunoștințe, priceperi, deprinderi pe care le va folosi în mod direct în activitate (achiziții care îl caracterizează și-i conferă o poziție și un rol în societate)

Caracterele învățării:

- Informative
- Formative

Orice acumulare nouă de informație determină profunde restructurări în planul gândirii

Se inspiră dorința de a învăța, astfel ca după școală să se realizeze autoinstruirea.

Teorii privind mecanismele învățării

Diverse ipoteze de la care s-a plecat au dus la variate teorii:

- 1) Teoriile asocioniste (ale condiționării) au dat rezultate la animale
- 2) Teoriile cognitive
- 3) Teoriile acțiunii (specifice umane)
 - a. Teoria echilibrării (J. Piaget)
 - Învățarea se bazează pe procesul de asimilare și acomodare considerate ca elemente ale unui proces adaptiv unitar, echilibrat
 - Asimilare = modificări ale obiectelor lumii înconjurătoare, modificări impuse de organizație
 - Acomodare = modificarea acțiunilor individului cu lucrurile, asimilare acomodare = adaptare
 - b. Teoria activității mintale (P.I. Galperin – rus) cu următoarele etape:
 - Familiarizarea cu sarcina
 - Execuția acțiunii, materializarea ei
 - Transformarea acțiunii în planul vorbirii cu glas tare, fără sprijinul lucrării
 - Transformarea acțiunii cu glas tare, în plan lăuntric (în gând)
 - Formarea acțiunii intelectuale în limbaj interior

Activitatea psihică = rezultatul transformărilor unor acțiuni materiale în planul reflectării.

Această teorie leagă activitatea psihică de activitatea reală.

Factorii de progres ai învățării

Condițiile învățării:

- 1) Intensitatea activității depusă în raport cu un material, face ca aceasta să fie reținut mai bine când intensitatea e mai mare
- 2) Înțelegerea materialului – materialul să fie cât mai bine înțeles
- 3) Sistematizarea – materialul să fie cât mai sistematic
- 4) Regula multiplicității asociațiilor – un material să intre în asociație cu cât mai multe altele
- 5) Imaginarea lucrurilor pe care le învățăm – să ve imaginăm ce învățăm
- 6) Definițiile, regulile, formule, date să fie correct însușite
- 7) Eșalonarea repetițiilor – să se facă pause între repetiții
- 8) Repetiția independent (pe dinafară)
- 9) Repetițiile variate sînt superioare repetițiilor uniforme, monotone
- 10) Supraînvățătura mărește trăinicia celor învățate – uitarea se produce mai lent.
- 11) Pauza (sommn chiar) după învățare.

Tema V: Factorii cognitive senzoriali ai învățării

Caracteristicile cunoașterii senzorial

“Caiete filozofice” (Lenin): Calea dialectic a cunoașterii umane: de la contemplarea vie la gândirea abstract

Contemplarea vie = cunoașterea senzorială care se realizează prin senzații, percepții și reprezentări.

Gândirea abstract = cunoașterea logică care se realizează prin: noțiuni, judecăți, raționamente

Practica nu constituie o etapă a cunoașterii

În raport cu activitatea de cunoaștere, practica îndeplinește funcțiile:

- De izvor al activității de cunoaștere
- De criteriu de verificare a enunțurilor omului
- De scop supreme
- De domeniu de aplicare a rezultatelor

Caracterul cunoașterii senzoriale:

- 1) Cunoașterea senzorială se realizează prin contactul nemijlocit al organelor de simț ale subiectului cu obiectele, fenomenele din realitatea înconjurătoare
- 2) Are caracter concret intuitiv.
- 3) Prin cunoașterea senzorială omul cunoaște mai ales aspect exterioare, particulare mai puțin semnificative

Senzațiile. Caracterizări generale

Senzațiile sînt procese psihice elementare care constau în reflectarea subiectului a însușirilor simple ale obiectelor lumii material, în timpul acțiunii acestora asupra organelor de simț

Un proces psihic nu poate apare decît prin activitatea sistemului nervos; corespunde în scoarța cerebrală o anumită zonă (zonă vizuală, auditivă,...)

Organele de simț + calea aferentă + zona din scoarța cerebrală = analizator (I.P. Pavlov)

Senzațiile și percepțiile iau naștere prin activitatea analizatorilor, în urma acțiunii obiectelor și fenomenelor asupra lor

Formele senzațiilor

- 1) Senzații vizuale = apar sub acțiunea luminii (a undelor electromagnetice între 390-760 milimicroni:
 - a. Culori acromatice: negru, alb, nuanțe cenușii (absorb sau reflectă toată lumina)
 - b. Culori cromatice: roșu, verde, galbe, (reflectă selectiv lumina) și se caracterizează prin:
 - Tonul chromatic (ce culoare e)
 - Luminozitate (mai luminos, mai întunecat)
 - Saturație (puritatea culorii)Culori complementare = culori care amestecate dau culoarea albă sau cenușie
Imagini consecutive = dacă privim 30 minute pegeam, închidem ochii, ne apare tot imaginea privită
- 2) Senzațiile auditive = apar sub acțiunea vibrațiilor aerului:
 - a) Sunete musicale

b) Zgomotele

Un sunet e caracterizat de:

- a) Înălțimea sunetului (înalt, grav) – depinde de frecvența vibrațiilor
- b) Intensitatea – depinde de amplitudinea vibrației
- c) Timbrul sunetului – depinde de forma vibrațiilor (de forma instrumentului)

Sunetele pot fi simple sau complexe (un grup de sunete simple)

- 3) Senzațiile cutanate = apar când are loc contactul pielii cu un obiect oarecare
 - a. Tactile = de atingere, apăsare
 - b. De cald (se produce o schimbare a temperaturii pielii atunci când intră în contact cu obiectul)
 - c. De rece (se produce o schimbare a temperaturii pielii atunci când intră în contact cu obiectul)
 - d. De durere – mobilizează organele de apărare.
- 4) Senzații gustative; gusturile fundamentale:
 - a. Dulce
 - b. Acru
 - c. Amar
 - d. Sărat
- 5) Senzații olfactive (miros) = apar sub acțiunea chimică a vaporilor unor substanțe volatile
- 6) Senzațiile de echilibru = ne informează despre poziția și mișcările corpului nostru. Receptorii din urechea internă transmit informații etajelor inferioare ale creierului care reglează
- 7) Senzațiile mușchiulare (kinestezice) = poziția și mișcările membrelor și diferitelor părți ale corpului
- 8) Senzațiile organice = ne informează despre starea și activitatea organelor interne

Legile senzațiilor

- a) Prag absolute = limita până la care excitantul ne poate provoca senzații. Un stimul acționând asupra unui organ receptor nu provoacă o senzație decât dacă este suficient de intens. Pragul absolute = cea mai mică valoare a unei stimulări în stare să provoace o senzație. Sensibilitatea absolută este invers proporțională cu pragul absolute
- b) Pragul diferențial = cea mai mică diferență între stimuli capabilă să determine o diferență de senzații. Sensibilitatea diferențială este invers proporțională cu pragul diferențial. Pragul diferențial sau absolute diferă de la om la om, iar la un om diferă în funcție de condiții
- 1. Legea Bouguer -Weber = diferența minimă perceptibilă între stimuli variază proporțional cu stimuli $\frac{ds}{s} = \text{constant}$; ds = cea mai mică diferență, s = stimulul.

În 1790 Bouguer a descoperit legea referitoare la pragul diferențial

În 1846 Weber a expus această lege: Pragul diferențial al unui analizator se exprimă printr-un raport =pragul diferențial relative.

Legea lui Weber nu e valabilă decât pentru valori mijlocii ale stimulilor; pentru valori foarte mici sau foarte mari ale stimulilor $\frac{ds}{s} = \text{pragul relative crește}$.

2. Legea lui Fechner $\frac{ds}{s} = k$, prin integrare we obtain $S = k \lg E$, k = coeficientul de proporționalitate, S = intensitatea senzației, E = intensitatea stimulului
Intensitatea senzației variază proporțional cu logaritmul intensității stimulului

Percepția obiectelor, caracterizări generale

Percepția este procesul psihic care constă în reflectarea obiectului în unitatea însușirilor sale și ia naștere în timpul acțiunii obiectului asupra organelor de simț.

Percepțiile apar ca imagini unitare, ca un tot întreg

Mai mulți excitanți formează un excitant complex

Esențial într-un excitant complex nu este valoarea absolută a componentelor ci raportul dintre component

Nu putem avea niciodată percepții decât pe baza senzațiilor (nu cunoaștem un obiect, necunoscându-i însușirile).

Percepția este constituită din senzații

Caracteristicile percepției

- 1) Caracterul sintetic al percepției. Percepția = rezultatul unui process specific de sinteză, realizat în anumite regiuni ale scoarței central; este un întreg, un tot unitary
- 2) Rolul experienței anterioare în percepție
 - a. Percepția actual a unui lucru = o fizionare între informațiile pe care le dețineau din trecut și informațiile pe care le dobîndim în present prin analizatori
 - b. Este imposibil să avem o percepție fără participarea experienței anterioare
- Etapele constituirii percepției:
 1. Etapa sintezei sumare – obiectul e un tot unitary confuz
 2. Etapa analizei – obiectul descompus pe părți
 3. Etapa sintezei superioare – obiectul e reorganizat
- Claritatea, bogăția și precizia percepțiilor noastre într-un domeniu depend de pregătirea noastră în acel domeniu
- Perceperea obiectelor și fenomenelor se realizează prin compararea mai multor analizatori
- 3) Rolul limbajului
 - datorită limbajului, percepțiile dobîndesc într-o anumită măsură un character categorical (zicînd “ceas” – știu la ce-l folosesc)
- 4) Percepțiile și acțiunea
 - Percepția obiectelor reprezintă (în urma unei semnalizări) o pregătire în vederea acțiunii
 - Perceperea unui obiect este cu atît mai bogată, precisă cu cît avem posibilitătatea să lucrăm cu obiectul respective
 - Obiectul percepției = obiectul pe care îl percepem
 - Fondul percepției = ansamblul de lucruri percepute o dată (mai puțin clar) cu obiectul percepției
- 5) Caracterul selective al percepției = percepem ceea ce ne interesează

Felurile percepțiilor

1. Percepția proprietăților spațiale ale obiectelor
 - a) Perceperea distanței și adâncimii. Ea se realizează prin
 - Mărimea imaginii reticulare: cu cât imaginea e mai mică cu atât obiectul este mai departe
 - Perspective liniară: o stradă privită pare că se îngustează și se formează o limită
 - Perspective aeriană: cu cât obiectul e mai clar văzut, cu atât e mai aproape
 - Umbrele (pentru adâncime): unde umbra e mai deasă, acolo obiectul e mai adânc
 - Interpunerea: când un obiect maschează pe altul, el e mai apropiat
 - Mișcarea: când ne mișcăm obiectele depărtate se deplasează cu noi,
 - Acomodarea: curbura cristalinului se modifică când obiectul e mai aproape sau mai departe
 - Convergența: când ochii trec de la un obiect la altul, ochii converg
 - Disparitatea retinal: fiecare ochi dă o imagine diferită care apoi se suprapune
 - b) Perceperea mărimii: informație de la retină + informații privitoare la distanță
 - c) Perceperea reliefului (forma) obiectelor
 - d) Localizarea vizuală și auditivă a obiectelor în spațiu
2. Percepția timpului = reflectarea duratei, vitezei, succesiunii fenomenelor
 - Timpul = formă fundamental de existență a materiei în mișcare
 - O durată poate fi percepută dacă e mai mică de 2 secunde; peste 2 secunde duratele sînt evaluate, nu percepute: pragul duratei diferă de paralizatori; calitatea duratelor percepute depinde de durate
 - Duratele (foarte) mari care nu aparțin cîmpului temporal al percepției sînt cunoscute de om cu aparate, fenomene regulate (apusul soarelui, umbra,...)
3. Percepția mișcării: distanța pe care o străbate obiectul, forma mișcării, direcția (proprietăți spațiale ale mișcării). Ritmul, succesiunea (proprietăți temporal ale mișcării)
4. Iluzia = percepția denaturată a unui obiect sau fenomen.
5. Observația = o formă superioară de percepție, premeditată, selectivă, interpretată cu un anumit scop

Observația

Este o formă superioară de percepție. Este o percepție întreprinsă cu un anumit scop și realizată sistematic.

În observație se exprimă foarte bine caracterul active și selective al percepției

În orice activitate să fii bun observator.

Spirit de observație = capacitatea de a remarca repede faptele esențiale cu scopul urmăririi, chiar când acestea ies doar puțin în evidență.

Condiții de care depinde calitatea observației:

- 1) Claritatea scopului
- 2) Planificarea observației – se face un plan prealabil
- 3) Cunoștințe prealabile în domeniul respectiv.
- 4) Folosirea comparației
- 5) Formularea verbală, interesul față de faptele cercetate

Iluzii = percepții deformate, eronate de anumite condiții (redau informații mai mult sau mai puțin greșite).

Intuiția

Intuiția = procesul de percepere premeditată, conștientă, organizată, sistematică a unui material didactic prin cât mai multe organe de simț practicat în școli cu scopul de a forma la elevi reprezentări și noțiuni clare și precise despre obiecte și fenomenele studiate

Cunoștințele esențiale și generale despre obiecte și fenomene nu se pot realiza decât prin prelucrarea materialului oferit de percepții.

Materialul intuitiv facilitează elevului însușirile de cunoaștere

Intuiția e cu atât mai necesară cu cât elevii sînt mai mici.

Intuiție:

- Obiectuală = percepția obiectelor și fenomenelor reale
- Figurativă = perceperea imaginii obiectelor și fenomenelor reale (mulaje, scheme, tablouri)
- Verbal = percepere prin obs plastic, sugestiv a obiectelor și fenomenelor

Claritatea, precizia, trăinicia lecțiilor depend de calitatea materialului intuitiv și modul cum se realizează perceperea lui.

Materialul didactic să fie:

- Concludent, tipic, aspectele nesemnificative să nu le mascheze pe cele semnificative
- Să fie analizat practice de elevi

Să se descopere asemănările la obiectele foarte diferite și a deosebirilor la obiectele foarte asemănătoare.

N. M. Mencinskaia – varierea corectă a materialului intuitiv.

E. N. Kabanova-Meller: varierea corectă a materialului intuitiv are efect, dacă generalizarea se face în 2 etape:

- Perceperea însușirilor esențiale din imagine
- Perceperea însușirilor neesențiale din imagine.

Calitatea noțiunilor nu depinde decisiv de materialul intuitiv ci de modul cum e abordat

Reprezentări

Reprezentările = reflectarea în formă de imagini concrete a obiectelor și fenomenelor percepute anterior.

Deosebiri între percepții și reprezentări:

- a) Nu tot ceea ce omul percepe se transformă în reprezentări. La baza reprezentărilor stau acte perceptive realizate în urma unei anumite intensități a proceselor nervoase.
- b) Nici chiar orice activitate perceptivă, chiar interesantă nu poate duce întotdeauna la o reprezentare
- c) Orice reprezentare își are originea din percepție. Reprezentarea conține mai puține elemente decât percepția; este o punte între percepție și noțiune.
- d) Valoarea cognitivă a reprezentării depinde în mare măsură de stabilitatea și claritatea imaginii reproduce. Reprezentările sînt vagi, instabile. Trebuințele și interesele de cunoaștere urmează formarea reprezentărilor
- e) Percepția se raportează strict la obiectul reflectat, reprezentarea dispune de plasticitate. Reprezentarea este mai liberă. Reprezentarea = reproducerea

fidelă a celor percepute (memorare) sau recombinația celor percepute (imaginație)

f) Cuvântul devine instrument de evocare a reprezentărilor

Caracteristicile reprezentărilor

1. Caracterul instabil, fluctuant al reprezentărilor
2. Reprezentările sînt mai palide, mai șterse, mai puțin clare ca percepțiile
3. Caracterul fragmentar al reprezentărilor – prezintă lacune
4. Reprezentările au un grad mai mare de generalitate (decît percepțiile)

Felurile reprezentărilor

- A. După gradul de generalitate în structura reprezentărilor:
- Reprezentări particulare = redau imaginea obiectelor într-o situație
 - Reprezentarea intuitive-individuală = redau imaginea obiectelor în orice situație
 - Reprezentarea schematic-generalizată = redau imaginea categoriei din care face parte obiectul
 - Reprezentarea superior-generalizată = redau imagini ale fen. Algebrice, figure geometrice.
- B. După obiect:
- Reprezentări acustice musicale
 - Reprezentări de timp
- C. După structural or în funcție de procesul psihic cognitiv:
- Reprezentări ale memoriei
 - Reprezentări ale imaginației
- D. După raportul între ficțiune și elemente reale
- Reprezentări libere
 - Reprezentări fantastice
- E. După analizatorul predominant
- Reprezentări vizuale = reprezentăm bidimensional lucrurile (reprezentări tridimensionale se pot obține numai în urma unor exerciții)
 - Reprezentări auditive = reprezentarea sunetelor
 - Reprezentări kinestetice = formarea imaginii despre propriile mișcări. Acte ideomotorii = în timp ce-ți reprezinți un meci de box se obs. cu aparate special modificări fine în mușchii mîinii.

Rolul reprezentării în cunoaștere și învățare

Cauzele insuccesului la învățătură = absența la elevi a unor reprezentări clare privind obiectul respectiv.

Reprezentările au mare însemnătate în geografie, istorie, literatură.

Se folosesc desene, modelaje, scheme pentru a se contribui la conturarea reprezentărilor.

Reprezentări vii, precise nu se obțin de la sine ci prin exerciții.

Princ. Gen în baza căruia evoluează percepțiile + principiul repetării reprezentărilor. Să se treacă de la imagini spontane, involuntare la imagini reproduce, create. Reprezentarea are un caracter figurativ, dar și operativ; au rol de simbolizare a lucrurilor =>gîndire abstract.

Tema VI: Factorii cognitive intelectuali ai învățării

Caracteristicile cunoașterii logico-abstracte. Gândirea

Cunoașterea cuprinde:

- Nivelul refelctării senzoriale: senzații, percepții, reprezentări
- Nivelul reflectării logico-formale: noțiuni, judecăți, raționamente

Gândirea = procesul psihic specific uman de reflectare a însușirilor generale și esențiale ale obiectelor și fenomenelor realității precum și rel. esențiale dintre ele.

- Este o reflectare rațională
- Funcția gnoseologică a gândirii – surprinde esența fenomenelor, legile realității, generalități
- Cunoașterea realizează prin gândire este indirect, mijlocită, generalizată și abstractizată
- La baza gândirii stau formele cunoașterii senzoriale: senzații, percepții, reprezentări.
- Indirect, nemijlocită = pentru că se realizează prin utilizarea și prelucrarea unilateral a info. primite.
- Abstractizată = pentru că reflectarea are un caracter simbolic, abstract
- Simbolurile = înlocuitori ai obiectelor și fenomenelor; poartă informații
- Cuvintele (semnalele verbale) înlesnesc însușirea prop; rel esențiale ale ob, fen; înlesnesc transmiterea experienței generațiilor viitoare și însușirea experienței generațiilor anterioare

Operațiile logice ale gândirii

- 1) Analiza = separarea mintală dintr-un întreg a însușirilor sau părților sale component
- 2) Sinteză = unificarea mintală într-un întreg a însușirilor sau părților. Analiza comparația = stabilirea asemănărilor și deosebiriilor dintre lucruri. Se face pe baza unui criteriu; se folosește analiza și sinteza.
- 3) Abstractizarea = operația de desprindere a unei însușiri a unui obiect sau fenomen, fără a mai ține seama de celelalte însușiri. Este o formă specific de analiză caracterizată trecerii la gândirea în noțiuni
- 4) Concretizarea = opusă abstractizării; de la general și abstract la concret
- 5) Generalizarea = descoperire a ceea ce este esențial și general la o clasă de obiecte, fenomene.

Formele cunoașterii logice

Formele cunoașterii logice: noțiunea, judecata, raționamentul

- 1) Noțiunea = forma gândirii care exprimă într-o formă abstract și științifică însușirile comune, generale și esențiale ale unei clase sau categorii de obiecte și fenomene.

V.I. Lenin: noțiunea = produsele supreme ale creierului

Noțiunile sînt specific numai omului; se realizează cu ajutorul cuvîntului.

Cuvîntul face trecerea de la reprezentări la noțiuni, de la imagini la idei

Sfera noțiunii = totalitatea obiectelor la care se referă o noțiune

Conținutul noțiunii = totalitatea obiectelor care se referă o noțiune.

- 2) Judecata = legăturile dintre noțiuni, care reflect relațiile obiective dintre obiectele și fenomenele lumii înconjurătoare. Se exprimă prin propoziții.
 - 3) Raționament = corelarea dintre două sau mai multe judecăți care duc la obținerea unei judecăți noi, ce exprimă un nou adevăr. Se exprimă prin propoziții și fraze
- Raționamentele:
- Inductive
 - Deductive
 - Prin analogie

Procesul formării noțiunilor

Noțiunile se formează în procesul dezvoltării istorice a societății umane și se însușesc în procesul dezvoltării individuale a omului.

Procesul de formare a noțiunilor se realizează prin:

- a) Activitatea directă a oamenilor în contactul spontan, empiric între ei
- b) Însușirea științei prin intermediul obiectelor din școală

Formarea de noțiuni preștiințifice: sînt caracteristice copiilor. Ele sînt limitate ca operativitate, sînt puțin eficiente; constituie premisele formării noțiunilor științifice.

Formarea de noțiuni științifice

- Se formează în procesul de învățămînt prin studiere sistematică, logică
- Exprimă generalul și esențialul din obiecte și fenomene
- Își au expresia într-un limbaj specializat științific
- Se însușesc: inductiv, deductiv,

Acțiunea exercitată cu obiecte constituie baza procesului de formare a noțiunilor.

- 1) J. Piaget: Teoria operațională (stadială) a gândirii: activitatea intelectuală se dezvoltă în etape prin constituirea de scheme operative sau funcționale care sînt strîns legate de activitate.

Fiecare stadiu e o unitate relativă-închegată.

Trecerea la un nou stadiu reprezintă un salt.

- A. Intellectul senzorio-motor (se dezvoltă în 6 sub etape: copilul execută activități motrice)
- B. Intellectul reflexiv (se dezvoltă în 4 subetape.
 - 1) Etapa gândirii preconceptuale: (2-4)
 - Prezența preconceptelor în planul mintal al copilului
 - Preconcepție = înțelesul dat de copil primelor semne verbale folosite de el
 - Raționamentul copilului = transactiv; de la particular la particular
 - 2) Subetapa gândirii concrete: 7-11 ani.
 - Gîndire intuitivă
 - O continuă conceptualizare
 - 3) Subetapa gândirii concrete
 - Stadiul operațiunilor concrete, gîndire logică dar nedebalansată de concret
 - Copilul poate organiza concept, constitui raționamente concrete
 - Înțelege raporturi spațiale și temporale; apoi de clasificare
 - 4) Subetapa gândirii formale 11-16 ani
 - Operații cu propoziții; raționamente nu numai prin raportare la actual ci la posibil

- Gîndire ipotetică deductivă

- 2) P.I. Galpelin: Teoria acțiunii mintale = în procesul însușirii cunoșterii are loc transformarea (acțiuni cu obiecte) în acțiune mintală.

Raționament = rezultat al cristalizării acțiunilor mintale

Idee = o acțiune obiectuală transpusă în planul mintal și apoi trecută în limbaj interior

Activitate psihică = rezultatul transformării în plan intern al subiectului, a acțiunilor externe cu obiectele

Formularea în etape a gîndirii o explică prin: orientare, imagine, acțiune

- Formarea acțiunilor mintale:

- 1) Orientarea, familiarizarea cu sarcina – se stabilesc obiective, se elaborează scheme
- 2) Acțiunea externă material (materializarea) se realizează cu material didactice
- 3) Verbalizarea acțiunii mintale prin limbaj extern
- 4) Acțiunea materiei transformată în acțiune mintală se desfășoară la nivelullimbajului interior.

Formele acțiunilor mintale să pornească de la acțiuni materiale

- 3) J. S. Bruner: Teoria instruirii

Reprezentarea realității:

- a. Reprezentare activă = bazată pe totalitatea acțiunilor adecvate obținerii unui anumit rezultat
- b. Reprezentarea iconică = bazată pe imagini senzoriale sau grafice
- c. Reprezentarea simbolică = prin cuvinte

Aceste procedee de acțiune sînt preluate, însușite, interiorizate și transformate în modalități curente de acțiune de către oameni.

Orice idee, orice sumă de cunoștințe, orice problem pot fi prezentate într-o formă destul de simplă pentru ca orice elev să le poată înțelege într-o versiune recognoscibilă

Orice copil la orice stadiu de dezvoltare poate învăța orice obiect de învățatură însă într-o formă de învăț. adevărată

Concluzii la cele 3 teorii

Pentru formarea noțiunilor științifice sînt necesare:

- a) Familiarizarea subiectului cu obiectele și fenomenele care se vor preda
- b) Desprinderea esențialului de neesențial
- c) Formularea verbal a aspectelor principale ale obiectelor și fenomenelor
- d) Raportarea noilor aspect la altele déjà existente
- e) Operarea practică cu noua noțiune

Înțelegerea

Înțelegerea este o parte component a gîndirii

Înțelegerea se manifestă în mai multe feluri:

1. A afla cauza unui fenomen (= a înțelege fenomenul)
2. A desprinde principiul, lege, formula = a înțelege un fenomen, proces.
3. A înlănțui mintal elementele ce realizează funcționarea întregului = a înțelege funcționarea unui aparat
4. A urmări sensul, logica unui șir de idei = a înțelege o înlănțuire de idei
5. A cunoaște scopurile și motivele unei persoane = a înțelege actele, atitudinea persoanei

Orice proces de înțelegere a unui fapt se realizează prin includerea sa într-o structură coerentă

Rezolvarea problemelor

1. Punerea problemei: O problemă bine formulată este pe jumătate rezolvată
2. Rezolvarea problemei

Calitățile gândirii:

1. Lărgirea gândirii = capacitatea de a cuprinde cât mai multe fapte, cunoștințe
2. Independența gândirii și spiritul critic
3. Suplețea gândirii = să adopte ușor un punct de vedere nou
4. Consecvența gândirii = să înlănțuie logic idei
5. Profunzimea gândirii = capacitatea de a surprinde esențialul
6. Rapiditatea gândirii = a rezolva cât mai repede

Limbajul (vorbirea)

Limbajul = activitatea de comunicare între oameni realizată cu ajutorul limbii.

Limba = fenomenul social, născut din nevoile oamenilor de a comunica

Limbajul = fenomenul individual, de natură fiziologică și psihologică, = al 2-lea sistem de semnalizare

Un om poate avea un vocabular mai bogat sau mai sărac, pronunțare corectă deci fiecare om are un limbaj al său; dar limba este aceeași

Limba evoluează lent: apar cuvinte noi (din știință) neologisme, dispar arhaismele.

Limbajul unui individ poate evolua; depinde de individ.

Sunetele: vocale și consoane

Limbajul cere cooperarea întregii scoarțe cerebrale

Zona specializată a limbajului se află de-o parte și alta a scizurii lui Sylvius și are rolul de a pune în legătură excitațiile kinestezice și auditive (coresp. cuv. Pronunțate și auzite) cu procesele corticale prin care percepem și ne reprezentăm obiectele și denumirile desemnate prin cuvinte

Un obiect este perceput cu mai mulți analizatori => pentru orice cuvânt există un mare număr de legături între zonele specializate ale limbii și ceilalți analizatori.

Funcțiile limbajului și limbii

1. Funcția comunicativă = comunicarea verbală dintre oameni. Fără comunicarea verbală nu poate exista cooperare, activitate comună, specific umană.
La baza procesului de comunicare stă teoria informației = transmiterea informației dintr-un loc în altul.
Un model abstract de comunicare e alcătuit din: expeditor, emițător, canal, receptor, destinatar.
2. Funcția cognitivă = limba și limbajul participă direct la realizarea procesului de cunoaștere a realității obiective de către om
Aceasta presupune în plus: aprecierea, prelucrarea, sistematizarea, ierarhizarea, generalizarea informațiilor primite.
3. Funcția reglatoare a limbii și limbajului = orientează desfășurarea proceselor psihice (atenție, memorie) influențând astfel la reglarea întregii conduite a omului. Limba participă la actul percepției, permite orientarea precisă a atenției, influențează memoria

4. Funcția expresivă = exprimarea atitudinii afective a omului față de obiecte, fenomene (intonatie...)
5. Funcția persuasivă = capacitatea limbii de a exercita o influență asupra voinței altora. Se realizează prin: ordin, comandă, rugămintă, convingere, sfat, apel.

Procesele și formele limbajului

Procesele limbajului

- Audierea 45% din timp
- Vorbirea 30%
 - o Dialog
 - o Monolog – mai greu, complex
- Citirea 16%
- Scrierea 9%

În funcție de natura activității desfășurate => procesul limbii

- Recepția limbii
 - o Audiere
 - o citire
- Emiterea limbii
 - o Vorbire
 - o Scriere

Formele limbii

- Oral
- Scris

Limbaj

- Extern – are funcția de comunicare
- Internă – are funcția cognitivă

Memoria, caracteristici generale

Memoria = o formă de reflectare a realității care constă în fixarea, păstrarea și recunoașterea sau reproducerea unor fapte din experiența noastră anterioară

Fără memorie, întreaga viață sufletească se destramă

Datorită memoriei, experiența individului se lărgeste, se îmbogățește neconținut

Învățătura este strâns legată de memorie

Învățarea este mai complex decât simpla memorare, ea implică un efort de înțelegere.

Învățarea folosește și memorarea experienței anterioare.

Procesele memorie

1. Memorarea = întipărirea, fixarea experienței noastre.

Fiziologic memorarea = formarea unor legături nervoase temporare.

În procesul memorării, legăturile nervoase se sistematizează și se constituie în stereotipuri dinamice

- Memorarea logică – întipărirea pe baza înțelegerii materialului
- Memorarea mecanică- întipărirea fără înțeles

Memorarea

- Neintenționată
- Intenționată, care este superioară pentru că se produce mai repede, e mai trainică

2. Păstrarea = faptele memorate sînt stocate pînă la actualizare
3. Actualizarea = cele păstrate sînt scoase la iveală. Se realizează prin
 - a. Reproducere

1. Neintenționată

2. Intenționată

- b. recunoaștere = întemeind un obiectiv ne dăm seama că l-am mai întîlnit

Recunoașterea este mai ușoară decît reproducerea. Recunoașterea can be mai vagă sau mai precisă.

Uitarea

- a. pierderea , dispariția unora dintre faptele memorate
- b. deformarea cunoștințelor sau reprezentărilor existente

Uitarea = rezultatul unei inhibiții. Uitarea este masivă la început, după învățarea și scade în intensitatea o dată cu trecerea timpului (cu cît un fapt memorat a rezistat mai mult, cu atît are șanse să mai reziste).

Modificări ale reprezentărilor odată cu trecerea timpului

- a. schematizare – se uită detaliile și rămîn contururile generale
- b. reducerea la forme bine cunoscute
- c. modificări în sensul dorințelor

Uitarea are și un rol pozitiv (scăpăm de lucruri neesențiale)

Cauzele uitării:

- a. Nerespectarea condițiilor de bază ale învățării (învățare fără interes, neînțelegere)
- b. Nerepetarea materialului învățat
- c. Activitate de după învățare e ori foarte grea, ori prea asemănătoare cu ce am învățat

Să se învețe la începutul zilei

Calitățile memoriei

Calitățile meoriei:

1. Rapiditatea cu care se întipăresc cele învățate
2. Trăinicia
3. Fidelitatea = reproducerea exactă a celor învățate
4. Promptitudinea = posibilitatea de a mobiliza repede crințele necesare

Se pot dezvolta prin exercițiu

Îmbunătățirea memoriei = rezultatul îmbunătățirii mijloacelor, procedeele de memorare:

- Trezirea interesului pentru cunoaștere
- Memoria depinde de cunoștințele anterioare
- Memoria depinde de puterea de gîndire
- Memoria depinde de sistematizarea cunoștințelor

Imaginația

Imaginația = procesul psihic prin care se elaborează imagini noi pe baza prelucrării și transformării datelor cognitive fixate în memorie.

- Asume pregătită activitatea practică, făcîndu-se un plan mintal (proiectare mintală) spre deosebire de animale

- Imaginația+gândirea dezvoltă capacitatea creatoare
- Prin imaginație omul își lărgeste posibilitatea de cunoaștere și transformare a lumii
- Imaginea obținută prin imaginație este nouă în ansamblul ei, uneori neconcordanță cu realitate; dar elementele constitutive ale noii imagini sînt reale
- Materialul de la care pornește imaginația este furnizat de senzații, percepții, reprezentări
- Specific for imaginație are : analiza și sinteza imaginii memorate, recombinarea lor în noi forme, schimbare proporțiilor

Imaginea și celelalte procese psihice

- Actul creator al imaginației nu e posibil fără intervenția limbajului și al gândirii
- Animalele n-au imaginație
- La om, combinarea imaginilor are totdeauna sens.
- Imaginația artistică sau tehnică folosesc foarte mult gândirea
- Imaginația și gândirea sînt procese care se interpătrund și se intercondiționează
- Și în gândirea abstractă matematică nu se poate fără imaginație
- Combinarea imaginilor în imaginație se face după o schemă logică și cu ajutorul cuvîntului
- Imaginația se exprimă în formă intuitive-concretă, pe cînd gândirea stabilește relațiile generale formulate abstract
- Procesul imaginației necesită effort; este și un act de voință.
- Procesele emoționale string activitatea imaginativă, o susțin și o colorează într-un fel
- Oamenii care sînt indiferenți (nu trăiesc emoții intense) nici nu reușesc să fie inventive

Felurile imaginației

Visele apărute în timpul somnului

Somnul = o iradiere general a procesului de inhibare în scoarța cerebral în vederea restabilirii capacității de lucru a celulelor nervoase.

Visele = o reluare a activității psihice în condiții specifice ale somnului

Cauzele declanșării viselor :

- Excitanții dinăuntrul organismului (indigestie, foame)
- Excitanți externi (lumină, frig)
- Dominante puternice ale activității scoarței cerebrale

Asociațiile imaginative spontane

Asociațiile imaginative spontane apar independent de voința omului, dintr-o dată îmbinîndu-se imaginile ce formează imagini noi

Starea de reverie

Starea de reverie (visare) – parțial neintenționată și parțial intenționată. Apare într-o stare de relaxare (ca într-un film; imaginile se succed liber, fugitive, subiectul intervine uneori, reține, dezvoltă apoi cade iarăși pradă propriilor închipuiri.

Această stare nu trebuie prelungită pentru că devine negativă.

Imaginația reproductivă

Imaginația reproductivă – reconstituirea prin informații indirect a imaginii unui obiect necunoscut direct sau prin reconstituirea imaginii, descrisă de cineva.

Ajută la alcătuirea de portrete verbale, descrieri, povestiri

Învățarea la diferite obiecte presupune o imaginație reproductivă; pentru aceasta, în școală se folosesc modele, cheme, hărți.

Imaginația nu este niciodată pur reproductivă; intervin și elemente originale ale subiectului

Imaginația creatoare

Imaginația creatoare este cea mai importantă. Ea duce la produse noi și originale; este intenționată, conștientă. Ea se întâlnește la savanți, artiști, inovatori.

Dezvoltarea imaginației creatoare necesită muncă pasionată și tenace; effort.

Imaginația creatoare se realizează în procesul activității.

Fazele procesului de imaginație creatoare:

- a. Pregătirea, culegerea materialului; orientarea într-o anumită direcție
- b. Trecerea la înfăptuirea intenției: se conturează un plan de asamblu și totodată linia directoare a creației
- c. Imaginea creatoare este exprimată printr-un produs. Ea se reîntoarce pentru a reconstitui drumul parcurs

Visul de perspectivă

Visul de perspectivă = se exprimă intuitive scopul și idealul de viață al omului; anume: activitatea profesională, modul de viață, familia

Procedeul de prelucrare a reprezentărilor în procesul imaginației

1. În limbaj: asocierile de cuvinte întregi sau cuvinte compuse: miază-zi
2. Contopirea mai multor imagini distinct în una nouă: Stema RSR. Contopirea mai multor imagini distinct nu se reduce la suma lor.
3. Procedeul aglutinării = realizarea de sinteze noi pe baza asocierii unor părți distinct ale reprezentărilor care evocă obiectele și fenomenele. Exemplu: sirena = cap de femeie + coadă de pește
4. Amplificarea imaginii = mărirea proporțiilor imaginii pentru a declanșa efectul dorit (în literatură = hiperbolă)
5. Procedeul dimensiunii imaginii – pentru a cerceta anumite trăsături: spiriduș
6. Procedeul tipizării = prelucrarea sintetică a informației și elaborarea de reprezentări noi .
Imaginea tipică = rezultat al generalizării trăsăturilor caracteristice și commune ale unei categorii de fenomene.

Rolul imaginației în însușirea cunoștințelor

Imaginația se formează în cursul vieții; depinde de condițiile de activitate, educație, instrucție.

Educarea imaginației:

- Îmbogățirea fondului de reprezentări și cunoștințe
 - o Premise oricărei imaginații este exprimarea practică și de cunoaștere a omului

- Îmbogățirea memoriei contribuie la îmbogățirea imaginației
- Cultivarea trebuinței de a imagina
 - Pentru a rezolva o sarcină e necesară imaginația.

Tema VII: Factorii noncognitivi ai învățării

Motivația, conceptual de motivație

Individuals diferiți aflați în fața acelorași situații se comportă diferit

Conduita omului se caracterizează printr-o orientare selectivă, reacții preferențiale

La baza oricărei acțiuni umane stau: motive, trebuințe, emoții, interese, intenții, idealuri.

Motiv este orice factor sau stare interioară care conduce la începerea și susținerea unei activități; ceea ce se reflectă în mintea omului, îl determină să acționeze. Orice individ dispune de trebuințe relative și dobândite.

Motivația este un ansamblu de factori dinamici care determină conduită unui individual; totalitatea mobilurilor interne ale individului înăscute sau dobândite, conștiente sau inconștiente, trebuințe organice sau idealuri abstracte.

Motivația este un factor intern. Ea este de origine externă, este produsul interacțiunii organismului cu mediul.

Motivele sînt în majoritate rezultate ale experienței de viață a individului.

Specificul motivației: cererea și menținerea unui tonus psihic și fiziologic optim, orientarea activității spre realizarea scopului.

Motivația este un fenomen dinamic și direcțional.

Orice motiv este format din 2 segmente: energetic și direcțional

Pentru a se declanșa acțiunea trebuie ca motivului să i se descifreze semnificația

Motivul este cauza internă a unei acțiuni ("de ce fac")

Cînd acțiunea susținută de motiv s-a consumat, tensiunea se reduce, motivul devine pasiv (mai ales în cazul motivelor biologice)

(motive de hrană, adăpost, creștere, dezvoltare, autodepășire)

Motivația acțiunilor umane este foarte complexă, dinamică; ea definește personalitatea (în structura personalității se împun numai acele motive: puternice, stabile)

Factorii componenți ai motivației

1. Trebuința se naște în urma unui dezechilibru în funcționarea organismului și este o sursă primară a organismului. Trebuința are o orientare concretă, evoluează continuu, are tendința de a se reactiva. Trebuințele sînt condiționate social istoric, reflectîndu-se împlinirea conștiinței; trebuințele se transformă în motiv.
2. Impulsul – apariția unei excitabilități accentuate a anumitor centri nervoși. Impulsul duce la realizarea trebuinței
3. Intenția este o impulsivitate, o punere în mișcare cu ajutorul sistemului verbal a unei structuri de acțiune formată în conformitate cu cerințele impuse de sarcină, de satisfacerea trebuințelor, a scopului. Dacă scopul propus nu a fost atins, intenția nu s-a realizat, tensiunea psihică nu se stinge ci se menține sub formă de impuls.
4. Valența (nu reprezintă o anumită funcție internă a organismului ca 1, 2, 3) – reprezintă o calitate a obiectelor prin care se satisfac trebuințele, calitate dobîndită în cadrul relațiilor dintre organism și obiecte; valențele sînt determinate ereditar într-o formă generală (carnivorul nu o să mănînce iarbă). Valențele reprezintă conținutul trebuinței; ele se stabilesc în funcție de condițiile externe momentului respective, pot fi pozitive sau egale cu zero sau negative.

5. Tendința este expresia orientării, direcționării unei acțiuni într-un anumit sens. Împulsul orientat spre un obiect determinat de anumite valențe, devine tendință. Tendința are și un aspect funcțional (stare de tensiune)

Tipuri și sisteme de motive

- I. Dinamica tipurilor de motive (de la cele mai elementare pînă la cele cu caracter profund social)
 1. Trebuințe fiziologice: foame, sete
 2. Trebuințe de securitate, libertate, independență
 3. Trebuințe de dragoste, prietenie
 4. Trebuințe de recunoștință și prietenii din partea altor oameni: încredere în forțele proprii
 5. Trebuința afirmării personalității prin exprimarea în mod creator, trebuința de satisfacere a curiozității, de frumos.
 - II. Criterii de ordin funcțional
 1. Motive homeo-statice –ajută la menținerea unor limite, echilibru intern a organismului
 2. Motive de dezvoltare - ajută la dezvoltarea personalității
 - III. Criterii de ordin genetic
 1. Motive primare (înăscute, fiziologice) de hrană, apă
 2. Motive secundare – învățate bazate pe cele primare: nevoia de explorare a mediului, curiozitate
 3. Motive sociale superioare – dobîndite în cursul acțiunilor psiho-sociale a individului cu mediul uman
 - IV. În funcție de poziția și valoarea motivației în raport cu activitatea
 1. Motive extrinseci (indirect, externe) elevul învață de frică
 2. Motive intrinseci (directe, inter.) elevul învață pentru a deveni cetățean onorabil
 - V. În funcție de valoarea adaptării motivelor
 1. Motive de sens pozitiv
 2. Motive de sens negative – treb de a fuma, a bea alcool
- Raporturi între motive:
- De convergență – motivele se întăresc reciproc
 - De divergență - apare conflictul dintre ele
 - De subordonare – unul subordonează pe altul; sînt posibile numai după apariția la individ a motivelor superioare.

Motive superioare: convingerile și interesele

Convingerile = structure motivaționale de mare complexitate, intensitate și eficiență care îmbină într-o situație elementar cognitive, attractive și volitive în raport cu anumite aspecte ale realității

Evidențiază un nivel superior de cunoaștere, înțelegere și acceptare a particularităților unor obiecte sau fenomene; constituie idei forță. Dacă convingerile sînt raționamente pozitive, asigură succes activității

Motivele învățării școlare

Motivele = condițiile interne care declanșează, susțin și determină învățarea. Rezultatele învățării depinde de existența, țelul și forța motivelor, mărimea, genul, natura.

Activitatea de învățare e determinată de:

1. Motive nemijlocite= teama de verificare, dorința de a fi lăudat, recompensat. Acestea sînt motive externe, intrinseci. Cunoștințele assimilate se sting odată cu dispariția motivului.
2. Motive sociale de învățare a fi apreciat, pentru a deveni cetățean util, pentru profesie. Sînt motive superioare, sînt intrinseci.

Procese afective, caracterizări generale

Procese afective

Procese afective reflect, sub forma trăirilor subiective, împrejurările de viață și mai ales însemnătatea pentru om a raportului dintre cerințele sale față de mediu și condițiile oferite de acesta

Faptele din realitate corespund sau nu cu cerințele noastre; concordanța duce la stări afective pozitive: satisfacție, bucurie, plăcere, discordanță, stări negative: ură, indiferența este exclusă.

Polaritatea afectivității

Polaritatea afectivității tinde spre unul din cei doi poli: pozitiv sau negativ.

Un element al reacțiilor afective este mimica și pantomimica.

Experiența omului îi permite să aprecieze din puncte de vedere diferite situațiile, ducînd la nuanțarea și îmbogățirea proceselor afective. Procesele afective îndeplinesc o funcție adaptivă la mediu.

Afectivitatea este o sursă de energie internă care se răsfrînge asupra activității. Fără emoție nici un fel de acțiune nu este posibilă. Emoția influențează conduit (lucrează :cu tragere de inimă”, “cu elan”). Sînt și procese afective care subminează activitate (decepția “Mulțumirea de sine”)

Formele afectivității

Substratul afectiv al procesului de cunoaștere = orice proces de cunoaștere ne creează o stare afectivă. Afectivitatea se împarte din punct de vedere al conținutului, intensității, duratei, complexității lor:

1. Emoțiile
 - Primare (efectele_ =caracterizate prin apariție bruscă, desfășurare puternică și violent, prin scurtă durată, simple, viu exprimate în conduit: furie, mînie, explozie de rîs
 - Complexe = caracteristici: sînt mai evaluate, durată relativă redusă, intensitate variabilă, mai nuanțate: teama, bucurie, speranță.Emoțiile depend de împrejurările de viață. Există emoții active (determină o conduit) și passive (stare pe care o suportă subiectul). Simultan, omul e cuprins de mai multe emoții, dintre care una domină
2. Dispozițiile = stări afective generalizate difuz, relative discrete dar durabile care comunică o tonalitate întregii acțiuni a omului. Emoțiile au un obiect precis, dispozițiile nu sînt raportate la un anumit obiect. Ex: bine dispus, relaxat, calm, trist
3. Sentimentele = raporturi afective, relative statornice față de un anumit obiect. Sentimentele = atitudini afective care se mențin mult timp (lună, an..).

Sentimentele sînt mult mai complexe decît emoțiile. Orice sentiment trece printr-o perioadă de oscilații și apoi se statornicește. Punctul de pornire al unui sentiment = o emoție; dar, dacă apare altă emoție care o contracarează pe aceasta, sentimental nu se mai dezvoltă. Înșușiri ale sentimentelor:

- Orientarea sentimental – spre ce obiectiv se îndreaptă
 - Profunzimea sentimentului = legătura pe care o au cu celelalte procese psihice
 - Statornicia
 - eficiența
4. Pasiunile = sentimente pécis orientate, care se disting printr-o deosebită intensitate, statornicie și eficiență. Aici e prezentă voința: pasiunea are o mare valoare creatoare.

Activități voluntare

Activitățile voluntare sînt acte de conduit care pornesc de la anumite motive și sînt orientate spre anumite scopuri.

Activitățile voluntare se efectuează prin intermediul mișcărilor voluntare = presupun existența unui scop și a tendinței de realizare a acestuia. (mișcările involuntare se desfășoară impulsive și automat)

Activitățile voluntare se exprimă și prin acțiunile mintale (citit, observarea unui fenomen)

După gradul complexității: activități

- Mai simple
- Mai complexe

După gradul în care e prezent caracterul voluntar:

- Activități pe deplin conștiente
 - o Obișnuite
 - o Implică învingerea unor dificultăți
- Activități mai puțin conștiente

Motivele și scopurile activității voluntare

Caracteristica esențială a activității voluntare este prezența scopului

Scopul = imaginea ideală, anticipativă a rezultatelor acțiunii omului.

Omul își fixează scopuri datorită motivelor activității. Din punct de vedere fiziologic, scopul = grup de legături temporare ce reglează activitatea centrilor nervoși. Scopul este totdeauna formulat verbal. În cazul unor acțiuni simple motivele pot coincide cu scopurile.

Activitățile voluntare complexe sînt determinate de un ansamblu de motive.

Noțiunea de voință

Noțiunea de voință = procesul psihic prin care se înfrîng anumite obstacole prin acțiuni orientate către realizarea unui scop, propus în mod conștient.

Obstacole: un obiect, fenomen, rezistența internă

Obstacolul = fenomen intern sau extern, obiectiv sau subiectiv.

Voința presupune lupta pentru biruirea obstacolelor prin efortul voluntar; dar și puterea de a pune frînă, a te stăpîni.

Efortul voluntar = o mobilizare a resurselor fizice, intelectuale, emoționale, o organizare a activității nervoase în jurul unui centru dominant.

Efortul voluntar este trăit ca o stare de tensiune, pregătire, concentrare.

Obstacolul determină și specializarea efortului. Se poate vorbi de dezvoltarea capacității de a realiza un efort de un tip sau de altul.

Efortul voluntar se realizează în: mobilizarea tuturor capacităților omului sau inhibarea lor.

Legătura voinței cu celelalte procese psihice

Activitățile voluntare sînt în prealabil gîndite și imaginate.

Sentimentele influențează voința (să existe sentimentul de împlinire a datoriei)

Voința intervine în organizarea și dirijarea tuturor proceselor psihice

Observația – percepție dirijată voluntar

Atenția (superioară) e condiționată de voință

Actele de gîndire presupun un efort de voință

Fazele activității voluntare (structura activității voluntare)

1. Orientarea preliminară spre scop; apare scopul; dar nu rezultă acceptarea lui în totalitate
2. Lupta motivelor: Omul e pus în situația de a alege un scop sau motiv
3. Hotărîrea: să fie rodul unei serioase analize conștiente, merită efort voluntar
4. Executarea hotărîrii luate; cea mai importantă. Concentrarea maximă a efortului voluntar; uneori poate fi întreruptă acțiunea și se ia din nou o hotărîre
5. Verificarea rezultatului obținut și formularea concluziilor

Calitățile voinței

1. Puterea de voință = energia cu care omul își urmărește scopul propus în ciuda oricărei greutăți. Opusă: slăbiciunea voinței = imposibilitatea de a re mobiliza pentru a realiza un scop.
2. Perseverență = urmărirea îndelungată, consecventă a scopului propus în continuarea hotărîții a acțiunii chiar și cînd aparent n-ar fi condiții necesare desfășurării ei. Perseverența este diferită de încăpăținare = străduința între idei, acțiune nereală, nelogică
3. Independența voinței = a nu ceda influențelor colaterale în luarea hotărîrilor, adoptarea unei atitudini critice față de acțiuni ideile sale. Ajută la creativitate, originalitate. Este opusă = sugesctibilitatea = adaptarea necritică a părerii altora
4. Promptitudinea luării hotărîrii = iuteala cu care omul deliberază asupra situației concrete și adoptă o hotărîre. Se face în urma unei analize a cauzelor, condițiilor. Opusă: nehotărîrea, tergiversarea = oscilarea îndelungată între diferite motive și posibilități

Deprinderile, caracterizare generală

Executarea oricărei acțiuni conștiente presupune însușirea prealabilă a operațiilor care o compun.

Deprinderi = fragmente sau component automatizate ale activității conștiente elaborate prin exercițiu.

Se desfășoară sub controlul mai redus al conștiinței. Orice deprindere a fost inițial o acțiune conștientă, care datorită exercițiului și al învățării conștiente s-a transformat într-o deprindere.

În faza inițială controlul conștiinței se execută mai ales elementele de detaliu, apoi asupra esențialului.

Acțiunile automatizate sînt subordonate voinței. Exemplu de deprindere: vorbire, citire, scris.

Acțiunea diferitelor deprinderi ; se detașează și se desfășoară cu ușurință, rapid, sigur, corect, cu un consum redus de energie.

Deprinderile pot fi:

- Senzoriale: vizuale, auditive
- Motrice
- Intelectuale (mentale)

Din punct de vedere al activității în care sînt implicate deprinderile sînt:

- Specific pentru activități profesionale
- Cu o gamă mai largă de aplicabilitate: citit, scris

Din punct de vedere neuro-fiziologic deprinderile = stereotipuri dinamice; legături temporal, inițial disparate se organizează în sisteme unitare în virtutea căruia o operație atrage după executarea celei următoare fără intervenția celui de-al doilea sistem de semnalizare: se formează un lanț dirijat în sens unic.

Condițiile formării deprinderilor

Condițiile externe:

- Instrucția verbal (explicarea acțiunii)
- Prezentarea modelului acțiunii (demonstrație)
- Exercițiul efectuat în scopul însușirii operațiilor
 - o Reluarea conștientă a operațiilor
 - o Reluarea selectivă a operațiilor (în funcție de dificultățile existente)
 - o Reluarea a activității în condiții schimbate
 - o Reprezentarea clară a scopului pentru care se exersează
 - o Întărirea controlului și autocontrolului
- Cunoașterea rezultatului și corectarea succesivă a acțiunii

Etapile formării deprinderilor

1. Etapa orientării și familiarizării conștiente a individului cu activitatea – subiectul își formează o imagine globală despre acțiunea respectivă
2. Etapa învățării analitice, prin operații – efectuarea detaliilor acțiunii, a operațiilor disparate
3. Etapa alalitico-sintetică de organizare și sistematizare a elementelor acțiunii – sesizarea erorilor, schematizarea acțiunilor.
4. Etapa sistematizării și integrării operațiilor într-o acțiune unitară – constituirea stereotipului dinamic
5. Etapa perfecționării deprinderilor – actualizarea selectivă a operațiilor, recombinația lor,

Interacțiunea deprinderilor

Deprinderile se influențează reciproc (interacționează); aceasta favorizează formarea unor deprinderi noi, altele îngreunează.

Transformarea = influența pozitivă a vechilor deprinderi asupra formării unor deprinderi noi.

Interferență = influența negativă a vechilor deprinderi asupra altei deprinderi în curs de formare. Exemplu: transformare: învățarea limbii engleze știind limbile franceză + germană

Obişnuinţele

Obişnuinţele sînt component automatizate ale activităţilor conştiente , funcţionează după aceleaşi mecanism neuro-psihologic ca deprinderile. Deosebirea între deprinderi şi obişnuinţe:

- Obişnuinţele specific ă şi nevoia interioară de săvîrşi acţiuni (deprinderile exprimă tehnica, modul de execuţie al acţiunii)
- Obişnuinţele sînt positive sau negative (deprinderile sînt neutre)
- Obişnuinţele au o rezonanţă afectivă

Priceperile

Deprinderile + priceperile = baza comportamentului înăţat

Priceperi = posibilitatea dobîndită prin învăţare de a executa o acţiune, de a utilize practice şi conştient în condiţii variate cunoştinţele însuşite, realizînd o adaptare prompt la schimbările survenite.

Principiile nu presupun un exerciţiu pregătitor (spre deosebire de deprinderi)

Priceperile:

- Elementare (constituie prima etapă a formării deprinderilor) şi se formează:
 1. Prin observarea acţiunilor altora, observaţia însoţită de dorinţa de a sesiza executarea acţiunii
 2. Prin explicaţii pe baza indicaţiilor verbale – prin care se transmit cunoştinţele necesare
 3. Prin activitatea practică a subiectului – executarea direct a acţiunii
- Superioare : priceperea de a realize problem, de a se orient ape hartă, a analiza un text. Au o mare complexitate structural-funcţională

Priceperile au un mare grad de conştientizare şi alegere a celor mai adecvate mijloace de adaptare la situaţii.

Priceperile se bazează pe cunoştinţe şi deprinderi: le îmbină pe acestea.

Atenţia , caracterizări generale

Fenomenul de concentrare a activităţii psihice în raport cu un anumit obiectiv.

Atenţia se manifestă prin:

- a) Prezenţa unei orientări relative stabile a activităţii psihice în raport cu un fapt anumit
- b) Organizarea şi sistematizarea activităţii psihice în raport cu obiectivul fixat
- c) Intensificarea activităţii psihice în raport cu obiectivul fixat
- d) Atenţia poate fi îndreptată asupra unor obiecte sau fenomene; spre o activitate motrice, spre un fapt mintal

Din punct de vedere fiziologic atenţia reprezintă o îmbinare de

1. Un fenomen de activitate difuză
 - Orice stimul dă naştere unor impulsuri nervoase care se propagă spre cei pe două căi
 - a) Una specific analizată
 - b) Alta specific, mediată de formaţia reticulară =>activarea central difuză => creştere a tonusului cerebral (a tensiunii psihice necesare în fenomenele de atenţie)

2. Un fenomen de filtraaj sensorial: iau naștere procese de selecționare a mesajelor, de facilitare a transmiterii și integrării mesajelor senzoriale și inhibiție a a excitațiilor care nu vizează obiectivul fixat.

Funcționează legea inducției reciproce: concentrarea excitabilității în anumite zone ale cortexului (scoarța cerebral) este însoțită de o scădere a excitabilității în alte zone

Formele atenției

- 1) Atenție involuntară = o formă de atenție în care concentrarea activității psihice asupra unui anumit obiectiv este făcută fără vreo hotărîre prealabilă, fiind impusă de anumite condiții de moment.

Excitanții care deșteaptă atenția involuntară:

A. Datorită însușirilor lor proprii:

- a. Apariția neașteptată a unui excitant puternic
- b. Dispariția excitantului
- c. În general, orice schimbare a ambiției

B. Datorită semnificației care o au pentru noi

- a. Tot ce s-a dovedit în stare să ne satisfacă o trebuință
- b. Tot ce e legat de activitatea noastră, de perspectiva noastră de viitor.

- 2) Atenția voluntară = o formă de atenție în care concentrația activității psihice asupra unui obiect se face în urma unei hotărîri prealabile; pentru menținerea atenției se cere effort din partea noastră.

Există o împletire a atenției voluntare cu cea involuntară.

- Există o anumită gradație în trecerea de la atenția voluntară la cea involuntară
- Pot alterna moment lipsite de interes, cu moment cu interes.
- Activitatea care nu ne-a atras, poate pînă la urmă să ne atragă

Calitățile atenției

- 1) Stabilitatea – durata (timpul) cît ține atenția asupra unui obiectiv
 - a. Dacă obiectivul nu prezintă variație, stabilitatea atenției = 1 – 2 sec (scăzută)
 - b. Dacă obiectivul oferă o varietate, stabilitatea atenției e mai mare ; ajunge la 30-40 minute
- 2) Volumul atenției – numărul de obiecte, fenomene cuprinse în cîmpul atenției în același timp
 - a. Depinde de natura elementelor (obiecte, fenomene)
 - b. De persoana respectivă
- 3) Mobilitatea atenției – capacitate de a putea urmări, în cursul aceleiași activități, alternative diverse fapte care se desfășoară independent dar sînt importante pentru activitatea noastră (ex. Prof, înv.)
- 4) Gardul de concentrare a atenției – rezistența față de excitanții perturbatori. În condițiile unor excitanți perturbatori este posibilă menținerea atenției, depunînd însă un effort mai mare . Pentru a duce activitatea la bun sfîrșit contează:
 - A. Atitudinea pe care o luăm față de excitanții perturbatori
 - a. Să evităm pe cît posibil urmărirea sensului celor auzite
 - b. Păstrarea calmului
 - c. Conștiința importanței activității

- B. Antrenamentul. Există oameni "distrați" datorită
 - a. Slăbiciunii atenției lor
 - b. Marii lor capacități de concentrare asupra unui obiectiv (savanții)
- 5) Distribuția atenției – posibilitatea de a desfășura simultan două sau mai multe activități. Direcția atenției noastre este totdeauna unică. Când se pot executa mai multe activități simultan:
 - a. Când una ne cere să fim atenți iar celelalte sînt utilizate mai mult sau mai puțin automatizat
 - b. Deplasarea atenției de la o activitate la alta
 - c. Diferite direcții ale atenției sînt sintetizate către una dominant

Neatenția elevului în procesul învățării

Nu există activitate care să se poată desfășura fără atenție. Educația memoriei => educația stabilității, mobilității, capacității de a rezista la acțiunile factorilor perturbanți.

Educația atenției involuntare se bazează pe educația intereselor pentru că acestea exprimă modul în care soluționăm obiectele preocupărilor noastre.

Educarea atenției voluntare depinde de educarea intereselor și educarea voinței.

Formele negative de manifestare a voinței la elevi

- a) Capriciile – copilul dorește mai mult decît vîrsta
- b) Încăpățînarea – refuză din principiu să facă ce-i cere adulterul
- c) Negativismul - perseverează într-o acțiune deși vede că rezultatele ei sînt negative
- d) Lenea – expresia unei voințe slabe

Tema VIII: Factori de personalitate implicați în învățare

Personalitatea. Conceptul de personalitate

Individ = un organism unitary, de sine stătător structurînd o multitudine de caractere biologice și fiziologice prin care se realizează adaptarea la natură

Individualitatea = omul ca realitate biologic dar și realitate psihică, cu o organizare special diferențiată, irepetabilă ireductibilă

Persoană = individual luat în accepțiunea psihică, adică individualitate umană cu o viață psihică superioară în cadrul căreia conștiința joacă un rol important

Personalitate = există 50 de definiții; sînt incomplete neconsiderînd esența socială a omului antropologia marxistă (știința socială – apariția și evoluția ființei umane):

- Omul ca produs al naturii este mai întîi de toate o ființă biologică și se supune legilor acesteia
- Omul e ființa cu cea mai înaltă organizare biofizică
- Omul este în același timp ființă biologică și socială (unitate între individ și societate)
- Ființa umană = unitate somato – psiho-socio – culturală
- Omul este un produs al existenței sociale, al condițiilor social-istorice în care trăiește.

Personalitatea umană reflectă în mod simetric acțiunile unor factori unitari: relațiile economice ale orînduirii, activității lui în muncă, particularitățile lui de viață social-politică, etc.

Personalitatea îmbină în mod propriu generalul cu practicul, universalul uman cu individualul specific, concret și original

Calitatea de autentică personalitate este conferită individului uman de conceptual de valoare.

Personalitate (În sens contemporan):

- A fi recunoscut ca o valoare, ca un individual care aduce o contribuție de preț la viața socială
- A avea conștiința propriei valori

Capacitatea de acumulare activă, intensivă, integrală a valorii materiale create de umanitate, conferă individului o valoare și-l consacră ca personalitate.

Structura personalității

Trăsături structurate și individualizate în personalitate sînt:

- Biofizice în natura lor
- Concrete și personale în originea lor
- Contemporane în efectul lor
- Capabile de autonomie funcțională, dar interdependente din punct de vedere structural.

Trăsăturile personalității se referă la aspect:

- Morfologice
- Fiziologice
- Psihologice:
 - o Atenția,
 - o Motivația
 - o Pasiunea
 - o Interese
 - o Aptitudini

- Inteligență,
- Temperament,
- Character

Din punct de vedere psihologic personalitatea = agregat organizat al proceselor psihice pe care le manifestă un individual, ansamblu de particularități psihice tipice și individuale ale omului, sinteză a particularităților psiho-individuale datorită căreia se deosebesc unul de altul.

Comportamentele structurale ale personalității sînt legate între ele, alcătuind un ansamblu unic, specific, orice individualitate dîndu-i o configurație distinctă; ele se află interrelaționate într-un sistem riguros, supraordonat, fiecare component ocupînd un loc central sau periferic; ele alcătuiesc un tot integrativ, niciodată deplin și definitiv încheiat, relativ stabil.

Structura personalității denotă plasticitate; personalitățile sînt dinamice deschise, active, în continuă organizare și dezvoltare, într-un continuu proces de echilibru cu realitatea și cu sine însuși.

Principalele componente ale personalității:

- a) Temperamental = latura dinamico-energetică a personalității
- b) Aptitudinile = mijloacele de acțiune ale personalităților (indică nivelul de performanță ale personalității)
- c) Interesele
- d) Caracterul = sistemul de atitudini ale omului față de societate, față de alți oameni față de sine

Personalitatea = o caracteristică general umană, constînd dintr-o structură bio-psiho-socio-cult, de o mare complexitate factorială, de înaltă organizare

Temperamentul – explicații și clasificarea temperamentelor

Temperament = caracteristica dinamico-energetică generală a personalității. Ea exprimă numai particularitățile dinamice stabile și caracteristice pentru un om, care nu sînt determinate de împrejurări accidentale

Temperamentul se manifestă la copil de la vîrsta cea mai fragedă.

Temperamentul este foarte stabil, observîndu-l la un om și după zece de ani

Clasificarea clasică a temperamentului. (Hipocrat în antichitate):

- a) Coleric
- b) Sanguinic
- c) Flegmatic
- d) Melancholic

Temperamentul nu se explică prin prezența în organism a sîngelui, flegmei, fierii galbene, prin constituția oamenilor grași

- a) Particularitățile funcționale ale creierului
- b) Încălzirea glandelor interne asupra dinamicii conduitei
- c) Particularitățile metabolismului la elaborarea energiei organice.

Tipuri de activitate nervoasă superioară (ANS)

(Pavlov):

- Activitatea nervoasă presupune dezagregarea unor substanțe funcționale aflate în memorie
- Cînd substanța se termină, neuronal se inhibă, pentru a forma în subst. funct.

- La unele persoane volumul substanței funcționale este mai mare și de aceea rezistența la solicitare este mai mare, deci sistemul nervos este puternic; invers sistemul nervos este slab.
- Forța procesului de excitație poate fi mai mare decât forța procesului de inhibare => sistemul nervos este neechilibrat
- Forța procesului de excitație egală cu forța procesului de inhibiție, => sistemul nervos este echilibrat

Mobilitatea = viteza cu care procesele sînt declanșate, se răspîndesc și trec unul în altul;
Sistemul nervos:

- Mobil
- Lent – procesul se desfășoară lent

Mobilitatea nervoasă are la bază particularități ale procesului de asimilație dezvoltată în memorii corticale.

Înșușiri ale ANS:

- Forța (puternic, slab)
- Echilibru (echilibrat, neechilibrat)
- Mobilitatea (mobil, lent)

Tipuri de ANS:

- Puternic, neschin=mbător => temperament coleric
- Puternic, echilibrat – mobil =sanguine
- Puternic, echilibrat , inert=>flegmatic
- Slab =>melancholic

Este o clasificare aproximativă; există diferite grade de forță nervoasă, de echilibru, de mobilitate. Tipul de ANS este înăscut

Temperamentul = expresia influenței tipului de ANS asupra conduitei și activității psihice (deci nu numai tipul)

Influența însușirilor ANS asupra activității psihice și conduitei

- Viteza desfășurării actelor psihice și a reacțiilor motorii depinde de mobilitatea nervoasă
- Mobilitatea înaltă facilitează și deplina atenției
- În situații amenințătoare, cel cu sistem nervos slab “se pierde”, cel puternic se înverșunează
- Tipul slab are o sensibilitate mai dezvoltată decât cel puternic
- Neechilibrarea proceselor nervoase se exprimă într-o desfășurare inegală a activității psihice și a conduitei; echilibrul ANS = ritm relativ egal, uniform al vieții psihice și a conduitei.
- Nu totul depinde de temperament, actele fiecăruia fiind supuse controlului conștient.
- Prin activitățile reflexe și cerebrale, prin antrenamente speciale și elaborarea de noi structuri, tipul este depășit.

Descrierea temperamentelor

- 1) Coleric (Voltaire, Caragiale): neliniștit, impetuos, uneori impulsiv, înclinat spre “explozii” afective, inegal în mișcări, sentimente puternice, stări de furie, alarmă, își consumă neeconomico energia=> cuprins de stări de oboseală, needucat, irascibil, nerăbdător, se stăpînește cu greu

- 2) Sanguinic (Balzac, Coșbuc): Vioi, mobil, adaptiv, bine dispus, stabil, nu e înclinat spre sentimente puternice și stabile.
- 3) Flegmatic (M. Sadoveanu) calm imperturbabil, indiferent, nu are reacții emoționale vii și rapide, se concentrează puternic și nu este distras ușor.
- 4) Melancolic (M. Eminescu, Vlahuță): tonus slab al conduitei, interiorizat, n-are rezistență la stări de încordare, capabil de acțiuni analitice de mare finețe, f sensibil, se indispune des

There are 3 tipuri de tip slab:

- Neechilibrat –excitabil
- Echilibrat – mobil
- Echilibrat – lent

Importanța cunoașterii temperamentelor

Nu există temepamente bune și rele; fiecare prezintă avantaje și dezavantaje => personalitatea să se formeze astfel încât să utilizeze avantajele și să prevină dezavantajele

Fiecare din temperament permite cea mai înaltă și variată dezvoltare a personalității

Calitatea și esența personalității fiind legată de cristalizarea de operații intelectuale nu e condiționată de temperament; mobilitatea înaltă nu înseamnă încă inteligență.

Același tip de activitate nervoasă superioară poate servi ca bază pentru formarea oricăruia dintre capacitățile și caracterele de valoare. Aceleși capacități și caractere valoroase se pot forma pe baza oricăruia dintre tipuri.

Temperamentul dă o coloratură personalității; el reprezintă terenul pe care se formează celelate particularități ale personalității.

- În educație urmărim utilizarea și dirijarea într-un anumit fel a însușirilor temperamentale;
 - o la coleric dă-- stăpânim impulsivitatea și neastîmpărul de sine, să-i consolidăm energia într-o direcție creatoare;
 - o sanguinic: să-i formăm interese și înclinații stabile;
 - o flegmatic: să-i formăm interese variate pentru a-l scoate din monotonie
 - o melancholic : a-i stimuli energia, încredere în forțele proprii

Caracterul

Caracterul = totalitatea însușirilor psihice stabile ale omului privit ca membru al societății, însușiri manifestate în conduit și avînd o semnificație morală

Caracter vine din grecește = pecete, tipar.

Manifestările temperamentului sînt modificate sub influența caracterului. Din punct de vedere fiziologic: la baza caracterului stau sisteme generalizate de legături temporare; In ANS acestea îndeplinesc rolul unor puncte de reper după care se orientează orice activitate de conduit.

Caracterul cuprinde: deprinderi morale, trebuințe sociale, scopuri de viață, sentimente morale.

Fiecare trăsătură de character este foarte complex, rezulltînd din sinteza a diverse alte însușiri psihice. Evenimentul de bază al caracterului este atitudinea (M. Ralea, V. Pavelcu, Szurski).

Caracterul se formează în cursul vieții avînd ca model relațiile sociale în care omul e angrenat; relațiile sociale și condițiile de viață ale oamenilor evoluția istorică => caracterul se schimbă de la o epocă la alta, deosebindu-se și după apartenența de clasă.

Structura caracterului

Pentru a înțelege caracterul cuiva trebuie studiate numai trăsăturile principale ale caracterului.

Trăsăturile prezintă diverse grade de dezvoltare; ele sînt strîns legate între ele și în multe cazuri depend una de alta.

I. Trăsături de caracter care exprimă principalele atitudini

- a. Trăsăturile de caracter ce exprimă atitudinea față de societate
 - Principal năzuinței și idealuri ale omului sînt legate de interesele și scopurile profesiei ale țării
 - Se dezvoltă patriotismul socialist = atașamentul față de patria socialist
 - Se dezvoltă internaționalismul socialist, atitudinea socialist de apărare, respect și grijă față de proprietatea obștească
 - Se dezvoltă colectivismul = expresia unității de scopuri și acțiunea tuturor ce luptă pentru socialism
- b. Trăsăturile de caracter ce exprimă atitudinea față de oameni
 - Se dezvoltă atitudinea umanistă de dragoste, respect și grijă față de oameni, exigența față de oameni, atitudinea critic față de tovarășii de muncă, sinceritatea comunistă
- c. Trăsăturile care exprimă atitudinea față de muncă
 - Convingerea de necesitatea muncii, trebuința profundă de a munci, hărnicia
 - Se dezvoltă conștiința, atît de disciplină, ordine, seriozitate în muncă
 - Spiritul de inițiativă și cel inovator
- d. Trăsăturile de caracter care exprimă atitudinea față de sine însuși
 - Modestia, exigența față de sine, simțul autocritic
 - Simțămîntul demnității personale

II. Trăsăturile voluntare de caracter

- a. Consecvența = urmairea și realizarea scopurilor
- b. Hotărîrea
- c. Fermitatea și dîrzenia = înfrîngerea greutăților pentru a urma neabătut calea stabilită
- d. Bărbăția și curajul = realizarea superioară a calităților voluntare în condiții foarte grele ce implică și unele pericole.
- e. Stăpînirea de sine = a-ți păstra calmul în orice situație
- f. Disciplina = subordonarea acțiunilor proprii cerințelor și îndatoririlor sociale
- g. Independența în acțiune = acțiuni în deplin accord cu propriile convingeri și vederi

III. Particularitățile de ansamblu ale caracterului (calități ce definesc caracterul ca un tot)

- a. Unitatea caracterului – în toate împrejurările același profil moral
- b. Gradul de definire al caracterului = unele trăsături au rol dominant; celelalte se string în jurul lor

- c. Originalitatea caracterului (sînt originale acele caractere ce promovează anumite idei)
- d. Bogăția caracterului = multitudinea de interese, aptitudini, cunoștințe ce leagă pe om de realitate
- e. Plasticitatea relativă a caracterului = unele trăsături particulare se pot modifica
- f. Puterea sau tăria caracterului (sînt puternice acele caractere ce sînt unitare, legate , și-au dezvoltat atît atitudini comuniste față de realitate)

Interesele. Natura și structura intereselor

Interesul = acea însușire de personalitate ce se manifestă ca orientare selectivă și concentrare relativă stabilă a omului asupra unor categorii de obiecte sau fenomene, acțiuni, o relație cognitivă, conștientă, pozitivă, selectivă, preferențială, constant și durabilă față de unele obiecte, fenomene, oameni, domenii de activitate, menite să-i satisfacă unele trebuințe material și spiritual.

Interesul = tendința subiectului de a da atenție unor obiecte, fenomene, persoane (Al. Rișca)

Funcțional interesul = un mijloc de autoreglare al organismului în scopul menținerii vieții.

Interesul = formă specifică a motivației. Ca formă specială a motivației superioare, interesul are 2 subnivele:

- 1) Energetic- dynamic (determină intensitatea efortului)
- 2) Orientativ – diferențial (exprimă direcția efortului)

La baza interesului stă un motiv primar care constă în cunoaștere și acțiune și are un caracter emoțional.

Satisfacerea nevoilor primare determină diminuarea lor pînă la stingere: satisfacerea interesului are caracter progresiv. Interesul dependent de cîmpul cognitive și operațional în care e orientat. În plan cognitiv, interesul se manifestă ca modalitate atitudinală, pozitivă, selectivă, preferențială, activă și constant.

Interesele autentice nu se identifică nicicum cu atracțiile și preferințele; acestea sînt doar premise în constituirea interesului propriu-zis, sînt exterioare și fluctuante.

Interesul stabilizat capătă valoare de însușire de personalitate. Conceput ca atitudine, interesul are 3 componente

- Cognitiv = orientarea și concentrarea selectivă, conștientă și durabilă asupra unor obiecte, fenomene
- Afectiv = atracția, preferința, plăcerea, dorința față de respectivele obiecte sau activități
- Volitiv = efortul în procesul cunoașterii

Clasificarea intereselor

Există foarte multe clasificări pentru că există foarte multe criterii de clasificare.

Există tot atîtea interese cîte domenii de activitate ale realității sînt

În psihologia clasică se folosesc 2 criterii:

- Criteriul preocupărilor preferate; interese pentru sport, artă, literatură
- După trebuințele pe care le satisfac: interese cognitive, sociale, politice, creative, art și sportive, interese pentru muncă

Întersul cognitiv poate fi exprimat prin sumă de interese concrete: interes pentru literatură, matematică...

Dinamica intereselor

Etapă I: învățământul primar clasele 1-4

- Lipsa unor interese diferențiate față de conținutul temelor
- Totul este la fel de interesant și atrăgător
- Sensul învățării: obligația școlară

Etapă II: învățământul clasele 5-10

- Interesul pentru activitatea școlară se diferențiază
- Elevul e atras de materiile care îi dau răspuns la problemele ce îl preocupă
- În adolescență, obiectele de învățământ sînt apreciate din punct de vedere profesional

Etapă III:

- O intensă consolidare și specializare a intereselor
- Ierarhizarea și sistematizarea intereselor într-un sistem în care unul e fundamental și ocupă loc central
- Se dezvoltă și consolidează interesul profesional
 - o Elevul se orientează spre o profesie
 - o Caută să se afirme în domeniul prefer
 - o Interesul se specializează, consolidează

Aptitudinile. Noțiunea de aptitudine

Aptus = apt de (latină)

Aptitudinea = particularități psihice individuale care-l deosebesc pe om de ceilalți, particularități ce asigură îndeplinirea cu succes a uneia sau mai multor activități

Aptitudinea presupune o înaltă productivitate, cantitate, calitate în desfășurarea unei acțiuni. Orice funcție psihică peste medie poate fi considerată aptitudine. Orice aptitudine se realizează prin procese psihice. Orice proces psihic raportat la performanța sa dobîndește caracter de aptitudine. Aptitudinea apare ca instrument de personalitate.

Aptitudinile = acele însușiri psihice ce îi confer omului posibilitatea efectuării ușoare, calitativ superior a unor activități.

Criteriile esențiale ale aptitudinilor: superioritatea performanței, continuitatea progresului.

Calitativ aptitudinile să se manifeste constant și stabil; numai atunci devine trăsătură a personalității

Felurile aptitudinilor

I. Aptitudini

- a. Natural - de natură biologic; se construiesc în ontogeneză: capacitatea de analiză și sinteză, de diferențiere a stimulilor
- b. Specific umane
 - De natură social-istorică: sînt formațiuni noi și se structurează în cursul dezvoltării individuale (ex: capacitatea de a vorbi, de a utiliza unelte)
 - Ele se realizează nu după motive interne date de informația genetică, ci după modele externe date pe plan istoric.

II. După procesul psihic: aptitudini

- a. Senzoriale: plasticitate, perceptual, acuitate vizuală
- b. Psihomotorii: forța mișcării, rapiditate
- c. Intelectuale: inteligența

III. Aptitudini

- a. Elementare – realizare superioară a unui singur fel de operații
- b. Complexe

Aptitudinile elementare să nu fie luate izolate

Aptitudinile să se interpătrundă

Există atâtea aptitudini cîte feluri de activități umane sînt

Aceeași aptitudine poate avea aplicații în mai multe domenii de creație, iar în cadrul aceleași activități se folosesc mai multe aptitudini.

IV. Aptitudini

- a. Generale
- b. Special

Talentul = îmbinarea originală a aptitudinilor care asigură posibilitatea înfăptuirii creatoare a unei activități

Talentul reprezintă crearea unor valori de importanță istorică pentru viața socială. Avem aptitudini:

- Pentru învățat
- Pedagogice
- Aviatice,
- Etc.

Condiționarea biologică și socială a aptitudinilor

Aptitudinile nu sînt moștenite. Există unele premise naturale: dispozițiile ce stau la baza aptitudinilor

Dispozițiile = particularități neuro-fiziologice ale aparatului cerebral al omului

Dispozițiile constituie condițiile interne pentru dezvoltarea aptitudinilor; ele sînt favorizate, nu determinante pentru dezvoltarea aptitudinilor.

Aptitudinile se formează în procesul activității. Dezvoltarea aptitudinilor este strîns legată cu dezvoltarea întregii personalități

Premizele ereditare ale aptitudinilor constau în:

- Însușirile de tip ale sistemului nervos: intensitatea, mobilitatea, echilibrul, plasticitate sistemului nervos
- Particularitățile morfo-funcționale ale analizatorilor: finețe, sensibilitate

În activitățile sportive, artistice premisele ereditare sînt absolute necesare: pentru cele tehnice, științifice nu sînt obligatorii (pentru acestea e obligatoriu: însușirea culturii, exercițiul)

Diferențierea aptitudinilor este în mod decisiv determinată de condițiile social-istorice, educative, de mediul ambiant. Există cazuri cînd aptitudinea este deosebit de timpurie: Enescu cînta la vioară la 4 ani. Tîrziu: Cervantes a scris „Don Quijote” la 58-68 ani.

Aptitudinile nu-l scutesc pe om de a munci; munca poate însă suplini aptitudinile.

Aptitudinile nu înseamnă suma cunoștințelor deprinderilor și priceperilor, ci îndeplinirea unei activități la nivel superior. Aptitudinea înlesnește însușirea de cunoștințe, priceperi și deprinderi.

Factorii formării aptitudinilor

1) Premisele naturale:

- a. Particularități analiza, dinamica activității nervoase superioare, finețea reacțiilor, viteza și trăinicia formării legăturilor temporare
 - b. Însușiri anatomo-fiziologice; constituția fizică, robustețea
 - c. Particularități anatomo-fiziologice: ale aparatului verbo-motor
- Se manifestă precoce G. Enescu, sau târziu T. Arghezi depinde de condițiile de mediu
Pe baza predispozițiilor se pot dezvolta aptitudini diferite

2) Condițiile de mediu

3) Educație și instrucție

Condițiile pentru dezvoltarea aptitudinilor

- Dragoste de muncă
- Dezvoltarea intereselor
- Însușirea de cunoaștințe, priceperi și deprinderi

Inteligența. Definiția inteligenței

Există foarte multe definiții: inteligența ca: aptitudine general, aptitudine de abstractizare, de sinteză, de învățare

Remplein (psihologia general) Inteligența = o aptitudine general, foarte complex, o organizare intrapsihică a unui grup de capacități pe care le poate lua ființa umană care face posibilă rezolvarea unor problem concrete și abstracte, iar prin aceasta stăpânirea unor situații noi de către individualul care nu mai cere încercări și învățare și care se manifestă în cuprinderea, aplicarea, înțelegerea și refacerea unor relații și sensuri

Inteligența = aptitudinea intelectuală general: a individului uman de a utiliza experiența proprie în împrejurări noi, de a rezolva și anticipa problem noi.

Trăsături: inteligența are un caracter complex

- Asociativ
- De sistematizare
- De orientare
- Operatoriu

Inteligența denotă eficiența proceselor intelectuale

Inteligența e opusă inteligenței instinctive = formă de inteligența stereotipă, ereditară.

Utilizând inițial montajul ereditar, inteligența trebuie dezvoltată.

Inteligența permite realizarea integral și dinamică maximal eficiență a individului uman în ambianța mediului. Inteligența nu e un simplu process psihic, ci un ansamblu de procese psihice pe care le organizează și coordonează (aptitudine global). Presupune realizarea superioară a înțelegerii presupunând dezvoltarea superioară a gândirii, imaginației, memorie.

Inteligența = capacitatea subiectului de a găsi în situații complicate soluțiile cele mai bune.

Inteligența presupune rezolubilitate = ușurință a învățării, un anumit activism mintal = permite construirea de idei

Tipuri de inteligență

După domeniul de valori prin care se exprimă inteligența poate fi:

- Concretă – posibilitatea de a opera ușor și cu mare randament în planuri concrete
- Abstract – pot opera ușor cu simboluri verbale și semantic

- Social – adaptarea rapidă și netensională la schimbările de mediu social
- S-ar mai adăuga inteligența analitică, critic, imitativă, transformativă, empirică, descriptivă, logică, explicativă, motorizată, tehnică, matematică, literară, artistică
- E necesară dezvoltarea pluridimensională a inteligenței => multilateralitatea. Inteligența depinde și de motivație, scopul activității, efortul voluntar.

Inteligența și învățarea

Există o înaltă dependență a calității și eficienței activității individuale, de calitatea și condițiile învățării

Latura strategică a învățării (tehnica) e decisivă pentru construcția intelectuală. Între metode și procedeele de predare, și învățare ale prof și operațiile mintale ale elevului se constituie analogii, metoda construiește structura intelectului.

Pentru dezvoltarea intelectului:

- Utilizarea unor tehnici speciale de învățare
- Transformarea conceptelor învățate de la o clasă de problemă la alta.
- Rezolvarea de problemeL algoritmică = exploatarea sistematică a tuturor posibilităților astfel ca după un număr finit de pași să se ajungă în mod cert la rezultat (=> dezvoltarea intelectului reproductiv)
- Rezolvarea creatoare de modele (=> dezvoltarea intelectului creativ)
- Învățarea prin problematizare, cercetare, descoperire (se merge de la difuz la direcționat; se formulează întrebări, se caută mai multe căi, mai multe soluții)

Creativitatea. Definiția creativității

Psihicul uman este ierarhic organizat în

- Recepție
- Retenție (memorare, stocare)
- Raționament
- Creativitate

Creativitate = aptitudinea general umană de maximă complexitate al cărei specific este producerea noului sub diferite aspect: teoretică, științifică, tehnologică, social

Creativitatea este fenomenul multidimensional, se finalizează într-un produs de valori individuale dar mai ales social superioară.

Se manifestă în elaborarea de ipoteze, testarea acestora.

Sînt creatori de idei, creatori în testarea ideilor altora, creatori în modul de prezentare a ideilor altora.

Factorii creativității

- Factori psihici
 - o Factori intelectuali (aptitudinali)
 - o Factori nonintelectuali (motivație, aptitudini, afectivitate)
- Factori sociali (cultural-educativi, mediul socio-ec)
- Factori biologici (diferență de vîrstă, sex)

Explicarea fenomenului creativ:

Etapa I: creativitatea era sinonimă cu inteligența (nu e corect)

Etapa 2: identificarea factorilor intelectuali ai creativității:

- Sensibilitatea față de problemă
- Permanentă curiozitate științifică

- Dorința de a elabora, a verifica ipoteze noi.
- Sensibilitatea la implicații (a sesiza relații)
- Fluența (fluiditatea) = bogăția, ușurința și rapiditate cu care se realizează asociațiile, imaginile, ideile. Fluența poate fi:
 - o Verbal = bogăția de cuvinte, ușurința emiterii lor
 - o Ideatională = bogăția de idei
 - o Asociativă = stabilirea de analogii sinonimii
 - o Expresională – cantitatea de noi expresii
- Flexibilitatea = capacitatea subiectului de a modifica rapid și eficient mersul gândirii, de a renunța la unele puncte de vedere și a adopta altele noi. Flexibilitatea can be:
 - o Spontană –când modificările sînt impuse de subiectul respective
 - o Adaptivă – cînd situația impune subiectului adoptarea unor noi puncte de vedere
- Originalitatea – capacitatea de a produce imagini noi, idei noi
- Ingeniozitate – capacitatea de a rezolva problem cu o eleganță deosebită, neuzual
- Aptitudinea de a redefini = a restructura, a schimba funcția unui obiect pentru a-l face util într-o nouă formă

Etapă 3: Studiul factorilor nonintelectuali ai creativității

- Motivaționali:
 - o motivație puternică,
 - o capacitatea de a lucra susținut și a fi absorbit de muncă;
 - o spirit de observație,
 - o sensibilitate emoțională;
 - o capacitate de comutare a atenției
- Atitudinali:
 - o Atitudini intelectuale nonconformist: spontaneitate, receptivitate față de ideile noi
 - o Atitudinea perceptivă: a se lăsa surprins de o anumită problem
 - o Preferință pentru complexitate, ambiguitate și asimetrie
 - o Persoanele creative sînt mai impulsive, independente, introvertite, animați de idealuri înalte.

Etapele procesului creator

- 1) Prepararea = familiarizarea cu natura problemei și cu metode de rezolvare adecvate
 - Sesizarea problemei=sesizează o stare de îndoială, o tensiune internă, conștientizarea problemei
 - Subetapa analitică
 - Formularea clară a problemei
 - Separarea esențialului de neesențial
 - Cît mai multe cunoștințe duc la ea, posibilități mai mari de prelucrare, răspuns
 - Subetapa de acumulare
 - Strîngerea informațiilor necesare cantitativ și calitativ.
 - Se fac și încercări de prelucrare a soluției fără a ajunge la o soluție definitivă

- Subetapa operațională = activitatea de căutare mintală a soluției
Existența unui mode intermediary și vag al soluției => se identifică direcțiile bune de lucru. Sînt solicitate: aptitudinile cognitive generale (originalitate, complexitate, fluiditate).
Trăsături ale personalității implicate: perseverența, dorința de a găsi o soluție, energia, curiozitatea, inițiativa
- 2) Incubația = etapa de așteptare în urma unei îndelungate perioade de preparare în care nu s-a găsit încă nici o soluție
 - Se situează între elaborarea ultimei ipoteze și inspirație
 - Perioada incubării variază mult în timp
 - Este etapa activității inconștiente (nu există effort conștient și nici preocupare conștientă)
 - Creatorul să evite încărcarea conștientului cu alte problem nesoluționate
 - Unii autori recomandă: alternarea unor perioade de detașare față de problem cu problem de maximă concentrare
- 3) Iluminarea = momentul central al actului creator
 - Creație fără incubatie există , dar fără iluminare nu există
 - Este de scurtă durată; nu se realizează pe un loc gol
 - Sînt utilizate aici: originalitatea, nonconformism, independent gîndire, flexibilitate
- 4) Verificarea = stabilește dacă ideea respectivă răspunde sau nu criteriului de evaluare al produselor
 - Creația științifică se finalizează în descoperire unor legi; există confirmare sau infirmare
 - În creația literară există acceptare sa neacceptare
 - Se utilizează: gîndirea sistemică și logică, abilități, capacități de finalizare
 - Indivizii creative au o mare rezistență la eforturi, încredere în sine, motivație creatoare
 - Confruntarea unor idei sînt însoțite de puternice stări emoționale pozitive

Creativitatea și învățarea

Creativitatea este o dimensiune a personalității care se învătă. Orice individ are posibilități creative care trebuiesc doar descoperite și modelate. Manifestarea creativității depinde cel mai mult de educație (foarte mulți autori). Școala are un rol deosebit în formarea, dezvoltarea și afirmarea aptitudinilor creatoare; se ține cont de particularitățile psihice a;e individului:

- Diferențiere metodelor instructiv-educative
- Asaptarea procesului de învățare atît la pabilități cît și la interesele elevului
- Se creează situații problematice
- În școala modern elevul să parcurgă singur etapele descoperirii:
 - o Elaborarea ipotezelor
 - o Reorganizarea datelor
 - o Transformarea sistemului pînă la obținerea unui răspuns adevărat
 - o Verificarea soluției

Pentru formarea unor deprinderi de a rezolva în mod creator problem:

- Elevul să înțeleagă problema

- Esă găsească legătura dintre datele și aspectele cunoscutelor și necunoscutelor
- Să elaboreze un plan de lucru
- Să examineze soluția

Actul creației ține de impulsul interior al omului de a se realiza. Creativitate asigură în mod real sănătate mintală.

Talentul pedagogic

Talentul pedagogic = ansamblul aptitudinii pedagogice:

- Aptitudini de a face materialul accesibil elevilor, aptitudini de a cunoaște și înțelege elevul, psihologia lui, lumea lui interioară. Sentimentul noului milo., metode, procedee care să facă munca mai utilă, aptitudini organizatorice, încadrarea în timp, spirit de observație, limbaj clar expresiv.
- Profesorul să aibă pregătire pedagogic
- Talentul pedagogic se mai numește măiestrie pedagogic
- Un element al măiestriei pedagogice = tactul pedagogic, simțul măsurii, capacitate de a acționa potrivit scopurilor propuse
- Aptitudini de a aprecia just elevul
- O justă cunoaștere de sine

Tema IX: învățătura școlară și oboseala

Noțiunea de oboseală

Oboseala = fenomenul psiho-fiziologic complex, cu modificări în toate planurile: biofizic, fiziologic, endocrine, psihic care se manifestă prin diminuarea capacității funcționale a organismului uman în urma muncii (fizice sau intelectuale) de o anumită durată sau intensitate, semnalizând atingerea sau chiar depășirea limitelor capacității funcționale a sistemului nervos.

Capacitatea funcțională a organelor (de muncă) = ansamblul capacității fizice și intelectuale ale organismului pentru a efectua și susține timp mai îndelungat un nivel optim de intensitate fără a se modifica valoarea acesteia

Oboseala = semnal de alarmă, indicator al tulburării funcției de coordonare a sistemului nervos central, un mecanism de apărare al organismului, reprezintă fenomenul de prevenire al epuizării capacirății de muncă și nu epuizare ca atare a rezervelor energetice

Se manifestă ca un ansamblu de simptome subiective și obiective

Semnele oboselii:

1. Productive (de randament). Curba eficienței muncii: o perioadă de încălzire, nivel max, per de scădere datorită oboselii.
 - a. Scăderea performanțelor, a vitezei de lucru = indicatori cantitativi
 - b. Scăderea originalității, creșterea erorilor = indicatori calitativi
2. Psiho fiziologice = modificările diferitelor constante ale organismului: consumul de oxygen, puls, tensiunea activității electrice a creierului și ale pragurilor senzoriale
 - a. Modificări fiziologice (la efort fizic) respirația accelerată, puls frecvent
 - b. Modificări psihologice (efort intelectual mai ales)
3. Selective
 - a. Oboseala se manifestă și printr-o stare subiectivă de neplăcere, dezgust față de continuarea activității date și nevoia imperioasă de odihnă
 - b. Senzația de oboseală apare în general înaintea scăderii capacității de lucru: dureri mușchiulare, senzația de greutate a membrilor, amețeli
 - c. Oboseala intelectuală se manifestă prin senzație de tensiune, conflict când omul nu reușește într-o acțiune

Există situații în care performanțele scad fără a fi însoțite de senzația de oboseală sau de modificări fiziologice evidente, atunci apar semnele oboselii fără însă a scăde randamentul.

Surmenaj = când omul deja obosește face în continuare eforturi în activitatea sa pentru a menține un nivel ridicat al productivității muncii fără a-și asigura și odihna necesară.

La surmenaj apar tulburări:

- Fiziologice = insomnia, dureri de cap
- Fizice = apatie, iritabilitate

Factori care influențează apariția oboselii:

- Factori fizici ai ambianței de lucru: iluminare, zgomot, temperatură
- Factori fiziologici = starea sănătății, antrenamentul
- Factori psihici; interesul pentru muncă, aspirații, griji, emotivitate
- Factori psihosociali și de organizare a muncii: ritm, durată, stabilitate
- Condiții generale de viață: igiena condițiile de locuit, distanța față de locul de muncă

Mecanismul fiziologic al oboselei

- Apariția inhibiției de protecție în centrul nervos angajați în desfășurarea unei activități intense, fără întrerupere => celulele corticale își reduc funcționalitatea sau nu răspund la stimuli (și contribuie astfel la protejarea sistemului nervos)
 - Viteza apariției oboselei depinde și de:
 - a. Intensitatea și caracterul activității desfășurate
 - Acțiunile conștiente sînt mai obositoare decît cele variate
 - b. Tipul de sistem nervos
 - Tipul puternic rezistă mai mult la solicitări ca cel slab
 - c. Gradul de antrenament
 - Cei neantrenați obolesc mai repede ca cei antrenați
 - d. La nivelul celui de-al doilea sistem de semnalizare inhibiția de protecție apare mai repede ca la primul sistem de semnalizare
- Oboseala = fenomen normal reversibil (nu e un fenomen pathologic)

Organizarea rațională a odihnei

Suprimarea oboselei nu e posibilă

Modalități de luptă împotriva oboselei:

- a. Eliminarea factorilor care o grăbesc, o accentuează sau o prelungesc
- b. Organizarea rațională a muncii și antrenamentele
- c. Organizarea rațională a odihnei (care să permit refacerea capacității de muncă)

Odihna:

- Activă = fenomenul de restabilire a capacității de lucru a sistemului nervos prin intercalarea unei noi activități diferite de cea ce a produs oboseala
 - a. Să se alterneze activități în care predomină al doilea sistem de semnalizare cu acțiuni în care predomină primul sistem de semnalizare.
 - b. În școală se folosesc materiale intuitive însoțite de cel verbal
 - c. Odihna activă să urmeze unei perioade de relaxare
 - d. Activitatea intelectuală să nu fie mai obositoare decît cea de bază
 - e. Odihna activă nu poate înlocui odihna pasivă: somnul, relaxarea
- Pasivă = forma cea mai completă de odihnă este somnul
 - a. Somnul = efectul iradierii largi și de durată a inhibiției în scoarța cerebrală și în regiunea subcorticală
 - Durata de somn depinde de vîrstă, starea sănătății, gradul solicitării sistemului nervos: preadolescent; 9-10 h, adolescent 8-9 h
 - Scularea și culcarea să se facă la aceleași ore
 - b. Repausul pasiv = întreruperea activității.
 - Durata repausului: 5-10 minute . Pauzele să fie înainte de a se instala oboseala.

Organizarea rațională a învățării (a activității elevului)

Măsurile în scopul prevenirii apariției și manifestării oboselei (În Învățământ):

1. Dozarea corespunzătoare a volumului și intensității efortului precum și a timpului de muncă al elevilor (în raport de particularitățile de vîrstă)
 - a. Timpul de la școală + timpul de studiu acasă = 7 sau 9 h pentru preadolescenți

- b. Trebuie o judicioasă selecție, organizare rațională a activității didactice
2. Întocmirea științifică a orarului în funcție de curba capacității de lucru a organismului și de dificultățile obiectului de învățare. La începutul și la sfârșitul zilei ore ușoare; la începutul și la sfârșitul săptămânii program mai puțin încărcat
 3. Organizarea corectă și desfășurarea activă a lecției să se înlăture monotonia, plictiseala
 4. Alternarea activității intelectuale cu cea fizică
 5. Stabilirea și respectarea unui regim zilnic al elevului
 6. Solicitarea rațională și sistematică a elevilor în munca independentă
 7. Formarea unui stil rațional de muncă intelectuală independentă
 8. Dezvoltarea unei motivații adecvate a învățării
 9. Asigurarea unui climat social-moral sănătos în școală și familie
 10. Organizarea judicioasă a timpului liber.

La încheierea ediției

Și pentru că fără imboldul multor colaboratori literari (scriitori, profesori, editori, actori, redactori radio/TV, regizori, traducători, bibliotecari – români sau străini – cu care am schimbat epistole ori i-am întâlnit la diverse ocazii și am discutat) nu aş fi adunat aceste fișe de lecturi vechi într-un volum, mă simt onorat să le mulțumesc tuturor.

I-am listat indiferent de orientările lor politice sau estetice (fără vreo ordine anume).

Cu unii am avut relații ani de zile, cu alții mai scurte - depinzând de drumurile noastre care s-au apropiat ori îndepărtat.

Noroc cu Internetul care mi-a economisit o sumedenie de bani fiindcă m-a scutit de numeroasele plicuri ce le expediam frecvent – devenisem un clien permanent al poștei!

Răsfoiesc cu emoție vechile agende de adrese și conspectez conștiincios numele atâtor oameni de cultură cu care am fost în contact mai mult sau mai puțin:

Din România:

Geo Dumitrescu, Mircea Monu, Lucian Hetco, Marian Popa, Ion Rotaru, Marin Sorescu, Cezar Ivănescu, Gheorghe Tomozei, Dan Tărchilă, George Sorescu, Ion Sorescu, Eugen Simion, Al. Cistelecan, Gigi Mihai, Cornel Ungureanu, Marinela Preoteasa, Titu Popescu, Geo Stroe, Marian Barbu, Constantin M. Popa, Georgeta Domozină, Sebastian Domozină, Constantin Matei, Dumitru Gherghina, Emilian Mirea, Florea Firan, Ovidiu Ghidirmic, Doina Drăguț, Ion Soare, Silviu Popescu, Ion Măldărescu, George Achim, T. Iosifaru, Doru Moțoc, Dragoș Teodorescu, Constantin Dincă, Valeriu Butulescu, Adina Croce-Cizmaru, Mihaela Muscă, V. Iovan, Rodica Diaconu, Mugur Grosu, Mircea Țuglea, Mihail I. Vlad, Vali Smedescu, Felix Sima, Dragoș Constantinescu, M. Șelariu, I.P. Tatomirescu, Ioan Anastasia, M. Bencze, L. Cuciuc, Andrei Dorian Gheorghe, Liviu Jianu, Tudor Negoescu, Dan Lupescu, Corneliu Leu, Janet Nică, Gheorghe Niculescu, Octavian Blaga, Adrian Dinu Rachieru, Victorița Duțu, Liliana Armașu, Silvia Constantinescu, Dan Sârbu, Adrian Vețeanu, Jean Băileșteanu, Artur Silvestri, Mariana Brăescu, Al. Oprea, M. N. Rusu, Theodor Damian, Gabriel Stănescu, Constantin Barbu, Ion Cârstoiu, Victor Păun, Constantin Panait, Marius și Emilia Popescu-Diculescu, Cora Moțoc, Camelia Văduva (Milu), Ovidiu Bufnilă, Marian Mirescu, Crenguța Țolea, Flavia Teoc, Maria Diana Popescu, Adrian Lesenciuc, Rodica Diaconu, Eugen Evu, Nicolae Marinescu, Elena Petrescu, Traian Nica (!), Cătălina Buzoianu, Emil Burlacu, Rodica Berariu, Veronica Balaj, Vasile Andru, Georgeta Adam, Ovidiu Bărbulescu, Nicolae Maroga Enceanu, Horia Nestorescu-

Bălcești, Geo Vasile, Liviu Antonesei, Codrin Burduja, Constantin Cubleşan, Ion Codrescu, F. Vasiliu, Ioan Dănilă, Hristu Căndroveanu, Mircea Coloşenco, Ionel Ciupureanu, Ion Cocora, Marian Creangă, Cornel Cotuțiu, Constantin Chiriac, Marius Ghica, Gabriel Chifu, Ion Longin Popescu, Ion Murgeanu, Minerva Chira, Stelian Ceampuru, Ana Maria Munteanu, Constantin (Puiu) Dumitrescu, Radu Diaconescu, Paul Dugneanu, Ion Dur, Aurel Doboşan, Ioana Dinulescu, Cătălin Dupu, Diogene V. Bihoi, Ion Gheorghe Oltean, Irina Petraş, Tina Popa, Grigore Traian Pop, Lucian Ristea, Aurel Maricari, Dinu Lazăr, Mihaela Ghiţescu, Iuliu Gărduş, Valeria Ioja, Ovidiu Guleş, Ioan Gavrilă, Liliana Hinoveanu, Romeo Magherescu, Daniel Şerban, Antonie Vlad, Mihai Tatulici, Victor Martin, Clelia Ifrim, Dumitru Ifrim, Ion Holban, N. Florescu, Gheorghe Florescu, Ioan Şt. Lazăr, Daniela Ştefănescu, Constantin Severin, Ion Simuţ, Aurel Sasu, Aurel Turcuş, Marius Tupan, Magda Vlădilă, Dumitru Chiriţoiu, Adrian Fugăreţu, Florin Neagoe, Toni Constantin Dârţu, Ion Lucian, Octavian Lohon, Florea Miu, Victor Moraru, Constantin Mateescu, Mircea Moisa, Petre Petria, George Vulturescu, Răzvan Peteanu, Maria Irod, Toma Rădulescu, Ion Marin Almăjan, Maria Minciu, Ioana Niţescu, Marinela Gheciu, Ioan Buzera, George Popescu, Romulus Diaconescu, Mihai Mateescu, Radu Şerban, Gh. Dinulescu, Dan Mitruţ, Vasile Surd, Dan Țopa, Ion Eremia, Al. Florin Țene, Ştefan Dumitrescu, Ioan Țepelea, Dumitru Velea, Sever Constantin Răduică, Mihaela Albu, Ilie Vulpe, Aurel Ion Brumaru, Valeriu Bârgău, Andrei Bădin, Fănuş Băileşteanu, Patrel Berceanu, Duşan Baiszki, Sabin Bodea, Ion Chichere, Sorina Dascălu, Aureliu Goci, Dinu C. Giurescu, Ion Hirghidiş, V. Hossu-Longin, Al. Cristian Miloş, Ion Machidon, Dumitru Micu, Emil Manu, George Mirea, Tudor Nedelcea, Nicolae Nicoară, Ion Stanciu, Alexandru Firescu, Constantin Frosin, etc.

Din Basarabia:

Grigore Vieru, Alexandru Bantoş, Ion Vartic, Mihai Prepeliţă, Silviu Fusu, Mihai Fusu, Anatol Ciocanu, Mihai Cimpoi, Leonida Lari, Silvian Madonici, Nicolae Rusu, Ion Scutelnicu, Victor Sotski Voinicescu, Petre Vutcăriu, Petru Cârdu, etc.

Români din diasporă:

Eugène Ionesco, Radu Enescu, Andrei Şerban, Traian Ştefan Roman, Milan M'Enesti, Velica Panduru, Papil Panduru, Ioan Baba, Vasile Barbu, George Băjenaru, Vasile Gurău, Alexandru Nemoianu, Silvia Cincea, Aurel Badiu, Dan Fornade, George Uscătescu, Aristide Mircea, Virgil Ierunca, Andrei Codrescu, Victor Frunză, Alexandru Lungu, George Ciorănescu, L. M. Arcade, Constantin Michael-Titus, S. Dediu, Petra Vlah, Radu Bărbulescu, Ion Bledea, Aristide Buhoiu, George Astaloş, Slavco Almăjan, Vasile C. Dumitrescu, Rev. Fr. Gheorghe Calciu, George Bălaşu, Dumitru Ichim, Florica Ichim, Liviu Floda, Andrei Brânduş, Justin Liuba, C. Drăgan, Paul Goma, Gabriela Carp, Alexandru Vlad Lungu, Valentin Luca, Ion Dumitru, George Roca, George Miţin-Vărieşescu, Ana Bădulescu, Pavel P. Filip, Gabi Kovacs, Ada Cârstoiu, Dan

Romașcanu, Ion Solacolu, George Duma, Corneliu Florea, Dimitrie Grama, Dan Dănilă, V. Horia, Traian Golea, Carmen Firan, Petre Ghiorghiu-Dolj, Smaranda Livescu, Dan Costescu, Cristian Petru Bălan, Adrian Rezuș, Bogdan Suceavă, Andrei Bărdescu, E. A. Giurgiu, Peter Lucaci, Cătălina Ligi, S. Stoenescu, Ion Manea, Maria Manoliu-Manea, George Roșianu, Ioan Nicoară, Ș. C. Andronescu, Iancu Ioan-Bidian, Ion Rațiu, Al. Mirodan, Bujor Nedelcovici, Daniel Medvedev, Elisabeth Păunescu, Hermina Anghelescu, Zahu Pană, Matei Vișniec, Ion Stănică, Cecilia Sherban, Daniel Deleanu, Șerban Nereju, Iulia Cojocariu, Teresia B. Tătaru, Cristian Crăciun, Lucia Trifan, Constantin Urucu, Alexandra Roceric, Mirela Roznoveanu, Constantin Negoită, Eugene Popescu, Aurel Răuță, C. Wilhelm Schenk, Miron Bonca, George Bălașu, Ion Miloș, Alexandre Guriță, Dinu Leonte, Sorin Anca, etc.

Străini:

Leopold Sedar Senghor, Tzvetan Todorov, John Cage, Maurice Lemaître, Gerald England, Amerigo Iannaccone, Chantal Signoret, Victor Christainto, Fu Yuhua, Angie Yuhua, Albenă Tchamova, Maria Nikolova, Charles Le, Sebastian Martin Ruiz, Leonardo Motta, J. M. Charrier, Henri Thijs, Nadia Idri, Salah Osman, Bernd Hutschenreuther, Martina Teichert, Felice Russo, Kristina Staude, M. Perez, Teresinka Pereira, Adolf Shvedchikov, D. Rabounski, G. Benito Cordova, Denis Koulentianos, Natalja Varezkina, Jean-Paul Micouveau, Claude Le Roy, Christina Fuch-Arthur, Jacqueline Delpy, Carol Moore, Marlyn Wurzbürger, Raymond Bettonville, David Breeden, Hédi Bouraroui, Marie-Andrée Balbastre, Marisa Borrini, Lindolf Bell, Noel Abdulah, Helle Busacca, Paul Courget, Pierre Calderon, Maguy Thiry-Thiteux, Pierre Charvieux, Michèle Berthierville, Jean-Pierre Rosnais, El Mehdi Chaibeddera, José Endoença Martins, Ramasamy Devaraj, Jacqueline Thevoz, Roger Coste, Laurent Bayard, Guy Foissy, Jacquemin Yannick, Jean-Michel Lévenard, Hervé Gautier, Pierre Günst-Horn, Mohamed Selmi, Paul Georgelin, Rev. Frank Gelli, Alexandra Gruzinska, Jean-Yves Le Guen, Halil Gökhan, Jean Grassin, A. di Girolamo, JoAnne Gowney, Joseph Giunta, Annie Delpérrier, Catherine Guillery, Hipólito Lázaro, Alvin White, Bougriane Jaouad, Syed Ameeruddin, Minati Mishra, Jean-Paul Mestas, R. Kostelanetz, A. Chittaranjan Sahay, Kim Young Sam, Kei Kunichiro, Yusuke Keida, Antoine Ristori, Edgar Morin, Marjan, Jacque Mamet, Igor Mikhailusenko, Gérard Millotte, Overnak C. Antoine Adonh, Patrick Druinot, André Peragallo, V. S. Skanda Prasad, Pradip Choudhuri, Seethapathi Nagar, Rhee Han-Ho, R. K. Singh, Jacques Sarthou, Krishna Srinivas, Arnold Skemer, Dritan Kardhashi, Michael Delahunt, Grant Harris, Alejandro López, Marina P. Zografou, Pierre Lamarque, Feng Liu, B. Venkateswara Rao, Edmund Miller, etc.

Așadar acest tomus, listând mii de citate din autori diverși, nu se putea încheia decât tot printr-o... listă de oameni de cultură.

Editorul

O parte din lecturile începătoare de-acum 35-45 de ani, din vremea preadolescenței, adolescenței, și-a tinereții, dar și unele mai recente (după cum am reușit să recuperez însemnările acestea; unele pierdute, mucegăite, prăfuite în podul casei, ori roase de șoareci – nu s-au păstrat din păcate nici jumătate, atâtea am mai găsit când m-am întors din America în 1992 pentru prima dată după patru ani de auto-exilare), le-am inclus în acest tom de compilații.

Spicuri din ziare, reviste, broșuri, cărți – tot ce-mi cădea-n mână.

Volumul acesta cuprinde citate din circa 1,000 de autori, în limba română, cu mici excepții în franceză sau engleză, și se întinde pe circa 1856 pagini. Lecturile și alegerile de metafore, expresii, idei sunt bineînțelese subiective – după gusturile mele din momentul acela.

Și astăzi obișnuiesc să citesc cu pixul în mână, notându-mi metafore care-mi plac din poezii, ori idei, aforisme și fraze scurte din proze, eseuri, teatru. Culegeam și expresii auzite din folclor. Pe cărțile științifice subliniez, și-mi notez pe margine vreo posibilă generalizare a unor noțiuni ori teoreme întâlnite, care ulterior mă vor ghida spre scrierea unui articol sau a unei cărți.

Și pentru școală când învățam, în clasele primare, îmi spunea mama să dorm noaptea cu cartea sub căpătâi ca să-mi intre ideile în cap. Și mă culcam cu gândul la ceea ce învățasem în cursul zilei, cu câte-un manual sub pernă – să mi se întipărească mai bine în minte....

Închei prin povața Sf. Augustin (350-430 d. C.) din “Confesiunile” sale (VIII.xii.29): *tolle lege, tolle lege* [ia (cartea) și citește, ia (cartea) și citește]... .